

103 il

MİNGƏÇEVİR
DÖVLƏT
UNİVERSİTETİ

MİNGƏÇEVİR ŞƏHƏR
İCRA HAKİMİYYƏTİ

HEYDƏR ƏLİYEV FENOMENİ:

**AZƏRBAYCAN DÖVLƏTÇİLİYİNİN SİYASİ,
İQTİSADI VƏ HUMANİTAR MODELİNİN MÜƏLLİFİ**

RESPUBLİKA ELMİ KONFRANSININ

MATERİALLARI

I CİLD

Mingəçevir, 1-2 may 2026-cı il

**“HEYDƏR ƏLİYEV FENOMENİ: AZƏRBAYCAN DÖVLƏTÇİLİYİNİN
SİYASİ, İQTİSADİ VƏ HUMANİTAR MODELİNİN MÜƏLLİFİ”
RESPUBLIKA ELMI KONFRANSININ MATERIALLARI**

1-2 may 2026-cı il

ISBN 9 7 8 – 9 9 5 2 – 8 6 3 5 – 2 – 9

I CİLD

Elmi konfrans Mingəçevir Dövlət Universitetinin
rektorunun 23 fevral 2026-cı il tarixli 01-02/132
nömrəli əmri əsasında keçirilmişdir.

Rektor Anar Eminovun elmi redaktorluğu ilə

KONFRANSIN TƏŞKİLAT KOMİTƏSİ:

Anar Eminov	- sədr, rektor, i.f.d., dosent;
Natəvan Namazova	- sədr müavini, Elm və innovasiya məsələləri üzrə prorektor, i.f.d., dosent;
Günəl Kərimli	- məsul katib, Elm və innovasiyalar şöbəsinin baş mütəxəssisi;
Ceyhun Mahmudov	- Tədrisin təşkili və idarə olunması məsələləri üzrə müşavir, i.f.d., dosent;
Elvin Məmmədzaadə	- Sosial məsələlər üzrə müşavir;
Almaz Əliyeva	- Mühəndislik fakültəsinin dekanı, tex.f.d., dosent;
Nüşabə Qədimli	- İqtisadiyyat və idarəetmə fakültəsinin dekanı i.f.d., dosent;
Aygün Qədirova	- Təhsil fakültəsinin dekan müavini, t.f.d.;
Rəşad Qurbanov	- baş mühasib;
Günəş Şəfaqətov	- TEC sədr;
Elnur Xəlilov	- İnformasiya texnologiyaları mərkəzinin müdiri;
İlhamə Məmmədova	- Tələbələrlə iş və tədbirlərin təşkili şöbəsinin müdiri;
Qurban Qurbanzadə	- İş dünyası və məzunlarla əlaqə şöbəsinin müdir müavini;
Səadət Ağakışiyeva	- elmi katib, fil.f.d..

ELMİ REDAKSIYA HEYƏTİ:

dos. Vüqar Mustafayev - Elm və innovasiyalar şöbəsinin müdiri;
dos. Esmira Cəfərova - Humanitar fənlər kafedrasının müdiri;
dos. Mehdi Rəhimov - Xarici dillər kafedrasının müdiri;
dos. Rövşən Babayev - Riyaziyyat kafedrasının müdiri;
p.f.d. Könül Cabbarova – Pedaqogika və psixologiya kafedrasının müdiri;
dos. Zivər Zeynalova - İqtisadiyyat kafedrasının müdiri;
dos. Emiliya Hüseynova - Biznes və menecment kafedrasının müdiri;
dos. Aidə Mustafayeva - İnformasiya texnologiyaları kafedrasının müdiri;
dos. Kəmalə Eyyubova – Energetika kafedrasının müdiri;
dos. Mahir İsmayılov – Mexanika kafedrasının müdiri;
dos. Təranə Yusibova – Fizika və ekologiya kafedrasının müdiri.

.

© “Heydər Əliyev fenomeni: Azərbaycan dövlətçiliyinin siyasi, iqtisadi və humanitar modelinin müəllifi” Respublika elmi konfransının materialları

Mingəçevir Dövlət Universiteti, 2026, 714 səh.

MÜNDƏRİCAT

AÇILIŞ – PLENAR İCLAS

İLHAM İSMAYILOV

Mingəçevir şəhər İcra Hakimiyyətinin başçısı

ANAR EMİNOV

Mingəçevir Dövlət Universitetinin rektoru

PLENAR İCLAS

Heydər Əliyevin siyasi liderliyi və Azərbaycan dövlətçiliyinin transformasiyası	14
Esmira Cəfərova.....	
Müasir Azərbaycan iqtisadiyyatının inkişafında modernləşməyə aparan islahatlar	17
banisi	
Günəş Şəfaqətov.....	

BÖLMƏ İCLASLARI

TƏHSİL VƏ HUMANİTAR ELMLƏR BÖLMƏSİ

Azərbaycan atalar sözlərində onomastik vahidlərin əhəmiyyəti	
S. Həsənova.....	22
Müasir müstəqil Azərbaycan dövlətçiliyinin qurucusu: Ulu Öndər Heydər Əliyevin strateji inkişaf modeli	
B.Xudayarov, H. İbrahimov, M. Kazimov.....	26
Поиск утраченной гармонии в художественном мире ж.-м.г.леклезиио	
P. Асадзаде.....	28
Əhməd Cavadın ictimai və pedaqoji fəaliyyəti haqqında	
C. Bağırzadə.....	30
Heydər Əliyevin dilçilik görüşləri	
N. Manafov, M. Manafova.....	33
Поэтический диалог сквозь века: Аббас Сиххат и Альфред Де Мюссе	
H. Мамедханова.....	35
Səməd Vurğun yaradıcılığında folklor ənənələri və milli-bədii təfəkkürün inkişaf dinamikası	
G. Yunusova.....	39
Theoretical Understanding and Methodological Study of Contemporary Social Turbulence	
R. Mammadova.....	41
Azərbaycanda etno-mədəni müxtəlifliyin qorunması siyasətində Heydər Əliyev mərhələsi	
A. Qədirova.....	47
Gələcək müəllimlərdə liderlik keyfiyyətlərinin inkişafı: Ali təhsil kontekstində	
S. Cəfərova.....	49
Türkiyə-Azərbaycan əlaqəsində Heydər Əliyevin müstəsna rolu	
Ş. İsmayılov.....	53
Heydər Əliyev siyasəti və müasir Azərbaycan dövlətçiliyinin inkişaf modeli	
F. Ələsgərova.....	56

Yer üzündə müəllim adından yüksək bir ad tanımayan lider	
R. Hüseynzadə.....	61
Məktəblərdə mədəni irs haqqında məlumatlılığın artırılması	
F. Kərimova.....	66
Heydər Əliyev və Azərbaycan tarix elminin aktual problemləri	
Y. Səmədov, M. Mikayılı.....	71
Nizami və Sədi	
İ. Quliyev.....	73
Технологическое лидерство и национальный суверенитет Азербайджана: развитие науки, прорывных технологий и инновационной системы	
И. Мамедова.....	80
Heydər Əliyevin mədəni siyasətində ədəbi irsin qorunması və təbliği problemləri	
P.Əhmədova.....	83
Azərbaycanın müasir inkişaf konsepsiyasında Heydər Əliyev fenomeni	
S. Məmmədova.....	86
Ermənistanın 30 illik işğalının ağır nəticələri	
A. Tağıyeva.....	89
Psychological Foundations of Online Education: Modern Prospects	
Z. Isaeva.....	91
Folklor janrının tərcümədə qorunub saxlanması	
G. Quliyeva.....	94
Azərbaycan dilinin dövlət dili kimi möhkəmləndirilməsində Heydər Əliyevin rolu	
L. Əhmədova.....	97
Heydər Əliyev və Azərbaycan ədəbiyyatına dövlət qayğısı	
T. Əliyeva.....	99
Milli dövlətçilik və Heydər Əliyev fenomeni: Azərbaycan təcrübəsində siyasi və iqtisadi inkişaf	
S. Cəfərova.....	101
Heydər Əliyev və islam dininin inkişafı	
N. İsmayılova	104
“Erməni adındakı hərflər” romanında milli özünüdərk və tarixi yaddaşın bərpası məsələləri	
P. Hüseynova.....	107
Heydər Əliyev irsi müstəvisində müasir mütəxəssis hazırlığında Azərbaycan dilində işgüzar və akademik kommunikasiya fənninin əhəmiyyəti	
S. Abbasova.....	111
Ailə adət-ənənələri milli tərbiyənin daşıyıcısı kimi	
N. Quliyeva.....	118
Müasir Azərbaycan gəncliyinin inkişaf strategiyasında Heydər Əliyev irsi	
A. Şamilova.....	123
Azərbaycan–Türkmənistan münasibətləri	
Q. Yusifli.....	125
Müasir Türk dünyası ilə münasibətlərin inkişafında Heydər Əliyev strategiyası	
S. Kərimova.....	130
Həyatın ən gərəkli sahəsi təhsil	
R. Hüseynova.....	132
L.N.Tolstoyun əsərlərində qadın obrazının ideya-estetik inkişafı	
P. Qulamova.....	134
Xüsusi təhsil ehtiyacı olan uşaqlarla işin pedaqoji əsasları	

K. Şəliyeva.....	136
Uşaqlara sevgi və hörmət stimullaşdırıcı amil kimi	
S. Əliyeva.....	138
Milli kimliyin səsi: Heydər Əliyev dövründə Azərbaycan dilinin yüksəlişi	
G. Hüseynli.....	139
İbtidai sinif müəllimlərinin peşəkar inkişafının müasir istiqamətləri	
G. Abdullayeva	143
Təhsildə innovasiya: Rəqəmsal media və Heydər Əliyev irsinin öyrədilməsi	
S. İbrahimova.....	147
Azərbaycan ərazisində olan “göy” və “qırmızı” komponentli toponimlərin etimologiyası	
V. Dəmirzadə	150
Müasir cəmiyyətdə etik dəyərlərin publisistik interpretasiyası	
V. Allahverdiyeva.....	153
Azərbaycan təhsilinin inkişafında Heydər Əliyev mərhələsi	
A. Qasımova.....	160
Heydər Əliyev fenomeni və milli ideologiyanın formalaşması	
M. Məcidov, S. Süleymanov.....	163
Zəngəzur dəhlizi – tarixin birləşdirdiyi, gələcəyin gücləndirdiyi yol	
Y. İsrəfilov.....	165
Şifahi tərcümədə yaddaş mexanizmi	
R. Əmrahova.....	171
Heydər Əliyev və Azərbaycanın multikultural cəmiyyətində udlar	
R. Əsgərov, B. Babayev, S. Hüseynov.....	173
Ulu Öndər Heydər Əliyev və Azərbaycanda dövlət quruculuğu	
S. Qurbanov.....	178
Dil bacarıqlarının inkişafı və tərcümə texnologiyalarının təhsildə tətbiqi	
İ. Quliyeva.....	181
Azərbaycan ədəbi mühitində Heydər Əliyev yolu	
S. Rzayeva.....	182
Heydər Əliyevin əbədiyaşarlıq fenomeni	
V. Cəfərov.....	184
Tarixi atlaslarla iş bacarığının şagirdlərin tənqidi təfəkkürünə və siyasi savadlılığına təsiri	
T. Əliyev, Ü. Cəfərov.....	188
Şifahi tərcümədə frazeologizmlərin verilməsi xüsusiyyətləri	
M. Mustafayeva.....	191
C.Q.Bayronun “Şərq poemaları”nda romantik qəhrəman obrazının xüsusiyyətləri	
X. Abbasova.....	194
Heydər Əliyevin nitqində məcazlardan istifadə	
S. Zeynalova.....	196
Heydər Əliyev irsində insan kapitalı və mənəviyyət probleminin vəhdəti	
F. Yusifov.....	198
Tədqiqat metodologiyasında sistemli yanaşma: “Tədqiqat soğanı”	
S. Ağakışiyeva, S. Novruzova.....	204
Liderlik və stres anlayışının nəzəri əsasları	
E. Quliyev, O. Hüseynov.....	208
Heydər Əliyev ideyaları və strateji dövlət idarəetməsi	
A. İsmayilov.....	217
Hilari Mantelin “Qurd xanədanlığı” trilogiyasında hakimiyyət və liderlik fenomeni	
S. İsmizadə	223

The Heydar Aliyev Doctrine: Building a Nation’s Political and Economic Identity S. Babaşova.....	224
Dövlətçilikdən mədəniyyətə: milli-mənəvi sistemin formalaşmasında strateji liderlik paradigması K. Aydın.....	230
Təhsil mühitində sosial adaptasiya problemlərinin yaranma səbəbləri Ü. Verdiyeva.....	234
XIX əsr Qarabağ ədəbi mühitində allegorik şeirlərin satirik mahiyyəti Ə. İsmayılova.....	238
Ali məktəb müəllimlərinin peşəkar inkişaf perspektivləri S. Xaspoladova.....	240
Uşaq dünyasının formalaşmasında oyuncaqların funksional və pedaqoji rolu Y. Məmmədova.....	243
Heydər Əliyev fenomeni və Azərbaycan dövlətçiliyinin inkişaf mərhələləri S. Məhərrəmov.....	246
Teaching English in a Multicultural Environment: Developing Intercultural Communicative Competence in Azerbaijani Higher Education Kh. Abdullayeva.....	247
Teaching English Stylistics Through Political Speeches: The Example of Heydar Aliyev G. Gurbanova.....	253
İbtidai təhsildə milli yaddaşın formalaşması: “kitabı-dədə qorqud” dastanının integrativ tədris modeli G. Vəliyeva.....	257
Renessans dövründə klassik dillərdən alınma sözlərin leksik-semantik xüsusiyyətləri G. Süleymanova.....	260
Heydər Əliyev və milli dövlət quruculuğunun sistemli yanaşması Ə. Cəfərova.....	264
Sözün qüdrəti dəyərli simaların kontekstində S. İsayeva.....	267
Heydər Əliyev liderlik modeli: Azərbaycanın siyasi, iqtisadi və humanitar inkişaf konteksti Ş. Quliyeva.....	270
Heydər Əliyevin xarici siyasət kursunun əsas prioritetləri və nəticələri S. Süleymanova.....	273
Heydər Əliyev fenomeni çərçivəsində Azərbaycanda mədəni yaddaşın qorunması və inkişaf strategiyası X. Süleymanlı.....	278
Heydər Əliyev fenomeni: koqnitiv və sosial-psixoloji mexanizmlər kontekstində dövlətçilik modelinin formalaşması A. Kərimov.....	280
Azərbaycanın Qarabağ bölgəsinin 1828-ci ildən 1918-ci ilədək tarixi coğrafiyasına qısa bir nəzər S. Orucova.....	283
Heydər Əliyevin dövründə milli dövlətçilik və dil amili: siyasi kursun prioritetləri S. Balakışiyeva.....	288
Gənclərin milli vətənpərvərlik ruhunda tərbiyəsi Ulu Öndərin amali G. Nəcəfova, G. Məmmədova.....	292
Qarabağ mövzulu musiqilər: Həsərdən zəfərə F. Yusifli.....	297
İnklüziv təhsilin tətbiq strategiyaları	

F. Yusifova.....	302
Heydər Əliyev irsi: müasir Azərbaycan dövlət modelinin əsas istiqamətləri	
Z. Tanrıverdiyeva.....	306
Təhsil problemlərinə qarşı inqilab	
S. Zeynalova.....	310
Феномен Гейдара Алиева: Азербайджанская культура как составная часть государственной политики (1993–2003)	
Дж. Мамедова.....	312
Heydər Əliyevin ermənistanın təcavüzkar siyasətinə qarşı mübarizəsi: demoqrafik problemlərin tənzimlənməsi və dövlət strategiyasının əsas istiqamətləri	
T. Quliyeva.....	320
Alman dilində rəsmi işgüzar üslubun tərcümə xüsusiyyətləri	
A. Nəzərova.....	323
Heydər Əliyevin idarəetmə fəlsəfəsində psixoloji amillər - sürətli inkişaf strategiyası	
N. Niftəliyeva.....	327
Heydər Əliyevin innovativ idarəçiliyindən öyrənməli	
E. Quliyeva.....	332
Религиозный фактор в политической жизни Азербайджана	
X. İбрагимова.....	333
Heydər Əliyev fenomeni və dil siyasəti: xarici dilin tədrisi vasitəsilə humanitar dəyərlərin formalaşdırılması	
A. Əliyeva.....	335
Heydər Əliyevin nitqində fonetik vasitələrin kommunikativ funksiyası	
Ç. Yolçubəyli.....	338
Frazeoloji sistemin nəzəri təhlili	
E. Sadiqova.....	340
Azərbaycan dil siyasəti və milli kimlik: Heydər Əliyev dövrü	
Ş. Məhişzadə.....	342
Azərbaycan dilçiliyində mürəkkəb cümləyə dair nəzəri baxışların inkişafı	
C. Salahova.....	346
I Türkoloji qurultay irsindən Heydər Əliyev fenomeninə Azərbaycan dövlətçiliyinin inkişaf yolu	
D. Balakışiyeva.....	348
Heydər Əliyevin təhsil siyasəti və milli intellektual potensialın inkişafı	
X. Əliyeva, F. İbrahimov.....	351
Heydər Əliyev, əsrin müqaviləsi və təhsilin inkişafı	
Z. Həsənova.....	357
Qərbi Azərbaycan folklorunda vətənpərvərlik ideyaları və onların yeniyetmələrə təsiri	
F. Balqanova.....	358
Ədəbiyyat dərslərində sənətkarların həyat və yaradıcılıq yollarının tədrisinin metodik əsasları	
G. Cabbarova.....	361
Heydər Əliyevin təhsil siyasəti və müasir Azərbaycan təhsil modelinin formalaşması	
G. Əhmədzadə.....	363
Ümummilli Lider Heydər Əliyev müasir müstəqil Azərbaycan dövlətinin qurucusu və azərbaycan xalqının xilaskarıdır	
N. Kələşova, İ. Məmmədova, R. Məmmədova.....	366
Heydər Əliyevin təhsil strategiyası və xarici dil müəllimlərinin metodik hazırlığı	
N. Ələkbərova.....	371
Sosial media sıyası diskursunda presedent ifadələrin dinamikası	

S. Vəliyeva.....	375
Heydər Əliyev və müasir Azərbaycanın sosial siyasətinin tərəqqisi (VHM uşaqların fonunda)	
S. Məmmədli.....	377
Ümummilli Lider Heydər Əliyevin sovetlər dönmində ermənilərin torpaq iddialarına qarşı mübarizəsi	
A. Kərimli.....	383
Azərbaycan dövlətçiliyi və Heydər Əliyev: Strategiya və inkişaf modelləri	
M. Əsgərova	386
Ümummilli Lider Heydər Əliyevin ictimai-siyasi fəaliyyətinin müasir milli tariximizdə yaradıcı rolu və əhəmiyyəti	
M. İsmayılova.....	393
Heydər Əliyev: fərdi diplomatiya vasitəsilə güc balansını qoruyan siyasi lider	
M. Yusifova.....	402
Şagird nailiyyətlərinin qiymətləndirilməsində summativ yanaşmanın nəzəri əsasları	
A. Baxşəliyeva.....	405
Xarici dillərin tədrisində kommunikativ yanaşmanın rolu və effektivliyi	
B. İbrahimli.....	409
Azərbaycan dilinin struktur səviyyələrinin süni intellektlə tədqiqi	
S. Məmmədova.....	412
Azərbaycan dil siyasətinin strateji modeli: Heydər Əliyev yanaşması	
J. Qasımova.....	415
IX–XII əsrlərdə Azərbaycan şəhərlərinin təsviri ərəb müəlliflərinin əsərlərində	
A. Əfəndiyeva	417
Təhsilin keyfiyyətinin yüksəldilməsində informasiya kommunikasiya texnologiyalarının rolu və əhəmiyyəti	
S. İsayeva.....	419
Heydər Əliyev və gənclər siyasəti: xarici dil biliklərinin kadr potensialının formalaşmasında rolu	
A. Əhmədova.....	422
Müasir dünyada tənhalığın sosial-fəlsəfi mahiyyəti	
A. Əhmədova.....	427
Milli idarəetmə modeli və liderlik: psixoloji və ictimai-humanitar baxış	
M. Hüseynova.....	428
Müasir Azərbaycan dövlətinin memarı	
P. Naməzzadə.....	430
Davamlı inklüziv təhsil sistemində müəllimlərin peşəkar hazırlığı: əsas istiqamətlər	
A. İsmayılova, S. Qulizadə.....	432
Şuşa bölgəsinin türk mənşəli toponimlərinin linqvistik-struktur xüsusiyyətlərinin tədqiqi	
N. Məhərrəmovə.....	436
Müasir ipək yolunda dəmir yolunun gücü: baki-tiblisi-qars nümunəsi	
L. Orucova.....	441
Ədəbiyyat və mədəniyyətimizin böyük hamisi	
G. Məmmədağiyeva.....	444
Söz birləşmələri və onların tədrisi yolları	
Ü. Rəcəbli.....	446
Heydar Aliyev's Educational Policy and Its Impact on Teaching English in Azerbaijan	
U. Məmmədova.....	448
Müasir fransız dilində peşə adlarının feminallaşdırılması: morfoloji və sosiolinqvistik	

perspektivlər	
F. Həsənova, L. Məmmədova.....	451
Müəllimlik peşəsində səriştəlilik, peşəkarlıq Heydər Əliyev fikirlərində	
Ə. Dadaşzadə.....	453
Heydər Əliyev irsinin müasir Azərbaycan təhsil sisteminin inkişafında strateji rol və perspektivləri	
A. Əzizova, Ş. Hümbətova.....	455
Strategic Approaches to the Development of English Language Teaching in Modern Azerbaijan	
L. Zeynalova-Mammadzadeh.....	458
Heydər Əliyevin təhsil strategiyası: Müasir milli təhsil sisteminin formalaşması	
M. Cavadov.....	460
Təhsilin keyfiyyətinə təsir edən mühüm amillər	
Ə. Öməröva.....	465
Rəqəmsal texnologiyaların xarici dil öyrənmə prosesinə təsiri və innovativ metodlar	
S. Mirzəyeva.....	467
Müasir muzeyşünaslıq paradigmasında muzeylərin transformasiyası	
Z. Seyidova.....	470
Təlim-tərbiyə prosesində xüsusi qayğıya ehtiyacı olan uşaqların sosial-emosional inkişafın dəstəklənməsi yolları	
L. Məmmədova.....	477
Heydər Əliyev fenomeni: Liderlik psixologiyası və dövlətçilik modelinin humanitar əsasları	
K. Məmmədova.....	480
The Effectiveness of Communicative Methodology and Student-Centered Approach in Foreign Language Teaching: Modern Perspectives	
A. Aliyeva.....	482
Heydər Əliyev fenomeni: milli kimlik və dövlətçilik kontekstində	
Z. Əbilbəyli.....	484
Heydər Əliyev fenomeni və onun humanitar dövlətçilik konsepsiyasının formalaşmasında rolu	
N. Əliyeva.....	486
Tarixi yollar və Naxçıvanın regionlararası coğrafi əhəmiyyəti	
İ. Seyidova.....	488
Azərbaycanın inkişaf strategiyası çərçivəsində ingilis dili tədrisinin müasir tendensiyləri	
T. Zeyniyeva.....	492
Milli mənlik şüurunun formalaşmasında Azərbaycan dövlətlərinin rolu	
S. Əhmədova.....	494
Hər zaman bizimləsiniz Heydər Əliyev!	
N. Mustafayeva.....	499
Tarixi yaddaşın formalaşmasında milli-mənəvi dəyərlərin rolu	
T. Seyidova	503
Əxlaq normaları və qadın faciəsi: Gerhart Hauptmann “Rose Bernd” dramı əsasında	
S. Məmmədova.....	508
Milli ideologiyanın formalaşmasında Heydər Əliyev fenomeni	
O. Əhmədzadə.....	510
Ümumtəhsil məktəblərində ədəbiyyat fənni proqramlarının inkişafı (1991–2021): milli prioritetlər, müasir təhsil tendensiyləri	
G. Bağirova.....	513

İngilis və Azərbaycan dillərində morfoloji yolla söz yaradıcılığında prefikslərin rolu G. Süleymanova.....	517
Ulu Öndər Heydər Əliyev dühası X. Ramazanova.....	521
Azərbaycan Respublikasında gənclər və idman siyasətinin inkişafında beynəlxalq əməkdaşlığın rolu X. Yusifli.....	523
Azərbaycan-Türkiyə hərbi tərəfdaşlığı: Praktiki əməkdaşlıq nümunələri və regional təhlükəsizlik G. Yusibova.....	528
İngilis dilinin tədrisi prosesində kreativ yanaşmanın imkanları S. Əlizadə.....	533
Müasir alman dilində inkar və təsdiqin sistemli araşdırılması G. Qasımova.....	540
Heydər Əliyev və Azərbaycan dilinin inkişaf perspektivləri H. Hüseynli.....	543
Müasir ədəbiyyat tədrisində interaktivliyin didaktik prinsipləri: ənənədən müasirliyə keçid K. Musayeva.....	545
Nitqin keyfiyyətinə verilən tələblərin ədəbi dil normaları ilə qarşılıqlı əlaqəsi P. Rzayeva.....	548
Ümumtəhsil məktəblərinin VI sinif “Ümumi tarix” fənnində şagirdlərə makedoniyalı isgəndərin tarixi şəxsiyyət kimi rolunun aşılması (nəzəri problemlər kontekstində) T. Nağızadə.....	550
Dram əsərlərinin tədrisində fəal təlim texnologiyalarının tətbiqi məsələləri A. Əhmədova.....	553
KAHOOT platformasının informatika dərslərində tətbiqi və şagird motivasiyasına təsiri İ. Nuriyeva.....	558
Mədəniyyət və mənəvi tərbiyə anlayışının elmi-pedaqoji şərh İ.İbrahimova.....	560
Yetkinlik yaşına çatmayan uşaqların çətin vəziyyətinə düşməsinin səbəbləri və onun sosial reabilitasiyası S. Hüseynli.....	564
Milli inkişafın təməli kimi təhsil: Heydər Əliyevin strateji baxışı və müasir Azərbaycan təhsil modelinə təsiri L. Zöhrabzadə.....	566
Tarix tədrisində süni intellektin əhəmiyyəti Ş. Məmmədova.....	568
Orta məktəblərdə irihəcmli nəsr əsərlərinin tədrisinin metodik əsasları G. Cavadlı.....	571
Heydər Əliyev irsi və müasir təhsil: şagird kollektivində ünsiyyət mədəniyyətinin formalaşdırılmasının sosial-pedaqoji aspektləri S. Lətifova.....	573
Ədəbiyyatda insan psixikasının psixanalitik təhlili və psixologizm L. Həsənova.....	576
Tarix dərslərində din motivli mövzuların tədrisi, təhlili və qavranılması üsulları R. Məmmədsanlı.....	580
Məktəbəqədər yaşlı uşaqların mənəvi-vətənpərvərlik tərbiyəsində milli qəhrəman nümunələrinin təbliği: heydər əliyev irsi və müasir metodoloji yanaşmalar S. Vəliyeva.....	584

Hüseyn Cavid irsinin ədəbiyyatımızda tutduğu mövqe: məzmun, qavrama və metodik çətinliklər	
T. Nəsimova.....	587
Şagirdlərdə əməksevərlik və sosial məsuliyyət hissinin aşılmasının metodik yolları	
C. Bayramlı.....	591
XIX-XX əsrlərdə Azərbaycanda müstəmləkə siyasətinin mədəniyyətə təsiri	
A. Yusibova.....	598
Heydər Əliyevin təhsil və humanitar fənnlər haqqında baxışları: texnologiyaların tədrisdə rolu və əhəmiyyəti	
L. Əhmədova.....	601
Heydər Əliyev və Azərbaycan filologiyası: dövlətçilik və dil siyasəti kontekstində inkişaf istiqamətləri	
A. Ələkbərova.....	604
Heydər Əliyevin təhsil siyasətində ümumtəhsil məktəblərinin maddi-texniki bazasının gücləndirilməsi	
M. Mənaflı.....	609
Ahılların sosial müdafiəsi və sosial xidmətlərdə sosial iş təcrübələri	
H. Rüstəmov.....	612
Changes in Education After The Pandemic: A Comprehensive Analysis of Digital Transformation and Pedagogical Shifts	
G. Jafarli.....	615
Ümummilli Lider Heydər Əliyev şəxsiyyətinin təhsildə vətənpərvərlik və vətəndaşlıq ideyalarının formalaşdırılmasında rolu	
M. Həsənov.....	619
Heydər Əliyevin təhsil strategiyası: xarici dil tədrisində modern metodoloji yanaşmaların təkamülü	
S. Cəfərzadə	622
Muzeylərin yaranma tarixi və heydər əliyevin mədəni irs siyasətində rolu	
A. Səlimova.....	623
Ədəbiyyat dərslərində xalq ədəbiyyatı nümunələri vasitəsilə milli-mənəvi dəyərlərin aşılması	
N. Salmanov.....	626
Qafqaz albaniyasının maddi mədəniyyətinin əsas xüsusiyyətləri. main features of the material culture of caucasian albania	
S. İsmayılova.....	629
Şah İsmayıl Xətai yaradıcılığının ideya-mövzu dairəsi və bədii xüsusiyyətlərinin elmi şərh	
C. Cavadov.....	633
Ədəbiyyat dərslərində şagirdlərin estetik – mənəvi tərbiyəsi	
A. Məmmədova.....	635
Nizami Gəncəvi əsərlərində ədalət və humanizm ideyası	
F. Qurbanova.....	640
Orta məktəb ədəbiyyat proqramlarında uşaq ədəbiyyatı nümunələrinin yeri və seçilmə prinsipləri	
Ü. Mikayılova.....	643
Azərbaycan animasiyasında obraz və məkan quruluşu (1960–1980-ci illər)	
S. Qarayev.....	647

Ümumtəhsil məktəblərində fonetik normaların tədrisi: metodoloji yanaşmalar və perspektivlər	
Ş. Məmmədova.....	649
Azərbaycan xalqının ümummilli lideri heydər əliyev nümunəsində şəxsiyyət, liderlik və dövlətçilik modeli	
A. Allahverdiyeva-Məmmədova.....	651
Ümumtəhsil məktəblərində klassik poeziyanın tədrisinin pedaqoji mahiyyəti	
E. Kərimov.....	654
XIX əsrin sonu azərbaycan maarifçiliyində "vətəndaş tərbiyəsi" konsepsiyası	
Ş. Şıxliyeva.....	657
Azərbaycan və Türk dünyasında dastan mədəniyyəti	
E. Əliyeva.....	659
Azərbaycan dili tədrisində elektron resursların və rəqəmsal texnologiyaların rolu	
G. Kazımova.....	662
Ədəbiyyat dərslərində folklorun tədrisinin müasir metodik imkanları	
A. Daşdəmirova.....	664
Ulu öndər heydər əliyevin ictimai-siyasi fəaliyyətinin əsas istiqamətləri	
A. Məhərrəmov.....	666
Kombinator düşüncə fəlsəfəsi	
A. Məmmədova.....	672
Tarixin tədrisində müasir pedaqoji texnologiyaların əhəmiyyəti	
P. Əlizadə.....	674
Qrammatik mövzuların tədrisində ənənəvi və modern metodların müqayisəli təhlili	
A. Əsgərova.....	677
Implementation of Differentiated instruction Methods in the Humanitarian Development Model of Azerbaijan (Based on The Vak Model)	
A. Əliyeva.....	679
“Həyat” qəzetinin yaranmasını şərtləndirən amillər	
F. Əlizadə.....	684
Orta məktəblərdə Şirvanşahlar dövlətinin tarixinin tədrisi metodikası	
M. Abbasova.....	690
Sinifdaxaric və məktəbdənkənar tədbirlərdə şagirdlərin milli irsə olan bağlılığının formalaşmasına azərbaycan abidələrinin təsiri	
N. Musayev.....	692
Azərbaycanda milli dövlət quruculuğu strategiyası: Heydər Əliyev modelinin konseptual əsasları	
S. Əsgərova.....	695
Ədəbiyyatın milli müstəqillik ideyalarının formalaşmasında rolu	
A. Abdurahmanova.....	698
Rəqəmsal texnologiyaların tarix fənninin tədrisində tətbiqi və virtual ekskursiyaların əhəmiyyəti	
G. Mehdiyeva.....	701
Qarabağın dini abidələrinin tədrisinin şagirdlərin milli mənlilik şüurunun formalaşmasına təsiri: Heydər Əliyev irsi kontekstində	
A. Həsənov.....	703
Tarixin tədrisində ikt vasitələrinin tətbiqi və onun pedaqoji əhəmiyyəti	
İ. Vəliyeva.....	705
Tarixin Tədrisində Tənqidi Təfəkkürün Əhəmiyyəti	
S. İbrahimli.....	707

**Valideyn himayəsindən məhrum olmuş uşaqlar üçün alternativ qayğı və
deinstitutionallaşma strategiyaları**

A. İsmayilova..... 710

PLENAR İCLAS

HEYDƏR ƏLİYEVİN SİYASİ LİDERLİYİ VƏ AZƏRBAYCAN DÖVLƏTÇİLİYİNİN TRANSFORMASIYASI

Esmira Hilal qızı Cəfərova
Siyasi elmlər üzrə fəlsəfə doktoru, dosent
esmira.ceferova@mail.ru
Mingəçevir Dövlət Universiteti

Cənab rektor, hörmətli konfrans iştirakçıları, əziz müəllimlər və tələbələr!

Xalqın suverenlik kəsb etməsi, siyasi cəhətdən müstəqil dövlət, dünya xalqları sırasında söz və siyasi iradə sahibi olması, dünya nizamının qurulmasında fəal iştirak etməsi, regional və qlobal layihələrin müəllifi və iştirakçısı kimi çıxış etməsi üçün zəruri olan çoxlu sayda şərtlər sırasında müdrik, harizmatik, xalqını və yurdunu canından artıq sevən, yüksək intellekt və bacarıq sahibi olan, möhkəm iradəli, cəsur, daim böyük qələbələrə can atan və hər hansı çətinliklərə boyun əyməyən milli lider amili müstəsna əhəmiyyət kəsb edir. XX əsrdə Azərbaycan xalqının tarixində və taleyində siyasət ulduzu kimi parlayan Heydər Əliyev məhz belə dahi liderlərdən idi və Azərbaycan Respublikasının müasir sosial-iqtisadi və ictimai-siyasi sisteminin formalaşması onun adı və siyasi fəaliyyəti ilə bağlıdır.

1991-ci ildə siyasi müstəqillik əldə etdikdən sonra ölkəmiz ciddi iqtisadi-siyasi çətinliklərlə üzləşəndə Ulu öndər Heydər Əliyevin böyük siyasətə qayıdışı, sosial-iqtisadi, ictimai-siyasi və mədəni sahələrdə islahatlar həyata keçirməsi Azərbaycan dövlətçiliyinin milliləşdirilməsi və möhkəmləndirilməsi kimi təzahür edən dayanıqlı transformasiya aktı kimi qiymətləndirilməlidir. Məhz Heydər Əliyevin Azərbaycan Respublikasına ikinci rəhbərliyi dövründə (1993-2003) ölkədə iqtisadi vəziyyətin sabitləşməsi və müstəqil dövlətin dayanıqlı inkişafı üçün münbit şərait yaradıldı. Ulu öndər Heydər Əliyevin rəhbərliyi altında neft sektorunun inkişafına və yeni bazar iqtisadiyyatının möhkəmləndirilməsinə, əhalinin həyat səviyyəsinin yüksəlməsinə yönəlmiş bir sıra mühüm dövlət proqramları həyata keçirildi. 1994-cü ildə “Əsrin müqaviləsi” kimi tanınan və xarici sərmayələrin ölkəyə cəlb edilməsi və ölkənin qlobal iqtisadiyyata integrasiyası üçün yeni imkanlar açan tarixi sazişin imzalanması isə müstəsna əhəmiyyət kəsb edirdi. Bundan başqa o dövrdə əhalinin məşğulluğunun sabitləşdirilməsinə, infrastrukturun inkişafına, təhsil və səhiyyə sistemində davamlı yüksəlişə yönəlmiş sosial islahatlar həyata keçirilmiş və bu tədbirlər Azərbaycanda milli dövlətçiliyin və sosial-iqtisadi sabitliyin bərqərar edilməsində həlledici rol oynamışdır.

Ulu öndər Heydər Əliyevin dövlətçilik strategiyasının əsas komponentlərini nəzərdən keçirdikdə qarşımızda dövlət müstəqilliyinin və suverenliyinin nümunəvi düsturu canlanır. Bu gün öz siyasi müstəqilliyinin 35-ci ilini yaşayan Azərbaycan Respublikası suverenliyi, dövlət müstəqilliyi, qəti sözü, şəxsi mövqeyi və möhkəm iradəsi olan çox nüfuzlu siyasi amildir.

Müasir Azərbaycan dövləti Ulu Öndər Heydər Əliyev tərəfindən hazırlanmış dövlətçilik strategiyasına uyğun olaraq Qafqaz regionunda və beynəlxalq arenalarda balanslaşdırılmış xarici siyasət həyata keçirməklə davamlı sülhün və əminamanlığın keşiyində durur, birgəyaşayış və mehriban qonşuluq ideyalarını reallığa çevirir. Son illərdə bütün sahələrdə çox möhtəşəm uğurlara imza atan Azərbaycan Respublikası Prezident İlham Əliyevin rəhbərliyi altında yeni regional və qlobal layihələrə imza atmaqda davam edir. 30 ildən artıq bir müddət ərzində Azərbaycanın sosial-iqtisadi inkişafına ciddi şəkildə maneə törədən Qarabağ münaqişəsi artıq başa çatmış, Şanlı Azərbaycan Ordusu 2020-ci ilin payızında başladığı 44 günlük (28.09 -10.11.2020) Vətən müharibəsində işğal altında olan doğma torpaqlarımızı azad etmişdir. 2023-cü il sentyabrın 19-da və 20-də həyata keçirilən antiterror əməliyyatları nəticəsində Azərbaycan Respublikasının

suverenliyi tam bərqərar edilmişdir. Bununla əlaqədar Prezident İlham Əliyev 2024-cü il sentyabr ayının 19-da “19 Sentyabr” tarixini Azərbaycan Respublikasının “Suverenliyi günü” elan etmişdir. Bu gün Azərbaycan dövləti işğaldan azad edilmiş ərazilərdə möhtəşəm tikinti-quruculuq və bərpa işlərini yüksək templərlə həyata keçirir. Qarabağ münaqişəsi zamanı doğma yurdlarından didərgin düşmüş əhalinin Qarabağa və Şərqi Zəngəzura “Böyük qayıdışı” da sürətlə reallaşır. Azərbaycan Respublikası dünya güclərinin, nüfuzlu regional və beynəlxalq təşkilatların hesablaşdığı güclü siyasi faktordur.

Hörmətli konfrans iştirakçıları!

Heydər Əliyevin ictimai-siyasi fəaliyyətində ilk böyük mərhələ 1969-cu ilin iyulunda, Azərbaycan SSR Kommunist Partiyası Mərkəzi Komitəsinin birinci katibi seçildikdən sonra başlandı. Bu isə, faktiki olaraq, Sovet ittifaqının tərkibində milli respublikaya rəhbərlik etmək demək idi. Çox çətin sosial-iqtisadi və siyasi şəraitdə Azərbaycan SSR-yə rəhbərliyi öz üzərinə götürən Heydər Əliyev çox qısa müddət ərzində respublikada əhəmiyyətli sosial-iqtisadi və ictimai-mədəni dəyişikliklərlə nail oldu. Ulu öndər Heydər Əliyevin rəhbərliyi altında ölkə iqtisadiyyatının, sənaye sahələrinin və aqrar sektorun modernləşdirilməsi, neft sektorunun və maşınqayırma sənayesinin inkişafı, yaşayış məntəqələrində infrastrukturun o dövrün tələblərinə uyğun şəkildə yenidən qurulması proqramları reallaşdırıldı. Respublika əhalisinin təhsil və sosial-mədəni səviyyəsinin yüksəldilməsi və milli kadrların hazırlanması istiqamətində siyasət həyata keçirildi. Bununla da yaxın gələcəkdə müstəqil milli dövlətin yaradılması və davamlı inkişafı üçün zəmin yaradıldı.

Hörmətli konfrans iştirakçıları!

Ulu öndər Heydər Əliyevin siyasi fəaliyyətinə fərqli prizmalardan baxdıqda qarşımızda möhtəşəm mənzərə canlanır. Bu kontekstdə Azərbaycan dövlətçiliyinin transformasiyasını nəzərdə tutan **tranzitologiya** (lat. *transitus* - keçid), yaxud keçid rejimində - sovet ictimai-siyasi və sosial-iqtisadi strukturlarının dağılması, yeni siyasi dəyərlərə və bazar iqtisadiyyatına əsaslanan ictimai-iqtisadi münasibətlərin formalaşdırılması şəraitində Heydər Əliyevin dünyada, keçmiş SSRİ məkanında və Azərbaycanda baş verən hadisə və proseslərə çevik reaksiyası, onları Azərbaycan xalqının, Azərbaycan dövlətinin xeyrinə həll etmək və istiqamətləndirmək cəhdləri xüsusi əhəmiyyət kəsb edir. XX əsrin 90-cı illərində və XXI əsrin əvvəllərində Ulu öndər Heydər Əliyev müstəqil dövlət quruculuğunu məhz belə bir spesifik şəraitdə həyata keçirirdi. Bu dövrdə Azərbaycan Respublikasında və onun ətrafında yaranmış hərbi və siyasi vəziyyətlə əlaqədar Ulu öndər Heydər Əliyev fəvqəladə fəallıq və xüsusi manevrlər edilməsini tələb edən xarici siyasətin yeni modelini də işləyib hazırlamışdır. Bu siyasət ölkə ərazisində hər hansı başqa dövlətin və yaxud hərbi təşkilatın bazalarının yerləşdirilməməsi, hər hansı hərbi təşkilata qoşulmamağı (sülh naminə tərəfdaşlıq istisna olmaqla), hər hansı regional və beynəlxalq münaqişənin iştirakçısı olmamağı nəzərdə tuturdu. Xarici siyasətdə “qoşulmamaq” prinsiplərini rəhbər tutan Heydər Əliyev Azərbaycanda və Cənubi Qafqaz regionunda fəvqəladə geosiyasi maraqları olan Türkiyə, Rusiya və ABŞ arasında xüsusi balans yaratmağa istiqamətlənmiş bacarıqlı diplomatik gedişlər etməklə ölkəmizin beynəlxalq arenada mövqeyini xeyli gücləndirirdi. Beləliklə, yüksək səviyyədə düşünülmüş və mövcud beynəlxalq situasiyaya uyğun balanslaşdırılmış xarici siyasət kursunu seçməklə Ulu öndər Heydər Əliyev:

1. Azərbaycanın dünya iqtisadiyyatına davamlı inteqrasiyasını təmin etdi.
2. Azərbaycandan keçən yeni enerji koridorlarının açılmasına start verdi.
3. Çoxlu sayda qlobal layihələrin təşəbbüskarı və müəllifi kimi çıxış etdi.
4. Cənubi Qafqazda iqtisadi və geosiyasi maraqları olan ABŞ, Türkiyə, Böyük Britaniya, Rusiya Federasiyası, Fransa kimi fəvqəl dövlətləri və regional oyunçuları bir araya gətirdi.

Azərbaycan dövlətinin müstəqilliyinin əbədi olması və Azərbaycan xalqının parlaq gələcəyi naminə harizmasını, fəvqəladə siyasi istedadını, tükənməz enerjisini və yüksək intellektini səfərbər edən Ulu öndər Heydər Əliyev beynəlxalq siyasətdə çoxtərəfli taktiki və strateji gedişlər etməklə

həm də “çoxvektorlu geosiyasət” tipini həyata keçirirdi. Bununla da beynəlxalq və regional siyasətdə “praqmatik realizm” modelini icra olunan gerçəkliyə çevirirdi.

Milli dövlətin ideoloji doktrinasının formalaşdırılmasında uzaq hədəflər üçün nəzərdə tutulmuş yeni siyasət modelini reallaşdıran Heydər Əliyevin başlıca hədəfi polietnik tərkibi olan Azərbaycan cəmiyyətində integrativ bir məfkurə altında bütün etnik, milli, irqi və dini komponentləri monolit və sarsılmaz ailə kimi birləşdirmək, “Azərbaycan” və “Azərbaycançılıq” ideyalarının sosial mənşəyindən, etnik, milli və irqi mənsubiyyətindən, dilindən, dinindən asılı olmayaraq, Azərbaycanda yaşayan hər bir Azərbaycan vətəndaşı tərəfindən ali dəyər kimi qəbul edilməsinə nail olmaq idi. Bununla da Ulu öndər milli toplumun davamlı vəhdətdə saxlanmasına zəmanət verən ideoloji doktrina yaratdı və aşağıdakı mexanizmləri ön plana çəkdi:

- Azərbaycan milli kimliyinin formalaşdırılması;
- multikulturalizm ideyasının dövlət siyasəti səviyyəsinə qaldırılması;
- Milli dövlətin möhkəmləndirilməsi üçün əlavə tədbirlərin görülməsi.

Hörmətli konfrans iştirakçıları!

Azərbaycan xalqının müasir milli tarixinə suveren Azərbaycan Respublikasının arxitektoru kimi daxil olmuş Azərbaycan xalqının Ümummilli lideri Heydər Əliyev XX əsrin 90-cı illərində və XXI əsrin əvvəllərində özünün şah əsəri olan müstəqil, suveren Azərbaycanı sarsılmaz təməllər üzərində qurarkən bütün strateji incəlikləri nəzərə almış və mükəmməl mexanizmlərə əsaslanan milli dövlətin formalaşmasına nail olmuşdur. Ulu öndər Azərbaycanın dövlət müstəqilliyinin və suverenliyinin möhkəmləndirilməsi ilə bağlı tədbirləri 3 istiqamətdə həyata keçirirdi:

1. İqtisadi inkişaf – mütləq şəkildə siyasi müstəqilliyin və suverenliyin bərqərar edilməsi üçün fundamentin yaradılması.

2. Milli özünüdərk hisslərinin inkişafı - milli kimliyimizin möhkəmləndirilməsi istiqamətində görülən tədbirlərin həyata keçirilməsi, xalqın suverenlik duyğularının inkişaf etdirilməsi və onun dövlətçilik ənənələrini bərpa etməyə hazırlanması.

3. Siyasi və idarəçilik islahatları - partiya-dövlət aparatının yenilənməsi, onun daxilində korrupsiya imkanlarının bütün mövcud vasitələrlə məhdudlaşdırılması, kadr siyasəti üzərində nəzarət sisteminin gücləndirilməsi və mərkəzi idarəçiliyin möhkəmləndirilməsi.

Heydər Əliyevin dövlət idarəçiliyi barədə formalaşdırdığı konseptual baxışlar sosial məsuliyyət prinsipi, səmərəlilik, qənaətcillik, yüksək nəticəlilik kimi dəyərlər üzərində qurulmuşdu. Zəngin siyasi təcrübəyə malik olan dövlət xadimi kimi Heydər Əliyev yaxşı bilirdi ki, idarəetmə mexanizmi cəmiyyətin siyasi psixologiyasına və ictimai tələblərinə uyğunlaşdırılmalı, eyni zamanda bütün hüquqi normalar, təşkilati prinsiplər pozulmamalıdır. Sözügedən tələblərin ardıcıl və düzgün icrası üçün dövlət qulluqçularının əvvəlcədən müəyyən edilən ümumdövlət prinsiplərinə ciddi şəkildə riayət etməsi əsas şərtlərdən biri kimi müəyyən edilirdi. Bu ideyalarla bağlı Heydər Əliyevin siyasi yaddaşlarda milli dövlətçilik düşüncəsinin təməl prinsipləri kimi yer alan çox qiymətli fikirləri xüsusilə diqqətəlayiqdir: “İnsan azadlığı, söz və vicdan azadlığı, insan hüquqlarının qorunması, vətəndaşların eyni hüquqlara malik olması, siyasi plüralizm Azərbaycanda demokratik cəmiyyətin əsas atributları kimi bərqərar olmalıdır”.

Heydər Əliyevin siyasi hakimiyyətə qayıdışı və Azərbaycan Respublikasına ikinci dəfə rəhbərlik etməsindən sonra dövlətin dil siyasətinə yenidən baxılması zərurəti yarandı. Ölkənin etnik tərkibinin son dərəcə rəngarəngliyi, ərəzidə müxtəlif qeyri-türk xalqlarının, etnik qrupların və milli azlıqların birgə yaşaması, eləcə də “multikulturalizm” siyasətinin dövlət səviyyəsində dəstəklənməsi nəzərə alınaraq, “Azərbaycançılıq” ideyası ətrafında milli birliyimizin möhkəmləndirilməsi məqsədi ilə dövlət dilinin “türk dili” deyil, “Azərbaycan dili” adı ilə rəsmiləşdirilməsi, bütün rəsmi sənədlərdə bu şəkildə təsbit olunması qərara alındı. 1995-ci il noyabrın 12-də qəbul olunan Azərbaycan Respublikasının Konstitusiyası dövlət dilini rəsmi şəkildə “Azərbaycan dili” kimi müəyyən etdi. Ulu öndər Heydər Əliyevin rəhbərliyi altında hazırlanmış Azərbaycan Konstitusiyasının 21-ci maddəsində dövlətin Azərbaycan dilini qorunması, inkişafını

təmin etməsi, ölkə daxilində istifadə edilən digər dillərin sərbəst işlədilməsi və inkişafı üçün hüquqi zəmanətlər verməsi təsbit olunmuşdur.

Hörmətli konfrans iştirakçıları!

Ulu öndər Heydər Əliyevin liderlik və xilaskarlıq missiyasında “Heydər Əliyev fenomeni” daha fundamental yanaşma tələb edir. Bu yanaşma zamanı Heydər Əliyev şəxsiyyətinə institutlaşdırılmış ictimai və ya siyasi mühitdə deyil, qeyri-rəsmi, adi insanlıq müstəvisində baxılır. Bu zaman Ulu öndərin təbiətdən gələn, ona apriori məxsus olan keyfiyyətləri - alicənablığı, mətinliyi, sarsılmaz qürur və möhkəm iradə sahibi olması, xeyirxah insan, qayğıkeş ata, ailəsini, doğma vətəninə, xalqını, dilini, mədəniyyətini böyük məhəbbətlə sevən vətənpərvər insan olması diqqət mərkəzində olur. Məhz sözügedən keyfiyyətlər Heydər Əliyevin dahi şəxsiyyət kimi yetişməsi üçün ilkin baza yaratmış, onun ictimai-siyasi fəaliyyətinin perspektivlərini, xilaskar öndər, ümummilli lider kimi özünü təsdiq etməsini müəyyən etmişdir. Sözügedən keyfiyyətlər sayəsində Ulu öndər Heydər Əliyev Azərbaycan tarixinə müstəqil, suveren Azərbaycan Respublikasının dövlət institutlarının və demokratik dəyərlərə əsaslanan milli dövlətin böyük arxitektoru kimi daxil olmuş, idarəçilik sisteminin modernizatoru kimi müasir dövrün milli dövlətçilik standartlarına cavab verən bir idarəçilik sistemi yaratmışdır. Məhz Heydər Əliyevin fəvqəladə strateqlik istedadı sayəsində bərqərar edilmiş siyasi kurs son 33 ildə, nəinki özünü doğrultmuş, həm də Azərbaycan xalqını və Azərbaycan dövlətini iqtisadi, siyasi, hərbi, sosial və mədəni sahələrdə böyük qələbələrə çatdırmışdır.

Diqqətinizə görə təşəkkür edirəm!

**MÜASİR AZƏRBAYCAN İQTİSADİYYATININ İNKİŞAFINDA MODERNLƏŞMƏYƏ
APARAN İSLAHATLAR BANİSİ**

Günəş Musa oğlu Şəfaqatov

baş müəllim

gunash.shafaqatov@mdu.edu.az

Mingəçevir Dövlət Universiteti

Bəşəriyyətin uzunmüddətli inkişaf təcrübəsi sübut edib ki, istənilən xalqın tarixi tərəqqisində liderlərin məxsusi rolu olmuş və bu rol bir çox hallarda həlledici səciyyə daşmışdır. Zəngin keçmişə, qədim dövlətçilik ənənələrinə malik olan Azərbaycan xalqının da tarixi bu baxımdan istisnaqlı təşkil etməmiş, xalqımızın bu günə qədərki tarixi inkişafında da dahi, müdrik və qəhrəman övladlarının rolu bir çox hallarda həlledici olmuşdur. Şübhəsiz ki, bu bir tərəfdən Azərbaycan xalqının dahi şəxsiyyətlər yetişdirmə imkanlarının göstəricisi olduğu halda, digər tərəfdən də onun tarixin həlledici məqamlarında cəsarətli liderləri seçə bilmə qabiliyyətindən xəbər verir. Ümummilli lider Heydər Əliyev də məhz Azərbaycan xalqının yetişdirdiyi və həlledici məqamlarda taleyini əmanət etdiyi dahi, cəsarətli və məğlubedilməz şəxsiyyətlərdən biridir.

Liderlərin bir ölkənin tarixindəki rolu müxtəlif cəhətlərdən qiymətləndirilə bilər. Ancaq iki sahə var ki, həmin sahələrdə gördüyü işlər, tətbiq etdikləri yeniliklər onların xalqın tarixi yaddaşında əbədi həkk olunmasında mühüm əhəmiyyət daşıyır. Bunlardan birincisi iqtisadiyyat, ikincisi isə təhsildir. İqtisadiyyat xalqın maddi inkişafını, təhsil isə mənəvi inkişafını təmin edən önəmli sahədir. Heç şübhəsiz ki, Azərbaycan xalqının ümummilli lideri Heydər Əliyevin xalqımızın inkişafındakı rolundan danışarkən də, ilk növbədə onun bu iki sahədəki fəaliyyətinə, gerçəkləşdirdiyi islahatlara diqqət yetirmək, onların əhəmiyyətini dərk etməyə çalışmaq zəruridir.

İqtisadiyyatın inkişafı heç də neft-qaz amili ilə bağlı deyildir. Əsas məsələ dövlət idarəçiliyinin uzun illər ərzində formalaşan və təcrübədən uğurla çıxan çevik mexanizmlər əsasında gerçəkləşdirilməsi, monetar və fiskal tənzimləmə üsullarından səmərəli istifadə olunması ilə

əlaqədardır. Bu məqamda iqtisadiyyat üzrə Nobel mükafatı laureatı Ronald Kouzun fikrini xatırlatmaq yerinə düşür. O yazırdı: "Dayanıqlı iqtisadi inkişaf, ilk növbədə, çevik mexanizmlərdən, institusional islahatlardan, həmçinin monetar və fiskal tənzimləmə metodlarından qaynaqlanır. Bu zaman siyasi iradə və liderlik institutunun mövcudluğu da vacib şərtidir".

R.Kouz daha sonra qeyd edirdi: "Keçmiş sosializm düşərgəsinə daxil olan dövlətlərin liderləri bazar iqtisadiyyatına keçmək həllini tapmaqda çətinlik çəkirlər. Bazara keçmək üçün əvvəlcə bazarın səmərəli fəaliyyətini təmin edən institutları yaratmaq lazımdır..."

Avstriya iqtisadi məktəbinin görkəmli nümayəndəsi, iqtisadiyyat üzrə Nobel mükafatı laureatı F.Hayek isə bildirirdi ki, bazar iqtisadiyyatı müəyyən prinsiplərə əməl olunması ilə yanaşı, həm də bazara keçid qanunlarını ölkənin maddi-mənəvi imkanlarına yaradıcılıqla uyğunlaşdırmağı tələb edir.

Bütün həyatı əhəmiyyətli sahələrdə yüksək tərəqqiyə imza atan, sürətlə modernləşərək qarşıya qoyduğu strateji hədəflərə doğru inamla irəliləyən müstəqil Azərbaycan bu gün dünya miqyasında, həm də özünəməxsus milli inkişaf modeli ilə seçilir. Şübhəsiz ki, bu məsələdə Nobel mükafatı laureatı R.Kouzun iqtisadi inkişafda şəxsiyyətin mühüm rolu barədə irəli sürdüyü fikirlər də əsas rol oynayıb.

Heydər Əliyev xalqın təkidi ilə Azərbaycanda yenidən rəhbərliyə başlayanda respublikada siyasi, sosial-iqtisadi sahələrdə dərin böhran, tənəzzül hökm sürürdü. Azərbaycan parçalanmaq təhlükəsi, həmçinin erməni işğalı ilə üzləşmişdi. Belə ağır, üzücü şəraitdən xilas olmaq üçün ulu öndərin müdrikliyi və əzmkarlığı sayəsində 1994-cü ilin may ayında Ermənistanla atəşkəs elan edildi. Daha sonra isə ölkənin sosial-iqtisadi inkişafı, silahlı qüvvələrimizin yenidən qurulması məsələləri diqqət mərkəzinə yönəldildi.

Xatırladaq ki, Heydər Əliyev bu dövrdə tənəzzüldən xilas yolunu güclü dövlət tənzimlənməsində, iqtisadiyyatın sabitliyinin təmin edilməsində, radikal islahatların reallaşdırılmasında, iqtisadi dirçəlişə nail olunmasında görürdü: "Respublika iqtisadiyyatı, demək olar ki, dağılıb, xalqın rifah halı aşağı düşüb. Lakin respublikanın böyük sosial-iqtisadi, elmi-texniki potensialı var. Azərbaycanın coğrafi-siyasi vəziyyəti, onun təbii sərvətləri, uzun illər boyu yaranmış əsas fondları respublikanı bu ağır vəziyyətdən çıxarmağa imkan verir. Digər tərəfdən yeni islahatlar aparmaq yolu ilə bazar iqtisadiyyatına keçmək istiqamətində hərəkət etməliyik".

Heydər Əliyevin ölkə daxilində siyasi sabitliyi təmin etməsi, kompleks islahatlar proqramını həyata keçirməsi nəticəsində 1996-cı ildə respublika iqtisadiyyatında sabitlik təmin olundu, 1997-ci ildən isə inkişaf meyilləri müşahidə olunmağa başladı.

Yeri gəlmişkən, həmin dövrdə ümummilli liderin rəhbərliyi ilə iqtisadi inkişafa zəmin yaratmaq məqsədi ilə həyata keçirilən tədbirlərə və onların müsbət nəticələrinə qısaca nəzər salaıq. İqtisadiyyatda liberallaşmanı reallaşdırmaq üçün xüsusi mülkiyyətə əsaslanan bazar münasibətlərinin formalaşdırılmasına başlanıldı, investisiya qoymaq istəyən ölkələr üçün əlverişli münbit şərait yaradıldı. Yerli və xarici investisiyaların cəlbi, müasir texnologiyaların tətbiqi sürətləndirildi, rəqabətqabiliyyətli məhsul istehsal edən müəssisələrin qurulmasına, infrastrukturun yeniləşdirilməsinə mühüm önəm verildi. Bütün bunlar isə özəl bölmənin, güclü sahibkarlar təbəqəsinin formalaşmasına, iş adamlarının cəmiyyətdəki mövqelərinin güclənməsinə müsbət təsir göstərdi, yeni iş yerlərinin açılmasına əlverişli şərait yaratdı.

Burada tarixi əhəmiyyət daşıyan bir məqamı da xatırlatmaq yerinə düşərdi. Heydər Əliyev Azərbaycana yenidən siyasi rəhbərliyə başlayanda aqrar bölmənin bazar prinsipləri əsasında qurulmasını, torpaq sahəsi üzərində mülkiyyət hüququnun reallaşdırılmasını da mühüm vəzifə kimi qarşıya qoydu. Ulu öndərin təşəbbüsü və rəhbərliyi altında MDB-də ilk olaraq 1995-ci ildən başlanan aqrar islahatların həyata keçirilməsi, sovxoz və kolxozların ləğv olunması, onlara məxsus torpağın, mal-qaranın və əmlakın özəlləşdirilməsi kimi tədbirlər nəticəsində kənd təsərrüfatında ciddi struktur dəyişiklikləri baş verdi, keyfiyyətə fərqli münasibətlər formalaşdı.

Torpaq islahatı nəticəsində 1350 min hektardan çox torpaq sahəsi əvəzsiz olaraq kəndlilərə paylandı, kolxoz və sovxozların yerində fermer təsərrüfatları yaradıldı.

Aqrar bölmədə səmərəli təsərrüfatçılığın, sahibkarlığın inkişafının təmin edilməsi məqsədi ilə kənd təsərrüfatı məhsulları istehsalçıların əvvəlki vergi borcları silindi və onlar torpaq vergisindən başqa digər vergi ödəmələrindən azad olundu.

Sosial ədalətə istiqamətlənən və 1993-2003-cü illərdə ulu öndərin 52-dən artıq fərman və sərəncamı ilə qanuniləşdirilən, düzgün icra mexanizmləri ilə gerçəkləşdirilən aqrar siyasətin reallaşdırılması nəticəsində Azərbaycanda bu sahə tədricən dirçəlməyə, inkişafa başladı. Bununla da möhtərəm dövlət başçımızın dediyi kimi, “Postsovet məkanında analoqu olmayan cəsarətli qərarları ilə Heydər Əliyev torpağın şəxsi mülkiyyətə verilməsi ilə ölkəmizin ərzaq təhlükəsizliyini təmin etmiş oldu. Bu gün müxtəlif kənd təsərrüfatı komplekslərinin uğurlu fəaliyyəti onun aqrar siyasətinin parlaq təzahürüdür”.

1995-ci ildən etibarən ölkədə gerçəkləşdirilən ardıcıl və sistemli iqtisadi islahatların ən mühüm istiqamətlərindən biri də dövlət mülkiyyətinin özəlləşdirilməsi və azad sahibkarlığın inkişafı üçün əlverişli şəraitin yaradılması idi. Bu, təsadüfi deyildir. Çünki Heydər Əliyev ölkənin gələcək iqtisadi inkişafının özəl bölmə ilə bağlı olduğunu bildirdi: “Sahibkarlığın inkişaf etdirilməsi, sərbəst iqtisadiyyata yol verilməsi, bazar iqtisadiyyatının yaradılması bizim strateji yolumuzdur”.

Ulu öndərin həmin vaxt müəyyənləşdirdiyi və rəhbərliyi ilə uğurla həyata keçirilən sahibkarlığın inkişafı strategiyası özəl bölmənin inkişafına yönələn tədbirlərin sistemliliyi, dövlət tənzimlənməsinin liberallaşdırılması, dövlət-sahibkar münasibətlərinin institusionallaşdırılması ilə səciylənirdi.

Müasir dövrdə sahibkarlıq hər bir ölkənin iqtisadi inkişafında mühüm rol oynayan əsas amillərdən biridir. Sahibkarlıq təkcə gəlir əldə etmək məqsədi daşımır, eyni zamanda yeni iş yerlərinin yaradılması, innovasiyaların tətbiqi və cəmiyyətin rifah səviyyəsinin yüksəldilməsi baxımından da böyük əhəmiyyət kəsb edir. Amma sahibkarlıq fəaliyyətinin inkişafı üçün ilk növbədə əlverişli iqtisadi mühit formalaşdırılmalıdır. Dövlət tərəfindən tətbiq olunan vergi güzəştləri, subsidiyalar və müxtəlif dəstək mexanizmləri sahibkarların fəaliyyətə başlamasını və bizneslərini genişləndirməsini əhəmiyyətli dərəcədə asanlaşdırır. Bununla yanaşı, hüquqi və inzibati maneələrin minimuma endirilməsi də sahibkarlığın inkişafına müsbət təsir göstərir.

Ümummilli Liderin sahibkarlara qayğısına nümunə kimi 2002-ci il aprelin 25-də yerli və mayın 14-də xarici iş adamları ilə keçirilən görüşləri göstərmək olar. Bu görüşlərdə sahibkarlığın inkişafı yolları araşdırılmış, inkişafa mane olan əngəllərin aradan qaldırılması üçün konkret tədbirlər müəyyənləşdirilmiş, növbəti illər üçün Azərbaycanda sahibkarlığın inkişafı ilə bağlı dövlət proqramları təsdiq olunmuşdur.

Ümumilikdə 20-dən artıq idarəetmə orqanının ləğv edilməsi, yeni nazirlik, komitə və idarələrin yaradılması, maliyyə, bank, vergi və sığorta sistemlərində institusional islahatların aparılması dövlət idarəçiliyi sahəsində nəticə etibarilə müsbət dəyişikliklərə, konkret olaraq idarəetmə strukturunun təkmilləşdirilməsinə, dövlət idarəetmə orqanları sisteminin funksional prinsip üzrə formalaşdırılmasına gətirib çıxardı.

Azərbaycanın əlverişli geosiyasi mövqeyini nəzərə alan Heydər Əliyev Şərq-Qərb və Şimal-Cənub nəqliyyat-kommunikasiya dəhlizi layihələrinin reallaşmasına da xüsusi əhəmiyyət vermişdir. Ümummilli liderin təşəbbüsü ilə 1998-ci ilin sentyabr ayında TRASEKA layihəsinə dair ilk beynəlxalq konfransın Bakıda keçirilməsi də bunun bariz ifadəsi idi. Həmin konfransda 32 ölkənin və 13 beynəlxalq təşkilatın nümayəndələri iştirak edirdilər. Tədbirdə layihənin reallaşdırılmasının iqtisadi və texniki tərəflərini özündə əks etdirən “Avropa-Qafqaz-Asiya nəqliyyat dəhlizinin inkişaf etdirilməsi üzrə beynəlxalq nəqliyyat haqqında Çoxtərəfli Əsas Saziş” adlanan çox mühüm bir sənəd qəbul olundu.

TRASEKA proqramı çərçivəsində dəmir yolu sahəsində həyata keçirilən ən böyük layihə isə Avropa ilə Asiyanı birləşdirəcək Bakı-Tbilisi-Qars dəmir yolu layihəsi idi. Bu dəmir yolunun tikintisinə dair saziş 2007-ci ildə Tbilisidə imzalandı. Elə həmin ilin noyabrında Gürcüstanın Marabda məntəqəsində dəmir yolu xəttinin təməli qoyuldu. 2008-ci ilin iyulunda isə Qars şəhərində Qars-Gürcüstan sərhədi hissəsinin tikintisinin təməlqoyma mərasimi keçirildi.

Azərbaycanın təşəbbüskarı olduğu və bütün dünyada geniş əks-səda doğuran Bakı-Tbilisi-Ceyhan neft və Bakı-Tbilisi-Ərzurum qaz kəmərləri, Cənub Qaz Dəhlizi, TANAP kimi strateji əhəmiyyətli tarixi layihələr reallaşdırılmışdır.

Tranzit potensialının reallaşdırılması istiqamətində də irimiqyaslı layihələr həyata keçirilmiş, o cümlədən Avropa-Qafqaz-Asiya (TRASECA) nəqliyyat dəhlizinin fəaliyyəti güclənmiş, Bakı-Tbilisi-Qars dəmir yolu istismara verilmiş, Bakı Beynəlxalq Dəniz Ticarət Limanı kompleksində Ro-Ro terminalının açılışı olmuş, Şimal-Cənub, Şərq-Qərb nəqliyyat dəhlizləri üzrə magistral yolların tikintisi layihələri uğurla davam etdirilmişdir.

İnkişaf edən infrastruktur sahələrindən biri kimi nəqliyyat bölməsinin irihəcmli investisiyaların yönəldilməsi nəticəsində hava limanlarının, körpülərin, tunellərin, yol qovşaqlarının tikilməsi, yeni avtomobil və dəmir yollarının çəkilməsi, yenidən qurulması və başqa işlər davam etdirilmişdir.

Ümummilli liderin ölkənin gələcək inkişafı ilə bağlı qarşıya qoyduğu vəzifələrdən biri də regionların tarazlı və davamlı inkişafının təmin edilməsi oldu. Bu baxımdan, 1995-2003-cü illərdə bazar münasibətlərinin geniş vüsət alması, hərtərəfli iqtisadi islahatların aparılması, özəlləşdirmə proqramlarının həyata keçirilməsi, milli sahibkarlar sinfinin formalaşması ilə regionların hazırkı inkişafına əlverişli zəmin yaradıldı.

Heydər Əliyev strategiyasının həyata keçirilməsi sayəsində 1995-ci ildən Azərbaycanda inkişafın yeni mərhələsi – bərpa və dinamik inkişaf dövrü başlanıb. 1995-2003-cü illər ərzində ümumi daxili məhsul 1,7 dəfə, dövlət büdcəsinin gəlirləri 3,9 dəfə, sənaye məhsulunun həcmi 23,3 faiz, kənd təsərrüfatı istehsalı 53,8 faiz, xarici ticarət dövriyyəsi 4 dəfə, iqtisadiyyatda məşğul olanların orta aylıq əməkhaqqı 6,2 dəfə artıb. Bu dövrdə iqtisadiyyata bütün maliyyə mənbələri hesabına 20 milyard dollar həcmində investisiya qoyulub.

İqtisadiyyatın şaxələndirilməsi və sənayenin modernləşdirilməsi istiqamətində mühüm layihələrdən biri də telekommunikasiya və Yer səthinin müşahidəsi peykləri olan üç gəmi – iki “Azerspace” və “Azersky” kosmosa buraxılmışdır. Beləliklə, Azərbaycan “kosmik ailə”nin əzsaylı üzv dövlətlərindən birinə çevrilmişdir.

Son illərdə ölkəmizin maliyyə imkanları güclənmiş, dövlət büdcəsinin, strateji valyuta ehtiyatlarının həcmi xeyli artmışdır. Belə ki, dövlət büdcəsinin gəlirləri 32,2 dəfə artaraq, 2003-cü ildəki 1,2 milyard manatdan 2026-cı ildə 38,6 milyard manata çatmışdır.

Bu fikrin təsdiqi olaraq son 20 ilin müvafiq göstəricilərinə nəzər salaq: ötən müddət ərzində ÜDM-in nominal həcmi 22 dəfə artaraq, 133,8 milyard manat təşkil edib. İqtisadiyyat 4 dəfə böyüyüb, dövlət büdcəsinin gəlirləri 30 dəfədən çox artıb, xarici ticarət dövriyyəsində 10 dəfə artım qeydə alınıb.

Əhalinin gəlirləri 13,7 dəfə, strateji valyuta ehtiyatları isə 52,4 dəfədən çox artaraq 1,6 milyard dollardan 83,9 milyard dollara çatıb. Nəqliyyat, təhsil, enerji, turizm və digər sahələr üzrə infrastruktur yenidən qurularaq genişləndirilib, iqtisadiyyata 350 milyard dollardan artıq vəsait yatırılıb.

Bu müddətdə həyata keçirilən artım strategiyası sayəsində milli iqtisadiyyatın real həcmi 4 dəfə, ixrac isə 15,6 dəfə artıb. İqtisadiyyatın orta artım tempi dünya üzrə orta səviyyədən 4 faiz yüksək olub və Azərbaycan yuxarı orta gəlirli ölkəyə çevrilib. Neft gəlirləri sosial-iqtisadi inkişafa uğurla transformasiya edilib, iqtisadiyyatın fiziki və texnoloji infrastrukturunu tamamilə müasirləşdirilib. Sürətli artım sayəsində əhalinin həyat səviyyəsi əhəmiyyətli dərəcədə yüksəlib, yoxsulluq səviyyəsi xeyli azalıb: 2003-cü ildə 383,1 manat təşkil edən orta aylıq əməkhaqqı hazırda 1102,9 manat səviyyəsində qərarlaşıb. Bu illər ərzində 2 milyondan artıq iş yeri açılıb. Yoxsulluq həddi 49 faizdən 5 faizə qədər azalıb. Postmüharibə dövründə şəhid ailələri və müharibə ilə əlaqədar əlilliyi olan şəxslərə 5250, bu il isə 750 mənzil və fərdi ev təqdim olunub.

Son 20 il ərzində ölkəmizdə əhalinin fasiləsiz elektrik enerjisi ilə təminatı, eləcə də bu sahə üzrə müasir infrastruktur quruculuğu siyasəti uğurla davam edib. Nəticədə 34 elektrik stansiyası inşa olunub və həmin stansiyaların generasiya gücü, təqribən, 3400 meqavata çatıb.

Azərbaycanın hazırda ümumi generasiya gücü 7200 meqavatdır, onun 3400 meqavatı son 20 ildə yaradılıb. Bu göstəricilər isə deməyə əsas verir ki, artıq ölkənin həm elektrik enerjisinə olan daxili tələbatı tam olaraq yerli istehsal hesabına ödənilib, həm də müəyyən həcmdə ixrac üçün potensial reallaşdırılıb. Beləliklə, həyata keçirilən məqsədyönlü tədbirlər nəticəsində elektrik enerjisində idxal çətinliyi aradan qaldırılıb, enerji sisteminin təhlükəsizliyi təmin edilib. Eyni zamanda, mövcud stansiyalar modernləşdirilib, dünya standartlarına cavab verən müasir qurğu və avadanlıqla təchiz olunub. Nəticədə stansiyaların faydalı iş əmsalı artıb.

Azərbaycanda neft-qaz sahəsinin genişləndirilməsi ilə bərabər, həm də “yaşıl enerji” layihələrinin inkişafı diqqətdə saxlanılır. Bu, respublikamızın beynəlxalq tərəfdaşlarının ölkəmizlə əlaqələrini daha da gücləndirir. Yeri gəlmişkən, Azərbaycanın bərpaolunan enerji potensialı 27 qiqavatdan çox sahildə külək və günəş enerjisi və Xəzər dənizinin Azərbaycan sektorunda 157 qiqavat külək enerjisi təşkil edir. İşğaldan azad edilən Qarabağ və Zəngəzur iqtisadi zonalarında isə külək, günəş və hidroenergetika potensialı 10 qiqavatdan çoxdur. Bu əraziləri, eləcə də Naxçıvan Muxtar Respublikasını “yaşıl enerji” zonalarına çevirmək qarşıda mühüm vəzifə kimi dayanır. 2027-ci ilədək ölkəmiz 3 qiqavat külək və 1 qiqavat günəş enerjisi istehsal etməyi planlaşdırır ki, bunun da 80 faizinin ixraca yönəldiləcəyi nəzərdə tutulur. Azərbaycan 2037-ci ilədək əlavə enerji imkanlarının ən azı 6 qiqavat təşkil edəcəyini gözləyir.

Sonda onu da qeyd edək ki, ulu öndər Heydər Əliyevin siyasi kursunu uğurla davam etdirən Azərbaycan Respublikasının Prezidenti İlham Əliyevin rəhbərliyi nəticəsində Azərbaycan sosial-iqtisadi sahələrdə böyük uğurlar qazanıb, ölkənin qüdrəti artıb, siması bütünlüklə dəyişib, insanların həyatı yaxşılaşıb. Bu isə iqtidara xalqın böyük etimadını səciyyələndirən mühüm göstəricidir.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Bəkir Nəbiyev, Heydər Əliyev haqqında etüdlər // Bəkir Nəbiyev, Seçilmiş əsərləri. Beş cildə, 4-cü cild, Bakı, "Çinar-Çap", 2009.
2. İsa Həbibbəyli, Heydər Əliyev dövlətçilik təlimi və müasir dövr. Naxçıvan, "Əcəmi" Nəşriyyat-Poliqrafiya Birliyi, 2013, s. 6
3. <https://xalqqazeti.az>
4. <https://www.azerbaijan-news.az>

BÖLMƏ İCLASLARI

TƏHSİL VƏ HUMANİTAR ELMLƏR BÖLMƏSİ

AZƏRBAYCAN ATALAR SÖZLƏRİNDƏ ONOMASTİK VAHİDLƏRİN ƏHƏMİYYƏTİ

Sədaqət Qurbanlı qızı Həsənova
filologiya elmləri doktoru, professor
sedagethesenova@gmail.com
Naxçıvan Dövlət Universiteti

Xülasə

Məqalədə atalar sözlərində onomastik vahidlərin işlənməsinin dilçilik, mədəniyyət və koqnitiv baxımdan əhəmiyyəti araşdırılır, onların semantik-funksional xüsusiyyətləri təhlil olunur. Tədqiqat göstərir ki, xüsusi adlar atalar sözlərində dərin məcazi mənə, milli-mədəni dəyər və xalq yaddaşının ifadə vasitəsi kimi çıxış edir. Onomastik vahidlər vasitəsilə xalqın dünyagörüşü, tarixi təcrübəsi və sosial münasibətləri dil səviyyəsində əks olunur. Məqalədə antroponimlərin daha çox ümumiləşdirilmiş insan xüsusiyyətlərini ifadə etməsi və mədəni münasibətləri formalaşdırması əsaslandırılır, xüsusi adların simvolik xarakter daşdığı və müəyyən əxlaqi dəyərləri, sosial normaları və davranış qaydalarını təcəssüm etdirməsi göstərilir. Azərbaycan atalar sözlərində onomastik vahidlər dilin ifadə imkanlarını genişləndirən, mədəni-mənəvi dəyərlərin qorunmasına xidmət edən mühüm vasitə kimi qiymətləndirilir. Bu vahidlər dil və mədəniyyətin qarşılıqlı əlaqəsini aydın şəkildə göstərərək, Azərbaycan paremiologiyasının zənginliyini və milli özünəməxsusluğunu üzə çıxarır. Araşdırma göstərir ki, onomastik elementlərin öyrənilməsi atalar sözlərinin daha dərinəndən anlaşılmasında və onların linqvokulturoloji mahiyyətinin üzə çıxarılmasında əhəmiyyətlidir. Belə ki, atalar sözlərindəki onomastik vahidlərin hər biri xalqın mədəniyyətlə bağlılığını göstərir. Araşdırma təsdiq edir ki, onomastik vahidlərin paremioloji sistemdə funksionallığı onların tarixi və mədəni kökləri ilə sıx bağlıdır. Bu baxımdan, xüsusi adların semantik yükünün açılması etnoqrafiya, tarix və mədəniyyətsünaslıq üçün də əhəmiyyətli məlumatlar verir. Belə yanaşma atalar sözlərinin milli kimliyin qorunmasındakı rolunu daha aydın şəkildə müəyyən etməyə imkan yaradır.

Açar sözlər: dil, mədəniyyət, atalar sözləri, onomastik vahidlər, milli-mənəvi dəyərlər.

Giriş

Dünya xalqlarında olduğu kimi, Azərbaycan atalar sözləri həyat təcrübəsini, mənəvi dəyərləri əks etdirən dəyərli folklor nümunələridir. “Min illər boyu ağızdan-ağıza keçərək bu günümüzdə qədər gəlib çatmış atalar sözləri hər bir xalqın mənəvi irsi və düşüncə sərvətidir” [4]. Bu, ümumi müdriklik ifadələri dilin leksik, semantik və üslubi imkanlarını ifadə edir. Tədqiqatlarda qeyd edilir ki, qədim keçmiş əks etdirən atalar sözləri və deyimlər olmadan hər hansı bir dili təsəvvür etmək çətindir [8, s.1132]. Atalar sözlərinin dil quruluşunda mühüm yer tutan elementlərdən biri də onomastik vahidlərdir. Adlaşmış leksik faktlar kimi bilinən onomastik vahidlər atalar sözlərinin semantik mənasını gücləndirir, obrazlılığı çoxaldır və milli-mədəni keyfiyyəti qoruyur. Atalar sözləri sabit quruluş, ümumiləşdirilmiş mənə, metaforiklik və obrazlılıq kimi paremioloji mahiyyət daşıyır. Atalar sözlərinin sabitliyi və ümumiləşdirilmiş mənə daşması onomastik vahidlərin semantik yükünü daha da artırır və onları xalq düşüncəsinin simvoluna çevirir. Azərbaycan atalar sözlərində onomastik vahidlərin, xüsusilə də antroponimlərin işlənməsi ilə bağlı araşdırmalar azdır, hətta yox dərəcəsindədir. Belə atalar sözlərinin ilk dəfə olaraq koqnitiv və kommunikativ və paremioloji aspektlərdən təhlil edilməsi tədqiqatın elmi cəhətdən yeniliyini göstərir. Araşdırmada onomastik vahidlərin paremioloji mətnlərdə metaforik, qiymətləndirici və koqnitiv funksiyalar daşdığı elmi faktlarla əsaslandırılmışdır. Mövzunun aktuallığı müasir dilçilikdə onomastika,

paremiologiya və mədəni dilçilik sahələrinə artan maraqla bağlıdır. Qloballaşma şəraitində milli-mədəni irsin qorunması baxımından atalar sözlərində onomastik vahidlərin öyrənilməsi xüsusi əhəmiyyət kəsb edir. Azərbaycan dilinin milli xüsusiyyətlərinin və xalq təfəkkürünün araşdırılmasının baxımından onomastik məzmunlu atalar sözlərinin tədqiqi elmi-nəzəri baxımdan maraqlı və orijinaldır.

Material və metod

Tədqiqatın materialını Azərbaycan folkloruna aid atalar sözləri təşkil edir. Araşdırmada Azərbaycan paremiologiyası üzrə nəşr olunmuş atalar sözlərindən istifadə edilmişdir. Tədqiqat prosesində atalar sözlərində işlənən onomastik vahidlərin müəyyənləşdirilməsi məqsədilə təsviri metoddan, onomastik vahidlərin paremioloji mətnlərdə yerinə yetirdiyi funksiyaların müəyyən edilməsi üçün funksional-semantik yanaşmadan, onların milli düşüncə və mədəniyyətlə əlaqəsinin öyrənilməsi məqsədilə mədəni koqnitiv təhlildən istifadə edilmişdir.

Nəticələr

Aparılan araşdırma nəticəsində aşağıdakı qənaətlər əldə edilmişdir:

1. Atalar sözlərində onomastik vahidlər paremioloji sistemin mühüm semantik xüsusiyyətlərindən biridir.
2. Atalar sözlərində onomastik vahidlər məhsuldar leksik-qrammatik vahidlərdir və əsasən insan xarakterinin və davranışının ifadəsində istifadə olunur.
3. Antroponimik vahidlər atalar sözlərində konkret şəxsləri deyil, ümumiləşdirilmiş insan obrazlarını əks etdirir.
4. Onomastik vahidlər metaforik və qiymətləndirici funksiya yerinə yetirərək atalar sözlərinin emosional və ekspressiv təsirini artırır.
5. Atalar sözlərində işlənən onomastik vahidlər xalqın mədəni yaddaşını, etik dəyərlərini və dünyagörüşünü əks etdirən mühüm dil vasitəsidir.

Ümumiyyətlə, atalar sözlərində onomastik vahidlərin işlənməsinin öyrənilməsi Azərbaycan dilinin leksik-semantik sisteminin və milli-mədəni xüsusiyyətlərinin daha dərinləndirilməsinə imkan yaradır və gələcək tədqiqatlar üçün istiqamət verir.

Müzakirə

Atalar sözlərində onomastik vahidlərin işlənməsinin koqnitiv və kommunikativ əhəmiyyəti vardır. Atalar sözlərinin semantik tutumunun zənginləşməsində və obrazlılığının formalaşmasında onomastik vahidlərin rolu böyükdür. “Türk xalqlarının folklor nümunələri onomastik vahidlərin zənginliyi, ekspressivliyi, qeyri-adi semantik yükü və dinamikası ilə xarakterizə olunur” [6, s.3]. Xüsusi adlar və adlaşmış leksik vahidlər atalar sözlərində mədəni linqvistik məna qazanır. Tədqiqatlar şəxs adlarının folklorlarda ümumiləşə bildiyini və xüsusi isimlər – adlar formasında aparıcı rola malik olduğunu göstərir [Xalıqov, 2009, s.61].

Molla Nəsrəddin sağ ola, eşşəklərin qurd yeyə?! [3, s.183].

Azərbaycan folklorşünaslığında atalar sözləri yığcamlığı (sözlə böyük fikir ifadə etmək), obrazlılığı (bədi təsvir vasitələri ilə mənanın gücləndirilməsi), didaktikliyi (öyüd-nəsihət xarakteri), ritmik quruluş, paralelizm, qafiyyə və s. vasitələrlə təmin olunması ilə yadda qalmanı asanlaşdıran xüsusiyyətləri ilə seçilir.

Arvad tufanı başlayanda Nuhun tufanı yaddan çıxar [3, s.46].

Bu atalar sözü, şübhəsiz ki, məcazi məna daşıyır və ailə daxilində yaranan gərginliyin və ya mübahisənin nə qədər güclü təsirə malik olduğunu göstərir. Burada “Nuhun tufanı” kimi böyük və məşhur bir hadisə ilə müqayisə aparılaraq bildirilir ki, insan üçün ən çətin və təsirli vəziyyət bəzən ailə mühitində baş verən hadisələr olur. Yəni şəxsi münasibətlərdə yaranan problem insanın diqqətini o qədər cəlb edir ki, daha böyük hadisələr belə onun üçün arxa plana keçir. Digər tərəfdən, bu atalar sözü ailə münasibətlərində ahəngdarlığın əhəmiyyətini də ifadə edir. Ailə daxilində qarşılıqlı anlaşma pozulduqda, kiçik bir narazılıq belə böyüyərək ciddi psixoloji gərginliyə səbəb ola bilər. Bu baxımdan deyim, insanlara münasibətlərdə səbirli olmağı, qarşılıqlı hörmət və anlayış

göstərməyi tövsiyə edir. Beləliklə, atalar sözü həm məcazi gücü ilə diqqət çəkir, həm də gündəlik həyat üçün mühüm bir ibrət dərsi verir.

Əsli olmasaydı, Kərəm dağlara düşməzdi [3, s.179].

Bu atalar sözündəki adlar Azərbaycan xalq dastanı “Əsli və Kərəm” ilə bağlıdır. Dastanda Kərəm sevdiyi Əsliyə qovuşmaq üçün uzun, çətin və məşəqqətli yollar keçir, diyar-diyar gəzərək onu axtarır. Onun dağlara düşməsi, yəni səfərə çıxması və iztirablı həyat yaşaması məhz sevgisinin gücündən doğur. Bu səbəbdən atalar sözü göstərir ki, Kərəmi bu qədər əziyyətə salan əsas səbəb Əsliyə olan dərin məhəbbətdir. Bu kontekstdə deyim sevginin insan həyatına təsirini və onun insanı hansı çətinliklərə sürükləyə biləcəyini ifadə edir. Əgər Əsli olmasaydı, Kərəm belə bir yol keçməz, bu qədər əziyyət çəkməzdi. Deməli, hər bir böyük hərəkətin və ya fədakarlığın arxasında güclü bir səbəb dayanır. Atalar sözü həm dastanın ideyasını ümumiləşdirir, həm də insanların davranışlarının səbəblərini anlamağa yönəldir. “Əsli olmasaydı, Kərəm dağlara düşməzdi” atalar sözü səbəb-nəticə münasibətini ifadə edən məcazi deyimdir. Burada fikir ondan ibarətdir ki, heç bir hadisə səbəbsiz baş vermir; hər bir davranışın, hərəkətin arxasında müəyyən bir amil dayanır. Yəni insanı müəyyən addımlar atmağa vadar edən daxili və ya xarici səbəblər olur. Atalar sözü bu həqiqəti vurğulayaraq göstərir ki, görünən nəticəni qiymətləndirərkən onun arxasında duran səbəbləri də nəzərə almaq vacibdir. Bu baxımdan atalar sözü insan davranışlarının səbəbini anlamağı tövsiyə edir.

Onomastik vahidlər milli mədəniyyətin daşıyıcısıdır. Azərbaycan atalar sözlərində onomastik vahidlərin, demək olar ki, bütün növləri ilə qarşılaşmaq mümkündür. Xüsusilə də onların tərkibində işlənən insan obrazları Azərbaycan xalqının sosial davranış mədəniyyətini aydın şəkildə əks etdirir. Bu baxımdan onomastik vahidlər milli-mədəni yaddaşın qorunmasında mühüm rol oynayır. Atalar sözlərində işlənən adların, xüsusilə də bir çox antroponimlərin real tarixi hadisələrlə bağlılığı vardır. “Atalar sözləri insanların gündəlik həyat təcrübəsinin ümumiləşdirilmiş nəticəsidir və buna görə də onların mənbəyi məhz gündəlik həyat və təcrübədir. Daha dəqiq desək, onlar xalq həyatından, dindən, mifologiyadan, ədəbi əsərlərdən, digər dillərdən, məşhur yazıçıların müdrik fikirlərindən, eləcə də bir xalqın tarixindən qaynaqlanır” [1, s.87].

İlanı Seyid Əhməd Əli ilə tutur [3, s.232].

Bu deyim adını "mən şeyxəm, mən müqəddəsəm" mənasını daşıyan qədim sufi ifadələrindən alan Maşxan ocağı, yəni ziyarətgaha çevrilən türbənin səbəbkarı Seyid Əhmədlə bağlıdır [2]. XV əsrdə Ərdəbil şeyxləri nəslindən olan və insanları sülhə və birliyə çağıran Seyid Əhməd Maşxan kəndinin yuxarı və aşağı məhəllələri arasında çəltik suvarması üzərində yaranan mübahisəni dayandırmaq üçün tütək çalır, onun heybəsindən boylanan ilan adamları qorxuya salır və onlar razılığa gəlirlər. O zamandan yuxarıdakı atalar sözü və “İlanı Seyid Əhməd əli ilə tutmaq siyasəti” kimi birləşmə yaranıb. Atalar sözlərində onomastik vahidlərin işlənməsi məlumatın tez qavranılmasını təmin edir, mürəkkəb fikirləri sadə və obrazlı şəkildə çatdırır, ünsiyyətdə emosional təsiri gücləndirir. Azərbaycan dilinin aydınlığı, qısa, yığcam şəkildə dərin məna ifadə etmək kimi gözəl xüsusiyyətləri atalar sözlərində özünü yaxşı əks etdirir” [9]. Koqnitiv dilçilik baxımından bu vahidlər insan təfəkküründə mövcud olan əlaqələrə əsaslanır və kollektiv düşüncə modellərini formalaşdırır. Atalar sözlərində onomastik vahidlərin təhlili onların mənasını və sosial kontekstdə əhəmiyyətini öyrənmək baxımından maraqlı proseslərdəndir.

Təhlilə cəlb edilən atalar sözləri göstərir ki, onların çoxunun məzmunundakı adlar həyat hadisələri ilə bağlıdır.

Onomastik vahidlərin atalar sözlərində öyrənilməsi müdrik fikirlər sistemin strukturunu anlamağa, dilin metaforik imkanlarını müəyyənləşdirməyə, onomastika ilə frazeologiya arasındakı əlaqəni üzə çıxarmağa imkan yaradır. Bu da dilçilikdə funksional-semantik yanaşmanın inkişafına xidmət edir: *Arını bilməyən itinin adını Gümüş qoyar* [3, s.44].

Bu atalar sözündə “ar” sözü “utanç”, “həya”, “yerini bilmək” mənasında işlənir. Bu baxımdan atalar sözü insan davranışındakı həya və ölçü hissinin vacibliyini vurğulayır. Atalar sözünün ikinci hissəsi olan “itinin adını Gümüş qoyar” ifadəsi isə belə insanın özünü və ya ətrafındakıları həddindən artıq dəyərli göstərməyə çalışmasına işarə vurur. Yəni utanmayan, ölçü

bilməyən insan bəzən reallıqdan uzaq şəkildə özünə və ya adi şeylərə yüksək, “böyük” adlar verə bilər. Bu isə onun daxili mədəniyyətinin və təvazökarlığının zəif olmasını göstərir. Ümumilikdə, atalar sözü belə bir fikri ifadə edir ki, həya və abır hissi olmayan insan özünü düzgün qiymətləndirə bilmir və çox vaxt davranışlarında ifrata varır. Bu da cəmiyyətdə onun yanlış dəyərləndirilməsinə və bəzən gülünc vəziyyətə düşməsinə səbəb olur.

Atalar sözlərində adlar kəlam səviyyəsinə yüksəlir. “Onlarda ayrı-ayrı adamların deyil, xalqın qiymətləndirməsi, xalqın ağılı ifadə olunur. Atalar sözləri xalqın mənəvi simasını, onun ideallarını, həyatın ən müxtəlif sahələri haqqında mülahizələri əks etdirir” [5]. Atalar sözlərində onomastik vahidlərin öyrənilməsi xalq mədəniyyətinin zənginliyini anlamağa imkan verir.

Nəticə.

Atalar sözlərində onomastik vahidlərin işlənməsi dilin semantik zənginliyini artırmaqla yanaşı, xalqın mədəni kimliyini, dünyagörüşünü və etik dəyərlərini qoruyub saxlayır. Bu vahidlər metaforik, qiymətləndirici və koqnitiv funksiyalar yerinə yetirərək paremioloji mətnlərin əsas məna dayaqlarına çevrilir. Atalar sözlərində onomastik vahidlərin öyrənilməsi Azərbaycan dilinin milli xüsusiyyətlərinin və mədəni yaddaşının tədqiqində mühüm elmi əhəmiyyət daşıyır və gələcək tədqiqatlar üçün yön verir.

Təklif və tövsiyələr:

- Tərkibində onomastik vahidlər işlənən atalar sözlərinin müasir həyatda əhəmiyyətinin araşdırılması istiqamətində tədqiqatlar faydalı olar. Bu araşdırmalarda həmin atalar sözlərinin çağdaş dövrdə necə qəbul edilməsi və ya müasir dilə necə uyğunlaşdırılması müəyyənləşər.
- Onomastik vahidlərin paremioloji vahidlərdəki funksional-semantik xüsusiyyətlərinin daha dərinlən öyrənilməsi üçün onların tarixi-mədəni kontekstdə təhlili genişləndirilməlidir.
- Atalar sözlərində yer alan onomastik vahidlərin regional və dialektal xüsusiyyətlərinin müəyyənləşdirilməsi Azərbaycan dilinin zənginliyinin daha dolğun şəkildə ortaya çıxarılmasına imkan verir.
- Mövzu ilə bağlı müqayisəli tədqiqatların aparılması, xüsusilə türk dilləri və digər dillərlə paralel analizlərin həyata keçirilməsi elmi nəticələrin beynəlxalq səviyyədə dəyərləndirilməsinə şərait yaradar.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Abdullaeva, M. English proverbs with proper names. Academic research in modern science. International scientific-online conference, s.85-88. <https://doi.org/10.5281/zenodo.7588076>
2. Adı el məsələsinə çevrilən Seyid Əhməd – İlani niyə “onun əli ilə tuturlar”? <https://bizim.media/az/cemiyyet/217096/adi-el-meseline-cevrilen-seyid-hmed-ndash-lani-niye-ldquoonun-eli-ile-tuturlardquo-ndash-foto/>
3. Atalar sözü. (2013). Bakı, “Nurlan”, 476 s.
4. Atalar Sözləri : Tarixi , Əhəmiyyəti – 2025. <https://qebulol.az/atalar-sozu/>
5. Atalar sözü nədir? <https://freedomaga.blogspot.com/2009/01/atalar-szlrin-trif-vermzdn-vvl-mxtlif.html>
6. Əliyeva, D. (2018). Türkdilli şifahi xalq ədəbiyyatı nümunələrində onomastik vahidlər Filologiya üzrə elmlər doktoru elmi dərəcəsi almaq üçün təqdim edilmiş dissertasiyanın avtoreferatı. Bakı, 52 s.
7. Xalıqov, F. (2009). Azərbaycan onomalogiyası (Folklor əsasında). Bakı, Müəllim, 242 s.
8. İbotova, M. (2025). Specific features of uzbek proverbs and sayings with onomastic content. American Academic publishers, volume 05, issue 01, p.1132-1134
9. Paşayev, V. (2016). Atalar sözü və məsələlərin təlim-tərbiyəvi xüsusiyyətləri haqqında. “Ziya” İnformasiya Mərkəzi, 16 aprel. <https://zim.az/elm/elmi-meqaleler/1325-atalar-sz-v-mslrin-tlim-trbiyvi-xsusiyyetli-haqqnda.html>

MÜASIR MÜSTƏQİL AZƏRBAYCAN DÖVLƏTÇİLİYİNİN QURUCUSU: ULU ÖNDƏR HEYDƏR ƏLİYEVİN STRATEJİ İNKİŞAF MODELİ

Bayram Həsənəli oğlu Xudayarov
elmi işçi

bayramxudayarov02@gmail.com

Hüseyn Behbud oğlu İbrahimov
Professor

bayramxudayarov02@gmail.com

Mobil Vahab oğlu Kazımov
Dosent

Bayramh@mail.ru

Elm və Təhsil Nazirliyi Fizika İnstitutu

Xülasə

Məqalədə Heydər Əliyev fenomeni Azərbaycan dövlətçiliyinin formalaşması və inkişafında kompleks model kimi təhlil olunur. Qeyd edilir ki, onun siyasi fəaliyyəti nəticəsində ölkədə sabitlik təmin edilmiş, hüquqi dövlət quruculuğunun əsasları yaradılmış və balanslaşdırılmış xarici siyasət kursu müəyyənləşdirilmişdir.

İqtisadi sahədə həyata keçirilən islahatlar, xüsusilə enerji strategiyasının düzgün qurulması və xarici investisiyaların cəlbi Azərbaycanın davamlı inkişafına zəmin yaratmışdır. Humanitar istiqamətdə isə milli-mənəvi dəyərlərin qorunması, təhsil və mədəniyyətin inkişafı dövlət siyasətinin prioritetinə çevrilmişdir.

Məqalədə vurğulanır ki, Heydər Əliyevin müəyyən etdiyi bu çoxşaxəli inkişaf modeli bu gün də İlham Əliyev tərəfindən uğurla davam etdirilir və Azərbaycanın müasir nailiyyətlərinin əsasını təşkil edir. Nəticə etibarilə, Heydər Əliyev fenomeni yalnız tarixi irs deyil, həm də Azərbaycanın gələcək inkişafının strateji yol xəritəsi kimi dəyərləndirilir.(1)

Açar sözlər: Heydər Əliyev fenomeni, Azərbaycan dövlətçiliyi, siyasi model, iqtisadi inkişaf, humanitar siyasət, milli-mənəvi dəyərlər, dövlət quruculuğu, enerji strategiyası, Əsrin müqaviləsi, multikulturalizm, xarici siyasət, davamlı inkişaf, İlham Əliyev siyasəti (2)

Müasir Azərbaycan dövlətçiliyinin formalaşması və inkişafı tarixində müstəsna rol oynamış şəxsiyyətlər sırasında Heydər Əliyev xüsusi yer tutur. Onun çoxşaxəli fəaliyyəti, uzaqgörən siyasəti və güclü liderlik keyfiyyətləri nəticəsində Azərbaycan yalnız müstəqilliyini qoruyub saxlamamış, eyni zamanda regionun aparıcı dövlətlərindən birinə çevrilmişdir. Heydər Əliyev fenomeni təkcə siyasi liderliklə məhdudlaşmır, bu, bütövlükdə dövlət quruculuğunun siyasi, iqtisadi və humanitar modelinin yaradılması ilə xarakterizə olunur.

Siyasi model: dövlətçilik ideologiyasının əsasları

Heydər Əliyevin siyasi fəaliyyətinin əsasını güclü dövlətçilik ideologiyası təşkil edirdi. O, hələ sovet dövründə Azərbaycanda milli kadrların hazırlanmasına, iqtisadi və sosial infrastrukturun inkişafına xüsusi diqqət yetirmiş, ölkənin gələcək müstəqilliyi üçün möhkəm zəmin yaratmışdır.

1990-cı illərin əvvəllərində Azərbaycanın üzləşdiyi ağır siyasi və iqtisadi böhran şəraitində hakimiyyətə qayıdan Heydər Əliyev ölkədə sabitliyi bərpa etdi, vətəndaş qarşıdurmasının qarşısını aldı və dövlət institutlarını möhkəmləndirdi. Onun rəhbərliyi ilə qəbul edilən 1995-ci il Konstitusiyası müasir Azərbaycan dövlətçiliyinin hüquqi əsasını təşkil etdi.

Heydər Əliyevin siyasi modelinin əsas xüsusiyyətlərindən biri balanslaşdırılmış və çoxvektorlu xarici siyasət kursu idi. Bu siyasət sayəsində Azərbaycan beynəlxalq aləmdə etibarlı tərəfdaş kimi tanındı, regionda strateji mövqeyini gücləndirdi və milli maraqlarını qorumaq qabiliyyətini artırdı.(4)

İqtisadi model: davamlı inkişafın təməli

Heydər Əliyev fenomeninin mühüm istiqamətlərindən biri də ölkənin iqtisadi inkişaf modelinin formalaşdırılmasıdır. Onun rəhbərliyi ilə həyata keçirilən iqtisadi islahatlar Azərbaycanın bazar iqtisadiyyatına keçidini təmin etmiş, xarici investisiyaların cəlb edilməsi üçün əlverişli şərait yaratmışdır.

1994-cü ildə imzalanmış “Əsrin müqaviləsi” Azərbaycanın enerji strategiyasının əsasını qoyaraq ölkənin iqtisadi müstəqilliyini möhkəmləndirdi. Bu müqavilə təkcə iqtisadi deyil, həm də siyasi baxımdan Azərbaycanın beynəlxalq mövqelərinin güclənməsinə xidmət etdi.(6)

Enerji siyasəti ilə yanaşı, qeyri-neft sektorunun inkişafı, sahibkarlığın təşviqi və regionların sosial-iqtisadi inkişafı Heydər Əliyevin iqtisadi modelinin əsas komponentləri idi. Bu model sonrakı illərdə Azərbaycanın davamlı inkişafının əsasını təşkil etmişdir.(5)

Humanitar model: milli-mənəvi dəyərlərin qorunması

Heydər Əliyevin dövlətçilik fəlsəfəsində humanitar sahə xüsusi yer tuturdu. O, milli-mənəvi dəyərlərin qorunmasını və inkişaf etdirilməsini dövlət siyasətinin prioritet istiqamətlərindən biri kimi müəyyən etmişdir.

Azərbaycan dilinin dövlət dili kimi möhkəmləndirilməsi, milli mədəniyyətin inkişafı, təhsil və elmin dəstəklənməsi Heydər Əliyevin humanitar modelinin əsas istiqamətləri idi. Onun təşəbbüsü ilə milli tariximizin öyrənilməsi və təbliği istiqamətində mühüm addımlar atılmışdır.(7)

Eyni zamanda, tolerantlıq və multikulturalizm prinsiplərinin təşviqi Azərbaycanın beynəlxalq aləmdə nüfuzunun artmasına səbəb olmuşdur. Bu siyasət ölkəmizin müxtəlif mədəniyyətlərin və dinlərin harmoniyada yaşadığı məkan kimi tanınmasına imkan yaratmışdır.

Heydər Əliyev fenomeninin davamlılığı

Heydər Əliyevin müəyyən etdiyi siyasi, iqtisadi və humanitar inkişaf modeli bu gün də uğurla davam etdirilir. Azərbaycan Respublikasının Prezidenti İlham Əliyev tərəfindən həyata keçirilən siyasət nəticəsində ölkəmiz yeni inkişaf mərhələsinə qədəm qoymuşdur.

Son illərdə Azərbaycanın əldə etdiyi uğurlar, xüsusilə ərazi bütövlüyünün bərpası və suverenliyin təmin olunması, Heydər Əliyev ideyalarının real həyatda tətbiqinin bariz nümunəsidir. Bu, onun müəyyən etdiyi strateji kursun nə qədər uzaqgörən və dayanıqlı olduğunu bir daha sübut edir.(3)

Nəticə

Beləliklə, Heydər Əliyev fenomeni Azərbaycan dövlətçiliyinin möhkəm təməlini təşkil edən kompleks bir model kimi çıxış edir. Onun siyasi iradəsi, iqtisadi uzaqgörənliyi və humanitar dəyərlərə verdiyi önəm nəticəsində Azərbaycan bu gün güclü və müstəqil dövlət kimi dünya arenasında layiqli yer tutur.

Heydər Əliyevin irsi yalnız keçmişin deyil, həm də gələcəyin yol xəritəsidir. Bu irsə sadıqlıq Azərbaycan dövlətçiliyinin daha da möhkəmlənməsinə və inkişafına xidmət edir.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Əliyev, H.Ə. *Müstəqilliyimiz əbədidir*. I–XX cildlər. Bakı: Azərneşr, müxtəlif illər.
2. Əliyev, H.Ə. *Seçilmiş çıxışlar və nitqlər*. Bakı: Azərneşr, 2001.
3. Azərbaycan Respublikasının Konstitusiyası. Bakı, 1995.
4. Yeni Azərbaycan Partiyası. *Sənədlər və materiallar*. Bakı, müxtəlif illər.
5. Azərbaycan Respublikası Prezidentinin Administrasiyası. *Rəsmi sənədlər toplusu*. Bakı, müxtəlif illər.
6. Bayram Xudayarov “Yaşıl dünya naminə həmrəylik ili” Elmi-Praktiki Konfrans, Bakı, 2024, Səh 84, 23-24 may
7. Bayram Xudayarov “Heydər Əliyev irsi Azərbaycan xalqının milli sərvətidir” respublika elmi konfrans 2-3 may 2025-ci il, Mingəçevir, Azərbaycan.

ПОИСК УТРАЧЕННОЙ ГАРМОНИИ В ХУДОЖЕСТВЕННОМ МИРЕ Ж.-М.Г.ЛЕКЛЕЗИО

Расима Фархад гызы Асададе

Доцент

r.asad-zade@mail.ru

Азербайджанский Университет Языков

Резюме

Творчество Жан-Мари Гюстав Леклезио отражает одну из ключевых тенденций современной литературы – переосмысление мирового культурного наследия и синтез различных художественных традиций. В его произведениях сочетаются элементы мифологии, философии, науки и экзистенциального мировосприятия. Особое внимание автор уделяет мифам и культурным традициям народов, прежде всего Латинской Америки, что связано с его личным опытом пребывания в Мексике. Центральное место в творчестве Леклезио занимает концепция пространства и времени, через которую раскрываются идеи гармонии человека и природы, поиска утраченного «рая» и внутреннего равновесия личности. Романы писателя образуют своеобразный «метароман», объединённый общей философской проблематикой.

Ключевые слова: Леклезио, литература, мифология, магический реализм, метароман, экзистенциализм.

Введение

Творчество Жан-Мари Гюстав Леклезио отражает одну из ключевых тенденций современной литературы – стремление к переосмыслению и актуализации мирового культурного наследия. Писатель активно расширяет жанровые границы своих произведений, объединяя в них разнородные культурные и философские элементы: библейские мотивы, индейскую мифологию, буддийские идеи, руссоистское восприятие природы, ощущение абсурда бытия и эстетические принципы «нового романа». В его текстах также сочетаются достижения науки и элементы архаического знания, что формирует эклектичный тип мышления, проявляющийся, в частности, в особенностях пространственно-временных образов.

Актуальность темы

Актуальность данной работы обусловлена возрастающим интересом современного литературоведения к проблемам культурной памяти, межкультурного диалога и переосмысления мифологических структур в художественном тексте. Творчество Ж.-М. Г. Леклезио представляет собой яркий пример синтеза различных культурных традиций и философских концепций, что делает его произведения значимыми для изучения трансформации пространственно-временных категорий и поиска духовной гармонии в условиях глобализации. Анализ его художественной системы позволяет глубже понять тенденции развития современной мировой литературы. Художественный мир Леклезио характеризуется обращением к экзотическим пространствам, символике природных стихий и архетипическим сюжетам. Его произведения поднимают вопросы смысла жизни, иллюзорности материальных ценностей и духовного поиска, что делает их важными для понимания современной литературной и философской мысли.

Целью данной работы является анализ особенностей художественной системы Ж.-М. Г. Леклезио, в частности осмысления категорий пространства и времени, а также выявление роли мифологических и культурных элементов в формировании авторской концепции мира. Для достижения поставленной цели необходимо рассмотреть основные направления и особенности творчества Ж.-М. Г. Леклезио, выявить роль мифологических и архетипических

мотивов в его произведениях. проанализировать специфику пространственно-временных образов.

Значительное место в творческой деятельности Леклезьо занимают переводы и интерпретации мифологических текстов. Источником вдохновения для него служат различные культурные традиции – от древневосточной и египетской до индийской и мусульманской. Среди авторов, оказавших влияние на его мировоззрение, он выделяет Хуан Рульфо, сыгравшего важную роль в возрождении мезоамериканской мифологии. Эти мифологические системы повлияли на формирование художественного мышления Леклезьо и способствовали развитию таких направлений, как костюмбизм и магический реализм.

Обсуждение

Особую роль в его творчестве играет философия индейских народов Латинской Америки. В 1970-е годы писатель проживал в Мексике среди коренного населения, что оказало на него глубокое влияние. Этот опыт нашёл отражение в ряде произведений, посвящённых культуре и мировоззрению мезоамериканской мифологии Х. Рульфо [2, с. 132]. В них Леклезьо обращается к поиску внутренней гармонии и духовного равновесия, что ярко проявляется и в его философских эссе.

В результате переосмысления категории пространства и времени формируется цикл романов, созданных в 1980-1995 годах, объединённых темой утраченного «рая». В этих произведениях центральной становится проблема поиска устойчивого состояния личности. Повторяемость идей и мотивов позволяет рассматривать их как единый «метароман». Основой авторской концепции выступает память о гармоничном мире, связанном с детством и ощущением внутреннего единства. Тем самым категория времени приобретает не только сюжетное, но и философско-эстетическое значение.

Проблематика будущего метаромана впервые чётко обозначается в романе «Пустыня». Здесь современная действительность противопоставляется вечным ценностям, воплощённым через пространственно-временные образы. Образ главной героини символизирует верность идеалам прошлого и гармонии с природой. Важной особенностью поэтики Леклезьо является стремление показать единство человека и окружающего мира, а также способность личности сохранять нравственные ориентиры в условиях современного общества. Как отмечает О.Жилевич: «В притчево-аллегорической форме Ж.-М. Г. Леклезьо напоминает отчужденному и разьединенному современному субъекту, что Земля предшествует человечеству и может однажды продолжить свою безразличную траекторию без нас. Возможно, эта реализация является наиболее важной отправной точкой для представления более реалистичной и устойчивой связи между глобальным человеческим обществом и космосом» [1, с. 73-74].

Мифологические и архетипические сюжеты занимают важное место и в других произведениях автора. Так, в романе «Золотоискатель» переосмысливается классический сюжет поиска сокровищ. В отличие от традиционной трактовки, у Леклезьо он приобретает трагический оттенок: поиски оказываются напрасными, а богатство – иллюзорным. В этом аспекте произведение перекликается с произведением «Пиковая дама» А.С.Пушкина, где также раскрывается тема зависимости человека от судьбы и иллюзии материальных ценностей.

Важным элементом художественного мира писателя являются образы заморских территорий Франции, через которые раскрывается своеобразие неевропейского мировосприятия. В его романах значимыми становятся такие пространственные символы, как пустыня, океан и остров, отражающие философские размышления о бытии и месте человека в мире. Обращение к экзотическим пейзажам соотносится с более широкой литературной традицией.

Цветовые, звуковые и тактильные образы играют существенную роль в создании художественного пространства. В прозе Леклезьо наблюдается развитие цветовой символики, которая усиливает эмоциональное и смысловое воздействие текста.

Творчество писателя продолжает традиции французской литературы, в частности связано с произведением «Поль и Виргиния» Жак-Анри Бернарден де Сен-Пьер, где также используется экзотическое пространство как средство создания идеализированной картины мира. В романе «Карантин» эта традиция получает новое развитие: герой достигает гармонии через взаимодействие с окружающей средой, а не через конфликт с ней.

Образ океана в творчестве Леклезьо связан с идеей свободы и соотносится с поэтическими образами А.Рембо, Дж.Байрона и Ш.Бодлера.

Окончательный результат

В заключении хотелось бы отметить, что художественная система Леклезьо направлена на осмысление пространства и времени как ключевых категорий человеческого существования. Его произведения представляют собой целостное философско-эстетическое единство и остаются открытыми для различных интерпретаций, что делает их значимыми для современного литературоведения.

Литература

1. Жилевич О.Ф. Философско-эстетическая система Ж.-М. Г. Леклезьо и ее художественная реализация // Вестник Полесского государственного университета. Серия общественных и гуманитарных наук. – 2019. № 2. – с. 73-74.
2. Леклезьо, Ж.-М.Г. Праздник заклятий / Ж.-М.Г. Леклезьо; пер. с фр. Г. Зингера. – М.: ИД «Флюид», 2009. – 184 с.

ƏHMƏD CAVADIN İCTİMAİ VƏ PEDAQOJİ FƏALİYYƏTİ HAQQINDA

Cavid Vəkil oğlu Bağırzadə
tarixi üzrə fəlsəfə doktoru, dosent
cavid.bagirzade@gdu.edu.az
Gəncə Dövlət Universiteti

Xülasə

Azərbaycan pedaqogika tarixində, ictimai-siyasi fikir tarixində, Azərbaycan ədəbiyyatında xüsusi yeri olan istiqlal şairi Əhməd Cavad yalnız şair olmamışdır. Onun əsas peşəsi müəllimlik idi. 1912-ci ildə Əhməd Cavad təhsilini bitirərək müəllimlik şəhadətnaməsi alır. Birinci Dünya müharibəsi illərində şair rus imperalizminə və onun həmişə havadarlıq etdiyi erməni daşnaklarına qarşı türk vilayətlərindəki mübarizədə yaxından iştirak etmişdir.

O, müharibədən zərər çəkmişlərə kömək edən Müsəlman Xeyriyyə Cəmiyyətinin fəal üzvlərindən biri (katibi) kimi Ərzurum, Qars və Batumda geniş fəaliyyət göstərmişdir. O, müxtəlif fasilələrlə 1913-1920-ci illərdə əsasən Gəncədə, Zaqatalada və Gədəbəydə, 1920-1922-ci illərdə Quba qəzasında müəllimlik etmişdir. Əhməd Cavad 1930-1934-cü illərdə Azərbaycan Kənd Təsərrüfatı İnstitutunun türk və rus dilləri kafedrasının müdiri, əvvəlcə dosent, sonra professor vəzifələrində çalışmışdır.

Açar sözlər: Əhməd Cavad, Müsəlman Xeyriyyə Cəmiyyəti, pedaqoji fəaliyyət.

Azərbaycan pedaqogika tarixində, ictimai-siyasi fikir tarixində, Azərbaycan ədəbiyyatında xüsusi yeri olan istiqlal şairi Əhməd Cavad yalnız şair olmamışdır. Onun əsas peşəsi müəllimlik idi. Güclü publisist qələmi vardı. Şairin bioqrafiyasında onun üç peşə sahibi olması qeyd olunmuşdur.

Birincisi, müəllimliyi idi ki, bu onun başlıca peşəsi hesab olunurdu.

İkincisi jurnalist-müxbir vəzifəsi idi ki, rəsmi surətdə Bakıda bir neçə qəzetin xüsusi müxbiri (onun dövründə müxbir sözündən çox qəzetəçi, xəbərçi, xəbər verən və sair istilahlər işlədilir) işləyirdi.

Üçüncüsü isə Azərbaycan Dövlət Nəşriyyatında (Azərnəşrdə) Tərcümə şöbəsində çalışmış və buradan həbs olunub, repressiyaya məruz qalmışdır.

O, Azərbaycanın ilk böyük milli şairi, alovlu publisisti, görkəmli alimi kimi tanınmış, həm də əsrimizin 10-cu illərindən başlayaraq dirçəlməkdə olan mədəniyyətimizin və maarifimizin ölməz fədaisi olmuşdur. Cəmi 45 illik ömrünün yarıdan çoxunu, daha dəqiq desək 24 ilini yaranmaqda olan milli mədəniyyətimizin və maarifimizin inkişaf etdirilməsi, çiçəklənməsi yolunda sərf etmişdir. Hələ uşaq ikən ərəb, fars, türk dillərini öyrənmiş, sonra rus, gürcü və başqa dilləri də mənimsəmişdir. Ədəbiyyat və mədəniyyət tariximizdə onun şairliyi ilə yanaşı maarif sahəsində göstərdiyi fəaliyyəti də az öyrənilmiş, 24 illik müəllimliyi toxunulmamış qalmışdır. 1937-ci ilin repressiyası onun həyatına son qoyduğu kimi, iş və fəaliyyət sahələrini də “qadağan zonalarına məhkum” etmişdir.

1912-ci ildə Əhməd Cavad təhsilini bitirərək müəllimlik şəhadətnaməsi alır. Lakin həmin ildən müəllimlik fəaliyyətinə başlaya bilmir. Belə ki, Birinci Dünya müharibəsi illərində şair rus imperalizminə və onun həmişə havadarlığı etdiyi erməni daşnaklarına qarşı türk vilayətlərindəki mübarizədə yaxından iştirak etmişdir. O, müharibədən zərər çəkmişlərə kömək edən Müsəlman Xeyriyyə Cəmiyyətinin fəal üzvlərindən biri (katibi) kimi Ərzurum, Qars və Batumda geniş fəaliyyət göstərmişdir.

Əhməd Cavad Seminariyanı bitirdikdən sonra tatar (Azərbaycan) və fars dilləri üzrə “müəllim” adını almaqdan ötrü 1913-cü ildə yenidən imtahan verir, Zaqafqaziya (Cənubi Qafqaz) Ruhani idarəsində ona Şeyxül-islam Məhəmməd Pişnamazzadənin imzası ilə yeni attestat verilir. Ancaq bundan sonra Seminariyanı bitirmiş hər hansı bir gənc müstəqil olaraq “şərəfli müəllim” adını daşıya bilərdi.

Ə.Cavad da belə şərəfli bir ada layiq bilinir və 1913-cü il noyabrın 1-dən müəllimliyə başlayır. O, müxtəlif fasilələrlə 1913-1920-ci illərdə əsasən Gəncədə, Zaqatalada və Gədəbəydə müəllimlik etmişdir. Əhməd Cavad 1914-1918-ci illərdə Birinci Cahan müharibəsində olarkən ön cəbhə xəttində belə öz sevimli peşəsindən ayrılmamışdır. Xüsusən Batumda müntəzəm surətdə axşam kurslarında dərs demiş, təzə təşkil olunmuş (O, da bu məktəbin təşkilatçılarından biri idi) məktəblərdə “Nümunə dərsi” vermiş, müəllimləri yeni-yeni metodik göstərişlərlə zənginləşdirmişdir.

Eyni zamanada Batumda yaşayan 2000-dən artıq azərbaycanlının uşaqları üçün ayrıca məktəb açmaq üçün “Cəmiyyəti Xeyriyyə”nin sədri Xosrov bəy Sultanovun məsləhəti ilə Bakıya qayıtmış, məşhur milyonçu Hacı Zeynalabdin Tağıyevlə görüşmüş, lazimi vəsaiti ondan alıb həm də məktəb ləvazimatı təşkil edib özü ilə Batuma gətirmişdir.

Ə.Cavad bu sonuncu məktəblərdə xüsusən axşam kurslarında bilavasitə dərs deyirdi. O, şagirdlərin köməyi ilə yerli adamlardan folklor nümunələri, bayatılar toplayır, özü də bayatı formasında şeirlər qoşurdu.

Şair olmasına baxmayaraq, müəllimlik sənətini çox yüksək tutur, məktəbə ilahi bir məbəd kimi baxırdı. Onun ayrı-ayrı şeirlərində müəllim obrazına müraciət edilmiş, bu obraza müxtəlif yönəldən işıq tutulmuşdur [2, s.136].

“İqbal “ qəzetinin 1914-cü il 30 aprel tarixli nömrəsində Ə.Cavadın “yeni nəsil ictimai yaralarımız” adlı məqaləsi nəşr olunmuşdur. Bu məqaləni bircə dəfə oxumaq kifayətdir ki, XX əsrin 10-cu illərində Azərbaycanda məktəbin müəllimin və şagirdlərin acınacaqlı vəziyyəti ilə əyani sürətdə tanış olasınız. Ancaq müəllif bunları sadəcə olaraq təsvir etməklə kifayətlənmir, bütün bu ictimai bəlalərin kökünü göstərir, onları aradan qaldırmaq üçün yollar axtarır, arayır [2, s.137].

Əhməd Cavadın müəllimliyinə və pedaqoji fəaliyyətinin ikinci mərhələsi inqilabdan sonrakı illərə təsadüf edir. Azərbaycanda Sovet hakimiyyətinin qurulmasının ilk çağlarında onu Quba qəzasına göndərirlər.

O, 1920-ci il avqustun 20-dən 1922-ci il sentyabr ayının 1-nə kimi adı çəkilən qəzada türk dili və ədəbiyyatı müəllimi, Azərbaycan Maarif komissarlığının təşkil etdiyi qısa pedaqoji kurslarda mühazirəçi, Qusarda, sonra Xuluqda və s. kəndlərdə məktəb direktoru, bir müddət əvəzçiliklə Quba

qəzasının maarif şöbə müdiri yoxlama komissiyasının üzvü və başqa vəzifələrdə çalışmışdır [2, s.142; 3, s.108].

Ə.Cavadın həyatının və fəaliyyətinin ən mühüm dönüş xətləri onu müəllimliyi ilə bağlıdır. O, “mən bir müəllim babayam” deməyi çox xoşlardı, evdə ailə üzvləri, kənddə həmyerliləri də ona belə baxardılar. Hətta o, 1925-ci ildə Sovet hakimiyyəti illərində ikinci dəfə həbs ediləndə (“Göygöl” şeirinə görə) anası Yaxşı arvad, o dövrün vəzifəli bir şəxsinə müraciətlə “Oğul, özün bilirsən, Əhməd Cavad bir müəllim babadır, o, Sovet hökumətinə nə edə bilər, qoşunu yox, topu yox, tufəngi yox” demişdir. Buradakı “müəllim baba” xalqın böyük şairə verdiyi ən şərəfli adlardan biri idi.

Qərībā burası idi ki, onun taleyinin də elə “müəllimliyi” həll etmişdir. Belə ki, 1920-1922-ci illərdə Quba qəzasında müəllimlik etdiyi zaman onunla bir məktəbdə əsl Şamaxı şəhərindən olan, 1916-cı ildən partiya üzvü, Quba Xalq Maarif şöbəsinin müdiri, sonralar Azərbaycan Kənd Təsərrüfatı İnstitutunun (indiki Azərbaycan Dövlət Aqrar Universiteti) rektoru olmuş Hüseyn Musayev və adı hamıya bəlli Mir Cəfər Bağirov dərs deyirdi. O vaxtlar yerli əhali bu üç müəllimi hər gün demək olar ki, bir yerdə görürdü. Bunlar ancaq zahiri görünüş idi. Əslində H.Musayevlə Ə.Cavad həqiqi dost, Mir Cəfərlə isə Əhməd Cavad düşman olmuşlar. Sonrakı illərdə Mir Cəfər onu iki dəfə (1923 və 1925-ci illərdə) həbs etdirmiş, nəhayət 1937-ci ildə güllələtməmişdir [2, s.143; 3, s.109].

1920-ci ilin aprel, ayının sonralarında tərkibi əsas etibarilə rus bolşeviklərindən və erməni daşnaklarından ibarət olan XI Qırmızı Ordu Azərbaycana soxulur. İdealları uğrunda Əhməd Cavadın fəal mübarizə apardığı Azərbaycan Xalq Cümhuriyyəti yığılır. Cümhuriyyətin süqutundan bir neçə ay sonra ailəsilə birlikdə Qusarın Xuluq kəndinə köçərək burada müəllimliyə başlayır. Tezliklə həmin məktəbin direktoru vəzifəsi ona tapşırılır. Öz vəzifəsinin öhdəsindən yüksək səviyyədə gəlidiyi barədə Quba qəza xalq maarifi şöbəsinə verilmiş xasiyyətnamədə məlumat var.

Xuluqda işlərkən dönük taleyin Əhməd Cavadla başladığı amansız bir oyunun, böyük bir faciənin ilk düyünləri vurulur. Sonralar Azərbaycanda Fövqəladə Komissiyanın (CK) sədri, Azərbaycan Kommunist Partiyası Mərkəzi Komitəsinin başçısı olmuş Mir Cəfər Bağirov da həmin kənddə Əhməd Cavadla bir yerdə işləyir. Şair özünün xalq ruhunda türkçülüyn əhval ruhiyyəsi ilə yazdığı əsərlərindən bəzilərini Bağirova oxuyur, o da bunları bəyənməmiş [1, s.13].

Əhməd Cavad 1930-1934-cü illərdə Azərbaycan Kənd Təsərrüfatı İnstitutunun türk və rus dilləri kafedrasının müdiri, əvvəlcə dosent, sonra professor vəzifələrində çalışmışdır. Azərbaycanda rus dili üzrə professor rütbəsinə layiq görülmüş ilk azərbaycanlı pedaqoq məhz Əhməd Cavad olmuşdur.

Beləliklə, 1913-cü ildə başlayaraq müəllimlik fəaliyyəti ilə məşğul olmuş Əhməd Cavad ibtidai, orta və ali məktəblərdə çalışmışdır. Bunlarla yanaşı şair həmçinin bir ictimai xadim kimi də fəaliyyət göstərmişdi.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Nəbiyev Bəkir. Əhməd Cavad. Gəncə, “Gəncə” nəşriyyatı, 1993, 130 səh.
2. Saləddin Əli. Əhməd Cavad. Bakı, “Gənclik” nəşriyyatı, 1992, 328 səh.
3. Səmədov Abbas. Əhməd Cavadın yaradıcılıq yolu. Gəncə, Gəncə Dövlət Universitetinin nəşriyyatı, 2012, 198 səh.

HEYDƏR ƏLİYEVİN DİLÇİLİK GÖRÜŞLƏRİ

Namaz Rizvan oğlu Manafov

filologiya üzrə fəlsəfə doktoru, dosent

manafov49@mail.ru

Maarifə Nuh qızı Manafova

filologiya üzrə fəlsəfə doktoru, baş müəllimi

maarif.manafova@mdu.edu.az

Mingəçevir Dövlət Universiteti

Xülasə

Məqalədə göstərilir ki, Heydər Əliyevin ömür yolu haqqında yazılan saysız-hesabsız əsərlər yüzilliklər boyu aktuallığını qoruyub saxlayacaqdır. Bu mənada görkəmli dilçi- alim, professor Nadir Məmmədlinin qələmə aldığı “Heydər Əliyevin dilçilik görüşləri” adlı kitabı zamanın tələbinə cavab verən son dərəcə qiymətli bir əsərdir.

“Heydər Əliyevin dilçilik görüşləri” adlı kitabda azərbaycançılıq ideologiyası, məfkürəsinin banisi, dahi dövlət xadimi Heydər Əliyevin Azərbaycan dili və dilçiliyin inkişafında tarixi xidmətləri göstərilir, dil siyasətinin prioritet istiqamətləri koqnitiv dilçilik baxımından araşdırılır, qarşıda duran əsas məsələlər təhlil süzgəcindən keçirilir.

Açar sözlər: Ulu Öndər, Azərbaycan dili, azərbaycançılıq ideologiyası, vətən konsepti, dilçilik görüşləri

Heydər Əliyev həm ümummillə lider, həm görkəmli dövlət və partiya xadimi, həm də yeni, suveren Azərbaycanın memarı və qurucusudur. Azərbaycan xalqının tarixində və taleyində bu dahi insanın rolunu tam dolğunluğu ilə ifadə edən tərif tapmaq qeyri - mümkündür.

Ulu Öndər daim ana dilinin- Azərbaycan dilinin keşiyində dayanmağı, onu müdafiə etməyi özünün ən şərəfli vəzifəsi hesab etmişdir. Heydər Əliyevin Azərbaycan dilinə olan sevgisi, qayğısı fəaliyyətinin bütün dövrlərinə aid edilə bilər. O, Azərbaycan dilini milli məniyyətin əsas prioriteti kimi daim diqqət mərkəzində saxlamışdır.

Ümummillə lider Heydər Əliyevin – bu nadir şəxsiyyətin ömür yolu haqqında yazılan saysız-hesabsız əsərlər yüzilliklər boyu aktuallığını qoruyub saxlayacaqdır. Bu mənada AMEA Nəsimi adına Dilçilik İnstitutunun baş direktoru görkəmli dilçi-alim, professor Nadir Məmmədlinin qələmə aldığı “Heydər Əliyevin dilçilik görüşləri” adlı kitabı zamanın tələbinə cavab verən son dərəcə qiymətli bir əsərdir (redaktor: filologiya elmləri doktoru, professor Rüşad Rüstəmo; rəyçi: filologiya elmləri doktoru, professor Tofiq Hacıyev). Bu kitab son illərdə Heydər Əliyev haqqında yazılan əsərlər sırasında xüsusilə seçilir.

Kitabda azərbaycançılıq ideologiyası və məfkürəsinin banisi, dahi dövlət xadimi Heydər Əliyevin Azərbaycan dili və dilçiliyinin inkişafında tarixi xidmətləri və dil siyasətinin prioritet istiqamətləri araşdırılır, qarşıda duran əsas məsələlər təhlil süzgəcindən keçirilir.

“Heydər Əliyevin dilçilik görüşləri” əsəri iki fəsildən ibarətdir. “Heydər Əliyev və Azərbaycan dilinin funksional inkişafı” adlı birinci fəsildə “Heydər Əliyev Azərbaycançılıq ideologiyasının banisidir”, “Müstəqillik illərində Azərbaycan dilinə Heydər Əliyev qayğısı”, “Heydər Əliyevin dil siyasəti və ortaq türk əlifbası” və “Heydər Əliyevin nitqində obrazlılıq məsələləri” tədqiq olunur.

Professor Nadir Məmmədli haqlı olaraq qeyd edir ki, azərbaycançılığın ümumi milli ideologiya halına gəlməsi, bütün dünya azərbaycanlılarını birləşdirən məfkürəyə çevrilməsi məhz Heydər Əliyevin adı ilə bağlıdır.

Ulu öndərin fikrinə görə azərbaycançılıq təliminin təməlinə dayanan amillərdən birincisi Azərbaycan dilidir. Azərbaycan dili xalqımızı irəli aparan, tarixdə yaşadan qüdrətli vasitədir.

Müəllif göstərir ki, müstəqilliyin ən mühüm atributlarından biri dil məsələsidir. Xalqımızın milli varlığını yaşadan Azərbaycan dilinin dövlət dili kimi inkişafında ümummillə lider Heydər Əliyevin misilsiz xidmətləri vardır. Onun qətiyyətli mövqeyi sayəsində dövlət dilinin

“Azərbaycan dili” kimi tanınması tarixilik və dövlətçilik baxımından demokratik şəkildə əsaslandırıldı, siyasi və elmi cəhətdən birmənalı şəkildə təsbit edildi.

Professor Nadir Məmmədli qeyd edir ki, ümummillə lider Heydər Əliyevin hər bir siyasi çıxışı, nitqi dinləyiciyə psixoloji-emosional təsir göstərir, estetik zövq verir. Xalq dilinə meyil edən H. Əliyevin nitqində poetik tərkiblərin zəngin xüsusiyyətləri vardır (məsələn, təkrarlar): *İnanıram ki*, xalqımızın, ölkəmizin qarşısında xöşbəxt gələcək durur. *İnanıram ki*, biz bu çətinlikdən müvəffəqiyyətlə çıxacağıq...*İnanıram ki*, biz ümumi səylərimizlə Qafqazda sülhə, əmin-amanlığa nail olacağıq. *İnanıram ki*, gələcək nəsillər də bizim tutduğumuz bu yolu davam etdirəcəklər (1, 443 - 444). Gördüyünüz kimi, bu təkrarlarda ixtisar aparmaq olmaz, ixtisar aparmaq nitqin təsirini azalda bilər – daxili üzvü təşkil edən təkrarlar mənaca eynidir.

Ulu öndərin nitqində analoji qayda ilə düzələn başqa poetik tərkiblər də diqqəti cəlb edir: (*günü-gündən, gündən-günə; bu gün, o gün; dünən və bu gün... və s.*) Bu tərkiblər zaman zərfliyi cümlələrinə intensivlik çaları verir, lakin məfhumu səciyyə daşımadıqları üçün onlar ixtisar edilsə də məzmun dəyişməz qalır: Dünən və bu gün biz respublikamızın həyatı üçün çox böyük əhəmiyyəti olan məsələləri ətraflı şəkildə müzakirə etdik” (2, 114).

Müstəqilliyimizin qazanılmasından sonra yaranmış tarixi şərait xalqımızın dünya xalqlarının ümumi yazı sistemində qoşulması üçün yeni perspektivlər açdı.

Yeni əlifbadan istifadə müstəqil Azərbaycan Respublikasının ictimai-siyasi həyatında, yazı mədəniyyətimizin tarixində mühüm hadisə oldu. Heydər Əliyev: ” Bunu (bu əlifbanı) əlimizdən daha heç kim ala bilməyəcəkdir. Çünki biz artıq müstəqil bir dövlətlik və müstəqilliyimiz də daimidir, əbədidir”, -deməklə, çox geniş mənada, elmi-konseptual əsasları ilə dil siyasətinin dövlətçiliyin bünövrəsi olduğunu sübut etdi.

Professor Nadir Məmmədli göstərir ki, Azərbaycanın dil siyasəti Azərbaycan dövlətçilik tarixinin ən önəmli qoludur. Azərbaycan tarixi türk dövlətləri tarixinin ayrılmaz hissəsidir. Bütün türk dünyasına bağlı olan Ulu öndər “Bir millət, iki dövlət” şüarı ilə Azərbaycan - Türkiyə birliyinin sarsılmazlığını isbat etdi.

Ümumi kökə və mədəniyyətə sahib olan türk xalqlarının bir-biri ilə sürətli inteqrasiya proseslərinin gətirdiyi müasir mərhələdə bu xalqların ortaq əlifbasının olmasının müstəsna əhəmiyyəti vardır.

“ Heydər Əliyevin vətən konsepti” adlı ikinci fəsildə “vətən” anlayışı müasir dilçiliyin yeni istiqaməti olan koqnitiv dilçilik baxımından araşdırılır.

Tədqiqatçı qeyd edir ki, Heydər Əliyev üçün vətən milli varlığın ifadə üsuludur. Ulu Öndər vətən timsalında ölkənin milli obrazını yaradır, ona kulturoloji, tarixi, etnopsixoloji sosiopsixoloji, fəlsəfi baxışdan yanaşır – bu aspektlərin hər biri formalaşmış davamlı təsəvvürlərdir.

Professor Nadir Məmmədli “ Heydər Əliyevin vətən konseptinin dil kodları” adlı yarım fəsildə ulu öndərin nitqində işlənmiş “Vətən” konseptini çoxkomponentli struktur kimi təqdim edir.

Vətən- sevgi

“Əgər doğrudan da *vətəni*ni sevirsənsə, *vətəni*ndə ol...

Vətən – torpaq

“*Torpağımız* yaralanıbdir, *vətənimiz* yaralanıbdir.”

Vətən – ölkə

“ Həyatını bu şərəfli peşəyə - *ölkəni*, *Vətəni* qorumaq peşəsinə həsr edən zabitlər, hərbiçilər Azərbaycan xalqının daim hörmət və ehtiramını qazanacaqlar.

Vətən – valideyn

“Sizin *valideyniniz* Azərbaycan torpağıdır, *Vətənimizdir*, müstəqil Azərbaycan dövləti və onun prezidentidir” (3, 132).

Professor Nadir Məmmədli Ümummillə liderin nitqində işlənmiş “Vətən” sözünü “ *torpağa bağlılıq*”, “*Azərbaycan torpağı*”, “*vətən hissiyati*”, “*millət*”, “*xalq*”, “*soydaş*,” “*doğma vətəndaş*”, *milli mənlilik*”, “*müstəqil dövlət*”, “*vətənpərvərlik*,””*unudulmamaq*”, “*borc*”, “*ulu babalar*” və sair mənələrdə təqdim edir.

Professor Nadir Məmmədlinin “Heydər Əliyevin dilçilik görüşləri” əsərində bu qənaət irəli sürülür: Heydər Əliyevin dil siyasəti milli dövlət quruculuğu və azərbaycançılıq ideologiyasının əsas tərkib hissəsidir.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Heydər Əliyev. Müstəqilliyimiz əbədidir. 31 cildə. VIII c. “Azərbaycan”, 1998, s. 434-444.
2. Heydər Əliyev. Müstəqilliyimiz əbədidir. 31 cildə. VII c. “Azərbaycan”, 1998, s.114.
3. Məmmədli Nadir. Heydər Əliyevin dilçilik görüşləri. “Elm və təhsil”, Bakı, 2023, s.188.

ПОЭТИЧЕСКИЙ ДИАЛОГ СКВОЗЬ ВЕКА: В ТВОРЧЕСТВЕ АББАСА СЕХХЕТА И АЛЬФРЕД ДЕ МЮССЕ

Наяда Мамедханова Джамал гызы

д.ф., профессор

nanasaf@gmail.com

Бакинского славянского университета

Резюме

В статье анализируются художественные связи между поэзией выдающегося представителя французского романтизма Альфреда де Мюссе и творчеством известного представителя азербайджанского романтизма Аббаса Саххата. Особое внимание автор уделяет переводу произведения Мюссе «Майская ночь», выполненному Аббасом Саххатом на азербайджанский язык. Автор отмечает, что Мюссе в своём творчестве мастерски отразил все стилевые и психологические тонкости романтизма, выразив глубины человеческой души и внутренние переживания поэта. Саххат сумел естественно и мелодично передать на азербайджанском языке лиризм произведения, поэтические образы и философскую глубину. В заключение автор подчёркивает, что данный перевод «Майской ночи» стал важным этапом в ознакомлении азербайджанского читателя с французским романтизмом и сыграл роль духовного моста между двумя поэтическими школами.

Ключевые слова: французский романтизм, перевод, восприятие, азербайджанский романтизм

Среди французских романтиков Альфред де Мюссе занимает особое место. Резкий перепал, которым было отмечено становление Альфреда де Мюссе, младшего среди старших романтиков и старшего среди младших, в своём роде показателен для этих сдвигов. Он с самого начала своей творческой деятельности чой продемонстрировал уверенное владение всеми выразительными регистрами романтической поэзии: есть у него и пылкая любовь до неистовости, и страсть, и яркий колорит и байронический герой, и трагедия его гордыни и одиночества; наконец, есть вдохновенный, раскованный стих, легкий и свободный. Сосредоточение на внутреннем мире души одарило поэзию Мюссе достоинством глубокого психологизма. И если, во многих стихах психологизм предстает демонстративно интимный, то в великолепном ансамбле «Ночей» он поднимается до вершин лирико-философского монументализма.

Самые мучительные душевные раздумья Мюссе отмечены вехами четырех стихотворных исповедей «Ночи» майская, декабрьская, октябрьская, августовская. Каждая из них чистосердечный разговор хриплого поэта с Музой, которая посещает его в полночный час, чтобы напомнить ему о невосполнимых душевных утратах о «святости сердечных ран», исторгающих из груди певца бессмертные стоны. В полных глубочайшего драматизма диалогах с Музой раскрывается душа художника и душа человека. В этих поэмах есть пронзительно-искренний самоанализ артистической и любящей души, мужественно приемлющей и любовное страдание, ибо оно очеловечивает и возвышает ее, и муки

творчества, ибо оно есть все-таки самоотдача, служение если и не конкурентному обществу, то человечеству, людям.

В истории азербайджанско-французских литературных связей особое место занимает перевод произведения Альфреда де Мюссе азербайджанским поэтом, переводчиком Аббасом Сиххатом. Обращение к творчеству французского поэта, в частности, к лирической поэме «Майская ночь», не было случайностью. Сиххат удивительно тонко прочувствовал и выразил духовную близость, связывающую его с поэтом, и именно эта близость породила перевод поэмы «Майская ночь».

Аббас Сиххат, будучи сам поэтом-романтизмом, в лирике которого раскрывались и темы поэзии, гражданские мотивы, приложил много усилий к тому, чтобы познакомить национального читателя с лучшими образцами романтической поэзии Запада и Востока. Он был первым профессиональным переводчиком, переведшим произведения более 30-ти русских и европейских стихотворцев XIX начала XX веков, в числе которых А.С.Пушкин, М.Ю.Лермонтов, А.Н.Плещеев, И.Гете, В.Гюго и др. Это был поистине подвижнический труд. Его переводы открыли азербайджанскому читателю поэзию вышеназванных поэтов и писателей, произведения большинства из которых ни до, ни после этого на азербайджанский язык не переводились.

Характерно, что для своих переводов Сиххат отбирает стихи, созвучные своим исканиям. И одна из главных тем назначения поэта и поэзии проходит через многие оригинальные стихи Сиххата, как «Поэт, Муза и Горожанин», «Сабир», «Стихотворное послание», «Искра» и др. Это можно проследить на примере переведенных им произведений как великих русских поэтов, так и европейских поэтов XIX века, в частности, французского поэта романтика Альфреда де Мюссе. Интерес к французской литературе, появился у Сиххата еще в Тегеране, где он, изучив французский язык, увлекся и французской поэзией, которую органично связывал со своим творчеством. Многие сиххатовские лирико-романтические стихи навеяны поэзией Сюлли Продома, Жана Рамо. Об этом он сам открыто пишет в 1905 году в письме к Абдулле Шангу: на клочке бумаги представляю на Ваш суд свои стихи, печальные как мое воображение. Потому, что они были сочинены в новом стиле европейских поэтов. Из этой фразы ясно, что он имеет в виду прочитанные в оригинале и переведенные им стихи французской лирики. Перевод поэмы «Майская ночь» был сделан Аббасом Сиххатом в чем с оригинала и напечатан позже в журнале «Маариф ве меденият» в 1923 году. По объему это небольшая поэма, построенная в форме диалога между поэтом и Музой, где Муза призывает поэта сбросить с себя сковавшее его оцепенение.

При сопоставлении оригинала с азербайджанским переводом поэмы, при сравнении ритмических картин оригинала и перевода, выявляется, что они в некотором смысле находятся на разных художественных уровнях. Как видно из сопоставления текстов оригинала и переводов, Аббас Сиххат, несколько уменьшив объем поэмы, естественно, в какой-то степени отошел от оригинала. Но это ни в коей мере не исказило смысла поэмы. Ибо воспроизведение оригинала именно через призму видения оригинальным поэтом делает порой перевод более естественным, органичным.

Поэма «Майская ночь» начинается с просьбы Музы к Поэту обратиться к ней и воспеть очарование наступающей весны:

Поэт, коснись струны и поцелуй меня!
У шиповников набухли почки
Весна рождается. И порывистый ветер
И летит малиновка на первые листья¹.

В переводе А.Сиххата сохранена мелодичность стиха и легкость рифмы:

Gəl şairim al bərbəti çal, öp məni, oxşa

¹ Здесь и далее подстрочный перевод

Yaz fəslidir, afaqa baxıb öylə tamaşa
Açmış yaşıl ormanda gözəl dürlü çiçəklər
Güldən-gülə qalxıb qonur əlvan kələbəklər

А сомнения и тревоги Поэта прекрасно переданы в слагающих строках:

Зачем во мне так сердце бьется?

Зачем оно тревожится так?

Чем так испугана мечта?

Иль это в дверь кто-то стучится?

У Сиххата:

Şiddətlə nədəndir ürəyim quş kimi çarpır?

Bilməm, həyəcanım nə üçün dərabədən artır.

Yoxsa qapı taqqıldadımı, kim onu çaldı?

Однако следующий призыв Музы с пространными рассуждениями и сомнениями в объеме 72 строк, в переводе сокращены до 44. Полностью отсутствуют имеющиеся в оригинале названия древнегреческих городов Эллада, Птемон, Олосоя, Камира, Аргос; название горы Пелеон и острова Питтеры. Опущены в переводе и обращения Музы к римскому царю Тарквинию, и воспоминание о всаднике Ватерлоо-Наполеоне. И это несмотря на воспроизведения мысли стихотворного отрывка естественно ступенчало воссоздание удивительного богатства образной структуры оригинала и его выразительности. Это объясняется тем, что Сиххат стремился сделать перевод более понятным для азербайджанского читателя. Но в целом, переведенный отрывок не снижает эмоциональную насыщенность оригинала.

У Мюссе:

Ты так страдаешь друг! Что означают твои слезы?

Какая тревога тебя горестно мучает?

Влюблен ты? Но любовь так повелось на свете

Лишь призрак радости, и миг блаженства. [3, 39]

У Сиххата:

Qəmginsən, əzizim,ürəyin pürxala

candır

Şüglün nə üçün dərdü qəmi ahü

fəğandır?

Yoxsa yenə bir dilbəre dildədəmi

oldun,

Sayə kimi torpağına üftadəmi

oldun?

В размышлениях поэта есть звуки напряженной борьбы Мюссе и его желание заглянуть внутрь себя:

Мне чужды слава, упоение собой

Бложенство это для избранных,

Я даже не пою о своем страдании,

Мон уста теперь молчат,

Чтоб вслушаться в голос сердца.

Обнаженность этих чувств Поэта не в полной мере передана в переводе. Но Сиххат попытался созвучно с голосом Поэта передать и свое душевное состояние, которое свойственно ему как представителю азербайджанской интеллигенции.

Lakin oxumanı məsədətə, şöhrətə dair

Həm qəlbi-nəzarında olan məhnətə dair.

Şərqi çağırar, türkü deyək etmə təmənni

Yox, sevdiciyim, etməyəlim indi təğənni

В последнем диалоге между Поэтом и Музой. Муза призывает Поэта сбросить с себя сковавшее оцепенение:

Черный серафим пронзил тебя мечом.
Лишь горе испытав мы растем душой
Величие души в величии страданья
Но, чтоб достичь его, прерви молчанье свое, Поэт.

В переводе более пространно отражены эти благоговейные чувства:

Yox, şairim, əlbəttə oxu zümzüməxan ol!
Əfqanın ilə göylərə fəryadrasan ol!
Barbətlərin atəşli, həzin zümzüməsilə,
Tənburların yağılı, rıqqətli səsilə,
Sevdaı ürəklərdən ucalmış nəvəhati,
Təqdir edər əfradi-bəşir hazırı ati

Приведенный отрывок свидетельствует о том, что Сиххат не стремится к буквальному воспроизведению оригинала и жертвовал скрупулезным воспроизведением формы во имя передачи духа произведения. В тот период, когда был сделан перевод Аббаса Сиххата, считалось вполне закономерным изменять переводные тексты, так как цели перевода были очень скромные.

Сохранить дух и букву подлинника это всегда «сверхзадача» для переводчика, но успешное решение связано с многочисленными трудностями.

Однако знаменитый образ Пеликана в поэме символ поэта, пишущего кровью собственного сердца, нашел свой поэтический образ в виде Сэгта гушу (птица-водовоз).

Так, во французском варианте:
О счастье петь другим, терял кровь из тела,
И на пирах людских, среди света и музыки
Их участь умирать, как этот пеликан!

У Сиххата:

Səqqa quşunun halını et, şairim əzbər,
Eylər bel rəftar ulu şairlər, ədiblər.
Nəqs etməyərək sözləri üstündə durarlar,
Növi bəşəri xuni- ciyərlə doyurarlar. [1,191]

Подводя итог анализу перевода поэмы Альфреда де Мюссе п азербайджанский язык известным А. Сиххатом, хочется отметить следующее: поэтом-романтиком, переводчиком.

А.Сиххат перестраивает А.Мюссе, но не отступает далеко от смысла оригинала. Разумеется, эта перестройка мотивирована личной эстетикой переводчика, творящего художественный портрет оригинала, не безжизненные копии. Для передачи каждой мысли переводчик находит в родном языке подходящие изобразительно-выразительные средства. Вместе с тем ему удастся передать и свои переживания. Первый художественный образец перевода французского поэта романтика Альфреда де Мюссе показывает прекрасное слияние оригинала и поэтического «я» поэта-переводчика» И поэтому можно с уверенностью сказать, что «Майская ночь» один из высокопоэтичных переводов Аббаса Сиххата.

Литература

1. A.Səhhət: 2-ci cild əsərləri. Bakı: Azərbaycan dövlət nəşriyyatı, 1976, s. 190-196.
2. K.Talıbzadə. Abbas Səhhət. Bakı: Gənclik, 1986.
3. A. de Musset. In 2 vol. - P 1959. v. 256. c

SƏMƏD VURĞUN YARADICILIĞINDA FOLKLOR ƏNƏNƏLƏRİ VƏ MİLLİ-BƏDİİ TƏFƏKKÜRÜN İNKİŞAF DİNAMİKASI

Günəl Kamil qızı Yunusova

fil.e.f.d., dosent

gunel.yunusova@mdu.edu.az

Mingəçevir Dövlət Universiteti

Xülasə

Məqalədə böyük Azərbaycan şairi Səməd Vurğunun yaradıcılığında folklor ənənələrinin rolu araşdırılır. Müəllif folklor motivlərinin, obrazlarının və aşiq poeziyası ənənələrinin şairin epik və lirik irsinə necə inteqrasiya olunduğunu təhlil edir. Mifik yaddaş və xalq əfsanələri vasitəsilə milli kimliyin və bədii təfəkkürün inkişafına xüsusi diqqət yetirilir. Tədqiqatda Səməd Vurğunun folklorla milli ədəbi ənənələri modernləşdirən "folklor laboratoriyası" kimi yaradıcı yanaşması vurğulanır.

Açar sözlər: Səməd Vurğun, folklor, milli təfəkkür, dastan motivləri, aşiq poeziyası, mifik yaddaş, ədəbi irs.

Şifahi söz sənəti xalqın mentalitetini, arzu və istəklərini, etnik-mədəni dəyərlərini və həyat fəlsəfəsini qoruyub saxlayan bir xəzinə kimi formalaşmışdır. Azərbaycanın xalq şairi Səməd Vurğunun yaradıcılığı milli ədəbiyyat ilə folklor ənənələri arasında qırılmaz bir bağ təşkil edir. Müəllifin poetik irsi milli-mədəni yaddaşın bədii əksi olmaqla yanaşı, xalqın mənəvi dünyasını, estetik zövqünü və dünyagörüşünü əks etdirən zəngin folklor qaynaqlarından güc almışdır.

S. Vurğun poeziyasında xalq yaradıcılığına məxsus motivlər, obrazlar sistemi və poetik ifadə vasitələri şairin qələmində təzə bir mənə qazanaraq ədəbiyyatımızın inkişafına böyük təsir göstərmişdir. Bu kontekstdə şairin irsi həm milli kimliyin, həm də ana dilimizin gözəlliyini və gücünü göstərən ən dəyərli nümunələrdən biridir. Şairin yaradıcılığının tədqiqi yalnız ədəbiyyatşünaslıq müstəvisində deyil, həmçinin folklorşünaslıq baxımından da xüsusi aktuallıq kəsb edir.

S. Vurğunun əsərləri folklor ənənələrinin yazılı ədəbiyyatda yeni bədii formalar kəsb etməsinin parlaq nümunəsidir. Onun poeziyasında xalqın tarixi yaddaşı, milli dəyərlər sistemi və mənəvi-əxlaqi idealları yüksək poetik ümumiləşdirmə səviyyəsində ifadə olunmuşdur. Şairin əsərlərində türk dünyasına mənəvi bağlılıq, ortaq mədəni paradigmlər və milli birlik ideyası spesifik simvollar və bədii ümumiləşdirmələr vasitəsilə qurulmuşdur.

Şairin yaradıcılığındakı bu yanaşma özünü daha qabarıq şəkildə “Aslan qayası” və “Aydın əfsanəsi” kimi əsərlərdə büruzə verir. Məsələn, “Aslan qayası”ndakı “Ağ at” simvolu ümumtürk dastan ənənəsindən gələn qəhrəmanlıq ənənəsinin bir parçasıdır. Yavuz Akpınarın tədqiqatlarında qeyd olunduğu kimi, S.Vurğun bu obrazlar vasitəsilə milli birlik ideyasını bütün türk mədəniyyəti səviyyəsində təqdim etmişdir. [1]

Səməd Vurğun yaradıcılığı folklorşünas Aynur İbrahimovanın nəzərə çatdırdığı kimi, bir “folklor laboratoriyası” rolunu oynayır. Şair əsərlərində xalq törənlərini, ozan-aşiq keçidini (məsələn, “Vaqif” və ya “Fərhad və Şirin” əsərlərində) və qədim sitayiş ayinlərini təsvir etməklə xalq yaradıcılığının bir çox arxaik nümunələrinə yeni həyat vermişdir.

Müəllifin yaradıcılığında dastan motivləri, aşiq poeziyasının estetik prinsipləri, bayatı üslubu və mifoloji obrazlar geniş yer tutur. Xüsusilə “Vaqif”, “Komsomol poeması”, “Muğan”, “Azərbaycan” və “Aygün” kimi əsərlərində xalqın qəhrəmanlıq idealları və milli yaddaş elementləri poetik şəkildə interpretasiya olunur. Şair aşiq şeirinin imkanlarından yaradıcılıqla istifadə edərək qoşma və gəraylı janrlarında yüksək bədii səviyyəli nümunələr ərsəyə gətirmişdir. “Səməd Vurğun şifahi xalq ədəbiyyatına bir xəzinə kimi baxmış, lakin bu xəzinədən istifadə edərkən heç vaxt təqlidçilik yolunu tutmamışdır. O, folklor motivlərini öz poetik süzgəcindən keçirərək onlara yeni bədii nəfəs vermişdir.” [3]

Səməd Vurğun sənətində şifahi xalq ədəbiyyatı sadəcə bir qaynaq deyil, əsərlərinin ruhunu və əsasını təşkil edir. Şairin yaradıcılığında folklorla bağlılığını bu şəkildə qruplaşdırma bilərik:

1. Epik və liron-epik janrlarda folklor motivləri. Şair “Qız qayası”, “Bulaq əfsanəsi”, “Aslan qayası”, “Aydın əfsanəsi” və “Ölən məhəbbət” kimi liron-epik əsərlərində xalqın əfsanə, rəvayət, mif və dastan yaradıcılığına istinad etmişdir. “Qız qayası” xalq arasında geniş yayılmış “qəddar hökmdarın əlindən qaçaraq özünü qayadan atan qız” rəvayətinin poetik işləməsidir. Şair burada dramatik sonluğu xalq yaddaşına uyğun şəkildə belə ifadə edir:

Həyata son dəfə yumub gözüünü,
Qızçıqaz qayadan atır özünü. [7]

Mifik-dini rəvayət əsasında yazılmış “Bulaq əfsanəsi” əsərində Xıdır peyğəmbər və “dirilik suyu” (Ab-i həyat) motivindən istifadə olunmuş, əbədiyyət və ölüm fəlsəfəsi qarşılaşdırılmışdır:

Deyirlər bu sudan Xıdır peyğəmbər
Gəlib təsadüfən içmiş doyunca,
O gündən ölməmiş tarix boyunca. [7]

“Aslan qayası” əsərində folklorun qəhrəmanlıq elementləri, xüsusən “ağ at” və “ağ çuxa” kimi epik rəmzlər Aslanın şücaəti ilə birləşdirilmişdir:

Hansı igid bir oğlan
Ağ atın üstə minsə,
Ağ çuxanı geyinsə
Onunkudur Mahniyar. [7]

“Aydın əfsanəsi”ndə Aydın üzərindəki ləkələrin mənşəyi ilə bağlı xalq inancları (Günəşin - ananın vurduğu sillə) ibrətamiz nəsihətlərlə təqdim olunur. “Ölən məhəbbət” əsərində atəspərəstlik dövrünün sərt adət-ənənələri və qədim qanunlar bir gənc qızın faciəsi kontekstində təhlil edilir.

“Fərhad və Şirin” dramında şair folklor motivlərindən istifadə edərək xeyirlə şərin (Hürmüz və Əhrimən) mübarizəsini fəlsəfi müstəviyə qaldırmışdır. A.İbrahimovanın tədqiqatında göstərilirdi ki, dramda qədim türklərin Buğa (öküz) toteminə olan inamı və arxaik ovsun/əfsun janrları bədii şəkildə canlandırılmışdır [2]. Bu, S.Vurğunun folklor sadəcə süjet səviyyəsində deyil, həm də xalqın mifik yaddaş kodları səviyyəsində müraciət etdiyini sübut edir.

“Səməd Vurğunun yaradıcılığında folklor elementləri yalnız bədii vasitə kimi deyil, həm də xalqın tarixi yaddaşını və mənəvi dəyərlərini qoruyan mühüm ideya mənbəyidir.” [5]

2. Lirik janrlarda aşiq yaradıcılığı izləri. “Şair aşiq şeirinin poetik imkanlarından yaradıcılıqla istifadə edərək qoşma və gəraylı kimi janrlarda nümunələr yaratmış, xalq poetikasına xas olan obrazlılıq və estetik duyumu öz lirikasında yüksək bədii səviyyədə təqdim etmişdir.” [5]

“Gəraylı da, qoşma da musiqi ilə bağlıdır. Hecaların, sözlərin quruluşu elədir ki, onlar musiqi üstündə getməlidir; belə olmasa, o, qoşma, yaxud gəraylı olmaz.” [3]. Şairin lirik irsində, xüsusən qoşma və gəraylı janrlarında aşiq poeziyasının estetik prinsipləri, daxili ritm və emosional ton aparıcıdır.

“Yadıma düşdü”, “Dağlar”, “Bənövşə” kimi qoşmalarında aşiq yaradıcılığına xas olan təbiət təsvirləri və etnoqrafik rənglər qorunur:

Bizim gəlinlərin bayramqabağı
Fəsəli yaymağı yadıma düşdü. [6]

“Danışmaq” rədifli qoşmasında isə xalqın geyim mədəniyyəti (güllü şal) və bədii duyumu ön plana çəkilir.

3. Kiçik janrlar: atalar sözləri və məsəllərin yenidən qurulması. S. Vurğun xalq hikmətlərini öz yaradıcılığında ya olduğu kimi saxlamış, ya da onlara fəlsəfi-poetik don geyindirərək aforizm səviyyəsinə qaldırmışdır. “Köpəklər hürməklə karvan dayanmaz” misrası birbaşa “İt hürər, karvan keçər” məsəlinin poetik transformasiyasıdır. Folklorun “insana yüksək dəyər” ideologiyasını mənimsəyən şair yazır: “İnsandır ən böyük qüvvə cahanda” və ya “Soyuq məzara da zinnətdir insan.”

Səməd Vurğun yaradıcılığı təkcə ölkəmizdə deyil, qardaş Türkiyədə də son illərdə geniş tədqiqat obyektinə çevrilmişdir. Y. Akpınar, Y. Özkaya və s. kimi türk araşdırmaçıları şairin folklorla bağlılığını türk dünyasının ortaq mədəni mirası kontekstində təhlil edərək, onun

yaradıcılığının beynəlxalq əhəmiyyətini vurğulamışlar. Yavuz Akpınar Səməd Vurğunun “Vaqif” dramını türk xalqlarının ortaq tarixi-ədəbi keçmişinin bərpası və milli ruhun oyanışı baxımından yüksək qiymətləndirir [1]. Yılmaz Özkaya qeyd edir ki, Səməd Vurğun poeziyası türk xalqlarının ortaq folklor yaddaşının Azərbaycan ədəbiyyatındakı modern əksidir [4].

Nəticə olaraq vurğulamaq lazımdır ki, Səməd Vurğun yaradıcılığında folklor elementləri sadəcə bədii vasitə deyil, həm də xalqın mənəvi irsini qoruyan konseptual ideya mənbəyidir. Aşıq poeziyası və bayatı lirikasına xas ritmik struktur, emosional ton və xalq dilinin, eləcə də atalar sözlərinin məqsədyönlü tətbiqi əsərlərə dərin milli kolorit bəxş edir. Bu baxımdan, S. Vurğun irsi Azərbaycan ədəbi-mədəni fikrində folklor ənənələrinin və milli ruhun ən parlaq bədii təəcəssümü kimi fundamental əhəmiyyətə malikdir.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. **Akpınar, Y.** (2018). *Azərbaycan Edebiyatı Araştırmaları*. İstanbul: Dergâh Yayınları.
2. **İbrahimova, A.** (2023). Səməd Vurğunun “Fərhad və Şirin” dramında folklor motivləri. *Folklor və yazılı ədəbiyyat jurnalı*, №1, Bakı: AMEA Folklor İnstitutu, s. 96-106.
3. **Əfəndiyev, P.** (1992). *Səməd Vurğun və xalq yaradıcılığı*. Bakı: Maarif.
4. **Özkaya, Y.** (2020). Samed Vurgun'un şiirlerinde milli kimlik ve folklorik unsurlar. *Türk Dünyası Dil ve Edebiyat Dergisi*, sayı: 49, s. 75-92.
5. **Süleymanov, S.** (2008). Səməd Vurğun yaradıcılığında şifahi xalq ədəbiyyatının izləri. *BDU-nun İlahiyyat fakültəsinin Elmi Məcmuəsi*, №10, s. 64-71.
6. **Vurğun, S.** (2005). *Seçilmiş əsərləri*. 5 cildə, I cild. Bakı: Şərq-Qərb.
7. **Vurğun, S.** (2005). *Seçilmiş əsərləri*. 5 cildə, III cild. Bakı: Şərq-Qərb.

THEORETICAL UNDERSTANDING AND METHODOLOGICAL STUDY OF CONTEMPORARY SOCIAL TURBULENCE

Rena Oktaedr qızı Mammadova

Ph.D., Associate Professor

rena_mammadova@yahoo.com

Baku State University

Abstract

The presented article is devoted to the theoretical and methodological explanation of the concept of social turbulence. The article analyzes the concept of turbulence in detail. Information about social turbulence, which is a special type of turbulence, is presented. Here, the characteristics and signs of social turbulence are examined. Factors that can cause social turbulence are considered. The relationship of social turbulence with emotional turbulence is analyzed. Information about the causes and signs of emotional turbulence is examined. Gaslighting, trigger, devaluing - such concepts are related to the topic of the article. The relationships between social turbulence and professional burnout, as well as ways to prevent social turbulence, are studied.

Keywords: turbulence, social turbulence, fluctuation, emotional turbulence, emotional swing, gaslighting, professional burnout.

“The creation of a single world comes from a multitude of fragments and chaos”

Hayao Miyazaki (born 1941), Japanese animator

Introduction

The first encounter with the concept of "social turbulence" took place during the International Program “Social Work Education Week: For a More Sustainable Today”, held from April 21 to April 30, 2025. This program involved leading social work professors and practitioners from Great

Britain, the USA, Argentina, Georgia, Germany, India, Iran, Mexico, and the Philippines. This term sparked great interest, which led to the decision to study its essence, causes, consequences, and ways to overcome its negative effects in more detail. Social turbulence is a phenomenon directly related to the field of social work. Therefore, exploring this concept and revealing its significance for the social sphere is a highly relevant issue.

Methods

Main Characteristics of Social Turbulence

The word "turbulence" comes from the Latin word "turbo," meaning a whirlwind or vortex. For pilots, turbulence is one of the most unpredictable weather events. It is a movement caused by the irregular displacement of air in the atmosphere due to various factors. In aviation, turbulence refers to the irregular and often sudden changes in airflow that an aircraft experiences while flying through the atmosphere. It most often occurs during lightning, cloudy weather, or storms.

Social turbulence is a metaphorical concept borrowed from physics (aerodynamics and hydrodynamics), where "turbulence" describes chaotic and unstable flow. In a sociological context, social turbulence represents a period of high instability and uncertainty. It is characterized by the breakdown of established order, a departure from familiar norms, and increased anxiety and emotional tension.

Signs of Social Turbulence:

Breakdown of order: Familiar structures and processes that ensure social stability are disrupted.

Increasing uncertainty: People face unexpected changes and lose their sense of control over their lives.

Rising anxiety and fear: Instability leads to strong negative emotions, feelings of helplessness, and fear of the future.

Growing polarization: Society becomes divided into opposing groups, and dialogue becomes confrontational and emotional.

Increased confrontational communication: Social media can speed up the spread of emotional and polarized content, making it difficult to find a compromise.

Russian researcher Boqatir V.S., in his article dedicated to the study of social turbulence, notes that this condition can arise as a result of economic crises, political instability, or social conflicts. He emphasizes that, particularly in the context of the active use of new media, it can lead to increased polarization in society and the breakdown of constructive dialogue [2].

What factors can create social turbulence?

Economic crises and financial instability;

Political instability and polarization;

Social unrest and conflicts;

Technological changes and energy shortages.

In my opinion, the excessive use of Artificial Intelligence could also lead to an increase in social turbulence.

The theme of social turbulence is reflected in several literary works. For example, in the 1951 novel "The Catcher in the Rye" by J.D. Salinger, social turbulence is presented through the inner world of the protagonist, who is going through adolescence and finds himself in conflict with societal values.

The dystopian novel "A Clockwork Orange," written by English author Anthony Burgess in 1962 and published in 1963, is deeply rooted in social turbulence. It describes violent youth gangs, aggression, and anarchy in a dystopian society. The book explores social issues such as juvenile delinquency and behavior-based psychiatric experiments. The novel also touches on issues of free will and violence, questioning the possibility of suppressing freedom through force in the pursuit of order.

One of the causes of social turbulence is fluctuation. Fluctuations are deviations from a stable state, while turbulence is a chaotic and unpredictable state that occurs when these fluctuations reach a certain level. In other words, small, random changes (fluctuations) can accumulate and lead to large, chaotic changes (turbulence) in the system.

Results

The Connection Between Social Turbulence and Emotional Turbulence

The phenomenon of social turbulence can be linked to emotional turbulence. Social turbulence is closely connected to emotional turbulence because it creates feelings of stress, anxiety, and instability in people. It manifests as widespread emotional instability, polarization, and misinformation. Social turbulence disrupts the usual order and creates a sense of uncertainty, which directly affects people's psychological well-being.

Emotional turbulence is a state where a person experiences emotional waves that pull them in different directions at the same time.

What are the signs of Emotional Turbulence?

Emotional turbulence can show itself in various ways, including:

Feeling stable or "good" one minute, and feeling overwhelmed or out of control the next;

Experiencing disproportionate stress, anger, irritation, or frustration toward certain people or situations;

Feeling generally emotionally vulnerable;

A sense of "losing control" over time, actions, or life in general;

Anxiety about emotions and how they might affect relationships, family, or career.

Emotional turbulence can be treated. People suffering from depression are capable of making a full recovery with the right interventions and treatments as prescribed by mental health professionals.

The Czechoslovak Incident

The signs of emotional turbulence include fear and a loss of control over time and actions. However, history knows examples where individual will proved to be stronger than a systemic failure. The incident involving Irina Rodnina and Alexander Zaitsev at the 1973 World Championships in Bratislava clearly demonstrates how professional synchronicity and internal discipline can maintain the structure of movement even when the external "rhythm" (the music) suddenly disappears. In the context of social work, this means that a specialist's internal ethical foundation must be stronger than external social chaos. You never know exactly which moment will make you great. Irina Rodnina and Alexander Zaitsev won the Olympics twice and never suffered a single defeat, but they became truly legendary thanks to a feat of will at the 1973 World Championships in Bratislava. Right in the middle of the Soviet figure skaters' brilliant performance, a dead silence fell over the stadium — the music simply stopped playing. But Rodnina and Zaitsev continued to perform as if nothing had happened.

This is exactly how legends are born! [4].

What are the Causes of Emotional Turbulence?

Emotional turbulence can develop as a result of ongoing stressful or negative situations related to a person's ability to cope with and manage these conditions [7].

Emotional Turbulence and Emotional Swings

Recently, the term "Emotional Swings" (or mood swings) has become very popular in science. Emotional turbulence and emotional swings are essentially the same state, describing sharp and frequent mood changes. While "turbulence" emphasizes the chaotic and unpredictable nature of emotions, "swings" more clearly demonstrate the range and shift between different states: from euphoria to apathy, or from calmness to irritability. Both concepts describe emotional instability that can arise from stress, hormonal changes, personality traits, or relationship manipulation. External triggers, such as environmental signals, social interactions, or unexpected events, are

filtered through our cognitive filters—including beliefs, values, and automatic thoughts—and impact our emotional well-being.

Professor David Richo from the University of California explores data regarding emotional triggers. He notes that triggers are subconscious mechanisms based on long-term traumas and deep-seated grievances. These often cause sudden, intense reactions that can be unexpected both to others and to ourselves. Richo explains how to deal with unresolved problems and how to reduce the impact of these triggers [6].

Emotional swings are not a diagnosis in themselves; they are simply symptoms indicating that certain issues are wrong. In my opinion, both concepts — emotional turbulence and emotional swings — are directly related to social turbulence.

Discussion

Emotional Swings, Gaslighting, and Devaluation

One of the methods that sets emotional swings into "motion" is gaslighting. Gaslighting is a form of social parasitism. The term "gaslighting" originates from the play «Gas Light» and its film adaptation «Gaslight». In the movie, a cunning husband manipulates and tortures his wife [5].

Gaslighting is a widely used technique among abusers, narcissists, cult leaders, and dictators. It is done so gradually that the victim does not realize how deeply they are being brainwashed.

In social systems, gaslighting functions as a mechanism to maintain entrenched power hierarchies through subtle and overt forms of manipulation that force people to question their perception of reality.

There are a variety of gaslighting techniques that an abusive partner might use:

Withholding

Countering

Blocking/Diverting

Trivializing

Forgetting/Denial [8].

Generally, gaslighting happens very gradually in a relationship; in fact, the abusive partner's actions may seem harmless at first. Over time, however, these abusive patterns continue, and as a result, a victim can become confused, anxious, isolated, and depressed. Altogether, they can lose all sense of what is actually happening. Then they start relying on the abusive partner more and more to define reality, which creates a very difficult situation to escape [8].

Signs of gaslighting

In order to overcome this type of abuse, it's important to start recognizing the signs and eventually learn to trust yourself again. According to author and psychoanalyst Robin Stern, Ph.D., the signs of being a victim of gaslighting include:

- You constantly second-guess yourself.
- You ask yourself, “Am I too sensitive?” multiple times a day.
- You often feel confused and even crazy.
- You're always apologizing to your partner.
- You can't understand why, with so many apparently good things in your life, you aren't happier.
- You frequently make excuses for your partner's behavior to friends and family.
- You find yourself withholding information from friends and family, so you don't have to explain or make excuses.
- You know something is terribly wrong, but you can never quite express what it is, even to yourself.
- You start lying in order to avoid the put-downs and reality twists.
- You have trouble making simple decisions.
- You have the sense that you used to be a very different person – more confident, more fun-loving, more relaxed.

- You feel hopeless and joyless.
- You feel as though you can't do anything right.
- You wonder if you are a “good enough” partner [8].

"Gaslighting is the ultimate form of emotional abuse" — this are words of Ariel S. Leve. Ariel S. Leve is an American author and award-winning journalist. She was a columnist for The Guardian and subsequently for the Sunday Times Magazine.

The Connection Between Social Turbulence and Professional Burnout

Social turbulence is closely linked to burnout because it serves as a source of chronic stress, whether through crises, social changes, or increased pressure in the workplace. This connection is visible when workers facing instability and pressure become emotionally exhausted and feel less empathy. This, in turn, reduces their effectiveness and can lead to errors.

Professional burnout syndrome, or occupational burnout, is a condition where a person suffers from emotional exhaustion accumulated over time due to uncontrollable work-related stress and pressure. As a result, an individual may feel drained of energy, tired, weak, or discouraged. They might develop a negative attitude toward their job or experience failure at work, which affects their productivity and relationships with others. Furthermore, long-term burnout has both mental and physical consequences, including stress-related illnesses, insomnia, depression, feelings of isolation, and other social behavior issues.

Social crises and uncertainty create constant stress, which is a major cause of professional burnout, especially in professions that involve helping others. In social work, specifically, employees suffering from burnout may make mistakes or miss important details, which directly impacts the well-being of their clients.

The World Health Organization (WHO) has officially recognized and confirmed burnout as a modern-day phenomenon. It is particularly common in today's fast-paced and stressful work environments, leading to feelings of exhaustion, loss of energy, and a lack of motivation. Individuals suffering from professional burnout syndrome should seek help from experienced specialists to identify the root cause of the problem and find the best possible solutions.

In situations of social turbulence, employees may develop a sense of detachment from their work and clients, which is one of the key symptoms of burnout. Furthermore, social turbulence can lead to the loss of a sense of security.

How to prevent social turbulence?

To prevent social turbulence, it is essential to practice information hygiene by reducing news consumption. According to political scientist Aqil Mammadov, information hygiene is vital. While the state carries out certain "disinfection" work in the information space through various bodies, protection from "germs and viruses" also depends on the individual information culture of each member of society. Only in this way can people protect themselves from pre-planned "information viruses" spread through networks [1].

Russian researcher Ekaterina Vorobyova notes that any information should be verified through reputable media outlets, as well as government and agency websites. It is necessary to check dates and the tone of the message to see if the author is intentionally causing fear or panic. Individuals should avoid panicking themselves and "infecting" others with fear. One must filter the words and content in videos and news. It is better to avoid any information that could lead to conflict or mass hysteria, as it might convey the message but add unnecessary emotions [3].

Additionally, it is important to maintain inner peace and positive interactions with others. Keeping a stable daily work routine, professional relationships, and communication with friends and family is crucial. Furthermore, avoiding polarization and the spread of misinformation while developing emotional resilience at a personal level is essential. To keep emotions under control, the book "The Mood Elevator" written by Larry Senn in 2017 can be recommended. Larry Senn is an American author with a Ph.D., a speaker, a business coach, and a sports enthusiast. He founded

Senn Delaney, considered the world's most successful corporate culture development company, and currently serves as the chairman of the board.

Conclusion

Based on the research presented above, it can be concluded that social turbulence is a natural stage in the development of any society. It arises when old mechanisms and structures no longer respond to the new challenges of the era. This process can be accompanied by crises, conflicts, and instability, which have a destructive effect on the existing way of life.

Social turbulence is closely linked to emotional turbulence, as it creates feelings of stress, anxiety, and instability in people, manifesting as widespread emotional instability, polarization, and misinformation. The strong emotions caused by turbulence can reduce people's ability to think critically and make informed decisions, making them more vulnerable to manipulation and false information.

Social turbulence disrupts the regular order and creates a sense of uncertainty, which directly affects people's psychological well-being. However, turbulence also creates opportunities for renewal: it prompts the emergence of new ideas, social practices, and institutions that allow society to move forward. In addition to accepting the inevitability of such processes, it is essential to manage them. Through dialogue, reforms, and strengthening trust between the government and citizens, instability can become a stimulus for positive change. Thus, social turbulence is not the end of stability, but can be the beginning of a new phase with potential for development.

In a world of chaos and uncertainty, we must rely on our internal professional standards. To conclude, I would like to recall the profound words of Albert Camus: «In the midst of winter, I found there was, within me, an invincible summer.»

This "invincible summer" is our internal rhythm and ethical foundation. It is exactly what allows us to continue our "performance" and serve others even when the music of the world suddenly stops.

References

1. Bu gün informasiya gigiyenası dünənkindən qat-qat vacibdir – TƏHLİL. <https://bizim.media/az/cemiyet/260388/> [Elektron resurs]
2. Богатырь В.С. К ВОПРОСУ О ВЛИЯНИИ СОЦИАЛЬНОЙ ТУРБУЛЕНТНОСТИ НА СОВРЕМЕННУЮ МОЛОДЁЖЬ. Культура, наука, образование: проблемы и перспективы. XI Международная научно-практическая конференция. https://journals.ecovector.com/kultura_nvsu2023/article/view/630892/ru_RU [Электронный ресурс]
3. Информационная гигиена: основные правила поведения. <https://kuban24.tv/item/informatsionnaya-gigiena-osnovnye-pravila-povedeniya#:~:text=%>
4. «Огромный зал – и тишина». Как Роднина и Зайцев одержали великую победу без музыки. <https://www.championat.com/figureskating/article-4274175-velikoe-vystuplenie-rodninoj-i-zajceva-na-chm-1973-otklyuchenie-muzyki-politicheskij-skandal-podvig-sovetskikh-figuristov.html>
5. Что такое газлайтинг? Как избавиться от газлайтинга? <https://www.apollohospitals.com/ru/health-library/what-is-gaslighting-how-to-recover-from-gaslighting> [Электронный ресурс]
6. About David Richo. <https://www.shambhala.com/david-richo-home/?srsltid=AfmBOoqrsEIqCXNjt6EJVJDUADEXsy0rdIElvOYRPkH4tDuSBfD-a7fv>
7. What is Emotional Turbulence? <https://getcopingtools.com/learning-hub/emotional-turbulence/> [Electronic resource]
8. What is Gaslighting? <https://www.thehotline.org/resources/what-is-gaslighting/>

AZƏRBAYCANDA ETNO-MƏDƏNİ MÜXTƏLİFLİYİN QORUNMASI SİYASƏTİNDƏ HEYDƏR ƏLİYEV MƏRHƏLƏSİ

Aygün Rəqif qızı Qədirova
Tarix üzrə fəlsəfə doktoru, dosent
aygun.qadirova@mdu.edu.az
Mingəçevir Dövlət Universiteti

Xülasə

Bu tədqiqat Azərbaycanda etnomədəni müxtəlifliyin qorunması siyasətində Heydər Əliyev mərhələsinin rolunu və əhəmiyyətini araşdırır. Məqalədə milli azlıqların hüquqlarının təmin olunması, tolerantlıq mühitinin formalaşdırılması və multikultural dəyərlərin dövlət siyasətinə inteqrasiyası məsələləri təhlil edilir. Eyni zamanda, bu siyasətin müasir dövrdə davamlı inkişafı və beynəlxalq müstəvidə Azərbaycanın imicinə təsiri qiymətləndirilir. Araşdırma nəticəsində müəyyən edilir ki, bu mərhələ etnomədəni müxtəlifliyin qorunması sahəsində sistemli və davamlı dövlət siyasətinin formalaşmasında mühüm rol oynamışdır.

Açar sözlər:

Heydər Əliyev, etnomədəni müxtəliflik, multikulturalizm, tolerantlıq, milli azlıqlar, dövlət siyasəti, Azərbaycan.

Azərbaycanda etnomədəni müxtəlifliyin qorunması siyasətində Heydər Əliyev mərhələsinin aktuallığı ölkədə multikultural dəyərlərin dövlət siyasətinin əsas istiqamətlərindən biri kimi formalaşması ilə izah olunur. Bu mərhələ müxtəlif etnik və dini icmalar arasında tolerantlıq mühitinin gücləndirilməsi baxımından mühüm əhəmiyyət kəsb edir. Həmin dövrdə milli azlıqların hüquqlarının qorunması və mədəni irsinin yaşadılması istiqamətində sistemli addımlar atılmışdır. Müasir dövrdə qloballaşma şəraitində milli kimliyin və mədəni müxtəlifliyin qorunması baxımından bu siyasətin davamlılığı xüsusi aktuallıq daşıyır. Eyni zamanda, bu yanaşma Azərbaycanın beynəlxalq aləmdə multikulturalizm modeli kimi tanınmasına zəmin yaradır.

Tədqiqatın məqsədi:

Bu tədqiqatın əsas məqsədi Azərbaycanda etnomədəni müxtəlifliyin qorunması siyasətində Heydər Əliyev mərhələsinin rolunu, mahiyyətini və əhəmiyyətini elmi şəkildə təhlil etməkdən ibarətdir. Eyni zamanda, bu siyasətin formalaşma xüsusiyyətlərini və müasir dövrdə davamlılığını araşdırmaq da məqsədlər sırasındadır.

Tədqiqatın qarşısında duran əsas vəzifələr aşağıdakılardır:

- Heydər Əliyev dövründə etnomədəni siyasətin əsas istiqamətlərini müəyyənləşdirmək;
- Milli azlıqların hüquqlarının qorunması sahəsində həyata keçirilən tədbirləri təhlil etmək;
- Multikulturalizm və tolerantlıq mühitinin formalaşması prosesini araşdırmaq;
- Etnomədəni müxtəlifliyin qorunması sahəsində dövlət siyasətinin institusional əsaslarını öyrənmək;
- Bu siyasətin müasir Azərbaycan cəmiyyətində rolu və beynəlxalq əhəmiyyətini qiymətləndirmək.

Azərbaycan xalqının müasir tarixinə görkəmli dövlət xadimi və Ümummilli Lider kimi daxil olan Heydər Əliyev Azərbaycan xalqının ənənəvi mədəniyyətinin, folklor və etnoqrafiyasının qorunması, öyrənilməsi və təbliği ilə bağlı geniş əhatəli və böyük milli əhəmiyyətli fəaliyyət göstərmiş, milli kimlik dəyərlərini təcəssüm etdirən xalq yaradıcılığı nümunələrinin cəmiyyətin mənəvi dünyasına qayıtması və onda aktiv iştirakının təmin edilməsi baxımından tarixi-mədəni əhəmiyyətinə görə əvəzsiz işlər görmüşdür [1].

Azərbaycan tarixən müxtəlif etnik və dini qrupların birgə yaşadığı, zəngin etno-mədəni müxtəlifliyə malik ölkədir. Bu müxtəlifliyin qorunması və inkişaf etdirilməsi dövlət siyasətinin mühüm istiqamətlərindən biri olmuşdur. Xüsusilə Heydər Əliyev mərhələsində bu sahədə sistemli və məqsədyönlü addımlar atılmış, multikultural dəyərlərin dövlət səviyyəsində qorunmasına xüsusi önəm verilmişdir.

Azərbaycan ərazisində tarixən azərbaycanlılarla yanaşı talışlar, ləzgilər, avarlar, udinlər, tatlar və digər etnik qruplar yaşamışdır. Bu xalqların dilləri, adət-ənənələri, folkloru və həyat tərzləri ölkənin ümumi mədəni irsinin ayrılmaz tərkib hissəsidir. Etnoqrafik baxımdan bu müxtəliflik Azərbaycanın sosial-mədəni zənginliyini formalaşdıran əsas amillərdəndir.

Çoxmədəniyyətli Azərbaycan cəmiyyətindəki etnik- mədəni müxtəlifliklərin tənzimlənməsində multikulturalizm siyasətini assimilyasiya və izolyasiya siyasətlərindən üstün tutan ulu öndər Heydər Əliyev multikulturalizmə cəmiyyətdəki çoxmədəniyyətliliyi, etnik-mədəni müxtəlifliyi xarakterizə edən pozitiv hadisə kimi yanaşırdı. Ümummilli lider cəmiyyətdəki etnik-mədəni müxtəlifliklərin qorunmasına yüksək önəm verərək deyirdi: “Dövlət, ölkə nə qədər çox xalq birləşdirsə, bir o qədər zəngin olur, çünki onların hər biri ümumdünya mədəniyyətinə və sivilizasiyasına öz töhfəsini verir. Azərbaycan əhalisinin çoxmilli tərkibi bizim sərvətimizdir, üstünlüyümüzdür. Biz bunu qiymətləndiririk və saxlayacağıq. Çalışacağıq ki, bu sərvətimiz əbədi olsun”[2].

Heydər Əliyev mərhələsində milli siyasətin əsas istiqamətləri:

Heydər Əliyevin hakimiyyəti dövründə milli siyasət tolerantlıq, bərabərlik və multikulturalizm prinsiplərinə əsaslanmışdır. Bu siyasətin başlıca xüsusiyyətləri aşağıdakılardır:

- Etnik azlıqların hüquq və azadlıqlarının təmin edilməsi;
- Milli-mədəni özünəməxsusluğun qorunmasına dövlət dəstəyi;
- Dillərin və mədəni irsin inkişafı üçün şərait yaradılması;
- Cəmiyyətdə qarşılıqlı hörmət və tolerantlıq mühitinin gücləndirilməsi.

Heydər Əliyev dövründə qəbul edilən Azərbaycan Respublikasının Konstitusiyası etnik və dini müxtəlifliyin qorunmasına hüquqi zəmin yaratmışdır. Konstitusiyada bütün vətəndaşların hüquq bərabərliyi təsbit edilmiş, milli mənsəbiyyətindən asılı olmayaraq hər kəsin hüquqları qorunmuşdur.

Bundan əlavə, dövlət səviyyəsində mədəniyyətin inkişafına yönəlmiş proqramlar qəbul edilmiş, etnik qrupların mədəniyyət mərkəzlərinin fəaliyyəti dəstəklənmişdir.

Heydər Əliyevin təşəbbüsü ilə milli-mədəni irsin qorunması istiqamətində mühüm addımlar atılmışdır:

- Folklorun, xalq yaradıcılığının və ənənəvi sənətkarlığın inkişafına dəstək;
- Regionlarda mədəniyyət ocaqlarının fəaliyyətinin genişləndirilməsi;
- Etnik azlıqların mədəni tədbirlərinin təşkili və təşviqi.

Bu siyasət nəticəsində müxtəlif xalqların mədəni irsi yalnız qorunmaqla kifayətlənməmiş, həm də ümummilli mədəniyyətin tərkib hissəsi kimi inkişaf etmişdir.

Heydər Əliyev dövründə Azərbaycanda tolerantlıq mühiti daha da gücləndirilmişdir. Müxtəlif dinlərin və etnik qrupların nümayəndələri arasında qarşılıqlı anlaşma və əməkdaşlıq genişlənməmiş, bu isə ölkədə sabitliyin və sosial harmoniyanın təmin olunmasına xidmət etmişdir. Bu siyasət sonrakı dövrlərdə də davam etdirilərək Azərbaycanın beynəlxalq aləmdə multikultural dəyərlərin nümunəsi kimi tanınmasına səbəb olmuşdur.

Beləliklə, Heydər Əliyev mərhələsi Azərbaycanda etno-mədəni müxtəlifliyin qorunması siyasətinin formalaşması və inkişafında mühüm rol oynamışdır. Bu dövrdə yaradılmış hüquqi baza, həyata keçirilən mədəni siyasət və təşviq edilən tolerantlıq prinsipləri ölkənin multikultural modelinin əsasını təşkil etmişdir. Etnoqrafik baxımdan bu mərhələ Azərbaycanın milli kimliyinin zənginləşməsinə və müxtəlif etnik qrupların mədəni irsinin qorunmasına mühüm töhfə vermişdir.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Ağaverdi, X., & Həkimova, N. (2023). *Heydər Əliyev və Azərbaycan mərasim mədəniyyəti*. Bakı: Elm və təhsil.
2. Nəcəfov, E. (2018, 9 may). Heydər Əliyev və Azərbaycanda etnik-mədəni müxtəlifliyin tənzimlənməsi. *Xalq qəzeti*, № 104, s. 6.

GƏLƏCƏK MÜƏLLİMLƏRDƏ LİDERLİK KEYFİYYƏTLƏRİNİN İNKİŞAFI: ALI TƏHSİL KONTEKSTİNDƏ

Səbinə Namiq qızı Cəfərova
pedaqogika üzrə fəlsəfə doktoru

sabina_16_86@mail.ru

Bakı Slavyan Universiteti

Xülasə

Cəmiyyətin inkişaf səviyyəsi bir çox hallarda onun təhsil sisteminin keyfiyyəti və səmərəliliyi ilə ölçülür. Müasir dövrdə təhsil yalnız bilik əldə etmə vasitəsi deyil, həm də milli inkişafın, sosial sabitliyin və davamlı tərəqqinin əsas amillərindən biri kimi qiymətləndirilir. Müasir təhsil mühiti cəmiyyət tərəfindən tələb olunan, yüksək peşəkar keyfiyyətlərə malik müəllimin formalaşdırılması məsələsini xüsusilə aktuallaşdırır. Bu baxımdan, təhsil sistemində peşəkar müəllimin rolu və funksiyaları getdikcə daha da genişlənir və mürəkkəbləşir. Müasir müəllim yalnız bilik ötürən şəxs kimi deyil, eyni zamanda təlim-tərbiyə prosesini səmərəli təşkil edən, təhsilənlərin müxtəlif fəaliyyət növlərini məqsədyönlü şəkildə idarə edən, onların intellektual, sosial və emosional inkişafını dəstəkləyən bir lider kimi çıxış etməlidir. Müasir dövrdə müəllimin fəaliyyətində liderlik keyfiyyətlərinin formalaşdırılması xüsusi əhəmiyyət kəsb edir. Təhsil mühitində lider-müəllim təhsilənlərin potensialını üzə çıxaran, onların təşəbbüskarlığını və müstəqil düşünmə bacarıqlarını inkişaf etdirən, kollektiv daxilində əməkdaşlıq və qarşılıqlı hörmət mühitinin formalaşmasına töhfə verən aparıcı fiqur kimi çıxış edir.

Açar sözlər: təhsil, müəllim, lider, inkişaf, üslub, idarəetmə

Təhsil cəmiyyətin sosial-iqtisadi, mədəni və intellektual inkişaf səviyyəsini müəyyən edən əsas göstəricilərdən biri kimi çıxış edir. O, dövlətin sosial sifarişinə əsaslanan, fasiləsiz və sistemli xarakter daşıyan mürəkkəb bir proses olmaqla yanaşı, uzunmüddətli nəticələrə yönəlmiş strateji fəaliyyət sahəsidir. Təhsil prosesi yalnız biliklərin ötürülməsi ilə məhdudlaşmır; o, eyni zamanda şəxsiyyətin formalaşmasına, fərdin intellektual, mənəvi və sosial inkişafına xidmət edən çoxşaxəli pedaqoji və psixoloji fəaliyyət sistemidir. Bu baxımdan təhsil cəmiyyətin müxtəlif institutlarının – ailə, məktəb, dövlət və ictimai təşkilatların birgə səyi ilə həyata keçirilən kompleks bir proses kimi səciyyələndirilir. Onun nəticələri isə qısa müddətdə deyil, uzunmüddətli perspektivdə özünü göstərir və cəmiyyətin ümumi inkişaf dinamikasına mühüm təsir göstərir.

Cəmiyyətin inkişaf səviyyəsi bir çox hallarda onun təhsil sisteminin keyfiyyəti və səmərəliliyi ilə ölçülür. Müasir dövrdə təhsil yalnız bilik əldə etmə vasitəsi deyil, həm də milli inkişafın, sosial sabitliyin və davamlı tərəqqinin əsas amillərindən biri kimi qiymətləndirilir. Bu mənada təhsil millətin gələcək inkişafının strateji əsasını təşkil edən mühüm meyarlardan biridir. Məhz bu səbəbdən görkəmli dövlət xadimi, Ulu Öndər Heydər Əliyev təhsilin cəmiyyət həyatında oynadığı mühüm rolu xüsusi vurğulayaraq qeyd etmişdir ki, “Təhsil millətin gələcəyidir” [3]. Bu fikir təhsilin dövlət siyasətində prioritet istiqamətlərdən biri kimi qəbul olunmasının ideoloji və konseptual əsasını təşkil edir.

Qeyd olunan yanaşmaya əsasən, təhsil sistemi dövlətin daim xüsusi diqqət yetirdiyi və inkişafına strateji əhəmiyyət verdiyi sahələrdən biri hesab olunur. Təhsil pedaqoji prosesin nəticəsi və yekunu olmaqla yanaşı, həm də onun keyfiyyətini müəyyən edən əsas göstərici və dəyər meyarı kimi çıxış edir. Təhsilin keyfiyyəti isə birbaşa olaraq onun səmərəli və məqsədyönlü şəkildə idarə olunması ilə bağlıdır. Yəni təhsil sistemində əldə olunan nəticələrin yüksək səviyyədə olması, ilk növbədə, idarəetmə mexanizmlərinin elmi əsaslara söykənməsi və düzgün təşkil edilməsindən asılıdır.

Elmi-texniki tərəqqinin sürətlə inkişaf etdiyi, informasiya axınının gündən-günə artdığı və qloballaşma proseslərinin geniş vüsət aldığı müasir dövrdə təhsilin idarə olunması məsələsi daha böyük aktuallıq kəsb edir. İnformasiya cəmiyyətinə keçid şəraitində təhsil sisteminin qarşısında duran əsas vəzifələrdən biri dəyişən sosial-iqtisadi tələblərə uyğun çevik və səmərəli idarəetmə mexanizmlərinin formalaşdırılmasıdır. Bu isə təhsil sahəsində innovativ idarəetmə modellərinin tətbiqini, strateji planlaşdırmanın həyata keçirilməsini və idarəetmə prosesində müasir elmi yanaşmaların istifadə olunmasını zəruri edir.

Təhsilin idarə olunmasında əsas səviyyələrdən biri də ali təhsil müəssisələridir. Məhz bu təhsil müəssisələrində təhsilənlərə müxtəlif elmlərin əsas anlayışları və bilikləri aşılır, onların dünyagörüşü, intellektual potensialı və sosial bacarıqları formalaşdırılır. Buna görə də ali təhsil müəssisələrində pedaqoji, psixoloji və sosioloji prinsiplərə əsaslanan səmərəli idarəetmə sisteminin yaradılması mühüm əhəmiyyət kəsb edir. Albert Enşteyn deyirdi ki, “təhsilin məqsədi yalnız bilik vermək deyil, insanın düşünmə qabiliyyətini inkişaf etdirməkdir” [1]. Bu istiqamətdə aparılan elmi tədqiqatlar göstərir ki, ali təhsil

müəssisələrinin idarə olunması yalnız inzibati fəaliyyət deyil, eyni zamanda pedaqoji prosesin keyfiyyətinə birbaşa təsir göstərən mühüm amildir.

Müasir təhsil mühiti cəmiyyət tərəfindən tələb olunan, yüksək peşəkar keyfiyyətlərə malik müəllimin formalaşdırılması məsələsini xüsusilə aktuallaşdırır. Bu baxımdan, təhsil sistemində peşəkar müəllimin rolu və funksiyaları getdikcə daha da genişlənir və mürəkkəbləşir. Müasir müəllim yalnız bilik ötürən şəxs kimi deyil, eyni zamanda təlim-tərbiyə prosesini səmərəli təşkil edən, təhsilənlərin müxtəlif fəaliyyət növlərini məqsədyönlü şəkildə idarə edən, onların intellektual, sosial və emosional inkişafını dəstəkləyən bir lider kimi çıxış etməlidir. Belə bir müəllim yüksək peşəkar kompetensiyalara malik olmalı, yaradıcı düşünmə qabiliyyəti ilə seçilməli, innovativ yanaşmaları mənimsəməli və təhsil prosesində müasir pedaqoji texnologiyalardan səmərəli istifadə etməyi bacarmalıdır.

Qeyd olunan amillər müəllimin liderlik potensialının müəyyənəndirilməsi və inkişaf etdirilməsi zərurətini ön plana çıxarır. Liderlik potensialı müəllimin peşəkar və yaradıcı özünüinkişaf prosesinin əsasını təşkil edən mühüm amillərdən biri hesab olunur. Bu potensial müəllimin fərdi peşəkar inkişaf trayektoriyasının formalaşmasına, onun pedaqoji fəaliyyətində innovativ ideyaların tətbiqinə və təhsil prosesinin keyfiyyətinin yüksəldilməsinə mühüm təsir göstərir.

Bir çox elmi tədqiqatlarda liderlik qrup daxilində qarşılıqlı təsir və ünsiyyət mühiti kimi səciyyələndirilir. Bu yanaşmaya əsasən, lider qrup daxilində effektiv kommunikasiya prosesinin idarə olunmasını həyata keçirən əsas subyekt kimi çıxış. Belə bir yanaşma liderliyin yalnız idarəetmə və təşkilatçılıq fəaliyyəti ilə məhdudlaşmadığını, eyni zamanda sosial qarşılıqlı əlaqələrin, kommunikatativ münasibətlərin və əməkdaşlıq mühitinin formalaşdırılmasında mühüm rol oynadığını göstərir. Bu xüsusda lider qrup üzvləri arasında səmərəli ünsiyyətin qurulmasını təmin edən, qarşılıqlı anlaşmanı gücləndirən və birgə fəaliyyətin təşkilinə istiqamət verən şəxs kimi xarakterizə olunur.

Pedaqoji fəaliyyət müstəvisində isə lider-müəllim ilk növbədə dialoq mədəniyyətinə əsaslanan münasibətlər sistemi quran şəxs kimi dəyərləndirilir. Bu baxımdan lider-müəllim təhsil prosesində monoloji deyil, dialoji ünsiyyətə üstünlük verən, müəllim və şagird arasında qarşılıqlı anlaşma və əməkdaşlıq mühitinin formalaşmasına çalışan bir pedaqoji subyekt kimi çıxış edir. Belə müəllim təhsil prosesində dialoji birlik yaratmağa və ya mövcud dialoq mühitini tənzimləməyə yönəlmiş fəaliyyət göstərir.

Bu məsələyə münasibət bildirən A.A.Muraşov lider-müəllimin xüsusiyyətlərini xüsusi olaraq vurğulayaraq qeyd edir ki, belə bir müəllim başqalarından daha sürətli və daha geniş şəkildə bir sıra mühüm bacarıqlara malik olur [7]. O, ünsiyyət qurduğu insanı və yaranmış situasiyanı düzgün qiymətləndirməyi, qarşısındakı həmsöhbətin psixoloji xüsusiyyətlərini və mövqeyini nəzərə almağı bacarır. Eyni zamanda, lider-müəllim rəhbərlik etməyi düşündüyü insanların baxış bucağından dünyaya baxmağı, onların düşüncə və hisslərini anlamağı bacaran şəxsdir. O, müəyyən mənada aktyor kimi müxtəlif pedaqoji situasiyalara uyğun davranmağı, eyni zamanda lider və təşkilatçı kimi kollektivi idarə etməyi bacarır.

A.A. Muraşovun fikrincə, lider-müəllim yalnız yeni bilikləri təqdim edən müəllim deyil, həm də şagirdlərlə fəal dialoq quran, onların fikir və mövqelərinə hörmətlə yanaşan, təhsil prosesini qarşılıqlı əməkdaşlıq prinsipi üzərində quran bir müəllimdir. Belə müəllim yalnız hazırkı vəziyyətdə qarşısında olan şagirdləri deyil, eyni zamanda onların gələcək inkişaf perspektivlərini də nəzərə alır. O, şagirdləri yalnız indiki vəziyyətləri ilə deyil, gələcəkdə necə formalaşa biləcəkləri baxımından dəyərləndirir və məhz səmərəli dialoq mühiti yarandıqda onların hansı səviyyəyə yüksələ biləcəyini görməyi bacarır [7].

Bundan əlavə, lider-müəllim tədris etdiyi fənni dərindən bilməklə yanaşı, həmin biliklərin şagirdlərin real həyatında necə tətbiq olunacağını, onların şəxsi və sosial inkişafına hansı töhfəni verəcəyini də aydın şəkildə dərk edir. Başqa sözlə, belə müəllim üçün əsas məsələ yalnız fənnin məzmununu təqdim etmək deyil, həmin biliklərin şagirdlərin həyat təcrübəsi ilə əlaqələndirilməsi, onların dünyagörüşünün formalaşmasına və gələcək fəaliyyətlərinə müsbət təsir göstərməsidir. Bu baxımdan lider-müəllim təhsil prosesində həm bilik ötürücüsü, həm də kommunikativ lider, istiqamətverici və inkişafı stimullaşdıran mühüm pedaqoji fiqur kimi çıxış edir [7].

S.S. Lutkin liderliyi insanın daxili keyfiyyəti və üstünlüyü kimi xarakterizə edərək, müəllim-liderin peşəkar özünüinkişaf prosesində sistem yaradan əsas komponent rolunu vurğulayır. O, lider müəllimin missiyasını yalnız bilik və bacarıqların inkişafı ilə məhdudlaşdırmır, həm də onun şəxsi və sosial keyfiyyətlərinin, qrup daxilində ünsiyyət və idarəetmə bacarıqlarının inkişaf etdirilməsini ön plana çıxarır. Lutkin həmçinin lider müəllim üçün əsas xarakterik xüsusiyyətləri müəyyən edir ki, bunlar onun effektiv fəaliyyətini təmin edən mürəkkəb psixoloji və pedaqoji parametrləri əhatə edir:

1. **Qrup yönümlülük:** müəllim üçün qrup üzvləri ilə səmərəli qarşılıqlı əlaqənin qurulması əsas prioritetdir. Bu xüsusiyyət sosial-perseptiv bacarıqların inkişaf səviyyəsini, sosial aktivliyi və sosial

təşəbbüsləri reallaşdırmaq qabiliyyətini əhatə edir. Yəni lider-müəllim qrupun ehtiyaclarını və dinamizmini nəzərə alaraq kollektivlə qarşılıqlı əlaqədə ola bilməli, onların davranış və reaksiyalarını düzgün qiymətləndirə bilməlidir.

2. **Şəxsi məqsədlərin aydınlığı:** Lider-müəllimin peşəkar və şəxsi fəaliyyətinin uğurlu olması üçün onun motivlərinin dərk olunmuş səviyyəsi, məqsəd qoyma və inkişaf strategiyalarını işləyib hazırlama bacarığı, həmçinin dəyərlər sistemi əsasında özünü müəyyən etməsi vacibdir. Bu, onun şəxsi maraqlarını qoruyaraq qrup məqsədləri ilə uyğunlaşdırmasına imkan verir. Yəni lider yalnız şəxsi məqsədlərinə fokuslanmır, eyni zamanda qrupun və təşkilatın məqsədləri ilə harmoniyada fəaliyyət göstərir.

3. **Özünü tənzimləmə:** Lider-müəllim üçün özünü idarəetmə qabiliyyəti, yüksək səviyyədə təşkilati mədəniyyət və özünü disiplinləndirmə bacarığı vacibdir. Bu, onun stressli situasiyalarda səmərəli qərarlar qəbul etməsinə, həm öz fəaliyyətini, həm də qrup üzvlərinin fəaliyyətini istiqamətləndirməsinə şərait yaradır.

4. **Ətrafdakılara təsir göstərə bilmə:** Lider-müəllim kollektivdə təsir göstərə bilmək bacarığına malik olmalıdır. Bu, təşkilatçılıq qabiliyyətlərini, qrup daxilində effektiv kommunikasiya münasibətləri qurma bacarıqlarını, özünü təqdim etmə və emosional təsir mexanizmlərini, eləcə də şəxsi cazibə və fərdi cəlbediciliyi əhatə edir. Başqa sözlə, lider-müəllim həm şəxsi nüfuzu, həm də psixoloji təsir vasitəsilə kollektivin motivasiyasını artırmaq, onları məqsədlərə yönəltmək və məhsuldar əməkdaşlıq mühiti yaratmaq qabiliyyətinə malik olmalıdır [6].

S.S. Lutkinin yanaşmasına görə, lider-müəllim yalnız peşəkar biliklərə sahib olan müəllim deyil, həm də qrupun sosial və emosional dinamikasını nəzərə alaraq özünü və kollektiv üzvlərini effektiv idarə edən, məqsədyönlü, özünü tənzimləyən və ətrafdakılara təsir göstərə bilən mürəkkəb və çoxşaxəli şəxsiyyətdir.

Müəllimin tələbələrə üslub formalarına nəzər yetirsək bunu müxtəlif meyarlara əsaslanaraq fərqləndirə bilərik, belə ki, mütəxəssisin liderlik mövqeyi onun peşəkar fəaliyyətinin müxtəlif aspektlərində özünü göstərir. Bu fərqləndirmələr bir neçə istiqamətdə aparılır:

1. Fəaliyyətin məzmununa görə:

- *Lider-ilhamverici* – qrup üzvlərini motivasiya edərək onları təşəbbüs göstərməyə və yaradıcı fəaliyyətə sövq edən lider;
- *Lider-icraçı* – daha çox planlaşdırılmış və strukturlu fəaliyyətlə qrupun məqsədlərinə nail olmağa yönəlmiş lider.

2. Fəaliyyətin xarakterinə görə:

- *Universal lider* – öz liderlik keyfiyyətlərini daimi olaraq bütün fəaliyyət sahələrində nümayiş etdirən;
- *Situativ lider* – yalnız müəyyən, spesifik situasiyalarda liderlik keyfiyyətlərini göstərən.

3. Fəaliyyətin yönümlülüyünə görə:

- *Emosional lider* – qrup daxilində optimal psixoloji iqlim və interpersonal münasibətləri təmin edən;
- *İşgüzar (funksional) lider* – konkret fəaliyyət sahələrində təşəbbüs göstərən, qrupun məqsədinə çatması üçün fəaliyyətləri koordinasiya edən və peşəkarlığı sayəsində effektiv nəticələr əldə edən lider (R. Bails və b.).

4. Rəhbərlik üslubuna görə:

- *Avtoritar lider* – qərarları təkbaşına qəbul edən və qrup üzvlərinin fəaliyyətini ciddi nəzarət altında saxlayan;
- *Demokratik lider* – qərar qəbulunda kollektiv iştirakını təmin edən və əməkdaşlığa əsaslanan;
- *Qarışıq (hibrid) üslub* – həm avtoritar, həm də demokratik elementləri özündə birləşdirən liderlik modeli (K. Levin və b.) [4].

Lider-müəllimin fəaliyyətində liderlik üslubu yalnız onun şəxsi xüsusiyyətləri ilə deyil, həm də peşəkar bacarıqları, psixoloji hazırlığı və qrupun sosial-iqtisadi konteksti ilə sıx bağlıdır. Müasir təhsil mühitində liderlik üslubunun düzgün seçilməsi və tətbiqi müəllim fəaliyyətinin effektivliyini artırmaq, qrup daxilində harmonik əməkdaşlıq və qarşılıqlı hörmət mühitini təmin etmək baxımından xüsusi əhəmiyyət daşıyır.

Liderlik nəzəriyyəsi və “lider” (ing. *leader*) anlayışı – qabaqda gedən, istiqamət göstərən və başqalarına yol açan şəxs kimi dərk edilməsinə əsaslanaraq, lider-müəllim aşağıdakı xüsusiyyətlərə malik şəxsiyyət kimi təsvir edilir: kollektiv tərəfindən etibar edilən və tanınan; uşaqların, valideynlərin və həmkarların fəaliyyətini yönləndirə bilən, onları fəal iştirak etməyə və maraq göstərməyə təşviq edən;

qarşılıqlı fəaliyyət prosesinə təsir göstərə bilən, qrup daxilində münasibətləri tənzimləyə bilən; vəzifələri məsuliyyətlə təşkil edə bilən. Belə bir müəllim yalnız bilik və bacarıqların ötürücüsü deyil, həm də qrup üçün etibarlı və nüfuzlu lider rolunu oynayır, onların inkişaf, təhsil və tərbiyə prosesinə təsir göstərir.

Müasir təhsil sisteminin modernləşdirilməsi şəraitində müəllim-lider strateji resurs kimi çıxış edir. O, bütün təhsil transformasiyalarında mühüm rol oynayır, innovativ ideyalar yarada və onları qəbul edə bilmək bacarığına malikdir, aktiv və yaradıcı fəaliyyət göstərməyə hazırdır. Belə lider pedaqoq həm təlimin, həm də tərbiyənin səmərəliliyini artırır, məktəb və ya təhsil müəssisəsində dəyişiklikləri təşviq edir və yeni pedaqoji yanaşmaların tətbiqinə imkan yaradır. Başqa sözlə, müəllim-lider müasir təhsil mühitində yalnız müəllim funksiyasını yerinə yetirmir, həm də kollektivin inkişafı və innovativ fəaliyyətin həyata keçirilməsində aparıcı fiqur kimi çıxış edir, bu isə onun peşəkar və sosial əhəmiyyətini daha da artırır.

Yüksək səviyyədə müstəqil və məsuliyyətli inkişaf gələcək müəllim üçün liderliyin şəxsiyyətə və peşəkarlığa xas xarakterik xüsusiyyət kimi davamlı şəkildə üzə çıxmasını təmin edir. Bu xüsusiyyətlər aşağıdakı şəkildə özünü göstərir:

- **Effektiv komanda işi və təsir göstərə bilmə bacarığı:** Müəllim-lider qrup daxilində kollektiv fəaliyyətə təsir edə bilmək, effektiv əməkdaşlıq qurmaq, fərdi və mədəni fərqlilikləri nəzərə alaraq münasibətləri təşkil etmək və koordinasiya etmək qabiliyyətinə malik olmalıdır. O, səlahiyyətləri bölüşdürməyi bacarmalı, operativ aktivlik, qərarlılıq, ardıcılıq və etibarlılıq nümayiş etdirməli, həmçinin öz fəaliyyətində inamı, təşəbbüskar və diqqətli olmalıdır.
- **Peşəkar fəaliyyət üçün məqsədlərin müəyyənləşdirilməsi:** Müəllim fəaliyyətini aydın və konkret məqsədlər əsasında qurmalı, adaptivlik, konfliktlərə dözümlülük, əxlaq və etik norma ilə uyğunlaşma bacarığına malik olmalıdır. O, fəaliyyətini sosial-mədəni normalar çərçivəsində və gələcək perspektivi nəzərə alaraq planlamalıdır.
- **Tənqidi və qeyri-standart düşüncə:** Müəllim yaradıcı potensialını nümayiş etdirməli, başqalarının da bu potensialı üzə çıxarması üçün şərait yaratmalıdır. O, peşəkar fəaliyyətində yaradıcı axtarış və transformasiya meyli göstərməli, keyfiyyətli və konstruktiv peşəkar nəticələrə yönəlmiş olmalıdır.
- **Davamlı özünüinkişaf:** Müəllim analitik, layihələndirmə, təşkilati-icra və reflektiv bacarıqlarını davamlı inkişaf etdirərək peşəkar bilik, erudisiya və mədəniyyət səviyyəsini yüksəltməyə çalışmalıdır.
- **Qarşılıqlı hörmət mühitinin təmin edilməsi:** Müəllim, xüsusən rəqabət və yarış vəziyyətlərində, qarşılıqlı hörmət və interpesonal həssaslıq nümayiş etdirərək başqalarının ehtiyaclarını düzgün dərk etməlidir.
- **Özünü və situasiyanı idarə etmə bacarığı:** Müəllim özünü və vəziyyəti idarə edərək özünü təşkil etmə, özünü tənzimləmə, özünü nəzarət və özünüidarəetmə mədəniyyətini nümayiş etdirməli; obyektiv qiymətləndirmə aparmalı və emosional dayanıqlılıq nümayiş etdirməlidir.

Beləliklə, nəzəri yanaşmalar liderlik nəzəriyyəsinin əsas prinsiplərini genişləndirir və davamlı peşəkar təhsilin metodologiyasını zənginləşdirir. Göstərilən keyfiyyətlər həm fərdi inkişafın, həm də kollektiv fəaliyyətin effektivliyinin əsas determinantları kimi çıxış edir, lider-müəllimin peşəkar və şəxsi potensialını integrativ şəkildə inkişaf etdirməyə imkan yaradır.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Həsənov E. (2020), Müasir liderlik üslubları və idarəetmədə konfliktlərin həlli. Azərbaycan İqtisadi Araşdırmalar Jurnalı, No.3, 45-58.
2. Kəlbəliyev Ə., Təhsilin idarə edilməsinin əsasları, Bakı, 2006, 85 s.
3. Kərimova F.Y. Məktəbdaxili idarəetmənin modernləşdirilməsi texnologiyası. Ped. üzrə fəlsəfə doktoru dissertasiyasının avtoreferatı. Bakı, 2014, 25 s.
4. Lewin K., Lippitt R., White R.K. (1939), Patterns of aggressive behavior in experimentally created social climates. Journal of Social Psychology, Vol.10, No.2, 271-299.
5. Məmmədzadə R.H., Abdullayev A.A. və b. Təhsilin idarə edilməsinin bəzi məsələləri. Bakı: Müəllim, 2008, 238 s.
6. Луткин С.С. Осмысление лидерской позиции педагога как условие развития его профессионально-педагогических компетентностей // Педагогическое образование в п России. 2010. №2. С. 57-63.
7. Мурашов А.А. Учительская харизма – быстрые крылья или тяжкий груз? // Народное образование. 2008. №7. С. 257-264.

TÜRKİYƏ-AZƏRBAYCAN ƏLAQƏSİNDƏ HEYDƏR ƏLİYEVİN MÜSTƏSNA ROLU

Şahismayıl Namaz oğlu İsmayilov

Tarix üzrə fəlsəfə doktoru, dosent

ismayilovshahismayil@gmail.com

Azərbaycan Dillər Universiteti, Azərbaycan Universiteti, Bakı Slavyan Universiteti

Xülasə

Heydər Əliyev Azərbaycan dövlətçiliyinin möhkəmləndirilməsində və beynəlxalq əlaqələrin inkişafında mühüm rol oynamışdır. Onun xarici siyasətində Türkiyə ilə münasibətlər xüsusi yer tutmuş və bu əlaqələr “bir millət, iki dövlət” prinsipi əsasında formalaşmışdır. Bu prinsip iki ölkə arasında siyasi, iqtisadi, mədəni və hərbi sahələrdə əməkdaşlığın inkişafına güclü təkan vermişdir.

Heydər Əliyevin rəhbərliyi dövründə Azərbaycan-Türkiyə münasibətləri strateji tərəfdaşlıq səviyyəsinə yüksəlmişdir. Enerji sahəsində Bakı-Tbilisi-Ceyhan neft kəməri və Bakı-Tbilisi-Ərzurum qaz kəməri layihələri regional əməkdaşlığın əsasını qoymuşdur. Bu layihələr həm iqtisadi inkişafı gücləndirmiş, həm də regionun enerji təhlükəsizliyinə mühüm töhfə vermişdir.

Eyni zamanda, hərbi sahədə əməkdaşlıq, ordu quruculuğu və birgə təlimlər iki ölkə arasında təhlükəsizlik əlaqələrini möhkəmləndirmişdir. Heydər Əliyev Türkiyə ilə mədəni və humanitar əlaqələrin inkişafına da böyük önəm vermişdir. O, Türkiyəyə səfərləri zamanı Mustafa Kemal Atatürkün məzarını ziyarət edərək tarixi bağların möhkəmliyini göstərmişdir.

Birinci Qarabağ müharibəsi və Xocalı faciəsi dövründə Türkiyənin Azərbaycana siyasi və humanitar dəstəyi bu münasibətləri daha da gücləndirmişdir. Ümumilikdə, Heydər Əliyevin siyasəti Azərbaycan-Türkiyə əlaqələrini sabit və strateji müttəfiqlik səviyyəsinə çatdırmışdır.

Açar sözlər: Azərbaycan-Türkiyə münasibətləri, “bir millət, iki dövlət”, strateji tərəfdaşlıq, Qarabağ münaqişəsi.

Giriş

Mövzunun aktuallığı

Heydər Əliyev Azərbaycan dövlətçiliyinin möhkəmləndirilməsi və beynəlxalq əlaqələrin inkişafında mühüm rol oynamış görkəmli siyasi xadimdir. Onun fəaliyyətində xüsusi yer tutan istiqamətlərdən biri də Azərbaycan ilə Türkiyə arasında qardaşlıq və strateji tərəfdaşlıq münasibətlərinin qurulması və inkişaf etdirilməsi olmuşdur. Tarixi, mədəni və dil baxımından bir-birinə yaxın olan bu iki ölkə arasında əlaqələrin daha da güclənməsi məhz Heydər Əliyevin uzaqgörən siyasəti nəticəsində mümkün olmuşdur [8].

XX əsrin sonlarında Azərbaycanın müstəqilliyini bərpa etməsindən sonra regionda mürəkkəb siyasi vəziyyət mövcud idi. Belə bir şəraitdə Heydər Əliyev Türkiyə ilə əlaqələrin inkişafını Azərbaycanın xarici siyasətinin əsas prioritetlərindən biri kimi müəyyənləşdirdi. Onun “bir millət, iki dövlət” prinsipi bu münasibətlərin ideoloji əsasını təşkil edərək iki ölkə arasında siyasi, iqtisadi və mədəni sahələrdə əməkdaşlığın genişlənməsinə təkan verdi [6].

Müstəqilliyimizin ilk illərindən Azərbaycan - Türkiyə elmi-mədəni əlaqələri sahəsində bir sıra ciddi addımlar atılmağa başlandı. Bunlardan ən mühümləri içərisində Türkiyə elmi və texniki araşdırma qurumu (TÜBİTAK) ilə Azərbaycan Elmlər Akademiyası elmi və texniki əməkdaşlığını xüsusilə qeyd etmək lazımdır. İki ölkənin bu elmi qurumları arasında olan razılaşmaya əsasən tərəflər bir sıra məsələlərdə qarşılıqlı fəaliyyətə başlamağın zamanı yetişdiyini yekdilliklə təsdiqləmişdirlər [4].

Bu baxımdan, Türkiyə-Azərbaycan münasibətlərinin möhkəmlənməsi və strateji müttəfiqlik səviyyəsinə yüksəlməsi prosesində Heydər Əliyevin rolu olduqca müstəsna və bu mövzu xüsusi tədqiqata layiqdir.

Problemin qoyuluşu

Heydər Əliyev beynəlxalq təşkilatlar çərçivəsində də Türkiyə ilə əməkdaşlığa xüsusi önəm vermişdir. Bu əməkdaşlıq BMT, ATƏT və digər qurumlarda özünü göstərmiş, Azərbaycan mövqeyinin beynəlxalq səviyyədə müdafiəsində Türkiyənin dəstəyi mühüm rol oynamışdır [3].

1994-cü ilin yanvar ayında Türkiyə Prezidenti Süleyman Dəmirəl artıq 1993-cü ilin oktyabr ayında Azərbaycan Respublikasının Prezidenti seçilmiş Heydər Əliyevə məktubla müraciət edərək ölkələrimiz arasında qardaşlıq münasibətlərinin möhkəmləndirilməsinə xüsusi əhəmiyyət verdiyini bildirmişdir. Türkiyənin dost Azərbaycanla hərtərəfli əlaqələrinin inkişaf etdirilməsi və dərinləşdirilməsi əzmində olduğunu qeyd edən Prezident Süleyman Dəmirəl Azərbaycan Respublikasının Prezidenti Heydər Əliyevi münasib bildiyi vaxtda Türkiyəyə rəsmi səfərə dəvət etmişdir [1].

Material və metodlar

Heydər Əliyev Türkiyəyə rəsmi səfərləri zamanı Mustafa Kemal Atatürkün məzarını – Anıtkabiri ziyarət etmişdir [6].

Bu ziyarət Azərbaycan-Türkiyə münasibətlərində mühüm rəmzi hadisə kimi qiymətləndirilir. Heydər Əliyev Atatürkün xatirəsinə ehtiram göstərərək onu müasir Türkiyə dövlətinin banisi kimi yüksək dəyərləndirmişdir [5].

Heydər Əliyev türk dövlətləri ilə xüsusilə Türkiyə ilə əməkdaşlığını gücləndirmək üçün bir çox zirvə görüşlərində iştirak etmişdir. Bu günədək türk dövlət başçılarından 7 Zirvə toplantısı keçirilmişdir. İlk toplantı 1992-ci il oktyabr ayının 30-31-də Ankarada, ikinci toplantı 1994-cü il oktyabr ayının 19-da İstanbulda, üçüncü toplantı 1995-ci il avqust ayının 28-də Bishkekə, dördüncü toplantı 1996-cı il oktyabr ayının 21-22-də Daşkənddə, beşinci toplantı 1998-ci il iyunun 9-da Astanada, altıncı toplantı 2000-ci il aprel ayının 8-də Bakıda, yeddinci toplantı 2001-ci ilin aprel ayının 26-27-də İstanbulda keçirilmişdir [9].

Zirvə toplantıları türk xalqları arasında təşəkkül tapmış əlaqələrin və əməkdaşlığın tarixi, dil və mədəniyyət ümumiliyindən irəli gələn xüsusi amillərə müvafiq surətdə, müstəqillik, suverenlik, ərazi bütövlüyünə hörmət, bir-birinin daxili işlərinə qarışmamaq və bərabərlik prinsipləri əsasında möhkəmləndirilməsinə xidmət edirdi.

Nəticələr

Heydər Əliyevin prezidentlik dövründə Türkiyə ilə mədəni əlaqələr də inkişaf etdirilmişdir. Qardaş Ədəbiyyatlar", "Belge", "Bilgi", "Yesevi", "Türk Dünyası" kimi nəşriyyatlar Türkiyə ilə Azərbaycan arasında mədəni körpü qurmağa böyük yardım göstərirlər [7].

Heydər Əliyevin həyata keçirdiyi enerji siyasəti Azərbaycan-Türkiyə münasibətlərinin iqtisadi əsaslarını gücləndirmişdir.

Bakı-Tbilisi-Ceyhan (BTC) neft kəməri layihəsi bu sahədə ən mühüm uğurlardan biridir. Bu layihə Azərbaycanın enerji resurslarının dünya bazarına çıxarılmasını təmin etməklə yanaşı, Türkiyəni də regionun enerji qovşağına çevirmişdir [6].

Eyni zamanda Bakı-Tbilisi-Ərzurum qaz kəməri layihəsi də iki ölkə arasında əməkdaşlığın genişlənməsinə töhfə vermişdir. Bu layihələr regionda iqtisadi integrasiyanı gücləndirmiş və beynəlxalq əhəmiyyət kəsb etmişdir [6].

Heydər Əliyev Azərbaycan-Türkiyə münasibətlərində hərbi əməkdaşlığın inkişafına xüsusi önəm vermişdir. Onun siyasəti nəticəsində iki ölkə arasında müdafiə sahəsində əlaqələrin əsası qoyulmuşdur [5].

Müstəqilliyin ilk illərində Türkiyə Azərbaycanın ordu quruculuğuna dəstək göstərmiş, hərbi kadrların hazırlanması və təcrübə mübadiləsi genişlənməmişdir. Heydər Əliyev Türkiyə hərbi modelini nümunə kimi qəbul edərək Azərbaycan ordusunun formalaşmasına mühüm töhfə vermişdir.

I Qarabağ müharibəsi dövründə Türkiyə Azərbaycana humanitar yardım göstərmiş, qaçqın və məcburi köçkünlərə ərzaq, dərman və digər zəruri ehtiyacların çatdırılmasına dəstək vermişdir. Bundan əlavə, Türkiyədə fəaliyyət göstərən təşkilatlar və ictimai qurumlar da Azərbaycana yardım kampaniyaları təşkil etmişdir [2].

Eyni zamanda, Türkiyə Azərbaycanın beynəlxalq arenada təklənməsinin qarşısını almağa çalışmış və Ermənistanın işğal siyasətini müxtəlif platformalarda pisləmişdir. Bu, iki ölkə arasında strateji və qardaşlıq münasibətlərinin güclənməsinə mühüm töhfə vermişdir.

Türkiyə Xocalı faciəsinin beynəlxalq səviyyədə tanınması istiqamətində Azərbaycanın ən mühüm dəstəkçilərindən biri olmuşdur. 1992-ci il Xocalı hadisələrindən sonra bu faciənin dünya ictimaiyyətinə çatdırılmasında Türkiyə siyasi və ictimai baxımdan aktiv rol oynamışdır.

Müzakirə

Heydər Əliyev hakimiyyətə gəldikdən sonra Xocalı həqiqətlərinin beynəlxalq aləmdə tanınması dövlət siyasətinin əsas istiqamətlərindən birinə çevrilmişdir. O, bu faciəni “insanlığa qarşı cinayət” kimi qiymətləndirərək onun dünya ictimaiyyətinə çatdırılması üçün diplomatik addımlar atmışdır [5].

Azərbaycan ilə Türkiyə arasında təhsil sahəsində əməkdaşlıq iki ölkə münasibətlərinin mühüm istiqamətlərindən biridir. Bu əlaqələr müstəqillikdən sonra daha da inkişaf etmiş və genişlənmişdir.

90-cı illərin ilk yarısına aid statistik məlumatlara diqqət yetirərkən məlum olur ki, təhsil sahəsində bu illərdə vəziyyət belə olmuşdur: 1991-1995-ci illərdə Türkiyədə 1871 nəfər azərbaycanlı, Azərbaycanda isə 2500 türkiyəli tələbə ali təhsil almışdır. Bundan başqa, Türkiyənin Azərbaycanda açdığı Türk Anadolu Liseyində 221 şagird təhsil almışdır. Azərbaycan Respublikası Təhsil Nazirliyinin 02.05.95-ci il tarixli kollegiyasının arayışından aydın olur ki, təqdim edilən dövrdə Türkiyənin Azərbaycanda kapital qoyuluşu 600 milyon ABŞ dolları həcmində olmuşdur [3].

Türkiyəyə təhsil almağa göndərilmiş gənclərlə yanaşı, 1992-ci ildə 320 nəfər yuxarı sinif şagirdi də liseylərə göndərilmişdir. Bu da, 1991-ci ildə iki dövlət arasında təhsil sahəsində əməkdaşlıq barədə imzalanmış müqavilənin şərtlərinə uyğun şəkildə həyata keçirilmişdir. 1995-ci ildə xarici ölkələrdə təhsil alan gənclərin sayı 2775 olmuş, bunlardan 1853 nəfəri Türkiyə Respublikasında təhsil almışdır. İki ölkə arasında təhsillə bağlı əməkdaşlıq tək-cə tələbə mübadiləsi ilə məhdudlaşmamışdır. Azərbaycanda müasir tələblərə cavab verən proqramlara əsasən lisey və universitetlərin açılması təhsil sahəsində əməkdaşlığın digər bir formasıdır.

1992-ci il sentyabrın 21-də Azərbaycan Respublikası Təhsil Nazirliyi ilə Türkiyə Respublikasının İstanbul "Çağ Öyrətim Anonim Şirkəti" arasında təhsil sahəsində birgə iş haqqında müqavilə imzalanmışdır. Şirkət həmçinin Azərbaycan Respublikası Nazirlər Kabinetinin 11 sentyabr 1995-ci il tarixli 203 sayılı qərarı ilə Azərbaycanda Türk liseyləri açılmışdır [3].

Yekun nəticə

Türkiyə parlamenti və müxtəlif ictimai təşkilatlar Xocalı hadisələrini daim gündəmdə saxlamış, bu faciənin tanınması üçün beynəlxalq platformalarda təşəbbüslər irəli sürmüşdür. Eyni zamanda Türkiyədə fəaliyyət göstərən diaspor təşkilatları da Xocalı həqiqətlərinin yayılmasında mühüm rol oynamışdır [2].

İki ölkə arasında imzalanan sazişlər isə birgə təlimlərin keçirilməsinə və əməkdaşlığın möhkəmlənməsinə şərait yaratmışdır. Heydər Əliyev ilə Türkiyə arasındakı münasibətlər Azərbaycan-Türkiyə əlaqələrinin inkişafında mühüm mərhələ təşkil edir. Heydər Əliyevin həyata keçirdiyi siyasət nəticəsində iki ölkə arasında əlaqələr daha da möhkəmlənmiş, əməkdaşlıq müxtəlif sahələrdə genişlənmişdir.

“Bir millət, iki dövlət” prinsipi bu münasibətlərin əsas ideoloji xəttinə çevrilmişdir. Bu yanaşma siyasi, iqtisadi və mədəni sahələrdə əlaqələrin inkişafına müsbət təsir göstərmişdir.

Ümumilikdə, Heydər Əliyevin Türkiyə ilə bağlı siyasəti Azərbaycan-Türkiyə münasibətlərinin daha sabit və etibarlı şəkildə formalaşmasına şərait yaratmışdır və bu xətt bu gün də davam etdirilməkdədir.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Adıgözəlova, Günel. Azərbaycan–Türkiyə münasibətlərini şərtləndirən amillər və Heydər Əliyev fenomeni (1991-1994-cü illər). Bakı, 2013, s. 226.

2. Azərbaycan Milli Elmlər Akademiyası. Türk dünyası və mədəni integrasiya. Bakı, 2016, s. 130-135.
3. Azərbaycan-Türkiyə arasında elm və təhsil sahəsində əməkdaşlıq. Səs qəzeti, 2013, s. 15.
4. Elmira Axundova. Heydər Əliyev: Şəxsiyyət və zaman. Bakı, 2007–2013, s. 118-130.
5. Əli Həsənov. Müasir beynəlxalq münasibətlər və Azərbaycanın xarici siyasəti. Bakı, 2005, s. 85-95.
6. Əlizadə, Apdın. Müasir dövrdə Azərbaycan və Türkiyə mədəni əlaqələri. Bakı, 2012, s. 22.
7. Heydər Əliyev. Müstəqilliyimiz əbədidir. Bakı, 1997-2005, s. 20-23; 30-34.
8. Ruintən, Sevinc. Azərbaycan türk dövlətləri ilə siyasi əlaqələr sistemində. Bakı, 2005, s. 158.
9. Saray, M. Azerbaijan Türkler Tarihi. İstanbul, 1993, s. 154.

HEYDƏR ƏLİYEV SİYASƏTİ VƏ MÜASİR AZƏRBAYCAN DÖVLƏTÇİLİYİNİN İNKİŞAF MODELİ

Flora Ələsgərova

i.f.d., dosent

Flora.alasgarova1@gmail.com

Turizm və Menecment Universiteti

Xülasə

Məqalədə ümummilli lider Heydər Əliyevin siyasi fəaliyyətinin Azərbaycan dövlətçiliyinin formalaşması və möhkəmləndirilməsində oynadığı mühüm rol elmi-nəzəri aspektdən təhlil edilir. Araşdırmada göstərilir ki, Heydər Əliyev siyasəti müasir Azərbaycanın inkişaf strategiyasının əsas ideoloji dayaqlarını təşkil etmiş, ölkədə siyasi sabitliyin təmin olunması, hüquqi dövlət quruculuğu, milli təhlükəsizliyin möhkəmləndirilməsi və sosial-iqtisadi islahatların həyata keçirilməsi üçün fundamental zəmin yaratmışdır. Məqalədə Heydər Əliyevin dövlətçilik konsepsiyasının əsas istiqamətləri – milli maraqların qorunması, iqtisadi müstəqilliyin təmin edilməsi, beynəlxalq integrasiyanın gücləndirilməsi və milli-mənəvi dəyərlərin qorunması məsələləri geniş şəkildə araşdırılır. Eyni zamanda, bu siyasi kursun Prezident İlham Əliyev tərəfindən uğurla davam etdirilməsi nəticəsində Azərbaycanın regional və global miqyasda mövqeyinin güclənməsi, modernləşmə proseslərinin sürətlənməsi və dövlət idarəçiliyinin təkmilləşməsi kimi amillər əsaslandırılır. Məqalə nəticə olaraq Heydər Əliyev siyasətinin Azərbaycan dövlətçiliyinin inkişafında dayanıqlı və strateji model kimi çıxış etdiyini vurğulayır.

Açar sözlər

Heydər Əliyev, Azərbaycan dövlətçiliyi, siyasi sabitlik, inkişaf modeli, milli ideologiya, hüquqi dövlət, iqtisadi islahatlar, dövlət quruculuğu, milli təhlükəsizlik, modernləşmə, xarici siyasət.

Giriş

Ümummilli lider Heydər Əliyev Azərbaycan dövlətçiliyinin formalaşmasında və möhkəmlənməsində tarixi rol oynamış nadir siyasi liderlərdən biridir. Onun rəhbərliyi dövründə ölkə yalnız siyasi sabitlik qazanmaqla kifayətlənməmiş, həm də müasir dövlət quruculuğunun əsas prinsipləri sistemli şəkildə tətbiq olunmuşdur. Heydər Əliyev irsi təkcə şəxsi liderlik qabiliyyəti ilə məhdudlaşmır; o, həmçinin dövlət strategiyasının hərtərəfli konsepsiyasını formalaşdırmış, siyasi, iqtisadi və humanitar sahələri özündə birləşdirən kompleks bir model təqdim etmişdir. Bu Azərbaycan üçün həm tarixi irs, həm də davamlı inkişafın strateji bünövrəsi rolunu oynayır.

Onun siyasi strategiyası dövlətin daxili və xarici siyasətini, iqtisadi siyasətini və sosial-humanitar sahələri əhatə etmiş, müasir Azərbaycan dövlətinin inkişaf modelinin əsasını qoymuşdur. Heydər Əliyevin liderliyi dövründə ölkədə siyasi sabitlik təmin edilmiş, milli suverenlik qorunmuş,

iqtisadiyyatın strateji sektoru – xüsusilə neft və qaz resurslarının idarə olunması – dövlət prioritetləri kimi müəyyən edilmişdir. Eyni zamanda, Heydər Əliyev humanitar sahəyə – təhsil, elm, mədəniyyət və sosial rifahın yüksəldilməsinə – xüsusi diqqət göstərmiş, bununla da Azərbaycan cəmiyyətində vahid milli identiklik və vətəndaş cəmiyyətinin formalaşmasına şərait yaratmışdır.

Ümummilli lider həmçinin dövlət idarəçiliyi və dövlət siyasətində sistemli yanaşmanın mühüm nümunəsidir. Onun siyasi irsi, dövlətin güclü institutlar üzərində qurulması, hüquqi dövlət prinsiplərinin möhkəmləndirilməsi və strateji iqtisadi inkişafın təmin olunması kimi aspektlərdə özünü göstərir. Bu baxımdan, Heydər Əliyev siyasəti yalnız tarixi perspektivdə qiymətləndirilmir, həm də müasir Azərbaycan üçün nümunəvi model və inkişaf strategiyası kimi aktualdır.

Bu məqalədə Heydər Əliyev siyasətinin əsas prinsipləri, onun dövlətçilik modelinə təsiri və müasir Azərbaycanın siyasi, iqtisadi və sosial inkişafına verdiyi töhfələr geniş şəkildə araşdırılacaq. Məqalədə həmçinin Heydər Əliyev irsinin davamlılığı, müasir dövrdə tətbiqi və Azərbaycan dövlətçiliyinə verdiyi strateji əhəmiyyət nəzərdən keçiriləcək.

Heydər Əliyev siyasətinin əsas prinsipləri.

Heydər Əliyev Azərbaycan dövlətçiliyinin inkişafında və möhkəmlənməsində tarixi rol oynamış siyasi lider kimi, dövlətin idarə olunması və strateji inkişafı üçün kompleks bir model formalaşdırmışdır. Onun dövlətçilik strategiyası yalnız siyasi sahəni əhatə etməmiş, həm də iqtisadi və humanitar aspektləri birləşdirərək müasir Azərbaycan üçün model rolunu oynamışdır.

Heydər Əliyev irsi, yalnız siyasi liderlik nümunəsi deyil, həm də kompleks dövlətçilik strategiyasının, davamlı inkişafın və milli maraqların qorunmasının simvoludur.

Heydər Əliyev irsi və müasir Azərbaycan dövlətçiliyi

Heydər Əliyev irsi yalnız bir siyasi liderin şəxsi siyasəti və idarəçilik qabiliyyəti ilə məhdudlaşmır. O, Azərbaycanın dövlətçilik tarixində unikal rol oynamış, dövlətin idarə olunması və inkişafı üçün sistemli və kompleks bir model formalaşdırmışdır. Bu irsin əhəmiyyəti ondan ibarətdir ki, Heydər Əliyevin strategiyaları müasir Azərbaycan dövlətçiliyinin əsas prinsiplərinə çevrilmişdir. Onun yaratdığı model siyasi, iqtisadi və humanitar sahələri birləşdirən üçlü yanaşmadan ibarətdir və bu model müasir dövlətin inkişafı üçün praktik və konseptual əsas rolunu oynayır. (Yavuz, Gunter & Abilov, 2024)

Siyasi model

Heydər Əliyevin siyasi modeli güclü mərkəzi hakimiyyət, siyasi sabillik və milli maraqların qorunmasına əsaslanır. Bu modelin əsas elementləri aşağıdakılardır:

Güclü mərkəzi hakimiyyət: Heydər Əliyev siyasi qərarvermə prosesində ardıcılıq və vahid prinsip yarada bilmişdir. Dövlət institutları effektiv idarə olunmuş, qanunvericilik və icra orqanları arasında sistemli koordinasiya təmin edilmişdir.

Siyasi sabillik: O, ölkədə daxili siyasi sabitliyi təmin etmiş, etnik və regional ziddiyyətlərin qarşısını almışdır. Bu sabitlik müasir dövlətin inkişafı üçün önəmli zəmin yaratmışdır.

Milli maraqların qorunması: Heydər Əliyev xarici siyasət və diplomatiyada milli suverenliyi prioritet olaraq irəli sürmüş, Azərbaycanın beynəlxalq səviyyədə mövqeyini gücləndirmişdir. Onun diplomatik strategiyası milli maraqların qorunmasına xidmət etmiş və Azərbaycanın beynəlxalq etibarlılığını artırmışdır.

Bu siyasi model müasir Azərbaycan üçün fundamental prinsip olaraq qalır və dövlət idarəçiliyində hər zaman əsas referans kimi istifadə olunur.

İqtisadi model

Heydər Əliyevin iqtisadi modeli dayanıqlı inkişaf, strateji sektorların idarəsi və iqtisadi diversifikasiya prinsiplərinə əsaslanır:

Dayanıqlı iqtisadi inkişaf: Onun rəhbərliyi dövründə Azərbaycanın iqtisadi strategiyası uzunmüddətli perspektivə yönəldilmiş, sabit və davamlı iqtisadi artım üçün zəmin yaradılmışdır.

Neft sektorunun strateji idarəsi: Heydər Əliyev enerji resurslarının səmərəli idarə olunmasına xüsusi diqqət yetirmiş, neft və qaz gəlirlərinin ölkə inkişafına yönəldilməsini təmin etmişdir. Bu yanaşma indiki Azərbaycan iqtisadiyyatının dayacağı olmuşdur.

Qeyri-neft sektorunun inkişafı və xarici investisiyaların təşviqi: Heydər Əliyev iqtisadiyyatın yalnız enerji sektoruna bağlılığını azaltmaq üçün qeyri-neft sektorunun inkişafına önəm vermiş, həmçinin xarici investisiyaların ölkəyə cəlb olunması ilə iqtisadi diversifikasiyanı həyata keçirmişdir. Bu model müasir Azərbaycan iqtisadiyyatının dayanıqlığını və rəqabət qabiliyyətini təmin edir.

Beləliklə, Heydər Əliyev iqtisadi strategiyası müasir Azərbaycan üçün yalnız tarixi irs deyil, həm də real praktik model və inkişaf yolu təqdim edir.

Humanitar model

Heydər Əliyev irsinin humanitar modeli ölkədə təhsil, mədəniyyət və sosial rifahın inkişafına yönəlmişdir. Bu modelin əsas istiqamətləri aşağıdakılardır:

Təhsil və elm siyasəti: Heydər Əliyev təhsilə və elmin inkişafına böyük diqqət göstərmiş, müasir bilik və bacarıqlara əsaslanan insan kapitalının formalaşmasına xidmət etmişdir.

Mədəniyyətin qorunması və inkişafı: Onun siyasəti milli mədəniyyətin qorunmasını və inkişafını təmin etmiş, Azərbaycanın tarixi və mədəni irsinin dünya miqyasında tanınmasına şərait yaratmışdır.

Sosial rifah və vətəndaş cəmiyyəti: Heydər Əliyev sosial siyasət vasitəsilə vətəndaşların rifahını artırmış, sosial ədalət və cəmiyyətin inkişafına dəstək olmuşdur. Bu, vətəndaş cəmiyyətinin formalaşması və milli birliyin güclənməsi üçün əsas olmuşdur.

Humanitar model, siyasi və iqtisadi modellə birgə, Azərbaycanın dayanıqlı və kompleks inkişaf strategiyasının əsasını təşkil edir.

Heydər Əliyev siyasi irsi Azərbaycan dövlətçiliyinin əsasını təşkil edən üçlü modeli – siyasi, iqtisadi və humanitar – təqdim etmişdir. Bu model yalnız liderin şəxsi siyasətini əks etdirmir, həm də müasir Azərbaycan üçün praktik və konseptual çərçivə rolunu oynayır.

- Siyasi model güclü mərkəzi hakimiyyət və milli maraqların qorunmasını təmin edir.
- İqtisadi model dayanıqlı inkişaf və strateji idarəçiliyi əhatə edir.
- Humanitar model təhsil, mədəniyyət və sosial rifahı inkişaf etdirir.

Bu üçlü yanaşma müasir Azərbaycan dövlətçiliyinin təməl prinsiplərinə çevrilmiş, Heydər Əliyevin strategiyası dövlət idarəçiliyi və inkişaf siyasətində əsas referans kimi istifadə olunur. Beləliklə, Heydər Əliyev fenomeni yalnız tarixi liderlik nümunəsi deyil, həm də Azərbaycanın dövlətçilik irsi və davamlı inkişaf modelinin bünövrəsini təşkil edir.

Bu gün Azərbaycanın beynəlxalq arenadakı nüfuzu, regional və global layihələrdə fəal iştirakı, eləcə də siyasi sabitliyi və iqtisadi inkişafı məhz həmin dövrdə qoyulmuş möhkəm təməlin nəticəsi kimi qiymətləndirilir. Müasir mərhələdə ölkənin əldə etdiyi uğurlar, Heydər Əliyev irsinin davamlılığını və onun müəyyən etdiyi inkişaf strategiyasının aktuallığını bir daha təsdiq edir. Bu baxımdan, onun siyasi irsi Azərbaycan dövlətçiliyinin nəzəri və praktiki əsaslarını təşkil edən mühüm bir konseptual bazadır.

Heydər Əliyev tərəfindən formalaşdırılan inkişaf modelinin əsas və ilkin istiqamətlərindən biri ölkədə daxili sabitliyin təmin edilməsi və möhkəm dövlət idarəetmə sisteminin qurulması olmuşdur. Müstəqilliyin ilk illərində Azərbaycan ciddi siyasi böhran, iqtisadi tənəzzül və institusional zəifliklərlə üzləşmişdi. Bu mürəkkəb şəraitdə dövlətçiliyin qorunması və davamlı inkişafın təmin edilməsi üçün ilk növbədə sabit ictimai-siyasi mühitin yaradılması zəruri idi. Bu məqsədlə həyata keçirilən tədbirlər nəticəsində ölkədə anarxiya və qeyri-sabitlik aradan qaldırıldı, dövlət hakimiyyəti vahid mərkəzdən idarə olunan sistemə çevrildi və hüquqi nizam-intizam bərpa olundu. Siyasi sabitliyin bərqərar edilməsi iqtisadi islahatların həyata keçirilməsi, sosial rifahın yüksəldilməsi və beynəlxalq əlaqələrin genişləndirilməsi üçün əsas zəmin yaratdı. (Əliyev, 2019).

Dövlət quruculuğu prosesində mühüm mərhələlərdən biri 1995-ci ildə qəbul olunmuş Konstitusiya oldu. Bu sənəd müasir Azərbaycan dövlətinin hüquqi və institusional əsaslarını müəyyənləşdirdi, demokratik idarəetmə prinsiplərini təsbit etdi və hüquqi dövlət quruculuğunun əsas istiqamətlərini müəyyənləşdirdi.

Konstitusiyaya dövlət hakimiyyətinin təşkilində balans və qarşılıqlı nəzarət mexanizmlərini formalaşdıraraq idarəetmənin səmərəliliyini artırdı.

Hakimiyyət bölgüsü prinsipi çərçivəsində qanunverici, icraedici və məhkəmə hakimiyyətləri arasında səlahiyyət bölgüsü aydın şəkildə müəyyən edildi və onların müstəqil fəaliyyəti təmin olundu. Bu yanaşma dövlət idarəçiliyində şəffaflığın artırılmasına, qərar qəbul etmə prosesində balansın qorunmasına və hüququn aliliyinin təmin edilməsinə xidmət etdi.

Eyni zamanda, vətəndaş cəmiyyətinin formalaşdırılması dövlət siyasətinin mühüm istiqamətlərindən birinə çevrildi. İnsan hüquq və azadlıqlarının qorunması, söz və fikir azadlığının təmin olunması, qeyri-hökumət təşkilatlarının fəaliyyətinə şərait yaradılması demokratik inkişafın əsas elementləri kimi çıxış etdi. Dövlət və cəmiyyət arasında qarşılıqlı etimadın gücləndirilməsi, ictimai iştirakçılığın artırılması və sosial məsuliyyət prinsiplərinin təşviqi bu prosesin ayrılmaz tərkib hissəsi oldu.

Nəticə etibarilə, Heydər Əliyev modelində siyasi sabitlik yalnız qısamüddətli təhlükəsizlik amili deyil, eyni zamanda güclü və dayanıqlı dövlət quruculuğunun strateji təməli kimi çıxış edir. Bu model müasir Azərbaycanın institusional inkişafının əsas istiqamətlərini müəyyən edən mühüm konseptual çərçivə kimi öz aktuallığını bu gün də qoruyub saxlayır.

İqtisadi inkişafın "Yeni Neft Strategiyası" Heydər Əliyev tərəfindən müəyyən edilən iqtisadi inkişaf kursunun əsas istiqamətlərindən biri ölkənin iqtisadi müstəqilliyini təmin etmək və global iqtisadi sistemə integrasiyanı sürətləndirmək idi. Bu məqsədlə həyata keçirilən ən mühüm addımlardan biri 1994-cü ildə imzalanmış Əsrin müqaviləsi oldu. Bu müqavilə Azərbaycanın zəngin enerji resurslarının beynəlxalq bazarlara çıxarılmasını təmin etməklə yanaşı, ölkəyə iri həcmli xarici investisiyaların cəlb olunmasına və beynəlxalq iqtisadi əməkdaşlığın genişlənməsinə şərait yaratdı.

Yeni neft strategiyası yalnız enerji sektorunun inkişafına deyil, həm də ümumilikdə milli iqtisadiyyatın strukturunun yenidən qurulmasına yönəlmişdi. (**Pənahov, 2018**).

Bu strategiya çərçivəsində Azərbaycan qısa müddətdə regionun enerji mərkəzlərindən birinə çevrildi və dünya enerji bazarında etibarlı tərəfdaş kimi tanındı. Xarici investorlar üçün əlverişli hüquqi və iqtisadi mühitin yaradılması ölkədə investisiya axınını artırdı və iqtisadi artımın əsas hərəkətverici qüvvəsinə çevrildi.

Enerji diplomatiyası bu strategiyanın mühüm tərkib hissəsi kimi çıxış edirdi. Azərbaycanın təşəbbüsü ilə həyata keçirilən beynəlxalq enerji layihələri ölkənin geosiyasi əhəmiyyətini əhəmiyyətli dərəcədə artırdı. Xüsusilə Bakı-Tbilisi-Ceyhan neft kəməri kimi iri layihələrin əsası məhz bu dövrdə qoyuldu. Bu layihələr yalnız enerji resurslarının ixracını təmin etmədi, eyni zamanda regionda iqtisadi əməkdaşlığı gücləndirdi və Azərbaycanın strateji tərəfdaşlıq əlaqələrini genişləndirdi. (Əliyev, 2001).

Bununla yanaşı, Heydər Əliyev tərəfindən müəyyən edilmiş iqtisadi siyasət yalnız neft gəlirlərinə əsaslanmaqla məhdudlaşmırdı. Əksinə, uzunmüddətli inkişaf baxımından iqtisadi diversifikasiya prioritet istiqamət kimi müəyyənləşdirilmişdi. Neftdən əldə olunan gəlirlərin səmərəli idarə olunması, onların insan kapitalının inkişafına, təhsilə, infrastrukturun modernləşdirilməsinə və qeyri-neft sektorunun genişləndirilməsinə yönəldilməsi bu strategiyanın əsas məqsədlərindən biri idi.

Bu yanaşma nəticəsində Azərbaycan iqtisadiyyatı tədricən şaxələndirilmiş, sənaye, kənd təsərrüfatı, xidmət sektoru və digər sahələrdə inkişaf üçün möhkəm zəmin formalaşdırılmışdır. Beləliklə, “Yeni neft strategiyası” yalnız iqtisadi artımı təmin edən alət deyil, eyni zamanda dayanıqlı və balanslı inkişaf modelinin formalaşmasına xidmət edən mühüm konseptual yanaşma kimi çıxış edir. (**Tkachenko, 2020**).

Milli ideologiya: azərbaycançılıq

Azərbaycançılıq milli ideologiya kimi Azərbaycan xalqının kimliyini, tarixini və mədəniyyətini qoruyub inkişaf etdirməyə yönəlmiş bir anlayışdır. Bu ideologiya yalnız siyasi və dövlətçilik məsələlərini deyil, həm də xalqın sosial, mədəni və mənəvi həyatını əhatə edir.

Azərbaycançılığın əsas məqsədi Azərbaycan xalqını vahid bir millət olaraq birləşdirmək, milli şüuru gücləndirmək və dövlətçiliyi qorumaqdır. Eyni zamanda, Azərbaycançılıq milli irsi, dilimizi, ədəbiyyatımızı, musiqimizi və digər mədəni dəyərlərimizi gələcək nəsillərə çatdırmağı qarşıya məqsəd qoyur.

Tarixi baxımdan Azərbaycançılıq ideologiyası XIX əsrin sonu və XX əsrin əvvəllərində, milli oyanış dövründə formalaşmağa başlamışdır. Azərbaycan Xalq Cümhuriyyətinin qurulması bu ideologiyanın praktiki ifadəsi olmuşdur. Sovet dövründə milli ideya tam sərbəst ifadə edilə bilməsə də, mədəniyyət və maarif sahəsində öz təsirini saxlamışdır. Müstəqillikdən sonra, xüsusilə Heydər Əliyev dövründə, Azərbaycançılıq ideologiyası dövlət siyasətinin əsas prinsipinə çevrilmiş və gənc nəsillərə milli kimliyin aşılınması üçün əsas platforma olmuşdur.

Azərbaycançılıq həm də müasir dövrdə sosial həmrəylik və milli birliyi təmin edir. O, insanların etnik və dini fərqliliklərini bir yana qoyaraq vahid Azərbaycan xalqı ətrafında birləşməsinə təşviq edir. Eyni zamanda, dövlətin inkişafında, iqtisadi tərəqqidə və modernləşmə prosesində milli kimliyin qorunmasını dəstəkləyir. **(Mustafayeva, 2017).**

Nəticədə, Azərbaycançılıq ideologiyası xalqın tarixini, mədəniyyətini və dövlətçiliyini birləşdirən bir dayağa çevrilmişdir. O, milli kimliyi formalaşdırır, vətəndaşlarda birlik və həmrəyliyi gücləndirir və Azərbaycanın müasir dünyada mövqeyini daha da möhkəmləndirir.

Heydər Əliyevin formalaşdırdığı dövlətçilik prinsipləri, milli ideologiya – Azərbaycançılıq, siyasi sabitlik və güclü dövlət institutları Cənab Prezidentimiz İlham Əliyev dövründə qorunmuş və daha da möhkəmləndirilmişdir. Bu mənada İlham Əliyev siyasətinin əsas xüsusiyyəti, özünü tarix və təcrübə ilə doğruldan bir strategiyani davam etdirməsidir. Varislik yalnız siyasi hakimiyyətin ötürülməsi deyil, həm də **dövlətçilik mədəniyyətinin, idarəetmə təcrübəsinin və milli strategiyanın davamlılığını** ifadə edir.

Digər tərəfdən, İlham Əliyev dövrü **təkamül**, yəni inkişaf və modernləşmə dövrüdür. Bu, Azərbaycanın iqtisadi, sosial və beynəlxalq sahələrdə sürətli modernləşməsinə əhatə edir. İqtisadiyyat sahəsində neft və qaz strategiyasının genişləndirilməsi, qeyri-neft sektorunun inkişafı, texnologiyaya və innovasiyalara yönəlik islahatlar təkamül nümunəsidir. Sosial sahədə isə təhsil, səhiyyə, infrastruktur layihələri və şəhərsalma siyasəti Azərbaycanın çağdaş dövrə uyğun inkişafını təmin edir, həmçinin **diplomatiya və beynəlxalq münasibətlər** sahəsində təkamül müşahidə olunur. Azərbaycanın beynəlxalq nüfuzu artmış, strateji tərəfdaşlıqlar möhkəmlənmiş və regional liderlik mövqeyi gücləndirilmişdir. Bu, Heydər Əliyev dövründə qoyulmuş siyasətin təkmilləşdirilməsi və yeni çağırışlara uyğunlaşdırılması deməkdir. Bundan başqa, 44 günlük müharibə Azərbaycan üçün tarixi əhəmiyyət daşıyır. Bu dövr Prezident İlham Əliyevin dövlətçilik bacarıqlarını, strateji düşüncə qabiliyyətini və milli birliyi qoruma səylərini göstərmişdir. Azərbaycan xalqı üçün isə bu müharibə həm torpaqlarının azadlığı, həm də milli qürur və həmrəylik rəmzi olmuşdur.

Nəticə etibarilə, İlham Əliyev dövrü həm varislilik, həm də təkamülün harmonik birləşməsidir. Dövlətçilik təcrübəsi və milli ideologiya sabitliyi qorunur, eyni zamanda iqtisadi, sosial və beynəlxalq sahələrdə müasir inkişaf təmin edilir. Bu, Azərbaycanın tarixi inkişaf xəttini qorumaqla yanaşı, gələcəyə doğru dinamik və strateji yönümlü bir yol seçdiyini göstərir.

Nəticə

Heydər Əliyev tərəfindən müəyyən edilmiş inkişaf modeli Azərbaycan dövlətçiliyi üçün uzunmüddətli strategiya və dayanıqlı təməl rolunu oynamışdır.

Bu model yalnız formal dövlət prinsiplərini deyil, həm də praktiki siyasət və idarəetmə təcrübəsini özündə birləşdirir. Onun əsas məqsədi Azərbaycan dövlətinin **suverenliyini qorumaq**, milli maraqları prioritetləşdirmək və beynəlxalq arenada balanslı siyasət yürütmək olmuşdur.

Zamanın sınağından keçmiş bu model Azərbaycan üçün həm siyasi, həm iqtisadi, həm də sosial sahələrdə uğurlu nəticələr yaratmışdır. Dövlət suverenliyi prinsipinin qorunması, ölkənin daxili və xarici siyasətində sabitliyi təmin etmiş, milli maraqların ön plana çəkilməsi isə vətəndaşların rifahını, milli həmrəyliyi və cəmiyyətin inkişafını gücləndirmişdir. Eyni zamanda,

beynəlxalq əməkdaşlığın balanslaşdırılması prinsipi Azərbaycanın qlobal siyasətdə mövqeyini gücləndirmiş, strateji tərəfdaşlıqları inkişaf etdirmiş və regionda lider mövqeyini qorumasına imkan yaratmışdır.

Müasir Azərbaycan məhz bu strateji kurs sayəsində **post-münaqişə dövründə özünün quruculuq və renessans mərhələsini yaşayır**. Ölkədə infrastruktur layihələri, şəhərsalma və iqtisadi modernləşmə sürətlə həyata keçirilir, təhsil və sosial sahələrdə ciddi inkişaf müşahidə olunur. Bu dövr həm də milli kimliyin və mədəniyyətin qorunması, eləcə də dövlət institutlarının gücləndirilməsi baxımından tarixi əhəmiyyət kəsb edir.

Nəticə etibarilə, Heydər Əliyev tərəfindən formalaşdırılmış inkişaf modeli Azərbaycan üçün yalnız keçmişin mirası deyil, eyni zamanda gələcək nəsillərə istiqamət göstərən strateji bir yol xəritəsidir. Bu model ölkənin davamlı inkişafını təmin edir, siyasi sabilliyi qoruyur, iqtisadi tərəqqini sürətləndirir və Azərbaycanı regional və qlobal səviyyədə etibarlı və nüfuzlu bir dövlətə çevirir.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Əliyev H. (2001). *Azərbaycanın müasir dövrdə inkişaf modeli*. Bakı: Elm və Təhsil Nəşriyyatı.
2. Yavuz, M. H., Gunter, M. M., & Abilov, S. (eds.) – *Heydar Aliyev and the Foundations of Modern Azerbaijan*. Cham: Palgrave Macmillan. (2024)
3. **Əliyev, T.M.** – *Heydar Aliyev's Multifaceted Economic Policy and the Development of Entrepreneurship in Azerbaijan*. **2019.**(audit-journal.az)
4. **Pənahov, A.M.** – *Heydar Aliyev is the Architect of the Formation of an Independent National Economy of Azerbaijan*. **2018.** (audit-journal.az)
5. **Tkachenko, I.** – *The Modern Azerbaijani Economic Model as an Achievement of the Foreign Policy of the Aliyev State*. **2020.** (journal.ivinas.gov.ua)
6. **Mustafayeva, S.** – *The Period of Heydar Aliyev in the Development of Science and Education in Azerbaijan*. **2017.** (dergipark.anas.az)

YER ÜZÜNDƏ MÜƏLLİM ADINDAN YÜKSƏK BİR AD TANIMAYAN LİDER

Rüfət Lətif oğlu Hüseynzadə

Pedaqoji elmlər doktoru, professor, Əməkdar Müəllim

prof.rufat@gmail.com

Azərbaycan Dövlət Pedaqoji Universiteti

Xülasə

Bütün tarixi dövrlərdə görkəmli şəxsiyyətlər, dövlət adamları müəllimlik peşəsinə yüksək qiymət vermiş və müəllimliyi cəmiyyətin ən şərəfli peşəsi hesab etmişlər. Dahi şairimiz Nizami Gəncəvi müəllimi günəşə, Mövlana Cəlaləddin Rumi müəllimi yanar şama, Füzuli müəllimi gənc qəlbin memarına bənzətmiş, Nəsirəddin Tusi müəllimi elmin çırağı adlandırmış, Məhəmməd Tağı Sidqi müəllimi dadlı meyvələr yetişdirən bağbana bənzətmiş, Hüseyn Cavid isə müəllimlik peşəsinə xitab edərək demişdir:

Bəxtiyarsan əgər cəkdiyin əmək

Versə cahan süfrəsinə bir çiçək.

Bu müdrik fikirlər sırasında XX əsrin dahi şəxsiyyəti, böyük dövlət xadimi Heydər Əliyevin müəllimlik peşəsi haqqında dediyi sözlər öz xüsusi dəyəri, əhəmiyyəti və peşəyə verdiyi yüksək qiyməti ilə seçilir: **“Mən yer üzündə müəllim adından yüksək bir ad tanımıram!”**.

Bu qiymətli sözlər Ulu Öndərmizin müəllimlik peşəsinə sıx bağlı olmasından, bu peşəyə yaxından bələd olmasından, ilk peşə ixtisasının müəllimlik olmasından və ilk vəzifə təyinatının da müəllimlik olmasından irəli gəlməkdədir.

O bu barədə Azərbaycan Müəllimlərinin I qurultayındakı nitqində deyirdi: **Siz mənə də müəllim hesab edirsiniz. Burada müəyyən əsas var. Siz mənim təhsilimə əsaslanaraq bunu**

deyirsiniz. Bəli mən 1939-cu ildə Naxçıvanda Pedaqoji Texnikumu bitirmişəm. Naxçıvan Pedaqoji Texnikumu məhz həmin dövrdə müəllim kadrları hazırlayırdı.

Açar sözlər: Heydər Əliyev, Müəllimlik, Naxçıvan, Pedaqoji Texnikum

Bu qiymətli sözlər Ulu Öndərimizin müəllimlik peşəsinə sıx bağlı olmasından, bu peşəyə yaxından bələd olmasından, ilk peşə ixtisasının müəllimlik olmasından və ilk vəzifə təyinatının da müəllimlik olmasından irəli gəlməkdədir.

O bu barədə Azərbaycan Müəllimlərinin I qurultayındakı nitqində belə demişdir: **“Doğrudur, siz məni də müəllim hesab edirsiniz. Burada müəyyən əsas var. Siz mənim təhsilimə əsaslanaraq bunu deyirsiniz... Bəli, mən 1939-cu ildə Naxçıvanda Pedaqoji Texnikumu bitirmişəm. Naxçıvan Pedaqoji Texnikumu məhz həmin dövrdə müəllim çatışmazlığına, ibtidai siniflərə, hətta orta məktəblərin 7-8-ci siniflərinə qədər dərs demək üçün müəllim olmadığına görə müəllim kadrları hazırlayırdı. Mən isə orta məktəbin 8-ci sinfini bitirdikdən sonra pedaqoji texnikuma daxil oldum. Məqsədim də o idi ki, müəllim olmaq, müəllim işləmək və ailəmə kömək etmək istəyirdim. ... Pedaqoji texnikumun sonuncu kursunda bizə pedaqoji təcrübə dərsi verirdilər. Biz həftədə 2-3 dəfə gedib məktəblərin 2-ci, 3-cü, 4-cü siniflərində dərs deyirdik. Ona görə də mənim o vaxtdan dərs vermək təcrübəm olubdur...”**[1].

Heydər Əliyevin məktəblə, maariflə həmişə sıx bağlı olması haqda özü belə deyirdi: **“Məktəb, maarif, təhsil işi ilə həmişə sıx bağlı olmuşam... Hesab edirəm ki, cəmiyyət harada olursa olsun kəsib təhsilə xərcləməli, gənc nəslin savadına, biliyinə, müəllimə kömək etməlidir...”** O müəllimlik peşəsini ürəkdən sevmiş, müəllim əməyinə yüksək qiymət vermiş və heç də təsadüfi deyil ki, Heydər Əliyev Azərbaycanda ona təklif olunan müxtəlif fəxri adlardan yalnız **“Xalq müəllimi”** fəxri adını məmnuniyyətlə qəbul etmişdir.

Heydər Əliyev müəllimlik adını çox yüksəkdə tutmuş və ona müqəddəs bir peşə kimi baxmışdır. **“...Mən Azərbaycanın sadə vətəndaşıyam. Bu addan yüksək ad yoxdur. Ancaq bundan da yüksək ad müəllimlikdir...”** [2]-demişdir.

Ümumtəhsil məktəblərində qazanılan biliklərin mahiyyətini, mündəricəsini yüksək qiymətləndirən ulu öndər hər bir insanın həyat mövqeyinin formalaşmasında, cəmiyyətdə öz yerini tutmasında orta təhsilin çox böyük əhəmiyyət daşıdığını vurğulamışdır. Ulu öndərimizin aşağıdakı dəyərli fikirləri bu baxımdan səciyyəvidir: **“İnsan təhsilinin əsasını orta məktəbdə alır... Əgər onun fundamental, köklü orta təhsili varsa, o, cəmiyyətdə özünə yer tapacaq, çalışacaq, ...cəmiyyətimizin şüurlu üzvü olacaqdır”**. Bu mövzunun davamı kimi qeyd edək ki, dahi rəhbərin orta təhsilin qarşısında duran vəzifələrlə bağlı qiymətli tövsiyə və tapşırıqları da bütün zamanlar üçün dəyərini saxlayan əsl fəaliyyət proqramıdır. Xalqımızın böyük oğlu Heydər Əliyev tədris ocaqlarında, o cümlədən orta ümumtəhsil məktəblərində şagirdlərin bütün müvafiq elmlər üzrə zəruri biliklərə yiyələnməsini, onların seçdikləri gələcək ixtisaslara uyğun fənləri daha dərinlən öyrənməsini lazım bilmiş, bunlarla yanaşı, istisnasız olaraq hər bir şagirdin mükəmməl bilməsi son dərəcə vacib olan fənləri də ayrıca vurğulamışdır: **“Bizim uşaqlarımız, gənclərimiz hər bir fənni bilməlidirlər və xüsusən o fənlərdə ki, ixtisaslaşmaq istəyir, onu daha da yaxşı bilməlidirlər... Amma orta məktəblər üçün bizim bir neçə şərtlərimiz vardır, onları həyata keçirməlidirlər. Ana dilini bilməlidirlər, ədəbiyyatımızı bilməlidirlər, bizim tariximizi bilməlidirlər, bizim mədəniyyətimizi bilməlidirlər”**. Bütün bunlar isə təhsilin milli məzmununu müəyyənləşdirən çox mühüm amillər kimi düşünülmüş, ciddi bir vəzifə, bir proqram olaraq qarşıya qoyulmuşdur. Təhsilin məzmunca milli müstəqilliyimizin prinsiplərinə uyğunlaşdırılmasında humanitar fənlərin, xüsusən Azərbaycan dilinin, tarixinin və ədəbiyyatının tədrisinin mahiyyətə yeniləşməsinə dahi rəhbər çox vacib şərt saymışdır. Bu da təsadüfi deyil. Çünki gələcəyin qurucuları olan yeni nəsillərin milli ideologiyaya yiyələnməsi məktəbdən başlayır və bu işin düzgün təşkili ölkə üçün həyatı əhəmiyyətə malikdir. Ona görə də ümummilli liderimiz tövsiyə edirdi: **“Milli ideologiyamızı hər yerdə tətbiq etmək üçün məktəblərdə Azərbaycan xalqının tarixinin tədrisinə çox ciddi fikir vermək lazımdır. Gənclərimiz öz tarixini, öz tarixi keçmişini gərək yaxşı bilsinlər”**.

Heydər Əliyev bir pedaqoq məharəti ilə müəllimlərə təkcə öyrənmək və öyrədə bilmək bacarığını deyil, həmçinin, məktəbliləri, tələbə -gəncləri Vətənə sədaqətlə xidmət etmək ruhunda böyütməyi, xalqımızın milli xüsusiyyətləri əsasında tərbiyə etməyi, onları milli-mənəvi dəyərlər əsasında yetişdirməyi tövsiyə edirdi. Ulu öndərimizin 1 sentyabr 1997-si ildə Bakının 18 №-li məktəbində keçirilən görüşdəki nitqi bu baxımdan çox dəyərlidir: **“Uşaqlar gərək orta məktəblərdə bütün fənləri mənimsəsinlər. Bunların hamısı ilə bərabər, bizim xalqımızın zəngin tarixini, mədəniyyətini, mənəviyyatını, mənəvi dəyərlərini uşaqlara öyrətmək, çatdırmaq, uşaqları məhz həmin ənənələr ruhunda tərbiyə etmək müəllimlərin müqəddəs borcudur. Mən arzu edərdim ki, müəllimlər bunu heç vaxt unutmasınlar....”**[6].

Ulu Öndərimiz Heydər Əliyev özlərini vətən torpağının bir zərrəsi sayan gənslərin tərbiyə edilib yetişdirilməsində müəllim əməyinə, onun şəxsiyyətinə yüksək qiymət vermişdir. Heydər Əliyev deyirdi ki, **müəllim adı şərəfli addır, müəllim adı yüksək addır. Müəllim vəzifəsi ona görə şərəfli ki, o, cəmiyyət üçün ən dəyərli, bilikli, zəkali, tərbiyəli, vətənpərvər vətəndaş hazırlayır. Müəllim dünyada yeganə şəxsiyyətdir ki, cəmiyyət öz gələcəyini – uşaqlarının tərbiyəsini yalnız ona etibar edir** [7].

Ulu öndər deyirdi ki, ölkədə təhsilin hərtərəfli yüksəlişində, təlim-tərbiyə prosesində qarşıda duran mühüm, çoxşaxəli vəzifələrin uğurla həyata keçirilməsində təkcə məktəbin, orada çalışan pedaqoji heyətin əməyi kifayət deyil. Yeniyetmə və gənclərin gələcəyin savadlı mütəxəssisi, layiqli vətəndaşı kimi formalaşması üçün bütün cəmiyyət maraqlı olmalıdır, xüsusən də məktəblə ailənin birgə fəaliyyəti təmin edilməlidir. Ümummilli liderimiz həmin məsələyə də diqqət yetirərək demişdir: **“Məktəblə ailənin sıx, qarşılıqlı əlaqəsi olmadan mükəmməl tərbiyə ola bilməz, çünki bu proses kompleks bir prosesdir və onun səmərəliliyini valideynlərlə pedaqoqların birgə səyi ilə yüksəltmək lazımdır”**. Bir sözlə dahi rəhbər Heydər Əliyevin milli təhsil və tərbiyə məsələlərinə dair nəzəri konsepsiyası son dərəcə qiymətli olub, çağdaş dövrdə də, gələcək yüzillərdə də öz dəyərini, əhəmiyyətini saxlamaq gücünə malikdir. Bu konsepsiya hər bir təhsil alanın, hər bir pedaqoqun, ümumən, hər bir Azərbaycan vətəndaşının fəaliyyət devizi, həyat amalıdır.

Təhsil və tərbiyə prosesində müəllimin peşə hazırlığı, savadı, mənəviyyatı mühüm əhəmiyyət daşıyır. **“Özünü müəllimliyə həsr etmiş insan ən şərəfli insandır”**, – deyən dahi rəhbərimizin müdrik tövsiyəsi belədir ki, əsl pedaqoq olmaq, şagird və tələbələrə mükəmməl, hərtərəfli bilik vermək, onları nəcib mənəvi amallara sədaqət ruhunda yetişdirmək üçün məktəblərdə müvafiq şərait, lazımi mühit yaradılmalı, müəllimin özü bu yüksək keyfiyyətləri dərinlən mənimsəməli, yetirmələrinə nümunə olmalıdır: **“Məktəbdə, universitetdə formalaşan gənc, Azərbaycanın gələcək vətəndaşı gərək, birincisi, mənəviyyatca saf olsun. Ona görə də gərək mənəvi saflıq ali məktəblərdə, orta məktəblərdə hökm sürsün ... Ona görə də gərək onun müəllimləri, tərbiyəçiləri özləri vətənpərvər olsunlar, vətənpərvərliyi gənclərə aşılaya bilsinlər”**.

Heydər Əliyev harada təhsil almışdırsa yalnız “Əla” qiymətlər almış, hər yerdə ən qabaqcıl, fəal lider olmuşdur. O hələ Naxçıvanda orta məktəbdə oxuduğu illərdə “Əla” qiymətlərlə oxumuş, daha sonrakı təhsil illərində də yalnız “əla” qiymətlərlə oxumuş, həmişə də öz müəllimlərinə böyük hörmət və ehtiramla yanaşmış, onları daim minnətdarlıqla xatırlamışdır: **“Mən həmişə Naxçıvanda təhsil aldığım illəri xatırlayıram. Bu illər mənim yaddaşımdan heç vaxt silinməyəcək. Müəllimlərimin hamısı yadımdadır. Hansı binada, hansı sinif otağında dərs keçməyimizi, hansı parta arxasında oturduğumu da yaxşı xatırlayıram. Mən burada mükəmməl təhsil almışam, özü də elə həvəs və aludəçiliklə oxumuşam ki, sonralar digər ali təhsil müəssisələrində oxumağım mənim üçün çətin olmayıb. Əksinə, burada olduğu kimi, tələbələr arasında da seçilmişəm....”** [3]... “İndiyə qədər həyatımda keçdiyim yol mənim biliyim, elmim - hamısı məhz orta məktəbdə aldığım təhsillə bağlıdır, müəllimlərin mənə verdiyi biliklərlə bağlıdır,

müəllimlərin mənə və o illərdə oxuyan mənim kimi gənclərə göstərdikləri qayğıkeşliklə bağlıdır, eyni zamanda mənim kimi bizim də, xüsusən mənim müəllimə böyük hörmətimlə, ehtiramımla bağlıdır. Mən indi də - on illər keçib üstündən – müəllimlərimi heç vaxt unutmamışam və ömrümün son dəqiqəsinə qədər unutmayacağam. **Mənim üçün müəllim adı həmişə ən ülvə, ən şərəfli bir məfhum olubdur. Mən bu gün müəllim qarşısında baş əyirəm, müəllimə hörmət və ehtiramımı bildirir, Azərbaycan müəllimlərinə bundan sonra da öz işlərində uğurlar arzulayır, cəsaqlığı və səadət diləyirəm” (8).**

Heydər Əliyev Naxçıvanda orta məktəbi “Əla” qiymətlərlə başa vurduqdan sonra Naxçıvan Pedaqoji Texnikumuna daxil olmuş və burada təhsil aldığı dövrdə ən fəal və əlaçı tələbə olmuş, ictimai işlərdə fəal iştirak etmiş, idman yarışlarında birincilik qazanmış, incəsənətlə - rəssamlıqla, aktyorluqla məşğul olmuş, daim mütaliə etmiş, kitablar oxumuş və hərtərəfli inkişaf etmiş, fiziki cəhətdən güclü qamətli, yaraşıqlı bir gənc olmuşdur. Texnikumun peşəkar, tələbkar müəllimləri Heydər Əliyevin ən sevimli müəllimləri olmuş və özünün dediyi kimi: **“...39-cu ildə burada pedaqoji texnikumu qurtarmışam. O dövrdə aldığım təhsil gələcək həyatımın bütün mərhələlərində mənə yardım edibdir... Naxçıvan məktəbində müəllimlərimin mənə verdiyi dərslər, o cümlədən başqaları ilə bərabər ana dili, ədəbiyyat dərsləri mənim bu günkü dilimin əsasını təşkil edir. Ona görə mən öz müəllimlərimi həmişə xatırlayıram.**

Bilirsiniz ki, mən böyük həyat yolu keçmişəm, yaşıma da az deyildir. Çox şeylər, çox insanlar görmüşəm, çox böyük şəxsiyyətlər görmüşəm. Yadda qalanları da, qalmayanları da var. Az yadda qalanı var, çox yadda qalanı var. Amma sizə demək istəyirəm ki, ən yadda qalanlar, mənim üçün əziz adamlar Naxçıvandakı müəllimlərimdir...”[4]. Bəli, o müəllimlərini heç zaman unutmadı, onları yüksək qiymətləndirdi, onların hər biri haqqında, onların pedaqoji məharəti, pedaqoji ustalığı haqqında çox dəyərli fikirlər söylədi: **“Pedaqoji texnikumda bizə Azərbaycan dilinin incəliklərini öyrədən, Azərbaycan dilinin qrammatikasını, ədəbiyyatı öyrədən gözəl müəllimlərimiz var idi. Amma bu müəllimlərin içərisində Lətif Hüseynzadə xüsusi yer tuturdu...O sinifdə lövhədə Azərbaycan dilinin qrammatikasıdan sözləri yazırdı, hər bir sözün düzgün yazılışını və mənasını izah edirdi... Bir də Azərbaycan ədəbiyyatını-şairlərimizi, yazıçılarımızı çox yaxşı öyrədirdi...Lətif müəllim özü canlı bir tarixdir” (9).**

Yeri gəlmişkən qeyd etmək ki, Naxçıvan Pedaqoji Texnikumu öz məzunları və müəllimləri ilə məktəb və pedaqoji fikri tariximizdə çox layiqli yer tutmuş və Azərbaycan pedaqoji kadrlarının hazırlanmasında mühüm xidmətləri olmuşdur. Texnikumun məzunları çox dəyərli, ləyaqətli, vətənpərvər məzunlar olmuşlar ki, onları Qori Müəllimlər Seminariyasının məzunları ilə də müqayisə etmək olar. Burada dərs deyən müəllimlər də çox təcrübəli, bilikli, peşəkar müəllimlər olmuşlar, dövrün hər cür çətinliklərinə baxmayaraq həvəslə, fədakarlıqla çalışmışlar. Onların bir çoxu Qori Müəllimlər Seminariyasını, İrəvan Müəllimlər Seminariyasını bitirmiş, bəziləri də Rusiya universitetlərində təhsil almış həvəslə çalışan, peşəkar müəllimlər olmuşlar.

1930- cu illərdə Texnikumun ədəbiyyat müəllimi və dərs hissə müdiri olmuş, “Naxçıvanda “Rüşdiyyə” adlı “Yeni üsul” məktəbində, Hüseyn Caviddən türk dili, onun böyük qardaşı Şeyx Məhəmməd Rasizadədən ərəb dili, kiçik qardaşı Əlirzadan rus dili dərsləri almış, “İstiqlal” ordenli “Əməkdar müəllim”, dosent atam Lətif Hüseynzadə texnikum haqqında xatirələrində belə deyirdi: “Texnikumun direktoru Əməkdar müəllim Kazım Talıblı idi. Çox bacarıqlı işgüzar, təşkilatçı və olduqca tələbkar bir şəxs idi. Hüseyn Cavidin böyük qardaşı Şeyx Məhəmməd Rasizadə isə Tehrandə, Nəcəfdə təhsil almış mükəmməl bilik sahibi idi. Ədəbiyyat dərslərini o tədris edirdi. Hüseyn Cavidin kiçik qardaşı Əlirza isə Qori Müəllimlər Seminariyasının məzunu olaraq rus dili müəllimi idi. Tofiq Bəktəşi Moskvada təhsil almış, çox ciddi, dərin bilikli riyaziyyat müəllimi idi...Əli Əliyev tariximizin mükəmməl bilicisi, xüsusilə Naxçıvan tarixini gözəl bilən onu tədris və təbliğ edən, tələbələrə böyük qayğıkeşliklə yanaşan əsil bir pedaqoq, alim,

müəllim idi. Əsəd Cəfərli təcrübəli bir müəllim kimi təbiət, biologiya dərslərini tədris edirdi. Bir müddət texnikumun direktoru vəzifəsində də işləmiş və Naxçıvan maarifinin inkişafında xidmətləri böyükdür. Murad Tutayev ruscanı çox gözəl bilən Rusiyada təhsil almış fizika-riyaziyyat müəllimi idi. Cəfər İmanov, Əsgər Əhmədov kimya dərslərini tədris edirdilər. Cəlil İskəndərli ədəbiyyat, Abbas Əsgərov Azərbaycan dili müəllimi idi. Həsən Bəy Qaziyev İrəvanda təhsil almışdı, anatomiya dərslərini aparırdı. Əbdüləzim Bəy Rüstəmov coğrafiya müəllimi idi. Naxçıvanda maarif və mədəniyyətin inkişafında böyük xidmətləri olmuş və ictimai xadim kimi də fəaliyyət göstərmişdir. Sonralar Ordu Generalı olmuş Akim Abbasov texnikumun hərbi rəhbəri idi. Həsən Səfərli rus dili, Nəcəf Qəhrəmanov isə hərbi hazırlıq müəllimləri idilər. Daha sonra Qori Müəllimlər Seminariyasının məzunu Kazımbəy Rəhimbəyov, Həsən Salayev, David İsmailov, Xədicə Yusifbəyli, Mirzə Musayev və başqaları texnikumun sevimli müəllimləri idilər. Texnikumda bədən tərbiyə və idman işləri yüksək səviyyədə qurulmuşdu. Bu dərsləri İbrahimxəlil Axundov öyrədirdi. O həm də Rusiyada zabitlik məktəbini bitirdiyindən tələbələrin hərbi təliminə ciddi fikir verirdi..

Texnikum müəllimləri ardıcıl olaraq rayonlara gedərək müəllimlər arasında pedaqoji mühazirələr, seminarlar təşkil edirdilər. Əhalinin savadlanması üçün savad kursları açırtdılar. Şəhərdə maarif və mədəniyyət ocaqlarında maraqlı elmi, pedaqoji söhbətlər təşkil edir, qəzetdə tez-tez təlim-tərbiyə problemləri ilə bağlı məqalələrlə çıxış edirdilər. Texnikumun nəzdində qüvvətli dram dərnəyi var idi. Bu dərnəkdə kiçik tamaşalar hazırlanırdı. Pedaqoji texnikumun tələbələrinin maddi ehtiyaclarını müəyyən qədər ödəmək üçün onlara hər gün pulsuz yemək verilir və xüsusi tələbə geyimi verilirdi. Texnikumun uzaqdan gələn tələbələri üçün yataqxanası da var idi. Heydər Əliyev pedaqoji texnikumu müvəffəqiyyətlə bitirdi. Onun texnikumu bitirmək haqqında “Attestat”ında yalnız “Əla” qiymətlərdir

Özünün bütün həyatını Azərbaycana, onun inkişafına və tərəqqisinə sərf edən Heydər Əliyev başqa sahələrdə olduğu kimi, xalqımızın təhsilinə, onun yüksəlişinə, bu sahədə şəərəflə çalışan insanların şəxsiyyətinə, işinə, əməyinə həmişə yüksək qiymət vermiş, onlara böyük hörmət və ehtiramını bildirmişdir. Bu hörmət və ehtiram onun bütün çıxışlarında, fəaliyyətində özünü göstərmişdir. İstər müəllimlər qarşısında çıxışlarında, istər müəllimlər qurultayına göndərdiyi təbrik məktubunda, istərsə də respublikamızın problemləri ilə bağlı digər məruzə və çıxışlarında bu xətt həmişə olmuş və özünü göstərmişdir.

Heydər Əliyevin müəllimlik peşəsinə olan münasibətində həmişə bir müdriklik, qayğıkeşlik, bu sənətə böyük hörmət və ehtiramı görünməkdədir. Bu, bir tərəfdən onun dövlət başçısı kimi vəzifəsindən irəli gəlsə də, digər tərəfdən onun yenə də ilk ixtisasca müəllim olması ilə bağlı olduğunu deyə bilərik. Onun insanlara yanaşma tərz, onlarla ünsiyyət və münasibəti, hər bir adamın “öz dilində danışması” ulu öndərimizin pedaqoji məharətindən, psixoloji, etik, estetik biliklərə dərinlən yiyələnməsindən, geniş dünyagörüşündən, çevik və hərtərəfli bilik və məlumatlılığa malik olmasından, “Heydər Əliyev pedaqogikası”ndan xəbər verir. Heydər Əliyevin səlis və aydın nitqi, insanlara humanist münasibəti, demokratik düşüncələri, tolerantlığı, əzmkarlığı, peşə fədakarlığı, dərin zəkası, incə yumoru, dəmir iradəyə sahibliyi, habelə səliqəli geyimi, vüqarlı yerışı, ifadəli baxışları, düzgün davranış və hərəkətləri hər bir müəllimin peşə keyfiyyətləri, peşə fəaliyyəti üçün bir nümunədir.

Heydər Əliyev 1980-ci ildə ali məktəb işçilərinin respublika müşavirəsindəki nitqində demişdir: **“...Biz istəyirik ki, hər bir ali məktəb müəllimi öz sahəsində səriştəli olsun, geniş ümumi məlumatla, yaxşı pedaqoji vərdislərə, mühazirə oxumaq, dərs demək, öyrətmək, tərbiyə etmək üçün bütün başqa zəruri keyfiyyətlərə malik olsun. Bunun üçün gərək hər bir ali məktəb müəllimi elmi biliklərdən əlavə, yaxşı nitq, dil qabiliyyətinə, natiqlik məharətinə, bütün başqa pedaqoji keyfiyyətlərə və vərdislərə yiyələnsin ki, bütün bunlar üst-üstə ona həqiqətən yaxşı tərbiyəçi olmaq imkanı versin..”** [5]. Bu gün Ölkə Prezidenti Cənab İlham

Əliyevin “Azərbaycan Respublikasında Təhsilin inkişafı üzrə Dövlət Strategiyası” haqqında 24 oktyabr, 2013- cü il tarixli sərəncamında səriştəli müəllim kadrları hazırlığı problemi təhsil işçilərinin qarşısına bir vəzifə olaraq qoyulması Heydər Əliyev ideyalarından irəli gəlir (10).

Dahi rəhbərimiz müəllimlərin dərin elmi- pedaqoji biliklərə yiyələnməsini, mükəmməl ixtisas biliyinə sahib olmasını, yüksək pedaqoji səriştəliliyə malik olmasını tələb edir və deyirdi: **“...hər bir müəllim bilməlidir ki, onun üzərinə düşən vəzifə, onun dövlət üçün, millət üçün, Azərbaycan xalqı üçün gördüyü iş bütün başqa sahələrdə fəaliyyət göstərən insanların hamısının işindən ən gərəklisidir, ən lazımlısıdır” [1] .**

Bəli, Ulu Öndərimiz Heydər Əliyevin müəllimlik peşəsinə verdiyi qiymət, təlim və tərbiyə haqqında söylədiyi müdrik fikirlər dünən də, bu gün də, sabah da aktual və əhəmiyyətlidir. O fikirlər pedaqoji elmimizin dəyərli mənbəyi, fəaliyyətimizin kompası, təhsilimizin, metodoloji əsasıdır.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Heydər Əliyev. Azərbaycan Müəllimlərinin I qurultayındakı nitqi. 26 sentyabr, 1998-ci il. Azərbaycan qəz. 27 sentyabr, 1998.
2. Heydər Əliyev. Türkiyənin Qars Qafqaz Universitetinin fəxri doktoru diplomunun təqdim edilməsi mərasimində nitqi. 28 iyun, 2002-ci il. “Xalq” qəzeti, 5 iyul, 2002-ci il.
3. Heydər Əliyev. Naxçıvanda Bəhruz Kəngərli muzeyinin açılışında çıxış. 18 iyun, 2002-ci il. “Şərq qapısı” qəz. 19 iyun, 2002.
4. Heydər Əliyev. Naxçıvan MR-nın təşkil olunmasının 75 illiyinə həsr edilmiş təntənəli yubiley iclasında nitq. 12 oktyabr, 1999-cu il. “Azərbaycan” qəzeti, 14 oktyabr, 1999-cu il.
5. Əliyev Heydər. Ali Məktəb İşçilərinin Respublika Müşavirəsində nitq/ Azərbaycan ali məktəblərinin işini partiyanın yüksək tələbləri səviyyəsinə qaldıraaq: ali məktəb işçilərinin respublika müşavirəsində nitq; 28 may 1980-ci il /Heydər Əliyev; [burax. məs. Ə. Ağayev].- Bakı: Azər nəşr, 1980, 46 s.
6. Heydər Əliyev. Bakının 18 №-li məktəbində keçirilən görüşdə nitq. 1 sentyabr, 1997-ci il. “Azərbaycan” qəz. 2 sentyabr, 1997.
7. Heydər Əliyev. Bakı şəhərinin təhsil işçiləri ilə görüşündə çıxış. 31.08.1994. “Azərbaycan” qəzeti, 1 sentyabr, 1994-cü il.
8. Heydər Əliyev. Bakının Nərimanov rayonunda yeni orta ümumtəhsil məktəbinin açılış mərasimində nitq . 2 sentyabr, 1996/ Müstəqilliyimiz əbədidir. Yeddinci kitab. İyun, 1996-noyabr, 1996. Bakı: Azər nəşr, 1998.
9. Heydər Əliyev. Milli Elmlər Akademiyasının Naxçıvan bölməsinin yaradılmasına həsr olunmuş müşavirədə nitq. “Respublika” qəz 15 avq. 2002 ci il
10. Əliyev İ.H. Azərbaycan Respublikasında Təhsilin inkişafı üzrə Dövlət Strategiyası” haqqında 24 oktyabr, 2013- cü il tarixli sərəncam/ “Xalq” qəz. 25 oktyabr, 2013

MƏKTƏBLƏRDƏ MƏDƏNİ İRS HAQQINDA MƏLUMATLILIĞIN ARTIRILMASI

Firuzə Fikrət qızı Kərimova

Dosent, Filologiya üzrə fəlsəfə elmləri doktoru

firuz.karimova.fk@gmail.com

Bakı Slavyan Universiteti

Xülasə

Məqalədə məktəblərdə mədəni irs haqqında məlumatlılığın artırılmasının əhəmiyyəti araşdırılır. Bildirilir ki, şagirdlərə milli-mənəvi dəyərlərin, tarixi abidələrin, folklor nümunələrinin və ənənələrin öyrədilməsi onların vətənpərvərlik ruhunda tərbiyə olunmasına və milli kimliyinin formalaşmasına mühüm təsir göstərir. Müəllif məktəblərdə mədəni irsin təbliği üçün dərslər,

layihələr, ekskursiyalar və tədbirlərin təşkilinin vacibliyini vurğulayır. Nəticə olaraq qeyd olunur ki, təhsil müəssisələrində mədəni irsə dair maarifləndirmə işi gənc nəslin tarixə və mədəniyyətə bağlılığını gücləndirir.

Açar sözlər: mədəni irs, bəşəriyyət, məlumatlandırmaq, məktəb, sosial mühit

Mədəni irsin mühümlüyü haqqında tez-tez danışılır. Lakin ilk olaraq mədəni irsin nə olduğunu bilməliyik. Mədəni irs nə deməkdir? Bu bizlərə kimdən qalıb?

Bəşəriyyətin mühüm tərkib hissəsi olan mədəni irs təkcə tarixi yerlər, abidələr və ya adət-ənənələrlə məhdudlaşmır. O, müxtəlif xalqların ortaqlıq təcrübələrini, adət-ənənələrini, dillərini və bədii ifadələrini əhatə edir, fərdlərin dünyada özünü və başqalarını necə qəbul etdiyini formalaşdırır. Dünya inkişaf etdikcə, multicultural əlaqələr genişləndikcə, mədəni irsin təhsil mühitlərinə, xüsusən də məktəblərə daxil edilməsinə ehtiyac artır. Hal-hazırda, məktəblər müxtəlifliyə yönələn və mədəniyyətin qorunmasının vacibliyini dərk edən, gələcək nəsillərini yetişdirmək üçün unikal mövqedədir.

Sinifdə mədəni irsi nəzərdən keçirdikdə, bu qədər geniş mövzuya, xüsusən də sinif kontekstində necə yanaşacağımızdan əmin ola bilirik. Uşaqlarımızı həm sinifdə, həm də sinifdən kənarda mədəni irsi qiymətləndirməyə öyrətməyimizin 3 səbəbi bunlardır.

Anlamaq təqdir etmək deməkdir

Şagirdlərin mədəni irs haqqında öyrənmələri çox vacibdir, çünki yaxşı biliklərlə onlar mədəni irslə əlaqə saxlaya və qiymətləndirə, həmçinin onu öz həyatlarında tətbiq edə biləcəklər. Əgər şagirdə mədəni irsin ümumi tərfi öyrədilsə, onlar bu anlayışı başa düşsə və ya anlamaya bilər. Bununla belə, öz mədəni irslərinin əlaqələri vasitəsi ilə onlar öz dünyalarını daha böyük sxem ilə müqayisə edə, dünyamızın nə qədər böyük olduğunu və mədəniyyətimiz vasitəsilə hamımızın bir insan olaraq nə qədər bağlı olduğumuzu başa düşsə bilərlər.

Qiymətləndirmə mədəni irsin öyrədilməsinin mühüm elementidir. Şagirdlər konsepsiyayı başa düşmək əvəzinə mədəni irslə tanış olmaq üçün nəzərdə tutulmuş təlim standartlarına cavab verdikdə, uğur qazanma ehtimalı daha yüksəkdir.

Gələcək üçün faydalar.

Orta məktəb uşaqlarına mədəni irs haqqında öyrətsək, onlarda dərhal öz mədəniyyətlərinə, eləcə də dünyanın mədəni irs biliklərindən bəhrələncək və öz biliklərindən qazandıqları düşüncə, ideya, ədəbiyyat və inanclarla yanaşı, mədəni biliklərin irsini də ötürə biləcəklər.

Keçmişdən öyrənib dərk edərək, daha sonra irəliyə gedərək gələcəkdə fərqli işlər görərək gələcəyin eyni səhvləri təkrar etməsinin qarşısını ala bilirik.

Bir-biri ilə əlaqə

Orta məktəbdə yeniyetmə olmaq stresli bir dövrdür və bir pedaqoq kimi uşaqların sinif yoldaşları kimi bizimlə də əlaqə qurmaq istədiklərini xatırlamaq çox vacibdir. Dünya və keçmişimiz haqqında öyrənmək perspektivi nostalji və ətrafımızdakı insanlarla əlaqə qurmaq istəyini oyadır. Başqa bir insandan nə qədər öyrənə biləcəyinizi və nə qədər töhfə verməli olduğunuzu anladığınız zaman bir məqsədiniz olduğunu hiss etməyə başlayırsınız.

Bir çox yeniyetmənin həyat məqsədi yoxdur, bu da onların arasında psixoloji sağlamlıq fəsadları və digər problemlərlə nəticələnir. Ancaq mədəniyyətlə əlaqə quraraq, uşaqlar töhfə verməyi deyil, sadəcə söhbətdə iştirak etməyi üstün tutsalar belə, ətrafdakı insanlar tərəfindən həm paylaşa, həm də onları başa düşdüyünü hiss edə bilərlər.

Məktəblərdə mədəni irs haqqında biliklərin genişləndirilməsinin vacibliyi mübaliğə edilə bilməz. Mədəni savadlılığı artırmaqla tələbələr nəinki müxtəlif cəmiyyətləri formalaşdıran tarixlər və təcrübələr haqqında fikir əldə edirlər, həm də qloballaşan dünyanın mürəkkəbliklərində hərəkət etmək üçün lazım olan empatiya və hörməti inkişaf etdirirlər. Məktəblərdə mədəni irs məlumatlarının genişləndirilməsinin əhəmiyyətini, buna nail olmaq üsullarını və tələbələr və cəmiyyət üçün faydalı nəticələri araşdırıb üzə çıxartmaq hamımızın bir müəllim kimi borcumuzdur.

Mədəni irs təhsilində məktəblərin rolu çox böyükdür. Məktəblər gənclərin dünyagörüşünün formalaşmasında əsas rol oynayır və uşaqların cəmiyyət normalarını, dəyərlərini və tarixini

öyrəndiyi ilk yerlərdən biridir. Müəllimlər təkcə akademik biliklər verməklə deyil, həm də tələbələrin xarakterini və qlobal şüurunu inkişaf etdirməklə məşğuldurlar. Bu kontekstdə mədəni irsin kurikulumuna daxil edilməsi bu məqsədlərə nail olmaq üçün güclü vasitədir. Şagirdlər təhsil yolu ilə mədəni müxtəlifliyə məruz qaldıqda, onlar müxtəlif mənşəli insanlarla daha mənalı şəkildə əlaqə saxlayır, onların perspektivlərini qiymətləndirir və inklüziv cəmiyyətə töhfə verirlər.

Mədəni irs təhsilin ayrılmaz hissəsidir, çünki o, tələbələrə cəmiyyətlərin təkamülünü, insan təcrübəsinin zənginliyini və müxtəlifliyin qorunmasının dəyərini anlamağa imkan verir. UNESCO-ya görə, mədəni irs həm maddi, həm də qeyri-maddi elementlərdən ibarətdir, tarixi abidələrdən tutmuş ənənəvi təcrübələrə, dillərə və bir çox icmalar üçün şəxsiyyətin əsasını təşkil edən sənətkarlığa qədər (UNESCO, 2001). Şagirdlərə mədəni irsin öyrədilməsi onları tarixə sadəcə hadisələr silsiləsi kimi deyil, müxtəlif mədəni təsirlərlə formalaşan davamlı, dinamik proses kimi baxmağa təşviq edir.

Bundan əlavə, mədəni irs təhsili birbaşa sosial ədalət, hörmət və bərabərlik prinsipləri ilə bağlıdır. Müxtəlif mədəniyyətlərin irsini öyrənməklə tələbələr müstəmləkəçilik, miqrasiya və qloballaşma kimi tarixi hadisələrin cəmiyyətlərə necə təsir etdiyini daha yaxşı anlaya bilərlər. Şagirdlər müxtəlif qrupların irsi haqqında öyrəndikcə, sosial birlik və qlobal sülh üçün çox vacib olan daha geniş empatiya və inklüzivlik hissi inkişaf etdirir (Banks, 2015).

Məktəblərdə məlumatlılığı daha geniş formada təbliğ etmək üçün ilk öncə mədəni irs haqqında məlumatı müxtəlif fənlərin proqramına daxil etmək lazımdır. Məsələn götürək tarix və sosial elmlər istiqamətini.

Mədəni irsin tarix və sosial elmlər dərslərinə inteqrasiyası şagirdlərə mədəniyyətlərin qlobal inkişafa necə təsir göstərdiyi barədə möhkəm anlayış verir. Tarix dərsləri müxtəlif sivilizasiyaların - istər qədim, istərsə də müasir - idarəetmə, iqtisadiyyat, fəlsəfə və incəsənət kimi sahələrdə insanın tərəqqisinə necə töhfə verdiyini araşdırmaq imkanı təqdim edir. Mədəni irsi tarixin öyrənilməsinə daxil etməklə, şagirdlər mədəniyyətlərin qarşılıqlı əlaqədə olması, bir-birini formalaşdırması və qlobal çağırışlara cavab vermə yollarını araşdırmaqla bilər.

Məsələn, qədim Misirin tarix dərslərində öyrənilməsi təkcə sivilizasiyanın siyasi tarixini deyil, həm də onun incəsənətə, memarlığa, dinə və kənd təsərrüfatına verdiyi töhfələri əhatə edə bilər. Eynilə, bütün dünyada yerli xalqların tarixi tələbələrə ənənəvi təhsil kurikulumlarında tez-tez diqqətdən kənarda qalan zəngin mədəni ənənələri haqqında anlayışlar təqdim edir (Humanitar Elmlər üzrə Milli Fond, 2020). Bu mədəni elementlərə müraciət etməklə, tarix dərsləri müxtəlif adət-ənənələrə daha çox hörmət və insan cəmiyyətlərinin qarşılıqlı əlaqəsini daha dərinlən başa düşməyə kömək edə bilər.

Bundan əlavə, sosial elmlər dərsləri vətəndaşlıq, şəxsiyyət və sosial məsuliyyətlə bağlı müzakirələrə mədəni irsi daxil etmək üçün genişləndirilə bilər. Şagirdlər mədəni irsin milli və yerli kimliklərin formalaşmasında necə rol oynadığını və cəmiyyətlərin ənənələrin qorunub saxlanması ilə müasirləşmə ehtiyacı ilə necə balanslaşdığını araşdırmaqla bilirlər (Sullivan & Reilly, 2013).

Mühüm faktorlardan biri də təbii ki, dil faktorudur. Dil mədəni irsin dərk edilməsi üçün vacib vasitədir. Hər bir dil özü ilə çoxəsrlik tarixi, fəlsəfi, dəyərləri və kollektiv yaddaşı daşıyır. Məktəblər kurikulumuna dünya ədəbiyyatını daxil etməklə şagirdlərin mədəni irs anlayışını zənginləşdirə bilər. Ədəbiyyat şagirdləri təkcə müxtəlif dil ənənələri ilə deyil, həm də bu dillərdə yerləşdirilmiş dəyərlər, inanclar və tarixlərlə tanışdır.

Multikultural ədəbiyyatın sinif otaqlarına daxil edilməsi tələbələrə sosial ədalət, miqrasiya və dözümlülük kimi mövzuları vurğulayaraq qlobal perspektivləri araşdırmağa imkan verir. Gabriel García Márquez, Chimamanda Ngozi Adichie və Haruki Murakami kimi müəlliflərin əsərlərini oxumaq tələbələrə müvafiq olaraq Latın Amerikası, Afrika və Asiya mədəniyyətləri haqqında məlumat verir (Hollins, 2015). Bu müəlliflər öz hekayələri vasitəsilə mədəni kimlik, tarix və sosial problemlərin elementlərini hekayələrində təsvir edirlər, oxuculara yaşadıkları cəmiyyətlərin mədəni kontekstlərini daha yaxşı başa düşməyə imkan yaradırlar.

Bundan əlavə, ədəbiyyat nəsilər və mədəni boşluqları aradan qaldırmaq üçün bir vasitə ola bilər. Nəsildən-nəslə ötürülən hekayələr və folklor çox vaxt əxlaq, dözümlülük və insan təbiəti haqqında dəyərli dərslər ehtiva edir. Bu hekayələri kurikulumuna daxil etməklə, şagirdlər cəmiyyətlərin bilik və dəyərləri qorumağa çalışdıqları müxtəlif yolları daha dərinlən dərk edirlər (Perry & McIntyre, 2011).

Mədəni irsin ötürülməsinin daha bir faydalı yollarından biri də incəsənətdir. İncəsənət və musiqi mədəni irsin bəlkə də ən ifadəli və davamlı formalarıdır. Məktəblər şagirdlərə dünyanın müxtəlif ölkələrindən müxtəlif sənət formalarını və musiqi ənənələrini araşdırmaq imkanları təklif edə bilər, onlara global mədəni mənzərəni daha dərinlən qiymətləndirməyi təmin edə bilər. Şagirdlər vizual incəsənəti öyrənməklə müxtəlif mədəni estetika və simvolik təsvirlər haqqında məlumat əldə edə, incəsənətin ictimai dəyərləri, inancları və tarixi kontekstləri necə əks etdirdiyinə dair fikirlər əldə edə bilərlər.

Məsələn, Afrika rəssamlarının əsərlərini araşdırmaq və ya Amerika qitəsinin yerli sənəti haqqında öyrənmək tələbələrə incəsənət və mədəni kimlik arasındakı dərin əlaqəni anlamağa kömək edə bilər. Musiqi təhsilində tələbələr hind klassik musiqisi, Afrika nağara və ya Latın Amerika xalq musiqisi kimi janrları araşdırma bilərlər. Hər bir musiqi ənənəsi öz mədəni əhəmiyyətini və tarixini daşıyır və bu ənənələri dərk etməklə şagirdlər müxtəlif mədəniyyətlərin bədii ifadələrinə daha böyük hörmət qazana bilərlər (Banks, 2015).

İncəsənət və musiqi təhsili həm də yaradıcılıq və tənqidi təfəkkürə təkan verir, tələbələrə mədəni irslə innovativ üsullarla məşğul olmağa imkan verir. İncəsənətə əsaslanan layihələrdə və ya musiqi tamaşalarında iştirak etməklə, tələbələr mədəni təcrübələrin qorunub saxlanmasına töhfə verə və təhsillərinin və gələcək karyeralarının digər sahələrində onlara xidmət edəcək bacarıqları inkişaf etdirə bilərlər (Sosial Araşdırmalar üzrə Milli Şura, 2016).

Bu istiqamətdə mədəni şənliklər və tədbirlərin keçirilməsi də əvəzolunmaz bir rol oynayır. Sınıf əsaslı öyrənmə ilə yanaşı, məktəblər bayramlar, festivallar və icma tədbirləri vasitəsilə mədəni irs təhsilini təkmilləşdirə bilər. Bu fəaliyyətlər tələbələrə mədəni ənənələri yaşamağa və onlarla fəal şəkildə məşğul olmağa imkan verir, daha çox qiymətləndirmə və hörmət hissi yaradır. Belə silsilə tədbirlərə mədəniyyət festivalları və beynəlxalq günlər də aiddir.

Mədəniyyət festivalları şagirdlərə başqalarının adət-ənənələrini öyrənərkən öz mədəni irsini nümayiş etdirmək üçün əla fürsət yaradır. Məktəblər şagirdlər və müəllimlərin yemək, incəsənət, musiqi və öz mədəniyyətlərinə aid hekayələri bölüşmək üçün bir araya gəldiyi Beynəlxalq Günlər kimi multikultural tədbirlər təşkil edə bilər. Bu tədbirlər təkcə müxtəlifliyi qeyd etmir, həm də şagirdlərin özlərini dəyərli və tanındıqlarını hiss etdikləri inklüziv mühit yaradır (Merryfield & Wilson, 2005).

Məktəb şəraitində Yeni il, Divali və ya Ramazan kimi mədəni bayramların qeyd edilməsi şagirdlərə bu ayınların mədəni əhəmiyyəti ilə əlaqə saxlamağa kömək edir və müxtəlif həyat tərzlərinə hörməti artırır. Şagirdlər mədəni tədbirlərdə iştirak etdikdə, müxtəlif cəmiyyətlərin inanc və ənənələrinin əsasını təşkil edən ayın və təcrübələri daha dərinlən dərk edirlər.

Qonaq natiqlərlə görüşlər və təşkil olunmuş tamaşalar bu istiqamətdə öz tövhəsini verə bilər.

Təcrübələrini, biliklərini və səriştələrini bölüşmək üçün müxtəlif mədəniyyətlərdən olan qonaqların dəvət edilməsi şagirdlərə müxtəlif mədəniyyətlər haqqında şəxsi və birbaşa perspektiv əldə etməyə imkan verir. Bu yanaşma stereotipləri dağıtmağa və anlaşıma körpüləri qurmağa kömək edə bilər. Məsələn, yerli icmadan olan bir rəssam mədəni incəsənət formalarının qorunmasının vacibliyi haqqında təqdimat verə bilər və ya tarixçi yerli xalqların tarixini müzakirə edə bilər (Appiah, 2006).

Bundan əlavə, məktəblər mədəni incəsənət, rəqs, musiqi və hekayəni nümayiş etdirən tamaşalar və sərgilərə ev sahibliyi edə bilər. Bu canlı nümayişlər şagirdlərə mədəni irsin dinamik və ifadəli xarakterini qiymətləndirməyə imkan verən daha zəngin, daha faydalı öyrənmə təcrübəsi təqdim edir.

Ekskursiyaların təşkili və mədəni mübadilələrin aparılması da vacib addımlardan biridir. Təcrübəli öyrənmə şagirdləri mədəni irsə cəlb etməyin ən təsirli üsullarından biridir. Muzeylərə, mədəniyyət mərkəzlərinə və tarixi yerlərə səyahətlər şagirdlərə mədəni irsin dəyərli elementlərinin birbaşa şahidi olmaq imkanı verir. Bu səfərlər təkcə öyrənmə təcrübəsini artırmaqla yanaşı, şagirdlərə sinifdə əldə etdikləri biliklərlə real dünya arasında əlaqə qurmağa kömək edir.

Məsələn, yerli irsə və ya xüsusi mədəniyyətə həsr olunmuş muzeyə baş çəkmək tələbələrin həmin mədəniyyətin tarixi əhəmiyyəti və bədii töhfələri haqqında anlayışını dərinləşdirə bilər. Eynilə, UNESCO -nun Ümumdünya İrs Saytlarına səfərlər tələbələrə mədəni abidələri və ənənələri qorumaq üçün qlobal səyləri qiymətləndirməyə kömək edə bilər (UNESCO, 2018).

Mədəni mübadilə proqramları həm də tələbələrə fərqli icma və ya ölkədə özlərini tanıdaraq başqa mədəniyyəti yaşamaq üçün unikal imkan yaradır. Bu mübadilələr mədəniyyətlərarası anlaşmanı təşviq edir, dil bacarıqlarını inkişaf etdirir və şəxsi inkişafı təşviq edir (Zhao, 2010). Müxtəlif mənşəli həmyaşıdları ilə yaşayaraq və onlarla ünsiyyət quraraq, tələbələr müxtəlifliyi daha mənəvi şəkildə qiymətləndirməyi öyrənmə bilərlər.

Müasir dünyamızda rəqəmsal alətlərin və texnologiyanın rolu danılmazdır. Mədəni irs təhsilində texnologiyanın rolunu qiymətləndirməmək olmaz. Rəqəmsal alətlər və onlayn resurslar şagirdlərə mədəni irsi araşdırmaq və onlarla məşğul olmaq üçün innovativ yollar təklif edir. Virtual muzey turları, interaktiv veb-saytlar və rəqəmsal arxivlər tələbələrə yerli icmalarında mövcud olmayan mədəni məzmunu daxil olmaq imkanı verir.

Məsələn, məşhur incəsənət qalereyalarına, tarixi yerlərə və ya UNESCO-nun Ümumdünya İrsi obyektlərinə virtual turlar tələbələrə dünyanın hər yerindən mədəni sərvətlərə çıxışı təmin edə bilər. Bu resurslar tələbələrə sinif otağının rahatlığında mədəni irsi araşdırmağa imkan verir, onların qlobal şüurunu genişləndirir və təhsil təcrübələrini zənginləşdirir (Sullivan & Reilly, 2013).

Bundan əlavə, texnologiya ənənəvi təcrübələri, dilləri və şifahi tarixləri rəqəmsallaşdırmaqla mədəni irsin qorunmasına kömək edə bilər. Rəqəmsal hekayə platformaları və multimedia layihələri şagirdlərə mədəni irsin öz təmsillərini yaratmağa imkan verir, onlara öyrəndiklərini ifadə etmək üçün yaradıcı imkanlar təqdim edir və mədəni biliklərin gələcək nəsillərə ötürülməsini təmin edir.

Bildiyimiz kimi ümumi təhsilin hamı üçün mümkün, əlçatan olmasını nəzərdə tutan, bütün uşaqların müxtəlif növ tələblərinin qarşılınmasını hədəfləyən inkişaf prosesi olan inklüzivliyin və müxtəlifliyin məktəblərdə təşviqi də mədəni irsin inkişafında öz izini göstərə bilər.

Daha ətraflı desək, məktəblərdə mədəni irs təhsilinin genişləndirilməsinin məqsədi inklüzivliyi, müxtəlifliyi və sosial harmoniyanı təşviq etməkdir. Mədəni irs təhsilinə üstünlük verən məktəblər, mənşəyindən asılı olmayaraq, bütün şagirdlərin özlərini dəyərli və başa düşüldüklərini hiss etdikləri bir mühit yaradır. Bu, şagirdlərin emosional və sosial inkişafı üçün vacib olan aidiyyət və qürur hissini inkişaf etdirir.

Bundan əlavə, mədəni irsi öyrənməklə şagirdlər müxtəlifliyin gözəlliyini və mədəni qorunmanın vacibliyini dərk etməyi öyrənirlər. Bu anlayış sinifdən kənara çıxır, şagirdlərin həmyaşıdları ilə qarşılıqlı əlaqəsinə və qlobal problemlərə münasibətinə təsir göstərir. Fərqli mədəniyyətlərə hörmət hissini inkişaf etdirdikcə, şagirdlər daha dinc və bir-biri ilə əlaqəli dünyaya töhfə verən məsuliyyətli qlobal vətəndaşlar olmaq üçün daha yaxşı təchiz olunurlar.

Yuxarıda qeyd olunanları nəzərə alaraq, bir daha mədəni irsin təhsil və elm üçün zəngin mənbə olduğunu qeyd edə bilərik və bir nəticəyə gələ bilərik ki, məktəblərdə mədəni irs təhsilinin genişləndirilməsi təkcə akademik zənginləşmə məsələsi deyil, həm də gələcək nəsillərin xarakterinin və dünyagörüşünün formalaşmasının mühüm tərkib hissəsidir. Mədəni irsi kurikulumuna daxil etməklə, məktəblər şagirdlərə müxtəlifliyi qiymətləndirmək, tarixi anlamaq və qlobal vətəndaşlığı təşviq etmək üçün müxtəlif alətlər təqdim edir. Tarix dərsləri və ədəbiyyatdan tutmuş incəsənət, musiqi və icma bayramlarına qədər mədəni irsin təhsilə inteqrasiyası şagirdlərin inkişaf edə biləcəyi dinamik, inklüziv mühiti yaradır. Bu səylər vasitəsilə məktəblər mədəni müxtəlifliyin qorunmasına töhfə verə, bəşəriyyəti müəyyən edən bilik və ənənələrin gələcək nəsillər üçün cəmiyyəti zənginləşdirməyə davam etməsini təmin edə bilər.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Appiah, K. A. (2006). *Cosmopolitanism: Ethics in a World of Strangers*. W.W. Norton & Company.
 2. Banks, J. A. (2015). *Cultural Diversity and Education: Foundations, Curriculum, and Teaching* (6th ed.). Pearson Education.
 3. Hollins, E. R. (2015). *Culturally and Linguistically Responsive Teaching and Learning: Classroom Practices for Student Success*. Routledge.
 4. Merryfield, M. M., & Wilson, A. (2005). *Social Studies and World Cultures: Educating for Global Citizenship*. Routledge.
 5. National Council for the Social Studies (NCSS). (2016). *Social Studies for the Next Generation: Preparing Students for College, Career, and Citizenship*.
 6. National Endowment for the Humanities (NEH). (2020). *Teaching with Cultural Heritage*.
 7. Perry, B. D., & McIntyre, S. (2011). The Role of Art and Music in Cultural Education. *International Journal of Arts Education*, 10(2), 54-67.
 8. Sullivan, A., & Reilly, T. (2013). Cultural Heritage and Sustainable Development: Learning from the Past, Building the Future. *Journal of Educational Heritage*, 23(4), 16-29.
 9. UNESCO. (2001). *Universal Declaration on Cultural Diversity*.
 10. UNESCO. (2018). *World Heritage Report 2018: Learning to Realize Education's Promise*.
- Zhao, Y. (2010). *Catching Up or Leading the Way: American Education in the Age of Globalization*. ASCD.

HEYDƏR ƏLİYEV VƏ AZƏRBAYCAN TARİX ELMİNİN AKTUAL PROBLEMLƏRİ

Yaqub Abbasqulu oğlu Səmədov

t.f.d., dosent

yaqub.semedov63@mail.ru

Azərbaycan Dövlət Pedaqoji Universitetinin Ağcabədi filialı

Mikayıl İslam oğlu Mikayılı

mikayil.mikayilli@mdu.edu.az

Mingəçevir Dövlət Universiteti

Xülasə

Azərbaycan tarix elminin inkişafında Heydər Əliyevin rolu fundamental xarakter daşıyır və o, müasir Azərbaycan tarixşünaslığının ideoloji-konseptual əsaslarını ərsəyə gətirən dahi şəxsiyyət hesab olunur. Məhz onun tarix elminə verdiyi böyük dəyərin nəticəsində, sovet dövrünün ideoloji qəliblərindən fərqli milli Tarix Konsepsiyası təşəkkül tapır. Heydər Əliyevin elmi-nəzəri baxışları bu gün və gələcək üçün milli tariximizin yeni aspektdə araşdırılmasına əsaslı zəmin yaradır və tarixçilər qarşısında perspektiv vəzifələr qoyur. Bütövlükdə götürdükdə, Heydər Əliyevin tarix konsepsiyası onun Azərbaycançılıq ideologiyası əsasında meydana çıxan nəzəriyyəyə müvafiq tarixi hadisələrin tədqiqinə müasir yanaşmanı, tarixi şəxsiyyətlərin və irsin yenidən dəyərləndirilməsini, elmi-tədqiqatlara diqqətin daha da artırılmasını və tarixi həqiqətlərin dünyaya çatdırılmasını və s-ni nəzərdə tutur. Bir sözlə, xalqı və dövləti qarşısında misilsiz xidmətləri olan bu dahi şəxsiyyətin çoxcəhətli dövlətçilik fəaliyyəti dövründə Azərbaycan tarix elmidə öz inkişafında yeni mərhələyə daxil olubdur ki, bu da tədqiq edilən problemin aktuallığını daha da yüksəldir.

Məqalənin elmi yeniliyi. Məqalənin xarakterinə uyğun dövrüyə daxil edilən materialların elmi təhlili əsasında Ulu Öndər Heydər Əliyevin Azərbaycan tarix elminin inkişafındakı rolu ümumiləşdirilib və sistemli şəkildə təqdim edilib.

Məqalənin praktik əhəmiyyəti və tətbiqi. Məqalədən Ümummilli lider Heydər Əliyevin Azərbaycan tarixi, eləcə də elmin digər, müxtəlif sahələri üzrə fəaliyyəti müxtəlif aspektlərdə araşdırılarkən, tədris vəsaitləri yazılarkən bir mənbə kimi istifadə oluna bilər.

Açar sözlər: Heydər Əliyev, müasir dövr, Azərbaycan tarixi, elm, aktual problem

Giriş. Ulu öndər Heydər Əliyevin XX əsr Azərbaycan tarixində mühüm xidmətləri olmuş, və onun çoxcəhətli, səmərəli fəaliyyəti ölkəmizin ictimai-siyasi həyatında köklü dəyişikliklərə gətirib çıxarmışdı. Xüsusilə də, Heydər Əliyevin Prezidentliyi dövründə, yəni yeni tarixi şəraitdə ümumbəşəri prinsiplərə uyğun milli-mənəvi dəyərlərimizi zənginləşdirilməsi və daha da inkişaf etdirilməsi istiqamətində böyük uğurlara imza atıldı. Bu baxımdan Heydər Əliyevin irsinin tədqiqi, onun elmi-nəzəri təhlilləri əsasında Azərbaycan tarixinin ayrı-ayrı problemlərinin araşdırılması böyük elmi əhəmiyyətə malikdir [3, s. 3].

Doğurdan da, zəngin və dərin tarixi, fəlsəfi, biliyə malik olan Heydər Əliyev Azərbaycan tarixinin bir sıra aktual məsələlərinin, o cümlədən xalqımızın mənşəyi, dövlətçiliyimizin təşəkkülü və formalaşması, şanlı keçmişimizin ümumdünya tarixində yeri və sair bu kimi mühüm tarixi problemlərin hərtərəfli, dərin, ən başlıcası obyektiv tədqiqini ölkəmizə rəhbərliyinin hər iki dövründə tarixçilər qarşısında aktual və təxirəsalınmaz vəzifə kimi qoymuşdu [1].

Heydər Əliyev həm də tarix elminin dahi bilicisi idi. Azərbaycan və dünya tarixinin incəliklərinə dərin, bələd olan Heydər Əliyev respublikamıza rəhbərlik etdiyi dövrlərdə Azərbaycan tarixi məsələlərini daim diqqət mərkəzində saxlamış və tarix elminin inkişafına xüsusi önəm vermişdir [4, s.7]. Heydər Əliyevin bu istiqamətdə ən mühüm xidmətlərindən biri Azərbaycan Xalq Cumhuriyyəti tarixinin tədqiqi istiqamətində verdiyi göstərişlər olmuşdur. Ulu öndər hələ, Naxçıvan MR Ali Məclisinin deputatı olduğu zaman, bu məclisin 14 yanvar 1991-ci il tarixli sessiyasında Azərbaycan Xalq Cumhuriyyətinin fəaliyyəti ilə bağlı məsələlərə böyük əhəmiyyət vermiş və xüsusi olaraq vurğulamışdır ki: “1918-ci ildə yaranmış Azərbaycan Demokratik Respublikası Azərbaycan xalqının həyatında əlamətdar və tarixi bir hadisədirsə, 1920-ci ildə Azərbaycan Demokratik Respublikasının devrilməsi də pislənməli, qeyri-qanuni hal kimi qəbul olunmalıdır” [7, s.276].

Heydər Əliyevin 18 dekabr 1997-ci ildə imzaladığı “1948-1953-cü illərdə azərbaycanlıların Ermənistan SSR ərazisindəki tarixi-etnik torpaqlarından kütləvi surətdə deportasiyası haqqında” və 26 mart 1998-ci ildə imzaladığı “Azərbaycanlıların soyqırımı haqqında” sərəncamları da tariximizin qaranlıq səhifələrinin daha dərin, araşdırılmasını hüquqi baxımdan əsaslandırdı. Məhz bu sərəncamlardan sonra ermənilərin XX əsr boyu xalqımızın başına gətirdiyi müsibətlər, həyata keçirdiyi soyqırımlar və s-nin sistemli şəkildə tədqiqinə başlandı. Qısa müddət ərzində bu məsələ ilə əlaqədar dissertasiyalar müdafiə olundu, çoxlu monoqrafiya, kitab və məqalələr nəşr edildi [5].

Azərbaycan alimləri və tarixçiləri ilə mütəmadi görüşlər keçirən Ulu Öndər çoxcildli “Azərbaycan tarixi”, “Azərbaycan şəhərlərinin tarixi”, “Azərbaycan xanlıqlarının tarixi”, “Azərbaycan xalqının hərbi tarixi” kimi fundamental əsərlərin, habelə Azərbaycanın görkəmli şəxsiyyətlərinin həyat və fəaliyyətini işıqlandıran monoqrafiyaların da nəşr edilməsini mühüm elmi vəzifə kimi qarşıya qoydu [6].

Tariximizlə bağlı mühüm hadisələrin izahında birtərəfliliyə yol verilməsi, bir sıra hadisə və faktların məqsədli şəkildə təhrif olunması və s. bu kimi mənfi hallar da Heydər Əliyevi nəinki düşündürmüş, əksinə onu ciddi narahat etmişdi. Xüsusilə də, ziyalılarla görüşündə Ulu Öndər bu məsələ üzərində xüsusi olaraq dayanmış, özünün irad və tövsiyələrini bildirirək vurğulamışdır ki, “Ötən 70 illik dövrdə tariximiz təhrif edilmişdir. Həm XX əsrin, həm XIX əsrin, həm də ondan əvvəlki dövrlərin tarixi. Demirəm ki, tamam təhrif edilmişdir, amma tarixə dair əsərlərimizdə təhrif ünsürləri var. İndi isə deyirlər ki, bütün bu 70 ildə olanların hamısı yaramazdır, pisdir, Azərbaycan

xalqı üçün bələdir”. Lakin dahi rəhbər belə məqamda da tarixçilərə tövsiyə edərək bildirdi ki, tariximizin bütün dövrləri bizim üçün əzizdir” [2].

Buna müvafiq olaraq, Heydər Əliyev Azərbaycanın XX əsr tarixini də uzaqgörənliklə aşağıdakı inkişaf mərhələlərinə ayırmışdır: Birinci mərhələ - Azərbaycan Xalq Cümhuriyyətinin mövcud olmadığı tarixi şəraitdən başlayıb 1918-ci il mayın 28-dək, bu respublikanın elan olunuğu tarixlə başa çatır; İkinci mərhələ - Azərbaycan Xalq Cümhuriyyətinin mövcud olduğu dövrü (1918 – 1920-ci illər) əhatə edir; Üçüncü mərhələ-1920-ci il aprel Sovet işğal rejimi ilə başlayıb 18-oktyabr 1991-ci il Müstəqillik Aktinin qəbul olunması ilə başa çatır; Dördüncü mərhələ isə - 1991-ci ilin oktyabrından müstəqilliyimizin bərpası ilə başlanan dövrüdür [5].

XX əsr tarixi ilə yanaşı, Azərbaycanın qədim və orta əsrlər dövr tarixinin də mühüm məsələlərinə Prezident Heydər Əliyev həssaslıqla yanaşmışdır. Belə ki, Azərbaycanın bu tarixi dövrlərinin yenidən araşdırılması, bu dövrə aid abidələrin mühafizəsi, və ya bərpası, bu dövr tariximizin dünyaya çatdırılması, bəhs olunan dövrdə formalaşmış milli-mənəvi dəyərlərimizə sayğı və s. bizim dediklərimizin əyani sübutudur [5].

Nəticə. Beləliklə, Heydər Əliyevin qətiyyətli, prinsipial mövqeyi tariximizin ən aktual problemlərinin tarixçi-alimlərimiz tərəfindən kompleks və obyektiv şəkildə tədqiqinə əlverişli şərait yaratmaqla yanaşı, həm də bir vaxtlar məqsədli şəkildə təhrif olunmuş tarixi həqiqətlərimizin üzərindən “ağ və qara ləkələr”in silinməsində də mühüm rol oynadı.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Cəbiyev Q. Heydər Əliyev və Azərbaycan tarixi. Xalq qəzeti, 15 may 2011, №104, s.3.
2. Cəfərli F. Heydər Əliyev və Azərbaycan tarixi məsələləri. Xalq qəzeti, 24 noyabr 2023.
3. Hüseynova L. Heydər Əliyev irsində Azərbaycan tarixi məsələləri (Müstəqillik dövrü). Bakı: “Təhsil”, 2011, 216 s.
4. Hüseynova L. Heydər Əliyev irsində Azərbaycan tarixi məsələləri (Müstəqillik dövrü). Tarix üzrə fəlsəfə doktoru elmi dərəcəsi almaq üçün təqdim edilmiş dissertasiyanın avtoreferatı. Bakı, 2014, 28 s.
5. Hüseynova L. Heydər Əliyev irsində Azərbaycan tarixi məsələləri (Müstəqillik dövrü). Elektron resurs: <https://lib.aliyev-heritage.org/az/48470251.html>, 2014.
6. Köçərli K. Tarix elminin böyük himayədarı. Elektron resurs: <https://old.xalqqazeti.com/az/news/education/3317422.04.2013>.
7. Səfiyeva Ə. Heydər Əliyev irsində müasir Azərbaycan tarixinin dəyərləndirilməsi. Akademik Tarih ve Düşünce Dergisi, c.10, say 1, 25.08.2023, s.270–281.

NİZAMİ VƏ SƏDİ

İbrahim Nəsir oğlu Quliyev

filologiya üzrə fəlsəfə doktoru, dosent

yhgazet@gmail.com

Bakı Slavyan Universiteti

Xülasə

Məqalədə iki dünya şöhrətli nəhəng sənətkarın-Nizami Gəncəvinin “Sirlər xəzinəsi” və Sədi Şirazin “Bustan” əsəri müqayisəli şəkildə təhlil olunur, hər iki əsərin strukturu, ideya-məzmun xüsusiyyətləri, obrazlar sistemi intertekstuallıq müstəvisində tədqiq edilməklə həm də Şərqdə geniş yayılmış nəzirçilik ənənəsinin bütövlükdə ədəbi proseslərə təsiri araşdırılır. Onu da qeyd edək ki, bu iki mətnin strukturu heç də ədəbi məktəbə çevrilmiş “aşkar nəzirə” janrı prinsipinə uyğun gəlmir, bununla bərabər “Bustan”ı diqqətlə araşdırdıqda onun Nizami Gəncəvinin “Sirlər xəzinəsi”nin təsiri ilə yazıldığını müəyyən etmək olur. Müəllif “Bustan”ın

Nizami ənənələri çərçivəsində tədqiq edilməsinin onun həm ideya-məzmun xüsusiyyətlərinin, həm də bədii məziyyətlərinin öyrənilməsində əhəmiyyətli olduğunu vurğulayır.

Açar sözlər: “Sirlər xəzinəsi”, “Bustan”, intertekstuallıq, mətn, məsnəvi, tanrı

Mövzunun girişi

İstənilən mətnin özündən əvvəlki və ətrafdakı mədəniyyətlərin mətnləri ilə əlaqəsi tarixən mövcud olsa da, XX əsrin 60-cı illərindən başlayaraq strukturalizm və poststrukturalizm cərəyanı çərçivəsində bu problem daha geniş şəkildə araşdırılmış və onun əsas xüsusiyyətləri intertekstuallıq termini altında ümumləşdirilmişdir. İntertekstuallığı “mətnin universal xüsusiyyəti hesab edən” M.M.Baxtin və “mətnin yalnız intertekstual münasibətlər sayəsində mövcud olduğunu iddia edən” (Barthes R. Texte (1973) Encyclopedia universalis Vol. 15.) Baxtin yanaşması bolqar-fransız kulturoloqu və ədəbiyyatşünası Julia Kriisteva tərəfindən ümumləşdirilərək konkret tezislər halına gətirilmişdir. Baxtin bir az da irəli gedərək “hər hansı bir mətn sitat mozaikası kimi qurulur, istənilən mətn digər mətnlərin mənimsənilməsi və çevrilməsidir” (Kristeva, J. (1967). Bakhtine, le mot, le dialogue et le roman//Critique, 1967. T.23, N 239, p.438-465.) düsturlaşdırılmışdır.

Mövzunun aktuallığı

Biz intertekstuallıq nöqtəyi-nəzərindən klassik ədəbiyyata yanaşdıqda görürük ki, əksər mətnlər “mövcud mətnlərin digər kodlara və işarələrə çevrilməsi” kimi meydana çıxır. Mətnə intertekstual mövqedən yanaşanlar, ümumiyyətlə, heç bir mətnin yeni olmadığını bildırırlər. Nizami Gəncəvinin “Sirlər xəzinəsi” poemasına yazılan nəzirələr müxtəlif zamanlarda dönə-dönə təhlil edilsə də, intertekstuallıq baxımından mövzunun tədqiqinə çox az rast gəlirik. Bu məqalədə Sədi Şirazinin “Bustan” poeması məhz qeyd edilən müstəvidə təhlil olunur.

Tədqiqatın məqsədi və vəzifələri

Tədqiqatın məqsədi və vəzifəsi Nizami Gəncəvinin ölməz “Sirlər xəzinəsi”nin farsdilli epik ədəbiyyata təsirini miqyasını müəyyən etmək və konkret olaraq Sədi Şirazinin “Bustan” poemasında mətnlərə əlaqələri üzə çıxarmaqdır.

Tədqiqatın metodu

Tədqiqatda əsasən tarixi müqayisəli və tipoloji müqayisəli metodlardan istifadə edilmişdir.

İntertekstuallıq baxımından deyə bilərik ki, Nizami Gəncəvi təxminən 800 illik bir dövr ərzində özündən sonrakı ədəbiyyatın inkişaf yolunu, mövzu, ideya və bədii –estetik dəyərlərini müəyyən etmişdir.

Tədqiqatın aparılma üsulu

Başlanğıcını Firdovsinin “Şahnamə”sindən alan “Xosrov və Şirin” dastanı zaman-zaman digər mətnlərlə dialoqda yeni yeni kod və işarələrlə fərqli şəkildə təzahür etmişdir. Lakin Nizaminin bu və digər dastanları ətrafında geniş danışıldığı üçün bu məqaləmizdə “Sirlər xəzinəsi” və Sədi Şirazinin “Bustan”ı arasında intertekstuallıq prinsiplərinin təzahüründən danışacağıq.

Sədi Şirazi “Bustan”ı (Şərqdə çox vaxt bu əsər “Sədinamə” adlandırılır) hicri-qəməri tarixlə 655-ci ildə yazıb tamamlamışdır. Əsər əsrlərlə məktəb və mədrəsələrdə dərs vəsaiti kimi, fars poeziya dilinin ən yaxşı nümunəsi kimi tədris edilmiş, İranda və xarici ölkələrdə dəfələrlə çap olunmuş, bir çox əcnəbi dillərə tərcümə olunmuşdur. Bu da onun həqiqi qüdrətindən xəbər verir [1. s. 613]

Ədəbiyyatın icmalı

Böyük Azərbaycan şairi Nizami Gəncəvinin “Sirlər xəzinəsi” ilə Sədi Şirazinin “Bustan” poemaları arasında həm struktur, həm ideya-məzmun, həm də leksik-dil vahidləri baxımında bir sıra oxşarlıqların, analoji cəhətlərin olduğunu heç kəs inkar edə bilməz. Məmməd Səid Ordubadi də “Nizamiyə təqlid etmiş şairlər” adlı məqaləsində bu fikrə işarə edərək yazır: “Sədinin əsəri olan “Bustan” məfkurəvi cəhətlərdə az da olsa, quruluş cəhətlərində isə tamamilə Şeyx Nizaminin “Məxzənül-əsar”ını təmsil ediyor” [2.224]. Biz bu yazıda iki əsər arasında analoji xüsusiyyətləri müqayisəli təhlilə cəlb etməyə çalışacağıq. Onları aşağıdakı kimi sıralaya bilərik: Hər iki əsər farsca yazılıb; Hər ikisi janr etibarilə poemadır; Hər ikisi əruz vəznində, məsnəvi şəkildə qələmə alınmış; Hər ikisi dini-fəlsəfi və didaktik-əxlaqi əsərdir; Hər ikisi Tanrının tərfi ilə başlayır; Hər ikisində

Məhəmməd Peyğəmbərin mədhi (nət) yer alır; Hər ikisində dövrün hökmdarlarının mədhi var; Hər ikisində kitabın yazılma səbəbinə aid bölmə var; Hər ikisi fəsillərə bölünür və hər fəslin öz adı var; Hər ikisində yüzdən çox Azərbaycan-türk sözü işlənmişdir.

İstifadə olunan materiallar.

Qeyd etdiyimiz kimi, “Sirlər xəzinəsi” Tanrının tərfi ilə başlayır və ilk beyt bu cür səslənir:

بسم الله الرحمن الرحيم
هست کلید در گنج حکیم

[3.3]

(*Bismillahir – Rəhmanir – Rəhim*
Həkim xəzinəsi qapısının açarındır).
(*Sətri tərcümə İ.Quliyevindir*)

Quranda yer alan “Rəhman - Bağışlayan”, “Rəhim - Mehriban”, “Həkim - hikmətli” olmaqla Tanrının üç adı yuxarıdakı sitatda qeyd olunmuşdur.

“Bustan” da eyni şəkildə Tanrının tərfi ilə başlayır. “Allahın adı ilə” mənasında Nizamidəki ərəbcə “Bismillah” ifadəsi Sədidə həmin mənada farsca “Be nam-e Xoda” kimi verilmişdir.

به نام خدایی که جان آفرید
سخن گفتن اندر زبان آفرید

(1.s.33)

(*O tanrının adına ki, canı yaratdı,*
Dildə söz söyləməyi yaratdı).

Nizami birinci mısradə Tanrının “Bağışlayan”, “Mehriban” olmaqla iki adını, Sədi də Tanrının “Can yaradan”, “Söz söyləməyi öyrədən” olmaqla iki adını çəkir.

Nizami vurğulayır ki, Tanrı var olanda uca, yəni “Göy”, habelə “yastı”, yəni “Yer” yox idi. Sonra deyir ki, bu ikisi olmayanda, yəni Qiyamət günündə, Tanrı yenə olacaq:

بود و نبود آنچه بلند است و پست
باشد و این نیز نباشد که هست

[3.s.4]

(*O varkən uca və yastı hələ yox idi,*
İndi olanlar yox olanda da o, var olacaq).

Məsələ ilə bağlı Sədi Şirazi yazır ki, Tanrı ucanı (Göyü), yastını (Yeri) tutub saxlayır və O, haqq-hesab (Qiyamət) gününün sahibir:

به قدرت نگهدار بالا و شیب
خداوند دیوان روز حساب

[1.34]

(*O, gücü ilə ucanı, yastını saxlayır,*
Hesab günündə divanın Tanrısıdır).

Nəticələrin təhlili

“Tanrının tərfi” başlıqlı hissədə Nizami 117, Sədi isə 97 beyt nəzmə çəkmişdir. Bunlar da bir-birinə yaxın olan rəqəmlərdir. Nizami Tanrını aşağıdakı kimi xarakterizə edir: Tanrı - düşüncənin başlanğıcı və sözün sonudur; Bütün var olanlardan öncə var olandır; Bütün qalanlardan sonra var olandır; Başlanğıcı olmayan aləmin ilk öndəridir; Bütün səxavət çeşmələrini işə salandır; Bütün var olanları ixtira edəndir; Günəşin qurşağına inci düzəndir; Yer üzünü və suları bəzəyəndir; Pərdəli fələyin pərdəsini açandır; Pərdəli işləri bilənlərin pərdəsini saxlayandır; İç aləmini bəsləyənlərin tərbiyəçisidir; Ruzi yeyənlərin gündüzünü açandır; Aqlın incə sapına inci düzəndir; Aqlın görən gözlərinə işıq verəndir; Pak alınlığın alına öz damğasını vurandır; Taxta əyləşənlərə taxt verəndir; Bismiş tədbirləri çiyləşdirəndir; Təqsirkarların üzrünü qəbul edəndir; Qovğadan qorxanların dargasıdır; Bilicilərin tədbirlərinin çeşməsidir; Vücudu və sifətləri əzəli və əbədidir; Kainatı var edən və yox edəndir.

Bəs Sədi Tanrı haqqında necə düşünür: Tanrı-canı yaradandır; Dilə söz söyləməyi öyrədəndir; Bağışlayan–əltutandır; Səxavətli– xətdən keçən– üzrü bağışlayandır; İzzət sahibidir;

Ad-san qazanan padşahların başçısıdır; Elmi sonsuz olandır; Eyib-nöqsanları örtəndir; Göyün və Yerin Tanrısıdır; Ruzi verəndir; Zəngin olandır; Hər şeyə buyruq verəndir; Uca və uludur; Taxta oturanlara tac verəndir; Hər nədən xəbərdar olandır; Əzəli və əbədi olandır; Elmi hər şeyi əhatə edəndir.

Göründüyü kimi, Nizami və Sədi qələmində Tanrının gördüyü işlər təqribən eynidir. Hər iki şairin Tanrıya verdiyi vəsflər Qurandan qaynaqlanır.

Elmi izah

Hər iki poemada sonrakı başlıq “Peyğəmbərin tərifı” adlanır. Hər iki şair bu tərifə “nət” deyirlər. Hər iki əsərdə Məhəmməd Peyğəmbərin özəllikləri, üstünlükləri, Tanrı qatında sayğısı, gözəl davranışı, doğru yolu təbliğ etməsi və s. sadalanır. Nizami və Sədinin islam peyğəmbərlərinə sayğı və sevgisi bu başlığın hər misrasında aydın görünür. Bu başlıqdan bir sitat veririk. Nizami orada Məhəmməd Peyğəmbərin fəşahətini, gözəl nitqini qeyd edərək, onun Adəm peyğəmbərdən və o Məsih olan İsa peyğəmbərdən üstün olduğunu vurğulayır.

امی گویا بزبان فصیح

از الف آدم و میم مسیح

[3.10]

(O öz fəşahətli dili ilə dərs keçməyən olub,

Amma Adəmdən “əlif”i, Məsihdən “mim”i alıb).

Sədinin peyğəmbərin tərifinə həsr etdiyi 30 beytdən birinə diqqət edək. Şair onu peyğəmbərlərin başçısı, din yolunun öndəri, Tanrının güvəndiyi və yanına Cəbrailin endiyi şəxs adlandırır:

امام رسل ، پیشوای سبیل

امین خدا، مهبط جبرئیل

[1.s.35]

(Rəsulların başçısı, din yolunun öndəri,

Tanrının güvəndiyi, Cəbrayılın həmsöhbəti).

Növbəti başlıq kitabların ithaf olunduğu hökmdarların tərifı adlanır. Nizami bu əsərini Fəxrəddin Bəhramşah bin Davud adlı hökmdara həsr edib. Həmin tərif 29 beytdən ibarətdir. Sədi öz kitabını Əbubəkr bin Səd bin Zəngi adlı hökmdarın adına yazıb, tərifin 47 beyti var. Beytlər yenə təqribən yaxındır.

“Kitabın yazılmasının səbəbi” anlamında “Dər məğam və in name” başlığında Nizami poemanı nəzmə çəkməsinin səbəbini ortaya qoyur. Beytlərin sayı 43 olan bu hissədə şair əsasən özündən söz açır.

من که سراینده این نو گلم

باغ تورا نغمه سرا بلبلم

[3.24]

(Mən ki, bu təzə gülün tərənnümçüsüyəm,

Sənin bağının nəğmə qoşan bülbülüyəm).

“Kitabın yazılmasının səbəbi” mənasında 30 beytli “Dər səbəbe-nəzme-ketab” başlığında Sədi əsərin yazılma səbəblərini açıqlayır, sonra Nizami kimi, özündən danışaraq yazır:

در اقصای گیتی بگشتم بسی

بسر بردم ایام با هر کسی

[1.37]

(Dünyanın yan-yörəsini çox gəzdim,

Hər kimsə ilə bir zaman başa vurdum).

Maraqlısı odur ki, hər iki şair bu başlıqlarda öz ləqəblərini çəkirlər. Nizamiyə baxaq:

پیش نظامی به حساب استند،

او دگر است، این دگران کیستند

[3.25]

(Nizamiyə hesabat üçün ayağa dururlar,

Mən ayrısıyam, bunlar kimdirlər?)

Sədi öz ləqəbini bu beytdə səsləndirir:

گل آورد سعدی سوی بوستان

به شوخی، فلفل به هندوستان

[1.s.38]

(Sədi bustana sarı gül gətirdi,

Sanki Hindistana istiot gətirdi).

Tədqiqatda əldə olunan nəticələr

Qeyd edək ki, Nizami “Sirlər xəzinəsi” əsərini 20 fəslə bölür, onlara “məqalət” adını qoymuşdur. Sədi isə “Bustan”ı 10 fəslə bölür və onları “bab” adlandırır. Ərəbcə olan bu sözlər “fəsil” anlamına gəldiyi üçün daxili sinonim ifadələrdir.

“Sirlər xəzinəsi”nin 1-ci fəslə “Dər afərinəşə-Adəm”, yəni “Adəmin yaranışı haqqında” adlanır. Sədi bu adda fəsilə yer ayırmamışdır. Həmin əsərin 2-ci fəslə “Dər ədl və negəhdariye-ensaf”, yəni “ədaləti və insafı qorumaq” adlanır. Nizami bu fəsildə buyurur: İnsan canlıların şahıdır; Şah ölkəni qurub yaratmalıdır; Şah ölkəsinin hər işinə cavabdehdir; İnsan dünya üçün qəmlənməsin; İnsan təvazökar olmalıdır; İnsan Tanrıya bağlanmalıdır; İnsan yaxşılıq etməlidir; Şah adil-xeyirxah olmalıdır; Şah ölkəni, qoşunu yaxşı saxlamalıdır; Şah zülm etməməlidir; Şah ölkəni ədalətlə idarə etməlidir; Hər işdə insafı gözləmək lazımdır.

Nizami Adəmin yaranışından sonra əsərinin ilk fəslini ədalətə həsr etdiyi kimi, Sədi də poemasının ilk fəslini ədalətlə həsr edir və onu “Dər ədl, tədbir və rəy”, yəni “ədalət, tədbir və rəy” adlandırır. Nizaminin “insaf” adlandırdığı söz “tədbir və rəy” deməkdir.

Sədi yazır: Şah yoxsulların qeydinə qalmalıdır; Şah camaatını yaxşı saxlamalıdır; Şah əhalisini incitməməlidir; Şah zülmün kökünü kəsməlidir; Şah hər yerdə ədaləti gözləməlidir; Şah düz adamları vəzifəyə qoymalıdır; Şah pis adamları vəzifədən çıxarmalıdır; Şah ticarəti və tacirləri himayə etməlidir; Ölkədə səyyahları, gəzintiyə gələnləri incitmək olmaz; İnsan comərd – səxavətli – əltutan olmalıdır.

Göründüyü kimi, ədalət prinsipi ilə əlaqədar Nizami və Sədinin fikirləri üst-üstə düşür. Nizaminin dediyini təqribən Sədi də deyir.

Nizami insani dəyərlər arasında ədalətə ən ox önəm verir. Onun nəzərinə, ağılı boynu hünərdən azad deyil, yəni ağıl – insani dəyərlərin bir yoludur, amma heç bir insani dəyər ədalətdən üstün deyil.

گردن عقل از هنر آزاد نیست

هیچ هنر بهتر از داد نیست

[3.s.61]

(Ağlı boynu hünərdən azad deyil,

Heç bir hünər ədalətdən üstün deyil).

Nizaminin ədalət haqda konsepsiyası qədim yunan filosofu Siseronun mülahizəsi ilə düz gəlir. Nizamidən 13 əsr öncə Siseron qeyd edir: “Справедливость есть высшая из всех добродетелей”. (Ədalət – bütün insani dəyərlərin alisidir) [4.s.304]

Digər materiallarla müqayisə

Alman filosofu İ.Kant (1724-1804) bütün dünya filosofları kimi, ədalətə böyük dəyər verərək yazırdı: “Когда справедливость исчезнет, то не остаётся ничего, что могло бы придать ценность жизни людей” (Nə zaman ki ədalət ölür, insanların həyatına dəyər verə bilən heç nə qalmır) [4.198]

Nizami ədalət prinsipini önə çəkərkən, şah – ölkə – qoşun triptixini qabardır. Ədib doğru olaraq deyir ki, şah ölkənin və qoşunun xeyirxahı olsa, onlar da şahın xeyirxahı olacaq. Demək, ölkənin necəliyi ölkə başçısından, əhalidən və qoşundan asılıdır:

شهر و سپه را چو شوی نیکخواه

نیک تو خواهد همه شهر و سپاه

[3.53]

*(Ölkənin və qoşunun xeyirxahı olsan,
Bütün ölkə və qoşun da yaxşılığını istər).*

Ədalətlə bağlı şah – ölkə – qoşun üçlüyünü Sədi də diqqətdən yayındırmır. O hesab edir ki, şah tacirə, ticarətə arxa olmalıdır, yoxsa ölkəyə və qoşuna xeyrin qapılarını bağlamış olur.

شهنشہ کہ بازار گاترا بخست
در خیر بر شهر و لشکر بیست

[1.43]

*(Şahənşah ki, taciri incik salır,
Ölkəyə, qoşuna xeyir qapısını bağlar).*

Nizami və Sədinin rəyincə, şah xalqı incidərsə, ədalət prinsipi pozulmuş olur. Onların ikisi də bunu etməməyi hökmdara tövsiyə edirlər. Odur ki, Nizami deyir.

راحت مردم طلب، آزار چیست؟
جز خجلی حاصل این کار چیست؟

[2.53]

*(Xalqın rahatlığını tələb et, incitmək nədir?
Utancdan başqa bu işin ayrı hasili nədir?)*

Nizaminin toxunduğu məsələyə Sədi də toxunub vurğulayır ki, şah bacarırsa xalqın ürəyini yarmamalı, yəni xalqı incitməməli, yoxsa öz kökünü, hakimiyyətinin kökünü kəsmiş olur.

مکن تا توانی دل خلق ریش
وگر میکنی، میکنی بیخ خویش

[1.42]

*(Bacarıncə xalqın ürəyini yaralama,
Əgər etsən, öz kökünü kəsmiş olarsan).*

Nizami, Sədi bu qənaəti bölüşürlər ki, yaxşılıq etmək, əl tutmaq ədaləti gözləmək deməkdir. İnsan yaxşı əməl edərsə, Yaradan ondan razı qalacaq, deyə Nizami düşünür:

عمر به خشنودی دلها گذار
تا ز تو خشنود شود کردگار

[3.56]

*(Ömrünü ürəkləri razı salmaqla keçir –
Ki, Yaradan da səndən razı qalsın).*

[5.328]

Sədi yuxarıdakı fikri dəstəkləyərək, buyurur ki, kərəm et, təmənnəsiz yaxşılıq et ki, sabah divan qurulanda, qiyamət olanda, etdiyinə uyğun sənə dərəcə versinlər.

کرم کن که فردا که دیوان نهند
منازل به مقدار احسان دهند

(1.s.56 Bustan)

*(Kərəm et, əgər sabah divan qursalar,
Dərəcələri yaxşılığa uyğun verəcəklər).*

Bu iki sitata nəzər etdikdə görürük ki, hər ikisinin birinci misrasında şərt var, ikinci misrasında isə nəticə. Nizaminin dediyi “ki, yaradan səndən razı qalsın”, Sədinin dediyi “dərəcələri yaxşılığa uyğun verəcəklər” kontekst daxilində sinonim misralardır.

Nizami, Sədi belə düşünürlər ki, şah var-dövlət yığarsa, ədaləti pozmuş olur, əksinə, yığmazsa, onu qorumuş olur. Nizami göstərir ki, Firudin və Sam adlı qədim İran şahlarının sərvəti saya gəlmirdi, ancaq öldükdə özlərilə heç nə apara bilmədilər.

زین گهر و گنج که نتوان شمرد
سام چه بر داشت، فریدون چه برد؟

[3.56]

*(Bu saya gəlməz inci və xəzinədən
Sam nə götürdü, Firudin nə apardı?)*

Nizami kimi var yığmamağı tövsiyə edən Sədi düşünür ki, şah – comərd – xoşəxlaqlı – bağışlayan olmalı, haqqı Tanrı ona şahlıq əta etdiyi kimi, o da xalqa yaxşılıq əta etməlidir.

جوانمرد و خوش خوی و بخشنده باش

چو حق بر تو باشد تو بر خلق باش

[1.s.45]

(Comərd, xoşəxlaqlı, bağışlayan ol,

Haqq sənə əta etdi, sən də xalqa et).

Qurani-kərimdə Tanrının adlarından biri “qədim” kimi qeyd olunub. Onun mənası “heç bir canlı və cansız varlıq olmadıqda var olan” deməkdir. Həm Nizami, həm də Sədi bu ada müraciət edirlər. Nizami bu haqda yazır ki, Tanrı qədim (kimsəsiz, heç nəsiz) dünyanın öndəri, qələmin boynuna mirvari salandır, yəni qələmi ilk tərپənişə gətirəndir.

سابقه سالار جهان قدم

مرسله پیوند گلوی قلم

[3.s.3]

(Tanrı) Qədim dünyanın ilk öndəri,

Qələmin boynuna mirvari salandır.

“Qədim” adına yer ayıran Sədi bu qənaətdədir ki, Tanrıya ona görə ucalıq və mənəmlik yaraşır ki, onun varlığı qədim və özlüyü zəngindir.

مرا اورا رسد کبریا و منی

که ملکش قدیم است و ذاتش غنی

[1.34]

(Ucalıq və mənəmlik ona yaraşır,

Çünkü varlığı qədim, zəti zəngindir).

Nəzər etdikdə görürük ki, Nizaminin “qədim dünya” mənası da “cahan-e gədim” formatı Sədidə “var-e qədim” anlamında olan “molkeş gədim” formatındadır. Demək, Nizaminin “qədim dünya” anlayışı Sədinin “varlığı qədim” anlayışının eynidir.

“Uca-yastı” antonim cütlüyünə hər iki dahi yer ayırır. Onlar “uca” dedikdə, “göy” anlayışını, “yastı” dedikdə, “yer” anlayışını nəzərdə tuturlar. Nizami “uca-yastı” məfhumunu “bolənd-pəst” olaraq, Sədi isə “bala-şib” olaraq verir. Göründüyü kimi, “bolənd” farsca “bala”nın, “pəst” farsca “şil”in sinonimi sayılırlar.

Ümumi yekun

Təbii ki, bütün bu sdaladıqlarımız Sədinin Nizamidən ciddi şəkildə təsirləndiyini və bu təsirin hətta Nizami obrazlarının bütöv şəkildə “Bustan”a gəlməsi ilə nəticələndiyini göstərir. Bu iki böyük sənətkarı yaxınlaşdıran əsas cəhətlərdən birincisi isə onların hər ikisinin dünyaya eyni prizmadan-bəşəri humanizm, insansevərlik gözü ilə baxmaları, qəlblərindəki mərhəmət və ədalət duyğularının bir müstəvidə təzahür etməsi olmuşdur.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Sədi Şirazi. “Bustan”, be təshih və touzihe-doktor Qulamhüseyn Yusifi, Tehran, çape-əvvəl, 1359. 613 səh.)
2. Məmməd Səid Ordubadi, Nizaminin dövrü və həyatı, Məqalələr toplusu II, Bakı, Elm, 2021, səh.179, 224 s.
3. Nizami Gəncəvi, Külliyyatı-Xəmsə, I c., Tehran, “Cavidan”, 1374, 678 s., səh. 3-də
4. Афоризмы античных мудрецов, составители А.Ю.Кожевников, Г.Б.Линдберг, Москва, “Олма Медиа Групп”, 2010, 304 с.
5. Nizami G., Sirlər xəzinəsi, Bakı “Elm”, 2014, 328 s.

ТЕХНОЛОГИЧЕСКОЕ ЛИДЕРСТВО И НАЦИОНАЛЬНЫЙ СУВЕРЕНИТЕТ АЗЕРБАЙДЖАНА: РАЗВИТИЕ НАУКИ, ПРОРЫВНЫХ ТЕХНОЛОГИЙ И ИННОВАЦИОННОЙ СИСТЕМЫ

Ирана Октай Мамедова

Доктор Философии по Педагогике

elchin_mamedzade@hotmail.com

Азербайджанский Государственный Педагогический Университет

Аннотация

В статье рассматриваются ключевые аспекты достижения технологического лидерства и укрепления национального суверенитета Азербайджана через развитие науки, прорывных технологий и национальной инновационной системы. Анализируются государственные инициативы, стратегические программы и институциональные механизмы, направленные на формирование инновационной инфраструктуры, поддержку научных исследований и внедрение современных технологий в экономику и социальную сферу. Особое внимание уделяется подготовке высококвалифицированных кадров, созданию исследовательских центров, технопарков и инновационных кластеров, а также интеграции науки и промышленности. Сделан вывод о том, что комплексное развитие науки, технологий и инновационной системы является стратегическим фактором технологической независимости, конкурентоспособности экономики и повышения качества жизни населения.

Ключевые слова: технологическое лидерство, национальный суверенитет, прорывные технологии, инновации, инновационная система.

Введение

В условиях глобальной конкуренции технологическое лидерство становится ключевым фактором экономической устойчивости, национального суверенитета и стратегической независимости государства. Для Азербайджана, стремящегося к инновационному развитию и усилению роли в мировой экономике, особое значение имеют государственные инициативы в области науки, внедрения прорывных технологий и формирования национальной инновационной системы. Развитие инновационной инфраструктуры способствует повышению конкурентоспособности экономики, подготовке высококвалифицированных специалистов и укреплению стратегической независимости страны.

Методы

В ходе исследования были использованы теоретические методы (анализ, синтез, обобщение научной литературы), эмпирические методы (наблюдение, анкетирование, педагогический эксперимент), а также методы обработки данных (количественный и качественный анализ).

Технологическое лидерство рассматривается как преимущество государства в создании и внедрении прорывных технологий, обеспечивающее стратегическое превосходство на глобальном рынке. Оно формируется через сочетание научного, инженерного, организационного и институционального потенциала.

Клаус Шваб и Всемирный экономический форум (World Economic Forum) изучают концепцию технологического лидерства и роль инноваций в глобальной конкурентоспособности стран. В ежегодных Global Competitiveness Reports оценивается влияние науки, технологий и инноваций на экономику [6]. Кристофер Фриман и Бен Рамберг являются одними из основателей концепции национальных инновационных систем (National Innovation Systems, NIS). Кристофер Фриман и Бен Рамберг являются одними из основателей концепции национальных инновационных систем (National Innovation Systems, NIS), которая рассматривает инновации как результат взаимодействия различных элементов экономики и общества. По их теории, технологическое лидерство государства формируется через

интеграцию науки, образования, промышленности и государственных институтов, что обеспечивает создание эффективной инновационной инфраструктуры и устойчивое развитие экономики.

Фриман подчеркивал, что инновационная активность не возникает спонтанно, а зависит от координации между научными организациями, предприятиями и государственными органами, которые совместно создают условия для генерации, адаптации и распространения технологий. Он отмечал важность формирования институциональной среды, стимулирующей исследования и разработки, внедрение новых технологий и подготовку высококвалифицированных специалистов [3]. Лундвалл, в свою очередь, акцентировал внимание на интерактивном характере национальных инновационных систем, где обмен знаниями и технологиями между участниками системы играет ключевую роль. Он утверждал, что устойчивое технологическое лидерство достигается не только через создание научных центров и инновационных предприятий, но и через развитие социальных и организационных связей, способствующих распространению знаний и ускорению внедрения технологий [4].

Концепция NIS Фримана и Лундвалла объясняет, почему успешные страны с технологическим лидерством обладают согласованной инновационной экосистемой, где государственная политика, образование, наука и промышленность функционируют как единый механизм, обеспечивая генерацию и коммерциализацию прорывных технологий.

Марио Пессоа и Келли Пак исследовали роль инновационных кластеров, стартапов и технологических парков как ключевых факторов национального технологического лидерства. В своих исследованиях они подчеркивают, что создание инновационных экосистем позволяет объединять научно-исследовательские организации, образовательные учреждения и предприятия в единую сеть взаимодействия. Авторы отмечают, что кластеры и технопарки стимулируют генерацию новых идей, ускоряют внедрение технологий в производство и обеспечивают передачу знаний между участниками системы. Стартапы, в свою очередь, выступают как гибкие и динамичные элементы инновационной экосистемы, способные быстро реагировать на новые технологические вызовы и трансформировать научные результаты в коммерчески значимые продукты. Пессоа и Пак утверждают, что устойчивое технологическое лидерство достигается не только за счет накопления научного потенциала, но и через эффективную организацию взаимодействия участников инновационной системы, поддержку стартапов и создание инфраструктуры, обеспечивающей интеграцию науки, промышленности и предпринимательства. Их работы показывают, что наличие развитых кластеров и технопарков напрямую связано с конкурентоспособностью экономики и способностью государства занимать лидирующие позиции в области высоких технологий [5].

Международные организации, такие как UNDP, UNESCO и World Bank, активно исследуют вопросы внедрения технологий, поддержки науки, развития инновационных экосистем и формирования человеческого капитала. В своих отчетах они демонстрируют, что инвестиции в научные исследования, подготовка квалифицированных специалистов и поддержка инновационных стартапов напрямую способствуют укреплению технологического лидерства государства.

UNDP в своих аналитических материалах подчеркивает важность интеграции научной и образовательной инфраструктуры для развития национальных инновационных систем [7], а UNESCO акцентирует внимание на роли науки и технологий в устойчивом социально-экономическом развитии [8]. Всемирный банк в рамках программ поддержки инновационной экономики отмечает, что технологическое лидерство достигается через создание инновационной инфраструктуры, поддержку исследовательских центров, технопарков и стартапов, а также через формирование благоприятной институциональной среды для коммерциализации технологий [9].

Анализ отчетов этих организаций показывает, что системный подход к развитию науки, технологий и человеческого капитала является ключевым фактором формирования конкурентоспособной и инновационно развитой экономики, способной занимать лидирующие позиции на глобальном технологическом рынке.

Национальная инновационная система представляет собой совокупность государственных институтов, научно-исследовательских организаций, образовательных учреждений и предприятий, обеспечивающих генерацию, адаптацию и распространение технологий в экономике. Современные исследования подчеркивают взаимосвязь технологического лидерства с инвестициями в науку, подготовкой кадров, поддержкой стартапов и инновационных кластеров. Государственные программы «Национальная стратегия развития науки и инноваций» и «Программа поддержки стартапов и технопарков» отражают применение концепций национальных инновационных систем на национальном уровне.

Выводы

Азербайджан активно реализует стратегические программы поддержки науки и инноваций. Среди приоритетных направлений — энергетика, информационно-коммуникационные технологии, биотехнологии, нанотехнологии и искусственный интеллект. Государство создало инфраструктуру для развития исследовательских центров, технопарков и инновационных кластеров. Особое внимание уделяется подготовке высококвалифицированных кадров, развитию научного потенциала молодежи и поддержке стартапов. Прорывные технологии внедряются в промышленность, здравоохранение и образование, повышая эффективность производства и конкурентоспособность экономики на международной арене [2]. Национальная инновационная система Азербайджана функционирует как интегрированная сеть государственных институтов, научно-исследовательских организаций, университетов и частного сектора. Её основные задачи:

- ✓ генерация знаний и инновационных продуктов;
- ✓ коммерциализация технологий;
- ✓ поддержка предпринимательства;
- ✓ стимулирование инновационной активности.

Технологический суверенитет достигается за счет независимого научного потенциала, развития критически важных отраслей, локализации производства высокотехнологичной продукции и создания собственных стандартов и платформ для инноваций. Институциональная координация и государственная поддержка являются ключевыми факторами устойчивого функционирования системы. Достижение технологического лидерства и укрепление национального суверенитета Азербайджана напрямую зависят от комплексного развития науки, прорывных технологий и национальной инновационной системы.

В качестве практического примера реализации концепции технологического лидерства и национальной инновационной системы в Азербайджане следует выделить государственные программы и стратегические документы. Одним из ключевых документов является «Национальная стратегия развития науки и инноваций на 2020–2030 гг.». Этот документ определяет приоритетные направления развития науки, внедрения прорывных технологий и создания инновационной инфраструктуры. Стратегия акцентирует внимание на:

- ✓ развитию исследовательских центров и технопарков;
- ✓ поддержке стартапов и инновационных предприятий;
- ✓ подготовке высококвалифицированных специалистов;
- ✓ интеграции науки, образования и промышленности;
- ✓ стимулировании международного сотрудничества в области науки и технологий.

Реализация стратегии направлена на укрепление технологического суверенитета Азербайджана, повышение конкурентоспособности экономики и формирование устойчивой

инновационной экосистемы, способной поддерживать внедрение прорывных технологий и развитие человеческого капитала [1].

Внедрение прорывных технологий в ключевые отрасли способствует укреплению национального суверенитета, повышению качества жизни и интеграции Азербайджана в глобальную инновационную среду.

Литературы

1. Azərbaycan Respublikası. Milli inkişaf strategiyası 2020–2030-cı illər üçün. — Bakı, 2020. — 112 s.
2. Azərbaycan Respublikası. Startaplar və texnoparklar üçün dəstək proqramı. — Bakı, 2021. — 64 s.
3. Freeman, C. Technology and National Economic Performance. — London: Pinter, 1987. — 320 p.
4. Lundvall, B.-Å. National Systems of Innovation: Towards a Theory of Innovation and Interactive Learning. — London: Pinter, 1992. — 344 p.
5. Pezzotta, M., Pack, K. Innovation Clusters, Startups, and Technological Leadership. — Journal of Technology Management, 2015. — Vol. 28, № 3. — P. 45–62.
6. Schwab, K. The Global Competitiveness Report. — World Economic Forum, 2019–2025. — Geneva.
7. UNDP. Human Development Report: Innovation and Technology. — New York: UNDP, 2020. — 112 p.
8. UNESCO. Science, Technology and Innovation for Sustainable Development. — Paris: UNESCO, 2018. — 96 p.
9. World Bank. Innovation Policy: Building the National Innovation System. — Washington, DC: World Bank, 2017. — 128 p.

HEYDƏR ƏLİYEVİN MƏDƏNİ SİYASƏTİNDƏ ƏDƏBİ İRSİN QORUNMASI VƏ TƏBLİĞİ PROBLEMLƏRİ

Püstə Səməddin qızı Əhmədova
Filologiya üzrə fəlsəfə doktoru
ahmedovapusta@gmail.com
Naxçıvan Dövlət Universiteti

Xülasə

Azərbaycanın müasir dövlətçilik tarixində mədəni siyasətin formalaşması və inkişafı məsələsi xüsusi əhəmiyyət kəsb edir. Bu kontekstdə ədəbi irsin qorunması və təbliği istiqamətində həyata keçirilən tədbirlər mühüm yer tutur. Azərbaycan xalqının Ümumilli lideri Heydər Əliyevin rəhbərliyi dövründə mədəniyyət sahəsi dövlət siyasətinin prioritet istiqamətlərindən birinə çevrilmiş, milli-mənəvi dəyərlərin qorunması sistemli xarakter almışdır. Ədəbi irs hər bir xalqın tarixi yaddaşını, dünyagörüşünü və estetik zövqünü əks etdirən mühüm komponentdir. Bu baxımdan, onun qorunması yalnız mədəni əhəmiyyət daşıyır, həm də siyasi və ideoloji əhəmiyyət daşıyır. Ümumilli lideri Heydər Əliyevin mədəni siyasətində klassik və müasir ədəbiyyat nümunələrinin qorunması, nəşri və geniş oxucu kütləsinə çatdırılması əsas məqsədlərdən biri olmuşdur. Klassik irsin yenidən nəşri, yubileylərin keçirilməsi və şair və yazıçıların xatirəsinin əbədiləşdirilməsi bu siyasətin konkret təzahürlərindəndir. Bununla yanaşı, ədəbi irsin qorunması prosesində bir sıra problemlər də mövcud olmuşdur. İlk növbədə, sovet dövründən miras qalan ideoloji yanaşmalar bəzi ədəbi nümunələrin qiymətləndirilməsində çətinliklər yaratmışdır. Yeni milli ideologiyanın formalaşdırılması prosesində hansı ədəbi nümunələrin ön plana çəkilməsi

məsələsi mübahisəli olmuşdur. Bu isə müəyyən hallarda ədəbi kanonun seçilməsi və interpretasiyasında subyektiv yanaşmalara səbəb olmuşdur. Milli ədəbi irsin qorunması və təbliği yalnız dövlət siyasətinin deyil, bütövlükdə cəmiyyətin ortaq məsuliyyəti kimi dəyərləndirilməlidir.

Açar sözlər: dövlətçilik, ədəbi irs, Heydər Əliyev, mədəni irs, dəyərlər

Azərbaycan xalqının zəngin mədəni irsi əsrlər boyu formalaşaraq milli kimliyin əsas göstəricilərindən birinə çevrilmişdir. Bu irsin mühüm tərkib hissəsini təşkil edən ədəbiyyat xalqın tarixi yaddaşını, mənəvi dəyərlərini, estetik düşüncəsini və ictimai-fəlsəfi baxışlarını özündə əks etdirir. Milli ədəbi irsin qorunması və gələcək nəsillərə ötürülməsi hər bir dövlətin qarşısında duran mühüm vəzifələrdən biridir. Bu məsələlərə Azərbaycan xalqının Ümummilli Lideri Heydər Əliyevin hakimiyyəti dövründə böyük diqqət yetirilmişdir.

Heydər Əliyevin mədəni siyasəti milli-mənəvi dəyərlərin qorunmasına, Azərbaycan dilinin inkişafına, klassik ədəbi irsin tədqiqinə və təbliğinə əsaslanırdı. Onun rəhbərliyi dövründə mədəniyyətin bütün sahələrində olduğu kimi, ədəbiyyat sahəsində də mühüm tədbirlər həyata keçirilmişdir. Klassik Azərbaycan şair və yazıçıların yubileylərinin dövlət səviyyəsində keçirilməsi, əsərlərinin yenidən nəşr olunması, elmi tədqiqatların genişləndirilməsi və mədəniyyət müəssisələrinin fəaliyyətinin gücləndirilməsi bu siyasətin əsas istiqamətlərindən olmuşdur.

XX əsrin sonlarında Azərbaycanın müstəqillik qazanması milli ideologiyanın yenidən formalaşdırılması prosesini sürətləndirmişdir. Bu dövrdə milli ədəbi irsin təbliği dövlətçilik ideyasının mühüm tərkib hissəsinə çevrilmişdir. Heydər Əliyev milli mədəniyyətin qorunmasını dövlətin strateji prioritetlərindən biri kimi qiymətləndirir, ədəbiyyatı isə xalqın milli özünüdərkinin əsas vasitələrindən hesab edirdi. *Onun təşəbbüsü ilə Nizami Gəncəvi, Məhəmməd Füzuli, İmadəddin Nəsimi, Hüseyn Cavid, Cəlil Məmmədquluzadə və digər görkəmli sənətkarların irsinin araşdırılması və təbliği istiqamətində genişmiqyaslı tədbirlər həyata keçirilmişdir (4).*

Bununla yanaşı, ədəbi irsin qorunması prosesində müəyyən problemlər də mövcud olmuşdur. Sovet ideoloji sistemindən qalma yanaşmalar, bəzi klassik irs nümunələrinin siyasi baxımdan qiymətləndirilməsi, eləcə də müasir dövrdə qloballaşmanın milli-mədəni dəyərlərə təsiri bu sahədə müxtəlif çətinliklər yaratmışdır. Həmçinin kitab nəşri, arxiv materiallarının qorunması və gənc nəslin klassik ədəbiyyata marağının artırılması kimi məsələlər də aktual problemlər sırasında yer almışdır.

Heydər Əliyevin mədəni siyasətində ədəbi irsin qorunması və təbliği istiqamətində həyata keçirilən tədbirləri araşdırmaq, bu siyasətin əsas xüsusiyyətlərini müəyyənləşdirmək və mövcud problemləri elmi şəkildə təhlil etməkdən ibarətdir. Tədqiqat zamanı tarixi-müqayisəli, təhlil və ümumiləşdirmə metodlarından istifadə edilmişdir.

Heydər Əliyevin siyasi fəaliyyətində milli-mənəvi dəyərlərin qorunması xüsusi yer tuturdu. O, mədəniyyəti xalqın milli varlığını yaşadan əsas amillərdən biri hesab edirdi. Bu baxımdan Azərbaycan ədəbiyyatının qorunması və inkişaf etdirilməsi dövlət siyasətinin mühüm istiqamətlərindən birinə çevrilmişdir.

Ümummilli Liderin fikrincə, xalqın tarixi keçmişini, milli kimliyini və mənəvi dəyərlərini yaşadan ən mühüm vasitələrdən biri ədəbiyyatdır. Buna görə də klassik ədəbi irsin öyrənilməsi və təbliği məsələsinə xüsusi diqqət yetirilmişdir. Onun təşəbbüsü ilə bir çox klassik sənətkarların yubileyləri beynəlxalq səviyyədə qeyd edilmiş, əsərləri yenidən nəşr olunmuş və müxtəlif dillərə tərcümə edilmişdir.

Heydər Əliyevin rəhbərliyi dövründə Azərbaycan dilinin dövlət dili kimi inkişafı da ədəbi irsin qorunmasına mühüm təsir göstərmişdir (1.səh.25). Ana dilinin qorunması milli ədəbiyyatın yaşaması və inkişafı üçün əsas şərtlərdən biri hesab edilirdi. Bu istiqamətdə həyata keçirilən tədbirlər milli özünüdərkini güclənməsinə xidmət etmişdir. Mədəni siyasətin mühüm istiqamətlərindən biri də görkəmli şair və yazıçıların xatirəsinin əbədləşdirilməsi olmuşdur. Muzeylərin yaradılması, abidələrin ucaldılması, ev-muzeylərinin fəaliyyətinin genişləndirilməsi və elmi konfransların təşkili ədəbi irsin təbliği baxımından mühüm əhəmiyyət daşımışdır. Bunun

nəticəsində Azərbaycan ədəbiyyatının zəngin irsi həm ölkə daxilində, həm də beynəlxalq səviyyədə daha geniş şəkildə tanındılmışdır.

Heydər Əliyevin həyata keçirdiyi mədəni siyasət ədəbi irsin qorunması və təbliği sahəsində mühüm nəticələr versə də, bu istiqamətdə müəyyən problemlər də mövcud olmuşdur. Həmin problemlərin əsas səbəblərindən biri sovet dövründən miras qalan ideoloji yanaşmalar idi. Uzun illər ərzində formalaşmış siyasi düşüncə sistemi bəzi ədəbi nümunələrin obyektiv şəkildə qiymətləndirilməsinə mane olurdu. Bu səbəbdən bir sıra klassik sənətkarların yaradıcılığı müəyyən ideoloji çərçivələr daxilində təqdim edilirdi.

Digər mühüm problemlərdən biri qloballaşma prosesinin milli-mədəni dəyərlərə təsiri ilə bağlı olmuşdur. Xarici mədəni təsirlərin artması gənc nəslin klassik ədəbiyyata marağının azalmasına səbəb olan amillərdən biri kimi qiymətləndirilir. Müasir informasiya texnologiyalarının sürətli inkişafı fonunda milli ədəbi irsin yeni formatlarda təqdim olunması zərurəti yaranmışdır. Bu baxımdan elektron kitabxanaların yaradılması, rəqəmsal arxivlərin formalaşdırılması və klassik ədəbiyyatın multimedia vasitələri ilə təbliği mühüm vəzifələrdən biri hesab olunur.

Ədəbi irsin qorunması sahəsində mövcud problemlərdən biri də bəzi arxiv materiallarının lazımi səviyyədə mühafizə olunmaması ilə bağlıdır. Əlyazmaların, qədim kitabların və nadir nəşrlərin qorunması xüsusi maddi-texniki imkanlar tələb edir. Bu sahədə həyata keçirilən tədbirlərə baxmayaraq, müəyyən problemlər hələ də aktuallığını qoruyub saxlayır.

Bundan başqa, kitab nəşri və oxu mədəniyyəti ilə bağlı məsələlər də diqqət mərkəzində olmuşdur. Müasir dövrdə elektron informasiya vasitələrinin geniş yayılması ənənəvi kitab oxuma vərdişlərinə müəyyən təsir göstərmişdir. Bu səbəbdən gənclərin klassik ədəbiyyata marağının artırılması üçün yeni metodların tətbiqi vacib hesab edilir. Təhsil müəssisələrində klassik irsin daha geniş tədrisi, ədəbi müsabiqələrin təşkili və mədəni layihələrin həyata keçirilməsi bu baxımdan mühüm əhəmiyyət daşıyır.

Heydər Əliyevin mədəni siyasətində ədəbi irsin qorunması və təbliği mühüm istiqamətlərdən birini təşkil etmişdir. Onun rəhbərliyi dövründə milli-mənəvi dəyərlərin qorunması dövlət siyasətinin əsas prioritetlərindən birinə çevrilmiş, klassik Azərbaycan ədəbiyyatının öyrənilməsi və təbliği istiqamətində genişmiqyaslı tədbirlər həyata keçirilmişdir. Klassik sənətkarların yubileylərinin keçirilməsi, əsərlərinin yenidən nəşri, muzey və kitabxanaların fəaliyyətinin genişləndirilməsi milli ədəbi irsin qorunmasına mühüm töhfə vermişdir.

Bununla yanaşı, ədəbi irsin qorunması prosesində ideoloji yanaşmalar, qloballaşmanın təsiri, arxiv materiallarının mühafizəsi və gənc nəslin klassik ədəbiyyata marağının azalması kimi problemlər də mövcud olmuşdur. Bu problemlərin aradan qaldırılması üçün müasir texnologiyaların tətbiqi, elektron resursların yaradılması və milli ədəbiyyatın yeni üsullarla təbliği xüsusi əhəmiyyət daşıyır.

Nəticə olaraq deyə bilərik ki, milli ədəbi irsin qorunması və təbliği yalnız dövlətin deyil, bütün cəmiyyətin qarşısında duran mühüm vəzifələrdən biridir. Heydər Əliyevin mədəni siyasəti bu istiqamətdə mühüm tarixi təcrübə formalaşdırmış və Azərbaycan mədəniyyətinin inkişafında əhəmiyyətli rol oynamışdır.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Xəlil A. Heydər Əliyev irsi və Azərbaycan folklorşünaslığının aktual problemləri. Bakı: 2013.
2. Qasımov C. Heydər Əliyev irsi və Azərbaycan folklorşünaslığının actual problemləri. Bakı: 2013
3. Gülbəniz Babaxanlı. Heydər Əliyev və Hüseyn Cavid. Bakı, Proqres, 2013
4. İsa Həbibbəyli. Ədəbiyyatın əbədiyyət rəmzi. Ədəbiyyat qəzeti, 2022, 22 oktyabr, s.6-7.

AZƏRBAYCANIN MÜASİR İNKİŞAF KONSEPSİYASINDA HEYDƏR ƏLİYEV FENOMENİ

Sara Muradxan qızı Məmmədova
baş müəllim

sara.memmedova@agcebedi.adpu.edu.az

Azərbaycan Dövlət Pedaqoji Universitetinin Ağcabədi filialı

Xülasə

Bu məqalədə Heydər Əliyev fenomeni Azərbaycanın müasir inkişaf konsepsiyasının formalaşmasında mühüm ideoloji və strateji əsas kimi təhlil olunur. Tədqiqatda göstərilir ki, müstəqilliyin ilk illərində ölkədə hökm sürən siyasi qeyri-sabitlik, iqtisadi böhran və sosial gərginlik şəraitində Heydər Əliyevin hakimiyyətə qayıdışı dövlətçiliyin qorunması və möhkəmləndirilməsi baxımından həlledici rol oynamışdır. Onun rəhbərliyi ilə həyata keçirilən ardıcıl və məqsədyönlü siyasət nəticəsində ölkədə sabitlik təmin edilmiş, dövlət institutları yenidən qurulmuş və milli inkişafın strateji prioritetləri müəyyənləşdirilmişdir.

Məqalədə vurğulanır ki, Heydər Əliyevin inkişaf konsepsiyası çoxşaxəli olmaqla siyasi, iqtisadi və humanitar sahələrin vəhdətinə əsaslanır. Siyasi müstəvidə hüquqi dövlət quruculuğu, demokratik idarəetmə prinsiplərinin tətbiqi, milli həmrəyliyin gücləndirilməsi və effektiv idarəetmə mexanizmlərinin formalaşdırılması əsas istiqamətlər kimi təqdim olunur. İqtisadi sahədə bazar iqtisadiyyatına keçid, enerji siyasətinin düzgün istiqamətləndirilməsi, xüsusilə neft strategiyasının uğurla həyata keçirilməsi, xarici investisiyaların cəlb olunması və beynəlxalq iqtisadi əməkdaşlığın genişləndirilməsi ölkənin inkişafında mühüm rol oynamışdır. Bu siyasət Azərbaycanın qlobal iqtisadi sistemə integrasiyasını sürətləndirmişdir.

Humanitar sahədə isə milli-mənəvi dəyərlərin qorunması, təhsil və elm sahələrinin inkişafı, mədəni irsin təbliği və vətəndaş cəmiyyətinin formalaşdırılması diqqət mərkəzində olmuşdur. Məqalədə qeyd olunur ki, bu istiqamətlər cəmiyyətin sosial rifahının yüksəldilməsinə və milli kimliyin möhkəmləndirilməsinə xidmət etmişdir.

Araşdırma nəticəsində belə qənaətə gəlinir ki, Heydər Əliyev fenomeni yalnız müəyyən tarixi mərhələ ilə məhdudlaşmır, həm də müasir Azərbaycanın davamlı inkişaf modelinin ideoloji təməlini təşkil edir. Onun müəyyən etdiyi strateji kurs bu gün də ölkənin siyasi sabitliyinin, iqtisadi tərəqqisinin və humanitar inkişafının təmin edilməsində mühüm rol oynayır. Beləliklə, Heydər Əliyev irsi Azərbaycan dövlətçiliyinin möhkəmləndirilməsində və gələcək inkişaf istiqamətlərinin müəyyən olunmasında fundamental əhəmiyyətə malikdir.

Açar sözlər: Heydər Əliyev fenomeni, Azərbaycan dövlətçiliyi, İnkişaf konsepsiyası, Siyasi sabitlik, İqtisadi və humanitar inkişaf

Giriş

Azərbaycan XX əsrin sonlarında dövlət müstəqilliyini bərpa etdikdən sonra mürəkkəb və ziddiyyətli ictimai-siyasi proseslərlə üz-üzə qalmışdır. Sovet İttifaqının dağılması ilə yaranmış geosiyasi boşluq, daxili siyasi qarşıdurmalar, iqtisadi tənəzzül və sosial problemlər ölkənin gələcək inkişafını ciddi təhlükə altına almışdır. Bu şəraitdə milli dövlətçiliyin qorunması və möhkəmləndirilməsi, eləcə də davamlı inkişaf modelinin formalaşdırılması həyati əhəmiyyət kəsb edirdi. Məhz belə bir mürəkkəb dövrdə Heydər Əliyev fenomeni Azərbaycan tarixində xilasedici və qurucu liderlik nümunəsi kimi çıxış etmişdir [1].

Heydər Əliyevin siyasi hakimiyyətə qayıdışı ilə ölkədə sabitliyin təmin olunması istiqamətində mühüm addımlar atılmışdır. 1993-cü ildən etibarən həyata keçirilən ardıcıl və məqsədyönlü siyasət nəticəsində dövlət idarəçiliyi sistemi yenidən qurulmuş, hüquqi və institusional əsaslar möhkəmləndirilmişdir. Onun rəhbərliyi ilə qəbul edilən qərarlar yalnız mövcud böhranın aradan qaldırılmasına deyil, həm də uzunmüddətli inkişaf strategiyasının müəyyən edilməsinə xidmət etmişdir [2]. Bu baxımdan Heydər Əliyevin fəaliyyəti Azərbaycan dövlətçiliyinin müasir modelinin formalaşmasının əsasını təşkil etmişdir.

Müasir Azərbaycanın inkişaf konsepsiyası məhz bu strateji baxışların nəticəsi kimi meydana çıxmışdır. Bu konsepsiya siyasi sabitlik, iqtisadi inkişaf və humanitar tərəqqi kimi üç əsas istiqamətin vəhdətinə əsaslanır. Siyasi sahədə dövlət institutlarının gücləndirilməsi, hüququn aliliyinin təmin olunması və demokratik idarəetmə prinsiplərinin tətbiqi prioritet məsələlər kimi müəyyən edilmişdir [3]. Bu siyasət nəticəsində ölkədə sabit siyasi mühit formalaşmış və vətəndaşların dövlətə olan etimadı artmışdır.

İqtisadi sahədə həyata keçirilən islahatlar Azərbaycanın inkişafında mühüm rol oynamışdır. Bazar iqtisadiyyatına keçid, sahibkarlığın inkişafı, investisiya mühitinin yaxşılaşdırılması və beynəlxalq iqtisadi əlaqələrin genişləndirilməsi ölkənin iqtisadi potensialını əhəmiyyətli dərəcədə artırmışdır. Xüsusilə neft strategiyasının uğurla həyata keçirilməsi Azərbaycanın dünya iqtisadi sisteminə integrasiyasını sürətləndirmişdir [4]. Bu strategiya çərçivəsində imzalanan beynəlxalq müqavilələr ölkəyə böyük həcmdə xarici sərmayələrin cəlb olunmasına şərait yaratmışdır ki, bu da iqtisadi sabitliyin təmin olunmasında mühüm rol oynamışdır.

Humanitar sahə də Heydər Əliyevin inkişaf konsepsiyasında xüsusi yer tutur. Milli-mənəvi dəyərlərin qorunması, təhsil sisteminin inkişafı, elmi potensialın gücləndirilməsi və mədəniyyətin dəstəklənməsi dövlət siyasətinin əsas istiqamətlərindən biri olmuşdur. Bu sahədə həyata keçirilən tədbirlər cəmiyyətin intellektual səviyyəsinin yüksəldilməsinə və milli kimliyin möhkəmləndirilməsinə xidmət etmişdir [5]. Eyni zamanda, tolerantlıq və multikulturalizm prinsiplərinin təşviqi Azərbaycanın beynəlxalq aləmdə müsbət imicinin formalaşmasına töhfə vermişdir.

Müasir dövrdə Azərbaycanın inkişaf modeli bir çox tədqiqatçılar tərəfindən uğurlu nümunə kimi qiymətləndirilir. Bu modelin əsasını təşkil edən prinsiplər dövlətin davamlı inkişafını təmin etməklə yanaşı, onun beynəlxalq münasibətlər sistemində mövqeyini də gücləndirmişdir. Heydər Əliyev fenomeni bu modelin ideoloji və siyasi əsasını təşkil edərək dövlət idarəçiliyində liderlik amilinin əhəmiyyətini aydın şəkildə nümayiş etdirir [6]. Onun müəyyən etdiyi strateji kurs sonrakı dövrlərdə də davam etdirilərək daha da inkişaf etdirilmişdir.

Tədqiqatın aktuallığı ondan ibarətdir ki, müasir global çağırışlar şəraitində milli inkişaf modellərinin öyrənilməsi və onların müqayisəli təhlili xüsusi əhəmiyyət kəsb edir. Azərbaycan nümunəsi isə bu baxımdan diqqətəlayiqdir. Heydər Əliyev fenomeninin elmi şəkildə araşdırılması yalnız tarixi faktların təhlili deyil, həm də müasir dövlət idarəçiliyinin nəzəri və praktiki aspektlərinin öyrənilməsi baxımından mühüm əhəmiyyət daşıyır [7].

Bu məqalənin məqsədi Heydər Əliyev fenomeninin Azərbaycanın müasir inkişaf konsepsiyasında rolunu kompleks şəkildə təhlil etmək, onun siyasi, iqtisadi və humanitar sahələrdə həyata keçirdiyi siyasətin əsas xüsusiyyətlərini müəyyənləşdirməkdən ibarətdir. Qarşıya qoyulan məqsədə nail olmaq üçün dövlət quruculuğu prosesinin əsas mərhələləri, həyata keçirilən islahatlar və onların nəticələri sistemli şəkildə araşdırılır. Eyni zamanda, bu siyasətin müasir dövrdə davamlılığı və perspektivləri də təhlil edilir [8].

Beləliklə, aparılan təhlillər göstərir ki, Heydər Əliyev fenomeni Azərbaycanın müasir inkişaf konsepsiyasının formalaşmasında və həyata keçirilməsində həlledici rol oynamışdır. Onun müəyyən etdiyi strateji kurs bu gün də ölkənin siyasi sabitliyinin qorunmasında, iqtisadi inkişafın təmin olunmasında və humanitar sahənin tərəqqisində əsas istiqamətverici amil kimi çıxış edir. Bu baxımdan Heydər Əliyev irsi Azərbaycan dövlətçiliyinin möhkəmləndirilməsində və gələcək inkişaf perspektivlərinin müəyyənləşdirilməsində fundamental əhəmiyyətə malikdir [9].

Tədqiqatın aparılma üsulları

Bu tədqiqatda Heydər Əliyev fenomeninin Azərbaycanın müasir inkişaf konsepsiyasındakı rolunun öyrənilməsi üçün kompleks metodoloji yanaşmadan istifadə edilmişdir. Araşdırma zamanı tarixi-analitik, müqayisəli və sistemli təhlil metodları tətbiq olunmuşdur. Tarixi metod vasitəsilə Azərbaycanın müstəqillik dövründə baş verən siyasi və iqtisadi proseslər mərhələli şəkildə araşdırılmışdır. Müqayisəli analiz yolu ilə müxtəlif dövrlərdə həyata keçirilən dövlət siyasətləri qarşılaşdırılmış və onların effektivliyi qiymətləndirilmişdir.

Tədqiqatda istifadə olunan materiallara rəsmi dövlət sənədləri, qanunvericilik aktları, elmi məqalələr, monoqrafiyalar və statistik hesabatlar daxildir. Eyni zamanda, beynəlxalq təşkilatların hesabatlarından və iqtisadi göstəricilərdən də istifadə olunmuşdur. Analiz metodları kimi keyfiyyət və kəmiyyət təhlili, kontent analizi və sistemli yanaşma tətbiq edilmişdir. Bu metodlar vasitəsilə Heydər Əliyevin siyasi, iqtisadi və humanitar sahələrdə həyata keçirdiyi siyasətin nəticələri obyektiv şəkildə qiymətləndirilmişdir.

Nəticələr

Aparılan tədqiqat nəticəsində müəyyən edilmişdir ki, Heydər Əliyevin rəhbərliyi ilə həyata keçirilən siyasət Azərbaycanın dövlətçilik modelinin formalaşmasında həlledici rol oynamışdır. Öldə olunan faktlar göstərir ki, 1990-cı illərin ortalarından etibarən ölkədə siyasi sabitlik təmin edilmiş, iqtisadi artım dinamikası müşahidə olunmuş və sosial rifah göstəriciləri yüksəlmişdir.

Statistik göstəricilər iqtisadi inkişafın davamlı xarakter aldığını nümayiş etdirir. Xüsusilə enerji sektorunun inkişafı, xarici investisiyaların artması və ÜDM-in yüksəlməsi əsas nəticələr kimi qeyd olunur. Təhlillər göstərir ki, həyata keçirilən neft strategiyası ölkənin beynəlxalq iqtisadi sistemə integrasiyasını sürətləndirmişdir. Humanitar sahədə isə təhsil səviyyəsinin yüksəlməsi, mədəni layihələrin genişlənməsi və sosial proqramların artması müşahidə edilmişdir.

Müzakirə

Öldə olunan nəticələrin təhlili göstərir ki, Heydər Əliyev fenomeni yalnız konkret tarixi dövrün məhsulu deyil, həm də uzunmüddətli inkişaf strategiyasının əsasını təşkil edən sistemli yanaşmadır. Müqayisəli təhlil göstərir ki, digər postsovet ölkələri ilə müqayisədə Azərbaycanda daha stabil və davamlı inkişaf modeli formalaşmışdır.

Elmi baxımdan bu nəticələr liderlik amilinin dövlət quruculuğunda həlledici rol oynadığını təsdiq edir. Heydər Əliyevin həyata keçirdiyi siyasət milli maraqlara əsaslanan pragmatik yanaşma ilə seçilmiş və bu da onun uğurunu şərtləndirmişdir. Digər tədqiqatlarla müqayisədə bu araşdırma göstərir ki, siyasi sabitlik və iqtisadi inkişaf arasında qarşılıqlı əlaqə mühüm əhəmiyyət kəsb edir.

Yekun nəticə

Ümumilikdə, aparılan tədqiqat belə qənaətə gəlməyə əsas verir ki, Heydər Əliyev fenomeni Azərbaycanın müasir inkişaf konsepsiyasının formalaşmasında fundamental rol oynamışdır. Onun müəyyən etdiyi strateji kurs ölkənin siyasi sabitliyini, iqtisadi inkişafını və humanitar tərəqqisini təmin etmişdir.

Tədqiqatın elmi əhəmiyyəti dövlət idarəçiliyində liderlik faktorunun rolunun müəyyənəşdirilməsində, praktik əhəmiyyəti isə inkişaf modellərinin tətbiq imkanlarının göstərilməsində ifadə olunur.

Gələcək tədqiqatlar üçün tövsiyə olunur ki, bu modelin müasir dövrdə transformasiyası və global çağırışlara uyğunlaşdırılması daha geniş şəkildə araşdırılsın. Eyni zamanda, Azərbaycanın inkişaf təcrübəsinin digər ölkələr üçün tətbiq imkanları da elmi baxımdan təhlil edilməlidir.

Təşəkkür

Konfransın təşkilatçılarna səmimi minnətdarlığımızı ifadə edirik.

Eyni zamanda, təşkilat komandasının göstərdiyi yüksək diqqət, davamlı dəstək və səmərəli əməkdaşlıq iştirakçılar üçün motivasiyaedici və ilhamverici elmi mühitin formalaşmasına mühüm töhfə verdi. Belə elmi platformalar tədqiqatçıların bilik və təcrübə mübadiləsi aparmasına, yeni ideyaların yaranmasına və perspektivli elmi əməkdaşlıqların qurulmasına geniş imkanlar yaradır.

Bir daha konfransın təşkilində əməyi olan bütün təşkilatçılara və iştirakçılara minnətdarlığımızı bildirir, gələcək elmi fəaliyyətlərində uğurlar arzulayırıq.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Heydər Əliyev irsi əsasında ideya-siyasi və elmi-nəzəri tədqiqatlar. Bakı: Daxili Qoşunlar nəşri (məqalə toplusu). Məqalələrdə dövlət idarəçiliyi, hüquqi islahatların əhəmiyyəti və Heydər Əliyevin siyasi kursu təhlil edilir. ([dq.mia.gov.az][2])

2. Heydər Əliyev və Azərbaycan elminin keşiyində. Bakı: (PDF). Bu kitab dövlətçilik, elm və texniki sahələrin inkişafında Heydər Əliyevin strategiyasını əks etdirir. ([anl.az][6])
3. Heydər Əliyev və Azərbaycan ədəbiyyatı. Bakı: müxtəlif müəlliflərin tədqiqatları. Bu mənbə Heydər Əliyevin ədəbiyyat siyasəti və milli mədəniyyətə təsiri barədə analitik materiallar toplusudur. ([Scribd][5])
4. Heydər Əliyev və çağdaş Azərbaycan dövlətçiliyi. Bakı: Azərbaycan Milli Elmlər Akademiyası Kitabxanası (PDF). Bu əsərdə Heydər Əliyevin müasir Azərbaycan dövlətçiliyinin formalaşmasındakı rolu geniş təhlil olunur. ([anl.az][1])
5. Heydər Əliyev: dil, ədəbiyyat və incəsənət. Bakı: Bakı Dövlət Universiteti nəşri (PDF). Bu işdə Heydər Əliyevin humanitar sferada — dil, mədəniyyət və incəsənət sahələrində roluna baxılır. ([Гугл][3])
6. Ümummilli lider Heydər Əliyev və Azərbaycan dili. Bakı: Azərbaycan Milli Kitabxanası nəşri (PDF). Kitab Heydər Əliyevin dil siyasəti və milli dilin inkişafındakı xidmətlərini əks etdirir. ([anl.az][4])

ERMƏNİSTANIN 30 İLLİK İŞĞALININ AĞIR NƏTİCƏLƏRİ

Aidə Rza qızı Tağıyeva

Azərbaycan Respublikasının əməkdar müəllimi, baş müəllim

aida1951@mail.ru

Azərbaycan Texnologiya Universiteti

Xülasə

Ermənistanın 30 ilə yaxın davam edən işğalçılıq siyasəti Azərbaycanın ərazi bütövlüyünü pozmaqla yanaşı, Cənubi Qafqaz regionunda ağır strateji, humanitar və ekoloji böhran yaratmışdır. İşğal dövründə ərazilərə 370 milyon dollar dəyərində minaların basdırılması və Oxçuçayın sənaye tullantıları ilə zəhərlənməsi ekosid cinayətlərinin bariz nümunəsidir.

Mədəni-tarixi sahədə törədilən vandallıq isə ümumbəşəri dəyərlərə zərbə vurmuşdur. 67 məsciddən 65-i tamamilə dağıdılmış, Ağdam və Şuşadakı dini abidələr təhqir olunmuş, Alban-xristian məbədləri isə saxtalaşdırılaraq erməniləşdirilmişdir. Minlərlə eksponat, milyonlarla kitab fondu və yüzlərlə mədəniyyət müəssisəsi talan edilmişdir. UNESCO kimi beynəlxalq təşkilatların uzun illər bu dağıntılara səssiz qalması Azərbaycanın haqlı etirazına səbəb olmuşdur.

Hazırda Azərbaycan dövləti dəymiş ziyanın miqyasını beynəlxalq ekspertlərin iştirakı ilə dəqiqləşdirir. Əsas hədəf işğalçı tərəfin beynəlxalq məhkəmələr (AİHM və Beynəlxalq Cinayət Məhkəməsi) vasitəsilə məsuliyyətə cəlb edilməsi və vurduğu maddi-mənəvi ziyanı görə təzminat ödəməyə məcbur edilməsidir. Bu proses həm tarixi ədalətin bərpası, həm də beynəlxalq hüququn aliliyinin təmin olunması baxımından müstəsna əhəmiyyət kəsb edir.

Açar sözlər: Azərbaycan, irs, mədəni, incəsənət, torpaq, vətən.

Ermənistanın 30 ilə yaxın bir müddətdə Azərbaycan torpaqlarının bir hissəsini beynəlxalq hüquq normalarını pozaraq işğal altında saxlaması tək Azərbaycan üçün deyil, bütün Cənubi Qafqaz regionu üçün çox ciddi strateji, siyasi, iqtisadi, humanitar problemlər yaratdı.

Rusiya iqtisadçılarının hesablamasına görə Ermənistan işğal dövründə nəzarətində olan Azərbaycan ərazilərində 370 milyon ABŞ dolları dəyərində mina basdırılmışdır.

Ermənistan işğal dövründə ekologiyaya da böyük ziyan vurmuşdur. Məsələn qırılmış, torpaqlar yararsız hala salınmış, çaylar zəhərləndirilmişdir.

Azərbaycanın yerüstü su ehtiyatlarının, təxminən, 70%-i qonşu ölkələrdə formalaşaraq ölkəyə daxil olur və transsərhəd su axınları hesabınadır. Bunlardan biri olan Oxçuçay Ermənistan ərazisindən keçir və kəskin çirklənməyə məruz qalır. Ermənistanın Qafan və Qacaran dağ-mədən sənayesinin tullantıları təmizlənmədən birbaşa çaya axıdılır. Hal-hazırda onun çirklənmə səviyyəsi dəfələrlə normadan artıq olduğu üçün həmin çay suları ehtiyatlarının ölkə ərazisində istifadəsi yararsız hesab edilir.

Dağıntıların həcmi müəyyənləşdirildikdən sonra Ermənistanın işğala görə Azərbaycan Respublikası tərəfindən təkzibedilməz sənədlərdə beynəlxalq məhkəmələr vasitəsilə məsuliyyətə cəlb edilməsi, vurduğu ziyanı görə təminat ödəməyə məcbur olunması məsələsi mühüm gözləntilərdən biridir. Bu cinayətlərin beynəlxalq müstəvidə Ermənistanı qarşı iddia olaraq qaldırılması istiqamətində işlər gedir. Avropa İnsan Hüquqları Məhkəməsində 2021-ci ilin yanvar ayında qaldırılan iddia çərçivəsində iş davam edirdi. Həmçinin həmin ilin sentyabr ayında Beynəlxalq Cinayət Məhkəməsində də Azərbaycan Respublikası Ermənistanı qarşı işğal və onun ağır nəticələri ilə bağlı məhkəmə prosesi başlamışdır.

Azərbaycan Respublikasına dəyən ziyanın qiymətləndirilməsi prosesinə nüfuzlu beynəlxalq ekspertlərin cəlb edilməsi dəqiq məbləğin hesablanması və beynəlxalq birliyin bu hesabatla inamla yanaşmasına imkan yaradacaqdır.

Azərbaycan Respublikasının Ermənistan tərəfindən işğal edilmiş torpaqlarında 13 dünya əhəmiyyətli (6 memarlıq və 7 arxeoloji), 292 ölkə əhəmiyyətli (119 memarlıq və 173 arxeoloji) və 330 yerli əhəmiyyətli (270 memarlıq, 22 arxeoloji, 23 bağ, park, monumental və xatirə abidələri, 15 dekorativ sənət nümunəsi) tarix və mədəniyyət abidələri var idi. [2]

Bununla yanaşı, 40 mindən artıq eksponatın toplandığı 22 muzey, 4,6 milyon kitab fondu olan 927 kitabxana, 808 klub, 4 teatr və 2 konsert salonu, 31 məscid, 9 tarixi saray, 8 mədəniyyət və istirahət parkı, 4 rəsm qalereyası, 85 musiqi məktəbi, 103200 ədəd mebel avadanlığı, 5640 musiqi aləti, 481 kinoqurğu, 20 ədəd kinokamera, 423 videomaqnitofon, 920 dəst milli kişi və qadın geyimləri, 40 dəst səs gücləndirici, 25 iri və 40 kiçik həcmli straksion işğal olunmuş ərazilərdə qalmışdır.

Bu sadalananlar Ermənistanın cinayətlərinin təkcə riyazi miqyasını əks etdirmir. Həm də bu cinayətlərin ümumbəşəri dəyərlərə, ümumilikdə sivilizasiyalı dünyaya qarşı cinayət olduğunu göstərir.

Həmçinin beynəlxalq hüquqa zidd olaraq Ermənistan işğal zamanı Azərbaycan ərazilərindən qarət etdiyi daşınan tarix və mədəniyyət abidələrini mənimsəyərək onların bir qismini dünyanın müxtəlif ölkələrində satışa çıxarmış, bir qismini kimlərə hədiyyə etmişdir. Bir qismi isə hazırda Ermənistanın paytaxtında müxtəlif muzeylərdə saxlanılır, sərgilərdə nümayiş etdirilir.

Ermənistan işğal etdiyi ərazilərin süni surətdə teoloji (dini) xəritəsini də dəyişməyə cəhd etmişdir. Həmin ərazilərdə olan 67 məscidin 65-i dağıdılmış, islam dininə aid tarixi abidələr – türbələr və digər inanc yerləri dağıdılmışdır.

Əvəzində isə həmin ərazilərdə erməni qriqorian kilsəsinə aid olan “kilsə” tikilməsinə cəhd edilmiş və onlara tarixi abidə statusu verilməsinə cəhdlər edilmişdir. Bir sıra qədim alban-xristian məbədlərinin arxitekturasına müdaxilə edilərək, onları “qədim erməni qriqoryan kilsəsi” şəklinə salmağa, ermənikilərininki kimi təqdim etməyə çalışmışlar.

Tam dağıdılmamış Şuşadakı Gövhər Ağa məscidini mal-qara saxlanan yerə çevirərək təhqir etmişlər. Gövhər Ağa Cümə məscidi 1768-i ildə Qarabağ xanı İbrahim xanın göstərişi əsasında inşa edilməyə başlamış, lakin sonradan məscidin inşası dayandırılmışdır. Məscid tikintisi İbrahim xanın varisi Gövhər Ağanın maliyyə vəsaiti və göstərişi ilə memar Kərbəlayi Səfi xan Qarabaği tərəfindən 1883-cü ildə başa çatdırılmışdır. [4]

Sovetlər dövründə məscidin binasında tarixi-arxeoloji muzey fəaliyyət göstərmişdir. Azərbaycan müstəqillik əldə etdikdən sonra məscid kimi fəaliyyətini bərpa edilmişdir.

Ermənilər onu “İran memarlığının nümunəsi” abidəsi kimi təqdim etməyə çalışmışlar və 2014-2019-cu illərdə Gövhər Ağa məscidi İrandan dəvət edilmiş şirkətlərin iştirakı ilə “təmir”də etdirilmişdir. Erməni əsilli Rusiya biznesmeni Ruben Vardanyanın maliyyə yardımı ilə “təmir” edilmiş məscid əsassız olaraq “İran memarlığının nümunəsi” kimi təqdim edilmişdi.

Şuşa işğaldan azad edildikdən sonra məscid yenidən öz ilkin görkəminə və adına qaytarıldı.

İkinci dağıdılmayan məscid isə 1868-1870-ci illərdə bu dövr Qarabağ memarlığının aparıcı sənətkarı memar Kərbəlayi Səfixan Qarabaği tərəfindən ucaldılan Ağdam məscididir. İşğal dövründə məscidin minarələri erməni hərbiçilərinin ətraf ərazilərə nəzarət etmələri məqsədilə

müşahidə qülləsi kimi, ibadət ocağının özü isə donuz və mal-qara saxlanması üçün istifadə olunmalıdır.

Ağdam Cümə məscidi Heydər Əliyev Fondunun dəstəyi ilə təmir edilməkdədir.

Bir çox tarixi abidələrin qeyri-qanuni təmir edilərək formaları dəyişdirilmişdir, qədim divar yazıları silinmişdir. Eyni zamanda 1161 arxeoloji abidədə qeyri-qanuni qazıntılar aparılmışdır.[1]

2020-ci ilədək Azərbaycan dafələrlə UNESCO-ya işğal altında olan Azərbaycan torpaqlarında mədəni sərvətlərin vəziyyətinin təftişini aparmaq üçün nümayəndələr göndərilməsi xahişi ilə müraciət etmişdir. Təşkilat isə Azərbaycanın bu haqlı müraciətini cavabsız qoymuşdur.

Torpaqlar işğaldan azad edildikdən sonra təşkilat rəhbərliyi güya azad edilmiş ərazilərdə xristian mədəniyyət abidələrinin təhlükə altında olması ilə bağlı əsassız iddia səsləndirmiş. Azərbaycan isə iddianın heç bir fakta söykənmədiyini bildirmişdir.

30 illik işğal dövründə Ermənistanın və erməni millətçilərinin düşüncəsini və qeyri-erməni xalqlara olan nifrətləri həddini aşdı. İşğal zonasında ermənilər Azərbaycan xalqının tarixi və mədəniyyəti ilə bağlı hər elementi məhv etməyə, izini itirməyə çalışırdılar. Ermənistan yerli xalq olan azərbaycanlı əhalini və vəhşi xislətlərini nümayiş etdirdilər.

Qubadlı rayonunun Xanlıq kəndinə səfər edən Azərbaycan Respublikasının Prezidenti İlham Əliyev orada gördüyü erməni vandalizmi haqqında demişdir: “Baxın, Qubadlı şəhərini nə günə qoyub düşməni, Bütün binalar dağıdılıb. Ancaq özləri üçün hərbi hissə tikiblər. Görün, nə gündədir bizim şəhərimiz. Bizim torpaqlarımızda xaricdə yaşayan erməniləri gətirib məskunlaşdırıblar. Xanlıq qəsəbəsində azərbaycanlıların evlərini söküb, ondan sonra ermənilər üçün evlər tikiblər”. [3]

Hal-hazırda Azərbaycan Respublikasının müvafiq dövlət orqanları tərəfindən Ermənistanın işğal altında saxladığı torpaqlarda törətdiyi cinayətlərin və dağıntıların miqyası dəqiqləşdirilir.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. "Azərbaycan arxeologiyası və etnoqrafiyası" (elmi jurnal). Bakı, 2004.
2. Azərbaycan Milli Elmlər Akademiyasının nəşrləri. Bakı, 2023.
3. Əliyev İlham. *Əsərləri*, VII cild. Bakı, s. 58.
4. "Tarix və onun problemləri" (elmi jurnal). Bakı, 2005.

ONLAYN TƏHSİLİN PSIXOLOJİ ƏSASLARI: MÜASİR PERSPEKTİVLƏR

Zabitə Mustafa qızı İsayeva

baş müəllim

zabita.isayeva@sdu.edu.az

Sumqayıt Dövlət Universiteti

Xülasə

Bu məqalə onlayn təhsilin psixoloji əsaslarını araşdırır. Müasir texnologiyalar və rəqəmsal platformalar təhsil prosesini kökündən dəyişdirib, öyrənənlərin psixoloji ehtiyacları və motivasiyası ön plana çıxıb. Məqalədə onlayn təhsilin əsas psixoloji prinsipləri, motivasiya nəzəriyyələri, öyrənmə effektivliyinə təsir edən faktorlar və tələbə-öyrədici münasibətlər təhlil edilir. Tədqiqat göstərir ki, effektiv onlayn təhsil yalnız texnologiyadan asılı deyil, həm də öyrənənlərin psixoloji xüsusiyyətlərini nəzərə alan pedaqoji yanaşma tələb edir. Onlayn təhsilin müsbət tərəfləri yalnız texnologiyanın istifadəsi ilə məhdudlaşmır. Əksinə, o, tələbələrin fərdiyyətliliyi, öyrənmə, motivasiya, məsuliyyət, global əməkdaşlıq, texnoloji bacarıqlar və sosial qarşılıqlı əlaqə kimi sahələrdə inkişafını dəstəkləyir. Onlayn təhsil həm də zaman, maliyyə və coğrafi məhdudiyyətlər baxımından səmərəli və çevik bir təhsil modelidir.

Onlayn təhsil müasir dövrdə geniş yayılmış öyrənmə formasıdır və onun effektivliyi yalnız texnologiya ilə deyil, həm də psixoloji faktorlarla sıx bağlıdır. Bu sahə təhsil psixologiyası, idrak

prosesləri və sosial davranışların qarşılıqlı təsiri ilə formalaşır. Onlayn təhsilin psixoloji əsasları göstərir ki, rəqəmsal mühitdə öyrənmə yalnız texnologiya ilə deyil, həm də tələbənin daxili motivasiyası, diqqətinin idarə olunması və emosional vəziyyəti ilə sıx bağlıdır. Bu prosesdə özünütənzimləmə bacarıqları, zamanın düzgün planlaşdırılması və məsuliyyət hissi mühüm rol oynayır. Eyni zamanda, sosial qarşılıqlı əlaqənin məhdudluğu bəzi hallarda tələbələrdə təcrid olunma hissi yarada bilər. Buna görə də müəllimlər interaktiv metodlardan istifadə etməli, tələbələrin aktiv iştirakını stimullaşdırmalı və müsbət psixoloji mühit formalaşdırmalıdır. Onlayn təhsil zamanı fərdi yanaşma, geribildirim və dəstək mexanizmləri tələbələrin öyrənmə motivasiyasını artırır və onların akademik nailiyyətlərinə müsbət təsir göstərir. Beləliklə, psixoloji amillərin düzgün nəzərə alınması onlayn təhsilin effektivliyini əhəmiyyətli dərəcədə yüksəldir.

Açar sözlər: onlayn təhsil, psixoloji əsaslar, motivasiya, virtual öyrənmə, distant təhsil.

Giriş. Rəqəmsal texnologiyaların sürətli inkişafı təhsildə fundamental dəyişikliklər yaradıb. Onlayn təhsil artıq yalnız distant öyrənmə vasitəsi deyil, həm də tələbələrin fərdi ehtiyaclarına uyğunlaşdırılmış, interaktiv və motivasiyanı artıran öyrənmə formasıdır. Psixoloji baxımdan, onlayn təhsil öyrənənlərin motivasiyasını, diqqətini, yaddaş və tənqidi düşünmə bacarıqlarını birbaşa təsir edir. Bununla yanaşı, texnologiyanın yanlış istifadəsi motivasiya çatışmazlığı və sosial təcrid risklərini artırır [1, s.250].

Onlayn təhsilin psixoloji prinsiplərinə aiddir:

1. Motivasiya və öyrənməyə daxili maraq. Onlayn təhsil tələbələrin daxili motivasiyasını artırmaq üçün fərdiyönümlü və interaktiv yanaşmalardan istifadə edir. Özünü müəyyən etmə nəzəriyyəsinə görə, öyrənənlərə seçim imkanı, məqsəd yönümlü fəaliyyət və bacarıqlarını inkişaf etdirmək fürsəti verildikdə, daxili motivasiya yüksəlir.

2. Məlumatın fəal emalı və yaddaşın gücləndirilməsi. Onlayn platformalar öyrənənləri interaktiv tapşırıqlar, quizlər və problem əsaslı öyrənmə ilə aktivləşdirir. Aktiv öyrənmə yaddaşın güclənməsinə və tənqidi düşüncənin inkişafına kömək edir.

3. Sosial qarşılıqlı əlaqə və qrup dinamikası. Kooperativ və sosial öyrənmə prinsipləri onlayn dərslərdə tələbələr arasında əlaqələri və qrup mənsubiyyətini gücləndirir. Bu, həm motivasiyanı artırır, həm də sosial öyrənmə nəzəriyyəsinin əsaslarını dəstəkləyir.

4. Özünüidarəetmə və məsuliyyət. Onlayn təhsil tələbələrə öyrənmə prosesində məsuliyyət verir. Özünüidarəetmə bacarıqları tələbənin psixoloji yetkinliyini artırır və öyrənmə nəticələrini yaxşılaşdırır.

5. Daha yüksək adaptasiya və fərdiləşdirmə imkanları. Onlayn platformalar öyrənmə tempini, material seçimlərini və interaktiv alətləri fərdi ehtiyaclarla uyğunlaşdırıla bilər. Bu, tələbənin özünəinamını və öyrənməyə marağını artırır.

1. Fərdiyönümlü öyrənmə və adaptiv təhsil. Onlayn təhsil platformaları tələbələrin fərdi ehtiyaclarına uyğunlaşdırıla bilər. [2, s.76].

- Öyrənmə tempi və tədris materialları hər tələbənin bacarıq səviyyəsinə uyğun dəyişdirilə bilər.

- Fərdiyönümlü yanaşma tələbələrin öz güclü tərəflərini inkişaf etdirməsinə və zəif tərəflərini gücləndirməsinə imkan yaradır.

- Bu adaptivlik, xüsusilə müxtəlif səviyyəli qruplarla işləyən müəllimlər üçün çox önəmlidir.

2. Coğrafi sərhədlərin aradan qalxması və geniş əlçatanlıq. Onlayn təhsil tələbələrə yerindən asılı olmayaraq təhsil alma imkanı verir:

- Uzaq bölgələrdə yaşayan tələbələr müasir universitet və kurslara qoşula bilərlər.

- Qlobal təhsil şəbəkələri vasitəsilə tələbələr müxtəlif ölkələrdən həmyaşıdlarla əməkdaşlıq edə bilərlər.

- Bu, global perspektiv və mədəni anlayışı artırır.

3. Motivasiyanın artırılması və fəal öyrənmə imkanları. Onlayn təhsil interaktiv tapşırıqlar, quizlər, forum müzakirələri və oyunlaşdırılmış elementlər vasitəsilə tələbələrin motivasiyasını yüksəldir:

- Tələbələr öyrənmə prosesinə daha aktiv şəkildə qoşulur.
- Aktiv öyrənmə yaddaşın möhkəmlənməsinə və tənqidi düşüncənin inkişafına yardım edir.
- 4. Özünüidarəetmə və məsuliyyətin inkişafı. Distant öyrənmə tələbələrdən özünüidarəetmə bacarıqlarını tələb edir:
 - Tələbələr öz öyrənmə planlarını qurur və tədris materiallarını müstəqil araşdırır.
 - Bu, şəxsi inkişafı, zaman idarəetmə bacarıqlarını və məsuliyyət hissini artırır.
- 5. Maliyyə və zaman baxımından qənaət. Onlayn təhsil tələbələr və işgüzar şəxslər üçün zaman və maliyyə baxımından səmərəlidir:
 - Səyahət və yaşayış xərcləri azalır.
 - Dərslər istənilən vaxt təkrar izləyə bilər, bu da tələbələrə elastiklik təmin edir.
- 6. Sosial qarşılıqlı əlaqə və qrup əməkdaşlığı. Onlayn platformalar qrup layihələri, forumlar və video konfrans vasitəsilə sosial qarşılıqlı əlaqəni artırır:
 - Tələbələr bir-birlərindən öyrənir və əməkdaşlıq bacarıqlarını inkişaf etdirir.
 - Virtual qruplar qloballaşan dünyada əməkdaşlıq və sosial bacarıqların formalaşmasına kömək edir.
- 7. Texnologiya bacarıqlarının inkişafı. Onlayn təhsil tələbələrin rəqəmsal bacarıqlarını artırır:
 - Onlayn platformaların istifadəsi, proqram təminatları və virtual alətlər ilə işləmə təcrübəsi təmin edilir.
 - Bu, gələcək iş həyatında texnoloji kompetensiyanı gücləndirir.
- 8. Müxtəlif öyrənmə üslublarına uyğunluq. Onlayn təhsil vizual, auditor və kinestetik öyrənmə üslublarına uyğun materiallar təqdim edir:
 - Videolar, qrafiklər və interaktiv oyunlar vizual öyrənənlər üçün faydalıdır.
 - Audio dərslər və podcastlər auditor öyrənənlər üçün uyğundur.
 - Tapşırıqlar və layihələr kinestetik öyrənənlər üçün effektivdir.
- 9. Gələcək karyera və peşə bacarıqlarının inkişafı. Onlayn təhsil praktik və real dünya bacarıqlarını öyrətmə imkanını artırır:
 - Virtual layihələr və simulasiya proqramları tələbələrin peşə bacarıqlarını inkişaf etdirir.
 - Tələbələr komanda işində və müstəqil öyrənmədə bacarıqlarını artırır.
- 1. Motivasiya və özünüidarəetmə. Onlayn təhsildə tələbələr daha çox müstəqil fəaliyyət göstərir. [3, s.114]. Bu səbəbdən:
 - Daxili motivasiya (öz istəyi ilə öyrənmək) əsas rol oynayır.
 - Özünüidarəetmə bacarığı (vaxtın planlaşdırılması, məqsəd qoyma) vacibdir.
 - Xarici nəzarətin az olması bəzi tələbələrdə passivliyə səbəb ola bilər.Motivasiyanın aşağı olması dərslərin yarımçıq qalmasına və diqqətin dağılmasına gətirib çıxarır.
- 2. Diqqət və idrak prosesləri. Onlayn mühitdə diqqətin saxlanması daha çətindir, çünki:
 - Sosial media və digər rəqəmsal vasitələr diqqəti yayındırır.
 - Uzun müddət ekran qarşısında qalmaq yorğunluq yaradır.Əsas idrak prosesləri:
 - Qavrama – vizual və audio materialların düzgün anlaşılmasıdır.
 - Yaddaş – məlumatın saxlanması və təkrar istifadəsidir.
 - Təfəkkür – problemlərin həlli və analiz bacarığıdır.Multimedia istifadəsi (video, animasiya) bu prosesləri gücləndirə bilər.
- 3. Sosial qarşılıqlı əlaqə. Ənənəvi təhsildə sosial ünsiyyət daha güclüdür. Onlayn təhsildə isə tələbələrdə tənhalıq hissi yarana bilər. Qrup müzakirələrinin azlığı motivasiyanı azalda bilər. Bunun qarşısını almaq üçün: forumlar, canlı dərslər və qrup layihələri kimi üsullar tətbiq edilir.
- 4. Emosional vəziyyət və stress. Onlayn təhsil zamanı tələbələrdə aşağıdakı hallar müşahidə oluna bilər:
 - Stress və narahatlıq;
 - Özünə inamsızlıq

- Texniki problemlərdən yaranan frustrasiya.

Müəllimlərin dəstəyi və müsbət geribildirim bu problemləri azaltmağa kömək edir.

5. Öyrənmə üsulları və fərdi fərqlər. Hər bir tələbənin öyrənmə tərzı fərqlidir:

- Vizual öyrənənlər (video, qrafik);
- Auditiv öyrənənlər (səsli izahlar);
- Kinestetik öyrənənlər (praktik fəaliyyətlər).

Onlayn təhsil bu müxtəlifliyi nəzərə alaraq fərdiləşdirilmiş tədris imkanları yaradır.

6. Özünüqiymətləndirmə və geribildirim. Onlayn təhsildə tələbələr:

- Öz biliklərini daha çox özləri qiymətləndirirlər.
- Avtomatik testlər və dərhal geribildirim motivasiyanı artırır.

Daimi geribildirim öyrənmənin keyfiyyətini yüksəldir.

Nəticə. Onlayn təhsil yalnız texniki proses deyil, həm də mürəkkəb psixoloji mexanizmlərə əsaslanan bir sistemdir. Motivasiya, diqqət, emosional vəziyyət və sosial əlaqələr bu sistemin əsas sütunlarıdır. Effektiv onlayn təhsil üçün həm müəllimlər, həm də tələbələr bu psixoloji faktorları nəzərə almalıdırlar. Onlayn təhsil yalnız texnologiyadan ibarət deyil; onun effektivliyi tələbələrin psixoloji xüsusiyyətlərinin nəzərə alınmasından asılıdır. Motivasiya, özünüidarəetmə, sosial qarşılıqlı əlaqə və interaktiv öyrənmə psixoloji əsaslar kimi öyrənmə nəticələrinə birbaşa təsir edir. Müasir onlayn təhsil sistemləri tələbə-öyrədici qarşılıqlı münasibətini gücləndirərək, fərdi yönümlü və adaptiv təhsil imkanları yaratmalıdır.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Abbasov A. Təlim nəzəriyyəsi və müasir yanaşmalar. – Bakı: Təhsil, 2014. – 336 s.
2. Əhmədov H. Azərbaycan təhsilinin inkişaf strategiyası – Bakı: Təhsil, 2010. – 800 s.
3. Əlizadə Ə. Müasir Azərbaycan məktəbinin psixoloji problemləri. – Bakı: Pedaqogika, 2004. – 432 s
4. Əlizadə Ə. Təhsil psixologiyası. – Bakı: ADPU nəşriyyatı, 2008. – 368 s.
- Kazımov N. Pedaqogika. – Bakı: Maarif, 2009. – 560 s.

FOLKLOR JANRININ TƏRCÜMƏDƏ QORUNUB SAXLANILMASI

Gülər Aslan qızı Quliyeva
baş müəllimi

gulerquliyeva9@gmail.com

Bakı Slavyan Universiteti

Xülasə

Folklor hər bir xalqın milli kimliyini, dünyagörüşünü və mənəvi dəyərlərini əks etdirən mühüm mədəni irsdir. Qloballaşma şəraitində folklor nümunələrinin tərcüməsi aktuallaşsa da, bu prosesdə janrın semantik və poetik xüsusiyyətlərini qorumaq əsas çətinlik kimi çıxış edir. Folklorun tərcüməsində əsas problem dil və mədəni xüsusiyyətlərin düzgün ötürülməsidir. Sözbəsöz tərcümə çox vaxt janrın ruhunu itirir. Buna görə ekvivalentlik və mədəni uyğunlaşdırma prinsipləri vacib sayılır. Tədqiqat göstərir ki, uğurlu tərcümə üçün yalnız dil bilikləri deyil, həm də mədəni kontekstin dərinəndən anlaşılması zəruridir.

Açar sözlər: folklor, tərcümə, atalar sözləri, bayatı, dastan

Dünya mədəniyyətinə inteqrasiya prosesinin genişləndiyi və intensivləşdiyi indiki zaman kəsiyində milli-mənəvi və bədii-estetik düşüncə müstəqilliyini təmin edən zəngin qaynaqlardan biri də folklordur. Folklorun hər bir janrı istər semantik, istərsə də poetik struktur baxımından milli intensiya ilə şərtləndiyindən o, etnik mədəniyyətin və mənəvi dəyərlərin unikal poetik modeli kimi qəbul edilir. Folklor mətnlərinin toplanması, nəşri, tədqiqi və təbliğinə son illərdə daha ciddi yanaşılmasının səbəbi də budur.

Azərbaycanda, folklorla bağlı tədqiqatların aparılmasına başlanmasının, təxminən, yüz əlli ilə yaxın bir tarixi vardır. Daha dəqiq desək, cüng, salnamə, səyahətnamə, qədim yazılı abidələr, lüğətlərdə yer alan folklor örnekləri, bəzən onlar haqqında verilən məhdud məlumatlar nəzərə alınmazsa, xalq yaradıcılığı ilə bağlı tədqiqatlar on doqquzuncu yüzilin sonlarından aparılmağa başlamışdır.

Bununla belə, uzun illər folklorşünaslıq ayrıca təhlil obyektinə çevrilməmiş, yəni təxminən iyirminci əsrin ortalarına qədər ədəbiyyat tarixi ilə bağlı yazılan tədqiqatların tərkibinə daxil edilmişdir. Folklor hər bir xalqın milli kimliyini, dünyagörüşünü və tarixi yaddaşını əks etdirən mühüm mədəni irsdir. Qloballaşma dövründə müxtəlif xalqlar arasında mədəni əlaqələrin genişlənməsi folklor nümunələrinin tərcüməsini daha da aktual edir. Lakin bu proses zamanı janr xüsusiyyətlərinin qorunub saxlanması mühüm problem kimi ortaya çıxır.

Azərbaycan folkloru janr zənginliyinə malikdir. Həyatı əks etdirmə baxımından lirik, epik və dramatik növləri vardır. Bu ədəbi növlərin hər birinə məxsus janrlar yaranmış, zaman-zaman zənginləşmişdir. Lirik və epik folklor nümunələri daha geniş yayılmışdır. Müxtəlif ədəbi növlərin janrlarında folklorla xas olan ortaqlar cəhətlərlə yanaşı, məzmun və forma baxımından fərqli xüsusiyyətlər də vardır.

Epik folklor janrlarından nağıl, xalq müdrikliyinin ifadəsi olan atalar sözləri və zərbi-məsəllər tarix boyu qonşu xalqların folklor və klassik ədəbiyyatına güclü təsir göstərmişdir. Lirik janrlardan bayatılarda xalq həyatının və məişətinin müxtəlif tərəfləri bədii-emosional şəkildə əks olunmuşdur.

Qədim türk xalqlarının özünəməxsus poeziyası olmuş və bu poeziya türklərin milli vəznə olan heca və ya “barmaq” vəznində yaradılmışdır. Müxtəlif şeir şəkillərində hecaların sayı müxtəlif olsa da, epik süjetli uzun şeirlər və dastanlar əsas etibarilə yeddihecalıq formada yaradılmışdır. Bu cür şeirlər insanın yaddaşında daha yaxşı qorunub saxlanır. Azərbaycan folklorunun ən zəngin janrlarından olan bayatıların da hər misrası yeddi hecadan ibarət olur.

Folklor janrları (nağıllar, atalar sözləri, dastanlar və s.) spesifik dil, üslub və mədəni elementlərlə zəngindir. Tərcümə zamanı bu xüsusiyyətlərin itməsi janrın mahiyyətinə zərər verə bilər. Buna görə əsas problem folklor janrının struktur və semantik xüsusiyyətlərinin başqa dillə necə düzgün ötürülməsidir.

Tədqiqatımızın əsas məqsədi folklor janrlarının tərcümə zamanı qorunub saxlanması yollarını araşdırmaqdır. Bu məqsəddən irəli gələrək folklor janrlarının əsas xüsusiyyətlərini müəyyənləşdirmək və tərcümə zamanı yaranan çətinlikləri təhlil etmək kimi vəzifələri həll etməyə çalışmışıq:

Müxtəlif tədqiqatçılar folklorun tərcüməsi məsələsinə fərqli yanaşmışdır. Bəzi alimlər ekvivalentlik prinsipini əsas götürür, digərləri isə mədəni uyğunlaşdırmaya üstünlük verir. Amerikalı folklorşünas Kaliforniya Universitetinin professoru Alan Dundes qeyd edir ki, “Folklorşünaslıq folklorun elmi şəkildə öyrənilməsidir” [2, 45].

Bu fikir göstərir ki, folklor yalnız mətn deyil, elmi yanaşma tələb edən mürəkkəb sistemdir. Tərcümə zamanı da bu elmi yanaşma vacibdir. Digər folklorşünas Stit Tompson folklor elementləri müxtəlif xalqlarda oxşardır, amma onların ifadə forması fərqlidir. Tərcümədə bu fərqlər qorunmalıdır [3, 175].

Araşdırmalar göstərir ki, folklorun tərcüməsində həm dil, həm də mədəni faktorlar nəzərə alınmalıdır.

Tədqiqatımız müqayisəli və təsviri metodlar əsasında aparılmışdır. Müxtəlif dillərə tərcümə olunmuş folklor nümunələri analiz edilmişdir.

Ədəbiyyat tarixində folklor janrında müstəsna mövqeyi olan və məzmununda çox qədimlik izləri müşahidə edildiyi halda hələlik X-XI əsrlərin yadigarı sayılan “Dədə Qorqud” dastanı Azərbaycan bədii fikrinin möhtəşəm abidəsidir. Bu dastanların Qafqaz mühitindən başqa bir yerdə yaranmış olduğunu ehtimal etmək mümkün deyildir. Boylar xüsusən social məzmunu, etnoqrafiyası, mənzum hissələri ilə Azərbaycan poeziyasının bünövrə daşlarından sayıla bilər.

Bundan başqa dastan yaradıcılığının sonrakı əsrlərində xalq sənətkarları “Koroğlu” kimi əzəmətli qəhrəmanlıq eposu, “Aşıq Qərib”, “Əsli və Kərəm”, “Abbas və Gülgəz” kimi füsunkar məhəbbət dastanları qoşmuşlar.

Eləcə də, araşdırma zamanı Azərbaycan atalar sözləri və zərbi məsəllərinin digər dillərə tərcümələrində adaptasiya və ekvivalent ifadələrdən istifadənin daha effektiv nəticə verməsi müşahidə olunur. Folklor janrlarının tərcüməsində əsas çətinliklər mədəni elementlərin ötürülməsi ilə bağlıdır və sözbəsöz tərcümə janr xüsusiyyətlərini tam qoruyub saxlaya bilmir.

Şifahi söz sənətinin ən qiymətli incilərindən biri bayatıdır. Xalq ədəbiyyatının böyük bir hissəsini təşkil edən lirik poeziyada bayatların özünəməxsus yeri vardır. Bayatılarımızda insanın daxili aləmi ötəri anı bir hiss kimi verilmir. Hər bir bayatıda dərin bəşəri bir hiss, yüksək şeiriyyət, təbiət gözəlliyi ilə insanın mənəvi vəhdətdə, qarşılıqlı müqayisədə uyğunluğu verilir.

Bülbül dolubdur bağa,

Bir ün salıbdır dağa.

Sayanın qulu olsan,

Saymayana ol ağa.

Və yaxud:

Ovçu, qəllbin nə şəndir,

Ovu dağdan düş endir.

Olmaz pulun vəfası,

Əldən ələ düşəndir.

Соловьи заполнили сад,

Стали жить на горе.

Если учтивому будешь рабом,

Неучтивому будь господином [1, 34].

Стрелок, как весело в твоё сердце,

Спустишься с горы, спусти добычу.

Нет у денег верности,

Из рук в руки они переходят [1, 35].

Son dərəcə sadə, yığcam, az sözlə dərin poetik təfəkkür, məna ifadə etmək bayatılara xas olan xüsusiyyətlərdir.

Etiraf etmək lazımdır ki, şeir tərcüməsində bir sıra problemlər var, çünki şeirdəki ifadə tərz (ritm, forma, ton, qafiyə və s.) onun ruhunu tərcümədə vermək vacibdir. Çox nadir hallarda şeirlərin tərcüməsi qənaətbəxş olur, o da ki, tərcüməçi məharətindən asılıdır. Azərbaycan bayatılarının ən gözəl tərcümələrini oxuculara təqdim edən böyük ustad sənətkar, tərcüməçi Vladimir Qafarov olmuşdur.

Əldə olunan nəticələr göstərir ki, folklorun tərcüməsində yalnız dil bilikləri kifayət etmir. Tərcüməçi həm də mədəni konteksti dərinlən anlamalıdır. Folklor janrları simvolik və obrazlı dilə malik olduğundan onların başqa dilə ötürülməsi zamanı semantik uyğunluq əsas rol oynayır. Bu səbəbdən tərcüməçi həm dil, həm də mədəni ekvivalentləri nəzərə almalıdır.

Folklor janrının tərcümədə qorunub saxlanması mürəkkəb və çoxşaxəli prosesdir. Bu prosesdə həm dil, həm də mədəni faktorlar mühüm rol oynayır.

Bu tədqiqat folklorun tərcüməsi sahəsində nəzəri və praktik biliklərin inkişafına töhfə verir. Tərcüməçilər üçün metodoloji əsas rolunu oynaya bilər.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Кафаров, В. Уроки мастерства (Проблемы перевода азербайджанской фольклорной поэзии на русский язык) / В.Кафаров. - Баку. - 2005.
2. Dundes, A. Folklorun mənası (The meaning of folklore) / A.Dundes. ABŞ. - Tennesi. “Tennessi Press”. - 1994. (ing.dilində)
3. Tompson, S. Folklorşünas yolu: alimin həyatı haqqında düşüncələr ([A Folklorist's Progress: Reflections of a Scholar's Life](#)) / S.Tompson. ABŞ. - Indiana. Indiana University Press, - 1996. (ing.dilində)

AZƏRBAYCAN DİLİNİN DÖVLƏT DİLİ KİMİ MÖHKƏMLƏNDİRİLMƏSİNDƏ HEYDƏR ƏLİYEVİN ROLU

Lətifə Kərəm qızı Əhmədova
baş müəllim

letife.ahmedova64@mail.ru

Azərbaycan Dövlət Pedaqoji Universitetinin Ağcabədi filiali

Xülasə

Məqalədə Azərbaycan dilinin dövlət dili kimi möhkəmləndirilməsində Heydər Əliyevin rolu geniş şəkildə təhlil olunur. Tədqiqat göstərir ki, Azərbaycan dili milli kimliyin, dövlətçilik ənənələrinin və mədəni irsin əsas daşıyıcısı kimi tarix boyu mühüm əhəmiyyət kəsb etmişdir. Lakin müxtəlif tarixi mərhələlərdə, xüsusilə sovet dövründə dilin mövqeyi müəyyən təzyiqlərə məruz qalmışdır. Heydər Əliyevin siyasi hakimiyyətə gəlişi ilə Azərbaycan dilinin inkişafı və dövlət dili kimi möhkəmləndirilməsi istiqamətində ardıcıl və məqsədyönlü siyasət həyata keçirilmişdir.

Məqalədə xüsusilə 1978-ci il Azərbaycan SSR Konstitusiyasında Azərbaycan dilinin dövlət dili kimi təsbit olunması, müstəqillik dövründə qəbul edilən qanunvericilik aktları və dil siyasətinin institusional əsaslarının yaradılması məsələləri araşdırılır. Eyni zamanda, dilin təhsil, mədəniyyət, media və dövlət idarəçiliyində tətbiqinin genişləndirilməsi istiqamətində həyata keçirilən tədbirlər təhlil edilir.

Araşdırmanın nəticələri göstərir ki, Heydər Əliyevin dil siyasəti yalnız hüquqi aktlarla məhdudlaşmamış, həm də milli şüurun formalaşmasına, vətəndaş həmrəyliyi gücləndirilməsinə və Azərbaycançılıq ideologiyasının inkişafına mühüm təsir göstərmişdir. Müasir dövrdə də bu siyasətin davam etdirilməsi Azərbaycan dilinin qloballaşma şəraitində qorunması və inkişafı baxımından xüsusi əhəmiyyət daşıyır.

Açar sözlər: Azərbaycan dili; dövlət dili; dil siyasəti; milli kimlik; Heydər Əliyev

Giriş

Dil hər bir xalqın milli varlığının, tarixi yaddaşının və mədəni kimliyinin əsas göstəricisidir. Azərbaycan dili də əsrlər boyu xalqımızın milli-mənəvi dəyərlərinin daşıyıcısı olmuşdur. Dövlət dili statusu isə dilin yalnız ünsiyyət vasitəsi deyil, həm də dövlətçilik atributu kimi çıxış etməsini təmin edir.

XX əsrdə Azərbaycanın ictimai-siyasi həyatında baş verən dəyişikliklər dil siyasətinə də təsirsiz ötüşməmişdir. Sovet dövründə Azərbaycan dili formal olaraq istifadə olunsada, faktiki olaraq rus dili üstün mövqedə olmuşdur. Belə bir şəraitdə milli dilin qorunması və inkişaf etdirilməsi xüsusi əhəmiyyət kəsb edirdi.

Heydər Əliyevin siyasi fəaliyyətə başlaması ilə Azərbaycan dilinin dövlət dili kimi möhkəmləndirilməsi istiqamətində sistemli addımlar atılmışdır. Onun təşəbbüsü ilə həyata keçirilən siyasət nəticəsində Azərbaycan dili yalnız hüquqi status qazanmaqla kifayətlənməmiş, həm də cəmiyyətin bütün sahələrində geniş tətbiq olunmağa başlamışdır.

Material və metodlar

Tədqiqatın metodoloji əsasını elmi obyektivlik, tarixi ardıcılıq və sistemli yanaşma prinsipləri təşkil edir. Araşdırma çərçivəsində Azərbaycan dilinin dövlət dili kimi formalaşması və möhkəmləndirilməsi prosesi kompleks şəkildə təhlil edilmişdir. Bu məqsədlə müxtəlif tipli mənbələrdən istifadə olunmuş və çoxşaxəli metodlar tətbiq edilmişdir.

Tədqiqatın material bazasını normativ-hüquqi sənədlər, rəsmi dövlət proqramları, elmi monoqrafiyalar, məqalələr, arxiv materialları və Heydər Əliyev-in nitq və çıxışları təşkil edir. Xüsusilə Azərbaycan Respublikasının Konstitusiyası, dil siyasəti ilə bağlı fərman və sərəncamlar, həmçinin dilin inkişafına dair qəbul edilmiş dövlət proqramları əsas mənbələr kimi təhlilə cəlb edilmişdir. Bununla yanaşı, dil siyasətinin nəzəri əsaslarını əks etdirən yerli və xarici tədqiqatçıların əsərləri də müqayisəli şəkildə araşdırılmışdır.

Metodoloji baxımdan tədqiqatda ilk növbədə tarixi-müqayisəli metod tətbiq olunmuşdur. Bu metod vasitəsilə Azərbaycan dilinin müxtəlif tarixi mərhələlərdə – sovet dövründə və müstəqillik illərində – tutduğu mövqe müqayisə edilmiş, dil siyasətində baş verən dəyişikliklər müəyyən edilmişdir. Eyni zamanda, sistemli təhlil metodu vasitəsilə dil siyasəti bütöv bir sosial-siyasi fenomen kimi qiymətləndirilmiş, onun təhsil, mədəniyyət, media və dövlət idarəçiliyi sahələri ilə qarşılıqlı əlaqəsi araşdırılmışdır.

Tədqiqatda həmçinin kontent-analiz metodundan istifadə olunmuşdur. Bu çərçivədə Heydər Əliyevin çıxışları, rəsmi sənədlər və proqram xarakterli mətnlər məzmun baxımından təhlil edilmiş, dil siyasətinin prioritet istiqamətləri və əsas ideoloji tezisləri müəyyən edilmişdir. Bu metod dilin yalnız hüquqi statusunu deyil, həm də ideoloji və mədəni funksiyalarını üzə çıxarmağa imkan vermişdir.

Bundan əlavə, analitik-sintez metodu vasitəsilə müxtəlif mənbələrdən əldə olunan məlumatlar ümumiləşdirilmiş və vahid konseptual çərçivəyə salınmışdır. Statistik və təsviri yanaşmalar isə dilin tətbiq sahələrinin genişlənməsi və funksional imkanlarının artmasını izah etmək üçün istifadə edilmişdir.

Beləliklə, seçilmiş materiallar və tətbiq edilən metodlar Azərbaycan dilinin dövlət dili kimi möhkəmləndirilməsi prosesinin həm tarixi, həm də müasir aspektlərini obyektiv və elmi əsaslarla araşdırmağa imkan yaratmışdır.

Nəticələr

Aparılan araşdırmalar nəticəsində aşağıdakı əsas məqamlar müəyyən edilmişdir:

İlk növbədə, 1978-ci ildə qəbul edilən Azərbaycan SSR Konstitusiyasında Azərbaycan dilinin dövlət dili kimi təsbit olunması mühüm tarixi hadisə olmuşdur [1]. Bu addım milli dilin hüquqi statusunun möhkəmləndirilməsində dönüş nöqtəsi hesab edilir.

İkinci mühüm mərhələ müstəqillik dövründə həyata keçirilən dil siyasətidir. 1995-ci il Konstitusiyasında Azərbaycan dilinin dövlət dili kimi təsdiqlənməsi və sonrakı qanunvericilik aktları dilin inkişafına geniş imkanlar yaratmışdır [2].

Üçüncü olaraq, təhsil sistemində Azərbaycan dilinin tətbiqinin genişləndirilməsi xüsusi əhəmiyyət kəsb etmişdir. Ana dilində təhsilin inkişafı milli şüurun formalaşmasına müsbət təsir göstərmişdir [3].

Nəhayət, kütləvi informasiya vasitələri və dövlət idarəçiliyində Azərbaycan dilinin istifadəsinin genişləndirilməsi dilin funksional imkanlarını artırmışdır [4].

Müzakirə

Heydər Əliyevin dil siyasəti kompleks və çoxşaxəli xarakter daşıyırdı. Bu siyasət yalnız hüquqi çərçivə ilə məhdudlaşmır, həm də ideoloji və mədəni aspektləri əhatə edirdi.

Dil siyasətinin əsas xüsusiyyətlərindən biri onun milli ideologiya ilə sıx bağlı olmasıdır. Azərbaycançılıq ideologiyası çərçivəsində dil milli birliyin əsas amili kimi təqdim edilirdi [5]. Bu yanaşma cəmiyyətin müxtəlif təbəqələrinin integrasiyasına və milli həmrəyliyin güclənməsinə xidmət edirdi.

Bununla yanaşı, qloballaşma şəraitində Azərbaycan dilinin qorunması məsələsi də aktuallıq kəsb edir. Xarici dillərin təsiri fonunda ana dilinin inkişaf etdirilməsi üçün dövlət səviyyəsində davamlı tədbirlərin həyata keçirilməsi vacibdir. Bu baxımdan, Heydər Əliyevin müəyyən etdiyi strateji xətt bu gün də öz aktuallığını qoruyur.

Yekun nəticə

Beləliklə, aparılan tədqiqat göstərir ki, Azərbaycan dilinin dövlət dili kimi möhkəmləndirilməsində Heydər Əliyevin rolu müstəsna əhəmiyyətə malikdir. Onun həyata keçirdiyi siyasət nəticəsində Azərbaycan dili hüquqi status qazanmış, cəmiyyətin bütün sahələrində geniş tətbiq olunmuş və milli kimliyin əsas atributuna çevrilmişdir.

Müasir dövrdə bu siyasətin davam etdirilməsi Azərbaycan dilinin qorunması və inkişafı baxımından xüsusi əhəmiyyət daşıyır. Dövlət dili siyasətinin ardıcıl şəkildə həyata keçirilməsi gələcək nəsillərin milli-mənəvi dəyərlərə bağlılığını təmin edəcəkdir.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Azərbaycan Respublikasının Konstitusiyası. Bakı, 1995.
2. Əliyev H. Azərbaycan dilinin inkişafı haqqında çıxışlar. Bakı, 2001.
3. Həsənov A. Müasir Azərbaycan dil siyasəti. Bakı, 2010.
4. Məmmədov N. Azərbaycan dili və qloballaşma. Bakı, 2015.
5. Qasimov R. Milli ideologiya və dil məsələləri. Bakı, 2012.

HEYDƏR ƏLİYEV VƏ AZƏRBAYCAN ƏDƏBİYYATINA DÖVLƏT QAYĞISI

Tərən Əliş qızı Əliyeva
baş müəllim

tarlanaliyeva60@gmail.com

Azərbaycan Dövlət Pedaqoji Universiteti Ağcabədi filialı

Xülasə

Məqalədə Heydər Əliyevin Azərbaycan ədəbiyyatına göstərdiyi dövlət qayğısı kompleks şəkildə araşdırılır. Tədqiqatın əsas məqsədi ədəbiyyatın inkişafında dövlət siyasətinin rolunu təhlil etmək, xüsusilə Heydər Əliyevin bu sahədə həyata keçirdiyi tədbirlərin mahiyyətini və nəticələrini müəyyən etməkdir. Araşdırma göstərir ki, Azərbaycan ədəbiyyatı milli-mənəvi dəyərlərin formalaşmasında və qorunmasında mühüm rol oynayan əsas sahələrdən biridir.

Sovet dövründə ədəbiyyat ideoloji çərçivələrlə məhdudlaşdırılsa da, Heydər Əliyevin rəhbərliyi dövründə milli ədəbiyyatın inkişafına xüsusi diqqət yetirilmişdir. Yazıçı və şairlərin yaradıcılıq şəraitinin yaxşılaşdırılması, onların sosial təminatının gücləndirilməsi, klassik irsin qorunması və nəşri istiqamətində mühüm addımlar atılmışdır. Müstəqillik dövründə isə bu siyasət daha da genişləndirilmiş, Azərbaycan ədəbiyyatının dünya miqyasında tanınması istiqamətində ciddi tədbirlər həyata keçirilmişdir.

Tədqiqat nəticəsində müəyyən edilmişdir ki, Heydər Əliyevin ədəbiyyat siyasəti yalnız maddi dəstəkdən ibarət olmamış, həm də milli ideologiyanın formalaşmasına, Azərbaycançılıq məfkurəsinin inkişafına xidmət etmişdir. Ədəbiyyatın dövlət tərəfindən dəstəklənməsi milli kimliyin qorunması və gələcək nəsillərə ötürülməsi baxımından xüsusi əhəmiyyət daşıyır.

Nəticə etibarilə, Heydər Əliyevin Azərbaycan ədəbiyyatına göstərdiyi diqqət və qayğı bu sahənin inkişafına güclü təkan vermiş, müasir ədəbi prosesin formalaşmasında mühüm rol oynamışdır.

Açar sözlər: Azərbaycan ədəbiyyatı, dövlət qayğısı, ədəbi siyasət, milli ideologiya, mədəni irs

Giriş

Ədəbiyyat hər bir xalqın milli kimliyinin və mədəni yaddaşının əsas sütunlarından biridir. Müasir dövrdə qloballaşma proseslərinin intensivləşməsi milli ədəbiyyatların qorunması və inkişaf etdirilməsini daha da ağırlaşdırır. Azərbaycan ədəbiyyatı da zəngin tarixi ənənələrə malik olmaqla yanaşı, dövlət tərəfindən dəstəklənməyə ehtiyac duyan mühüm sahələrdəndir.

Tarixi proseslər göstərir ki, ədəbiyyatın inkişafı yalnız yaradıcı potensialdan deyil, həm də dövlətin bu sahəyə münasibətindən asılıdır.

Müxtəlif dövrlərdə ədəbiyyatın ideoloji təsirlərə məruz qalması onun inkişafına mane olmuşdur. Bu baxımdan dövlət qayğısının mahiyyəti və təsir mexanizmlərinin araşdırılması vacibdir.

Tədqiqatın məqsədi Heydər Əliyevin Azərbaycan ədəbiyyatına göstərdiyi dövlət qayğısını elmi əsaslarla təhlil etməkdir.

Vəzifələr:

- Ədəbiyyat siyasətinin əsas istiqamətlərini müəyyənləşdirmək
- Dövlət dəstəyinin formalarını təhlil etmək
- Ədəbiyyatın inkişafına təsirini qiymətləndirmək

Mövcud elmi ədəbiyyatda Azərbaycan ədəbiyyatının inkişaf mərhələləri və dövlət siyasəti ilə əlaqəsi geniş şəkildə araşdırılmışdır [3;4]. Tədqiqatçılar qeyd edirlər ki, dövlətin mədəniyyət sahəsinə diqqəti ədəbi prosesin inkişafına birbaşa təsir göstərir. Heydər Əliyevin çıxış və nitqləri isə bu sahədə əsas istiqamətləri müəyyən edən mühüm mənbələrdəndir [2].

Material və metodlar

Tədqiqatda tarixi-müqayisəli, sistemli təhlil və kontent-analiz metodlarından istifadə olunmuşdur.

Normativ-hüquqi sənədlər, dövlət proqramları, elmi əsərlər, arxiv materialları və Heydər Əliyevin çıxışları əsas mənbələr kimi istifadə edilmişdir.

Ədəbi siyasət sahəsində qəbul edilmiş qərarlar və proqramlar məzmun baxımından təhlil edilmiş, onların ədəbiyyatın inkişafına təsiri müəyyənləşdirilmişdir.

Nəticələr

Aparılan tədqiqat nəticəsində aşağıdakı faktlar müəyyən edilmişdir:

- Yazıçı və şairlərə dövlət tərəfindən maddi və mənəvi dəstək göstərilmişdir [2].
- Klassik ədəbiyyat nümunələrinin nəşri və tədqiqi genişləndirilmişdir [3].
- Ədəbi təşkilatların fəaliyyəti gücləndirilmişdir [4].
- Azərbaycan ədəbiyyatının beynəlxalq səviyyədə tanınması istiqamətində tədbirlər həyata keçirilmişdir [5].

Statistik göstəricilər (təsviri)

- Nəşr olunan kitabların sayı artmışdır
- Ədəbiyyat sahəsində mükafat və təqaüdlər genişləndirilmişdir

Müzakirə

Aparılan tədqiqatın nəticələri göstərir ki, Heydər Əliyev-in Azərbaycan ədəbiyyatına yönəlmiş siyasəti sistemli və çoxşaxəli xarakter daşımışdır. Bu siyasət yalnız maddi dəstək mexanizmləri ilə məhdudlaşmamış, eyni zamanda ədəbiyyatın ideoloji və mədəni funksiyalarını da gücləndirmişdir. Əldə olunan nəticələr digər tədqiqatların qənaətləri ilə uyğunluq təşkil edir və göstərir ki, dövlət qayğısı ədəbi prosesin inkişafında əsas amillərdən biridir [3].

Müqayisəli təhlil göstərir ki, Azərbaycan modelində ədəbiyyata dövlət dəstəyi daha məqsədyönlü və davamlı xarakter daşıyır. Bu yanaşma klassik irsin qorunması ilə yanaşı, müasir ədəbi yaradıcılığın stimullaşdırılmasına da şərait yaratmışdır [4]. Elmi baxımdan bu proses milli ideologiyanın formalaşmasına və mədəni identikliyin qorunmasına xidmət edir [5]. Beləliklə, əldə olunan nəticələr ədəbiyyata dövlət qayğısının strateji əhəmiyyətini bir daha təsdiqləyir.

Yekun nəticə

Aparılan tədqiqat göstərir ki, Heydər Əliyev-in Azərbaycan ədəbiyyatına göstərdiyi dövlət qayğısı bu sahənin sistemli və davamlı inkişafında həlledici rol oynamışdır. Onun həyata keçirdiyi siyasət nəticəsində ədəbiyyat yalnız mədəniyyətin bir sahəsi kimi deyil, həm də milli ideologiyanın və dövlətçilik düşüncəsinin mühüm komponenti kimi formalaşmışdır. Yazıçı və şairlərin yaradıcılıq fəaliyyətinin dəstəklənməsi, klassik ədəbi irsin qorunması və nəşri, müasir ədəbi prosesin inkişafı üçün yaradılan şərait bu siyasətin əsas nəticələri kimi qiymətləndirilir.

Elmi baxımdan tədqiqat göstərir ki, dövlətin ədəbiyyata sistemli yanaşması milli kimliyin qorunmasına və inkişafına mühüm töhfə verir. Praktiki baxımdan isə əldə olunan nəticələr müasir dövrdə ədəbiyyatın inkişafı üçün dövlət dəstəyinin davam etdirilməsinin vacibliyini sübut edir. Bu istiqamətdə rəqəmsallaşma, gənc ədəbi qüvvələrin dəstəklənməsi və beynəlxalq əməkdaşlığın genişləndirilməsi prioritet istiqamətlər kimi çıxış etməlidir.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Əliyev H. Ədəbiyyat və mədəniyyət haqqında çıxışlar. Bakı, 2001.

2. Əhmədov B. Azərbaycan ədəbiyyatı tarixi. Bakı, 2010.
3. Həsənov A. Mədəniyyət siyasəti və ədəbiyyat. Bakı, 2015.
4. Məmmədov N. Azərbaycan ədəbiyyatının inkişaf mərhələləri. Bakı, 2012.
5. Qasimov R. Milli ideologiya və ədəbiyyat. Bakı, 2018.

“MİLLİ DÖVLƏTÇİLİK VƏ HEYDƏR ƏLİYEV FENOMENİ: AZƏRBAYCAN TƏCRÜBƏSİNDƏ SİYASİ VƏ İQTİSADI İNKİŞAF”

Sevil Rafiq qızı Cəfərova

Baş müəllim

sevil.ceferova@agcebedi.adpu.edu.az

ADPU-nun Ağcabədi filialı

Xülasə

Bu məqalə Ümummilli Lider Heydər Əliyev fenomenini və onun milli dövlət quruculuğunda tətbiq etdiyi sistemli yanaşmaları araşdırır. Heydər Əliyevin rəhbərliyi Azərbaycan dövlətçiliyinin formalaşmasında həlledici rol oynamış və siyasi, iqtisadi sahələrdə uzunmüddətli inkişaf modellərinin əsasını qoymuşdur. Məqalədə tarixi-analitik, müqayisəli və sistemli təhlil metodları tətbiq edilmiş, dövlət sənədləri, qanunvericilik aktları, elmi məqalələr və statistik məlumatlar əsas material kimi istifadə olunmuşdur.

Araşdırma göstərir ki, Heydər Əliyevin strategiyası yalnız qısa müddətli siyasi sabitliyin təmin olunmasına deyil, həm də dövlət institutlarının möhkəmləndirilməsinə, iqtisadi siyasətin sistemli şəkildə həyata keçirilməsinə və xalqın rifahının yüksəlməsinə yönəlmişdir. Siyasi sahədə Heydər Əliyev demokratik institutların inkişafını, qanunvericilik bazasının gücləndirilməsini və hüquqi dövlət prinsiplərinin tətbiqini prioritet hesab etmişdir.

İqtisadi sahədə isə Heydər Əliyev bazar iqtisadiyyatına keçidi, xarici investisiyaların cəlb olunmasını və strateji neft müqavilələrinin bağlanmasını diqqət mərkəzində saxlamışdır. Bu siyasət Azərbaycanın beynəlxalq iqtisadi sistemdə mövqeyini gücləndirmiş və uzunmüddətli iqtisadi sabitlik təmin etmişdir.

Tədqiqat nəticələri göstərir ki, Heydər Əliyev fenomeni digər postsovet ölkələrinin təcrübəsindən fərqlənir və milli dövlət quruculuğunda sistemli yanaşmanın əhəmiyyətini sübut edir. Onun strategiyası siyasi sabitlik, iqtisadi inkişaf və institutların gücləndirilməsini birləşdirərək, uzunmüddətli inkişaf modelini yaratmışdır.

Xülasədə vurğulanır ki, Heydər Əliyevin sistemli yanaşması yalnız konkret dövrün tələbini yerinə yetirməklə kifayətlənmir; bu, Azərbaycan dövlətçiliyinin davamlı inkişafının əsas prinsipini təşkil edir. Məqalə göstərir ki, milli dövlətçilik liderin strateji düşüncəsi və planlı idarəetmə prinsipləri ilə birləşdikdə daha uğurlu və davamlı olur.

Açar sözlər: Heydər Əliyev, milli dövlətçilik, sistemli yanaşma

Giriş

XX əsrin sonu və XXI əsrin əvvəli Azərbaycan üçün həm tarixi, həm də siyasi baxımdan dönüş dövrü olmuşdur. 1991-ci ildə dövlət müstəqilliyini bərpa edən ölkə uzun müddət sovet idarəetmə sistemindən ayrılaraq öz milli dövlətçilik modelini formalaşdırmalı idi. Müstəqilliyin ilk illərində Azərbaycanın qarşılaşdığı problemlər çoxşaxəli idi: siyasi sabitliyin olmaması, iqtisadi çöküş, idarəetmədə qeyri-effektiv mexanizmlər, sosial sahədə isə təhsil və rifah səviyyəsinin aşağı olması [4].

Bu mürəkkəb şəraitdə Heydər Əliyev fenomeni milli dövlətçilik prosesində həlledici rol oynamışdır [1]. Heydər Əliyevin rəhbərliyi ilə siyasi sabitlik bərpa edilmiş, dövlət institutları gücləndirilmiş və idarəetmədə sistemli yanaşma tətbiq edilmişdir. Onun strategiyası həm qısa müddətli siyasi sabitliyin təminatına, həm də uzunmüddətli inkişafın əsasının qoyulmasına xidmət etmişdir [4].

Siyasi sahədə Heydər Əliyev demokratik institutların inkişafını prioritet etmiş, qanunvericilik bazasını gücləndirmiş və hüquqi dövlət prinsiplərinin tətbiqini təmin etmişdir. Bu yanaşma yalnız daxili siyasi sabitliyi gücləndirməklə kifayətlənməyib, həm də Azərbaycanın beynəlxalq aləmdə mövqeyini möhkəmləndirmişdir [1,4].

İqtisadi sahədə Heydər Əliyevin sistemli yanaşması ölkənin bazar iqtisadiyyatına keçidini və xarici investisiyaların cəlb olunmasını təmin etmişdir. Strateji neft müqavilələrinin bağlanması və enerji sektorunun inkişafı iqtisadiyyatın dayanıqlı böyüməsini dəstəkləmişdir [2,4]. Bu siyasət Azərbaycanın beynəlxalq iqtisadi sistemdə mövqeyini gücləndirmiş, həmçinin daxili iqtisadi sabilliyi təmin etmişdir.

Milli dövlətçilik yalnız siyasi və iqtisadi sabitlikdən ibarət deyil; bu, həm də institutların möhkəmləndirilməsi və strateji idarəetmə prinsiplərinin tətbiqi deməkdir [3]. Heydər Əliyevin tətbiq etdiyi sistemli yanaşma dövlətçilik prosesini kompleks və uzunmüddətli perspektivdə planlaşdırmağa imkan vermişdir. Dövlət idarəçiliyində strateji düşüncənin rolunu göstərən bu model, həm də Azərbaycan cəmiyyətində sosial rifahın, təhsilin və elmin inkişafını dəstəkləmişdir [5,6].

Tədqiqatın məqsədi Heydər Əliyev fenomeninin milli dövlət quruculuğundakı rolunu, onun siyasi və iqtisadi sahələrdə tətbiq etdiyi sistemli yanaşmaları araşdırmaqdır. Məqalədə tarixi-analitik, müqayisəli və sistemli təhlil metodlarından istifadə edilmişdir. Rəsmi dövlət sənədləri, qanunvericilik aktları, elmi məqalələr və statistik məlumatlar əsas tədqiqat materialı kimi nəzərdən keçirilmişdir [1–6].

Heydər Əliyev fenomeni yalnız konkret dövrün tələbini yerinə yetirməmiş, eyni zamanda Azərbaycan dövlətçiliyinin gələcək inkişafı üçün əsas prinsipləri müəyyən etmişdir. Onun siyasi, iqtisadi və strateji yanaşmaları postsovet məkanında unikal nümunə olmuşdur [3,4]. Bu səbəbdən tədqiqatın əhəmiyyəti həm elmi, həm də praktik baxımdan böyükdür. Elmi baxımdan Heydər Əliyevin sistemli idarəetmə modeli dövlətçilik konsepsiyasına yeni baxış təmin edir, praktik baxımdan isə onun strategiyaları müasir dövlət siyasətinin formalaşmasında təcrübə kimi tətbiq edilə bilər [2,5].

Beləliklə, Heydər Əliyevin rəhbərliyi ilə formalaşan milli dövlətçilik modeli yalnız siyasi sabitliyi və iqtisadi inkişafı təmin etməklə kifayətlənmir, həm də dövlət institutlarının gücləndirilməsi, strateji planlaşdırmanın tətbiqi və xalqın rifahının yüksəldilməsi baxımından unikal sistemli yanaşmanı əks etdirir [1–6].

Tədqiqatın aparılma üsulları

Bu tədqiqat tarixi-analitik, müqayisəli və sistemli təhlil metodlarından istifadə etməklə aparılmışdır. Heydər Əliyev fenomeninin milli dövlətçilikdəki rolu, onun strategiyaları və institusional yanaşmaları müxtəlif elmi mənbələr əsasında təhlil edilmişdir [1–6].

İstifadə olunan materiallar

Araşdırmada əsas material kimi rəsmi dövlət sənədləri, qanunvericilik aktları, elmi məqalələr, statistika məlumatları və Heydər Əliyevin çıxışları istifadə olunmuşdur [1,4,6]. Həmçinin müasir tədqiqatlar və analitik işlər müqayisə üçün əsas təşkil etmişdir [2,3,5].

Təcrübə və ya analiz metodları

1. Tarixi-analitik təhlil – Azərbaycan dövlətçiliyinin inkişaf mərhələləri və Heydər Əliyevin strategiyaları [1,4].
2. Müqayisəli təhlil – digər postsovet ölkələrinin dövlətçilik təcrübəsi ilə Azərbaycan modeli müqayisə edilmişdir [2,3].
3. Sistemli yanaşma analizi – siyasi və iqtisadi sahələrdə strateji qərarların nəticələri qiymətləndirilmişdir [5,6].

Tədqiqatdan əldə olunan faktlar

- Heydər Əliyevin rəhbərliyi ilə dövlət institutları möhkəmləndirilmiş, siyasi sabitlik təmin edilmişdir [1,4].

- İqtisadi sahədə bazar iqtisadiyyatına keçid və xarici investisiyaların cəlb olunması ölkənin dayanıqlı iqtisadi inkişafına səbəb olmuşdur [2,4].
- Milli dövlətçilik modeli yalnız siyasi və iqtisadi sabitlik yaratmaqla kifayətlənməyib, eyni zamanda sosial rifahın və təhsilin inkişafına töhfə vermişdir [5,6].

Nəticələrin təhlili

Araşdırma göstərir ki, Heydər Əliyev fenomeni milli dövlət quruculuğunda sistemli və strateji yanaşmanın əhəmiyyətini sübut edir. Dövlət institutlarının gücləndirilməsi və iqtisadi siyasətin planlı həyata keçirilməsi uzunmüddətli sabitliyi təmin etmişdir [1,2].

Digər tədqiqatlarla müqayisə

Azərbaycan modeli postsovet ölkələrinin təcrübəsi ilə müqayisədə daha effektiv və davamlı olmuşdur. Digər ölkələrdə siyasi sabitliyin olmaması iqtisadi və sosial inkişafı məhdudlaşdırmışdır [3,4].

Elmi izah

Heydər Əliyevin strategiyası siyasi və iqtisadi sahələrdə kompleks yanaşma tətbiq etməklə dövlətçilik prosesini sistemləşdirmişdir. Bu yanaşma dövlət idarəçiliyinin elmi əsaslarla qurulmasının nümunəsidir [5,6].

Yekun nəticə

XX əsrin sonu və XXI əsrin əvvəlləri Azərbaycan üçün həm tarixi, həm də siyasi baxımdan dönüş dövrü olmuşdur. 1991-ci ildə dövlət müstəqilliyini bərpa edən ölkə uzun müddət sovet idarəetmə sistemindən ayrılaraq öz milli dövlətçilik modelini yaratmalı idi. Müstəqilliyin ilk illərində Azərbaycanın qarşılaşdığı problemlər çoxşaxəli idi: siyasi sabitliyin olmaması, iqtisadi çöküş, idarəetmədə qeyri-effektiv mexanizmlər və sosial sahədə təhsil və rifah səviyyəsinin aşağı olması [4].

Bu mürəkkəb şəraitdə Ümummilli Lider Heydər Əliyev fenomeni milli dövlətçilik prosesində həlledici rol oynamışdır [1]. Heydər Əliyevin rəhbərliyi ilə siyasi sabitlik bərpa edilmiş, dövlət institutları gücləndirilmiş və idarəetmədə sistemli yanaşma tətbiq edilmişdir. Onun strategiyası həm qısa müddətli siyasi sabitliyin təminatına, həm də uzunmüddətli inkişafın əsasının qoyulmasına xidmət etmişdir [4].

Siyasi sahədə Heydər Əliyev demokratik institutların inkişafını prioritet etmiş, qanunvericilik bazasını möhkəmləndirmiş və hüquqi dövlət prinsiplərinin tətbiqini təmin etmişdir. Bu yanaşma yalnız daxili siyasi sabitliyi gücləndirməklə kifayətlənməyib, həm də Azərbaycanın beynəlxalq aləmdə mövqeyini möhkəmləndirmişdir [1,4].

İqtisadi sahədə isə Heydər Əliyevin sistemli yanaşması ölkənin bazar iqtisadiyyatına keçidini və xarici investisiyaların cəlb olunmasını təmin etmişdir. Strateji neft müqavilələrinin bağlanması və enerji sektorunun inkişafı iqtisadiyyatın dayanıqlı böyüməsini dəstəkləmişdir [2,4]. Bu siyasət Azərbaycanın beynəlxalq iqtisadi sistemdə mövqeyini gücləndirmiş, həmçinin daxili iqtisadi sabilliyi təmin etmişdir.

Milli dövlətçilik yalnız siyasi və iqtisadi sabitlikdən ibarət deyil; bu, həm də institutların möhkəmləndirilməsi və strateji idarəetmə prinsiplərinin tətbiqi deməkdir [3]. Heydər Əliyevin tətbiq etdiyi sistemli yanaşma dövlətçilik prosesini kompleks və uzunmüddətli perspektivdə planlaşdırmağa imkan vermişdir. Dövlət idarəçiliyində strateji düşüncənin rolunu göstərən bu model, həm də Azərbaycan cəmiyyətində sosial rifahın, təhsilin və elmin inkişafını dəstəkləmişdir [5,6].

Tədqiqatın məqsədi Heydər Əliyev fenomeninin milli dövlət quruculuğundakı rolunu, onun siyasi və iqtisadi sahələrdə tətbiq etdiyi sistemli yanaşmaları araşdırmaqdır. Məqalədə tarixi-analitik, müqayisəli və sistemli təhlil metodlarından istifadə edilmişdir. Rəsmi dövlət sənədləri, qanunvericilik aktları, elmi məqalələr və statistik məlumatlar əsas tədqiqat materialı kimi nəzərdən keçirilmişdir [1–6].

Tədqiqatın nəticələri göstərir ki, Heydər Əliyev fenomeni Azərbaycan dövlətçiliyinin siyasi və iqtisadi sabitliyinin əsasını qoymuşdur [1–6]. Onun rəhbərliyi ilə formalaşan dövlətçilik modeli

yalnız qısa müddətli sabitliyi təmin etməklə kifayətlənmir; eyni zamanda dövlət institutlarının gücləndirilməsi, iqtisadi siyasətin sistemləşdirilməsi və xalqın rifahının yüksəldilməsi baxımından unikal bir sistem təqdim edir [1,4].

Araşdırma göstərir ki, Heydər Əliyevin strategiyası və sistemli yanaşması həm elmi, həm də praktik baxımdan böyük əhəmiyyət kəsb edir. Bu yanaşma dövlətçilik konsepsiyasına yeni baxış təqdim edir və Azərbaycan dövlətçiliyinin uzunmüddətli inkişafına rəhbər prinsip kimi xidmət edir [2,3].

Tövsiyə olunur ki, dövlət siyasətində Heydər Əliyevin tətbiq etdiyi modelin prinsipləri davamlı olaraq tətbiq edilsin və gələcək nəsillər üçün rəhbər kimi istifadə olunsun. Bu yanaşma yalnız konkret dövrün tələblərinə cavab vermir, həm də Azərbaycan dövlətçiliyinin gələcək inkişaf strategiyalarının planlaşdırılmasına əsas verir [5,6].

Beləliklə, Heydər Əliyev fenomeni və onun sistemli dövlətçilik modeli Azərbaycanın siyasi və iqtisadi sabitliyini təmin etməklə yanaşı, dövlət institutlarının gücləndirilməsini, strateji planlaşdırmanı və uzunmüddətli inkişafı təmin edən bir model kimi qəbul edilməlidir. Bu, həm elmi, həm də praktik baxımdan Azərbaycan dövlətçiliyinin müasir və dayanıqlı formalaşması üçün əsas prinsipdir [1–6].

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Heydər Əliyev irsi əsasında ideya-siyasi və elmi-nəzəri tədqiqatlar. Bakı: Daxili Qoşunlar nəşri (məqalə toplusu). Məqalələrdə dövlət idarəçiliyi, hüquqi islahatların əhəmiyyəti və Heydər Əliyevin siyasi kursu təhlil edilir. ([dq.mia.gov.az][2])
2. Heydər Əliyev və Azərbaycan elminin keşiyində. Bakı: (PDF). Bu kitab dövlətçilik, elm və texniki sahələrin inkişafında Heydər Əliyevin strategiyasını əks etdirir. ([anl.az][6])
3. Heydər Əliyev və Azərbaycan ədəbiyyatı. Bakı: müxtəlif müəlliflərin tədqiqatları. Bu mənbə Heydər Əliyevin ədəbiyyat siyasəti və milli mədəniyyətə təsiri barədə analitik materiallar toplusudur. ([Scribd][5])
4. Heydər Əliyev və çağdaş Azərbaycan dövlətçiliyi. Bakı: Azərbaycan Milli Elmlər Akademiyası Kitabxanası (PDF). Bu əsərdə Heydər Əliyevin müasir Azərbaycan dövlətçiliyinin formalaşmasındakı rolu geniş təhlil olunur. ([anl.az][1])
5. Ümummilli lider Heydər Əliyev və Azərbaycan dili. Bakı: Azərbaycan Milli Kitabxanası nəşri (PDF). Kitab Heydər Əliyevin dil siyasəti və milli dilin inkişafındakı xidmətlərini əks etdirir. ([anl.az][4])

HEYDƏR ƏLİYEV VƏ İSLAM DİNİNİN İNKİŞAFI

Nigar Ramiz qızı İsmaylova
pedaqogika üzrə fəlsəfə doktoru, baş müəllim
niay.83@mail.ru
Azərbaycan Dövlət Pedaqoji Universiteti

Xülasə

Ümummilli liderimiz Heydər Əliyevin zəngin yaradıcılıq irsi, şəxsi nümunəsi və dövlətçilik fəaliyyəti, siyasi görüşləri böyüyən nəslin tərbiyəsi işinin səmərəli təşkili üçün ən dəyərli mənbədir. Müstəqil Azərbaycan Respublikası gənclərinin vətəndaşlıq dərsləri, şəxsiyyət bütövlüyü nümunəsi, kamillik örnəyi olan bu irsin dərinədən öyrənilməsi nəticəsində müstəqil, azad, demokratik baxışlı Azərbaycan vətəndaşlarının milli müstəqillik uğrunda inamla və inadlı mübarizəsinin şahidi olmaq və onun nailiyyətlərini görmək olar.

Heydər Əliyevin çıxışları, nitqləri və məruzələrində irəli sürülən tərbiyəvi baxımdan qiymətli fikirlər tərbiyə işinin həm məzmununu, həm də həyata keçirilmə yollarını müəyyənləşdirir, milli tərbiyə konsepsiyasının müddəalarını ortaya qoyur.

Açar sözlər: Heydər Əliyev, dövlət siyasəti, idarəçilik təcrübəsi

Ulu öndər Heydər Əliyevin 1993-cü ildə xalqın təkidi ilə yenidən hakimiyyətə qayıdışından sonra bir çox sahələrdə olduğu kimi, insanların düşüncəsi, birliyi istiqamətində də xeyli irəliləyiş baş verdi. Belə ki, məhz onun ideya rəhbərliyi altında Azərbaycan vətəndaşlarını vahid amal, ideya və məqsəd ətrafında birləşdirəcək milli ideologiyanın, milli konsepsiyanın əsası qoyuldu. Bu, Azərbaycançılıq ideologiyası idi. Qeyd etdiyim məsələnin yaradılması dövlət siyasəti səviyyəsinə qaldırıldı. Bu baxımdan Azərbaycançılıq ideologiyası Azərbaycanın hansı istiqamətində yaşamasından asılı olmayaraq, onların bir ideya, birlik istiqamətində fəaliyyətini göstərdi. Azərbaycançılıq vahid və bölünməz Vətən, birlik və həmrəylik, dünyanı tanımaq və dünyaya öz milli “mən”inlə tanınmaq deməkdir. Azərbaycançılıq milli həmrəyliyi, bütövlüyü təmin edən, milli təəssübkeşlik və vətənpərvərlik hissini gücləndirən məsələdir. Eyni zamanda təkcə Azərbaycanda yaşayan azərbaycanlıları deyil, həm də bütün dünyada yaşayan azərbaycanlıların birləşməsi bu mənada mühüm əhəmiyyət kəsb edir.

Bir məsələni də vurğulayım ki, Azərbaycançılıq ideologiyası qədim zamanlardan etibarən müasir dövrümüzdə qədər Azərbaycan xalqının adət-ənənələrini, milli-mənəvi dəyərlərini özündə birləşdirir. Bu baxımdan islam dini və ona münasibət məsələsi də özünəməxsusluğu ilə seçilir.

Azərbaycanın tutduğu demokratik, hüquqi, dünyəvi dövlət quruculuğu yolu millətin özünü dərinədən dərk etməsini tələb edir, milli özünüdərk isə millətin ictimai və dini fikrinə, fəlsəfəsinə, adət-ənənələrinə müraciət edilməsini əsas götürür. Çünki burada bir tərəfdən milli substansiyanın özünüdərk təcrübəsi, digər tərəfdən isə bu substansiyanın nisbətən güclü və aydın mənəvi təzahürləri cəm olmuşdur.

Bütün bunları müdrik bir filosof kimi nəzərə alan Heydər Əliyev 5 sentyabr 1993-cü ildə Təzəpir məscidində Məhəmməd Peyğəmbərin mövludu münasibətilə keçirilən mərasimdə çıxış edərək demişdir ki, biz bir dövlət kimi... Azərbaycan Respublikasında, müstəqil Azərbaycanda hər bir insanın sərbəst olaraq öz dini adət-ənənələrinə xidməti və onlardan istifadə etməsinə bütün imkanları yaradacağıq”. Ümummilli lider bütün sonrakı dövr ərzində bu vədinə əməl etmiş, dinin, dini təsisatların və etiqadların müasir Azərbaycan cəmiyyətində oynadıqları rola diqqətini azaltmamışdır. 8 aprel 1998-ci ildə Qurban bayramı münasibətilə Mir Möhsün ağanın ziyarətghahında keçirilən bir görüşdə qeyd etmişdir: “İslam dini bizim doğma dinimizdir. Xalqımızın milli-mənəvi dəyərləri, dinimizin adət-ənənələri bizim sərvətimizdir... Bizim ənənələrimiz, mənəvi, milli, dini dəyərlərimiz ölməzdir və bundan sonra da yaşayacaqdır.

İslama, dini-mənəvi dəyərlərə önəm verən Ulu öndər, böyük siyasi xadim Heydər Əliyev 1994-cü ilin iyul ayında Ümrə səfəri zamanı müsəlman dünyasının dövlət başçıları, din xadimləri ilə keçirdiyi görüşündə söyləmişdir: **“Qurani-Şərifin” bizə verdiyi tövsiyələr, dərs, göstərdiyi yollar insanları paklığa, düzlüyə, doğruluğa, sədaqətə, qəhrəmanlığa dəvət edən tələblərdir. Qurani-Kərimin bütün kəlamları bu gün Azərbaycanda Allahın yolu ilə getməyimiz üçün məşəldir”.**

Ümummilli lider Heydər Əliyev respublikada yenidən hakimiyyətə qayıdanda cəmiyyətin dinə bağlı durumu belə mürəkkəb və ziddiyyətli idi. Bu cür çətin şəraitdən yalnız yüksək dövlətçilik təcrübəsi olan bir şəxs baş çıxara, vəziyyəti düzgün qiymətləndirib dönüş yarada bilərdi. Yalnız Heydər Əliyev öz dərin biliyi, yüksək bacarığı, mətin iradəsi, böyük idarəçilik təcrübəsi, düzgün və uzaqgörən siyasəti sayəsində dövlət-din münasibətlərini inzibatçılığa yol vermədən, məqbul beynəlxalq standartlara müvafiq şəkildə öz təbii məcrasına qaytara bilər, dövlətin strateji xəttinə əsasən tənzim edə bilərdi. İlk növbədə din-dövlət münasibətlərində yaranmış uçurum aradan götürülməli, qarşılıqlı inam bərpa olunmalı, dövlətin antidin, ateist siyasəti yeritməməsinə insanları inandırılmalı, dinin həqiqətən də milli-mənəvi dəyərlərdə yerini müəyyən etmək tələb olunurdu. Bu, belə də oldu. Çünki o, xalqını, onun milli-mənəvi dəyərlərini sevən və çox önəm verən dəyərli bir

şəxsiyyət idi. Bu asan və tezliklə həyata keçirilməsi mümkün olan iş deyildi. Lakin Ulu öndər hər sahədə olduğu kimi, bu işin də öhdəsindən böyük alicənablıq və fədakarlıq göstərərək uğurla gəldi.

Yəqin ki, hər şeydən əvvəl vəziyyətdə köklü dəyişiklik yaratmaq üçün problemə münasibət bildirməklə yanaşı, qanuni zəmin hazırlamaq lazım idi. Bu məqsədlə “Dini etiqad azadlığı haqqında” Azərbaycan Respublikası Qanununda müəyyən dəyişikliklər edildi, bəzi maddələr ləğv, bəzisində isə əlavələr edildi.

Prezident məscidlərə gedir, dini münasibətlərlə keçirilən mərasimlərdə iştirak edir, dindarlarla görüşür, dövlətin strateji xəttini özü şəxsən izah etməyə çalışırdı. Çıxışlarının birində bildirirdi ki, Azərbaycanın strateji yolu demokratik, hüquqi, dünyəvi dövlət quruculuğundan keçir. Əlbəttə, dünyəvi dövlətçilik prinsipi dövlətin dindən ayrılığını nəzərdə tutur. Lakin vətəndaş, bütövlükdə isə xalq və millət dindən ayrı deyildir. 1-2 oktyabr 1998-ci ildə Bakıda keçirilən “Müasirlik və dini-mənəvi dəyərlər” adlı beynəlxalq konfransda Heydər Əliyev dünyəvi dövlətdə etiqad azadlığı prinsipini daha geniş açıqlayaraq demişdir: “Dövlətimiz insanlara bütün azadlıqları vermiş və vicdan azadlığını, din azadlığını öz siyasətinin əsas hissəsi hesab etmişdir. Azərbaycan Respublikasının Konstitusiyası (18, 48-ci maddələr) din və vicdan azadlığını təsbit etmiş, biz isə bir dövlət kimi bunun təmin olunmasının qarantıyıq. Bəli, ona görə də bizim dövlətimiz dünyəvi dövlətdir. Ancaq biz dindən ayrı deyilik”.

Azərbaycan dindarları bu sözlərin boş vədlər olmadığını, onların arxasında gerçək əməli iş durduğunun canlı şahidləri olmuşlar. Heydər Əliyev Azərbaycanın bir sıra məscidlərinin, tarixi mədəniyyət abidələrinin bərpasında yaxından iştirak etmişdir. Bakının ən böyük məscidi olan Təzəpir məscidinin, qədim tarixə malik Bibi Heybət məscidinin, Mir Möhsün ağanın ziyarətgahının bərpası bilavasitə onun himayəsi altında həyata keçirilmişdir.

Sovet hökumətinin süqutundan, Azərbaycan dövlət müstəqilliyi qazandıqdan sonra ölkəmizdə din sahəsində yeni bir mərhələ başladı. Sovet dönməsində ayrı-ayrı dinlərin ölkəmizdə sərbəst yayılması, dini icmaların fəaliyyətinə, dini ayinlərin icrasına, dini ədəbiyyatın nəşrinə və yayılmasına qoyulmuş qadağalar aradan qaldırıldı. Uzun illər bağlı qalan ibadət ocaqları fəaliyyətini bərpa etdi, yeni məscid, kilsə və sinaqoqlar inşa olundu. Bir sözlə dini icmaların sərbəst fəaliyyəti üçün dövlət hər cür şərait yaratdı. Bu dövrdə dini etiqad azadlığı üçün yaradılan sərbəst şəraitdən, uzun illər tətbiq edilən qadağalar səbəbindən əhalinin dini biliklərinin zəif olmasından istifadə edən radikal dini təriqətlər öz təlimlərini yaymaq üçün fəal təbliğata keçdilər. Tərəfdarlar toplamaq və təsir dairələrini genişləndirmək məqsədilə müxtəlif üsullardan istifadə etdilər. Nəticədə ölkədə dini durumda ciddi dəyişikliklər müşahidə olunmağa başladı.

“Heydər Əliyev tərbiyə prosesində dini dəyərlərdən bəhrələnərək, ruhi inkişafa qovuşmağı, əməldə, davranışda İslam dininin tələblərinə uyğun olaraq hərəkət etmə vərdişlərinə yiyələnməyi yüksək qiymətləndirir. O, qətiyyətlə bildirirdi ki, İslam dininin, Quranın Azərbaycan xalqına bəxş etdiyi mənəvi dəyərlər bizim üçün əzizdir və xalqımızın, gənclərimizin bu gün də, gələcəkdə də tərbiyəsi üçün çox əhəmiyyətlidir.

Tərbiyə konsepsiyasında məhz bu cəhətlər nəzərə alınaraq – dini dəyərlərə, təhriflərə varmadan istifadə etmək yolları və vasitələrinə diqqətlə yanaşılmalıdır. Tərbiyə işi elə qurulmalıdır ki, fanatizm əhval-ruhiyyəsi yaranmasın, fanatizm gənclərin dünyagörüşünə yol tapa bilməsin” [1, s. 13-14].

Məlum olduğu kimi, Ulu Öndər Heydər Əliyev yenidən hakimiyyətə qayıtdığı dövrdə ölkəmizdə bir çox sahələrdə olduğu kimi, dini fəaliyyət sahəsində də ciddi gərginlik müşahidə olunurdu. O siyasi hakimiyyətə gəldikdən sonra din sahəsində gərginliyin azaldılması, dini durumun sabitliyinin qorunması, dövlət-din münasibətlərinin tənzimlənməsi və radikal qruplaşmaların fəaliyyətinin qarşısının alınması istiqamətində ardıcıl və məqsədyönlü tədbirlər həyata keçirdi. O, bütün bu işləri böyük zərgər dəqiqliyi ilə gördü. Məhz Ulu Öndər Heydər Əliyevin uzaqgörən siyasəti nəticəsində Azərbaycan Respublikasının Konstitusiyasına dini etiqad azadlığı ilə bağlı bir sıra mühüm müddəalar daxil edildi. Azərbaycanın əhalisinin böyük əksəriyyətinin müsəlman olmasına baxmayaraq, qonşu dövlətlərdən fərqli olaraq ölkə

konstitusiyasında bütün dinlərin bərabər hüquqlu, hər bir vətəndaşın vicdan və etiqad azadlığının olduğu xüsusi vurğulandı. Bu müdrik və uzaqgörən yanaşma özünü 1996 və 1997-ci illərdə “Dini etiqad azadlığı haqqında” Azərbaycan Respublikası Qanununa həmin dövrdə edilən mühüm dəyişikliklərdə də açıq göstərdi. Azərbaycanda dövlət-din münasibətlərində yeni bir mərhələnin əsası qoyuldu, dövlətin din sahəsinə, dini icmalara qayğısı daha da artdı.

“Dövlət, eyni zamanda, Azərbaycanda dinlərarası münasibətlərin tənzimlənməsində də öz rolunu oynayır. Azərbaycanda keçirilən çoxsaylı beynəlxalq forumlar, konfranslar, dinlərarası dialoqla, multikulturalizmlə, humanitar məsələlərlə bağlı forumlar, əlbəttə ki, ölkəmizi dünyaya nümunəvi ölkə kimi təqdim edir, eyni zamanda Azərbaycanda dinlərarası münasibətlərin gələcəkdə də sağlam şəkildə inkişaf etməsinə şərait yaradır... Dinlərarası münasibətlərdə böhran yaşanır. İslamafobiya, ksenofobiya, antisemitizm meyilləri güclənir. Multikulturalizm dəyərləri haqqında, hətta yüksək vəzifə sahibləri tərəfindən çox təhlükəli ifadələr səslənir ki, multikulturalizm iflasa uğrayıb və onun gələcəyi yoxdur. Gəlsinlər, Azərbaycana baxsınlar. Azərbaycanda multikulturalizm yaşayır, möhkəmlənir” [2].

Bu gün Azərbaycanda dini zəmində münaqişələrin olmaması, insanların sərbəst olaraq öz əqidə formasını seçməsi, dini dözümlülük və tolerantlıq şəraitinin yaradılması, bu uğurların bir çox beynəlxalq təşkilatlar, dünyada nüfuzlu din xadimləri və böyük ölkələr tərəfindən etiraf olunması Ümummilli lider Heydər Əliyevin dini sahədə yürütdüyü düzgün siyasətinin nəticəsidir.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Ağayev, Ə.Ə. Nəsillərə örnək insan / Ə.Ə. Ağayev. - Bakı, Mütərcim, - 2016, 132 s.
2. <https://teleqraf.az/news/toplum/81356.html>

“ERMƏNİ ADINDAKI HƏRFLƏR” ROMANINDA MİLLİ ÖZÜNÜDƏRK VƏ TARİXİ YADDAŞIN BƏRPASI MƏSƏLƏLƏRİ

Pərvin Hüseynova

Filologiya üzrə fəlsəfə doktoru

parvin.huseynova@mdu.edu.az

Mingəçevir Dövlət Universiteti

Xülasə

Məqalədə Mövlud Süleymanlının “Erməni adındakı hərflər” romanı milli mənlilik şüuru və tarixi yaddaşın bərpası kontekstində kompleks şəkildə tədqiq edilir. Tədqiqatın əsas hədəfi Ümummilli Lider Heydər Əliyevin azərbaycançılıq ideologiyasının ədəbi inikası, Qərbi Azərbaycan toponimlərinin süni şəkildə erməniləşdirilməsi prosesinə qarşı bədii müqavimət formalarını və “saxta iz yaratma” siyasətini elmi-nəzəri baxımdan əsaslandırmaqdır. Romanda “hərflər” simvolu sadəcə qrafik işarə deyil, torpağın mənsubiyyətini təyin edən strateji silah və mülkiyyət hüququnun bədii təminatı kimi təhlil olunur. Tədqiqat zamanı tarixi-tipoloji, struktur-semantik və hermenevtik metodlardan istifadə edilərək, əsərdəki Balacahunlu obrazı vasitəsilə daxili özgələşmə və manqurtizm təhlükəsi, İmirxanlı vasitəsilə isə genetik yaddaşın oyanışı faktlarla işıqlandırılır. Eyni zamanda, əsərdəki “arxiv savaşı” motivi xalqın itirilmiş hüquqi sənədlərinin bərpası və saxta tarix yazımına qarşı intellektual müdafiə xətti kimi dəyərləndirilir. Müəllifin dil və vətən vəhdətinə dair fəlsəfi qənaətləri milli dövlətçilik maraqlarının bədii müstəvidə qorunması baxımından xüsusi aktuallıq kəsb edir. Təhlillər nəticəsində müəllif sübut edir ki, roman təkcə bədii mətn deyil, həm də itirilmiş coğrafiyanın mənəvi pasportunu qoruyan canlı yaddaş sənədidir. Məqalədə vurğulan ki, toponimlərin və adların milli yaddaşda bərpası tarixi ədalətin təmin olunması yolunda strateji əhəmiyyət kəsb edir. Yekun qənaətə görə, əsər 2020-ci il Zəfərindən sonra mahiyyətə yeni

mərhələyə qədəm qoyan Qərbi Azərbaycana qayıdış strategiyasının bədii-fəlsəfi fundamentini təşkil edən ən mühüm ədəbi nümunələrdən biridir."

Açar sözlər: Heydər Əliyev, Mövlud Süleymanlı, milli özünüdərk, tarixi yaddaş, toponimik soyqırımı.

Giriş

Müasir qloballaşma dövründə xalqların öz milli kimliyini qoruması təkcə mədəniyyət məsələsi deyil, həm də milli təhlükəsizlik və dövlətçilik strategiyasının ayrılmaz tərkib hissəsidir. Azərbaycan xalqının Ümummilli Lideri Heydər Əliyevin müəyyən etdiyi azərbaycançılıq məfkurəsi məhz bu təməl üzərində qurulmuşdur. Ulu Öndər qeyd edirdi: "Milli azadlığa nail olmaq üçün, müstəqil dövlət qurmaq üçün xalqda milli oyanış, milli dirçəliş, milli ruhun canlanması lazımdır" [1]. Bu ideoloji xətt müstəqillik dövrü Azərbaycan ədəbiyyatında, xüsusən Mövlud Süleymanlı yaradıcılığında aparıcı mövqe tutur. "Erməni adındakı hərflər" romanı milli ruhun canlanması və tarixi yaddaşın bərpası yolunda atılmış ən mühüm bədii-fəlsəfi addımlardan biridir.

Romanın əsas süjet xəttini Azərbaycanın qədim oğuz məskənləri — İrəvan, Göyçə və Zəngəzur bölgələrində həyata keçirilən sistemli toponimik soyqırımı təşkil edir. Erməni ideologiyasının saxta tarix yaratmaq strategiyası yalnız fiziki ərazi işğalı ilə məhdudlaşmayaraq, həm də torpağın "yaddaş hüceyrələri" sayılan yer adlarımızı hədəfə almışdır. Müəllifin "hərflər qırğını" kimi xarakterizə etdiyi bu proses, bir hərfin dəyişdirilməsi ilə minillik tarixin başqa bir millətin adına rəsmiləşdirilməsi cəhədidir. Baş verən bu faciə və mülkiyyət hüququmuzun qəsbini dərk edən İmirxanlı obrazı dərin sarsıntı ilə deyir: "İyirminci əsrin iyirminci illərindən sonra bütün bu yurd yerlərinə Ermənistan adı verildi... Kim verdi bu adı?! Hansı haqla bizim minillik mülkiyyətimiz olan bu torpaqları bir gecədə yadlaşdırdılar?!" [2, s.23] Məqalədə sözügedən bu "hərflər mübarizəsi" elmi-nəzəri müstəvidə, ulu öndər Heydər Əliyevin dövlətçilik konsepsiyası ilə vəhdətdə təhlil olunur.

Material və metodlar

Romanın bədii-fəlsəfi və milli-tarixi mahiyyətini üzə çıxarmaq üçün aşağıdakı metodlardan istifadə edilmişdir:

Tarixi-tipoloji metod. Bu metod vasitəsilə Mövlud Süleymanlının təsvir etdiyi hadisələr XX əsr Azərbaycan tarixi, deportasiya xronikası və real coğrafi mənzərə ilə müqayisəli təhlil olunur. Romanda Acaryanın dili ilə düşmənin yaddaşı boşaltmaq strategiyası belə ifşa olunur: "Bilmirlər oğuz nədi, hun nədi, sak-sakat nədi, heç türkün nə olduğunu düz-əməlli bilmirlər. Bunları yaddaşlarından siliblər, yaddaşları boşdu, yurdlarını da boşaldacaqlar. Təki sən burda yaşaya bil, təki sən ocaq qalacağı bacar..." [2, s.42] Müəllifin qənaəti bədii təxəyyülün tarixi itkilərimizə tipoloji güzgü tutduğunu sübut edir: "Tarix təkcə qanla yazılmır, həm də adlarla möhürlənir. Adı dəyişdirilmiş hər kənd bir millətin yaddaşından qoparılmış səhifədir." [2, s.45] Bu tipoloji yanaşma təsdiq edir ki, tarixi torpaqlardan didərgin salınma prosesi əslində yaddaşın işğalı ilə başlayır və adların itirilməsi vətənin itirilməsinin ilk mərhələsidir. Beləliklə, yazıçı bədii mətni bir növ canlı yaddaş sənədinə çevirərək, oxucunu itirilmiş coğrafiyanın mənəvi varisi olmağa və milli kimliyi qorumağa səsləyir

Struktur-semantik analiz. Əsərdəki "hərflər" və "ad" simvollarının mənəvi qatları araşdırılır; xüsusən "İrəvan" və "Yerevan" fərqlərinin bir sivilizasiya savaşı olduğu üzə çıxarılır. Bu analiz dil və toponimlərin dövlətçilik funksiyasını elmi-nəzəri baxımdan əsaslandırır: "Əlifbanın mənimsənilməsi yalnız mədəni itki deyil, həm də milli gələcəyin təminatına qarşı yönəlmiş bir müdaxilədir." [2, s.62]

Erməni ideoloqu Ulubabyan bu savaşı bir proqram kimi təqdim edir: "Harda yaşayırsan orda, hardan keçirsən, harda işləyirsən orda erməni izi saxla, iz qoy. Erməni əlifbasıyla erməni adını yaz, çıx get, ermənilik sənə proqramındı, proqramını özünə götür, yerə qoyma, o, sənə silahındı". [2, s.116] İmirxanlı isə bu müdaxilənin acı mənzərəsini görür: "Rayon mərkəzində yaraşlıq, bəzək adına erməni əlifbasından başqa heç nə yoxdur, hara nə gəldi yazıb vurublar. Millətin əlifbaya görə sevinməyə heç nəyi yoxdu, bu da görünür". [2, s.134]

Bu bədii qarşıdurma sübut edir ki, hərflərin savaşı əslində ərazi iddiasının vizual və psixoloji təməlidir; çünki yazılı işarələrin dəyişdirilməsi tarixin saxtalaşdırılmasına xidmət edən ən kəsərli silahdır. Yazıçının yanaşmasında əlifba sadəcə səs sistemi deyil, torpağın altındakı qədim qatları üst qatdakı mənsubiyyətə bağlayan mənəvi körpüdür. Beləliklə, mətn boyu vurğulanan "yazı" və "iz" simvolları bir millətin varlığını həm keçmişdə, həm də gələcəkdə qeydə alan strateji möhür kimi mənalandırılır.

Hermenevtik (şərhətmə) metod. Mətndəki gizli mənalar, xüsusilə "adın bərpası" və "tarixin deşifrə edilməsi" motivləri vasitəsilə təhlil edilir. Bu yanaşma yazıçının milli yaddaşın silinməsi (manqurtizm) təhlükəsinə qarşı irəli sürdüyü mənəvi müqavimət modelini dərinlən anlamağa imkan verir: "Bizim hərflərimiz torpağın altındakı köklərimizin şifrələridir. Bir hərfi itirmək — bir tarixi, bir kimliyi itirməkdir. Yaddaşını öz hərfindən oxuya bilməyən kəs, özünün yazdığı yalanın qulu olar." [2, s.84].

Mətndəki gizli mənalar təhlil edilir. İmirxanlı saxtakar müəlliminə xitabən milli yaddaşın itməməsi üçün səslənir: "...yüz illərdi yer-yurd adlarını dəyişməkdədilər, yenə izimizi itirə bilmirlər. İtəcəkmi bu iz, Balacahunlu, itməsə də görünməyəcək, toz-torpaq basacaq üstünü, elə deyilmi ey Hunların balacası, ey qorxudulub, hürküdülb, içində balacalaşmış, qabığıyla yaşayan Tariximiz" [2, s. 155]

Müəllifin bu müraciəti təsdiq edir ki, tarixi yaddaşın "balacalaşması" və "toz-torpaq altında qalması" yalnız kənar müdaxilənin deyil, həm də daxili qorxunun və özgələşmənin nəticəsidir. Mövlud Süleymanlı hermenevtik qatda oxucuya çatdırır ki, "Balacahunlu" obrazı əslində böyük bir tarixin daraldılmış, sındırılmış və öz mahiyyətindən uzaqlaşdırılmış simvolik mənzərəsidir. Yazıçı mətni şərh edərkən vurğulayır ki, yaddaşın bərpası sadəcə faktların xatırlanması deyil, o "qabığın" içindəki həqiqi tarixi ruhun yenidən dirildilməsi və mənəvi azadlığın qazanılması prosesidir.

Müzakirə

Tədqiqat zamanı görürük ki, roman dörd əsas konseptual xətt üzərində qurulmuşdur və hər bir xətt milli özünüdərkən bərpasına xidmət edir.

1. Toponimik soyqırımı və "Hərflər savaşı": Burada Mövlud Süleymanlı sübut edir ki, erməni ideologiyası üçün "hərflər" bir silahdır. Romanda qədim Azərbaycan toponimlərini necə saxtalaşdırdığı bədii sənədlərlə göstərilir. İmirxanlı obrazı bu prosesi belə ifşa edir: "Onlar İrəvanın adını "Yerevan" edəndə təkcə hərfləri dəyişmirdilər... Çünki bir hərflə bütün bir tarixin sahibi dəyişir" [2, s.84]. Onun arxivlərdə keçirdiyi saatlar, tozlu sənədlər arasından milli həqiqəti axtarması əslində bir millətin özünüaxtarış prosesidir. "Mən bu tozlu arxivlərdə sadəcə kağız axtarmıram, mən özümüzü, itirilmiş mənliliyimizi axtarıram. Onlar bir hərfi siləndə elə bilirdilər ki, bir milləti silirlər. Amma bilmirdilər ki, hərflərin də ruhu var, o ruh gec-tez sahibinə qayıdacaq." [2, s.142] Bu, Heydər Əliyevin tariximizin saxtalaşdırılmasına qarşı apardığı mübarizənin ədəbi davamıdır. Yazıçı göstərir ki, düşmən saxta tarix yaratmaq üçün başqasının varlığını silməkdən çəkinmir: "Onlar özlərinə tarix uydurmadılar, onlar bizim tariximizin üstündən öz adlarını yazdılar" [2, s.102].

Romanda erməni ideologiyasının saxta tarix yaratmaq cəhdi İmirxanlının bu acı həqiqəti ifşası ilə aydın görünür: "Millətin adını dəyişdi, millətin adı dəyişirsə deməli, tarixi də dəyişir, tarix də dəyişdisə, deməli, sən bir millət kimi indi doğulmusan". Bu "yenidən doğulma" saxtakarlığı əslində bir xalqın qədimliyini inkar edərək, onu öz torpağında gəlmə kimi qələmə vermək məqsədi daşıyan strateji bir gedişdir. Bu proses İrəvan ətrafındakı qədim yerlərin mənimlənməsi ilə davam edir: "Azərbaycan türklərinin yerlərini-yurdlarını alıb sizin üçün Ermənistan düzəldilər... İslamaqədərki ziyarət yeri olan Sarıilsəyə yiyələndiniz, yazısını-pozusunu dəyişdirib özünüzlə gətirdiyiniz kitablara köçürtdünüz..." [2, s.86]. Yazıçı burada xəbərdarlıq edir ki, hərflərin və yazıların dəyişdirilməsi torpağın mənəvi pasportunun saxtalaşdırılmasına xidmət edir. Hətta qəbirlərimiz də bu amansız planın hədəfindədir: "...erməni olan bizim qəbristanlığı diri saxlayarmı ki, türkü xatırlatsın" [2, s.61] İmirxanlı vurğulayır ki, erməni tərəfi "tarixi tarixçi kimi yox yazıçı kimi yozdu, yazdı, yəni, özü necə istədi, elə..." ([2, s. 69] . Beləliklə, Mövlud Süleymanlı sübut edir ki, tarixi

faktların "yazıçı təxəyyülü" ilə əvəzlənməsi bütöv bir coğrafiyanın yaddaşını silməyə yönəlmiş sistemli bir toponimik soyqırımı aktıdır.

2. *Obrazlar sistemi və milli kimlik mübarizəsi.* Romanda mənəvi qarşıdurma İmirxanlı və onun saxtakar müəllimi Balacahunlu arasındakı ziddiyyət üzərində qurulmuşdur. Balacahunlu obrazı mənəvi aşınmanın ən acınacaqlı nöqtəsini təmsil edir: "...mənim yazdığım tarix də özümə bənzəyir, erməni əlinnən öpmüş adamam, özümüz necəydikse bu xalqın tarixini də o cür yazdıq..." [2, s.133] Maraqlıdır ki, bu xəyanət yolu həm də ailə faciəsi ilə müşayiət olunur. Balacahunlunun atası sovet rejiminin amansızlığını bildiyi üçün, ailəsini repressiya və təhlükədən qorumaq məqsədilə yalan danışmağa məcbur olur: "...o, azərbaycanlıdı, yoldaş Nersesyan, o türk deyil... ola bilməz də heç, nə yaşı var ki, onun... türk olsun". [2, s.132] Lakin zamanın gedişatı göstərir ki, atanın ailəni qorumaq üçün dediyi bu "məcburi yalan" acı bir reallığa çevrilir və Balacahunlu həqiqətən də öz kökündən qoparaq erməni-rus qulluqçusuna çevrilir. Yazıçı burada vurğulayır ki, ailəni qorumaq naminə belə olsa, milli kimlikdən imtina etmək sonda fərdin tamamilə özgələşməsi və manqurtlaşması ilə nəticələnir. Bu mübarizədə Qaraca müəllim tarixi reallığı bəyan edir, qorxu içində olsa da, həqiqəti gələcək nəsillərin yaddaşına pıçıldayır: "Əllicə il bundan qabaqcan buralarda bir dənə də olsun erməni olmayıb... Onların heç vaxt dövləti də olmayb. Yalan yerdən tarix yazdıqlarına baxma. [2, s.46]

3. *Dil və toponimlər: Coğrafiyanın mənəvi pasportu.* Mövlud Süleymanlı sübut edir ki, erməni ideologiyası üçün "hərflər" sadəcə qrafik işarə deyil, strateji bir işğal silahıdır. Müəllif toponimləri torpağın mənəvi pasportu kimi dəyərləndirir və onların dəyişdirilməsini bir millətin mülkiyyət hüququna qəsd kimi təqdim edir. İmirxanlı bu saxtakar "iz" qoyma siyasətini belə ifşa edir: "Şalikoya oxşayan erməniydi., üzü Biləcəri stansiyasına baxan sal daşlara erməni əlifbasıyla işarələr qoyurdu... Yazılanları tarix olmamış silmək lazımdır. Yoxsa gəlib deyəcəklər ki, Biləcəri qayalıqlarından erməni yazısı tapılıb...". [2, s.177] Bu bədii təsvir göstərir ki, hərflərin dəyişdirilməsi torpağın hüquqi sahibliyini hədəf alır və bu proses İrəvan ətrafındakı qədim yurd yerlərinin mənimsənilməsində aydın görünür.

İmirxanlı vurğulayır ki, erməni tərəfi "tarixi tarixçi kimi yox yazıçı kimi yozdu, yazdı, yəni, özü necə istədi, elə..." [2, s.69] Yazının qənaətinə görə, tarixi faktların subyektiv bədii uydurmalarla əvəz edilməsi elmi saxtakarlıqdan daha çox, bir xalqın keçmişini oğurlamaq cəhdidir. Hətta qəbirlərimizin hədəfə alınması [2, s.61] sübut edir ki, düşmən hər bir izi silməklə süni bir "yaddaş boşluğu" yaratmağa çalışır. Yazıçı dilin vətənlə eyniliyini belə ümumiləşdirir: "...Dil də Vətəndi, yurd yeri kimidi dil də, sənin deylsə, heç vaxt da sənin olmur, sən onun olursan...". Beləliklə, adların və dilin itirilməsi vətənin mənəvi işğalının başlanğıcı kimi təqdim olunur və oxucunu dilin mühafizəsini vətən müdafiəsi ilə eyni səviyyədə dərk etməyə çağırır.

4. *Milli oyanış və "Torpaq-Yaddaş-Zəfər" vəhdəti.* Əsərdə yaddaşsızlıq (manqurtizm) bir millətin öz varlığını itirməsinə yol açan ən amansız milli fəlakət kimi təsvir edilir. "Yaddaşsızlıq elə bir dərddir ki, adamı öz qapısında nökrə edər" [2, s.14] fikri sübut edir ki, tarixi yaddaşını itirən xalq öz doğma yurdunda mənəvi mühacirə çevrilir. Müəllifin fəlsəfi qənaətinə görə, təbiət özü də bu mənəvi aşınmaya və coğrafi saxtakarlığa şahiddir: "Bizim babalarımız torpağa can verirdi... Lakin daşlar türk dilində susurdu" [2, s.115]. Daşların bu simvolik sükutu saxta adların torpağın ruhuna yad olduğunu, eyni zamanda həqiqi sahibin gələcəyi günü intizarla gözlədiyini təəssüm etdirir.

Romanın ideoloji əsasını Heydər Əliyevin azərbaycançılıq məfkurəsi təşkil edir. Bu məfkurə mətnə sadəcə keçmişə bağlılıq deyil, həm də gələcəyə yönəlmiş strateji oyanış və dövlətçilik iradəsi kimi təqdim olunur. İmirxanlı obrazının arxivlərdə tozlu sənədlər arasından milli həqiqəti axtarması, əslində, bir millətin özünəqayıdış prosesidir. Əsər boyu sərgilənən bu mübarizə ruhu sübut edir ki, mənimsənilmiş toponimlərimizdəki hər bir izin bərpası sadəcə elmi iş deyil, milli ləyaqət məsələsidir. Mövlud Süleymanlı bu qətiyyətli sonluqla mesaj verir ki, tarixin saxtalaşdırılmasına qarşı qoyulan milli iradə gec-tez öz bəhrəsini verəcək, qədim yurd yerlərimiz öz əzəli sahiblərinin yaddaşında və varlığında yenidən canlanacaqdır.

Nəticə

Aparığımız tədqiqat göstərir ki, Mövlud Süleymanlının “Erməni adındakı hərflər” romanı milli özünüdərk bədii ensiklopediyası və Qərbi Azərbaycanın tarixi coğrafiyasının bədii müdafiə aktıdır. Təhlillərimizə əsasən, əsərdə mərkəzi simvola çevrilmiş “hərflər” və “ad” anlayışları itirilmiş coğrafiyanın gələcəkdə hüquqi, siyasi və mədəni baxımdan bərpası üçün sarsılmaz bir dayaq nöqtəsi rolunu oynayır. Tədqiqatın gəldiyi əsas nəticələri aşağıdakı kimi sistemləşdirmək olar:

1. *İdeoloji əhdət*: Roman Heydər Əliyevin azərbaycançılıq məfkurəsi ilə tam uzlaşaraq, milli yaddaşın qorunmasını dövlətçilik maraqları səviyyəsinə qaldırır.
2. *Toponimik müdafiə*: Yazıçı sübut edir ki, yer adlarının dəyişdirilməsi sadəcə dilçilik məsələsi deyil, bir xalqın tarixini silməyə yönəlmiş "toponimik soyqırımı" aktıdır. Daşlar üzərindəki saxta erməni izlərinin ifşası torpağın əzəli sahibliyinin bərpası üçün zəruri hesab edilir.
3. *Milli kimlik mübarizəsi*: İmirxanlı obrazı timsalında genetik yaddaşın gücü, Balacahunlu obrazı ilə isə qorxu və manqurtizmin gətirdiyi özgələşmə faciəsi dərinlən təhlil olunur. Atanın ailəni qorumaq üçün dediyi "məcburi yalanın" oğlun taleyində milli xəyanətə çevrilməsi əsərin ən mühüm psixoloji qənaətidir.
4. *Strateji gələcək*: Bu kontekstdə roman, 2020-ci il Zəfərindən sonra aktuallaşan Qərbi Azərbaycana qayıdış konsepsiyası üçün fundamental mədəni-ideoloji zəmin hazırlayır.

Yekun olaraq təsdiq edirik ki, Mövlud Süleymanlı bu əsəri ilə təkcə keçmişin ağırlarını qələmə almamış, həm də gələcək nəsillər üçün tarixi ədalətin bərpasına xidmət edən strateji bir yol xəritəsi cızmışdır. Hərflərin və adların milli yaddaşda bərpası Azərbaycan xalqının öz tarixi coğrafiyasına və mədəni varlığına tam sahib çıxması prosesinin ayrılmaz tərkib hissəsidir.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Əliyev, H. Ə. (1997-2013). Müstəqilliyimiz əbədidir (38 cildə). Bakı: Azər nəşr.
2. Süleymanlı, M. (2012). And olsun əsr... Bakı: Elm və təhsil.
3. Paşayev, M. (2005). Heydər Əliyev və Azərbaycan ədəbiyyatı. Bakı: Elm.

HEYDƏR ƏLİYEV İRSİ MÜSTƏVİSİNDƏ MÜASİR MÜTƏXƏSSİS HAZIRLIĞINDA AZƏRBAYCAN DİLİNDƏ İŞGÜZAR VƏ AKADEMİK KOMMUNİKASIYA FƏNNİNİN ƏHƏMİYYƏTİ

Səlminə Hidayət qızı Abbasova
baş müəllim

abbasova.salmina@mail.ru

Azərbaycan Texnologiya Universiteti

Xülasə

Ümummilli Lider Heydər Əliyevin dövlətçilik irsi və uzaqgörən dil siyasəti kontekstində müasir mütəxəssis hazırlığının fundamental məsələləri bu tədqiqatın əsas strukturunu təşkil edir. Tədqiqatın başlıca məqsədi ali təhsil müəssisələrində tədris olunan **Azərbaycan dilində işgüzar və akademik kommunikasiya** fənninin tələbələrin peşəkar ünsiyyət bacarıqlarının formalaşmasındakı strateji rolunu elmi və metodoloji əsaslarla geniş şəkildə işıqlandırmaqdır. İşdə dil amili təkcə sadə bir ünsiyyət vasitəsi kimi deyil, həm də milli intellektual mülkiyyətin, dövlətçilik təfəkkürünün və milli kimliyin qorunması mexanizmi kimi mahiyyət etibarilə təqdim olunur.

Tədqiqat prosesində təsviri-filoloji təhlil, məntiqi-müqayisəli analiz və canlı pedaqoji müşahidə metodlarından istifadə edilərək, tələbələrin rəsmi-işgüzar sənədləşmə, nəqliq mədəniyyəti və akademik yazı sahəsindəki real bacarıqları detallı şəkildə təhlil olunur. Xüsusilə, ixtisas leksikonunda rast gəlinən əcnəbi terminlərin Azərbaycan dilinin daxili imkanları hesabına milli qarşılıqlarla əvəz edilməsi prosesi və bu dil çevrilməsinin tələbələrin məntiqi təfəkkürünə, peşəkar özünəinamına təsiri elmi müstəvidə dəyərləndirilir. Heydər Əliyevin zəngin nəqliq

məharəti, rəsmi sənədlərlə işləmək etikası və idarəçilik mədəniyyəti müasir kadr hazırlığında fundamental bir *etik-estetik örnək model* kimi əsaslandırılır. Tədqiqatın sonunda ali təhsil proqramlarının terminoloji saflıq, akademik dürüstlük və vətəndaşlıq məsuliyyəti prinsipləri əsasında təkmilləşdirilməsinə dair konkret praktik təkliflər və innovativ tədris modelləri irəli sürülür.

Açar sözlər: Heydər Əliyev irsi, işgüzar kommunikasiya, akademik yazı, dil siyasəti, mütəxəssis hazırlığı

Giriş

Azərbaycanın müasir dövlətçilik tarixi Ümummilli Lider Heydər Əliyevin adı və fəaliyyəti ilə qırılmaz tellərlə bağlıdır. Onun yaratdığı dövlətçilik modeli təkcə siyasi sabitlik və iqtisadi islahatlarla məhdudlaşmır, həm də milli kimliyin sarsılmaz təməli olan ana dilinin və humanitar dəyərlərin qorunmasını strateji hədəf kimi ehtiva edir. Heydər Əliyev hələ ötən əsrin 70-ci illərindən başlayaraq Azərbaycan dilinin elmi, mədəni və rəsmi statusunun yüksəldilməsini dövlət quruculuğunun mühüm tərkib hissəsi kimi qiymətləndirmiş, müstəqillik dövründə isə bu xətti konstitusiyaya prinsipləri ilə möhkəmləndirmişdir. [4]

Bu irsin işığında ali təhsil müəssisələrində **Azərbaycan dilində işgüzar və akademik kommunikasiya** fənninin tədrisi, həmin modelin intellektual müstəvidə davam etdirilməsi və müasir tələblərə uyğunlaşdırılması baxımından müstəsna strateji əhəmiyyətə malikdir. Qeyd etmək zəruridir ki, ali təhsilin məzmununda bu istiqamətin mühüm yer tutması bilavasitə Ümummilli Liderin dil quruculuğu siyasətinin məntiqi nəticəsidir. Belə ki, məhz bu strateji xəttin sayəsində əvvəlcə ali məktəblərdə **Azərbaycan dili və nitq mədəniyyəti** fənninin tədrisinə başlanılmış, tələbələrdə ana dilində düzgün və səlis danışmaq vərdislərinin formalaşdırılması əsas istiqamət kimi qarşıya qoyulmuşdur.

Zaman keçdikcə müasir dövrün çağırışları, rəsmi sənədləşməyə qoyulan beynəlxalq tələblər və elmi fəaliyyətin standartlaşdırılması zərurəti fənnin məzmunca daha da təkmilləşməsini şərtləndirmişdir. Nəticədə, fənnin adı və proqramı yenilənərək "Azərbaycan dilində işgüzar və akademik kommunikasiya" şəklinə salınmışdır. Bu təkamül prosesi göstərir ki, tədris olunan fənn sadəcə dil qaydalarını öyrətmir, eyni zamanda *nitq mədəniyyəti* bazası üzərində mütəxəssis hazırlığının ən müasir səviyyəsini – rəsmi-işgüzar üslubun inceliklərinə dərinlən bələd olmağı, fikir və mülahizələrini akademik dürüstlük çərçivəsində, dilin saflığını qoruyaraq ifadə etmək bacarığını formalaşdırır." [2]

Heydər Əliyev irsi kontekstində mütəxəssis hazırlığının kommunikasiya aspektləri geniş təhlil olunur, fənnin tədrisinin metodoloji əsasları araşdırılır. Tədqiqat prosesində əsas diqqət tələbələrin peşəkar ünsiyyət vərdislərinin formalaşdırılmasına, rəsmi sənədləşmə mədəniyyətinin Heydər Əliyev məktəbinin prinsipləri əsasında mənimsədilməsinə və akademik mühitdə milli terminologiyanın işlənmə imkanlarına yönəldilmişdir. Beləliklə, aparılan təhlillər ali təhsildə kommunikasiya fənninin sadəcə dilçilik dərsi deyil, eyni zamanda dövlətçilik təfəkkürünü aşılaman mənəvi-intellektual bir platforma olduğunu əsaslandırmağa xidmət edir.

Mövzunun aktuallığı

Müasir qloballaşma dövründə informasiya mübadiləsinin sürətlənməsi və beynəlxalq əlaqələrin genişlənməsi mütəxəssislərdən yüksək ünsiyyət mədəniyyəti tələb edir ki, bu da mövzunun aktuallığını bir neçə mühüm amillə şərtləndirir. İlk növbədə, qlobal texnoloji inkişafın dilimizə gətirdiyi əcnəbi terminlərin sürətli axını qarşısında milli terminologiyanın və rəsmi-işgüzar üslubun saflığının qorunması mütləq zərurətə çevrilmişdir. Bu proses birbaşa peşəkar kadr hazırlığı ilə bağlıdır, çünki müasir əmək bazarında mütəxəssisin rəqabətədavamlılığı onun yalnız sahə bilikləri ilə deyil, həm də akademik yazı və işgüzar danışmaq bacarıqlarının mükəmməlliyi ilə ölçülür.

Digər tərəfdən, Heydər Əliyevin ana dilinin dövlət dili kimi nüfuzunun artırılması istiqamətindəki strateji vəsiyyətlərinin ali təhsilin məzmununa dərinlən inteqrasiya edilməsi dövlət dili siyasətinin davamlılığını təmin edir. Bu baxımdan, Ümummilli Liderin zəngin natiqlik və

sənədləşmə mədəniyyətinin gənc nəsrlə bir *"idarəçilik məktəbi"* kimi ötürülməsi ehtiyacı, tədris olunan fənnin həm elmi, həm də praktiki əhəmiyyətini müasir dövrün tələbləri səviyyəsinə qaldırır.

Xüsusilə vurğulamaq lazımdır ki, Heydər Əliyevin dil siyasəti təkcə dilin qorunmasını deyil, həm də onun milli dövlətçilik maraqlarına xidmət edən uzaqgörən bir idarəçilik vasitəsinə çevrilməsini nəzərdə tuturdu. Müasir mütəxəssis hazırlığında Azərbaycan dilində işgüzar və akademik kommunikasiya fənninin aktuallığı həm də onun fənlərarası xarakteri ilə bağlıdır. Bu gün mühəndis, iqtisadçı və ya texnoloq hazırlayan ali təhsil müəssisələrində bu fənn tələbələrə peşəkar özünüifadəni – fikri akademik dildə dürüst, yığcan və məntiqi ardıcılıqla çatdırmaq bacarığını aşılayır.

Bundan əlavə, rəqəmsallaşma dövründə rəsmi-işgüzar kommunikasiyanın elektron müstəviyə keçməsi mütəxəssisdən daha yüksək dəqiqlik və sənədləşmə etikası tələb edir. Belə bir şəraitdə Ümummilli Liderin dövlət idarəçiliyində tətbiq etdiyi mükəmməl yazı texnikasının və nitq mədəniyyətinin öyrənilməsi tələbələrin həm peşəkar fəaliyyətində, həm də vətəndaşlıq mövqeyinin formalaşmasında əvəzsiz rol oynayır. Beləliklə, mövzunun aktuallığı həm dövlətçilik ənənələrinin varisliyi, həm də müasir əmək bazarının praktik tələblərinin kəsişməsində özünü bariz şəkildə büruzə verir.

Problemin qoyuluşu

Ali təhsil müəssisələrində hazırlanan mütəxəssislərin peşəkar fəaliyyətində müşahidə olunan əsas çətinliklərdən biri, onların mənimsədikləri dərin ixtisas biliklərini akademik və işgüzar mühitdə düzgün linqvistik qəliblərdə ifadə edə bilməmələridir. Təcrübə göstərir ki, tələbələr mürəkkəb texniki prosesləri və ya iqtisadi nəzəriyyələri mənimsəsələr də, bu məlumatları rəsmi sənəd formasına salmaqda, elmi xülasələr hazırlamaqda və ya işgüzar etikaya uyğun təqdimat etməkdə ciddi çətinlik çəkirlər. Xüsusilə texnoloji və iqtisadi sahələrdə Azərbaycan dilinin rəsmi-işgüzar normalarının terminoloji saflıq baxımından xarici dil təsirlərinə kütləvi şəkildə məruz qalması mütəxəssis hazırlığında vahid və milli kommunikasiya modelinin tətbiqini qaçılmaz edir.

Problemin kökündə dayanan əsas amillərdən biri peşəkar terminologiyanın doğma qarşılıqlarının işləkliyinin zəif olmasıdır. Bu, gənc mütəxəssislərin öz sahələri üzrə fikirlərini ifadə edərkən kortəbii şəkildə əcnəbi terminlərə və kalka (hərfi tərcümə) üsulu ilə formalaşmış ifadələrə sığınmasına səbəb olur. Nəticədə, hazırlanan elmi məqalələr, rəsmi hesabatlar və ya işgüzar layihələr dilin daxili sintaktik quruluşuna yadlaşır, bu isə milli elmi üslubun zəifləməsi təhlükəsini yaradır. Belə bir vəziyyət, təkcə dil qaydalarının öyrədilməsi ilə bitmir, eyni zamanda müasir kadrların dövlət dilinə münasibətindəki metodoloji boşluqları üzə çıxarır.

Bir tərəfdən beynəlxalq standartlara uyğun akademik yazı tələbləri (məsələn, İMRAD formatı, sitat gətirmə qaydaları), digər tərəfdən isə dilimizin özünəməxsus ifadə vasitələrinin qorunması zərurəti arasında sağlam bir balansın qurulmasına ehtiyac duyulur. Mövcud vəziyyət, Heydər Əliyev tərəfindən müəyyənləşdirilmiş dövlətçilik prinsiplərinin və dilə olan ali qayğının müasir akademik yazı standartları ilə uyğunlaşdırılaraq tələbələrə mənimsədilməsi metodikasının elmi şəkildə əsaslandırılmasını tələb edir.

Ümummilli Liderin dövlət quruculuğu fəlsəfəsində dil həm də milli birliyin və peşəkar nüfuzun rəmzi kimi çıxış edirdi. Bu gün ali təhsildə müşahidə olunan metodoloji çatışmazlıq ondan ibarətdir ki, kommunikasiya vərdisləri çox vaxt ixtisas biliklərindən təcrid olunmuş şəkildə tədris edilir. Halbuki mütəxəssis hazırlığının keyfiyyəti onun akademik dürüstlüyü, sənədləşmə savadlılığı və nitqinin məntiqi tutarlılığı ilə birbaşa mütənasibdir. Beləliklə, problemin həlli mütəxəssislərin təkcə öz sahələrində bilikli olması deyil, həm də həmin bilikləri dövlətçilik maraqlarına və milli dil normalarına uyğun şəkildə təmsil edə bilməsi vəzifəsini ön plana çıxarır. Bu vəzifənin icrası üçün *Azərbaycan dilində işgüzar və akademik kommunikasiya* fənninin tədrisi zamanı nəzəri qaydalardan daha çox, praktik tətbiqi modellərin – məqsədyönlü yazı və effektiv şifahi ünsiyyət texnikalarının ön plana çəkilməsi zəruridir.

Tədqiqatın məqsəd və vəzifələri

Heydər Əliyev tərəfindən müəyyən edilmiş dövlətçilik və dil siyasəti baxımından *Azərbaycan dilində işgüzar və akademik kommunikasiya* fənninin müasir mütəxəssis hazırlığındakı strateji rolunu elmi əsaslarla sübuta yetirmək qarşıya qoyulan başlıca hədəfdir. Bu hədəf, ali təhsil alan gənclərin peşəkar ünsiyyət vərdişlərini milli dövlətçilik maraqları ilə vəhdət halına gətirmək zərurətindən qaynaqlanır. Tədqiqatın əsas qayəsi müasir kadr hazırlığında dil amilinin təkcə ünsiyyət vasitəsi deyil, həm də milli intellektual mülkiyyətin formalaşdırılması və qorunması mexanizmi olduğunu əsaslandırmaqdır.

Bu məqsədə nail olmaq üçün aşağıdakı konkret vəzifələrin icrası nəzərdə tutulur:

- Ümummilli Lider Heydər Əliyevin zəngin natiqlik məharətini, rəsmi sənədlərlə işləmək mədəniyyətini və dövlət idarəçiliyi irsini müasir peşəkar ünsiyyət meyarları ilə əlaqələndirərək, tələbələr üçün fundamental bir mənəvi-zövqi nümunə hazırlamaq;
- müasir mütəxəssis hazırlığında "peşəkar kommunikasiya" anlayışını təkcə dil qaydaları müstəvisində deyil, həm də strateji məlumat mübadiləsi, arqumentləşdirmə mədəniyyəti və elmi etika kontekstində sistemləşdirmək;
- fənnin tədrisi gedişatında ixtisas sahələri üzrə terminoloji dəqiqliyin təmin olunması yollarını araşdırmaq, əcnəbi terminlərin milli ekvivalentlərlə əvəzlənməsi prinsiplərinin gələcək mütəxəssislərin işgüzar nüfuzundakı rolunu müəyyənləşdirmək;
- akademik yazı bacarıqlarının elmi varislik və biliklərin gələcək nəsillərə təhrif olunmadan ötürülməsi prosesindəki xüsusi çəkisini təhlil etmək, tələbələrdə elmi dürüstlük, tezis və xülasələşdirmə vərdişlərini inkişaf etdirmək;
- tələbələrin rəsmi-işgüzar yazışmalarda və elmi mətnlərin tərtibində qarşılaşdıqları tipik çətinlikləri identifikasiya edərək, onların həlli üçün innovativ tədris və tətbiq modelləri təklif etmək;
- tələbələrdə rəsmi-işgüzar üslubun normalarına qarşı daxili bir məsuliyyət hissi formalaşdırmaqla, onların dövlət dilinə münasibətini peşəkar və vətəndaşlıq müstəvisində keyfiyyətə yeni mərhələyə qaldırmaq.

Tədqiqat müasir mütəxəssisin portretində "dil savadlılığı" amilinin onun peşəkar səviyyəsinin və milli kimliyinin ayrılmaz tərkib hissəsi olduğunu elmi şəkildə təsbit etməyə xidmət edir.

Ədəbiyyat icmalı

Azərbaycan dilçilik elmində və pedaqogikasında Heydər Əliyevin dil siyasətinin müxtəlif tərəfləri görkəmli alimlərimiz tərəfindən geniş tədqiqat obyektinə çevrilmişdir. Bu istiqamətdə ana dilinin dövlət statusunun möhkəmlənməsi, rəsmi-işgüzar üslubun təşəkkülü və natiqlik mədəniyyətinin inkişafı ilə bağlı fundamental əsərlər mövcuddur. Xüsusilə, dilimizin dövlətçilik rəmzi kimi ucalması və elmi üslubun imkanlarının genişləndirilməsi məsələləri müasir Azərbaycan dilçiliyinin başlıca mövzuları sırasındadır. Bu sahədə aparılan araşdırmalarda dilin qorunması və inkişafı daha çox milli kimlik və filoloji bütövlük kontekstində təhlil edilmişdir.

Buna baxmayaraq, müasir dövrün tələbi olan Azərbaycan dilində işgüzar və akademik kommunikasiya fənninin konkret olaraq dövlət idarəçilik modeli və peşəkar kadr hazırlığı ilə kəsişmə nöqtələri yeni bir tədqiqat istiqaməti kimi xüsusi yanaşma tələb edir. Əvvəlki dövrlərdə tədris olunan 'Azərbaycan dili və nitq mədəniyyəti' fənninə dair araşdırmalarda dilin saflığı və normaları daha çox ümumi dilçilik müstəvisində təqdim edilirdi. Hazırkı tədqiqatda isə həmin prinsiplər ali təhsilin müasir metodoloji bazası olan **səriştə əsaslı kadr hazırlığı** ilə sıx əlaqələndirilir. Mövcud elmi ədəbiyyatın təhlili göstərir ki, akademik yazı və rəsmi kommunikasiya bacarıqları çox vaxt nəzəri qaydalar toplusu kimi verilmişdir. Lakin qloballaşan əmək bazarının tələbləri göstərir ki, mütəxəssis üçün dil təkcə qrammatik qaydalar toplusu deyil, həm də strateji idarəetmə və elmi rəqabət alətidir. Bu yanaşma, elmi ədəbiyyatda mövcud olan nəzəri biliklərin praktiki müstəviyə – mütəxəssislərin akademik dürüstlük, sənədləşmə etikasına və effektiv işgüzar ünsiyyət vərdişlərinin formalaşdırılması sahəsinə keçidini təmin edir.

Beləliklə, tədqiqatın ədəbiyyat bazası Heydər Əliyevin dilə dair tarixi fərman və sərəncamlarının müasir pedaqoji texnologiyalarla sintezinə əsaslanır. Bu, təkcə dilin keçmişini öyrənmək deyil, həm də həmin irsi gələcək mütəxəssislərin peşəkar fəaliyyətindəki real tətbiqi modellərinə (məsələn, elmi məqalələrin beynəlxalq standartlara uyğun tərtibi, rəsmi yazışmaların milli üslubda aparılması) çevirmək məqsədi daşıyır.

Tədqiqatın aparılma üsulları və materiallar

Tədqiqatın həyata keçirilməsi prosesində fənlərarası yanaşma tətbiq olunmuş, təsviri-filoloji təhlil, məntiqi-müqayisəli araşdırma və pedaqoji müşahidə üsullarından geniş istifadə edilmişdir. Bu üsullar vasitəsilə Heydər Əliyev irsinin dil xüsusiyyətləri ilə müasir təhsil standartları arasında qırılmaz əlaqənin mahiyyəti elmi cəhətdən dərinlən araşdırılmışdır. Təsviri-filoloji təhlil metodu Ümummilli Liderin nitqindəki leksik-semantik qatın, xüsusilə dövlətçilik terminologiyasının və rəsmi-ışğuzar ifadə qəliblərinin strukturunu üzə çıxarmağa imkan vermişdir. Məntiqi-müqayisəli analiz vasitəsilə isə tarixi sənədlərin dili ilə müasir akademik yazı tələbləri arasındakı varislik əlaqələri sistemləşdirilmişdir.

Tədqiqatın material bazasını Ümummilli Liderin müxtəlif dövrlərdəki rəsmi çıxışlarının mətnləri, dövlət əhəmiyyətli sərəncam və fərmanların üslub özəllikləri, habelə ali təhsil müəssisələrində tədris olunan Azərbaycan dilində işğuzar və akademik kommunikasiya fənninə dair mövcud metodik vəsaitlər və proqramlar təşkil edir [8]. Bu materiallar əsasında rəsmi-ışğuzar dilin saflığının qorunması meyarları və akademik yazı qaydalarının milli zəmində təkmilləşdirilməsi imkanları dəyərləndirilmişdir. Tədqiqat zamanı xüsusi diqqət Heydər Əliyevin natiqlik sənətindəki yığcamlıq, məntiqlik və aydınlıq keyfiyyətlərinin müasir işğuzar ünsiyyət standartlarına inteqrasiyasına yönəldilmişdir.

Eyni zamanda, tədris müddətində tələbələrin yazılı və şifahi ünsiyyət bacarıqlarının inkişaf meylləri müntəzəm olaraq izlənilmiş, əldə olunan nəticələr əsasında elmi ümumiləşdirmələr aparılmışdır. Pedaqoji fəaliyyət zamanı tələbələrin hazırladığı elmi xülasələr (abstraktlar), esselər, CV və işğuzar məktub nümunələri təhlil obyektini kimi götürülmüş, onların rəsmi-ışğuzar üslub normalarına riayət etmə səviyyəsi kəmiyyət və keyfiyyət göstəriciləri üzrə ölçülmüşdür. Bu prosesdə tələbələrin terminoloji seçimləri, cümlə konstruksiyaları və akademik dürüstlük (sitat gətirmə mədəniyyəti) qaydalarına yanaşması xüsusi meyarlar kimi əsas götürülmüşdür.

Tədqiqatın metodoloji arsenalına həmçinin məzmun təhlili daxil edilmişdir ki, bu da rəsmi sənədlərdə işlədilən milli terminlərin tezliyini və onların müasir işğuzar leksikondakı yerini müəyyən etməyə xidmət etmişdir. Bu yanaşma, nəzəri müddəaların praktiki təcrübə ilə yoxlanılmasına və sözügedən fənnin müasir mütəxəssis hazırlığındakı real səmərəliliyinin üzə çıxarılmasına imkan yaratmışdır. Beləliklə, tədqiqatın metodoloji təməli həm tarixi-siyasi sənədlərin keçmişə nəzər salınmaqla (tarixi baxışla) təhlilinə, həm də canlı pedaqoji prosesin tələbələrin ünsiyyət sərişələrinin formalaşması dinamikasının nəticələrinə söykənir. Bu vəhdət, tədqiqatın nəticələrinin həm elmi-nəzəri, həm də tətbiqi-metodik əhəmiyyətini təmin edən başlıca amildir.

Təcrübə və təhlil üsulları

Tədqiqatın gedişatında müasir təhsil mühitində tətbiq olunan səmərəli ünsiyyət modelləri və akademik yazı vərdişlərinin formalaşdırılması yolları əsas götürülmüşdür. Bu müstəvidə, tələbələrin hazırladığı işğuzar sənəd nümunələri və elmi xülasələr üzərində aparılan sistemli dil müşahidələri və linqvistik yoxlamalar mühüm elmi qənaətlərə gəlməyə imkan vermişdir. Müşahidələr göstərir ki, Heydər Əliyevin natiqlik və idarəçilik irsinin vahid bir örnək kimi təqdim edilməsi öyrənmə prosesini təkcə sürətləndirmir, həm də tələbələrdə peşəkar dil instinktini formalaşdırır.

Tədqiqat zamanı tələbələrin aktiv söz ehtiyatındakı əcnəbi terminlərin milli qarşılıqları ilə əvəz olunma dərəcəsi bir metodoloji meyar kimi ölçülmüşdür. Məsələn, tələbələrin yazı işlərində tez-tez rast gəlinən "koqnitiv" (dərkətmə), "prioritet" (üstünlük), "iyerarxiya" (pilləli quruluş/ardıcılıq), "paradiqma" (nümunə/model) kimi beynəlxalq terminlərin Azərbaycan dilinin daxili semantik imkanları hesabına əvəzlənməsi prosesi izlənilmişdir. Müəyyən edilmişdir ki,

terminoloji saflığa riayət edən tələbələrin akademik mətnləri daha məntiqi, aydın və daxili struktur baxımından daha bütöv xarakter daşıyır.

Təcrübi təhlillər zamanı müəyyən olunmuşdur ki, tələbələrə rəsmi-işgüzar sənədlərin (tərcümeyi-hal, ərizə, rəsmi məktub, xülasə) tərtibi qaydaları aşılarkən, Ümummilli Liderin dövlət sənədlərindəki leksik dəqiqlik və sintaktik yığcamlıq nümunə gətirildikdə, onlarda bu bacarıqların mənimsənilməsi daha dərindən və şüurlu şəkildə baş verir [9]. Bu metodoloji yanaşma tələbələrdə sadəcə texniki yazı vərdişlərini deyil, həm də rəsmi üslubun ciddiyyətini, dövlətçilik etikasını və ana dilinə olan mənəvi bağlılığı gücləndirir. Tədqiqat prosesində tətbiq olunan "nümunədən tətbiqə" prinsipi tələbənin subyektiv dil qavrayışını obyektiv dövlət dili standartlarına uyğunlaşdırır.

Eyni zamanda, akademik kommunikasiya çərçivəsində elmi mətnlərin milli terminologiya əsasında qurulması vərdişləri təhlil edilmiş, gənc mütəxəssislərin öz fikirlərini yabancı ünsürlərdən təmizlənmiş, saf ana dilində ifadə etmə bacarıqları bir elmi uğur indeksi kimi qiymətləndirilmişdir. Təlim prosesində xarici dillərdən daxil olmuş və dilimizin zəngin lüğət tərkibi hesabına əvəzlənməsi mümkün olan hər bir ifadənin yerinə düzgün Azərbaycan variantının seçilməsi tələbələrin həm müvafiq sahə üzrə dərk etmə qabiliyyətini genişləndirir, həm də onlarda gələcək peşəkar fəaliyyətləri üçün özünəinam hissini artırır.

Bu yanaşma, Azərbaycan dilində işgüzar və akademik kommunikasiya fənninin tədrisini mexaniki qaydalar toplusu olmaqdan çıxararaq, onu canlı bir milli kimlik, idarəçilik mədəniyyəti və peşəkarlıq məktəbinə çevirir. Tədqiqatın nəticələri sübut edir ki, milli dil normalarına sadıqlıq mütəxəssisin intellektual səviyyəsinin və rəqabətədavamlılığının əsas göstəricisidir. Beləliklə, təcrübi təhlillər fənnin tədrisində Heydər Əliyev irsinin tətbiqinin həm linqvistik, həm də pedaqoji baxımdan ən səmərəli yol olduğunu təsdiqləyir.

Yekun nəticə

Mütəxəssis hazırlığında dil və ünsiyyət amili sadəcə bir köməkçi vasitə deyil, peşəkar zəkanın təməli daşıdır. Heydər Əliyev irsi müstəvisində aparılan təhlillər göstərir ki, güclü dövlətçilik yüksək səviyyəli idarəçilik dilindən və akademik dürüstlükdən başlayır. Dilin saflığı və işgüzar ünsiyyətin milli zəmində qurulması, gələcək kadrların həm peşəkar, həm də mənəvi hazırlığının əsas göstəricisidir. Tədqiqatın gedişatında əldə olunan nəticələr aşağıdakı ümumiləşdirmələri aparmağa imkan verir:

- Heydər Əliyevin dil siyasəti müasir ali təhsildə yalnız linqvistik qaydalar toplusu kimi deyil, bir idarəçilik fəlsəfəsi kimi tədris olunmalıdır. Bu, tələbələrdə dövlət dilinə sadəcə ünsiyyət vasitəsi kimi deyil, milli rəmz və strateji gücləndirici kimi baxmağı formalaşdırır;
- müasir mütəxəssisin rəqabətədavamlılığı onun öz sahəsinə aid mürəkkəb terminləri doğma dilin imkanları ilə ifadə edə bilmə bacarığı ilə birbaşa bağlıdır. Əcnəbi terminlərin (prioritet, iyerarxiya, paradigma və s.) milli qarşılıqlarla əvəz edilməsi tələbənin məntiqi təfəkkürünü dərinləşdirir və elmi mətnlərin milli simasını qoruyur;
- Azərbaycan dilində işgüzar və akademik kommunikasiya fənni tələbələrə elmi dürüstlük və beynəlxalq standartlara uyğun yazı mədəniyyəti aşılamaqla, Azərbaycan elminin global mühitə integrasiyasını sürətləndirir.

Bu fənn müasir kadr potensialının daxili simasını və peşəkarlıq səviyyəsini müəyyən edən strateji bir sahədir. Onun tədrisi Azərbaycanın Ümummilli Lider Heydər Əliyev tərəfindən təməli qoyulmuş mənəvi dəyərlər sisteminin sarsılmazlığını və elmi varisliyin davamlılığını təmin edir.

Yekun olaraq qeyd edilməlidir ki, ali təhsil müəssisələrində bu istiqamətdə həyata keçirilən məqsədyönlü fəaliyyət həm milli dilin nüfuzunu yüksəldir, həm də dövlətçilik təfəkkürünə sahib, milli kimliyi ilə qürur duyan və öz ixtisasını ana dilində ən yüksək səviyyədə təmsil etməyə qadir olan mütəxəssislərin yetişdirilməsinə xidmət edir. Bu, Azərbaycanın gələcək inkişafı üçün zəruri olan intellektual suverenliyin təmin edilməsində mühüm addımdır.

Tədqiqatın elmi və praktik əhəmiyyəti

Tədqiqatın elmi əhəmiyyəti ali təhsil sistemində dilçilik, pedaqogika və idarəçilik sahələrinin qovuşduğunda yeni bir konseptual baxış bucağının – “Heydər Əliyev irsi əsasında peşəkar ünsiyyət modeli”nin nəzəri əsaslarını ortaya qoymasındadır. Bu yanaşma, milli dövlətçilik ənənələrinin akademik mühitdəki lingvistik təzahürlərini sistemli şəkildə araşdıraraq, mütəxəssis hazırlığında dil amilinin sadəcə texniki bir ünsiyyət vasitəsi deyil, həm də elmi təfəkkürün formalaşdırılmasında həlledici rolunu nəzəri cəhətdən əsaslandırır. Beləliklə, tədqiqat ali məktəblərdə dilin tədrisi metodikasını dövlətçilik fəlsəfəsi və milli kimlik ideologiyası ilə zənginləşdirərək, fənlərarası xarakterli yeni bir elmi istiqamətin təməlini qoyur.

Praktik əhəmiyyəti isə ali məktəblərdə tədris-üsul vəsaitlərinin hazırlanması, tələbələrin peşəkar həyata və əmək fəaliyyətinə adaptasiyası, həmçinin dövlət sənədləşmə işlərində vahid dil normalarının tətbiqi üçün əməli rəhbərlik rolunu oynaması ilə bağlıdır. Tədqiqatda irəli sürülən metodik təkliflər dərslərlərin tərtibində, işgüzar yazışmaların milli zəmində qurulmasında və gənc mütəxəssislərin elmi yaradıcılıq işlərində yabancı təsirlərdən (kalkalardan) uzaq durmalarında bir yol göstərici xüsusiyyəti daşıyır. Eyni zamanda, bu elmi işin nəticələri dövlət qulluğuna hazırlanan kadrların peşəkar nitq mədəniyyətinin yüksəldilməsində və akademik dürüstlük prinsiplərinin təhsil prosesinə dərinlən nüfuz etməsində səmərəli bir vasitə kimi tətbiq oluna bilər.

Nəticə əsaslı təkliflər

Tədqiqatın gedişatında əldə olunmuş elmi nəticələrə və aparılan empirik təhlillərə əsasən, mütəxəssis hazırlığının keyfiyyətini yüksəltmək məqsədilə aşağıdakıların həyata keçirilməsi məqsəduyğun hesab edilir:

1. Ali təhsil müəssisələrinin tədris proqramlarında əcnəbi ifadələrin milli qarşılıqları ilə əvəz edilməsi məsələsinə xüsusi diqqət yetirilməlidir. Tələbələrin söz ehtiyatının zənginləşdirilməsi üçün fənn daxilində milli terminologiya üzrə xüsusi praktik saatlar ayrılmalı və milli ifadələrdən düzgün istifadə bacarığı əsas qiymətləndirmə meyarlarından biri kimi tətbiq olunmalıdır.
2. Heydər Əliyevin dövlətçilik fəaliyyətindəki sənədləşmə nümunələrinin, imzaladığı tarixi fərman və sərəncamların dil xüsusiyyətlərinin, həmçinin natiqlik məharətinin idarəçilik mədəniyyəti və işgüzar yazı mövzularında başlıca nümunə kimi istifadə olunması təklif edilir. Bu, gənc mütəxəssislərin rəsmi-ışgüzar üslubun incəliklərini real tarixi təcrübə əsasında mənimsəməsinə şərait yaradacaqdır.
3. Müəyyən edilmişdir ki, ana dilinin saflığının qorunması məsələsi gənclərə sadəcə texniki bir vərdiş kimi deyil, ali mənəvi bir borc və vətəndaşlıq vəzifəsi kimi aşılmalıdır. Tələbələrin təmiz ana dilində danışmağı dövlət rəmzlərinə ehtiramın bir göstəricisi kimi dərk etmələri təmin olunmalıdır.
4. Universitet daxilində hazırlanan dərslər və metodik vəsaitlərdə yabancı sözlərin milli qarşılıqlarını əks etdirən lüğətlərin və praktik tapşırıqlar bölməsinin genişləndirilməsi hədəf kimi irəli sürülür. Bu, tələbələrin nəzəri biliklərini real işgüzar mühitin tələblərinə uyğunlaşdırmağa xidmət edəcəkdir.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. **Abdullayev Ə. S.** *Azərbaycan dili məsələləri*. Bakı: Elm və təhsil, 2011
2. **Axundov A. A.** *Dil və mədəniyyət*. Bakı: Yazıçı, 1992.
3. **Azərbaycan Respublikasının Konstitusiyası**. Bakı: Hüquq nəşriyyatı, 2016
4. **Əliyev H. Ə.** *Müstəqilliyimiz əbədidir: (çıxışlar, nitqlər, bəyanatlar, məktublar, müsahibələr, müraciətlər)*. I-XLVI cildlər, Bakı: Azərənşr, 1997-2013.
5. **Həsənov H. Ə.** *Azərbaycan dilinin tətbiqi məsələləri*. Bakı: Nurlan, 2005
6. **Xəlilov B. Ə.** *Müasir Azərbaycan dili*. Bakı: Nurlan, 2017
7. **Qurbanov A. M.** *Azərbaycan dilçiliyi problemləri*. I-III cildlər, Bakı: Nurlan, 2004-2005
8. **Məmmədli N. M.** *Azərbaycan dilində işgüzar və akademik kommunikasiya*. Bakı: Elm və təhsil, 2021

9. **Məmmədov A. Y.** *Natiqlik sənəti*. Bakı: Elm və təhsil, 2014

10. **Yusifli M. X.** *İşgüzar yazışmalar*. Bakı: İqtisad Universiteti nəşriyyatı, 2015

AİLƏ ADƏT-ƏNƏNƏLƏRİ MİLLİ TƏRBİYƏNİN DAŞIYICISI KİMİ

Nuridə Rafiq qızı Quliyeva
baş müəllim, BDU – nun dissertantı

nuridquliyeva123@gmail.com

Bakı Dövlət Universitetinin Qazax filiali

Xülasə

Hər bir milləti tanıdan və onu digər xalqlardan fərqləndirən ən önəmli xüsusiyyətlərindən biri onun adət və ənənələri və bu müstəvidə yüksək mənəvi dəyərlər sisteminə malik olmasıdır. Bu baxımdan qloballaşan dünyada milli adət və ənənələr və onun əsasında formalaşdırılan yüksək mənəvi dəyərlər sistemi hər bir millətin mənəvi, mədəni simasını göstərir. Təqribən 5 min illik dövlətçilik tarixinə malik olan Azərbaycan tarixinin inkişafı zaman-zaman mədəniyyətimizin, adət-ənənələrimizin, elm və təhsilimizin, ədəbiyyatımızın tərəqqisinə səbəb olub. Azərbaycan xalqı dövlətçilik tarixinə, ənənələrinə bağlı bir xalq olaraq o təməllər üzərində böyük mədəniyyət hadisələri yaradıb.

Açar sözlər: adət-ənənə, ailə tərbiyəsi, milli tərbiyə, ailə ənənələri

Mövzunun aktuallığı

Müasir qloballaşma və sürətli texnoloji inkişaf şəraitində milli-mənəvi dəyərlərin qorunması xüsusi aktuallıq kəsb edir. Xarici mədəni təsirlərin artdığı bir dövrdə gənc nəslin milli kimliyini itirməməsi üçün ailə adət-ənənələrinin rolu daha da ön plana çıxır. Ailə daxilində formalaşan tərbiyə sistemi uşaqların mənəvi dünyasının, sosial davranışlarının və milli şüurunun əsasını təşkil edir. Buna görə də “ailə adət-ənənələri milli tərbiyənin daşıyıcısı kimi” mövzusu həm pedaqoji, həm də sosial baxımdan günümüz üçün son dərəcə aktualdır.

Ailə məxsus olduğu cəmiyyətin əlamətlərini özündə əks etdirir və bu əlamətlərin davamlılığını qorumaqda, təmin etməkdə böyük rol oynayır. Ailə mühiti insanda hələ uşaqlıq dövründən başlayaraq, cəmiyyətdə mövcud olan yaxşılıq-pislik, doğru-yalan, namus, şərəf və s. kimi anlayışların formalaşması, mahiyyətinin dərk edilib, davranışda öz əksini tapmasına şərait yaradır. Bu işdə insanlar arasındakı münasibətlərdən yaranan adət-ənənələrin də rolu vardır. Təqdim zamanlardan insanlar arasındakı münasibətlərin normal zəmin üzərində inşasını təmin edən adət-ənənələr bir tərəfdən insanların öz hərəkətlərini cəmiyyətin qəbul edəcəyi səviyyədə nizamlamasına şərait yaradıbsa, digər bir tərəfdən cəmiyyətdə tamlığı, bənzərliyi, eyniliyi, etik stereotiplərin formalaşmasını təmin edib, cəmiyyəti təşkil edən insanların davranışlarında təzadların, digər bir deyişlə, münaqişələrin azalmasına səbəb olur.

Dövlətimizin qədim tarixə malik olduğunu üzərində izlər qalmış abidələr də sübut edir. İnsanların ictimai həyatın müəyyən bir sahəsindəki davranışını, vərdişə əsaslanan hərəkətini, qarşılıqlı münasibətlərini idarə edən sabitləşmiş qaydalara adət deyilir.

Onların mənəviyyatı, əxlaqi normaları və baxışları ilə bağlı olan mütərəqqi adət və ənənələrin yaradıcısı xalqdır.

Hər bir yeni nəsil bu hazır adət-ənənələrə, xüsusilə bunların ailə-məişət, birgəyaşayış, əlaqələrini tənzim edən hissələrilə uşaq yaşlarından qarşılaşır, bu tələblər əsasında tərbiyə alır. Hər kəs uşaq yaşından mənimsədiyi adət-ənənələrə riayət etməyi özünə borc bilir. K.Marks deyirdi ki, bütün ölüb getmiş nəsillərin ənənələri bir kabus kimi canlıların zəhnini məşğul edir. [6,6]

Dünyanın ən qədim xalqlarından olan Azərbaycan özünün zəngin milli, əxlaqi və mənəvi dəyərlər sistemi ilə bəşər sivilizasiyasına əvəzsiz töhfələr verərək özünəbənzər adət və ənənələri,

yüksək mənəviyyəti ilə diqqəti cəlb edib. Min illər boyu formalaşan və Azərbaycan xalqının yüksək mənəvi dəyərlərə malik olduğunu göstərən təkraredilməz adət və ənənələr millətimizin keçmişi ilə bu günü və gələcəyi arasında sarsılmaz bir mənəvi körpü rolunu oynamaqdadır. Təsadüfi deyil ki, adət və ənənələrin hər bir millətin həyatında oynadığı əvəzsiz rolunu yüksək qiymətləndirən Ümummilli lider Heydər Əliyev "Milli adət və ənənələr hər bir xalqın milli mədəniyyətinin zənginliyindən, qədim tarixi kökə malik olmasından xəbər verir", - deyib.1993-cü ildə xalqın təkidli tələbi ilə yenidən Azərbaycana rəhbərlik etməyə başlayan Heydər Əliyevin həyata keçirdiyi uğurlu tədbirlər nəticəsində vaxtilə qadağalara məruz qalan milli və dini bayramlar, adət və ənənələr yenidən bərpa edildi. Azərbaycanın milli-mənəvi dəyərlərinə yiyələnməklə gənc nəslin milli ruhda tərbiyə olunması məsələsi onun tərəfindən əsas vəzifələrdən biri kimi irəli sürülmüşdür. Dövlət başçısı bu məsələdən bəhs edərkən belə deyirdi: “Gənclərimiz bizim tariximizi yaxşı bilməlidir, milli dəyərlərimizi yaxşı bilməlidir. Milli dəyərlərimizi, milli adət və ənənələrimizi, tariximizi yaxşı bilməyən gənc vətənpərvər ola bilməz”. Bir sözlə, Heydər Əliyev milli adət və ənənələrimizin və bu müstəvidə formalaşdırılan milli dəyərlər sisteminin qorunub saxlanılmasında və bunun əsasında güclü və qüdrətli dövlət qurulması istiqamətində mühüm tədbirlər həyata keçirdi.

Elm inkişaf etməkdə olan bir sahədir. Etik bir gələcəyin yaradılmasına kömək etmək üçün inqilabi potensialdan istifadə etmək imkanımız hələ var. Təbiətdə və cəmiyyətdə baş verən hadisələr, əxlaqi dəyərlər uşaqların formalaşmasında bilavasitə təzahür edir. [7,102]

Adət və ənənələrə riayət olunma ictimai rəyə əsaslanır. Deməli bu iş dövlət tərəfindən tənzim edilmir. Adətlərin bir neçə nəslin həyatı tərəfindən yaşamasının səbəbi onların uzunömürlü olmasından və tez- tez təkrar edilməsindən ibarətdir. Bunlar zaman ötdükcə yaranır, vaxtı keçəndə yeniləri ilə əvəz olunur. Lakin elə adətlər olur ki, klassik nümunələrə dönüb yaşayır, həmişə insanların həyat tərzində özünü göstərir. Sosial həyatda qanun qədər hökmə sahib adət-ənənələr uşaqların tərbiyəsində, onların kamil bir insan kimi yetişməsində yüksək mənəviyyətə sahib, millət üçün xeyirli övlad formalaşmasında müstəsna əhəmiyyəti vardır. Uşaqların ailədə bir şəxsiyyət kimi formalaşdırılmasında onların ailə-məişət işlərində, bayram, toy və yas mərasimlərində iştirak etmələrinin böyük dəyəri var.Bu mərasimlər uşaqların , xalqın adət-ənənələrini mənimsəməsinə yardım edir. Daha doğrusu , xalqın sahib olduğu adət-ənənələr özünü bu mərasimlərdə daha bariz şəkildə biruzə verir. [4,234]

Adət-ənənlərə bağlılığa insan ilk öncə məhz ailə ocağında yiyələnir. Yəni insan ilk mənəvi dəyərlərini, ilk əxlaq prinsiplərini və adət-ənənələrə bağlı olan ilk qayda- qanunlarını ailədə öyrənməyə başlayır və ailədə öyrənilən bu bağlılıq onu ömrü boyu öz təsiri altında saxlayır. Bu adət-ənənələr cəmiyyətin qəbul etdiyi, uyğun gördüyü, onun milli xüsusiyyətlərinə xas davranışlara görə hərəkətini nizamlayır. Əməllə öyrədilən ədəb adət -ənənələrimizi yaşadan ən təsirli vasitədir. İnsanın şərəfi onun varlığındadır. Valideynlərin ağıl və müdrikliyi,uşaqların tərbiyəsi prosesində həyata keçir,özünü göstərir. Uşağın böyük vətəndaş olması, tərbiyədən, şəxsi nümunədən, ailə mühitinin sağlam təsirindən asılıdır. Özlərini başqalarına rəğbət bəslədikləri şəxslərə oxşatmaq uşaq və yeniyetmələrin başlıca xüsusiyyətidir. Ona görə də ata-analar nəcib xüsusiyyətləri ilə seçilməlidirlər. Ana erkən yaşlardan öz qızında evdarlıq səriştəsi yaratmalıdır. Ana öz davranışına fikir verməli, yüngüllük etməməli, öz ləyaqətini , qadın şərəfini qorumağı da öz qızlarına vaxtında öyrətməli, özü də bu sahədə nümunə olmalıdır. Namus, qeyrət,ismət qızlarımıza məhz analarımızdan ,nənələrimizdən qalmışdır.Onlar ölümlərinə razı olmuşlar ,lakin ismətlərini ayaqlar altına atmamışlar.[1,122] Oğullar da qızlar kimi ananın gözəl nümunələrini təqdir etmiş, öz davranış və rəftarları, hərəkətləri ilə cavab vermişlər. Bəxtiyar Vahabzadə bu xüsusda demişdir:

Ana, ana , sən qısaldıb ömrünü,
Mənə daim uzun ömür dilədin.
Əridib öz gözlərinin nurunu,
Mənim ömür yollarıma çilədin.
Nə böyükdür köksündəki qəlb sənin,
Keçirirsən min alovdan ömrünü.

Bircə anlıq yuxusuna körpənin,
Sən verirsən bütün qalan ömrünü.

Azərbaycanın özünəməxsus ailə ənənələri xalqımızın milli sərvətidir. Valieynlərin və ailə üzvlərinin mənəvi borcu milli adət-ənənələri övladlara təbliğ etməkdir. İllər keçdikcə oğul böyümüş, qız yetkinlik yaşına çatmışdır. Oğul evləndirmək, qız ərə vermək valideynlərin müqəddəs vəzifəsidir. Bu vəzifəni yerinə yetirərkən onlar övladlarına kömək etməlidir, çünki gənclər təcrübəsiz olur. Öz taylarını düzgün tapmır və ya tapa bilmirlər. Bu da gələcəkdə onlar üçün müəyyən problemlər yarada bilər. Yaxşı demişlər; “Evlənərkən məsləhəti subaydan deyil, evlidən al”!. Qədim zamanlardan başlayaraq, uşaqların ailə həyatına hazırlanması vəzifəsini ailənin özü yerinə yetirirdi. Uşaqlar kiçik yaşdan etibarən ailə qanunları ilə yaşayır, ilk titrək addımdan, sözdən ailə həyatının yazılmamış qanunlarını öyrənirdilər. Qız uşağı əksər hallarda anasının, oğlan isə atasının həyat yolunu təkrar edirdi. Ailə ənənələri nəinki möhkəm. Həm də çox sadə və yeksəng idi. Ana gələcək ailə həyatı üçün zəruri olan bütün şeyləri zəruri dərəcədə qızına öyrədirdi. Oğlan isə bir növ atasını yamsılayırdı. Tarixən xalqımızda kiçiklər yaşca özlərindən böyüklərə, yaşlı adamlara, qocalara, baba- nənələrinə hörmətlə yanaşmış, onların üzünə ağ olmamışdır. Atalar sözlərimiz və məsəllərində deyilir; ” Böyük danışanı kiçik götürər”, “Evin böyüyü buyruqda, kiçiyi qulluqda”, “Böyük danışanı kiçik götürər”, ” Atana hörmət elə, oğlun sənə hörmət edər”. Valideynlər ədəb toxumunu uşaqların ürəyində öz əməlləri ilə əkməlidirlər. [1,11]

Toy şənlikləri böyük anlayışdır. Onda sevinc, təsəlli, ümid mehribançılıq, dostluq, xoşbəxtlik kimi hisslər cəmlənir. İnamlı demək olar ki, möhkəm təməl üzərində qurulmuş, həqiqi, qarşılıqlı məhəbbətə, dostluğa əsaslanan ailələr finişə alını açıq, vicdanı təmiz çatar. Toy insanların estetik zövqünün, təsəvvür və anlayışlarının genişlənməsinə güclü təsir göstərir. Toy günü hamı özünü, evini, həyatını estetik cəhətdən xoşagəlimli edir. Bu adət-ənənə uşağın inkişafında vacibdir. Toya qədər və toyda həyata keçirilən bir sıra adət-ənənələrin, ailə qurulmasında ağsaqqalların, qohum, qonşu və dostların yaxından iştirakının canlı şahidi olan uşaqlarda bir çox milli xüsusiyyətlər və əxlaqi keyfiyyətlər formalaşmasının əsası qoyulur. Başqalarında gördükləri yaxşı cəhətləri mənimsəməyə çalışırlar. Toyda insanlar öz rəftarları, davranışları ilə nəcibləşir, hamıya yovuşan olur. Burada oxunan nəğmə, mahnı, söylənən dastan, deyilən tostlar özünün ibrətamizliyi ilə yaddaşlarda illər boyu qalır. Lakin bəzən toy günü qohum-əqraba gəlinə və bəyə zərərli dərslər verir. Həmin dərslər də müəyyən halda ailə üçün kəsərlə, bəzən isə ər -arvada dava-dalaş yolunu göstərir. Məsələn, “Ağzının kəsəri olsun”, “Elə birinci gündən öz zabitanı göstər”, “Arvadın nazı ilə çox da oynama”, “ Kişinin hər sözünə çox da fikir vermə, danışar, yorular”, “Qaynananın gözünün odunu al” və s.[5,251]

Toy millətlərarası dostluq əlaqələrinin güclənməsinə, milli mədəniyyətlərin və məişət qaydalarının yaxınlaşmasına, ümumi beynəlmiləl toy adət- ənənələrinin yaranmasına şərait yaradır. Çox vaxt belə toylarda rusca, gürcücə sağlıqlar deyilir, onların milli rəqsləri ifa olunur. Bu forma, məzmun, gözəllik müxtəlifliyinə tamaşa etdikcə toyun məfkurə sərhədlərinin necə genişləndiyinin şahidi olursan. Bəzən toylarda çoxmillətli tərkibdə “Yallı”, “Halay” rəqslərinin ifa olunması qüdrətli ideya cəhətdən böyük əhəmiyyət kəsb edir. Bütün dövrlərdə toy mahnıları öz obrazlılığı ilə seçilmiş, rəngarəngliyi ilə fərqlənmişdir. Qədim toylarda oğlanın və ya qızın dilindən icra olunan toy mahnıları daha emosional olmuş, insanlara yüksək bədii- estetik duyğular aşılamışdır. Buna misal olaraq “yar-yar”adlı qədim xalq mahnısına diqqət yetirək:

Qızılgülün dəstəsiyəm, yar-yar
Bacıların bəstəsiyəm, yar-yar
Qonşu məni xəbər alsın, yar-yar
Deyin yarın xəstəsiyəm, yar-yar
Xor:
Anamın bircəsiyəm, yar-yar
İncilərin incisiyəm, yar-yar
Qızılgülün qönçəsiyəm, yar- yar.[3,40]

Ulu xalq adət-ənənələrindən sayılan toy özünün düşülmüş mərasim və titullarının kamilliyi, zənginliyi, xəlqliliyi, özünəməxsusluğu ilə seçilir. Toy xalq dühasının yaratdığı gözəl, bitkin ssenariyə malik bədii yaradıcılıq nümunəsidir. Buna görə də qədim toylarda iştirak edən insanlar bir çox mahnıların kütləvi ifaçılarına çevrilmişlər. Rəqlə mahnı eyni vaxtda ifa olunmuş, xüsusilə, oğlan evinin adamları gəlini apararkən daha çox fəal görənmişlər. Bunu tarixən yaranmış və qorunmuş el mahbımız da təsdiq edir:

Bu gün bağa gəlmişik,
Qönçə gülü dərmişik.
Sizdə bir qız görmüşük,
Aparmağa gəlmişik.[3,42]

Xalq tarixən inkişaf edib, zənginləşdikcə, onun təfəkkürünün şah əsəri sayıla biləcək toy mərasimi də dövrün tələbinə uyğun olaraq daima müasirləşmişdir. Müasir ənənələr toylarımızın məzmununa daxil olub, onu daha da dərinləşdirməsi sözün əsl mənasında bir qanunauyğunluqdur.

Toy mərasimi ailə işində ailə-nigah məsələsinin son, kuliminasiya, bir növ yekun mərhələsidir. Buna qədər razılıq olmaq, hərisini vermək, sonra nişan qoymaq, paltar biçdi və s. mərasimlər icra olunur.[1,174]

Belə gözəl mərasimlərdən biri də nigah saraylarında, mədəniyyət evlərində nigahın qeyd olunmasıdır. Qız evində ciddi hazırlıqla başlanan mərasimdə qızın yaxın qohum və rəfiqələri, oğlanın qohum və dostları iştirak edir. Onlar xüsusi toy məşinində nigah sarayına girir, bu məqsədlə ayrılmış gözəl bəzədilmiş salonda qonaqların iştirakı ilə təntənəli surətdə sənədlər tərtib olunur. Toy himninin sədaları altında yeni evlənənlər qohumların və dostların müşayiəti ilə təmtəraqlı qonaq otağına keçirlər. Evlənənlərin barmağına üzük taxılır. Bu üzük nigahın və ailənin möhkəmliyi rəmzidir. Bayramsayağı bəzədilmiş stol arxasında yeni evlənənləri təbrik edir, onlara hədiyyələr verir, xoşbəxt ailə həyatı arzulayır. Toyda yenilik adı ilə icra olunan bəzi müasir toylara da rast gəlmək olar. Məsələn, gəlinin güzgü, şam ilə müşayiət edilməsi, gəlinin ayağının altında nəlbəki-boşqab sındırılması və başından şəkər, noğul tökülməsi və s. artıq sayılır. Halbuki onlardan birincisi paklıq, təmizlik, səadət, nurlu gələcək, digəri sınan nəlbəki-boşqab olsun, qəlb, ürək yox, üçüncüsü həyatınız şəkər kimi şirin olsun rəmzi mənalarını verir. Toyların bu cür təşkil edilməsi qarşılıqlı səmiiyyətə əsaslanır.[6,26]

Ailədə birgə ev qayğısı çəkmək, övlad böyütmək, bir-birinin qədrini bilməkdən qiymətli nə ola bilər. Deməli məhəbbəti məhəbbətlə qazanmaq olar. Ailə üçün təhlükəli anlar ilk illər hesab edilir. Xasiyyətlərin uyuşması, ağıl, bacarıq və vaxt özünü biruzə verir. Müxtəlif xasiyyətli tərəflər həyatı müxtəlif cür dərk edir. Azərbaycan qadınları ailənin varlığını qorumağı hər şeydən üstün tutmaqla uşaqlarına mükəmməl nümunə göstərirlər. “Papaq deyiləm ki, gündə birinin başına qoyulam” -el misalı təsadüfən yaranmayıb. Müəyyən qism qadınlar isə “Uşaqların xətrinə hər şeyə dözüərəm”, “Uşağı necə atasız qoyum”, “Mənim günüm gün deyil, ancaq uşaqlar üçün yaşayıram”- atalar sözlərini üstün tutaraq ailələrinin bütövlüyünü qoruyub saxlayırlar.[4,256]

Çox maraqlıdır ki, Azərbaycan dövlətinin tarixində və xalqımızın həyatında silinməz iz qoymuş Şah İsmayıl Xətai sevgidə səbrə yüksək qiymət verərək deyir: “Səbr eyləmək ilə nəf olur zər”. Deməli səbr ilə sevərək, bu yolda hər cəfaya dözən aşıq nəhayət sevgisinə qovuşur. Sevən şəxsləri gül və bülbül ilə müqayisə edən şair “Gül görməsə səbr edərmi bülbül?” deyir. Xətai ailə həyatında sevən şəxsin hər imtahanı dözməsini qələmə alır. O bildirir ki, əsrlərdən bəri azərbaycanlı qızlara xas olan vəfalı, etibarlı, namuslu yar olmaq xüsusiyyəti çox önəmlidir.[5,251]

Milli adət-ənənələrimiz tarixən xalqın ruhunu, estetik duyumunu və sənətkarlıq məharətini özündə yaşadıb. Milli mədəniyyətin çoxfunksiyalı formasını yaratmaqla ictimai mənə kəsb edib. Cəmiyyətdə milli adət və ənənələrin öyrənilməsi və varisliyi həmişə aktual olub. Çünki adət və ənənələr ictimai-mədəni tərəqqinin əsas göstəricisi rolunu oynayır. Cəmiyyət dəyişdikcə adət və ənənələr də təkmilləşir və millətin, xalqın yaradıcılıq nümunələrini yaşadır. Mənəvi dəyərlər dövrün, şəraitin və ictimai quruluşun ruhuna, tələblərinə uyğun cilalanır, yeni forma və məzmun kəsb edir. Mənəvi dəyərlərin bu xarakterik cəhətlərinə görə əski sovetlərin tərbiyə sistemində

onlardan bir vasitə kimi geniş istifadə edilib. Hər bir ənənə müəyyən əxlaqi mənə daşıyır. Onlara laqeyd qalmaq insanlar arasında münasibətlərinin pozulmasına, şəxsiyyətlə kollektiv və cəmiyyət arasında ziddiyyətlərin əmələ gəlməsinə səbəb olur. Çeşidli folklor nümunələrimiz məhz adət və ənənələrimiz işığında intişar tapır. İndi bu mənəvi dəyərlər zəngin mədəni irs olmaqla bərabər, eyni zamanda milli özünəməxsusluğun ifadə vasitəsinə çevrilib. Mədəni-kütləvi tədbirlərdə bir ifadə vasitəsi kimi milli xüsusiyyətlərimizin qoruyucusu olublar. Bu gün milli adət və ənənələrimiz musiqi, mahnı nümunələri, əyləncəli oyunlarla zəngin olmaqla yanaşı, insanların davranışlarına əsaslı təsir göstərən əxlaq normalarının da daşıyıcısıdır. Adət və ənənələr bütün mədəni tədbirlər üçün rəmzi mənə kəsb edir və onlara milli məzmun gətirir. Məsələn, Novruz bayramı ərəfəsində keçirilən bir çox mədəni tədbirlərdə səmənindən, xalqımızın qədim milli geyimlərindən və s. milli-rəmzi atributlarından geniş istifadə olunur.

Adət-ənənlərə dayanan ailə cəmiyyətimizin, xalqımızın önəmli dayaqlarından biri hesab edilir. İctimai həyatın digər sahələrində milli adət-ənənələrin əksəriyyətinin qadağan edildiyi bir dövrdə belə ailə mühitində onlar qorunmuş, sonrakı nəsllə ötürülmüşdür. Həyatda keçirilən yas adət-ənənələrinin də bir çox sosial vəzifələri vardır. Bu vəzifələrin ən önəmlisi cəmiyyət üzvlərinin bir-birinə dayaq olaraq insanları çətin anlardan çıxarmaq və cəmiyyətin birliyini qorumaqdır. Ailə məişətinin tərkib hissələrindən olan dəfn mərasimi bütün ictimai-iqtisadi quruluşlarda insanların mənəvi həyatında mühüm yer tutmuşdur. Dəfn mərasimi ailə üzvlərinin kədərinə, qəminə səbəb olur. Mərhumu axırncı borcu vermək, onu dəfn etmək insanın həmişə yüksək mənəvi borcu sayılmışdır. S.A.Tokarev yazır: “Dəfn adəti şüurlu xarakter daşıyır”. Bu meyeti təcrid etmək və onu yaddaşlarda yaşatmaq, xatirəsinə xeyrat süfrəsi açmaq və s.kimi izah olunur. Sonralar dəfn mərasiminin tədricən dini çalarlarla tamamlanması hadisəsi baş verdi.[5,255] Yas mərasimlərində söylənen ağılar psixoloji rahatlaşmanın bir yoludur. Uşaqların yas mərasimində iştirakı da onların tərbiyəsinə böyük təsir edir. Yas mərasimində qohumlar qohumlar, qonşular, tanışlar yaxınının itirmiş şəxslərə başsağlığı verməyə gəlir. Başsağlığının verilməsində sosial münasibətlərin davam etməsi sosial birliyin möhkəmlənməsi durur. Çünki bu itki üz vermiş şəxsin tək qalmadığını, baş verən kədəre digər insanların da şərik olduğunu göstərir. Xalqımızın adət-ənənələrini sadəcə bayram və mərasimlər daxilində göstərmək olmaz. Bu adət-ənənələr millətimizin gündəlik həyatında da özünü bariz bir şəkildə göstərmişdir və uşaqların bir şəxsiyyət kimi formalaşmasında ən önəmli mənəvi təsir vasitəsi olmuşdur.

Elmi və praktik əhəmiyyəti: Bu mövzunun elmi əhəmiyyəti ailə institutunun milli tərbiyə sistemindəki rolunun öyrənilməsi və əsaslandırılması ilə bağlıdır. Araşdırmalar nəticəsində ailə mühitində tətbiq olunan adət-ənənələrin uşaqların şəxsiyyət kimi formalaşmasına təsiri müəyyən edilir. Praktiki baxımdan isə bu mövzu valideynlər, müəllimlər və tərbiyəçilər üçün mühüm istiqamətlər təqdim edir. Ailə tərbiyəsində milli dəyərlərin necə tətbiq olunması, uşaqlara hansı üsullarla ötürülməsi və gündəlik həyatda necə yaşadılması barədə konkret yanaşmalar formalaşdırılır. Bu da təhsil sistemində və ailə mühitində daha effektiv tərbiyə modelinin qurulmasına kömək edir.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Abbasov A. Milli əxlaq və ailə tərbiyəsi. Bakı, 2015
2. Ağayev Ə. Pedaqogika. Bakı, 2012
3. Hüseynov İ. Azərbaycan milli adət və ənənələrinin bədii estetik əhəmiyyəti. Bakı, 2002
4. Qocayev Ə. Bayramlar və tarixi günlər. Bakı, 2006
5. Quliyeva N. Azərbaycanda müasir kənd ailəsi və ailə məişəti. Bakı, 2005
6. Məmmədov Ə. Azərbaycan adət və ənənələri. Bakı, 1966
7. Zahid X. Uşaq ədəbiyyatı. Bakı, 2018

MÜASİR AZƏRBAYCAN GƏNCLİYİNİN İNKİŞAF STRATEGİYASINDA HEYDƏR ƏLİYEV İRSİ

Aysel Məhəmməd qızı Şamilova

baş müəllim

aysel.shamilova.555@gmail.com

Sumqayıt Dövlət Universiteti,

Xülasə

Azərbaycan xalqı çətin və taleyüklü bir dövrdə Ümummilli Lider Heydər Əliyevin hakimiyyətə gəlişi ilə xilasa nail olmuş, onun uzaqgörən və düşünülmüş siyasəti nəticəsində bu gün sabit və sürətli inkişaf yolunda irəliləyən bir dövlətə çevrilmişdir. Heydər Əliyev gənclərin təhsil almasına, sağlam və vətənpərvər ruhda formalaşmasına xüsusi önəm vermiş, bu istiqamətdə mühüm addımlar atmışdır. 1990-cı illərin əvvəllərində ölkədə gənclərlə bağlı siyasətin zəifləməsinə baxmayaraq, Heydər Əliyevin yenidən hakimiyyətə qayıdışı ilə bu sahədə ciddi islahatlar həyata keçirilmişdir. Gənclərə dair bir sıra mühüm dövlət proqramları qəbul olunmuş, 2 fevral tarixi isə rəsmi olaraq “Azərbaycan Gəncləri Günü” elan edilmişdir. Hazırda Ümummilli Liderin bu istiqamətdə müəyyənləşdirdiyi siyasi kurs Prezident İlham Əliyev tərəfindən uğurla davam etdirilir və gənclərin inkişafı dövlətin əsas prioritet sahələrindən biri kimi ön planda saxlanılır.

Açar sözlər: Azərbaycan gəncliyi, Heydər Əliyev, gənclər siyasəti, vətənpərvərlik, milli-mənəvi dəyərlər

Tarix boyu dünya xalqlarının taleyində xalqın xilaskarı olan şəxsiyyətlər mövcud olmuşdur. Azərbaycan xalqı da öz ağır günlərində, dövlət olaraq yox olmaq təhlükəsi ilə üzləşdiyi anda Heydər Əliyevin hakimiyyətə gəlişi ilə xilas olundu. Onun misilsiz xidmətlərini xalqımız daim xatırlayır və xatırlayacaq. Xüsusilə gənclər anlayır ki, Azərbaycanın bu günü məhz Heydər Əliyevin müdrik dövlətçilik siyasətinin nəticəsidir.

Ulu öndər yalnız gənclərin bilik və bacarıqlarına deyil, fiziki sağlamlılıqlarına da xüsusi önəm verirdi; idmanın inkişafı, idman komplekslərinin tikintisi və idmançılarımızın beynəlxalq yarışlarda iştirakı daim onun diqqət mərkəzində idi. Bu gün isə gənc nəslin üzərinə Heydər Əliyevin dövlətçilik ideyalarına sədaqətlə əməl etmək və İlham Əliyevin rəhbərliyi altında dövlətimizin inkişafına dəstək vermək məsuliyyəti yüklənir. Sağlam ruhlu, savadlı və mənəviyyatlı gənclik cəmiyyətin əsas aparıcı qüvvəsidir və dövlətimiz gələcəyini məhz bu gənclərə bağlayır. Heydər Əliyev də bunu zamanında dərinlən anlayaraq bu istiqamətdə mühüm addımlar atmışdı.

Ümummilli Lider Heydər Əliyev gənclərlə bağlı məsələləri hər zaman öz siyasətinin əsas prioritetlərindən biri kimi dəyərləndirirdi. Onun 1969-1982-ci illərdə respublikaya rəhbərlik etdiyi zaman yüzlərlə yeni təhsil müəssisəsi, gənclər mərkəzi və hərbi məktəb fəaliyyətə başlamış, minlərlə azərbaycanlı gənc keçmiş SSRİ-nin qabaqcıl ali təhsil ocaqlarında oxumaq imkanı qazanmış və müasir ixtisaslar üzrə yüksək peşəkarlığa yiyələnmişdir. Heydər Əliyevin şəxsi təşəbbüsü və qayğısı sayəsində o zamanlar Sovetlər İttifaqının 50-dən artıq iri şəhərinin 170-dən çox nüfuzlu ali məktəbində bütövlükdə 80-dək sahəni əhatə edən 150 ixtisas üzrə 15 mindən çox azərbaycanlı gəncin ali təhsil almasına, yüksək ixtisaslı mütəxəssis kimi hazırlanmasına imkan və şərait yaradılmışdır [3]. Heydər Əliyev istedadlı və bacarıqlı gəncləri seçib onların bilik və qabiliyyətini yoxlayaraq Moskvaya, Leninqrada göndərir, onların yüksək səviyyədə təhsil almasına hər cür dəstək göstərirdi. 1988-1993-cü illərdə ölkədəki siyasi böhran səbəbindən gənclərin potensialı lazımi səviyyədə qiymətləndirilməmiş, onlar ictimai-siyasi həyatdan təcrid olunmuşdular. Lakin Heydər Əliyevin hakimiyyətə dönüşü ilə vəziyyət kökündən dəyişdi. Heydər Əliyevin yenidən hakimiyyətə qayıdışını ən çox dəstəkləyənlər elə gənclərin özləri idilər. Ümummilli lider ilk görüşünü məhz gənclərlə keçirərək onlara olan etibarını nümayiş etdirdi. Onun “Azərbaycanın bugünkü gələcəyi bütövlükdə sağlam düşüncəli gənclərdir”-sözləri hər kəsin həyat devizinə çevrildi [2].

Ölkədə demokratik prosesin sürətlənməsi ərəfəsində gənclərin təşkilatlanması məqsədi ilə dövlət başçısı tərəfindən 1994-cü il 26 iyul tarixində Gənclər və İdman Nazirliyinin yaradılması barədə fərman imzalandı. Bununla da dövlətin gənclərlə bağlı siyasəti vahid mərkəzdən idarə olunmağa başladı [3]. Ulu öndər Heydər Əliyevin gənclərlə keçirdiyi çoxsaylı görüşlər və verdiyi dəyərli tövsiyələr onların ümummilli maraqlar, xalqın və dövlətin mənafeyi ətrafında sıx birləşməsinə şərait yaradırdı. Bu siyasətin məntiqi nəticəsi kimi, 1996-cı il fevralın 2-də Azərbaycan Gənclərinin Birinci Forumu təşkil olundu. Forum zamanı Heydər Əliyev gənclər və idman sahəsində görülən işlərdən bəhs edərək, gənclərin üzərinə mühüm vəzifələri xüsusilə vurğuladı. O, Azərbaycan gəncliyinin gələcəyinə böyük ümidlə baxdığını və onların ölkənin inkişafında əhəmiyyətli rol oynayacaqlarına inandığını bildirdi. Azərbaycan Respublikasında gənclər siyasətinin institusional əsaslarının formalaşdırılması dövlətin gənclərin sosial, mədəni və intellektual inkişafına verdiyi önəmin göstəricisi idi. Bu siyasətin əsas məqsədi gənclərin dövlət quruculuğu prosesində fəal iştirakını təmin etmək, onların vətənpərvərlik ruhunda tərbiyə olunmasını və cəmiyyətin aparıcı qüvvəsinə çevrilməsini dəstəkləməkdən ibarət olmuşdur [4].

Ümummilli liderimizin 1997-ci il 2 fevral tarixində imzaladığı fərmana əsasən həmin tarix “Azərbaycan gəncləri günü” elan edilmişdir [3]. 1996-2002-ci illərdə qəbul olunmuş “Bədən tərbiyəsi və idman haqqında”, “Azərbaycanın gənc istedadlarına dövlət qayğısı haqqında”, “Gənc istedadlar üçün xüsusi təqaüdlərin təsis edilməsi haqqında”, “Dövlət gənclər siyasəti haqqında” qərarların, habelə “Gənc ailə” proqramı, “gənclərdə vətənpərvərlik və vətəndaşlıq hislərinin yüksəldilməsi haqqında”, “Ordudan tərxis olunmuş gənclərin məşğulluğu” dövlət sənədləri bu baxımdan təqdirə layiqdir [3].

Gənclərə göstərilən dövlət qayğısı və qəbul edilən qərarlar onların xoşbəxt gələcəyini təmin etməyə istiqamətlənmişdi. Heydər Əliyevin qaçqın və məcburi köçkün tələbələrə verdiyi dəstək də onun xalq qarşısındakı böyük xidmətlərinin bir hissəsini təşkil edirdi. Sevindirici haldır ki, bu gün də dövlətimiz gənclərə xüsusi diqqət yetirir və Heydər Əliyevin əsasını qoyduğu gənclər siyasəti Prezident İlham Əliyev tərəfindən uğurla davam etdirilir. İdmanın inkişafına dövlət qayğısı da bu siyasətin mühüm tərkib hissəsinə çevrilmişdir. Bu istiqamətdə həyata keçirilən ardıcıl tədbirlər nəticəsində Azərbaycan nüfuzlu beynəlxalq yarışlara ev sahibliyi edən qabaqcıl idman ölkəsinə çevrilib.

Hələ 1997-ci ildə MOK-nin prezidenti seçilən İlham Əliyev Azərbaycanı dünya idman arenasında tanıtmaya məqsədlə ölkədə olimpiya hərəkətinin genişlənməsinə xidmət edən siyasətin əsasını qoydu və qısa müddət ərzində regionlarda 13 olimpiya idman kompleksinin tikilərək istifadəyə verilməsi bu siyasətin uğurundan xəbər verir [1].

Gənc mütəxəssislərin hazırlanması məktəb təhsilindən başlanır və dövlət bu sahəyə xüsusi önəm verir və bu məqsədlə ölkəmizdə yüzlərlə məktəb tikilmiş, təhsil infrastrukturunu yenilənmiş, kompüterləşmə və internet təminatı genişləndirilmişdir. Şagird və tələbələr informasiya texnologiyaları sahəsində biliklərini artıraraq, dünyadakı yenilikləri izləmək imkanı əldə edirlər. Xarici ölkələrdə təhsil alıb təcrübə qazanan gənclər isə Vətənə qayıdaraq əldə etdikləri bilik və bacarıqları Azərbaycanın inkişafına sərf edirlər.

Azərbaycan dövləti həm bu günün gənclərini, həm də gələcək nəsilləri nəzərə alaraq strateji qərarlar vermişdir. Müstəqillik əldə edildikdən sonra Heydər Əliyevin uzaqgörən siyasəti nəticəsində neft sərvətlərindən istifadə prioritet istiqamətə çevrilmiş, iri neft müqavilələri bağlanmış və dünya bazarlarına çıxışı təmin edən kəmərlər çəkilmişdir. Neft gəlirlərinin idarə olunması üçün yaradılan Dövlət Neft Fondu isə gələcək nəsillər üçün dayanıqlı iqtisadi təminat rolunu oynayır. Bu gün Prezident İlham Əliyevin uğurlu siyasəti nəticəsində ölkəmiz sürətli inkişaf mərhələsinə qədəm qoymuş, əhalinin rifah səviyyəsi əhəmiyyətli dərəcədə yüksəlmişdir.

2007-ci ili "Gənclər ili" elan edilməsi Azərbaycan dövlətinin gənclərə verdiyi dəyərin bariz nümunəsi olmuşdur. Bu gün ölkəmizin bütün sahələrində gənclərin aparıcı rol oynaması məhz onlara göstərilən diqqətin nəticəsidir.

Ulu öndər Heydər Əliyevin Azərbaycan gənclərinə göstərdiyi qayğının nəticəsi olaraq, yüksək intellektual səviyyəyə malik, vətənpərvər ruhlu, millətini və vətənini sevən bir gənclik formalaşdı. Ümummilli liderimizin təməlini qoyduğu və Prezident İlham Əliyevin uğurla davam etdirdiyi dövlət gənclər siyasəti bu gün bilikli, milli-mənəvi dəyərlərə bağlı, müstəqil Azərbaycanın inkişafına xidmət edən gənc nəslin yetişməsində mühüm rol oynayır. Müasir Azərbaycan gənci isə Heydər Əliyevin ideyalarına sadıq qalaraq, onun davamçısı İlham Əliyevin rəhbərliyi ilə ölkəmizin müstəqilliyinin əbədi yaşaması uğrunda böyük əzmlə mübarizə aparmalıdır!

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Azərbaycan idmanında İlham Əliyev missiyası.
<https://fulltext.preslib.az/olimpiya/ZHRiz3SCjp.html>
2. Gənclər siyasətində Heydər Əliyevin rolu.
<https://veteninfo.az/genclerin-siyasetinde-heyder-eliyevin-rolu>
3. Heydər Əliyev müasir gənclər siyasətinin banisidir
<https://haydaraliyevcenter.wordpress.com/heyder-eliyev/heyd%C9%99r-%C9%99liyev-muasir-g%C9%99ncl%C9%99r-siyas%C9%99tinin-banisidir/>
4. Azərbaycan Respublikasında dövlət gənclər siyasəti haqqında.
<https://youthpolicy.az>

AZƏRBAYCAN–TÜRKMƏNİSTAN MÜNASİBƏTLƏRİ

Qalib Qəhrəman oğlu Yusifli

baş müəllim

q.yusifli@gmail.com

Bakı Slavyan Universiteti

Xülasə

Azərbaycan və Türkmənistan arasında münasibətlər müasir beynəlxalq münasibətlər sistemində Xəzər hövzəsinin geosiyasi, enerji və nəqliyyat baxımından artan strateji roluna görə xüsusi əhəmiyyət kəsb edir. Bu münasibətlər yalnız iki dövlətin ikitərəfli əməkdaşlığı ilə məhdudlaşmır, eyni zamanda regional təhlükəsizlik, enerji resurslarının idarə olunması, nəqliyyat dəhlizlərinin inkişafı və iqtisadi integrasiya kimi məsələlərin də birbaşa tərkib hissəsidir. Hər iki ölkə tarixi-mədəni baxımdan türk dünyasının nümayəndələri olmaqla yanaşı, dövlətçilik prinsipləri və regional siyasət prioritetləri baxımından da müəyyən oxşarlıqlara malikdir. Məqalədə Azərbaycan–Türkmənistan münasibətlərinin formalaşma mərhələləri, diplomatik əlaqələrin inkişafı, enerji və nəqliyyat sahəsində əməkdaşlıq imkanları, Xəzər dənizinin hüquqi statusu məsələsinin bu münasibətlərə təsiri və iki dövlət arasında strateji tərəfdaşlığın perspektivləri geniş şəkildə təhlil olunur. Araşdırmanın əsas nəticəsi ondan ibarətdir ki, Azərbaycan və Türkmənistan arasında əməkdaşlığın potensialı çox yüksəkdir və bu potensialın reallaşdırılması üçün siyasi dialoqun davamlılığı, iqtisadi əlaqələrin genişləndirilməsi və regional layihələrdə koordinasiyanın artırılması zəruridir.

Açar sözlər: enerji siyasəti, nəqliyyat dəhlizləri, beynəlxalq əməkdaşlıq, geosiyasət, regional təhlükəsizlik.

Giriş

Mövzunun aktuallığı. Azərbaycan–Türkmənistan münasibətləri həm regional, həm də beynəlxalq səviyyədə aktualıq doğuran tədqiqat mövzudur. Bunun əsas səbəbi iki ölkənin Xəzər dənizi hövzəsində yerləşməsi və enerji resurslarına malik olmasıdır. Mövzunun aktuallığını artıran digər mühüm faktor nəqliyyat-kommunikasiya layihələrinin genişlənməsidir. Müasir dövrdə Avropa ilə Asiya arasında ticarət əlaqələrinin sürətlənməsi, “Orta Dəhliz” kimi layihələrin

aktuallaşması Azərbaycan və Türkmənistan üçün yeni əməkdaşlıq imkanları yaradır. Xüsusilə Türkmənistanın Xəzər vasitəsilə Azərbaycan üzərindən Avropa bazarlarına çıxış potensialı hər iki dövlətin iqtisadi maraqlarına uyğun gəlir. Azərbaycan isə öz növbəsində tranzit ölkə kimi mövqeyini gücləndirmək, regional nəqliyyat şəbəkəsinin mərkəzlərindən birinə çevrilmək məqsədi güdür.

Azərbaycan və Türkmənistan münasibətlərinin aktuallığı həm də türk dünyası çərçivəsində integrasiya prosesləri ilə də bağlıdır. Türk Dövlətləri Təşkilatının mövcudluğu, türkdilli ölkələrin siyasi-iqtisadi əməkdaşlığı genişləndirmək istəyi bu münasibətlərə əlavə strateji dəyər qatır. Türkmənistanın neytral statusu olsa da, türk dünyasının bir parçası olaraq mədəni və iqtisadi baxımdan əməkdaşlıq imkanları hər zaman gündəmdə qalır.

Problemin qoyuluşu. Araşdırmada Azərbaycan–Türkmənistan münasibətlərinin qeyri-sabit inkişafı və buna təsir edən müxtəlif amillər əsas problem kimi təhlil edilir. İki ölkə arasında əməkdaşlıq potensialı böyük olsa da, uzun müddət Xəzər dənizinin hüquqi statusu, enerji resurslarının bölüşdürülməsi, həmçinin müəyyən geosiyasi təsirlər səbəbindən münasibətlər tam strateji tərəfdaşlıq səviyyəsinə yüksələ bilməmişdir.

Problemin digər tərəfi ondan ibarətdir ki, Türkmənistanın xarici siyasətdə neytrallıq strategiyası və müəyyən mənada qapalı iqtisadi modeli Azərbaycanla daha genişmiqyaslı iqtisadi integrasiyanın sürətini azalda bilmişdir. Azərbaycan isə daha çox açıq iqtisadi model, regional layihələrə aktiv integrasiya və beynəlxalq təşkilatlarla əməkdaşlıq yolu seçmişdir. Bu iki yanaşmanın fərqliliyi ikitərəfli münasibətlərin inkişaf tempinə təsir göstərmişdir.

Bu tədqiqatın əsas problemini Azərbaycan–Türkmənistan münasibətlərinin hansı əsas faktorlar əsasında formalaşması və bu faktorların gələcək perspektivlərdə necə rol oynayacağı məsələsi təşkil edir.

Tədqiqatın məqsədi və vəzifələri

Tədqiqatın əsas məqsədi Azərbaycan və Türkmənistan arasında münasibətlərin tarixi və müasir mərhələlərini sistemli şəkildə təhlil etmək, münasibətlərin əsas istiqamətlərini müəyyənləşdirmək və gələcək inkişaf perspektivlərini qiymətləndirməkdir.

Bu məqsədlə aşağıdakı vəzifələr müəyyənləşdirilmişdir:

1. Azərbaycan–Türkmənistan diplomatik münasibətlərinin formalaşma mərhələlərini araşdırmaq;
2. İki ölkə arasında iqtisadi əməkdaşlıq sahələrinin əsas istiqamətlərini təhlil etmək;
3. Enerji sektorunda əməkdaşlıq imkanlarını və problemləri müəyyənləşdirmək;
4. Xəzər dənizinin hüquqi statusu və bu məsələnin münasibətlərə təsirini qiymətləndirmək;
5. Nəqliyyat-logistika sahəsində əməkdaşlığın strateji rolunu araşdırmaq;
6. Regional təhlükəsizlik və geosiyasi faktorların münasibətlərə təsirini təhlil etmək;
7. Gələcək perspektivlər və tövsiyələr əsasında nəticələr formalaşdırmaq.

Ədəbiyyat icmal

Azərbaycan–Türkmənistan münasibətlərinə dair elmi araşdırmalar əsasən beynəlxalq münasibətlər, enerji siyasəti və regional təhlükəsizlik kontekstində aparılmışdır. Bir sıra tədqiqatçılar Xəzər dənizinin hüquqi statusu məsələsini bu münasibətlərin inkişafında əsas maneə kimi göstərirlər. Xüsusilə postsovet dövründə Xəzər regionunda enerji ehtiyatlarının bölüşdürülməsi və nəqli məsələləri həm Azərbaycan, həm də Türkmənistanın xarici siyasət prioritetlərinin mərkəzində dayanmışdır [3].

Digər tədqiqatlarda Türkmənistanın qaz ehtiyatlarının Avropa bazarına çıxarılması üçün Azərbaycan üzərindən tranzit imkanlarının nəzərdən keçirildiyi qeyd olunur. Bu kontekstdə Transxəzər qaz kəməri layihəsi xüsusi yer tutur [8]. Bir çox analitiklər bu layihənin yalnız iqtisadi deyil, həm də geosiyasi əhəmiyyət daşıdığını vurğulayırlar.

Mədəni-humanitar əlaqələrə dair araşdırmalar isə nisbətən məhduddur. Lakin mövcud mənbələr göstərir ki, iki ölkə arasında dil, etnik yaxınlıq və ortaq tarixi keçmiş münasibətlərin sosial bazasını möhkəmləndirən faktorlardır. Bu baxımdan, ədəbiyyat icmal onu göstərir ki, Azərbaycan–

Türkmənistan münasibətlərinin enerji və nəqliyyat aspektləri geniş tədqiq edilsə də, kompleks yanaşma tələb edən sahələr hələ də kifayət qədər araşdırılmayıb.

Material və metodlar

Tədqiqatın aparılma üsulları. Bu məqalədə Azərbaycan–Türkmənistan münasibətlərinin təhlili üçün bir neçə elmi metoddan istifadə olunmuşdur. Əsas metodlardan biri tarixi-analitik metoddur. Bu metod vasitəsilə iki ölkə arasındakı münasibətlərin formalaşması, inkişaf mərhələləri və bu mərhələlərdə meydana çıxan əsas siyasi hadisələr araşdırılmışdır. Digər mühüm metod müqayisəli analiz metodudur. Bu metod iki ölkənin xarici siyasət strategiyalarını müqayisə etməyə, oxşar və fərqli cəhətləri müəyyənləşdirməyə imkan verir. Müqayisəli analiz sayəsində Türkmənistanın neytrallıq siyasətinin Azərbaycanla münasibətlərə təsiri daha aydın şəkildə izah olunmuşdur. Sistem yanaşması isə Azərbaycan–Türkmənistan münasibətlərini yalnız ikitərəfli əlaqələr kimi deyil, regional və beynəlxalq proseslərin bir hissəsi kimi qiymətləndirməyə imkan verir. Bu yanaşma Xəzər regionunda digər dövlətlərin və beynəlxalq aktorların təsirini nəzərə almağa qatqı göstərmişdir.

İstifadə olunan materiallar

Araşdırmada aşağıdakı materiallardan istifadə edilmişdir:

- Azərbaycan və Türkmənistanın rəsmi dövlət sənədləri və hökumət bəyanatları;
- Beynəlxalq təşkilatların (BMT, ATƏT və s.) hesabatları;
- Enerji və nəqliyyat layihələrinə dair statistik məlumatlar;
- Azərbaycan və xarici tədqiqatçılar tərəfindən yazılmış elmi məqalələr, monoqrafiyalar;
- Regional analitik mərkəzlərin hesabatları.

Təcrübə və ya analiz metodları

Araşdırmada əsasən sənəd təhlili metodu tətbiq olunmuşdur. Bu metod vasitəsilə rəsmi müqavilələr və beynəlxalq hüquqi sənədlər analiz edilmişdir. Eyni zamanda statistik məlumatlar təhlil olunaraq Azərbaycan və Türkmənistan arasında ticarət dövrüyyəsi, enerji ixracı və nəqliyyat axınlarının dinamikası müəyyənləşdirilmişdir.

Nəticələr

Azərbaycan və Türkmənistan arasında diplomatik münasibətlər 1992-ci ildə qurulmuşdur və bu tarixdən etibarən ikitərəfli əlaqələr mərhələli şəkildə inkişaf etmişdir. Əlaqələrin inkişaf dinamikası göstərir ki, ilk dövrlərdə münasibətlər əsasən siyasi-diplomatik çərçivədə formalaşsa da, sonrakı mərhələlərdə enerji, nəqliyyat və iqtisadi əməkdaşlıq istiqamətləri daha çox ön plana çıxmışdır [6]. Dövlət başçıları səviyyəsində qarşılıqlı səfərlər, rəsmi görüşlər və imzalanmış sənədlər iki ölkə arasında əlaqələrin hüquqi və təşkilati bazasını gücləndirmişdir.

Azərbaycan–Türkmənistan münasibətlərinin inkişafında mühüm mərhələ Xəzər dənizinin hüquqi statusunun müəyyənləşdirilməsi ilə bağlı olmuşdur. 2018-ci ildə Qazaxıstanın Aktau şəhərində imzalanmış “Xəzər dənizinin hüquqi statusu haqqında Konvensiya” Xəzəryanı dövlətlər arasında uzun müddət davam edən hüquqi qeyri-müəyyənliyi aradan qaldırmaq istiqamətində əsas sənəd kimi çıxış etmişdir. Bu konvensiyanın qəbul edilməsi nəticəsində Xəzər dənizində enerji resurslarından istifadə və dəniz nəqliyyatı məsələlərində hüquqi çərçivə daha aydın hala gəlmiş, bu da Azərbaycan və Türkmənistan arasında gələcək əməkdaşlıq imkanlarının genişlənməsi üçün daha sabit zəmin yaratmışdır [4].

Enerji sektoru iki ölkə münasibətlərinin əsas strateji dayaqlarından biri kimi formalaşmışdır. Xüsusilə 2021-ci il Azərbaycan–Türkmənistan münasibətlərində dönüş nöqtəsi hesab olunur. Həmin ildə tərəflər Xəzər dənizində yerləşən “Dostluq” yatağı ilə bağlı qarşılıqlı anlaşma əldə etmiş və yatağın birgə işlənməsi istiqamətində razılığa gəlmişdir [1]. Bu hadisə uzun müddət mübahisəli hesab edilən bir məsələnin kompromis yolu ilə həll edildiyini göstərmiş və iki ölkə arasında enerji sahəsində etimadın artmasına ciddi təsir etmişdir. Bu razılaşma həm siyasi baxımdan münasibətlərin normallaşmasına, həm də iqtisadi baxımdan əməkdaşlığın daha sistemli mərhələyə keçməsinə səbəb olmuşdur.

Azərbaycan ilə Türkmənistan arasında iqtisadi münasibətlər 2025-ci ildə də sabit artım dinamikasını qorumuş və ikitərəfli ticarət əlaqələri əsasən enerji və sənaye məhsulları üzərində formalaşmışdır. Rəsmi beynəlxalq ticarət statistikasına əsasən, iki ölkə arasında ümumi ticarət dövriyyəsi təxminən 208,27 milyon ABŞ dolları təşkil etmişdir ki, bu da tərəflər arasında iqtisadi əməkdaşlığın müəyyən sabitlik və davamlılıq nümayiş etdirdiyini göstərir. Struktur baxımından ticarət dövriyyəsində balans fərqi müşahidə olunur. Azərbaycanın Türkmənistana ixracı 63,85 milyon ABŞ dolları həcmində qeydə alınmış və əsasən şəkər, dəmir-polad məhsulları, maşın və texniki avadanlıqlardan ibarət olmuşdur. Bu, Azərbaycanın ixrac strukturunda sənaye və emal olunmuş məhsulların üstünlük təşkil etdiyini göstərir. Eyni zamanda, bu istiqamət Azərbaycanın qeyri-neft sektorunun xarici bazarlara çıxış imkanlarının genişləndiyini də əks etdirir [13].

Digər tərəfdən, Türkmənistandan Azərbaycana idxal 144,42 milyon ABŞ dolları həcmində olmuşdur və əsasən mineral yanacaq, neft və neft-kimya məhsullarını əhatə etmişdir. Bu göstərici Türkmənistanın ixracında enerji resurslarının dominant mövqeyini bir daha təsdiq edir. Nəticə etibarilə, ticarət balansında Türkmənistanın üstünlüyü (-80,57 milyon ABŞ dolları) müşahidə olunur ki, bu da iki ölkə arasında iqtisadi münasibətlərin hələ də xammal və enerji amili üzərində qurulduğunu göstərir. Bununla belə, mövcud dinamika ticarət strukturunun mərhələli şəkildə diversifikasiya olunduğunu da göstərir. Qeyri-enerji sektorunda artım potensialı, xüsusilə sənaye məhsulları və texniki avadanlıqlar sahəsində müşahidə edilir ki, bu da gələcəkdə ikitərəfli iqtisadi əlaqələrin çoxşaxəli inkişafına şərait yarada bilər [13].

Cədvəl 1. Azərbaycan–Türkmənistan ticarət göstəriciləri (2025)

Göstərici	Məbləğ (ABŞ dolları)	Qeyd
Ümumi ticarət dövriyyəsi	208,27 milyon \$	2025-ci il üzrə ümumi göstərici
Azərbaycanın Türkmənistana ixracı	63,85 milyon \$	Əsasən şəkər, dəmir-polad, maşın və texnika
Türkmənistandan idxal	144,42 milyon \$	Əsasən mineral yanacaq və neft məhsulları
Ticarət balansı	-80,57 milyon \$	Türkmənistanın ixrac üstünlüyü

Mənbə: <https://comtradeplus.un.org/>

Nəqliyyat və logistika sahəsində əməkdaşlıq da münasibətlərin ən perspektivli istiqamətlərindən biri kimi özünü göstərir. Azərbaycan və Türkmənistan Xəzər dənizi üzərindən yükdaşımaların artırılması istiqamətində aktiv rol oynayır. Bakı Beynəlxalq Dəniz Ticarət Limanı bu prosesdə strateji tranzit mərkəzi kimi çıxış edir və mövcud məlumatlara əsasən limanın yükötürmə gücü 30 milyon tona qədər qiymətləndirilir. Bu potensial Azərbaycanın Türkmənistanla logistika əlaqələrini daha da genişləndirməsi və Orta Dəhliz çərçivəsində Xəzər üzərindən tranzit imkanlarını artırması üçün mühüm imkan yaradır [10].

Əldə olunan nəticələr göstərir ki, Azərbaycan–Türkmənistan münasibətləri artıq yalnız diplomatik əlaqələr səviyyəsində deyil, konkret iqtisadi göstəricilər, enerji layihələri və nəqliyyat tranziti üzərindən inkişaf edən real əməkdaşlıq modelinə çevrilməkdədir. Xəzər dənizinin hüquqi statusunun müəyyənləşdirilməsi (2018), “Dostluq” yatağı üzrə razılaşma (2021) və ticarət dövriyyəsinin kəskin artması (2023-cü ildə 738,97 milyon ABŞ dolları) bu münasibətlərin inkişaf mərhələsinin daha praktik və strateji xarakter aldığını sübut edən əsas faktlar kimi qiymətləndirilə bilər.

Müzakirə

Araşdırmanın nəticələri göstərir ki, Azərbaycan–Türkmənistan münasibətləri bir neçə strateji amilin təsiri altında inkişaf edir. Ən mühüm faktor enerji sahəsidir. Türkmənistanın qaz ehtiyatları, Azərbaycan isə Avropaya çıxış üçün tranzit imkanları baxımından əhəmiyyətli tərəfdaşdır [11]. Bu əməkdaşlıq yalnız iqtisadi deyil, həm də siyasi baxımdan regional təsir gücünü artırır.

Bununla yanaşı, Xəzər dənizinin hüquqi statusu məsələsi uzun müddət münasibətlərin dərinləşməsinə mane olan əsas problemlərdən biri olmuşdur. Xəzər dənizində resursların bölüşdürülməsi məsələsində müxtəlif yanaşmalar tərəflər arasında müəyyən gərginlik yaratmışdır. Lakin son illərdə bu istiqamətdə hüquqi mexanizmlərin formalaşması əməkdaşlıq üçün daha stabil zəmin yaratmışdır.

Nəqliyyat-logistika sahəsində əməkdaşlıq isə münasibətlərin ən perspektivli istiqamətlərindən biri kimi görünür. Çünki Avropa-Asiya ticarət əlaqələrinin artması Orta Dəhliz layihəsinə xüsusi diqqət qazandırır. Azərbaycan və Türkmənistan bu dəhlizin Xəzər hissəsində əsas aktorlar hesab olunur [12].

Mövcud tədqiqatlarda enerji əməkdaşlığı məsələsi daha çox Transxəzər qaz kəməri layihəsi ilə əlaqələndirilir. Bəzi müəlliflər bu layihənin reallaşmasının geosiyasi maneələr səbəbindən çətin olduğunu qeyd edirlər. Digər tədqiqatçılar isə nəqliyyat sahəsinin daha real və qısa müddətli nəticələr verəcəyini vurğulayırlar. Bizim gəldiyimiz nəticə isə odur ki, enerji layihələri strateji baxımdan önəmli olsa da, nəqliyyat və ticarət əlaqələri daha tez inkişaf edə biləcək sahələrdir.

Azərbaycan–Türkmənistan münasibətlərinin inkişafında beynəlxalq münasibətlər nəzəriyyəsi baxımından realizm və liberalizm elementləri müşahidə olunur. Realizm yanaşmasına əsasən dövlətlər öz milli maraqlarını qorumağa çalışır və enerji resursları bu maraqların əsas komponentidir. Liberalizm yanaşmasına görə isə iqtisadi qarşılıqlı asılılıq və ticarət əlaqələri dövlətlər arasında sabitliyi artırır [9]. Azərbaycan və Türkmənistan nümunəsində hər iki yanaşmanın elementləri mövcuddur, belə ki dövlətlər həm milli maraqlarını qoruyur, həm də iqtisadi əməkdaşlıq vasitəsilə qarşılıqlı fayda əldə etməyə çalışırlar.

Yekun nəticə

Nəticə olaraq qeyd etmək olar ki, Azərbaycan–Türkmənistan münasibətləri müasir dövrdə strateji əhəmiyyət kəsb edən və inkişaf potensialı yüksək olan əməkdaşlıq modelidir. Bu münasibətlərin əsas dayaqları enerji ehtiyatları, nəqliyyat-logistika layihələri və regional təhlükəsizlik məsələləridir. Diplomatik əlaqələrin inkişafı, dövlət başçılarının qarşılıqlı səfərləri və müxtəlif sahələrdə imzalanmış sənədlər münasibətlərin təşkilati əsaslarını möhkəmləndirmişdir.

Bu tədqiqat elmi baxımdan Xəzər regionunda dövlətlərarası münasibətlərin inkişaf mexanizmlərini anlamağa kömək edir. Praktiki baxımdan isə Azərbaycan və Türkmənistan üçün iqtisadi əməkdaşlıq istiqamətlərinin müəyyənləşdirilməsində, enerji və nəqliyyat layihələrinin planlaşdırılmasında faydalı ola bilər. Araşdırma göstərir ki, regional əməkdaşlığın gücləndirilməsi iki ölkənin iqtisadi və siyasi mövqeyini möhkəmləndirəcəkdir.

Azərbaycan–Türkmənistan münasibətlərinin daha da inkişafı üçün aşağıdakı tövsiyələr irəli sürülür:

1. Enerji sahəsində uzunmüddətli strateji əməkdaşlıq proqramlarının hazırlanması;
2. Nəqliyyat və logistika sahəsində birgə investisiya layihələrinin artırılması;
3. Ticarət dövriyyəsinin genişləndirilməsi üçün gömrük və logistika prosedurlarının sadələşdirilməsi;
4. Mədəni və humanitar əlaqələrin inkişafı məqsədilə təhsil və mədəniyyət proqramlarının artırılması;
5. Regional təhlükəsizlik məsələlərində daha sıx koordinasiya mexanizmlərinin yaradılması.

Azərbaycan–Türkmənistan münasibətlərinin gələcək inkişafı hər iki dövlətin strateji maraqlarının uzlaşdırılması və qarşılıqlı etimadın daha da möhkəmləndirilməsi ilə birbaşa bağlıdır. Xəzər regionunun enerji və nəqliyyat baxımından artan əhəmiyyəti bu əməkdaşlığı təkcə ikitərəfli deyil, həm də regional sabitlik və iqtisadi inteqrasiya üçün vacib amilə çevirir. Müasir beynəlxalq şəraitdə Azərbaycan və Türkmənistanın birgə təşəbbüsləri iqtisadi dayanıqlığın gücləndirilməsinə, tranzit potensialının artırılmasına və türk dünyası çərçivəsində daha geniş əməkdaşlıq imkanlarının formalaşmasına xidmət edə bilər. Buna görə də, iki ölkə arasında əlaqələrin ardıcıl şəkildə genişləndirilməsi həm elmi baxımdan aktual tədqiqat mövzusu olaraq qalır, həm də praktiki müstəvidə regional inkişafın mühüm istiqamətlərindən biri kimi qiymətləndirilir.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Abbaslı, M. (2022). Azərbaycan və Türkmənistan arasında enerji əməkdaşlığının yeni mərhələsi: “Dostluq” yatağı. Bakı: Beynəlxalq Münasibətlərin Təhlili Mərkəzi.
2. Əliyev, N. (2022). Xəzər dənizinin hüquqi statusu və enerji resurslarının bölüşdürülməsi məsələsi. Qafqaz Araşdırmaları, 6(4), 70-89.
3. Hüseynova, L. (2021). Azərbaycan və Türkmənistan arasında regional əməkdaşlıq perspektivləri. Beynəlxalq Münasibətlər və Diplomatiya Jurnalı, 5(2), 44-61.
4. Hüseynov, R. (2021). Xəzər dənizinin hüquqi statusu və Azərbaycan-Türkmənistan münasibətlərinə təsiri. “Geopolitika” jurnalı, №4, 45-58.
5. Quliyev, R. (2020). Türk dünyası kontekstində Azərbaycan-Türkmənistan əlaqələrinin inkişafı. Siyasi Araşdırmalar, 3(1), 22-37.
6. Məmmədov, A. (2019). Xəzər regionunda enerji siyasəti və Azərbaycan-Türkmənistan münasibətləri. Bakı: Elm.
7. Mehdiyev, E. (2023). Mərkəzi Asiya və Qafqazın integrasiyası: Bakı-Aşqabad xətti. Strateji Araşdırmalar Mərkəzi nəşrləri.
8. Гасымов, М. (2021). Азербайджан и Туркменистан: от конфронтации к стратегическому партнерству в энергетической сфере. Москва: Институт востоковедения РАН.
9. Жильцов, С. С. (2022). Политика прикаспийских государств и проекты по транспортировке углеводородов. Вестник международных организаций, 17(1), 88-105.
10. Притчин, С. А. (2023). Роль Азербайджана и Туркменистана в формировании Транскаспийского международного транспортного маршрута. Центральная Азия и Кавказ, №2, 12-25.
11. Frappi, C. (2023). Caspian Energy Geopolitics: The Rapprochement between Baku and Ashgabat. Palgrave Macmillan.
12. Valiyev, A., & Mamishov, R. (2021). Azerbaijan's Foreign Policy towards Central Asia: The Case of Turkmenistan. Caucasus Survey, 9(3), 201-219.
13. <https://comtradeplus.un.org/>

MÜASİR TÜRK DÜNYASI İLƏ MÜNASİBƏTLƏRİN İNKİŞAFINDA HEYDƏR ƏLİYEV STRATEGİYASI

Samirə Əkbər qızı Kərimova

Baş müəllim

samira.karimova@sdu.edu.az

Sumqayıt Dövlət Universiteti

Xülasə

Heydər Əliyevin fəaliyyəti Azərbaycanla məhdudlaşmayaraq bütün Türk dünyasını əhatə etmişdir. Onun siyasətində Türkiyə və türkdilli dövlətlərlə əlaqələrin inkişafı mühüm yer tutmuş, bu istiqamətdə mədəni, elmi və humanitar əməkdaşlıq genişlənmişdir. Ortaq dəyərlərin təbliği nəticəsində “Kitabi-Dədə Qorqud”, “Manas” kimi irs nümunələri ön plana çıxmış, Çingiz Aytmatov və Oljas Süleymenov kimi şəxslərlə əlaqələr güclənmişdir.

Müstəqillikdən sonra Azərbaycan türk dövlətləri ilə münasibətləri yeni mərhələyə yüksəltmiş, xüsusilə Mustafa Kamal Atatürk irsinə bağlılıq bu siyasətdə öz əksini tapmışdır. Enerji layihələri, o cümlədən Bakı–Tbilisi–Ceyhan boru kəməri, Türk dünyasında integrasiyanı sürətləndirmişdir.

Bu siyasi kurs hazırda İlham Əliyev tərəfindən davam etdirilir və Rəcəb Tayyib Ərdoğan ilə əməkdaşlıq çərçivəsində “Bir millət, iki dövlət” prinsipi daha geniş birlik modelinə doğru inkişaf edir.

Açar sözlər: Heydər Əliyev, Türk dünyası, münasibətlər, siyasət, Türkiyə

Özünün yeni yüksəliş dövrünü yaşayan çağdaş türk dünyası bəşər sivilizasiyasına yeni misilsiz nümunələr vermək iqtidarındadır. Bu gün öz suverenliyini əldə etmiş bir çox türk cümhuriyyətlərinin bu sıraya qoşulması türk dünyasının gələcəyinə işıqlı ümidlər oyadır. İqtisadi, siyasi və mədəni həyatın sıx telləri ilə birləşməyə başlamış türk xalqları yeni dünyanın mühüm amillərindən birinə çevrilməkdədir.

Heydər Əliyev

Müstəqil Azərbaycan dövlətinin qurucusu olan Heydər Əliyevin siyasi və ideoloji fəaliyyəti yalnız ölkə daxilində deyil, daha geniş miqyasda – bütün Türk dünyasında və beynəlxalq müstəvidə öz təsirini göstərmişdir. Onun strateji baxışlarında Türkiyə və ümumilikdə türk dünyası ilə əlaqələrin qurulması və inkişaf etdirilməsi mühüm yer tuturdu. Bu yanaşma həm Sovet dövründə, həm də müstəqillik illərində aparılan siyasətdə açıq şəkildə özünü göstərmişdir.

Heydər Əliyev türk və müsəlman xalqları arasında mədəni əlaqələrin gücləndirilməsinə xüsusi önəm verirdi. Onun rəhbərliyi dövründə Azərbaycan ilə Türkiyə arasında elmi, mədəni və humanitar sahələrdə əməkdaşlığın genişlənməsi istiqamətində ciddi addımlar atılmışdır. Azərbaycan sənətçilərinin Türkiyədə çıxışları, eləcə də ölkəmizdə türkdilli xalqların nümayəndələrinin iştirakı ilə keçirilən tədbirlər ortaq mədəni bağların möhkəmlənməsinə xidmət edirdi.

Bu siyasətin nəticəsi olaraq türkdilli xalqların mədəni irsi daha geniş şəkildə təbliğ olunmağa başladı. “Kitabi-Dədə Qorqud”, “Manas” kimi abidələrin, eləcə də Abay kimi görkəmli şəxsiyyətlərin yubileylərinin keçirilməsi ümumtürk mədəniyyətinə mühüm töhfə verdi. Eyni zamanda, ədəbiyyat sahəsində də əməkdaşlıq genişləndi və Çingiz Aytmatov, Oljas Süleymenov kimi tanınmış şəxslərlə əlaqələr quruldu.

SSRİ-nin süqutundan sonra Azərbaycan müstəqil dövlət kimi yeni xarici siyasət kursu müəyyənləşdirdi və bu kursda türk dövlətləri ilə münasibətlər əsas istiqamətlərdən biri oldu. 1994-cü ildən etibarən bu sahədə ciddi irəliləyişlər əldə edildi. Heydər Əliyevin Türkiyəyə etdiyi ilk rəsmi səfərlərdən biri də bu əlaqələrin möhkəmləndirilməsinə xidmət edirdi. Onun Mustafa Kamal Atatürk irsinə verdiyi yüksək qiymət və bu ənənələrin davam etdirilməsi istiqamətində atdığı addımlar xüsusi əhəmiyyət daşıyırdı.

1999-cu ildə sülhün təşviqi istiqamətində fəaliyyətinə görə Heydər Əliyevə təqdim edilən “Atatürk Sülh Mükafatı” münasibətilə səsləndirdiyi fikirlər onun Mustafa Kamal Atatürk irsinə və Türkiyə təcrübəsinə verdiyi yüksək dəyəri açıq şəkildə nümayiş etdirir. O, bu mükafatı yalnız şəxsi nailiyyət kimi deyil, eyni zamanda Azərbaycan xalqı və dövlətçiliyi üçün mühüm bir qiymətləndirmə kimi qəbul etdiyini vurğulamışdır. Həmçinin Atatürkün şəxsiyyəti və onun qurduğu dövlət modelinin Azərbaycan üçün nümunəvi əhəmiyyət daşdığını qeyd edərək, bu prinsiplərə sadıq qalacağını ifadə etmişdir.

Bununla yanaşı, Azərbaycan digər türk dövlətləri – Özbəkistan, Qazaxıstan, Qırğızıstan və Türkmənistan ilə də siyasi, iqtisadi və mədəni əlaqələri inkişaf etdirdi. Qarşılıqlı səfərlər və imzalanan müqavilələr bu əməkdaşlığın möhkəmlənməsinə şərait yaratdı.

Bu baxımdan Azərbaycan-Qazaxıstan münasibətlərinin də zəngin tarixi var. Azərbaycan və qazax xalqları arasında tarixən ənənəvi dostluq və qardaşlıq əlaqələri mövcud olub. Buna əsas verən amillərdən biri bu xalqların etnik, dil, din və mədəni dəyərlər baxımından birbirinə yaxınlığıdır. Ulu Öndərin bu münasibətlərin inkişafına olan töhfələri də danılmazdır və məhz buna görə 1997-ci ildə Heydər Əliyevə Əl-Fərabi adına Qazax Milli Dövlət Universitetinin fəxri doktor diplomu, 1998-ci ildə isə “Astana” dövlət medalı təqdim olunmuşdur.[1]

Enerji siyasəti də bu inteqrasiyada mühüm rol oynadı. “Əsrin müqaviləsi” və Bakı–Tbilisi–Ceyhan kimi layihələr yalnız Azərbaycanın deyil, bütövlükdə türk dünyasının iqtisadi maraqlarına

xidmət edirdi. Bu layihələr regionda əməkdaşlığın genişlənməsinə və strateji tərəfdaşlığın güclənməsinə təkan verdi.

Böyük İpək Yolu layihəsinin reallaşdırılmasında və türkdilli cümhuriyyətlərin qırılmaz tellərlə bir-birinə bağlanması Bakı–Tbilisi–Ceyhan boru xəttinin müstəsna əhəmiyyəti vardır. Ümummilli lider Heydər Əliyev bütün qüvvəsini həmin xəttin gerçəkləşməsinə yönəltdi. Tarix onun bu uzaqgörənliyini qısa bir zamanda təsdiqlədi. Tərəddüd etmədən demək olar ki, Baykal–Amur magistralının tikintisi, qədim İpək Yolumun bərpası, Bakı–Tbilisi–Ceyhan əsas ixrac boru xətti layihəsi, Şərq–Qərb nəqliyyat dəhlizi, Bakı–Tbilisi–Qars dəmir yolu ideyaları Heydər Əliyevin türk dünyasının birləşdirilməsi istiqamətində əvəzsiz xidmətləridir.[2]

Əsrlər boyu Qazaxıstan, Qırğızıstan, Özbəkistan, Türkmənistan respublikaları ilə bir yerdə yaşayan, bir adət-ənənələrdən istifadə edən və bir-birinə həmişə kömək edən xalqımız Rus imperiyasının və Sovetlər Birliyinin tərkibində olduqları vaxtda belə dostluq, qardaşlıq əlaqələrini qoruyaraq saxlamış, həmişə bir- birlərinə dayaq olmuşlar, deyən Ulu öndər bizim bu dostluq, qardaşlıq ənənələrinə həmişə sadıq olacağımızı qeyd etmiş, Azərbaycanın bu əlaqələrin gücləndirilməsinə çalışacağını bəyan etmişdir. [3]

Heydər Əliyev dünya sivilizasiyasının bir parçası saydığı Türk dünyasının böyük övladlarından biri kimi ölkələrimiz və xalqlarımız arasında münasibətləri, dostluğu inkişaf etdirmək və dərinləşdirmək üçün ulu babalarımızın bizə qoyduğu bu zəngin mirası türk birliyini qorumuş, onu daha da möhkəmləndirməyi bizə vəsiyyət etmişdir.

Heydər Əliyevin Türk dünyasının gələcəyi ilə bağlı baxışları onun uzaqgörən siyasətini bir daha sübut edir. O hesab edirdi ki, ortaq tarix, mədəniyyət və dəyərlər türk dövlətlərini birləşdirən əsas amillərdir.

Müasir mərhələdə İlham Əliyev və Rəcəb Tayyib Ərdoğan arasında mövcud olan sıx əməkdaşlıq və qarşılıqlı dəstək Türk dünyasının gələcək inkişafının əsas dayaqlarından biri kimi çıxış edir. Vaxtilə Heydər Əliyev tərəfindən irəli sürülmüş “Bir millət, iki dövlət” prinsipi artıq daha geniş məzmun qazanaraq Türk dövlətləri arasında artan inteqrasiya fonunda yeni mərhələyə qədəm qoyur və daha geniş birlik modelinə doğru inkişaf edir.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. <https://turkpa.org/article/465>
2. Xalq qəzeti. - 2019.- 15 dekabr. - № 279. - S. 3. Heydər Əliyev və ümumtürk birliyi ideyası Dünaymal Vəliyev, AMEA akademik Ziya Bünyadov adına Şərqşünaslıq İnstitutunun şöbə müdiri, iqtisad elmləri doktoru
3. Heydər Əliyev və Şərq. Altı cildə. Türk Dünyası . Altıncı kitab. Səh 49.

HƏYATIN ƏN GƏRƏKLİ SAHƏSİ TƏHSİL

Rəna Salamulla qızı Hüseynova

baş müəllim

r.huseynova@lsu.edu.az

Lənkəran Dövlət Universiteti

Xülasə

Azərbaycan Xalqının Ümummilli Lideri Heydər Əliyevin Azərbaycan xalqının gələcəyinə istiqamətlənmiş təhsil sahəsinin inkişaf etdirilməsini ən mühüm strateji sahə olduğunu bildirmiş və “*Təhsil millətin gələcəyidir*” qiymətli sözlərini demişdir. Dahi rəhbər çox böyük müdrikliklə bildirirdi: “*Təhsil sahəsi həyatımızın ən gərəkli, ən mühüm sahəsidir. O, milli məqsədlər, mənafeələr əsasında qurulmalıdır*”.

Açar sözlər : Heydər Əliyev, Azərbaycan, təhsil, xalq, müəllim

Ölkəmizdə təhsil sahəsində keçirilən islahatlar təhsilin bütün sahələrini və maddi-texniki bazasını əhatə edir. Hələ 1970-ci illərdən başlayaraq ulu öndər Heydər Əliyevin rəhbərliyi ilə Azərbaycanda aparılan təhsil islahatları bu sahənin inkişafında xüsusi dövrü təşkil edir.

Azərbaycan xalqı o illərdə sosial-iqtisadi və mədəni tərəqqi yolunda sürətlə inkişaf etdi, əhalinin intellektual səviyyəsi xeyli dərəcədə yüksəldi. Heydər Əliyev milli tərəqqinin, elmin, mədəniyyətin və mənəviyyətin inkişafının əvəzedilməz vastəsi olan təhsilə bəxş etdiyi töhfələri, təhsil sisteminin ahəngdar inkişafı yolundakı xidmətləri ölçüyə gəlməz dərəcədə yüksək olmuşdur.

Dünyanın tarixi təcrübələrindən məlum olur ki, o ölkə ki, təhsilə, elmə mədəniyyətə diqqət və qayğı göstərir, o ölkə hərtərəfli olarsa inkişaf edir və insanların rifah halı xeyli dərəcədə yüksəlir.

Belə ölkələrinin iqtisadiyyatı, sənayesi, kənd təsərrüfatı xeyli dərəcədə inkişaf edir.

Bu mənada Ulu Öndər Heydər Əliyevin milli təhsilin inkişafına göstərdiyi diqqət və qayğı özünə məxsus səciyyəsi ilə seçilir. Dahi rəhbər Heydər Əliyevin hakimiyyətə gəldiyi 1969-cu ildən başlanan tarixi mərhələ bugünkü Azərbaycan elminin, təhsilinin inkişafına böyük töhfələri ilə yadda qalır.

Azərbaycan təhsilinin inkişafı sahəsində Heydər Əliyevin xidmətləri əsas iki istiqamətdə aaparılmışdır:

- Heydər Əliyev milli- mənəvi tərbiyə və təhsilə dair göstərişləri və qəbul etdiyi qərarlar;
- Heydər Əliyev milli təhsil quruculuğunda, təhsilin müxtəlif sahələrinin ahəngdar inkişaf yolunda gördüyü işlər [1].

Milli tərəqqi və inkişafda, müstəqil dövlət quruculuğunda təhsilin, tərbiyənin, mənəviyyətin əvəzsiz rolu olduğunu Ulu öndər daim vurğulamışdır. Azərbaycan təhsilinin inkişaf tarixində Heydər Əliyev mərhələsi xüsusi əhəmiyyət kəsb etməkdədir.

1999-cu ildə “Təhsil sahəsində islahat proqramı”nın təsdiq edilməsi Azərbaycan təhsil sistemində yeni bir yüksəliş özünü göstərdi, təhsil sistemi beynəlxalq standartlara uyğunlaşdırıldı və bununla yanaşı, milli təhsil ənənələrinə sadiqlik təmin edilmişdir.

Bunun üçün Heydər Əliyev **“İnsan təhsilin əsasını orta məktəbdə alır. Ona görə də bütün təhsil sistemində orta məktəb xüsusi yer tutmalıdır”** – konseptual göstərişini əsas tutulmuş və Ulu öndər gənc nəslin nümayəndələrinə müraciətlə demişdir: **“Təhsil millətin gələcəyidir. Mən Yer üzündə müəllim adından yüksək bir ad tanımıram. Müəllim sənəti şərəfli bir sənətdir”**.

Heydər Əliyev 1970-82-ci illərdə Azərbaycandan kənarda təhsil almış yüksək ixtisaslı mütəxəssisləri **“Azərbaycanın yetirmələri, Azərbaycanın milli sərvəti” kimi yüksək qiymətləndirmişdir**. Azərbaycan müstəqillik qazandıqdan sonra cəmiyyətimizin hər bir sahəsində olduğu kimi, təhsil sahəsində də bir canlanma, yeniləşmə nəzərə çarpmağa başladı. Ümummilli liderimiz Heydər Əliyevin təhsil sahəsindəki siyasətinin böyük təsiri nəticəsində müsbət irəliləyişlər olmuş, orta ixtisas, eləcə də ali məktəblərdə struktur dəyişiklikləri baş vermiş, təhsil müəssisələrinin maddi texniki bazasının möhkəmləndirilməsi istiqamətində ciddi quruculuq işləri aparılmış, problemlərin həlli üçün effektiv üsul və metodların tətbiqi önə çəkilmişdir. Heydər Əliyev öz nitqində demişdir: **“İndi Azərbaycan müstəqil dövlətdir. Respublikamızın müstəqil dövlət kimi milli ideologiya konsepsiyasını yaradaraq, təhsil sahəsində milli məqsədlər və mənafeələr əsasında qurmalıdır” (2, s.251).**

Təhsil hər bir xalqın və dövlətin inkişafının əsas dayaqlarından biridir. Güclü dövlət yalnız savadlı və mədəni cəmiyyətin üzərində qurula bilər. Bu baxımdan Azərbaycan xalqının Ümummilli lideri Heydər Əliyev təhsili milli inkişafın əsas prioriteti kimi qiymətləndirmiş, bütün fəaliyyətində bu sahəyə xüsusi diqqət ayırmışdır. Heydər Əliyev müəllim əməyinə, müəllim peşəsinə yüksək qiymət verərək demişdir. **“Mən Yer üzündə müəllim adından yüksək bir ad tanımıram”**. Prof. Rüşad Hüseynzadənin və dos. Sultanəli Qurbanovun bu yaxınlarda çapdan çıxmış **“Yer üzünün ən şərəfli peşəsi – müəllimlik”** adlı əsəri çox dəyərli və əhəmiyyətli olaraq, ulu öndərin təhsilimizə, maarif və mədəniyyətimizə onun inkişafına diqqət və qayğısı əks etdirilmişdir[3].

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. <https://haydaraliyevcenter.wordpress.com>.
2. Heydər Əliyev mənaviyyəti, mənavi dəyərlər, mənavi tərbiyə, Bakı, 2008, səh.637.
3. Hüseynzadə R.L., Qurbanov S.Ş.. Yer üzünün ən şərəfli peşəsi – müəllimlik. Bakı: Müəllim, 2025, 400 səh.

L.N.TOLSTOYUN ƏSƏRLƏRİNDƏ QADIN OBRAZININ İDEYA-ESTETİK İNKİŞAFI

Pərvanə Mahmud qızı Qulamova
baş müəllim

Bakı Slavyan Universiteti
gulamovapervana74@gmail.com

Xülasə

L.N.Tolstoyun yaradıcılığında qadın obrazı mühüm bədii və fəlsəfi məna daşıyır. Onun əsərlərində qadın obrazlarının təkamülü yazıçının mənavi, dini və estetik baxışlarının inkişafı ilə sıx bağlıdır. Erkən dövr əsərlərində qadın obrazları daha çox idealizə olunmuş, məhəbbət və ailə dəyərlərinin simvolu kimi təqdim olunur (“*Uşaqlıq*”, “*Gənclik*”, “*Anna Karenina*”), sonrakı mərhələdə isə qadın qəhrəmanlar morel-etik problemlərin daşıyıcısına çevrilir (“*Dirilmə*”, “*Kreytser sonatası*”). Tolstoy qadının daxili azadlığı, mənavi mübarizəsi və cəmiyyət qarşısındakı mövqeyi mövzularını dərinlən işləyərək, qadını həm faciəvi, həm də ideal mənavi kamilliyə can atan bir varlıq kimi təsvir edir. Bu təkamül yazıçının insan ruhu və həyat mənası haqqında fikirlərinin dəyişməsi ilə uzlaşır.

Açar sözlər: L.N.Tolstoy, qadın obrazı, təkamül, mənaviyyət, ailə, rus ədəbiyyatı.

L.N.Tolstoyun bütün yaradıcılıq yolu boyunca mənavi formalaşması və inkişafının mürəkkəb prosesi insan xoşbəxtliyi, qardaşlıq, sevgi, insanların birliyi arzusu ilə işıqlandırılır. İdeal obrazın axtarışları bütün rus yazıçılarının yaradıcılığında mövcuddur. Bu baxımdan, XIX əsrdə bir qadına kişi qəhrəmanlarına nisbətən daha incə və daha dərin düşünməyə və hiss etməyə qadir bir varlıq kimi münasibət xüsusilə əhəmiyyətlidir. Bir qayda olaraq, qadın obrazı qurtuluş, dirçəliş, hisslərin incə sahəsi fikri ilə əlaqələndirilir. Heç bir roman qadın qəhrəman olmadan mövcud bilməz. Dünya ədəbiyyatında hər cür çalarları olan ən müxtəlif qadın xarakterlərinə rast gəlirik.

XIX əsr rus ədəbiyyatında qadın obrazlarının təsviri cəmiyyətin sosial və mənavi dəyərlərini anlamaq baxımından mühüm əhəmiyyət daşıyır. Lev Tolstoyun yaradıcılığı bu baxımdan xüsusilə axtarıldır, çünki o, qadın psixologiyasını və cəmiyyətdəki rolunu dərin şəkildə əks etdirir.

Tolstoyun əsərlərində qadın obrazlarının necə dəyişdiyi, hansı mərhələlərdən keçdiyi və bu dəyişimin səbəbləri əsas tədqiqat problemini təşkil edir.

L.N.Tolstoy daima ideal qadın obrazı axtarışlarının mərkəzində idi və qadının mədəniyyətdəki rolu haqqında fikirlərini irəli sürmüşdü. Görkəmli ədib əsərlərində güclü qadın obrazları yaratmışdır. Tolstoy ideallar yaratmağa çalışmır, əksinə, həyatı olduğu kimi qələmə alır və “*Hərb və sülh*” romanında psixoloji analizin dərinliyi və sədaqəti ilə diqqət çəkən XIX əsrin əvvəllərində rus qadınının bir neçə xarakterini təsvir etməyə çalışmışdır. L.N.Tolstoyun qəhrəmanları hiss edən, düşünən qadınlardır. Və oxucu onlarla mənavi yaxınlığını hiss edir.

Tədqiqatın əsas məqsədi Tolstoyun əsərlərində qadın obrazının təkamülünü araşdırmaqdır. Bu məqsəddən irəli gələrək müxtəlif dövrlərə aid əsərlərdə qadın obrazlarını təhlil etmək, onların psixoloji və sosial xüsusiyyətlərini müqayisə etmək kimi vəzifələri həll etməyə çalışmışıq. L.N.Tolstoyun romanlarında və hekayələrində qaldırdığı problemlər XIX əsrdə aktual olduğu qədər bu gün də gündəmdən düşmür. Bunlar əxlaq problemləri, əmlak münasibətlərindəki bərabərsizlik, həyatın mənası üçün ağırlı axtarışlardır. Tolstoyun həyatında baş verən hadisələr çoxşaxəli idi.

Tolstoy yaradıcılığı bir çox tədqiqatçılar tərəfindən araşdırılmışdır. Araşdırmaya cəlb olunmuş problem üzərində düşünən bir çox tədqiqatçılar qeyd edirlər ki, L.N.Tolstoyun əsərləri “insan insan olduğu müddət boyu, həyat və ölüm, xeyir və şərin mövcud olduğu müddətdə” insanları həyəcanlandıracaq. Bu fikirlə, əlbəttə ki, razılaşmamaq olmur. Tolstoy zəngin ədəbi irs qoymuş bir yazıçıdır.

Tolstoy çox sayda qadın obrazı yaratmışdır, amma bunlardan ən əhəmiyyətliləri Anna Karenina, Katyuşa Maslova, Marya Bolkonskaya və Nataşa Rostova obrazlarıdır. “Hərb və sülh” romanının dünyəvi xanımları da böyük maraq kəsb edir. Elen Kuraqina, knyaqinya Drubetskaya və Anna Pavlovna Şerer Tolstoyun qadın obrazları sırasını davam etdirir. Bütün bu qadınların taleyini, xarakterlərini və hərəkətlərini ətraflı təhlil üçün tədqiqatımıza cəlb etmişik.

Tolstoy özü yazırdı: “Mən istəmədən, niyə və nə olacağını bilmədən, simaları və hadisələri düşündüm, sonra davam etməyə başladım, əlbəttə ki, bəzi şeyləri dəyişdim və birdən o qədər gözəl və mənalı oldu ki, roman çox canlı, isti və tam bitmiş alındı, çox məmnunam...” [5, 226].

Annanın kağız üzərində Tolstoy tərəfindən hazırlanan ilk portret eskizi romanda qarşımıza çıxandan çox uzaqdır. Təsvirə diqqət yetirək: “...o, çirkin, alnı aşağı, burnu qısa, demək olar ki, yuxarı və çox qalındır. Bir az daha kök olsaydı, çirkin olardı. Boz gözlərini bəzəyən nəhəng qara kirpiklər, alnını gözəlləşdirən qara nəhəng saçlar və vücudunun incəliyi və qardaşındakı kimi hərəkətlərin lütfü və kiçik qolları və ayaqları olmasaydı, pis olardı” [1, 12]. Karenina Moskvaya gənc, sağlam, gözəl, varlı bir şəxslə ailə qurmuş bir qadın olaraq gəir. Onun həyatında hər şey yaxşı idi (və ya demək olar ki, hər şey). Gənc Kiti Şerbatskaya ona heyran qalır: “Kiti vals rəqs edən Annaya heyranlıqla baxırdı...” [1, 135]. V.V.Yermilov qeyd edir ki: “Kareninanın sevgi hekayəsi əvvəldən bu bədbəxt sonluğa məhkum idi. Təəssüf ki, Anna kimi güclü və dolğun təbiətli qadın uzun müddət başqalarının nifrətinə dözə bilmədi. Əlbəttə, bu vəziyyətdən çıxış yolları var idi. Anna onlardan ən qorxuncunu seçdi. Özünü qatarın altına atdı” [3, 243].

Tolstoy ideallar yaratmağa çalışmır; həyatı olduğu kimi qələmə alır və “Hərb və sülh” romanında psixoloji analizin dərinliyi və sədaqəti ilə diqqət çəkən XIX əsrin əvvəllərində rus qadınının bir neçə xarakterini təsvir etməyə çalışmışdır. L.N.Tolstoyun qəhrəmanları hiss edən, düşünən qadınlardır. Və oxucu onlarla mənəvi yaxınlığını hiss edir.

Tədqiqatçı S.N.Leuşevanın qeyd etdiyi kimi, yazıçı “insanın mahiyyəti nədir, ətrafdakı insanlara nə gətirir, şəər və ya xeyir? Digər insanlarla yekdil başlanğıcı varmı?” sualı həll etməyə çalışır [4, 11].

Romanın bir çox personajları arasında yalnız Nataşa müəllifdə ən dərin və dəyişməz rəğbət hissi oyadır. Yazıçıya digər personajların mənəvi keyfiyyətlərini qiymətləndirməyə kömək etdiyi üçün bir növ etalon halını alır. Beləliklə, məsələn, Nataşanın sadəliyi və təbiiliyi, üzvi milləti və səmimi vətənpərvərliyi, həssaslığı və insanlara sarsılmaz sevgisi ilə müqayisədə Helenə xas olan mənfi xüsusiyyətlər xüsusilə aydın görünür.

Təsədüfi deyil ki, N.G.Dolinina: “Nataşanın təsiri altında knyaz Andrey həyatdan zövq almaq üçün özünə fürsət verir, onun üçün gəncliyin, şeirin, təbiətin cazibəsi dirilir. Buna bənzər şey yalnız onunla deyil Pyerlə də baş verir. Hər kəs Nataşanı sevir, gözəlliyinə görə deyil (çünki, görünüşü haqqında danışırıqsa, Eləndən fərqli olaraq daha çirkindir), lakin daxili cazibədarlığı, daxili dünyasının həssaslığına və digər insanların sevincinə və ağrılarına həmdəm olduğu üçün” [2, 128].

Nataşa Rostovanı və Mariya Bolkonskayanı haqlı olaraq Tolstoyun əks xarakterlərə malik sevimli qəhrəmanları adlandırıla bilərik. Duyğusal, cazibədar, həyat və hərəkətlə dolu Nataşa dərhal təmkinli, tərbiyəli zadəgan qızlar arasında seçilir.

Lev Tolstoyun əsərlərində qadın obrazlarının təkamülü onun dünyagörüşünün və bədii təfəkkürünün inkişafı ilə sıx bağlıdır. Yazıçının yaradıcılığında qadın əvvəlcə idealizə olunmuş, saf və ailə dəyərlərinin daşıyıcısı kimi təqdim edilsə də, sonrakı mərhələlərdə daha mürəkkəb, ziddiyyətli və psixoloji baxımdan dərin xarakterlərə çevrilir.

1. Tolstoy L.N. Anna Karenina. Тərc. Ə. Мəммədханлы, С. Мəсмунбəyов. – Bakı: TEAS PRESS. – 2024. – 880 s.
2. Долинина Н.Г. По страницам «Войны и мира». Заметки о романе Л.Н. Толстого «Война и мир». – Л.: Детская лит-ра. – 1989. – 256 с.
3. Ермилов В. В. Толстой – Романист: «Война и мир»; «Анна Каренина» «Воскресение» / худож. А. Ременник. – М.: Худож. лит, 1965. – 590 с.
4. Леушева С.Н. Образ Наташи Ростовской в свете гуманистического идеала Толстого // Литература в школе, – 1963, №2, – с. 9-20.
5. Л.Н.Толстой: нравственный поиск и творческая лаборатория / Институт мировой литературы им. А.М.Горького Российской академии наук ; отв. ред. А. В. Гулин . – Москва : ИМЛИ РАН, – 2021 . – 475 с.

XÜSUSİ TƏHSİL EHTİYACI OLAN UŞAQLARLA İŞİN PEDAQOJİ ƏSASLARI

Könül Zaur qızı Şxəliyeva
baş müəllim, doktorant

konul.eliyeva.17@mail.ru

Azərbaycan Dövlət Pedaqoji Universiteti

Xülasə

Məqalədə ibtidai sinif şagirdlərinin yazı bacarıqlarında nitqin inkişaf etdirilməsi məsələləri geniş şəkildə araşdırılmışdır. Müasir təhsil sistemində şagirdlərin yazılı və şifahi nitqinin inkişafı əsas prioritet istiqamətlərdən biri hesab olunur. Yazı bacarıqlarının formalaşması şagirdlərin söz ehtiyatı, cümlə qurmaq bacarığı, fikri ardıcıl və məntiqli ifadə etməsi, müşahidə qabiliyyəti və yaradıcı təfəkkürü ilə sıx bağlıdır. Məqalədə göstərilir ki, ibtidai sinif dövrü uşaqlarda ilkin yazı vərdişlərinin və nitq mədəniyyətinin formalaşdığı mühüm mərhələdir. Bu mərhələdə müəllim tərəfindən təşkil olunan məqsədyönlü pedaqoji fəaliyyət, interaktiv təlim metodları, yaradıcı yazı tapşırıqları, mətn üzərində iş, lüğət ehtiyatının zənginləşdirilməsi və danışdırma üsulları şagirdlərin nitq imkanlarını genişləndirir. Nitqi inkişaf etmiş şagirdlər fikirlərini yazılı şəkildə daha sərbəst, düzgün və ardıcıl ifadə edə bilirlər. Araşdırmada həmçinin qeyd olunur ki, nitq inkişafı şagirdlərin təfəkkürünün, ünsiyyət bacarıqlarının və ümumi akademik nailiyyətlərinin yüksəlməsinə də müsbət təsir göstərir. Nəticə etibarilə müəyyən edilmişdir ki, ibtidai siniflərdə yazı bacarıqlarının səmərəli inkişafı üçün nitqin məqsədyönlü şəkildə inkişaf etdirilməsi vacib şərtidir. Müəllimin düzgün seçdiyi metod və vasitələr gələcəkdə şagirdlərin savadlı, yaradıcı və fəal şəxsiyyət kimi formalaşmasına mühüm töhfə verir.

Açar sözlər: ibtidai sinif, şagird, yazı bacarığı, nitq inkişafı, təfəkkür, ana dili, müəllim, təlim prosesi.

Giriş. Müasir təhsil sistemində ibtidai sinif şagirdlərinin hərtərəfli inkişafı əsas prioritet istiqamətlərdən biri hesab olunur. Bu inkişaf sahələri sırasında şagirdlərin nitq bacarıqlarının formalaşdırılması və yazı vərdişlərinin inkişaf etdirilməsi xüsusi əhəmiyyət daşıyır. Çünki nitq insanın düşüncəsini ifadə etməsinin əsas vasitəsi olmaqla yanaşı, onun ünsiyyət qurmasına, fikirlərini ardıcıl və məntiqli şəkildə çatdırmasına xidmət edir. Yazı isə nitqin yazılı forması kimi şagirdlərin fikirlərini sistemli, düzgün və aydın şəkildə ifadə etməsinə imkan yaradır. İbtidai təhsil mərhələsi uşaqlarda ilkin oxu, yazı və nitq bacarıqlarının formalaşdığı mühüm dövrdür. Bu mərhələdə şagirdlərin söz ehtiyatının zənginləşdirilməsi, cümlə qurmaq bacarığının inkişaf etdirilməsi, fikrin məzmunlu və ardıcıl ifadəsi gələcək təhsil uğurlarının əsasını təşkil edir.

Nitqin inkişaf səviyyəsi şagirdlərin yazı fəaliyyətinə birbaşa təsir göstərir. Şagird nə qədər düzgün və zəngin nitqə malik olarsa, yazı zamanı fikirlərini bir o qədər səlis və məntiqli ifadə edə bilər. Yazı bacarıqlarının inkişafı yalnız qrammatik qaydaların öyrədilməsi ilə məhdudlaşmır. Bu proses eyni zamanda şagirdlərin təfəkkürünün, yaradıcılıq qabiliyyətinin, müşahidə etmə bacarığının

və nitq mədəniyyətinin inkişafını da əhatə edir. Müəllim tərəfindən təşkil olunan məqsədyönlü tapşırıqlar, yaradıcı yazı çalışmaları, mətn üzərində iş və interaktiv üsullar şagirdlərin həm nitq, həm də yazı bacarıqlarının inkişafında mühüm rol oynayır. Bu baxımdan ibtidai sinif şagirdlərinin yazı bacarıqlarında nitqin inkişaf etdirilməsi məsələsinin araşdırılması pedaqoji cəhətdən aktual mövzulardan biri hesab olunur. Məqalədə ibtidai sinif şagirdlərinin yazı fəaliyyətində nitqin rolu, onun inkişaf yolları və səmərəli metodlar təhlil ediləcəkdir.

Əsas. İbtidai sinif şagirdlərinin yazı bacarıqlarının formalaşması onların nitq inkişafı ilə sıx bağlıdır. Nitq uşağın fikirlərini ifadə etməsinə, hadisələrə münasibət bildirməsinə, ətraf aləmi dərk etməsinə və ünsiyyət qurmasına xidmət edir. Yazı bacarığı isə şifahi nitqin yazılı formada ifadəsi olduğundan, şagirdin nitq səviyyəsi onun yazı fəaliyyətində özünü aydın şəkildə göstərir. Şagird söz ehtiyatına, düzgün cümlə qurmaq bacarığına və ardıcıl fikir ifadəsinə malik olduqda yazı tapşırıqlarını daha uğurla yerinə yetirir. L.S. Vıqotski qeyd edirdi ki, “Nitq təfəkkürün formalaşması və inkişafında mühüm vasitədir.” [1] Bu fikir göstərir ki, uşağın düşünmə qabiliyyəti ilə nitqi arasında birbaşa əlaqə mövcuddur. Şagird düşüncəsini düzgün ifadə etməyi öyrəndikcə, yazılı nitqdə də fikirlərini daha sistemli şəkildə təqdim edə bilər. Deməli, yazı bacarıqlarının inkişafı üçün ilk növbədə nitqin zənginləşdirilməsi vacib şərtədir. İbtidai siniflərdə nitqin inkişafına yönəlmiş fəaliyyətlər: danışdırma, sual-cavab, şəkil üzrə hekayə qurma, mətn danışdırma kimi üsullar şagirdlərin həm düşüncə, həm də yazı bacarıqlarını inkişaf etdirir. Nitqi zəif olan şagirdlərin yazıda çətinlik çəkməsi də bu əlaqəni təsdiq edir.

K.D. Uşinski isə yazırdı ki, “Ana dili bütün biliklərin əsas açarıdır.” [2]. Bu fikir ana dilinin uşağın ümumi inkişafında, savadlanmasında və yazı bacarıqlarının formalaşmasında mühüm rolunu ifadə edir. Şagird ana dilinin qaydalarını nə qədər yaxşı mənimsəyirsə, fikirlərini yazılı şəkildə də bir o qədər düzgün ifadə edə bilər. Bundan başqa qeyd etmək olar ki, ibtidai siniflərdə ana dili dərslərinin məqsədyönlü təşkili yazı bacarıqlarının inkişafına birbaşa təsir göstərir. Oxu materialları, lüğət işi, imla yazıları, yaradıcı mətn tərtibi və cümlə qurma tapşırıqları şagirdlərin nitq imkanlarını genişləndirir və yazıya marağını artırır. Müasir təlim prosesində müəllimlərin tətbiq etdiyi interaktiv metodlar da nitq inkişafına mühüm təsir göstərir. Qrup işi, beyin həmləsi, rollu oyunlar, təqdimatlar və yaradıcı yazı məşğələləri şagirdlərin sərbəst danışmasına şərait yaradır. Şagird sərbəst danışdıqca, fikirlərini yazılı şəkildə ifadə etməkdə də daha inamlı olur. Buna görə də nitq inkişafı ilə yazı bacarıqları paralel şəkildə inkişaf etdirilməlidir.

Nəticə. Aparılan araşdırmalar göstərir ki, ibtidai sinif şagirdlərinin yazı bacarıqlarının formalaşması və inkişafı onların nitq səviyyəsi ilə birbaşa bağlıdır. Nitqin zənginliyi, söz ehtiyatının genişliyi, fikrin ardıcıl və məntiqli ifadə olunması şagirdlərin yazılı nitqinə müsbət təsir göstərir. Bu səbəbdən yazı bacarıqlarının inkişaf etdirilməsi prosesində nitq üzərində sistemli və məqsədyönlü iş aparılması vacib hesab olunur. İbtidai təhsil mərhələsində müəllimlərin istifadə etdiyi müasir təlim metodları, yaradıcı tapşırıqlar, mətn üzərində iş, danışdırma və müzakirə üsulları şagirdlərin həm şifahi, həm də yazılı nitqinin inkişafına geniş imkan yaradır. Şagirdlərin sərbəst fikir bildirməsi, müşahidələrini ifadə etməsi və məntiqi düşünməsi onların yazı fəaliyyətində daha uğurlu nəticələr əldə etməsinə şərait yaradır. Nəticə etibarilə demək olar ki, ibtidai siniflərdə yazı bacarıqlarının səmərəli inkişafı üçün nitqin inkişaf etdirilməsi prioritet istiqamətlərdən biri kimi nəzərə alınmalıdır. Müəllimlər tərəfindən təşkil olunan məqsədyönlü və interaktiv fəaliyyətlər gələcəkdə şagirdlərin savadlı, yaradıcı və düzgün yazı bacarıqlarına malik şəxsiyyət kimi formalaşmasına xidmət edir.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Azərbaycan Respublikası Təhsil Nazirliyi. (2020). *Ümumtəhsil məktəbləri üçün Azərbaycan dili kurikulumu (I–IV siniflər)*. Bakı.
2. Uşinski, K. D. (1988). *Selected pedagogical works*. Pedagogy Publishing House.
3. Vıqotski, L. S. (1978). *Mind in society: The development of higher psychological processes*. Harvard University Press.

UŞAQLARA SEVGİ VƏ HÖRMƏT STİMULLAŞDIRICI AMİL KİMİ

Sevinc Qərib qızı Əliyeva

direktor müavini

alievasevinc_1976@hotmail.com

Bakı şəhəri, K.A.Kərimov adına 8 nömrəli tam orta məktəb

Azərbaycan Respublikasının Təhsil İnstitutunun doktorantı

Xülasə

Uşağa sevgi və hörmət o hələ dünyaya gəlməmiş başlayır və o dünyaya sevgi ilə gəlir və ilk gündən ananın sevgisini hiss edir və sevgi ilə əhatə olunaraq böyüyür, inkişaf edir. Belə bir sevgi və hörmət mühiti uşağın normal, ahəngdar bir insan kimi böyüməsini təmin edir, gələcək uğurlarının təminatçısı və stimulu olur. Sevgi və hörmətlə böyüyən uşaq da gələcəkdə insanları sevir, onlara hörmət edir və nikbin insan kimi formalaşır. Sevgi və ona göstərilən hörmət özündə bir enerji, bir motivasiya daşıyır ki, bu motivasiya insanı irəliyə, yüksəyə, yaxşıya istiqmətləndirir və uğurlu işlərə sövq edərək stimulaşdırır.

Açar sözlər: Uşaqlar, sevgi, məhəbbət, tərbiyə, təhsil, stimulaşdırıcı.

İnsanı digər canlılardan fərqləndirən ən mühüm xüsusiyyət və irəli, inkişafa sövq etdirən elə sevgidir. Sevgi olmadan insan normal böyüyüb inkişaf edə bilməz. Bu sevginin içində hörmət, qayğı, məhəbbət, qorumaq, himayə etmək vardır.

Uşağa sevgi və qayğı ailədən başlayır. Hər bir ailənin dəyişməz, pozulmaz qanunları, adət və ənənələri vardır. Bunların içərisində uşaqlara sevgi və hörmət birinci yerdə durmalıdır. Tərbiyənin əsas təməli sevgidən başlayır. Valideynin uşağa sevgisi ən böyük tərbiyə vasitəsidir. Uşaqları sevməklə bərabər bu sevgini onlara göstərmək də, bildirmək də lazımdır. Uşaqlar onları sevdiklərini hər an duymalıdırlar.

Xalqımızın ümummilli lideri Heydər Əliyevin bütün həyatı və fəaliyyəti nəsillərə nümunə olmaqla yanaşı, ideal ailə başçısı kimi göstərdiyi nümunə də misilsizdir. Onun ailə dəyərlərinə verdiyi qiymət həmişə hörmətlə xatırlanır və xatırlanacaqdır. Cəmiyyəti yaşadan və onun varlığını sübut edən ailə meyarlarına ulu öndərin öz münasibəti, öz yanaşması olmuşdur. Ulu öndərimiz H.Ə.Əliyev ailə tərbiyəsində uşaqlara xüsusi diqqətlə, onlara sevgi və məhəbbətlə yanaşmağı tələb edirdi. O deyirdi: ***"Ailə tərbiyəsi öz xarakterinə görə nadir bir haldır. Bu tərbiyə ata-ananın övlada məhəbbəti və uşaqlarında ata-anaya bu cür hissləri kimi bir mənəvi əsas üzərində qurulur..." [1, s. 25].***

Uşaqlara sevgi və qayğı göstərmək böyüklər üçün heç də çətin, mürəkkəb bir iş deyildir, əksinə bu çox asanlıqla başa gəlir. Bunu edən böyüklər özü də sevinir, fərəhlənir və özünü xoşbəxt hiss edir, onlar hər cür stressdən uzaq olmuş olurlar. Uşaqlar böyüklərə sevgi yaşatdıqca böyüklər xoşbəxt olurlar, böyüklərdə məşğulluq yaranır, onlara öz istəklərini necə yerinə yetirməyi öyrədir. Həqiqi, səmimi, təmənnasız sevgi və ailə üzvlərinin bir- birinə qayğısı ilə əhatə olunmuş ailə xoşbəxt ailədir ki, belə ailədən də xoşbəxt uşaqlar, layiqli vətəndaşlar çıxır. Ailədə uşaqların düzgün tərbiyəsi həm ailə üçün, həm də cəmiyyət üçün əhəmiyyətlidir. Görkəmli pedaqoq A.S. Makarenko deyirdi ki, ***düzgün tərbiyə bizim xoşbəxt gələcəyimizdir, pis tərbiyə bizim bədbəxtliyimiz, gələcək göz yaşlarımız, əzablarımızdır [2,s.122].***

Anası tərəfindən uşağın qucaqlanması, bağrına basılması onlar arasında dəri, bədən, göz teması yaranırsa bu uşaqda xoş emosional hiss və duyğular yaranır və uşaq özünü təhlükəsiz, rahat hiss edir. Bu sevgi hissləri ilk növbədə uşağın zəkasını, ağılını, qabiliyyətlərini, istedadını gələcəkdə insanlarla düzgün rəftarını, ünsiyyətini inkişaf etdirir və tərəqqiyə sövq etdirir. Bir körpə nə qədər çox fərqli insan tərəfindən sevilərsə, toxunularsa, o qədər sürətli inkişaf edir. Uşaqlar nə qədər kiçikdirsə, onlar bir o qədər həssas və emosionaldırlar. Bu cəhətdən onlar sevgi və məhəbbəti elə onların üzünə baxanda sezə bilirlər. Hamının, xüsusilə uşaqların sevgiyə, hörmət və qayğıya, qorunmağa ehtiyacı vardır. Bu sevgi və məhəbbət onlara enerji verir, ruh yüksəkliyi yaradır və fəaliyyətlərinə qüvvətli stimullaşdırıcı təsir göstərir.

Uşaqlar bir çox hallarda hiss və duyğularla, intuisiya ilə hərəkət edirlər. Deyə bilərik ki, uşağa sevgi, hörmət, məhəbbət hissləri, hörmət və qayğı nə qədər çox olarsa uşaq bir o qədər sağlam, tərbiyəli, gümrəh və normal böyüyəcəkdir. Uşağın tələbatları içində ən çox tələbat sevgiyə və ona göstərilən qayğı və hörmətdir. Bundan sonra onun başqa tələbatları - yemək, içmək, geymək və s. gəlir. *Uşaqlara sevgi və hörmət daha çox böyüklərin ünsiyyəti vasitəsilə həyata keçirilir. Ünsiyyət şəxsiyyətin inkişafında və formalaşmasında mühüm rol oynayır. Bir fəaliyyət növü kimi ünsiyyətin işgüzar əsası, həm fəallığı təmin edir, həm yaradıcı imkanları inkişaf etdirir, həm də ümumi məqsədə nail olmaq üçün əsas stimullaşdırıcı amil olur. Ən çətin şəraitdə deyilən bircə kəlmə söz belə insanda ruh yüksəkliyi yaradır, ona stimül verir və onda müsbət emosiyaların baş qaldırmasına, nəcib əxlaqi keyfiyyətlərin yaranmasına motivasiya edir. Burada əsl məsələ hər sözdən yerində istifadə etmək, bununla da stimullaşdırıcı, motivasiyeyici ünsiyyətə diqqət yetirilməli və üstünlük verilməlidir.*

Ünsiyyət şəxsiyyətin formalaşmasına, tərbiyəsinə qüvvətli təsir göstərir. Demək olar ki, şəxsiyyətin təşəkkülü və inkişafı qarşılıqlı hörmətə əsaslanan ünsiyyət prosesində həyata keçirilir. Müsbət, sevgi və hörmətə əsaslanan ünsiyyət sayəsində insanda inkişafa tərəqqiyə stimül yaranır və şəxsiyyət keyfiyyətcə dəyişir, onun hərtərəfli, ahəngdar inkişafı mümkün olur ki, o da müəyyən ictimai vəzifəni layiqincə yerinə yetirir, sosial rolu ifa edir, zəruri rəftar və davranış normalarına, praktik fəaliyyət vərdişlərinə yiyələnir, ətraf aləmə fəal surətdə təsir göstərir və həyatda fəal mövqe tutur.

Unutmayaq ki, sevgi və hörmət üzərində qurulan təlim və tərbiyə ən yaxşı tərbiyə metodu hesab edilərək yetişən nəslin inkişafında, həyata hazırlanmasında ən yaxşı stimullaşdırıcı amildir. Yaşadığımız Dünyanı sevgi qurtaracaq.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Əliyev H. Ə. Fəal həyat mövqeyinin formalaşdırılması: mənəvi tərbiyənin təcrübəsi və aktual problemləri // *Xalq*. – 1979. – 30 aprel (17–27 aprel 1979-cu il tarixli material əsasında).
2. Makarenko A. S. *Seçilmiş əsərləri*. – Bakı: Maarif, 1983.

MİLLİ KİMLİYİN SƏSİ: HEYDƏR ƏLİYEV DÖVRÜNDƏ AZƏRBAYCAN DİLİNİN YÜKSƏLİŞİ

Günəl Xaləddin qızı Hüseynli

glhuseynli96@gmail.com

Gəncə şəhər Molla Pənah Vəqif adına 8 nömrəli tam orta məktəb

Xülasə

Məqalədə Heydər Əliyevin dövlətçilik fəlsəfəsi çərçivəsində Azərbaycan dilinin milli kimlik inşasındakı funksiyası araşdırılır. Dil siyasəti yalnız ünsiyyət vasitəsi kimi deyil, həm də milli özünüdərk, müstəqilliyin və tarixi yaddaşın ifadəsi kimi nəzərdən keçirilir. Sovet dövrünün dil üzərindəki ideoloji təzyiqindən çıxış yolları, müstəqillik illərindəki dil quruculuğu tədbirləri, Azərbaycan dilinin dövlət dili statusunun möhkəmləndirilməsi prosesi və bu prosesdə siyasi iradənin rolu ardıcıl şəkildə təhlil edilir. Müqayisəli tarixi-siyasi metodologiyaya əsaslanan tədqiqat göstərir ki, Heydər Əliyev dövründə həyata keçirilən dil islahatları sırf texniki xarakter daşımamış, millətin özünüdərk prosesinin ayrılmaz bir hissəsinə çevrilmişdir.

Açar sözlər: dil siyasəti, milli kimlik, Heydər Əliyev, Azərbaycan dili, dövlət dili, suverenlik.

Giriş

Mövzunun aktuallığı. Dil, bir millətin mövcudluğunu ən dərin qatda ifadə edən simvolik sistemdir. O, insanları bir-birinə bağlayan ünsiyyət vasitəsindən qat-qat artıq məna daşıyır: tarixin saxlandığı arxiv, mədəni yaddaşın ötürüldüyü kanal, milli şüurun formalaşdığı mühitdir. Bu

baxımdan hər hansı bir siyasi çevrilmə dönməsinin dil siyasəti ilə vəhdəti heç də təsadüfi deyil — dövlətlər öz kimliklərini dil vasitəsilə inşa edir, qoruyur və gələcəyə ötürürlər. Azərbaycanın müstəqilliyini bərpa etdiyi 1991-ci ildən etibarən bu vəhdətin ən parlaq nümunəsini məhz Heydər Əliyevin həyata keçirdiyi ardıcıl dil siyasətində görmək mümkündür.

Sovet hakimiyyəti illərində Azərbaycan dili ağır siyasi sıxışdırma prosesindən keçmişdi. Rus dilinin rəsmi ünsiyyət, elm və idarəetmə dili kimi mövqeyini möhkəmləndirdiyi şəraitdə ana dilimiz ikinci plana keçirilmiş, latın əlifbasından kiril əlifbasına zorla keçid isə milli tarixi yaddaşı dərindən sarsıtmışdı. Belə bir tarixi fonda Heydər Əliyevin 1969-cu ildə Azərbaycan SSR-in rəhbərliyinə gəlişi ilə başlayan, 1993–2003-cü illərdə isə müstəqil Azərbaycanın Prezidenti kimi daha da güclü şəkildə davam etdirdiyi dil siyasəti milli kimliyin yenidən inşası layihəsinin mərkəzinə yerləşdirilmişdi.

Problemə qoyuluşu

Tədqiqat belə bir əsas sual ətrafında qurulur: Heydər Əliyevin dil siyasəti yalnız inzibati-texniki bir düzənləmə idimi, yoxsa milli kimliyin siyasi olaraq yenidən müəyyənləşdirilməsinin strateji bir aletimi? Bu suala cavab vermək üçün "dil siyasəti" anlayışının dar həddlərindən çıxmaq, onu dövlətçilik fəlsəfəsi, tarixin yenidən oxunması və milli özünü təsdiq prosesləri ilə birlikdə nəzərdən keçirmək zərurəti yaranır.

Tədqiqatın məqsədi və vəzifələri

Tədqiqatın əsas məqsədi Heydər Əliyev dönməsində dil siyasətinin milli kimlik inşasındakı rolunu sistemli şəkildə üzə çıxarmaqdır. Bu məqsədə çatmaq üçün aşağıdakı vəzifələr müəyyənləşdirilmişdir: Sovet dönməsindəki dil siyasətinin Azərbaycana təsirlərini qiymətləndirmək; Heydər Əliyevin 1969–1982-ci illər arasında həyata keçirdiyi dil tədbirlərini araşdırmaq; 1993–2003-cü illər arasında qəbul edilən dil qanunvericiliyini və əlifba islahatını təhlil etmək; dil siyasəti ilə milli kimlik arasındakı əlaqəni nəzəri müstəvidə əsaslandırmaq.

Ədəbiyyat icmalı

Dil siyasəti ilə milli kimlik arasındakı əlaqə sosiologiya, siyasi fəlsəfə və dilçilik sahələrinin kəsişməsindəki geniş bir tədqiqat meydanını əhatə edir. Benedict Anderson öz fundamental əsərində milləti "təsəvvür edilmiş icma" kimi müəyyənləşdirmiş, ümumi yazılı dilin bu icmanın formalaşmasındakı həlledici rolunu nümayiş etdirmişdir [1]. Ernest Gellner isə millətin inşasında dövlət tərəfindən həyata keçirilən maarifləndirmə siyasəti vasitəsilə dilin birləşdirici rolunu ön plana çəkmişdir [2]. Azərbaycana xas kontekstdə Svante Cornell, Tadeusz Świątochowski və Altay Göyüşov kimi tədqiqatçılar Azərbaycan dövlətçiliyinin formalaşmasındakı dil-kimlik münasibətini müxtəlif bucaqlardan işıqlandırmışlar [3, 4, 5]. Bununla belə, Heydər Əliyev dönməsini bütövlükdə — həm sovet, həm də müstəqillik mərhələsini — əhatə edərək dil siyasətini milli kimlik inşasının layihəsi kimi incələyən sistemli tədqiqatlar hələ də məhduddur. Məhz bu boşluğu doldurmaq məqalənin çıxış nöqtəsini təşkil edir.

Material və metodlar

Tədqiqat müqayisəli tarixi-siyasi analiz metoduna əsaslanır. Sovet dönməsi ilə müstəqillik dövrü arasındakı dil siyasəti müqayisəli şəkildə nəzərdən keçirilmiş; bu müqayisə üçün normativ hüquqi sənədlər — Konstitusiya, dövlət dili haqqında qanun, Prezident fərmanları —, dövrün siyasi nitqləri və rəsmi müraciətlər, habelə Azərbaycan dilçiliyi və tarixşünaslığına aid ikincil mənbələr istifadə edilmişdir. Bunlarla yanaşı, dilçilikdə "dil planlaması" nəzəriyyəsinin — statusun planlaşdırılması, korpusun planlaşdırılması və tətbiqin planlaşdırılması kimi alt kateqoriyalarının — analitik çərçivəsi bu tədqiqata metodoloji əsas kimi tətbiq edilmişdir [6].

Nəticələr

Sovet dönməsinin dil mirası: Siyasi bir irs. Azərbaycan dilinin sovet dönməsindəki taleyini anlamaq üçün dilin yalnız mədəni deyil, ideoloji bir baskı vasitəsinə çevrildiyi prosesi izləmək lazımdır. 1920-ci ildə Sovet hakimiyyəti qurulduqdan az sonra başlayan əlifba dəyişiklikləri bu prosesin ən görünən simgəsi oldu. 1922-ci ildə ərəb əlifbasından latın əlifbasına keçid hələ müəyyən mənada müsbət qarşılandı — ərəb əlifbasının öyrənilməsindəki çətinliklər nəzərə alınanda

latın qrafik sistemi savadsızlığın aradan qaldırılması üçün daha münasib görünürdü. Lakin 1939-cu ildə kiril əlifbasına keçid tamamilə fərqli siyasi motivlərlə həyata keçirildi: bu addım Azərbaycan türkcəsini Türkiyə türkcəsindən ayırmaq, eləcə də regionun digər türkdilli xalqları ilə ünsiyyəti kəsmək məqsədi daşıyırdı [3]. Nəticədə bir nəsil öz ata-baba yazılı mirasından kəsildi; minillər boyunca ərəb qrafikalı yazıda toplanmış ədəbi, fəlsəfi və elmi irsə çıxış imkanı praktik olaraq məhdudlaşdı.

Bundan əlavə, dövlət idarəçiliyinin, ali təhsilin, elmi nəşrlərin və hərbi xidmətin rus dilində aparılması Azərbaycan dilinin sosial prestijini ciddi şəkildə aşağı saldı. Dil sosioloqlarının "diglossia" adlandırdığı bu vəziyyət — yəni iki dilin fərqli sosial funksiyalara ayrılması — öz nəticəsini verdi: ana dili ailə, məhəllə və kənd həyatına sıxışdırıldı, "yüksək" statuslu funksiyalar isə rus dilinə verildi [7]. Nomenklaturada irəliləmək istəyən azərbaycanlılar üçün rus dilini mükəmməl mənimsəmək faktiki olaraq şərtə çevrilmişdi.

Heydər Əliyevin birinci dönəmi: Sovet çərçivəsindən milli dil siyasəti. Heydər Əliyevin 1969-cu ildə Azərbaycan KP-nin birinci katibi seçilməsi ilə respublikanın daxili siyasətində nəzərəcarpacaq dəyişikliklər baş verdi. Hər zaman mövcud sovet çərçivəsinin həddlərində fəaliyyət göstərməli olan Əliyev, bu həddlər daxilində Azərbaycan dilinə milli kimliyin daşıyıcısı kimi açıq üstünlük verən addımlar atmağa başladı. Bu dönəmin ən diqqəti çəkən addımlarından biri 1978-ci ildə Azərbaycan SSR-nin yeni Konstitusiyasının hazırlanması zamanı yaşandı. Digər sovet respublikalarının konstitusiyalarından fərqli olaraq, Azərbaycan Konstitusiyasına Azərbaycan dilinin dövlət dili olduğuna dair müddəə daxil edildi [5]. Bu, sovet siyasi sisteminin sıx normativlərini nəzərə alsaq, son dərəcə cəsarətli bir siyasi addım idi. Belə bir hüquqi müddəanın mövcudluğu formal olaraq simvolik görünsə də, uzunmüddətli perspektivdə mühüm əhəmiyyət kəsb edirdi: Azərbaycan dilinin dövlət dilləri arasında adının keçməsi onun prestijini qorumaq üçün normativ bir dayaq yaradırdı.

Eyni dövrdə respublikanın rəhbər kadrlarının yerləşdirilməsi siyasəti sürətləndi. Azərbaycanlılar dövlət idarəçiliyinin əsas postlarına, elmi-tədqiqat institutlarına, mədəniyyət sahəsinə daha geniş miqyasda cəlb olunmağa başladı. Bu proses Azərbaycan dilinin yenidən idarəetmə dili kimi işlənilməsinə şərait yaratdı. Ali məktəblərdə Azərbaycan dilinin tədrisinin gücləndirilməsi, milli teatr, ədəbiyyat və kinematoqrafiyanın dövlət dəstəyi ilə inkişafı bu siyasətin mədəni ölçüsünü formalaşdırırdı.

Maraqlıdır ki, Heydər Əliyev bu dövrdə sovet ideologiyasının dilə yüklənmiş beynəlmiləlçi çərçivəsini rəsmən rədd etmədən, milli dilin statusunu yüksəltmək üçün həmin çərçivənin içindəki boşluqlardan məharətlə istifadə etdi. Bu, onun dövlətçilik zəkasının ayrıca bir təzahürü idi.

Müstəqillik dönəminin dil siyasəti: Hüquqi çərçivənin inşası. 1991-ci ildə Azərbaycanın müstəqilliyini bərpa etməsinin ardından gəlişən siyasi çaxnaşma mühitində dil məsələsi bir müddət ikinci plana keçdi. Lakin Heydər Əliyevin 1993-cü ildə yenidən hakimiyyətə qayıdışı ilə birlikdə dil siyasəti dövlət gündəminin ön sıralarına çıxdı. Bu dövrdə həyata keçirilən tədbirlər üç əsas istiqamətdə cəmləşdi: konstitusion-hüquqi çərçivənin möhkəmləndirilməsi, əlifba islahatı və dil quruculuğu.

Konstitusion-hüquqi çərçivə. 1995-ci ildə qəbul edilən müstəqil Azərbaycanın Konstitusiyası Azərbaycan dilini açıq şəkildə dövlət dili kimi təsbit etdi. Bunun ardınca 2002-ci ildə "Azərbaycan Respublikasında dövlət dili haqqında" Qanun qəbul edildi. Bu qanun dövlət dilinin istifadə sahələrini ətraflı surətdə müəyyənləşdirdi: dövlət orqanlarında kargüzərlik, məhkəmə icraatı, təhsil sistemi, kütləvi informasiya vasitələri və ictimai həyatın digər sahələri Azərbaycan dilinin işləndiyi rəsmi məkan kimi hüquqi cəhətdən müəyyənləşdirildi [8]. Qanunun qəbulu öz başlı simvolik əhəmiyyəti daşıyırdı: dil artıq yalnız sosial adət məsələsi deyil, hüquqi bir öhdəlik statusu qazanırdı.

Latın əlifbasına qayıdış. 2001-ci ildə Azərbaycan rəsmi olaraq latın qrafikasına keçdi. Bu addım yalnız texniki bir əlifba dəyişikliyi deyildi. Hər şeydən əvvəl, bu, 1939-cu ilə — yəni kiril əlifbasına məcburi keçidin həyata keçirildiyi ilə — açıq bir hesablaşma idi; onilliklər əvvəl

qoparılmış tarixi yaddaş sarğısının sökülməsi cəhdiydi. Eyni zamanda bu addım Azərbaycanı yenidən daha geniş türkdilli dünya ilə — xüsusilə Türkiyə ilə — qrafik birliyin simvolik çərçivəsinə qaytarırdı. Latin əlifbasının dünya dillərinin böyük əksəriyyəti tərəfindən istifadə olunması isə ölkənin üzünü çevirdiyi beynəlxalq istiqamətin əyani ifadəsi kimi çıxış edirdi [4].

Dil quruculuğu. Bu dövəmdə Azərbaycan dilinin lüğət fondunun zənginləşdirilməsinə, rus dilindən keçmə söz birləşmələrinin azaldılmasına, terminoloji sistemin yenidən qurulmasına xüsusi diqqət yetirildi. Elmi-texniki, hüquqi və inzibati terminologiyanın Azərbaycan dili məntiqinə uyğunlaşdırılması üçün müvafiq komissiyanın yaradılması bu istiqamətin institusional dayağını formalaşdırırdı.

Müzakirə

Yuxarıda təsvir edilən tədbirlər məcmusu yalnız dil texnikası müstəvisindən deyil, milli kimlik inşası nəzəriyyəsi çərçivəsindən qiymətləndirilməlidir. Eric Hobsbawm "ənənənin icadı" anlayışı ilə göstərmişdir ki, güclü dövlətlər öz legitimliyini bərkitmək üçün tez-tez keçmişlə simvolik bağlılıq qurur, tarixi yaddaşı yenidən düzənlər [9]. Heydər Əliyevin dil siyasəti bu mənada ikili bir funksiya yerinə yetirdi: bir tərəfdən sovet dövrünün yaralarını sağaldır, millətin tarixlə qopmuş bağını bərpa edirdi; digər tərəfdən isə müstəqil dövlət kimliyi üçün möhkəm mədəni zəmin hazırlayırdı.

Diqqət çəkən bir məqam odur ki, bu dil siyasəti heç vaxt dar etnik millətçilik çərçivəsinə sıxışdırılmadı. Azərbaycan dilinin dövlət dili kimi irəli çəkilməsi, ölkədə yaşayan digər xalqların dil hüquqlarının inkar edilməsi ilə müşayiət olunmadı. Bu tarazlığın saxlanılması həm daxili sivil sülh baxımından, həm də beynəlxalq münasibətlər baxımından əhəmiyyət kəsb edirdi.

Müqayisəli bir perspektivdən baxdıqda, postsovyet məkanındakı digər dövlətlərin dil siyasətləri ilə Azərbaycanın yolu arasında ciddi fərqlər nəzərə çarpır. Ukrayna, Moldova, Gürcüstan kimi ölkələrdə dil məsələsi tez-tez kəskin siyasi qarşıdurmaların mövzusunə çevrildi. Azərbaycanda isə Heydər Əliyev dil islahatlarını dövlət idarəçiliyinin sabitliyi ilə paralel aparmağı bacardı. Bu, siyasi iradə ilə zərif siyasi tarazlığın birlikdə işlədildiyi nadir nümunələrdən biridir.

Heydər Əliyev dövründə dil siyasəti yalnız hazırkı ünsiyyəti tənzimləmirdi, eyni zamanda keçmişin yenidən təfsir edilməsinin bir aracına çevrilmişdi. Latin əlifbasına qayıdış, 1939-cu ildəki kiril siyasətini daxili bir zərurət kimi deyil, xarici bir dayatma kimi kodlaşdırırdı. Azərbaycan dilinin dövlət dili kimi hüquqi möhkəmlənməsi isə millətin sovet sistemindəki assimilyasiya siyasətinə məruz qalmış, lakin öz kimliyini qoruyub saxlamış bir subyekt olduğunu simvolik olaraq bəyan edirdi. Bu baxımdan dil siyasəti milli rəvayətin — "biz kimik, haradan gəlirik, hara gedirik" suallarına verilən ortaql cavabın — formalaşmasında həlledici bir rol oynadı.

Yekun nəticə

Bu tədqiqat göstərir ki, Heydər Əliyev dövründəki dil siyasəti sırf texniki bir dil planlaması əməliyyatı deyildi. O, eyni zamanda milli kimliyin tarixi zərurəti baxımından yenidən müəyyənləşdirilməsi, sovet dövrünün mənəvi xəsarətlərinin simvolik olaraq sağaldılması və müstəqil Azərbaycanın özünü dünyaya tanıtməsi prosesinin mühüm bir hissəsini təşkil edirdi. Azərbaycan dilinin Konstitusiyada dövlət dili kimi sabitləşdirilməsi, dövlət dili qanununun qəbulu, latın əlifbasına keçid və dil quruculuğu sahəsindəki tədbirlər — bütün bunlar bir-birini tamamlayan, bütövlükdə ardıcıl bir milli kimlik layihəsinin parçaları idi.

Elmi əhəmiyyəti baxımından bu araşdırma "dil siyasəti" anlayışını siyasi fəlsəfə, tarix və mədəniyyət sosiologiyasının kəsişməsindəki daha geniş bir çərçivədə nəzərdən keçirməyin zərurətini ortaya qoyur. Praktiki əhəmiyyəti isə ondan ibarətdir ki, dil quruculuğunun milli kimliyin möhkəmləndirilməsindəki strateji rolu bu günün siyasət yapıcıları, pedaqoqlar və mədəniyyət işçiləri üçün dərs çıxarılmalı bir model olaraq önəmini qoruyur.

Gələcək tədqiqatlarda Heydər Əliyev dövrü dil siyasətinin icra mexanizmləri, cəmiyyətin müxtəlif təbəqələrindəki qavranılması və uzunmüddətli demoqrafik-sosioloji nəticələri daha ətraflı müzakirə olunmalıdır.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Anderson B. Imagined Communities: Reflections on the Origin and Spread of Nationalism. London: Verso, 1983. 256 s.
2. Gellner E. Nations and Nationalism. Oxford: Blackwell, 1983. 150 s.
3. Cornell S.E. Azerbaijan Since Independence. New York: M.E. Sharpe, 2011. 496 s.
4. Świętochowski T. Russia and Azerbaijan: A Borderland in Transition. New York: Columbia University Press, 1995. 272 s.
5. Göyüşov A. Azərbaycan milli kimliyinin tarixi kökləri. Bakı: Elm, 2007. 310 s.
6. Cooper R.L. Language Planning and Social Change. Cambridge: Cambridge University Press, 1989. 216 s.
7. Fishman J.A. Sociolinguistics: A Brief Introduction. Rowley: Newbury House, 1970. 160 s.
8. Azərbaycan Respublikasında dövlət dili haqqında Qanun. Bakı, 2002. Azərbaycan Respublikasının Qanunvericilik Toplusu, 2002, № 6.
9. Hobsbawm E., Ranger T. (red.) The Invention of Tradition. Cambridge: Cambridge University Press, 1983. 320 s.

İBTİDAİ SİNİF MÜƏLLİMLƏRİNİN PEŞƏKAR İNKİŞAFININ MÜASİR İSTİQAMƏTLƏRİ

Gülzar Mirzəəğa qızı Abdullayeva
baş müəllim

Bakı Dövlət Universitetinin dissertantı
kerimzadeh85@gmail.com
Azərbaycan Dillər Universiteti

Xülasə

Müasir təhsil mühitində baş verən global dəyişikliklər, xüsusilə rəqəmsallaşma prosesinin sürətlənməsi, eləcə də səriştə əsaslı təhsil modelinə keçid müəllimlərin peşəkar hazırlığına yeni və daha yüksək tələblər irəli sürür. Bu baxımdan müəllimlərin yalnız nəzəri biliklərlə kifayətlənməyərək praktik bacarıqlarını, pedaqoji səriştələrini və innovativ yanaşma qabiliyyətlərini inkişaf etdirmələri zəruri hesab olunur. Tədqiqat çərçivəsində müəllimlərin rəqəmsal kompetensiyalarının inkişafı, innovativ və interaktiv təlim metodlarının tətbiqi, reflektiv düşünmə bacarıqlarının formalaşdırılması, həmçinin fasiləsiz peşəkar inkişaf mexanizmlərinin əhəmiyyəti geniş şəkildə təhlil edilmişdir. Bununla yanaşı, müəllimlərin özünüinkişaf strategiyaları, əməkdaşlıq mühiti və təcrübə mübadiləsinin onların pedaqoji fəaliyyətinə təsiri də nəzərdən keçirilmişdir. Aparılmış təhlillər nəticəsində müəyyən edilmişdir ki, müəllimlərin peşəkar inkişafı təlim prosesinin keyfiyyətinin yüksəldilməsində, şagirdlərin tənqidi və yaradıcı düşünmə bacarıqlarının, problem həll etmə və əməkdaşlıq qabiliyyətlərinin formalaşdırılmasında mühüm rol oynayır. Bu isə öz növbəsində müasir təhsil sistemində keyfiyyətli insan kapitalının formalaşdırılmasına xidmət edir.

Açar sözlər: ibtidai təhsil, müəllim, peşəkar inkişaf, səriştə əsaslı təhsil, reflektiv bacarıqlar

Giriş

Təhsilin inkişafı cəmiyyətin sosial-iqtisadi rifahının yüksəldilməsində və dayanıqlı insan kapitalının formalaşdırılmasında mühüm strateji rol oynayır. Müasir dövrdə elmi-texnoloji tərəqqinin sürətlənməsi, rəqəmsal transformasiyanın genişlənməsi və qloballaşma proseslərinin dərinləşməsi təhsil sisteminin məzmun və strukturunda ciddi dəyişiklikləri zəruri etmişdir. Bu dəyişikliklər nəticəsində təhsil yalnız biliklərin ötürülməsi funksiyası ilə məhdudlaşmır, həm də fərdin kompetensiyalarının, yaradıcı düşünmə qabiliyyətinin, tənqidi yanaşmasının və sosial bacarıqlarının formalaşdırılmasına yönəlmiş çoxşaxəli bir sistemə çevrilmişdir. Bu məqamda

müəllimlərin peşəkar inkişafı xüsusi aktuallıq kəsb edir. Müəllimlər təhsil prosesinin əsas aparıcı qüvvəsi kimi çıxış etdiklərindən onların bilik, bacarıq və səriştələrinin daim yenilənməsi təhsil keyfiyyətinin yüksəldilməsinin əsas şərtlərindən biri hesab olunur. Xüsusilə ibtidai sinif müəllimləri şagirdlərin təməl savadlılığının, idraki bacarıqlarının və sosial davranış modellərinin formalaşmasında həlledici rol oynayırlar. Buna görə də onların peşəkar hazırlığı yalnız ilkin pedaqoji biliklərlə deyil, həm də müasir təlim texnologiyalarına yiyələnmə, fərdi yanaşma tətbiqi və innovativ pedaqoji metodlardan istifadə bacarıqları ilə xarakterizə olunmalıdır. Eyni zamanda, müasir təhsil mühiti müəllimdən fasiləsiz öyrənmə, özünüinkışaf və dəyişən şəraitə operativ uyğunlaşma tələb edir. Bu baxımdan müəllimlərin peşəkar inkişafı dinamik və davamlı proses kimi qiymətləndirilir və təhsil sisteminin ümumi səmərəliliyinə birbaşa təsir göstərən əsas amillərdən biri kimi çıxış edir. Müasir təhsil sistemi müəllimdən yalnız biliklərin ötürülməsini deyil, eyni zamanda şagirdlərdə kompetensiyaların, yəni bilik, bacarıq və dəyərlərin integrativ şəkildə formalaşdırılmasını tələb edir. Bu yanaşma müəllimin rolunu dəyişdirərək onu bilik verən subyektdən daha çox öyrənmə prosesini təşkil edən və istiqamətləndirən fasilitator mövqeyinə gətirir. Bununla yanaşı, təhsil sistemində baş verən sürətli dəyişikliklər, rəqəmsallaşma, yeni pedaqoji texnologiyaların tətbiqi və səriştə əsaslı təhsilə keçid müəllimlərin peşəkar inkişafının daim yenilənməsini zəruri edir. Lakin mövcud praktikada müəllimlərin peşəkar inkişaf imkanlarının müasir tələblərə tam uyğunlaşdırılması, onların sistemli və fasiləsiz şəkildə dəstəklənməsi hələ də aktual elmi-pedaqoji problem olaraq qalır. Bu vəziyyət ibtidai sinif müəllimlərinin peşəkar hazırlığı məsələsini daha da aktuallaşdırır. Tədqiqatın əsas məqsədi ibtidai sinif müəllimlərinin peşəkar inkişafının müasir istiqamətlərini elmi-nəzəri və praktik baxımdan müəyyənləşdirməkdən ibarətdir. Bu məqsədə nail olmaq üçün aşağıdakı vəzifələr müəyyən edilmişdir:

- müəllimlərin peşəkar inkişafının nəzəri-metodoloji əsaslarını təhlil etmək;
- müasir pedaqoji təcrübədə peşəkar inkişafın əsas istiqamətlərini müəyyənləşdirmək;
- rəqəmsallaşma və innovativ təlim texnologiyalarının müəllim fəaliyyətinə təsirini araşdırmaq;
- peşəkar inkişafın təlim prosesinin keyfiyyətinə təsirini qiymətləndirmək;
- fasiləsiz peşəkar inkişafın tətbiqi imkanlarını sistemləşdirmək [1].

Mövcud elmi-pedaqoji ədəbiyyatın təhlili göstərir ki, müəllimlərin peşəkar inkişafı təhsil sisteminin keyfiyyətini müəyyən edən əsas amillərdən biri kimi çıxış edir. Bu sahədə aparılan tədqiqatlarda **M. Fullan (2007)** müəllimlərin peşəkar inkişafını təhsil islahatlarının əsas hərəkətverici qüvvəsi kimi qiymətləndirir və onun fasiləsiz xarakter daşdığını vurğulayır [8]. Eyni zamanda, **C. Day (1999)** müəllim peşəkarlığını ömürboyu öyrənmə prosesi ilə əlaqələndirərək, davamlı inkişafın təhsil keyfiyyətinə birbaşa təsir etdiyini qeyd edir [7]. Tədqiqatçılar vurğulayırlar ki, müasir müəllim yalnız fənn biliklərinə deyil, eyni zamanda pedaqoji səriştələrə, rəqəmsal bacarıqlara və reflektiv düşünmə qabiliyyətinə malik olmalıdır.

Bu baxımdan **Avalos (2011)** müəllimlərin peşəkar inkişafını onların praktik təcrübə, əməkdaşlıq və refleksiya əsasında formalaşan dinamik proses kimi izah edir [5]. Araşdırmalarda qeyd olunur ki, rəqəmsal texnologiyaların tədris prosesinə inteqrasiyası müəllimlərin peşəkar fəaliyyətini daha çevik və effektiv edir, şagirdlərin öyrənmə motivasiyasını artırır və fərdi yanaşmanı gücləndirir.

Bu fikri **Burns və Riçards (2009)** da dəstəkləyərək, müəllim hazırlığında texnoloji bacarıqların mühüm yer tutduğunu göstərir [6]. Eyni zamanda, innovativ metodların tətbiqi və fasiləsiz təlim (lifelong learning) müəllimlərin dəyişən təhsil mühitinə adaptasiyasını asanlaşdırır. Bəzi tədqiqatlar isə göstərir ki, peşəkar inkişafın səmərəliliyi yalnız formal təlimlə deyil, həm də müəllimlərin əməkdaşlıq, təcrübə mübadiləsi və refleksiya fəaliyyətləri ilə daha da güclənir. **Riçards və Farrell (2005)** bu prosesi fərdi və kollektiv öyrənmə fəaliyyətlərinin inteqrasiyası kimi qiymətləndirirlər [13]. Bu baxımdan müəllimlərin davamlı inkişafı kompleks və çoxşaxəli pedaqoji proses kimi qəbul edilir.

Material və metodlar

Tədqiqat zamanı problemə kompleks yanaşma tətbiq olunmuş, əsasən nəzəri və analitik tədqiqat metodlarından istifadə edilmişdir. Belə ki, müəllimlərin peşəkar inkişafının müasir istiqamətlərinin müəyyənləşdirilməsi məqsədilə elmi-nəzəri təhlil, müqayisəli təhlil, ümumiləşdirmə və sistemləşdirmə metodları əsas tədqiqat vasitələri kimi seçilmişdir.

Nəzəri təhlil vasitəsilə mövcud pedaqoji yanaşmalar, konseptual modellər və beynəlxalq təcrübələr öyrənilmiş, müqayisəli metod vasitəsilə müxtəlif tədqiqatçıların yanaşmaları qarşılaşdırılmışdır. Ümumiləşdirmə metodu isə əldə olunan nəticələrin sistemləşdirilməsinə və elmi nəticə çıxarılmasına imkan vermişdir.

Tədqiqatın aparılması zamanı geniş elmi informasiya bazasından istifadə olunmuşdur. Buraya pedaqogika və təhsil sahəsinə dair monoqrafiyalar, elmi məqalələr, beynəlxalq və yerli tədqiqatlar, həmçinin normativ-hüquqi sənədlər daxil edilmişdir. Xüsusilə Azərbaycan Respublikasının təhsil siyasətini müəyyən edən dövlət sənədləri, kurikulum materialları və təhsilin inkişaf strategiyası ilə bağlı sənədlər əsas mənbələr kimi götürülmüşdür. Bundan əlavə, müəllim hazırlığı və peşəkar inkişafı ilə bağlı beynəlxalq təşkilatların (UNESCO, OECD və s.) tövsiyə və hesabatları da təhlilə cəlb olunmuşdur [14]. Tədqiqatda əldə edilmiş məlumatların daha dərinlən təhlili üçün keyfiyyət yönümlü metodlardan istifadə edilmişdir. Xüsusilə məzmun analizi metodu vasitəsilə elmi mənbələrdə irəli sürülən fikirlər sistemləşdirilmiş, müəllimlərin peşəkar inkişaf istiqamətləri üzrə əsas tendensiyalar müəyyənləşdirilmişdir. Sistemli yanaşma isə tədqiqat obyektinin – ibtidai sinif müəllimlərinin peşəkar inkişafının ayrı-ayrı komponentlərinin (rəqəmsal kompetensiyalar, reflektiv bacarıqlar, innovativ metodlar və s.) qarşılıqlı əlaqədə öyrənilməsinə şərait yaratmışdır. Bu yanaşma nəticəsində müəllim peşəkarlığının çoxşaxəli və dinamik xarakteri elmi şəkildə əsaslandırılmışdır.

Nəticələr (Results). Tədqiqatın aparılması nəticəsində ibtidai sinif müəllimlərinin peşəkar inkişafının müasir istiqamətləri üzrə bir sıra mühüm elmi nəticələr əldə edilmişdir. Aparılan nəzəri təhlil və müqayisəli araşdırmalar göstərir ki, müasir təhsil mühitində müəllimlərin peşəkar fəaliyyətinin səmərəliliyi bir neçə əsas istiqamət üzrə formalaşır və bu istiqamətlər bir-biri ilə sıx qarşılıqlı əlaqədə inkişaf edir. Əldə olunan nəticələrə əsasən, ilk növbədə müəllimlərin **rəqəmsal kompetensiyalarının inkişafı** tədris prosesinin keyfiyyətinə birbaşa təsir edən əsas amillərdən biri kimi müəyyən edilmişdir. Rəqəmsal texnologiyalardan səmərəli istifadə edən müəllimlər dərş prosesini daha interaktiv, çevik və şagirdyönümlü şəkildə təşkil edir, bu isə şagirdlərin dərş marağını və motivasiyasını artırır. İkinci mühüm istiqamət kimi **innovativ təlim metodlarının tətbiqi** müəyyən edilmişdir. Tədqiqat göstərir ki, layihə əsaslı öyrənmə, problem yönümlü təlim və əməkdaşlıq əsaslı fəaliyyətlərdən istifadə edən müəllimlər şagirdlərin idraki fəallığını artırır və onların yaradıcı düşünmə bacarıqlarını inkişaf etdirir. Üçüncü istiqamət **reflektiv bacarıqların formalaşdırılması** ilə bağlıdır. Müəllimlərin öz pedaqoji fəaliyyətini analiz etməsi, dərş prosesini qiymətləndirməsi və özünüinkişaf istiqamətində addımlar atması peşəkar inkişafın davamlılığını təmin edən əsas faktorlardan biri kimi çıxış edir. Dördüncü istiqamət isə **fəasiləz peşəkar inkişafın genişlənməsi** ilə əlaqədardır [9]. Nəticələr göstərir ki, müəllimlərin davamlı təlimlərdə, seminar və təcrübə mübadiləsi proqramlarında iştirakı onların peşə səriştələrinin sistemli şəkildə inkişafına şərait yaradır. Eyni zamanda, aparılan təhlillər və ümumiləşdirilmiş statistik göstəricilər göstərir ki, müasir pedaqoji yanaşmalardan və innovativ metodlardan istifadə edən müəllimlərin tədris keyfiyyəti ənənəvi metodlardan istifadə edən müəllimlərlə müqayisədə daha yüksəkdir. Bu isə müəllimlərin peşəkar inkişafının təhsil nəticələrinə birbaşa və müsbət təsir göstərdiyini təsdiqləyir.

Müzakirə (Discussion). Aparılan tədqiqat nəticələrinin təhlili göstərir ki, müasir təhsil sistemində müəllimin rolu keyfiyyətcə yeni məzmun kəsb edir. Müəllim artıq yalnız biliklərin ötürücüsü kimi deyil, eyni zamanda təlim prosesinin planlaşdırıcısı, təşkilatçısı, istiqamətləndiricisi və şagirdlərin idraki fəaliyyətinin stimullaşdırıcısı kimi çıxış edir. Bu yanaşma müəllimin pedaqoji fəaliyyətində ənənəvi “öyrədən” modeldən “öyrənməyə yönləndirən” modelə keçidi zəruri edir [6]. Digər tədqiqatlarla müqayisəli təhlil göstərir ki, rəqəmsallaşma prosesinin təhsilə inteqrasiyası və innovativ pedaqoji yanaşmalar müəllimlərin peşəkar inkişafında həlledici rol oynayır. Xüsusilə rəqəmsal tədris vasitələrinin istifadəsi, interaktiv platformalar və onlayn resurslardan səmərəli

istifadə müəllimlərin pedaqoji fəaliyyətini daha çevik və effektiv edir. Eyni zamanda, bu amillər şagirdlərin öyrənmə prosesində fəallığını artırır və fərdi yanaşmanın tətbiqinə imkan yaradır. Bundan əlavə, innovativ təlim metodlarının tətbiqi müəllimlərin peşəkar səriştələrinin inkişafını sürətləndirir və onların pedaqoji düşünmə tərzini modernləşdirir. Beləliklə, müasir təhsil yanaşmaları müəllim fəaliyyətində reflektivlik, yaradıcı yanaşma və fasiləsiz inkişaf prinsipini ön plana çıxarır.

Yekun nəticə (Conclusion). Tədqiqatın ümumi nəticəsi göstərir ki, ibtidai sinif müəllimlərinin peşəkar inkişafı müasir təhsil sisteminin əsas prioritet istiqamətlərindən biri olmaqla yanaşı, təhsil keyfiyyətinin yüksəldilməsində həlledici rol oynayır. Müəllimlərin peşəkar səriştələrinin inkişafı şagirdlərin təlim nəticələrinə birbaşa təsir göstərir. Tədqiqatın elmi nəticələri müəllim hazırlığı üzrə nəzəri biliklərin zənginləşdirilməsinə, pedaqoji səriştəlilik anlayışının daha dərinlən dərk olunmasına xidmət edir. Praktiki baxımdan isə əldə olunan nəticələr müəllim hazırlığı proqramlarının təkmilləşdirilməsi, ixtisasartırma kurslarının məzmununun modernləşdirilməsi və tədris prosesində innovativ yanaşmaların tətbiqi üçün mühüm baza yaradır. Aparılan tədqiqatın nəticələrinə əsaslanaraq aşağıdakı tövsiyələr irəli sürülür:

- müəllimlər üçün fasiləsiz peşəkar inkişaf və ixtisasartırma proqramları daha geniş və sistemli şəkildə təşkil edilməlidir;
- müəllimlərin rəqəmsal bacarıqlarının inkişafına xüsusi diqqət yetirilməli, bu sahədə praktik təlimlər artırılmalıdır;
- tədris prosesində innovativ və interaktiv təlim metodlarının tətbiqi genişləndirilməlidir;
- müəllimlərin reflektiv fəaliyyət bacarıqları gücləndirilməli və özünüinkişaf mədəniyyəti təşviq olunmalıdır;
- məktəblərdə əməkdaşlıq və təcrübə mübadiləsinə əsaslanan peşəkar inkişaf mühiti formalaşdırılmalıdır.

Yekun olaraq qeyd etmək olar ki, müəllimlərin peşəkar inkişafının davamlılığı təhsil sisteminin dayanıqlı inkişafının əsas şərtlərindən biridir. Bu proses yalnız fərdi müəllimlərin deyil, bütövlükdə təhsil müəssisələrinin keyfiyyət göstəricilərinə müsbət təsir göstərir. Gələcək tədqiqatlarda bu istiqamətin daha geniş empirik araşdırılması məqsədəuyğun hesab olunur.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Abbasov A.N. Müəllim hazırlığına yeni yanaşmalar. Bakı: Mütərcim, 2012.
2. Azərbaycan 2020: gələcəyə baxış. İnkişaf Konsepsiyasının təsdiq edilməsi haqqında Azərbaycan Respublikası Prezidentinin Fərmanı. Bakı şəhəri, 29 dekabr, 2012
3. Azərbaycanda peşə təhsili və təliminin inkişafına dair Strateji yol Xəritəsi, Bakı, 2016, 52 s.3.
4. Azərbaycan Respublikasında təhsilin inkişafı üzrə dövlət strategiyası, Bakı: 2013.
5. Avalos, B. Teacher professional development in teaching and teacher education over ten years. *Teaching and Teacher Education*, 27(1), 2011, pp.10-20.
6. Burns, A., & Richards, J. C. *The Cambridge guide to second language teacher education*. Cambridge: Cambridge University Press, 2009.
7. Day, C. *Developing teachers: The challenges of lifelong learning*. London: Falmer Press, 1999.
8. Fullan, M. *The new meaning of educational change* (4th ed.). New York: Teachers College Press, 2007.
9. Fullan, M., & Hargreaves, A. *Bringing the profession back in: Teacher development and educational change*. New York: Teachers College Press, 2016.
10. İlyasov, M. İ. *Müəllim peşəkarlığı və pedaqoji səriştəlilik*. Bakı: Elm və təhsil nəşriyyatı, 2018.
11. Mahmudov, M. C., Hüseynzadə, R. L., digər müəlliflər. *Müəllim hazırlığının aktual problemləri və modernləşdirilməsi*. Bakı: Mütərcim, 2015.
12. Mehrabov A.O. Azərbaycan Təhsilinin müasir problemləri Bakı, Mütərcim, 2010.
13. Richards, J. C., & Farrell, T. S. C. *Professional development for language teachers*. Cambridge: Cambridge University Press, 2005.

14. UNESCO. *Education 2030: Incheon Declaration and Framework for Action*. Paris: UNESCO, 2015
15. Veysova, Z. *Müasir təlim texnologiyaları*. Bakı: Təhsil Nəşriyyatı, 2010.

TƏHSİLDƏ İNNOVASIYA: RƏQƏMSAL MEDİA VƏ HEYDƏR ƏLİYEV İRSİNİN ÖYRƏDİLMƏSİ

Sahibə Mehdi qızı İbrahimova

Baş müəllim

sahiba_ibragimova@mail.ru

Bakı Slavyan Universiteti

Xülasə

Müasir dövrdə rəqəmsal texnologiyalar cəmiyyətin bütün sahələrinə, o cümlədən təhsil sisteminə dərin təsir göstərir. Xüsusilə rəqəmsal öyrənmə təhsildə geniş yayılmış və effektiv vasitə kimi qəbul edilmişdir. Bununla belə, ümumtəhsil məktəblərində rəqəmsal medianın tətbiqi ilə bağlı müxtəlif mübahisələr mövcuddur. Bu məqalədə rəqəmsal vasitələrin tədris prosesində istifadəsi imkanları və onların effektiv tətbiqi üçün zəruri didaktik şərtlər təhlil edilir.

Təhsil sistemi sürətlə dəyişən texnologiyalarla sıx əlaqədə inkişaf edir. Rəqəmsal medianın geniş yayılması tədris prosesinə yeni imkanlar qazandırmış, müəllim və tələbələr üçün daha çevik, interaktiv və effektiv öyrənmə mühiti yaratmışdır. Bu baxımdan, milli irsin, xüsusilə Heydər Əliyev kimi tarixi şəxsiyyətlərin fəaliyyət və ideyalarının tədrisdə müasir üsullarla təqdim edilməsi xüsusi aktualıq kəsb edir.

Açar sözlər: rəqəmsal media, təhsildə innovasiya, tədris texnologiyaları, informasiya-kommunikasiya texnologiyaları, (İKT)Elektron təhsil (e-learning), multimedia təlimi, interaktiv öyrənmə, rəqəmsal resurslar

Rəqəmsal media dedikdə elektron resurslar, multimedia materialları, sosial platformalar, interaktiv təqdimatlar və onlayn təhsil mühitləri nəzərdə tutulur. Bu vasitələr ənənəvi tədris metodlarını tamamlayaraq məlumatın daha vizual və yadda qalan formada təqdiminə imkan yaradır. Xüsusilə tarix və ictimai fənlərin tədrisində rəqəmsal medianın tətbiqi şagirdlərin mövzuya marağını artırır və onların analitik düşünmə bacarıqlarını inkişaf etdirir.

Heydər Əliyev irsinin öyrədilməsi Azərbaycan təhsilinin mühüm istiqamətlərindən biridir. Onun dövlət quruculuğu, milli ideologiyanın formalaşdırılması və müstəqil Azərbaycanın inkişafındakı rolu gənc nəslə düzgün və dolğun şəkildə çatdırılmalıdır. Rəqəmsal media bu prosesdə mühüm vasitəyə çevrilir. Məsələn, sənədli videolar, interaktiv xəritələr, arxiv materiallarının rəqəmsal versiyaları və virtual sərgilər şagirdlərə tarixi hadisələri daha dərinlən qavramağa kömək edir [2].

Bundan əlavə, sosial media platformaları və təhsil yönümlü tətbiqlər vasitəsilə Heydər Əliyevin həyatı və fəaliyyəti ilə bağlı məlumatlar geniş auditoriyaya çatdırıla bilər. Onlayn müzakirələr, vebinarlar və rəqəmsal layihələr tələbələrin fəal iştirakını təmin edir və onların tədqiqat bacarıqlarını gücləndirir. Bu yanaşma tədris prosesini daha müasir və tələbəyönümlü edir.

Rəqəmsal medianın təhsildə tətbiqi yalnız texnoloji yenilik deyil, həm də pedaqoji yanaşmanın dəyişməsidir. Müəllimlər artıq bilik ötürən deyil, daha çox istiqamət verən və fasilitator rolunda çıxış edirlər. Bu isə şagirdlərin müstəqil öyrənmə qabiliyyətini artırır və onların informasiya ilə işləmə bacarıqlarını formalaşdırır.

XXI əsrdə rəqəmsal transformasiya təhsil sisteminin strukturuna və məzmununa əhəmiyyətli dəyişikliklər gətirmişdir. Rəqəmsal media artıq gündəlik həyatın ayrılmaz hissəsinə çevrilmiş və təlim-tədris prosesində yeni imkanlar yaratmışdır. Bununla yanaşı, müəllimlərin rəqəmsal kompetensiyalarının yetərli səviyyədə olmaması və vahid təlim standartlarının mövcud olmaması

bu sahədə müəyyən çətinliklər yaradır. Rəqəmsal medianın tədrisdə istifadəsi çox aktualdır və zəruridir.

Rəqəmsal texnologiyalar tədris prosesində müxtəlif formalarda tətbiq oluna bilər. İnteraktiv təqdimatlar, videomateriallar və simulyasiyalar mürəkkəb mövzuların izahını asanlaşdırır və şagirdlərin diqqətini artırır. Bundan əlavə, onlayn platformalar fərdiləşdirilmiş tədris imkanları təqdim edir və şagirdlərin fərqli öyrənmə tempinə uyğunlaşmağa şərait yaradır. Rəqəmsal alətlər həmçinin əməkdaşlıq əsaslı öyrənməni təşviq edir və şagirdlərin sosial bacarıqlarının inkişafına töhfə verir. Burada didaktik yanaşmalar və əsas prinsiplər nəzərə alınmalıdır.

Rəqəmsal medianın effektiv istifadəsi müəyyən didaktik prinsiplərə əsaslanmalıdır. İlk növbədə, texnologiya tədrisin məqsədlərinə xidmət etməlidir və sadəcə vasitə kimi deyil, məqsədyönlü şəkildə tətbiq olunmalıdır. Media savadlılığının inkişafı həm müəllimlər, həm də şagirdlər üçün vacibdir. Bundan başqa, ənənəvi və rəqəmsal metodların balanslı şəkildə integrasiyası daha səmərəli nəticələr verir. Tədris prosesində məlumat təhlükəsizliyi və etik normalara riayət olunması da mühüm əhəmiyyət kəsb edir. Rəqəmsal medianın cəmiyyətə təsiri (elmi üslubda tərcümə) təkzib oluna bilməz [1].

XXI əsrdə rəqəmsal media uşaqların, yeniyetmələrin və böyüklərin gündəlik həyatını müəyyənləşdirən əsas amillərdən birinə çevrilmiş, beləliklə də gündəlik həyatın ayrılmaz və adi bir hissəsi olmuşdur. Bu proses insanların getdikcə daha çox vaxtını virtual mühitdə keçirməsinə səbəb olur. Spitzerin fikrincə, Amerika Birləşmiş Ştatlarında gənclər artıq rəqəmsal media ilə yuxudan daha çox vaxt keçirirlər.

1990-cı illərin ikinci yarısından etibarən internet sənayeləşmiş ölkələrdə geniş şəkildə istifadə olunmağa başlanmışdır. Keçən əsrin 1990-cı illərindən etibarən “media cəmiyyəti”nin formalaşdığı qeyd olunur və media demək olar ki, həyatın bütün sahələrinə təsir edir. Schorbun qeyd etdiyi kimi, “davamlı informasiya və kommunikasiya istiqamətində inkişaf bütün həyat sahələrinin mediayalaşması ilə sıx bağlıdır”.

Beləliklə, media artıq yalnız əyləncə və informasiya vasitəsi kimi çıxış etmir, eyni zamanda sənayeləşmiş ölkələrdə insanların həyat tərzinə, davranışlarına və sosial münasibətlərinə əhəmiyyətli dərəcədə təsir göstərir. Rəqəmsal medianın və internetin rolu (elmi üslubda tərcümə) müasir dövrdə tədrisin təşkilində əhəmiyyətli yer tutur.

XXI əsrdə internet əyləncə, kommunikasiya və bilik əldə etmə vasitəsi kimi çıxış edən əsas media hesab olunur. Rəqəmsal media həm əyləncə, həm informasiya, həm də sosial məqsədlər üçün geniş şəkildə istifadə olunur. Müasir dövrdə demək olar ki, hər bir uşaq fərdi kiçik kompüter funksiyasını yerinə yetirən mobil telefona malikdir və bu cihazlar keçmişdə istifadə olunan kompüterlərdən daha yüksək performans göstərir. Texnologiyaları və “ağıllı cihazlar” (məsələn, iPhone və planşetlər) internetin istifadə formasını dəyişdirmiş və onu davamlı olaraq əlçatan etmişdir. “Digital Natives” adlandırılan nəsil internetdən görüşləri təşkil etmək, tədbirlərdə iştirak etmək və asudə vaxtlarını planlaşdırmaq üçün istifadə edir, eyni zamanda maraqlı məlumatları yadda saxlamaq üçün koqnitiv resurslarından yararlanır.

Bu nəsil texnologiyalardan istifadə zamanı yüksək uyğunlaşma qabiliyyəti nümayiş etdirir; onlar təlimat kitabçası olmadan smartfonlara telefon kitabçasını yükləyə, tətbiqləri quraşıra və yeni cihazlardan səmərəli istifadə edə bilirlər. İnnovativ ekran texnologiyaları, əməliyyat sistemləri və giriş vasitələri intuitiv istifadəyə imkan yaradır və bu imkanlar davamlı şəkildə təkmilləşdirilir.

Beləliklə, internet “demək olar ki, qlobal miqyaslı informasiya və kommunikasiya şəbəkəsi” kimi xarakterizə olunur; burada getdikcə daha sürətli məlumat ötürülməsi, geniş server imkanları və sürətlə inkişaf edən proqram təminatı standartları yeni funksiyaların yaranmasına şərait yaradır. Bu zaman üstünlüklər və çətinliklərdə nəzərə alınmalıdır.

Rəqəmsal medianın tətbiqi təhsil prosesində motivasiyanı artırır, məlumatlara çıxışı genişləndirir və öyrənmə prosesini daha çevik edir. Lakin texniki infrastrukturun zəifliyi, rəqəmsal bərabərsizlik və diqqətin yayınması kimi problemlər bu sahədə əsas çətinliklərdəndir. Həmçinin

müəllimlərin kifayət qədər hazırlıqlı olmaması rəqəmsal vasitələrin effektiv istifadəsinə mane ola bilər.

Bu şagirdlərin, valideynlərin, müəllimlərin və məktəb rəhbərlərinin gündəlik həyatına və kommunikasiya formalarına da əhəmiyyətli təsir göstərir. Media artıq yalnız ünsiyyət vasitəsi kimi deyil, eyni zamanda məhsuldar iş aləti kimi istifadə olunur və avtomobillər, soyuducular və biletlər aparatları kimi bir çox texniki cihazların idarə olunmasında mühüm rol oynayır. Rəqəmsal media və multimedia iqtisadi, elmi və siyasi sahələrə, eləcə də təhsil, maliyyə və əyləncə sektorlarına geniş təsir göstərir. Beləliklə, onlar müxtəlif həyat sahələrinə nüfuz edir və ümumilikdə həyat tərzinin dəyişməsinə səbəb olur [4].

Fərqli sahələr yeni medianın inkişafı və transformasiyasında müxtəlif dərəcədə iştirak edir. Xüsusilə qəzet və kitab nəşriyyatları, eləcə də musiqi və film sənayesi bu dəyişikliklərdən daha çox təsirlənir. Təhsil sistemi isə rəqəmsal transformasiya kontekstində ciddi çağırışlarla üz-üzə qalır (bax: “Rəqəmsal dönüş, onun təsirləri və çağırışları” bölməsi).

Hazırda media vasitələri məktəbəqədər təhsildən tutmuş universitetlərə qədər müxtəlif təhsil mərhələlərində biliklərin əldə olunması və ötürülməsi prosesini dəstəkləmək məqsədilə istifadə olunur. Rəqəmsallaşma kontekstində təlim və öyrənmə məsələləri xüsusilə aktualdır. Təlim mühitlərinin virtuallaşması nəticəsində artıq yalnız formal təhsil müəssisələri öyrənmə prosesinin təşkilinə görə məsuliyyət daşıyır.

Məlumatın qeyri-formal yollarla əldə olunmasının artması səbəbindən məktəb və universitet kimi təhsil müəssisələri artıq bilik əldə etmənin yeganə məkanı kimi qəbul edilmir. İnternet də təhsil müəssisələri ilə yanaşı mühüm bilik mənbəyi kimi çıxış edir. Schorbun qeyd etdiyi kimi, “insanın şüurlu və məqsədyönlü fəaliyyət göstərməsi üçün zəruri olan informasiya və bu informasiya əsasında formalaşan bilik böyük ölçüdə internet vasitəsilə ötürülür”.

Bu baxımdan təhsil sahəsində çoxşaxəli imkanlar yaranmışdır. Kommunikasiya və informasiya emalı sahəsində əldə olunan texnoloji nailiyyətlər əvvəllər daha çox pedaqoji baxımdan qeyri-mümkün hesab edilən bir çox yanaşmaları reallaşdırmağa imkan verir.

Rəqəmsal transformasiya XXI əsrdə təhsil sisteminin inkişafına mühüm təsir göstərən əsas amillərdən birinə çevrilmişdir. Rəqəmsal media artıq yalnız informasiya və əyləncə vasitəsi kimi deyil, eyni zamanda biliklərin əldə olunması, paylaşılması və tətbiqi üçün əsas platforma rolunu oynayır. İnternetin və müasir texnologiyaların geniş yayılması nəticəsində öyrənmə mühiti ənənəvi sərhədlərdən çıxaraq daha çevik, əlçatan və fərdiləşdirilmiş formaya keçmişdir. Bu isə həm formal, həm də qeyri-formal təhsilin əhəmiyyətini artırmış və öyrənmə prosesində yeni imkanlar yaratmışdır.

Müasir dövrdə rəqəmsal vasitələrin tədrisdə tətbiqi şagirdlərin motivasiyasını artırmaq, mürəkkəb mövzuları daha aydın şəkildə təqdim etmək və fərdi öyrənmə tempini nəzərə almaq baxımından mühüm üstünlüklər təqdim edir. Eyni zamanda, bu vasitələr əməkdaşlıq bacarıqlarının inkişafına, müstəqil öyrənmənin təşviqinə və sürətli geri bildirim mexanizmlərinin qurulmasına şərait yaradır. Xüsusilə “Digital Natives” kimi xarakterizə olunan yeni nəsil texnologiyalardan istifadə etməyi intuitiv şəkildə bacarır və rəqəmsal mühitdə daha fəal iştirak edir [6].

Bununla belə, rəqəmsal medianın təhsil sahəsində tətbiqi bir sıra çağırışlarla da müşayiət olunur. Texniki infrastrukturun qeyri-bərabərliyi, müəllimlərin rəqəmsal kompetensiyalarının yetərli olmaması, məlumat təhlükəsizliyi və etik məsələlər bu sahədə əsas problemlər sırasındadır. Bundan əlavə, şagirdlərin diqqətinin yayınması və rəqəmsal asılılıq kimi risklər də nəzərə alınmalıdır. Bu səbəbdən rəqəmsal texnologiyaların tədrisdə istifadəsi planlı, məqsədyönlü və pedaqoji baxımdan əsaslandırılmış şəkildə həyata keçirilməlidir.

Rəqəmsal media ənənəvi tədris metodlarını əvəz edən deyil, onları tamamlayan bir vasitəsi kimi dəyərləndirilməlidir. Təhsil sisteminin gələcək inkişafı üçün müəllim hazırlığına xüsusi diqqət yetirilməli, vahid strategiyalar hazırlanmalı və texnoloji imkanlar səmərəli şəkildə inteqrasiya edilməlidir. Yalnız bu halda rəqəmsal transformasiyanın yaratdığı potensialdan maksimum istifadə etmək və daha keyfiyyətli təhsil mühiti formalaşdırmaq mümkün olacaqdır.

Nəticə etibarilə, rəqəmsal medianın tədrisdə tətbiqi böyük potensiala malikdir, lakin onun effektivliyi düzgün planlaşdırma və didaktik yanaşmadan asılıdır. Rəqəmsal texnologiyalar əənəvi tədris metodlarını əvəz etməməli, əksinə onları tamamlamalıdır. Gələcəkdə bu sahədə uğurlu nəticələr əldə etmək üçün müəllim hazırlığına və texniki təminata xüsusi diqqət yetirilməlidir. Nəticə olaraq, rəqəmsal media təhsildə innovasiyanın əsas komponentlərindən biri kimi çıxış edir. Onun imkanlarından səmərəli istifadə etməklə Heydər Əliyev irsinin öyrədilməsi daha təsirli və müasir formada həyata keçirilə bilər. Bu isə milli dəyərlərin qorunması və gələcək nəsillərə ötürülməsi baxımından böyük əhəmiyyət daşıyır.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Heydər Əliyev. Müstəqilliyimiz əbədidir. Bakı: Azərnəşr, müxtəlif cildlər.
2. Azərbaycan Respublikası Təhsil Nazirliyi. Təhsildə informasiya-kommunikasiya texnologiyalarının tətbiqi strategiyası. Bakı, 2018.
3. UNESCO. ICT in Education: A Critical Literature Review and Its Implications. Paris, 2011.
4. Richard E. Mayer. Multimedia Learning. Cambridge University Press, 2009.
5. European Commission. Digital Education Action Plan. Brussels, 2021.
6. Azərbaycan Respublikası Prezidentinin İşlər İdarəsinin Prezident Kitabxanası. Heydər Əliyev irsi (elektron resurslar).

AZƏRBAYCAN ƏRAZISİNDƏ OLAN “GÖY” VƏ “QIRMIZI” KOMPONENTLİ TOPONİMLƏRİN ETİMOLOGİYASI

Vüsalə Samur qızı Dəmirzadə
müəllim

demirzadevusala@gmail.com

Bakı Slavyan Universiteti

Xülasə

Toponimlərin araşdırılması, öyrənilib, tədqiq edilməsi bir növ xalqın tarixinin tədqiqatına cəlb edilməsidir. Bir xalqı məhv etmək istəyirsənsə onun dilini və tarixini əlindən almalısan. Əgər dəyişdirilmiş toponimlərimiz tədqiqatı cəlb edilməzsə, araşdırılmazsa zamanla unudulacaq. Məqalədə Azərbaycan ərazisində “qırmızı” və “göy” rəng bildirən sözlərlə yaranmış toponimlər araşdırılmışdır.

Rəng komponentinin toponimin semantikasına nə dərəcədə təsir etdiyi öyrənilib və araşdırılıb. Azərbaycanlıların yaşadıkları ərazilərdə tərkibində rəng bildirən sözlər olan toponimlərin zənginliyi çox maraqlıdır. Geniş istifadə olunan “ağ”, “qara” komponentli toponimləri ilə yanaşı “qırmızı” və “göy” rəng bildirən sözlərlə yaranan yetərli qədər toponim var. Bunlara nümunə olaraq Qızılburun, Qızılca, Qırmızı qəsəbə, Qırmızı kənd, Göydağ, Göytala, Göytəpə, Göyarx, Göybulaq və s. göstərmək olar. Belə onomastik vahidlər düşündüyümüzədən çoxdur. Bu toponimlərin xəritəsi yetərli qədər genişdir. Rəng komponentli toponimlərin ikinci tərəfinin hansı sözlə ifadə edilməsindən asılı olaraq toponimin ifadə etdiyi məna dəyişir.

Zahirən bir-birinə bənzər olan toponimləri tədqiq etdikdə, əslində fərqli olduqları qənaətinə gəlinir. Buna görə də söyləyə bilərik ki, hər toponim ayrı-ayrılıqda araşdırılmalı və tədqiqatı cəlb edilməlidir. İndividual yanaşma çox önəmlidir. Zahirən bənzər olan onomastik vahidlər, öyrəniləndə bir-birilərindən nə qədər fərqləndikləri təsdiq olunur. Hər bir toponimin hansı tarixi şəraitdə yaranmasını araşdırdıqda, onun etimologiyasını tədqiq etdikdə, həmin toponimin semantikasi haqqında daha dəqiq məlumat vermək olur. Məqalədə toponimlərə məhz belə yanaşılmışdır.

Açar sözlər: toponim, oykonim, oronim, göy, qırmızı.

Bizi əhatə edən hər bir əşyanın adı vardır. Adqoyma ənənəsi fərqləndirmək məqsədi daşıyır. İstər əşyaya, istərsə də insana verilən adın məqsədi bundan ibarətdir. Hər bir xüsusi ad, müəyyən tarixi inkişaf yol keçmişdir.

Dilçiliyinin önəmli şöbələrindən biri də Onomastikadır. Onomastik vahidlər dilin leksik sistemində özünəməxsus yer tutur. Qeyd edək ki, onomologiyanın araşdırılması birbaşa tarix elmi ilə bağlıdır. Xüsusən etnonimlərin və toponimlərin öyrənilməsində tarix elminin müxtəlif sahələrinin arxeologiyanın, numizmatikanın, etnoqrafiyanın, etnoqrafiyanın rolu böyükdür.

Bir xalqın tarixini öyrənmək üçün toponimlərini araşdırmaq lazımdır. Toponimikanın ən çox əlaqəli olduğu elmlərdən biri isə coğrafiyadır. Bu elm sahəsi daha çox toponimlərlə və hidronimlərlə əlaqəlidir. Leksik baxımdan toponimləri dəqiq araşdırmaya cəlb etmək üçün dilçiliklə paralel coğrafiyaya da müraciət edilməlidir. Tədqiqatçı yalnız lingvist kimi formalaşmamalıdır, eləcə də coğrafiya, tarix elmləri ilə də paralellər aparmağı bacarmalıdır.

Eyni soya malik olan xalqların etnogenezində, adət-ənənələrində də təbii ki, oxşarlıq olur. Bu baxımdan Azərbaycan və Türkiyə arasında bir çox oxşar məqamların olması təbiidir. İyirmi dörd türk dili arasında Azərbaycan dilinə ən yaxın dil Türkiyə türkcəsidir. Bu yalnız dil səviyyəsində deyil. Bir çox adət-ənənələrdə də özünü göstərir.

Adqoyma ənənəsində də bir çox ortaq məqamlar var. Türk torpaqlarına nəzər salsaq çox geniş toponimik mənzərəni müşahidə edirik. Toponimlərin yaranması və formalaşması müxtəlif yollarla olmuşdur. Bunlardan biri də rəng komponenti əsasında formalaşan toponimlərdir. Bu toponimlərə nəzər saldıqda maraqlı faktlar ortaya çıxır. Elə toponimlər vardır ki, burada rəngin xüsusi simvolikası vardır. Toponimin yaranmasında heç rəng bildirmir. Elə yer-yutd adları vardır ki, burada məhz rəng bildirir. Eyni rəngin fərqli mənalar ifadə etməsi əslində yerin, məkanın, onomastik vahidin ikinci hissəsinin nə ilə ifadə edilməsindən asılıdır.

Belə xüsusi adlar içərisində toponimlərin özünəməxsus yeri var. Məqalədə tərkibində “göy” və “qırmızı” komponentli toponimlərin araşdırılmışdır.

Məqalənin məqsədi bu toponimləri tədqiqata cəlb edərək, öyrənməkdir. Zəngin toponimik mənzərəyə malik olan Azərbaycan və Türkiyə onomastikası özündə xalqın tarixini əks etdirir. Hər toponimi araşdırdıqda yalnız yer adları haqqında deyil eləcə də xalqın adət-ənənəsi, yaşadıqları şəraitlə bağlı məlumat əldə edirik.

Hər bir toponimi təhlil etdikdə, həm tarix, həm dilçilik və həm də coğrafi məlumatlara müraciət edilir.

Məqalədə rəng komponentli toponimlərin Azərbaycan onomastika sistemində hansı məqama malik olduğu araşdırılmışdır. Semantik olaraq təsnifat əsasında “göy” və “qırmızı” komponentli toponimlər öyrənilmiş, toponimlərin lüğəvi mənaları tədqiq edilmişdir.

“Göy” və “qırmızı” komponentli yer adlarının araşdırmaya cəlb edilməsinin çox böyük əhəmiyyəti vardır.

Tarixə nəzər salsaq “göy” rənginin türkçülüyn rəmzi kimi görürük. Çünki tüklərin tarixən tanrılara inancı olmuşdur. Tanrılarsa göylərdə, səmalarda olurlar. Buna görədir ki, ilk türk dövləti də “Göy Türk” xaqanlığı olmuşdur. Düşünürük ki, toponimlərdə bu komponentə rast gəlməyimiz heç də təsadüfi deyildir. Bu torpaqların qədim sakinləri məhz əsil Türk tayfaları, türklər olmuşlar.

Onomastik vahidlərin demək olar ki, hər bir qatında rəng bildirən sözlərdən istifadə olunur. Maraqlı faktlardan biri də odur ki, bəzən eyni rəng komponenti bir onomastik vahiddə daşdığı mənə tutumunu başqa onomastik vahiddə daşımır.

Türk dillərində “qızıl” lekseminim çox zaman “qırmızı” sözü ilə sinonimlik təşkil edir. Bu hala Azərbaycan ərazisində olan toponimlərdə olduğu kimi, Türkiyə ərazisində olan toponimlərdə də rast gəlinir.

Qızılqaya – bu toponimi araşdırarkən diqqətimizi cəlb edən məsələlərə nəzər salaq. Onomastik vahid iki hissədən ibarətdir “qızıl” və “qaya”. Türk dillərində “qızıl” sözü qırmızı sözünün sinonimi kimi işlənib. Bu oykonimin mənası torpağın rəngindən götürülmüşdür. Quruluşuna görə toponim mürəkkəbdir.

Qırmızı qəsəbə - Quba rayonunun eyniadlı inzibati ərazi vahidində Qusar maili düzənliyindədir. Quba şəhərindən Qudyal çayı ilə ayrılır. XVIII əsrdə salınmışdır. Qədim adı Qulqot olmuşdur. Fars dilindəki “qul” (dərə, yarıq) və “qət” (sahil, kənar) sözlərindən ibarət olub, “dərə kənarında kənd” mənasındadır. Kəndin coğrafi mövqeyi (Qızılqaya adlı qayanın ətəyində yerləşməsi) də buna sübutdur. Qulqat keçmişdə indiki yaşayış yerindəm 1.5 km. aralıda idi. Nadir şahın hücumları dövründə kənd dağılmış, əhalisi isə indiki yerdə məskunlaşmışdır. Sovet hakimiyyətinin ilk illərində rəmzi olaraq Qırmızı qəsəbə adlandırılmışdır. Oykonim “qırmızı” (qırmızılara, sosialistlərə işarədir) və “qəsəbə” komponentlərindən düzəlib, “qırmızılardan, sosialistlərin qəsəbəsi” mənasındadır. Bəzi mənbələrdə isə bu qəsəbədəki bütün evlərin damının qırmızı rəngə boyanması nəticəsində qəsəbəyə belə ad verilib [2, 56].

Qızılburun – Hacıqabul rayonunun Atbulaq inzibati ərazi vahidində kənd Düzənlikdə yerləşir. Yaşayış məntəqəsi keçmişdə Şirvanın maldar elatlarından birinin qışlaq yeri olmuşdur, oykonim “qızıl” (rəng mənasında) və “burun” (coğrafi termin, burada “dağın düzənliyə doğru çıxan hissəsi, çıxıntı” mənasındadır) sözlərindən düzəlib, “qırmızı çıxıntı, qırmızımtıl burun” mənasındadır. Kənd eyniadlı yüksəkliyin adını daşıyır. Siyəzən şəhəri yaxınlığında, Xəzər dənizi sahilində yaşayış məskəni. Xarabalıqları qalmışdır. Siyəzən şəhərinin keçmiş adı da (1954-cü ildən) Qızılburun olmuşdur. Yaşayış məntəqəsi adını ərazidəki eyniadlı obyektə almışdır [2, 57]. Bu toponimdə də “qızıl” rəng olaraq “qırmızı” rəngini bildirir.

Göytala - Yelizavetpol (Gəncə) quberniyasının Qazax qəzasında, indiki Dilican şəhəri yaxınlığında qışlaq. Toponim Azərbaycan dilində «yaşillıq» mənasında işlənən göy sözü ilə «meşədə ağacsız, çılaq yer, açıqlıq» mənasında işlənən tala sözünün birləşməsindən əmələ gəlmişdir. Relyeflə bağlı yaranan mürəkkəb quruluşlu toponimdir [3,210].

Göytəpə - toponim iki hissədən ibarətdir “göy” və “təpə” hissələrindən. Mürəkkəbdir. Toponimin mənasını araşdırdıqda görürük ki, “göy” – göy-çəmən, yaşıl olan deməkdir. “təpə” – alçaq dağ, kiçik daş mənasındadır. Ümumi olaraq göy-çəmənə örtülmüş yer deməkdir.

Bu toponimlərdən nümunə gətirməyimizin iki səbəbi vardır. Birinci səbəb elmi işin mövzusunda “göy” rəng komponentli toponimlərin tədqiqata cəlb edilməsidir. İkinci tərəfdən asılı olaraq, “göy” leksemi fərqli mənalar ifadə edir. İkinci məqam isə bu toponimlər türk mənşəlidir və vaxtı ilə etnik təmizləməyə məruz qalan azərbaycanlıların doğma el-oba adlarıdır. Bu toponimlərin bəziləri yenidən işlənsələr də, çoxları tarixdə qalmışlar. Buna baxmayaraq belə oronim və oykonimlərin tədqiqata cəlb edilməsi, tariximizi öyrənməkdə bizə kömək edən əsas vasitədir.

Göyarx - oykonimi tərər rayonunda kənddir. Bu toponim də iki hissədən ibarətdir. “göy” və “arx” hissələrindən. Burada isə qıraq kənd, qıraq yer mənasındadır. Toponimiyada lev “kənar” mənasında işlənir [1,295].

Yuxarıda qeyd etdiklərimizdən görünür ki, “göy” komponentli toponimlərdə bu söz yalnız rəng məhfumu ifadə etməmişdir. İşlənmə məqamından asılı olaraq saf, təmiz, səma, yüksəklik və s. mənalarda işlənmişdir. Bəzən eyni quruluşlu toponimlərdə fərqli mənalar da ifadə etmişdir.

Tədqiqata tarixən Azərbaycan ərazisində olan və sonra bədxah düşmənləri tərəfindən dəyişdirilən toponimlər də cəlb edilmişdir. Elə toponimlərimiz də vardır ki, xalqımız köçürülmə zamanı özləri ilə yeni məskən saldıqları ərazilərə gətirmişlər. Bununla da toponimə yeni həyat vermiş və toponimin itib, tarixə qarışmasının qarşısını almışlar.

Məqalədə də məhz bu məqamlar önə çəkilmişdir. Tarixi torpaqlarımızın köhnə adları qeyd edilmişdir. Onların leksik mənaları araşdırılmışdır.

Ümumiyyətlə xalqın tarixini öyrənmək və araşdırmaq hər bir vətəndaşın börcüdür. Toponimləri araşdırıb, bərpa etmək və ya araşdıraraq əsil türk mənşəli olduğunu təsdiqləmək, xalq üçün edilə bilən ən böyük yaxşılıqdır.

Toponimlərin önəmini yuxarıda qeyd etdik. Rəng komponentli onomastik vahidlər isə xüsusi adların bir layını təşkil edir. Toponimlərdə də yetərli qədər çox rast gəlinir.

Təqdim etdiyimiz “qırmızı” və “göy” komponentli oykonim və oronimlər bu toponimlərin sadəcə bir hissəsidir.

Bu mövzuda araşdırmalar aparılsa da, yetərli deyildir. Çünki, fərqli yanaşmalar, təhlillər yeni fikirləri və faktları üzə çıxarır. Bu səbəbdən də bu sahənin tam araşdırıldığını deyə bilmərik. Ümid edirik gələcəkdə bu sahə daha əhatəli tədqiqata cəlb ediləcək.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Azərbaycan toponimləri ensiklopedik lüğəti. I cild. – Bakı: AMEA, 2007.
2. Azərbaycan toponimləri ensiklopedik lüğəti. II cild. – Bakı: AMEA, 2007.
3. Bayramov İ. *Qərbi Azərbaycan toponimləri*. – Bakı, 2002. – 346 s.
4. Eyvazova R. *Əfqanıstanda türk mənşəli toponimlər*. – Bakı, 1995. – 344 s.
5. Əhmədov T. M. *Azərbaycan paleotoponimiyası*. – Bakı: ADU, 1985. – 88 s.
6. Əhmədov T. M. *Azərbaycan toponimikasının əsasları*. – Bakı, 1991. – 312 s.
7. *İrəvan əyalətinin icmal dəftəri / araşdırma, tərc., qeyd və əlavələrin müəllifləri: Z. Bünyadov, H. Məmmədov (Qaramanlı)*. – Bakı: Elm, 1996. – 184 s.
8. Qurbanov A. M. *Azərbaycan onomologiyasının əsasları*. – Bakı, 2019. – 440 s.
9. Məmmədov N. *Azərbaycanın yer adları (oronimiya)*. – Bakı: Azərneşr, 1993. – 184 s.
10. Mirzəyev H. *Aşıq poeziyasında yaşayan adlarımız və tariximiz*. – Bakı: ADPU, 1997. – 352 s.

MÜASİR CƏMİYYƏTDƏ ETİK DƏYƏRLƏRİN PUBLİSİSTİK İNTERPRETASIYASI

Vəfa Elxan qızı Allahverdiyeva
Filologiya üzrə fəlsəfə doktoru, dosent

vefabsu@mail.ru

Bakı Slavyan Universiteti

Xülasə

Məqalədə etik konseptlərin müasir publisistik diskursda dil vasitəsilə ifadəsi və funksional xüsusiyyətləri araşdırılır. Tədqiqatda mənəviyyat, həqiqət, vicdan, humanizm və xoşbəxtlik kimi anlayışların semantik strukturu və sosial-ideoloji rolu təhlil olunur. Metodoloji olaraq təsviri, konseptual-semantik, diskurs və müqayisəli analiz üsullarından istifadə edilmişdir. Nəticələr göstərir ki, etik konseptlər publisistik mətnlərdə əsasən antonimik qarşıdurmalar və sinonimik genişlənmə vasitəsilə strukturlaşır. Frazoloji vahidlər və metaforik ifadələr etik dəyərlərin emosional və mədəni çalarlarını gücləndirir. Publisistik diskurs etik konseptlər vasitəsilə ictimai rəyin formalaşdırılması və ideoloji yönləndirmə funksiyasını yerinə yetirir. Antonimik cütlər insanın dünyanı ikili kateqoriyalarla qavramasını əks etdirir və qiymətləndirici sistem yaradır. Sinonimik sıralar konseptlərin semantik sahəsini genişləndirərək daha çevik interpretasiya imkanı yaradır. Etik konseptlər həm fərdi, həm də kollektiv dəyərlər sisteminin formalaşmasında mühüm rol oynayır. Yekunda tədqiqat göstərir ki, bu konseptlər dil, mədəniyyət və cəmiyyət arasındakı qarşılıqlı əlaqəni əks etdirən dinamik vahidlərdir. Bu baxımdan onların publisistik mətnə istifadəsi yalnız məlumat ötürmək deyil, həm də oxucunun dəyərləndirmə mexanizmini formalaşdırmaq, emosional təsir yaratmaq və ideoloji istiqamət vermək funksiyasını daşıyır. Bu proses dilin semantik, leksik və diskursiv səviyyələrində kompleks şəkildə həyata keçir və sosial şüurun inkişafına töhfə verir. Beləliklə, etik konseptlərin təhlili müasir dilçilik üçün mühüm nəzəri və praktik nəticələr ortaya qoyur və gələcək tədqiqatlar üçün baza yaradır.

Açar sözlər: etik konseptlər, publisistik diskurs, semantik analiz, mənəviyyat, diskurs təhlili.

Giriş. Mövzunun aktuallığı. Müasir dilçilikdə insanın daxili dünyasının, dəyər sisteminin və sosial davranış modellərinin öyrənilməsi xüsusi aktuallıq kəsb edir. Dil yalnız kommunikasiya vasitəsi deyil, həm də insanın dünyanı qavrama və qiymətləndirmə mexanizmini əks etdirən

semiotik sistem kimi çıxış edir. Xüsusilə etik konseptlər sosial şüurun formalaşmasında mühüm rol oynayır və publisistik diskursda geniş şəkildə aktuallıq qazanır.

Problemin qoyuluşu. Problemin əsas mahiyyəti etik konseptlərin (məənviyyat, vicdan, həqiqət, humanizm, xoşbəxtlik və s.) dil sistemində necə ifadə olunması və publisistik mətnlərdə hansı ideoloji və qiymətləndirici funksiyaları yerinə yetirməsidir. Bu konseptlərin həm semantik strukturu, həm də sosial interpretasiyası dəyişkən və çoxqatlı xarakter daşıyır.

Tədqiqatın məqsədi və vəzifələri. Tədqiqatın məqsədi etik konseptlərin dil vasitəsilə ifadəsini və publisistik diskursda funksional rolunu təhlil etməkdir.

Vəzifələr: etik konseptlərin semantik xüsusiyyətlərini müəyyənləşdirmək; onların dil sistemindəki strukturunu araşdırmaq; onların publisistik diskursda funksional istifadəsini təhlil etmək; antonimlik, sinonimlik və frazeologiyanın rolunu göstərmək.

Ədəbiyyat icmalı. Mövcud dilçilik tədqiqatlarında, xüsusilə konseptual semantika və diskurs təhlili sahəsində etik dəyərlərin dil vasitəsilə ifadəsi geniş şəkildə araşdırılmışdır. Maslova V. A. dilin yalnız kommunikativ vasitə olmadığını, eyni zamanda mədəniyyətin və insan şüurunun formalaşmasını təmin edən kompleks sistem kimi çıxış etdiyini qeyd edir [5, 101]. Bu yanaşma dilin idrak proseslərində aktiv iştirakını ön plana çıxarır və konseptlərin insan şüurunun formalaşmasında əsas rol oynadığını göstərir. Fikrimizcə, bu müddəa etik konseptlərin dil sistemində sadəcə leksik vahid deyil, sosial dəyərlərin və düşüncə modellərinin daşıyıcısı olduğunu əsaslandırır.

Vorobyov konseptləri insanın reallığı qavraması və onu strukturlaşdırması üçün əsas idrak vahidləri kimi səciyyələndirir [3, 217]. Bu baxışdan çıxış etdikdə aydın olur ki, etik konseptlər statik deyil, insan təcrübəsi və mədəni yaddaş əsasında formalaşan dinamik mental strukturlardır. Beləliklə, bu konseptlər reallığın birbaşa əksi deyil, onun şüurda yenidən yaradılmış interpretativ modelidir.

Mokaeva etik konseptlərin həm universal, həm də mədəni-spesifik xüsusiyyətlər daşdığını və müxtəlif dillərdə fərqli semantik çalarlarla təzahür etdiyini vurğulayır [6, 67]. Bu fikir etik dəyərlərin sabit deyil, sosial və mədəni kontekstdən asılı olaraq dəyişən sistem olduğunu göstərir. Qənaətə gəlmək olar ki, eyni etik konsept müxtəlif cəmiyyətlərdə fərqli mənə çalarları qazana bilir və bu, dil ilə mədəniyyət arasındakı sıx əlaqəni təsdiqləyir.

Ağabəyli V. etik konseptlərin dilin semantik strukturunda sosial və etik münasibətlərin formalaşmasına təsir etdiyini qeyd edir [1, 62]. Bu yanaşma etik anlayışların yalnız fərdi mənəvi kateqoriya deyil, həm də ictimai davranışları tənzimləyən normativ sistem olduğunu göstərir. Nəticə etibarilə, etik konseptlər cəmiyyət daxilində davranış modellərini formalaşdıran semantik mexanizm kimi çıxış edir.

Makarov dilin sosial reallığın və ideoloji münasibətlərin formalaşdığı əsas mühit olduğunu vurğulayır [4, 251]. Bu fikir dilin yalnız təsvir funksiyası daşmadığını, həm də sosial reallığı formalaşdıran gücə malik olduğunu sübut edir. Zənn edilir ki, publisistik diskursda etik konseptlər ideoloji yönləndirmənin əsas vasitələrindən biri kimi çıxış edir və ictimai şüurun formalaşmasında mühüm rol oynayır.

Van Deyk ideologiyaların dil vasitəsilə ifadə olunmasının və ictimai şüura ötürülməsinin diskurs səviyyəsində reallaşdığını göstərir [2, 142]. Bu yanaşma diskursun ideoloji gücünü ön plana çıxarır. Belə nəticəyə gəlmək olar ki, publisistik mətnlərdə etik konseptlər yalnız informasiya ötürmə funksiyası daşımır, eyni zamanda oxucunun dəyərlər sisteminə təsir edən yönləndirici mexanizm kimi fəaliyyət göstərir.

Belə ki, mövcud tədqiqatlar etik konseptlərin semantik strukturu, idrak proseslərində rolu, mədəni-spesifik və universal xüsusiyyətləri, eləcə də diskurs daxilində ümumi funksional yükü ilə bağlı mühüm nəticələr təqdim etsə də, onların publisistik mətnlərdə ideoloji yönləndirmə vasitəsi kimi çıxış etməsi məsələsi nisbətən kölgədə qalır. Ümumi elmi yanaşmalar və mövcud nəzəri baxışlar əsasında belə nəticəyə gəlmək olar ki, etik konseptlərin publisistik diskursda yalnız dil vahidi kimi deyil, həm də ictimai rəyin formalaşdırılması və ideoloji mövqelərin ötürülməsi vasitəsi

kimi rolu daha geniş və sistemli araşdırmalara ehtiyac yaradır. Bu istiqamətdə aparılacaq gələcək araşdırmalar etik konseptlərin diskursiv potensialını daha sistemli şəkildə üzə çıxarmağa imkan verəcəkdir.

Material və metodlar. Tədqiqatın aparılma üsulları. Tədqiqatda təsviri (deskriptiv) analiz, konseptual-semantik analiz, diskurs analizi, müqayisəli metod, leksik-semantik təhlil metodlarından istifadə olunmuşdur.

İstifadə olunan materiallar. Material olaraq müasir Azərbaycan publisistik mətnləri, media diskursları və etik konseptləri əks etdirən yazılı mənbələrdən istifadə olunmuşdur. Xüsusilə sosial-siyasi mövzulu məqalələrdə etik leksikanın işlənmə formaları nəzərə alınmışdır.

Təcrübə və ya analiz metodları: antonimik və sinonimik cütlərin müəyyənləşdirilməsi; frazeoloji vahidlərin semantik təhlili; kontekstual interpretasiya; konseptlərin funksional təsnifatı.

Nəticələr. Tədqiqatdan əldə olunan faktlar. Tədqiqat nəticəsində aşağıdakı əsas faktlar müəyyən edilmişdir:

- Etik konseptlər dil sistemində əsasən antonimik qarşıdurmalar (həqiqət–yalan, vicdan–vicdansızlıq və s.) vasitəsilə strukturlaşır.
- Publisistik diskursda etik leksika yüksək qiymətləndirici və emosional yükə malikdir.
- Sinonimik genişlənmə etik anlayışların semantik sahəsini zənginləşdirir (humanizm – insanpərvərlik – mərhəmətlilik).
- Frazoloji vahidlər etik dəyərlərin milli-mədəni kodlarını qoruyur və sabitləşdirir.
- Etik konseptlər publisistik mətnlərdə təkcə təsvir deyil, həm də ideoloji yönləndirmə vasitəsi kimi çıxış edir.

Şərti struktur göstəricisi (nümunəvi korpus analizi): antonimik konstruksiyalar: ~45%, sinonimik genişlənmə: ~30%, frazeoloji ifadələr: ~15%, metaforik ifadələr: ~10% təşkil edir.

Müzakirə. Nəticələrin təhlili. Baş verən ictimai-siyasi dəyişikliklər fonunda publisistik diskurs etik kateqoriyaların şərh edildiyi əsas platformalardan birinə çevrilmişdir. Bu dövrdə “mənaəviyyət”, “həqiqət”, “vicdan”, “humanizm”, “xoşbəxtlik” kimi etik konseptlər yalnız nəzəri anlayış kimi deyil, həm də konkret sosial problemlərin izahında istifadə olunan analitik alətlər kimi çıxış etmişdir. Bu baxımdan etik konseptlərin leksik təqdimatı onların semantik inkişafını və ictimai funksiyasını anlamaq üçün mühüm imkan yaradır.

Etik konseptlər insanın davranışını tənzimləyən, onun yaxşı və pis, doğru və yanlış, ədalətli və ədalətsiz kimi kateqoriyalar arasında seçim etməsinə istiqamət verən idrak strukturlarıdır. Bu konseptlər həm fərdi təcrübə, həm də kollektiv mədəni yaddaş əsasında formalaşır və zamanla dəyişərək yeni semantik çalarlar qazanır.

Etika sahəsində etik konseptlərin əsas xüsusiyyətləri onların həm nəzəri, həm də praktik müstəvidə necə fəaliyyət göstərdiyini anlamaq üçün fundamental əhəmiyyət daşıyır və bu xüsusiyyətlərin hər biri insan davranışının tənzimlənməsi prosesində mühüm rol oynayır. İlk növbədə, normativlik xüsusiyyəti etik konseptlərin ən əsas funksional cəhətlərindən biri kimi çıxış edir, çünki bu xüsusiyyət vasitəsilə cəmiyyətdə qəbul olunmuş davranış qaydaları formalaşır və fərdlərin hansı hərəkətlərin doğru, hansının isə yolverilməz olduğunu müəyyən etməsinə imkan yaranır. Başqa sözlə, etik konseptlər yalnız abstrakt ideyalar deyil, eyni zamanda konkret sosial situasiyalarda davranış üçün istiqamətverici meyar rolunu oynayır və insanın seçim etmə prosesini strukturlaşdırır.

Qiymətləndiricilik xüsusiyyəti isə etik konseptlərin reallığı sadəcə təsvir etməklə kifayətlənmədiyini, eyni zamanda onu dəyərləndirdiyini göstərir. Bu xüsusiyyət sayəsində insan müəyyən hadisə və ya davranışa yalnız fakt kimi yanaşmır, onu “yaxşı”, “pis”, “ədalətli”, “ədalətsiz”, “doğru” və ya “yanlış” kimi kateqoriyalar daxilində qiymətləndirir. Beləliklə, etik konseptlər insanın dünyagörüşünü formalaşdırır və onun sosial reallığa münasibətini müəyyən edir. Məsələn, eyni bir hərəkət müxtəlif etik konseptlər prizmasından fərqli şəkildə şərh oluna bilər və bu da qiymətləndiriciliyin subyektiv və kontekstual xarakter daşdığını göstərir.

Universallıq xüsusiyyəti etik konseptlərin bütün insan cəmiyyətlərində mövcud olan ümumi dəyərlərlə bağlı olduğunu ifadə edir. Məsələn, “ədalət”, “vicdan”, “doğruluq” kimi anlayışlar demək olar ki, bütün mədəniyyətlərdə müəyyən formada mövcuddur və insan davranışının əsas meyarları kimi qəbul edilir. Lakin bu universallıqla yanaşı, etik konseptlər eyni zamanda mədəni spesifiklik də daşıyır, yəni hər bir cəmiyyət həmin anlayışları öz tarixi, dini və sosial təcrübəsi əsasında fərqli şəkildə interpretasiya edir. Bu səbəbdən eyni etik konsept müxtəlif dillərdə və mədəniyyətlərdə fərqli semantik çalarlar qazana bilər və bu da onların tədqiqini daha mürəkkəb və çoxşaxəli edir.

Dinamiklik xüsusiyyəti etik konseptlərin sabit və dəyişməz olmadığını, əksinə, zamanın, ictimai dəyişikliklərin və sosial transformasiyaların təsiri altında daim yenidən formalaşdığını göstərir. Tarixi proseslər, siyasi dəyişikliklər, texnoloji inkişaf və qlobal mədəni təsirlər etik dəyərlərin məzmununa birbaşa təsir edir və nəticədə bəzi anlayışlar aktuallığını itirir, bəziləri isə yeni məna qazanır. Bu baxımdan etik konseptlər canlı və inkişaf edən sistem kimi çıxış edir və cəmiyyətin ümumi inkişaf səviyyəsini əks etdirir.

Sadələn bütün bu xüsusiyyətlər etik konseptlərin dil vasitəsilə ifadəsində də aydın şəkildə özünü göstərir. Dil etik konseptlərin həm formalaşdığı, həm də ötürüldüyü əsas mühit olduğuna görə, bu konseptlərin semantik strukturu və istifadəsi dilin leksik və frazeoloji sistemində əks olunur. Məsələn, “vicdan” anlayışı yalnız insanın daxili mənəvi hissi kimi təqdim edilmir, eyni zamanda ictimai məsuliyyətin və sosial davranış normalarının göstəricisi kimi çıxış edir. Bu isə onu göstərir ki, etik konseptlər dil daxilində yalnız fərdi psixoloji vəziyyətləri deyil, həm də kollektiv sosial münasibətləri ifadə edən çoxqatlı semantik vahidlərdir.

Publisistika etik konseptlərin ən intensiv və məqsədyönlü şəkildə istifadə olunduğu diskurs sahələrindən biri kimi çıxış edir, çünki bu sahədə yaradılan mətnlər yalnız faktların və hadisələrin sadə təsviri ilə məhdudlaşmır, eyni zamanda oxucuya müəyyən dəyərlər sistemi təqdim edir və bu dəyərlər əsasında reallığın interpretasiyasını həyata keçirir. Başqa sözlə, publisistik mətnlərdə informasiya ötürülməsi ilə yanaşı, həmin informasiyanın necə qiymətləndirilməsi də mühüm yer tutur və məhz bu mərhələdə etik konseptlər əsas semantik və ideoloji alətə çevrilir. Bu səbəbdən publisistika yalnız xəbər vermək funksiyasını deyil, həm də cəmiyyətin mənəvi istiqamətini müəyyən edən, ictimai düşüncəni yönləndirən bir platforma rolunu oynayır.

Publisistik diskursda etik konseptlərin ən mühüm funksiyalarından biri sosial problemlərin qiymətləndirilməsi ilə bağlıdır. Müxtəlif ictimai hadisələr – istər iqtisadi çətinliklər, istər siyasi proseslər, istərsə də sosial bərabərsizlik halları – etik konseptlər vasitəsilə şərh olunur və bu zaman hadisələrə sadəcə fakt kimi deyil, dəyər kateqoriyaları prizmasından yanaşılır. Məsələn, korrupsiya yalnız hüquqi pozuntu kimi deyil, həm də “ədalətsizlik”, “vicdansızlıq” və ya “mənəvi tənəzzül” kimi təqdim edilir ki, bu da oxucunun hadisəyə emosional və mənəvi münasibət formalaşdırmasına səbəb olur.

Digər mühüm funksiya ictimai rəyin formalaşdırılmasıdır. Publisistik mətnlər geniş auditoriyaya yönəldiyi üçün burada istifadə olunan etik konseptlər insanların düşüncə tərzinə və mövqeyinə birbaşa təsir edir. Müəyyən hadisələrin “doğru”, “ədalətli” və ya əksinə “yanlış”, “qeyri-insani” kimi təqdim olunması oxucunun həmin məsələlərə münasibətini istiqamətləndirir və nəticədə kollektiv rəyin formalaşmasına gətirib çıxarır. Bu baxımdan etik konseptlər ictimai şüurun strukturlaşmasında mühüm vasitə kimi çıxış edir.

Publisistik diskursda etik konseptlərin başqa bir funksiyası ideoloji mövqələrin əsaslandırılması ilə bağlıdır. Müxtəlif siyasi və ya ictimai mövqələr çox vaxt etik arqumentlər vasitəsilə rəsmiləşdirilir. Məsələn, müəyyən bir siyasi qərar “ədalət”, “insan hüquqları”, “azadlıq” kimi anlayışlara istinad etməklə əsaslandırılır və beləliklə, həmin mövqenin qəbul edilməsi üçün etik zəmin yaradılır. Bu isə göstərir ki, etik konseptlər yalnız mənəvi kateqoriyalar deyil, həm də ideoloji təsir vasitələridir.

Bundan əlavə, publisistik mətnlərdə etik konseptlər mənəvi böhranların təsviri və izahı üçün geniş şəkildə istifadə olunur. Cəmiyyətdə baş verən dəyərlər böhranı, sosial münasibətlərdə yaranan

gərginlik və ya mənəvi deqradasiya halları “mənəvi tənəzzül”, “dəyərlərin itməsi”, “vicdanın susması” kimi ifadələrlə təsvir edilir. Bu cür ifadələr yalnız vəziyyəti təsvir etmir, həm də onun səbəblərini və nəticələrini anlamağa kömək edir, oxucunu bu problemlər üzərində düşünməyə sövq edir.

Bu kontekstdə etik konseptlərin təqdimatında qarşılaşdırma prinsipi xüsusi əhəmiyyət kəsb edir. Publisistik mətnlərdə tez-tez “həqiqət – yalan”, “ədalət – ədalətsizlik”, “vicdan – vicdansızlıq” kimi oppozisiyalar qurulur və bu qarşıdurmalar vasitəsilə dəyərlər daha aydın şəkildə ifadə olunur. Belə qarşılaşdırmalar oxucunun diqqətini kəskin şəkildə cəlb edir, mətnin emosional təsir gücünü artırır və etik seçimlərin daha aydın şəkildə dərk edilməsinə imkan yaradır. Nəticə etibarilə, etik konseptlərin bu cür təqdimatı publisistik diskursun həm təsir gücünü, həm də izah potensialını əhəmiyyətli dərəcədə artırır.

Dil sistemində etik konseptlərin təşkili əsasən antonimik qarşıdurmalar üzərində qurulur və bu, insan təfəkkürünün fundamental xüsusiyyətlərindən biri ilə – dünyanı ikili kateqoriyalar vasitəsilə qavrama meyli ilə sıx bağlıdır. İnsan reallığı daha asan anlamaq və dəyərləndirmək üçün hadisə və anlayışları tez-tez “yaxşı–pis”, “doğru–yanlış”, “ədalətli–ədalətsiz” kimi ziddiyyətli cütlər şəklində strukturlaşdırır. Bu səbəbdən etik konseptlər də dil sistemində müstəqil şəkildə deyil, əksər hallarda öz əks mənəli qarşılığı ilə birlikdə mövcud olur və məhz bu qarşılaşdırma onların semantik sərhədlərini daha dəqiq müəyyənləşdirməyə imkan verir.

Belə antonimik cütlərə mənəviyyət – mənəviyyətsizlik, həqiqət – yalan, vicdan – vicdansızlıq, humanizm – qeyri-insanilik, xoşbəxtlik – bədbəxtlik kimi nümunələr daxildir və bu cütlərin hər biri insan davranışının və sosial münasibətlərin qiymətləndirilməsində əsas meyar rolunu oynayır. Məsələn, “mənəviyyət” anlayışı yalnız müsbət keyfiyyətlərin toplusu kimi deyil, həm də “mənəviyyətsizlik” anlayışı ilə qarşılaşdırıldıqda daha aydın və konkret şəkildə qavranılır. Eyni qaydada “həqiqət” anlayışının mahiyyəti “yalan”la müqayisədə daha kəskin şəkildə üzə çıxır və bu qarşıdurma insanın idrak prosesində mühüm rol oynayır.

Bu cür qarşıdurmaların əhəmiyyəti yalnız semantik səviyyə ilə məhdudlaşmır, yəni onlar sadəcə sözlərin mənaca ziddiyyətini ifadə etmir, eyni zamanda güclü ideoloji və emosional yüklənməyə malik olur. Hər bir antonimik cütlük müəyyən dəyərlər sistemini özündə ehtiva edir və bu sistem vasitəsilə cəmiyyətin hansı davranışları qəbul edib-etmədiyini, hansı keyfiyyətləri üstün tutduğu aydın şəkildə ifadə olunur. Məsələn, “vicdan – vicdansızlıq” qarşıdurması təkcə fərdi psixoloji vəziyyəti deyil, həm də sosial məsuliyyət və ictimai etikanın səviyyəsini əks etdirir.

Publisistik mətnlərdə bu cür oppozisiyaların istifadəsi xüsusi əhəmiyyət daşıyır, çünki onlar oxucuya təqdim olunan informasiyanın daha təsirli və aydın şəkildə qavranılmasına şərait yaradır. Müəllif müəyyən hadisəni və ya sosial prosesi təsvir edərkən onu etik qarşıdurma çərçivəsində təqdim etməklə oxucunun diqqətini əsas problemə yönəldir və eyni zamanda onun emosional reaksiyasını formalaşdırır. Məsələn, hər hansı sosial ədalətsizlik hadisəsi “ədalət – ədalətsizlik” və ya “humanizm – qeyri-insanilik” qarşıdurması kontekstində təqdim edildikdə, oxucu yalnız faktı qəbul etmir, eyni zamanda ona mənəvi mövqe bildirir.

Beləliklə, antonimik qarşıdurmalar etik konseptlərin həm strukturlaşdırılmasında, həm də onların cəmiyyətə çatdırılmasında əsas mexanizmlərdən biri kimi çıxış edir. Bu qarşıdurmalar vasitəsilə dil yalnız reallığı təsvir etmir, həm də onu qiymətləndirir, şərh edir və müəyyən dəyərlər sistemi çərçivəsində təqdim edir ki, bu da etik konseptlərin dil və düşüncə arasındakı sıx əlaqəsini bir daha təsdiqləyir.

Etik konseptlər dil sistemində təkcə bir leksik vahid vasitəsilə ifadə olunmur, əksinə, onlar çox vaxt sinonim sıralar vasitəsilə genişlənərək daha zəngin və çoxqatlı semantik struktur qazanır. Bu proses nəticəsində eyni etik anlayış müxtəlif sözlər vasitəsilə ifadə edilir və həmin sözlərin hər biri konseptin müəyyən bir incə mənə çalarını, emosional tonunu və ya funksional xüsusiyyətini ön plana çıxarır. Beləliklə, sinonimiya etik konseptlərin yalnız dil daxilindəki variasiyasını deyil, həm də onların məzmun baxımından dərinləşməsinə təmin edən əsas mexanizmlərdən biri kimi çıxış edir.

Məsələn, “humanizm” anlayışı “insanpərvərlik” və “mərhəmətlilik” kimi sözlərlə birlikdə işlədildikdə, bu konseptin müxtəlif aspektləri daha aydın şəkildə üzə çıxır. “Humanizm” daha çox fəlsəfi və ideoloji məzmun daşıyaraq insanın ali dəyər kimi qəbul edilməsini ifadə etdiyi halda, “insanpərvərlik” anlayışı bu prinsipin praktik müstəvidə – insanlara qarşı qayğı, anlayış və hörmət şəklində təzahürünü göstərir. “Mərhəmətlilik” isə həmin konseptin emosional-etik tərəfini, yəni başqasının ağrısına şərik olmaq və yardım göstərmək meylini vurğulayır. Bu cür sinonimik genişlənmə nəticəsində bir konsept müxtəlif səviyyələrdə – ideoloji, sosial və psixoloji müstəvilərdə dərk olunur.

Eyni yanaşmanı mənfi etik konseptlərdə də müşahidə etmək mümkündür. Məsələn, “yalan” anlayışı “saxtakarlıq”, “aldatma” və “riyakarlıq” kimi sözlərlə birlikdə işlədildikdə, bu konseptin müxtəlif formaları və təzahürləri ortaya çıxır. “Yalan” ümumi və geniş mənəni ifadə edərkən, “saxtakarlıq” daha çox məqsədli şəkildə reallığın təhrif edilməsini, “aldatma” konkret bir şəxsin yanlış istiqamətə yönəldilməsini, “riyakarlıq” isə daxili niyyətlə zahiri davranış arasındakı uyğunsuzluğu və ikiüzlülüüyü göstərir. Bu sözlərin hər biri eyni etik sahəyə aid olsa da, onların semantik fərqləri konseptin daha dəqiq və çoxşaxəli şəkildə anlaşılmasına şərait yaradır.

Sinonim sıraların mövcudluğu etik konseptlərin interpretasiyasını daha çevik və kontekstdən asılı edir. Müəyyən bir situasiyada müəllif və ya danışan şəxs məhz hansı sinonimi seçirsə, bu seçim onun vermək istədiyi mesajın tonunu, qiymətləndirici yükünü və emosional təsir gücünü müəyyən edir. Məsələn, publisistik mətndə “yalan” əvəzinə “riyakarlıq” sözünün işlədilməsi daha sərt və tənqidi mövqeni ifadə edə bilər.

Beləliklə, sinonimik genişlənmə etik konseptlərin yalnız dil baxımından zənginləşməsinə deyil, həm də onların daha dərin, çoxşaxəli və kontekstual şəkildə anlaşılmasına imkan yaradır. Bu proses nəticəsində etik anlayışlar statik və birmənalı strukturadan çıxaraq dinamik, çoxqatlı və interpretasiyaya açıq semantik sahəyə çevrilir ki, bu da onların həm elmi təhlilində, həm də real kommunikativ praktikada xüsusi əhəmiyyət daşıyır.

“Mənəviyyət (ruhsallıq) – mənəviyyətsizlik” etik konsepti etik sistemin əsasını təşkil edir və digər konseptlərin interpretasiyasında mühüm rol oynayır. “Mənəviyyət” anlayışı publisistik mətnlərdə çox vaxt etik norma və prinsiplər, sosial məsuliyyət, mədəni dəyərlər, tarixi ənənələr kimi anlayışlarla birlikdə işlədilir. Bu birliklər göstərir ki, mənəviyyət yalnız fərdi keyfiyyət deyil, həm də kollektiv həyatın tənzimləyici mexanizmdir.

Müasir publisistikada tez-tez “mənəvi böhran”, “mənəvi tənəzzül”, “mənəvi xəstəlik” kimi ifadələrə rast gəlinir. Bu ifadələr cəmiyyətdə etik dəyərlərin zəifləməsinə və ya dəyişməsinə göstərir. Belə kontekstlərdə mənəviyyət artıq sabit norma kimi deyil, dəyişən və bəzən pozulan sistem kimi təqdim olunur.

Ruhsallıq etik konseptlərin ən dərin və fəlsəfi qatını təşkil edir. Ruhsallığın komponentləri daxili harmoniya, inanc və etiqad, mədəni yaddaş, mənəvi inkişafdır. Publisistik mətnlərdə ruhsallıq çox vaxt metaforalar vasitəsilə ifadə olunur, məsələn “ruhi aclıq”, “ruhi boşluq”, “ruhi yüksəliş”. Mənəviyyətsizlik təkcə fərdi xüsusiyyət kimi deyil, bütöv cəmiyyətə aid edilən problem kimi təqdim olunur. Bu isə etik böhranın miqyasını genişləndirir.

“Həqiqət – yalan” etik konsepti insanın idrak fəaliyyəti ilə birbaşa bağlıdır və etik dəyərlərin əsas göstəricilərindən biri hesab olunur. Publisistik diskursda “həqiqət – yarımhəqiqət – yalan” ardıcılığı tez-tez istifadə olunur. Bu ardıcılıq həqiqətin necə təhrif oluna biləcəyini mərhələli şəkildə göstərir. Yalan yalnız fərdi davranış kimi deyil, həm də sosial fenomen kimi təqdim olunur. Məsələn: ideoloji yalan, sistemli saxtakarlıq, kollektiv özünüaldatma. Bu cür təqdimat yalanın cəmiyyətin strukturuna necə nüfuz etdiyini göstərir.

Humanizm insanın dəyər kimi qəbul edilməsi prinsipinə əsaslanır və etik sistemin əsas sütunlarından biridir. Humanizm ədalət, mərhəmət, bərabərlik, azadlıq kimi anlayışlarla sıx bağlıdır. Publisistik diskursda humanizm tez-tez siyasi anlayışlarla birlikdə işlədilir və bu zaman onun mənası ideoloji çalarlar qazana bilər.

Vicdan etik sistemdə daxili nəzarət mexanizmi kimi çıxış edir və insanın davranışına birbaşa təsir göstərir. Vicdanın funksiyaları kimi davranışın qiymətləndirilməsi, məsuliyyət hissinin formalaşdırılması, sosial harmoniya yaratmaq qeyd oluna bilər. “Vicdan azadlığı” anlayışı etik konseptlərin hüquqi və sosial sahələrlə əlaqəsini göstərir.

“Xoşbəxtlik – bədbəxtlik” etik konsepti insanın həyat keyfiyyətini və sosial rifahını əks etdirir. Publisistik mətnlərdə xoşbəxtlik çox vaxt fərdi deyil, kollektiv səviyyədə təqdim olunur. Bu isə etik konseptlərin sosial yönümlü olduğunu göstərir. Bəzi hallarda xoşbəxtlik anlayışı ironik şəkildə istifadə olunur ki, bu da real vəziyyətlə ideal təsəvvür arasındakı ziddiyyəti vurğulayır.

Frazeoloji vahidlər etik konseptlərin ən sabit və ənənəvi ifadə formalarından biridir. “Şərəf” konsepti çərçivəsində “şərəf məsələsi”, “şərəfini qorumaq” kimi ifadələr insanın sosial statusunu və daxili dəyərlərini əks etdirir. “Dostluq” konsepti çərçivəsində “Dost dar gündə tanınar” kimi ifadələr etik münasibətlərin praktik tərəfini göstərir və sosial davranış normalarını formalaşdırır.

Əldə olunan nəticələr göstərir ki, etik konseptlər publisistik diskursda yalnız semantik vahid deyil, həm də ideoloji və sosial yönləndirici vasitə kimi çıxış edir. Dil vasitəsilə “yaxşı–pis”, “ədalət–ədalətsizlik”, “həqiqət–yalan”, “vicdan–vicdansızlıq” kimi qarşılaşdırmalar oxucunun qiymətləndirmə modelini formalaşdırır və reallığın dəyərlər prizmasından qavranılmasına şərait yaradır. Təhlillər göstərir ki, bu cür antonimik strukturlar təkcə məna fərqi ifadə etmir, həm də güclü emosional və ideoloji yük daşıyaraq publisistik mətnin təsir gücünü artırır.

Eyni zamanda etik konseptlərin sinonimik genişlənməsi onların semantik sahəsini daha da zənginləşdirir və müəllifə müxtəlif qiymətləndirmə çalarları yaratmaq imkanı verir. Məsələn, “humanizm”, “insanpərvərlik”, “mərhəmətlilik” kimi paralel vahidlərin istifadəsi eyni konseptin fərqli aspektlərini üzə çıxarır və oxucuya daha çoxşaxəli interpretasiya imkanı yaradır. Bu isə göstərir ki, etik konseptlər publisistik diskursda statik deyil, dinamik və kontekstual xarakter daşıyır.

Bundan əlavə, aparılan təhlillər etik konseptlərin sosial problemlərin izahında analitik çərçivə rolunu oynadığını təsdiqləyir. Korrupsiya, sosial bərabərsizlik və ya mənəvi böhran kimi hadisələrin “ədalətsizlik”, “vicdansızlıq”, “mənəvi tənəzzül” kimi ifadələrlə təqdim olunması oxucunun həmin hadisələrə emosional və mənəvi münasibətini formalaşdırır. Bu isə etik leksikanın publisistik diskursda ictimai rəyin formalaşmasında aktiv iştirak etdiyini göstərir.

Digər tədqiqatlarla müqayisə. Koqnitiv dilçilik və diskurs analizinə dair tədqiqatlarla müqayisədə bu araşdırma etik konseptlərin publisistik mühitdə daha aktiv və məqsədyönlü ideoloji funksiya daşdığını göstərir. Əvvəlki tədqiqatlarda əsas diqqət konseptlərin semantik və lingvokulturoloji xüsusiyyətlərinə yönəldildiyi halda, burada onların kommunikativ-pragmatik və təsir mexanizmləri ön plana çıxarılır. Xüsusilə publisistik diskursun kütləvi auditoriyaya yönəlməsi etik konseptlərin manipulyativ və yönləndirici potensialını artırır. Bu baxımdan etik konseptlər yalnız idrak vahidi deyil, həm də sosial təsir aləti kimi çıxış edir.

Elmi izah. Etik konseptlərin dil vasitəsilə ifadəsi insan təfəkkürünün ikili (binar) strukturuna əsaslanır. Bu, idrak prosesində kateqoriyalasdırma mexanizminin əsas prinsiplərindən biri kimi çıxış edir və insanın reallığı sadələşdirərək dərk etməsinə imkan yaradır. Publisistik diskursda bu mexanizm daha qabarıq şəkildə özünü göstərir, çünki burada informasiya yalnız təqdim olunmur, eyni zamanda qiymətləndirilir və şərh edilir.

Bununla yanaşı, etik konseptlərin normativlik, qiymətləndiricilik, universallıq və dinamiklik kimi xüsusiyyətləri onların diskurs daxilində funksional müxtəlifliyini təmin edir. Normativlik sosial davranış modellərini formalaşdırır, qiymətləndiricilik reallığa münasibəti müəyyən edir, universallıq onların ümumbəşəri xarakterini qoruyur, dinamiklik isə dəyişən ictimai-siyasi şəraitə uyğunlaşmasına imkan yaradır.

Yekun nəticə. Ümumi yekun. Nəticə etibarilə, aparılan təhlillər göstərir ki, etik konseptlər publisistik diskursda çoxsəviyyəli semantik struktura malik olub, həm dilin daxili sisteminə, həm də sosial kommunikasiya prosesində mühüm rol oynayır. Bu xüsusiyyət onların yalnız lingvistik vahid kimi deyil, həm də düşüncə və ictimai şüur arasında vasitəçi funksiyanı yerinə yetirməsini

təmin edir. Beləliklə, etik konseptlərin çoxfunksiyalı xarakteri dil, düşüncə və cəmiyyət arasındakı qarşılıqlı əlaqənin daha dərinə anlaşılmaya imkan yaradır.

Eyni zamanda araşdırma nəticələri sübut edir ki, etik konseptlər müasir publisistik diskursda çoxsəviyyəli, dinamik və ideoloji yüklü dil vahidləri kimi fəaliyyət göstərir. Bu prosesdə onlar həm fərdi, həm də ictimai dəyərlər sistemini formalaşdıraraq sosial reallığın interpretasiyasında və ictimai şüurun istiqamətlənməsində mühüm rol oynayır.

Elmi və praktik əhəmiyyəti. Tədqiqatın elmi əhəmiyyəti etik konseptlərin semantik və diskursiv təhlilinə yeni yanaşma təqdim etməsindədir. Praktiki əhəmiyyəti isə media dilinin analizi, jurnalistika və kommunikasiya sahəsində tətbiq oluna bilməsidir.

Tövsiyələr. Publisistik diskursda etik leksikanın daha sistemli araşdırılması, korpus əsaslı tədqiqatların genişləndirilməsi, etik konseptlərin mədəni-spesifik müqayisəli analizi, media dilində manipulyativ istifadə formalarının öyrənilməsi tövsiyə edilir.

Beləliklə, etik konseptlərin leksik təhlili dil, mədəniyyət və cəmiyyət arasındakı qarşılıqlı əlaqəni anlamaq üçün mühüm elmi əsas yaradır və insanın mənəvi dünyasının daha dərinə dərk olunmasına imkan verir.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Ağabəyli V. (2023). Linqvoluktuologiya və Gender məsələləri. Bakı, Zəngəzurda, 76 s.
2. Ван Дейк Т. А. (2013). Дискурс и власть: Репрезентация доминирования в языке и коммуникации. Пер. с англ. Москва, Книжный дом «ЛИБРОКОМ», 344 с.
3. Воробьев В. В. (2008). Лингвокультурология: Теория и методы. Москва, РУДН, 336 с.
4. Макаров М. Л. (2003). Основы теории дискурса. Москва, Гнозис, 280 с.
5. Маслова В. А. (2001). Лингвокультурология. Москва, Академия, 208 с.
6. Мокаева И. Р. (2004). Этические концепты в языковой картине мира (на материале русского и карачаево-балкарского языков): дис. ... канд. филол. наук. Нальчик, 156 с.

AZƏRBAYCAN TƏHSİLİNİN İNKİŞAFINDA HEYDƏR ƏLİYEV MƏRHƏLƏSİ

Afaq Qasım qızı Qasımova

Pedaqogika üzrə fəlsəfə doktoru, dosent

e.rauf@aqroservis.gov.az

Lənkəran Dövlət Universiteti

Xülasə

Azərbaycan təhsilinin, maarif və mədəniyyətin inkişafı Ulu Öndər Heydər Əliyevin adı və fəaliyyəti ilə sıx bağlıdır. Azərbaycan Respublikası müstəqilliyinin ilk dövründən başlayaraq dövlətimizin təhsil sahəsinə xüsusi diqqət və qayğısı, müəllimlərin şərəfli əməyinin dəyərləndirilməsi və qiymətləndirilməsi respublikaya rəhbərliyin Heydər Əliyev mərhələsində çox yüksək səviyyədə olmuşdur.

Ümummilli lider Heydər Əliyev hakimiyyətinin həm birinci və həm də ikinci mərhələsində təhsilin inkişafına xüsusi diqqət yetirilmişdir.

Açar sözlər: Heydər Əliyev, təhsil, tərbiyə, mənəviyyət, islahatlar.

Keçən əsrin 70-ci illərindən başlayaraq 30 ildən çox bir zaman ərzində Azərbaycanda elm, təhsil, mədəniyyət və iqtisadiyyatın təkmilləşməsi və tərəqqisi bilavasitə ümummili liderin adı və onun yorulmaz, fədakar əməyi ilə bağlı olmuşdur. Azərbaycan təhsilinin dünya standartlarına uyğunluğu, xüsusilə Avropa təhsilinə integrasiyası, dərin bilikli, savadlı gənclərin dünyanın nüfuzlu ali məktəblərində təhsil almalarına göndərilməsi, Azərbaycanda hərbi məktəblərin yaradılması, Azərbaycan klassik ədəbiyyatı nümunələrinin latın əlifbasında nəşr edilməsi, maarif və mədəniyyət, incəsənət xadimlərinin əməyinə yüksək dəyər, diqqət və qayğı göstərilməsi Heydər

Əliyev ideyalarının əsasını təşkil etmişdir. Onun geniş əhatəli yorulmaz fəaliyyətində elm və təhsilin tərəqqisi həmişə xüsusi yer tutmuşdur.

Hələ 1969-1982-ci illərdə ümummilli liderimiz Heydər Əliyevin Azərbaycan dövlətinə rəhbərliyinin birinci mərhələsində təhsilimizə çox böyük qayğı ilə yanaşaraq Avropa standartlarına cavab verən çoxsaylı məktəb binası tikilərək istifadəyə verilmişdir. Ölkəmizdə yeni Ali təhsil müəssisələri açılaraq, maddi-texniki bazası möhkəmləndirilərək lazımi avadanlıqlarla təchiz olunmuşdur.

Təhsilin cəmiyyətin tərəqqisində və inkişafında mühüm yer tutduğunu yüksək dəyərləndirən Heydər Əliyev deyirdi: “Hər bir dövlət əgər istəyirsə ki, öz ölkəsinin inkişafını təmin etsin, öz millətinin elmini, mədəniyyətini dünya standartlarına çatdırsın, o mütləq, hər şeydən çox, təhsilə fikir verməlidir, təhsilin inkişafına səy göstərməlidir, təhsil üçün bütün imkanları yaratmalıdır. Təhsil millətin gələcəyidir” (1, s.438).

Təhsilin cəmiyyətin inkişafında rolunu və insan şıxsiyyətinin hərtərəfli formalaşmasında vacibliyini və əhəmiyyətini yüksək dəyərləndirən dahi liderin qəbul etdiyi sərəncamlar, uzaqgörənliklə təqdim etdiyi konseptual düşüncələr və ideyalar, tarixi məsləhət və tövsiyələr bu gün də ölkəmizdə təhsil islahatlarının yerinə yetirilməsində ən vacib təməllər və əsaslardır. Ulu öndər yaxşı bilirdi ki, gənc nəslin düzgün tərbiyə olunması, istiqamətlənməsi ilk növbədə təhsilə və milli-mənəvi dəyərlərə bağlılıqdan asılıdır.

Məlimdur ki, 1920-ci ildən 1991-ci ilə qədər Azərbaycanın həyatında xüsusi bir dövr olmuşdur. Azərbaycan Sovetlər birliyinin tərkibində olmuşdur, bu dövrdə də dahi rəhbərin dediyi kimi Azərbaycan böyük inkişaf yolu keçmişdir. Həmin illərdə, Heydər Əliyevin Azərbaycana rəhbərliyinin ilk mərhələsində Azərbaycanın şəhər kənd və qəsəbələrində 770- ə qədər məktəb binası istifadəyə verilmiş, respublika Ali məktəblərinin sayı 12- dən 17- yə, burada təhsil alan tələbələrin sayı isə 70 mindən 100 minə çatdırılmışdır. Heydər Əliyevin Azərbaycana rəhbərlik etdiyi illərdə ölkədə 5 yeni Ali təhsil müəssisəsi açılmışdır.

XX əsrin 70-80-ci illərdə respublika əhalisinin yaşayışını, məişətini, həyat tərzini müasir səviyyəyə qaldırmaq üçün ardıcıl tədbirlər həyata keçirilirdi. Müasirləşməyə doğru xidmət edən mütərəqqi elm-təhsil islahatları Azərbaycan üçün, eyni zamanda, respublikadan kənara kədr hazırlığına hesablanmışdı. Ulu Öndər Heydər Əliyev hər il ittifaq rəhbərliyi ilə danışıqlar apararaq daha çox sayda azərbaycanlının keçmiş SSRİ-nin nüfuzlu Ali məktəblərində təhsil almasına nail olmuşdur. Bəzi müasir ixtisaslar üzrə Azərbaycanda kədr hazırlığının aparılmadığı bir şəraitdə bu addım son dərəcə əhəmiyyətli idi. Bununla sanki müstəqil Azərbaycanın yüksək ixtisaslı kadrlarla təminatı işinə hazırlıq görülürdü.

Ulu Öndər Heydər Əliyev Azərbaycanın müstəqilliyi dövründə elm və təhsilin inkişafına bir pedaqoq məharəti ilə xüsusi diqqət yetirərək, elm və təhsil, maarif və mədəniyyət, mənəviyyat və əxlaq, məktəb, ailə və ictimaiyyət problemərinə kompleks şəkildə yanaşmışdır. Dövlət başçısı bu sahədə mövcud olan problemlərin aradan qaldırılması və Azərbaycanda dünyanın inkişaf etmiş ölkələrin təcrübəsinə uyğun təhsil strategiyasının həyata keçirilməsi məqsədilə ciddi tədbirlər həyata keçirmiş və mühüm tarixi fərmanlar, sərəncamlar imzalamışdır .

1992-ci Təhsil Qanununun qəbul olunması, ali və orta ixtisas məktəblərində qəbulun test usulu ilə aparılması, qeyri-obyektivliyə və mənfi hallara qarşı mübarizənin aparılması müstəqilliyin ilk dövrlərində təhsil sisteminin təkmilləşdirilməsində atılan mühüm addımlardan idi. Təhsil sistemi getdikcə təkmilləşir, dövlət səviyyəsində təhsil sahəsində qəbul olunmuş qərar və sərəncamlar gənclərdə yüksək bilik potensialını aşkara çıxartmağa, yeni standartların və metodların tətbiqinə stimül yaradırdı.

Deyə bilərik ki, Ümummilli lider Heydər Əliyevin Azərbaycanda elm və təhsillə bağlı siyasəti artıq praktik olaraq real şəkildə özünün müsbət şəkildə təzahürünü göstərməkdədir.

Təhsil sahəsində aparılan işləri sistemli və planlı şəkildə həyata keçirmək məqsədi ilə ölkə Prezidenti Heydər Əliyevin 1998-ci il 30 mart tarixli sərəncamı əsasında “Azərbaycan Respublikasında təhsil sahəsində islahatlar üzrə Dövlət Komissiyası” yaradıldı. Bu islahat proqramı

Azərbaycan təhsili sahəsində yeni, uzunmüddətli və ən mütərəqqi mərhələnin əsasının qoyulması demək idi. Heydər Əliyev aparılacaq bu ciddi və uzun müddətli təhsil islahatına xüsusi diqqət və böyük həssaslıqla yanaşılmasını tövsiyə edir və deyirdi: “Təhsil sahəsi nə sənayedir, nə kənd təsərrüfatıdır, nə də ticarətdir. Bu, Cəmiyyətin xüsusi, intellektual cəhətini əks etdirən bir sahədir. Belə halda təhsil sisteminə çox diqqətlə yanaşmaq lazımdır və bu sistemə münasibət çox həssas olmalıdır... Təhsil sistemi elə bir sistemdir ki, burada heç bir inqilabi dəyişiklik ola bilməz. Ümumiyyətlə bizim həyatımızın bütün sahələrində dəyişikliklər təkamül xarakteri, tədrici dəyişikliklər xarakteri daşıyır. Heç vaxt yol vermək olmaz ki, on illərlə yaranmış şeyi bir gündə vurub dağıdasan, ondan sonra heç bilmədiyin yeni bir şey yaradasan.” (2).

Dövlət Komissiyası tərəfindən hazırlanmış “Azərbaycan Respublikasının təhsil sahəsində islahat proqramı” xalqın geniş müzakirəsinə verildikdən sonra prezident Heydər Əliyev tərəfindən 1999-cu il iyunun 15-də tarixi bir gündə - Milli qurtuluş günündə bu proqram xüsusi sərəncamla təsdiqləndi (3).

Beləliklə, müasir təhsil tariximizin parlaq bir səhifəsinə mərhələli olaraq dinamik xarakterli təhsil islahat proqramı yazılmış oldu. Bu səhifəyə sonrakı illərdə daha yeni təhsil proqramları, təhsil standartları, təhsil Qanunu, kurikulumlar, Dövlət təhsil strategiyası yazıldı. Bu təhsil islahatı proqramı təhsilin humanistləşdirilməsi, demokratikləşdirilməsi, diferensiaslaşdırılması və inteqrasiyası kimi prinsipləri özündə birləşdirərək Azərbaycan milli təhsil sisteminin strategiya və taktikasını, uzunmüddətli konsepsiyasını və təməlini yaratmışdır.

Ulu öndərin “Azərbaycan Respublikasının təhsil sahəsində İslahat Proqramının təsdiq edilməsi haqqında” sərəncamı (Bakı şəhəri, 15 iyun 1999-cu il) təhsildə gələcək islahatlar aparmaq üçün əsaslı zəmin yaratdı. İslahat proqramında deyildiyi kimi:

“Təhsil sahəsinin islahatı təhsil müəssisələrinin fəaliyyətində, bütövlükdə təhsil sisteminin strukturu, idarə sistemi və iqtisadiyyatında köklü yeniləşmənin həyata keçirilməsini nəzərdə tutur. Müstəqilliyin çətin yolları ilə irəliləyən Azərbaycan bütün sahələrdə olduğu kimi təhsil sahəsində də böyük vəzifələr yerinə yetirmək zərurəti ilə üz-üzə dayanmışdır. Ölkəmizdə start götürmüş geniş islahatçılıq hərəkəti çərçivəsində təhsil sahəsində də mühüm dəyişikliklərin, yeniliklərin həyata keçirilməsi obyektiv tələbatdır” (3).

Təhsil islahatı Proqramı üç mərhələdə ibarət olmuşdur: I mərhələ hazırlıq mərhələsidir və bu 1999-cu illəri əhatə edir. II mərhələ qısamüddətli perspektivi əhatə edir. Bu 2000-2003-cü illəri əhatə edir. III mərhələ 2004-cü ildən sonrakı mərhələdir ki, burada da Proqramda nəzərdə tutulan bütün tədbirlərin müxtəlif yönüm və səviyyəli təhsil müəssisələrinin inteqrasiyası, onların keçirilməsi yolları əhatə olunmuşdur. İslahat Proqramında I mərhələdə 50, II mərhələdə 57, III mərhələdə 21 tədbirin, bütövlükdə 128 tədbirin həyata keçirilməsi müəyyənləşdirilmişdir.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Əliyev H.Ə. Müstəqillik yollarında. Bakı, “Azərbaycan”, 1997, 538 s.
2. Azərbaycan Respublikasında təhsil sahəsində islahatlar üzrə dövlət komissiyasının iclasında Azərbaycan Prezidenti Heydər Əliyevin giriş və yekun sözü - 17 mart 1999-cu il/ Xalq, 19 mart, 1999 .
3. Əliyev H.Ə. “Azərbaycan Respublikasının Təhsil sahəsində İslahat Proqramı”. Bakı, “Çaşıoğlu, 1999, 72 səh

HEYDƏR ƏLİYEV FENOMENİ VƏ MİLLİ İDEOLOGİYANIN FORMALAŞMASI

Mobil Kamil oğlu Məcidov
İqtisad üzrə fəlsəfə doktoru, dosent
mobil.macidov@agcebedi.adpu.edu.az

Seymur Elman oğlu Süleymanov
Fizika-riyaziyyat üzrə fəlsəfə doktoru, dosent
suleymanovseymur190@gmail.com
ADPU-nun Ağcabədi filialı

Xülasə

Məqalədə Heydər Əliyev fenomeninin Azərbaycan dövlətçiliyində və milli ideologiyanın formalaşmasında rolu kompleks şəkildə araşdırılır. Tədqiqatın əsas məqsədi onun siyasi fəaliyyətinin ideoloji əsaslarını, milli dövlətçilik konsepsiyasının qurulmasında oynadığı rolu və bu modelin müasir dövrdə əhəmiyyətini müəyyən etməkdir. Araşdırma göstərir ki, Heydər Əliyev milli ideologiyayı yalnız nəzəri konsepsiya kimi deyil, praktik dövlət siyasətinin əsas elementi kimi formalaşdırmışdır.

Məqalədə milli ideologiyanın əsas komponentləri – milli kimlik, dil, tarix, mədəniyyət və dövlətçilik dəyərləri – sistemli şəkildə təhlil edilir. Xüsusilə müstəqillik dövründə ideoloji boşluğun aradan qaldırılması, milli həmrəyliyin təmin edilməsi və vətəndaş cəmiyyətinin formalaşdırılması istiqamətində həyata keçirilən tədbirlər geniş şəkildə araşdırılır.

Tədqiqat nəticəsində müəyyən edilir ki, Heydər Əliyev fenomeni Azərbaycan dövlətinin ideoloji əsaslarının formalaşmasında həlledici rol oynamışdır. Onun müəyyən etdiyi milli ideologiya modeli qloballaşma şəraitində milli kimliyin qorunmasına və dövlətçiliyin möhkəmləndirilməsinə xidmət edir. Məqalədə vurğulanır ki, bu ideoloji model müasir dövrdə də aktuallığını qoruyur və davamlı inkişaf üçün mühüm strateji baza rolunu oynayır.

Açar sözlər: Heydər Əliyev, milli ideologiya, dövlətçilik, milli kimlik, siyasi strategiya

Giriş

XX əsrin sonlarında Azərbaycanın müstəqillik əldə etməsi ilə yeni siyasi və ideoloji mərhələ başlanmışdır. Bu mərhələdə dövlətin qarşısında duran əsas məsələlərdən biri milli ideologiyanın formalaşdırılması idi.

Mövzunun aktuallığı onunla bağlıdır ki, milli ideologiya dövlətin sabitliyinin və inkişafının əsasını təşkil edir. Problemin qoyuluşu isə Heydər Əliyev fenomeninin milli ideologiyanın formalaşmasında oynadığı rolun elmi əsaslarla təhlil edilməsidir.

Tədqiqatın məqsədi bu ideoloji modelin əsas xüsusiyyətlərini və onun müasir dövrdə əhəmiyyətini müəyyən etməkdir. Ədəbiyyat icmal göstərir ki, mövzu müxtəlif aspektlərdən araşdırılmışdır və bu sahədə aparılmış tədqiqatlar mühüm elmi baza formalaşdırmışdır [1; 3].

Material və metodlar

Tədqiqatda Heydər Əliyev fenomeninin və onun milli ideologiyanın formalaşmasındakı rolunun öyrənilməsi üçün kompleks elmi yanaşma tətbiq edilmişdir. Araşdırmanın empirik bazasını normativ-hüquqi sənədlər, dövlət proqramları, rəsmi çıxışlar, siyasi nitqlər və mövzu üzrə yazılmış elmi əsərlər təşkil edir. Xüsusilə milli ideologiya, dövlətçilik və ictimai inkişaf ilə bağlı qəbul edilmiş konseptual sənədlər əsas mənbə kimi təhlil olunmuşdur.

Tədqiqatın metodoloji əsasını bir neçə əsas elmi metod təşkil edir. Tarixi metod vasitəsilə Heydər Əliyevin siyasi fəaliyyətinin müxtəlif mərhələləri və bu mərhələlərdə ideoloji baxışlarının formalaşması dinamik şəkildə araşdırılmışdır. Müqayisəli metoddan istifadə etməklə Azərbaycanın milli ideologiya modeli digər ölkələrin təcrübəsi ilə müqayisə edilmiş, onun spesifik xüsusiyyətləri müəyyən edilmişdir. Analitik metod isə mövcud məlumatların sistemləşdirilməsi və ümumiləşdirilməsi üçün tətbiq olunmuşdur [2].

Bununla yanaşı tədqiqat çərçivəsində məzmun analizi metodundan geniş istifadə edilmişdir. Bu metod vasitəsilə Heydər Əliyevin çıxışlarında, rəsmi sənədlərdə və strateji proqramlarda milli ideologiyanın əsas komponentləri – milli kimlik, dil, tarix və dövlətçilik dəyərləri – müəyyən edilmişdir.

Sistemli yanaşma prinsipi əsasında ideoloji modelin müxtəlif elementləri qarşılıqlı əlaqədə təhlil edilmiş, onların bir-birinə təsiri araşdırılmışdır. Eyni zamanda ümumiləşdirmə və məntiqi təhlil metodları vasitəsilə əldə olunan nəticələr elmi şəkildə əsaslandırılmışdır.

Beləliklə istifadə olunan metodlar tədqiqatın obyektivliyini təmin etmiş və əldə edilən nəticələrin elmi etibarlılığını artırmışdır.

Nəticələr

Aparılan tədqiqatın nəticələri göstərir ki, Heydər Əliyev milli ideologiyanın formalaşdırılmasında sistemli və məqsədyönlü siyasət həyata keçirmişdir. Onun müəyyən etdiyi ideoloji model milli kimliyin qorunması, dövlətçiliyin möhkəmləndirilməsi və cəmiyyətin sosial-siyasi birliliyinin təmin olunmasına yönəlmişdir. Xüsusilə müstəqilliyin ilk illərində yaranmış ideoloji boşluğun aradan qaldırılması və vahid milli ideyanın formalaşdırılması bu siyasətin əsas nəticələrindən biri olmuşdur [4].

Araşdırma göstərir ki, milli ideologiyanın əsas komponentləri – dil, tarix, mədəniyyət və milli-mənəvi dəyərlər – dövlət siyasətinin prioritet istiqamətlərinə çevrilmişdir. Bu yanaşma cəmiyyətdə milli şüurun güclənməsinə, vətənpərvərlik hisslərinin artmasına və dövlətə bağlılığın möhkəmlənməsinə səbəb olmuşdur.

Eyni zamanda həyata keçirilən ideoloji siyasət vətəndaş cəmiyyətinin inkişafına və ictimai sabitliyin təmin edilməsinə müsbət təsir göstərmişdir. Nəticələr onu da göstərir ki, Heydər Əliyevin formalaşdırdığı ideoloji model müasir dövrdə də aktuallığını qoruyur və Azərbaycanın davamlı inkişafında mühüm rol oynamaqda davam edir.

Müzakirə

Aparılan tədqiqatın nəticələrinin təhlili göstərir ki, Heydər Əliyev fenomeni yalnız siyasi liderliklə məhdudlaşmır, eyni zamanda milli ideologiyanın elmi və praktik əsaslarının formalaşdırılması ilə xarakterizə olunur. Onun yanaşmasının əsas xüsusiyyəti ideologiyı abstrakt anlayış kimi deyil, dövlət idarəçiliyinin və cəmiyyətin inkişafının əsas istiqamətləndirici mexanizmi kimi təqdim etməsidir. Bu baxımdan milli ideologiya dövlətin sabitliyi və davamlı inkişafı üçün fundamental rol oynamışdır.

Tədqiqat göstərir ki, Heydər Əliyev tərəfindən formalaşdırılan ideoloji model milli kimlik, dil, tarix və mədəniyyət kimi əsas komponentlərin qarşılıqlı vəhdətinə əsaslanır. Bu komponentlərin dövlət siyasətində prioritet istiqamətə çevrilməsi cəmiyyətdə milli şüurun güclənməsinə və ictimai həmrəyliyin möhkəmlənməsinə şərait yaratmışdır [5]. Digər ölkələrin təcrübəsi ilə müqayisə aparıldıqda aydın olur ki, Azərbaycan modeli daha sistemli və məqsədyönlü xarakter daşıyır, çünki burada ideoloji siyasət dövlət strategiyasının ayrılmaz hissəsi kimi çıxış edir.

Bununla yanaşı müasir qloballaşma şəraitində milli ideologiyanın qorunması yeni çağırışlarla üzləşir. İnformasiya axınlarının sürətlənməsi, mədəni təsirlərin artması və qlobal dəyərlərin yayılması milli kimliyin zəifləməsi riskini artırır. Lakin Heydər Əliyevin müəyyən etdiyi ideoloji model bu çağırışlara uyğunlaşmaq üçün kifayət qədər çevik və davamlıdır. Bu model həm milli dəyərlərin qorunmasını təmin edir, həm də onların müasir dünyaya inteqrasiyasına imkan yaradır.

Eyni zamanda ideoloji siyasətin təhsil, mədəniyyət və informasiya sahələri ilə əlaqələndirilməsi onun effektivliyini artıran əsas amillərdən biri kimi çıxış edir. Bu yanaşma milli ideologiyanın yalnız siyasi səviyyədə deyil, həm də ictimai şüurda möhkəmlənməsinə şərait yaradır. Nəticə etibarilə Heydər Əliyev fenomeni əsasında formalaşan ideoloji model həm nəzəri, həm də praktik baxımdan dayanıqlı və effektiv sistem kimi qiymətləndirilə bilər.

Yekun nəticə

Aparılan tədqiqatın ümumi nəticələri göstərir ki, Heydər Əliyev fenomeni Azərbaycan dövlətçiliyində milli ideologiyanın formalaşması və inkişafında həlledici rol oynamışdır. Onun

siyasi fəaliyyəti yalnız idarəetmə təcrübəsi ilə deyil, həm də dərin ideoloji baxışlarla səciyyələnmişdir. Heydər Əliyev milli ideologiyani dövlətin möhkəmlənməsi, cəmiyyətin birliyi və milli kimliyin qorunması üçün əsas strateji vasitə kimi müəyyən etmişdir.

Araşdırma nəticəsində müəyyən edilmişdir ki, formalaşdırılan ideoloji model milli kimlik, dil, tarix, mədəniyyət və dövlətçilik dəyərlərinin vəhdətinə əsaslanır. Bu model cəmiyyətin bütün sahələrinə – təhsil, mədəniyyət, informasiya və sosial mühitə integrasiya olunaraq geniş təsir imkanları qazanmışdır. Xüsusilə müstəqilliyin ilk illərində yaranmış ideoloji boşluğun aradan qaldırılması və milli həmrəyliyin təmin edilməsi bu siyasətin mühüm nəticələrindən biri olmuşdur.

Eyni zamanda Heydər Əliyevin müəyyən etdiyi ideoloji istiqamət müasir dövrdə də aktuallığını qoruyur. Qloballaşma və informasiya texnologiyalarının sürətli inkişafı şəraitində milli dəyərlərin qorunması daha da əhəmiyyətli məsələyə çevrilmişdir. Bu baxımdan həmin ideoloji model həm ənənəvi dəyərlərin qorunmasına, həm də onların müasir dünyaya uyğun şəkildə inkişafına imkan yaradır.

Praktik baxımdan bu siyasət cəmiyyətin sosial-siyasi sabitliyinin təmin olunmasına, vətəndaş cəmiyyətinin inkişafına və milli şüurun güclənməsinə mühüm töhfə vermişdir.

Nəticə etibarilə, Heydər Əliyev fenomeni əsasında formalaşan milli ideologiya modeli Azərbaycanın davamlı inkişafı üçün etibarlı ideoloji baza rolunu oynayır. Təvsiyə olunur ki, bu istiqamətdə aparılan siyasət müasir çağırışlara uyğun şəkildə inkişaf etdirilsin və gənc nəsillər arasında daha geniş şəkildə təbliğ olunsun.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Əliyev H. Milli ideologiya və dövlətçilik. Bakı. 2001.
2. Həsənov E. Azərbaycanın siyasi inkişaf modeli. Bakı. 2015.
3. Məmmədov A. Milli kimlik və ideologiya. Bakı. 2018.
4. Quliyev M. Heydər Əliyev və dövlətçilik strategiyası. Bakı. 2012.
5. Rzayev S. Qloballaşma və milli ideologiya. Bakı. 2016.

ZƏNGƏZUR DƏHLİZİ – TARİXİN BİRLƏŞDİRDİYİ, GƏLƏCƏYİN GÜCLƏNDİRDİYİ YOL

Yaşar Mirbağır oğlu İsrəfilov

Assistent

yasar.israfilov@aztu.edu.az

Azərbaycan Texniki Universiteti

Xülasə

Bu məqalədə Cənubi Qafqaz regionunda formalaşmaqda olan nəqliyyat-logistika arxitekturasında strateji mövqeyə malik Zəngəzur dəhlizinin multimodal daşımlar sistemində rolu kompleks şəkildə təhlil edilir. Tədqiqat çərçivəsində dəhlizin texniki-parametrik xüsusiyyətləri, mühəndis qurğularının funksional effektivliyi və mövcud beynəlxalq nəqliyyat marşrutları, xüsusilə Bakı–Tbilisi–Qars xətti ilə müqayisəli analizi aparılmışdır. Araşdırmada marşrutun qısalmasının logistika xərclərinə, tranzit müddətinə və təchizat zəncirinin ümumi səmərəliliyinə təsiri sistemli yanaşma əsasında qiymətləndirilmişdir. Eyni zamanda, dəhlizin Orta Dəhliz və digər beynəlxalq nəqliyyat şəbəkələri ilə integrasiya potensialı nəzərdən keçirilmiş, regional ticarət axınlarının optimallaşdırılmasındakı rolu əsaslandırılmışdır. Tədqiqat nəticələri göstərir ki, Zəngəzur dəhlizi multimodal daşımların effektivliyini artırmaqla yanaşı, tranzit məsafəsini və vaxtını əhəmiyyətli dərəcədə azaldır, nəqliyyat xərclərinin optimallaşdırılmasına imkan yaradır. Bununla yanaşı, layihə Azərbaycanın beynəlxalq tranzit-logistika mərkəzi kimi mövqeyinin möhkəmlənməsinə, regional iqtisadi integrasiyanın dərinləşməsinə və dayanıqlı inkişafın təmin olunmasına mühüm töhfə verir.

Açar sözlər: Zəngəzur dəhlizi, multimodal daşımlar sistemi, nəqliyyat-logistika infrastrukturunu, regional iqtisadi integrasiya, beynəlxalq nəqliyyat marşrutları

Giriş

Qlobal ticarət sistemində təchizat zəncirlərinin optimallaşdırılması və nəqliyyat marşrutlarının səmərəliliyinin artırılması beynəlxalq logistikanın əsas prioritetlərindəndir. Bu kontekstdə, Cənubi Qafqaz regionu Şərq – Qərb istiqamətində strateji tranzit məkanı kimi çıxış edir. Zəngəzur dəhlizi Azərbaycanı Naxçıvan Muxtar Respublikası və Türkiyə ilə birbaşa əlaqələndirən, dəmir yolu və avtomobil nəqliyyatını birləşdirən multimodal infrastruktur layihəsi kimi xüsusi əhəmiyyət kəsb edir. Dəhliz mövcud marşrutlarla müqayisədə daha qısa və fasiləsiz tranzit imkanı təqdim edərək daşımların sürətini artırır və logistik xərclərin optimallaşdırılmasına şərait yaradır. Bu tədqiqatın məqsədi Zəngəzur dəhlizinin texniki-iqtisadi xüsusiyyətlərini və multimodal daşımlar sistemində rolunu təhlil etmək, onun mövcud beynəlxalq nəqliyyat marşrutları ilə müqayisədə səmərəliliyini qiymətləndirməkdir. Tədqiqatda müqayisəli analiz, sistem yanaşması və statistik məlumatların təhlili metodlarından istifadə edilmişdir.

Regional ticarət axını və marşrutların vəziyyəti. Cənubi Qafqazda ticarət və tranzit axınları uzun müddət bir sıra coğrafi və siyasi məhdudiyyətlərlə üzləşmişdir. Hazırda regiondakı yükdaşımların böyük hissəsi Gürcüstan və İran üzərindən həyata keçirilir. Lakin bu marşrutların səmərəliliyi müəyyən amillərə görə məhdudlaşır:

- Gürcüstan marşrutu: Dağlıq relyef və limanların ötürücülük qabiliyyəti yükdaşımların vaxtını və xərclərini artırır.

- İran marşrutu: Gömrük prosedurlarının mürəkkəbliyi və tranzit xərcləri ticarət axınlarının tam sərbəst hərəkətinə təsir göstərir.

Zəngəzur dəhlizinin açılması ticarət axınlarının coğrafi strukturunu sadələşdirərək, Şərq–Qərb istiqamətində daha qısa, təhlükəsiz və maliyyə baxımından əlverişli bir alternativ yaradır. Layihə tranzit xərclərini azaltmaqla yanaşı, yükdaşımların sürətini artıracaq və regionu Orta Dəhlizin ən strateji elementlərindən birinə çevirəcəkdir. Eyni zamanda, bu dəhliz Naxçıvan Muxtar Respublikasının coğrafi izolyasiyasına son qoyaraq, onun Azərbaycanın əsas hissəsi ilə birbaşa və fasiləsiz əlaqəsini təmin edəcəkdir. Bu integrasiya nəticəsində region iqtisadiyyatı geniş beynəlxalq bazarlara daha asan çıxış əldə edəcək, qarşılıqlı asılılığın artması isə bölgədə uzunmüddətli sabitliyi və iqtisadi inkişafı gücləndirəcəkdir [2].

Cədvəl 1. Zəngəzur dəhlizinin əsas göstəriciləri

Məlumat	Təsvir
Əsas marşrut nöqtələri	Ağbənd — Meğri — Ordubad
Birləşdirdiyi ölkələr	Rusiya, Azərbaycan, Ermənistan, Türkiyə
Nəqliyyat növləri	Dəmiryolu, avtomobil yolu
Uzunluq	40 km

Zəngəzur dəhlizi vasitəsilə təmin olunan integrasiya sadəcə iqtisadi göstəricilərin yaxşılaşması ilə məhdudlaşmır; o, həm də region ölkələri arasında logistik asılılığın müsbət mənada artmasına və nəqliyyat təhlükəsizliyinin uzunmüddətli təminatına xidmət edir. Bu baxımdan, dəhliz sadəcə iki coğrafi nöqtəni birləşdirən yol deyil, regional ticarət axınlarının optimallaşdırılmasını təmin edən, iqtisadi və sosial faydaları özündə birləşdirən kompleks bir infrastruktur layihəsidir.

Dəhlizin tam gücü ilə fəaliyyətə başlaması aşağıdakı logistik üstünlükləri gətirəcəkdir:

1. Yükdaşımların sürətlənməsi: Marşrutun birbaşa olması texniki dayanma müddətlərini azaldır.

2. Xərclərin optimallaşdırılması: Məsafənin qısalması yanacaq və istismar xərclərini minimuma endirir.

3. Tranzit diversifikasiyası: Azərbaycanın beynəlxalq tranzit imkanlarının genişlənməsi ölkəni regionun əsas logistik mərkəzinə çevirir.

4. Daxili logistik bütövlük: Naxçıvanın Azərbaycanın digər iqtisadi rayonları ilə birbaşa və maneəsiz əlaqəsinin bərpası daxili bazarın canlanmasına və təchizat zəncirinin bütövləşməsinə səbəb olur.

Nəticə etibarilə, bu infrastrukturun qurulması regional ticarət və iqtisadi integrasiya baxımından ciddi bir keyfiyyət dəyişikliyi yaradacaq ki, bu da layihənin həm ölkə daxili, həm də beynəlxalq miqyasda strateji çəkisini artıran əsas amildir.

Zəngəzur dəhlizinin digər beynəlxalq dəhlizlərlə strateji müqayisəsi. Zəngəzur dəhlizi, coğrafi yerləşməsinə görə yalnız Azərbaycan və Naxçıvanı birləşdirməklə kifayətlənmir, eyni zamanda Şərq ilə Qərb arasında uzanan beynəlxalq nəqliyyat xətlərinin integrasiyasını təmin edən strateji bir marşrut kimi çıxış edir. Bu dəhliz Orta Dəhliz və Şimal – Cənub dəhlizlərinin bir-birini tamamlayan elementi olmaqla yanaşı, tranzit yük daşımalarının coğrafi və maliyyə baxımından daha səmərəli şəkildə yönləndirilməsinə şərait yaradır. Orta Dəhliz marşrutu uzun illər boyunca Çin və Mərkəzi Asiya ölkələrindən Avropaya yüklərin daşınmasında əsas rol oynamışdır, lakin bu marşrut bir sıra texniki, coğrafi və tranzit məhdudiyyətləri ilə müşayiət olunurdu: yükdaşımalar çoxsaylı dayanacaqlardan keçməli olur, marşrut uzun və mürəkkəbdir, həmçinin tranzit xərcləri yüksəkdir. Zəngəzur dəhlizi isə bu məhdudiyyətləri aradan qaldıraraq Şərq–Qərb yükdaşımaları üçün qısa, sabit və maliyyət baxımından əlverişli alternativ təqdim edir.

Bundan başqa, Zəngəzur dəhlizinin istifadəyə verilməsi yalnız logistika baxımından üstünlük yaratmır; eyni zamanda geosiyasi balansın qorunmasına və regional əməkdaşlığın gücləndirilməsinə imkan verir. Bu layihə vasitəsilə Azərbaycanın və Türkiyənin regionda strateji mövqeyi daha da möhkəmlənir, Mərkəzi Asiya, Çin və Avropa dövlətləri ilə ticarət və iqtisadi əlaqələrin səmərəliliyi artır. Digər beynəlxalq dəhlizlərlə müqayisədə Zəngəzur dəhlizinin üstünlüyü onun qısa marşrutu, fasiləsiz tranzit imkanı, yüksək təhlükəsizlik standartları və dövlətin nəzarətində olmasıdır ki, bu da yükdaşımaların sabitliyini təmin edən ən mühüm faktor hesab olunur.

Layihə çərçivəsində aşağıdakı mühüm mühəndis strukturlarının tikintisi aparılır [4]:

Cədvəl 2. Tikilən obyektlər

Tikintisi aparılan mühəndis strukturları	Ümumi uzunluqlar
260 dairəvi suötürücü	16 723 m
55 düzbucaqlı suötürücü	3 526 m
55 yeraltı keçid	3 781 m
28 körpü	2 090 m
8 yol qovşağı	26 336 m
İstinad divarları	1500 m
3 tunel	12 032 m

Dəhlizin texniki göstəriciləri və mühəndis qurğuları. Zəngəzur dəhlizi layihəsinin texniki parametrləri regionun mürəkkəb relyefini və geoloji xüsusiyyətlərini nəzərə alaraq yüksək beynəlxalq standartlarda hazırlanmışdır. Bu, layihənin uzunmüddətli, fasiləsiz və təhlükəsiz işləməsinə təmin edir.

Layihə çərçivəsində inşa edilən mühəndis strukturlarının həcmi aşağıdakı kimidir:

Dəmir yolu: Horadiz-Ağbənd hissəsi 110.4 km olub, saatda 120 km sürət üçün nəzərdə tutulub.

Avtomobil yolu: I texniki dərəcəli, 4 və 6 zolaqlı magistral.

Tunellər: Relyefin çətinliyindən asılı olaraq 3 əsas tunel inşa edilir:

T1: 1004 m

T2: 1809 m

T3: 3178 m

Süni qurğular: 28 körpü, 8 yol qovşağı, 55 yeraltı keçid və 260-dan çox suötürücü qurğu.

Bakı-Tbilisi-Qars (BTQ) və Zəngəzur dəhlizinin müqayisəli analizi. Logistika mühəndisliyi baxımından marşrutun səmərəliliyi məsafənin qısalığı və sərhəd-keçid əməliyyatlarının sürəti ilə ölçülür. Zəngəzur dəhlizi mövcud Bakı-Tbilisi-Qars xəttinə nisbətən əhəmiyyətli dərəcədə qısa trayektoriya təklif edir. Marşrutların texniki-iqtisadi müqayisəsi cədvəl 3. də verilmişdir [6]:

Cədvəl 3. Göstəricilərin müqayisəsi

Göstəricilər	Bakı-Tbilisi-Qars (BTQ)	Zəngəzur dəhlizi	Səmərəlilik fərqi
Ümumi məsafə (Bakı-Qars)	826 km	486 km	340 km qısalma
Relyef şəraiti	Yüksək dağlıq (sərt qış)	Alçaq dağlıq və düzənlik	Aşağı istismar xərcləri
Sərhəd keçidləri	2 (Gürcüstan və Türkiyə)	1 (Türkiyə ilə birbaşa)	Sürətli logistik dövrü
Nəqliyyat növü	Dəmir yolu	Multimodal (Dəmir + Avto)	Diversifikasiya imkanı
Zaman qənaəti	Standart	15-20% daha sürətli	Effektli tədarük zənciri

Digər beynəlxalq dəhlizlərlə inteqrasiya və üstünlüklər. Zəngəzur dəhlizi Azərbaycan ərazisindən keçən digər beynəlxalq yolların effektivliyini artırır:

Orta Dəhliz (TITR): Çindən Avropaya gedən yüklərin bu dəhliz vasitəsilə daşınması tranzit vaxtını və xərclərini minimuma endirir.

Şimal-Cənub Dəhlizi: Rusiyadan gələn yüklərin birbaşa Türkiyə və Aralıq dənizi hövzəsinə ən qısa yolla çıxışını təmin edir.

İran marşrutu ilə müqayisə: Mövcud İran marşrutu ilə müqayisədə Zəngəzur Dəhlizi həm məsafəni qısaldır, həm də gömrük-tarif prosedurlarını vahid sistem üzərindən optimallaşdırır.

Multimodal daşımalarda logistik səmərəlilik. Dəhlizin multimodal xarakteri (eyni marşrutda həm dəmir yolu, həm də avtomobil magistralının olması) yüklərin növünə görə çevik seçim imkanı yaradır:

1. Zəngilan Logistik Mərkəzi: Zəngilan və Ordubad ərazisində beynəlxalq standartlara cavab verən logistika mərkəzlərinin yaradılması yüklərin saxlanması və paylanması sürətləndirəcək.

2. Smart İnfrastruktur: Yol boyunca tətbiq edilən "Ağıllı Nəqliyyat Sistemləri" (ITS) tıxacların qarşısını alır və yük axınlarını real vaxt rejimində izləməyə imkan verir.

Gürcüstan və İran üzərindən keçən yollarla müqayisə. Gürcüstan və İran üzərindən keçən marşrutlar region üçün uzun illər əsas tranzit yolları kimi çıxış etmişdir, lakin hər iki marşrut müxtəlif problemlərlə üzləşmişdir. Gürcüstan marşrutu dağlıq relyef, hava şəraitinin dəyişkənliyi, limanların tutum məhdudiyyətləri və çoxsaylı logistika dayanacaqları səbəbilə yükdaşımanın effektivliyini məhdudlaşdırır. Yüklərin bu marşrutla daşınması həm vaxt baxımından gecikmələrə, həm də xərclərin artmasına səbəb olur, nəticədə ticarət dövrünün optimallaşdırılması imkanları məhdudlaşır. İran üzərindən keçən marşrut isə siyasi münasibətlərin dəyişkənliyinə görə davamlı risklər daşıyır.

Zəngəzur dəhlizi Azərbaycanın suveren ərazisindən keçdiyi üçün həm logistika baxımından fasiləsiz, həm təhlükəsizlik baxımından etibarlı, həm də maliyyə baxımından sərfəli bir marşrut təqdim edir. Bu dəhliz vasitəsilə yük daşımaları daha sürətli və optimallaşdırılmış şəkildə həyata keçirilir, tranzit xərcləri azalır, həm yerli, həm də beynəlxalq investorlar üçün yeni perspektivlər açılır. Bundan əlavə, Zəngəzur dəhlizi yalnız Azərbaycanın milli maraqlarına xidmət etmir, eyni zamanda regional dövlətlərin iqtisadi və siyasi əməkdaşlığını gücləndirir, Cənubi Qafqazda uzunmüddətli sabitliyin təmin olunmasına töhfə verir.

Beləliklə, həm Gürcüstan, həm İran marşrutları ilə müqayisədə Zəngəzur dəhlizi təkcə coğrafi keçid rolunu deyil, eyni zamanda strateji, iqtisadi və geosiyasi üstünlükləri birləşdirən

kompleks bir layihə kimi çıxış edir ki, bu da onun regional və beynəlxalq əhəmiyyətini daha da artırır [3].

Cədvəl 4. Gürcüstan və İran marşrutları ilə Zəngəzur dəhlizinin müqayisəsi

Müqayisə meyarları	Gürcüstan marşrutu	İran marşrutu	Zəngəzur dəhlizi (layihə)
Relyef və iqlim	Çətin (Sərt dağlıq/Qar)	Orta (Quraq/Dağlıq)	Əlverişli (Alçaq dağlıq/Düzən)
Logistik sürət	Orta (Liman gözləmələri)	Aşağı (Gömrük ləngimələri)	Yüksək (Fasiləsiz quru əlaqəsi)
Tranzit xərcləri	Yüksək (Liman və mürəkkəb yol)	Dəyişkən (Siyasi rüsumlar)	Aşağı (Qısa məsafə/Vahid tarif)
Risqlərin idarə edilməsi	Təbii şərait riskləri	Siyasi və diplomatik risklər	Minimum (Vahid dövlət nəzarəti)
Multimodal imkanlar	Dəniz+Dəmiryolu	Avtomobil+Dəmiryolu	Dəmiryolu+Avtomobil (Ağıllı yol)
Yolun uzunluğu (Bakı-Türkiyə)	826 km	600 km (İran üzərindən)	486 km

Təkliflər. Zəngəzur dəhlizi layihəsi region üçün strateji əhəmiyyət kəsb edir və yalnız tranzit və nəqliyyat məqsədləri ilə məhdudlaşmamalıdır. Dəhlizin effektivliyi və uzunmüddətli faydası üçün bir sıra struktur və idarəetmə təklifləri irəli sürülür. Əvvəlcə, dəhliz boyunca modern logistika və nəzarət mərkəzlərinin yaradılması vacibdir. Bu mərkəzlər yük daşımalarının planlaşdırılmasını, gömrük prosedurlarının optimallaşdırılmasını və tranzit proseslərinin şəffaf idarə olunmasını təmin edəcək. Logistika mərkəzlərinin yerləşdirilməsi həm də regional iqtisadi integrasiyanı gücləndirəcək, yerli bizneslərin inkişafına dəstək olacaq və həmçinin ticarət əməliyyatlarının sürətini artıracaq.

İkincisi, Zəngəzur dəhlizinin fəaliyyətinin rəqəmsal nəzarət sistemləri ilə təmin olunması tövsiyə olunur. Bu sistemlər real vaxt rejimində yük qatarlarının hərəkətini izləyəcək, potensial riskləri əvvəlcədən aşkar edəcək və fəvqəladə vəziyyətlərdə dərhal müdaxilə imkanını yaradacaq. Belə yanaşma həm də beynəlxalq standartlara cavab verəcək və dəhlizin qlobal ticarət şəbəkələri ilə əlaqəsini gücləndirəcək.

Üçüncüsü, Zəngəzur dəhlizi layihəsinin uğurunu təmin etmək üçün regional və beynəlxalq əməkdaşlıq mexanizmlərinin gücləndirilməsi tövsiyə olunur. Azərbaycan, Türkiyə, Gürcüstan və digər tərəfdaş dövlətlər arasında koordinasiya, gömrük, tarif və tranzit siyasətləri üzrə əməkdaşlıq proseslərinin davamlı şəkildə optimallaşdırılması vacibdir. Bu, yalnız iqtisadi effektivliyi artırmaqla qalmayacaq, həm də Cənubi Qafqazda uzunmüddətli stabilliyin təmin olunmasına xidmət edəcək.

Sonda, Zəngəzur dəhlizinin uzunmüddətli faydalarını maksimuma çıxarmaq üçün təhsil və peşə hazırlığı proqramları təklif olunur. Logistika, nəqliyyat mühəndisliyi, beynəlxalq ticarət və idarəetmə sahələrində ixtisaslaşmış kadrların hazırlanması, dəhlizin fasiləsiz və effektiv işləməsinə təmin edəcək. Bu proqramlar yerli gənclərin məşğulluğunu artıracaq, regionda texnoloji biliklərin yayılmasını təmin edəcək və Azərbaycanın regional liderliyini daha da möhkəmləndirəcək.

Beləliklə, təqdim olunan təkliflər Zəngəzur dəhlizinin yalnız tranzit yolu olaraq fəaliyyət göstərməsini deyil, həm də regional iqtisadi, sosial və geosiyasi faydaların maksimuma

çıxarılmasını təmin edəcək, Azərbaycanın beynəlxalq əlaqələrini gücləndirəcək və uzunmüddətli sabitliyi təmin edəcək.

Şəkil 1. Zəngəzur dəhlizi

Nəticə

Zəngəzur dəhlizi Cənubi Qafqaz regionunda strateji əhəmiyyətə malik nəqliyyat infrastruktur layihəsi olmaqla, yalnız coğrafi keçid funksiyası ilə məhdudlaşmır, həm də iqtisadi, siyasi və sosial inkişaf proseslərinə kompleks təsir göstərir. Layihənin reallaşdırılması Azərbaycan ilə Naxçıvan arasında fasiləsiz əlaqəni təmin etməklə yanaşı, beynəlxalq yükdaşımalar üçün daha qısa və səmərəli marşrut formalaşdırır.

Dəhliz vasitəsilə tranzit müddətinin azalması, nəqliyyat xərclərinin optimallaşdırılması və multimodal daşımaların inkişafı regionda ticarət dövriyyəsinin artmasına və logistika sistemlərinin səmərəliliyinin yüksəlməsinə şərait yaradır. Eyni zamanda, layihə Orta Dəhliz və Şimal–Cənub nəqliyyat marşrutları ilə integrasiyanı gücləndirərək Azərbaycanın beynəlxalq tranzit-logistika mərkəzi kimi mövqeyini möhkəmləndirir.

Nəticə etibarilə, Zəngəzur dəhlizi regional iqtisadi integrasiyanın dərinləşməsinə, geosiyasi sabitliyin güclənməsinə və uzunmüddətli dayanıqlı inkişafın təmin olunmasına mühüm töhfə verən strateji layihə kimi çıxış edir.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Azərbaycan Respublikası Dövlət Statistika Komitəsi. “Regional İqtisadi İnkişaf Hesabatı”. Bakı, 2024.
2. Global Affairs. “Zangezur Corridor: Economic Potential and Political Constraints”. 2023. PDF
3. CESD. “Corridors in Caucasus: Strategic Transport Analysis”. Baku, 2023. PDF
4. Ministry of Digital Development of Azerbaijan. “Zangezur Corridor Overview and Logistics Planning”. 2023.
5. Russian International Affairs Council (RIAC). “Transport Corridors in the South Caucasus: Strategic Perspectives”. 2024.
6. World Bank. “Logistics and Transport in the South Caucasus”. Washington DC, 2023.
7. United Nations Economic Commission for Europe (UNECE). “Transport Infrastructure and Regional Integration in the Caucasus”. Geneva, 2022.

ŞİFAHİ TƏRCÜMƏDƏ YADDAŞ MEXANİZMİ

Rəna Firudin qızı Əmrəhova
filologiya üzrə fəlsəfə doktoru, dosent
amrakhova.rena@mail.ru
Bakı Slavyan Universiteti

Xülasə

Bu məqalədə şifahi tərcümə prosesində yaddaş mexanizmlərinin rolu və funksionallığı araşdırılır. Tədqiqatda qısamüddətli və uzunmüddətli yaddaşın tərcüməçinin fəaliyyətinə təsiri, informasiyanın qavranılması, saxlanması və ötürülməsi mərhələləri təhlil olunur. Müxtəlif elmi yanaşmalar müqayisə edilərək yaddaşın şifahi tərcümədə effektivliyə necə təsir etdiyi müəyyənəldir. Qeyd olunur ki, yaddaş strategiyalarının inkişaf etdirilməsinin tərcümə keyfiyyətinə müsbət təsir göstərir.

Açar sözlər: şifahi tərcümə, yaddaş mexanizmi, qısamüddətli yaddaş, uzunmüddətli yaddaş, informasiya emalı, tərcümə strategiyaları

Tərcümə həm elmi fəaliyyət növü, həm peşə, həm də mədəniyyət və elmin inkişafında əvəzsiz bir vasitədir. Müasir dövrdə qlobal iş dünyasını tərcüməsiz təsəvvür etmək mümkün deyil. Ardıcıl və sinxron tərcümə, şifahi tərcümənin bir növü olaraq, artıq inkişafın simvollarına çevrilib. Şifahi tərcümə son zamanlar yetərinə intensiv tətbiq olunan sahələrdən biridir. Şifahi tərcümə - şifahi məlumatların tərcüməçi tərəfindən dinlənilməsi, qavranması və şifahi şəkildə səsləndirilməsidir. Şifahi tərcümə beynəlxalq əhəmiyyətli konfransların, danışıqların, simpoziumların, görüşlərin, qurultayların işində geniş tətbiq olunur. Tərəflər arasında vasitəçi olan tərcüməçidən yüksək peşəkarlıq tələb olunur. Şifahi tərcümə zamanı tərcüməçinin üstünə böyük yük düşür. Tərcüməçi daim öz üzərində işləməli, şifahi tərcümə üzrə lazım olan vərdiş və bacarıqdan formalaşdırmalı, operativ şəkildə tərcüməni həyata keçirib, nətiqin ifadələrini dinləyicilərə çatdırmalıdır.

Qloballaşma şəraitində beynəlxalq ünsiyyətin genişlənməsi şifahi tərcümənin əhəmiyyətini artırmışdır. Bu prosesdə yaddaş mexanizmləri əsas rol oynayır və tərcümənin keyfiyyətinə birbaşa təsir göstərir.

Şifahi tərcümə zamanı informasiyanın operativ qavranılması və düzgün ötürülməsi yaddaşın effektiv işləməsindən asılıdır. Lakin bu mexanizmlərin necə işlədiyi və necə inkişaf etdirilə biləcəyi tam aydınlaşdırılmamışdır.

Tədqiqatımızın əsas məqsədi şifahi tərcümədə yaddaş mexanizmlərinin xüsusiyyətlərini araşdırmaqdır. Bu məqsəddən irəli gələrək yaddaş növlərini təhlil etmək, onların tərcümə prosesində rolunu müəyyənəldirmək, yaddaşın inkişaf yollarını göstərməkdir.

Mövcud tədqiqatlar göstərir ki, şifahi tərcümədə xüsusilə qısamüddətli yaddaş mühüm rol oynayır. Müxtəlif alimlər yaddaşın kognitiv proseslərlə əlaqəsini vurğulamış və onun təlim vasitəsilə inkişaf etdirilə biləcəyini qeyd etmişlər.

Tərcümə mədəni inkişafda mühüm rol oynayan bir vasitədir. Bir dildə olan məlumatı başqa bir dilə ötürmə prosesi tərcümə adlanır. Filoloq, sovet tərcümə nəzəriyyəsinin banilərindən biri F.V.Fyodorov qeyd etdiyi üzrə tərcümə əvvəlcədən bir dilin vasitəsi ilə verilmiş materialın digər dildə sadıqlığı, təamlığı saxlanmaqla verilməsidir [4, 9]. Buna oxşar fikri V.Q.Qak da irəli sürmüşdür: “Tərcümənin vəzifəsi təkcə orijinalın dilində verilən fikirlərin məzmununu dəqiq vermək deyil, həm də tərcümə dilinin vasitəsi ilə məlumatın forma və üslubunun bütün xüsusiyyətlərinin verilməsidir. Məhz bu vəzifə - forma və məzmunun vəhdətinin yenidən yaradılması tərcüməni digər məzmunu vermək üsullarından fərqlənir” [1, 6]. Sırf tərcümə sayəsində bir xalqın həyatı, məişəti, tarixi, ədəbiyyatı, elmi nailiyyətləri, siyasi baxışlarını öyrənə bilirik.

Əgər nətiqlə tərcüməçinin danışıqı eyni zamanda baş verirsə. Bu cür tərcümə sinxron tərcümə adlanır. Əgər tərcüməçi çıxış edənin ardınca tərcüməyə başlayırsa, belə tərcümə ardıcıl tərcümə adlanır.

Q.V.Çernov qeyd edir ki, sinxron tərcümə peşəkar fəaliyyət növü kimi sənədir və o sahədə eksperimental və nəzəri işlər XX əsrin 60-cı illərinin ortalarından yaranmağa başlayıb [5,114]. Son illər D.Seleskoviç, B.Benediktov, A.Şiryayev və digər tərcüməçilər sinxron tərcümə haqda araşdırmalar aparıblar.

Sinxron tərcümə zamanı tərcüməçi adətən natiqdən 1-10 saniyəyədək geri qalır. Sinxron tərcümə beynəlxalq konfranslarda, simpoziumlarda, forumlarda tətbiq olunur. Bu proses zamanı tərcüməçi xüsusi kabinada oturub, natiqin nitqini qulaqcıqlar vasitəsi ilə dinləyir və onu digər dilə mikrofon vasitəsi ilə ötürür. Adətən sinxron tərcüməçilər hər 15-20 dəqiqədən bir bir-birini əvəz edirlər.

Pıçıltı ilə tərcümə sinxron tərcümənin bir növü kimi sayılır. Bu halda tərcüməçi dinləyiciyə və ya da dinləyicilərə çox yaxın əyləşib, deyilənləri onlara pıçıltı ilə çatdırır.

Səsyazma tərcüməsi vərəqdən tərcümənin bir növüdür. Bu halda tərcüməçi vərəqdən tərcümə edərkən, səsini diktofona yazır, sonra isə səs kompüterdə yığılır. Səsyazma tərcüməsi zamanı tərcüməçinin düzgün informasiya və tələffüzü, səlis danışığı və aydın səs tonu olmalıdır [3, 76].

Ardıcıl tərcümə şifahi tərcümənin bir növüdür ki, tərcüməçi natiqin nitqini dinləyir, natiq susduqdan sonra o məlumatı dinləyiciyə çatdırır. Tərcüməçi həm də natiq danışan zaman qeydlər aparır, o qeydləri istifadə etməklə tərcümə edir.

Qeyd edək ki, A.P.Çujakin və S.Q.Spirina “Основы последовательного перевода и переводческой записи” kitabında şifahi tərcümə ilə məşğul olan şəxslərə bu aspektləri nəzərə almağı tövsiyə ediblər:

1) İnformasiya əldə deyil, ya kağızda, ya ekranda, natiqdədir, bu da öz növbəsində qorxu, əsəbilik, tərcümə edib-etməməyə inamsızlıq yaradır;

2) Tərcüməçi anlamalıdır ki, orijinal informasiyası üçün məsuliyyət daşımır, ona təsir və nəzarət etmir, amma tərcümə üçün peşəkar və hüquqi məsuliyyət daşıyır;

3) Cavan tərcüməçilər təcrübəli və bilikli insanlarla işləsələr, bu onların özlərini inamsız hiss etmələrinə səbəb olmamalıdır, əksinə onlar bundan bəhrələnməlidirlər [6, 79].

Ardıcıl tərcümə prosesini belə izah etmək olar:

1) Tərcüməçi danışmaqda olan natiqi dinləyir və özündə qeydlər aparır;

2) Natiq susduqdan sonra, qeydləri istifadə edərkən, tərcümə edir.

C.F.Hendri sinxron və ardıcıl tərcümənin fərqi haqqında belə yazır: “sinxron tərcümə ardıcıl tərcümə ilə müqayisə edildikdə məlum olur ki, hər ikisi xüsusi istedad tələb edir. Birisinə cəldlik və rəvanlıq, digərin isə möhkəm yaddaş gərəkdir” [2, 23].

Ardıcıl tərcümə adətən ikitərəfli görüşlərdə, danışılarda tətbiq olunur. Hətta çıxışlarda da, bəyanatlarda və mühazirədə də işlənir. Qeyd etmək lazımdır ki, ardıcıl tərcümə zamanı yaddaşa çox yük düşür. Bu çətin prosesdə tərcüməçi özünü əmin olmalıdır. Bu vərdiş və bacarıqlara yiyələnmək üçün ciddi praktik məşqlər lazımdır.

Tədqiqat nəticəsində müəyyən edilmişdir ki, qısamüddətli yaddaş informasiyanın ilkin qavranılmasında əsas rol oynayır, uzunmüddətli yaddaş terminologiyanın və biliklərin saxlanması xidmət edir və yaddaş strategiyalarının tətbiqi tərcümənin dəqiqliyini artırır. Statistik müşahidələr göstərir ki, yaddaş təlimi keçmiş tərcüməçilər daha yüksək nəticələr əldə edirlər.

Nəticələr göstərir ki, yaddaş mexanizmləri şifahi tərcümənin əsas komponentlərindən biridir. Bu nəticələr digər tədqiqatlarla uyğunluq təşkil edir və yaddaşın inkişaf etdirilməsinin vacibliyini təsdiqləyir. Elmi baxımdan yaddaş kognitiv proseslərin mərkəzində dayanır və tərcüməçinin performansına birbaşa təsir göstərir.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Abdullayeva F. Peşəkar tərcümənin əsasları. - Bakı: Dərslik, - 2010, - 218 s.
2. Əsgərov R. Tərcümə nəzəriyyəsi və təcrübəsi. - Bakı, Elm və təhsil, - 2015.

3. Аликина Е.В. Переводическая семантография. Запись при устном переводе. - М., АСТ: Восток-Запад, - 2006.
4. Федоров А.В. Основы общей теории перевода. - М., - 1983.
5. Чернов Г.В. Международные отношения. - М., - 1973.
6. Чужакин А.П., Спирина С.Г. Основы последовательного перевода и переводческой скорописи. - М., Экспримо, - 2007.

HEYDƏR ƏLİYEV VƏ AZƏRBAYCANIN MULTIKULTURAL CƏMIYYƏTİNDƏ UDİNLƏR

Rəşad Hüseynağa oğlu Əsgərov

fəlsəfə üzrə fəlsəfə doktoru, dosent

asgarov_rashad@mail.ru

Azərbaycan Milli Elmlər Akademiyası, Fəlsəfə və Sosiologiya İnstitutu

Bağır Həmid oğlu Babayev

fəlsəfə üzrə fəlsəfə doktoru, dosent

bagirbabayev@ndu.edu.az

Naxçıvan Dövlət Universiteti

Sadiq Nəsrulla oğlu Hüseynov

baş müəllim

huseynovsadiq289@gmail.com

Naxçıvan Dövlət Universiteti

Xülasə

Zəngin tarixi multikultural keçmişə malik Azərbaycan xalqının bugünkü tolerant yaşam tərzinin yaratmış olduğu ədəbi-bədii, elmi-fəlsəfi və siyasi-hüquqi qaynaqlarda yaşayır. Bu birliyin, bu həmrəyliyin dərinləşməsi, millətlərarası münasibətlərin yeni dövrdə dövlətçilik məfkurəsi ətrafında birləşməsi və tənzimlənməsi fenomenal şəxsiyyət, Ulu Öndər Heydər Əliyevin adı ilə bağlıdır. Xalqımızın Ümummilli Lideri Heydər Əliyevin müdrik siyasəti nəticəsində Azərbaycan Respublikasında multikultural vətəndaş cəmiyyəti və tolerantlıq mühiti yarandı. Onun uzaqgörən və müdrik rəhbərliyi ilə multikulturalizm Azərbaycan Respublikasının dövlət siyasətinə çevrildi.

Udilərin tarixi Qafqaz Albaniyasının formalaşması dövrünə gedib çıxır. Tarixi mənbələrə əsasən, udilər Qafqazın ən qədim etnoslarından biri olaraq hələ e.ə. I minillikdə meydana gəlmişdir. Onlar qədim Albaniyanın əsas tayfalarından biri olmuş, Albaniya dövlətinin mədəni və siyasi həyatında fəal iştirak etmişlər. Bəzi mənbələrdə qeyd edilir ki, udilər Albaniya ərazisində dövlət idarəçiliyində, hərbi və təsərrüfat sahələrində mühüm rol oynamışlar.

Müasir dövrdə udi dili əsasən Azərbaycan Respublikasının Oğuz və Qəbələ rayonlarının Nic və Oğuz kəndlərində qorunub saxlanılır. Sovet dövründə udi dili ilə bağlı bir sıra maarifləndirmə və tədqiqat işləri aparılsa da, dilin qorunması daim təhlükə altında olub. Hazırda udilərin sayı azaldığı üçün udi dilində danışanların sayı da sürətlə azalır. Azərbaycan hökuməti tərəfindən udi dilinin qorunması üçün məktəblərdə udi dili dərsləri keçirilir.

Açar sözlər: Azərbaycan Respublikası, Heydər Əliyev, multikultural cəmiyyət, uğurlu tolerantlıq mühiti, udinlər

Araşdırma. Heydər Əliyev müdrik siyasəti ilə xalqı azərbaycançılıq ideologiyası ətrafında birləşdirməklə ölkəmizin və xalqımızın işıqlı gələcəyinə yol açdı. Ulu Öndər milli-mənəvi dəyərlərimizin öyrənilməsini, qorunub saxlanmasını və inkişaf etdirilməsini əsas vəzifələrdən biri kimi irəli sürürdü. Heydər Əliyev “azərbaycançılığı milli ideologiya kimi irəli sürür,

mədəniyyətimizi, mənəvi dəyərləri təkcə milli varlığımızın yox, həm də siyasi varlığımızın-dövlət quruculuğu prosesinin mühüm atributu kimi dəyərləndirirdi” [6, s.6].

Bununla da, Azərbaycanda multikulturalizmin dinamik inkişaf etdiyi uğurlu cəmiyyətdə dövlət-din münasibətlərinin daha da möhkəmlənməsi ilə burada yaşayan xalqların öz milli-mədəni ənənələrinin qorumub, inkişaf etdirilməsi üçün mühüm addımlar atıldı. Azərbaycan kimi çoxmillətli ölkədə multikulturalizm modelində dinlərarası və millətlərarası dini tolerantlıq yarandı və özünün qədim tarixi kökləri əsasında inkişafına başladı.

Məlum olduğu kimi, Azərbaycan həmişə etnik, mədəni və dini müxtəlifliyə malik bir ölkə olub və belə də qalmaqdadır. Ümummilli liderimiz Heydər Əliyevin müdrik bir kəlamını xatırlatmaq istərdik: “Azərbaycan insanın, bəşəriyyətin beşiyi olan nadir ölkələrdən biridir” [3, s.3]. “Azərbaycan xalqının ümummilli lideri Heydər Əliyevin bir vaxtlar dediyi kimi, bu müxtəliflik, həqiqətən də, ölkənin və onun xalqının böyük mənəvi xəzinəsidir və göz bəbəyi kimi qorunmalıdır” [16, s.4].

Azərbaycan Respublikası tarixən tolerantlıq ənənəsinə, etnik və dini müxtəlifliyin qorunması və təşviqinə həmişə sadıqlığını nümayiş etdirməkdədir. Azərbaycan bir sıra dinlərin və xalqların nümayəndələri üçün vətən olub və bu gün də belədir. Bu, bizim dövlət siyasətimizin prioritet sahələrindən biri kimi qalmaqdadır, etnik və dini münasibətlərin mövcud olduğu müasir dövrdə tarixi tolerantlıq ənənələrinə sadıqlığımızı göstərir və tarix boyu burada yaşamış xalqlar və müxtəlif dinlərin nümayəndələri arasında qarşılıqlı hörmətə əsaslanan birgəyaşayış mədəniyyətini təcəssüm etdirir. “Əsas Ümummilli lider Heydər Əliyev tərəfindən qoyulmuş və yeni tarixi şəraitdə Ulu öndərin layiqli davamçısı Prezident İlham Əliyev tərəfindən uğurla aparılan multikulturalizm siyasəti cəmiyyətdəki etnik-mədəni müxtəlifliklərin tənzimlənməsində mühüm nailiyyətlərin əldə olunmasına səbəb olmuşdur” [4, s.58].

Azərbaycanın tarixən tolerant cəmiyyəti və milli-dini ayrı-seçkiliyin yoxluğu burada yaşayan azsaylı xalqların və etnik qrupların, o cümlədən udilərin yaşaması üçün əlverişli mühit yaratmışdır. Avropa ilə Asiyanın kəsişməsində yerləşən Azərbaycanın unikal coğrafi mövqeyi, etnik və dini müxtəlifliyi müxtəlif dinlərin və mədəniyyətlərin inkişafı üçün əlverişli şərait yaradır. “Minilliklər ərzində bu ərazidə bütpərəstlik, zərdüştlük, iudaizm, xristianlıq, islam kimi dini cərəyanlar inkişaf edərək təkcə birgəyaşayış etməklə kifayətlənməyib, həm də bir-birinə təsir göstərərək unikal tolerantlıq mühiti yaratmışdır” [1, s.13].

Azərbaycan müstəqilliyini bərpa etdikdən sonra dinlərarası münasibətlərin daha da möhkəmləndirilməsi, milli və mənəvi dəyərlərin təsdiqlənməsi, tarixən mövcud olan tolerantlıq, millətlərarası və dinlərarası dialoq şəraitinin daha da möhkəmləndirilməsi üçün əlverişli şərait yaradılmışdır [12, s.7].

Azərbaycan Respublikasının əhalisinin çoxluğunutəşkil edən azərbaycanlılardan başqa, kompakt məskunlaşmalarda yaşayan iyirmidən çox etnik azlığın nümayəndələri vardır [2, s.13]. “Ümumilikdə Azərbaycanda titullu etnosla yanaşı, 20-dən çox milli azlıq yaşayır” [12, s.8]. “Onların hamısı Azərbaycanın vahid çoxmillətli xalqını təşkil edir. Yerli azlıqlar arasında mənşəyi və tarixi təxminən iki əsrdən elmi dünyanın diqqətini cəlb edən udinlər (Udi) var. Qafqazın ən qədim yerli etnoslarından biri olan Azərbaycanda avtohton xalq olan udinlər Alban dövlətini (E.ə. IV əsr-e. ə. VII əsr) yaradan 26 alban tayfasından biridir və müasir Azərbaycan xalqının əcdadlarıdır. Elmi dünya ilk dəfə XIX əsrin ortalarında onlara maraq göstərmişdir [11, s.530].

Fransız yazıçı Aleksandr Dümanın “Qafqaza səyahət” əsərində bildirilir ki, udilər Qafqazda yaşayan tayfaların nümayəndələridir, baxmayaraq ki, bu ləhcədə danışan qəbilələrin sayı az olub. Onlar çox maraqlı insanlardır. Başqa dillərə oxşamayan dildə danışirlər [14].

Azərbaycanın çoxmillətli və zəngin etnik palitrasında qədim köklərə malik udilər xüsusi yer tutur. Udilər Qafqazın ən qədim yerli xalqlarından biri kimi tanınır və onların tarixi, dili, mədəniyyəti, dini baxışları, adət-ənənələri, müasir həyatı hər zaman tədqiqatçıların, tarixçilərin, etnoqrafların diqqət mərkəzində olub. Azərbaycan ərazisində, xüsusilə Qəbələ və Oğuz rayonlarında yaşayan udilər öz etnik kimliklərini bu günə kimi qoruyub saxlamağa nail olublar.

Onların sayının az olmasına baxmayaraq, udilər milli-mədəni irsin, qədim sivilizasiyanın, tolerantlıq və multikulturalizmin bariz nümunəsidir. Hazırda udilər həm Azərbaycanda, həm də Gürcüstanda məskunlaşmış şəkildə həyatlarını davam etdirirlər. Udilərin dil, dini, məişət və adətləri, onların tarixi kökləri, qədim Alban mədəniyyəti ilə birbaşa bağlılığı, müasir sosial vəziyyəti, problemləri və perspektivləri bu mövzuda xüsusi vurğulanmalıdır. Onların Azərbaycan cəmiyyətindəki yeri, dövlət tərəfindən onlara göstərilən diqqət və qayğı, eləcə də diaspor fəaliyyəti də geniş şəkildə araşdırılmağa ehtiyac duyur [18]. “Onların hamısı Azərbaycanın vahid, çoxmillətli xalqını təşkil edir. Yerli azlıqlar arasında mənşəyi və tarixi təxminən iki əsrdir ki, elm dünyasının diqqətini cəlb edən udilər (özlərini udilər adlandıranlar) da var” [12, s.8].

Müasir udilərin əcdadları olan utilər hələ orta əsrlərdə Azərbaycanın kifayət qədər geniş ərazisində yaşayırdılar [5, s.363]. “Udilər Azərbaycanın yerli xalqıdır və Qafqazın ən qədim yerli etnik qruplarından biridir. Onlar Albaniya dövlətini təşkil edən 26 alban tayfası arasındadır (e.ə. IV əsr - eramızın VII əsri) və müasir Azərbaycan xalqının əcdadlarıdır. Elmi ictimaiyyət ilk dəfə onlara XIX əsrin ortalarında maraq göstərmiş” [12, s.8].

Udilər bir vaxtlar Albaniya dövlətini (Qafqaz Albaniyası) təşkil edən 26 alban tayfasından biri, mərkəzi bölgəsi Kür və Araz çayları arasındakı ərazi olan Qarabağ idi. Əhalisi təxminən 6000 nəfərdir. Onların əksəriyyəti qədim yunan müəlliflərinin qeyd etdiyi Nic kəndində (Qəbələ rayonu) yaşayır. Onlar xristianlığa inanırlar [2, s.13].

Udilər Azərbaycanın yerli xalqıdır və Qafqazın ən qədim yerli etnik qruplarından biridir və müasir Azərbaycan xalqının əcdadlarından biridir. Hazırda udi əhalisinin ümumi sayı 10.000-dən çoxdur və onların əksəriyyəti, təxminən 4000 nəfəri, tarixi vətənlərində - Qəbələ rayonunun Nic kəndində cəmlənmiş və Oğuz və Bakıda səpələnmiş şəkildə yaşayır [12, s.8].

Tədqiqatçılar ilk dəfə 19-cu əsrin əvvəllərində Qafqaz Albaniyasının tarixinə maraq göstərirlər. O vaxtdan bəri qədim udi xalqının tarixi, antropologiyası və dili, dini, dilçiliyi, etnoqrafiyası və mənşəyi və mədəniyyəti, eləcə də adət-ənənələri ilə bağlı yüzrlərlə əsər ortaya çıxıb. Udilər, Qafqaz Albanlarının birbaşa varisləri olaraq, qədim mədəniyyətin daşıyıcılarıdır; onlar əsrlər boyu davam edən ənənələri, mənəvi sərvətləri və özünəməxsus dili qoruyub saxlaya biliblər. Nic ərazisində qədim dini yerlər, o cümlədən qədim müqəddəs ibadət yerləri, müxtəlif dinlərə mənsub məbədlər, sinaqoq, üç kilsə və iki məscid qeydə alınıb [10, s.165-172:13, s.22-77].

Qafqaz Albaniyasını təşkil edən xalqlardan biri olan udilər IV əsrin əvvəllərində xristianlığı qəbul etmişlər. Lakin 1836-cı ildə Çar I Nikolayın fərmanı ilə Alban Apostol Avtokefal Kilsəsi ləğv edilmişdir. O vaxtdan bəri udilər dünyanın iki əsas dini arasında qalmış vəziyyətdədirlər. IX əsrdən bəri bəzi udilər İslamı qəbul etmişdir. Hazırda təkcə şəhərdə deyil, həm də udilər icması daxilində dini icmalar arasındakı tarazlıq müsəlman dininin dominantlığına açıq şəkildə işarə edir. Bu arada, tarix iki dinin tarixi birgəyaşayışını, dini ayinlərə qarşılıqlı hörməti və Milad, Pasxa və Qurban Bayramı (Qurban Bayramı) kimi tədbirlərdə qarşılıqlı səfərləri təsdiqləyir. Xristian udilər hələ də Qurban Bayramını ritual bayram kimi qeyd edirlər. Hər iki dinin arasında qalan udilər, hər ikisini tətbiq edərək, udilər daxilində dini tolerantlığı və digər dinlərə etiqad edən qəbilə yoldaşlarına hörməti qorumağın yolunu tapmağı bacarmışlar. Bu baxımdan qeyd etmək olar ki, tarixçilər tərəfindən tarixi keçmişdə baş vermiş hər hansı bir dinlərarası və ya millətlərarası münasibəti təsdiqləyən heç bir sənəd qeydə alınmayıb.

Bütün bunların nəticəsində udilər öz dini kimliklərini, adət-ənənələrini qoruyub saxlamış və bu gün də dini dəyərlərini ən yüksək səviyyədə qorumağa davam edirlər. Daha çox matrialxal dəyərlər ön plandadır. Dayı ailədə əsas söz sahiblərindən biridir. Udinlərin Nij və Oğuz şəhərinin camaatı özlərini və tarixi-etnoqrafik yaddaşın şahidlik etdiyi mənbələrə əsasən bu ərazilərə gəlmə olduqları bilinir. Nij və Oğuz udinlərinin bu ərazilərə gəlmə olduqlarının sübuta ehtiyacı yoxdur. Məzar daşları, yaşam şərtləri bu suala yetincə cavablar verir. Udinlər bu ərazilərə Qarabağdan gəlmədilər. Qarabağı yaylaq, bu əraziləri qışlaq kimi istifadə edən tayfa birliklərini tanımaq udinlərin bu ərazilərdə daimi olaraq yerləşməsinə cavab ola bilər [8].

Müasir dövrdə udi dili əsasən Azərbaycan Respublikasının Oğuz və Qəbələ rayonlarının Nic və Oğuz kəndlərində qorunub saxlanılır. Eyni zamanda, Gürcüstanın Kvareli rayonu və orada yerləşən Zinobiani kəndində də udi dili istifadə edilir. Sovet dövründə udi dili ilə bağlı bir sıra maarifləndirmə və tədqiqat işləri aparılsa da, dilin qorunması daim təhlükə altında olub. Hazırda udi dilinin sayı azaldığı üçün udi dilində danışanların sayı da sürətlə azalır. Azərbaycan hökuməti tərəfindən udi dilinin qorunması üçün məktəblərdə udi dili dərsləri keçirilir, folklor tədbirləri, dil kursları təşkil olunur [18].

Dini ayinlərimivə milli bayramları yaşadan Qəbələ rayonun Nic kəndində yaşayan udiilər “Pasxa” və “Kala axsibay” bayramlarını təntənə ilə qeyd edirlər. Nic kəndindəki “Cotari” alban kilsəsində təşkil olunan bayram mərasimində Dini Qurumlarla İş üzrə Dövlət Komitəsinin, rayon icra hakimiyyətinin nümayəndələri də iştirak edirlər. Çıxış edənlər Azərbaycanda mövcud zəngin mədəni irsin qorunub saxlanılmasını yüksək qiymətləndirərək Nic kilsəsinin bərpasını xalqımızın tolerantlığına gözəl nümunə olduğunu vurğulayırlar. Kilsədə şamlar yandırılır, dualar oxunur. Dini ayinlərin icrasından sonra “Cotari” kilsəsinin həyatında udiilər xalqının qədim “Kala axsibay” bayramı qeyd olunur. Bayram tədbirində udiilər xalqının qədim ənənəsi canlanır, udiilər dilində ifa olunan mahnılar, müxtəlif yeməklər və şirniyyatlarla bəzədilmiş süfrələr hamıda xoş əhval-ruhiyyə yaradır [9].

Nic kəndində “Cotari” kilsəsinin ərazisində udiilər xalqı hər il “Kala Axsibay” bayramını qeyd edir. “Kala Axsibay” udiilər dilində böyük bayram deməkdir. 1836-cı ildə bir sıra səbəblərə görə, Alban kilsəsinin bağlanmasıdan sonra bu bayram rəsmi olaraq qeyd edilməmiş, udiilər xalqı kilsəyə getməkdən imtina edərək ibadətlerini evlərində etmişlər. Müstəqillikdən sonra “Cotari” kilsəsinin bərpa olunması udiilər xalqına ana dillərində ibadət etməyə şərait yaradıb [17].

Udiilərin mətbəxi müxtəlif olub, unlu, südlü, ətli, bitki yağı ilə bişirilmiş yeməklərdən ibarətdir. Burada xarış yeməyini xüsusi olaraq qeyd etmək lazımdır. Xarışa - əkinçilərin ənənəvi qidasıdır. Bütün bunlar ilə yanaşı, udiilər qadınlar nəre balığından, uzunburun balıqdan, qızıl nalıqdan, xərcənglərdən, ilanbalığından xərəklər hazırlayırdılar. Onlar çiyləkli, otlu içkilər, alça arağı, üzüm, gavalı, alma, armud, zoğal, tut arağı hazırlayırdılar. Udiilər qadınları bal, ballı halva hazırlayırdılar [15].

Udiilərin dini baxışları da onların kimliyində xüsusi yer tutur. Udiilər tarixi etibarilə xristian dininin Qafqazdakı ən qədim daşıyıcılarından. Onlar qədim Alban Apostol Kilsəsinin varisləri hesab olunurlar. Qafqaz Albaniyası dövründə xristianlıq dövlət dini kimi qəbul ediləndə udiilər bu dini mənimsəyiblər. Hazırda da udiilər əsasən pravoslav xristianlar kimi tanınır və dini rituallarını Alban-Udiilər kilsələrində icra edirlər. Azərbaycanda Nic kəndində yerləşən və bərpa edilmiş Müqəddəs Məryəm kilsəsi udiilərin dini mərkəzi hesab olunur. Burada dini ayinlər udiilər dilində həyata keçirilir. Alban kilsəsinin unikal arxitekturası, qədim ikonaları və dini ənənələri udiilərin kimliyinin ayrılmaz hissəsidir [18].

Onlar arasında şərabçılıq xüsusi yer tutur. Udiilər şərabı “Şalo” və “Vigombol” adlanan üzüm sortlarından, arağı isə kənddə yetişən cır meyvələrdən çəkirlər. Bir müddət əvvəl heyvandarlıq sahəsində donuzçuluq xüsusilə geniş yayılmışdı. Ancaq donuzlar arasında xəstəliyin – “donuz qripi” virusunun yayılması kənddə bu heyvanların kökünün kəsilməsinə səbəb oldu. Ancaq indi yenidən bu təsərrüfat sahəsinin inkişaf etdirilməsi üçün bir sıra tədbirlər həyata keçirilir. Ağacları əski bağlanar, daş üstündə şam yandırılır, qurban kəsilər. Yaxın ailə üzvlərindən qız alınmaz. Yeddi arxa bağlılığı bitdikdən sonra o nəsəl ilə ailə qurula bilər [8].

Müasir dövrdə udiilər əsasən kənd təsərrüfatı, üzümçülük, maldarlıq və digər ənənəvi sahələrdə fəaliyyət göstərirlər. Nic kəndində udiilər icması məktəbi, mədəniyyət evi, kilsə və digər ictimai obyektlər fəaliyyət göstərir. Udiilər arasında ali təhsilli, müxtəlif sahələrdə çalışan ziyalılar da vardır. Dövlət tərəfindən udiilərin mədəni irsinin qorunması üçün müxtəlif tədbirlər həyata keçirilir. Azərbaycan hökuməti azsaylı xalqların, o cümlədən udiilərin hüquqlarını və mədəni irsini qorumaq üçün xüsusi proqramlar reallaşdırır. Udiilər dövlət tədbirlərində, multikultural layihələrdə fəal iştirak edir, öz ənənəvi dəyərlərini cəmiyyətə təqdim edirlər.

Udilər in sosial problemləri sırasında demoqrafik azalmanın, gənclər arasında assimilyasiyanın, iş imkanlarının məhdudluğunun adını çəkmək olar. Buna baxmayaraq, udilər öz milli kimliklərini qoruyub saxlayırlar və gənc nəslin bu dəyərləri yaşatması üçün müxtəlif tədbirlər görürlər. Udilərin Azərbaycan cəmiyyətindəki rolu və multikultural dəyərlərindən danışsaq, göstərə bilərik ki, onlar Azərbaycanın multikultural və tolerant cəmiyyətinin parlaq nümunəsidir. Onların digər xalqlarla mehriban birgə yaşayışı, dini və mədəni dözümlülük prinsiplərinə sadıqlığı, ölkənin ictimai-siyasi həyatında fəallığı bu xalqın əhəmiyyətini artırır.

Azərbaycanda udilərə dövlət səviyyəsində diqqət və qayğı göstərilir. Onların tarixi abidələrinin bərpası, udi dilinin tədrisi, mədəni irsin qorunması və təbliği üçün müxtəlif layihələr reallaşdırılır. Udilər Azərbaycan mədəni irsinin ayrılmaz hissəsidir və ölkənin müxtəlif beynəlxalq tədbirlərində, multikultural platformalarda fəal iştirak edirlər. Udilər təkcə Azərbaycan üçün deyil, ümumilikdə Qafqaz regionu üçün böyük əhəmiyyət kəsb edən qədim və zəngin mədəniyyətə, dilə və tarixə sahib azsaylı xalqlardandır. Onların tarixi kökləri, dini irsi, mədəniyyətləri və müasir dövrdə cəmiyyətə inteqrasiyası Qafqazın etnik mozaikasında xüsusi yer tutur. Udilər Azərbaycan cəmiyyətinin dəyərli və ayrılmaz hissəsi kimi milli-mədəni irsin qorunması, tolerantlığın və multikulturalizmin təbliği istiqamətində mühüm rol oynayır. Onların gələcək nəsillərə ötürülən dəyərləri, zəngin irsi daim qorunmalı, təbliğ edilməli və inkişaf etdirilməlidir.

Udin etnosunun tez-tez başqa xalqları təmsil edən görkəmli və parlaq komandirləri, yazıçıları, şairləri, siyasi xadimləri vardır. Ancaq udinin Qafqaz Albaniyası adlanan dövlətin yaradılmasında, bu gün dil, mədəniyyət, adət və ənənələrdən bəhs etmədən güclü xristian irsinin qorunmasında rolu danılmazdır. Udinlər azərbaycanlıların entogenezinin konsolidasiyasında mühüm rol oynadılar, buna görə də udinlər və azərbaycanlıların uzun müddətdir əlaqələri var. Udi Kilsəsi bu gün Alban Apostol avtokefal kilsəsinin ayrılmaz və ayrılmaz hissəsidir. Ona görə də biz udinlər Qafqaz albanlarının ən qədim birbaşa nəsillərindən biri kimi Azərbaycan xalqının bir hissəsiyik və bununla yanaşı, hazırda Qafqaz Albaniyasının xristianlığının yeganə varisləri və daşıyıcılarıyıq. Son on ildə udin etnosu, milli özünüdərkini artırması və etnosun konsolidasiyası ilə xarakterizə olunan başqa bir intibah zirvəsini yaşayır. Bu, şübhəsiz ki, əsrlərdən keçən və bu qədim xalqın genlərində qorunub saxlanılan böyük alban irsinin tarixi impulslarının nəticəsidir və udinlərə Azərbaycanın tarixi Vətəninin etno-mədəni məkanında öz yerlərini müəyyən etmək və saxlamaq şansı verən zamanın əmridir [11, s.535].

Beləliklə, Azərbaycan "tolerant ölkədən tolerant dünyaya" vizyonunu həyata keçirmək istiqamətində inamla irəliləyir. Bu məqsəd tarixi ənənələr, dövlət dəstəyi və beynəlxalq tanınma ilə dəstəklənir [1, s. 13]. Azərbaycan Respublikasında multikulturalizm siyasəti sayəsində udi adət-ənənələri qorunub saxlanılıb. Yalnız udilər deyil, digər etnik azlıqların nümayəndələri də Azərbaycanda rahat yaşayırlar. Dini inanclara görə heç bir ayrı-seçkilik yoxdur və hər kəs öz dinini etiqad etməkdə və istədiyi kimi Allaha ibadət etməkdə sərbəstdir. Yaxınlıqda məscidlər və kilsələr yerləşir, müxtəlif millətlərə və dinlərə mənsub insanlar bir ailə kimi yaşayırlar. Azərbaycan Respublikasından kənarda yaşayan və mədəniyyətlərini, dillərini və adət-ənənələrini qoruya bilməyən udi xalqına vətənləri olan Azərbaycanda qayğı göstərilir. Qəsəbənin qalan sakinləri isə azərbaycanlılar və ləzgilərdir. Kənd sakinləri arasında heç bir milli və ya dini fərq yoxdur. Müxtəlif millətlərin nümayəndələri mehriban bir mühitdə yaşayırlar.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Алиева С. Азербайджан– страна толерантности и мультикультурного согласия. Новое время. 2025. 5-8 декабря. No 156. С. 13.
2. Алиева С. Азербайджан-Дом для многих народов. Новое время. 2024. 25-28 октября. No 318. С. 13.
3. Azərbaycan etnoqrafiyası. Üç cildə. II cild. Bakı, “Şərq-Qərb”, 2007, 384 səh.
4. Azərbaycan multikulturalizmi. Ali məktəblər üçün dərslik. Elmi redaktorlar: Kamal Abdulla, Etibar Nəcəfov. Bakı., BBMM- 2017. 420 səh.

5. Azərbaycan tarixi. Yeddi cildə. I cild (Ən qədimdən - b.e. III əsr). Bakı. "Elm". 2007. 520 səh. + 40 səh. illüstrasiya.
 6. Badamov Azər. Heydər Əliyev epoxasının multikultural zənginliyi. Respublika. 21 aprel 2023. No 83. S. 6.
 7. İbrahimova Leyla. Azərbaycanın azsaylı xalqları və Qarabağ müharibəsi. 525-ci qəzet. 1 may 2024.
 8. Heydərli İdris. Bataqlığın səsi Udin <https://idrisheyderli.livejournal.com> > 5 Nis 2021
 9. Mehparə. Min illərin tarixini yaşadan xalq- udinlər. Mədəniyyət qəzeti, 8 Avqust 2012
 10. Мобили Роберт. Албано-удинская христианская община – основа возрождения Албанской (Кавказской) церкви в Азербайджане. Труды Международной конференции «Место и роль Кавказской Албании в истории Азербайджана и Кавказа». Баку, 2012. С. 165-172
 11. Мобили Роберт. Возрождение Албанской (Кавказской) апостольской церкви в Азербайджане. Материалы I Международного Форума Кавказоведов. Баку, 17-18 апреля 2017, В двух томах.. том II с. 530-536.
 12. Мобили Роберт. Удины в палитре многообразия и мультикультурализма. Язык и текст. 2019 ФГБОУ ВО «Московский государственный психолого-педагогический университет». 2019. Том 6. No 4. С. 7–11.
 13. Мобили Роберт. Удины: язык, религия и этнография // Изд-во «Леман». Баку, 2011. 80 с. 15, 22-77.
 14. Muradova Aytən. Azərbaycanın Alban-Udi Xistian icması <https://worldmedia.az> > news 27-01-2021, Musulmans en France
 15. Quliyeva Şeyda. Udinlər. Dədə Qorqud Milli Fondu. Azərbaycan Dünyası jurnalı 18-07-2020
 16. Гасанов Раван. Мультикультуральное разнообразие как основа безопасности. Бакинский рабочий. 2024. 21 февраля. No 34. С. 4.
 17. Süleymanova Sədaqət. Qurban kəsən Azərbaycan xristianları - udinlər... [https:// modern. az](https://modern.az) > reportaj 24 Noyabr 2010
 18. Udilər : Tarixi, Mənşəyi, Mədəniyyəti- 2026 <https://qebulol.az> > udiler 30 iyul 2025
-

ULU ÖNDƏR HEYDƏR ƏLİYEV VƏ AZƏRBAYCANDA DÖVLƏT QURUCULUĞU

Sultanəli Şükür oğlu Qurbanov
fizika üzrə fəlsəfə doktoru, dosent

Sultanali.qurnbanov@adpu.edu.az

Azərbaycan Dövlət Pedaqoji Universiteti

Yeni Azərbaycan Partiyasının Səbail rayonu üzrə Ərazi Partiya Təşkilatının Sədri

Xülasə

XX əsr bəşəriyyətə Heydər Əliyev kimi görkəmli şəxsiyyət, təcrübəli siyasətçi, qətiyyətli rəhbər, böyük dövlət başçısı bəxş etmişdir. Xoşbəxt xalqlardan biri olan Azərbaycan xalqının ümummilli lideri, türk dünyasının fəxri Ulu Öndər Heydər Əliyev dünya liderləri arasında önəmli yer tutmuşdur. Taleyin hökmü ilə iki dəfə xilaskarlıq missiyasını üzərinə götürərək hakimiyyətə gələn Heydər Əliyev Azərbaycan xalqının müqəddəratının həll etmiş, gələcək inkişafını təmin etmiş və müstəqil Azərbaycan Respublikasının qurucusu olmuşdur.

Açar sözlər. Heydər Əliyev, sosial inkişaf, iqtisadi inkişaf, müstəqil Azərbaycan, dövlət qurucusu

Əsas mətn. Azərbaycanın 30 ildən artıq keçdiyi şanlı, şərəfli tarix, ictimai-siyasi, sosial-iqtisadi və mədəni həyatın bütün sahələrində qazanılmış uğurlar, sürətli inkişaf, tərəqqi ümummilli lider Heydər Əliyevin adı ilə bağlıdır. Ulu öndər qədim tarixi, zəngin mədəniyyəti ilə həmişə qürur

duyduğu doğma Azərbaycanı özünün uzaqgörən siyasəti və idarəçilik məharətilə zamanın ağır və sərt sınaqlarından şərəflə çıxartmışdır.

Ümummilli liderin azərbaycançılıq ideologiyasının formalaşmasında misilsiz xidmətləri tarixə qızıl hərflərlə yazılmışdır. Hələ XX əsrin 70-80-ci illərində milli özünüdərkini yüksəlişi başlanmış, ədəbiyyatımızda milli ruha, millət və xalq anlayışlarına, Azərbaycan dili ilə bağlı məsələlərə, dünya azərbaycanlılarının təşkilatlanmasına, soydaşlarımızla Azərbaycan arasında əlaqələrin qurulmasına xüsusi önəm verilmişdir.

Heydər Əliyev həm tarixi şəxsiyyət, həm də tarix yaradan şəxsiyyətdir! Bu fikri qüvvətləndirən, arqumentlərimizi genişləndirən faktlar isə yetərincədir.

Tarixdə çox az dövlət xadimi olar ki, öz xalqının, vətəndaşı olduğu ölkənin ictimai siyasi, sosial-iqtisadi, milli mənəvi inkişafında xidmətlərinə görə ulu öndərimiz qədər yüksələ bilsin.

Ulu öndər Heydər Əliyev o şəxsiyyətlərdəndir ki, O, Özü bir tarix, salnamə yaratmış, zamanın axarını nizamlamaq qüdrətinə sahib olmuşdur. “Hələ 1969-cu ilin iyulunda cənab Heydər Əliyevin Azərbaycana rəhbərliyinin dövrü başlanması Azərbaycan adlı bir məmləkətin Sovet imperiyasının tərkibində olan bütün respublikalar içərisində gündən-günə çiçəklənməsinə şöhrətlənməsinə, bütün dəyərləri ilə tanınmasına və qəbul edilməsinə şərait yaratdı”[1, s.6]. Bu gün isə Onun fəaliyyətinin, gərgin əməyinin bəhrələrindən tək-cə xalqımız yox, bütün region xalqları, böyük İslam dünyası və böyük türk dövlətləri faydalanır. Elə buna görə də, Ulu öndərimizin adı dünyanın hər yerində yüksək tutulur və xatirəsi daim ehtiramla anılır.

Ulu öndər Heydər Əliyev Azərbaycanın və azərbaycanlıların Ümummilli lideridir.

Bu dahi şəxsiyyət haqqında danışarkən öncə qeyd etmək lazımdır ki, Ulu öndər Heydər Əliyevin xalqı və dövləti qarşısındakı misilsiz xidmətləri Azərbaycan tarixinin şanlı səhifələrini təşkil etməkdədir. Millətinin və dövlətinin ali mənafeyini öz fəaliyyətində daim təməl prinsip və norma kimi qəbul edən Ümummilli liderimiz bugünkü müstəqil Azərbaycanın qurucusudur. Ulu öndər Heydər Əliyevin ölkəsinə və xalqına bəxş etdiyi misilsiz, əvəzedilməz dəyərlərin və sərvətlərin mahiyyətini daha dərinləndirən anlamaq üçün isə, sadəcə, bir neçə fundamental önəm kəsb edən fakta toxunmaq kifayət edir...

Yeri gəlmişkən, Ulu öndər Heydər Əliyevin diqqət və qayğısı sayəsində müstəqillikdən sonra da dövlət quruculuğu sahəsində təməl addımlar atılmışdır. Belə ki, mürəkkəb siyasi problemlər məngənəsində olan ölkəmizdə Ulu öndərimizin pragmatik və rəşadətli strateji siyasi kursu sayəsində sabitlik əldə edildi. İmperialist qüvvələrin korporativ maraqlarının təmin olunması missiyasına xidmət edən daxildəki avantürist subyektlərin bölücü fəaliyyəti neytrallaşdırıldı və ölkədaxili sabitlik təmin edildi.

Eyni zamanda, erməni işğalının qarşısının alınması istiqamətində əhəmiyyətli strateji və taktiki gedişlər edildi. Beləliklə, 1994-cü ildə atəşkəsin əldə olunması ilə Ermənistanın işğalçı ekspansiyası dayandırıldı. Bununla da, dövlət quruculuğu prosesinin ardıcıl surətdə davam etdirilməsi, ölkədaxili sabitliyin təmin olunması və möhkəmləndirilməsi baxımından əlverişli siyasi zəmin yaradıldı.

Ulu Öndər xalqımızın tarixinin, maddi-mədəniyyət abidələrinin, milli-mənəvi dəyərlərinin qorunmasına, elm, ədəbiyyat və incəsənətin inkişaf etdirilməsinə böyük önəm vermişdir. Məhz onun milli təəssübkeşliyi, yorulmaz səyləri sayəsində Azərbaycan Qafqazın mədəniyyət mərkəzinə çevrilmişdir. 1993-2003-cü illərdə “Mədəniyyət haqqında”, “Tarix və mədəniyyət abidələrinin qorunması haqqında”, “Turizm haqqında”, “Nəşriyyat işi haqqında”, “Muzeylər haqqında”, “Arxiv fondu haqqında”, “Memarlıq fəaliyyəti haqqında” imzalanmış fərman və sərəncamlar bu sahəyə nə qədər əhəmiyyət verildiyinin bariz nümunəsidir.

Zəmanəmizin ən böyük azərbaycanlısı Heydər Əliyev 1994-cü il sentyabrın 20-də dünyanın inkişaf etmiş ölkələrinin böyük neft şirkətləri ilə ölkəmizin mənafeyinə xidmət edən “Əsrin müqaviləsi”ni imzalamağa müvəffəq oldu. Neftin, təbii qazın dünya bazarlarına çıxarılması istiqamətində irimiqyaslı layihələr həyata keçirildi. Tam əminliklə demək olar ki, ümummilli liderin

titanik səyləri sayəsində 1993-2003-cü illərdə Azərbaycan iqtisadiyyatı böhran və tənəzzül məngənəsindən çıxaraq, dinamik inkişaf və yüksəliş yoluna qədəm qoymuşdur.

Ümummilli liderimizin siyasi bacarığı sayəsində Azərbaycanın siyasi tarixində yeni bir səhifə açıldı. Bunun ardınca bir neçə istiqamətdə paralel və ardıcıl şəkildə əhəmiyyətli işlər görüldü. İlk növbədə, siyasi sistemin struktur elementlərinin təkmilləşdirilməsi istiqamətində ciddi strateji addımlar atıldı.

Belə ki, 12 noyabr 1995-ci il tarixində ümumxalq səsverməsi-referendum yolu ilə müstəqil Azərbaycan Respublikasının Konstitusiyası qəbul edildi. Bu akt öz növbəsində siyasi fəaliyyət və inkişafın hüquqi əsaslarının formalaşması mənasına gəlirdi. Daha sonra parlament seçkilərinin keçirilməsi dövlətçiliyin siyasi-hüquqi əsaslarının möhkəmləndirilməsinə mühüm töhfə verdi. Bu proseslərə paralel olaraq vətəndaş cəmiyyətinin formalaşdırılması və hüquqi dövlətin fundamental komponentlərinin mütləq surətdə bərqərar olunması yönündə əhəmiyyətli addımlar atıldı.

Ulu öndər Heydər Əliyevin humanist siyasəti sayəsində 1995-ci ilin may ayında əfv və amnistiya təsisatları bərpa edildi. Buna paralel olaraq insan hüquqlarına riayət olunması üzərində parlament nəzarətini təşkil etmək üçün insan hüquqları müvəkkili (Ombudsman) təsisatı yaradıldı. Bütün bunlar isə ölkəmizdə insan və vətəndaş hüquq və azadlıqlarının təmini və gücləndirilməsi istiqamətində əhəmiyyətli faktor kimi çıxış etdi.

Ulu öndər Heydər Əliyev 22 fevral 1998-ci il tarixli xüsusi Fərman imzalayaraq Konstitusiyada öz əksini tapmış insan hüquqlarının həyata keçirilməsinin asanlaşdırılmasını hüquqi əsasda təsbit etmiş oldu. Bununla yanaşı, 1993-cü ildən Ulu öndərin şəxsi təşəbbüsü ilə icrasına moratorium qoyulmuş ölüm hökmü 10 fevral 1998-ci il tarixli Qanunla tamamilə ləğv olundu. Beləliklə, insan və vətəndaş hüquq və azadlıqlarının əhatə dairəsi genişləndirildi. Bu isə demokratikləşmə prosesini olduqca sürətləndirdi. Bir sözlə, Ümummilli lider Heydər Əliyevin pragmatik xarici siyasət strategiyası Azərbaycanı dünya siyasətinin layiqli təmsilçilərindən birinə çevirdi.

Beləliklə, dünyanın müxtəlif ölkələri ilə qarşılıqlı-faydalı əməkdaşlıq əlaqələri quran Azərbaycan iqtisadiyyatı sürətlə dünya iqtisadiyyatına inteqrasiya olmağa başladı. Ulu öndərin imzaladığı çoxsaylı fərman və sərəncamlarla ölkə daxilində fundamental iqtisadi islahatlar həyata keçirildi. Məhz bu dövrdə reallaşdırılan geniş iqtisadi layihələr, qətiyyətli və məqsədyönlü tədbirlər nəticəsində iqtisadi tənəzzülün qarşısı alındı, qısa müddətdən sonra isə inkişaf göstəriciləri qeydə alındı. Azad bazar iqtisadiyyatına uğurlu keçid sayəsində ölkədə orta və kiçik sahibkarlıq sürətlə inkişaf etməyə başladı.

Beləliklə, Ümummilli lider Heydər Əliyevin əsasını qoyduğu iqtisadi inkişaf strategiyası Azərbaycanın bir dövlət kimi öz ayaqları üzərində sərbəst inkişafını təmin etdi. Bu strategiyanın bu gün də uğurla davam etdirilməsi nəticəsində Azərbaycan iqtisadi baxımdan regionun lider dövlətinə çevrilmişdir. “Heydər Əliyevin milli-mənəvi və ümümbəşəri dəyərlərə, beynəlxalq təcrübəyə əsaslanaraq milli təhsil quruculuğu sahəsində apardığı islahatlar, müəllim əməyinə verilən yüksək qiymət bu gün ulu öndərin siyasi kursunu layiqli davamçısı, Azərbaycan Prezidenti İlham Əliyev tərəfindən uğurla davam etdirilir” [2, s.18].

Ulu öndər Heydər Əliyevin dövlətimizə, xalqımıza qarşısında ən böyük xidmətlərindən biri də 2003-cü ildə xalqa müraciətində qarşıdakı dövrdə Azərbaycanı möhkəm təməl üzərində uğurla inkişaf etdirməyə qadir ünvanı - İlham Əliyevi göstərməsi oldu.

2003-cü ildə xalqın böyük əksəriyyətinin səsini qazanaraq prezident seçilən İlham Əliyev son 20 –ilə yaxın dövr ərzində ulu öndər Heydər Əliyevin siyasi kursunu bütün istiqamətlərdə bu gün uğurla davam etdirir. Cənab prezident İlham Əliyevin gördüyü işlərin zirvəsində ərazi bütövlüyümüzü bərpa etmək, Vətənimizi qorumaq, inkişaf etdirmək müqəddəs Ata vəsiyyətini yerinə yetirməsi dayanır.

Ümummilli Lider qeyd olunan müraciətində sona çatdıra bilmədiyi işlərin cənab İlham Əliyevin xalqın dəstəyi ilə həyata keçirəcəyinə böyük inamını ifadə etmişdir. Ulu öndər “Ona Özüm qədər inanıram” söyləməklə gələcək bütün inkişafın aydın mənzərəsini təqdim etmişdir.

Prezident İlham Əliyev bu müddət ərzində torpaqlarımızı işğaldan azad edilməsinə hazırlıq işləri çərçivəsində bütün zəruri addımların atılmasına nail oldu. Azərbaycanın iqtisadi, siyasi imkanları daha da genişləndi, beynəlxalq münasibətlər sistemində rolu artdı, münaqişənin həlli üçün möhkəm hüquqi baza formalaşdı və ordu quruculuğu prioritet sahə kimi öndə oldu. Dövlətimizin qətiyyəti prezident İlham Əliyevin rəhbərliyi ilə rəşadətli ordumuzun gücü, qüdrəti xalqımızın birliyi sayəsində Ulu öndərin şah əsəri olan güclü Azərbaycan dövləti öz suverenliyini, müstəqilliyini qorumağa qadir oldu. 44 günlük Vətən müharibəsində şanlı zəfərimiz Azərbaycanın qarşısında yeni imkanlar yaratdı. Qürur hissi ilə deyə bilərik ki, Ümummilli lider Heydər Əliyev müstəqilliyimizin, Prezident İlham Əliyev isə torpaqlarımızın xilaskarı kimi adlarını tarixə qızıl hərflərlə yazdırdılar.

Heydər Əliyev yolu bundan sonra da Azərbaycana daha möhtəşəm uğurlar qazandıracaq.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Yeni Azərbaycanın qurucusu. Bakı; Bakı Universiteti nəşriyyatı, 2002, 526 s.
2. Hüseynzadə R.L., Qurbanov S.Ş., Yer üzünün ən şərəfli peşəsi – müəllimlik. Bakı: Müəllim, 2025, 400 s.

DİL BACARIQLARININ İNKİŞAFI VƏ TƏRCÜMƏ TEXNOLOGİYALARININ TƏHSİLDƏ TƏTBİQİ

İradə Tofiq qızı Quliyeva
filologiya üzrə fəlsəfə doktoru, dosent
Bakı Slavyan Universiteti
irada@gmail.com

Xülasə

Məqələdə qloballaşma və rəqəmsallaşma kontekstində dil bacarıqlarının inkişafı və tərcümə texnologiyalarının təhsildə tətbiqi məsələləri araşdırılır. Dil kompetensiyalarının formalaşdırılması mədəniyyətlərarası ünsiyyətin səmərəli şəkildə həyata keçirilməsində mühüm rol oynayır. Eyni zamanda, kompüter dəstəkli tərcümə vasitələri və süni intellekt əsaslı sistemlər tərcümə prosesinin həm sürətini, həm də keyfiyyətini əhəmiyyətli dərəcədə artırır. Tədqiqat zamanı müqayisəli, deskriptiv, kontekstual və terminoloji analiz metodlarından istifadə olunmuşdur. Klassik və müasir ədəbiyyat nümunələri əsasında tərcümə xüsusiyyətləri və çətinlikləri təhlil edilmişdir. Xüsusilə, tərcümədə semantik və üslubi xüsusiyyətlərin qorunması, eləcə də mədəni kontekstin rolu vurğulanmışdır. Nəticələr göstərir ki, yüksək səviyyədə inkişaf etmiş dil bacarıqları tərcümənin keyfiyyətinə birbaşa təsir göstərir. Müasir tərcümə texnologiyaları tərcümə prosesini asanlaşdırsa da, terminoloji uyğunsuzluqla bağlı müəyyən problemlər yarana bilər. Buna görə də terminoloji harmonizasiya və uyğun metodoloji yanaşmaların tətbiqi düzgün və adekvat tərcümənin təmin olunması üçün vacibdir. Məqalə dil bacarıqlarının inkişafı ilə tərcümə texnologiyalarından səmərəli istifadə arasında güclü əlaqəni göstərir və onların elmi-mədəni ünsiyyətin gücləndirilməsində əhəmiyyətini vurğulayır.

Açar sözlər: dil bacarıqları, tərcümə texnologiyaları, terminoloji harmonizasiya, təhsil, mədəniyyətlərarası ünsiyyət

Müasir qloballaşma və rəqəmsallaşma şəraitində dil bacarıqlarının inkişafı və tərcümə texnologiyalarının təhsildə tətbiqi xüsusi aktuallıq kəsb edir. İnformasiya mübadiləsinin sürətlə artdığı bir dövrdə müxtəlif dillər arasında effektiv ünsiyyətin təmin olunması zərurəti daha da güclənmişdir. Bu isə dil kompetensiyalarının inkişafını və tərcümə prosesinin müasir texnoloji vasitələrlə dəstəklənməsini ön plana çıxarır. Eyni zamanda, süni intellekt əsaslı tərcümə proqramlarının və kompüter dəstəkli tərcümə sistemlərinin geniş yayılması təhsil prosesində yeni

yanaşmaların tətbiqini şərtləndirir. Mədəniyyətlərarası ünsiyyətin genişlənməsi fonunda tərcümə yalnız texniki proses deyil, həm də sosial və mədəni fenomen kimi çıxış edir. Əsas problem müasir tərcümə texnologiyalarından istifadə zamanı terminoloji vahidliyin tam təmin olunmaması və bunun tərcümə keyfiyyətinə təsiridir. Məqalənin məqsədi dil bacarıqları ilə tərcümə texnologiyaları arasındakı əlaqəni araşdırmaqdır. Müqayisəli təhlil, deskriptiv analiz, kontekstual və terminoloji analiz metodlarından istifadə edilmişdir. Təhlil üçün klassik və müasir ədəbiyyat nümunələri seçilmişdir. Klassik nümunə kimi Aleksandr Puşkinin “Kapitan qızı” əsəri, və Afaq Məsudun “Kərbala” pyesi nəzərdən keçirilmişdir. Tərcümə nəzəriyyəsi baxımından müxtəlif alimlərin yanaşmalarına da istinad edilmişdir. Peter Newmark semantik və kommunikativ tərcümə yanaşmalarını fərqləndirir [5]. Mona Baker isə ekvivalentliyin müxtəlif səviyyələrdə təmin olunmasının vacibliyini vurğulayır [6]. Aparılan təhlil göstərir ki, dil bacarıqlarının inkişafı tərcümə prosesinin keyfiyyətinə birbaşa təsir göstərir. Oxu, yazı, dinləmə və danışmaq bacarıqları kompleks şəkildə formalaşdıqda tərcümə daha adekvat və dəqiq olur. Müasir tərcümə texnologiyaları – avtomatlaşdırılmış proqramlar, terminoloji bazalar və korpus texnologiyaları – tərcümə prosesinin sürətini artırır. Bununla yanaşı, terminoloji vahidliyin tam təmin olunmaması müəyyən problemlər yaradır. Klassik və müasir yanaşmaların müqayisəsi göstərir ki, klassik əsərlərdə milli koloritin qorunması əsasdır, müasir ədəbiyyatda isə psixoloji və ümumbəşəri məsələlər ön plana çıxır. Tərcümə texnologiyaları prosesi asanlaşdırsa da, insan faktorunun rolu hələ də mühüm olaraq qalır. Terminoloji harmonizasiya tərcümənin dəqiqliyini təmin edən əsas amillərdən biridir. Nəticə etibarilə, dil bacarıqlarının inkişafı və tərcümə texnologiyalarının təhsildə tətbiqi elmi-mədəni əlaqələrin möhkəmlənməsinə xidmət edir. Terminoloji harmonizasiya isə tərcümə prosesində dəqiqliyin və etibarlılığın təmin olunmasının əsas şərtidir. Tədris prosesində terminoloji harmonizasiyanın təmin edilməsi və tərcümə texnologiyalarının sistemli istifadəsinin gücləndirilməsi tövsiyə olunur.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Azərbaycan Respublikasının Təhsil Problemləri İnstitutu (2011). Təlim prosesində yeni texnologiyalar. Bakı: Mütərcim.
2. Puşkin A. S. (1934). Kapitan qızı. Bakı: Azərbaycan Dövlət Nəşriyyatı.
3. Afaq Məsud (2012). Seçilmiş əsərlər. Bakı: Elm və təhsil.
4. Александр Пушкин. Капитанская дочка. Elektron resurs.
5. Peter Newmark (1988). A Textbook of Translation.
6. Mona Baker (1992). In Other Words.

AZƏRBAYCAN ƏDƏBİ MÜHİTİNDƏ HEYDƏR ƏLİYEV YOLU

Sevinc Tofiq qızı Rzayeva
filologiya elmləri doktoru, professor
studienzentrum.az@gmail.com
Bakı Slavyan Universiteti

Xülasə

Məqalədə müasir Azərbaycan dövlətinin qurucusu Heydər Əliyevin ölkənin ədəbi-mədəni mühitinin formalaşmasında və inkişafında müstəsna xidmətləri təhlil olunur. Azərbaycanın müasir tarixində Heydər Əliyev yolu yalnız siyasi və dövlətçilik konsepsiyası kimi deyil, eyni zamanda milli-mədəni inkişafın mühüm istiqaməti kimi də dəyərləndirilir. Bu yolun əsas xüsusiyyətlərindən biri milli kimliyin qorunması, zənginləşdirilməsi və gələcək nəsillərə ötürülməsi olmuşdur. Ədəbiyyat isə bu prosesdə aparıcı sahələrdən biri kimi çıxış etmiş, milli ideologiyanın formalaşmasında və ictimai şüurun inkişafında xüsusi rol oynamışdır.

Müəllif Heydər Əliyevin ədəbiyyata xalqın milli kimliyinin və yaddaşının qoruyucusu kimi yanaşdığını vurğulayaraq, onun rəhbərliyi dövründə yazıçılara göstərilən dövlət qayğısını, klassik irsin təbliğini və Azərbaycan Yazıçılar Birliyinin fəaliyyətinin gücləndirilməsini ön plana çəkir. Yazıda həmçinin milli ideologiyanın ədəbiyyatda əks olunması, vətənpərvərlik mövzusunun yüksəlişi və müstəqillik illərində bu strateji yolun davam etdirilməsinin əhəmiyyəti işıqlandırılır.

Açar sözlər: Heydər Əliyev yolu, Azərbaycan ədəbiyyatı, milli-mənəvi dəyərlər, ədəbi mühit, dövlət qayğısı

Azərbaycanın ictimai-siyasi və mədəni həyatında mühüm iz qoymuş Heydər Əliyev yalnız dövlət quruculuğunda deyil, həm də ədəbi-mədəni mühitin inkişafında xüsusi rola malik olmuşdur. Onun həyata keçirdiyi siyasət nəticəsində Azərbaycan ədəbiyyatı yeni mərhələyə qədəm qoymuş, milli-mənəvi dəyərlərin qorunması və təbliği istiqamətində mühüm addımlar atılmışdır.

Heydər Əliyevin ədəbiyyata münasibəti yalnız formal xarakter daşıyırdı. O, ədəbiyyatı xalqın yaddaşı, milli kimliyin daşıyıcısı kimi qiymətləndirirdi. Ümummilli Lider mədəniyyətin xalqın həyatındakı ali rolunu xarakterizə edərək deyirdi:

“Xalq bir çox xüsusiyyətləri ilə tanınır, sayılır və dünya xalqları içərisində fərqlənir. Bu xüsusiyyətlərdən ən yüksəyi, ən böyüyü mədəniyyətdir” [3].

Bu baxımdan yazıçılara, şairlərə və ədəbiyyat xadimlərinə göstərilən diqqət və qayğı ədəbi mühitin canlanmasına səbəb olmuşdur. Onun təşəbbüsü ilə klassik ədəbiyyat nümayəndələrinin yubileyləri geniş şəkildə qeyd edilmiş, onların irsi yenidən nəşr olunaraq oxuculara çatdırılmışdır.

Ədəbi mühitin inkişafında qurumsal dəstək də mühüm rol oynamışdır. Yazıçılar Birliyi, nəşriyyatlar, ədəbi jurnallar və digər qurumlar dövlətin diqqət mərkəzində olmuş, onların fəaliyyəti üçün əlverişli şərait yaradılmışdır. Bu isə yeni istedadların üzə çıxmasına, ədəbi prosesin davamlı və sistemli şəkildə inkişaf etməsinə imkan vermişdir. Azərbaycan ədəbiyyatının inkişafında mühüm rol oynayan qurumlardan biri olan Azərbaycan Yazıçılar Birliyi də Heydər Əliyevin diqqət mərkəzində olmuşdur. Bu qurumun fəaliyyətinin gücləndirilməsi və yazıçıların yaradıcılıq şəraitinin yaxşılaşdırılması istiqamətindəki addımlar ədəbi mühiti zənginləşdirmişdir [5].

Heydər Əliyev vurğulayırdı ki:

“Xalqın mədəniyyətini, mədəniyyətini ədəbiyyat qədər zənginləşdirən ikinci bir vasitə yoxdur” [1].

Heydər Əliyev yolu həm də milli ideologiyanın ədəbiyyatda əks olunmasını təşviq edirdi. Yazıçılar milli tarixə, ana dilinə və mənəvi dəyərlərə daha çox müraciət etməyə başlamış, nəticədə vətənpərvərlik mövzusunun ön plana çıxarmışlar. Müstəqillik dövründə bu siyasət daha da gücləndirilmiş və davam etdirilmişdir. Ədəbiyyatın dövlət səviyyəsində dəstəklənməsi nəticəsində ədəbi mühitdə yeni nəfəs hiss olunmuşdur.

Heydər Əliyev yolu Azərbaycan ədəbi mühitində davamlı inkişafın, milli dəyərlərin qorunmasının və yaradıcılıq azadlığının təmin olunmasının əsas istiqamətlərindən biridir. Bu yol gələcək nəsillər üçün də mühüm bir örnək olaraq qalmaqdadır.

Heydər Əliyevin rəhbərlik etdiyi dövrlərdə Azərbaycan ədəbi mühiti həm institusional, həm də ideoloji baxımdan yeni mərhələyə qədəm qoymuşdur. Sovet dövründə milli ədəbiyyatın inkişafı müəyyən ideoloji çərçivələr daxilində həyata keçirilsə də, Heydər Əliyevin təşəbbüsləri nəticəsində Azərbaycan dilinin, tarixinin və mədəniyyətinin qorunmasına xüsusi diqqət yetirilmişdir. Bu, yazıçı və şairlər üçün daha geniş yaradıcılıq imkanları açmış, onların əsərlərində milli ruhun güclənməsinə şərait yaratmışdır.

Ədəbi mühitin inkişafında ən mühüm məsələlərdən biri ana dilinin mövqeyinin möhkəmləndirilməsi idi. Heydər Əliyev Azərbaycan dilinin dövlət dili kimi möhkəmlənməsi üçün ardıcıl siyasət aparmışdır. Bu siyasət ədəbiyyatın dil baxımından inkişafına da müsbət təsir göstərmişdir. Yazıçılar ana dilində daha sərbəst və zəngin ifadə imkanları əldə etmiş, nəticədə milli ədəbiyyatın bədii-estetik səviyyəsi yüksəlmişdir.

Heydər Əliyev yolunun ədəbi mühitdə təzahürlərindən biri də klassik irsə münasibətdə özünü göstərir. Bu dövrdə klassik Azərbaycan ədəbiyyatının öyrənilməsi, təbliği və nəşri geniş vüsət

almışdır. Nizami, Füzuli, Nəsimi kimi böyük söz ustalarının yaradıcılığı yenidən tədqiq edilmiş, onların irsi müasir kontekstdə təqdim olunmuşdur[2]. Bu isə həm milli özünüdərk prosesini gücləndirmiş, həm də gənc nəsildə ədəbiyyata marağı artırmışdır.

Müstəqillik dövründə Heydər Əliyev yolu daha geniş məzmun qazanmışdır. Bu dövrdə ədəbiyyat artıq yalnız estetik deyil, həm də ideoloji və milli-mənəvi funksiyalar daşımağa başlamışdır. Qarabağ münaqişəsi, qaçqın və məcburi köçkünlərin taleyi, müstəqillik uğrunda mübarizə kimi mövzular ədəbiyyatda geniş yer tutmuşdur. Dövlət tərəfindən ədəbiyyatın dəstəklənməsi, yazıçıların sosial təminatının yaxşılaşdırılması, nəşriyyat işinin inkişafı bu sahənin daha da canlanmasına səbəb olmuşdur.

Heydər Əliyev yolu çərçivəsində ədəbiyyatın beynəlxalq əlaqələri də genişləndirilmişdir. Azərbaycan yazıçılarının əsərləri xarici dillərə tərcümə olunmuş, beynəlxalq ədəbi tədbirlərdə iştirakları təmin edilmişdir. Bu proses Azərbaycan ədəbiyyatının dünya ədəbiyyatı sisteminə integrasiyasını sürətləndirmişdir.

Müasir dövrdə bu siyasət İlham Əliyev tərəfindən davam etdirilərək daha da zənginləşdirilmişdir. Rəqəmsallaşma, elektron nəşrlər, yeni media platformaları ədəbi mühitin inkişafına yeni imkanlar açmışdır. Gənc yazarlar üçün müxtəlif müsabiqələr, layihələr və təqaüd proqramları təşkil olunmuşdur ki, bu da ədəbiyyatın gələcək inkişafı üçün möhkəm zəmin yaradır.

Nəticə etibarilə, Heydər Əliyev yolu Azərbaycan ədəbi mühitinin inkişafında strateji istiqamət kimi çıxış etmişdir. Bu yol milli dəyərlərin qorunması, ədəbiyyatın dövlət tərəfindən dəstəklənməsi və beynəlxalq səviyyədə tanınması kimi mühüm prinsipləri özündə birləşdirir. Bu siyasətin nəticəsində Azərbaycan ədəbiyyatı həm məzmun, həm də forma baxımından zənginləşmiş, milli kimliyin əsas dayaqlarından birinə çevrilmişdir.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Əliyev, H. – “Müstəqilliyimiz əbədidir”, Bakı, 1997.
2. Azərbaycan ədəbiyyatı tarixi, I–VII cildlər, Bakı.
3. Qasimov, M. – “Azərbaycan ədəbiyyatının inkişaf mərhələləri”, Bakı, 2010.
4. Hüseynov, F. – “Milli ideologiya və ədəbiyyat”, Bakı, 2005.
5. Azərbaycan Yazıçılar Birliyinin materialları və ədəbi jurnallar (“Azərbaycan”, “Ulduz” və s.).

HEYDƏR ƏLİYEVİN ƏBƏDIYASARLIQ FENOMENİ

Vəliyulla Beydulla oğlu Cəfərov

f.e.f.d., dosent

veliyullacafarov@mail.ru

Bakı Dövlət Universiteti

Xülasə

Məqalədə Ulu Öndər Heydər Əliyevin Həyat və fəaliyyətinin müxtəlif məqamlarının diskursiv təhlili aparılır və əbədiyasarlığa aparan yolun cətinlikləri elmi-publisistik dəyərləndirilir. H.Əliyevin insan, vətən, dövlət kateqoriyalarına yanaşma tər-zinin, və liderlik keyfiyyətlərinin onun ölməzliyinin bunövrəsi olduğu qənaəti formalaşır.

Açar sözlər: Dövlət, şəxsiyyət, əbədiyaşarlıq, həyatın mənası, liderlik, insan faktoru, dəyərlər, dövlət dili.

Hər dəfə Heydər Əliyev deyəndə mən zamansızlığa doğru uzanan bir yolun yolçusuna çevrilirəm, əslində adi bir insan ömrinə sığmayan öl-çüyəgəlməz, hər qarışında Azərbaycan adlı möhtəşəm abidə ucalan bu yol Azərbaycan xalqının əbədi səadətnə, həmişəyasarlığına qovuşduğu yoldur. Hər bir insanı ömrü boyu narahat edən və cavablandıрмаğa çalışdığı, ilk

baxışda cədə təsir bağışlayan, gerçəkdə isə qəliz və yetərli dərəcədə mürəkbə olan bir sual var. Bu “Həyatın mənası nədədir?” sualıdır. Var olduğumuzu dərk edərkən, təbii ki, sonu ölümlü dünyanı nə vaxtsa tərk edəcəyimiz də bizi rahat buraxmır. Bu ətrafda da, fəlsəfi düşüncədə özünə oturaqlıq qazanan əbədiyasarlıq, yəni “nisbi ölüms-üzlük” fenomeni mövcuddur. Odur ki, bu dünyaya gəlib-gətməkdən savayı “Necə yaşamaq?” sualı insanların iç dünyasına hakim kəsilir. Çünki, əbədiyaşarlığa aparan yolun monolit dayaqları məhz var olduğumuz həyatda, görduyumuz işlərdə, tutduğumuz əməllərdə, xalqa, millətə, dövlətə sadıqlıyımızda, mənəvi saflığımızda qurulur. Yəni biz zaman içində var oluruq və yaşadığımız ömrün mənasını da biz özümüz seçirik. Ancaq düzgün seçim ali insanların alın yazısı kimi daha fərqli olur və bu seçimlilik əbədiyaşarlığın möhtəşəm məbədinə qurmaq şansı yaradır. Bütün hallarda bu abidənin müəllifi həmişə XALQ olur.

Adını və kəlamlarını hər kəs bildiyi antik dövrün filosofu Sokrat həyatın məna-sını xoşbəxtlikdə görürdü. O, xoşbəxtliyi xeyrixah əməllərdən, saf mənəviyyatdan, dövlətə xidmətdən, qanunlara hörmət etməkdən yığılan bir məcun kimi təsəvvür edirdi. Bunu kimi yanaşmalar digər ünlü fikir sahiblərinə də yad deyildir. Məsələn, Kant həyatın mənasını bir insan olaraq “...öz mənəvi borcunu ləyaqətlə yerinə yetirməkdə” görürdü.” Sağlam məntiqə söykənməklə qəti şəkildə deyə bilərik ki, dünyaya gələn hər kəs ölümündən sonra əbədiyasarlıq qazana bilməz. Tarix salnaməsinə adı böyük hərflərlə yazılan Azərbaycan Xalqının Ümummilli lideri Heydər Əliyevin əbədiyaşarlıq yoluna işıq tutmaq istəyi ilə haqqında yazılanlardan savayı. həm də özümün bilavasitə şahidi olduğum, müşahidə etdiyim hadisə və proseslərə retrospektiv baxışlarım köməyimə gəlir.

Mənim həyatımın çox böyük biçimi Heydər Əliyevin Azərbaycana rəhbərlik etdiyi dövrlərlə bağlı olduğundan özümü xoşbəxt sayıram. Hələ sovetlər dönəmində ali dövlət kursünə qələn Heydər Əliyev iqtisadi və sosial həyatın bütün sferalarında inqilabi gedişləri ilə insanların diqqətini cəmə bildi və qısa zaman içində böyükdən-kiciyə hər kəs dövlətçiliyin Heydər Əliyev modelindən razılıqla danışmaqla başladı. Təbii ki, birdən-birə milyonların süürünə təsir gəstərmək, öz ardın-ca aparmaq o qədər də asan iş deyildi. Zəhmət adamının ilk hiss etdiyi bu oldu ki, Heydər Əliyev üçün İNSAN ən böyük dəyərdir, və bu dəyərə xidmət etmək, onu qorumaqla dövlətin bir nömrəli işi olmalıdır. Əks halda hər hansı bir inkisafdan danışmaq yersiz görünə bilərdi. Ətrafdakılara yalnız varlıq kimi deyil, həm də səxsiyyət kimi dəyər verməklə Heydər Əliyev XX əsrin sonuna doğru yeni nəsəl azərbaycanlılarının formalasmasına nail oldu. Bizim nəsəl insanları dərk etdi ki, üstündə gəzdiyimiz, adına VƏTƏN dediyimiz torpaq yalnız yaşamaqla üçün deyil, yaratmaqla üçün blə əmanətdir.

Heydər Əliyevin yaradıcı lider təfəkkurunun bəhrəsi o oldu ki Azərbaycanın soradı qısa müddətdə sərhədləri aşdı, dünyaya tanındı. Həyatının mənasını öz məqsədlərinin gerçəkləşməsində görən insanlar həmişə mubariz və qətiyyətli olurlar. Əminliklə deməliyik ki, hələ ötən əsrin 70-80 -ci illərində də Heydər Əliyev nə vaxtsa Azərbaycanın müstəqil və güclü bir dövlət kimi görmək təşəbbüsü. Qurub yarat-dıqlarını da bu amalla sistemli bir ardıcılıqla xalqına ərməğan edirdi.

Özünəməxsus uzaqgörənliyi, cəsarətli ideyaları ilə Azərbaycana rəhbəriyyənin əvvəlki dönəmində, geniş mənada Heydər Əliyev müstəqil dövlətçiliyin möhkəm əsaslarını qurmaqla nail olmuşdu. Diqqətlə izləsək görərik ki, ilk dəfə 1978-ci ildə konkret olaraq Azərbaycan dilinin ölkəmizin konstitusiyasına dövlət dili kimi daxil etdirməyə nail olması misilsiz tarixi hadisələrdən biri kimi çox böyük cəsarət tələb edirdi. Bu addımı o vaxtkı sovet respublikalarının rəhbərlərindən hec biri ata bilməmişdi. Çoxəsrlik dövlətçilik tariximizin nadir hadisəsi kimi sovet hakimiyyəti dövründə dilimizin dövlət dili statusu qazanması Azərbaycan Respublikasının gələcək müstəqilliyinin mühüm təminatlarından biri idi. Bu hadisənin təməlini Ulu Öndərin hələ illər öncəsi dövlət tədbirlərində Azərbaycan dilindəki çıxışları ilə qoymuşdu. Bakı Dövlət Universitetinin(o vaxtlar Azərbaycan Dövlət Universiteti) yubiley tədbirində heç kəsə

gözləmədiyi halda Azərbaycan dilində cöxışı nəinki digər respublikalar-dan gəlmiş qonaqları, hətta bu mətəbər elm ocagina calısan alimləri, hətta rus dilin-də danışmağı özünə qürur sayan ziyalılarımızı da çaşbaş qoymuşdu. Coxları üçün “paradoks effekti” yaradan bu yanasma, əslində, sovet ideologiyasını kökündən laxlatmaq səmtində riskli bir gediş idi. Bununla Heydər Əliyev hər bir xalqın öz dili, müstəqil dövləti ilə tarix səhnəsində yasamaq və əbədiyasarlrlıq qazanmaq haqqını öz əməlləri ilə möhürləməklə böyük təşkilatçılıq qabiliyyətini, siyasi liderlik istedadını cəmiyyətinə və dünyaya təqdim etmişdi. Xalqımızın lideri Heydər Əliyevin Azərbaycan dövləti və xalqımız qarşısındakı böyük tarixi xidmətlərindən biri o oldu ki, hələ 100 il əvvəl, 1891-ci ildə Məhəmmədaga Şahtaxtlının «...Zaqafqaziya müsəlmanlarını azərbaycanlılar, onun dilini isə Azərbaycan dili adlandırmaq məqsəduyğun sayılmalıdır fikrini reallığa qovuşdurdu. Bu tarixi fakt 1995 qəbul olunan Azərbaycan Respublikası Konstituyt-siyasının 10 maddəsində “Azərbaycan Respublikasının Dıvlət dili Azər-baycan dilidir” şəklində əbədiyasarləq qazandı.

O zamanlarda ekranlarımıza ayaq açan “Babək”, “Nəsimi”, “Qacaq Nəbi” , “Dədə Qorqud” filmləri, Susa şəhərində Molla Pənah Vaqifin məqbərəsinin açılışı, H. Cavidin nəşinin Vətənə gətirilməsi, N. Nərimanovun yubiley tədbirləri və abidəsinin ucaldılması və s. kimi hadisələri şahidi kimi bu gün qurur hissi keçirirəm.

Bütün bunlar hec də adi, yəni sıradan olan hadisələr deyildi. 80 –ci illərdə Azərbaycan televiziyasında “Azərbaycan dünya meridianlarında” adlı bir layihə hazırlanırdı. Məqsəd bizim istehsal müəssisələrinin, zavod və fabriklərimizin xarici dövlətlərə göndərdiyi avadalıqları tanımaq, Azərbaycan mədəniyyətini yaxın və uzaq meredianlarda keçirilən festivallarda, yarmarkalarda uğurlarını nümayiş etdirmək, xarici dövlətlərə isləməyə ezam olunan insanlarla tanışlıqdan ibarət idi. Hər şeyin mərkəzdən idarə olunması təbii idi. Belə bir ideyanın gerçəkləşməsinə Moskvanın etiraz edəcəyi gözlənilən olsa da, verilişlərin efirə buraxılmasına icazə verilmişdi. Biz sonradan bildik ki, bu birbaşa Heydər Əliyevin göstərişi olub.

Heydər Əliyevin fəaliyyət strategiyası bütövlükdə gələcəyə hesablanmışdı. Heydər Əliyev şəxsiyyətinə xas olan nadir keyfiyyətlərdən biri məhz zamanın, hadisələrin və dünyada gedən global proseslərin görünməyən tərəflərini görə bilməsi idi. “Mən Azərbaycanın müstəqilliyini Azərbaycan xalqı üçün böyük nəliyyət hesab edirəm və bu müstəqilliyin əldə olunmasına xidmət etmişəm. Bundan sonra ömrümün qalan hissəsini də Azərbaycanın müstəqilliyinin məhkəmlənməsinə, inkişafına sərf edəcəyəm.”- fikirləri də bu sıradan olduqca dəyərlidir.

Bu sadaladıqlarımız bir vətəndaş kimi Heydər Əliyevin son dərəcə prinsipal mövqedə dayanan, cəxumuza adi təsir bağilayan detalları da güzəştə getməyən, problemlərin həllinə çoxaspektli yanaşma sərgiləyən analitik təfəkkürlü ŞƏXSİYYƏT olduğunu görürük. Heydər Əliyevin dövlətçilik fəlsəfəsinin mahiyyətində millilik amili, müstəqillik düşüncəsi, milli dövlətçilik təfəkkürü, ədalətlik, demokratiya bəşərilik o dərəcədə güclüdür və dərinidir ki, olayların görünən və görünməyən tərəflərini, zamanın alt qatlarında baş verənlərin təhlilini, zaman içində gələcək nəsillərə translyasını biz özümüzə borc bilməliyik. Təbiidir ki, “...Əgər insan yalnız özü üçün çalışırsa, o görkəmli alim, müdrik şəxs, istedadlı sair ola bilər. Ancaq ondan heç vaxt mükəmməl, dahi şəxsiyyət çıxmaz.” (Karl Marks). Türkiyə Cümhuriyyətinin banisi Mustafa Kamal Atatürkün məşhur bir deyişi var: “Xalqa əfəndilik etmərlər, xalqa xidmət edirlər. Yalnız xalqa xidmət edənlər xalqın əfəndisi səviyyəsinə yüksəlirlər”. Bəli, xalqına arxalanan, amalı xalqına xidmət etmək olan, xalq üçün quran, yaradan insanlar xoşbəxt insanlardır. Onlar millətin taleyini müəyyən etmək məsuliyyətinin nə demək olduğunu dərinlən anlayır, bu məsuliyyəti ləyaqətlə daşıyır, həyatda xoşbəxtliyi ancaq gələcək nəsillərin şərafəti, varlığı və firavanlığı üçün çalışmaqda görürlər. Belə insanlar tək-tək olur, bəlkə də yüz ildə bir dəfə dünyaya gəlirlər və əbədi ömür yaşaya bilər. Biz bu məqamda zaman kateqoriyasına üz tutaraq bildirməliyik ki, ömür adlı gerçəklik yalnız zamanın lokal parçasıdır və yaşanan ömür hər bir insanın həyat fəlsəfəsidir. Bundan sonra isə əbədiyasarlıq (ölməzlik) həyata vəsiqə alır.

Heydər Əliyev dövlətçilikdə qeyri-adi müdriklik və uzaqgörənlik istedadına malik, tarixin axarını dəyişən ideya və prinsiplərin daşıyıcısı olan nadir idarəçilik keyfiyyətləri ilə seçilən qüdrətli və xarizmatik lider idi. Sovet ideologiyasının “at oynatdığı” illərdə Azərbaycan və azərbaycançılıq ideyasını dövlətin siyasi ideologiyasına qaldırmağın necə cətin olduğunu bir kəs inkar edə bilməz. Bir dahi şəxsiyyət kumi onun vətənpərvərliyi ötən əsrin 70-ci illərindən etibarən milli ideyanın yüksəlişinin təmin edilməsində misilsiz rol oynayıb. Böyük sənətkarımız Pəşid Behbudov bütün qastrol səfərlərində konsertlərini səzləri Ənvər Əlibəylinin, musiqisi “Azərbaycan” mahnısı başlayardı. Bu mahnının ərsəyə gəlməsi və repertuara daxil olunması da bir tarixi fakt kimi Ulu öndərin adı ilə bağlıdır. Bütün mümkün vasitələrdən bacarıqla istifadə edən Heydər Əliyev Azərbaycanın yalnız coğrafi yer adı kimi tanınmasına son qoydu və ikinci dəfə xalqın tələbi ilə hakimiyyətə qayıdışı ilə “Azərbaycanın müstəqilliyi əbədidir, dönməzdir və sarsılmazdır!” istəyi gərcəkliyə qovuşdu.

Yaddaş mexanizminin öyrənilməsi ilə məşğul olan elm sahəsi (mnemonika) çox uğurlara imza atsa da, hələ əbədiyaşarlıq fenomeninin bitkin, tutarlı izahını verməkdə acizdir. Hətta müasir təbabət də insan ömrünün uzadılması üçün çalışmalara çox meyilli görünür. Ömür ilahidən insana bir dəfə verilən ən əziz nemətdir. Böyük ürək sahibi olan Ulu Öndər “...Mən bütün həyatımı Azərbaycana, Xalqıma həsr etmişəm. Mən ömrümün qalan hissəsini xalqıma bağışlayıram” deməklə bir daha insanın əbədi varlıq olmadığını diqqətə cəkir. Son nəfəsinə qədər öz amallarına sadıq olacağını bu tərzdə obrazlı ifadə etməklə Heydər Əliyev birmənalı şəkildə dövlətimizin və xalqımızın həmişə var olacağına əminliyini təsdiqləyir və özünün bu xalqın içində olacağına inanır. “...Ən yaxşı rəhbər odur ki, ölkədəki bütün insanlar ona inansın, onun ardınca getsin, onun tədbirlərinə şərik olsun, onu özünə ata saysın” (Nəsrəddin Tusi). Bizim yaşadığımız ömür də Heydər Əliyev ömründən verilən paydır. Azərbaycan xalqı yaşadığıca bu ömür də əbədiyasar olacaq.

İkinci dəfə hakimiyyətə qayıdışı ilə Heydər Əliyevin ciyninə düşən ən ağır yük məhz sıfır nöqtəsindən başlayaraq beynəlxalq aləmdə müstəqil Azərbaycan dövlətinin müsbət imicini formalaşdırmaq oldu. Tədqiqatçıların yazdığı kimi “...Yerləş-diyi məkan, təbii ehtiyatları dövləti xeyli dərəcədə cəzbedici etsə də, beynəlxalq əməkdaşlıqda uğur qazanması üçün mütləq beynəlxalq imicini formalaşdırmaq istiqamətində irəliləməlidir.” (Kennet Болдыinq) .Müstəqil Azərbaycanın bu istiqamətdəki ülk qaranquşu Bakı-Tbilisi-Ceyhan ixrac boru kəməri oldu.

Müəllifi Uzaqgörən siyasətçi Heydər Əliyev olan “Əsrin müqaviləsi” Xəzərdən dogan günəs kimi iqtisadi sıçrayış yolumuzu nurlandırdı. Bu tarixi hadisə Heydər Əliyevin Dövlət lideri kimi qərar qəbul etmək cəsarətini və onu gerçəkləşdirmək imkanlarının sərhədsiz olduğunu təsdiqlədi. Dövlət başçıların qərar qəbul etməsinə təsir göstərən əsas amilərə diqqət tuşlayan ingilis siyasətçisi Neydžel Forvard aşağıdakıları göstərirdi;

1. Milli bütövlüyü, yəni dövlətin suverenliyinin qorumaq ;
2. Milli təhlükəsizliyin, ilk növbədə hərbi təhlükəsizliyin, təmin olunması;
3. Dövlətin beynəlxalq münasibətlər sistemində öz obrazını formalaşdırmaq və qorumaq;
4. Diqqəti cəlb etmək;
5. Dövlətin beynəlxalq hüquq subyekti olaraq öz öhdəliklərini yerinə yetirmək iqtidarında olmasını

nümayiş etdirməkvə eyni dərəcədə təhdid yaratmaqla öz çəkisini qoruyub saxlamaq;

6. Beynəlxalq davranışın standartlarına, norma və prinsiplərinə hörmət nümayiş etdirmək

Bəli, Ulu Öndər öz qayıdışı ilə düşmən qüvvələrin Azərbaycanı parçalamaq cəhdlərinin qarşısını aldı, milli təhlükəsizliyin təmin olunması üçün dünyanın böyük dövlətlərinin basçıları ilə səmərəli danışıqlar aparmaqla və haqq səsimizi ən yüksək kürsülərdən dünyaya catdırdmaqla. beynəlxalq münasibətlər sistemində sulhsevər dövlət obrazını formalaşdırdı. Odur ki, xalqımız Heydər Əliyevi AZƏRBAYCANIN XİLASKARI kimi öz qəlbində əbədi yaşadacaq.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Abbasov N. Mədəniyyət siyasəti və mədəni irs.(kulturoloji təhlil), Bakı 2011, 220 s.
2. Mahmudov Y. Azərbaycan tarixində Heydər Əliyev şəxsiyyəti. Bakı “Təhsil”, 2002, 328 s.
3. Xudiyev N. Heydər Əliyev və Azərbaycan dili. Bakı, “Elm və təhsil”, 2014, 542 s.
4. Xəlilov C. Milli təhlükəsizlik strategiyası. Bakı 2016, 456 s.

TARİXİ ATLASLARLA İŞ BACARIĞININ ŞAĞİRD LƏRİN TƏNQİDİ TƏFƏKKÜRÜNƏ VƏ SİYASİ SAVADLILIQINA TƏSİRİ

Taleh Vasif oğlu Əliyev
t.ü.f.d., dosent

Ülfət Kərəm oğlu Cəfərov
magistrant

urfetceferov@gmail.com

Mingəçevir Dövlət Universiteti

Xülasə

Bu tezisdə müasir tarix dərslərində tarixi atlaslarla işin təşkili metodikası, bu prosesin innovativ texnologiyalarla inteqrasiyası və metodun şagirdlərin idrak fəallığına kompleks təsiri araşdırılır. Tədqiqatın əsas məqsədi xəritə və atlaslardan istifadənin dərslərdə sadəcə vizual köməkçi vasitə və ya illüstrasiya deyil, həm də şagirdlərin tənqidi təfəkkürünün, analitik təhlil qabiliyyətinin və siyasi savadlılığının inkişafında fundamental elmi-pedaqoji alət olduğunu sübut etməkdir. Tədqiqat prosesində vurğulanır ki, tarixi atlaslar şagirdə hadisələrin baş verdiyi coğrafi məkanı vizuallaşdırmaqla yanaşı, onlara səbəb-nəticə əlaqələrini geosiyasi müstəvidə dərk etmək imkanı tanıyır. Tezisdə tarixi-coğrafi biliklərin şagirdlərdə dövlətçilik maraqlarını qorumaq bacarığı, milli kimlik şüuru və ərazi bütövlüyü konsepsiyası ilə vəhdəti geniş təhlil olunur. Xüsusilə, rəqəmsal atlaslar və interaktiv xəritələrlə işin şagirdlərdə informasiya manipulyasiyalarını aşkar etmək və toponimik saxtakarlıqlara qarşı faktoloji müqavimət formalaşdırmaq potensialı diqqət mərkəzinə çəkilir. Yekun olaraq, tarixi xəritələrin oxunması bacarığının şagirdləri passiv məlumat qəbuledicisindən aktiv strateji düşüncə sahibinə çevirdiyi elmi şəkildə əsaslandırılır. Bu metodika gənc nəslin həm intellektual səviyyəsinin yüksəldilməsinə, həm də onların vətənpərvər ruhda, siyasi cəhətdən yetkin şəxsiyyət kimi yetişməsinə xidmət edir.

Açar sözlər: Analitik təfəkkür, siyasi savadlılıq, tədris metodikası, idrak fəallığı, toponimik yaddaş, milli kimlik, rəqəmsal atlaslar.

Müasir təhsil sistemində informasiya bolluğu şəraitində şagirdlərin faktları kor-koranə əzbərləməsi deyil, onları təhlil edərək nəticə çıxarma bacarığı ön plana çıxır. Qloballaşan dünyada informasiya axınının sürətlənməsi və “post-həqiqət” (post-truth) dövrünün reallıqları təhsil sisteminin qarşısında yeni tələblər qoyur. Şagirdlərə sadəcə faktoloji biliklərin ötürülməsi artıq kifayət deyil; əsas hədəf bu bilikləri analiz etmək və manipulyasiyalardan qorunmaq bacarığını aşılamaqdır. Azərbaycanın mürəkkəb geosiyasi regionda yerləşməsi və tarixi ərazilərimizlə bağlı aparılan informasiya müharibələri kontekstində, tarixi atlaslarla iş bacarığı yalnız akademik vərdiş deyil, həm də strateji milli təhlükəsizlik elementidir. Tarixi atlaslarla iş bacarığı şagirdə hadisələrin baş verdiyi məkanı vizuallaşdırmaqla yanaşı, geosiyasi reallıqları dərk etməyə imkan verir. Tarixi hadisənin mahiyyətini anlamaq üçün onun yalnız zamanını deyil, həm də baş verdiyi məkanı dəqiq müəyyənləşdirmək, yəni məkanca lokallaşdırmaq zəruridir. Tarixi atlaslarla iş şagirdlərdə tədqiqatçılıq bacarıqlarını formalaşdırır və onlarda tarixin məkanda inkişaf etdiyi coğrafi mühit

haqqında tam təsəvvür yaradır [2]. Həşimlinin qeyd etdiyi kimi, xəritə şagirdlər üçün sadəcə əyani vəsait deyil, həm də tarixi hadisələrin gedişini anlamağa, xüsusən səbəb-nəticə əlaqələrini qurmağa kömək edən elmi bir alətdir.

Bir çox hallarda tarix dərslərində atlaslardan yalnız yer adlarını tapmaq üçün istifadə olunur. Təcrübə göstərir ki, bir çox hallarda şagirdlər xəritəni yalnız statik bir şəkil kimi qəbul edir, oradakı sərhəd dəyişikliklərinin arxasında duran siyasi, iqtisadi və demoqrafik səbəbləri dərk etməkdə çətinlik çəkirlər. Bu boşluq şagirdlərin hadisələrə tənqidi yanaşma imkanlarını məhdudlaşdırır. Lakin xəritə oxumaq bacarığının aşağı olması şagirdlərdə tarixi hadisələr arasında səbəb-nəticə əlaqəsinin itməsinə və xarici dezinformasiyalara qarşı müdafiəsizliyə səbəb olur. Xəritə üzərində işin sistemli şəkildə V sinifdən etibarən aparılması şagirdlərdə tarixi hadisələrin ardıcılığını və məkan əlaqəsini dərk etməyə imkan verir [4].

Tədqiqatın məqsədi tarixi atlasların tədris prosesində “passiv illüstrasiya”dan “aktiv tədqiqat aləti”nə çevrilməsi yollarını müəyyən etmək və bunun şagirdlərin siyasi dünyagörüşünə təsirini elmi əsaslarla sübut etmək, atlaslarla işin şagirdlərin analitik düşüncəsinə təsirini müəyyən etmək və bu bacarığın siyasi savadlılıq (dövlət sərhədləri, geosiyasi maraqlar) səviyyəsinə təsirini araşdırmaq və dərslərin təkmilləşdirilməsi üçün metodik tövsiyələr hazırlamaqdır.

Siyasi savadlılıq şagirdin öz ölkəsinin maraqlarını dərk etməsi və beynəlxalq arenada baş verən prosesləri qiymətləndirmə bacarığıdır. Atlaslarla iş bu sahədə aşağıdakı nəticələri verir:

Geosiyasi Təfəkkür: Azərbaycanın “İpək Yolu” üzərindəki mövqeyini atlasda görən şagird, ölkəsinin niyə tranzit mərkəzi olduğunu və beynəlxalq layihələrdəki əhəmiyyətini anlayır.

Ərazi Bütövlüyü Konsepsiyası: Sərhədlərin tarixi inkişaf dinamikasını izləmək şagirdə “vətən torpağının bölünməzliyi” ideyasını emosional səviyyədən elmi-məntiqi səviyyəyə qaldırır.

İnformasiya Mühərribəsində Müdafiə: Şagird tarixi atlas əsasında Ermənistanın toponimik saxtəkarlıqlarını sübut edə bilirsə, o, artıq informasiya cəbhəsində savadlı bir müdafiəçidir.

Tədqiqatda müqayisəli analiz, müşahidə və pedaqoji eksperiment metodlarından istifadə olunmuşdur. Şagirdlərin xəritə ilə işləməzdən əvvəlki və sonrakı siyasi analiz qabiliyyətləri testlər vasitəsilə ölçülmüşdür. Tədqiqat zamanı Müasir rəqəmsal interaktiv xəritələr və müxtəlif dövrlərə aid (məsələn, Səfəvilər dövrü və XIX əsr) müqayisəli siyasi xəritələrdən istifadə olunmuşdur. Yaponiyada aparılan tədqiqatlar göstərir ki, texnologiyanın tarix dərslərinə inteqrasiyası şagirdlərin hadisələri dərinlən anlamasına və yadda saxlamasına (85%) ciddi təsir göstərir [3]. Tarixi xəritələrin müasir peyk görüntüləri və rəqəmsal platformalarla inteqrasiyası üçün GIS texnikalarından, xüsusilə ‘Georeferencing’ (coğrafi koordinatlandırma) metodundan istifadə edilməsi şagirdlərdə məkan dəyişikliklərini izləmək bacarığını artırır.

Dərslərdə “Qatların üst-üstə qoyulması” (Overlaying) metodu tətbiq edilmişdir. Arachehi qeyd edir ki, tarixi planların müasir xəritələr üzərinə ‘overlay’ (üst-üstə qoyma) edilməsi keçmişdə mövcud olmuş, lakin hal-hazırda vizual olaraq itmiş strateji obyektlərin funksiyasını anlamağa imkan verir [1]. Şagirdlərin iki fərqli dövrə aid xəritəni üst-üstə qoyaraq məkandakı strateji və siyasi dəyişiklikləri analiz etməsi (məsələn, bir qalanın zamanla şəhərsalmaya necə təsir etməsi) onların analitik qabiliyyətini itiləyən bir fəaliyyət kimi təqdim oluna bilər. Şagirdlərə fiziki xəritə ilə siyasi xəritəni sintez edərək, coğrafi şəraitin siyasi qərarlara (məsələn, qala şəhərlərin seçilməsi, ticarət yollarının nəzarəti) necə təsir etdiyini izah etmək tapşırılmışdır. Tədqiqat nəticəsində müəyyən olunmuşdur ki, sistemli atlas işi şagirdlərdə aşağıdakı konkret faktoloji irəliləyişlərə səbəb olur:

Məkan qavrayışının artması: Şagirdlərin 85%-i tarixi hadisəni coğrafi koordinatlarla əlaqələndirdikdə informasiyanı 40% daha uzun müddət yadda saxlayır.

Manipulyasiyanın aşkar edilməsi: Müxtəlif (həmçinin saxta erməni xəritələri) xəritələrin müqayisəsi zamanı şagirdlər toponimik dəyişiklikləri və ərazi saxtəkarlıqlarını elmi şəkildə ifşa etmək bacarığı nümayiş etdirmişlər.

Siyasi terminologiyanın mənimsənilməsi: “Anklav”, “geosiyasi mövqe”, “strateji yüksəklik” və “demarkasiya” kimi terminlərin atlas üzərində tətbiqi şagirdlərin siyasi leksikonunu 30% zənginləşdirmişdir.

Bacarıq istiqaməti	Əvvəlki səviyyə (%)	İnkişafdan sonrakı səviyyə (%)
Hadisəni xəritədə lokallaşdırma	45	92
Sərhəd dəyişikliyi şərh etmə	30	75
Toponimik müqayisə aparma	25	80
Siyasi nəticə çıxarma	15	60

Əldə olunan göstəricilər sübut edir ki, atlaslarla iş şagirdi passiv oxucudan aktiv analitikə çevirir. Tarixi atlaslarla iş bacarığı şagirdlərin intellektual inkişafının mühüm komponentidir. Bu bacarıq şagirdə tarixi yalnız keçmiş kimi deyil, bu günü və gələcəyi müəyyən edən dinamik bir proses kimi qavramağa kömək edir. Tarix dərsləri təkcə xronoloji ardıcılıq deyil, həm də şagirdlərdə tənqidi təfəkkürün və sosial məsuliyyətin formalaşdırılması prosesidir. Tarix təhsilinin 7 əsas məqsədindən biri məhz “tənqidi düşüncə” (critical thinking) qabiliyyətini inkişaf etdirməkdir [5]. Tənqidi təfəkkür burada “niyə məhz bu ərazi?” sualına cavab tapmaqda özünü büruzə verir. Ənənəvi metodikada xəritə yalnız “göstərmək” üçündürsə, bizim tədqiqatımızda xəritə “mühakimə yürütmək” üçündür. Məsələn, XIX əsr xəritələrində xanlıqların parçalanmasını görən şagird, mərkəzləşmiş dövlətin olmamasının gətirdiyi siyasi fəsadları (siyasi savadlılıq) daha aydın dərk edir. Kartografik təfəkkür beynin həm vizual, həm də məntiqi hissələrini eyni vaxtda işlədir. Siyasi xəritələr üzərində aparılan əməliyyatlar şagirdlərdə “milli məkan” anlayışını formalaşdırır ki, bu da dövlətçilik ideologiyasının psixoloji təməlidir. Tədqiqatın nəticələri göstərir ki, atlaslarla sistemli işləyən siniflərdə şagirdlərin siyasi terminologiyadan istifadə səviyyəsi 45% daha yüksəkdir. Şagirdlər xəritə üzərində müstəqil mühakimə yürüdərkən özlərini “strateq” və ya “diplomat” kimi hiss edirlər ki, bu da dərslərin effektivliyini artırır. Yekun olaraq qeyd edim ki, tarixi atlaslarla iş bacarığı şagirdlərin yalnız keçmişə baxışını deyil, həm də gələcəyi proqnozlaşdırma qabiliyyətini formalaşdırır. Bu metodun tətbiqi Azərbaycan təhsilində “milli məkan yaddaşı” olan, tənqidi düşünən və siyasi cəhətdən ayıq-sayıq nəslin yetişdirilməsində mühüm rol oynayır. Tədqiqatın nəticələri orta məktəblərdə “Tarix” və “Coğrafiya” fənlərinin inteqrasiyalı tədrisi üçün metodik vəsaitlərin hazırlanmasında istifadə oluna bilər. Şagirdlərin siyasi savadlılığının artması onların gələcəkdə informasiya müharibəsində fəal iştirakçı olmasına zəmin yaradır. Tarixi atlaslarla iş bacarığı yalnız tarix dərslərinin predmeti deyil, həm də şagirdin gələcəkdə bir vətəndaş kimi global prosesləri düzgün qiymətləndirməsi üçün vacib olan “məkan zəkası”nı (spatial intelligence) formalaşdırır.

Tədqiqatın nəticələrindən irəli gələrək, tədris prosesinin keyfiyyətini artırmaq və şagirdlərin analitik bacarıqlarını fundamental səviyyəyə qaldırmaq üçün təklif olunan praktiki addımların atılması tövsiyə olunur:

1. Tarix kabinetlərində rəqəmsal interaktiv atlasların tətbiqi genişləndirilməlidir.
 2. Şagirdlərə kontur xəritələr üzərində “geosiyasi proqnoz” tapşırıqları verilməlidir.
 3. Toponimika məsələləri atlaslarla işin ayrılmaz tərkib hissəsi kimi tədris olunmalıdır.
 4. Dərslərdəki statik xəritələr interaktiv QR-kodlarla dəstəklənməli, şagirdlər rəqəmsal atlaslara yönləndirilməlidir.
 5. Tarix olimpiadalarında və imtahanlarda “xəritə analizi” tipli açıq sualların sayı artırılmalıdır.
 6. Fənlərarası (Tarix-Coğrafiya-İnformatika) layihələrin həyata keçirilməsi təmin olunmalıdır.
- Tarixi atlaslarla iş şagirdin əlinə sadəcə bir kağız deyil, onun vətəndaşlıq mövqeyini və dövlətçilik təfəkkürünü formalaşdıran strateji bir kompas verir. Nəticə etibarilə, tarixi atlaslarla iş bacarığı şagird üçün sadəcə bir akademik vərdiş deyil, həm də informasiya müharibəsi şəraitində milli yaddaşın qorunması üçün strateji bir alətdir. Xəritəni oxumağı və təhlil etməyi bacaran gənc nəsil, vətən torpağının hər qarışını yalnız emosional deyil, həm də elmi-məntiqi əsaslarla müdafiə etməyə

qadir olan vətəndaş olur. Bu metodun təhsil sisteminə dərindən integrasiyası Azərbaycanın gələcək geosiyasi maraqlarının təmin olunmasında mühüm intellektual təməl rolunu oynayacaqdır.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Arachchi, S. M. M. Overlaying historical map on modern satellite image using GIS techniques: A case study of Galle Fort. Paper presented at the National Archaeological Symposium 2023, University of Sri Jayewardenepura, Colombo, Sri Lanka, 2023.
2. Həşimli, A. E. Tarixi hadisələrin zamanca və məkanca lokallaşdırılması // Azərbaycan Respublikasının Təhsil İnstitutunun Elmi Əsərləri, 2021, c. 88, № 1, s. 107-112.
3. Kobayashi, R., Sato, H., Suzuki, R., Hussain, S., & Tariq, U. Applying augmented reality for history lessons in Japan // Journal Emerging Technologies in Education, 2025, vol. 3, № 1, pp. 97-108.
4. Qasımova, E., Hüseynov, R. Fənn kurikulumlarının tətbiqi ilə əlaqədar xəritə üzrə işin təşkilinə dair // Azərbaycan məktəbi, 2014, № 4, s. 42–49.
5. Larasati, A., Taru, A., & Mansoor, A. Z. Augmented reality based learning book as an alternative tool for history learning // Journal of Game, Game Art and Gamification, 2021, vol. 6, № 1, pp. 14-20.

ŞİFAHİ TƏRCÜMƏDƏ FRAZEOLOGİZMLƏRİN VERİLMƏSİ XÜSUSİYYƏTLƏRİ

Məlahət Mustafa qızı Mustafayeva
Filologiya üzrə fəlsəfə doktoru, dosent

mustafayeva1964@bk.ru

Bakı Slavyan Universiteti

Xülasə

Şifahi tərcümə mürəkkəb psixolinqvistik prosesdir və üç əsas xüsusiyyəti – ana dili və xarici dilləri mükəmməl bilmək, psixoloji hazırlıq, və erudik biliklərin (fon bilikləri) olması kimi xüsusiyyətləri özündə birləşdirir. Bu üç komponentin hər biri şifahi tərcümənin əsas mahiyyətini təşkil edir. Mütəxəssislər müəyyən etmişlər ki, şifahi tərcümənin özünəməxsus xüsusiyyətindən, bu prosesi həyata keçirən tərcüməçinin bilik və bacarıqlarından və peşəkarlıq dərəcəsindən asılı olaraq şifahi tərcümə iki səviyyədə yerinə yetirilə bilər: səthi anlama (başadüşmə) səviyyəsi və idiomatik səviyyə. Məqalədə şifahi tərcümənin idiomatik səviyyədə yerinə yetirilməsi məsələsi araşdırılır. Şifahi tərcümədə frazeologizmlərin verilməsi xüsusiyyətləri tədqiq olunur.

Açar sözlər: şifahi tərcümə, frazeologiya, səthi anlama səviyyəsi, idiomatik səviyyə, sintez-analiz mərhələsi

Giriş: Şifahi tərcümənin səthi anlama səviyyəsi kommunikativ prosesin, sadəcə, baş tutmasına hesablanmışdır. Daha dəqiq desək, hər hansı bir ünsiyyət prosesində tərcüməçinin informasiyanı eşitməsi, anlaması və səthi tərcüməsi başa düşülür. Belə kommunikativ proses zamanı tərcüməçinin hazırlıq dərəcəsi informasiyanın yalnız başa düşülməsinə və primitiv formada qarşı tərəfə çatdırılmasına yararır. Səthi anlama səviyyəsi informasiyanın məzmun və formasının adekvat şəkildə verilməsi, düzgün və uyğun leksikanın, ifadə və birləşmələrin seçilməsi baxımından kifayət etmir. Bu situasiyada şifahi tərcümə yalnız kommunikativ funksiya daşıyır və informasiyanın yüksək adekvatlıq dərəcəsinin təmin olunması xüsusi önəm daşıyır. Anlama (başadüşmə) səviyyəsi bu işə yeni başlayan və yaxud qeyri-peşəkar tərcüməçilər üçün səciyyəvidir.

Şifahi tərcümədə digər tərcümə səviyyəsi idiomatik səviyyə adlanır. Anlama səviyyəsindən fərqli olaraq, idiomatik səviyyənin əsasında informasiyanın məzmun və formasının adekvat ötürülməsi, yəni tərcümə mətnində leksik uyğunluğun, söz birləşmələrinin, hətta intonasianın düzgün seçilməsi tələbləri durur.

Tərcümənin aydın və gözəl səslənməsi tərcümənin məhz idiomatik səviyyədə yerinə yetirilməsindən xəbər verir. Bu səviyyənin əldə olunması əsasən ana dilinə tərcümədə daha asandır. Şifahi tərcümənin idiomatik səviyyəsi, adından da göründüyü kimi, tərcüməçinin dərin bilik bazasına malik olması hesabına əldə olunur. Dərin bilik bazası ifadəsi altında nələrin nəzərdə tutulmasına diqqət edək. İlk növbədə, iki dilin-həm xarici dilin, həm də ana dilinin dərinləndirilməsi, mütəmadi məşqlərin edilməsi, ən başlıcası isə müstəqil və fərdi qaydada avtotreninglərin (özünüməşq) keçirilməsi, fərdi tapşırıqların yerinə yetirilməsi vacibdir. Tərcüməçi sərbəst şəkildə müvafiq ədəbiyyatları öyrənməli, təqdim edilmiş mətni sintez-analiz mərhələsində təhlil etməli, mətni mənaya görə təhlil etməli, informasiyanın əsas dayaq nöqtəsinin seçilməsi, stereotip ifadələrin seçilməsi və yadda saxlanması, klişə və şampların, frazeoloji birləşmələrin, xüsusən də siyasi, iqtisadi, bank, texniki və diplomatik sahələrə aid terminlərin öyrənilməsi kimi şərtləri yerinə yetirməlidir. Yalnız göstərilən şərtlərə əməl etdikdə şifahi tərcümənin idiomatik səviyyədə həyata keçirilməsini gerçəkləşdirmək mümkündür.

Mövzunun aktuallığı şifahi tərcümənin elə özünün aktuallığı ilə birbaşa bağlıdır. Müasir dünyada aktiv siyasi hadisələrin fonunda beynəlxalq səviyyəli görüşlərin keçirilməsi ölkəmizdə şifahi tərcüməyə olan tələbatı artırmışdır.

Natiq çıxışlarının özünəməxsus dili, fərdi üslubu şifahi tərcümə prosesində qorunub saxlanmalıdır. Araşdırmanın əsas məqsədi şifahi çıxışlar zamanı tərcümə mətnində rast gəlinən frazeoloji birləşmələrin tərcümə probleminin həlli yollarını tədqiq etməkdir.

Material və metodlar: Tədqiq edilən elmi məqalədə müqayisəli və təsviri metodlar əsasında frazeoloji birləşmələrin nümunələri gözdən keçirilmişdir və müvafiq araşdırılma aparılmışdır.

Frazeologizmlərin tərcüməsi istər yazılı, istər şifahi tərcümədə böyük çətinlik yaradan məqamlardan biridir. Peşəkar tərcüməçi öz qızıl ehtiyatında müxtəlif dillərdə olan frazeoloji birləşmələrin, atalar sözləri və məsəllərin ekvivalentini toplamalıdır. Natiqlərin istifadə etdiyi bir çox frazeoloji birləşmələr və aforizmlər qədim yunan mifologiyasından, Roma tarixindən, Bibliyadan, qədim latın və yunan dillərindən hazır söz birləşməsi şəklində bir çox dillərə keçmişdir. Məsələn: *Axilles dabanı* (*Ахиллесова пята*), *Domokl qılıncı* (*Домоклов меч*), *Troya atı* (*Троянский конь*), *Nuh əvvəli* (*Допотопные времена*), *Gəldim, gördüm, qələbə çaldım* (*Пришел, увидел, победил*), *Bütün yollar Romaya aparır* (*Все дороги ведут в Рим*), *Qordıyan düyünü* (*Гордиев узел*) [2]. Azərbaycan, ingilis, rus və başqa mədəniyyətlərə xas olan digər frazeoloji birləşmələri isə tərcüməçi təxmini tərcümə edir. Bu halda obrazlılığı bu və ya digər dərəcədə dəyişmək və ya təsvir yolu ilə tərcümə etmək yolveriləndir. Əgər tərcüməçi şifahi tərcümə zamanı frazeoloji ifadənin və ya atalar sözünün analoji variantını xatırlamırsa və ya bilmirsə, lakin mənasını anlayırsa, vaxt itirmədən, obrazlılığı itirsə belə, mənanı ötürməyə çalışır. Arzuolunmaz hal odur ki, ifadənin mənası tərcüməçi üçün aydın olmasın. İstənilən halda tərcüməçinin bilikləri və erudisiyası, kontekst və ehtimallar onun köməyinə gəlir. Natiq öz nitqini səsləndirərkən “nə” demək istədiyini “necə” çatdırmaq üçün obrazlı ifadələrdən, epitetdən, frazeoloji birləşmələrdən, bir sözlə, emosional çalarlı, ekspressiv ifadə vasitələrindən istifadə edir, əslində, məqsəd auditoriyanın diqqətini özünə cəlb etməkdir, lakin əsas məqsəd deyil və heç yeni məlumatda deyil. Əgər tərcüməçi nitqin bu elementlərinin semantik yükünün vacib əhəmiyyət daşımadığını hiss edirsə, onları izafi informasiya hesab edərək çox da önəm vermir. Dilin izafiliyi haqqında elmi müddəaları ilk dəfə K.Şennon irəli sürmüşdür [3]. O.S.Axmanovaya görə müxtəlif dillərin izafilik səviyyəsi 60-70% təşkil edir. O qeyd edir ki, bu halı dillərin universal cəhəti kimi qəbul etmək olar [1].

Əgər bu nitq elementləri rema hissədə, yeni məlumatın tərkibinə daxildirsə, tərcüməçi yaradıcı gücünü bütün gərginliyi ilə işə salaraq ifadə vasitələrinin “axtarışına çıxır”. Aydındır ki, burada “axtarış” ani vaxtla ölçülür.

Tarixi baxımdan qohum dillər qrupuna aid olmayan Azərbaycan, rus, ingilis və digər dillərdə eyni məna daşıyan, oxşar daxili quruluşa malik olan obrazlı sözlərin, ifadələrin olmasının bir cavabı ola bilər: bu sözlər, ifadələr ya Azərbaycan dilindən rus dilinə və əksinə, rus dilindən ingilis dilinə və əksinə, yəni bu dillərdən bir-birinə alınma yolu ilə, yaxud da qədim yunan, latın mənbələri vasi-

təsilə dilə daxil olmuşdur. Bir birinə qohum olmayan Azərbaycan, rus və ingilis dillərində rast gəlinən oxşar mənalı bu ifadələrin dildə kök salması sözsüz ki, bu xalqların tarixi, siyasi, mədəni toqquşması və əlaqələri ilə izah olunur.

Azərbaycan dilində rast gəlinən və bu qəbildən olan ifadələrin, birləşmələrin müəyyən qismi, ingilis dilindən rus dilinə keçən, daha sonra rus dili vasitəsilə Azərbaycan dilinə keçən alınmalardır. Məsələn: *быть или не быть* – *olun ya ölümlə*; *весь мир театр* – *bütün dünya səhnədir*; *закон джунглей* – *cəngəllik qanunu*; *бежать из всех сил* – *var gücü ilə qaçmaq*; *мальчик с пальчик* – *cırdan (barmaqboyu oğlan)*; *человек* – *невидимка* – *gözəgörünməz adam*; *потерянный рай* – *itirilmiş cənnət*; *любовь с первого взгляда* – *ilk baxışdan vurulmaq*; *три поросенка* – *üç donuz balası*; *время работает на нас* – *vaxt bizə işləyir*; *проснуться знаменитым* – *yuxudan məşhur oyanmaq*; *мой дом – моя крепость* – *mənim evim alınmaz qaladır*; *железный занавес* – *dəmir pərdə*; *последний из могикан* – *sonuncu magikan*; *утечка мозгов* – *beyin axını*.

Ayındır ki, rus dilindən ingilis dilinə keçən alınma söz və ifadələr də vardır. Lakin bu azlıq təşkil edir.

Obrazlı ifadələrin hər bir növü tərcümə prosesində çətinliklər yaradır. Hər bir dilin lüğət tərkibində müxtəlif xalqların dil daşıyıcılarına məxsus tarixi, ictimai-siyasi dövrünü, mədəniyyətini, adət-ənənəsini, coğrafiyasını əks etdirən məsəllər, idiomlar, aforizmlər və digər obrazlı ifadələr yer almışdır. Bütün dillərdə obrazlı ifadələrin mənbəyində mədəniyyət və yuxarıda sadalanan amillər durur. Lakin müxtəlif mədəniyyətlərdə yaşayan, müxtəlif dillərdə danışan və fərqli düşünən insanların məişətlərində, gündəlik həyat tərzində az da olsa üst-üstə düşən oxşar baxışların formalaşması mümkündür. Müasir sosial həyatın təsiri nəticəsində yaranan obrazlı ifadələrin tərcüməsi problemi tarixən yaranmış, formalaşmış və qəlibləşmiş idiomatik, obrazlı ifadələrlə müqayisədə həll olunacaq kimi görünür. Məsələn, *“prices toboganned”* birləşməsi metaforik ifadədir və məcazi məna daşıyır – *“qiymətlər kəskin aşağı düşdü”* anlamına gəlir. Azərbaycan dilində semantik cəhətdən ekvivalent olan *“su qiymətinə düşmək”* ifadəsi ilə üst-üstə düşür.

Yekun nəticə: Əldə olunan nəticələr göstərir ki, ümumiyyətlə, tərcümə prosesində, əsasən də şifahi tərcümədə obrazlı ifadələrin, frazeologizmlərin, aforizmlərin tərcüməsində ekvivalent-liyin əldə edilməsi bir çox amillərdən asılıdır. Tərcüməçidən maksimal dərəcədə dəqiq tərcümənin tələb olunduğu hallarda sadalanan obrazlı ifadələrin digər dildə hazır, sabit birləşmə şəklində qarşılığının olması və olmaması amilini gözdən qaçıрмаq olmaz.

Şifahi tərcümədə frazeologizmlərin verilməsi müxtəlif situasiyalara uyğun dəyişir. Bu baxımdan problemin həlli hər dəfə yeni araşdırma tələb edir və elmi cəhətdən yenidir. Bu mövzuda aparılan tədqiqat işi tərcümə ilə maraqlanan mütəxəssislər və ilk növbədə tərcüməçilər üçün faydalı ola bilər. Ali məktəblərdə tərcümə fənninin tədrisində bu məqalə əlavə ədəbiyyat kimi istifadə oluna bilər.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

4. Ахманова О.С. и др. О точных методах исследования языка. М., 1961.
5. Ашукин Н.С., Ашукина М.Г. «Крылатые слова», Государственное издательство художественной литературы, Москва 1955.
6. Шеннон К. Математическая теория сообщений. – В кн.: Теория передачи электрических сигналов при наличии помех. М., 1953.

C.Q.BAYRONUN “ŞƏRQ POEMALARI”NDA ROMANTİK QƏHRƏMAN OBRAZININ XÜSUSİYYƏTLƏRİ

Xalidə Abbas qızı Abbasova
filologiya üzrə fəlsəfə doktoru, dosent

abbasova_xalida@mail.ru

Bakı Slavyan Universiteti

Xülasə

Bu məqalədə Şərq poemaları silsiləsində romantik qəhrəman obrazının əsas xüsusiyyətləri araşdırılır. Tədqiqat göstərir ki, Bayronun qəhrəmanları dərin daxili ziddiyyətlər yaşayan, cəmiyyətə qarşı çıxan və fərdi azadlığı hər şeydən üstün tutan obrazlardır. Onlar həm üsyankar, həm də faciəvi taleyə malikdirlər. Məqalədə bu qəhrəmanların psixoloji portreti, etik mövqeyi və romantizm kontekstində yeri təhlil edilir. Qeyd olunur ki, Bayronun qəhrəmanı tənhadır və cəmiyyətdən uzaqdır. O, güclü iradəyə malikdir, lakin daxili iztirab yaşayır. Romantik qəhrəman həm də azadlıq aşıqıdır. O, fərdi azadlığı hər şeydən üstün tutur və bu uğurda cəmiyyətlə, hətta taleyi ilə mübarizəyə girir. Eyni zamanda, bu obrazlar çox vaxt faciəvi sonluqla üzləşir, çünki onların idealları ilə reallıq arasında dərin uçurum mövcuddur. Bayronun yaratdığı bu tip qəhrəman obrazı sonradan ədəbiyyatda “bayronik qəhrəman” kimi tanınmış və romantizm ədəbi cərəyanının əsas simvollarından birinə çevrilmişdir.

Açar sözlər: Romantizm, Bayron qəhrəmanı, Şərq motivləri, fərdiyyətçilik, azadlıq, faciə, üsyən

C.Q.Bayronun yaradıcılığı romantizm dövrünün əsas istiqamətlərini əks etdirir. Onun “Şərq poemaları”nda yaradılan qəhrəman tipi dünya ədəbiyyatında “bayronik qəhrəman” kimi tanınır və bu gün də aktual olaraq araşdırılır. Tədqiqatın əsas problemi Bayronun “Şərq poemaları”nda təqdim etdiyi romantik qəhrəman obrazının spesifik xüsusiyyətlərinin müəyyənəndirilməsidir. Tədqiqatımızın əsas məqsədi romantik qəhrəman obrazının əsas cizgilərini müəyyən etməkdir. Bu məqsəddən irəli gələrək qəhrəmanların psixoloji xüsusiyyətlərini təhlil etmək, romantizm kontekstində obrazların yerini müəyyənəndirməyə cəhd göstərilir.

“Şərq poemaları”nın qəhrəmanı xüsusi mülkiyyətin hökm sürdüyü cəmiyyətin bütün qayda-qanunlarını rədd edən, cəmiyyətdən ayrılan üsyankar şəxsdir. O, tipik romantik qəhrəmandır. Müstəsna şəxsi tale, fəvqəladə ehtiras, sarsılmaz iradə, faciəli məhəbbət, məşum nifrət – onu səciyyələndirən xüsusiyyətlərdir. Fərdi üsyankarlıq Bayronun mənəvi dramasının təzahürüdür ki, bunun səbəbini inqilabın azadlıq idealının məhvində və torilərin ağır irticasının bərpasında axtarmaq lazımdır.

“Şərq poemaları”nın ən dəyərli cəhəti onlarda döyüş ruhunun, mübarizənin, cəsarətin təbliğ edilməsidir, şairin hər cür süstlüyə şübhə ilə yanaşmağa çağırması və ürəklərdə qəhrəmanlıq eşqinin alovlandırmağa çalışmasıdır. Mövcud araşdırmalar göstərir ki, Bayron qəhrəmanı fərdiyyətçi və üsyankar xarakter daşıyır. Tədqiqatçılar bu obrazı romantik ədəbiyyatda yeni qəhrəman tipi kimi qiymətləndirirlər.

V.M.Jirmunski qeyd edir ki, “Şərq poemaları”nda tez-tez burjua şəraitində istedadların və insan qüdrətinin məhv olması kimi fikrə rast gəlmək olur ki, bu, Bayronun müasirlərini çox ciddi şəkildə həyəcanlandırırdı” [3, 156].

“Şərq poemaları”nın qəhrəmanlarından biri “öz qüdrətinin hədəf getməsinə görə” kədərlənir, başqa bir qəhrəmanı – Konrad “böyük xeyirxahlıqlar üçün” doğulmuşdur, onun çox böyük qəlbi var. Lakin arzularının heç birini həyata keçirə bilmir. Səlim fəaliyyətsizlik qoynunda qıvrılıb əzab çəkir, Lara da gəncliyində xeyirxahlıqlar arzulayırdı.

Bayronun qəhrəmanları təhqir edilmiş insan ləyaqətinin mühakiməsi və intiqamçısı kimi çıxış edirlər. Onlar müasir ictimai quruluşun insanların boynuna zorla keçirdiyi buxovları parçalamağa can atırlar.

Bu qəhrəmanların təkbəşinə apardıqları mübarizənin gələcəyi yoxdur. Elə bu cəhət lap əvvəldən onların faciəli bir sima olacaqlarını göstərir. Digər tərəfdən isə bu qəhrəmanların usanmadan mübarizəyə, fəaliyyət göstərməyə can atmaları onlara bir cazibədarlıq verir, insanı özünə çəkir və həyəcanlandırır. Belinski yazır: “Bütün dünya nəfəsini dərmədən Bayronun kədərli lirikasının bir ildırım kimi gurlamasını həyəcanla dinlədi. Parisdə, onun əsərlərini tərcümə edib İngiltərədən əvvəl buraxdılar” [2, 246].

Rabitəsizlik, təsadüfi təfərrüatın çoxluğu süjet xəttinin qurulmasının başlıca səciyyəsidir, bütün əsər boyu çoxlu üstüörtülü ifadələrə, mənalı eyhamlara rast gəlirik. Əsərin motivlərini qəhrəmanın hərəkətindən sezmək olur, lakin çox zaman qəhrəmanın şəxsiyyətini, haradan gəlməsini; sonra onun başına nələr gələcəyini anlamaq olmur. Əsər, adətən ya hadisələrin ortasından, ya da axırından başlayır və əvvəl baş vermiş hadisələr təhkiyənin gedişindən tədriclə də aydınlaşır.

L.V.Sidorçenkonun qeyd etdiyi kimi: “Gaur” poeması “Şərq poemaları”nın hamısından əvvəl, 1813-cü ildə nəşr edilmişdir. Poemanın məzmunu belədir: Gaur ölüm yatağında başına gələnələri bir rahibə danışır. Onun qırı-qırıq söylədiyi məntiqsiz hekayə ölən bir adamın sayıqlaması, hansı fikrinsə parçaları, şüurun axıncı dəfə parıladayan iztirablı qığılımlarıdır” [5, 78].

Onun fikrinin məntiqi əlaqəsini çox çətinliklə tapmaq olur. Gaur Leylanın ehtiraslı məftunu, Leyla da onun vurğunu imiş. Gaurun bütün varlığını sevinc və şadlıq bürüyübmüş. Lakin Leylanın qısqanc və hiyləgər əri Həsən, arvadını güdüb xaincəsinə öldürür. Gaur Leylanın müstəbid və cəllad ərindən amansızcasına intiqam alır. O, Həsəni əzab və işgəncə ilə öldürür.

Lakin bu intiqam Gaura nə təskinlik, nə də rahatlıq gətirir. Onun həyəcanlı ruhunu gizli bir əzab didib-parçalayır. O öz şəxsi ləyaqətini hansı bir anlaşılmaz qaranlıq aləmin hücumundan qorumağa çalışır, bu aləm poemada qəhrəmanı əhatə edən əsrarəngiz, sehirli düşmən mühiti kimi göstərilmişdir.

Gaurun səciyyəsi mübarizədə və ruhunun faciəli ziddiyyətlərində açılır. Gaur onu təqib edən qorxunc sehirli qüvvələrə şiddətli müqavimət göstərir; çılgınlıq onun fəaliyyətini, döyüş əzmini zəiflədə bilmir.

Gaura əzab verən odur ki, onun “zəngin hissləri” əbəs yerə getmiş, mənasız işlərə sərf edilmişdir. Gaurun monoloqunda onu alçaldan və bədbəxt bir səfilə çevirən cəmiyyətə qarşı ittiham səsləri ucalır.

“Korsar” poemasının qəhrəmanı xüsusi mülkiyyətçiliyin hakim olduğu cəmiyyətin qanunlarını ayaqlayan cəsur adamlara, dəniz quldurlarına başçılıq edir. Çünki onlar «kobud qulların» arasında yaşaya bilmirlər. Onlar böyük şəhərlərin əsarətindən uzaqlarda, insan ayağı dəyməyən adalarda asudə bir həyat sürməyi hər şeydən üstün tuturlar. Onların cəsur və ağıllı başçıları Korsar da Gaur kimi üsyankar və səfildir.

Y.N.Petrova qeyd edir ki, “dəniz quldurlarının yaşadığı adada hamı ondan qorxur, ona ehtiram bəsləyir. O, zəhmli və amiranədir. Dəniz quldurları gəmisinin heyəti onun əlinin bircə işarəsinə bənddir. Düşmənlər onun adını eşidəndə vahiməyə düşürlər. Lakin, o son dərəcə tənhadır; heç bir ürək dostu yoxdur. Onun başının üzərində əsrarəngiz məşum qüvvə dolaşır” [4, 32].

Onun keçmişi haqqında heç kəs, heç nə bilmir. Əsərdəki iki-üç eyhamdan aydın olur ki, Konrad da «Şərq poemaları»nın başqa qəhrəmanları kimi, gəncliyində “xeyrixah bir iş” görməyi ürəkdən arzu etmişdir. Gaurda olduğu kimi Konradın da taleyində məhəbbət məşum bir rol oynayır. Korsar Medoranı sevir və axıra qə Romantizm, Bayron qəhrəmanı, Şərq motivləri, fərdiyyətçilik, azadlıq, faciə, üsyandər də ona sadıq qalır.

Medoranın ölümündən sonra həyatın bütün sevinci ondan ötrü əhəmiyyətini itirir və Konrad sirli bir şəkildə yoxa çıxır. Axırda Konradın başına nələr gəldi? Bunu heç kəs bilmir. “Korsar”ın qəhrəmanı həmişə özünün daxili aləmi ilə yaşayır, öz iztirablarından və

məğrurluğundan zövq alır, özünün tənhalığını böyük bir qısqançlıqla qoruyur, onu öz düşüncələrindən ayırmağa heç kəsə icazə vermir, bax, bütün bunlar onun fərdiyyətçiliyini göstərir.

Tədqiqat nəticəsində müəyyən edilmişdir ki, Bayronun qəhrəmanı əxlaqi baxımdan ziddiyyətli (həm müsbət, həm mənfi cizgilər daşıyır). Azadlıq və müstəqillik onun əsas ideyasıdır, sevgi və ehtiras onun taleyində faciəyə səbəb olur. Bu xüsusiyyətlər Bayronun romantik qəhrəman modelini formalaşdırır və onu dünya ədəbiyyatında fərqli bir tip kimi təqdim edir.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Xəlilov, Ə. Corc Qordon Bayron // Ə.Xəlilov Dünya ədəbiyyatı. III cild (XIX əsr dünya ədəbiyyatı). – B. “Bilik” Nəşriyyatı, – 2014, – 236-279 s.
2. Белинский, В.Г. Собрание сочинений в трёх томах, т. II, / В.Г.Белинский. – М. – 1948, – 936 с.
3. Жирмунский, В.М. Байрон и Пушкин.; Пушкин и западноевропейские литературы. Избранные труды / В.М.Жирмунский. – Л.: Наука. – Ленинградское отд-ние. – 1978. – 423 с.
4. Петрова, Е.Н. Байрон / Е.Н.Петрова. – Л.: Наука. Ленинградское отд-ние. – 1959. – 42 с.
5. Сидорченко, Л.В. Байрон и национально-освободительное движение на Балканах: («Восточные поэмы») / Л.В. Сидорченко ; Ленингр.гос. универ-тет им.А.А.Жданова. Л.: Изд-во Ленингр. универ-тета. – 1977, – 120 с.

HEYDƏR ƏLİYEVİN NİTQİNDƏ MƏCAZLARDAN İSTİFADƏ

Sənubər Surxay qızı Zeynalova
Filologiya üzrə fəlsəfə doktoru, dosent
sanubar.zeynalova@adu.edu.az
Azərbaycan Dillər Universiteti

Xülasə

Azərbaycanın görkəmli dövlət xadimi Heydər Əliyev zəngin nitq mədəniyyəti, yüksək nətiqlik qabiliyyəti və təsirli çıxışları ilə seçilmişdir. Onun nitqləri yalnız siyasi məzmun daşımır, həm də bədii-estetik xüsusiyyətləri ilə diqqəti cəlb edir. Bu baxımdan məcazlardan istifadə onun nitqinin əsas ifadə vasitələrindən biri kimi çıxış edir. Məqalədə Heydər Əliyevin nitqlərində məcazların rolu, funksiyası və təsir gücü araşdırılmışdır.

Məcaz dilçilikdə sözün həqiqi mənasından kənara çıxaraq yeni, köçürmə mənə qazanması kimi izah olunur. Akademik ədəbiyyatda qeyd olunur ki, “məcazlar nitqin obrazlılığını artırır və fikrin emosional təsirini gücləndirir”[3]. Bu baxımdan məcaz yalnız bədii ədəbiyyatda deyil, siyasi nitqlərdə də mühüm rol oynayır. Xüsusilə liderlərin çıxışlarında məcazlar ideoloji mesajların daha təsirli çatdırılmasına xidmət edir. Heydər Əliyev nitqlərində metaforalardan geniş istifadə etmişdir.

Açar sözlər: məcazlar, Heydər Əliyev, nətiqlik qabiliyyəti, metaforalar, təşbehlər, simvolik ifadələr

Azərbaycanın görkəmli dövlət xadimi Heydər Əliyev yalnız siyasi fəaliyyəti ilə deyil, həm də zəngin nitq mədəniyyəti ilə seçilən liderlərdən biri olmuşdur. Onun çıxışları məzmun baxımından dərin, forma baxımından isə təsirli və yadda qalan idi. Bu təsirliliyin əsas səbəblərindən biri isə nitqlərində məcazlardan ustalıqla istifadə etməsi idi. Məcazlar nitqin emosional yükünü artırır, fikirləri daha obrazlı və aydın şəkildə çatdırmağa imkan verir.

Məcaz dilin bədii ifadə vasitələrindən biri olub, sözün həqiqi mənasından fərqli, köçürmə mənə ilə işlədilməsidir. Bu vasitə danışanın fikrini daha təsirli, canlı və yadda qalan etməyə xidmət edir. Nitqdə məcazlardan istifadə edən nətiq dinləyicinin diqqətini cəlb edir, mürəkkəb ideyaları sadə və anlaşıqlı formada təqdim edə bilir[2].

Heydər Əliyevin çıxışlarında məcazlar yalnız estetik məqsəd daşıyırdı, həm də ideoloji və tərbiyəvi məna kəsb edirdi. O, xalqın milli düşüncəsini, tarixi yaddaşını və gələcəyə baxışını məhz bu vasitələrlə daha dolğun ifadə edirdi. Heydər Əliyevin nitqlərində ən çox rast gəlinən məcaz növlərindən biri metaforadır. Metafora vasitəsilə o, dövlət, xalq, müstəqillik kimi anlayışları obrazlı şəkildə təqdim edirdi. Məsələn, Azərbaycanı “güclü bir dövlətin təməli” və ya “parlaq gələcəyə gedən yol” kimi təsvir etməsi bu baxımdan diqqətəlayiqdir. Bu cür ifadələr dinləyicilərdə həm qürur hissi yaradır, həm də gələcəyə inamı gücləndirirdi. Metaforalar onun nitqində yalnız bədii element deyil, həm də siyasi mesajların daşıyıcısı idi. O, bu vasitə ilə mürəkkəb siyasi prosesləri sadələşdirir və geniş kütlələr üçün anlaşılqı hala gətirirdi.

- “Azərbaycanın müstəqilliyi bizim ən böyük sərvətimizdir və onu qorumaq hər bir vətəndaşın borcudur.”

Bu ifadədə “sərvət” sözü metaforik məna daşıyaraq müstəqilliyin dəyərini vurğulayır. Burada müstəqillik maddi anlayışla müqayisə edilərək onun əhəmiyyəti daha aydın şəkildə ifadə olunur[1].

Digər bir nümunə:

- “Biz müstəqil dövlətimizin möhkəm təməlini yaratmışıq.”

Bu sitatda “təməl” sözü metafora kimi işlədilərək dövlət quruculuğu prosesi bina tikintisinə bənzədilir. Bu isə mürəkkəb siyasi prosesi sadə və anlaşılqı edir.

Heydər Əliyevin nitqində təşbeh (bənzətmə) də mühüm yer tutur. O, tez-tez xalqı bir ailəyə, dövləti isə bu ailənin dayacağına bənzədirdi. Bu cür təşbehlər insanların emosional dünyasına təsir edərək onları birliyə və həmrəyliyə çağırırdı. Onun çıxışlarında xalqın birliyinə xüsusi vurğu edilir:

- “Xalq bir olsa, heç bir qüvvə onu məğlub edə bilməz.”

Bu ifadədə birbaşa təşbeh olmasa da, məcazi ümumiləşdirmə yolu ilə birlik ideyası gücləndirilir. Digər hallarda isə o, xalqı bir ailəyə bənzədərək sosial həmrəyliyi ön plana çəkir.

Müqayisələr vasitəsilə isə o, Azərbaycanın keçmişi ilə bu günü arasında paralellər aparır, əldə olunan nailiyyətləri daha aydın şəkildə göstərirdi. Bu, dinləyicidə həm fəxarət hissi yaradır, həm də inkişafın davamlı olduğunu vurğulayırdı. Müqayisələr vasitəsilə isə keçmiş və bu gün arasında paralellər qurulur:

- “Biz çətin günlərdən keçmişik, lakin bu gün güclü dövlət qurmuşuq.”

- Bu cür müqayisələr inkişaf dinamikasını göstərməklə yanaşı, dinləyicidə inam yaradır.

Heydər Əliyev nitqlərində simvolik məcazlardan da istifadə etmişdir. Xüsusilə “müstəqillik”, “azadlıq”, “yol”, “gələcək” kimi anlayışlar simvolik xarakter daşıyır. Məsələn:

- “Azərbaycanın yolu inkişaf və tərəqqi yoludur.”

Burada “yol” anlayışı real mənada deyil, ölkənin strateji istiqamətini ifadə edən simvol kimi işlədilir[1].

Başqa bir sitat:

- “Gələcəyimiz gənclərin əlindədir.”

Bu ifadədə “gələcək” anlayışı abstrakt məna daşıyaraq məsuliyyət və ümid simvoluna çevrilir.

Heydər Əliyevin nitqlərində simvolik ifadələr də geniş yer alırdı. Məsələn, “müstəqillik” anlayışı tez-tez azadlıq, güc və milli kimlik simvolu kimi təqdim olunurdu. Bu simvolika vasitəsilə o, dinləyicilərin şüurunda müəyyən ideyaların möhkəmlənməsinə nail olurdu. Onun nitqində istifadə olunan obrazlı ifadələr milli-mədəni dəyərlərlə sıx bağlı idi. Tarixə, ədəbiyyata və xalqın ənənələrinə istinad edən bu ifadələr nitqin həm emosional, həm də intellektual təsirini artırırdı.

Heydər Əliyevin nitqlərində məcazların istifadəsi onun natiqlik məharətinin əsas göstəricilərindən biridir. Bu məcazlar vasitəsilə o, yalnız məlumat vermir, eyni zamanda insanlara təsir edir, onları düşündürür və hərəkətə sövq edirdi. Onun çıxışları dinləyicilərin yaddaşında qalırdı, çünki bu çıxışlar sadəcə sözlərdən ibarət deyildi – onlar obrazlı düşüncənin məhsulu idi. Məcazlar onun nitqini daha canlı, emosional və inandırıcı edirdi. Bu isə lider kimi onun nüfuzunun möhkəmlənməsində mühüm rol oynayırdı.

Heydər Əliyevin nitqlərində məcazlardan istifadə onun çıxışlarını daha təsirli, emosional və yadda qalan etmişdir. Tədqiqatçılar qeyd edir ki, “natiqin uğuru onun fikrini necə ifadə etməsindən asılıdır” [1]. Bu baxımdan, məcazlar onun nitqində:

- fikrin sadələşdirilməsi,
- emosional təsirin artırılması,
- auditoriya ilə əlaqənin gücləndirilməsi funksiyalarını yerinə yetirir.

Nəticə etibarilə, Heydər Əliyev nitqində məcazlardan istifadə onun natiqlik üslubunun ayrılmaz hissəsi olmuşdur. Metafora, təşbeh və simvolik ifadələr vasitəsilə o, fikirlərini daha təsirli və yaddaqalan şəkildə çatdırmışdır. Bu xüsusiyyətlər onun çıxışlarını yalnız siyasi nitq deyil, həm də bədii-estetik dəyərə malik mətnlərə çevirmişdir[4]. Onun nitqləri bu gün də öyrənilir və natiqlik sənətinin nümunəsi kimi dəyərləndirilir. Bu baxımdan, Heydər Əliyevin məcazlardan istifadəsi həm dilçilik, həm də ritorika baxımından mühüm tədqiqat mövzusu olaraq qalır.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Əliyev H. Seçilmiş əsərləri. Bakı: Azərbaycan nəşriyyatı, 1997–2005.
2. Əliyev A. Nitq mədəniyyəti, Bakı, 2002.
3. Kazımov N. Azərbaycan dili üslubiyyatı, Bakı, 2010.
4. Azərbaycan Milli Elmlər Akademiyası nəşrləri, müxtəlif illər.

HEYDƏR ƏLİYEV İRSİNDƏ İNSAN KAPİTALI VƏ MƏNƏVİYYAT PROBLEMİNİN VƏHDƏTİ

Fuad Yusif oğlu Yusifov
f.f.d., dosent

f_yusifov@atu.edu.az
Azərbaycan Texnologiya Universiteti

Xülasə

Məqalədə müasir Azərbaycan dövlətçiliyinin ideoloji əsaslarını təşkil edən Heydər Əliyev irsində insan kapitalı və mənəviyyat probleminin vəhdəti elmi-fəlsəfi aspektdə təhlil olunur. Tədqiqatın əsas məqsədi Ümummilli Liderin "insan amili" konsepsiyasının daxili mahiyyətini, intellektual potensialın etik dəyərlərlə sarsılmaz bağlılığını və bu sintezin dövlət quruculuğundakı rolunu işıqlandırmaqdır. Heydər Əliyev fəlsəfəsində insan kapitalı yalnız iqtisadi resurs və ya texniki biliklər toplusu deyil, həm də milli ruhun, vətənpərvərliyin və yüksək mənəviyyatın daşıyıcısıdır. Məqalədə qloballaşma dövrünün çağırışları fonunda milli-mənəvi immun sisteminin formalaşması, təhsilin humanistləşdirilməsi və "qara qızılın insan kapitalına çevrilməsi" doktrinasının praktik nəticələri araşdırılır. Xüsusilə, müasir kadr hazırlığı strategiyasında azərbaycançılıq məfkurəsinin və klassik irsin rolu ön plana çəkilir. Tədqiqat nəticəsində qeyd olunur ki, Heydər Əliyevin müəyyənləşdirdiyi bu strateji xətt bu gün "Azərbaycan 2030" Milli Prioritetlərində uğurla davam etdirilir. Mənəviyyat süzgəcindən keçməyən intellektin cəmiyyət üçün riskləri və rəqabətə davamlı kadr potensialının formalaşmasında milli identikliyin əhəmiyyəti məqalənin əsas elmi qənaətlərini təşkil edir. Yekun olaraq, Heydər Əliyev məktəbinin bəşəri və milli dəyərləri sintez edən unikal inkişaf modeli olduğu əsaslandırılır.

Açar sözlər: Heydər Əliyev irsi, insan kapitalı, mənəviyyat, azərbaycançılıq, təhsil strategiyası

Giriş

XXI əsrin texnoloji mənzərəsi dövlətlərin milli inkişaf strategiyalarında "insan amili"ni mərkəzi mövqeyə çıxarmışdır. Elmi-texniki tərəqqinin sürətlənməsi cəmiyyətin həm maddi, həm də mənəvi strukturunda köklü yenilənmələrə yol açaraq, intellekt və etika məsələlərinin qarşılıqlı əlaqəsini aktuallaşdırır. Bu kontekstdə, ölkənin gələcək inkişaf istiqamətini və hədəflərini müəyyən

edən əsas amil artıq sadəcə texnoloji üstünlük deyil, həmin texnologiyayı idarə edən fərdin mənəvi yetkinliyi və milli dəyərlərə bağlılığıdır.

Müasir dövrdə insan kapitalı dedikdə, yalnız yüksək rəqəmsal bacarıqlara malik işçi qüvvəsi deyil, həm də cəmiyyətin sosial-mənəvi bütövlüyünü qoruyan, tənqidi təfəkkür qabiliyyəti inkişaf etmiş yaradıcı şəxsiyyətlər nəzərdə tutulur. Çünki dördüncü sənaye inqilabının gətirdiyi süni intellekt və avtomatlaşdırma mühitində insanı maşından fərqləndirən əsas cəhət onun etik mühakimə qabiliyyəti və mənəvi-estetik dünyagörüşüdür. Bu baxımdan, dövlət inkişafının hədəfləri müəyyənləşərkən intellektual resursların mənəvi süzgəcdən keçməsi və milli kimliyin qorunması strateji təhlükəsizlik məsələsinə çevrilir. Belə bir vəhdət, ölkənin qlobal rəqabət meydanında yalnız texniki icraçı kimi deyil, öz dəsti-xətti və ideoloji dayanıqlığı olan güclü bir subyekt kimi çıxış etməsini təmin edir.

Mövzunun aktuallığı

Müasir dövlətçilik təlimlərində ölkənin gələcək inkişaf istiqamətini və hədəflərini müəyyən edən əsas amil intellektual resursların və mənəvi saflığın sarsılmaz vəhdətidir. Qlobal çağırışların, dördüncü sənaye inqilabının və texnoloji transformasiyaların intensivləşdiyi bir dövrdə millətin varlığını şərtləndirən başlıca qüvvə yalnız maddi zənginlik deyil, məhz həmin xalqın malik olduğu intellektual potensialdır. Müasir dünyada dövlətlərin gücü artıq yalnız hərbi və ya iqtisadi göstəricilərlə deyil, həm də "yumşaq güc" və "İnsan İnkişafı İndeksi" kimi beynəlxalq meyarlarla ölçülür. Bu göstəricilər birbaşa olaraq fərdin təhsili, sağlamlığı və yaradıcılıq azadlığı ilə yanaşı, onun mənəvi mühitini və cəmiyyətdəki etik dəyərlər sistemini də ehtiva edir.

Məhz süni intellektin və rəqəmsallaşmanın həyatın bütün sahələrinə nüfuz etdiyi hazırkı şəraitdə "insan kapitalı" anlayışı yeni bir mahiyyət kəsb edir. Texnologiyaların sürətli inkişafı insanın yalnız texniki bacarıqlarını deyil, həm də onun mənəvi dayanıqlığını, milli kimliyini və etik prinsiplərini sınağa çəkir. Bu baxımdan, intellektin mənəviyyatla süzülməsi dövlətin həm iqtisadi rəqabətdə davamlılığını təmin edir, həm də qlobal ideoloji təsirlər qarşısında milli varlığın qorunmasına xidmət edir. Azərbaycanın dövlət müstəqilliyinin bərpasından sonra keçdiyi çətin və şəərəfli yol sübut edir ki, davamlı tərəqqi yalnız insan amilinə verilən dəyər üzərində qurula bilər [4].

Bu gün ölkəmizin "yaşıl enerji" zonasına çevrilməsi, işğaldan azad edilmiş ərazilərin "ağıllı şəhər" və "ağıllı kənd" konsepsiyaları əsasında yenidən qurulması bilavasitə yüksək ixtisaslı, intellektual səviyyəsi zəngin olan kadr potensialına ehtiyac yaradır. Lakin bu quruculuq prosesində həlledici rol oynayan kadrlar təkcə texnoloji yenilikləri mənimsəyən mütəxəssislər deyil, həm də bu yenilikləri xalqın və dövlətin ali maraqları, mənəvi dəyərləri müstəvisində tətbiq etməyi bacaran şəxsiyyətlərdir. Beləliklə, Heydər Əliyevin "insan kapitalı" düsturu müasir Azərbaycanın qlobal dünyada layiqli yerini möhkəmləndirən ən fundamental strateji resursdur.

Problemin qoyuluşu

Ümummilli Lider Heydər Əliyevin idarəçilik fəlsəfəsinin mərkəzində dayanan "insan amili" konsepsiyası, sadəcə iqtisadi artım vasitəsi və ya statistik vahid deyil, ali bəşəri və milli dəyərlərin canlı daşıyıcısı, dövlətin mənəvi sütunu kimi təqdim olunur. Elmi problemin əsas mahiyyəti ondan ibarətdir ki, mənəviyyatdan məhrum olan elm kor, elmdən məhrum olan mənəviyyat isə müasir rəqabət dünyasında zəifdir. Ulu Öndərin müəyyənləşdirdiyi bu strateji kursun mahiyyəti ondan ibarətdir ki, güclü dövlət yalnız yüksək hazırlıqlı kadrlarla deyil, həm də öz kökünə, dilinə və mənəviyyatına sadıq vətəndaşlarla ucalır. Bu baxımdan, Heydər Əliyev irsində insan kapitalının formalaşması prosesi, şəxsiyyətin mənəvi təkamülü, milli özünüdərk və identiklik məsələləri ilə qırılmaz tellərlə bağlı olan vahid bir sistem təşkil edir [2].

Dahi rəhbərin dövlət quruculuğu modelində insan kapitalı təkcə bilik və bacarıqların cəmi deyil, eyni zamanda vətənpərvərlik, ləyaqət və milli qürur hisslərinin vəhdətidir. O, hər bir vətəndaşın intellektual inkişafını Azərbaycanın dövlət suverenliyinin möhkəm təməli hesab edirdi. Məhz bu səbəbdən, Heydər Əliyev dühası Azərbaycanın gələcək inkişafını "qara qızılın insan kapitalına çevrilməsi" ideyasının mənəvi-fəlsəfi özülü üzərində inkişaf etdirmişdir [5].

Digər tədqiqatlarla müqayisəli təhlil. İnsan kapitalının intellektual və fəlsəfi mahiyyəti dedikdə, müasir iqtisadi nəzəriyyələrin (məsələn, Q.Bekker və T.Şults yanaşmalarının) təqdim etdiyi dar çərçivəli yanaşma, yəni yalnız fərdin qazandığı texniki biliklər və peşə vərdişləri nəzərdə tutulmur. Heydər Əliyevin zəngin baxışlar sistemində bu anlayış daha geniş və fundamental mənada – insanın yaradıcılıq potensialının, idrak qabiliyyətinin və milli təfəkkürünün sarsılmaz vəhdəti kimi çıxış edir. Klassik Qərb nəzəriyyələri insan kapitalını daha çox "iqtisadi gəlir mənbəyi" kimi dəyərləndirdiyi halda, Ulu Öndərin fəlsəfəsinə görə, insan sadəcə bir istehsal amili deyil, o, cəmiyyətin intellektual simasını müəyyən edən və dövlətçilik ənənələrini gələcəyə daşıyan ali varlıqdır. Bu səbəbdən, təhsilin ali məqsədi yalnız dar ixtisaslı mütəxəssis hazırlamaqdan ibarət deyil, həm də milli kimliyinə sahib çıxan, dövlətə və xalqa sadıqlığı özünün mənəvi borcu bilən vətəndaş yetişdirməkdir [1].

İntellekt və əxlaqın dialektik bağlılığı. Heydər Əliyevin zəngin dövlətçilik irsi sarsılmaz bir həqiqəti sübut edir ki, mənəviyyat süzgəcindən keçməyən intellekt cəmiyyət üçün qurucu mahiyyət daşıyır. Əksinə, etik dəyərlərdən məhrum olan yüksək bilik və texnoloji bacarıqlar şəxsi və ya qrup maraqlarına xidmət edərək, dağıdıcı və mənfi meyillərə rəvac verən bir qüvvəyə çevrilə bilər. Digər tərəfdən, müasir elmi biliklərlə və intellektual potensialla silahlanmayan mənəviyyat da global rəqabət dövründə passiv xarakter daşıyaraq, millətin hərtərəfli tərəqqisini və beynəlxalq arenada layiqli yerini təmin etmək iqtidarında deyil. Məhz bu iki fundamental ünsürün — idrakın gücü ilə ruhun saflığının harmonik sintezi müstəqil Azərbaycan dövlətinin inkişaf strategiyasının ana xəttini təşkil edir.

Bu fəlsəfi yanaşma çərçivəsində intellekt dövlətin "beyni", mənəviyyat isə onun "vücudu" və "ruhu" kimi xarakterizə olunur. İdarəetmədə bu iki amilin vəhdəti qərarların həm səmərəli (rəşadət), həm də ədalətli (əxlaqi) olmasını şərtləndirir. Sözügedən dialektik bağlılıq müasir dövrdə Azərbaycanın iqtisadi modelinin əsasını təşkil edən "qara qızılın insan kapitalına çevrilməsi" doktrinasında özünün yeni elmi-fəlsəfi mərhələsini yaşayır. Bu doktrina sadəcə iqtisadi resursların təhsilə yönəldilməsi deyil, həm də milli sərvətin millətin intellektual ucalığına və mənəvi saflığına xidmət etməsini təmin edən bir təkamül prosesidir.

Heydər Əliyev fəlsəfəsində intellekt və əxlaqın birliyi həm də birbaşa milli təhlükəsizlik məsələsidir. Qlobal dünyada informasiya müharibələrinin və ideoloji təhdidlərin artdığı bir şəraitdə, yüksək texnoloji biliklərə malik olan, lakin milli mənsubiyyətindən, dövlətçilik ənənələrindən və etik dəyərlərindən uzaq düşən mütəxəssislərin dövlət maraqlarını sonadək qoruması qeyri-mümkündür. Mənəvi dayaqları zəif olan intellektual potensial kənar manipulyasiyalara qarşı həssas olur. Buna görə də, dövlət başçısının uzaqgörənliklə irəli sürdüyü bu vəhdət, Azərbaycanın müasir dünyada həm elmi-texniki tərəqqiyə nail olmasını, həm də öz milli özünəməxsusluğunu qoruyub saxlamasını təmin edən ən etibarlı mexanizmdir.

İdrak və əxlaqın bu dialektik bağlılığı Azərbaycan vətəndaşını beynəlxalq aləmdə həm rəqabətə davamlı peşəkar, həm də sarsılmaz prinsiplərə malik şəxsiyyət kimi ucaldır. Bu sintez, müstəqilliyimizin əbədiyyətinə xidmət edən kadr potensialının yetişdirilməsində Heydər Əliyev məktəbinin bizə miras qoyduğu ən böyük elmi-fəlsəfi dərstdir.

Təhsilin humanistləşdirilməsi və milli kadr hazırlığı strategiyası. Heydər Əliyev irsində insan kapitalının inkişafı birbaşa təhsil sisteminin mahiyyəti və onun milli maraqlara xidmət etməsi ilə bağlıdır. Ulu Öndərin “Təhsil millətin gələcəyidir” konsepsiyası sadəcə maarifçilik hərəkəti deyil, həm də təhsilin humanistləşdirilməsi və milli ruhla aşılması strategiyasıdır. Bu strategiyaya görə, təhsil ocaqları yalnız texniki biliklər verən müəssisələr deyil, həm də dövlətçilik təfəkkürünü formalaşdıran mənəviyyat mərkəzləridir. Təhsilin məzmununda milli-mənəvi dəyərlərin prioritet təşkil etməsi, yetişən kadrın cəmiyyət qarşısında məsuliyyətini artırır və onu dövlətin sarsılmaz təməlinə çevirir [2]. Bu kontekstdə humanistləşmə təkcə təhsilin insani dəyərlərə söykənməsi deyil, həm də elmin cəmiyyətin rifahına və xalqın mənəvi saflığına xidmət edəcək şəkildə strukturlaşdırılması deməkdir.

İnsan kapitalının formalaşmasında müəllim amilinə verilən yüksək qiymət də məhz bu fəlsəfi yanaşmadan qaynaqlanır. Heydər Əliyev vurğulayırdı ki, cəmiyyətin gələcəyi müəllimin əlindədir. Çünki müəllim təkcə elmi bilikləri ötürmür, həm də öz şəxsi nümunəsi ilə gənc nəslin mənəvi simasını cızır. Bu baxımdan, Azərbaycan təhsil sistemində şəxsiyyətyönümlü yanaşmanın tətbiqi insan kapitalının həm intellektual, həm də əxlaqi cəhətdən tamlığını təmin edən fundamental şərtidir. Müasir dövrün pedaqoji tələbləri çərçivəsində bu yanaşma tələbənin yalnız informasiya qəbuledicisi kimi deyil, həm də tənqidi təfəkkürə malik, mənəvi süzgəci olan bir subyekt kimi yetişməsinə nəzərdə tutur. Milli kadr hazırlığı strategiyasında xarici ölkələrin qabaqcıl elmi təcrübələrindən bəhrələnməklə yanaşı, öz milli identikliyi qorumaq prinsipi mərkəzi yer tutur.

Bu kontekstdə “milli intellektual elita”nın formalaşması məsələsi xüsusi əhəmiyyət kəsb edir. Heydər Əliyevin hələ sovet dövründən başladığı və müstəqillik illərində dövlət siyasətinə çevirdiyi gənclərin xaricdə təhsili proqramları, məhz milli ruhlu və global təfəkkürlü mütəxəssislərin yetişdirilməsinə xidmət edirdi. Bu kadrlar qayıtdıqda özləri ilə yalnız texnologiya deyil, həm də dövlətə xidmət etmək üçün yüksək mənəvi hazırlıq gətirməli idilər. Ulu Öndərin uzaqgörən siyasəti nəticəsində formalaşan bu elita, bu gün Azərbaycanın beynəlxalq arenada maraqlarını qoruyan, yüksək texnologiyalar əsərində milli maraqları texnoloji rasionallıqla birləşdirən əsas qüvvədir. Beləliklə, təhsil və mənəviyyatın vəhdəti Azərbaycanın rəqabətə davamlı insan kapitalının yaradılmasında strateji mühərrik rolunu oynayır.

Təhsilin milli kadr hazırlığındakı rolu həm də ondan ibarətdir ki, yetişən mütəxəssis öz sahəsinin peşəkarı olmaqla bərabər, mənsub olduğu xalqın dilinə, tarixinə və mədəniyyətinə dərindən bələd olmalı, bu dəyərləri öz fəaliyyətində rəhbər tutmalıdır. Bu yanaşma sübut edir ki, kadr potensialının gücü onun nə qədər bilməsi ilə deyil, bildiklərini öz xalqının və dövlətinin rifahı naminə hansı mənəvi prinsiplərlə tətbiq etməsi ilə ölçülür [1]. Məhz bu mənəvi öhdəlik insan kapitalını sadəcə bir “iqtisadi resurs” olmaqdan çıxarıb, onu dövlətin sarsılmaz milli sərvətinə çevirir.

İnsan kapitalı strategiyasının reallaşma mexanizmləri. Ulu Öndərin əsasını qoyduğu insan kapitalı konsepsiyası bu gün yalnız nəzəri tezis deyil, konkret dövlət proqramlarında öz əksini tapan praktik fəaliyyət planıdır. Bu strategiyanın elmi-praktik əhəmiyyəti bir neçə fundamental istiqamətdə təzahür edir ki, onlardan birincisi milli kadr hazırlığının kəmiyyətdən keyfiyyət mərhələsinə keçməsidir. Hələ 1970-ci illərdən başlayan və müstəqillik illərində “2007-2015-ci illərdə Azərbaycan gənclərinin xarici ölkələrdə təhsili üzrə Dövlət Proqramı” ilə yeni müstəviyə daşınan kurs, praktikada “beyin axını”nın qarşısını almış, onu “beyin qazanımı”na çevirmişdir. Bu proses sübut edir ki, intellektual resurs milli mənəviyyatla birləşdikdə vətənə xidmətin ən effektiv modelini yaradır. Xaricdə təhsil alan gənclərin ölkəyə qayıdaraq dövlət idarəçiliyində və iqtisadiyyatın müxtəlif sahələrində fəaliyyət göstərməsi insan kapitalının birbaşa dövlət quruculuğuna xidmət edən strateji aktiv olduğunu göstərir.

Strategiyanın digər praktik təzahürü “qara qızılın insan kapitalına çevrilməsi” düsturunda öz əksini tapır. Bu elmi-praktik yanaşma iqtisadiyyatın diversifikasiyasına, qeyri-neft sektorunun, xüsusilə informasiya-kommunikasiya texnologiyalarının və innovativ kənd təsərrüfatının sürətli inkişafına ciddi təkan vermişdir. Burada biliyin birbaşa iqtisadi dəyərə transformasiyası prosesi mənəviyyat amili ilə üzvi şəkildə birləşir ki, bu da korrupsiyadan uzaq, şəffaf və ləyaqətli idarəetmə modelinin bərqərar olmasına imkan yaradır. Beləliklə, iqtisadi resursların təhsilə və elmə yönəldilməsi sadəcə maddi deyil, həm də mənəvi dividend gətirən fundamental bir sərmayədir.

Müasir Azərbaycanın simasına çevrilən “ASAN Xidmət” və bu kimi digər milli brendlər Heydər Əliyevin “vətəndaşa xidmət” fəlsəfəsinin ən uğurlu praktik nəticələri kimi dəyərləndirilməlidir. Bu innovativ institutlarda insan kapitalı texnoloji çevikliklə yüksək etik davranışı və mənəvi saflığı eyni müstəvidə birləşdirir. Vətəndaş məmnuniyyətinə əsaslanan bu idarəetmə modeli göstərir ki, kadrların mənəvi hazırlığı onun peşə bacarıqları qədər vacibdir. Bu kontekstdə reallaşdırılan mexanizmlər Azərbaycanın gələcək inkişafının mərkəzində dayanan

“insan mənəviyyəti və intellekt” vəhdətinin dövlət siyasətindəki sarsılmaz yerini bir daha təsdiqləyir.

Qloballaşma dövrünün çağırışları və milli-mənəvi immun sistemi. Müasir dövrün global transformasiyaları və informasiya texnologiyalarının sürətli inkişafı fonunda insan kapitalı anlayışı yalnız biliklərin mənimsənilməsi ilə məhdudlaşmır, həm də xarici ideoloji təsirlərə qarşı daxili bir “immun sistemi”nin formalaşmasını zəruri edir. Heydər Əliyevin dövlətçilik fəlsəfəsində insan kapitalı və mənəviyyət vəhdəti məhz bu immun sisteminin əsasını təşkil edir. Qloballaşmanın gətirdiyi mədəni unifikasiya və milli dəyərlərin aşınması təhlükəsi şəraitində, Ulu Öndərin irəli sürdüyü azərbaycançılıq məfkurəsi yüksək ixtisaslı kadrların kosmopolitləşməsinin qarşısını alan mənəvi sipər rolunu oynayır. Bu baxımdan, dövlətin intellektual potensialı sayılan gənc nəsil təkcə dünya elminin son nailiyyətlərinə yiyələnənməli, həm də öz milli kimliyini bütün maraqlardan uca tutmağı bacarmalıdır.

İnsan kapitalının bu cür mənəvi zəmində inkişafı dövlətin informasiya təhlükəsizliyi ilə də birbaşa bağlıdır. Heydər Əliyev dühası dərk edirdi ki, milli ruhdan məhrum olan intellektual mülkiyyət asanlıqla yad təsirlərin alətinə çevrilə bilər. Buna görə də, mənəviyyət problemi Heydər Əliyev irsində sadəcə etik bir kateqoriya deyil, həm də strateji bir müdafiə mexanizmidir. Müasir dövrdə süni intellekt və rəqəmsal texnologiyaların insan əməyini əvəzlədiyi bir şəraitdə, insanı maşından fərqləndirən ən mühüm üstünlük məhz onun mənəvi dəyərləri, empatiya qabiliyyəti və vətənpərvərlik duyğusudur. Beləliklə, insan kapitalına qoyulan investisiya həm də millətin mənəvi genofondunun qorunmasına və gələcək nəsillərə ötürülməsinə xidmət edən fundamental bir prosesdir.

Bu yanaşma sübut edir ki, Azərbaycanın kadr hazırlığı konsepsiyası Qərbin peşəkar idarəçilik təcrübəsi ilə Şərqi mənəvi saflıq meyarlarının özünəməxsus sintezidir. Bu sintez sayəsində yetişən mütəxəssis global rəqabətdə öz bilikləri ilə seçildiyi qədər, mənəvi bütövlüyü ilə də Azərbaycan dövlətinin sarsılmaz dayacağına çevrilir.

Milli-mənəvi özünüdərk və azərbaycançılıq məfkurəsi insan kapitalının mənəvi sütunu kimi. Heydər Əliyev irsində insan kapitalının keyfiyyətini şərtləndirən başlıca amil fərdin milli kimliyinə bağlılığı və azərbaycançılıq məfkurəsini daxili mənəvi meyara çevirməsidir.. Ulu Öndərin müəyyənləşdirdiyi bu ideoloji sistem, fərdi sadəcə peşəkar mütəxəssis deyil, həm də öz xalqının tarixinə, dilinə və mədəniyyətinə dərinlən bağlı olan vətəndaş kimi formalaşdırır. İnsan kapitalının “milli siması” məhz ana dilinə olan sevgi və ehtiramla başlayır. Heydər Əliyev vurğulayırdı ki, ana dili millətin mənəviyyətinin əsası, onun varlığının təminatçısıdır. Bu baxımdan, yüksək texnoloji biliklərə malik olan kadrlar öz dilində akademik və işgüzar kommunikasiya qura bilməsi, onun mənəvi bütövlüyünün və intellektual müstəqilliyinin göstəricisidir.

Azərbaycançılıq ideologiyası müxtəlif sahələrdə çalışan peşəkarları vahid bir məqsəd — dövlətçiliyin möhkəmləndirilməsi ətrafında birləşdirir. Bu məfkurə insan kapitalını fərdi mənafehlərdən uca tutaraq, onu kollektiv mənəviyyətin bir hissəsinə çevirir. Məhz bu ruhda tərbiyə olunmuş insan kapitalı, dövlətin qarşıya qoyduğu ən çətin və strateji hədəfləri reallaşdırmaq iqtidarındadır. Xüsusilə gənc nəslin daxili dünyasında milli qürur hissəsinin aşılınması, onları global ideoloji aşınmalardan qoruyur və intellektual enerjini vətənin çiçəklənməsinə yönəldir. Beləliklə, azərbaycançılıq Heydər Əliyev dövlətçilik təlimində insan kapitalının mənəvi pasportu və onun cəmiyyət üçün xeyirlik dərəcəsini müəyyən edən ali dəyərdir.

Milli inkişafın strateji hədəfləri olan varislik və innovasiya. Heydər Əliyevin müəyyənləşdirdiyi insan kapitalı və mənəviyyət vəhdəti bu gün Azərbaycanın yeni strateji inkişaf mərhələsində — **“Azərbaycan 2030: Sosial-iqtisadi inkişafa dair Milli Prioritetlər”** sənədində özünün ən yüksək təzahürünü tapır. Müasir dövrdə rəqəmsal transformasiya, “yaşıl enerji” və innovativ ekosistemin qurulması bilavasitə intellektual resursların mənəvi məsuliyyəti üzərində yüksəlir. Ulu Öndərin əsasını qoyduğu dövlətçilik məktəbinin varislik prinsipləri sübut edir ki, texnoloji tərəqqi milli-mənəvi dəyərlərlə uzlaşmadıqda davamlı inkişafdan söhbət gedə bilməz. Bu

varislik, sadəcə keçmişin təkrarlanması deyil, Heydər Əliyev dühasının təməl prinsiplərini global dünyanın yeni çağırışlarına çevik şəkildə uyğunlaşdırmaq bacarığıdır.

Bu baxımdan, işğaldan azad edilmiş ərazilərin bərpası və **“Böyük Qayıdış”** proqramı çərçivəsində həyata keçirilən layihələr həm də milli intellektin və vətənpərvərlik ruhunun praktiki sınaq meydanıdır. Qarabağ və Şərqi Zəngəzurdə tətbiq edilən "Ağıllı şəhər" və "Ağıllı kənd" layihələri sübut edir ki, Azərbaycanın müasir insan kapitalı ən mürəkkəb mühəndislik həllərini milli ruhla birləşdirə bilir. Bu ərazilərin dirçəldilməsi prosesində iştirak edən kadrlar üçün yüksək peşəkarlıqla yanaşı, mənəvi borc və vətən sevgisi əsas motivasiya mənbəyidir. Beləliklə, innovasiya sadəcə texnoloji yenilik deyil, həm də milli kimliyin və dövlətçilik qüdrətinin müasir formalarla ifadəsidir.

Müasir kadr hazırlığı strategiyasında **“ömürboyu təhsil”** konsepsiyası ilə yanaşı, **“şəxsiyyətin bütövlüyü”** amili də ön plana çıxır. Bu, o deməkdir ki, gələcəyin mütəxəssisi təkcə peşəkar bacarıqları ilə deyil, həm də cəmiyyət qarşısında etik məsuliyyəti, dövlətçilik ənənələrinə sadıqlığı və milli ruhu ilə seçilməlidir. Təhsil prosesi dördüncü sənaye inqilabının gətirdiyi rəqəmsal vərdişləri aşılarkən, eyni zamanda fərdin mənəvi sütunlarını möhkəmləndirməli, onu kosmopolit təsirlərdən qorumalıdır. Heydər Əliyev irsindən qaynaqlanan bu yanaşma Azərbaycanın global rəqabətdə əsas üstünlüyünü — mənəviyyətli insan kapitalını formalaşdırır. Belə bir kadr potensialı dövlətin suverenliyini qorumaqla yanaşı, həm də onu dünya miqyasında modern və sivil bir dövlət kimi təmsil etmək iqtidarındadır.

Heydər Əliyev irsi Azərbaycanın gələcək onilliklərdəki inkişaf trayektoriyasını müəyyən edən intellektual və mənəvi xəritədir. Bu xəritə bizi həm elmi uralığa, həm də milli bütövlüyə aparan yeganə və doğru yoldur. Bu strateji yolun davamı olaraq, intellektual gəncliyin mənəvi yetkinliyi Azərbaycanın həm regionda, həm də beynəlxalq müstəvidə sarsılmaz nüfuzunun əsas zəmanətinə çevrilir [3].

Nəticə. Heydər Əliyev tərəfindən əsas qoyulan insan kapitalı strategiyası müasir Azərbaycanın dövlətçilik modelinin ideoloji dayaqlarını təşkil edir. Giriş hissəsində qeyd olunan intellekt və mənəviyyət vəhdəti nəzəri bir konsepsiya olmaqdan çıxaraq, 44 günlük Vətən müharibəsi təmsalında real tarixi zəfərin təminatçısına çevrilmişdir. Bu proses sübut edir ki, milli mənlilik şüuru ilə silahlanan intellektual potensial dövlətin ən yenilməz strateji resursudur.

Tədqiqatın elmi nəticələri təhsilin humanistləşdirilməsi strategiyasının müasir kadr hazırlığında sadəcə metodoloji deyil, həm də strateji bir zərurət olduğunu ortaya qoyur. Xüsusilə Gəncə və Mingəçevir kimi sənaye mərkəzlərində mühəndislik təfəkkürünün milli-mənəvi dünyagörüşü ilə sintezi sübut edir ki, texnoloji tərəqqi yalnız mənəvi dəyərlərlə cəlləndikdə cəmiyyətin dayanıqlı inkişafına xidmət edir. Bu yanaşma, texnoloji rasionallığı milli maraqlar müstəvisinə keçirərək, azərbaycançılıq məfkurəsini global ideoloji transformasiyalar şəraitində mütəxəssis şəxsiyyətinin daxili mənəvi sipərinə çevirir. Beləliklə, intellektin mənəviyyətə vəhdəti ölkənin texnoloji suverenliyinin və mədəni bütövlüyünün sarsılmaz təminatı kimi çıxış edir. Bu irsin varisliyi "Azərbaycan 2030: Sosial-iqtisadi inkişafa dair Milli Prioritetlər" sənədində öz yeni və müasir ifadəsini tapmışdır. Rəqəmsal transformasiya və "yaşıl enerji" sahəsində atılan addımlar məhz milli dəyərlərə sadıq, yüksək intellektli insan amili üzərində yüksələrək Azərbaycanın global rəqabətə davamlılığını gələcəkdə də təmin edəcəkdir.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. **Əliyev H.Ə.** Müstəqilliyimiz əbədidir: (Çoxcildlik). Bakı: Azər nəşr, 1997-2013.
2. **Əliyev H.Ə.** Azərbaycanın gələcəyi təhsildən asılıdır. Bakı: "Təhsil" nəşriyyatı, 2003.
3. **Əliyev İ.H.** "Azərbaycan 2030: Sosial-iqtisadi inkişafa dair Milli Prioritetlər". Azərbaycan Respublikası Prezidentinin 2 fevral 2021-ci il tarixli Sərəncamı.
4. **Mehdiyev R.Ə.** Yeni Azərbaycanın ideologiyası: fəlsəfi və siyasi aspektlər. Bakı: İşıq, 2003.
5. **Mustafayev C.** Heydər Əliyev və mənəvi-etik dəyərlərimiz. Bakı: Elm, 2008.

TƏDQIQAT METODOLOGİYASINDA SİSTEMLİ YANAŞMA: “TƏDQIQAT SOĞANI”

Səadət Arif qızı Ağakışiyeva
Filologiya üzrə fəlsəfə doktoru, baş müəllim
saadat.aghakishiyeva@mdu.edu.az

Səbinə Bəlohər qızı Novruzova
müəllim
sabina.novruzova@mdu.edu.az
Mingəçevir Dövlət Universiteti

Xülasə

Bu araşdırma akademik tədqiqatın keyfiyyətini müəyyən edən əsas anlayışları “qızıl xətt” və “Tədqiqat soğanı” modelini izah edir. “Qızıl xətt” tədqiqatın bütün hissələrini (tədqiqat sualı, məqsəd, metodologiya və nəticə) vahid və məntiqli bir sistemdə birləşdirən əsas prinsiptir. Bu xətt tədqiqatın ardıcılığını, fokusunu və elmi əsaslandırılmasını təmin edir.

Məqalədə “Tədqiqat soğanı” modeli də geniş şəkildə təhlil olunur. Bu model Mark Saunders və həmkarları tərəfindən təqdim edilmişdir və tədqiqat prosesini mərhələli şəkildə izah edir. Model beş əsas təbəqədən ibarətdir: tədqiqat fəlsəfəsi, yanaşma, strategiya, zaman üfuku və məlumatların toplanması və təhlili. Hər təbəqə tədqiqatın metodoloji seçimlərini müəyyən edir və bir-biri ilə sıx əlaqəlidir.

Tədqiqat fəlsəfəsi ontoloji, epistemoloji və aksioloji fərziyyələri əhatə edir və biliklərin necə əldə edildiyini müəyyənləşdirir. Yanaşma deduktiv, induktiv və abduktiv formalarda ola bilər. Strategiya eksperiment, sorğu, case study və digər metodlarla tədqiqatın icra planını müəyyən edir. Zaman üfuku isə tədqiqatın kəşfən və ya uzunmüddətli olmasını göstərir. Məlumat toplama və analiz mərhələsi isə həm keyfiyyət, həm də kəmiyyət metodlarını və etik prinsipləri əhatə edir.

Nəticə olaraq, “Tədqiqat soğanı” modeli tədqiqatın sistemli qurulmasına, “qızıl xətt” isə onun məntiqi və elmi bütövlüyünə xidmət edir.

Açar sözlər: tədqiqat metodologiyası, Tədqiqat Soğanı, sistemli yanaşma, tədqiqat dizaynı, məlumatların təhlili.

1. Giriş

Mükəmməl bir tədqiqat işi ərsəyə gətirmək kifayət qədər mürəkkəb bir prosesdir. Bir çox hallarda tədqiqatın öz sahəsində nə dərəcədə təsir yaradacağını və fundamental bir mənbəyə çevrilib-çevrilməyəcəyini yalnız zaman göstərir. Hətta iş ciddi rəy (peer-review) mərhələsindən uğurla keçsə belə, elmi ictimaiyyətin ona verəcəyi reaksiyanı və ondan istifadə dərəcəsini əvvəlcədən proqnozlaşdırmaq çətindir. Bununla belə, müəyyən elmi standartlara və qaydalara riayət etmək tədqiqatın rəy prosesindən müsbət cavab alma ehtimalını əhəmiyyətli dərəcədə artırır.

Akademik yazıda uğurun əsas meyarlarından biri tədqiqatın bütün hissələrini bir-biri ilə əlaqələndirən aydın və məntiqli “qızıl xətt” in mövcudluğudur. Bu xətt tədqiqat sualını, məqsədləri, metodologiyayı və nəticəni vahid zəncirdə birləşdirir. Bu yanaşma tədqiqatın bütün hissələrinin ümumi məqsədə xidmət etməsini təmin edir. Güclü “qızıl xətt” mətnin fokusunu qoruyur, oxucunu istiqamətləndirir və arqumentin məntiqi inkişafını nümayiş etdirir.

Bu yazıda “qızıl xətt” anlayışı, onun akademik yazıda əhəmiyyəti və necə əldə olunması izah olunur. Yazıda güclü “qızıl xətt”i formalaşdıran əsas elementlər, hansı akademik mətnlərdə onun vacib olduğu, praktik strategiyalar, nümunələr və alətlər təqdim edilir. Həmçinin müxtəlif redaktə mərhələlərinin akademik mətnin “qızıl xətt”ini möhkəmləndirməkdəki rolu da izah edilir.

“Qızıl xətt”in uğurla qurulması aşağıdakı vacib elementlərin vəhdətindən asılıdır:

- Fokuslanmış tədqiqat sualı;
- Məqsəd və vəzifələrin bir-biri ilə tam uyğunluğu;
- Vahid nəzəri çərçivə və adekvat metodologiya;

- İlk qoyulmuş problemə birbaşa cavab verən əsaslandırılmış nəticə.

Bu prinsip jurnal məqalələri, dissertasiyalar, tədqiqat təklifləri (propozallar), monoqrafiyalar və ədəbiyyat icmalları kimi bütün fundamental akademik mətnlər üçün həlledici əhəmiyyət kəsb edir. İnkişafedici redaktə, sətir redaktəsi, korrektə və lektorluq kimi peşəkar xidmətlər isə bu "qızıl xətt" in müxtəlif aspektlərini daha da cəlbəedici mətnin elmi nüfuzunu gücləndirir.

"Tədqiqat Soğanı" Modelinin Struktur Təhlili

"Research Onion" modeli – Mark Saunders, Philip Lewis və Adrian Thornhill tərəfindən təklif olunmuş və elmi tədqiqatlarda geniş istifadə olunan bir yanaşmadır. Bu modelin məqsədi tədqiqat prosesini sistemli və mərhələli şəkildə izah etməkdir. Soğan formasında təqdim edilir: hər təbəqə bir mərhələni simvolizə edir və tədqiqatçı mərkəzə çatana qədər hər mərhələni dəqiq seçməlidir.

Research Onion-un əsas təbəqələri:

Tədqiqat fəlsəfəsi

"Tədqiqat fəlsəfəsi" anlayışı biliklərin əldə edilməsi prosesində əsas götürülən inam və fərziyyələr sistemini ifadə edir. İstər genişmiqyaslı nəzəriyyələrin işlənməsi, istərsə də konkret praktiki problemlərin həlli olsun, hər bir tədqiqatçı əslində yeni bilik istehsalı ilə məşğul olur. Bu fəlsəfə tədqiqatın aparıldığı elmi dünyagörüşünü müəyyən edərək, hansı məlumatların mötəbər sayılacağına və onların necə şərh ediləcəyinə dair fundamental yanaşmanı formalaşdırır.

Tədqiqat fəlsəfələrini dərinlən anlamaq üçün ilk növbədə alimlərin qəbul etdikləri fərqləndirici fərziyyələri müəyyənləşdirmək zəruridir. Bu fərziyyələr əsasən üç istiqamətə bölünür: ontoloji, epistemoloji və aksioloji. Bundan əlavə, tədqiqat dizaynında fərdlərin azadlıq dərəcəsini və sosial strukturların onlara təsirini müəyyən edən struktur və agentlik fərziyyələri də mühüm rol oynayır.

1. Ontologiya: Reallığın mahiyyəti Ontologiya reallığın təbiəti və onun necə mövcud olduğu ilə bağlı fərziyyələri əhatə edir. Bu baxış bucağı tədqiqat obyektlərini (təşkilatlar, idarəetmə, insan davranışı və s.) dərk etmə üsulumuzu formalaşdırır. Nümunə: Təşkilati dəyişikliklərə müqavimət ənənəvi olaraq "zərərli davranış" kimi görülsə də, müasir ontoloji yanaşmalar bunu inkişaf üçün "konstruktiv element" kimi qəbul edir (Thomas və Hardy, 2011).

2. Epistemologiya: Bilik və onun legitimliyi Epistemologiya biliyin mahiyyəti, onun necə əldə edilməsi və digərlərinə necə ötürülməsi ilə bağlıdır. Biznes və menecment sahəsində müxtəlif bilik formaları rəqəmsal verilənlərdən tutmuş narrativlərə qədər elmi dəyər kəsb edə bilər. (Burrell and Morgan 2016).

Epistemoloji mövqe birbaşa metodologiyayı müəyyən edir. Məsələn, pozitivist yanaşma obyektiv faktları üstün tutaraq kəmiyyət metodlarına yönəlir. Lakin bu, fərdlərin mürəkkəb və kontekstdən asılı təcrübələrini tam ifadə etməkdə məhdud qala bilər. Digər tərəfdən, arxiv araşdırmaları, narrativ təhlillər və vizual materiallar fərqli epistemoloji baxışların məhsuludur.

3. Aksiologiya: Dəyərlər və Etika Aksiologiya tədqiqat prosesində dəyərlərin və etik prinsiplərin rolunu araşdırır. Tədqiqatçının şəxsi inancları mövzu seçimindən tutmuş nəticələrin təqdimatına qədər hər mərhələyə təsir edir. Heron (1996) qeyd edir ki, dəyərlər insan fəaliyyətinin istiqamətverici qüvvəsidir. Bu səbəbdən tədqiqatçının öz dəyərlərini gizlətmək əvəzinə, onları açıq şəkildə ifadə etməsi (refleksiya) elmi dürüstlük baxımından vacibdir. (Heron, 1996)

Məsələn, üz-üzə müsahibələrə anonim sorğulardan daha çox üstünlük vermək, tədqiqatçının şəxsi qarşılıqlı əlaqə vasitəsilə əldə olunan məlumatı daha dəyərli hesab etdiyini (aksioloji seçimini) göstərir.

Ontoloji, epistemoloji və aksioloji fərziyyələr tədqiqatın fəlsəfi fundamentini təşkil edir. Bu əsasların öncədən aydınlaşdırılması seçilən metodologiyanın legitimliyini əsaslandırır, tədqiqatın elmi dəyərini və etik bütövlüyünü gücləndirir.

Tədqiqat yanaşması – İdeyadan nəticəyə gedən yol. Research Methods for Business Students dərslərinə əsasən, tədqiqat metodologiyası elmi araşdırmanın planlı və sistemli şəkildə aparılmasını təmin edir. Müəlliflər qeyd edir ki, "tədqiqat soğanı" modeli tədqiqat prosesinin

mərhələlərini strukturlaşdırmağa kömək edir. Bu yanaşma tədqiqatçıya uyğun metod, strategiya və məlumat toplama üsullarını seçməkdə istiqamət verir. (Saunders, M., Lewis, P., & Thornhill, A. 2023)

Fəlsəfənin daxilində yerləşən anlayışlardan biri də tədqiqat yanaşmasıdır; bu yanaşma biliklərin yaradılması və yoxlanılması üçün istifadə olunan məntiqi müəyyən edir. Əsas iki yanaşma deduktiv və induktivdir, üçüncü yanaşma abduktiv isə getdikcə daha çox əhəmiyyət qazanır.

Deduktiv yanaşma mövcud nəzəriyyə və ya hipotezlərdən başlayır və onları empirik müşahidə vasitəsilə yoxlayır. Bu yanaşma adətən pozitivizm və kəmiyyət tədqiqatları ilə əlaqələndirilir. Deduktiv məntiq ümumidən xüsusiyyətdə doğru hərəkət edir və əldə olunan nəticələr hipotezi ya təsdiq edir, ya da təkzib edir. Tədqiqat problemi üzrə geniş mövcud ədəbiyyat olduqda bu yanaşmadan daha çox istifadə olunur.

Bunun əksinə olaraq, induktiv yanaşma əvvəlcə məlumatların toplanmasını, daha sonra isə həmin məlumatlar əsasında nəzəriyyə və ya qanunauyğunluqların formalaşdırılmasını nəzərdə tutur. Bu yanaşma interpretativ fəlsəfə və keyfiyyət tədqiqatları ilə sıx bağlıdır. İnduktiv məntiq konkret müşahidələrdən ümumi nəticələrə və nəzəriyyələrə doğru irəliləyir və yeni və ya az öyrənilmiş hadisələrin araşdırılması üçün daha uyğundur.

Abduktiv yanaşma isə həm deduktiv, həm də induktiv yanaşmanın elementlərini birləşdirir. Xüsusilə tədqiqat prosesində gözlənilməz nəticələr ortaya çıxdıqda faydalıdır. Abduktiv məntiq tədqiqatçılara nəzəriyyə ilə məlumatlar arasında qarşılıqlı keçid etməyə imkan verir, bu da onların anlayışlarını təkmilləşdirməsinə və empirik reallığa əsaslanan yeni nəzəri baxışlar formalaşdırmasına şərait yaradır.

Tədqiqat strategiyası

Tədqiqatçı araşdırmanın necə aparılacağını müəyyən edir. Məsələn: eksperiment, sorğu (survey), case study (hadisə təhlili), etnoqrafiya, fəaliyyət araşdırması (action research) və s. Metodlarından biri tədqiqatın məqsədinə uyğun seçilir.

Tədqiqat strategiyası “Tədqiqat soğanı”nın üçüncü qatını təşkil edir və tədqiqat sualının necə cavablandırılacağını istiqamətləndirən ümumi planı ifadə edir. Strategiya seçimi həm fəlsəfi mövqeyə, həm də tədqiqat yanaşmasına uyğun olmalıdır.

Tədqiqatçılar üçün müxtəlif strategiyalar mövcuddur və onların hər biri fərqli tədqiqat növlərinə uyğundur. Eksperimentlər təbiət və davranış elmlərində geniş istifadə olunur və səbəb-nəticə əlaqələrini araşdırmaq üçün dəyişənlərin nəzarət olunan şəraitdə manipulyasiyasını nəzərdə tutur. Sorğular sosial tədqiqatlarda geniş yayılmışdır və adətən anketlər vasitəsilə böyük əhali qruplarından kəmiyyət məlumatlarının toplanmasını əhatə edir.

Keys(hal) tədqiqatı strategiyası real həyat kontekstində bir və ya bir neçə halın dərin təhlilinə imkan verir. Bu yanaşma xüsusilə kəşfiyyat və izahlı tədqiqatlarda dəyərlidir. Əsaslandırılmış nəzəriyyə (grounded theory) mövcud nəzəriyyəni yoxlamaqdan çox, birbaşa məlumatlardan yeni nəzəriyyə formalaşdırmağa yönəlir və adətən iterativ kodlaşdırma və konseptual inkişaf ilə müşayiət olunan keyfiyyət tədqiqatlarında istifadə olunur.

Etnoqrafiya tədqiqat obyektlərinin mədəni və ya sosial həyatında uzun müddətli müşahidə və iştirak etməyi əhatə edir. Fəaliyyət tədqiqatı (action research) iştirakçıları praktiki problemlərin müəyyənləşdirilməsi və həllinə cəlb etməklə yanaşı, elmi nəticələrin əldə olunmasına da xidmət edir. Nəhayət, arxiv tədqiqatı mövcud sənəd və qeydlərdən istifadə etməklə tarixi və ya müasir hadisələrin araşdırılmasını həyata keçirir.

Zaman üföqü

Zaman üföqü tədqiqat dizaynında mühüm amillərdən biridir. Bu anlayış tədqiqatın zaman ölçüsünü ifadə edir və iki əsas növə bölünür: **kəsişən (cross-sectional) və uzunmüddətli (longitudinal)** tədqiqatlar.

Kəsişən tədqiqatlar məlumatların yalnız bir zaman nöqtəsində toplanmasını nəzərdə tutur. Onlardan adətən təsviri və ya korrelyasiya tədqiqatlarında istifadə olunur və araşdırılan fenomenin

“anlıq görüntüsünü” əldə etməyə imkan verir. Bu cür tədqiqatlar praktik və vaxt baxımından qənaətlidir, lakin zamanla baş verən dəyişiklikləri nəzərə almaya bilər.

Bunun əksinə olaraq, uzunmüddətli tədqiqatlar məlumatların uzun müddət ərzində ardıcıl şəkildə toplanmasını əhatə edir. Bu yanaşma tədqiqatçılara inkişafı, meyilləri və ya səbəb-nəticə əlaqələrini müşahidə etməyə imkan verir. Daha çox resurs tələb etsə də, uzunmüddətli dizaynlar dinamik proseslər barədə daha dərin anlayış yaradır və xüsusilə inkişaf psixologiyası, təşkilati tədqiqatlar və təhsil sahələrində geniş istifadə olunur.

Məlumat toplama metodları və texnikaları

Məlumatların toplanması və təhlili texnikaları nəzəri qərarları praktiki prosedurlara çevirən əsas mexanizm kimi “Tədqiqat soğanı”nın mərkəzini təşkil edir. Bu qat seçmə (nümunə götürmə) metodlarını, məlumat toplama vasitələrini və məlumatların təhlili strategiyalarını əhatə edir.

Məlumat toplama metodları tədqiqatın keyfiyyətli (qualitative) və ya kəmiyyətli (quantitative) olmasına görə dəyişir. Kəmiyyət tədqiqatlarında adətən strukturlaşdırılmış sorğu anketləri, standartlaşdırılmış testlər və statistik məlumat bazalarından istifadə olunur. Keyfiyyət tədqiqatlarında isə yarı-strukturlaşdırılmış müsahibələr, fokus qruplar, iştirakçı müşahidəsi və sənəd təhlili kimi metodlar tətbiq edilir.

Məlumatların təhlili də seçilmiş elmi yanaşmadan asılı olaraq fərqlənir. Kəmiyyət məlumatları təsviri statistikadan tutmuş daha mürəkkəb inferensial modellərə qədər müxtəlif statistik metodlarla analiz olunur və bu proses adətən SPSS və ya R kimi proqram təminatları vasitəsilə aparılır. Keyfiyyət məlumatlarının təhlili isə mövzu (tematik) və ya məzmun analizi əsasında həyata keçirilir; burada tədqiqatçılar mətn və ya vizual məlumatlarda nümunələri və mənaları müəyyənləşdirir, kodlaşdırır və şərh edirlər. Bu prosesdə NVivo kimi proqram vasitələri də istifadə oluna bilər.

Əhəmiyyətli məqamlardan biri də bu mərhələnin etik məsələləri əhatə etməsidir. Buraya məlumatlı razılıq (informed consent), məxfiliyin qorunması və məlumatların dürüstlüyü daxildir. Tədqiqatçılar işlərinin etibarlılığını və elmi kredibilitetini təmin etmək üçün institusional və elmi etik qaydalara riayət etməlidirlər.

Metodologiya

Bu məqalə konseptual və keyfiyyət yönümlü tədqiqat kimi aparılmışdır. Tədqiqatın metodologiyası mövcud elmi ədəbiyyatın sistemli icmalına əsaslanır və “qızıl xətt” anlayışı ilə “Tədqiqat soğanı” modelinin nəzəri təhlilini əhatə edir. Məlumatların toplanması üçün müxtəlif akademik mənbələrdən istifadə edilmiş, təhlil isə tematik yanaşma əsasında həyata keçirilmişdir. Tədqiqat induktiv məntiqə söykənərək mövcud nəzəri biliklərin ümumiləşdirilməsi və şərh olunması yolu ilə aparılmışdır.

Nəticə

“Tədqiqat soğanı” modeli tədqiqatçılara metodologiyayı addım-addım planlaşdırmağa kömək edir. Bu modelin düzgün tətbiqi akademik yazıda “qızıl xətt”in qorunmasını, yəni tədqiqatın aydın, ardıcıl və inandırıcı olmasını təmin edir. Redaktə mərhələləri (inkışafedici, sətir redaktəsi) isə bu məntiqi ardıcılığı daha da möhkəmləndirir. “Tədqiqat soğanı” modeli ilə “qızıl xətt” anlayışı bir-birini tamamlayır. Birincisi struktur və metodoloji ardıcılıq təmin edir, ikincisi isə məzmunun daxili harmoniyasını qoruyur. Nəticə etibarilə, sistemli yanaşma tətbiq edən və “qızıl xətt”ə riayət edən tədqiqatlar daha etibarlı, anlaşılan və elmi baxımdan dəyərli olur.

“Tədqiqat soğanı” tədqiqatın sistemli və ardıcıl şəkildə planlaşdırılması və aparılması üçün hərtərəfli, çoxqatlı bir model təqdim edir. Bu model vasitəsilə tədqiqatın hər bir qatı — fəlsəfi əsaslardan başlayaraq metodoloji seçimlərə və məlumatların təhlilinə qədər — mərhələli şəkildə açılır və araşdırılır.

Bu yanaşma tədqiqatçıya öz işini akademik cəhətdən ciddi və metodoloji baxımdan uyğun şəkildə qurmağa imkan verir. İstər deduktiv və pozitivist yanaşmaya əsaslanan bir tədqiqat, istərsə də induktiv və interpretativ xarakterli bir araşdırma aparılsın, “Tədqiqat soğanı” tədqiqat

metodologiyasının mürəkkəbliyini daha aydın və məqsədyönlü şəkildə başa düşmək üçün dəyərli bir çərçivə rolunu oynayır.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. sabina.novruzova@mdu.edu.az Burrell, G. and Morgan, G. (2016) Sociological Paradigms and Organisational Analysis. Abingdon: Routledge (originally published by Heinemann 1979).
2. Heron, J. (1996) Co-operative Inquiry: Research into the Human Condition. London: Sage.
3. Melnikovas, A. (2018) ‘Towards an Explicit Research Methodology: Adapting Research Onion Model for Futures Studies,’ Journal of Futures Studies, 23(2), pp. 29–44. [https://doi.org/10.6531/jfs.201812_23\(2\).0003](https://doi.org/10.6531/jfs.201812_23(2).0003)
4. Saunders, M., Lewis, P., & Thornhill, A. (2023) Research Methods for Business Students (9th ed.). Pearson Education Limited.
5. Thomas, R. and Hardy, C. (2011) ‘Reframing resistance to organizational change’, Scandinavian Journal of Management, 27, pp. 322–331.

LİDERLİK VƏ STRES ANLAYIŞININ NƏZƏRİ ƏSASLARI

Etibar Quliyev

e.o.polkovnik

huseynovoruc2909@gmail.com

Oruc Hüseynov

e.o.polkovnik-leytenant

magistrant

huseynovoruc2909@gmail.com

Heydər Əliyev adına Hərbi İnstitut

Xülasə

Müasir idarəetmə mühitində liderlik və stress anlayışları bir-biri ilə sıx əlaqəli olub təşkilatların effektiv fəaliyyəti baxımından mühüm əhəmiyyət daşıyır. Liderlik, ümumilikdə, müəyyən məqsədlərə nail olmaq üçün fərdlərin və ya qrupların davranışına təsir göstərmək bacarığı kimi izah edilir. Ordu mühiti yüksək məsuliyyət, intizam, risk və psixoloji gərginliklə səciyyələndiyi üçün liderlərin stresli şəraitdə düzgün qərar qəbul etmə bacarığı xüsusi əhəmiyyət daşıyır.

Liderlik anlayışı hərbi kontekstdə yalnız əmr vermə və nəzarət funksiyası ilə məhdudlaşmır, eyni zamanda şəxsi nümunə göstərmək, motivasiya yaratmaq, kollektiv ruhu qorumaq və psixoloji dayanıqlılığı təmin etmək kimi funksiyaları da əhatə edir. Stress isə hərbi qulluqçuların döyüş hazırlığı, qərarvermə prosesi və psixi sağlamlığına təsir edən əsas psixoloji faktorlardan biridir. Xüsusilə döyüş şəraiti, uzunmüddətli xidmət, fiziki yüklənmə və qeyri-müəyyənlik stressin səviyyəsini artıran əsas səbəblər kimi çıxış edir. Liderlər tez və məntiqi qərarlar vermək bacarığına malik olmalıdırlar. Onlar məlumatları sürətlə təhlil edib, ən yaxşı variantları seçə bilirlər. Qətiyyətli və balanslı qərarvermə, komanda və təşkilatın davamlı irəliləməsini təmin edir. Qərarvermə prosesində liderlərin riskli dəyərləndirmə və lazımı tədbirlər görmə qabiliyyəti mühüm əhəmiyyət daşıyır.

Məqalədə stressin müsbət və mənfi formaları izah edilmiş, liderin stressi idarəetmə bacarığının şəxsi heyətin döyüş qabiliyyətinin saxlanılmasında rolu vurğulanmışdır. Nəticə olaraq qeyd olunur ki, effektiv hərbi liderlik yalnız taktiki və strateji biliklərlə deyil, eyni zamanda stressin idarə olunması, emosional intellekt və psixoloji hazırlıqla tamamlandıqda ordunun ümumi fəaliyyət səmərəliliyini artırır.

Açar sözlər: Hərbi liderlik, komanda idarəetməsi, stress, qərarvermə prosesi, hərbi mühitdə davranış.

Giriş

Dünya tarixinin hamısı araşdırıldığında insanın birlik halında yaşadığını və bu birlikləri istiqamətləndirən və ona təsir edən şəxslərin olduğunu görürük. Yəni sosioloji tərəfdən hadisəyə baxdığımızda cəmiyyətlərin, idarə edənlər və idarə olunanlar olmaq üzrə iki qrupa ayrıldığını görə bilərik. İdarəçilik və liderlik mövzusunun köhnə olmasına baxmayaraq bu mövzusunun araşdırılması ancaq bu əsrdə reallaşmışdır və mövzuyla əlaqədar işlər hələ də davam etməkdədir. Liderlik anlayışı nəzəri baxımdan müxtəlif yanaşmalarla izah olunur və bu yanaşmalar orduda idarəetmə prosesinin effektivliyinə birbaşa təsir göstərir. Klassik liderlik nəzəriyyələri liderin şəxsi keyfiyyətlərini ön plana çəkdiyi halda, müasir nəzəriyyələr situativ amilləri, kollektiv münasibətləri və emosional zəkanı daha çox vurğulayır. Xüsusilə hərbi mühitdə liderin davranış tərz, ünsiyyət bacarığı və qərarvermə üsulu stressin səviyyəsinə və onun nəticələrinə ciddi təsir göstərir.

Müasir dövrdə ordu yalnız fiziki gücə və texniki imkanlara əsaslanan bir qurum deyil, eyni zamanda yüksək psixoloji dayanıqlıq, effektiv idarəetmə və düzgün qərarvermə bacarığı tələb edən mürəkkəb sosial sistemdir. Bu sistemin əsas dayaqlarından biri liderlik anlayışı, digəri isə stress amilidir. Orduda xidmət edən şəxslər gündəlik fəaliyyətlərində yüksək risk, qeyri-müəyyənlik, məsuliyyət və təhlükə ilə üz-üzə qalır ki, bu da stressin qaçılmaz olmasına səbəb olur. Belə bir mühitdə liderin rolu təkcə əmrlər vermək deyil, eyni zamanda şəxsi heyətin psixoloji vəziyyətini düzgün idarə etmək, motivasiyanı qorumaq və stressin mənfi təsirlərini minimuma endirməkdən ibarətdir.

Stress anlayışı isə psixoloji və fizioloji reaksiyalar toplusu kimi qiymətləndirilir və orduda bu anlayışın nəzəri əsaslarının öyrənilməsi mühüm əhəmiyyət kəsb edir. Davamlı stress diqqətin azalmasına, səhv qərarlara və peşəkar fəaliyyətin zəifləməsinə səbəb ola bilər. Buna görə də liderlik və stress anlayışlarının qarşılıqlı əlaqədə nəzərdən keçirilməsi ordunun döyüş qabiliyyətinin və ümumi fəaliyyət səmərəliliyinin artırılması baxımından olduqca vacibdir. Bu məqalədə orduda liderlik və stress anlayışının nəzəri əsasları elmi yanaşmalar əsasında təhlil olunacaqdır.

Əsas hissə

Müasir dünyada insanlara hörmət, tolerantlıq, məsuliyyət anlayışı, dəyişikliklərə və yeni fikirlərə açıqolma baxımından lider şəxsin rolu əvəzsizdir. Xüsusən XX əsrin 50-ci illərindən başlayaraq, liderlik probleminə olan marağın artması bu sahədə bir çox tədqiqat işlərinin aparılmasına güclü təkan vermişdir. Bu tendensiyanın müasir dövrdə davam etdirilməsi təsadüfi deyil. Zaman keçdikcə dünyada baş verən qlobal və sürətli dəyişikliklər nəticəsində cəmiyyətdə sosial və mənəvi inkişafın yeni yollarının axtarılmasında fərqli düşüncəyə, qabiliyyət və davranış keyfiyyətlərinə malik şəxslərə olan tələbat xeyli artdı. Belə bir şəraitdə insanların (işçilərin) bacarıqla idarə olunması və təşkilatların uğurlu fəaliyyəti üçün rəhbərin sadəcə rəsmi səlahiyyətlərinə arxalanması, həmçinin idarəetmənin əsas vəzifələrindən olan planlaşdırma, təşkilatlandırma və nəzarət işi yetərli deyil. İnsanları motivasiya etmək (ruhlandırmaq), həvəsləndirmək, vahid məqsədlər ətrafında inandıraraq birləşdirmək üçün idarəetmənin yeni, daha effektiv üsul və formalarının tətbiqinə zərurət yaranır. İlk olaraq, işçilərdə motivasiya yaratmaq üçün maddi stimullaşdırma metoduna üstünlük verildi və bununla da, bir müddət müəssisənin məhsuldarlığının yüksəldilməsinə nail olunsada belə bir vəziyyət nəticə etibarilə uzun sürmədi. [1].

Liderlik haqqında ilk elmi araşdırmalar XIX əsrdən başlanmasına baxmayaraq, **“lider”** sözünün qədim kökü vardır. Belə ki, “lider” qədim qərbi alman tayfalarının “laithjan” sözündən meydana gəlmişdir. Bu söz tədricən ingilis dilində **“to lead”** – “aparmaq” feilinə, XIII əsrdə isə **“a leader”** – **“aparıcı”** isminə çevrilmişdir. Uzun müddət lider (a leader) sözü sərkərdələri (military leader), qoşun başçıları (troop leader), dəniz komandanlarını (flotilla leader) tərif etmək üçün istifadə edilmişdir. Sonralar İngiltərə dəniz dövləti olduğundan gəmiləri (donanmanı) müəyyən istiqamətə səmərəli şəkildə idarə edən insanlara və ya gəmiyə “lider” deyilməyə başlandı.

Liderlik – cəmiyyətin inkişafı ilə birlikdə dəyişən, qaçılmaz, hərtərəfli və çoxşaxəli bir anlayışdır. O, hər yerdə mövcuddur – kiçik və böyük təşkilatlarda, iş dünyasında və dini icmalarda, həmkarlar ittifaqlarında, xeyriyyə cəmiyyətlərində, şirkətlərdə və universitetlərdə, silahlı dəstələrdə, qeyri-formal təşkilatlarda, küçə dəstələrində və kütləvi nümayişlərdə də özünü büruzə verir. Belə ki, iki nəfərdən artıq insanın olduğu qrupda biri liderlik edir, digəri isə ona tabe olur. İnsanlar hər zaman liderin ətrafında toplanmış və onun yönləndirdiyi istiqamətdə irəliləyərək ya müvəffəqiyyət qazanmış, ya da uğursuzluğa düşər olmuşdur.

Birinci Qarabağ müharibəsində (1991-1993) Azərbaycan ordusunda liderlik və stres idarəetməsi, pərakəndə özünümüdafiə dəstələrindən nizami orduya keçid dövründə formalaşmışdır. Bu dövrdə komandanlıq nizamsızlığı, təcrübəsizlik, siyasi gərginliklər və ağır döyüş şərtləri altında stresin yüksək olması şəxsi heyətdə ağır mənəvi-psixoloji vəziyyət yaratmışdı.

1992-ci ildə erməni silahlı birləşmələri tərəfindən Azərbaycanın yaşayış məntəqələrində, xüsusilə Xocalıda, Qaradağlıda, Ağdabanda və digər ərazilərdə çoxsaylı mülki şəxs, o cümlədən qadınlar, uşaqlar və qocalar amansızlıqla qətlə yetirilmişdir. Baş verən bu faciələr nəticəsində yüzlərlə insan əsir götürülmüş, işgəncələrə məruz qalmış və məcburi köçkün düşmüşdür.

1993-cü il iyunun 15-də Heydər Əliyev Azərbaycan Respublikası Ali Soveti-nin sədri seçilmişdir. Bu hadisə ölkədə mövcud olan daxili xaosun, vətəndaş müharibəsi təhlükəsinin və siyasi böhranın qarşısının alınmasında həlledici rol oynamışdır.

Ümummilli Lider Heydər Əliyevin məhz xarizmatik liderliyi sayəsində Qarabağ cəbhəsində məğlubiyyətlər seriyasına son qoyulmuşdur. Ulu Öndər Heydər Əliyev məğlubiyyətlərdən sonra Orduda sarsılmış mənəvi-psixoloji vəziyyəti yaxşılaşdırmaq üçün təhlükələrə baxmayaraq, mütəmadi olaraq ən qaynar cəbhə bölgələrinə gedir, səngərlərdə hərbi qulluqçularla görüşərək tapşırıq və tövsiyələr verirdi. Bundan başqa, Ümummilli Lider onların problemləri ilə maraqlanır, qayğı göstərir və döyüşdə fərqlənənləri yerindəcə mükafatlandırırdı. Ulu Öndərin əsl siyasi liderə xas fədakar və cəsur fəaliyyəti orduda ruh yüksəkliyi və rəhbərə inam yaradaraq öz nəticələrini verdi. Belə ki, Füzuli rayonunun Böyük Bəhmənli kəndi, bir gün sonra Horadiz qəsəbəsi, Füzulinin daha bir neçə kəndi, Cəbrayıl rayonunun Çocuq Mərcanlı kəndi geri alındı, sonra Ağdam-Tərtər istiqamətində aparılan uğurlu döyüşlərdə bir sıra strateji yüksəkliklər və yaşayış məntəqələri azad edildi.

Azərbaycan Respublikasının Prezidenti, Silahlı Qüvvələrin Ali Baş Komandanı İlham Əliyev liderə xas olan möhkəm iradə, qərar qəbul etmək səriştəsi, insanlara doğru yol göstərmək bacarığı, qətiyyəti, prinsipial mövqeyi, kommunikativ bacarıqları sayəsində 44 günlük Vətən müharibəsində mənsubiyyətdən, dinindən və irqindən asılı olmayaraq, bütün xalqı vahid amal ətrafında birləşdirdi. Məhz onun siyasi və hərbi lider kimi fəaliyyəti Vətən müharibəsinin Zəfərlə başa çatmasının əsas səbəblərindən birinə çevrildi.

Lider və liderlik anlayışı

Liderlik sözü dünya ədəbiyyatına XIV əsrdə daxil olmasına baxmayaraq, son iki əsrdə tez-tez istifadə olunur. Liderliklə bağlı təriflər aşağıdakılardır:

- Liderlik ümumi məqsədə doğru qrupun davranışlarını istiqamətləndirmək üçün fərdin göstərmiş olduğu davranışların cəmidir.
- Liderlik ünsiyyət prosesində, əvvəlcədən təyin olunmuş məqsədə yönləndirilmiş şəxslər arasında qarşılıqlı təsir etmə prosesidir.
- Liderlik qarşılıqlı davranış və fikir birliyi ilə təşkilatı hərəkət etdirməkdir.
- Liderlik təşkilatlanmış bir qrupu, müəyyən məqsədə nail olmaq üçün insan davranışına təsir etmə prosesidir. [2].

Bu tərifləri artırmaq mümkündür. Ancaq bu təriflərdə işlənən ümumi sözlər, müəyyən məqsədin və insan qrupunun olması və qrupu istiqamətləndirəcək liderin olmasıdır. Ümumiləşdirsək, liderlik bir qrup insanı, müəyyən məqsədlər ətrafında toplamaq və bu məqsədləri reallaşdırmaq üçün onları hərəkətə keçirən, təsir etmək bacarıq, qabiliyyətlərinin cəmidir.

Komandir, idarəedici və lider arasındakı əlaqə.

Komandir sözünün nə demək olduğu, hansı xüsusiyyətlərə sahib olması, səlahiyyət və cavabdehlikləri haqda bəzi anlaşıqlar vardır. Çox vaxt komandir, lider və idarəedici sözləri ilə eyni mənada bir birinin əvəzinə işlədilməkdədir. Gəlin bunların mənalarını araşdıraq.

Ümumi mənada komandir, yaxşı idarəetmə qabiliyyəti olan, eyni zamanda liderlik xüsusiyyətləri inkişaf etmiş və hər səviyyədəki birliyi idarə edən şəxsdir. Yəni komandir idarəetmə və liderlik xüsusiyyətlərinə malik olmalıdır. Ancaq çox vaxt xüsusi ilə komandir və lider anlayışları bir biri ilə müqayisə edilibbir birinə alternativ olaraq istifadə edilir.

İdarəetmə məhfumu çox fərqli şəkillərdə açıqlansada qəbul edilən ümumi tərif, “bir məqsəd və bu məqsədin təmini üçün insanlar arasında əməkdaşlığın yaradılması prosesidir”. İdarəedici isə bu prosesi həyata keçirmək üçün təyin edilmiş və ya seçilmiş şəxs və ya şəxslərdir. İdarəedici təşkilatın məqsədinə çatması üçün ona ayrılan maddi və mənəvi mənbələri rəşional şəkildə istifadə etməsi və planlaşdırma, idarəetmə, təşkilatlandırma, nəzarət və koordinasiya funksiyaları ilə bağlı fəaliyyətləri yerinə yetirilməlidir. Liderlik isə “bir qurup insanı müəyyən məqsədlər ətrafında cəmləşdirmə, bu məqsədləri reallaşdırmaq üçün onlara təsir etmə, məlumat və xarakter xüsusiyyətlərinin cəmidir.

Göründüyü kimi idarə etmə və liderlik anlayışları mənaca bir birini əvəz edəcək sözlər deyil, bir birini sistem içində tamamlayaraq komandirlik xüsusiyyətlərini formalaşdırır. Deyə bilərik ki, idarəetmə komandirliyin elmi yönünü, liderlik isə sənət yönünü təşkil edir. [8].

Komandirlər idarəetmə əsaslarını və prinsiplərini istifadə edərək birliklərini müəyyən təlimat və standartlara görə idarə edərəkən, intuisiya və yaradıcılıqlarından faydalanmaqla liderlik xüsusiyyətlərini göstərirlər. Bu şəkli ilə idarəetmə öyrənilə və yaxşılaşdırıla biləcək bəzi xüsusiyyətləri əhatə edərəkən, liderlik daha çox anadangəlmə bəzi xüsusiyyətləri və zamanla yaradıla biləcək cəhətləri ifadə etməkdədir.

Komandir bir çox liderlik xüsusiyyətlərinə malik olmalıdır. Ancaq bunlardan ön plana çıxan personalını motivasiya etməsi və özünə inamlı olmasıdır. Yəni komandir tapşırıqların icrasında birliyini və personalını inandıran istəkləndirən, müvvəfəqiyyət aşılayaraq idarə edən şəxsdir. Təbəçilikdəkilərin verilən tapşırıqları həvəslə, inanaraq yerinə yetirmələri komandirin üstün liderlik xüsusiyyətinin göstəricisidir. Buna nail olmağın ilk yolu komandirlərin təbəçilikdəkilərinə hər mövzuda nümunə olmalarıdır. Komandirlərin davranışlarındakı daimilik, xarici görünüşlərinə göstərdikləri diqqət və bilik təcrübələri ilə təbəçilikdəkilərin inamını qazanırlar. Unudulmamalıdır ki, komandirlərinə inanan hərbi qulluqçu ona hər mövzuda etibar edər və verilən əmrləri canla başla yerinə yetirər.

Silahlı qüvvələrdə **4 liderlik səviyyəsindən** danışmaq olar.

- 1. Birbaşa liderlik.**
- 2. Təşkilati liderlik.**

3. Operativ

4. Stratejik

Birbaşa liderlik – tağım, tabor və alay səviyyəsindəki birlik səviyyəsindəki komandirləri əhatə edir. Birbaşa liderlik edən komandirlər əksər zamanda təbəçiliyindəkilərin yanında olub, bölmələrində nələ baş verdiyini görüb başa düşəcək və təbəçiliyindəkilərin problemlərini necə həll olunacağını göstərə biləcək qədər yaxındır. Görəcəyi işlər qəti şəkildə müəyyənləşdirilmişdir.

Təşkilati liderlik - Birqada/diviziya səviyyəsindəki birlik komandirlərini əhatə edən liderlik səviyyəsidir. Təbəçilikdəkilərə onların bölmə komandirləri vasitəsi ilə təsir edir. Daha çox qeyri-müəyyənlik və qarışıq vəziyyətlərlə qarşılaşırlar. Təbəçilikdəki liderləri istiqamətləndirmə, hadisələri təhlil edib istiqamətləndirmə ilə məşğul olan liderlik səviyyəsidir. Bu səviyyədəki liderlər öz niyyət və məqsədlərinin başa düşüldüyünü müəyyənləşdirmək üçün yoxlamalar və ziyarətlər etməlidir.

Operativ liderlik - Korpus/ Ordu səviyyəsindəki birlik komandirlərini nəzərdə tutur. Fəaliyyətlərinə operativ cəhətdən maraqlanırlar.

Strateji liderlik - Qoşun növləri Müdafiə Nazirliyi səviyyəsindəki komandirləri əhatə edir. Mənbələrlə təmin etməklə strategiyalar müəyyənləşdirməklə təbəçiliyindəkilərə təsir edir. Hərbi əməliyyat xaricindəki kənar mühitin dinamikası və onların SQ-ə təsiri həmçinin həmin mühitə təsir edən qarışıq faktorlarla maraqlanırlar.

Liderlik tərzləri, liderin təbəçiliyindəki idarə edərkən (məqsəd təyin edərkən, istiqamətləndirərkən, stimullaşdırarkən) istifadə etdiyi üslub və yanaşma şəklində qarşılaşırlar. Güclü liderlər, liderlik tərzlərini müəyyənləşdirərkən, təbəçilikdəkilərin xüsusiyyətlərini zaman məhdudiyyətini, tapşırığın növü kimi faktorlara diqqət edir. Məsələn, bəzi təbəçilikdəkilərin fikirləri təklifləri öyrənilərək, idarəetməni daha pasiv əsaslara görə həyata keçirir, bəzi liderlər isə bunu əksinə hərəkət edir. [4].

Döyüşün idarə olunmasında liderliyin əhəmiyyəti

İnsanları bir məqsədə yönəltmə əməliyyatı olaraq təyin oluna bilər. Müharibədə, yeri gəldiyində əsgərlərinə ölməyi əmr edən birlik komandiri əslində əsgərlərini zəfər üçün bir hədəfə, məqsədə yönəltməkdədir. Onda digər təşkilatlar üçün rəhbərlik olaraq adlandırılan liderlik ilə Silahlı Qüvvələrdəki komanda etmək və döyüşü idarə etmək anlayışları bir-birlərinə bənzəməkdədir. Bununla bərabər liderlik fəaliyyətinin zamanı Silahlı Qüvvələr ilə digər təşkilatlar arasında mühüm fərqli xüsusiyyətlər vardır. Bunlar;

- komandirin, birlikdə tapşırıq yerinə yetirəcəyi insanları seçmə şansı yoxdur. Hərbi qulluqçular öz birliklərinə sinif və rütbə kimi xüsusiyyətlərinə görə təyin edilirlər. Əgər komandir bacarıqlı və qabiliyyətli əsgərlərə sahib deyilsə bunları dəyişdirmək əvəzinə, bu personalla ortaya qoya biləcəyinin maksimumunu reallaşdırmağa çalışır,
- komandir əsgərlərinin səhvindən və ya verdikləri zərərə görə onları işdən çıxara bilməz. Ancaq onları doğru istiqamətə aparmağa çalışır.
- çağırışa əsaslanan əsgərlik sisteminin tətbiq olunduğu ordularda personal dəyişmə nisbəti çox yüksəkdir. Bu da komandirin hər yeni qatılan hərbi qulluqçunu vəzifəsinə uyğunlaşması üçün çox say göstərməsi deməkdir.
- Silahlı Qüvvələrin ətraf mühitlə münasibətlərdə bəzi məhdudlaşdırmalar olduğu kimi müharibə və ya oxşar qarışıq vəziyyətlərdə qeyri-müəyyənliklər artacaq və bu qeyri-müəyyənlikləri azaldacaq proseslərə ehtiyac olacaq.
- Silahlı Qüvvələrin əsas funksiyasını hər b zamanında yerinə yetirər. Sülh vaxtı təlim və hər b hazırlıq əsas fəaliyyətləridir.
- sülh şərtlərindən hər b şərtlərinə sürətli keçiş sürətlə qərar verməyi tələb edir. Buna görə sülh zamanında görülməsi nəzərdə tutulan tədbirlər müəyyən ehtimallara əsaslanır.
- mənəvi tərbiyə və intizam anlayışının aşılınması, çətin şərtlərdə tapşırıqların icrası zamanı fərqli həyata keçirilir.

- ölkəni təhlükəsizliyinin təminində bəzi sahələrdə məhsuldarlıq prinsipi, ticari fəaliyyətlərdən fərqli şəkildə tətbiq olunur.

Stress anlayışı və onun növləri.

“Stres” sözü latın dilində “sıxıntı” və “əziyyət” mənasına gələn *strictus* sözündən törəmişdir. Mənşəyi XIV əsrə qədər gedib çıxan bu termin, İngilis dilinə Norman Fransız və Anglo-Sakson dilləri vasitəsilə daxil olmuşdur. Lüğət mənasında stres, tibb sahəsində istifadə edildiyi kimi, fərdin fizioloji və psixoloji işləməsinə pozan və ya narahat edən vəziyyət kimi təsvir olunur.

Stres həmçinin çətinlik, sıxıntı və gərginlik hallarını ifadə edir. Təbiət elmlərində isə, potensial deformasiyaya və ya zorlanmaya səbəb ola biləcək qüvvələri ifadə edən dəqiq bir elmi termin kimi istifadə olunur.

Fərqli sahələrdə stres müxtəlif mənalarda işlənir: mühəndislikdə daxili qüvvələrin ölçüsü, iqtisadiyyatda borclanmanın yaratdığı fiziki və zehni əlamətlər, psixologiyada isə fərdin resurslarını aşan vəziyyət tələblərinə reaksiyası kimi. Ümumilikdə, stres canlı orqanizmin təbii balansını pozan təsir və onun nəticəsi kimi qiymətləndirilir.

Hans Selye stressi “orqanizmin hər hansı bir stimula qarşısında öncədən müəyyən edilmiş reaksiyası” kimi tərif etmişdir. Cüceloğlu isə stressi “fiziki və sosial mühitdəki uyğunsuz şərait səbəbindən fərdin bədən və psixoloji sərhədlərini aşaraq sərf etdiyi səylər” kimi təsvir etmişdir.

Stres yalnız mənfi nəticələrə səbəb olmur; eyni zamanda performans artırmaq, diqqəti cəmləmək, enerjini yüksəltmək və qərar vermə bacarığını gücləndirmək kimi müsbət təsirləri də vardır. Belə stress növü “yaxşı stress” (eustress) adlandırılır.

Stress – orqanizmin daxili və ya xarici təzyiqlərə verdiyi fiziki, zehni və emosional adaptasiya reaksiyasıdır. Əsasən **qısa müddətli akut stress**, **tez-tez təkrarlanan epizodik akut stress** və **uzunmüddətli xroniki stress** olaraq təsnif edilir. Xroniki stress immunitet, ürək və ruhi sağlamlıq üzərində ciddi mənfi təsirlər yarada bilər.

Əsas stress növləri

Akut Stress: Ən çox rast gəlinən və qısa müddətli stress növüdür. Yaxın zamanda baş vermiş hadisələrdən və ya gələcək gözləntilərdən qaynaqlanır (məsələn, imtahan, qəfil əyləc). Adətən keçicidir, həyəcanlandırıcı və enerji artırıcı təsir göstərə bilər.

Epizodik Akut Stress: Akut stressin tez-tez ardıcıl yaşanmasıdır. Şəxs özünü davamlı xaotik, tələsik, gərgin və əsəbi hiss edə bilər. Bu, adətən həyatı düzgün təşkil edə bilməməkdən qaynaqlanır.

Xroniki Stress: Aylar və ya illər boyunca davam edən, şəxsin həyatına daimi təsir göstərən, ümitsizlik hissi yaradan, intensiv və davamlı stress növüdür. Yoxsulluq, xoşbəxt olmayan evlilik, işsizlik və ya həll edilməmiş travmalar xroniki stressə səbəb ola bilər. Sosial fərqliliklər və münasibətlərdən qaynaqlanan faktorlar (məsələn, irq, cinsiyyət, sosial sinif fərqləri), müəyyən sosial rollarda olan təzyiqlər (məsələn, iş həyatı, valideynlik, xəstə ailə üzvlərinə baxım), mühit və

cəmiyyətin yaratdığı stress (məsələn, yüksək cinayət nisbəti olan ərazi), gündəlik çətinliklər (məsələn uzun növbələr, tıxac, səs-küy).

Hərbi təşkilatlarda stress mənbələri əsasən üç kateqoriyaya bölünür:

1. **Təşkilat strukturu ilə bağlı stress:** Ailə bütövlüyünün qorunmaması, vəzifə yeri-nin dəyişməsi, rəhbərin idarəetmə anlayışı, iş vaxtının dəyişkənliyi.
2. **İş və əməliyyat mənbəli stress:** Məsuliyyət hissi, avadanlıq problemləri, texnolo-giyadan istifadə, hərbi əməliyyatlar.
3. **Fərdi mənbəli stress:** Hər bir fərdin şəxsi xüsusiyyətləri və həyat şərtləri ilə bağlı faktorlar.

Liderin stressi idarəetmə bacarığı və onun əhəmiyyəti.

Liderin stressi idarə etmə bacarığı, stressin idarə olunması fərdi və institusional səviyyədə həyata keçirilə bilər. Fərdi səviyyədə stressin idarə olunması üçün əsas prinsiplər:

- Stress əlamətlərinin vaxtında fərqlənmə və müdaxilə etmək.
- Səviyyənin analiz edilməsi və stressorların azaldılması.
- Aktiv başa çıxma və rahatlaşdırma bacarıqlarını öyrənmək.
- Aşağı stressli vəziyyətlərdə məşq edərək özünəinamı artırmaq (Michie, 2002: 68-69).

Təşkilati səviyyədə stressin idarə olunması üçün struktur və psixoloji müdaxilələr tələb olunur. Bunlar iş şəraitinin optimallaşdırılması, sosial dəstək sistemlərinin qurulması, işçilərin təhlükəli vəziyyətlərə uyğun təlimatlandırılması və stressin monitorinqini əhatə edir (Michie, 2002: 70; Health and Safety Executive, 2000: 3).

Stress və onun qarşısının alınması üzrə tədbirlər.

Hərbi qulluqçunun döyüşdə yaşadığı emosional halı stress kimi dəyərlən-dirmək olar. Stress, insanın ona zərərli olan hər bir şeyə biokimyəvi, fizioloji, psixoloji və davranış reaksiyalarının kompleksidir. Stress nəzəriyyəsinin müəllifi, kanadalı alim Q.Selyenin sözlərinə görə, stress – orqanizmin ona qarşı irəli sürülmüş istənilən tələblərə uyğunlaşmağa və çətinliyin öhdəsindən gəlməyə kömək edən, qeyri-spesifik cavabıdır.

Subyektiv olaraq stress-qorxu, həyəcan, təlaş, hiddət, təqsirkar olma (küşmə), qüssə, eyforiya, ümitsizlik, fəvqəladə yorğunluq və s. kimi dərk edilir. Stressin bir neçə dərəcələri qeyd olunur.

Bunlardan biokimyəvi, fizioloji (ağ ciyərdə – oksigen həcmnin artması, göz-lərdə – itilik və uzaqgörmənin artması, arteriyaların daralması – qan təzyiqi, əzələlə-rin güclənməsi və s.), psixofizioloji, psixoloji (dərk etmə qabiliyyətinin daralması, fikirlərin təhlükəyə cəmlənməsi, həyəcan hissi və motivasiya) və sosial-psixoloji dərəcələri göstərmək olar.

Hərbi qulluqçunun döyüş zamanı neqativ hissləri yaşamasının pik həddi müxtəlif vaxtlarda fərqli şəkildə dəyişir. Bir sıra tədqiqatlarda müəyyən edilib ki, təxminən 30% hərbi qulluqçu döyüşdən əvvəl, 35% döyüşün gedişində və 15% isə döyüşdən sonra qorxu hiss edir. Hərbi qulluqçuların döyüş şəraitində stress vəziyyətində mənfi duyğuları arasında qorxu əhəmiyyətli yer tutur. Qorxu – insanın bioloji və sosial mövcudluğuna təhlükə vəziyyətində yaranan real və ya xəyali təhlükə mənbəyinə yönəlmiş emosiyadan ibarət olur. Qorxunun bir neçə formasını fərqləndirirlər: vahimə, təlaş, nigarəncilik, affektiv qorxu, fərdi və qrup halında çaxnaşma (panika). Sadəliklə hissələrin içərisində ən təhlükəli – qrup halında olan təlaşdır. Bu hiss qarşılıqlı yoluxma prosesində yayılmağa başlayır, tədricən artmaqda davam edir, şəraiti düzgün qiymətləndirmə, daxili imkanların səfərbər edilməsi qabiliyyətlərinin və birgə fəaliyyətlərin məqsədyönlülüynün itirilməsi ilə müşayiət olunur. [5].

Çaxnaşmanın katalizatorları kimi çıxış edən hay-küçülər liderlik əlamətləri olan, lovğa, öz hərəkətlərinin doğru və düzgün olmasına yanlış inam hissi olan, yüksək psixosomatik keçiricilik qabiliyyəti olan, təsirli hərəkətləri və hipnoz gücünə malik qışqırığı olan hərbi qulluqçulardır. Onların bu dırnaqarası bacarığı, qısa zamanda böyük sayda insanları yoluxdura və onların fəaliyyətini tamamilə poza bilər. Bir çox hallarda, distress, psixi proseslərin pozulması, mənfi emosiyaların əmələ gəlməsi, hərəkətlərin koordinasiyasının pozulması, şəxsiyyətin qısa və

uzunmüddətli şəkildə haldan–hala düşməsi ilə müşayiət olunur. Onun əsas göstəricisi kimi yorğunluq önə çıxır.

Yorğunluq hərbi qulluqçunun fəaliyyətlərinin effektivliyinə mənfi təsir edir, hissiyyatın, diqqətin, yaddaşın və düşünmə qabiliyyətinin pozulmasına gətirib çıxarır. Amerikalı mütəxəssislərin bu sahədə tədqiqatları, yorğunluğun əsas səbəbi kimi yuxu rejiminin pozulmasını göstərir. Müəyyən edilib ki, yuxusuz halda üç sutka ərzində aktiv şəkildə fəaliyyət hərbi qulluqçular, yorğunluğun artması səbəbi ilə, dördüncü sutkada döyüş qabiliyyətini tam olaraq itirəcəklər. Ardıcıl olaraq altı sutka ərzində, sutkada 1,5 saat yuxu yatan hərbi qulluqçuların döyüş qabiliyyəti 50% aşağı düşəcəkdir. Sutkada üç saat yuxu imkanı olan hərbi qulluqçularda isə doqquz və daha çox sutka ərzində ən yüksək (91%-ə qədər) döyüş qabiliyyəti saxlanılır. Döyüşün gedişində hərbi qulluqçuların fəaliyyətlərinin xüsusiyyətləri, onların fərdi keyfiyyətləri, hazırlıq səviyyəsi, bölmələrin döyüş ahəngi, komandirlərin nüfuzu, döyüş itkilərinin həcmi və nisbəti həmçinin düşmən qoşunlarının fəaliyyətlərinin xarakteri ilə müəyyən edilir. Döyüş meydanında bir neçə hərbi qulluqçu qorxaqlıq göstərsə, orada həmin anda olan insan sayı nə qədər çox olarsa, onlar bir o qədər çox dəhşətli və vahiməli qorxunun təsiri altına düşürlər. [6].

Onları bürüyən qorxu, çoxsaylı şayiələr və qorxaq çıxışlar hesabına artır, utandırıcı hərəkətlərlə çoxalır, məyus və azğınlaşmış simaları gördükdə isə daha da güclənir. Qədim yunan filosofu Platonun dediyi kimi, qorxu – bədbəxtliyin gözlənilməsinə səbəb olan ruhun sarsıntısıdır. Belə bir vəziyyətdə komandirlər tabelikdə olanlara nə qədər çox cəsarətli və ürəkli olmağı əmr etsələr də, sonuncular öz vəziyyətlərinin bir o qədər də ümitsiz olduğunu hesab edəcəklər.

Alman hərbi psixoloqu E.Dinter öz araşdırmalarında qeyd edir ki, əsgərlərə, öz qrupunun etibarını itirmək, cəsarətsizlik səbəbindən mənəvi təcrid olunma qorxusu hər bir şeydən çox təsir edir və şücaət göstərməyə imkan yaradır. Hesab edilir ki, öz yoldaşlarının lazımı anda köməyə gələcəklərinə olan inam hissi, hər bir hərbi qulluqçunun qətiyyətli və fədakar hərəkətlərinin vacib şərtlərindəndir.

Hələ eramızdan əvvəl VI –V əsrlərdə qədim Çin sərkərdəsi və hərbi nəzəriyyəçisi Sun-Tzu yazırdı: “...hamı bir məqsəddə cəmləndikləri zaman, cəsarətli olanlar tək halda hücumla atıla bilmir, qorxaqlar isə tək halda geriye çəkilmə bilmir”. Deyilənlərdən belə nəticə çıxarmaq olar ki, kollektiv ruh hissinin mövcudluğu, başqa sözlə, kütləvilik halı döyüş meydanında insanların bu və ya digər hərəkətlərini formalaşdırır, onlarda bir-birinin bəhsinə fəaliyyətlər göstərməkdə yarışma hissi yaradır. Vətən müharibəsi zamanı ordumuzun əsgərləri döyüş meydanında qəhrəmanlıq göstərmək və düşmən mövqelərini əldə etmək uğrunda yarışdılar. Bu sağlam rəqabət hissi, ordumuzu və ümumilikdə xalqımızı, uğrunda çalışdığı qələbəyə anbaan yaxınlaşdırırdı.

Bu döyüş ruhunu yüksək səviyyədə saxlamaq məqsədilə ordumuzda Ümummilli lider Heydər Əliyevin zəngin həyat yolu və fəaliyyəti, dövlət və ordu quruculuğu, milli şüurun dirçəlişi, milli ideologiyanın inkişafı, gənclərin hərbi vətənpərvərlik tərbiyəsi və digər sahələrdəki siyasi irsi dərinlən öyrənilir və hərbiçilər arasında təbliğ edilir. Ulu Öndərimiz çox gözəl bilirdi ki, ordunun mənəvi-psixoloji durumunu yüksəltmədən itkilərin yerini doldurmaq mümkün olmayacaq. Ona görə də Orduda Ulu Öndər Heydər Əliyevin başlatdığı ilk iş məhz hərbi hissələrdə mənəvi ab-havanın sağlamlaşdırılması, şəxsi heyətin vahid komandanlıq altında idarə edilməsinə yönəldildi. Beləliklə, nəzəri və praktiki əsaslara söykənən ordu quruculuğunun formalaşması prosesi başladı. Biz indi bunun müsbət nəticələrini aydın görürük. Ümummilli lider Heydər Əliyevin müəyyən etdiyi bu xətti Ali Baş Komandan İlham Əliyev çox uğurla davam etdirir. Bütün sahələrdə olduğu kimi, Azərbaycan Ordusunda da dinamik inkişaf gedir. Dövlətimizin başçısının diqqəti sayəsində əsgərin döyüş əzmi daha da artır. Döyüşçü Ali Baş Komandanını səngərdə görəndə sevinir. Prezidentimizin dəfələrlə cəbhə bölgələrinə səfərini, əsgərlərlə oturub çörək kəsməsini ən yaxşı nüsxə kimi göstərmək olar Bütün bunlar döyüşən əsgərin mənəvi- psixoloji vəziyyətinin yüksək səviyyədə saxlanmasının əsas istiqamətləridir.

Döyüşün başqa bir əsas növü də müdafiədir. Emosional cəhətdən, müdafiə döyüşləri, bu döyüşlərin davamiyyətinə mütənəsib olaraq, müdafiə olunanların öz döyüş imkanlarına inamsızlığı,

şəxsi acizliyi və vəziyyətin çıxılmaz olması hisslərinin güclənməsi ilə fərqlənir. Bir qayda olaraq, uğursuzluğa görə bütün məsuliyyət komandirlərin üzərində olduğundan, onların nüfuzunun aşağı düşməsi qaçılmaz olur. Bu isə nəticə etibarilə, döyüş şəraitinin müsbət dəyişə biləcəyinə inamsızlığın, ruh düşkünlüyünün, əsəbiliyin və bədbinliyin (pessimizm) ümumən artmasına səbəb olur. Belə bir halda düşmən tərəfin psixoloji diversiyalarının (təbliğat vərəqələrinin yayılması, səsli və radio–yayımların aparılması və s.) effektivliyinin artması və vahiməli şeyiələrin dolaşması üçün əlverişli şərait yaranır. Davranış cəhətdən, müdafiə hərbi əməliyyatları hərbi qulluqçuların hərbi intizamının idarə olunmasının aşağı düşməsi və bölmələrin mütəşəkkilliyinin zəifləməsi ilə xarakterizə olunur. Psixoloqlara görə, hərbi qulluqçuların müdafiədə psixi vəziyyəti və davranışları, bütünlüklə mövqelərin mühəndis təminatının keyfiyyəti, döyüş sursatı və fərdi müdafiə vasitələri ilə təminatı, qidalanması, vaxtaşırı istirahəti, bekarçılığa, sərxoşluğa, pozğunluğa və düşkün əhval-ruhiyyəyə yol verməsi ilə müəyyən olunur. Bu cür halların vaxtında və qəti şəkildə qarşısının alınması komandirlərin əsas vəzifəsi olmalıdır. Bunun üçün həm inzibati tədbirlərdən, həm də mütəmadi təlim və hərbi oyunlardan bacarıqla istifadə etmək lazımdır. Deyilənə misal olaraq, İran şahı Kambisin oğlu Kirə verdiyi nəsihəti göstərmək olar. O deyirdi: “Qarşıya qoyulacaq tapşırıqların yerinə yetirilməsinə hazır olmaq üçün ordu, düşmənin zərərinə, özünün isə xeyrinə yönələn fəaliyyətləri heç bir vaxt dayandırmamalıdır. Mənim oğlum, bir fəaliyyətsiz insanı yedirtmək çətinidir, bütün bir ailəni yedirtmək daha çətinidir, lakin ən çətini, gününü boş və mənasız keçirən ordunu saxlamaqdır. Axı ordu çox sayda insanlardan ibarətdir, yürüşə çıxanda özləri ilə çox az azuqə götürürlər, yürüşdə əldə etdiklərini isə ən bədxərc şəkildə israf edirlər. Ona görə də, heç bir vaxt ordunu fəaliyyətsiz qoymaq olmaz”.

Döyüş əməliyyatlarının aparılmasının psixoloji cəhətdən ən çətin elementlərindən biri də gecə döyüşüdür. Gecə döyüşlərinin döyüşçülərin psixoloji imkanlarının inkişaf etdirilməsində istifadə olunmasına dair ilk cəhdlər hələ qədim zamanlarda Heradot tərəfindən təsvir edilib. Plutarx yazırdı ki, “Makedoniyalı İsgəndərin Asiyaya yürüşü zamanı, əsgəri cəhətdən əla hazırlanmış makedoniyalı döyüşçülər, zahirən qorxunc görünən (iri cüssəli, pırtlaşıq saçlı, saqqallı, qərribə geyimdə) tacik əsgərləri qarşısında qorxu hiss edirdilər. Döyüşdə qorxu amilini xaric etməyə cəhd edən bir çox hərbi rəhbərlər makedoniyalı İsgəndərə düşmənlə döyüşləri gecə vaxtı aparmağı təklif edirdilər”.

“Hərb sənəti” (The Art of War) əsərinin müəllifi olan Sun Tzu hərbi liderlik haqqında çox mühüm prinsiplər irəli sürmüşdür. Liderlik yalnız komandanlıq etmək deyil, həm də strategiya qurmaq, insanları idarə etmək və vəziyyətə uyğun qərar vermək bacarığı kimi təqdim edilir. Aşağıda əsərdə liderliklə bağlı əsas fikirlər sistemləşdirilmiş şəkildə verilmişdir.

1. Liderin əsas keyfiyyətləri - uğurlu hərbi rəhbər aşağıdakı beş əsas keyfiyyətə malik olmalıdır:

- **Müdrilik (hikmət)** – vəziyyəti düzgün təhlil etmək və uzaqgörən qərarlar vermək bacarığı.
- **Etibarlılıq** – əsgərlərin komandirə güvənməsi və onun sözünə inanması.
- **Humanistlik** – əsgərlərin rifahını düşünmək və onlara qayğı göstərmək.
- **Cəsarət** – riskli vəziyyətlərdə belə qərar vermək və məsuliyyət daşımaq.
- **Nizam-intizam** – orduda qayda və idarəetməni təmin etmək.

2. Liderin strateji düşüncə bacarığı - liderin əsas vəzifələrindən biri **müharibəni başlamadan əvvəl qazanmaq** kimi təqdim olunur. Bunun üçün lider: düşməni və öz qüvvələrini düzgün qiymətləndirməli, mühit və şəraiti təhlil etməli, müharibə planını əvvəlcədən hazırlamalıdır.

3. Nümunəvi rəhbərlik - əsgərlərə şəxsi nümunə göstərməli, ədalətli davranmalı, mükafat və cəza sistemini balanslı tətbiq etməlidir. Əsgərlər komandirin ədalətli və qətiyyətli olduğunu gördükdə ona sadıq olurlar.

4. Ordunun motivasiyası və idarə olunması - liderin vacib vəzifələrindən biri ordunun **ruh yüksəkliyini və döyüş qabiliyyətini qorumaqdır**. Bunun üçün: əsgərlərlə düzgün ünsiyyət qurmaq, onların ehtiyaclarını nəzərə almaq, vahid məqsəd yaratmaq lazımdır. Əsgərlər liderə güvəndikdə və onun məqsədini paylaşıqda ordunun gücü artır.

5. Çeviklik və situasiya rəhbərliyi - liderlik **situasiyaya uyğun dəyişmə qabiliyyəti** ilə də xarakterizə olunur. Yəni lider: sabit və dəyişməz taktikalara bağlı qalmamalı, vəziyyətə uyğun yeni üsullar tətbiq etməlidir.

6. Mühəribənin idarə edilməsində məsuliyyət - uğursuzluqların əsas səbəbi çox vaxt **liderin səhv qərarlarıdır**. Buna görə də komandir: hərbi əməliyyatları diqqətlə planlaşdırmalı, emosional qərarlardan qaçmalı, dövlət rəhbərliyi ilə ordunun maraqları arasında balans yaratmalıdır. [7].

Nəticə

Hərbi mühitdə liderlik və stress anlayışlarının nəzəri-konseptual əsaslarının təhlili göstərir ki, bu iki faktor hərbi fəaliyyətin səmərəliliyinə və şəxsi heyətin peşə hazırlığına birbaşa təsir edən əsas elementlərdəndir. Liderlik hərbi strukturlarda yalnız idarəetmə funksiyası deyil, eyni zamanda şəxsi heyətin motivasiyasının artırılması, komanda ruhunun formalaşdırılması və qərarvermə proseslərinin effektiv təşkili baxımından həlledici rol oynayır. Müxtəlif liderlik nəzəriyyələri (xüsusilə situasiyalı və transformasional yanaşmalar) hərbi mühitin dinamik və yüksək riskli şəraitinə uyğun olaraq lider davranışlarının çevikliyini ön plana çıxarır.

Digər tərəfdən, stress hərbi xidmətin ayrılmaz komponenti kimi çıxış edir və döyüş, təlim və gündəlik xidmət şəraitində yaranan psixoloji və fizioloji yüklənmələr nəticəsində formalaşır. Stressin düzgün idarə olunmaması şəxsi heyətin performansını zəiflədə, qərarvermə qabiliyyətini azalda və ümumi döyüş hazırlığına mənfi təsir göstərə bilər. Buna görə də stressin idarə olunması strategiyaları, psixoloji dayanıqlılıq və adaptasiya bacarıqları hərbi personal üçün mühüm əhəmiyyət kəsb edir.

Nəticə etibarilə, hərbi mühitdə effektiv liderlik yalnız komandanın idarə olunmasını deyil, həm də stress faktorlarının düzgün qiymətləndirilməsi və idarə edilməsini tələb edir. Bu baxımdan, liderlərin psixoloji biliklərə malik olması, stressin təsirlərini dərk etməsi və komanda üzvlərinin emosional vəziyyətini nəzərə alması ümumi fəaliyyətin optimallaşdırılmasına şərait yaradır. Beləliklə, liderlik və stressin qarşılıqlı əlaqəsi hərbi mühitdə uğurlu fəaliyyətin təmin olunmasında əsas nəzəri və praktik amillərdən biri kimi çıxış edir.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Tahirov R.K. “İdarəetmə və liderlik” (dərs vəsaiti). - Bakı: Hərbi nəşriyyat, – 2025. – 343 səhifə.
2. Əliyev, H. Ə. “Hərbi psixologiya”. Bakı: Hərbi Nəşriyyat, 2012.
3. Məmmədov, R. C. “Liderlik nəzəriyyələri”. Bakı: Elm və Təhsil, 2018.
4. Quliyev, S. M. “İdarəetmənin əsasları və liderlik”. Bakı: Azərbaycan Universiteti Nəşriyyatı, 2016.
5. Abbasov, A. M. “Psixologiya”. Bakı: Təhsil Nəşriyyatı, 2015.
6. Mustafayev, N. Ə. “Stress və onun idarə olunması”. Bakı: Elm, 2017.
7. Yukl, G. (2013). Leadership in Organizations. Pearson.
8. Lazarus, R. S., & Folkman, S. (1984). Stress, Appraisal, and Coping. Springer.

HEYDƏR ƏLİYEV İDEYALARI VƏ STRATEJİ DÖVLƏT İDARƏETMƏSİ

Anar Nadir oğlu İsmayilov
müəllim

anar.ismayilov@mdu.edu.az

Mingəçevir Dövlət Universiteti

Xülasə

Dövlət idarəetməsində strateji yanaşmanın tətbiqi müasir dövrdə siyasi sabitliyin möhkəmləndirilməsi, sosial-iqtisadi inkişafın davamlı xarakter alması və idarəetmə mexanizmlərinin effektivliyinin yüksəldilməsi baxımından mühüm əhəmiyyətə malikdir.

Azərbaycan dövlətçiliyinin formalaşması və inkişafında xüsusi rolu olan Heydər Əliyevin siyasi fəaliyyəti və idarəçilik təcrübəsi uzunmüddətli planlaşdırmaya əsaslanan idarəetmə modelinin təşəkkülünə ciddi təsir göstərmişdir. Bu kontekstdə tədqiqatın əsas məqsədi Heydər Əliyevin dövlətçilik konsepsiyası çərçivəsində strateji idarəetmənin mahiyyətini müəyyənləşdirmək və həmin yanaşmanın müasir idarəetmə sistemində rolunu qiymətləndirməkdir.

Tədqiqat prosesində tarixi yanaşma, müqayisəli təhlil, məzmun analizi və elmi ümumiləşdirmə metodlarından istifadə edilmiş, dövlət quruculuğu çərçivəsində strateji planlaşdırmanın əsas istiqamətləri sistemli şəkildə təqdim olunmuşdur. Aparılan təhlillər göstərir ki, idarəetmədə ardıcılığın qorunması, dövlət institutlarının gücləndirilməsi, milli maraqların prioritet istiqamət kimi müəyyən edilməsi və institusional mexanizmlərin təkmilləşdirilməsi bu idarəetmə modelinin əsas xüsusiyyətlərini təşkil edir. Eyni zamanda, uzunmüddətli inkişaf strategiyalarının hazırlanması, hüquqi dövlət prinsiplərinin tətbiqi və sosial sabitliyin təmin edilməsi strateji yanaşmanın vacib elementləri kimi çıxış edir.

Ümumiləşdirilmiş nəticələr göstərir ki, Heydər Əliyevin dövlətçilik ideyalarına əsaslanan strateji idarəetmə modeli müasir Azərbaycan dövlətinin inkişafında mühüm rol oynayır. Bu yanaşma idarəetmədə sistemliliyin artırılmasına, dövlət institutlarının fəaliyyətinin təkmilləşdirilməsinə və davamlı inkişaf istiqamətlərinin müəyyən edilməsinə həm nəzəri, həm də praktik baxımdan əhəmiyyətli töhfə verir.

Açar sözlər: Heydər Əliyev, strateji idarəetmə, dövlətçilik, dövlət idarəetməsi, siyasi irs, dövlət quruculuğu, milli dövlətçilik ideyaları

Giriş. Müasir mərhələdə dövlət idarəetməsi sahəsində müşahidə olunan transformasiya prosesləri strateji yanaşmanın tətbiqini zəruri edən başlıca amillərdən biri kimi qiymətləndirilir. Qlobal integrasiya tendensiyaları, regional təhlükəsizlik çağırışları və sosial-iqtisadi inkişafın sürətləndirilməsi tələbi dövlət idarəetməsində uzunmüddətli planlaşdırmanın, resursların optimal bölüşdürülməsinin və məqsədyönlü qərar qəbul etmə mexanizmlərinin əhəmiyyətini artırmışdır. Bu kontekstdə strateji idarəetmə dövlət siyasətinin prioritetlərinin müəyyənləşdirilməsinə, institusional sabitliyin qorunmasına və davamlı inkişafın təmin olunmasına yönəlmiş kompleks idarəetmə yanaşması kimi səciyyələndirilir. Elmi ədəbiyyatda həmin yanaşma dövlətin inkişaf istiqamətlərinin əvvəlcədən müəyyən edilməsi, idarəetmədə sistemliliyin gücləndirilməsi və milli maraqların qorunması ilə əlaqələndirilir [1,2].

Azərbaycan dövlətçiliyinin müasir inkişaf mərhələsində Heydər Əliyevin siyasi fəaliyyəti və idarəetmə baxışları strateji yanaşmanın formalaşması baxımından xüsusi yer tutur. Onun dövlətçilik konsepsiyasında güclü dövlət institutlarının təşkili, hüquqi dövlət prinsiplərinin möhkəmləndirilməsi, milli maraqların prioritet istiqamət kimi müəyyən edilməsi və uzunmüddətli inkişaf strategiyasının həyata keçirilməsi əsas istiqamətlər kimi önə çəkilmişdir. Bu yanaşma idarəetmə sistemində sabitliyin qorunmasına, struktur islahatlarının mərhələli şəkildə reallaşdırılmasına və dövlət siyasətində ardıcılığın təmin olunmasına imkan yaratmışdır. Tədqiqatlarda qeyd olunur ki, müstəqillik dövründə həyata keçirilən institusional dəyişikliklər və sosial-iqtisadi proqramlar strateji planlaşdırma prinsiplərinə əsaslanmış, nəticədə dövlət quruculuğu prosesinin sistemli inkişafına mühüm təkan verilmişdir [3–5].

Strateji dövlət idarəetməsi sosial-iqtisadi inkişaf prioritetlərinin müəyyən edilməsi, idarəetmə mexanizmlərinin effektivliyinin yüksəldilməsi və cəmiyyətin sabit inkişafının təmin olunması baxımından mühüm əhəmiyyət daşıyır. Bu baxımdan Heydər Əliyevin dövlətçilik ideyaları müasir idarəetmə sistemində strateji planlaşdırmanın həyata keçirilməsi, dövlət siyasətində ardıcılığın təmin edilməsi və institusional inkişafın gücləndirilməsi üçün metodoloji baza kimi qiymətləndirilir. Strateji yanaşmanın tətbiqi milli dövlətçilik ənənələrinin möhkəmləndirilməsinə, siyasi sabitliyin qorunmasına və uzunmüddətli inkişaf istiqamətlərinin müəyyən olunmasına xidmət edən aktual idarəetmə prinsipi kimi çıxış edir.

Tədqiqatın əsas məqsədi Heydər Əliyevin dövlətçilik ideyaları kontekstində strateji dövlət idarəetməsinin mahiyyətini araşdırmaq və bu yanaşmanın müasir Azərbaycan idarəetmə sistemində

yerini müəyyənləşdirməkdən ibarətdir. Müəyyən olunmuş məqsədə uyğun olaraq dövlətçilik ideyalarının başlıca istiqamətlərinin təhlili, strateji idarəetmə prinsiplərinin sistemli şəkildə ümumiləşdirilməsi və bu modelin müasir idarəetmə praktikasına təsirinin qiymətləndirilməsi tədqiqatın əsas vəzifələri kimi müəyyən edilmişdir.

Material və metodlar. Tədqiqatın metodoloji bazasını Heydər Əliyevin dövlətçilik ideyaları kontekstində strateji dövlət idarəetməsinin formalaşma xüsusiyyətlərinin öyrənilməsinə yönəlmiş kompleks yanaşma təşkil edir. Araşdırmanın nəzəri və empirik əsasları rəsmi dövlət sənədləri, elmi monoqrafiyalar, dövrü elmi jurnallar, analitik hesabatlar və arxiv materialları əsasında formalaşdırılmışdır. Eyni zamanda, müstəqillik dövründə qəbul olunmuş inkişaf proqramları, dövlət idarəetməsi sahəsində həyata keçirilən institusional dəyişiklikləri əks etdirən sənədlər, eləcə də strateji planlaşdırmaya dair konseptual materiallar tədqiqatın informasiya bazasına daxil edilmişdir. Seçilmiş mənbələr strateji idarəetmə prinsiplərinin formalaşması və tətbiqi baxımından sistemli şəkildə qruplaşdırılmış, müxtəlif dövrlər üzrə müqayisəli təhlil aparılmışdır [1,2].

Tədqiqat materialları. Araşdırma çərçivəsində Heydər Əliyevin dövlətçilik baxışlarını əks etdirən çıxışları, proqram xarakterli nitqləri, normativ-hüquqi aktları, dövlət quruculuğu prosesinə dair analitik materialları və mövzu ilə bağlı elmi tədqiqatlar təhlilə cəlb olunmuşdur. Bununla yanaşı, strateji idarəetmə sahəsində nəzəri yanaşmaları əhatə edən humanitar elmlər üzrə nəşrlər, idarəetmə nəzəriyyəsinə dair mənbələr və siyasi tarix istiqamətində aparılmış araşdırmalar da nəzərdən keçirilmişdir. Toplanmış materiallar mövzunun məzmununa uyğun şəkildə qruplaşdırılmış, dövlət idarəetmə modelinin inkişaf mərhələləri və strateji yanaşmanın formalaşma xüsusiyyətləri üzrə sistemli formada ümumiləşdirilmişdir [3,4].

Tədqiqat üsulları. Tədqiqatda tarixi yanaşma, müqayisəli təhlil, sistemli analiz, məzmun təhlili və elmi ümumiləşdirmə metodlarından istifadə edilmişdir. Tarixi yanaşma əsasında dövlət idarəetməsi sahəsində həyata keçirilən islahatların ardıcılığı və onların strateji mahiyyəti müəyyənləşdirilmişdir. Müqayisəli təhlil müxtəlif dövrlərdə tətbiq olunan idarəetmə mexanizmlərinin fərqli xüsusiyyətlərini üzə çıxarmağa imkan yaratmışdır. Sistemli analiz metodu isə idarəetmə strukturunun elementləri arasındakı qarşılıqlı əlaqələrin qiymətləndirilməsi məqsədilə tətbiq olunmuşdur.

Məzmun təhlili çərçivəsində rəsmi sənədlər, strateji proqramlar və elmi mənbələr araşdırılmış, strateji idarəetmənin əsas istiqamətləri müəyyən edilmişdir. Elmi ümumiləşdirmə metodu vasitəsilə əldə olunan nəticələr sistemləşdirilmiş və Heydər Əliyev ideyalarının strateji dövlət idarəetməsi kontekstində rolu əsaslandırılmışdır. Bu metodların kompleks şəkildə tətbiqi tədqiqat obyektinin humanitar elmlər prizmasından hərtərəfli öyrənilməsinə imkan yaratmışdır [5,6].

Məlumatların təhlili. Toplanmış materialların emalı mərhələsində strateji idarəetmənin əsas komponentləri müəyyənləşdirilmiş, institusional inkişaf, siyasi sabitliyin təmin olunması, hüquqi dövlət quruculuğu və uzunmüddətli inkişaf strategiyası kimi amillər tematik istiqamətlər üzrə qruplaşdırılmışdır [6,8,9]. Aparılan təhlil nəticəsində strateji idarəetmə modelinin formalaşmasına təsir göstərən əsas faktorlar müəyyən edilmiş, əldə olunan nəticələr ümumiləşdirilərək tədqiqatın məqsədinə uyğun şəkildə təqdim olunmuşdur. Beləliklə, istifadə edilən mənbələr və metodoloji yanaşmalar Heydər Əliyev ideyalarına əsaslanan strateji dövlət idarəetməsinin formalaşma xüsusiyyətlərinin elmi əsaslarla qiymətləndirilməsinə imkan yaratmışdır.

Nəticələr. Aparılan təhlillər nəticəsində Heydər Əliyevin dövlətçilik ideyalarına əsaslanan strateji dövlət idarəetməsinin əsas istiqamətləri müəyyən edilmiş və bu yanaşmanın dövlət quruculuğu prosesinə təsiri sistemli şəkildə dəyərləndirilmişdir. Mənbələrin müqayisəli təhlili göstərir ki, strateji idarəetmə prinsipləri daha çox dövlət institutlarının gücləndirilməsi, siyasi sabitliyin təmin olunması, sosial-iqtisadi inkişafın planlı şəkildə həyata keçirilməsi və milli maraqların prioritet kimi müəyyən edilməsi istiqamətlərində özünü aydın şəkildə büruzə vermişdir. Aparılan araşdırmalar bu idarəetmə modelinin mərhələli şəkildə formalaşdığını və idarəetmə sistemində institusional xarakter daşdığını təsdiqləyir [7,8].

Strateji idarəetmə istiqamətlərinin struktur təhlili. Toplanmış materialların ümumiləşdirilməsi nəticəsində strateji dövlət idarəetməsinin əsas komponentləri müəyyən edilərək sistemli şəkildə təqdim olunmuşdur. Bu komponentlər idarəetmədə kompleks yanaşmanın tətbiqi, hüquqi dövlət prinsiplərinin gücləndirilməsi, sosial-iqtisadi sabitliyin qorunması, institusional inkişafın təşviqi və milli təhlükəsizlik prioritetlərinin təmin edilməsi kimi əsas istiqamətləri əhatə edir [6; 7; 9; 10]. Aparılmış təhlil nəticələrinin ümumiləşdirilmiş göstəriciləri cədvəl 1-də təqdim olunur.

Cədvəl 1. Strateji dövlət idarəetməsinin əsas istiqamətləri və təsir göstəriciləri

İstiqamət	Əsas məzmun	İdarəetməyə təsiri	Qiymətləndirmə göstəricisi (%)
Dövlət institutlarının gücləndirilməsi	İdarəetmə strukturunun təkmilləşdirilməsi	Sabit idarəetmə sistemi	24
Sosial-iqtisadi inkişaf strategiyası	Uzunmüddətli planlaşdırma	Davamlı inkişaf	21
Hüquqi dövlət quruculuğu	Normativ-hüquqi bazanın inkişafı	İdarəetmədə şəffaflıq	18
Milli təhlükəsizlik və sabitlik	Siyasi sabitliyin təmin olunması	Dövlətçilik möhkəmliyi	20
Regional inkişaf siyasəti	Tarazlı inkişaf modeli	Sosial tarazlıq	17

Cədvəldə göstərilən nəticələrə əsasən strateji idarəetmə modelində dövlət institutlarının gücləndirilməsi və sosial-iqtisadi inkişafın planlaşdırılması prioritet istiqamətlər kimi çıxış edir. Bu göstəricilər strateji yanaşmanın idarəetmədə sistemli xarakter daşdığını nümayiş etdirir [3; 4; 5].

Strateji idarəetmə modelinin mərhələlər üzrə təhlili. Tədqiqatın nəticələrinə görə strateji dövlət idarəetməsi modelinin formalaşması mərhələli xarakterə malikdir. Bu mərhələlər dövlət quruculuğu prosesinin təşkili, institusional sabitliyin möhkəmləndirilməsi və inkişaf strategiyalarının həyata keçirilməsi kimi əsas istiqamətlər üzrə qruplaşdırılmışdır [1; 6; 7; 9].

Cədvəl 2. Strateji idarəetmənin mərhələləri üzrə müqayisəli göstəricilər

Mərhələ	Xüsusiyyət	Nəticə	Effektivlik göstəricisi (%)
Dövlət quruculuğu mərhələsi	İdarəetmə sisteminin formalaşdırılması	Struktur sabitliyi	28
Sabitləşmə mərhələsi	Siyasi və iqtisadi sabitlik	İdarəetmədə ardıcılıq	34
İnkişaf mərhələsi	Strateji proqramların tətbiqi	Davamlı inkişaf	38

Bu nəticələr göstərir ki, strateji idarəetmə modelinin inkişaf mərhələsində effektivlik göstəriciləri daha yüksək olmuşdur. Bu isə uzunmüddətli planlaşdırmanın idarəetmədə mühüm rol oynadığını göstərir [3; 4; 10].

Statistik ümumiləşdirmə. Aparılan təhlillər göstərir ki, strateji idarəetmə prinsiplərinin tətbiqi bir sıra göstəricilər üzrə özünü aydın şəkildə büruzə vermişdir [1; 6; 7; 10]:

1. idarəetmədə institusional sabitliyin səviyyəsində 30%-dən artıq artım müşahidə olunmuşdur;
2. strateji planlaşdırma mexanizmlərinin tətbiq dairəsi genişlənmişdir;
3. sosial-iqtisadi inkişaf proqramlarının ardıcıl icrası təmin edilmişdir;
4. dövlət idarəetməsində sistemli yanaşmanın rolu güclənmişdir; uzunmüddətli inkişaf strategiyalarının həyata keçirilməsi daha intensiv xarakter almışdır.

Ümumilikdə əldə edilən nəticələr göstərir ki, Heydər Əliyevin dövlətçilik ideyalarına əsaslanan strateji dövlət idarəetməsi modeli dövlət quruculuğu prosesində sistemliliyin təmin

olunmasına, idarəetmədə sabitliyin möhkəmləndirilməsinə və davamlı inkişafın həyata keçirilməsinə mühüm təsir göstərmişdir [1; 5; 6].

Müzakirə

Təhlil nəticələri göstərir ki, Heydər Əliyevin dövlətçilik baxışlarına əsaslanan strateji idarəetmə yanaşması dövlət quruculuğu prosesində institusional sabitliyin gücləndirilməsinə və idarəetmədə sistemli fəaliyyətin formalaşmasına əhəmiyyətli təsir göstərmişdir. Müəyyən olunmuş göstəricilər strateji planlaşdırma, dövlət institutlarının təkmilləşdirilməsi və sosial-iqtisadi prioritetlərin müəyyən edilməsi kimi istiqamətlərin bu idarəetmə modelinin əsas elementlərini təşkil etdiyini nümayiş etdirir. Bu yanaşma idarəetmənin mərhələli inkişafını təmin etmiş, uzunmüddətli proqramların reallaşdırılması üçün zəruri təşkilati və hüquqi mühitin formalaşmasına şərait yaratmışdır. Eyni zamanda əldə olunan nəticələr strateji idarəetmənin institusional xarakter daşdığını və idarəetmə prosesində davamlılığın təmin edilməsinə yönəldiyini göstərir.

Nəticələrin mövcud elmi araşdırmalarla müqayisəsi strateji dövlət idarəetməsinin əsas xüsusiyyətlərinin dövlət siyasətində ardıcılığın qorunması, idarəetmədə sistemli yanaşmanın tətbiqi və institusional inkişafın gücləndirilməsi ilə bağlı olduğunu təsdiqləyir. Bir sıra tədqiqatlarda strateji planlaşdırmanın tətbiqi idarəetmədə səmərəliliyin artmasına və sosial-iqtisadi inkişafın daha məqsədyönlü şəkildə həyata keçirilməsinə imkan verən mühüm amil kimi qiymətləndirilir. Bu baxımdan əldə olunan nəticələr dövlət institutlarının möhkəmləndirilməsi və hüquqi dövlət prinsiplərinin gücləndirilməsinin idarəetmədə sabitliyin qorunmasına və inkişaf siyasətinin ardıcıl şəkildə həyata keçirilməsinə müsbət təsir göstərdiyini ortaya qoyur.

Təhlilin elmi izahı göstərir ki, strateji idarəetmə modelində uzunmüddətli planlaşdırma və prioritetlərin dəqiq müəyyənləşdirilməsi əsas yer tutur. Bu yanaşma dövlət siyasətinin məqsədyönlü şəkildə həyata keçirilməsinə, resursların səmərəli bölüşdürülməsinə və idarəetmə qərarlarının sistemli icrasına imkan yaradır. Bununla yanaşı, strateji idarəetmə prinsiplərinin tətbiqi idarəetmə mexanizmlərinin çevikliyini artırır və dəyişən sosial-iqtisadi şəraitə uyğunlaşma imkanlarını genişləndirir. Bu xüsusiyyətlər dövlət idarəetməsində dayanıqlı inkişaf modelinin formalaşmasına şərait yaradan mühüm amillər kimi çıxış edir [1; 5; 6].

Digər araşdırmalarla müqayisə göstərir ki, strateji idarəetmə yanaşmasının tətbiqi siyasi sabitliyin möhkəmlənməsi, institusional inkişafın sürətlənməsi və dövlət proqramlarının daha ardıcıl icrası ilə müşayiət olunur. Aparılan təhlildə müəyyən edilən göstəricilər də bu yanaşmanı təsdiqləyir [7; 9; 10]. Strateji planlaşdırmanın genişləndirilməsi, sosial-iqtisadi inkişaf proqramlarının mərhələli icrası və idarəetmə mexanizmlərinin təkmilləşdirilməsi dövlət idarəetmə modelinin səmərəliliyini artıran əsas amillər kimi qiymətləndirilə bilər. Bu nəticələr strateji idarəetmə modelinin dövlətçilik ideyaları ilə uyğunluq təşkil etdiyini və idarəetmədə davamlılığın təmin olunmasına xidmət etdiyini göstərir [6; 7].

Eyni zamanda nəticələrin təhlili strateji idarəetmə yanaşmasının dövlət idarəetməsində koordinasiyanın gücləndirilməsinə və qərar qəbul etmə mexanizmlərinin təkmilləşdirilməsinə də təsir göstərdiyini nümayiş etdirir. Bu model idarəetmədə sistemli fəaliyyətin təmin olunmasına, dövlət siyasətinin məqsədyönlü şəkildə icrasına və institusional çevikliyin formalaşmasına imkan yaradır [4; 5]. Beləliklə, aparılan müzakirələr göstərir ki, Heydər Əliyevin dövlətçilik ideyalarına əsaslanan strateji dövlət idarəetməsi müasir idarəetmə sistemində səmərəliliyin artırılması, sabitliyin qorunması və davamlı inkişafın təmin olunması baxımından mühüm elmi və praktiki əhəmiyyətə malikdir [6; 7; 9].

Yekun nəticə

Aparılmış araşdırmanın ümumiləşdirilməsi göstərir ki, Heydər Əliyevin dövlətçilik ideyalarına əsaslanan strateji idarəetmə yanaşması müasir Azərbaycan dövlətinin formalaşması və inkişafında mühüm rol oynamışdır. Bu yanaşma dövlət institutlarının gücləndirilməsi, siyasi sabitliyin qorunması, sosial-iqtisadi inkişafın planlı şəkildə həyata keçirilməsi və milli maraqların prioritet kimi müəyyən edilməsi istiqamətində sistemli fəaliyyətin formalaşmasına şərait yaratmışdır. Bununla yanaşı, uzunmüddətli inkişaf strategiyalarının hazırlanması, hüquqi dövlət

prinsiplərinin möhkəmləndirilməsi, institusional idarəetmə mexanizmlərinin təkmilləşdirilməsi və sosial yönümlü siyasətin həyata keçirilməsi strateji idarəetmə modelinin əsas komponentləri kimi müəyyən edilmişdir. Bu xüsusiyyətlər idarəetmədə ardıcılığın təmin olunmasına və davamlı inkişaf meyillərinin güclənməsinə imkan vermişdir.

Araşdırmanın elmi əhəmiyyəti strateji dövlət idarəetməsi anlayışının Heydər Əliyev ideyaları kontekstində sistemli şəkildə ümumiləşdirilməsi və bu yanaşmanın dövlət quruculuğu prosesində rolunun nəzəri baxımdan əsaslandırılması ilə bağlıdır. Təhlilin nəticələri strateji idarəetmə modelinin humanitar elmlər müstəvisində qiymətləndirilməsinə, dövlətçilik ideyalarının idarəetmə nəzəriyyəsi baxımından şərhinə və müasir idarəetmə mexanizmlərinin formalaşma xüsusiyyətlərinin müəyyənəşdirilməsinə imkan yaradır. Eyni zamanda əldə olunan nəticələr strateji idarəetmənin tətbiq imkanlarının müəyyən edilməsi və dövlət idarəetmə sistemində bu yanaşmanın funksional rolunun qiymətləndirilməsi baxımından metodoloji əhəmiyyət kəsb edir.

Praktiki baxımdan tədqiqatın nəticələri dövlət idarəetməsində strateji planlaşdırma mexanizmlərinin genişləndirilməsi, institusional inkişafın gücləndirilməsi və idarəetmə prosesində sistemli yanaşmanın tətbiqi üçün nəzəri əsas yaradır. Heydər Əliyev ideyalarına əsaslanan idarəetmə prinsipləri dövlət siyasətinin prioritet istiqamətlərinin müəyyənəşdirilməsi, idarəetmə qərarlarının səmərəliliyinin artırılması və sosial-iqtisadi inkişafın davamlılığının təmin olunması baxımından praktik əhəmiyyətə malikdir. Bu yanaşma, həmçinin dövlət idarəetməsində koordinasiyanın gücləndirilməsinə və strateji proqramların ardıcıl icrasına imkan verən mühüm metodoloji çərçivə formalaşdırır.

Tədqiqat nəticələrinin ümumiləşdirilməsi əsasında aşağıdakı tövsiyələrin irəli sürülməsi məqsəduyğun hesab olunur:

- strateji idarəetmə prinsiplərinin dövlət siyasətinin planlaşdırılması mərhələsində sistemli tətbiqinin genişləndirilməsi;
- dövlət institutları arasında qarşılıqlı əlaqələrin gücləndirilməsi və institusional idarəetmə mexanizmlərinin təkmilləşdirilməsi;
- uzunmüddətli inkişaf strategiyalarının hazırlanmasında milli dövlətçilik ideyalarına əsaslanan yanaşmaların tətbiqinin artırılması;
- idarəetmə prosesində analitik qiymətləndirmə və strateji planlaşdırma metodlarından istifadənin genişləndirilməsi;
- davamlı inkişaf və sosial yönümlü siyasətin dövlət idarəetməsinin prioritet istiqamətlərindən biri kimi qorunması.

Beləliklə, Heydər Əliyevin dövlətçilik ideyalarına əsaslanan strateji dövlət idarəetməsi modeli müasir Azərbaycan dövlətçiliyinin inkişafında mühüm yer tutan idarəetmə konsepsiyası kimi qiymətləndirilə bilər. Bu model idarəetmə sistemində səmərəliliyin artırılması, institusional sabitliyin möhkəmləndirilməsi və uzunmüddətli inkişafın təmin olunması baxımından elmi və praktiki əhəmiyyətə malikdir.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Əliyev, H. (2001). Müstəqilliyimiz əbədidir (Cild 34). Bakı: Azərneşr.
2. Əliyev, H. (2002). Azərbaycan XXI əsrin və üçüncü minilliyin ayrıcında. Bakı: Azərbaycan nəşriyyatı.
3. Əliyev, İ. (2020). Azərbaycanın inkişaf strategiyası: prioritetlər və perspektivlər. Bakı: Şərq-Qərb.
4. Azərbaycan Respublikası Prezidenti. (2021). Azərbaycan 2030: sosial-iqtisadi inkişafa dair Milli Prioritetlər. Bakı.
5. Azərbaycan Respublikasının Prezidentinin İşlər İdarəsi. (2020). Heydər Əliyev: dövlətçilik irsi və müasirlik. Bakı.
6. Həsənov, A. (2021). Azərbaycanın milli inkişaf modeli və strateji idarəetmə. Bakı: Elm və Təhsil.

7. Mehdiyev, R. (2020). Azərbaycanın inkişaf strategiyası: dövlətçilik və idarəetmə məsələləri. Bakı: Şərq-Qərb.
8. Nuriyev, E. (2022). Cənubi Qafqazda siyasi proseslər və Azərbaycan dövlətçiliyi. Bakı: Elm.
9. Quliyev, A. (2021). Dövlət idarəetməsi və strateji planlaşdırma. Bakı: İqtisad Universiteti nəşriyyatı.
10. Süleymanov, E. (2020). Müasir dövlət idarəetməsi: nəzəriyyə və praktika. Bakı: Elm və Təhsil.

HİLARI MANTELİN “QURD XANƏDANLIĞI” TRİLOGİYASINDA HAKİMİYYƏT VƏ LİDERLİK FENOMENİ.

Səbriyyə Yusif qızı İsmizadə
Filologiya üzrə fəlsəfə doktoru, baş müəllim
sabriyya@inbox.ru
Azərbaycan Dillər Universiteti

Açar sözlər: tarixi roman, Tomas Kromvel, mənəvi dilemma

Hilari Mantelin “Qurd xanədanlığı” trilogiyası müasir tarixi roman janrının ən önəmli nümunələrindən biri kimi çıxış edərək burada hakimiyyət və liderlik fenomeni çoxqatlı bədii və siyasi kontekstdə təqdim olunur. Trilogiyada XVI əsr İngiltərəsinin Tüdorlar dövrü fonunda saray siyasəti, dini qarşıdurmalar və sosial dəyişikliklər vasitəsilə hakimiyyətin mahiyyəti və onun formalaşma mexanizmləri araşdırılır. Yazıçı tarixi faktlarla bədii təxəyyülü ustalıqla birləşdirərək oxucuya həm dövrün siyasi sistemini, həm də insan psixologiyasını dərinlən anlamağa imkan yaradır. Əsərdə hakimiyyət sabit və mərkəzləşmiş struktur kimi deyil, daim dəyişən münasibətlər sistemi kimi təqdim edilir. Burada güc yalnız monarxa məxsus deyil, müxtəlif siyasi qüvvələr arasında bölüşdürülür və yenidən formalaşır.

Əlavə olaraq, trilogiyada təqdim olunan hadisələr yalnız fərdi obrazların taleyi kimi deyil, həm də dövrün ictimai-siyasi sisteminin funksionallığı kimi şərh olunur. Mantel tarixi hadisələri yenidən quraraq oxucuya göstərir ki, hakimiyyət mexanizmi yalnız rəsmi qanunlarla deyil, həm də görünməyən sosial münasibətlər, şəxsi loyallıqlar və strateji tərəfdaşlıqlarla idarə olunur. Bu baxımdan əsər, tarixi roman çərçivəsini aşaraq həm siyasi kontekstdə, həm də insan davranışlarının təhlili baxımından analitik mətn kimi çıxış edir.

Trilogiyanın mərkəzində dayanan Tomas Kromvel obrazı liderliyin yeni modelini nümayiş etdirir. O, ənənəvi aristokrat mənşəli liderlərdən fərqli olaraq, öz intellekti, strateji düşüncə qabiliyyəti və çevik qərarvermə bacarığı ilə yüksələn bir siyasi fiqurdur. Kromvelin liderliyi emosional sabitlik, insan psixologiyasını anlama, situasiyaya uyğun davranış və siyasi reallığı dəqiq analiz etmək kimi xüsusiyyətlərlə xarakterizə olunur. Yazıçı bu obraz vasitəsilə göstərir ki, liderlik yalnız vəzifə və status deyil, eyni zamanda daim dəyişən güc münasibətlərini düzgün müşahidə və idarə etmə bacarığıdır.

Eyni zamanda, əsərdə hakimiyyətin etik tərəfi də xüsusi diqqət mərkəzindədir. Kromvelin yüksəlişi ilə paralel olaraq onun qarşılaşdığı mənəvi seçimlər və daxili ziddiyyətlər göstərilir. Bu kontekstdə müəllif oxucuya belə bir sual ünvanlayır: hakimiyyətə nail olmaq üçün hansı etik sərhədlər keçilə bilər və bu proses insan şəxsiyyətinə necə təsir edir? Beləliklə, trilogiya hakimiyyətin həm yaradıcı, həm də dağıdıcı gücünü nümayiş etdirir.

Nəticə olaraq, Mantelin trilogiyasında hakimiyyət və liderlik fenomeni yalnız tarixi hadisələrin təsviri kimi deyil, həm də dərin sosial-psixoloji və intellektual proses kimi təqdim olunur. Əsər göstərir ki, liderlik dəyişən tarixi şəraitə uyğunlaşma qabiliyyəti ilə formalaşır, hakimiyyət isə sabit deyil, daim yenidən qurulan mürəkkəb münasibətlər sistemidir.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Ackroyd.P. The history of England: Tudor England. 2012
2. Bucholz.R.& Key.N. Early modern England: Society and culture. 2004
3. Elton.G. England under the Tudors. 1955
4. Mantel.H. Bring up Bodies. Fourth Estate, 2012.
5. Mantel.H. The Mirror and the Light. Fourth Estate, 2020.
6. Mantel.H. Wolf Hall. Fourth Estate, 2009.

THE HEYDAR ALIYEV DOCTRINE: BUILDING A NATION’S POLITICAL AND ECONOMIC IDENTITY

Sənubər Adışirin qızı Babaşova

Siyasi elmlər üzrə fəlsəfə doktoru, baş müəllim

sanubarbabashova@bsu.edu.az

Bakı Dövlət Universiteti

Abstract

Heydar Aliyev's activities played a decisive role in the formation of modern Azerbaijani statehood and were one of the main guiding factors in determining the political and economic identity of the country. The purposeful policy implemented during his leadership served to create the institutional foundations of the state-building process, ensure political stability and protect national interests. The Heydar Aliyev doctrine acted as a strategic management model and determined the development trajectory of Azerbaijan. The analyses conducted show that the said doctrine is based on the principles of strong statehood, legal state-building, as well as a balanced and multifaceted foreign policy. The reforms implemented in the conditions of the political and economic crisis observed in the early 1990s created conditions for the restoration of stability in the country and the improvement of management mechanisms. The strategy of gradual transition to a market economy, effective organization of energy policy and expansion of international economic relations formed a solid foundation for economic development. The Heydar Aliyev doctrine played a fundamental role in building the national political and economic identity of Azerbaijan, formed the basis of the state's long-term development strategy, and defined the conceptual framework of the modern governance model.

Keywords: Heydar Aliyev doctrine, state-building, economic identity, development strategy, stability.

Introduction. Heydar Aliyev’s activities played a central role in the formation of modern Azerbaijani statehood and the definition of the conceptual foundations of its political and economic identity. The historical roots of the statehood model formed during Heydar Aliyev’s leadership are directly related to the strategic challenges that arose for Azerbaijan, especially against the backdrop of the political crisis of the early 1990s and the collapse of the USSR. In 1991–1993, the country faced both political instability and economic collapse, and the weakening of state institutions and the power vacuum led to social unrest in the country. In such complex conditions, the restoration of a strong leadership institution and management functions was inevitable, and this role was fulfilled by Heydar Aliyev. His return to power is considered a turning point in terms of ensuring stability in the political system of Azerbaijan, restoring legal statehood, and creating strategic management mechanisms. One of the main features of Heydar Aliyev's state activity was his systematic and phased implementation of a political strategy. The protection of national interests, achieving political stability, reforming the institutional structure and creating an efficient management system were firmly at the center of this strategy. Thus, the 1995 Constitution adopted during his time

created a solid basis for the legal state building in the country and determined the functional framework of state institutions (2, p. 1). This document, along with increasing legitimacy in the political elite, brought the legal framework into line with international standards, which increased the effectiveness of state administration. The restoration and development of the system of state institutions acted as a key component of Heydar Aliyev's strategy and created conditions for strengthening the management mechanisms in the country (4, p. 49). At the same time, Heydar Aliyev's political management model was not limited to domestic politics. He understood that foreign policy is also an integral part of the state strategy and formulated a balanced, multi-vector foreign policy course for Azerbaijan. Within the framework of this course, relations were established with various regional and global power centers, and the principle of protecting national interests became the main priority of foreign policy. During his term, Azerbaijan expanded its cooperation with the UN, the Council of Europe and other international organizations, and at the same time played an active role in regional cooperation projects (6, p. 78). This approach strengthened Azerbaijan's position as a reliable partner in the international arena and increased the political legitimacy of the state.

Methods. This study analyzes the impact of Heydar Aliyev's doctrine on Azerbaijani statehood and economic and political model. The main materials for the study were collected using both primary and secondary sources. Primary sources include the Constitution of the Republic of Azerbaijan (1995), official reports of state structures, energy and economic development programs, as well as materials published in the “Azerbaijan” newspaper and other local publications. Secondary sources are provided by reports of international organizations (UN, UNDP, World Bank), academic monographs, scientific articles and analytical studies. Document analysis, historical-analytical method and comparative analysis were applied as methodological approaches. Through document analysis, statehood strategies, economic programs and institutional innovations formed during the Heydar Aliyev era were examined. The historical-analytical method was used to assess the stages of development and long-term effects of Heydar Aliyev's doctrine on Azerbaijani statehood. Comparative analysis provided Azerbaijan's position in regional and international politics and a comparison with other post-Soviet states. The aim of the research is to systematically reveal the impact of Heydar Aliyev's doctrine on modern Azerbaijani statehood and to classify the achievements in the areas of political, economic and institutional development. The research also aims to assess the sustainability of Heydar Aliyev's strategy and its contribution to the future prospects of Azerbaijan's statehood.

Discussion. Heydar Aliyev's political activity not only served to maintain internal stability and restructure institutional governance, but also played an important role in shaping the strategic foreign policy course of the Azerbaijani state. During the time of Heydar Aliyev, Azerbaijan's approach to regional security issues was also strategic in nature. To resolve complex and long-term problems such as the Armenia-Azerbaijan conflict, Heydar Aliyev promoted the active use of diplomatic channels and prioritized cooperation with international organizations in the direction of conflict resolution (5, p. 99). He made political and diplomatic efforts to restore the territorial integrity of Azerbaijan in accordance with international law and UN Security Council resolutions. This process was an example of the state's resolute and principled position in implementing its foreign policy strategy, which strengthened Azerbaijan's position as a strategic partner in relations with other regional actors.

During the leadership of Heydar Aliyev, the formation of the economic system of Azerbaijan was carried out on the basis of a specific time sequence and institutional reforms. With the “Contract of the Century” signed on September 20, 1994, an international consortium was created for the development of the Azeri-Chirag-Guneshli fields and a large amount of foreign investment was attracted to the country (4, p. 64). Within the framework of the privatization program implemented in 1995–1998, state-owned enterprises were gradually transferred to the private sector, and at the same time, as a result of tight monetary and fiscal policies since 1995, the

inflation rate was sharply reduced and the national currency was stabilized (9). As a result of the agrarian reforms carried out in 1996–1997, the collective and state farm systems were abolished, land was distributed to the population, and the foundation of market relations in agriculture was laid.

The commissioning of the Baku–Novorossiysk oil pipeline in 1997 and the Baku–Supsa oil pipeline in 1999 ensured access of Azerbaijan’s energy resources to international markets. The establishment of the State Oil Fund in 1999 created conditions for centralized and long-term strategic management of oil revenues. Starting from 1995, important steps were taken to restructure the tax and customs systems, improve fiscal management, and expand the revenue base of the state budget (9). During the same period, with the adoption of the Law “On Protection of Foreign Investments” and other regulatory and legal acts, legal guarantees were created for investors and the country’s investment climate was improved (4, p. 68).

During 1995–2003, structural reform programs were implemented in cooperation with the International Monetary Fund and the World Bank, macroeconomic stability and institutional development were ensured (6). At the same time, administrative barriers were reduced for the development of entrepreneurship, and a legal and economic basis was created for the formation of small and medium-sized businesses. As a result of these complex and consistent reforms, Azerbaijan ensured the transition from a planned economic model to a market economy, and formed a sustainable development model based on energy policy, institutional building and international economic integration (4, p. 72).

During his leadership, strengthening the country's positions on international platforms was further prioritized, and regional and global cooperation strategies were actively implemented. One of the main directions of this strategy was the expansion of Azerbaijan's mutual relations with various international organizations, including the United Nations (UN), the Council of Europe, the Economic Cooperation Organization and other regional organizations (6, p. 85). These relations went beyond limited protocols and created the basis for strengthening the state's commitment to international legal norms, as well as increasing the country's international prestige. Research shows that Heydar Aliyev's multi-vector foreign policy approach contributed to ensuring balance in Azerbaijan's relations with international actors and protecting national interests (4, p. 57).

During the leadership of Heydar Aliyev, Azerbaijan's cooperation with the United Nations acquired strategic importance in terms of strengthening the state's international legitimacy and accelerating global integration processes. After Azerbaijan was admitted to the UN in 1992, and especially since 1993, with the return of Heydar Aliyev to power, this cooperation became more systematic and purposeful (7, p. 45). During this period, important documents supporting the territorial integrity of Azerbaijan were adopted within the UN, including Security Council resolutions 822, 853, 874 and 884, and the country's international legal position was strengthened. At the same time, cooperation with the United Nations Development Program became an important component of Azerbaijan's socio-economic development strategy. Since 1995, programs implemented through UNDP have covered the areas of governance reforms, poverty reduction and institutional development (6, p. 98). Within the framework of this cooperation, specific projects were implemented to modernize public administration, strengthen local governance structures, and improve human development indicators.

In addition, cooperation with UN agencies such as the United Nations Children’s Fund and the World Health Organization yielded significant results in the social sphere. Education and child welfare programs were implemented through UNICEF, while cooperation with WHO was aimed at developing the health system and protecting public health. These programs played an important role in maintaining the standard of living of the population, especially against the backdrop of the socio-economic difficulties of the 1990s. Another important direction of cooperation with the UN during Heydar Aliyev’s time was the solution of humanitarian and refugee problems. The problem of internally displaced persons and refugees arising from the Armenian-Azerbaijani conflict was

managed within the framework of cooperation with various UN agencies, and humanitarian assistance programs were implemented. This cooperation strengthened Azerbaijan's integration into the international humanitarian system and contributed to maintaining the country's social stability.

At the same time, within the framework of Heydar Aliyev's foreign policy strategy, the UN platform was actively used, and Azerbaijan presented its position based on international law norms at the global level through this organization (4, p. 70). The protection of Azerbaijan's interests in the UN General Assembly and other platforms expanded the country's diplomatic capabilities and created conditions for increasing its international prestige.

During Heydar Aliyev's leadership, Azerbaijan's cooperation with the European Council assumed strategic importance in terms of accelerating the country's European integration and strengthening democratic institutions. Since 1993, after Azerbaijan became a member of the Council of Europe, Heydar Aliyev actively used this platform to take serious steps towards harmonizing the country's political and legal system with European standards (4, p. 75). Various bodies of the Council of Europe, in particular the Venice Commission, have assessed Azerbaijan's constitutional and legislative reforms and provided advisory support. At the same time, at the initiative of Heydar Aliyev, Azerbaijan actively participated in the Council of Europe's programs in the areas of human rights, democratic governance and transparency of electoral processes. Within the framework of this cooperation, international monitoring missions have been carried out, and legal and administrative experience has been transferred. During 1995–2002, with the technical and expert support of the Council of Europe, the judicial system and local governance structures were improved, and concrete measures were taken to strengthen democratic institutions. In addition, within the framework of Heydar Aliyev's foreign policy strategy, the Council of Europe platform was used to present Azerbaijan's national interests at the international level and to encourage the country's alignment with European laws and standards (4, p. 78). This cooperation has both supported the country's democratic development and contributed to strengthening its international reputation.

During Heydar Aliyev's leadership, Azerbaijan's cooperation with the Economic Cooperation Organization gained strategic importance in terms of strengthening regional economic integration and ensuring the diversified development of the Azerbaijani economy. The cooperation, which began with Azerbaijan's membership in the ECO in 1992, took on a more systematic character with Heydar Aliyev's return to power and led to the implementation of specific economic programs. During this period, Azerbaijan actively participated in regional trade, transit and energy projects within the ECO, and in particular supported the development of regional oil and gas projects (4, p. 82). In 1995–2003, within the framework of cooperation with the ECO, Azerbaijan attracted both infrastructure investments and contributed to the improvement of regional transport and logistics systems (ECO Secretariat, 2000). Using this platform, Heydar Aliyev implemented specific policies and programs to expand the country's foreign trade and develop regional energy routes and transit opportunities. At the same time, cooperation with the ECO has enabled the strengthening of economic institutions in Azerbaijan and the harmonization of legislation and the investment environment with international standards (6, p. 115).

During the leadership of Heydar Aliyev, Azerbaijan's cooperation with the World Bank and the International Monetary Fund assumed strategic importance in terms of ensuring the country's macroeconomic stability, implementing structural reforms, and shaping sustainable economic development. In 1995–2003, Azerbaijan implemented economic and financial programs jointly with these organizations, receiving expert support, especially in the areas of improving budget, tax, and monetary policy. Within the framework of this cooperation, under the leadership of Heydar Aliyev, specific measures were taken to ensure macroeconomic stability in the country, stabilize the national currency, and reduce inflation (4, p. 94). At the same time, projects implemented jointly with the World Bank covered the infrastructure, energy, and agricultural sectors, creating a basis for economic diversification (9, p. 45).

Within the framework of cooperation with the IMF, structural reforms were carried out in the country in the field of monetary policy and financial management, and fiscal and economic policy mechanisms in accordance with international standards were established. This cooperation ensured Azerbaijan's access to international financial markets, created a legal and institutional basis for attracting foreign investments and predicting economic policy.

Results. Research shows that Heydar Aliyev's strategy for relations with international organizations yielded significant results for Azerbaijan in terms of increasing diplomatic prestige, expanding opportunities for economic cooperation, and implementing international standards in the field of human rights (6, p. 102). This approach accelerated the integration of Azerbaijani statehood with the international arena, strengthening the country's active role in the global political space. As a result, Heydar Aliyev's cooperation with international organizations created long-term strategic advantages for Azerbaijan and significantly raised the state's international profile.

During the leadership of Heydar Aliyev, the economic and political development model of the Azerbaijani state was based on a systematic, phased and strategic approach. The policy implemented during his time served not only to restore political stability, but also to increase economic potential, strengthen institutional governance and integrate the country into the international economic system (4, p. 64). Heydar Aliyev identified the economic strategy as a priority area ensuring the long-term development of the state, thereby ensuring both economic security and social stability. Within the framework of that strategy, complex measures were implemented, such as investments in the country's energy sector, economic diversification, efficient management of oil and gas resources and attraction of foreign investors.

Heydar Aliyev also paid special attention to the social component of economic development. Programs and projects implemented under his leadership were aimed at improving the well-being of the population, developing social infrastructure, and ensuring interregional equality. As a result of increased investments in education, health, and public utilities, a solid basis was created for the sustainability of the national economy and the development of human capital. The energy sector was modernized, oil revenues were exported to international markets thanks to the "Contract of the Century" and the commissioning of oil pipelines. At the same time, the development of the non-oil sector became a priority, as a result of agrarian reforms, a land market was formed, and market relations were established in the agricultural and service sectors. Privatization programs increased the efficiency of state-owned enterprises, and the stability of the national currency and the reduction of inflation ensured macroeconomic stability. Consequently, Heydar Aliyev's economic policy accelerated Azerbaijan's transition from a planned economy model to a market economy, ensured balanced development in the oil and non-oil sectors, and strengthened the country's sustainable economic and institutional foundation.

The long-term impact of the Heydar Aliyev doctrine has played a decisive role in strengthening Azerbaijan's position in international politics and strategic diplomacy. The multi-vector foreign policy concept formulated during his leadership has laid the foundation for the country's recognition as a strategic partner in the region and globally (4, p. 80). During Heydar Aliyev's leadership, Azerbaijan's cooperation with international organizations was carried out within the framework of the United Nations, European Council, Economic Cooperation Organization, World Bank and International Monetary Fund. Cooperation with the Council of Europe and the ECO expanded the country's legal, institutional and regional integration opportunities, while the UN platform supported humanitarian issues, the situation of refugees and the implementation of social projects. This cooperation allowed Azerbaijan to strengthen its international legal position, strengthen its political legitimacy, develop democratic institutions and ensure economic integration. Programs initiated by Heydar Aliyev included both socio-economic reforms and modernization in the fields of energy, infrastructure, defense and security.

The synthesis of energy, economic and diplomatic strategies further strengthens the modern application of the Heydar Aliyev Doctrine. Successes in the energy sector, the development of non-

oil sectors and economic diversification have ensured the country's sustainable economic development (6, p. 160). At the same time, Azerbaijan's participation in international energy and trade projects confirms the strategic diplomacy principle of the Heydar Aliyev Doctrine in the modern era. Academic sources indicate that this approach has shaped the image of Azerbaijan as a balanced and reliable partner in international politics.

Conclusion. The role of Heydar Aliyev's doctrine in Azerbaijani statehood was clearly manifested not only in the political and economic spheres, but also in the strengthening of social development and management institutions. The strategy formulated under his leadership was aimed at improving social welfare, modernizing the education and healthcare systems, and improving the living standards of the population. This approach shows that Heydar Aliyev's model of statehood was multifaceted, covering both economic and social aspects. Improving the living standards of the population through state programs and investment initiatives, ensuring the social and economic development of regions, as well as implementing infrastructure projects were among the strategic goals (1, 2003).

During Heydar Aliyev's era, management institutions were systematically strengthened, the functional efficiency of state structures was increased, and decision-making processes were made more transparent. These institutional innovations not only ensured the efficiency of internal management, but also strengthened Azerbaijan's image in the field of international cooperation. Modernization of public administration and transparency of budget policy acted as the main components of Heydar Aliyev's strategic management concept. At the same time, this approach created a favorable legal and institutional basis for the successful implementation of the country's economic and social policy (2, p. 5).

State programs aimed at education and healthcare are considered a practical application of the principles of social development of the Heydar Aliyev doctrine. Modernization of the education system and improvement of the quality of higher education, as well as the introduction of programs in line with international standards, have increased the intellectual potential of the population and contributed to the development of the economy (6, p. 170). In the field of healthcare, increasing the population's access to medical services, modernization of hospitals in the regions, and implementation of social programs are consistent with the principle of social responsibility of Heydar Aliyev's statehood model. Academic research shows that these programs have made a significant contribution to improving the quality of life of the population and ensuring social stability.

The contemporary influence of Heydar Aliyev's governance model is particularly evident in the field of institutional strengthening of state-building. The functional efficiency of state structures, systematization of decision-making mechanisms, and principles of transparency are still one of the main pillars of the Azerbaijani governance model today (4, p. 90). These successes in state-building have enabled the successful implementation of Azerbaijan's economic and social policies and accelerated development in the regions. At the same time, strengthening governance institutions has increased Azerbaijan's opportunities for international cooperation and strengthened the country's position in the global political arena.

The Heydar Aliyev doctrine also covered strategic planning of social policy. Improving the well-being of the population and developing social infrastructure, especially ensuring balanced development of regions, were Heydar Aliyev's priority areas. This approach ensured the reconciliation of economic development with social equality, and also laid the foundation for the sustainable development of the country. Projects implemented through state programs, including the opening of new educational and health institutions, the expansion of interregional infrastructure projects, and social assistance, were aimed at improving the living standards of the population.

The social and institutional effects of the Heydar Aliyev doctrine also had a positive impact on the international image of Azerbaijan. The high level of state management efficiency and implementation of social programs was highly appreciated by international organizations, including

the UN and the World Bank. This approach allowed Azerbaijan to be recognized as a reliable and stable partner in the international community, and created conditions for attracting international investments and active participation in regional projects.

As a result, the Heydar Aliyev doctrine has played a decisive role in the social and institutional development of Azerbaijani statehood. Its principles of strategic management, social programs, and institutional strengthening constitute the main pillars of modern Azerbaijani statehood. Improving social welfare, modernizing education and healthcare systems, strengthening state-building, and balanced development of regions are indicators of the successful implementation of the Heydar Aliyev doctrine. In this regard, his statehood model is considered not only a historical legacy, but also a strategic roadmap for modern and future Azerbaijani statehood.

References:

1. Azərbaycan Dövlət Statistika Komitəsi. (2003). Azərbaycanın iqtisadi və sosial inkişaf göstəriciləri 2000–2003. Bakı: Dövlət Statistika Nəşriyyatı. 200 s.
2. Azərbaycan Respublikası Konstitusiyası. (1995). Bakı: Hüquq Nəşriyyatı. 60 s.
3. “Azərbaycan” qəzeti. (2021). Heydər Əliyev doktrinasının müasir Azərbaycan dövlətçiliyinə təsiri. Bakı: “Azərbaycan” Nəşriyyatı. 8 s.
4. Cornell, S. E. (2011). Small nations and great powers: A study of Azerbaijan’s state-building. London: Routledge. 240 s.
5. De Waal, T. (2010). The Caucasus: An introduction. Oxford: Oxford University Press. 210 s.
6. UNDP. (2005). Human development report: Azerbaijan 2005. Baku: United Nations Development Programme. 180 s.
7. United Nations. (1996). UN engagement in post-Soviet Azerbaijan. New York: UN Publications. 150 s.
8. United Nations. (1998). Human development in Azerbaijan: 1998 report. New York: UN Publications. 160 s.
9. World Bank. (2002). Economic reform and development in Azerbaijan. Washington, DC: World Bank Publications. 175 s.
10. ECO (Economic Cooperation Organization). (2008). Regional cooperation and development in the Caucasus. Tehran: ECO Publications. 220 s.
11. Council of Europe. (2000). Azerbaijan and European cooperation: Annual report. Strasbourg: Council of Europe Press. 135 s.

DÖVLƏTÇİLİKDƏN MƏDƏNİYYƏTƏ: MİLLİ-MƏNƏVİ SİSTEMİN FORMALAŞMASINDA STRATEJİ LİDERLİK PARADİQMASI

Könül Nadir qızı Aydın

əməkdar müəllim

AMEA İ.Nəsimi adına Dilçilik İnstitutu Türk dilləri şöbəsinin doktorantı

konul.aydin@mdu.edu.az

Mingəçevir Dövlət Universiteti

Xülasə

Məqalədə dövlətçilikdən mədəniyyətə keçid prosesi strateji liderlik paradigması kontekstində tədqiq olunur. Araşdırmanın əsas məqsədi dövlət idarəçiliyi ilə humanitar siyasət arasındakı qarşılıqlı əlaqəni sistemli şəkildə təhlil etmək və milli-mənəvi sistemin formalaşmasında bu əlaqənin rolunu müəyyənləşdirməkdir. Tədqiqat zamanı keyfiyyət yönümlü metodlardan, o cümlədən müqayisəli təhlil, sistemli yanaşma və məzmun analizi üsullarından istifadə edilmişdir. Əsas diqqət Heydər Əliyev tərəfindən formalaşdırılmış dövlətçilik modelinin humanitar

aspektlərinin araşdırılmasına yönəldilmişdir. Aparılan təhlillər göstərir ki, humanitar siyasət milli identikliyin qorunması, mədəni dəyərlərin inkişafı və cəmiyyətin mənəvi integrasiyasının təmin olunmasında mühüm rol oynayır. Müəyyən edilmişdir ki, dövlətçilik və mədəniyyət arasında qarşılıqlı əlaqə sistemli və davamlı xarakter daşıyır və bu əlaqə strateji liderlik modeli çərçivəsində daha da möhkəmlənir. Tədqiqatın nəticələri dövlət idarəçiliyində humanitar komponentin gücləndirilməsinin vacibliyini elmi əsaslarla təsdiq edir və bu sahədə gələcək araşdırmalar üçün metodoloji baza yaradır.

Açar sözlər: dövlətçilik, humanitar siyasət, milli-mənəvi dəyərlər, strateji liderlik, milli identiklik, mədəniyyət siyasəti, Heydər Əliyev modeli.

Mövzunun aktuallığı. Müasir qloballaşma şəraitində milli dövlətlərin qarşısında duran əsas vəzifələrdən biri milli-mənəvi dəyərlərin qorunması və gələcək nəsillərə ötürülməsidir. Bu baxımdan dövlətçilik və mədəniyyət arasındakı qarşılıqlı əlaqənin öyrənilməsi humanitar elmlərin prioritet istiqamətlərindən biri kimi çıxış edir. Azərbaycanın müasir inkişaf mərhələsində milli identikliyin qorunması, dil, mədəniyyət və tarixi yaddaşın sistemli şəkildə inkişaf etdirilməsi məsələləri xüsusi aktuallıq kəsb edir. Bu prosesdə Heydər Əliyev tərəfindən formalaşdırılmış humanitar siyasət modeli mühüm elmi və praktik əhəmiyyətə malikdir. Onun həyata keçirdiyi strateji kurs nəticəsində milli-mənəvi dəyərlər dövlət siyasətinin əsas istiqamətlərindən birinə çevrilmiş, mədəniyyət dövlət quruculuğunun ayrılmaz tərkib hissəsi kimi institusionallaşdırılmışdır.[1]

Problemin qoyuluşu. Müasir elmi ədəbiyyatda dövlətçilik və mədəniyyət münasibətləri müxtəlif aspektlərdən tədqiq olunsada, bu əlaqənin vahid strateji liderlik modeli çərçivəsində sistemli şəkildə araşdırılması kifayət qədər geniş işlənməmişdir. Xüsusilə, Heydər Əliyev fəaliyyətində dövlətçilikdən humanitar siyasətə keçidin konseptual əsasları, milli ideologiyanın formalaşmasında mədəni faktorun rolu və bu prosesin institusional mexanizmləri kompleks şəkildə təhlilə ehtiyac duyur. Bu baxımdan əsas problem dövlət idarəçiliyi ilə mədəni-mənəvi sistemin qarşılıqlı təsirinin vahid nəzəri model çərçivəsində izah edilməsidir.

Tədqiqatın məqsədi və vəzifələri. Tədqiqatın əsas məqsədi dövlətçilikdən mədəniyyətə keçid prosesində strateji liderlik paradigmasının mahiyyətini müəyyən etmək və milli-mənəvi sistemin formalaşmasında onun rolunu elmi əsaslarla təhlil etməkdir. Bu məqsədə nail olmaq üçün dövlətçilik və mədəniyyət anlayışlarının qarşılıqlı əlaqəsini nəzəri baxımdan araşdırmaq; Heydər Əliyevin humanitar siyasət modelinin əsas istiqamətlərini müəyyən etmək; milli-mənəvi dəyərlərin dövlət siyasətində yerini və rolunu təhlil etmək kimi vəzifələr müəyyənləşdirilmişdir.

Mövzu ilə bağlı mövcud elmi ədəbiyyatda dövlətçilik, milli ideologiya və mədəniyyət məsələləri müxtəlif aspektlərdən araşdırılmışdır. Azərbaycan tədqiqatçıları tərəfindən Heydər Əliyevin siyasi fəaliyyəti, dövlət quruculuğu strategiyası və milli ideologiyanın formalaşmasındakı rolu geniş şəkildə təhlil edilmişdir. Bununla yanaşı, humanitar siyasət, dil siyasəti, mədəni irsin qorunması və multikulturalizm kimi istiqamətlər üzrə aparılan araşdırmalar bu sahənin ayrı-ayrı komponentlərini işıqlandırır. Lakin mövcud tədqiqatların əksəriyyətində dövlətçilikdən mədəniyyətə keçid vahid konseptual model kimi deyil, daha çox parçalanmış şəkildə təqdim olunur. Bu isə mövzunun kompleks və sistemli şəkildə araşdırılmasını zəruri edir.

Tədqiqatın aparılması üsulları. Bu tədqiqat keyfiyyət yönümlü elmi yanaşmaya əsaslanaraq aparılmışdır. Araşdırmada dövlətçilik və humanitar siyasət arasında qarşılıqlı əlaqələrin müəyyən edilməsi məqsədilə kompleks metodoloji çərçivədən istifadə olunmuşdur. Tədqiqat prosesində müqayisəli təhlil, sistemli yanaşma və interpretativ analiz üsulları tətbiq edilmişdir. Xüsusilə, Heydər Əliyevin fəaliyyəti dövlətçilikdən mədəniyyətə keçid kontekstində konseptual səviyyədə qiymətləndirilmişdir. Bununla yanaşı, tarixi-analitik yanaşma vasitəsilə müxtəlif dövrlərdə həyata keçirilmiş humanitar siyasət tədbirləri ardıcıl şəkildə araşdırılmış və onların milli-mənəvi sistemin formalaşmasına təsiri müəyyənləşdirilmişdir.

Tədqiqat zamanı müxtəlif tipli elmi və rəsmi mənbələrə istinad edilmişdir. Elmi monoqrafiyalar və məqalələr; humanitar siyasət və milli ideologiya ilə bağlı tədqiqat işləri istifadə olunan materiallar sırasındadır.

Araşdırmada əsasən nəzəri və analitik metodlara üstünlük verilmişdir. Empirik təcrübə elementləri birbaşa müşahidə və ya eksperiment formasında deyil, mövcud faktların və sənədlərin təhlili əsasında həyata keçirilmişdir.

Tədqiqatdan əldə olunan faktlar. Aparılan elmi təhlillər göstərir ki, dövlətçilikdən mədəniyyətə keçid prosesi təsadüfi deyil, məqsədyönlü və strateji şəkildə qurulmuşdur.[2] Bu kontekstdə Heydər Əliyev tərəfindən formalaşdırılan humanitar siyasət modeli aşağıdakı əsas nəticələrlə xarakterizə olunur:

- milli-mənəvi dəyərlərin dövlət siyasətinin prioritet istiqamətlərindən birinə çevrilməsi;
- dil, mədəniyyət və tarixi yaddaşın qorunmasının institusional səviyyəyə yüksəldilməsi;
- mədəniyyətin yalnız ideoloji deyil, həm də sosial inkişaf faktoru kimi təqdim olunması;
- dövlətçilik modelində humanitar komponentin sistemli və davamlı xarakter alması.

Aparılan analizlər əsasında aşağıdakı ümumiləşdirilmiş nəticələr əldə olunmuşdur:

- strateji liderlik modeli çərçivəsində humanitar siyasət dövlət idarəçiliyinin ayrılmaz hissəsinə çevrilmişdir;
- milli ideologiyanın formalaşmasında mədəni faktor aparıcı rol oynamışdır;
- dövlət və cəmiyyət münasibətlərində mədəniyyət birləşdirici mexanizm kimi çıxış etmişdir;
- humanitar siyasətin institusionallaşması uzunmüddətli inkişaf strategiyasının əsas elementlərindən biri olmuşdur.

Bu nəticələr göstərir ki, dövlətçilik və mədəniyyət arasında qarşılıqlı əlaqə sistemli və qarşılıqlı təsir əsasında formalaşmışdır. Tədqiqat humanitar istiqamətli olduğu üçün statistik göstəricilərdən daha çox keyfiyyət göstəricilərinə əsaslanan təsviri modellərdən istifadə olunmuşdur.

Bu çərçivədə aşağıdakı struktur modeli formalaşdırılmışdır:

Mərhələ	Məzmun	Nəticə
Dövlətçilik siyasəti	Sabitlik, idarəetmə, strateji kurs	Dövlət institutlarının möhkəmlənməsi
Humanitar siyasət	Dil, mədəniyyət, təhsil	Milli dəyərlərin qorunması
Milli identiklik	Tarixi yaddaş, mənəvi birlilik	Cəmiyyətin integrasiyası

Beləliklə, əldə olunan nəticələr təsdiq edir ki, Heydər Əliyev tərəfindən formalaşdırılmış model dövlətçilikdən mədəniyyətə keçidi təmin edən vahid və sistemli yanaşma kimi çıxış edir. Bu model müasir Azərbaycan cəmiyyətində milli-mənəvi dəyərlərin qorunması və inkişafında mühüm rol oynayır. Aparılmış tədqiqatın nəticələri göstərir ki, dövlətçilikdən mədəniyyətə keçid prosesi sadəcə ideoloji yanaşma deyil, sistemli və məqsədyönlü strateji fəaliyyətin nəticəsidir. Bu baxımdan Heydər Əliyev tərəfindən formalaşdırılan humanitar siyasət modeli dövlət idarəçiliyinin struktur elementinə çevrilmişdir. Əldə olunan faktlar təsdiq edir ki, milli-mənəvi dəyərlərin qorunması yalnız mədəni sahənin deyil, bütövlükdə dövlət siyasətinin prioritet istiqaməti kimi müəyyən edilmişdir. Bu yanaşma nəticəsində mədəniyyət sosial sabitliyin və milli birliyin təmin edilməsində funksional rol qazanmışdır.[3]. Eyni zamanda müəyyən olunmuşdur ki, humanitar siyasətin institusionallaşması dövlətçilik modelinin davamlılığını təmin edən əsas mexanizmlərdən biri kimi çıxış edir.

Digər tədqiqatlarla müqayisə. Mövzu ilə bağlı mövcud elmi araşdırmaların təhlili göstərir ki, dövlətçilik və mədəniyyət münasibətləri əksər hallarda ayrı-ayrı istiqamətlər üzrə öyrənilmişdir. Bir sıra tədqiqatlarda milli ideologiya, dil siyasəti və mədəni irsin qorunması məsələləri müstəqil şəkildə araşdırılmış, lakin onların vahid strateji model daxilində qarşılıqlı əlaqəsi kifayət qədər geniş izah olunmamışdır. Bu tədqiqatın fərqli cəhəti ondan ibarətdir ki, burada dövlətçilikdən humanitar siyasətə keçid prosesi bütöv və sistemli yanaşma çərçivəsində təqdim edilir. Xüsusilə

Heydər Əliyev fəaliyyətinin yalnız siyasi deyil, həm də mədəni və ideoloji aspektləri kompleks şəkildə təhlil olunur.

Tədqiqatın nəticələri göstərir ki, dövlətçilik və mədəniyyət arasında qarşılıqlı əlaqə struktur-funksional yanaşma əsasında izah oluna bilər. Bu yanaşmaya görə, dövlət yalnız siyasi idarəetmə mexanizmi deyil, eyni zamanda mədəni və ideoloji sistemin təşkilatçısı kimi çıxış edir. Strateji liderlik paradigması çərçivəsində humanitar siyasət milli identikliyin formalaşdırılması və qorunması üçün əsas alətə çevrilir. [4] Bu isə dövlətin legitimliyini gücləndirən və cəmiyyətin integrasiyasını təmin edən mühüm amildir. Elmi baxımdan bu model “dövlət–mədəniyyət–cəmiyyət” üçlüyünün qarşılıqlı təsiri kimi xarakterizə oluna bilər. Bu qarşılıqlı təsir nəticəsində mədəni dəyərlər yalnız qorunmur, eyni zamanda yenidən istehsal olunur və gələcək nəsillərə ötürülür. Nəticə etibarilə, Heydər Əliyev tərəfindən formalaşdırılmış yanaşma dövlətçilik və humanitar siyasətin integrasiyasına əsaslanan müasir inkişaf modelinin elmi əsaslarını təşkil edir.

Aparılan tədqiqat göstərdi ki, dövlətçilikdən mədəniyyətə keçid prosesi təsadüfi deyil, strateji baxımdan əsaslandırılmış və sistemli şəkildə həyata keçirilmişdir. Bu kontekstdə Heydər Əliyev tərəfindən formalaşdırılmış liderlik modeli milli-mənəvi sistemin qurulmasında və inkişafında həlledici rol oynamışdır.

Elmi və praktik əhəmiyyəti. Tədqiqatın elmi əhəmiyyəti dövlətçilik və humanitar siyasət arasında qarşılıqlı əlaqənin vahid konseptual model çərçivəsində izah edilməsindədir. Araşdırma bu sahədə mövcud olan nəzəri boşluqları müəyyən dərəcədə dolduraraq, strateji liderlik paradigmasının humanitar müstəvidə tətbiq imkanlarını əsaslandırır. Praktik baxımdan isə əldə olunan nəticələr müasir dövlət idarəçiliyində milli-mənəvi dəyərlərin qorunması və inkişaf etdirilməsi üçün effektiv mexanizmlərin müəyyənləşdirilməsinə töhfə verir. [5] Bu model gələcək tədqiqatlar və idarəetmə strategiyaları üçün metodoloji baza kimi istifadə oluna bilər.

Aparılmış tədqiqat əsasında aşağıdakı tövsiyələr irəli sürülür:

- humanitar siyasətin dövlət strategiyasının əsas istiqamətlərindən biri kimi daha da inkişaf etdirilməsi;
- milli-mənəvi dəyərlərin qorunması məqsədilə təhsil və mədəniyyət siyasətinin integrasiyasının gücləndirilməsi;
- dil və mədəniyyət sahəsində aparılan siyasətin müasir çağırışlara uyğun şəkildə yenilənməsi;
- dövlətçilik və mədəniyyət münasibətlərinin daha dərin elmi tədqiqinə yönəlmiş araşdırmaların genişləndirilməsi;
- strateji liderlik modelinin humanitar sahədə tətbiq imkanlarının digər ölkələrin təcrübəsi ilə müqayisəli şəkildə öyrənilməsi.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Azərbaycan XXI əsrin və üçüncü minilliyin ayrıcında. Bakı, 2001
2. Heydər Əliyev və çağdaş Azərbaycan dövlətçiliyi. İstanbul, 2007
3. İ.Həbibbəyli. Heydər Əliyev və Milli Elmlər Akademiyası. Bakı, 2023
4. Heydər Əliyev irsi Azərbaycanın davamlı inkişaf strategiyası. Bakı, 2006
5. Cultural policy and development: A global perspective. UNESCO Publishing. 2010

TƏHSİL MÜHİTİNDƏ SOSIAL ADAPTASIYA PROBLEMLƏRİNİN YARANMA SƏBƏBLƏRİ

Ülviyyə Məhəmmədli qızı Verdiyeva

Müəllim

pedaqoq1984@mail.ru

Mingəçevir Dövlət Universiteti

Xülasə

Bu məqalədə təhsil mühitində sosial adaptasiya problemlərinin yaranma səbəbləri geniş şəkildə təhlil olunur. Müasir təhsil sistemi yalnız biliklərin mənimsənilməsi ilə məhdudlaşmır, eyni zamanda şagirdlərin sosiallaşması, ünsiyyət bacarıqlarının inkişafı və cəmiyyətə inteqrasiyası prosesində mühüm rol oynayır. Lakin bir çox şagird və tələbə yeni təhsil mühitinə daxil olduqda sosial uyğunlaşma baxımından müəyyən çətinliklərlə qarşılaşır. Araşdırmada sosial adaptasiya problemlərinin əsas səbəbləri kimi fərdi-psixoloji xüsusiyyətlər, ailə mühitinin təsiri, təhsil müəssisələrində psixoloji iqlim, sosial mühit və müasir texnologiyaların rolu təhlil edilmişdir. Müəyyən olunmuşdur ki, özünə inamsızlıq, ünsiyyət bacarıqlarının zəifliyi, ailədaxili münasibətlərin qeyri-sabitliyi, müəllim-şagird münasibətlərindəki problemlər və sosial şəbəkələrdən həddindən artıq istifadə adaptasiya prosesinə mənfi təsir göstərir. Tədqiqat nəticələri göstərir ki, sosial adaptasiya problemləri kompleks və çoxfaktorlu xarakter daşıyır. Bu problemlərin aradan qaldırılması üçün müəllim, valideyn və psixoloqların birgə fəaliyyəti vacibdir. Məqalə sosial adaptasiya prosesinin daha dərinlən anlaşılmasına və praktik həll yollarının müəyyənəndirilməsinə töhfə verir və bu sahədə gələcək tədqiqatlar üçün elmi əsas yaradır.

Açar sözlər: Sosial adaptasiya, təhsil mühiti, şagird, sosiallaşma, psixoloji amillər

Giriş

Müasir dövrdə təhsil sistemi yalnız akademik biliklərin ötürülməsi ilə kifayətlənmir, eyni zamanda şəxsiyyətin formalaşması, sosial bacarıqların inkişafı və fərdin cəmiyyətə inteqrasiyası baxımından mühüm rol oynayır. Bu baxımdan təhsil mühiti şagird və tələbələrə sosiallaşdığı əsas platformalardan biri kimi çıxış edir. Burada fərdlər yalnız öyrənmir, həm də ünsiyyət qurmağı, kollektivdə davranış qaydalarını və sosial münasibətlər sistemində iştirak etməyi mənimsəyirlər. Lakin bu proses hər zaman asan baş vermir və bir sıra hallarda sosial adaptasiya problemləri ortaya çıxır. Sosial adaptasiya fərdin yeni mühitə uyğunlaşması, sosial rolları qəbul etməsi və kollektivdə effektiv fəaliyyət göstərə bilməsi kimi xarakterizə olunur. Təhsil mühitində isə bu anlayış şagirdin sinif yoldaşları, müəllimlər və ümumi məktəb mühiti ilə sağlam münasibətlər qurmasını əhatə edir. Uyğunlaşma prosesində yaranan çətinliklər şagirdin həm sosial, həm də akademik inkişafına mənfi təsir göstərə bilər. Belə ki, sosial adaptasiya problemi yaşayan şagirdlərdə özünə inamsızlıq, ünsiyyətdən yayınma, dərs prosesində passivlik və emosional gərginlik kimi hallar müşahidə olunur.

Bu problemin aktuallığı onunla bağlıdır ki, müasir cəmiyyətdə sosial bacarıqların rolu getdikcə artır. Texnologiyaların inkişafı, sosial münasibətlərin dəyişməsi və ailə strukturlarında baş verən transformasiyalar şagirdlərin sosial davranışına birbaşa təsir edir. Xüsusilə sosial şəbəkələrin geniş yayılması real ünsiyyətin azalmasına səbəb olaraq sosial adaptasiya prosesini çətinləşdirə bilər. Digər tərəfdən, ailə mühitində yaranan problemlər, müəllim-şagird münasibətlərindəki çatışmazlıqlar və sinifdə sağlam psixoloji iqlimin olmaması da uyğunlaşma çətinliklərini daha da artırır.

Məqalədə təhsil mühitində sosial adaptasiya problemlərinin yaranma səbəbləri kompleks şəkildə araşdırılır. Tədqiqatın əsas məqsədi bu problemlərin formalaşmasına təsir edən amilləri müəyyən etmək və onların aradan qaldırılması yollarını göstərməkdir. Bu istiqamətdə fərdi-psixoloji, sosial və pedaqoji faktorların qarşılıqlı təsiri təhlil edilir və praktik baxımdan əhəmiyyətli nəticələr təqdim olunur.

Problemin qoyuluşu. Təhsil mühitində sosial adaptasiya problemi müasir pedaqoji və psixoloji elmin aktual məsələlərindən biridir. Bu problem şagird və tələbələrin yeni təhsil mühitinə daxil olduqdan sonra kollektivə uyğunlaşmaqda çətinlik çəkməsi, ünsiyyət qurmaqda maneələrlə qarşılaşması və sosial münasibətlər sistemində passiv davranış nümayiş etdirməsi ilə xarakterizə olunur. Sosial adaptasiyanın zəif olması təkcə fərdin sosial həyatına deyil, həm də onun akademik göstəricilərinə və ümumi psixoloji vəziyyətinə mənfi təsir göstərir.

Problemin əsas mahiyyəti ondan ibarətdir ki, bir çox şagird təhsil müəssisəsinə daxil olduqdan sonra özünü kollektivin bir parçası kimi hiss edə bilmir, sinif yoldaşları və müəllimlərlə sağlam ünsiyyət qura bilmir və nəticədə sosial təcrid vəziyyətinə düşür. Bu hal isə dərs prosesində fəallığın azalmasına, motivasiyanın zəifləməsinə və emosional gərginliyin artmasına səbəb olur. Problemin qoyuluşu çərçivəsində əsas sual ondan ibarətdir ki, təhsil mühitində sosial adaptasiya çətinliklərinin yaranmasına hansı amillər təsir edir və bu amillər hansı səviyyədə qarşılıqlı əlaqədədir? Eyni zamanda, fərdi-psixoloji xüsusiyyətlər, ailə mühiti, məktəb iqlimi və sosial mühit arasında hansı əlaqələr mövcuddur və bu əlaqələr adaptasiya prosesinə necə təsir göstərir?

Digər mühüm məsələ isə sosial adaptasiya problemlərinin yalnız fərdi səbəblərlə deyil, həm də pedaqoji və sosial faktorlarla bağlı olmasıdır. Bu baxımdan problemin kompleks xarakter daşdığı və onun həlli üçün çoxşaxəli yanaşmaya ehtiyac olduğu ortaya çıxır. Araşdırmanın əsas istiqaməti məhz bu amillərin sistemli şəkildə təhlil edilməsi və onların sosial adaptasiya prosesinə təsir dərəcəsinin müəyyənəndirilməsidir [3].

Tədqiqatın məqsədi və vəzifələri. Bu tədqiqatın əsas məqsədi təhsil mühitində sosial adaptasiya problemlərinin yaranmasına təsir edən amilləri kompleks şəkildə araşdırmaq, onların mahiyyətini müəyyənəndirmək və bu problemlərin aradan qaldırılması üçün elmi əsaslandırılmış yanaşmalar irəli sürməkdir. Tədqiqat həmçinin şagird və tələbələrin təhsil mühitinə uyğunlaşma prosesini çətinləşdirən fərdi, ailə, sosial və pedaqoji faktorların qarşılıqlı əlaqəsini təhlil etməyə yönəlmişdir. Məqsədə nail olmaq üçün aşağıdakı vəzifələr müəyyən edilmişdir:

- Sosial adaptasiya anlayışının elmi-nəzəri mahiyyətini araşdırmaq və onun təhsil mühitində rolunu izah etmək;
- Şagird və tələbələrdə sosial adaptasiya problemlərinin yaranmasına səbəb olan əsas amilləri (fərdi-psixoloji, ailə, məktəb və sosial mühit faktorlarını) müəyyənəndirmək;
- Təhsil müəssisələrində mövcud psixoloji iqlimin sosial adaptasiya prosesinə təsirini təhlil etmək;
- Müasir dövrdə texnologiyanın və sosial şəbəkələrin sosial münasibətlərə təsirini qiymətləndirmək;
- Sosial adaptasiya çətinliklərinin təhsil nailiyyətlərinə və şagirdlərin emosional vəziyyətinə təsirini müəyyən etmək;
- Problemin həlli üçün pedaqoji və psixoloji baxımdan effektiv yanaşmaların istiqamətlərini göstərmək.

Bu vəzifələrin yerinə yetirilməsi tədqiqatın həm nəzəri, həm də praktik əhəmiyyətini artırır və təhsil mühitində sosial adaptasiya problemlərinin daha dərindən anlaşılmasına imkan yaradır [1].

Ədəbiyyat icmalı. Sosial adaptasiya problemi pedaqogika, psixologiya və sosiologiya elmlərinin kəsişməsində öyrənilən aktual mövzulardan biridir. Mövcud ədəbiyyatların təhlili göstərir ki, sosial adaptasiya fərdin yeni sosial mühitə uyğunlaşması, sosial rolları mənimsəməsi və cəmiyyətlə effektiv ünsiyyət qurması prosesi kimi izah olunur. Təhsil mühitində bu proses şagirdin məktəb həyatına, sinif kollektivinə və ümumi sosial qaydalara uyğunlaşması ilə xarakterizə edilir. Bir sıra tədqiqatçılar sosial adaptasiyanın əsasını fərdi-psixoloji amillərlə əlaqələndirirlər. Onların fikrincə, özünə inam səviyyəsi, temperament xüsusiyyətləri və emosional sabillik fərdin sosial mühitə uyğunlaşmasında mühüm rol oynayır. Digər araşdırmalarda isə ailə mühitinin təsiri xüsusi vurğulanır. Ailədə emosional dəstəyin olmaması, valideyn nəzarətinin zəif və ya həddindən artıq sərt olması uşağın sosial davranış modelini formalaşdırır və adaptasiya prosesini çətinləşdirir.

Eyni zamanda pedaqoji ədəbiyyatda məktəb mühitinin rolu ön plana çəkilir. Müəllim-şagird münasibətlərinin keyfiyyəti, sinifdə psixoloji iqlim və bullinq halları sosial adaptasiya səviyyəsinə birbaşa təsir göstərən amillər kimi qeyd olunur. Bəzi müəlliflər isə müasir dövrdə texnologiyanın inkişafını xüsusi faktor kimi qiymətləndirir və sosial şəbəkələrin real ünsiyyət bacarıqlarını zəiflətdiyini bildirirlər [6].

Ümumilikdə ədəbiyyat icmalı göstərir ki, sosial adaptasiya problemi çoxşaxəli xarakter daşıyır və onun izahı yalnız bir amillə məhdudlaşmır. Əksinə, fərdi, ailə, pedaqoji və sosial faktorların qarşılıqlı təsiri bu problemin formalaşmasında əsas rol oynayır.

Material və metodlar Bu tədqiqatın aparılmasında əsas məqsəd təhsil mühitində sosial adaptasiya problemlərinin yaranma səbəblərini elmi əsaslarla araşdırmaq olduğundan, metodoloji yanaşma kompleks xarakter daşımıdır. Tədqiqat zamanı həm nəzəri, həm də analitik metodlardan istifadə olunmuşdur.

Tədqiqatın aparılma üsulları. Tədqiqatın həyata keçirilməsində təsviri-analitik yanaşma əsas götürülmüşdür. Mövcud elmi ədəbiyyatların sistemli təhlili aparılmış, müxtəlif müəlliflərin sosial adaptasiya ilə bağlı fikirləri müqayisə edilmiş və ümumiləşdirilmişdir. Eyni zamanda, sosial adaptasiya probleminin səbəblərini daha dərinləndirən anlamaq üçün müqayisəli təhlil metodundan istifadə olunmuşdur.

İstifadə olunan materiallar. Tədqiqatın aparılmasında pedaqogika, psixologiya və sosial elmlər sahəsinə aid elmi kitablar, məqalələr, dissertasiyalar və metodik vəsaitlərdən istifadə olunmuşdur. Bundan əlavə, təhsil mühitində sosiallaşma və adaptasiya ilə bağlı aparılmış yerli və xarici tədqiqatların nəticələri də nəzərə alınmışdır.

Araşdırmada aşağıdakı elmi metodlardan istifadə edilmişdir:

- **Analiz və sintez metodu** – mövcud məlumatların hissələrə ayrılması və yenidən ümumiləşdirilməsi üçün;
- **Müqayisəli təhlil metodu** – müxtəlif müəlliflərin yanaşmalarının müqayisəsi üçün;
- **Ümumiləşdirmə metodu** – əldə olunan nəticələrin yekunlaşdırılması üçün;
- **Müşahidə və interpretasiya metodu** – təhsil mühitində baş verən sosial davranışların nəzəri izahı üçün.

Bu metodoloji yanaşma sosial adaptasiya problemlərinin çoxşaxəli təbiətini daha dərinləndirən anlamağa və onların yaranma səbəblərini elmi əsaslarla izah etməyə imkan vermişdir [2].

Tədqiqatın aparılma üsulları. Bu tədqiqat nəzəri və analitik xarakter daşıyır. Mövzu ilə bağlı mövcud elmi ədəbiyyatlar sistemli şəkildə təhlil edilmiş və ümumiləşdirilmişdir.

Nəticələr. Aparılan təhlillər nəticəsində sosial adaptasiya problemlərinin yaranmasına təsir edən əsas amillər aşağıdakı kimi qruplaşdırılmışdır:

1. Fərdi-psixoloji amillər. Şagirdlərin temperament xüsusiyyətləri, emosional vəziyyəti, özünə inam səviyyəsi və ünsiyyət bacarıqları sosial adaptasiyanın əsasını təşkil edir. Utancaqlıq, sosial qorxu və özünüifadə çətinlikləri adaptasiya prosesini ləngidir.

2. Ailə mühiti. Ailədə sevgi və dəstəyin olmaması, valideynlərin avtoritar və ya laqeyd münasibəti uşağın sosial davranışına mənfi təsir göstərir. Ailə münasibətləri və sosial-iqtisadi problemlər də adaptasiya səviyyəsini aşağı salır.

3. Təhsil mühiti. Sinifdə psixoloji iqlimin qeyri-sağlam olması, müəllimlərin fərdi yanaşma göstərməməsi və bullinq hallarının mövcudluğu sosial adaptasiya problemlərini artırır.

4. Sosial mühit. Dost çevrəsinin olmaması, sosial dəstəyin zəifliyi və mədəni fərqlər şagirdin kollektivə inteqrasiyasını çətinləşdirir.

5. Texnoloji amillər. Sosial şəbəkələrdən həddindən artıq istifadə real ünsiyyət bacarıqlarının zəifləməsinə səbəb olur.

Müzakirə. Aparılan təhlillər göstərir ki, təhsil mühitində sosial adaptasiya problemləri tək bir amillə izah oluna bilməyən kompleks xarakterli bir hadisədir. Əldə olunan nəticələr fərdi-psixoloji, ailə, pedaqoji və sosial faktorların bir-biri ilə sıx əlaqədə olduğunu və birlikdə şagirdin uyğunlaşma prosesinə təsir etdiyini təsdiqləyir.

Fərdi amillərin təhlili göstərir ki, özünə inamsızlıq, ünsiyyət bacarıqlarının zəifliyi və emosional qeyri-stabillik sosial adaptasiya çətinliklərinin ilkin mərhələsində mühüm rol oynayır. Bu xüsusiyyətlərə malik şagirdlər adətən kollektiv fəaliyyətlərdən yayınır və sosial münasibətlərdə passiv mövqe nümayiş etdirirlər [4].

Ailə mühiti ilə bağlı nəticələr göstərir ki, valideynlərin münasibəti uşağın sosial davranış modelinin formalaşmasında əsas rol oynayır. Emosional dəstəyin az olduğu və ya həddindən artıq nəzarət olunan ailələrdə böyüyən uşaqlar məktəb mühitinə daha çətin uyğunlaşırlar. Bu nəticə bir sıra yerli və xarici tədqiqatların nəticələri ilə də uyğunluq təşkil edir.

Təhsil mühitinin təhlili göstərir ki, sinifdə sağlam psixoloji iqlimin olmaması, müəllim-şagird münasibətlərində məsafənin çox olması və bullinq halları sosial adaptasiya problemlərini daha da dərinləşdirir. Digər tədqiqatlarla müqayisə edildikdə də oxşar nəticələr müşahidə olunur ki, bu da məktəb mühitinin keyfiyyətinin adaptasiya prosesinə birbaşa təsir etdiyini göstərir. Müasir dövrdə texnologiyanın təsiri də xüsusi qeyd olunmalıdır. Sosial şəbəkələrdə çox vaxt keçirmək real ünsiyyət bacarıqlarının zəifləməsinə və sosial təcridə gətirib çıxarır. Bu hal xüsusilə yeniyetmələr arasında daha çox müşahidə olunur.

Ümumilikdə, nəticələrin təhlili göstərir ki, sosial adaptasiya problemi çoxşaxəli xarakter daşıyır və onun həlli üçün yalnız bir istiqamətli deyil, kompleks yanaşma tələb olunur. Bu yanaşma ailə, məktəb və sosial mühitin birgə əməkdaşlığını zəruri edir [7].

Yekun nəticə. Aparılan tədqiqatın nəticələri göstərir ki, təhsil mühitində sosial adaptasiya problemləri mürəkkəb və çoxşaxəli xarakter daşıyır. Bu problemlər yalnız bir səbəblə izah edilə bilməz, əksinə, fərdi-psixoloji, ailə, pedaqoji və sosial amillərin qarşılıqlı təsiri nəticəsində formalaşır. Şagirdlərin yeni təhsil mühitinə uyğunlaşmasında ən mühüm çətinliklərdən biri ünsiyyət bacarıqlarının zəifliyi və özünə inamsızlıqdır. Bununla yanaşı, ailə mühitində emosional dəstəyin olmaması və ya düzgün təşkil edilməməsi uşağın sosial davranış modelinə mənfi təsir göstərir.

Təhsil müəssisələrində isə sağlam psixoloji iqlimin yaradılmaması, müəllim-şagird münasibətlərində məsafənin çox olması və bullinq halları sosial adaptasiya prosesini ləngidən əsas amillər kimi çıxış edir. Müasir dövrdə sosial şəbəkələrin və rəqəmsal texnologiyaların həddindən artıq istifadəsi də real ünsiyyət bacarıqlarının zəifləməsinə səbəb olur ki, bu da adaptasiya prosesinə əlavə çətinliklər yaradır.

Tədqiqatın elmi əhəmiyyəti sosial adaptasiya probleminin kompleks şəkildə təhlil edilməsində, praktik əhəmiyyəti isə bu problemlərin aradan qaldırılması üçün konkret yanaşmaların müəyyənləşdirilməsində özünü göstərir. Nəticələrə əsasən belə qənaətə gəlmək olar ki, sosial adaptasiya problemlərinin effektiv həlli üçün məktəb, ailə və psixoloji xidmətlərin sıx əməkdaşlığı vacibdir.

Təvsiyələr: Aparılan tədqiqatın nəticələrinə əsasən, təhsil mühitində sosial adaptasiya problemlərinin azaldılması və aradan qaldırılması üçün aşağıdakı təvsiyələr irəli sürülür:

- **Məktəblərdə psixoloji xidmətlərin gücləndirilməsi:** Şagirdlərin emosional vəziyyətinin vaxtında qiymətləndirilməsi və psixoloji dəstəyin sistemli şəkildə göstərilməsi vacibdir.
- **Müəllimlərin fərdi yanaşmasının artırılması:** Hər bir şagirdin fərdi xüsusiyyətləri nəzərə alınmalı, onların sosial adaptasiya səviyyəsinə uyğun pedaqoji dəstək göstərilməlidir.
- **Sağlam sinif mühitinin formalaşdırılması:** Kollektivdə qarşılıqlı hörmət, əməkdaşlıq və dəstək mədəniyyəti inkişaf etdirilməli, bullinq hallarının qarşısı ciddi şəkildə alınmalıdır.
- **Ailə-məktəb əməkdaşlığının gücləndirilməsi:** Valideynlər və müəllimlər arasında mütəmadi əlaqə qurulmalı, uşağın inkişafı birgə izlənilməlidir.
- **Şagirdlərin sosial bacarıqlarının inkişaf etdirilməsi:** Ünsiyyət, əməkdaşlıq və empatiya bacarıqlarını inkişaf etdirən dərslərdən fəaliyyətlər və layihələr təşkil olunmalıdır.
- **Texnologiyadan balanslı istifadə:** Sosial şəbəkələrdən düzgün və məhdud istifadə təşviq edilməli, real ünsiyyət bacarıqlarının inkişafına üstünlük verilməlidir.
- **Adaptasiya proqramlarının tətbiqi:** Yeni məktəbə və ya sinfə başlayan şagirdlər üçün xüsusi uyğunlaşma proqramları hazırlanmalıdır [5].

Bu tövsiyələrin tətbiqi sosial adaptasiya problemlərinin azaldılmasına və şagirdlərin təhsil mühitinə daha uğurlu integrasiyasına şərait yarada bilər.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Aliyev, R. (2018). *Təhsil psixologiyası*. Təhsil Nəşriyyatı.
2. Bandura, A. (1986). *Social foundations of thought and action: A social cognitive theory*. Prentice-Hall.
3. Bronfenbrenner, U. (2005). *Making human beings human: Bioecological perspectives on human development*. Sage Publications.
4. Huseynov, A. (2017). *Ailə və uşaq tərbiyəsi*. Maarif.
5. Mammadova, L. (2019). *Müasir pedaqogikanın əsasları*. Elm.
6. Qasimov, E. (2020). *Sosial mühit və gənclərin inkişafı*. Universitet Nəşriyyatı.
7. Vygotsky, L. S. (1978). *Mind in society: The development of higher psychological processes*. Harvard University Press.

XIX ƏSR QARABAĞ ƏDƏBİ MÜHİTİNDƏ ALLEQORİK ŞEİRLƏRİN SATİRİK MAHİYYƏTİ

Əfsanə Şəmsəddin qızı İsmaylova
baş müəllim

efsane.ismaylova@sdu.edu.az

Sumqayıt Dövlət Universiteti

Xülasə

XIX əsrdə Qarabağ, xüsusilə də Şuşa şəhəri, Azərbaycan ədəbi-mədəni həyatının aparıcı mərkəzlərindən biri kimi fəaliyyət göstərir. Bu dövrdə bölgədə ədəbiyyat və incəsənət sahəsində intensiv inkişaf prosesi müşahidə olunur. Ədəbi məclislər – “Məclisi-üns”, “Məclisi-fəramuşan” kimi yaradıcılıq birlikləri ədəbi düşüncənin formalaşdığı, bədii nümunələrin müzakirə olunduğu və yeni poetik ideyaların təşəkkül tapdığı mühüm mədəni institutlar funksiyasını yerinə yetirir. Qarabağ ədəbi mühiti klassik ədəbiyyat ənənələrini davam etdirir, həm də burada janr və üslub baxımından yenilənmə meyilləri meydana çıxır. Paralel olaraq musiqi, muğam sənəti, təsviri incəsənət kimi sahələr də dinamik şəkildə inkişaf edərək ümumi mədəni yüksəlişi şərtləndirir. Bu xüsusiyyətlər Qarabağ ədəbi mühitini yalnız regional deyil, ümumazərbaycan miqyasında mühüm mədəni fenomenə çevirir.

Açar sözlər: Qarabağ, XIX əsr, satira, əxlaqi-didaktika

Qarabağ ədəbi mühitində janr müxtəlifliyi içərisində təmsillər xüsusi yer tutur. Bu janr bölgənin klassik poeziya ənənələrinin qorunub saxlanılmasında və bədii təfəkkürün ifadə imkanlarının genişlənməsində mühüm rol oynayır. Təmsillərin demək olar ki, hamısı məsnəvi şəklindədir. Onların yaradıcılığında məsnəvi janrı yalnız poetik forma kimi deyil, eyni zamanda sosial, məsnəvi və fəlsəfi ideyaların ifadə vasitəsi kimi çıxış edir. Bu baxımdan, həmin dövrün Qarabağ şairlərinin məsnəvi-təmsilləri janrın yerli ədəbi mühitdəki funksional imkanlarını öyrənmək üçün zəngin material təqdim edir. Beləliklə, janrın funksional çevikliyi onun həm estetik, həm də ideoloji yük daşmasına imkan verir.

Əsrin əvvəllərində mövcud ictimai hadisələr, siyasi ziddiyyətlər, global problemlər və cəmiyyətdəki eybəcərliklər bir sıra ziyalıların tənqidinə tuş gələrək satirik əsərlərin meydana çıxmasına səbəb oldu və ədəbiyyatda ictimai-siyasi motivlər, realist satira yaranıb inkişaf etməyə başladı. Bir sözlə, Xaqani, Nizami Gəncəvi, Məhəmməd Füzuli yaradıcılığında əks olunan ilkin tənqidi lövhələr Mirzə Baxış Nadim, Baba bəy Şakir, Qasım bəy Zakir və b. tərəfindən inkişaf

etdirilərək satiranın müstəqil ədəbi istiqamət kimi formalaşmasına zəmin yaratdı. Bu mərhələdə satira artıq yalnız estetik kateqoriya deyil, ictimai şüurun ifadə vasitəsinə çevrilir.

XIX əsrdə ictimai satiranın yaranmasında mühüm xidmətləri olan Qasım bəy Zakir öz təmsillərində dövrünün ictimai eyiblərini özünəməxsus alleqorik üsulla açıb göstərmişdir [5].

K.Məmmədova görə: “Zakir Azərbaycan ədəbiyyatı tarixində ilk dəfə təmsildən xüsusi bir janr kimi istifadə etmiş, onu real həyatın tələblərinə uyğunlaşdırmış, insan ləyaqətini alçaldan hiyləgərlik, yaltaqlıq, ikiüzlülük, acgözlük kimi xüsusiyyətləri heyvanlar üzərinə köçürərək tənqid etmişdir” [3, 159]. Bu xüsusiyyətlər alleqoriyanın satirik funksiyasını daha da gücləndirir və onu təsirli bədii vasitəyə çevirir.

XIX əsr Qarabağ ədəbi mühitinin təmsil müəlliflərindən olan Həsənəliyə xan Qarabaği əsasən “Məclisi-fəramuşan” ədəbi məclisinin fəal üzvlərindən biri kimi tanınır. Şairin ictimai problemlərə və mənəvi-əxlaqi məsələlərə toxunan təmsillərinin əksəriyyəti İvan Andreyeviç Krılovdan tərcümə olunmuşdur. Bu tərcümələr satiri xarakter daşıyır; müəllif folklor motivlərindən və xalq deyimlərindən istifadə etməklə onları milli mühitə uyğunlaşdırmış, nəticədə ibrətamiz və didaktik məzmunlu əsərlər yaratmışdır. Bu yanaşma tərcümə ədəbiyyatının yaradıcılıq xarakteri daşdığını bir daha təsdiq edir.

H.Qarabağının “Donuz palıd dibində”, “Xoruz və mirvarid danəsi”, “Cırcırma və qarışqa”, “Eşşək və bülbül”, “Ördək, balıq və xərçəng”, “Qarğa və tülkü”, “Şir ovda”, “Fil və otlaq tulası”, “Qabaq toxumu çinar dibində” və s. təmsilləri əxlaqi-tərbiyəvi əhəmiyyəti ilə seçilir. Bu əsərlərdə birlik, zəhmətkeşlik kimi müsbət keyfiyyətlər təbliğ olunur, lovğalıq, hiyləgərlik, cəhalət, acgözlük kimi mənfi xüsusiyyətlər isə tənqid edilir. Beləliklə, təmsil janrı vasitəsilə cəmiyyətin mənəvi portreti ümumiləşdirilmiş şəkildə təqdim olunur.

Mirzə Ələsgər Növrəs yaradıcılığında da XIX əsrin ictimai-siyasi mühiti əksini tapmışdır. O, şeirlərində çar mütləqiyyətinin zülmünü, rüşvətxor məmurların özbaşınalığını tənqid edir, xalqı birliyə və elmə çağırır. Onun “Pəndi-ətfa” əsərinə daxil etdiyi təmsillər əxlaqi-didaktik xarakter daşıyaraq maarifçilik ideyalarının yayılmasına xidmət edir [4].

XIX əsrdə alleqorik-satirik şeirin inkişafında Mirzə Həsən Qarabaği də mühüm yer tutur. O, təmsillərində alleqoriyadan istifadə edərək cəmiyyətdəki sosial və mənəvi ziddiyyətləri obrazlı şəkildə təqdim etmişdir. Onun yaradıcılığında Qasım bəy Zakir ənənələrinin təsiri aydın şəkildə müşahidə olunur.

Beləliklə, XIX əsr Qarabağ ədəbi mühitində alleqorik şeirlər və təmsillər satirik düşüncənin əsas ifadə vasitələrindən biri kimi çıxış etmişdir. Bu janr vasitəsilə şairlər ictimai qüsurları tənqid etməklə yanaşı, əxlaqi-didaktik ideyaların təbliğinə də nail olmuş, nəticədə ədəbiyyat həm tənqid, həm də tərbiyə funksiyasını yerinə yetirmişdir.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Əliyeva, S.K. Təmsil və nağıllarda müştərək motivlər // Folklor və yazılı ədəbiyyat [II kitab], – Bakı: Elm və təhsil, – 2017. – s.181-190.
2. Qarabaği (Yüzbaşov), M.H. Seçilmiş əsərləri / M.H.Qarabaği, tərt. ed. N.Qarayev. – Bakı: Şuşa, – 2000. – 184 s.
3. Məmmədov, K.D. Qasım bəy Zakir / K.D.Məmmədov. – Bakı: Gənclik, – 1984. – 230 s.
4. Növrəs, M.Ə. Şeirlər / M.Ə.Növrəs, tərt.ed. Ş.Cəmsidov, N.Növrəsli. – Bakı: Yazıçı, – 1985. – 156 s.
5. Zakir, Q.Ə. Seçilmiş əsərləri / Q.Ə.Zakir. – Bakı: Avrasiya Press, – 2005. – 400 s.

ALİ MƏKTƏB MÜƏLLİMLƏRİNİN PEŞƏKAR İNKİŞAF PERSPEKTİVLƏRİ

Sevda Aydın qızı Xaspoladova

baş müəllimi

sevdaxaspoladova61@mail.ru

Azərbaycan Dillər Universiteti

Xülasə

Ali məktəb müəllimlərinin peşəkar inkişafı müasir təhsil sistemində həm fərdi, həm də institusional səviyyədə strateji prioritet hesab olunur. Bu proses müəllimlərin bilik, bacarıq və kompetensiyalarının davamlı olaraq artırılmasını, onların pedaqoji fəaliyyətinin keyfiyyətinin yüksəldilməsini və tədris prosesində müasir yanaşmaların tətbiqini təmin edir. Müəllimlərin peşəkar inkişafı yalnız şəxsi tərəqqi ilə məhdudlaşmır, həm də ali təhsil müəssisələrinin ümumi akademik potensialını gücləndirir, eləcə də tələbələrin öyrənmə nəticələrinə birbaşa təsir göstərən müsbət şərait yaradır. Davamlı peşəkar təkmilləşmə müəllimlərin tədris metodlarını zənginləşdirir, onların qarşılıqlı ünsiyyət və əməkdaşlıq bacarıqlarını inkişaf etdirir, innovativ pedaqoji texnologiyaların tətbiqinə imkan yaradır. Eyni zamanda, müəllimlərin elmi fəaliyyətlərdə iştirakı və multidissiplinar layihələrdə əməkdaşlıq bacarıqları artır, bu da onların həm tədqiqat, həm də tədris sahəsində səriştələrini genişləndirir. Müasir dövrdə müəllimlərin peşəkar inkişafının səmərəliliyi onların özünüinkişaf və öyrənmə motivasiyası ilə sıx əlaqəlidir. Müəllimlər daim yeni biliklər əldə etdikcə, tədris prosesində daha yaradıcı və məqsədyönlü yanaşmalar tətbiq edə bilir, tələbələrin fərdi öyrənmə ehtiyaclarına uyğun təlim strategiyaları seçə bilirlər. Peşəkar inkişaf həmçinin müəllimlərin tənqidi düşünmə, analitik bacarıq, problemləri həll etmə və innovativ yanaşmalar tətbiq etmə qabiliyyətlərini gücləndirir. Beləliklə, müəllimlərin professional inkişafı ali təhsil sistemində tədrisin keyfiyyətinin artırılması, akademik nailiyyətlərin yüksəldilməsi və tələbələrin uğurlu öyrənmə təcrübələrinin təmin edilməsi üçün əvəzolunmaz bir vasitə kimi çıxış edir.

Açar sözlər: ali məktəb müəllimi, peşəkar inkişaf, davamlı təhsil, akademik bacarıqlar, təlim strategiyaları

Giriş

Müasir ali təhsil mühiti sürətlə dəyişən global və regional təhsil standartları, texnoloji inkişaf və informasiya cəmiyyətinin tələbləri fonunda formalaşır. Bu şəraitdə universitetlərin əsas məqsədlərindən biri yalnız tələbələrə bilik ötürmək deyil, eyni zamanda tədrisin keyfiyyətini yüksəltmək, innovativ və şəxsiyyət yönümlü təhsil mühitini təmin etməkdir. Belə bir təhsil mühitində müəllimlərin peşəkar inkişafı strateji əhəmiyyət kəsb edir, çünki o, müəllimlərin bilik, bacarıq və pedaqoji səriştələrinin davamlı şəkildə artırılmasını təmin edir və onların tədris fəaliyyətinə daha məqsədyönlü yanaşmalar gətirir [2].

Peşəkar inkişaf prosesi müəllimlərin yalnız yeni nəzəri biliklər əldə etməsinə deyil, həm də onların praktik bacarıqlarının təkmilləşdirilməsinə yönəlir. Bu proses çərçivəsində müəllimlər tədris strategiyalarını, qiymətləndirmə metodlarını və interaktiv öyrənmə texnologiyalarını daha səmərəli şəkildə tətbiq etməyi öyrənirlər. Eyni zamanda, peşəkar inkişaf müəllimlərin tənqidi düşünmə qabiliyyətini gücləndirir, analitik yanaşmalarını inkişaf etdirir və yaradıcılıq potensialını artırır. Bu, müəllimlərin yalnız məlumat ötürücü kimi fəaliyyət göstərməsini deyil, həm də təlim mühitində fasilitator və mentor rolunu səmərəli şəkildə yerinə yetirmələrini təmin edir.

Müasir ali təhsil kontekstində peşəkar inkişaf həm fərdi, həm də institusional səviyyədə mühüm əhəmiyyət daşıyır. Fərdi səviyyədə müəllimlər öz bilik və bacarıqlarını artırmaqla tədris prosesində innovativ metodları tətbiq edir, tələbələrin fərdi öyrənmə tələblərinə cavab verən strategiyalar qururlar. Institusional səviyyədə isə müəllimlərin professional inkişafı universitetlərin akademik reputasiyasını gücləndirir, elmi-tədqiqat fəaliyyətlərinin və interaktiv təlim texnologiyalarının tətbiqini təşviq edir. Bu baxımdan, müəllimlərin peşəkar inkişafı ali təhsil

müəssisələrinin strateji inkişaf planlarının ayrılmaz hissəsi hesab olunur və müasir təhsil standartlarının tələblərinə uyğun tədris mühitinin formalaşdırılmasına birbaşa təsir göstərir.

Beləliklə, ali məktəb müəllimlərinin peşəkar inkişafı yalnız onların şəxsi və pedaqoji bacarıqlarının artırılması ilə məhdudlaşmır, həm də tədris keyfiyyətinin yüksəldilməsi, tələbələrin öyrənmə nəticələrinin yaxşılaşdırılması və universitetlərin innovativ təhsil potensialının artırılması üçün vacib bir mexanizm kimi çıxış edir. Bu perspektiv, müəllimlərin davamlı təkmilləşməsi və yenilikçi pedaqoji strategiyaların integrasiyası yolu ilə ali təhsildə yüksək akademik standartların təmin edilməsinə xidmət edir [4].

Tədqiqatın məqsədi ali məktəb müəllimlərinin peşəkar inkişafının müasir istiqamətlərini müəyyənləşdirmək və bu prosesin tədris keyfiyyətinə təsirini araşdırmaqdır. Tədqiqatın vəzifələri:

- müəllimlərin peşəkar inkişafının nəzəri əsaslarını təhlil etmək
- müasir pedaqoji yanaşmaları müəyyənləşdirmək
- rəqəmsal texnologiyaların təsirini araşdırmaq
- peşəkar inkişafın tədris keyfiyyətinə təsirini qiymətləndirmək

Mövcud elmi ədəbiyyatda müəllimlərin peşəkar inkişafı fasiləsiz və dinamik proses kimi izah olunur. Tədqiqatçılar bu prosesi təhsil dəyişikliklərinin əsas hərəkətverici qüvvəsi kimi qiymətləndirirlər, peşəkar inkişafı isə refleksiya, əməkdaşlıq və praktik təcrübə üzərində qurulan kompleks fəaliyyət kimi izah edir. Araşdırmalar göstərir ki, rəqəmsal texnologiyaların tədrisə integrasiyası müəllimlərin pedaqoji səriştələrini gücləndirir və tədrisin effektivliyini artırır.

Material və metodlar

Ali məktəb müəllimlərinin peşəkar inkişafı həm fərdi, həm də institusional səviyyədə müxtəlif formalarda həyata keçirilir və bu inkişafın istiqamətləri müasir təhsil tələbləri ilə sıx bağlıdır. Fərdi səviyyədə müəllimlər davamlı olaraq elmi məqalələr oxuyur, beynəlxalq və yerli onlayn kurslarda iştirak edir, eləcə də təlim seminarları və təcrübə mübadiləsi proqramlarına qoşulurlar. Bu fəaliyyətlər müəllimlərin bilik bazasını genişləndirməyə, yeni pedaqoji metod və texnologiyalara yiyələnməyə, həmçinin şəxsi və professional refleksiya bacarıqlarını gücləndirməyə imkan yaradır. İnstitusional səviyyədə isə universitetlər müxtəlif struktur və mexanizmlər vasitəsilə müəllimlərin peşəkar inkişafını dəstəkləyir.

Bunlara davamlı təlim proqramlarının təşkili, elmi-tədqiqat və innovasiya layihələrinin icrası, mentorluq sistemlərinin tətbiqi, peşəkar icmaların yaradılması və akademik əməkdaşlıq daxildir. Bu mexanizmlər müəllimlərin yalnız fərdi inkişafını deyil, həm də ali təhsil müəssisəsinin ümumi akademik səviyyəsinin yüksəldilməsini təmin edir. Peşəkar inkişafın əsas istiqamətləri aşağıdakılardır:

1. Davamlı təlim və sertifikat proqramları – müəllimlər müasir pedaqoji yanaşmalar, tədris texnologiyaları, qiymətləndirmə metodları və innovativ dərslər planlama strategiyaları ilə tanış olur. Bu proqramlar müəllimlərin yeni tədris metodlarını praktik tətbiq etmələrinə, təlim prosesini şagirdyönümlü və interaktiv hala gətirmələrinə şərait yaradır.

2. Mentorluq və peşəkar icmalar – təcrübəli müəllimlərin dəstəyi və rəhbərliyi ilə yeni müəllimlər universitet mühitinə daha tez uyğunlaşır, peşəkar refleksiya bacarıqlarını inkişaf etdirir və təcrübə mübadiləsi vasitəsilə öyrənmə imkanlarını artırır. Peşəkar icmalar müəllimlər arasında davamlı kommunikasiya və əməkdaşlıq mühitini gücləndirir, kollektiv bilik paylaşımına şərait yaradır.

3. Elmi tədqiqat və layihələr – müəllimlərin elmi fəaliyyətləri yalnız nəzəri biliklərin artırılmasına deyil, həm də bu biliklərin tədris prosesinə integrasiyasına xidmət edir. Tədqiqat və layihələr müəllimlərin analitik və kritik düşünmə bacarıqlarını inkişaf etdirir, innovativ metodların praktik tətbiqini təşviq edir və akademik nailiyyətlərin artırılmasına yardımçı olur.

4. Rəqəmsal bacarıqların inkişafı – multimedia vasitələri, onlayn təhsil platformaları, interaktiv tətbiqlər və digər rəqəmsal resurslar müəllimlərin və tələbələrin təlim təcrübəsini zənginləşdirir. Rəqəmsal texnologiyaların effektiv istifadəsi tədrisi daha interaktiv və tələbə yönümlü edir, eyni zamanda müəllimlərin distant və hibrid təhsil formatlarında bacarıqlarını artırır [5].

Bu istiqamətlərin sinergiyası müəllimlərin pedaqoji bacarıqlarını artırmaqla yanaşı, tədrisi daha interaktiv, çevik və nəticəyönümlü edir. Nəticədə tələbələrin öyrənmə prosesində fəallığı artır, onların öyrənmə nəticələri optimallaşır və ali təhsil müəssisələrinin akademik səviyyəsi yüksəlir.

Ali məktəb müəllimlərinin peşəkar inkişafının öyrənilməsi zamanı nəzəri və analitik tədqiqat metodlarından istifadə olunmuşdur. Tədqiqatda sistemli yanaşma tətbiq edilərək müəllimlərin peşəkar inkişafı həm fərdi, həm də institusional səviyyədə təhlil edilmişdir. Müqayisəli təhlil metodu vasitəsilə müxtəlif inkişaf modelləri və yanaşmalar müqayisə olunmuşdur.

Tədqiqat zamanı elmi məqalələr, monoqrafiyalar, yerli və beynəlxalq pedaqoji tədqiqatlar, ali təhsil müəssisələrinin normativ sənədləri və təhsil strategiyaları istifadə olunmuşdur. Eyni zamanda müəllimlərin peşəkar inkişafına dair beynəlxalq təşkilatların materiallarına istinad edilmişdir. Tədqiqatın aparılmasında keyfiyyət yönümlü analiz metodlarından istifadə olunmuşdur. Xüsusilə məzmun analizi vasitəsilə müəllimlərin peşəkar inkişaf istiqamətləri sistemləşdirilmişdir. Sistemləşdirmə metodu ilə fərdi və institusional inkişaf mexanizmləri qruplaşdırılmış, reflektiv və rəqəmsal bacarıqlar ayrıca kateqoriyalarda təhlil edilmişdir.

Nəticələr

Ali məktəb müəllimlərinin peşəkar inkişafı müasir təhsil sistemində tədrisin keyfiyyətinin yüksəldilməsi, akademik bacarıqların inkişafı və müəllimlərin motivasiyasının artırılması baxımından strateji əhəmiyyət daşıyır. Davamlı peşəkar təkmilləşmə müəllimlərin innovativ pedaqoji yanaşmaları tətbiq etməsinə, rəqəmsal texnologiyaları effektiv istifadə etməsinə, eləcə də tələbələrin öyrənmə nəticələrini daha məqsədyönlü və davamlı formada optimallaşdırmasına imkan verir. Bu isə ali təhsil sistemində tədrisin ümumi səviyyəsinin yüksəlməsinə və müəllim-tələbə əməkdaşlığının güclənməsinə birbaşa təsir göstərir. Eyni zamanda, fərdi yanaşma prinsipi, interaktiv metodların tətbiqi və akademik əməkdaşlıq universitet mühitində davamlı və məqsədyönlü inkişafı təmin edən əsas komponentlər kimi çıxış edir. Müəllimlərin peşəkar inkişafı yalnız onların bilik və bacarıqlarının artırılması deyil, həm də təhsil müəssisələrinin innovativ və yüksək keyfiyyətli öyrətmə mühiti formalaşdırmasına xidmət edən kompleks bir proses kimi qiymətləndirilir. Bu baxımdan, ali məktəb müəllimlərinin peşəkar inkişaf perspektivləri həm təhsil siyasətçiləri, həm də akademik rəhbərlik üçün strateji prioritet olaraq qalır.

Müzakirə

Aparılan təhlillər göstərir ki, ali məktəb müəllimlərinin peşəkar inkişafı tədrisin keyfiyyətinə birbaşa təsir edən əsas amillərdən biridir. Rəqəmsal bacarıqların inkişafı, innovativ təlim metodlarının tətbiqi və reflektiv yanaşmanın gücləndirilməsi müəllimlərin pedaqoji fəaliyyətini daha effektiv və çevik edir. Eyni zamanda, müəllimlərin fasiləsiz peşəkar inkişafı onların dəyişən təhsil mühitinə uyğunlaşma qabiliyyətini artırır.

Müəllimlərin peşəkar inkişafı pedaqoji sərəfələrin sistemli şəkildə formalaşmasına xidmət edən kompleks prosesdir. Bu prosesdə bilik, bacarıq və dəyərlərin integrasiyası baş verir və nəticədə müəllimlərin tədris fəaliyyəti daha məqsədyönlü və nəticəyönümlü xarakter alır. Rəqəmsallaşma və innovativ texnologiyalar bu prosesin sürətlənməsinə və effektivliyinin artmasına şərait yaradır.

Yekun nəticə

Tədqiqat göstərir ki, ali məktəb müəllimlərinin peşəkar inkişafı müasir təhsil sisteminin əsas strateji istiqamətlərindən biridir və tədris keyfiyyətinin yüksəldilməsində mühüm rol oynayır. Elmi baxımdan tədqiqat müəllimlərin peşəkar inkişafının nəzəri əsaslarının daha dərinlən anlaşılmasına töhfə verir. Praktik baxımdan isə müəllim hazırlığı proqramlarının təkmilləşdirilməsi, ixtisasartırma kurslarının modernləşdirilməsi və tədris prosesində innovativ yanaşmaların tətbiqi üçün mühüm baza yaradır.

Təvsiyələr:

- müəllimlər üçün fasiləsiz peşəkar inkişaf proqramlarının genişləndirilməsi
- rəqəmsal bacarıqların sistemli şəkildə inkişaf etdirilməsi
- innovativ və interaktiv təlim metodlarının tətbiqinin artırılması

- ali təhsil müəssisələrində əməkdaşlıq və təcrübə mübadiləsi mühitinin yaradılması

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Avalos, B. (2011). Teacher professional development in teaching and teacher education over ten years. *Teaching and Teacher Education*, 27(1), 10-20.
2. Darling-Hammond, L. (2017). Empowered educators: How high-performing systems shape teaching quality around the world. Jossey-Bass.
3. Guskey, T. R. (2002). Professional development and teacher change. *Teachers and Teaching*, 8(3), 381-391.
4. [https://anl.az/download/meqale/az_mektebi/2022/3/05\(meqale\).pdf](https://anl.az/download/meqale/az_mektebi/2022/3/05(meqale).pdf)
5. http://elibrary.bsu.edu.az/files/sosial_elmler/Ali_mekteb_pedaqogikasi_ders_vasaiti.pdf
6. https://aak.gov.az/upload/dissertasion/pedaqogika/Avtoreferat_Az%C9%99rbaycan_dilind%C9%99.pdf
7. <https://anl.az/el/Kitab/2018/07/cd/2018-1050.pdf>

UŞAQ DÜNYASININ FORMALAŞMASINDA OYUNCAQLARIN FUNKSIONAL VƏ PEDAQOJİ ROLU

Yeganə Xanoğlu qızı Məmmədova
pedaqogika üzrə fəlsəfə doktoru, baş müəllim
yeganemammedova.doc@gmail.com
Azərbaycan Dövlət Pedaqoji Universiteti

Xülasə

Məqalədə məktəbəqədər yaşlı uşaqların inkişafında oyuncaqların pedaqoji və tərbiyəvi əhəmiyyəti geniş şəkildə təhlil olunur. Oyuncaqlar uşaqların ətraf aləmi dərk etməsində, müstəqil fəaliyyət göstərməsində, nitq və təfəkkürün inkişafında, eləcə də dünyagörüşünün formalaşmasında mühüm rol oynayır. Onlar uşaqların fiziki, əqli, əxlaqi, estetik və əmək tərbiyəsinin inkişafına xidmət edir və uşaqların sosial, emosional və idraki bacarıqlarının formalaşmasında əsas vasitə hesab olunur. Məqalədə oyuncaqların düzgün seçilməsi və istifadəsinin uşaqların yaradıcılıq qabiliyyətinin inkişafına, əməkdaşlıq və ünsiyyət bacarıqlarının möhkəmlənməsinə təsiri vurğulanır.

Məqalədə oyuncaqların müxtəlif növləri - obrazlı, texniki, konstruktiv, əyləncəli, musiqili, teatr və didaktik - sistemli şəkildə təsnif edilir. Hər bir oyuncağın məktəbəqədər uşaqların inkişafına təsiri, xüsusilə onların təfəkkür, nitq, diqqətlik və yaradıcılıq bacarıqlarının formalaşmasında rolu ətraflı izah olunur. Didaktik oyuncaqların uşaqların sensor tərbiyəsində, forma, rəng, ölçü anlayışlarının öyrənilməsində, həmçinin nitqin zənginləşməsində xüsusi rolu qeyd edilir. Obrazlı oyuncaqlar uşaqların real həyatdakı əşyalar, insan və heyvanlarla tanışlığını təmin edir və onların təxəyyülünü genişləndirir. Texniki və konstruktiv oyuncaqlar isə uşaqlarda erkən yaşda texnikaya maraq oyadır, problem həll etmə və yaradıcı təfəkkürü inkişaf etdirir. Nəticə etibarilə, oyuncaqlar məktəbəqədər yaşlı uşaqlar üçün yalnız əyləncə vasitəsi deyil, həm də onların intellektual, emosional, sosial və estetik inkişafını təmin edən vacib pedaqoji resurs kimi çıxış edir.

Açar sözlər: Məktəbəqədər təhsil, uşaq inkişafı, tərbiyə prosesi, didaktik oyuncaqlar, təfəkkür və nitq inkişafı

Oyuncaqlar uşaqları ətraf aləmi dərk etməsində, müstəqil fəaliyyət göstərməsində, nitqin, təfəkkürün inkişafında, dünyagörüşünün formalaşmasında mühüm yer tutur. Oyuncaq uşaqların fiziki, əqli, əxlaqi, estetik və əmək tərbiyəsində əsas rol oynayır. Böyüklərin həyatında məişət əşyaları nə qədər qiymətlidirsə uşaqların da həyatında oyuncaqlar bir o qədər qiymətlidir. Oyuncaqlar uşaqlarda əşyalarla davranmağı, onlardan harda və necə istifadə etməyi öyrənirlər.

Oyuncağın pedaqoji əhəmiyyəti böyükdür. Oyuncaqlar uşaqların tərbiyəsində mühüm rol oynayır. O, uşağın əlində oyuncaq, tərbiyəçi üçün isə mühüm tərbiyə vasitələrindən biridir. Uşaq oyuncaqla müxtəlif təcrübələr əldə edə bilər. Uşaq oyuncaq vasitəsilə əşyaların xassələri ilə yaxından tanış olur. Hər bir oyuncaq real həyatdakı əşyaları, insan və heyvanları əks etdirir. Oyuncaqların köməyi ilə valideynlər və tərbiyəçilər uşaqların görüş dairəsini genişləndirir, onların təfəkkür və təxəyyülünü inkişaf etdirirlər.

Oyuncaqların məzmunu tərbiyəvi xarakter daşmalıdır. Oyuncaq insan həyatını özündə əks etdirməlidir. Valideynlər uşağın oyuncaqdan istifadə etməsinə, özləri tərəfindən hazırlanmasına şərait yaratmalıdır. Oyuncaqlar uşaqların yalnız fərdi inkişafına deyil, həm də sosial bacarıqlarına təsir göstərir. İcma oyunları, rollu oyunlar və qrup fəaliyyətləri uşaqlarda əməkdaşlıq, dostluq, növbə gözləmə, ünsiyyət və konflikt həll etmə bacarıqlarını inkişaf etdirir. Bu, məktəbəqədər yaşlı uşaqların sosial inteqrasiyasını və gələcək təhsil mühitinə adaptasiyasını asanlaşdırır.

Uşağın yaşına, inkişaf səviyyəsinə və maraqlarına uyğun oyuncaqların seçilməsi psixoloji inkişaf üçün vacibdir. Çətin və ya maraqsız oyuncaqlar uşaqlarda diqqətsizlik və maraq azalmasına səbəb ola bilər. Əksinə, yaradıcı, hədəfli və yaşa uyğun oyuncaqlar uşağın motivasiyasını artırır və təfəkkürünü stimullaşdırır. Müasir dövrdə kompüter, planşet və digər texnoloji oyuncaqlar da uşaqların inkişafına təsir edir. Onlar interaktiv təcrübə təmin edir, erkən texnoloji bacarıqların formalaşmasına yardımçı olur. Lakin istifadəsi məhdudlaşdırılmalı və əyləncəli, təlim yönümlü proqramlarla dəstəklənməlidir ki, fiziki və sosial bacarıqlar geridə qalmasın.

Oyuncaqlar milli dəyərləri, adət-ənənələri və mədəni elementləri əks etdirməlidir. Bu uşaqların milli kimlik və mədəni şüurunun formalaşmasına kömək edir. Məsələn, milli ornamentli kuklalar, folklor personajlı oyuncaqlar uşaqların milli dünyagörüşünü genişləndirir. Uşaqların oyuncaqlarla fəaliyyəti valideyn və tərbiyəçilərin iştirakı ilə daha effektiv olur. Onların müşahidəsi, rəhbərliyi və oyunlara aktiv qoşulması uşaqlarda nitqin inkişafını, sosial bacarıqların möhkəmlənməsini və yaradıcılıq təcrübələrinin artırılmasını təmin edir.

Oyuncaq uşaqlar üçün xüsusi hazırlanmış bir əşyadır, o uşağın planını həyata keçirməsinə kömək edir. Oyuncaq elə olmalıdır ki, uşaq onunla fəal şəkildə məşğul olsun hərəkət etsin və oyunda öz rolunu oynaya bilsin. Bəzən elə olur ki, ən gözəl oyuncaq oyun planını həyata keçirməyə kömək etmir. Düzgün oyuncaqlar seçmək ciddi bir məsələdir. Məktəbəqədər uşaqlar üçün müxtəlif növ oyuncaqlar vardır. Oyuncaqları aşağıdakı kimi növlərə ayırmaq olar:

Obrazlı oyuncaqlar mahiyyət etibarı ilə müxtəlif olur. Ona görə də onlar müəyyən növlərə ayrılırlar. Canlıları əks etdirən oyuncaqlar obrazlı oyuncaqlar adlanır. Obrazlı oyuncaqlar icərisində Gəlincik əsas yer tutur.

Texniki oyuncaqlar məzmununa görə müxtəlif olur. Maşın, qaldırıcı kran, təyyarə, telefon, radio, kompyuter, fotoaparat və s. daxildir.

Konstruktiv oyuncaqlar sökülüb-yığılan oyuncaqlardır. Tikinti oyuncaqları uşaqlar üçün daha maraqlıdır. Belə oyuncaqlar uşaqlarda erkən yaşda texnikaya maraq tərbiyə etməklə yanaşı həm də onlarda təfəkkürün yaradıcılıq qabiliyyətini inkişaf etdirir.

Əyləncəli oyuncaqlar – bu oyuncaqlar gülüş yaradan oyuncaqlardır. Belə oyuncaqlara müxtəlif canlıların (insan, heyvan, quş) fiqurları daxildir. Onlar xalq yaradıcılığı ilə çox bağlıdır. Kiçik uşaqlar üçün bunlar çıxartdığı səs, göstərdikləri hərəkətlərə görə daha maraqlıdır. Bu tamaşa xarakteri daşıyır. Uşaqlar onlarla həvəslə oynayır, onların qeyri-adi hərəkətləri uşaqlarda gülüş doğurur.

Musiqili oyuncaqlar uşaqların estetik tərbiyəsində çox əhəmiyyətlidir. Bura daxildir: musiqi alətlərinin səslərini oyuncaqlar (şaxşaxlar, zıncırovlar, tütəklər)

Teatr oyuncaqları rəngarəng məzmunla malikdir. Onların əsas mahiyyəti nitqin, təfəkkürün inkişafı və estetik zövqün təşəkkülünə xidmət etməkdən ibarətdir. Həmin oyuncaqlardan kukla teatrlarında istifadə olunur.

Didaktik oyuncaqlar uşaqların sensor tərbiyəsində xüsusi yeri vardır. Bu oyuncaqlar uşaqlarda fikri yaradıcılıq qabiliyyətini inkişaf etdirir (Mursaqulova, Rüstəmov, 2012:402).

Oyuncaqlar vasitəsilə tərbiyəçilər uşaqlarda texnikaya maraq yaradır, yaradıcılığa həvəs oyadır. Obrazlı və didaktik əhəmiyyət kəsb edən oyuncaqlar isə uşaqların nitqini inkişaf etdirir, lüğət fondunu zənginləşdirir. Müxtəlif materiallardan düzəldilən oyuncaqlar tərbiyəvi əhəmiyyətinə görə müxtəlif növlər üzrə (mütəhərrikli. sensor, quraşdırma) fərqlənirlər. Müasir pedaqoji ədəbiyyatda oyuncaqlar istifadə müxtəlliliyinə görə təsnif olunur:

- a) süjetli-obrazlı oyuncaqlar adamları, heyvanları, müxtəlif əşyaları əks etdirir;
- b) oyun üçün tikinti materialı, idman və müxtəlif hərəkətlər üçün oyuncaqlar;
- c) dekorativ kölgə və kukla teatrı üçün personajlar, dramlaşdırma üçün kostyumlar, yolka oyuncaqları;
- ç) əyləncə üçün oyuncaqlar;
- d) musiqi səsləndirən oyuncaqlar;
- e) kompüter oyuncaqları.

Oyuncaqlardan qədim tarixə malik olan gəlincik tərbiyə prosesində xüsusi əhəmiyyət kəsb edir. Gəlincik insan obrazıdır. Gəlincik vasitəsilə uşaq insanların həyat və əmək tərzinə daxil olur, məişət münasibətlərini öyrənir. Tikinti materiallarına aid əşyalar quraşdırma oyununda özünəməxsus əhəmiyyət kəsb edir. Bütün bu oyuncaqlar uşaqların təsəvvürlərini genişləndirir, təxəyyülünü inkişaf etdirir. Yumşaq materialdan düzəldilmiş heyvan oyuncaqları heyvanlara maraq və məhəbbət yaratmaq üçün çox faydalıdır.

Məktəbəqədər yaşlı uşaqların tərbiyəsində didaktik oyuncaqların olduqca böyük əhəmiyyəti vardır. Didaktik oyuncaqlar uşaqları rəng, forma, böyüklük və s. anlayışlarla tanış edir. Didaktik oyuncaqların növləri bunlardır:

- 1) hissələri ayrılan oyuncaqlar (matryoşkalar, kürəciklər, göbələklər və s.)
- 2) qurma üçün oyuncaqlar (həndəsi formalardan və ya rəngli kürəciklərdən ibarət olan mozaikalar);
- 3) stolüstü çap oyunları (loto, cüt şəkillər, kəsik şəkillər və kubiklər) (Həsənov, 2000:305).

Oyuncaqlar uşaq oyunun atributudur. Oyuncaqlar uşaqların ətraf almi dərk etməsində müstəqil fəaliyyət göstərməsində nitqin, təfəkkürün inkişafında dünyagörüşünü formalaşmasında mühüm yer tutur. Oyuncaq uşaqların fiziki, əqli, əxlaqi, estetik və əmək tərbiyəsində əsas rol oynayır. Oyuncaq insan həyatını özündə əks etdirməlidir. Oyuncaqlar milli kolariti milli hissləri özündə əks etdirməlidir.

Oyuncaqlar xüsusi güşələrdə, gigenik şəraitdə saxlanılır. Oyuncaqlar elə şəraitdə saxlanmalıdır ki, uşaqlar onlardan istədikləri vaxtlarda istifadə edə bilsinlər. Oyuncaqlar gigenik tələblərə uyğun materiallardan hazırlanmalıdır

Oyuncaqlar öz tiplərinə görə müxtəlif olur. Onlar materialına hazırlanma texnologiyasına görə fərqlənirlər. Lakin hər bir oyuncaq real həyatdakı əşyaları, insan və heyvanları əks etdirir. Oyuncaqların düzgün seçilməsi əxlaqi keyfiyyətlərin- yoldaşlıq, dostluq, əməkdaşlıq və s. inkişafına şərait yaradır. Eyni zamanda məktəbəqədər təhsil müəssisələrində oyuncaqlar STEM (Elm, Texnologiya, Mühəndislik, Riyaziyyat) yanaşması ilə inteqrasiya edilə bilər. Tikinti, konstruktor və texniki oyuncaqlar uşaqlarda erkən yaşda məntiqi düşüncə və problem həll etmə bacarıqlarını inkişaf etdirir.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

- 1. Mursaqulova R., Rüstəmov N. Məktəbəqədər pedaqogika Bakı: ADPU, 2012.
- 2. Həsənov A.M. Məktəbəqədər pedaqogika. Bakı: Nasir, 2000.
- 3. Болотина Л. Р. Дошкольная педагогика. Москва: Академический Проект Культура, 2005.

HEYDƏR ƏLİYEV FENOMENİ VƏ AZƏRBAYCAN DÖVLƏTÇİLİYİNİN İNKİŞAF MƏRHƏLƏLƏRİ

Samir Qasım oğlu Məhərrəmov
tarix üzrə fəlsəfə doktoru, baş müəllim
maharramov.samir@sdu.edu.az
Sumqayıt Dövlət Universiteti

Xülasə

Bu tezisdə Azərbaycan dövlətçiliyinin əsas inkişaf mərhələləri geniş şəkildə izah olunur və bu prosesdə Heydər Əliyevin rolu xüsusi olaraq vurğulanır. Ulu öndər Heydər Əliyevin sovet dövründən başlayaraq müstəqillik illərində dövlətin qorunması və gücləndirilməsi baxımından təhlil edilir. Belə ki, sovet dövrünün ən çətin anlarından başlayaraq Heydər Əliyevin idarəçiliyi öz əlinə alması Azərbaycanın sosial-iqtisadi və siyasi cəhətdən yüksək inkişaf mərhələlərinə qədəm qoymasına səbəb olmuşdur. Azərbaycanın müstəqillik əldə etdiyi ilk illərdə hakimiyyətdə olan şəxslərin yüksək vəzifə davası, daxili çəkişmələr məhz ulu öndər Heydər Əliyevin prezident seçilməsindən sonra aradan qaldırılmış və Azərbaycan yeni inkişaf mərhələsinə qədəm qoymuşdur. Tezis göstərir ki, Heydər Əliyev fenomeni Azərbaycanın müasir inkişaf modelinin əsasını təşkil edir.

Açar sözlər: Heydər Əliyev, Azərbaycan dövlətçiliyi, inkişaf mərhələləri, siyasi sabitlik, iqtisadi islahatlar

Azərbaycan dövlətçiliyi uzun və mürəkkəb bir inkişaf yolu keçmiş və bu proses müxtəlif tarixi mərhələlərdən ibarət olmuşdur. Bu mərhələlərdə ölkənin siyasi, iqtisadi və eləcə də sosial həyatında mühüm dəyişikliklər baş vermişdir. Bu həlledici dəyişikliklərin həyata keçirilməsində ulu öndər Heydər Əliyevin çox böyük rolu olmuşdur. Onun fəaliyyəti təkcə müəyyən bir dövrün inkişaf mərhələlərini əhatə etməmiş, ümumilikdə müasir Azərbaycan dövlətinin formalaşmasında xüsusi rol oynamışdır. Heydər Əliyevin idarəçilik təcrübəsi, uzaqgörən siyasəti və qətiyyətli qərarları ölkənin inkişaf istiqamətlərini müəyyən etmişdir. “Heydər Əliyev fenomeni” dedikdə yalnız bir liderin fəaliyyəti deyil, həm də dövlət quruculuğuna sistemli yanaşma başa düşülür. Bu anlayış milli maraqların qorunması, dövlət institutlarının möhkəmləndirilməsi və cəmiyyətin birliyinin təmin olunması kimi mühüm məsələləri əhatə edir. Buna görə də bu fenomen həm tarixi, həm də müasir dövr baxımından aktuallığını qoruyur [1].

Azərbaycan dövlətçiliyinin inkişafı haqqında danışdığımız zaman sovet dövrü xüsusi qeyd olunmalıdır. Ona görə ki, bu mərhələ sonrakı proseslər üçün müəyyən zəmin yaratmışdır. Heydər Əliyev 1969-1982-ci illərdə AKP MK-nin birinci katibi seçilmişdir. Həmin dövrdə Azərbaycan formal olaraq müstəqil olmasa da, ölkə daxilində bir sıra inkişaf istiqamətləri formalaşmışdı. Heydər Əliyev respublikaya rəhbərlik etdiyi illərdə iqtisadiyyatın müxtəlif sahələrinin inkişafına diqqət yetirmişdir. Xüsusilə sənaye, kənd təsərrüfatı və təhsil sahələrində aparılan işlər ölkənin ümumi potensialını artırmışdır. Onun təşəbbüsü ilə milli kadrların hazırlanmasına xüsusi önəm verilmiş, gənclərin ali təhsil alması üçün imkanlar genişləndirilmişdir. Eyni zamanda, mədəniyyət və milli dəyərlərin qorunması istiqamətində də mühüm addımlar atılmışdır. Bu proseslər nəticəsində cəmiyyətdə milli özünüdərk hissi daha da güclənmişdir. Bütün bunlar gələcəkdə müstəqil dövlət quruculuğu üçün vacib baza rolunu oynamışdır [4].

1990-cı illərin əvvəlləri Azərbaycan üçün olduqca çətin və mürəkkəb bir dövr kimi yadda qalmışdır. Bu illərdə ölkədə siyasi qeyri-sabitlik, iqtisadi geriləmə və idarəetmə problemləri geniş yayılmışdı. Dövlət institutları kifayət qədər güclü deyildi və müxtəlif daxili qarşıdurmalar vəziyyəti daha da ağırlaşdırırdı. Onu da qeyd edə bilərik ki, idarəçilikdə olan şəxslərin yarıtılmaz siyasəti və hakimiyyəti öz aralarında bölmə niyyətləri Azərbaycan torpaqlarının havadarlarının köməyi ilə ermənilər tərəfindən işğalına zəmin yaratdı. Belə bir şəraitdə Azərbaycan ziyalılarının və əhalinin təkidli tələbi ilə Heydər Əliyevin hakimiyyətə qayıdışı ölkənin taleyində mühüm dönüş nöqtəsi

yaratdı. Onun rəhbərliyi ilə ölkədə sabitliyin təmin olunması istiqamətində ciddi addımlar atıldı. Dövlət idarəetmə sistemi yenidən təşkil olundu və hüquqi islahatlara başlandı. Bununla yanaşı, ordu quruculuğu gücləndirildi və təhlükəsizlik məsələləri diqqət mərkəzində saxlandı. Xarici siyasətdə daha balanslı və düşünülmüş yanaşma tətbiq olundu. Bu tədbirlər nəticəsində Azərbaycan tədricən böhrandan çıxmağa başladı və dövlətçilik qorunub saxlandı [3].

Ulu öndər Heydər Əliyevin ikinci prezidentlik dövrü Azərbaycanın daha sabit və inkişaf edən dövlətə çevrildiyi dövr kimi xarakterizə olunur. Bu dövrdə iqtisadi sahədə geniş islahatlar həyata keçirildi və yeni inkişaf strategiyaları müəyyən edildi. Xüsusilə enerji siyasəti ölkənin iqtisadi gücünün artmasında mühüm rol oynadı. Heydər Əliyev tərəfindən müəyyən edilən neft strategiyası xarici investisiyaların cəlb olunmasına şərait yaratdı. Əsrin müqaviləsi kimi nəhəng bir sazişin imzalanması Azərbaycan iqtisadiyyatının daha da güclənməsinə səbəb oldu. Bu da ölkə iqtisadiyyatının sürətli inkişafına təkan verdi. Eyni zamanda, qanunvericilik bazası təkmilləşdirildi və dövlət idarəçiliyi daha müasir prinsiplər əsasında quruldu. Cəmiyyətdə milli birlik və həmrəylik daha da gücləndi. Azərbaycanın beynəlxalq əlaqələri genişləndi və ölkənin nüfuzu artdı. Bu mərhələ dövlətçiliyin möhkəmlənməsi baxımından xüsusi əhəmiyyət daşıyır [2].

Heydər Əliyev fenomeni Azərbaycan dövlətçiliyinin inkişaf mərhələləri ilə ayrılmaz şəkildə bağlıdır. Heydər Əliyev ölkənin siyasi və iqtisadi inkişafında mühüm rol oynamışdır. Onun həyata keçirdiyi siyasət və müəyyən etdiyi strateji istiqamətlər bu gün də öz aktuallığını saxlayır. Bu fenomen yalnız keçmişin bir hissəsi deyil, həm də müasir dövlət idarəçiliyinin əsas dayaqlarından biri kimi qiymətləndirilir. Heydər Əliyevin dövlət quruculuğu sahəsində qazandığı təcrübə gələcək nəsillər üçün də nümunə hesab olunur. Onun fəaliyyəti Azərbaycan dövlətçiliyinin daha da möhkəmlənməsinə və inkişafına xidmət etmişdir. Buna görə də bu irsin öyrənilməsi və təhlili hər zaman vacib olaraq qalır [5].

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Əliyev H. *Müstəqilliyimiz əbədidir*, I cild, Bakı, 1997.
2. <https://files.preslib.az/projects/heydaraliyev/articles/he0637.pdf>
3. <https://files.preslib.az/projects/heydaraliyev/articles/he0545.pdf>
4. <https://azertag.az/xeber/14-iyul-1969-cu-il-azerbaycan-tarixinde-zefer-yurusunun-yenilesme-ve-sureтли-inkisafin-xalqın-taleyninde-donusun-baslandigi-gun-yap-umummi-lli-lider-heyder-eliyevin-azerbaycanin-rehberi-sechilmesinin-40-illiyine-hesr-olunmus-tedbir-kechirmisdir-446898>
5. <https://azerbaijan-news.az/az/posts/detail/heyder-eliyev-ve-azerbaycan-qudretli-dovletcilik-milli-inkisaf-boyuk-zefer-1678137705>

TEACHING ENGLISH IN A MULTICULTURAL ENVIRONMENT: DEVELOPING INTERCULTURAL COMMUNICATIVE COMPETENCE IN AZERBAIJANI HIGHER EDUCATION

Khayala Ramiyaddin Abdullayeva
PhD in philology, Senior teacher
xayala.abdullayeva@mdu.edu.az
Mingachevir State University

Abstract

In the contemporary globalized world, the role of intercultural communicative competence (ICC) in English Language Teaching (ELT) has gained increasing significance. This study examines how ICC can be effectively developed in EFL classrooms, particularly within the Azerbaijani higher education context. Drawing upon practical teaching experience at Mingachevir

State University, the research highlights the importance of engaging students from diverse ethnic and cultural backgrounds, including Lezgi, Kurdish, and Jewish communities. These multicultural interactions create a dynamic learning environment that fosters both linguistic and intercultural development.

The study also reflects on the influence of national traditions of tolerance, historically supported by Heydər Əliyev, in shaping students' intercultural awareness and attitudes toward diversity. Furthermore, as a TESOL-certified English teacher with aspirations for international teaching experience, the author emphasizes the necessity of expanding intercultural competence beyond local contexts and aligning teaching practices with global educational standards.

The findings demonstrate that integrating intercultural elements into ELT not only improves students' communicative effectiveness but also enhances empathy, critical thinking, and cultural sensitivity. Ultimately, the study argues that ICC should be considered a core component of modern language education, preparing learners to function successfully in an increasingly interconnected and multicultural world.

Keywords: Intercultural communicative competence, English language teaching, multicultural education, tolerance, TESOL, EFL learners, Azerbaijan

Introduction

In the 21st century, language education has evolved beyond the mere transmission of linguistic knowledge. Today, teaching English involves preparing learners for intercultural interaction in diverse global contexts. Intercultural communicative competence (ICC) has thus become a fundamental component of English Language Teaching (ELT), enabling learners not only to use language accurately but also to communicate appropriately across cultural boundaries [1].

Azerbaijan represents a unique sociocultural environment where multiculturalism and tolerance are deeply embedded in national ideology. These values were consistently promoted by Heydar Aliyev, whose policies emphasized intercultural dialogue, mutual respect, and peaceful coexistence among different ethnic and religious communities. Such a foundation creates favorable conditions for integrating intercultural awareness into educational practices.

However, despite this supportive environment, students may still experience challenges when interacting with peers from different cultural backgrounds. For instance, during my teaching practice at Mingachevir State University, one student from a minority background initially demonstrated signs of discomfort and hesitation in classroom discussions. The student expressed difficulty in adapting to group activities due to differences in communication style and cultural norms. This situation affected both participation and confidence in using English as a means of expression.

To address this issue, specific pedagogical strategies were implemented. The student was gradually involved in pair and group work with supportive peers, and culturally inclusive topics were introduced to encourage self-expression. Additionally, classroom discussions were structured to emphasize respect for diverse perspectives, allowing the student to feel valued and understood. Over time, the student became more actively engaged, demonstrating increased confidence and improved communicative competence.

This example illustrates that developing intercultural communicative competence is not only a theoretical objective but also a practical necessity in multilingual and multicultural classrooms. It highlights the crucial role of the teacher in facilitating adaptation, promoting inclusivity, and creating a supportive learning environment where all students can thrive

Problem Statement

Despite the growing recognition of intercultural communicative competence (ICC), many English language classrooms continue to prioritize grammatical accuracy and lexical development over intercultural awareness. In practice, this often results in students who are able to construct grammatically correct sentences but struggle to use language appropriately in real-life

communicative situations [2]. They may know *what* to say, but not *how*, *when*, or *to whom* it should be said.

This imbalance becomes particularly visible in classroom interactions. For example, students may successfully complete grammar exercises or written tasks, yet hesitate or feel uncertain during open discussions, especially when topics involve cultural values, personal identity, or social norms. In some cases, learners avoid expressing their opinions altogether due to fear of misunderstanding or unintentionally offending others from different cultural backgrounds. Such situations reveal that linguistic competence alone does not guarantee effective communication.

From my own teaching experience, I have observed that students who have been trained primarily through traditional, form-focused methods often demonstrate limited flexibility in communication. They tend to rely on memorized structures and may find it difficult to interpret indirect meanings, humor, or culturally specific references. For instance, a simple expression of politeness or disagreement can be misinterpreted if the learner lacks intercultural awareness.

Moreover, in multicultural classrooms like those at Mingachevir State University, where students from different ethnic and social backgrounds study together, the absence of intercultural focus can lead to misunderstandings, reduced participation, and even subtle forms of exclusion. Some students may dominate discussions due to higher confidence, while others remain silent, not because of linguistic limitations, but due to cultural hesitation.

These observations suggest that without integrating intercultural elements into language teaching, there remains a significant gap between what students learn in the classroom and what they need in real communication. Therefore, it becomes essential for educators to move beyond purely linguistic objectives and adopt a more holistic approach that combines language skills with cultural understanding, empathy, and communicative adaptability.

Aim and Objectives of the Research

The present study seeks to examine how intercultural communicative competence can be meaningfully developed in English language teaching within a multicultural academic setting. The motivation for this research arises not only from theoretical considerations, but also from practical classroom experience, where differences in students' cultural backgrounds often influence the way they communicate, participate, and perceive one another. In such an environment, it becomes clear that effective language teaching requires more than linguistic instruction; it also demands a conscious effort to foster understanding, tolerance, and the ability to interact across cultures.

In order to achieve this aim, the study first revisits the concept of intercultural communicative competence in the context of modern English language teaching, considering how it has evolved in response to global educational trends. It then focuses on the analysis of classroom practices, paying particular attention to the ways in which intercultural elements can be naturally integrated into everyday teaching activities. Another important aspect of the research involves reflecting on real teaching experiences with students from diverse social and cultural backgrounds, which provides valuable insight into both the challenges and opportunities of intercultural interaction.

Finally, the study aims to identify and propose practical strategies that can help teachers support the development of intercultural competence in their classrooms. These strategies are grounded in actual teaching practice and are intended to be applicable in similar multicultural educational contexts.

Literature Review

The concept of communicative competence was first introduced by Dell Hymes, who emphasized the importance of sociocultural context in language use [2]. Later, Michael Byram expanded this framework by introducing intercultural communicative competence, which includes attitudes, knowledge, and skills necessary for effective cross-cultural interaction [1].

According to Byram, learners must develop not only linguistic competence but also the ability to interpret cultural meanings and engage in intercultural dialogue. Similarly, Kramsch argues that

language teaching cannot be separated from cultural context, as language itself is a cultural phenomenon [3].

Recent studies also highlight that ICC contributes to critical thinking, empathy, and global citizenship, which are essential competencies in modern education [4].

Analytical Approach

The research is grounded in teaching practice at Mingachevir State University, where students represent diverse ethnic and cultural backgrounds. Among them are Lezgi, Kurdish, and Jewish students, whose cultural identities contribute to a rich and dynamic classroom environment.

As a TESOL-certified teacher, I have also been influenced by international teaching standards, which emphasize the importance of intercultural competence in language education. This has motivated me to further investigate intercultural issues in broader educational contexts.

Research Methods

This study is based on a qualitative and reflective research design, which allows for an in-depth understanding of how intercultural communicative competence (ICC) develops in real classroom settings. The primary method involves systematic classroom observation supported by reflective teaching practice. This approach makes it possible to capture not only observable student behavior but also subtle changes in attitudes, participation, and interaction patterns over time.

In addition to observation, the study incorporates a comparative method, which enables the analysis of similarities and differences between the Azerbaijani educational context and selected European ELT practices. This comparison is not statistical but analytical, drawing on existing literature, TESOL-informed perspectives, and general trends observed in European language education systems. In many European countries, intercultural competence is more explicitly integrated into curricula, often through project-based learning, student exchange programs, and culturally diverse teaching materials. By contrast, in the local context, intercultural elements are sometimes present but not always systematically embedded in classroom practice. This comparative perspective helps to identify both strengths and areas for further development.[6]

Furthermore, elements of case study methodology are employed, particularly when analyzing specific classroom situations involving students from different cultural backgrounds. These cases provide concrete examples of how intercultural challenges emerge and how they can be addressed through pedagogical intervention.

Materials Used

The research is based on a carefully selected combination of traditional and authentic teaching materials, all of which were used to support both linguistic development and intercultural learning in the classroom. In the teaching process, English language textbooks currently used at the university level served as the primary instructional resource. These materials provided a structured framework for developing core language skills such as reading, writing, listening, and speaking. However, relying solely on textbooks was not considered sufficient for fostering intercultural communicative competence.

For this reason, particular importance was given to the integration of authentic materials into the teaching process. These included videos, articles, podcasts, and real-life dialogues that reflect language as it is naturally used in different cultural contexts. Such materials allowed students to encounter diverse communication styles, social norms, and cultural references, which are often absent from standard textbooks. In addition, classroom interaction records such as teacher observation notes, student responses, and participation patterns were used as an important source of data for analyzing student engagement and intercultural interaction.[5]

To further enhance intercultural awareness, supplementary tasks were incorporated into classroom activities. These included role-plays, group discussions, and student presentations focused on cultural topics, encouraging learners to actively engage with cultural differences and express their own perspectives.

Overall, the use of authentic materials played a central role in this study, as it exposed students to real-world language use and cultural diversity. For example, video content illustrating everyday communication in different countries or articles describing cultural traditions helped students understand not only how language is used, but also the cultural context in which it operates.

Analytical Approach

The analysis is carried out through continuous reflection on classroom practice, with attention to how students respond to intercultural content and activities. Observations focus on student engagement, interaction dynamics, and the development of communicative confidence. The comparative dimension of the study also informs the analysis, as it allows classroom practices at Mingachevir State University to be viewed in relation to broader European approaches to ELT. This dual perspective strengthens the reliability of the findings and provides a more comprehensive understanding of how intercultural communicative competence can be effectively developed in different educational contexts.

Results

The findings of this study clearly indicate that the integration of intercultural elements into English Language Teaching (ELT) has a noticeable and positive impact on both students' communicative competence and their cultural awareness. This impact was not observed as a sudden change, but rather as a gradual development reflected in students' behavior, participation, and attitudes over the course of the teaching process.

One of the most evident outcomes was the increase in student engagement during lessons that included culturally oriented activities. Compared to more traditional grammar-focused sessions, students showed greater interest and willingness to participate when topics related to real-life cultures, traditions, and social practices were introduced. They asked more questions, shared personal experiences, and became more actively involved in discussions, which in turn created a more dynamic and interactive classroom atmosphere. [7]

Another important result was the improvement in tolerance and mutual respect among students. As learners from different backgrounds—such as Lezgi, Kurdish, and Jewish communities—were given opportunities to present and discuss their cultural identities, a sense of appreciation for diversity began to emerge. Students became more attentive listeners, showed greater respect for differing viewpoints, and demonstrated a more inclusive attitude toward their peers.

Example

For example, during a classroom discussion on cultural traditions, students from different backgrounds shared their experiences. A Lezgi student presented traditional customs, while a Kurdish student discussed national celebrations. A Jewish student shared family traditions and values.

Such activities not only improved speaking skills but also fostered intercultural understanding and respect among students.

Discussion

The results confirm that intercultural communicative competence is an essential component of effective language teaching. Compared to traditional approaches, ICC-based instruction promotes meaningful communication and deeper learning [1].

These findings are consistent with Byram's theoretical framework, which emphasizes the integration of cultural awareness into language education [1]. Furthermore, Kramsch's perspective on the inseparability of language and culture supports the importance of incorporating intercultural elements into teaching [3].

In the Azerbaijani context, the tradition of tolerance, supported by Heydər Əliyev, provides a strong foundation for intercultural education.

From a personal perspective, my TESOL certification has enhanced my understanding of global teaching practices. My future goal is to apply this knowledge in international contexts and further explore intercultural communication in diverse educational environments.

Conclusion

The results of this study confirm that intercultural communicative competence is not an optional addition but a central component of modern English language teaching. In today's interconnected world, learners are expected not only to use English accurately but also to communicate appropriately with people from different cultural backgrounds. The classroom experience described in this research shows that when intercultural elements are meaningfully integrated into teaching, students become more confident, more open to diversity, and better prepared for real-life communication.

From a scientific perspective, the study contributes to the field of English Language Teaching by offering a context-based analysis of intercultural communicative competence within Azerbaijani higher education. It demonstrates how global theoretical models of ICC can be applied and adapted to a local multicultural environment. At the same time, the practical significance of the research lies in its grounding in real classroom experience. The observations, examples, and reflections presented in the study provide useful insights for teachers who work with culturally diverse groups of learners and face similar challenges in fostering communication and mutual understanding.[5]

Based on the findings, it becomes evident that the development of intercultural competence requires a deliberate and systematic approach. Integrating intercultural content into the curriculum should be seen as a priority rather than an occasional addition. The use of authentic and culturally diverse materials plays a crucial role in exposing students to real-world language and cultural contexts. In addition, student-centered communication activities, such as discussions, role-plays, and collaborative tasks, should be encouraged, as they create opportunities for meaningful interaction and cultural exchange.

Equally important is the need for continuous professional development. Teachers should be supported through training programs that focus on intercultural competence and modern pedagogical approaches. Finally, promoting international academic collaboration, including exchange programs and joint educational initiatives, can further strengthen students' intercultural awareness and provide them with valuable global perspectives. [6]

Overall, the study highlights that fostering intercultural communicative competence is essential for preparing learners to function effectively and responsibly in a diverse and globalized society.

References

1. Byram, M. (1997). *Teaching and Assessing Intercultural Communicative Competence*. Multilingual Matters.
2. Hymes, D. (1972). *On Communicative Competence*. Penguin Books.
3. Kramsch, C. (1993). *Context and Culture in Language Teaching*. Oxford University Press.
4. Byram, M., Gribkova, B., & Starkey, H. (2002). *Developing the Intercultural Dimension in Language Teaching*. Council of Europe.
5. Hall, E. T. (1976). *Beyond Culture*. Anchor Books.
6. Risager, K. (2007). *Language and Culture Pedagogy: From a National to a Transnational Paradigm*. Multilingual Matters.
7. Deardorff, D. K. (2006). *Identification and Assessment of Intercultural Competence as a Student Outcome of Internationalization*. *Journal of Studies in International Education*, 10(3), 241–266.

TEACHING ENGLISH STYLISTICS THROUGH POLITICAL SPEECHES: THE EXAMPLE OF HEYDAR ALIYEV

Gulnara Gurbanova
PhD in Philology, Associate Professor
gulnara.gurbanova@mdu.edu.az
Mingachevir State University

Abstract

In modern English language teaching, stylistics has gradually moved beyond the boundaries of a purely theoretical discipline and has become an essential tool for developing learners' deeper and more practical understanding of language in use. Rather than focusing only on grammatical structures and vocabulary, contemporary approaches emphasize how meaning is shaped through stylistic choices, context, and communicative intention. In this regard, the present study explores the effectiveness of teaching English stylistics through political speeches, with particular focus on the speeches of Heydər Əliyev as a rich and authentic source of linguistic and rhetorical material.

The research is grounded in classroom practice at Mingachevir State University, where students from diverse cultural and social backgrounds actively engage in the stylistic analysis of real political discourse. Through guided activities, learners examine expressive means, rhetorical devices, and persuasive strategies, such as repetition, metaphor, and emotional appeal. The findings reveal that political speeches provide valuable opportunities for enhancing students' analytical thinking, interpretative skills, and communicative competence.

Furthermore, the study demonstrates that the integration of stylistics with authentic discourse not only improves students' ability to analyze language critically but also contributes to the development of intercultural awareness and sensitivity. As a result, learners become more confident in understanding and using English in meaningful, real-world contexts.

Keywords: *English stylistics, political discourse, rhetorical devices, communicative competence, intercultural awareness*

Introduction

In the 21st century, the teaching of English has undergone a significant transformation, shifting from a narrow focus on grammatical accuracy to a more comprehensive approach that includes discourse, pragmatics, and stylistics. Within this broader framework, stylistics occupies a central place, as it enables learners to explore how language functions beyond its structural level and how meaning is constructed through deliberate linguistic choices. Stylistics, in particular, plays a crucial role in helping learners understand how language operates in real communicative contexts and how meaning is shaped by the choice of words, syntactic patterns, tone, and stylistic variation [3].

From a theoretical perspective, English stylistics encompasses the study of expressive means and stylistic devices such as metaphor, simile, repetition, parallelism, irony, and rhetorical questions. It also examines functional styles of language, including formal, informal, academic, and publicistic discourse. Through stylistic analysis, learners become aware of how language varies depending on purpose, audience, and context, and how speakers or writers manipulate linguistic resources to achieve specific communicative effects. This awareness is particularly important in developing not only linguistic competence but also pragmatic and communicative competence.

Political speeches represent one of the most powerful and illustrative forms of discourse, where language is carefully selected and strategically organized to influence, persuade, and inspire audiences. In this regard, the speeches of Heydar Aliyev stand out as exemplary material for stylistic analysis. His oratory is characterized by clarity, logical coherence, emotional intensity, and the effective use of rhetorical devices such as repetition, parallel constructions, and metaphorical

expressions. These features make his speeches particularly valuable for demonstrating how stylistic choices contribute to the persuasive power of language.

From a pedagogical perspective, incorporating such authentic material into the teaching process allows students to engage with language in its most dynamic and meaningful form. Instead of analyzing isolated sentences, learners are exposed to complete texts that reflect real communicative intentions and sociocultural contexts. This approach encourages them to interpret implicit meanings, identify stylistic patterns, and evaluate the effectiveness of different linguistic strategies.[4]

Moreover, in multicultural classrooms like those at Mingachevir State University, where students come from diverse linguistic and cultural backgrounds, the use of stylistically rich texts fosters not only linguistic development but also critical thinking and intercultural awareness. By analyzing how language is used to express ideas, values, and identities, students learn to appreciate diversity, interpret different perspectives, and communicate more effectively in a globalized environment.

Problem Statement

Despite the recognized importance of stylistics in modern language education, many English language classrooms still tend to prioritize grammatical accuracy and vocabulary acquisition over the analysis of language in context. This tendency is often driven by assessment systems that focus on measurable outcomes such as correct forms, test performance, and lexical knowledge. As a result, students may achieve a high level of structural competence, yet remain limited in their ability to interpret deeper meanings, emotional nuances, and persuasive strategies embedded in authentic texts [2]. In other words, they learn how to construct sentences correctly, but not necessarily how to use language effectively in real communicative situations.

This imbalance becomes particularly evident when students are exposed to more complex forms of discourse, such as political speeches. In classroom practice, it can be observed that learners are usually able to grasp the surface-level meaning of a text, identifying key vocabulary and general ideas. However, they often struggle to recognize how meaning is intensified or modified through stylistic devices such as repetition, metaphor, parallelism, or rhetorical emphasis.

For instance, repeated phrases in a speech may serve to reinforce a central idea and create emotional impact, while metaphorical expressions may convey abstract concepts in a more vivid and memorable way. Without an awareness of such stylistic features, students tend to interpret texts in a purely literal manner, missing the underlying intention of the speaker.

Moreover, this limitation directly affects students' communicative competence. When learners are not trained to notice how language functions persuasively, they may also find it difficult to express their own ideas effectively in similar contexts. They may produce grammatically correct but stylistically neutral or even inappropriate utterances, lacking the ability to adapt their language to different audiences or communicative purposes. This is especially problematic in academic and professional settings, where the ability to argue, persuade, and present ideas convincingly is essential.

Therefore, the neglect of stylistic analysis in language teaching creates a significant gap between linguistic knowledge and communicative performance. Addressing this gap requires a more balanced approach in which grammar and vocabulary are taught alongside stylistic awareness, enabling learners not only to understand what is said, but also how and why it is said.

Aim and Objectives of the Research

The aim of this study is to explore how English stylistics can be effectively taught through the analysis of political speeches, with particular reference to the speeches of Heydar Aliyev. The study seeks to demonstrate that stylistic competence can be significantly enhanced when learners engage with authentic discourse that reflects real communicative intentions and sociocultural context.[5]

To achieve this aim, the research examines the stylistic features present in political speeches, analyzes their pedagogical value in classroom settings, and reflects on practical teaching

experience. At the same time, it proposes strategies for integrating such materials into English language teaching in a way that supports both linguistic and analytical development.

Literature Review

The study of stylistics is closely connected with the broader concept of communicative competence introduced by Hymes, who emphasized the importance of context in language use [2]. Later developments in applied linguistics, particularly the work of Byram, highlighted the role of intercultural competence in communication. Kramsch further argued that language and culture are inseparable, and that understanding stylistic variation is essential for meaningful communication [3].

In the context of political discourse, stylistics focuses on how language is used to construct meaning, express ideology, and influence audiences. Researchers have identified various rhetorical devices, including repetition, parallelism, metaphor, and emotional appeal, as key features of political speech [4].

These elements make political speeches particularly valuable for teaching stylistics, as they provide concrete examples of how language operates beyond the level of grammar.

Methods

This study is based on a qualitative and reflective research design, combining classroom observation with practical teaching experience. The research was conducted at Mingachevir State University, where students were engaged in the analysis of authentic political speeches as part of their English language studies.

The primary materials used in the research included selected speeches of Heydar Aliyev, as well as supplementary authentic resources such as video recordings and transcripts. These materials were integrated into classroom activities that encouraged students to identify stylistic devices, analyze rhetorical strategies, and discuss the communicative impact of language.

In addition, a comparative perspective was adopted by considering how stylistics is taught in European educational contexts, where authentic discourse is more actively used in language teaching [6]. This allowed for a broader understanding of effective pedagogical practices and provided a basis for evaluating the local teaching context.

Results

The findings of the study indicate that the use of political speeches in teaching stylistics has a significant positive impact on students' learning outcomes. Students demonstrated increased engagement, improved analytical skills, and a deeper understanding of language use.

One of the most notable results was the development of students' ability to identify and interpret stylistic devices. For example, when analyzing a speech by Heydar Aliyev, students observed the use of repetition in statements such as *“We must build our future together, we must protect our independence, we must strengthen our unity.”* This repetition serves to emphasize key ideas and create a strong emotional impact on the audience.

Another important observation was the use of metaphor and expressive language. In several speeches, Heydar Aliyev referred to Azerbaijan as a *“bridge between East and West,”* a metaphor that highlights the country's strategic and cultural position. Such examples helped students understand how figurative language contributes to meaning and persuasion.

Furthermore, students became more confident in discussing complex texts and expressing their own interpretations. They were able to move beyond surface-level understanding and engage with deeper layers of meaning, including tone, intention, and audience effect.

Discussion

The results confirm that teaching stylistics through political speeches is an effective approach to language education. It allows students to see how language functions in real contexts and how stylistic choices influence meaning and communication.

The use of authentic material aligns with modern pedagogical approaches that emphasize learner engagement, critical thinking, and contextualized learning [4]. In addition, the integration of

culturally significant texts, such as the speeches of Heydar Aliyev, adds a meaningful dimension to the learning process, connecting language study with national identity and historical context. From a teaching perspective, this approach also addresses the gap between linguistic competence and communicative competence. By focusing on stylistic features, students develop a more nuanced understanding of language and become more effective communicators.

Conclusion

The study demonstrates that integrating political speeches into the teaching of English stylistics provides significant educational benefits, particularly in bridging the gap between theoretical knowledge and practical language use. Through the analysis of authentic political discourse, students are not only exposed to real examples of language in action but also learn to recognize how meaning is constructed and conveyed through stylistic choices. This process enhances their ability to analyze language critically, interpret implicit meanings, and understand the functional role of stylistic devices such as repetition, metaphor, parallelism, and rhetorical emphasis.[7]

For instance, when examining speeches by Heydar Aliyev, students can observe how repetition is used to reinforce key ideas and create emotional resonance. Statements built on parallel structures help organize thought and increase persuasive power, while metaphorical expressions allow complex political or social concepts to be communicated more vividly. Such analysis enables learners to see how linguistic form and communicative intention are closely interconnected.

From both a scientific and practical perspective, the research highlights the importance of combining linguistic and stylistic analysis in language teaching. While grammar provides the structural foundation of language, stylistics reveals how that structure is used strategically in real communication. This dual approach is essential for developing not only accuracy but also effectiveness in language use. It also aligns with contemporary ELT methodologies that emphasize authenticity, critical thinking, and learner engagement [4].

The pedagogical value of political speeches becomes even more evident when students are exposed to examples from different international contexts. For example, speeches by Barack Obama often demonstrate the effective use of repetition and rhythm, as seen in the well-known phrase “*Yes, we can,*” which serves both as a motivational slogan and a unifying rhetorical device. Similarly, Winston Churchill is widely recognized for his powerful use of parallelism and repetition in speeches such as “*We shall fight on the beaches... we shall never surrender,*” where stylistic repetition strengthens determination and emotional impact. These examples provide students with a broader understanding of how stylistic devices function across different cultures and historical contexts.

Ultimately, teaching stylistics through political speeches not only improves students’ language proficiency but also fosters a deeper appreciation of language as a powerful tool for expressing ideas, shaping public opinion, and influencing society. It encourages learners to move beyond surface-level comprehension and engage with language as a dynamic and purposeful system. In doing so, students become more confident, analytical, and adaptable communicators, capable of understanding and using English in a wide range of real-world situations.

References

1. Byram, M. (1997). Teaching and Assessing Intercultural Communicative Competence.
2. Hymes, D. (1972). On Communicative Competence.
3. Kramsch, C. (1993). Context and Culture in Language Teaching.
4. Byram et al. (2002). Developing the Intercultural Dimension in Language Teaching.
5. Hall, E. T. (1976). Beyond Culture.
6. Risager, K. (2007). Language and Culture Pedagogy.
7. Deardorff, D. (2006). Intercultural Competence in Education.

İBTİDAI TƏHSİLDƏ MİLLİ YADDAŞIN FORMALAŞMASI: “KİTABI-DƏDƏ QORQUD” DASTANININ İNTEQRATİV TƏDRİS MODELİ

Gülınar Adil qızı Vəliyeva
müəllim

gulnar.valiyeva@mdu.edu.az
Mingəçevir Dövlət Universiteti

Xülasə

Məqalədə ibtidai təhsil mərhələsində milli yaddaşın formalaşmasında “Kitabi-Dədə Qorqud” dastanının rolu geniş şəkildə təhlil olunur. Tədqiqatın əsas məqsədi dastanın II–IV sinif Azərbaycan dili dərsləklərində necə mərhələli və integrativ şəkildə təqdim olunduğunu təhlil etmək, onun pedaqoji və tərbiyəvi əhəmiyyətini müəyyənləşdirməkdir. Məqalədə milli yaddaş anlayışının mahiyyəti açıqlanır və onun uşaqların dünyagörüşünün, milli kimlik şüurunun, mənəvi dəyərlərinin şəxsiyyət kimi formalaşmasında oynadığı rolu əsaslandırılır.

Araşdırma nəticəsində müəyyən olunur ki, ibtidai sinif dərsləklərində “Kitabi- Dədə Qorqud” dastanı ilə bağlı materiallar sadəcə mürəkkəbə doğru qurulmuş sistem əsasında təqdim edilir. II sinifdə ilkin anlayışlar – ad qoyma ənənəsi, ünsiyyət formaları və qopuz kimi elementlər təqdim olunur. III sinifdə qəhrəmanlıq motivləri, obrazlar sistemi və mətn üzərində yaradıcı fəaliyyətlər–dinləmə, mətnin davamını yazma, araşdırma və analiz tapşırıqları vasitəsilə şagirdlərin həm idrak, həm də yaradıcılıq bacarıqları inkişaf etdirilir. IV sinifdə isə dastan ümumi və sistemli şəkildə təqdim olunaraq onun strukturu, qəhrəmanları və tarixi haqqında biliklər verilir.

Məqalədə qeyd olunur ki, bu cür integrativ və mərhələli tədris modeli şagirdlərin dil və nitq bacarıqlarını inkişaf etdirməklə yanaşı, onların milli kimlik şüurunun formalaşmasına, əxlaqi dəyərlərin mənimsənilməsinə, yaradıcı düşünmə qabiliyyətinin inkişafına müsbət təsir göstərir. Nəticə etibarilə vurğulanır ki, “Kitabi-Dədə Qorqud” dastanının ibtidai təhsildə sistemli şəkildə tədrisi milli-mənəvi dəyərlərin gələcək nəsillərə ötürülməsində mühüm vasitədir.

Açar sözlər: Kitabi-Dədə Qorqud, milli yaddaş, ibtidai təhsil, tədris modeli, pedaqoji əhəmiyyət

Giriş

Müasir təhsil sistemində milli-mənəvi dəyərlərin qorunması və gələcək nəsillərə ötürülməsi prioritet istiqamətlərdən biri hesab olunur. Qloballaşma şəraitində milli kimliyin qorunması məsələsi daha da aktuallaşır və bu prosesin əsası məhz ibtidai təhsil mərhələsində qoyulur. Uşaqların dünyagörüşünün, mənəvi dəyərlərinin və sosial davranış modellərinin formalaşmasında ədəbiyyat mühüm rol oynayır.

Azərbaycan xalqının zəngin epik irsi içərisində “Kitabi-Dədə Qorqud” dastanı xüsusi yer tutur. Bu abidə yalnız ədəbi nümunə deyil, həm də milli yaddaşın daşıyıcısıdır. Onun ibtidai təhsil mərhələsində sistemli şəkildə tədrisi uşaqlarda milli kimlik şüurunun formalaşmasına əhəmiyyətli təsir göstərir. Məqalənin məqsədi ibtidai siniflərdə “Kitabi-Dədə Qorqud” dastanının mərhələli və integrativ tədris modelini təhlil etmək, onun pedaqoji və tərbiyəvi əhəmiyyətini əsaslandırmaqdır.

I. Milli yaddaş və ibtidai təhsil: nəzəri yanaşmalar

Milli yaddaş bir xalqın tarixi təcrübəsinin, mədəniyyətinin və mənəvi dəyərlərinin sosial yaddaşda qorunması və ötürülməsi prosesidir. Bu anlayış yalnız keçmişin xatırlanması deyil, həm də həmin dəyərlərin gələcək nəsillərin şüurunda yenidən formalaşdırılmasıdır. Qloballaşma prosesinin sürətləndiyi bir şəraitdə milli kimliyin qorunması məsələsi daha da aktuallaşır və bu prosesin əsası məhz ibtidai təhsil mərhələsində qoyulur. İbtidai təhsil mərhələsi uşaqların şəxsiyyət kimi formalaşmasında ən mühüm dövrüdür. Bu dövrdə əldə olunan bilik və bacarıqlar, dəyərlər onların gələcək həyatına birbaşa təsir edir. Xüsusilə folklor və epik ədəbiyyat nümunələri uşaqlarda milli kimliyin formalaşmasında mühüm rol oynayır [6].

Milli yaddaşın tədrisi yalnız nəzəri məlumatlarla deyil, həm də emosional və vizual təsir vasitələri ilə həyata keçirilməlidir. Bu baxımdan dastanlar uşaqlar üçün ən təsirli vasitələrdən biridir. Azərbaycan xalqının zəngin ədəbi irsi içərisində “Kitabi-Dədə Qorqud” dastanı xüsusi yer tutur. Bu dastan yalnız tarixi və ədəbi abidə deyil, həm də xalqın dünyagörüşünü, mənəvi dəyərlərini və həyat fəlsəfəsini əks etdirən mühüm mənbədir. Onun ibtidai siniflərdə tədrisi uşaqlarda milli şüurun formalaşdırılması baxımından olduqca vacibdir.

II. “Kitabi-Dədə Qorqud” dastanının ideya-məzmun və tarixi xüsusiyyətləri

“Kitabi-Dədə Qorqud” dastanı oğuz türklərinin həyat tərzini, dünyagörüşünü və mənəvi dəyərlərini əks etdirən fundamental epik abidədir. İbtidai sinif dərslərlərində “Kitabi-Dədə Qorqud” dastanı haqqında ilkin nəzəri biliklərin formalaşdırılması məqsədilə onun ümumi xüsusiyyətləri şagirdlərə sadə və anlaşılan formada təqdim olunur. Məsələn, IV sinif Azərbaycan dili dərslərində dastanın üz qabığı və annotasiyası verilərək onun strukturu və məzmunu haqqında məlumat təqdim edilir. Annotasiyada qeyd olunur ki, dastan on iki boydan ibarətdir və hər boy oğuz qəhrəmanlarının başına gələn hadisələri əks etdirən müstəqil hissədir. Qazan xan, Beyrək, Basat, Buğac və Uruz kimi obrazların təqdim edilməsi şagirdlərdə dastanın qəhrəmanlıq ruhu haqqında ilkin təsəvvür yaradır. Eyni zamanda əsərin təxminən min il əvvəl yazıya alınması və əlyazma nüsxələrinin müxtəlif dünya kitabxanalarında qorunub saxlanılması barədə məlumatların verilməsi onun tarixi və mədəni əhəmiyyətini şagirdlərə çatdırır. Bu cür təqdimat dastanın elmi-informativ mənimsənilməsinə və şagirdlərdə milli ədəbi irsə marağın formalaşmasına xidmət edir.

III. İbtidai sinif dərslərində dastanın mərhələli və integrativ tədrisi

İbtidai siniflərdə “Kitabi-Dədə Qorqud” dastanının tədrisi yalnız ayrıca mövzu kimi deyil, həm də dərslərlərdə integrativ və mərhələli şəkildə təqdim olunur. Məsələn, II sinif Azərbaycan dili dərslərinin “Qohumlar” bölməsində qədim türk elində uşaqlara ad qoyulması ənənəsi haqqında məlumat verilir. Bu kontekstdə ilk dəfə Dədə Qorqud obrazının adı çəkilir və qopuz sözünün etimologiyası izah olunur. Bu cür yanaşma şagirdlərin yaş xüsusiyyətlərinə uyğun olaraq milli-mədəni anlayışlarla tanış olmasına imkan yaradır və onların ilkin təsəvvürlərini formalaşdırır. Eyni zamanda, belə integrativ təqdimat üsulu şagirdlərdə həm dil bacarıqlarının, həm də milli yaddaş elementlərinin paralel şəkildə inkişafına şərait yaradır.

II sinif Azərbaycan dili dərslərinin “Ünsiyyət nədir?” bölməsində verilmiş “Qədim oğuz eli” mətnində oğuz toplumunun birlik prinsipləri və ünsiyyət formaları təsvir olunur. Mətnə əsasən, oğuz obasında tonqal vasitəsilə informasiya ötürülməsi xüsusi əhəmiyyət daşıyır: bir tonqal bayram və şad günün xəbərdarlığı, iki tonqal təhlükə signalı, üç tonqal isə insanları əmək fəaliyyətinə – əkin-biçinə çağırış kimi izah edilir. Bu cür simvolik ünsiyyət vasitələrinin təqdim olunması şagirdlərdə həm tarixi-mədəni biliklərin formalaşmasına, həm də ünsiyyət anlayışının daha dərinlən mənimsənilməsinə şərait yaradır. Belə nümunələr vasitəsilə şagirdlər qədim türk cəmiyyətində kollektiv həyatın təşkili və qarşılıqlı əlaqə formaları haqqında ilkin təsəvvür əldə edirlər [3].

İbtidai sinif dərslərində “Kitabi-Dədə Qorqud” dastanı ilə bağlı motivlər müxtəlif mövzular çərçivəsində təqdim olunur. Məsələn, III sinif Azərbaycan dili dərslərinin “Unudulmaz qəhrəmanlar” bölməsində verilmiş “Qaraca çoban” mətnində xalq qəhrəmanının igidliyi və fədakarlığı təsvir edilir. Eyni zamanda mətnə Qazan xanın oğuz elinin başçısı kimi təqdim olunması şagirdlərdə tarixi şəxsiyyətlər və liderlik anlayışı haqqında ilkin təsəvvür yaradır. Mətnin sonunda “sapand” sözünün etimologiyasının izah edilməsi isə dil və tarix integrasiyasını təmin edir. Bu cür yanaşma şagirdlərdə həm leksik biliklərin genişlənməsinə, həm də milli qəhrəmanlıq ənənələrinin mənimsənilməsinə xidmət edir.

III sinif Azərbaycan dili dərslərində qəhrəmanlıq dastanları haqqında ümumi məlumat verildikdən sonra bu ənənənin əsas nümunəsi kimi “Kitabi-Dədə Qorqud” dastanı haqqında izah təqdim olunur və ilkin biliklər formalaşdırılır. Daha sonra müəllimin oxuduğu “Dirsə xan oğlu Buğac” boyunun giriş və əsas hissəsinin dinlənilməsi tapşırığı verilir. Bu mərhələdə şagirdlər dinləmə bacarıqlarını inkişaf etdirir və mətnin məzmununu qavrayırlar. Dərslərdə təqdim olunan

vizual materiallara əsaslanaraq mətnin sonluğunu yazmaq tapşırığı isə şagirdlərin yaradıcı təfəkkürünü və məntiqi düşünmə qabiliyyətini inkişaf etdirir. Bu cür metodik yanaşma şagirdləri passiv dinləyicidən aktiv iştirakçıya çevirir və onların həm dil bacarıqlarını, həm də milli-mədəni irsə marağını artırır.

III sinif Azərbaycan dili dərslərində təqdim olunan “Səgrəyin dastanı” mətnində Səgrək və Əgrək qardaşlarının qəhrəmanlıqları təsvir edilir. Mətnin üç hissəyə bölünməsi şagirdlərə hadisələrin ardıcılığını izləmək və məzmunu mərhələli şəkildə mənimsəmək imkanı yaradır. Mətnin ortasında qopuz aləti haqqında araşdırma aparılması tapşırığının verilməsi isə şagirdlərin müstəqil öyrənmə və tədqiqat bacarıqlarını inkişaf etdirir.

Ağ saçın üçün ölüm, qardaş.

Dilin üçün ölüm, qardaş.

Ərmi oldun, igidmi oldun, qardaş?

Mənim sorağıma sənmi gəldin, qardaş? [4]

Dərsin sonunda təqdim olunan bu şeir parçasının hansı obraza və epizoda aid olduğunun müəyyənəşdirilməsi şagirdlərin analitik və interpretativ düşünmə qabiliyyətini gücləndirir. Bu cür çoxşaxəli tapşırıqlar sistemi şagirdlərdə həm mətn üzərində işləmə bacarıqlarını, həm də milli-mədəni irsə bağlı bilikləri kompleks şəkildə formalaşdırır.

IV sinifdə dastan artıq ümumi və sistemli şəkildə təqdim olunur. Üzlük və annotasiya vasitəsilə şagirdlər dastanın strukturu, qəhrəmanları və tarixi haqqında ümumi bilik əldə edirlər.

Bu mərhələlilik prinsipi şagirdlərdə milli yaddaşın ardıcıl və dərin şəkildə formalaşmasını təmin edir [8].

IV. Tədrisin pedaqoji və tərbiyəvi nəticələri

İntegrativ tədris modeli şagirdlərin hərtərəfli inkişafına xidmət edir. “Kitabi-Dədə Qorqud” dastanının tədrisi zamanı şagirdlərin yaş xüsusiyyətləri nəzərə alınmalıdır.

Əvvəla, onların dil və nitq bacarıqları inkişaf edir. Etimoloji izahlar və mətnlərlə işləmə söz ehtiyatını zənginləşdirir. Müasir tədris metodları bu prosesdə mühüm rol oynayır. İnteraktiv üsullar – qrup işi, müzakirələr, rollu oyunlar və səhnələşdirmə şagirdlərin dərslə marağını artırır. Məsələn, dastanın müəyyən hissələrinin səhnələşdirilməsi uşaqlarda həm yaradıcılıq qabiliyyətini inkişaf etdirir, həm də onların emosional yaddaşını gücləndirir. Bu isə öyrənilən materialın daha yaxşı mənimsənilməsinə səbəb olur. Bundan əlavə, vizual materiallardan – şəkillərdən, video təqdimatlardan istifadə dərslə effektivliyini artırır. Müəllimlərin yaradıcı yanaşması bu prosesdə əsas amillərdən biridir.

İkincisi, şagirdlərdə əxlaqi dəyərlər formalaşır. Qəhrəmanlıq, dürüstlük, dostluq və vətənpərvərlik kimi dəyərlər uşaqların davranışına müsbət təsir edir. Bu dəyərlər onların şəxsiyyət kimi formalaşmasında mühüm rol oynayır.

Üçüncüsü, tənqidi və yaradıcı düşünmə bacarıqları inkişaf edir. Mətnin davamını yazmaq, analiz aparmaq və araşdırma tapşırıqları bu prosesdə mühüm rol oynayır. Uşaqlar hadisələri təhlil etməyi, qəhrəmanların davranışlarını qiymətləndirməyi öyrənirlər.

Nəhayət, milli kimlik şüuru güclənir. Uşaqlar öz xalqının keçmişi, mədəniyyəti və qəhrəmanları ilə tanış olduqca onlarda milli qürur hissi yaranır. Bu isə onların vətənə bağlılığını gücləndirir.

Nəticə

Araşdırma göstərir ki, “Kitabi-Dədə Qorqud” dastanının ibtidai təhsildə mərhələli və integrativ şəkildə tədrisi milli yaddaşın formalaşmasında mühüm rol oynayır. II–IV siniflər üzrə sistemli təqdimat şagirdlərin bilik və bacarıqlarını tədricən inkişaf etdirir. Bu model həm pedaqoji, həm də tərbiyəvi baxımdan effektivdir və müasir təhsil tələblərinə cavab verir. Gələcəkdə bu istiqamətdə metodik yanaşmaların daha da təkmilləşdirilməsi məqsədəuyğundur. Çünki müasir tədris metodlarından istifadə bu prosesi daha da effektiv edir. İnteraktiv yanaşmalar şagirdlərin fəallığını artırır və onların dərslə olan marağını gücləndirir.

Nəticə etibarilə, “Kitabi-Dədə Qorqud” dastanının ibtidai təhsil sistemində daha geniş və məqsədyönlü şəkildə tədrisi tövsiyə olunur. Gələcək tədqiqatlarda bu istiqamətdə yeni metodların işlənilib hazırlanması məqsədəuyğun hesab edilir.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

- 1.Əhmədov, B. (2018). Azərbaycan ədəbiyyatı tarixi. Bakı: Elm.
- 2.Həsənov, A. (2015). Milli kimlik və təhsil. Bakı: Təhsil.
- 3.İsmayılov,R., Nurullayeva,Ü., Zahidova,Ş, Bayramova,İ., Xanaliyeva,A., Cəlilova,K. (2025) Azərbaycan dili (2-ci sinif). Bakı: Təhsil.
4. İsmayılov,R., Nurullayeva,Ü., Zahidova,Ş, Bayramova,İ., Xanaliyeva,A., Cəlilova,K. (2022) Azərbaycan dili (3-cü sinif). Bakı: Təhsil.
- 5..Kitabi-Dədə Qorqud (2004). Bakı: AMEA.
- 6.Quliyev, N. (2017). Folklor və milli yaddaş. Bakı: Nurlan.
- 7.Vəliyev, Y. (2019). Pedaqogika. Bakı: Təhsil.
- 8.Zeynalova, S. (2020). İnteraktiv təlim metodları. Təhsil jurnalı, 3(2), 45–52.

RENESSANS DÖVRÜNDƏ KLASSİK DİLLƏRDƏN ALINMA SÖZLƏRİN LEKSİK-SEMANTİK XÜSUSİYYƏTLƏRİ

Günay İslam qızı Süleymanova
müəllim

gunayenglish@gmail.com

Bakı Slavyan Universiteti

Xülasə

Məqalədə Renessans dövrünün (XIV–XVII əsrlər) Avropa ədəbi dillərinin leksik sistemindəki köklü dəyişikliklər araşdırılır. Latin və qədim yunan dillərindən alınan sözlərin leksik-semantik xüsusiyyətləri, onların qəbul edən dillərə inteqrasiya mexanizmləri, semantik transformasiya prosesləri və terminoloji funksiyaları təhlil edilir. Tədqiqat göstərir ki, klassik dillərdən alınan leksik vahidlər yalnız söz ehtiyatını zənginləşdirməklə kifayətlənməmiş, eyni zamanda intellektual diskursun yeni anlayış sistemlərini formalaşdırmışdır. Məqalədə etimoloji, semioloji və müqayisəli-tarixi metodlardan istifadə edilmişdir. Bu tədqiqat işi müasir ingilis dilinin üslubunun formalaşmasında Latin alınma sözlərinin rolunu və funksiyalarını öyrənmək məqsədi daşıyır. Müasir qlobal kommunikasiya məkanında Latin dili dəyişmiş xüsusiyyətlərlə və yeni funksiyalarla səciyyələnir ki, bu da onun umikallığını təmin edir və dili həm canlı, həm də ölü dillər arasında fərqləndirir. Bu onunla izah olunur ki, Latin dili yüksək inkişaf etmiş sivilizasiyanın və mədəniyyətin dili olaraq bu gün dünya kommunikasiya məkanında universal mədəniyyət kodu kimi çıxış edir.

Açar sözlər: Renessans dövrü, klassik dillər, alınma sözlər, leksik-semantik xüsusiyyətlər, latinizmlər

Renessans dövrü Avropa mədəniyyəti tarixinin ən əlamətdar mərhələlərindən birini təşkil edir. XIV əsrdən başlayaraq XVII əsrin sonlarına qədər davam edən bu dövrdə antik irsin yenidən kəşfi yalnız incəsənət və fəlsəfə sahəsini deyil, dil sistemlərini də kökündən dəyişdirdi. Klassik Latin və qədim Yunan dillərinin öyrənilməsi, əlyazmaların tərcüməsi və humanist ədəbiyyatın yayılması Avropa dillərinin leksik fonduna misilsiz töhfə verdi.

Dil kontaktları nəticəsində yaranan alınma söz hadisəsi dilçilik elminin ən aktual problemlərindən biri olaraq qalmaqdadır. Xüsusilə Renessans dövründə klassik dillərdən alınan sözlərin leksik-semantik xüsusiyyətlərinin öyrənilməsi həm tarixi, həm də müasir dilçilik baxımından böyük elmi əhəmiyyət kəsb edir. Bu sözlər bugünkü Avropa dillərinin, o cümlədən

elmi terminologiyanın əsasını təşkil etdiyindən onların tədqiqi müasir leksikologiya üçün zəruri şərtdir.

Tədqiqatın aktuallığı onunla müəyyən edilir ki, Renessans dövründə alınan klassik sözlərin bir çoxu müasir dillərdə fəal işlənməkdə davam edir. Bu sözlərin semantik strukturunu, mənşəyini və transformasiya yollarını öyrənmək müasir dil sisteminin daha dərinlən anlaşılmasına imkan verir.

Tədqiqatda etimoloji, müqayisəli-tarixi, semioloji və struktur-semantik metodlardan kompleks şəkildə istifadə edilmişdir. Etimoloji metod alınma sözlərin mənşəyini, ilkin semantik məzmununu və transformasiya yollarını müəyyənləşdirməyə imkan verir. Müqayisəli-tarixi metod isə klassik dillərdən alınan sözlərin müxtəlif Avropa dillərindəki paralel inkişafını izləməyə xidmət edir.

Tədqiqatın nəzəri bazasını E. Coseriu, U. Vaynrayx, V. Fişer, C. Marçand və digər görkəmli dilçilərin dil kontaktları, leksik alınmalar və semantik dəyişmələr haqqındakı fundamental konsepsiyaları təşkil edir. Bundan başqa, Orta əsrlər və Renessans dövrünə aid latın, yunan, italyan, fransız, ingilis dilləri üzrə etimoloji lüğətlər, tarixi korpuslar və humanist ədəbiyyatın orijinal mətnləri tədqiqatın mənbə bazasını formalaşdırır.

Cəfərov S. qeyd edir ki, “Dillərin qarşılıqlı zənginləşməsi məsələsi millətlərin və xalqların, onların mədəniyyətlərinin qarşılıqlı əlaqəsi və qarşılıqlı zənginləşməsinin qanunauyğunluqlarından doğur. Dillərin bir-birini zənginləşdirməsi, başqa sözlə desək, dillərin qarşılıqlı əlaqəsi nəticəsində bir dilin başqa dildən söz alması əksər hallarda dillərin təbii ehtiyacından bəhrələnmişdir. Yeni yaranan məfhum və anlayışları ifadə etmək üçün dilin özünün müvafiq vahidləri olmadıqda başqa dilə müraciət olunur, digər dilin leksik sistemindən söz və ifadələr alınır” [3, 38].

Renessans dövründə klassik dillərdən alınan sözləri bir neçə meyarla görə təsnif etmək mümkündür:

Mənşə meyarına görə təsnifat. Mənşəyinə görə Renessans dövrünün alınma sözlərini üç əsas qrupa bölmək olar: a) birbaşa latın mənşəli alınmalar (latinizmlər); b) birbaşa qədim yunan mənşəli alınmalar (qrekoloji elementlər); c) yunan mənşəli olub latın vasitəsilə alınan sözlər (yəni ikili keçid yolu ilə daxil olan leksik vahidlər). Bu üç qrup arasında kəmiyyət baxımından latinizmlər üstünlük təşkil edir, çünki Orta əsrlərdə latın dili elm, din və hüquq sahəsinin rəsmi dili funksiyasını daşımışdı.

Latın mənşəli alınmalara misal olaraq ingiliscədəki “*nature*” (lat. *natura*), “*education*” (lat. *educatio*), “*definition*” (lat. *definitio*), “*republic*” (lat. *respublica*), “*literature*” (lat. *litteratura*) kimi sözləri göstərmək olar. Yunan mənşəli alınmalar isə əsasən elmi terminologiyada üstünlük təşkil edir: “*philosophy*” (yun. *philosophia*), “*democracy*” (yun. *demokratia*), “*geometry*” (yun. *geometria*), “*theology*” (yun. *theologia*) [5, 306].

Semantik sahəsinə görə Renessans dövrünün klassik alınmaları bir neçə tematik qrupa daxildir. Elmi terminologiya sahəsindəki alınmalar ən geniş qrupu təşkil edir: tibb (*anatomy, physiology, diagnosis*), fəlsəfə (*metaphysics, epistemology, rhetoric*), riyaziyyat (*geometry, algebra, theorem*), astronomiya (*planet, cosmos, eclipse*). İncəsənət sahəsindəki alınmalar da mühüm yer tutur: *architecture, sculpture, perspective, harmony, chorus*. Siyasi leksikada *respublica, senate, democracy, tyranny* kimi sözlər bu dövrdə geniş işlənməyə başlamışdır.

Fonetik assimilyasiya dərəcəsinə görə alınma sözlər tam assimilyasiya olunmuş (qəbul edən dilin fonetik sistemində tam uyğunlaşmış), qismən assimilyasiya olunmuş və assimilyasiya olunmamış (ekzotizmlər, terminlər, beynəlxalq sözlər) kimi qruplara bölünür. Renessans dövründə alınan sözlərin böyük əksəriyyəti, xüsusilə elmi terminlər, orijinal fonetik formasını uzun müddət saxlamışdır.

Klassik dillərdən alınan sözlər qəbul edən dillərə daxil olarkən müxtəlif semantik transformasiyalara məruz qalır. Bu proseslər alınmanın yalnız fonetik-morfoloji uyğunlaşma ilə məhdudlaşmadığını, eyni zamanda dərin semantik dəyişmələri də əhatə etdiyini göstərir.

Klassik alınma sözləri nəzərdən keçirərkən qədim dövrlərdə istifadə edilən həqiqi latın və yunan sözləri ilə latın və yunan köklərinə əsaslanan, lakin müasir dövrdə yeni terminlər kimi düzəldilmiş sözlər arasında fərq qoyulmalıdır. İlkin formada və ya cüzi uyğunlaşma ilə qəbul

edilmiş alınma sözlər, məsələn sonluğun çıxarılması və ya dəyişdirilməsi kimi, əsasən, 16-cı əsrə aiddir. Onlar daha çox mücərrəd anlayışları göstərir və savadlı insanların, hətta elm əhlinin (eruditlərin) lüğətinə aiddir.

Bəzi hallarda alınma sözlərin tarixini və ilkin olaraq onlardan istifadə edən müəllifləri dəqiqləşdirmək mümkün olmuşdur. XVI əsrin əvvəllərində yaşayıb yaratmış, əsərlərini həm ingilis, həm də latın dillərində yazan, məşhur “Utopia” əsərinin müəllifi ingilis humanisti **Tomas Mor** ilk dəfə çoxsaylı Latın və Yunan sözlərindən istifadə etmişdir:

anticipate, contradictory, exact, exaggerate, explain, fact, monopoly, necessitate, pretext.

Klassik alınma sözlərin əksəriyyəti isə ilk dəfə Şekspirin əsərlərində görünməyə başladı: *accommodation, apostrophe, dislocate, misanthrope, reliance, submerge* və s. [4, 53]

Semantik daralma prosesində alınan söz mənşə dildəki geniş semantik spektrini itirir və yalnız bir mənası ilə qəbul edən dilə integrasiya olur. Məsələn, latın ‘*virtus*’ sözü mənşə dildə ‘igidlilik, cəsarət, əxlaq, mükəmməllik, qabiliyyət’ kimi geniş semantik sahəni əhatə edirdi. İtalyan dilinə keçdikdə isə bu söz ‘*virtù*’ formasında əsasən ‘fəzilət, cəsarət’ mənalarını saxlamış, digər sema komponentlərini isə itirmişdir. Eyni hal ‘*genius*’ (lat. *genius* – qoruyucu ruh, ilham mənbəyi) sözündə də müşahidə edilir.

Semantik genişlənmə zamanı alınan söz mənşə dildəkindən daha geniş semantik məzmun qazanır. “*Humanism*” termininin tarixçəsi bu prosesi yaxşı əks etdirir: latın ‘*humanitas*’ sözü başlanğıcda “insanlara məxsus xüsusiyyətlər, nəzakət, mədəniyyət” kimi dar anlayışı ifadə edirdi. Renessans humanizmi kontekstində isə bu termin bütövlükdə klassik təhsilə, antik irsə yenidən müraciətə və insan mərkəzliliyini əsas götürən dünyagörüşünə işarə etməyə başladı.

Bəzi klassik alınmalar qəbul edən dilə keçdikdə aksiologik (dəyərləndirici) çaları dəyişdirir. Semantik meyilləşmə nümunəsi kimi ‘*elegant*’ (lat. *elegans* – seçilmiş, incə) sözünü göstərmək olar: bu söz latıncada neytr çalarda işləndiyi halda, Renessans İngiltərəsində müsbət dəyərləndirici xarakter qazanmışdır. Əksinə, ‘*sophistry*’ (yun. *sophistria*) sözü antik dövrdə ‘müdriliklik sənəti’ mənasında neytr işləndiyi halda, Renessans dövründə məkrli arqumentasiya texnikası kimi mənfi çalar qazanmışdır.

XV əsr Avropa intibah hərəkatı yəni roman və yunan dillərinin canlanması kimi xarakterizə olunur. Həmin dövrdə klassik dillərdən olan alınma sözlərə xüsusilə yer verilirdi. Bu dillərdən latın fərqlənirdi. Intibah hərəkatı klassik dillərdən olan alınma sözlərin axınına səbəb oldu. Latın və yunan mənşəli sözlərin əksəriyyəti XVI və XVII əsrlərdə lüğətə daxil oldu. Latın dilindən olan alınma sözlər daha erkən vaxtlarda lüğətə daxil olan fransız mənşəli alınma sözlərə uyğunlaşdırıldı sonrakı dövrlərdəki alınma sözlərə də təsir etdi. Bu uyğunsuzluq bəzi hallarda sözlərin mənşəyini aşkarlamaqda çətinlik yaradır. Latın dilindən alınan sözlərin ümumi görünüşünə baxsaq görərik ki, onları semantik qrup kimi müəyyənləşdirmək çətinidir. Buna rəğmən bu sözlər ümumi olaraq elmi sözlərə və mücərrəd mənalı sözlərə bölünür:

1. Mücərrəd mənalı sözlər: *aspiration, conception, communication, dexterity, exception, idea, illusion, liberation, memory, necessity, pallor, ponderosity, supposition.*

2. Elmlə bağlı olan sözlər: *atmosphere, acid, apparatus, appendix, axis, antenna, energy, fungus, formula, focus, hereditary, radius, vacuum, virus.*

Latın mənşəli alınma sözlərdən ədəbiyyatla bağlı olanlar da var. Lakin müəyyən vaxt ərzində onların çoxu öz ədəbi xüsusiyyətini itirmiş və adi sözlər kimi lüğətə daxil olmuşlar:

add, animal, correct, connect, fact, expect, discuss, obstinate, picture, strict, student, suggest, timid, vote [7, 34].

Başqa qrup sözlər vardır ki, latın dili onların yalnız yazılışına təsir göstərüb. Məsələn, *debt, doubt.*

Renessans dövrünün alınmalarında **metaforik** semantik köçürmə prosesi mühüm yer tutur. ‘*Illuminate*’ (lat. *illuminare* – işıqlandırmaq) sözü bu dövrün humanist ədəbiyyatında məcazi mənada – “biliyi yaymaq, cəhaləti aradan qaldırmaq” – kimi işlənməyə başlamışdır. Eyni şəkildə

‘perspective’ (lat. perspicere – aydın görmək) sözü rəssamlıq terminindən çıxaraq ümumi dünyagörüşü anlayışını ifadə etmək üçün geniş işlənməyə başlamışdır.

Renessans dövründə iki əsas klassik mənbə – **latın** və qədim **yunan** dilləri – Avropa leksikasına müxtəlif yollarla daxil olmuşdur. Bu iki mənbədən alınan sözlər arasında bir sıra struktural, semantik və funksional fərqlər mövcuddur.

Latinizmlər, bir qayda olaraq, daha yüksək assimilyasiya dərəcəsi ilə xarakterizə olunur. Bunun əsas səbəbi latın dilinin Orta əsrlərdən bəri kilsə, hüquq və dövlət idarəçiliyi dili kimi geniş işlənməsidir. Bu alınmaların fonetik forması qəbul edən dilin sestetikasına daha rahat uyğunlaşmış, morfoloji cəhətdən isə ev sahibi dilin sisteminin tələblərinə görə transformasiyaya uğramışdır.

Qrekoloji elementlər isə əksər hallarda elmi terminologiyada daha güclü mövqe tutmuşdur. Bu sözlər yunan dilindən birbaşa deyil, çox vaxt latın vasitəsilə alınmışdır. Qrekoloji sözlərin mühüm xüsusiyyəti onların sözyaratma potensialının yüksəkliyidir: yunan prefikslər (*anti-*, *hyper-*, *hypo-*, *poly-*, *mono-*) və suffikslər (*-logy*, *-graphy*, *-metry*, *-phobia*, *-philia*) Renessans dövründən başlayaraq yeni terminlərin yaradılmasında aktiv istifadə edilmişdir.

Maraqlı bir hal odur ki, eyni anlayış üçün bəzən həm latın, həm də yunan mənşəli ekvivalentlər mövcuddur: ‘*lunatic*’ (lat. luna – Ay) və ‘*moonstruck*’ – ‘*selenophile*’ (yun. selene – Ay); ‘*cardiac*’ (yun. kardia – ürək) və ‘*cordial*’ (lat. cor – ürək). Bu cür paralel mövcudluq Renessans dövrünün leksik zənginliyinin bariz nümunəsidir.

Renessans dövrü Avropa elmi terminologiyasının əsasının qoyulduğu tarixi mərhələdir. Klassik dillərdən alınan sözlər bu dövrdə yeni anlayışları ifadə etmək, elmi bilikləri sistemləşdirmək və intellektual ünsiyyəti təmin etmək kimi mühüm funksiyalar yerinə yetirmişdir.

Terminin əsas tələbləri – dəqiqlik, birmənalılıq və beynəlmiləllik – məhz klassik dillərdən alınan sözlər vasitəsilə ödənilmişdir. Latın və yunan sözlərinin fonetik-morfoloji strukturu müxtəlif Avropa dilləri üçün ortaq terminoloji bazanın yaradılmasına imkan verdi. Belə ki, ‘*anatomia*’ termini italyan, fransız, alman, ingilis dillərinin hamısında tanınabilən formada işlənir.

Renessans dövrünün humanist alimləri, o cümlədən *Erasmus Rotterdamlı*, *Tomas Mor*, *Piko della Mirandola*, *Marsilio Fiçino* klassik dilləri yüksək qiymətləndirərək öz əsərlərini ya latın dilində yazır, ya da latın terminlərini milli dillərə inteqrasiya etməyin yollarını ardıcıl arayırdılar. Bu proses yalnız söz alınması deyil, eyni zamanda anlayış transferi mahiyyəti daşıyırdı.

Renessans dövrünün terminoloji sistemi sonrakı elmi inqilabın (XVII–XVIII əsrlər) leksik bazasını hazırladı. *Kopernik*, *Qalileo*, *Nyuton* kimi alimlərin əsərlərindəki terminologiya birbaşa Renessans humanistlərinin dilindən qaynaqlanır.

Aparılan tədqiqat göstərir ki, Renessans dövrü klassik dillərdən alınan sözlər Avropa dillərinin leksik-semantik sisteminin inkişafında qayıdılmaz rol oynamışdır. Bu sözlər sadə leksik vahidlər deyil, anlayışlar sistemi, dünyagörüşü modeli və intellektual mədəniyyətin daşıyıcıları kimi çıxış etmişdir.

Tədqiqatın nəticəsini aşağıdakı kimi ümumiləşdirmək olar: birincisi, klassik dillərdən alınan sözlər mənşə dilindəki ilkin semantik məzmunu tam saxlamır; onlar qəbul edən dildə müxtəlif semantik transformasiyalara – daralma, genişlənmə, meyilləşmə, pisləşmə, metaforik köçürmə – məruz qalır. İkincisi, latın mənşəli alınmalar ilə yunan mənşəli alınmalar arasında funksional ixtisaslaşma müşahidə edilir: latinizmlər ictimai-hüquqi, dini-fəlsəfi sahədə, qrekoloji elementlər isə əsasən elmi terminologiyada üstünlük qazanmışdır. Üçüncüsü, Renessans dövrünün klassik alınmaları beynəlmiləl terminoloji bazanın əsasını qoymuş və müasir elmi dili formalaşdırmışdır. Gələcək tədqiqatlar üçün perspektiv istiqamət kimi Azərbaycan dilinin leksik sistemindəki Renessans dövrü Avropa vasitəçiliyi ilə daxil olan klassik mənşəli sözlərin öyrənilməsi xüsusi elmi maraq doğurur. Bu tədqiqat sahəsi hələ lazımi dərəcədə işlənməmişdir.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Adilov M.İ. Verdiyeva Z.N. Ağayeva F.M. İzahlı dilçilik terminləri, Bakı, maarif 1989, 140 s.

2. Cəfərov S. Müasir Azərbaycan dilinin leksikologiyası. Bakı, Maarif, 1988.
3. Məmmədova T. Müxtəlif dövrlərdə ingilis dilinə daxil olan sözlər. Bakı, 2011, 92 s
4. Аракин В.Д. Очерки по истории английского языка. Москва, 1955 – 348 ст.
5. Расторгueva Т. А Очерки по исторической грамматике английского языка. М.: Высш. шк., 1989. – 168 с.
6. Смирницкий А.И. Древнеанглийский язык. Москва, 1998, 318 ст.
7. Ilyish B. A History of the English Language, Leningrad, 1973, pp. 351
8. Najafli E, Taghiyeva S. English lexicology. Baku, 2018
9. Rastorguyeva T.A. A History of English, Moscow, 1983, pp. 374
10. Tahmazova M. The History of the English Language. Baku, 2016, 256 s.

HEYDƏR ƏLİYEV VƏ MİLLİ DÖVLƏT QURUCULUĞUNUN SİSTEMLİ YANAŞMASI

Ətrabə Şirastan qızı Cəfərova
müəllim

etrabe.ceferova@agcebedi.adpu.edu.az

ADPU-nun Ağcabədi filialı

Xülasə

Bu tədqiqatda Heydər Əliyev fenomeni Azərbaycan dövlətçiliyinin formalaşmasında sistemli yanaşma prinsipləri çərçivəsində araşdırılmışdır. Məqalədə vurğulanır ki, müstəqilliyin ilk illərində Azərbaycan ağır siyasi və iqtisadi böhran şəraitində idi; idarəetmə mexanizmləri qeyri-sabit, sosial vəziyyət isə gərgin idi. Bu mürəkkəb şəraitdə Heydər Əliyevin hakimiyyətə qayıdışı milli dövlət quruculuğunda strateji dönüş nöqtəsi olmuşdur. Onun fəaliyyəti yalnız mövcud böhranın aradan qaldırılmasına yönəlməmiş, həm də uzunmüddətli dövlətçilik modelinin əsaslarını qoymuşdur.

Heydər Əliyevin yanaşması sistemli olub, siyasi, iqtisadi və humanitar sahələrin vəhdətinə əsaslanmışdır. Siyasi sahədə dövlət institutlarının gücləndirilməsi, hüququn aliliyinin təmin olunması, demokratik prinsiplərin tətbiqi və milli həmrəyliyin qorunması prioritetlər kimi müəyyən edilmişdir. Bu siyasət nəticəsində Azərbaycan həm daxildə sabitlik əldə etmiş, həm də beynəlxalq aləmdə etibarlı tərəfdaş kimi qəbul olunmuşdur.

İqtisadi sahədə Heydər Əliyev bazar iqtisadiyyatına keçid, xarici investisiyaların cəlb olunması və enerji strategiyasının səmərəli idarə olunması prinsiplərini sistemli şəkildə həyata keçirmişdir. Xüsusilə neft sektorunun inkişafı və strateji müqavilələrin bağlanması ölkənin beynəlxalq iqtisadi sistemə inteqrasiyasını sürətləndirmiş, ÜDM və sosial rifah göstəricilərinin yüksəlməsinə şərait yaratmışdır.

Humanitar sahədə isə Heydər Əliyevin yanaşması milli-mənəvi dəyərlərin qorunması, təhsil və elmin inkişafı, mədəniyyətin təbliği və vətəndaş cəmiyyətinin gücləndirilməsi prinsiplərinə əsaslanmışdır. Bu tədbirlər milli kimliyin möhkəmləndirilməsinə və sosial rifahın yüksəldilməsinə xidmət etmişdir.

Tədqiqat nəticəsində belə qənaətə gəlmək olar ki, Heydər Əliyev fenomeni Azərbaycanın dövlətçilik modelinin sistemli və davamlı inkişafının təməlini qoymuşdur. Onun müəyyən etdiyi strateji kurs bu gün də ölkənin siyasi sabitliyi, iqtisadi tərəqqisi və humanitar inkişafı üçün istiqamətverici amil olaraq qalır. Heydər Əliyevin yanaşması göstərir ki, milli dövlət quruculuğu yalnız siyasi qərarların qəbulundan ibarət deyil, həm də müxtəlif sahələrin inteqrasiya olunmuş və qarşılıqlı əlaqəli idarə olunmasını tələb edən kompleks prosesdir.

Açar sözlər: Heydər Əliyev fenomeni, Milli dövlət quruculuğu, Sistemli inkişaf modeli

XX əsrin sonu və XXI əsrin əvvəlləri Azərbaycan üçün həm tarixi, həm də siyasi baxımdan dönüş nöqtəsi oldu. 1991-ci ildə dövlət müstəqilliyini bərpa edən ölkə uzun müddət sovet idarəetmə sistemindən ayrılaraq öz milli dövlətçilik modelini yaratmalı idi. Bu proses çox mürəkkəb,

çoxşaxəli və çətinliklərlə dolu idi. Müstəqilliyin ilk illərində Azərbaycanın qarşılaşdığı əsas problemlərdən biri sivil struktur dəyişiklikləri ilə yanaşı, siyasi sabitliyin olmaması, iqtisadi çöküş, idarəetmədə qeyri-effektiv mexanizmlər və sosial problemlərin artması idi. Belə bir kritik vəziyyətdə milli dövlət quruculuğu yalnız siyasi ideya kimi yox, eyni zamanda sosial strategiya, milli iradə və sistemli yanaşma tələb edirdi.

Bu kontekstdə Heydər Əliyev fenomeni Azərbaycan dövlətçiliyinin formalaşmasında fundamental rol oynadı. Heydər Əliyevin hakimiyyətə qayıdışı ilə ölkədə siyasi sabitlik bərpa edildi, dövlət institutları bərqərar oldu və idarəetmə mexanizmlərinin yenidən qurulmasına başlandı. Bu proses təkamül xarakteri daşıyır, yalnız bir sahə ilə məhdudlaşmırdı; siyasi, iqtisadi və humanitar sahələrin integrasiyası zərurət kimi ortaya çıxırdı [1].

Müasir dövlət quruculuğu yalnız konstitusiya quruculuğu, qanunvericilik bazasının yaradılması və siyasi institutların formalaşması ilə bitmir. O həm də güclü idarəetmə sistemi, iqtisadi modernləşmə, elmi-təhsil sahələrinin inkişafı və milli mənəvi dəyərlərin qorunmasını tələb edir. Bu baxımdan Heydər Əliyevin yanaşması sistemli və çoxşaxəli idi. O, siyasi sabitliyi təmin etməklə yanaşı, iqtisadi sahədə struktur dəyişiklikləri həyata keçirdi, humanitar sahədə milli strategiyayı işləyib hazırladı və bu istiqamətləri bir-biri ilə əlaqələndirərək inkişaf modelinə çevirdi.

Azərbaycan dövlətçiliyinin formalaşmasında Heydər Əliyevin rəhbərliyi yalnız siyasi liderliyin nümayişi deyildi; bu, strateji konsepsiyanın reallaşdırılması idi. Onun yaradıcı fəlsəfəsində dövlətçilik prinsip kimi xalqa xidmət etməli və xalqla dövlət arasında etibarlı körpü yaratmalıdır. Bu, milli dövlət quruculuğunun əsas məqsədinə çevrildi və idarəetmə sisteminə institusional dəyişikliklərə yol açdı. Qeyd etmək lazımdır ki, Heydər Əliyevin rəhbərliyi dövründə formalaşan dövlətçilik modeli Azərbaycan üçün unikaldir və bu modelin universal prinsiplərindən biri onun **sistemli yanaşma** olmasıdır [2].

Sistemli yanaşma dedikdə yalnız siyasi qərarların qəbulu nəzərdə tutulmur; bu, həm də müxtəlif sahələrdə — siyasi, iqtisadi, sosial və humanitar sahələrdə — uzunmüddətli strategiyanın qurulması və həyata keçirilməsi deməkdir. Siyasi sabitlik olmadan iqtisadi inkişaf da mümkün deyil; iqtisadi artımsız isə sosial rifahdan danışmaq çətindir. Heydər Əliyev məhz bu sistemli ardıcılığı müəyyənləşdirərək strateji vahid kontekstdə tətbiq etdi.

Siyasi sahədə Heydər Əliyev dövlət institutlarının formalaşdırılması, qanunvericilik bazasının gücləndirilməsi, hüquqi dövlət prinsiplərinin tətbiqi və demokratik təsisatların yaradılması istiqamətində ardıcıl addımlar atdı. Bu addımlar ölkədə cəmiyyət və dövlət arasında qarşılıqlı etimadın yaranmasına şərait yaratdı və siyasi sabitliyin əldə edilməsinə xidmət etdi. Dövlət idarəetmə sistemi yenidən quruldu, hüquqi əsaslar möhkəmləndi və qəbuledici mexanizmlər tətbiq edildi [3].

İqtisadi sahədə Heydər Əliyevin konsepsiyası iki əsas prinsip üzərində quruldu: bazar iqtisadiyyatına keçid və xarici investisiyaların cəlb edilməsi. Bu yanaşma ölkənin təbii resurs potensialını iqtisadi artıma çevirmək üçün strateji əsas yaratdı. Neft strategiyası bu baxımdan xüsusi əhəmiyyət kəsb etdi. Azərbaycanın enerji sektorunda atdığı addımlar yalnız ölkə üçün deyil, region və dünya enerji bazarları üçün də strateji əhəmiyyətə malik oldu. Xarici sərmayələrin cəlb edilməsi və beynəlxalq vasitəçilərlə əməkdaşlıq Azərbaycan iqtisadiyyatına yeni dinamizm gətirdi və ölkənin beynəlxalq səviyyədə tanınmasını sürətləndirdi [4].

Heydər Əliyevin sistemli yanaşmasının humanitar komponenti də xüsusi önəm daşıyırdı. Bu sahədə milli-mənəvi dəyərlərin qorunması, təhsil sisteminin modernləşdirilməsi, elmi potensialın artırılması və mədəniyyətin təbliği prioritet kimi irəli sürüldü. İnsan kapitalının inkişafı isə sosial rifahın yüksəldilməsi üçün vacib addım hesab edildi. Bu siyasət nəticəsində cəmiyyətin intellektual səviyyəsi yüksəldi və milli kimlik konsepsiyası daha da möhkəmləndi [5].

Milli dövlət quruculuğu yalnız daxili problemlərin həlli ilə məhdudlaşmır; bu, eyni zamanda beynəlxalq səviyyədə cəmiyyətin yerləşməsi və təsdiqi deməkdir. Heydər Əliyevin xarici siyasət konsepsiyası da məhz bu paraleldə formalaşdı. Azərbaycanın beynəlxalq münasibətlər sisteminə öz yerini tutması, strateji tərəfdaşlıqların formalaşması və regional əməkdaşlıqların

genişləndirilməsi milli dövlətçiliyin sistemli inkişafının mühüm elementlərinə çevrildi. Xarici siyasət bu baxımdan daxili inkişaf strategiyası ilə sıx surətdə əlaqələndirildi və bir-biri ilə qarşılıqlı dəstəkləndi [6].

Bu araşdırmanın aktuallığı ondan ibarətdir ki, müasir dövrdə dövlət quruculuğu problemləri yalnız tarixi retrospektiv səviyyəsində deyil, həm də dinamik və tətbiqi kontekstdə öyrənilməlidir. XXI əsrin çağırışları qarşısında davamlı dövlət modeli yaratmaq daha da zəruri olur. Azərbaycan isə Heydər Əliyevin sistemli yanaşmasına əsaslanan model vasitəsilə bu çağırışlara cavab verir və öz inkişaf yolunu müəyyənləşdirir. Bu isə təkcə siyasi və iqtisadi sferada deyil, həm də humanitar sahədə davamlı inkişaf prinsiplərinə səbəb olur.

Bu məqalənin məqsədi Heydər Əliyevin milli dövlət quruculuğu sahəsində tətbiq etdiyi sistemli yanaşmanı hərtərəfli şəkildə təhlil etmək, onun əsas komponentlərini və bu yanaşmanın praktik nəticələrini ortaya qoymaqdır. Məqalə eyni zamanda dövlət quruculuğunun müxtəlif elementlərinin qarşılıqlı əlaqəsini göstərərək Heydər Əliyevin konsepsiyasını müasir kontekstdə analiz etməyə çalışacaq. Bu yanaşma yalnız tarixi dəfəllə kifayətlənmir, həm də strateji inkişaf modellərinin generasiyası üçün zəngin nümunə kimi çıxış edir.

Tədqiqatın aparılma üsulları

Bu tədqiqatda Heydər Əliyev fenomeninin Azərbaycan dövlətçiliyindəki rolu və milli dövlət quruculuğunun sistemli yanaşması araşdırılmışdır. Araşdırma üçün «tarixi-analitik», «müqayisəli» və «sistemli təhlil» metodlarından istifadə edilmişdir. Tarixi-analitik metod vasitəsilə Azərbaycanın müstəqillik dövründə baş verən siyasi və iqtisadi proseslər mərhələli şəkildə öyrənilmişdir. Müqayisəli analiz yolu ilə müxtəlif dövrlərdə həyata keçirilmiş dövlət siyasətləri və digər postsovet ölkələrinin təcrübəsi qiymətləndirilmişdir. Sistemli yanaşma isə Heydər Əliyevin strategiyasının uzunmüddətli və sahələrarası əlaqəsini göstərmək üçün tətbiq olunmuşdur [1].

İstifadə olunan materiallar

Tədqiqat zamanı «rəsmi dövlət sənədləri», qanunvericilik aktları, Heydər Əliyev haqqında elmi məqalələr, monoqrafiyalar, həmçinin iqtisadi və sosial statistik məlumatlardan istifadə edilmişdir. Həmçinin beynəlxalq təşkilatların hesabatları, inkişaf proqramları və strateji sənədlər tədqiqat materialı kimi nəzərdən keçirilmişdir [2].

Təcrübə və analiz metodları

Tədqiqatın keyfiyyət və kəmiyyət təhlili, kontent analizi və müqayisəli təhlil üsulları ilə aparılmışdır. Bu metodlar vasitəsilə Heydər Əliyevin siyasi, iqtisadi və humanitar sahələrdə həyata keçirdiyi siyasətin nəticələri və təsirləri qiymətləndirilmişdir [3].

Nəticələr

Aparılan təhlil göstərir ki, Heydər Əliyevin rəhbərliyi ilə həyata keçirilən siyasət Azərbaycan dövlətçilik modelinin formalaşmasında həlledici rol oynamışdır. 1990-cı illərin ortalarından etibarən ölkədə siyasi sabitlik təmin edilmiş, iqtisadi artım dinamikası müşahidə olunmuş və sosial rifah göstəriciləri yüksəlmişdir [4].

Statistik məlumatlara əsasən, neft sektorunda əldə edilən inkişaf, xarici investisiyaların artması və ÜDM-in yüksəlməsi əsas nəticələr kimi qeyd olunur. Humanitar sahədə isə təhsil səviyyəsinin yüksəlməsi, mədəniyyət və elmi layihələrin genişlənməsi müşahidə edilmişdir [5].

Müzakirə

Əldə olunan nəticələr göstərir ki, Heydər Əliyev fenomeni yalnız konkret tarixi dövrün məhsulu deyil, həm də uzunmüddətli inkişaf strategiyasının əsasını təşkil edən sistemli yanaşmadır. Müqayisəli təhlil göstərir ki, digər postsovet ölkələri ilə müqayisədə Azərbaycanda daha stabil və davamlı inkişaf modeli formalaşmışdır [6].

Elmi baxımdan bu nəticələr liderlik amilinin dövlət quruculuğunda həlledici rol oynadığını təsdiq edir. Heydər Əliyevin siyasəti milli maraqlara əsaslanan pragmatik yanaşma ilə seçilmişdir. Digər tədqiqatlarla müqayisədə isə Azərbaycanda dövlətçilik modeli siyasi sabitlik və iqtisadi inkişaf arasında effektiv qarşılıqlı əlaqəyə əsaslanır [7].

Yekun nəticə

Tədqiqatın nəticəsi göstərir ki, Heydər Əliyev fenomeni Azərbaycanın müasir inkişaf modelinin formalaşmasında fundamental rol oynayıb. Onun müəyyən etdiyi strateji kurs ölkədə siyasi sabitliyi, iqtisadi tərəqqini və humanitar inkişafı təmin edib [8].

«Elmi əhəmiyyəti»: Tədqiqat dövlət idarəçiliyində liderlik faktorunun rolunu təsdiqləyir.

«Praktik əhəmiyyəti»: Azərbaycanın inkişaf strategiyasının tətbiqi və digər ölkələr üçün model kimi istifadə imkanları göstərilir.

«Tövsiyələr»: Gələcək tədqiqatlar Heydər Əliyev modeli və müasir çağırışlara uyğunlaşdırılmış dövlət strategiyalarının təhlilinə yönəlməlidir.

“Milli dövlətçilik yalnız siyasi sabitlik və iqtisadi uğurlarla ölçülmür; onun əsası xalqın rifahı, mədəniyyəti və təhsil səviyyəsində yatar. Ulu Öndər Heydər Əliyev Azərbaycan üçün yaratdığı dövlət modeli ilə göstərdi ki, sistemli yanaşma və insan kapitalının inkişafı hər bir uğurlu dövlətçiliyin təməl daşındır. Bu irs bu gün də ölkəmizin inkişaf yoluna işıq tutur və gələcək nəsillərə örnekdir.”

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Əliyev, H. **Azərbaycan dövlətçiliyi və Heydər Əliyev irsi**. Bakı: Elm, 2018. [1].
2. Əliyev, R. **Heydər Əliyev və iqtisadi inkişaf strategiyası**. Bakı: Nurlan, 2021. [8].
3. Əliyeva, S. **Energetika və iqtisadi strategiya: Azərbaycan təcrübəsi**. Bakı: Nurlan, 2019. [4].
4. Həsənov, F. **Azərbaycanın siyasi institusional inkişafı**. Bakı: Təhsil, 2012. [3].
5. Həsənova, N. **Milli dövlətçilik və strateji idarəetmə**. Bakı: Elm və Təhsil, 2016. [7].
6. İsmayilov, T. **Azərbaycanın xarici siyasət modeli**. Bakı: Lider, 2020. [6].
7. Quliyev, A. **Mədəniyyət, təhsil və humanitar strategiya**. Bakı: Şərq-Qərb, 2017. [5].
8. Məmmədov, R. **Dövlət idarəçiliyi: nəzəri və praktik aspektlər**. Bakı: Qanun, 2015. [2].
9. Heydər Əliyev. **Təhsil və dövlətçilik haqqında çıxışlar**. Bakı: Prezident Kitabxanası nəşri, 2003.

SÖZÜN QÜDRƏTİ DƏYƏRLİ SİMLARIN KONTEKSTİNDƏ

Sevil Mirhəsən qızı İsayeva
müəllim

sevil.isayeva@mdu.edu.az
Mingəçevir Dövlət Universiteti

Xülasə

Ulu əcdadlarımız sözün real gücünü, təbii qüdrətini həmişə yüksək dəyərləndirmişlər. Bizim çağdaş tariximiz sözün tarixidir. Azərbaycan xalqı bəşər tarixinə böyük, dəyərli, dahi simalar bəxş etmiş, onların əsərləri, yaradıcılığı dünya elmini, mədəniyyətini zənginləşdirmiş, insanları maarifləndirmişdir. Belə tarixi şəxsiyyətlərdən biri də nəsillər üçün əbədiyaşarlıq simvolu olan, təkrarolunmaz və misilsiz şücaəti, ağıl və zəka mədəniyyəti ilə könülləri ehtizaza gətirən, ənənə və müasirlik paradqlmaları ilə ictimai şüura, mənəvi xislətə milli və umumbəşəri keyfiyyətlər bəxş edən Ulu Öndər, milli iftixarımız Heydər Əlirza oğlu Əliyev olmuşdur. Onun dünya ictimai birliyində, öz xalqına olan sönməz məhəbbətində mətin ideyaları və məğrur əməli addımları ən yaxın silahdaşlarından tutmuş, bütün bəşər övladı üçün yanar məşələ çevrilmişdir.

Nizami Xudiyevin “Heydər Əliyev və Azərbaycan dili” adlı monoqrafiyasında Azərbaycanın ictimai-siyasi fikir tarixində böyük mövqeyi olan Heydər Əliyevin müdrik kəlamları verilmişdir. Həmin kəamlardan birində deyilir ki, hər bir xalq öz dili ilə yaranır. Ancaq xalqın dilini yaşatmaq, inkişaf etdirmək və dünya mədəniyyəti səviyyəsinə qaldırmaq xalqın qabaqcıl adamlarının, elm, bilik xadimlərinin fəaliyyəti nəticəsində mümkün olur. Bu gün biz tam əsasla deyə

bilərik ki, Heydər Əliyevin ideyaları indi də fəaliyyətdədir. Ölkəmizdəki bütün quruculuq işləri məhz bu ideyaların həyata keçirilməsi istiqamətində gedir.

Açar sözlər: Azərbaycan xalqı, dəyərli simalar, cəmiyyətin inkişafı, dünya ictimai birliyində sözün qüdrəti.

Azərbaycan xalqı bəşər tarixinə böyük, dəyərli, dahi simalar bəxş etmiş, onların əsərləri, yaradıcılığı dünya elmini, mədəniyyətini zənginləşdirmiş, insanları maarifləndirmişdir.

Ulu əcdadlarımız sözün real gücünü, təbii qüdrətini həmişə yüksək dəyərləndirmişlər. Babalarımız bəşər tarixini obyektiv təhlil edərək belə bir nəticəyə gəlmişlər ki, insan cismən yox olsa da, onu tarixdə yaşadan sözdür. Bizim çağdaş tariximiz sözün tarixidir. Hər hansı bir tarixi dövrü mənəvi aləminiz, söz tariximizlə ölçür, qiymətləndiririk. Məsələn: Nizaminin dövrü, Füzulinin dövrü və s. Nizami dövründə yaşamış sərkərdələr, hökmdarlar ancaq Nizamiyə görə tanınır, yad edirlər. Söz müqəddəs, sözü cılayan ustad isə müqəddəslərin müqəddəsidir. Söz güldürür, söz ağladır, söz sevindirir, kədərləndirir, inam verir, ümid qırır. Eldə belə dəyərlər ki, söz var dağa çıxarar, söz var dağdan endirər. Söz həm məlhəmdir, həm də yara. Söz var gələr keçər, söz var dələreçər. Antik dövrün böyük mütəfəkkiri, qüdrətli loğmanı Hippokrat demişdir ki, təbabət üç nəhəngin çiyində dayanır: bitki, bıçaq, söz. Min il bundan əvvəl böyük Firdovsi yazırdı ki, sözün qədrini bilin, həyatda ancaq söz yadigar qalır.

Bəllidir ki, böyük tarixi şəxsiyyətlər harada olursa-olsun, bütün sülhsevən, mətin və iradəli insanlara etalon olmuş, onların qəlbində ən müdrik və əbədiyaşar duyğular oyatmışlar. Cavanşir, Babək, Şah İsmayıl Xətai kimi sərkərdə və dövlət xadimləri Azərbaycanın dövlətçilik tarixinin bütöv bir salnaməsini yaradıblar. Bu şəxsiyyətlərin şanlı ömür və fəaliyyət yolu xalqımızın vətənpərvərlik hisslərini gücləndirib, müstəqillik və dövlətçilik təcrübəsini zənginləşdirib, həyatımızın ən vacib, ümdə məqsədinə çevirib. Onların yaratdığı dövlətçilik ənənələri yüzilliklər boyu, o cümlədən XX əsr ərzində uğurla davam və inkişaf etdirilib [5.s.249].

Belə tarixi şəxsiyyətlərdən biri də nəsillər üçün əbədiyaşarlıq simvolu olan, təkrarolunmaz və misilsiz şücaəti, ağıl və zəka mədəniyyəti ilə könülləri ehtizaza gətirən, ənənə və müasirlik paradigmaları ilə ictimai şüura, mənəvi xislətə milli və umumbəşəri keyfiyyətlər bəxş edən Ulu Öndər, milli iftixarımız Heydər Əlirza oğlu Əliyev olmuşdur. Onun dünya ictimai birliyində, öz xalqına olan sönməz məhəbbətində mətin ideyaları və məğrur əməli addımları ən yaxın silahdaşlarından tutmuş, bütün bəşər övladı üçün yanar məşələ çevrilmişdir. Türkiyə Cümhuriyyətinin sabiq prezidenti, görkəmli dövlət və siyasət xadimi hörmətli Süleyman Dəmirəl Azərbaycan dövlətçiliyi mövzusunda toxunarkən daha sərrast ifadə ilə demişdir: “ Bu gün Azərbaycanda nə varsa, hamısı Heydər Əliyevin keçmiş zamanda xidmət göstərdiyi vaxt yaradılmışdır.”

Dilin inkişaf dərəcəsi onun qrammatik quruluşu ilə deyil, leksik tərkibinin zənginliyi ilə ölçülür. Sözü çox olan xalqın(dilin) təfəkkürü zəngin olar. Sözsüz dilin nə leksik-semantik, nə də sintaktik-qrammatiksəciyyəsi olardı. Cümlədə əsas məna yükü sözün üzərinə düşür [1.s.230]. Dilimizi ulu öndərin nitqi ilə əlaqələndirsək, deyə bilərik ki, Heydər Əliyev Azərbaycan dilini çox sevirdi və bu dildə danışmağı ilə fəxr edirdi. O, xalqla onun öz dilində danışdı. İnsanlar onun nitqinin gözəlliyinə, zənginliyinə, axıcılığına, səlisliyinə, məntiqliyinə heyran qalır, onu dinləməkdən məmnun olurdular. Ulu öndərin nitqi həqiqi mənada yaradıcı fəaliyyət idi. Onun nitqində cümlələrin quruluşu, sözlərin, ifadələrin işlədilməsində orijinallıq, özünə-məxsusluq daima nəzərə çarpardı.

Ulu Öndər bir natiq kimi zəngin söz ehtiyatına malik idi. O, danışarkən duruxmaz, söz axtarmaq üçün fikirləşməz, nitqində söz və ifadələrin təkrarına mümkün qədər yol verməzdi. Düzgün seçilən, yerində işlədilən ifadəlilik vasitələri, yəni leksik və frazeoloji sinonimlər, antonimlər, nidalar, müraciətlər, ritorik suallar və s. onun nitqini təsir gücünü artırır, estetik cəhətdən gözəlləşdirirdi. “Hər bir Azərbaycan vətəndaşı, hər bir azərbaycanlı öz ana dilini – Azərbaycan dilini, dövlət dilini mükəmməl bilməlidir,”- deyən Heydər Əliyevə bu dil əziz idi, müqəddəs idi. Əlbəttə, dahi Heydər Əliyevin nitqi bizim üçün nümunə olmalıdır. Belə gözəl nitqə

sahib olmaq üçün dilimizin fonetik, leksik və qraammatk imkanlarından bəhrələnməyi bacarmalıyıq.

Qeyd edək ki, günlər keçdikcə, aylar ötdükcə, illər bizdən uzqlaşdıqca, ulu öndər Heydər Əliyevin millətimizin tarixində necə böyük rol oynadığını aydınca görmək mümkündür. Bu dahi şəxsiyyətin tarixi missiyasının ən böyük uğuru sayılan müstəqil Azərbaycan dövlətinin get-gedə güclənməsinin əsas səbəbləri araşdırılarkən, ilk öncə yadımıza bu böyük tarixi simanın milli-mənəvi sahədə gördüyü işlərin - elm, təhsil, incəsənət, ədəbiyyat, musiqi, humanitar sahələr, ümumiləşdirsək, mədəniyyətimizin inkişafındakı xidmətlərin xüsusi dəyəri göz önünə gəlir [2.s.161].

Dahi Nizami Gəncəviyə görə, dünyada ən çətin işləri “hikmət adamları”, söz ustaları, nətiqlər yerinə yetirə bilirlər.

*Sözün qanadları var, quş kimi incə-incə,
Dünyada söz olmasa, nəyə gərək düşüncə.*

Dilin inkişaf dərəcəsi onun qrammatik quruluşu ilə deyil, leksik tərkibinin zənginliyi ilə ölçülür. Sözü çox olan xalqın (dilin) təfəkkürü zəngin olar. Sözsüz dilin nə leksik-semantik, nə də sintaktik-qrammatik səciyyəsi olardı. Cümlədə əsas məna yükü sözün üzərinə düşür [1.s.230]. Dilimizi ulu öndərin nitqi ilə əlaqələndirsək, deyə bilərik ki, Heydər Əliyev Azərbaycan dilini çox sevirdi və bu dildə danışmağı ilə fəxr edirdi. O, xalqla onun öz dilində danışdı. İnsanlar onun nitqinin gözəlliyinə, zənginliyinə, axıcılığına, səlisliyinə, məntiqliyinə heyran qalır, onu dinləməkdən məmnun olurdular. Ulu öndərin nitqi həqiqi mənada yaradıcı fəaliyyət idi. Onun nitqində cümlələrin quruluşu, sözlərin, ifadələrin işlədilməsində orijinallıq, özünə-məxsusluq daima nəzərə çarpardı.

Nizami Xudiyevin “Heydər Əliyev və Azərbaycan dili” adlı monoqrafiyasında Azərbaycanın ictimai-siyasi fikir tarixində böyük mövqeyi olan Heydər Əliyevin müdrik kəlamları verilmişdir. Həmin kəlamlardan birində deyilir: “Hər bir xalq öz dili ilə yaranır. Ancaq xalqın dilini yaşatmaq, inkişaf etdirmək və dünya mədəniyyəti səviyyəsinə qaldırmaq xalqın qabaqcıl adamlarının, elm, bilik xadimlərinin fəaliyyəti nəticəsində mümkün olur”[4.s.281].

Ölkədə siyasi sabitliyin yaranması, dövlətçiliyin inkişafı, ilk növbədə, dövlət intizamına nəzarətin güclənməsi, Azərbaycanın beynəlxalq aləmdə etibarlı tərəfdaş kimi tanınması, nüfuz qazanması, ölkənin iqtisadi və mədəni həyatına önəmli təsir göstərdi, Azərbaycanda cəmiyyət quruculuğunun inkişafına stimula verdi. Heydər Əliyev siyasi məktəbinin layiqli davamçısı İlham Əliyev çoxəsrlik dövlətçilik ənələrinə malik olan müstəqil, suveren, demokrayik, hüquqi, dünyəvi, unitar Azərbaycan Respublikasını bütün sahələr üzrə inkişaf etdirmiş və inkişaf etdirməkdədir [3.s.7].

Bu gün biz tam əsasla deyə bilərik ki, Heydər Əliyevin ideyaları indi də fəaliyyətdədir. Ölkəmizdəki bütün quruculuq işləri məhz bu ideyaların həyata keçirilməsi istiqamətində gedir.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. A.Babayev. Azərbaycan dili və nitq mədəniyyəti. “Elm və təhsil. Bakı-2011.
2. Heydər Əliyev və müstəqil Azərbaycan, Bakı, 2003
3. ”XƏBƏRLƏR” elmi-metodik jurnal. № 2. 2011
4. Xudiyev Nizami. Heydər Əliyev və Azərbaycan dili. “Təhsil” nəşriyyatı, Bakı, 1997-ci il, 281 s.
5. ”Şəxsiyyətin qüdrəti”, Bakı, “Yazıçı” nəşriyyatı-2012, 304 səh.

HEYDƏR ƏLİYEV LİDERLİK MODELİ: AZƏRBAYCANIN SİYASİ, İQTİSADI VƏ HUMANİTAR İNKİŞAF KONTEKSTİ

Şəbnəm Azər qızı Quliyeva
shabnam.quliyeva@mdu.edu.az
Mingəçevir Dövlət Universiteti

Xülasə

Bu məqalə Heydər Əliyev fenomeninin Azərbaycan dövlətçiliyinin formalaşması və inkişafındakı rolunu sistemli və çoxşaxəli şəkildə təhlil edir. Tədqiqatda vurğulanır ki, onun fəaliyyəti yalnız siyasi rəhbərliklə məhdudlaşmamış, eyni zamanda müstəqil Azərbaycanın ideoloji əsaslarının möhkəmləndirilməsi, iqtisadi inkişaf strategiyasının müəyyənləşdirilməsi və humanitar siyasətin formalaşdırılması kimi mühüm istiqamətləri əhatə etmişdir. Bu baxımdan “Heydər Əliyev fenomeni” anlayışı həm tarixi lider obrazını, həm də müasir dövlət quruculuğu modelini ifadə edən elmi kateqoriya kimi təqdim olunur. Məqələdə problemin qoyuluşu çərçivəsində onun dövlətçilik modelinin əsas komponentləri – siyasi sabitlik, iqtisadi inkişaf və milli-mənəvi dəyərlərin qorunması – kompleks şəkildə araşdırılmış və bu istiqamətlərin qarşılıqlı əlaqəsi izah edilmişdir. Tədqiqatın məqsədi bu modeli elmi əsaslarla təhlil etmək, vəzifələri isə onun siyasi, iqtisadi və humanitar sahələrdə tətbiq olunan prinsiplərini müəyyənləşdirməkdən ibarət olmuşdur. Araşdırma zamanı tarixi-analitik, müqayisəli və sistemli yanaşma metodlarından istifadə edilmiş, rəsmi sənədlər, statistik məlumatlar və mövcud elmi ədəbiyyat geniş şəkildə təhlil olunmuşdur. Əldə olunan nəticələr göstərir ki, həyata keçirilən siyasət ölkədə davamlı sabitliyin təmin olunmasına, iqtisadi artımın sürətlənməsinə və sosial rifahın yüksəlməsinə şərait yaratmışdır. Yekun olaraq qeyd olunur ki, Heydər Əliyevin dövlətçilik modeli müasir dövrdə də aktuallığını qoruyur və praktik tətbiq imkanları ilə seçilərək digər ölkələr üçün də nümunəvi idarəetmə modeli kimi qiymətləndirilə bilər.

Açar sözlər: dövlətçilik, siyasət, iqtisadiyyat, inkişaf

Giriş

Azərbaycanın müasir tarixində dövlətçilik ənənələrinin formalaşması və inkişafı mürəkkəb ictimai-siyasi proseslərlə müşayiət olunmuşdur və bu proseslərdə mühüm rol oynayan şəxsiyyətlərdən biri də Heydər Əliyev olmuşdur. Onun fəaliyyəti yalnız müəyyən bir dövrün siyasi rəhbərliyi ilə məhdudlaşmamış, həm də müstəqil Azərbaycanın ideoloji əsaslarının, iqtisadi inkişaf strategiyasının və humanitar siyasətinin formalaşdırılmasına yönəlmişdir.

Heydər Əliyevin idarəçilik modeli kompleks yanaşma ilə seçilərək dövlətin bütün sahələrini əhatə etmiş, siyasi sabitlik, iqtisadi tərəqqi və milli-mənəvi dəyərlərin qorunması arasında balans yaratmışdır. Bu baxımdan “Heydər Əliyev fenomeni” anlayışı yalnız tarixi lider obrazını deyil, həm də müasir dövlət quruculuğu modelini ifadə edən elmi və siyasi kateqoriya kimi çıxış edir.

Onun həyata keçirdiyi siyasət nəticəsində Azərbaycan öz müstəqilliyini möhkəmləndirmiş, beynəlxalq münasibətlər sistemində etibarlı tərəfdaş kimi tanınmış və daxili inkişaf dinamikasını təmin etmişdir. Bu səbəbdən onun fəaliyyətinin elmi şəkildə araşdırılması dövlət idarəçiliyi sahəsində mühüm nəzəri və praktik nəticələr əldə etməyə imkan verir [1].

- Mövzunun aktuallığı

Müasir global şəraitdə dövlətlərin dayanıqlı inkişafı üçün siyasi sabitlik, iqtisadi güc və humanitar dəyərlərin vəhdəti vacib şərtlərdən hesab olunur və bu baxımdan Azərbaycan modeli xüsusi diqqətə layiqdir.

Heydər Əliyevin formalaşdırdığı dövlətçilik prinsipləri bu gün də ölkənin inkişaf strategiyasının əsasını təşkil edir və onun yaratdığı idarəçilik sistemi davamlılıq xüsusiyyəti ilə seçilir. Bu model yalnız tarixi mərhələ üçün deyil, eyni zamanda müasir dövrdə də aktual olaraq qalır və praktik tətbiq imkanlarına malikdir.

Xüsusilə post-sovet məkanında bir çox dövlətlərin siyasi və iqtisadi çətinliklərlə üzləşdiyi bir şəraitdə Azərbaycanın əldə etdiyi sabitlik və inkişaf göstəriciləri bu mövzunun aktuallığını daha da artırır. Bu baxımdan Heydər Əliyev fenomeninin araşdırılması həm nəzəri, həm də tətbiqi baxımdan mühüm əhəmiyyət kəsb edir.

- Problemin qoyuluşu

Tədqiqatın əsas problemi Heydər Əliyevin dövlətçilik modelinin struktur komponentlərinin müəyyən edilməsi və bu modelin ölkənin siyasi, iqtisadi və humanitar inkişafına təsir mexanizmlərinin izah olunmasıdır.

Bu problem çərçivəsində bir sıra mühüm suallar ortaya çıxır ki, onların cavablandırılması mövzunun elmi mahiyyətini açmağa kömək edir. İlk növbədə, Heydər Əliyevin siyasi strategiyasının əsas xüsusiyyətləri və onun dövlət idarəçiliyində tətbiq etdiyi prinsiplər müəyyənləşdirilməlidir. Bundan əlavə, onun iqtisadi siyasətinin hansı əsaslara söykəndiyi və bu siyasətin ölkənin inkişafına necə təsir etdiyi araşdırılmalıdır.

Eyni zamanda humanitar sahədə həyata keçirilən tədbirlərin milli kimliyin formalaşmasına və cəmiyyətin inkişafına təsiri də xüsusi diqqət tələb edir. Bu problemlərin kompleks şəkildə araşdırılması “Heydər Əliyev fenomeni”nin mahiyyətini daha dolğun şəkildə anlamağa imkan verir.

- Tədqiqatın məqsədi və vəzifələri

Məqsəd:

Bu tədqiqatın əsas məqsədi Heydər Əliyevin dövlətçilik modelini sistemli şəkildə təhlil etmək, onun Azərbaycan dövlətinin formalaşmasında və inkişafında oynadığı rolu elmi əsaslarla izah etməkdir.

Vəzifələr:

Bu məqsədə nail olmaq üçün qarşıya bir neçə əsas vəzifə qoyulmuşdur. İlk olaraq, Heydər Əliyevin siyasi fəaliyyətinin əsas istiqamətləri geniş şəkildə araşdırılmalı və onun dövlət idarəçiliyində tətbiq etdiyi prinsiplər müəyyənləşdirilməlidir.

Daha sonra onun iqtisadi inkişaf strategiyası təhlil olunmalı, xüsusilə enerji siyasəti və xarici investisiyaların cəlb edilməsi sahəsində atdığı addımlar qiymətləndirilməlidir. Bununla yanaşı, humanitar siyasətin mahiyyəti araşdırılmalı, təhsil, mədəniyyət və milli dəyərlərin qorunması sahəsində görülmə işlər təhlil edilməlidir.

Nəhayət, Heydər Əliyevin dövlətçilik modelinin müasir dövrdə əhəmiyyəti və tətbiq imkanları müəyyənləşdirilməlidir [1].

- Ədəbiyyat icmal (mövcud araşdırmaların qısa təhlili)

Mövzu ilə bağlı mövcud elmi ədəbiyyat müxtəlif istiqamətləri əhatə edir və bu araşdırmalar əsasən Heydər Əliyevin siyasi liderlik xüsusiyyətləri, dövlət quruculuğundakı rolu və iqtisadi siyasəti üzərində cəmlənmişdir.

Bir sıra tədqiqatlarda onun neft strategiyası və beynəlxalq iqtisadi əməkdaşlıq sahəsində həyata keçirdiyi siyasət geniş şəkildə təhlil olunur. Bu əsərlərdə Azərbaycanın enerji resurslarından səmərəli istifadə etməsi və beynəlxalq bazarlara integrasiyası xüsusi vurğulanır.

Digər tədqiqatlarda isə onun humanitar siyasəti ön plana çəkilir və təhsil sisteminin inkişafı, mədəni irsin qorunması və milli ideologiyanın formalaşdırılması sahəsində gördüyü işlər təhlil edilir. Bununla yanaşı, bəzi müəlliflər onun liderlik modelini müasir liderlik nəzəriyyələri, xüsusilə transformativ liderlik yanaşması çərçivəsində qiymətləndirirlər.

Lakin bu sahədə aparılan araşdırmaların əksəriyyəti ayrı-ayrı istiqamətləri əhatə edir və onların vahid konsepsiya kimi kompleks təhlili kifayət qədər geniş aparılmamışdır ki, bu da mövzunun elmi yeniliyini və aktuallığını artırır.

Material və metodlar

- Tədqiqatın aparılma üsulları

Bu tədqiqatda tarixi-analitik yanaşma əsas metod kimi seçilmişdir və bu metod vasitəsilə hadisələrin inkişaf dinamikası ardıcıl şəkildə araşdırılmışdır. Eyni zamanda müqayisəli təhlil üsulu tətbiq edilərək müxtəlif dövrlərə aid göstəricilər və proseslər qarşılaşdırılmışdır.

Bununla yanaşı, sistemli yanaşma metodu istifadə olunaraq Heydər Əliyevin fəaliyyətinin müxtəlif istiqamətləri bir-biri ilə əlaqəli şəkildə öyrənilmişdir ki, bu da ümumi nəticələrin daha obyektiv şəkildə formalaşdırılmasına imkan yaratmışdır.

- **İstifadə olunan materiallar**

Tədqiqat zamanı rəsmi dövlət sənədləri, statistik məlumatlar, elmi məqalələr, monoqrafiyalar və müxtəlif arxiv materiallarından istifadə edilmişdir. Bu materiallar mövzunun hərtərəfli və obyektiv şəkildə araşdırılmasına şərait yaratmışdır.

İstifadə olunan mənbələr həm yerli, həm də beynəlxalq tədqiqatçıların əsərlərini əhatə edərək mövzunun geniş kontekstdə təhlilinə imkan vermişdir.

- **Təcrübə və ya analiz metodları**

Analiz zamanı əsas diqqət faktların sistemləşdirilməsinə və onların səbəb-nəticə əlaqələrinin müəyyənləşdirilməsinə yönəldilmişdir. Statistik məlumatlar təhlil edilərək iqtisadi və sosial göstəricilərdə baş verən dəyişikliklər müqayisə edilmişdir.

Eyni zamanda keyfiyyət analizindən istifadə olunaraq siyasi və humanitar sahədə həyata keçirilən siyasətin cəmiyyətə təsiri qiymətləndirilmişdir.

Nəticələr

- **Tədqiqatdan əldə olunan faktlar**

Aparılan tədqiqat nəticəsində müəyyən edilmişdir ki, Heydər Əliyevin dövlətçilik modeli siyasi sabitlik, iqtisadi inkişaf və humanitar dəyərlərin qorunması kimi üç əsas istiqamət üzərində qurulmuşdur və bu istiqamətlər bir-biri ilə sıx bağlıdır.

Siyasi sahədə həyata keçirilən tədbirlər ölkədə sabitliyin təmin olunmasına, dövlət institutlarının möhkəmlənməsinə və idarəetmə sisteminin effektivliyinin artırılmasına səbəb olmuşdur.

İqtisadi sahədə isə həyata keçirilən islahatlar, xüsusilə enerji strategiyası və xarici investisiyaların cəlb edilməsi ölkənin iqtisadi inkişafında mühüm rol oynamışdır.

Humanitar sahədə isə milli kimliyin qorunması, mədəni irsin inkişafı və təhsil sisteminin təkmilləşdirilməsi istiqamətində mühüm addımlar atılmışdır [2].

- **Cədvəllər, qrafiklər və statistik göstəricilər**

Statistik göstəricilər göstərir ki, bu siyasət nəticəsində ölkədə iqtisadi artım sürətlənmiş, investisiya axını artmış və əhəlinin sosial rifah səviyyəsi yüksəlmişdir. Bu göstəricilər həyata keçirilən siyasətin effektivliyini və davamlılığını təsdiq edir.

Müzakirə

- **Nəticələrin təhlili**

Əldə olunan nəticələr göstərir ki, Heydər Əliyevin dövlətçilik modeli kompleks və balanslaşdırılmış xarakter daşıyır və bu model müxtəlif sahələr arasında harmoniyanı təmin edir. Bu yanaşma dövlətin davamlı inkişafını təmin edən əsas amillərdən biri kimi çıxış edir.

- **Digər tədqiqatlarla müqayisə**

Digər ölkələrin təcrübəsi ilə müqayisədə Azərbaycanın inkişaf modeli daha ardıcıl və sistemli xarakter daşıyır. Xüsusilə keçid iqtisadiyyatına malik ölkələrdə bu cür uğurlu modelin tətbiqi nadir hallarda müşahidə olunur.

- **Elmi izah**

Elmi baxımdan bu fenomen transformativ liderlik modelinə uyğun gəlir və bu modeldə lider cəmiyyətin inkişaf istiqamətini müəyyənləşdirən əsas qüvvə kimi çıxış edir. Bu yanaşma dövlət idarəçiliyində innovativ və strateji düşüncənin əhəmiyyətini ön plana çıxarır.

Yekun nəticə

- **Ümumi yekun**

Heydər Əliyev fenomeni Azərbaycan dövlətçiliyinin formalaşmasında və inkişafında həlledici rol oynamış və ölkənin müasir inkişaf modelinin əsasını qoymuşdur. Onun fəaliyyəti nəticəsində siyasi sabitlik təmin edilmiş, iqtisadi inkişaf üçün möhkəm zəmin yaradılmış və milli-mənəvi dəyərlər qorunmuşdur.

- Elmi və praktik əhəmiyyəti

Bu tədqiqat dövlət idarəçiliyi və liderlik modellərinin öyrənilməsi baxımından mühüm elmi əhəmiyyətə malikdir və eyni zamanda praktik tətbiq imkanları ilə seçilir. Bu model digər ölkələr üçün də nümunə kimi qiymətləndirilə bilər.

- Təvsiyələr

Gələcək tədqiqatlarda Heydər Əliyevin dövlətçilik modelinin müxtəlif aspektləri daha dərinləndirilməli və onun müasir şəraitdə tətbiq imkanları geniş şəkildə öyrənilməlidir.

Eyni zamanda humanitar siyasətin gücləndirilməsi, milli dəyərlərin qorunması və gənc nəslin bu istiqamətdə maarifləndirilməsi prioritet məsələlərdən biri kimi nəzərdən keçirilməlidir.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Quliyeva X. Heydər Əliyevin siyasi liderlik modelinin modern dünya siyasətinə tətbiqinin əsas prinsipləri <https://science.gov.az/az/news/open/25054>
2. Məmmədov C. Heydər Əliyev fenomeni / Respublika. - 2022.- 5 may. - № 92. - S. 8.

HEYDƏR ƏLİYEVİN XARİCİ SİYASƏT KURSUNUN ƏSAS PRIORİTETLƏRİ VƏ NƏTİCƏLƏRİ

Səma Seymur qızı Süleymanova
müəllim

sama.suleymanova@mdu.edu.az

Mingəçevir Dövlət Universiteti

Xülasə

Azərbaycanın müstəqillikdən sonrakı dövrdə formalaşan xarici siyasət kursu qonşu və müsəlman ölkələri ilə münasibətlərin normallaşdırılması, regional əməkdaşlığın genişləndirilməsi və beynəlxalq sistemə inteqrasiyanın təmin edilməsi istiqamətində inkişaf etmişdir. Heydər Əliyevin rəhbərliyi ilə həyata keçirilən siyasət nəticəsində əvvəllər mövcud olan ziddiyyətlər aradan qaldırılmış, qarşılıqlı faydaya əsaslanan əməkdaşlıq modeli formalaşdırılmışdır. Xarici siyasətin əsas prioritetlərindən biri Ermənistan-Azərbaycan münaqişəsinin sülh yolu ilə həllinə nail olmaq olmuş, bu məqsədlə beynəlxalq təşkilatlar və böyük dövlətlərin prosesə cəlb edilməsi təmin edilmişdir. 1994-cü ildə əldə olunan atəşkəs və ATƏT platformasında qazanılan diplomatik uğurlar Azərbaycanın mövqelərinin möhkəmlənməsinə şərait yaratmışdır.

Eyni zamanda, Azərbaycanın çoxşaxəli və balanslaşdırılmış xarici siyasəti ölkənin müxtəlif geosiyasi mərkəzlərlə münasibətlərini inkişaf etdirməsinə, Avropa və global strukturlara inteqrasiyasına imkan vermişdir. Avropa Şurasına üzvlük, Avropa İttifaqı ilə əməkdaşlıq və beynəlxalq təhlükəsizlik təşəbbüslərində iştirak Azərbaycanın beynəlxalq arenada etibarlı tərəfdaş kimi mövqeyini gücləndirmişdir. Ümumilikdə, həyata keçirilən siyasət milli maraqların qorunmasına və ölkənin beynəlxalq sistemdə mövqeyinin möhkəmlənməsinə xidmət etmişdir.

Açar sözlər: Heydər Əliyevin xarici siyasəti, Çoxvektorlu diplomatiya, Beynəlxalq inteqrasiya, Dağlıq Qarabağ münaqişəsi

Giriş

Müasir beynəlxalq münasibətlər sistemində dövlətlərin milli maraqlarının qorunması və təhlükəsizliyinin təmin olunması xarici siyasətin effektivliyindən birbaşa asılıdır. Bu baxımdan Azərbaycanın müstəqillik əldə etdikdən sonra formalaşdırdığı xarici siyasət kursu xüsusi elmi və praktiki əhəmiyyət kəsb edir. 1993-cü ildən etibarən Heydər Əliyevin rəhbərliyi ilə həyata keçirilən

çoxvektorlu və balanslaşdırılmış xarici siyasət modeli ölkənin beynəlxalq münasibətlər sistemində mövqeyinin möhkəmlənməsində mühüm rol oynamışdır.

Mövzunun aktuallığı

Tədqiq olunan mövzunun aktuallığı onunla bağlıdır ki, qloballaşan dünyada dövlətlərin xarici siyasət strategiyaları onların siyasi sabitliyinin, iqtisadi inkişafının və təhlükəsizliyinin əsas təminatçılarından biridir. Azərbaycanın yerləşdiyi mürəkkəb geosiyasi mühit və regionda mövcud olan münaqişələr şəraitində həyata keçirilən xarici siyasət kursunun öyrənilməsi həm nəzəri, həm də praktiki baxımdan əhəmiyyətlidir. Xüsusilə çoxvektorlu diplomatiya modeli müasir beynəlxalq münasibətlərdə kiçik və orta dövlətlər üçün uğurlu strategiya kimi diqqət cəkir.

Problemin qoyuluşu

Tədqiqatın əsas problemi Azərbaycanın müstəqilliyinin ilk illərində üzləşdiyi mürəkkəb siyasi və təhlükəsizlik çağırışları fonunda effektiv xarici siyasət modelinin necə formalaşdırılması və həyata keçirilməsi məsələsidir. Bu çərçivədə sual yaranır: Heydər Əliyevin tətbiq etdiyi çoxvektorlu və balanslaşdırılmış xarici siyasət strategiyası Azərbaycanın milli maraqlarının qorunmasına və beynəlxalq mövqeyinin gücləndirilməsinə necə təsir göstərmişdir?

Tədqiqatın məqsədi və vəzifələri

Tədqiqatın əsas məqsədi Heydər Əliyevin xarici siyasət kursunun mahiyyətini, əsas istiqamətlərini və nəticələrini elmi şəkildə təhlil etməkdir. Bu məqsədə nail olmaq üçün aşağıdakı vəzifələr müəyyən edilmişdir:

- Azərbaycanın müstəqillik dövründə xarici siyasət kursunun formalaşma xüsusiyyətlərini araşdırmaq;
- çoxvektorlu xarici siyasət modelinin əsas prinsiplərini təhlil etmək;
- əsas geosiyasi istiqamətlər (Rusiya, Qərbi, ABŞ, region ölkələri və s.) üzrə münasibətlərin inkişafını qiymətləndirmək;
- xarici siyasətin münaqişələrin həlli və beynəlxalq integrasiya proseslərində rolunu müəyyənləşdirmək.

Metodlar

Bu tədqiqatda Azərbaycanın müstəqillik dövründə formalaşmış xarici siyasət kursunun, xüsusilə Heydər Əliyev tərəfindən həyata keçirilən çoxvektorlu diplomatiya modelinin elmi təhlili aparılmışdır. Tədqiqat prosesində bir neçə elmi üsuldan istifadə edilmişdir. İlk növbədə, **tarixi-analitik metod** vasitəsilə Azərbaycanın müstəqillikdən sonrakı dövrdə xarici siyasətinin formalaşma mərhələləri araşdırılmışdır. **Müqayisəli analiz metodu** müxtəlif geosiyasi istiqamətlər üzrə (region ölkələri, Qərbi, beynəlxalq təşkilatlar və s.) siyasətin xüsusiyyətlərini müqayisə etməyə imkan vermişdir. Bundan əlavə, **sistemli yanaşma** tətbiq edilərək xarici siyasətin müxtəlif komponentləri – siyasi, iqtisadi və təhlükəsizlik aspektləri kompleks şəkildə təhlil edilmişdir.

Tədqiqat zamanı müxtəlif mənbələrdən istifadə olunmuşdur. Bunlara rəsmi dövlət sənədləri, beynəlxalq təşkilatların hesabatları, elmi məqalələr, monoqrafiyalar və analitik araşdırmalar daxildir. Eyni zamanda, ATƏT, Avropa Şurası və Avropa İttifaqı kimi beynəlxalq qurumların materialları, həmçinin dövrün siyasi hadisələrini əks etdirən statistik və faktoloji məlumatlar da tədqiqata cəlb edilmişdir.

İstənilən dövlətin milli maraqlarının qorunması, təhlükəsizliyinin təmin olunması və davamlı inkişafının əldə edilməsi üçün ən vacib vasitələrdən biri milli maraqlara söykənən düşünülmüş xarici siyasətdir. 1993-cü ilin yayında hakimiyyətə qayıdan ümummilli lider Heydər Əliyev məhz bu cür uzaqgörən xarici siyasət xəttini həyata keçirmiş və bu yanaşma ölkənin dərin böhrandan çıxmasına mühüm töhfə vermişdir. Mürəkkəb geosiyasi şərait, Ermənistanın Azərbaycana qarşı apardığı müharibə, regionda maraqları toqquşan güc mərkəzlərindən qaynaqlanan siyasi, hərbi və iqtisadi təhdidlər, eləcə də daxili problemlər fonunda Heydər Əliyevin məntiqə və rəşadətli düşüncəyə əsaslanan siyasəti dövlətin dağılmasının qarşısını alaraq onun beynəlxalq münasibətlər sistemində layiqli yer tutmasını təmin etmişdir. Bu siyasətin əsas cəhətləri

kimi avantürizmdən uzaq olmaq, riskli addımlardan çəkinmək, pragmatizm və siyasi müdriklik xüsusilə seçilir.

Praqmatik və rəşional xarici siyasət müxtəlif mühüm amillərin nəzərə alınmasını tələb edir. Bunlara ölkənin tarixi irsi, demoqrafik vəziyyəti, iqtisadi və hərbi potensialı, coğrafi mövqeyi, geosiyasi statusu və beynəlxalq sistemin dinamikası daxildir. Bu faktorlar kompleks şəkildə qiymətləndirildikdə həyata keçirilən siyasət daha effektiv və düşünülmüş xarakter daşıyır. 1993–2003-cü illərdə Azərbaycana rəhbərlik edən Heydər Əliyev də öz xarici siyasət strategiyasını məhz bu amillər üzərində qurmuşdur. Onun qarşıya qoyduğu əsas hədəflər müstəqilliyin qorunması və möhkəmləndirilməsi, mövcud təhlükələrin aradan qaldırılması, Azərbaycanın beynəlxalq münasibətlər sisteminə inteqrasiyası, dövlətin mövqelərinin gücləndirilməsi, ərəzi bütövlüyünün təmin edilməsi və Ermənistanın təcavüzünün qarşısının alınması idi. Bununla yanaşı, müxtəlif dövlətlərlə, xüsusilə regionun aparıcı gücləri ilə qarşılıqlı faydalı münasibətlərin qurulması, beynəlxalq əməkdaşlıq proseslərində fəal iştirak, qlobal və regional təhlükəsizlik mexanizmlərinə töhfə verilməsi də prioritet istiqamətlər sırasında yer alırdı.

Heydər Əliyevin xarici siyasətinin mühüm xüsusiyyətlərindən biri onun strateji diplomatiya ilə müşayiət olunması idi. O, milli maraqların qorunması naminə diplomatiyanın imkanlarından yüksək peşəkarlıqla istifadə etmişdir. Bu baxımdan amerikalı siyasi alim Hans Morgenthaunun diplomatiya ilə bağlı irəli sürdüyü prinsiplər diqqət çəkir. Həmin prinsiplərə görə, diplomatiya məqsədlərin real güc imkanlarına uyğun müəyyən edilməsini, digər dövlətlərin məqsəd və potensialının düzgün qiymətləndirilməsini, maraqların uyğunluq səviyyəsinin təhlilini və məqsədlərə nail olmaq üçün optimal vasitələrin seçilməsini əhatə edir. Heydər Əliyevin diplomatik fəaliyyəti göstərir ki, o, bu yanaşmanı uğurla tətbiq etmiş, nəticədə Azərbaycanın müxtəlif maraqları toqquşan dövlətlərlə balanslı münasibətlər qurmasına nail olmuşdur.

Bununla yanaşı, onun həyata keçirdiyi “çarpaz diplomatiya” siyasəti də xüsusi əhəmiyyət kəsb edir. Mürəkkəb siyasi və iqtisadi şəraitə baxmayaraq, Heydər Əliyev aktiv diplomatik fəaliyyət göstərmiş, çoxsaylı səfərlər və görüşlər vasitəsilə beynəlxalq əlaqələri genişləndirmişdir. Statistik göstəricilər də bunu təsdiq edir: 1993–1998-ci illər ərzində o, onlarla ölkəyə səfərlər etmiş, yüzlərlə tədbirdə iştirak etmiş və çoxsaylı beynəlxalq sənədlərə imza atmışdır.

Elmi və siyasi baxımdan Heydər Əliyevin xarici siyasəti çoxvektorlu strategiya kimi səciyyələndirilir. Müasir beynəlxalq münasibətlər sistemində dövlətlər öz siyasətlərini müxtəlif yanaşmalar əsasında qururlar: milli gücün artırılması, müttəfiqlərin formalaşdırılması, risklərin azaldılması və neytrallıq siyasəti. Bu kontekstdə Heydər Əliyevin siyasəti risklərin minimallaşdırılmasına yönəlmiş çoxşaxəli yanaşma kimi qiymətləndirilə bilər. Bu strategiya müxtəlif güc mərkəzləri ilə münasibətləri balanslaşdıraraq təhlükəsizlik və iqtisadi riskləri azaltmağa imkan verir. Xüsusilə kiçik dövlətlər üçün bu yanaşma daha məqsəduyğundur, çünki bu, onları birtərəfli asılılıqdan qoruyur və manevr imkanlarını genişləndirir. Heydər Əliyevin həyata keçirdiyi çoxvektorlu siyasət təkcə Azərbaycanın deyil, bütövlükdə Cənubi Qafqaz regionunun sabitliyinə və təhlükəsizliyinə müsbət təsir göstərmişdir. [1]

Müstəqilliyin ilk illərində Azərbaycan ilə münasibətlərin gərgin və ziddiyyətli xarakter daşdığı Rusiya ilə əlaqələr Heydər Əliyevin xarici siyasətində mühüm yer tuturdu. Həmin dövrdə mövcud olan mürəkkəb geosiyasi şərait, eləcə də Ermənistanla davam edən müharibə fonunda yaranmış problemlər Azərbaycan üçün ciddi təhlükəsizlik çağırışları formalaşdırırdı. Bu baxımdan Heydər Əliyev Rusiya ilə münasibətləri qurarkən ehtiyatlı və balanslı yanaşmanı əsas götürərək, qarşılıqlı maraqların uzlaşdırılmasına xüsusi önəm vermişdir. Eyni zamanda, dövlət müstəqilliyinin qorunması, həyatı milli maraqların təmin edilməsi və Azərbaycanın beynəlxalq münasibətlər sistemində bərabərhüquqlu tərəfdaş kimi mövqeyinin möhkəmləndirilməsi bu siyasətin əsas istiqamətləri olmuşdur. Onun prezidentliyi dövründə Rusiyaya həyata keçirilən çoxsaylı rəsmi və işgüzar səfərlər bu münasibətlərin inkişafına mühüm töhfə vermişdir. Xüsusilə, 1997-ci ilin iyulunda baş tutan ilk rəsmi səfər zamanı imzalanmış “Dostluq, əməkdaşlıq və qarşılıqlı təhlükəsizlik haqqında” müqavilə ikitərəfli əlaqələrin institusional əsaslarının formalaşmasında

əhəmiyyətli rol oynamışdır. Bununla yanaşı, Vladimir Putinin 2001-ci ilin yanvarında Azərbaycana etdiyi rəsmi səfər də münasibətlərin inkişaf dinamikasına müsbət təsir göstərmiş, aparılan danışıqlar və imzalanan sənədlər iki ölkə arasında əlaqələrin yeni mərhələyə keçidini şərtləndirmişdir. [2]

Heydər Əliyevin xarici siyasətində mühüm istiqamətlərdən birini də Qərb vektoru təşkil edirdi. Bu istiqamətdə həyata keçirilən siyasət həm milli maraqların təmin olunması, həm də regionda baş verən geosiyasi proseslərin düzgün qiymətləndirilməsi baxımından xüsusi əhəmiyyət kəsb edirdi. Heydər Əliyev Qərbin aparıcı dövlətləri ilə münasibətlərin dərinləşdirilməsini Azərbaycanın müstəqilliyinin möhkəmləndirilməsi və bəzi regional güc mərkəzlərinin təsirlərinin balanslaşdırılması baxımından zəruri hesab edirdi. Bu kontekstdə, 1994–2003-cü illər ərzində həyata keçirilən irimiqyaslı geostrateji layihələr, o cümlədən “Əsrin müqaviləsi”, “Bakı–Tbilisi–Ceyhan” neft kəməri və “Böyük İpək Yolu” təşəbbüsü Azərbaycanın Avro-Atlantik məkanla inteqrasiyasını gücləndirməklə yanaşı, Cənubi Qafqaz regionunun Qərb üçün geosiyasi və geoiqtisadi əhəmiyyətini artırmışdır. [3]

Coxvektorlu xarici siyasət çərçivəsində Amerika Birləşmiş Ştatları ilə münasibətlər də prioritet istiqamətlərdən biri olmuşdur. Heydər Əliyevin prezidentliyi dövründə bu münasibətlər siyasi-diplomatik, iqtisadi-enerji və təhlükəsizlik sahələri üzrə sistemli şəkildə inkişaf etdirilmişdir. Sözügedən istiqamətlər üzrə əməkdaşlığın genişləndirilməsi nəticəsində iki ölkə arasında əlaqələr strateji tərəfdaşlıq səviyyəsinə yüksəlmişdir. 1997-ci ilin avqust ayında Heydər Əliyevin ABŞ-a həyata keçirdiyi ilk rəsmi səfər çərçivəsində imzalanmış “Amerika–Azərbaycan münasibətləri haqqında” Birgə Bəyanat bu münasibətlərin institusional əsasını təşkil etmişdir. Eyni zamanda, həmin səfər zamanı müxtəlif sahələrdə əməkdaşlığın genişləndirilməsini nəzərdə tutan mühüm sənədlərin imzalanması ikitərəfli əlaqələrin daha da dərinləşməsinə zəmin yaratmışdır.

Azərbaycanın yeni xarici siyasət kursunda qonşu dövlətlərlə və müsəlman ölkələri ilə münasibətlərin inkişafına xüsusi əhəmiyyət verilirdi. Bu istiqamətdə mövcud olan süni şəkildə yaradılmış və uzun müddət həllini tapmamış problemlər münasibətlərin normal inkişafına mane olurdu. Lakin Heydər Əliyevin siyasi təcrübəsi və pragmatik yanaşması nəticəsində qısa müddətdə bu sahədə dönüş yaradıldı, qarşılıqlı hörmət və əməkdaşlıq prinsiplərinə əsaslanan münasibətlərin qurulmasına nail olundu. Xüsusilə Türkiyə ilə əlaqələrin daha sağlam əsaslar üzərində inkişaf etdirilməsi bu siyasətin mühüm tərkib hissəsinə çevrildi. [3]

Azərbaycanın xarici siyasət fəaliyyətində prioritet məsələlərdən biri də ölkənin cəlb olunduğu münaqişənin sülh yolu ilə, ədalətli şəkildə həllinə nail olmaq idi. Bu məqsədlə beynəlxalq ictimaiyyətin, böyük dövlətlərin və nüfuzlu təşkilatların prosesə cəlb edilməsi xüsusi önəm daşıyırdı. Ermənistanın təcavüzünün dayandırılması və hərbi əməliyyatların sonlandırılması istiqamətində aparılan diplomatik səylər nəticəsində ATƏT, MDB və digər vasitəçilərin iştirakı ilə 1994-cü ilin may ayında atəşkəsə nail olunması bu siyasətin mühüm nəticələrindən biri oldu. Heydər Əliyevin həyata keçirdiyi intensiv diplomatik fəaliyyət – rəsmi səfərlər, yüksək səviyyəli görüşlər və beynəlxalq təşkilatlarla əməkdaşlıq – Azərbaycanın mövqeyinin beynəlxalq aləmdə daha geniş tanınmasına və ölkə həqiqətlərinin dünya ictimaiyyətinə çatdırılmasına əhəmiyyətli töhfə verdi. Bu istiqamətdə əldə olunan uğurlar ATƏT Budapeşt Sammiti, ATƏT Lissabon Sammiti və ATƏT İstanbul Sammiti kimi mühüm beynəlxalq platformalarda öz əksini tapdı. Xüsusilə Lissabon sammitində üzv dövlətlərin böyük əksəriyyətinin Azərbaycanın mövqeyini dəstəkləməsi diplomatik uğurun göstəricisi kimi qiymətləndirilə bilər.

Dağlıq Qarabağ münaqişəsinin həlli istiqamətində həyata keçirilən məqsədyönlü siyasət Azərbaycanın diplomatik mövqelərini gücləndirmiş, Ermənistanın isə beynəlxalq arenada qeyri-konstruktiv tərəf kimi tanınmasına səbəb olmuşdur. ATƏT Minsk qrupu çərçivəsində irəli sürülən təşəbbüslərin Ermənistan tərəfindən qəbul edilməməsi bu yanaşmanı daha da aydın şəkildə ortaya qoymuşdur. Bu kontekstdə Azərbaycanın xarici siyasəti yalnız münaqişənin həllinə deyil, eyni zamanda ölkənin beynəlxalq mövqelərinin möhkəmləndirilməsinə xidmət etmişdir. [4]

Azərbaycanın xarici siyasəti çoxşaxəli və balanslaşdırılmış xarakter daşıyır. Bu siyasət ölkənin geosiyasi mövqeyi və qarşılaşdığı çağırışlar nəzərə alınaraq müxtəlif güc mərkəzləri

arasında tarazlığın qorunmasına yönəlmişdir. Belə yanaşma Azərbaycanın həm regional, həm də global səviyyədə manevr imkanlarını genişləndirmiş və beynəlxalq münasibətlər sistemində daha fəal iştirakını təmin etmişdir. Bu çərçivədə müxtəlif region ölkələri ilə – Avropa, Asiya, Afrika və Latin Amerikası dövlətləri ilə qarşılıqlı faydalı əməkdaşlıq əlaqələrinin qurulması mühüm istiqamətlərdən biri olmuşdur.

Heydər Əliyevin xarici siyasət kursunun əsas prioritetlərindən biri də Avropa İttifaqı və Avropa strukturları ilə münasibətlərin inkişaf etdirilməsi idi. Azərbaycanın Avropaya integrasiyası istiqamətində atılan addımlar beynəlxalq səviyyədə yüksək qiymətləndirilmiş və bu proses Avropa Şurası çərçivəsində mühüm nəticələrlə müşayiət olunmuşdur. Belə ki, 2001-ci ildə Azərbaycanın bu quruma tamhüquqlu üzv qəbul edilməsi ölkənin Avropa siyasi və hüquqi məkanına integrasiyasında yeni mərhələnin başlanğıcı olmuşdur. Bu üzvlük, eyni zamanda, ölkədə hüquqi və demokratik institutların inkişafına, sosial-iqtisadi layihələrin genişlənməsinə və islahatların sürətlənməsinə təkan vermişdir.

Bununla yanaşı, Azərbaycanın beynəlxalq təhlükəsizlik məsələlərində fəal mövqe tutması da diqqətəlayiqdir. Xüsusilə 11 Sentyabr hücumlarından sonra ölkənin beynəlxalq antiterror koalisiyasına qoşulması və terrorizmə qarşı mübarizədə aktiv iştirak etməsi Azərbaycanın global təhlükəsizlik sistemində məsuliyyətli tərəfdaş kimi çıxış etdiyini göstərir. Bu istiqamətdə beynəlxalq konvensiyaların ratifikasiyası və müxtəlif dövlətlərlə əməkdaşlığın genişləndirilməsi Azərbaycanın beynəlxalq imicinə müsbət təsir göstərmişdir. [5]

Beləliklə, Heydər Əliyevin həyata keçirdiyi balanslı və çoxvektorlu xarici siyasət kursu Azərbaycanın milli maraqlarının qorunmasını təmin etməklə yanaşı, onun beynəlxalq münasibətlər sistemində etibarlı tərəfdaş kimi mövqeyinin möhkəmlənməsində mühüm rol oynamışdır.

Nəticə

Aparılan təhlil göstərir ki, Azərbaycanın müstəqillikdən sonrakı dövrdə formalaşan xarici siyasət kursu milli maraqların qorunması, təhlükəsizliyin təmin edilməsi və beynəlxalq mövqelərin möhkəmləndirilməsi baxımından strateji əhəmiyyət kəsb etmişdir. Bu siyasətin əsasını qoyan Heydər Əliyev mürəkkəb geosiyasi şəraitdə balanslaşdırılmış və çoxvektorlu yanaşma tətbiq edərək ölkənin beynəlxalq münasibətlər sistemində integrasiyasını təmin etmişdir.

Tədqiqat nəticəsində müəyyən edilmişdir ki, həyata keçirilən xarici siyasət kursu müxtəlif istiqamətlər üzrə – region ölkələri, Qərb dövlətləri və global güc mərkəzləri ilə münasibətlərin paralel şəkildə inkişaf etdirilməsinə əsaslanmışdır. Bu yanaşma Azərbaycanın həm siyasi, həm də iqtisadi sahədə manevr imkanlarını genişləndirmiş, beynəlxalq əməkdaşlıq platformalarında fəallığını artırmışdır. Eyni zamanda, münaqişələrin sülh yolu ilə həlli istiqamətində aparılan diplomatik fəaliyyət ölkənin mövqelərinin beynəlxalq səviyyədə dəstəklənməsinə şərait yaratmışdır.

Bununla yanaşı, Azərbaycanın beynəlxalq təşkilatlarla əməkdaşlığının genişlənməsi, Avropa və global strukturlara integrasiya proseslərinin sürətlənməsi və təhlükəsizlik məsələlərində fəal iştirak etməsi ölkənin etibarlı tərəfdaş kimi imicini gücləndirmişdir. Çoxvektorlu və tarazlaşdırılmış xarici siyasət modeli Azərbaycanın dəyişən beynəlxalq şəraitdə sabitliyini qorumasına və strateji maraqlarını təmin etməsinə imkan vermişdir.

Nəticə etibarilə, Heydər Əliyev tərəfindən formalaşdırılmış xarici siyasət kursu yalnız müstəqilliyin ilk illərində yaranmış çətinliklərin aradan qaldırılmasına deyil, həm də ölkənin uzunmüddətli inkişaf strategiyasının müəyyənləşdirilməsinə xidmət etmişdir. Bu siyasət modeli müasir dövrdə də aktuallığını qoruyaraq Azərbaycanın beynəlxalq münasibətlər sistemində mövqeyinin daha da güclənməsinə zəmin yaradır.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Air Center. (n.d.). Heydər Əliyevin çoxvektorlu xarici siyasəti. <https://aircenter.az/az/single/heyder-eliyevin-coxvektorlu-xarici-siyaseti-1190>
2. Əliyev, H. Ə. oğlu. (1997). Müstəqilliyimiz əbədidir: Çıxışlar, nitqlər, bəyanatlar, müsahibələr, məktublar (İyun 1993 – May 1994). Azərneşr.

3. Heydər Əliyevin xarici siyasət konsepsiyasında Türkiyənin yeri və əhəmiyyəti. (2008). Azərbaycan Respublikası Xarici İşlər Nazirliyi, Diplomatiya aləmi jurnalı, Bakı.
4. Preslib.az. (n.d.). Azerbaijan [PDF]. <https://files.preslib.az/projects/azerbaijan/gl9.pdf>
- Rzayev, M. (2023). Heydər Əliyevin xarici siyasəti və Azərbaycanın beynəlxalq uğurları. Akademik Tarih ve Düşünce Dergisi (Academic Journal of History and Idea).

HEYDƏR ƏLİYEV FENOMENİ ÇƏRÇİVƏSİNDƏ AZƏRBAYCANDA MƏDƏNİ YADDAŞIN QORUNMASI VƏ İNKİŞAF STRATEGİYASI

Xədicə Elxan qızı Süleymanlı
müəllim

AMEA-nın A.A.Bakıxanov adına Tarix və Etnologiya İnstitutunun doktorantı

xadica.abdullayeva.e@mdu.edu.az

Mingəçevir Dövlət Universiteti

Xülasə

Heydər Əliyev fenomeni çərçivəsində Azərbaycanda mədəni yaddaşın qorunması və inkişaf strategiyasının əsas istiqamətləri nəzərdən keçirilir. Şəhərlərin tarixi inkişafı, memarlıq irsinin formalaşması və onun milli kimliyin qorunmasında rolu humanitar aspektdən qiymətləndirilir. Qeyd olunur ki, Azərbaycan ərazisində formalaşmış zəngin mədəni irs nümunələri yalnız maddi dəyərlər deyil, həm də xalqın tarixi yaddaşının və mədəni identifikasiyasının əsas daşıyıcılarıdır. Tədqiqatda XX əsrdə, xüsusilə Heydər Əliyevin rəhbərliyi dövründə həyata keçirilən məqsədyönlü dövlət siyasəti nəticəsində mədəni irsin qorunması, bərpası və təbliği sahəsində əldə olunan nailiyyətlər geniş şəkildə təhlil edilir. Eyni zamanda müstəqillik dövründə bu siyasətin davam etdirilməsi, işğaldan azad olunmuş ərazilərdə aparılan bərpa və yenidənqurma işləri, eləcə də beynəlxalq əməkdaşlıq çərçivəsində həyata keçirilən layihələr müasir mərhələnin əsas xüsusiyyətləri kimi səciyyələndirilir.

Açar sözlər: dövlətçilik və milli irs, mədəni yaddaş, milli-mədəni irs, dövlət siyasəti, milli kimlik.

Azərbaycanda şəhərsalma və memarlıq ənənələri əsrlər boyu inkişaf edərək zəngin bir irs yaratmışdır. Ölkə ərazisinin qədim ticarət yollarının kəsişməsində yerləşməsi şəhərlərin yalnız iqtisadi mərkəz olmaqla kifayətlənməyib, həm də mədəni, siyasi və sosial həyatın mərkəzinə çevrilməsinə imkan yaratmışdır. Şərq ölkələri ilə qurulan sıx əlaqələr və ticarət-diplomatik münasibətlər nəticəsində iri şəhərlərimizin memarlıq siması tədricən formalaşmış, monumental tikililər, karvansaralar, ibadətqahlar və müdafiə qurğuları şəhər mühitinin ayrılmaz hissəsinə çevrilmişdir. Bu abidələr həm estetik gözəlliyi, həm də sosial-tarixi funksiyaları ilə şəhər həyatının strukturunu və mədəni identifikasiyasını müəyyən etmişdir.

Tarixi şəhərlərimiz — Bakı, Gəncə, Şamaxı, Şəki, Naxçıvan və Şuşa kimi mədəniyyət mərkəzləri şəhərsalma və memarlıq sənətinin ən parlaq nümunələri olaraq tarix boyu yüksək inkişaf səviyyəsi ilə seçilmişdir. Onlar müxtəlif dövrlərin memarlıq üslublarına uyğun şəkildə genişlənərək yeni məhəllələr və ictimai məkanlarla zənginləşmiş, lakin eyni zamanda yerli memarlıq məktəbinin əsas xüsusiyyətlərini - ornamentika, planlaşdırma prinsipləri və material seçimini qoruyub saxlamışdır.

Bu gün Azərbaycan ərazisində dövlət tərəfindən qorunan çoxsaylı qalalar, məbədlər, karvansaralar və türbələr milli memarlıq ənənələrinin zənginliyini və davamlılığını nümayiş etdirir. Məsələn, Möminə xatun türbəsi memarlıq kompozisiyasının kamilliyi və ornamental zənginliyi ilə orta əsr memarlıq sənətinin zirvələrindən biri sayılır. Xudafərin körpüsü mühəndislik ustalığı və strateji əhəmiyyəti ilə seçilən monumental tikilidir. Atəşgah məbədi qədim dini-mədəni ənənələrin memarlıqda ifadəsini əks etdirən unikal kompleksdir. Qədim şəhər mədəniyyətini yaşadan İçərişəhər, Şirvanşahlar Sarayı, Qız qalası və Şəki Xan Sarayı kimi abidələr isə Azərbaycan

şəhərsalma ənənələrinin dünya miqyasında tanınan inciləri kimi çıxış edir. Bu irs nümunələri milli memarlığın həm tarixi dərinliyini, həm də bəşəri mədəniyyət sistemində tutduğu yüksək mövqeyi aydın şəkildə nümayiş etdirir (Həsənov, 2017).

Ümummilli Lider Heydər Əliyevin respublikaya rəhbərlik etdiyi illər Azərbaycan şəhərsalma və memarlığının inkişafında xüsusi mərhələ təşkil edir. Belə ki, bu illərdə şəhərlərin və kəndlərin siması dəyişmiş, Bakıda və respublikanın başqa şəhərlərində memarların yüksək ustalıqından xəbər verən ictimai və yaşayış binaları, parklar, memarlıq ansamblları meydana gəlmişdir. Aparılan işlərin miqyasının genişlənməsi ilə yanaşı, onların keyfiyyətinə, bədii-estetik səviyyəsinə də tələb artmışdır. 70-ci illərin əvvəlində Azərbaycan şəhərlərinin 40-50-ci illərdə 20-25 il müddətinə hesablanmış baş planları artıq həyata keçmişdir. Müasir şəhərsalma prinsiplərinə və xalq təsərrüfatının tələbinə uyğun olaraq şəhərlərin yeni baş planlarının işlənməsi lazım idi. Əvvəlki dövrdə Azərbaycanda cəmi 37 şəhərin baş planı mövcud olduğu halda, 70-80-ci illərdə 60 şəhərin və bir sıra şəhər tipli qəsəbələrin baş planları işləndi. 1971-ci ildə "Bakının və Abşeron yarımadasının daha da yaşıllaşdırılması tədbirləri haqqında" qərar qəbul edildi. Yaşıllaşdırma işlərinin geniş vüsət alması nəticəsində Bakıda bağların və parkların sahəsi üç dəfədən çox artmışdır. Bu dövr Azərbaycanda şəhərlərin planlaşdırılmasında və tikintisində ən məhsuldar dövr kimi memarlıq tariximizə daxil olmuşdur (Azərbaycan SSR Nazirlər Soveti, 1971).

1981-ci ildə “Azərbaycan SSR-də şəhərsalma, memarlıq və arxeologiya abidələrinin qorunması, bərpası və istifadəsinin yaxşılaşdırılması tədbirləri haqqında” qərarın qəbul edilməsi Heydər Əliyevin sovet dövründə maddi-mədəni irsə göstərdiyi vətənpərvər münasibətin parlaq təzahürü olmaqla yanaşı, abidələrin tədqiqi, mühafizəsi və səmərəli istifadəsi sahəsində mühüm əhəmiyyət daşıyan dövlət sənədi idi. Həmin qərarda Naxçıvandakı Qarabağlar türbəsi, Qusar rayonundakı Həzrə türbəsi, Şamaxıdakı Cümə məscidi kimi dini abidələrin bərpasının vacibliyi xüsusi vurğulanmış, eyni zamanda tarixi irsin öyrənilməsi, elmi tədqiqatların genişləndirilməsi və onların təbliği məqsədilə nəşriyyatlara və kütləvi informasiya vasitələrinə müvafiq tapşırıqlar verilmişdir. Bu siyasətin məntiqi davamı kimi sonrakı illərdə paytaxt Bakı şəhərinin memarlıq simasını formalaşdıran iri ictimai tikililərin inşası da geniş vüsət almışdır. Belə ki, Respublika Sarayı, Gülüstan Sarayı və Ziyafətlər evi kimi monumental binaların tikilməsi şəhərin urbanistik landşaftında yeni memarlıq aksentləri yaradaraq onun estetik görünüşünü zənginləşdirmiş və paytaxtın Baş planına uyğun müasir şəhər məkanının formalaşmasında mühüm mərhələ təşkil etmişdir (Məmmədov və Əfəndiyeva, 2015).

Məhz bu ardıcıl və məqsədyönlü dövlət yanaşmasının davamı olaraq, Azərbaycan dövlət siyasətində şəhərsalmanın inkişafı və memarlıq irsinin qorunması bu gün də prioritet istiqamətlərdən biri kimi xüsusi əhəmiyyət kəsb edir. Bu strateji yanaşmanın nəticəsidir ki, vaxtilə Ermənistan tərəfindən işğal edilərək uzun illər dağıntıya məruz qalmış ərazilərimizdə əldə olunmuş tarixi qələbədən sonra genişmiqyaslı bərpa və quruculuq mərhələsi başlanmışdır. “Böyük Qayıdış” strategiyasına uyğun olaraq “yaşıl enerji zonası” elan edilmiş həmin ərazilərdə qısa zaman kəsiyində 2020–2025-ci illər ərzində 100-dən artıq yaşayış məntəqəsi, o cümlədən 12 şəhər üzrə baş plan və planlaşdırma sənədləri hazırlanmış, paralel şəkildə tikinti və bərpa işlərinə start verilmişdir. Xüsusilə Şuşa şəhərinin tarixi memarlıq mühitinin əvvəlki görkəminə uyğun şəkildə dirçəldilməsi milli iradənin, mədəni yaddaşa sədaqətin və dövlətin irsə həssas münasibətinin parlaq nümunəsidir. Prezident İlham Əliyev 2026-cı ilin Azərbaycanda “Şəhərsalma və Memarlıq İli” elan edilməsi haqqında sərəncam imzalayıb. Bu sərəncam Azərbaycanın şəhərsalma və memarlıq mədəniyyəti sahəsində əsrlər boyu formalaşmış ənənələrinin qorunmasını, eyni zamanda müasir çağırışlara uyğun mütərəqqi yanaşmaların bu sahədə təşviqi və genişləndirilməsini hədəfləyir (Azərbaycan Respublikası Prezidentinin Sərəncamı, 2026).

Eyni zamanda, Azərbaycan beynəlxalq miqyasda da dayanıqlı şəhərsalma təşəbbüslərinin fəal iştirakçısı kimi tanınır. İqlim dəyişiklikləri, urbanizasiya və ekoloji tarazlıq kimi qlobal çağırışların həlli istiqamətində BMT-nin UN-Habitat proqramı ilə birgə layihələr, eləcə də milli şəhərsalma forumları çərçivəsində memar və mütəxəssislərin əməkdaşlığı Azərbaycanın beynəlxalq tərəfdaşlıq

platformalarında artan nüfuzunu göstərir. Bu kontekstdə Azərbaycan 17-22 may 2026-cı il tarixlərində BMT-nin Məskunlaşma Proqramı (UN-Habitat) və Azərbaycan Respublikası hökumətinin birgə təşkilatçılığı ilə dayanıqlı şəhər inkişafı üzrə dünyanın aparıcı platforması olan 13-cü Ümumdünya Şəhərsalma Forumuna ev sahibliyi edəcək. Azərbaycan Respublikasının prezidenti İlham Əliyevin də qeyd etdiyi kimi, “Ümumdünya Şəhərsalma Forumunun Bakı şəhərində keçirilməsi qərarı Azərbaycanın beynəlxalq urbanizasiya proseslərinə verdiyi töhfənin və etibarlı tərəfdaş kimi qazandığı yüksək etimadın göstəricisidir. “Hər kəs üçün yaşayış yerləri: təhlükəsiz və dayanıqlı şəhərlər və yaşayış məskənləri” mövzusu altında keçiriləcək WUF13-də müxtəlif ökələrdən liderlər və fərqli sahələrdən olan ekspertlər bir araya gələrək hamı üçün əlverişli yaşayış şəraiti təmin etməyin yolları, gələcək nəsillər üçün dayanıqlı, inklüziv və davamlı şəhərlərin qurulması istiqamətində müzakirələr aparacaqlar. Müzakirələr zamanı Azərbaycanın əlçatan mənzil sahəsindəki təcrübəsi, eləcə də “Daha yaxşı bərpa” prinsipi əsasında Qarabağ və Şərqi Zəngəzur bölgələrində aparılan yenidənqurma işləri və əhalinin doğma torpaqlara qayıdışını dəstəkləyən transformativ yanaşmalar təhlil ediləcək (UN-Habitat, n.d.).

Nəticə

Bu gün həyata keçirilən məqsədyönlü şəhərsalma siyasəti göstərir ki, Azərbaycan yalnız şəhərlər tikmir — o, tarixini yaşadan, kimliyini qoruyan və gələcəyə yönələn mədəni məkanlar yaradır. Qədim irslə müasirliyin harmoniyası ölkəmizin inkişaf fəlsəfəsinin ən parlaq ifadəsidir. Bu yol həm milli qürurumuzun təntənəsi, həm də dünyaya verdiyimiz sivilizasiya mesajıdır. Çünki şəhərlərimizin simasında yaşayan tarix əslində xalqımızın ruhunun memarlıqda təəcəssümüdür.

İstifadə olunan ədəbiyyat siyahısı

1. Azərbaycan Respublikası Prezidentinin Administrasiyası. (2026). *2026-cı ilin Azərbaycanda “Şəhərsalma və memarlıq ili” elan edilməsi haqqında Sərəncam*. Bakı.
2. Azərbaycan SSR Nazirlər Soveti. (1971). *Bakının və Abşeron yarımadasının yaşıllaşdırılması tədbirləri haqqında qərar*. Bakı: Xalq Qəzeti arxiv.
3. Həsənov, H. (2017). *Bakı Qız Qalası*. Bakı: TEAS Press Nəşriyyat evi.
4. Məmmədov, R. F., & Əfəndiyeva, H. E. (2015). *Azərbaycan Respublikasının tarix və mədəniyyət abidələrinin beynəlxalq-hüquqi qorunması*. Bakı: Səda.
5. United Nations Human Settlements Programme (UN-Habitat). (n.d.). *World Urban Forum (WUF)*. <https://wuf.unhabitat.org>

HEYDƏR ƏLİYEV FENOMENİ: KOQNİTİV VƏ SOSIAL-PSIXOLOJİ MEXANİZMLƏR KONTEKSTİNDƏ DÖVLƏTÇİLİK MODELİNİN FORMALAŞMASI

Aydın Xalid oğlu Kərimov
müəllim

Gəncə Dövlət Universiteti doktorantı
aydin.karimov@mdu.edu.az
Mingəçevir Dövlət Universiteti

Xülasə

Məqalədə Heydər Əliyev fenomeni koqnitiv və sosial-psixoloji yanaşmalar əsasında təhlil edilir. Tədqiqatın məqsədi liderlik fəaliyyətinin yalnız siyasi və institusional nəticələrini deyil, həm də onun arxasında dayanan psixoloji mexanizmləri – qərarvermə prosesləri, sosial təsir strategiyaları və kollektiv şüurun formalaşdırılması xüsusiyyətlərini izah etməkdir. Araşdırmada liderlik psixologiyası, sosial identiklik nəzəriyyəsi və emosional intellekt yanaşmaları inteqrasiya olunaraq dövlətçilik modelinin formalaşmasında psixoloji faktorların rolu müəyyən edilir.

Nəticələr göstərir ki, Heydər Əliyev fenomeni yalnız idarəetmə sistemi deyil, həm də cəmiyyətin düşüncə və davranış strukturunu formalaşdıran kompleks psixoloji model kimi çıxış edir.

Açar sözlər: koqnitiv liderlik, sosial psixologiya, kollektiv şüur, emosional intellekt, dövlətçilik modeli

Giriş

Müasir elmi yanaşmalarda dövlətçilik anlayışı artıq yalnız hüquqi-siyasi institutların fəaliyyəti ilə məhdudlaşdırılmır. Qloballaşma və sosial transformasiya prosesləri göstərir ki, dövlətlərin davamlı inkişafı həm də cəmiyyətin daxili psixoloji strukturu, kollektiv şüur formaları və sosial davranış modelləri ilə sıx bağlıdır. Bu kontekstdə liderlik fenomeni təkcə idarəetmə funksiyası deyil, eyni zamanda sosial psixoloji yönləndirmə və koqnitiv strukturlaşdırma mexanizmi kimi çıxış edir [4].

Xüsusilə keçid dövrünü yaşayan cəmiyyətlərdə liderin rolu daha kompleks xarakter daşıyır. Belə şəraitdə sosial qeyri-müəyyənlik, institusional dəyişikliklər və dəyərlər transformasiyası fonunda liderin qərarvermə qabiliyyəti və emosional sabitliyi ictimai sistemin dayanıqlığını müəyyən edən əsas amillərdən birinə çevrilir. Bu baxımdan Heydər Əliyev fenomeni yalnız siyasi idarəetmə modeli kimi deyil, həm də cəmiyyətin psixoloji yenidənqurulması prosesi kimi dəyərləndirilə bilər.

Onun fəaliyyəti nəticəsində formalaşan dövlətçilik modeli təkcə iqtisadi və siyasi institutların qurulması ilə məhdudlaşmamış, eyni zamanda milli identiklik, kollektiv yaddaş və ictimai şüurun yenidən formalaşmasına yönəlmişdir. Bu isə liderlik fenomeninin daha dərin – koqnitiv və sosial-psixoloji qatlarda təhlilini zəruri edir [1].

Sosial psixologiyada qəbul edilən yanaşmalara görə lider cəmiyyətin mövcud identikliyi yalnız təmsil etmir, həm də onu yenidən yaradır və istiqamətləndirir. Sosial identiklik nəzəriyyəsi göstərir ki, “biz” anlayışının formalaşması liderin kommunikativ və ideoloji təsiri ilə birbaşa bağlıdır [3]. Bu baxımdan liderlik yalnız fərdi xüsusiyyətlərin toplusu deyil, həm də kollektiv şüurun strukturlaşdırıcı elementi kimi çıxış edir.

Eyni zamanda emosional intellekt nəzəriyyəsi göstərir ki, liderin sosial təsir gücü onun emosional vəziyyətləri idarə etmək, sosial empatiya qurmaq və kollektiv emosional mühiti tənzimləmək bacarığı ilə sıx bağlıdır [2]. Bu xüsusiyyətlər liderin cəmiyyətlə qurduğu psixoloji bağın gücünü müəyyən edir.

Beləliklə, Heydər Əliyev fenomeninin koqnitiv və sosial-psixoloji aspektdən öyrənilməsi dövlətçilik modelinin mahiyyətini daha dərindən anlamağa imkan verir və liderlik anlayışına yeni elmi baxış formalaşdırır.

Liderlik və dövlətçilik fenomeni sosial elmlərdə uzun müddətdir müxtəlif nəzəri yanaşmalar çərçivəsində araşdırılır. Klassik liderlik nəzəriyyələrində əsas diqqət liderin davranış xüsusiyyətlərinə və idarəetmə bacarıqlarına yönəldilmişdir. Bu yanaşmalara görə liderlik daha çox fərdi keyfiyyətlərin nəticəsi kimi izah olunur [4]. Lakin müasir tədqiqatlar göstərir ki, liderlik fenomeni yalnız fərdi xüsusiyyətlərlə məhdudlaşmır və daha kompleks sosial-psixoloji mexanizmləri əhatə edir.

Transformativ liderlik nəzəriyyəsi bu baxımdan xüsusi əhəmiyyət kəsb edir. Bu yanaşmada lider yalnız mövcud sistemi idarə etmir, eyni zamanda onu dəyişdirən və inkişaf etdirən əsas aktor kimi çıxış edir [1]. Bu model liderin vizioner düşüncə qabiliyyətini və sosial təsir gücünü ön plana çıxarır.

Sosial psixologiyada Tajfel tərəfindən irəli sürülən sosial identiklik nəzəriyyəsi göstərir ki, fərdlərin özlərini müəyyən qruplara aid etməsi liderlik təsiri ilə sıx bağlıdır [3]. Bu yanaşma liderin kollektiv şüurun formalaşmasında oynadığı rolu elmi şəkildə əsaslandırır.

Emosional intellekt nəzəriyyəsi isə liderin sosial münasibətlərdə effektivliyini onun emosional vəziyyətləri idarə etmək bacarığı ilə izah edir [2]. Bu yanaşma müasir liderlik tədqiqatlarında davranış və psixoloji faktorların integrasiyasını gücləndirmişdir.

Azərbaycan elmi ədəbiyyatında da liderlik və dövlətçilik mövzusu müxtəlif aspektlərdən araşdırılmışdır. Məsələn, Ramiz Mehdiyevin əsərlərində dövlət idarəçiliyinin ideoloji və institusional əsasları geniş təhlil olunur və liderliyin dövlət sabitliyində rolu vurğulanır [6]. Eyni zamanda Əli Həsənovun tədqiqatlarında milli ideologiya və dövlətçilik modeli arasında qarşılıqlı əlaqə xüsusi diqqət mərkəzindədir [7]. Bundan əlavə, Zəhid Məmmədovun iqtisadi-sosial araşdırmaları dövlətin inkişaf modelində strateji liderliyin rolunu ön plana çıxarır [8].

Bu yanaşmalar göstərir ki, liderlik fenomeni həm beynəlxalq, həm də yerli elmi ədəbiyyatda kompleks sosial-psixoloji və institusional sistem kimi qəbul olunur.

Material və metodlar

Tədqiqat interdisiplinar yanaşma əsasında aparılmışdır və siyasi psixologiya, sosial psixologiya və koqnitiv psixologiyaların metodoloji prinsiplərini özündə birləşdirir. Araşdırmanın əsas məqsədi liderlik fenomenini yalnız tarixi-siyasi faktlar səviyyəsində deyil, həm də psixoloji mexanizmlər səviyyəsində təhlil etmək olmuşdur.

Tədqiqat zamanı istifadə olunan materiallara Heydər Əliyevin çıxışları, dövlət siyasəti ilə bağlı rəsmi sənədlər, elmi ədəbiyyatlar və liderlik nəzəriyyələrinə dair akademik mənbələr daxildir.

Metodoloji baxımdan aşağıdakı yanaşmalar tətbiq edilmişdir: kontent analizi, koqnitiv interpretasiya və sosial-psixoloji təhlil. Bu metodlar vasitəsilə liderin kommunikasiya strategiyası, qərarvermə modeli və cəmiyyətə təsir mexanizmləri kompleks şəkildə öyrənilmişdir.

Nəticələr

Tədqiqatın nəticələri göstərir ki, Heydər Əliyev fenomeni çoxsəviyyəli psixoloji mexanizmlərin qarşılıqlı təsiri əsasında formalaşmışdır.

Əvvəla, onun liderlik modeli yüksək səviyyəli koqnitiv çeviklik və strateji düşünmə ilə xarakterizə olunur. Qərarvermə prosesləri yalnız situativ reaksiya deyil, eyni zamanda uzunmüddətli sosial və siyasi nəticələrin nəzərə alınması əsasında həyata keçirilmişdir [4].

İkincisi, sosial təsir mexanizmləri liderin kommunikasiya strategiyalarında xüsusi yer tutur. Onun nitqləri yalnız informasiya ötürmək deyil, həm də emosional və ideoloji təsir yaratmaq funksiyası daşımışdır [1].

Üçüncüsü, sosial identiklik prosesinin formalaşmasında liderin rolu həlledici olmuşdur. Cəmiyyət daxilində vahid “milli biz” anlayışı tədricən strukturlaşmış və kollektiv şüur səviyyəsində sabitləşmişdir [3].

Nəhayət, emosional intellekt lider-cəmiyyət münasibətlərində sabitlik yaradan əsas psixoloji faktor kimi çıxış etmişdir. Bu, ictimai etimadın formalaşmasına və sosial gərginliyin azalmasına səbəb olmuşdur [2].

Müzakirə

Aparılan təhlil göstərir ki, liderlik fenomeni yalnız idarəetmə mexanizmi kimi deyil, həm də psixoloji sistem kimi dəyərləndirilməlidir. Koqnitiv yanaşma liderin qərarvermə proseslərini daha dərin səviyyədə izah etməyə imkan verir və bu, klassik davranış yönümlü liderlik modellərindən fərqlənir.

Sosial identiklik baxımından lider yalnız mövcud sosial strukturu əks etdirmir, həm də onu yenidən formalaşdırır. Bu proses nəticəsində cəmiyyət daxilində vahid dəyərlər sistemi və kollektiv məqsəd anlayışı formalaşır [3].

Emosional intellekt isə liderlik effektivliyini artıran əsas komponent kimi çıxış edir və sosial sabitliyin təmin olunmasında mühüm rol oynayır [2].

Beləliklə, Heydər Əliyev fenomeni liderlik psixologiyasının integrativ modelini təşkil edir və dövlətçilik anlayışına yeni – psixoloji əsaslı interpretasiya verir.

Yekun nəticə

Tədqiqat nəticəsində müəyyən edilmişdir ki, Heydər Əliyev fenomeni koqnitiv və sosial-psixoloji mexanizmlərin sintezi əsasında formalaşmış kompleks liderlik modelidir. Bu model yalnız dövlət idarəçiliyinin institusional strukturunu deyil, həm də cəmiyyətin düşüncə sistemini və kollektiv identikliyi formalaşdırmışdır.

Nəticələr göstərir ki, dövlətçilik yalnız hüquqi və siyasi sistem deyil, həm də psixoloji konstruksiyadır və bu konstruksiyanın davamlılığı liderin koqnitiv və emosional təsir gücündən asılıdır.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Bass, B. M. (1990). Leadership and Performance Beyond Expectations.
2. Goleman, D. (1995). Emotional Intelligence.
3. Tajfel, H. (1979). Social Identity Theory.
4. Northouse, P. G. (2016). Leadership: Theory and Practice.
5. Əliyev, H. (2001). Müstəqilliyimiz əbədidir.
6. Mehdiyev, R. (2008). Azərbaycan: Qloballaşma dövrünün tələbləri. Bakı.
7. Həsənov, Ə. (2010). Azərbaycanın milli inkişaf modeli. Bakı.
8. Məmmədov, Z. (2015). İqtisadi inkişaf və dövlət siyasəti. Bakı.

AZƏRBAYCANIN QARABAĞ BÖLGƏSİNİN 1828-Cİ İLDƏN 1918-Cİ İLƏDƏK TARİXİ COĞRAFIYASINA QISA BİR NƏZƏR

Suqra Əskər qızı Orucova
müəllim

Bakı Dövlət Universitetinin doktorantı
Milli Azərbaycan Tarixi Muzeyi, bələdçi
sugraorujovaaskar@bsu.edu.az
Bakı Dövlət Universiteti

Xülasə

Azərbaycanın Qarabağ bölgəsi dünyanın ən qədim mədəniyyət mərkəzlərindən biridir. Qarabağ regionu Azərbaycanın tarixi, siyasi və mədəni həyatında mühüm yer tutur və qədim sivilizasiyanın beşiyi hesab edilir. Qarabağın mənşəyi və inkişafının geniş tədqiqi böyük elmi maraq doğurur və siyasi əhəmiyyətə malikdir. Araşdırma əsasən XIX əsrin əvvəllərindən XX əsrin əvvəllərinə qədər bölgənin tarixi inkişafını əhatə edir. Rusiya imperiyasının Şimali Azərbaycanı işğal etməsindən sonra Qarabağın strateji əhəmiyyəti artmış, çar hökuməti bölgədə mövqeyini möhkəmləndirmək üçün inzibati dəyişikliklər həyata keçirmiş və əhalinin etnik tərkibinə təsir göstərən köçürmə siyasəti aparmışdır. XIX əsrdə Qarabağ müxtəlif inzibati vahidlərə bölünmüş, Şuşa, Zəngəzur, Cavanşir və Cəbrayıl qəzaları formalaşdırılmışdır. Bu qəzalar iqtisadi baxımdan əsasən kənd təsərrüfatı ilə məşğul olurdu. 1910-cu il mənbələri bölgənin idarəetmə sistemi və sosial-iqtisadi vəziyyəti haqqında ətraflı məlumat verir. XX əsrin əvvəllərində bölgədə etnik qarşıdurmalar güclənmiş, yerli əhaliyə qarşı zorakılıqlar baş vermişdir. 1918-ci ildə Azərbaycan Xalq Cümhuriyyəti yaradıldıqdan sonra Qarabağın müdafiəsi üçün xüsusi tədbirlər görülmüş və general-qubernatorluq təsis edilmişdir. Nəticə olaraq, 1828–1918-ci illər ərzində Qarabağın tarixi-coğrafiyası mühüm dəyişikliklərə məruz qalmış və bu proseslər regionun sonrakı inkişafına ciddi təsir göstərmişdir.

Açar sözlər: Azərbaycan, Qarabağ, tarixi coğrafiya, 1828-1918, inzibati idarəetmə sistemi

Giriş

Azərbaycanın ayrılmaz tərkib hissəsi olan Qarabağ regionu, xalqımızın, siyasi, sosial-iqtisadi və mədəni irsinin mərkəzi kimi, qədim Azərbaycan sivilizasiyasının beşiyi hesab edilir. Hazırda Azərbaycan milli tarixşünaslığında Qarabağ bölgəsinin siyasi, sosial-iqtisadi və mədəniyyət tarixi ilə bağlı ayrı-ayrı əsərlərdə çoxsaylı araşdırmalar aparılsa da, xeyli məlumatlar verilsə də, bu regionun bir çox dövrlər, xüsusilə də XX əsrin əvvəllərinin tarixinin bütün aspektlərinin hərtərəfli tədqiqinə hələ də böyük ehtiyac vardır. Xüsusilə də, XX əsrin əvvəllərində Qarabağ bölgəsinin

siyasi, sosial-iqtisadi və mədəni tarixini obyektiv şəkildə araşdırmaq olduqca vacib və aktual məsələdir.

XIX əsrin ilk rübündə Rusiya imperiyası tərəfindən Şimali Azərbaycan işğal olunduqdan sonra bölgənin strateji əhəmiyyətini nəzərə alan çar hökuməti bu regionu öz nəzarətində saxlamaq üçün olduqca ciddi addımlar atdı. Türkmənçay sazişini (1828) imzaladıqdan sonra Cənubi Qafqazda öz mövqelərini gücləndirmək və özünə etnik dayaq yaratmaq üçün çar Rusiyası Osmanlı və Qacarlar dövlətlərinin ərazilərindən Şimali Azərbaycan torpaqlarına ermənilərin kütləvi köçürülməsini təşkil etdi.

Xanlıq Rusiya tərəfindən işğal edildikdən sonra və birinci Rusiya-İran savaşı əsnasında bölgə sakinləri evlərini tərk edib Azərbaycanın müxtəlif yerlərinə və digər ölkələrə köçmüşdülər [4, 153].

XIX əsrdə çar Rusiyası tərəfindən Azərbaycanın Qarabağ regionunun ərazisi müxtəlif inzibati idarəetmə sistemlərinə daxil edildi.

Material və metodlar

1897-ci ilin məlumatlarına görə Azərbaycanın Qarabağ regionunun qəzalarının sərhədləri aşağıdakı kimi verilmişdir. Azərbaycanın Qarabağ regionunun Şuşa qəzası, Cavanşir, Göyçay, Cavad, Cəbrayıl, Zəngəzur qəzaları ilə həmsərhəd idi. Mərkəzi Şuşa şəhəri idi. Şuşa qəzası 1841-ci ildə Xəzər vilayətinin tərkibində təsis edilmişdir. 1846-cı ildən Şamaxı, 1859-cu ildən Bakı, 1867-ci ildən isə Yelizavetpol (Gəncə) quberniyasının tərkibində olmuşdur. Şuşa qəzası Mıqrı, Kəbirli, Zəngəzur, Cavanşir, Çiləbörd, Vərəndə sahələrinə bölünürdü. 1867-ci il dekabr tarixli fərmana əsasən, Zəngəzur və Cavanşir sahələri Şuşa qəzasından ayrılıb müstəqil qəzalara çevrildilər. Qeyd etmək lazımdır ki, qəzanı qəza rəisi, onun müavini, xəzinədar, sahə iclasçıları və şəhər polisi idarə edirdi. Qəzada məhkəmə yaradılmışdı. Qəzanın sahəsi 4911 kvadrat kilometr, əhalisi 140740 nəfər olmuşdur. Təsərrüfatında əkinçilik, maldarlıq, ipəkçilik, üzümçülük, bağçılıq əsas yer tuturdu. Şimali Azərbaycanın qəzaları bəhs edilən dövrdə qəza rəisi, onun köməkçisi və katibi tərəfindən idarə olunurdu [3, 50].

1881-ci ildən Tiflisdə nəşr olunmağa başlayan və Qafqaz Tədris İdarəsi tərəfindən çap edilən “Qafqaz əraziləri və xalqlarının təsvirinə dair materiallar toplusu”nun 1904-cü il buraxılışı Qarabağ regionunun inzibati-coğrafi quruluşu haqqında mühüm məlumatlar verir. Bu mənbədə xüsusilə Zəngəzur qəzasının sərhədləri ətraflı şəkildə təsvir edilmişdir ki, bu da həmin dövrdə bölgənin coğrafi mövqeyini və inzibati əlaqələrini daha dəqiq anlamağa imkan yaradır.

Mənbəyə əsasən, Zəngəzur qəzası XIX əsrin sonu – XX əsrin əvvəllərində Qarabağ regionunun ən mühüm inzibati ərazi vahidlərindən biri olmuşdur. Onun sərhədləri olduqca geniş və mürəkkəb coğrafi məkanı əhatə edirdi. Belə ki, qəza şərqdən və şimal-şərqdən Şuşa və Cəbrayıl qəzaları, şimaldan isə Cavanşir, Ərəş, Nuxa və Göyçay qəzaları ilə həmsərhəd idi. Bu sərhədlər Zəngəzurun Qarabağ bölgəsinin digər inzibati vahidləri ilə sıx əlaqədə olduğunu göstərirdi. Qərbdən və cənub-qərbdən isə Naxçıvan və Şərur-Dərələyəz qəzaları, eləcə də İrəvan quberniyası ilə sərhədlənməsi onun daha geniş regional əhəmiyyət daşıdığını sübut edir.

Bununla yanaşı, Zəngəzur qəzası Cənubi Azərbaycan əraziləri ilə də həmsərhəd olmuşdur ki, bu da onun yalnız yerli deyil, həm də beynəlxalq səviyyədə strateji mövqeyə malik olduğunu göstərir. Xüsusilə cənub və cənub-şərq hissəsində yerləşən Araz çayı mühüm təbii sərhəd funksiyasını yerinə yetirmişdir. Bu çay eyni zamanda Rusiya imperiyası ilə İran dövləti arasında siyasi sərhəd kimi çıxış etmiş, beləliklə, Zəngəzur qəzasını geosiyasi baxımdan daha da əhəmiyyətli etmişdir. Bu cür mürəkkəb sərhəd sistemi bölgənin həm iqtisadi, həm də hərbi-strateji baxımdan diqqət mərkəzində olmasına səbəb olmuşdur.

Zəngəzur qəzası 1873-cü ildə Yelizavetpol quberniyasının tərkibində yaradılmışdır. Bu inzibati vahidin formalaşdırılması çar Rusiyasının Cənubi Qafqazda idarəetməni daha səmərəli təşkil etmək və bölgəyə nəzarəti gücləndirmək siyasətinin tərkib hissəsi idi. Qəzanın inzibati mərkəzi Gorus məntəqəsi olmuşdur. Gorus, həmin dövrdə yalnız inzibati deyil, həm də iqtisadi və sosial baxımdan bölgənin əsas mərkəzlərindən biri kimi çıxış edirdi. Burada yerli idarəetmə

orqanları fəaliyyət göstərir, müxtəlif dövlət strukturları yerləşirdi və bu da ətraf ərazilərin idarə olunmasını asanlaşdırırdı.

Qəzanın ümumi sahəsi 3212,5 kvadrat kilometr təşkil edirdi ki, bu da onun Qarabağ regionunda kifayət qədər geniş əraziyə malik olduğunu göstərir. Bu ərazi daxilində müxtəlif təbii-coğrafi şərait mövcud idi: dağlıq sahələr, çay vadiləri və münbit torpaqlar kənd təsərrüfatının inkişafı üçün əlverişli şərait yaradırdı. Əhali əsasən əkinçilik, maldarlıq və qismən sənətkarlıqla məşğul olurdu. Bu iqtisadi fəaliyyətlər Zəngəzurun regional iqtisadi sistemdə mühüm yer tutmasına səbəb olurdu.

Eyni zamanda, Zəngəzur qəzası müxtəlif etnik və dini qrupların yaşadığı bir ərazi olmuşdur. Bu isə bölgənin sosial-mədəni həyatının rəngarəngliyini artırmaqla yanaşı, müəyyən dövrlərdə gərginliklərin yaranmasına da səbəb olmuşdur. Buna baxmayaraq, bölgə uzun müddət iqtisadi və sosial əlaqələrin inkişaf etdiyi mühüm bir mərkəz kimi fəaliyyət göstərmişdir.

Beləliklə, Zəngəzur qəzasının sərhədləri, inzibati quruluşu və coğrafi mövqeyi haqqında verilən məlumatlar yalnız həmin dövrün inzibati bölgüsünü deyil, eyni zamanda regionun siyasi, iqtisadi və strateji əhəmiyyətini də əks etdirir. Bu cür tarixi mənbələr Qarabağın keçmişinin obyektiv şəkildə öyrənilməsi, onun tarixi-coğrafi xüsusiyyətlərinin araşdırılması və müasir dövrdə bu biliklərin elmi əsaslarla qiymətləndirilməsi baxımından olduqca mühüm əhəmiyyət kəsb edir. [1, 46].

Nəticələr

1883-cü ildə Yelizavetpol quberniyasında 2 qəza-Cəbrayıl və Cavanşir qəzaları yaradılır. Şuşa, Zəngəzur, Cavad qəzaları və İran Azərbaycanı ilə həmsərhəd olan Cəbrayıl qəzası (mərkəzi Cəbrayıl məntəqəsi) 3332 kv.km sahəyə, Ərəş, Yelizavetpol, Zəngəzur, Şuşa qəzaları və İrəvan quberniyası ilə sərhədlənən Cavanşir qəzası (mərkəzi Tərtər məntəqəsi) isə 5497 kv.km sahəyə malik idi. Hər iki qəzanın fəaliyyəti 1929-cu ildə başa çatdı [3, 51].

1868-ci ildən başlayaraq Azərbaycanda Sovet inzibati idarəetmə sisteminin yaranmasına qədər (1920) Qarabağ regionu mərkəzi Yelizavetpol (Gəncə) şəhəri olan Yelizavetpol quberniyasının tərkibində olmuşdu. 1918-ci ildə Azərbaycan Demokratik Cumhuriyyəti dövründə də ərazidə dəyişiklik edilməmişdir [2, 420].

XX əsrin əvvəllərində Şimali Azərbaycanın Gəncə şəhərində nəşr olunan “Yelizavetpol quberniyasının yaddaş kitabçası”nın 1910-cu il buraxılışı Qarabağ regionunun inzibati idarəetmə sistemi haqqında olduqca mühüm və dəyərli məlumatlar təqdim edir. Bu mənbə həmin dövrdə bölgənin siyasi, sosial-iqtisadi və demoqrafik vəziyyətini öyrənmək baxımından əsas istinad nöqtələrindən biri hesab olunur. Kitabçada Qarabağın inzibati bölgüsü, qəzaların təşkili, onların sərhədləri, idarəetmə strukturu və yerli idarə orqanlarının fəaliyyəti geniş şəkildə təsvir edilmişdir.

Mənbədə göstərilən məlumatlar Qarabağ bölgəsinin Şuşa, Zəngəzur, Cavanşir və Cəbrayıl kimi qəzalarının idarəçilik xüsusiyyətlərini və onların hər birinin spesifik cəhətlərini əhatə edir. Bu qəzaların inzibati sərhədlərinin müəyyənləşdirilməsi, idarəetmə aparatının təşkili və yerli məmurların fəaliyyəti haqqında verilən bilgilər bölgənin ümumi idarəçilik sistemini aydın şəkildə təsəvvür etməyə imkan yaradır. Eyni zamanda, kitabçada əhalinin etnik tərkibi, yaşayış məskənləri, məşğuliyyət sahələri və sosial strukturu haqqında da ətraflı məlumatlar yer alır.

Bu dövrdə Qarabağda yaşayan müxtəlif etnik və dini qrupların həyat tərz, mədəni xüsusiyyətləri və iqtisadi fəaliyyəti barədə təqdim olunan məlumatlar regionun çoxşaxəli sosial quruluşunu göstərir. Əkinçilik, maldarlıq, sənətkarlıq və ticarət kimi sahələrin inkişafı, əhalinin gündəlik həyatında mühüm yer tuturdu və bu da bölgənin iqtisadi potensialını əks etdirirdi.

Bununla yanaşı, “Yelizavetpol quberniyasının yaddaş kitabçası” yalnız statistik və inzibati məlumatlarla kifayətlənmir, həm də həmin dövrdə Cənubi Qafqazda baş verən sosial-siyasi proseslərin ümumi mənzərəsini anlamağa kömək edir. Bu məlumatlar vasitəsilə regionda baş verən dəyişikliklərin səbəblərini və nəticələrini izləmək, həmçinin müxtəlif siyasi qüvvələrin təsirini qiymətləndirmək mümkündür.

Müzakirə

Belə mənbələr müasir dövrdə Qarabağ məsələsinin tarixi köklərini araşdırmaq, obyektiv elmi nəticələr əldə etmək və regionun keçmişini daha dərinlən dərk etmək baxımından xüsusi əhəmiyyət daşıyır. Eyni zamanda, bu cür sənədlər tarixi faktların qorunması, mədəni irsin öyrənilməsi və gələcək nəsillərə ötürülməsi üçün mühüm rol oynayır. Buna görə də, 1910-cu il yaddaş kitabçası Qarabağın tarixi ilə bağlı aparılan tədqiqatlarda əvəzsiz mənbə kimi çıxış edir.

Bu dövrdə məlumatlara əsasən Qarabağ regionunun Şuşa şəhərinin idarəçiliyində şəhər başçısı S.Kələntərov olmuşdur. Şəhərin idarəçiliyində S. İmıxanov, S.Səfərov, M.İsaquluyev, M.Mixaylov, S.Avakov, M.Kasparov, A.Gülməmmədbəyov, A.Qəmbərov, M.Muxtarov və A.Qondaksazov çalışmışlar [5, 1].

Qarabağ regionu XIX əsrin sonu – XX əsrin əvvəllərində Yelizavetpol (Gəncə) quberniyasının tərkibində mühüm inzibati və coğrafi ərazi kimi çıxış etmişdir. Bu dövrdə region dörd əsas qəzanı əhatə edirdi: Şuşa qəzası 4911 kvadrat kilometr, Zəngəzur qəzası 3212,5 kvadrat kilometr, Cavanşir qəzası 5497 kvadrat kilometr və Cəbrayıl qəzası 3332 kvadrat kilometr əraziyə malik idi. Hər bir qəza özünəməxsus iqtisadi və sosial xüsusiyyətləri ilə seçilirdi və bölgənin ümumi inkişafında mühüm rol oynayırdı.

Ümumilikdə Qarabağ regionunun sahəsi 16952,5 kvadrat kilometr təşkil edirdi. Bu geniş ərazi regionun həm təbii sərvətlərlə zənginliyini, həm də strateji əhəmiyyətini göstərirdi. Qarabağın belə böyük coğrafi ərazini əhatə etməsi onun tarix boyu siyasi, iqtisadi və mədəni baxımdan mühüm mövqeyə malik olduğunu bir daha sübut edir.

XIX əsrdə çar Rusiyası tərəfindən həyata keçirilmiş belə mürtəce tədbirlər XX əsrin əvvəllərində daha mütəşəkkil və kütləvi şəkildə aldı. Baş verən bu hadisələr Azərbaycan türk-müsəlman əhalisinin çar Rusiyası hökumətinin təhriki ilə ermənilər tərəfindən kütləvi qırğını, deportasiyası və soyqırımı ilə nəticələndi ki, bu da regionun siyasi, sosial-iqtisadi və etnomədəni həyatına ciddi zərbələr vurdu.

Şərqdə ilk demokratik dövlət sistemini yaradan Azərbaycan Xalq Cümhuriyyəti müstəqilliyimizi 28 may 1918-ci ildə elan etdi, xalqımızın müstəqillik arzusunu nümayiş etdirdi. Azərbaycan Xalq Cümhuriyyəti ölkə daxilində və xaricində yaranmış gərgin və mürəkkəb ictimai-siyasi vəziyyətdə fəaliyyət göstərirdi. Qısa müddətdə dövlət tərəfindən həyata keçirilən tədbirlər xalqımızın tarixində böyük iz buraxdı. Milliyyətdən, siyasi və dini mənsubiyyətdən, cinsindən asılı olmayaraq bütün vətəndaşların bərabər hüquqlarının təmin edilməsi, dövlət sərhədlərinin müəyyən edilməsi, Azərbaycan dövlətçiliyinin atributlarının qəbul edilməsi, öz ana dilinin elan edilməsi dövlət dili Azərbaycanın gələcək müstəqilliyi üçün möhkəm zəmin yaratdı. Demokratik dövlət quruculuğu, iqtisadiyyat, mədəniyyət, təhsil, hərbi quruculuq sahəsində atılan addımlar Azərbaycan Xalq Cümhuriyyətinin 23 aylıq fəaliyyətini əks etdirən əsas istiqamətlərdir. 1920-ci ilin aprelində Azərbaycan Xalq Cümhuriyyəti süqut etdi və Azərbaycanda Sovet hakimiyyəti quruldu.

Həqiqətən, AXC hökuməti erməni təcavüzünün qarşısını almaq üçün bütün lazımi tədbirləri görməyə başladı. Azərbaycan torpaqlarının erməni qoşunları tərəfindən işğal edilməsinin real təhlükəsini nəzərə alaraq, 1919-cu ilin yanvarında Şuşa, Cavanşir, Cəbrayıl və Zəngəzur qəzalarının daxil olduğu Qarabağ general-qubernatorluğu yaradıldı. Qarabağın general-qubernatoru respublikanın ən nüfuzlu simalarından biri Xosrov bəy Sultanov təyin edilmişdir. Bu qərar bölgədə dövlət hakimiyyətini gücləndirməyə və erməni separatizminə qarşı mübarizəni təşkil etməyə yönəlmişdi. Ermənistan hökumətinin Qarabağa dair ərazi iddialarının qarşısını almaq məqsədilə AXC hökuməti bölgəyə həm inzibati, həm də hərbi baxımdan ciddi nəzarət tətbiq etdi. Qarabağ AXC üçün yalnız tarixi və mədəni baxımdan deyil, həm də geosiyasi və strateji baxımdan mühüm əhəmiyyət daşıyırdı. Bölgə Qafqazın cənubunda nəqliyyat yollarının kəsişməsində yerləşdiyindən, həm Azərbaycanla Naxçıvan arasında, həm də Türkiyə və İranla olan əlaqələr üçün vacib rol oynayırdı. Şuşa şəhəri isə bölgənin siyasi, mədəni və iqtisadi mərkəzi hesab edilirdi.

O dövrdə Şimali Azərbaycanın Qarabağ bölgəsinin qəzalarında ermənilərin türk-müsəlman əhaliyə qarşı törətdikləri soyqırımı haqqında Azərbaycan Respublikasının Prezidenti Ümummilli Lider Heydər Əliyevin “Azərbaycanlıların soyqırımı haqqında” 26 mart 1998-ci il tarixli

fərmanında deyilir: “Azərbaycanın XIX-XX əsrlərdə baş vermiş bütün faciələri torpaqlarının zəbti ilə müşayiət olunaraq, ermənilərin azərbaycanlılara qarşı düşünülmüş, planlı surətdə həyata keçirdikləri soyqırımı siyasətinin ayrı-ayrı mərhələlərini təşkil etmişdir”.

Ümummilli Lider Heydər Əliyevin yuxarıda adı çəkilən fərmanında həmin hadisələrə doğru tarixi-siyasi qiymət verilmiş, bununla da Azərbaycanın tarixi Qərbi torpaqları və vaxtilə Ermənistan Respublikası tərəfindən işğal edilmiş və ordumuz tərəfindən 44 günlük zəfər savaşında azad olunmuş, Azərbaycanın Qarabağ və ətrafındakı digər rayonların XX əsrin əvvəllərinin tarixinin obyektiv öyrənilməsi məsələləri məqsəd olaraq qarşıya qoyulmuşdur. Bütün həyatını xalqının parlaq gələcəyinə, Azərbaycanın çiçəklənməsinə həsr etmiş, tarixə ilk növbədə öz Vətəninə, xalqına, milli-mənəvi dəyərlərinə, dilinə, mədəniyyətinə və ədəbiyyatına sonsuz məhəbbəti, onların qorunub saxlanması və inkişafı naminə bütün dövrlərdə mübarizə aparmışdır. Əgər biz Heydər Əliyevin fəaliyyətini tarixi coğrafiya ilə əlaqələndirsək, onu Qarabağın tarixi coğrafiyasının qorunmasında keçirdiyi siyasəti aydın şəkildə görə bilərik. Son hadisələr bir daha sübut etdi ki, Heydər Əliyevin başladığı uğurlu siyasət nəticəsində bu gün bu yol İlham Əliyev tərəfindən layiqincə davam etdirilir. Bütün baş verən hadisələr bunu sübut edir.

Yekun nəticə. Beləliklə, qeyd etmək lazımdır ki, Azərbaycanın Qarabağ bölgəsinin 1828-ci ildən 1918-ci ilədək tarixi-coğrafiyasına nəzər yetirdikdə, bu ərazinin müxtəlif siyasi və inzibati dəyişikliklərə məruz qaldığı aydın şəkildə görünür. Rusiya imperiyasının bölgəni işğal etməsindən sonra Qarabağın inzibati bölgüsü, sərhədləri və idarəetmə sistemi bir neçə dəfə dəyişdirilmiş, bu da regionun tarixi-coğrafi mənzərəsinə birbaşa təsir göstərmişdir. Baş verən bu dəyişikliklər yalnız inzibati xarakter daşımamış, eyni zamanda bölgənin sosial-iqtisadi və demoqrafik strukturuna da ciddi təsir etmişdir.

XIX əsr boyunca həyata keçirilən inzibati islahatlar nəticəsində Qarabağ müxtəlif qəzalar şəklində təşkil olunmuş, bu qəzalar Yelizavetpol quberniyasının tərkibinə daxil edilmişdir. Bu dövrdə regionun sərhədləri və idarəçilik sistemi siyasi maraqlara uyğun şəkildə formalaşdırılmışdır. Nəticədə Qarabağın tarixi-coğrafiyası dinamik xarakter almış və dövrün siyasi hadisələri ilə sıx bağlı olmuşdur.

1918-ci ildə Azərbaycan Xalq Cümhuriyyətinin yaradılması ilə Qarabağ məsələsi dövlətin həm daxili, həm də xarici siyasətində mühüm yer tutmağa başlamışdır. AXC hökuməti bölgənin ərazi bütövlüyünü qorumaq məqsədilə bir sıra ciddi tədbirlər həyata keçirmişdir. Bu tədbirlərə inzibati idarəetmənin gücləndirilməsi, Qarabağ general-qubernatorluğunun yaradılması və bölgədə sabitliyin təmin olunmasına yönəlmiş addımlar daxildir. Eyni zamanda, hökumət regionda baş verən separatçı meyillərin qarşısını almağa və dövlət suverenliyini möhkəmləndirməyə çalışmışdır.

Tarixi və coğrafi baxımdan Qarabağ Azərbaycanın ayrılmaz hissəsi kimi formalaşmış və bu mövqe həm daxili idarəçilikdə, həm də beynəlxalq münasibətlərdə öz əksini tapmışdır. AXC-nin qısa müddətli fəaliyyətinə baxmayaraq, bu dövrdə atılan addımlar milli dövlətçilik ənənələrinin formalaşmasına mühüm təsir göstərmiş və sonrakı mərhələlər üçün əsaslı zəmin yaratmışdır. Bu baxımdan Qarabağın tarixi-coğrafi inkişafının öyrənilməsi gələcək tədqiqatlar üçün də aktual olaraq qalır.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Azərbaycan tarixi sənədlər və nəşrlər üzrə. Z.M.Bünyadovun redaktəsi ilə. Bakı: Elm, 1990, s.384.
2. Qarabağnamələr. İkinci kitab. Bakı: Yazıçı, 1991, s. 450.
3. Piriye P. Azərbaycanın tarixi-siyasi coğrafiyası. Bakı: Müəllim nəşriyyatı, 2006, s.83
4. Mustafazadə T. Karabağ Hanlığı. Aktaran Sebahattin Şimşir. İstanbul: İQ Kültür Sanat Yayıncılıq, 2014, s.450.
5. Памятная книга Елисаветпольской губернии на 1910 годъ. Подъ редакцией Секретаря Комитета И.П.Бабенко. Типография Канцелярии Наместника Е.И.В. на Кавказъ.Тифлисъ: 1910, с. 692.

HEYDƏR ƏLİYEVİN DÖVRÜNDƏ MİLLİ DÖVLƏTÇİLİK VƏ DİL AMİLİ: SİYASİ KURSUN PRIORİTETLƏRİ

Svetlana Arif qızı Balakışiyeva
müəllim

svetlana.nasibli@mdu.edu.az

Mingəçevir Dövlət Universiteti

Xülasə

Təqdim olunan məqalədə müasir Azərbaycan dövlətçiliyinin ideoloji və siyasi memarı Heydər Əliyevin milli dövlət quruculuğu prosesində dil amilinə verdiyi fundamental önəm və bu sahədə həyata keçirdiyi strateji islahatlar geniş spektrdə tədqiq edilir. Müəllif qeyd edir ki, Heydər Əliyevin dil siyasəti təsadüfi xarakter daşımayıb xalqın tarixi yaddaşının bərpasına və milli identikliyin qorunmasına hədəflənmiş sistemli bir doktrindir.

Tədqiqatda 2001-ci ildə imzalanmış tarixi fərmanlar – latın qrafikalı əlifbaya tam keçidin təmin olunması və "Azərbaycan Əlifbası və Azərbaycan Dili Günü"nün təsis edilməsi prosesləri milli-mənəvi azadlığın bərpası prizmasından araşdırılır. Bu islahatların Azərbaycanın beynəlxalq aləmə integrasiyasındakı rolu və türk dünyası ilə mədəni yaxınlaşmadakı əhəmiyyəti xüsusi diqqət mərkəzinə çəkilir. Məqalənin nəticə hissəsində qeyd olunur ki, Heydər Əliyevin dil siyasəti dövlətin bütün sferalarında ana dilinin tətbiqi işini təkmilləşdirmiş, onu yad təsirlərdən qorumuş və müasir Azərbaycan dövlətinin sarsılmaz mənəvi təməllərini yaratmışdır. Bu irs müasir mərhələdə dövlət idarəçiliyinin və milli təhlükəsizliyin ayrılmaz tərkib hissəsi kimi aktuallığını qorumaqdadır.

Məqalədə vurğulanır ki, Heydər Əliyevin rəhbərliyi ilə qəbul edilmiş fərman və sərəncamlar dilin dövlət idarəçiliyində, diplomatiyada və təhsildə mütləq hakimliyini təmin edərək, onu dövlət quruculuğunun strateji prioritetinə çevirmişdir. Ümummilli Liderin formalaşdırdığı dil siyasəti Azərbaycanın müstəqil dövlət modelini daxili və xarici təhdidlərdən qoruyan mənəvi bir qalxan rolunu oynamışdır. Bu siyasi irs bu gün də ölkənin milli təhlükəsizlik və mədəni inkişaf strategiyasının əsasını təşkil edir.

Açar sözlər: Heydər Əliyev, Azərbaycan dili, milli dövlətçilik, dil siyasəti, siyasi kurs.

Giriş. Milli dövlətçilik ənənələrinin formalaşması və inkişafı hər bir xalqın tarixi taleyində həlledici rol oynayır. Azərbaycanın müasir dövlətçilik tarixində Ümummilli Lider Heydər Əliyevin fəaliyyəti təkcə siyasi-iqtisadi islahatlarla deyil, həm də milli kimliyin fundamental dayacağı olan Azərbaycan dilinin dövlət statusunun möhkəmləndirilməsi ilə xarakterizə olunur. Heydər Əliyev şəxsiyyəti və onun rəhbərliyi dövründə həyata keçirilən dil siyasəti, dövlət quruculuğu prosesinin ayrılmaz tərkib hissəsi kimi çıxış etmişdir.

Azərbaycanın çoxəsrlik tarixində dövlət quruculuğu mərhələləri müxtəlif transformasiyalara uğrasa da, XX əsrin sonu və XXI əsrin əvvəlləri bu inkişafın ən yüksək mərhələsi — müstəqil, demokratik və dünyəvi dövlət modelinin bərrarlaşması ilə xarakterizə olunur. Bu tarixi missiyanın mərkəzində dayanan Ümummilli Lider Heydər Əliyevin fəaliyyəti, təkcə siyasi və iqtisadi islahatlarla deyil, həm də dövlətin mənəvi-mədəni təməllərinin, xüsusilə milli kimliyin ən mühüm elementi olan Azərbaycan dilinin dövlət statusunun möhkəmləndirilməsi ilə ayrılmaz vəhdət təşkil edir.

Milli dövlətçilik ideologiyasının fundamental prinsipləri xalqın dilinə, tarixinə və mədəniyyətinə olan münasibəti ilə birbaşa bağlıdır. Heydər Əliyevin dövlətçilik fəlsəfəsində dil amili sadəcə bir linqvistik hadisə və ya ünsiyyət vasitəsi deyil, xalqın varlığını, milli ruhunu və suverenliyini təsdiq edən ən uca siyasi-mənəvi dəyərdir. Müstəqilliyin ilk illərində ölkənin üzləşdiyi daxili və xarici təhdidlər şəraitində milli birliyin təmin olunması üçün vahid dil siyasətinin yürüdülməsi dövlət quruculuğu prosesinin prioritetinə çevrilmişdi.

Heydər Əliyev şəxsiyyəti və onun rəhbərliyi dövründə həyata keçirilən dil siyasəti, Azərbaycanın müstəqil dövlət kimi dünya birliyinə integrasiyasını təmin etməklə yanaşı, həm də xalqın mənəvi intibahının katalizatoru olmuşdur. Dahi liderin "Xalqın dilinin yaşaması xalqın

yaşaması deməkdir" düsturu, onun siyasi kursunun mahiyyətini təşkil edirdi. Bu kursun prioritetləri dilin hüquqi statusunun təsbit edilməsindən, əlifba islahatının reallaşdırılmasına və ana dilinin bütün dövlət orqanlarında tam hakim mövqeyə yüksəldilməsinə qədər geniş bir fəaliyyət spektrini əhatə edirdi. Bu baxımdan Heydər Əliyev dövründə milli dövlətçilik və dil amili arasındakı qarşılıqlı münasibətlərin təhlili müasir Azərbaycanın siyasi və mədəni gücünün qaynaqlarını anlamaq üçün müstəsna əhəmiyyət kəsb edir. Dil amili sadəcə bir ünsiyyət vasitəsi deyil, həm də milli birliyin, suverenliyin və ideoloji müstəqilliyin rəmzi kimi qəbul edilmişdir.

Mövzunun aktuallığı. Müasir qloballaşma şəraitində milli dillərin qorunması və dövlət idarəçiliyindəki mövqeyinin itirilməməsi dünya miqyasında aktual bir problemdir. Azərbaycan Respublikasının dövlət müstəqilliyinin möhkəmləndirilməsi kontekstində Heydər Əliyevin "dil strategiyası"nın öyrənilməsi aşağıdakı səbəblərdən xüsusi əhəmiyyət kəsb edir:

1. Dövlətçilik ideologiyası: Azərbaycançılıq məfkurəsinin əsas sütunlarından biri olan dilin tarixi və hüquqi aspektlərinin təhlili.

2. Hüquqi varisi: 1995-ci il Konstitusiyasında ana dilinin statusunun təsbit edilməsi və bu gün həyata keçirilən dil siyasətinin köklərinin araşdırılması.

3. Milli kimliyin qorunması: Yad təsirlərin artdığı bir dövrdə ana dilinin saflığının qorunması üzrə Heydər Əliyev modelinin tətbiq imkanları.

Problem. Tədqiqatın əsas problemi sovet dövründən müstəqillik illərinə keçid mərhələsində Azərbaycan dilinin qarşılaşdığı süni maneələr, əlifba islahatı zamanı yaranan çətinliklər və dilin dövlət idarəçiliyində tam tətbiq olunmaması məsələləridir. Eyni zamanda dilin adının dəqiq müəyyənləşdirilməsi və onun siyasi-hüquqi müstəvidə "Azərbaycan dili" kimi təsbit edilməsi ətrafındakı müzakirələr tədqiqatın mərkəzi problemini təşkil edir.

Tədqiqatın məqsədi və vəzifələri. Heydər Əliyevin siyasi kursunda milli dövlətçilik prinsipləri ilə dil amili arasındakı qarşılıqlı əlaqəni elmi-nəzəri baxımdan təhlil etmək və bu sahədə qəbul edilmiş tarixi qərarların dövlət quruculuğuna təsirini müəyyənləşdirmək tədqiqatın əsas məqsədidir. Vəzifələri isə aşağıdakı kimi qeyd edə bilərik:

- Heydər Əliyevin sovet hakimiyyəti illərində (1969-1982) dilin qorunması üçün atdığı cəsarətli addımları nəzərdən keçirmək;
- 1995-ci il Konstitusiyasında dövlət dilinin hüquqi statusunun təsbitini analiz etmək;
- "Dövlət dilinin tətbiqi işinin təkmilləşdirilməsi haqqında" 18 iyun 2001-ci il tarixli Fərmanın əhəmiyyətini əsaslandırmaq;
- Ladin qrafikalı əlifbaya keçid prosesinin milli suverenliklə bağlılığını tədqiq etmək.

Əsas hissə: Heydər Əliyevin dövlətçilik strategiyasında dil siyasəti. Heydər Əliyevin dil siyasəti iki əsas mərhələyə bölünür: sovet dövrü və müstəqillik dövrü. 1978-ci ildə Azərbaycan SSR Konstitusiyasına Azərbaycan dilinin dövlət dili kimi daxil edilməsi o dövrün ideoloji çərçivələri daxilində böyük bir siyasi qələbə idi. Bu, gələcək müstəqil dövlətçiliyin dil təməllərini hazırlayan bir addım idi.

Müstəqillik illərində isə dil məsələsi daha geniş müstəviyə keçdi. 1995-ci ildə ümumxalq səsverməsi ilə qəbul edilən Konstitusiyanın 21-ci maddəsində Azərbaycan dilinin dövlət dili olması birmənalı şəkildə təsbit edildi. Bu, dilin sadəcə mədəniyyət faktı deyil, həm də dövlətçilik atributu olduğunu təsdiqlədi.

Əlifba islahatı və milli identiklik. Heydər Əliyevin 9 avqust 2001-ci il tarixli Fərmanı ilə "Azərbaycan əlifbası və Azərbaycan dili günü"nin təsis edilməsi dil siyasətində mühüm dönüş nöqtəsi oldu. Latin qrafikasına tam keçidin təmin edilməsi Azərbaycanın türk dünyası və Avropa məkanı ilə inteqrasiyasını sürətləndirməklə yanaşı, həm də kiril əlifbasının yaratdığı psixoloji-siyasi asılılıqdan qurtulmağın rəmzi idi. "Xalqın dilinin yaşaması xalqın yaşaması deməkdir." — Heydər Əliyev.

Dahi liderin bu kəlamı onun siyasi kursunda dilin yerini dəqiq ifadə edir. Heydər Əliyev hesab edirdi ki, dövlət dili xalqı birləşdirən, onu vahid azərbaycançılıq ideologiyası ətrafında cəmləşdirən ən güclü vasitədir. Heydər Əliyevin milli dövlətçilik konsepsiyasında dil amili sadəcə bir linqvistik

məsələ deyil, milli varlığın və siyasi suverenliyin təməl daşı kimi çıxış edir. Bu strategiyanın təhlili göstərir ki, Ümummilli Lider dil siyasətini dövlət quruculuğunun strateji prioriteti hesab edərək onu milli birliyin ən mühüm mexanizminə çevirmişdir. Dahi və uzaqgörən liderin dil siyasətinin prioritet istiqamətlərini bir neçə aspektdə araşdıraraq ətraflı şərh edək.

1. Tarixi varislilik və Sovet dövrünün "Dil diplomatiyası". Heydər Əliyevin dil siyasətinin kökləri 1969-cu ildən başlayan birinci rəhbərlik dövrünə dayanır. Həmin dövrdə SSRİ-nin "vahid dil" (rus dili) siyasətinin dominant olduğu bir mühitdə, Azərbaycan dilinin qorunması böyük siyasi cəsarət tələb edirdi. 1978-ci il aprelin 21-də Azərbaycan SSR-in yeni Konstitusiyasına Azərbaycan dilinin dövlət dili statusunun daxil edilməsi, dahi liderin uzaqgörən siyasətinin nəticəsi idi. Bu, təkcə hüquqi norma deyil, həm də gələcək müstəqil dövlətçilik üçün atılmış ideoloji təməl idi. Həmin dövrdə dilin elmi potensialının artırılması, "Azərbaycan dilinin izahlı lüğəti"nin nəşri və dilçi alimlərə göstərilən qayğı milli ruhun oyanışına xidmət edirdi.

2. Müstəqillik dövrü: konstitusion status və Azərbaycançılıq ideologiyası. 1993-cü ildə Heydər Əliyevin yenidən hakimiyyətə qayıtması ilə dil məsələsi dövlət səviyyəsində yenidən prioritet qazandı. 1995-ci il noyabrın 12-də qəbul edilmiş müstəqil Azərbaycanın ilk Konstitusiyası dilin adını və statusunu birmənalı şəkildə müəyyən etdi. Maddə 21-də təsbit olunan "Azərbaycan Respublikasının dövlət dili Azərbaycan dilidir" müddəası ilə dilin siyasi-hüquqi taleyi həll olundu.

Bu dövrdə Heydər Əliyev "azərbaycançılıq" ideologiyasını irəli sürərək, dili bu ideologiyanın mərkəzinə yerləşdirdi. O, çıxışlarında qeyd edirdi ki, müstəqil dövlətin vətəndaşı öz dilini mükəmməl bilməli və onunla fəxr etməlidir. Dil amili etnik mənsubiyyətindən asılı olmayaraq bütün Azərbaycan vətəndaşlarını birləşdirən ortaq dəyər statusuna yüksəldildi.

3. Əlifba islahatı: mənəvi azadlıq və qlobal integrasiya. Heydər Əliyevin dil siyasətinin ən mühüm qollarından biri latın qrafikalı Azərbaycan əlifbasına keçidin tamamlanması idi. 2001-ci il iyunun 18-də imzalanmış "Dövlət dilinin tətbiqi işinin təkmilləşdirilməsi haqqında" Fərman bu sahədəki pərakəndəliyə son qoydu. Fərmanla müəyyən edildi ki, 2001-ci il avqustun 1-dən etibarən ölkədə bütün rəsmi yazışmalar, qəzet və jurnallar, dərsliklər yalnız latın qrafikası ilə çap olunmalıdır.

Bu keçid sadəcə texniki bir dəyişiklik deyil, Azərbaycanın post-sovet məkanında mədəni və ideoloji asılılıqdan tam azad olması demək idi. Latın əlifbası Azərbaycanın beynəlxalq informasiya məkanına çıxışını asanlaşdırdı və türk xalqları ilə ortaq ünsiyyət platformasını bərpa etdi. 2001-ci il avqustun 9-da imzalanmış digər Fərmanla "Azərbaycan Əlifbası və Azərbaycan Dili Günü"nün təsis edilməsi isə bu islahatın dövlət tərəfindən verilən yüksək qiyməti idi.

4. Dilin tətbiqi və akademik inkişafı. Heydər Əliyevin rəhbərliyi ilə dövlət dili bütün idarəetmə sferalarında – diplomatiyada, hərbi sahədə, təhsil və qanunvericilikdə hakim mövqeyə keçdi. "Azərbaycan Respublikasında dövlət dili haqqında" 2002-ci il 30 sentyabr tarixli Qanun dilin işlənməsi, qorunması və inkişafı üçün möhkəm hüquqi baza yaratdı. Bu qanun dilin saflığının qorunması, kənar təsirlərdən müdafiəsi və terminologiya işinin tənzimlənməsi üçün geniş imkanlar açdı. Ümummilli Liderin dil siyasəti həm də kadr hazırlığını əhatə edirdi. Ali məktəblərdə Azərbaycan dili kafedralarının gücləndirilməsi, milli ədəbiyyatın və dilçilik elminin dəstəklənməsi dövlətçiliyin mənəvi sütunlarını möhkəmləndirdi. O, sübut etdi ki, güclü dövlət yalnız güclü iqtisadiyyatla deyil, həm də sarsılmaz milli-mənəvi təməllər və ana dilinə olan hörmətlə qurulur.

Mövzunun elmi aspektdə dəqiq, geniş araşdırılması üçün aşağıdakı tədqiqat metodları və təhlil üsullarından istifadə edilmişdir:

Tarixi-müqayisəli analiz metodu. Bu metod Heydər Əliyevin müxtəlif hakimiyyət dövrlərində (1969–1982 və 1993–2003) dil siyasətinin təkamülünü izləmək üçün istifadə edilmişdir. Sovet Azərbaycanı dövründəki dil məhdudiyyətləri ilə müstəqillik dövründəki geniş imkanlar qarşılaşdırılır. Bu metod vasitəsilə dahi liderin dil siyasətindəki varislilik prinsipləri və zamanın tələbinə uyğun olaraq dəyişən strateji gedişlər müəyyən olunur.

Normativ-hüquqi təhlil metodu. Məqalədə dövlət sənədlərinin, fərman və sərəncamların hüquqi çəkisini qiymətləndirmək üçün tətbiq olunmuşdur. Azərbaycan Respublikası

Konstitusiyasının 21-ci maddəsi, "Dövlət dili haqqında" Qanun və 2001-ci ilin məlum fərmanları hüquqi müstəvidə təhlil edilir. Bu metod dilin sadəcə mədəni deyil, həm də məcburi icra mexanizminə malik olan hüquqi bir institut olduğunu sübut edir.

İntensiv mətn təhlili. Heydər Əliyevin çıxışları, məruzələri və elmi ictimaiyyətlə görüşlərindəki nitqlərinin semantik təhlili üçün istifadə olunmuşdur. Liderin "Dil xalqın varlığıdır" kimi konseptual fikirləri analiz edilərək, onun dil amilinə yanaşmasındakı ideoloji prioritetlər (azərbaycançılıq, dövlətçilik, milli qürur) üzə çıxarılır.

Sistemli yanaşma metodu. Dil siyasətinə dövlət quruculuğunun ayrılmaz bir alt sistemi kimi baxılır. Dil amili iqtisadi, siyasi və hərbi islahatlardan təcrid olunmuş şəkildə deyil, dövlətin ümumi milli təhlükəsizlik və suverenlik strategiyasının bir parçası kimi araşdırılır. Bu metod dilin dövlətin digər sütunlarını necə möhkəmləndirdiyini göstərir.

Siyasi-ideoloji interpretasiya. Milli kimlik və dövlət ideologiyası arasındakı əlaqəni şərh etmək üçün tətbiq edilir. Latın qrafikalı əlifbaya keçid və dilin adının rəsmiləşdirilməsi prosesləri siyasi müstəqilliyin "mənavi pasportu" kimi yozulur. Bu, tədqiqatın nəzəri-konseptual bazasını təşkil edir.

Metodoloji baza haqqında qeyd. Tədqiqat prosesində obyektivlik və elmi neytrallıq prinsipləri gözlənilmişdir. Məqalə hazırlanarkən empirik faktlar (tarixi sənədlər) ilə nəzəri çıxarılar (siyasi nəticələr) arasında məntiqi əlaqə qurulmuşdur. Bu metodoloji yanaşma mövzunun həm tarixi keçmişini, həm də müasir dövlətçilik üçün əhəmiyyətini tam dolğunluğu ilə əks etdirməyə şərait yaradır.

Nəticə. Heydər Əliyevin milli dövlətçilik konsepsiyasında dil amilinin tədqiqi göstərir ki, Ümummilli Liderin həyata keçirdiyi dil siyasəti sadəcə bir mədəniyyət layihəsi deyil, müstəqil Azərbaycanın milli təhlükəsizlik strategiyasının tərkib hissəsi olmuşdur. Aparılan araşdırmalar və tarixi faktların təhlili nəticəsində aşağıdakı konseptual yekunlara gəlmək mümkündür:

Birincisi, Heydər Əliyev Azərbaycan dilini dövlət quruculuğunun təməl daşına çevirməklə, milli dövlətçiliyin ideoloji bazasını – "Azərbaycançılıq" məfkurəsini formalaşdırmışdır. Dil ideologiyasının daxilində bütün vətəndaşları vahid dövlətçilik mənafeyi ətrafında birləşdirən mənavi körpü rolunu oynamışdır. Bu yanaşma, ölkədəki etnik və mədəni rəngarəngliyi qorumaqla yanaşı, dövlətin bütövlüyünü təmin edən unikal bir model yaratmışdır.

İkincisi, dahi liderin uzaqgörənliyi sayəsində dil məsələsi müvəqqəti kampaniya xarakterindən çıxarılaraq davamlı dövlət siyasətinə çevrilmişdir. 1995-ci il Konstitusiyası və 2001-ci il fərmanları ilə dövlət dilinin işlənməsi üçün mükəmməl hüquqi filtr yaradılmışdır. Latın qrafikalı əlifbaya keçidin qətiyyətlə başa çatdırılması, Azərbaycanın informasiya müstəqilliyini təmin etmiş və onu qlobal elmi-mədəni məkana integrasiya olunmuş müasir dövlət statusuna yüksəltmişdir.

Üçüncüsü, Heydər Əliyevin dil strategiyası milli özünüdərk psixoloji asılılıqdan xilas etmişdir. Ana dilinin dövlət sənədlərində, beynəlxalq tribunlarda və elmi müstəvidə tam hüquqlu tətbiqi xalqın özünəinamını bərpa etmiş, Azərbaycan dilini inkişaf etmiş dünya dilləri səviyyəsinə qaldırmışdır. Bu siyasət, milli mənsubiyyət şüurunu yüksəldərək, gənc nəslin vətənpərvərlik ruhunda tərbiyə olunmasında həlledici amilə çevrilmişdir.

Tədqiqat göstərir ki, Heydər Əliyevin milli dövlətçilik konsepsiyasında dil amili mərkəzi yer tutmuşdur. Onun həyata keçirdiyi dil siyasəti nəticəsində:

1. Hüquqi baza formalaşmışdır: Azərbaycan dilinin tətbiqi və inkişafı ilə bağlı mükəmməl qanunvericilik aktları qəbul edilmişdir.
2. Milli özünüdərk güclənmişdir: Dilin adı və statusu ilə bağlı manipulyasiyalara son qoyulmuş, xalqın milli kimliyi rəsmiləşdirilmişdir.
3. Dövlət idarəçiliyi milliləşmişdir: Bütün dövlət orqanlarında və sənədləşmədə ana dilinin tam hakim mövqeyi təmin edilmişdir.

Heydər Əliyev tərəfindən müəyyən edilmiş bu strateji xətt bu gün Prezident İlham Əliyev tərəfindən uğurla davam etdirilir. Müasir dövrdə dilin saflığının qorunması, onun İKT və süni

intellekt platformalarında tətbiqi sahəsində görülən işlər məhz Heydər Əliyevin dövründə qoyulmuş sağlam təməllər üzərində yüksəlir. Beləliklə, Heydər Əliyevin dil siyasəti Azərbaycanın əbədi müstəqilliyinin, milli birliyinin və sarsılmaz dövlətçilik ənənələrinin ən böyük mənəvi qarantıdır.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Əliyev, İ. H. (2023). *Müstəqil Azərbaycanın dövlət quruculuğu strategiyası*. Bakı: Elm nəşriyyatı.
2. Həsənov, Ə. M. (2020). *Azərbaycançılıq ideologiyası: Tarixi təkamül və müasir mərhələ*. Bakı: Nurlar.
3. Qasımlı, M. C. (2021). *Azərbaycan Respublikasının müasir tarixi (1991-2020)*. Bakı: Mütərcim.
4. Məhərrəmov, A. M. (2019). *Heydər Əliyev və Azərbaycan dili: Siyasi və linqvistik təhlil*. Bakı: ADU Nəşriyyatı.
5. Vəliyeva, S. N. (2022). "Heydər Əliyev və Azərbaycanın dövlət dil siyasətinin prioritetləri". *Milli Strategiya Jurnalı*, No. 4, s. 12-25.
6. Səfərova, G. (2018). *Milli dövlətçilik ideologiyasında dil və mədəniyyət faktoru*. Gəncə: GDU Nəşriyyatı.
7. Azərbaycan Respublikasının Konstitusiyası (2016-cı il redaksiyası). Bakı: Hüquq Yayınları.
8. Yusifov, M. (2024). "Latın qrafikalı Azərbaycan əlifbasına keçid: Tarixi zərurət və nəticələr". *Dilçilik Araşdırmaları*, Cild 15, No. 2.

GƏNCLƏRİN MİLLİ VƏTƏNPƏRVƏRLİK RUHUNDA TƏRBİYƏSİ ULU ÖNDƏRİN AMALI

Günəl Alim qızı Nəcəfova
gunel.necefova35@mail.ru
Mingəçevir Dövlət Universiteti

Güləy Faiq qızı Məmmədova
gulay.memmedova.2008@gmail.com
Bakı Dövlət Universiteti

Xülasə

Gənclərin milli vətənpərvərlik ruhunda tərbiyəsi Ulu Öndərin amalı” mövzusu Heydər Əliyev-in dövlətçilik ideologiyasının əsas sütunlarından biridir. Ulu Öndər hər zaman vurğulayırdı ki, ölkənin gələcəyi məhz gənclərin necə tərbiyə olunmasından asılıdır. Onun fikrincə, milli ruhda, vətənə bağlı, yüksək mənəvi dəyərlərə malik gənclər yetişdirmək dövlətin ən mühüm vəzifələrindən biridir.

Heydər Əliyev gənclərin tərbiyəsində milli-mənəvi dəyərlərin qorunmasını xüsusi önəmli hesab edirdi. O bildirirdi ki, gənclər öz tarixini, dilini, mədəniyyətini dərinlən bilməli, milli kimliyini qorunmalıdır. Ana dilinə sevgi, milli adət-ənənələrə hörmət, tarixə bağlılıq və dövlət rəmzlərinə ehtiram vətənpərvərlik tərbiyəsini əsasını təşkil edir. Bu istiqamətdə təhsil sistemi mühüm rol oynayır. Məktəblərdə və ali təhsil müəssisələrində gənclərə yalnız bilik deyil, həm də vətənə sevgi, milli qürur və vətəndaş məsuliyyəti aşılanmalıdır.

Ulu Öndər eyni zamanda hesab edirdi ki, vətənpərvərlik yalnız sözlə deyil, əməli fəaliyyətlə də sübut olunmalıdır. Gənclər ölkənin ictimai-siyasi həyatında fəal iştirak etməli, dövlətin inkişafına töhfə verməli, lazım gəldikdə Vətənin müdafiəsinə hazır olmalıdırlar. Bu baxımdan ordu quruculuğu və hərbi-vətənpərvərlik tərbiyəsi də xüsusi əhəmiyyət daşıyır.

Heydər Əliyevin siyasətində gənclərin hərtərəfli inkişafı da diqqət mərkəzində idi. O, gənclərin savadlı, dünyagörüşlü, müasir biliklərə yiyələnmiş, eyni zamanda milli dəyərlərə sadıq

fərdlər kimi formalaşmasını vacib sayırdı. Bu yanaşma Azərbaycan gənclərinin həm milli ruhda yetişməsinə, həm də global dünyaya integrasiya etməsinə imkan yaradır.

Açar sözlər: gənclər, vətənpərvərlik, dövlətçilik, milli ruh, milli-mənəvi dəyərlər, şəxsiyyət

Əsası Ümummilli lider tərəfindən qoyulan gənclər siyasəti nəticəsində bu gün ölkəmizdə gənc nəslin yetkin şəxsiyyət kimi formalaşması, cəmiyyət həyatında fəal mövqe tutması aparılan dövlət siyasətində mühüm yer tutur-dövlət səviyyəsində gənclərlə aparılan iş sahəsində həyata keçirilən tədbirlər müasir gəncliyinin inkişafına böyük təkan verir, onların fəaliyyət göstərdikləri bütün sahələrdə onlara olan etimadı doğrultması, yetkin vətəndaş kimi cəmiyyətdə özlərini təsdiq etmələrində əhəmiyyətli rol oynayır. Ölkəmizdə gənc nəslin vətənpərvər ruhda tərbiyəsi gənclər siyasətinin ən mühüm istiqamətlərindən biridir, bu istiqamət daim dövlətin diqqət mərkəzindədir və hal-hazırda ümumtəhsil məktəblərində ən mühüm vəzifələrdən biri kimi qarşıda dayanır. Dövlətin bu sahədə keçirdiyi kütləvi tədbirlər, gənclər arasında aparılan maarifləndirmə və təbliğat işləri bu gün gənc nəslin həm mənəvi, həm fiziki, həm də psixoloji durumuna, onlarda Vətənə bağlılıq hissinin artırılmasında, qloballaşan dünyamızda milli-mənəvi dəyərlərin kənar müdaxilədən qorunmasına xidmət edir. Gəncləri Azərbaycanın Silahlı Qüvvələri haqqında məlumatlandırmaq üçün bu gün orta ümumtəhsil məktəblərində —Gənclərin çağırışa qədərki hazırlığı fənni tədris olunur-burada məqsəd gənclərə hərbi nizamnamə qaydalarını öyrətmək, onları müasir ordu həyatı ilə tanış etmək, hər bir gənci fiziki və psixoloji cəhətdən qarşıda onu gözləyən hərbi xidmətə hazırlamaq, hərbi xidmətin müqəddəs borc və şərəfli olmasına onlarda inam yaratmaq, hər bir gəncdə vətənpərvərlik, əqidəlilik, dözümlülük, cəsurluq, intizam və şəxsi məsuliyyət hissi aşılamaq, mülki müdafiə və ilkin tibbi yardım bacarıqlarının formalaşdırmaq kimi mühüm vəzifələri dərk etdirməkdir. Tədqiqə layiq haldır ki, bu gün gənclərdə vətənpərvərlik və dövlətçilik ruhunu aşılamaq, hərbi tərbiyəni, ilkin hərbi bilik, bacarıq və vərdisləri formalaşdırmaq üçün məktəblərdə şagirdləri arasında ənənəvi hərbi - idman və turizm respublika oyunları, respublika yarışları və beynəlxalq turnirlər, yaradıcılıq müsabiqələri təşkil olunur. Hər bir gəncdə vətənpərvərlik tərbiyəsi üzrə aparılan işlərin daha intensiv olması, bu sahədə görülən işlərin davamlılığının təmin olunması, hər bir gəncdə fəal vətəndaş mövqeyi və Vətənə sədaqət hissinin formalaşdırılması məqsədilə hər il ümumtəhsil məktəblərində ilk dərs Vətən mövzusunə həsr olunur [6, 195]. Müasir gənclərin vətənpərvər ruhda yetişməsi üçün orta məktəblərin və ailənin xüsusi rol oynadığını qeyd etmək lazımdır-etraf edək ki, bu gün həm orta məktəb və həm də ailə dövlət üçün bütün sahələrə lazım olan kadrları hazırlamaqda əsas bazadır. Təəssüf ki, bu gün orta məktəb şagirdləri üçün vətənpərvərlik şüurunun formalaşdırılmasında mühüm rola malik ola bilən bədii ədəbiyyatlar kifayət qədər yoxdur-öz misilsiz igidlikləri ilə tarix yazmış qəhrəmanlarımız haqqında yazılar çox azdır, demək olar ki, yox dərəcəsindədir. Qeyd edək ki, ən ali və əzəli hiss olan vətənpərvərlik hissi yalnız vətəni sevmək deyil, o həm də vətənin naminə yaşamaq, vətəni canı bahasına belə qorumağa hər an hazır olmaq, onun yolunda qəhrəmanlıqlar, fədakarlıqlar göstərmək, Vətənin, xalqın hər bir uğuruna sevinməkdir. Təbii ki, bu hiss anadangəlmədir, lakin bütün digər hisslər kimi bu müqəddəs hissin də xüsusi qayğıya, tərbiyəyə ehtiyacı var və o məhz tərbiyə yolu ilə daha da möhkəmlənir. Etiraf edək ki, vətənpərvərlik hər bir şəxsi səciyyələndirən vacib keyfiyyətlərdən biridir, onun gənc nəslə aşılınması, onların vətənpərvərlik ruhunda tərbiyəsi bu gün qarşıda dayanan ən vacib vəzifələrindən biri hesab olunmalıdır-müasir dövrdə məktəblərin qarşısında qoyulmuş fəal vətəndaşlar yetişdirmək vəzifəsi də məhz sistemli, ardıcıl aparılan vətənpərvərlik tərbiyəsinin nəticəsində reallaşa bilər. Dövlətçilik ideologiyasının, həmçinin azərbaycançılıq və vətənsəverlik ideyalarının gənclər arasında təbliğ olunmasına bu gün böyük ehtiyac var- həm təhsilimizin, həm də mədəniyyətimizin qarşısında duran əsas vəzifə əsl vətəndaş yetişdirmək, böyük gələcəyimiz naminə şəxsiyyət formalaşdırmaqdır. Dövlətçilik, vətəndaşlıq kimi keyfiyyətlər yalnız dərslərdə və ya əyani vasitələrdə əks olunmamalı, o həm də bütün sahələrdə təbliğ edilməli, hər bir adamın sevgi və ehtiram hədəfi olmalıdır. Aparılan təbliğatın daha uğurlu və təsirli olmasında həm də mənəvi tərbiyə ocağı kimi televiziyanın yeri və xidməti də əvəzolunmazdır-məhz televiziya əlində olan imkanlarla, bədii vasitələrlə, sənətkarlıqla, xüsusi incəliklə bu müqəddəs amalları gənclərə

aşılmalı və sevdirməlidir-gənclər yalnız təbliğatın obyektı olmamalı, həm də estetik cəhətdən zəngin, yüksək istedadlı sənətkarlıqla tanış olmalıdır. Bu gün hər kəsin dünyagörüşünü Vətən anlayışı, vətənə sevgi və məhəbbət hissi olmadan təsəvvür etmək qeyri-mümkündür. Zəfər qələbəsi sevincini yaşayan xalqımız milli dirçəlişə, siyasi həyatının dönüşlü mərhələsində, milli yetkinlik çağında labüd olaraq vətənpərvərlik şüurunun saflaşdırılmasına dərin ehtiyac duyur [8, 105]. Uzun illər boyu totalitar rejim şəraitində ideoloji təbliğatın aparıcı istiqaməti SSRİ - ni bu ərazidə yaşayan bütün xalqlar və millətlər üçün yeganə vətən kimi təbliğ etmək olmuşdur. Bu vaxt hər bir millətin özünəməxsus xüsusiyyətləri tam nəzərə alınmır, əsasən sosializm dəyərlərinə üstünlük verilirdi. Belə ağır və ziddiyyətli münasibətin mahiyyəti bunda idi ki, xalqımız əsl vətənpərvərliyin formalaşması üçün ümdə şərtlər olan milli qürur hissi və ləyaqətini, tarixi yaddaşını, milli adət və ənənələrini qoruyub saxlaya bilmək naminə güclü müqavimətləri dəf etməli olmuşdur-bu sahədə Ümummilli liderin xidmətləri əvəzsizdir. Tarixin sonrakı gedişi göstərdi ki, nəsildən nəslə keçərək əsrlər boyu yaranmış, inkişaf etmiş və ən dərin hiss və duyğuya çevrilmiş Azərbaycan xalqının nəcib vətənpərvərlik hissi istənilən güclü müqaviməti dəf etməyi bacarır və öz azadlığına, müstəqilliyinə, mədəniyyətinə, milli-mənəvi dəyərlərinə sahib çıxmaqda ısrarlıdır. Müasir gənclərimizdə vətənpərvərlik keyfiyyətlərini formalaşdırmaq üçün siyasi və ictimai tərbiyə işinin effektivliyini artırmaq, onların dünyagörüşünü inkişaf etdirmək, özünü tərbiyəsinə diqqəti artırmaq, sosial əhəmiyyət kəsb edən ideyaların, normaların və prinsiplərin mənimsənilməsinə yönəldilmiş fəallığı stimullaşdırmaq olduqca vacib milli - psixoloji problemdir. Milli - mənəvi dəyərlərə bağlılıq hər bir insanda vətənpərvərlik hisslərini gücləndirir və insanın əsl vətəndaş olmasında mühüm rol oynayır. Ümummilli lider qeyd edirdi ki, Azərbaycanın suverenliyi hər bir azərbaycanlı vətəndaş üçün ən müqəddəs məqsəddir, ən müqəddəs vəzifədir. Belə olan halda biz öz taleyimizin sahibi kimi vətənimizi, torpaqlarımızı öz gücümüzlə 74 qorumalıyıq. Bunu xalq, bizim gənclər, ordu sıralarındakı vətən oğulları etməlidirlər. Ona görə orta məktəblərdə bir tərəfdən hərbi tədrisə, gənclərin fiziki hazırlığına ciddi fikir verilməlidir, digər tərəfdən isə gənclərdə vətənpərvərlik hissini yüksəltmək, vətəni qorumağa hazır olmaq ruhunda tərbiyə etmək lazımdır [2,247]. Azərbaycan Respublikası Prezidentinin 7 iyul 2011 - ci il tarixli sərəncamı ilə təsdiq edilmiş —Azərbaycan gəncliyi 2011 – 2015 - ci illərdə Dövlət Proqramında ayrıca bir bölmə gənclərin vətəndaşlıq və vətənpərvərlik tərbiyəsinə həsr olunmuşdur, burada bir görülmək bir çox fəaliyyət növləri nəzərdə tutulmuşdur. Gənclərdə vətənpərvərlik və vətəndaşlıq hisslərinin gücləndirilməsi istiqamətində böyük işlər görülməli, Azərbaycan Respublikasının dövlət rəmzlərinin təbliğinə xüsusi yer verilməli, dövlətin milli rəmzlərinin siyasi və mənəvi mənalарının dərk edilməsi vasitəsilə gənclərin bu sahədəki maariflənməsi imkanları artırılmalıdır. Dövlət rəmzlərinə – bayrağa, gerbə və himnə, milli bayramlara hörmət hisslərinin möhkəmləndirilməsi vasitəsilə gənclərdə vətənpərvərlik hisslərinin formalaşdırılması istiqamətində bir çox dünya dövlətlərində məqsədyönlü iş aparılır. Məsələn, ABŞ - da ailələrin yarısı öz evlərini bayraqla bəzədir, sürücülərin 15 – 20 faizə qədər maqınlarında bayraq gəzdirlirlər. Hər on amerikalıdan doqquzu ABŞ himni çalınanda qürur hissi keçirir və onu sonacan fəxrlə ifa edirlər. Bütün tarixi şəraitdə vətənpərvərlik və dövlətçilik hisslərinin təbliği milli - mənəvi dəyərlərin qorunması və təbliği ilə bərabər aparılmalıdır. Dünyanın ən sürətlə inkişaf edən ölkəsi olan Çində ailəyə və mənəvi dəyərlərə böyük önəm verilir, gənclərin vətənpərvərlik ruhunda tərbiyəsində əsas məqsəd kimi milli dəyərlərin qorunması və bunun köməyi ilə sürətlə inkişaf nail olunması irəli sürülür-eyni zamanda çinli gənclərə Qərb demokratiyasının Çinin milli dəyərlərinə zidd olması da aşılır [7, 179]. Etiraf edək ki, ölkəmizdə milli və mənəvi dəyərlərin təbliği arzu olunan səviyyədən aşağı aparılır-bunun nəticəsində gənclərimiz arzuolunmayan sahələrə meyl edir, qeyri-ənənəvi dini qruplara qoşulurlar. Bir çox gənclər Suriyada, İraqda fəaliyyət göstərən terror qruplarına meyl edirlər. Bir çox hallarda Azərbaycan Respublikasına qarşı heç də xoş münasibətdə olmayan qüvvələr tərəfindən dəstəklənən həmin qrupların öz sıralarına kifayət qədər gənci cəlb edə bilməsi, əslində heç də güclü ənənəvi qüvvəyə və təsirə malik olmalarında deyil, cəmiyyətimizdə İslamın mahiyyətinin düzgün dərk edilməməsində və bu sahədə məqsədyönlü siyasətin zəif aparılmasındadır. Bu gün gənclərdə

vətənpərvərlik ruhunun yüksəldilməsi, onların Vətənə bağlı Şəxs kimi yetişməsi üçün ayrıca dövlət proqramının qəbul edilməsinə böyük ehtiyac var-bu proqramda bütün mühüm istiqamətlər-hərbi vətənpərvərlik, gənclərin hərbi xidmətə həvəsləndirilməsi, təhsildə vətənpərvərliyin gücləndirilməsi, gənclər arasında milli-mənəvi dəyərlərin təbliği, gənclərin Azərbaycanın milli-mədəni irsi və tarixi haqqında məlumatlandırılması, gənclərdə vətəndaşlıq hisslərinin gücləndirilməsi, gənclərdə müstəqil dövlətçilik ənənələrinə hörmət və sədaqət hissinin gücləndirilməsi və s. bu kimi istiqamətlər yer almalıdır. Ulu öndər öz siyasi fəaliyyəti dövründə milli şüurun formalaşdırılmasını özünün ideoloji fəaliyyətinin başlıca istiqaməti sayır və qeyd edirdi ki, milli şüur Vətənə məhəbbətdən qaynaqlanmalıdır. Müstəqillik uğrunda mübarizə günlərini xatırlayarkən demişdi: —O vaxt Azərbaycan gəncləri, elmi vətənpərvərlik şüuru ilə yaşayan insanlar Azərbaycana qarşı ədalətsizliyə etiraz əlaməti olaraq meydanlara çıxdılar, böyük mitinqlər keçirildi. 20 Yanvar hadisələri Azərbaycan xalqının milli şüurunun daha da yüksəldiyini göstərdi. Eyni zamanda bu hadisələr milli hərəkatın, milli şüurun imperiya qüvvələri tərəfindən boğulduğunu göstərdi. Ancaq Azərbaycan xalqı sübut etdi ki, onun mənlisi var, milli qüruru var! [1,95]. Ulu öndərin milli vətənpərvərlik ideyalarında ən önəmli yerlərdən birini müasir nəslə milli vətənpərvərlik ruhunda tərbiyə etmək məsələsi tutur. Onun fikrincə, —gənclərimiz bizim tariximizi yaxşı bilməlidir, keçmişə yaxşı bilməlidir, dilimizi yaxşı bilməlidir, milli dəyərlərimizi də yaxşı bilməlidir. Milli dəyərlərimizi, milli ənənələrimizi yaxşı bilməyən, tarixi yaxşı bilməyən gənc vətənpərvər ola bilməz. Hər bir gənc vətənpərvər olmalıdır. Vətənpərvərlik, sadəcə, orduda xidmət deyil, vətənə sadıq olmaq, vətəni sevmək, torpağa bağlı olmaq - budur vətənpərvərlik! [4,39]. Ümummilli lider qeyd edirdi ki, dövlətçiliyimizin möhkəmlənməsi gənclərin bir şəxsiyyət kimi formalaşmasından, onlarda olan Vətənə məhəbbət hissinin gücündən - onların milli ruhda tərbiyəsindən çox asılıdır. Milli ruh, hər şeydən öncə - vətənpərvərlik ruhudur. Ulu öndər qeyd edirdi ki, hər bir vətəndaş vətənpərvər olmalıdır. Əgər öz vətəninə, torpağına, xalqını sevməsən, öz xalqının mənəvi dəyərlərinə sadıq olmasan, Gübhəsiz ki, başqa şeyləri də qiymətləndirə bilməzsən. İndi bizim əsas vəzifəmiz gənclərdə vətənpərvərlik ruhunu, milli ruhu, döyüş ruhunu qaldırmaqdır. Vətəni, torpağı müdafiə etmək hər bir gənc üçün müqəddəs vəzifə olmalıdır [3,268]. Ümummilli lider bütün siyasi fəaliyyətində gənclərin milli vətənpərvərlik, hərbi vətənpərvərlik problemlərini daim diqqətdə saxlayırdı. Hərbi vətənpərvərliyi milli vətənpərvərliyin zirvəsi hesab edən Ulu öndər gəncləri hərbi xidmətə hazırlamağa, orduda qulluq edən gənclərə qayğı göstərməyə, onların 75 fiziki və mənəvi, hərbi - texniki hazırlığını yüksəltməyə xüsusi əhəmiyyət verirdi. —Azərbaycanın suverenliyi hər bir azərbaycanlı vətəndaş üçün ən müqəddəs məqsəddir, ən müqəddəs vəzifədir. Belə olan halda biz öz taleyimizin sahibi kimi vətənimizi, torpaqlarımızı öz gücümüzlə qorumalıyıq. Bunu xalq, bizim gənclər, ordu sıralarındakı vətən oğulları etməlidirlər. Ona görə orta məktəblərdə bir tərəfdən hərbi tədrisə, gənclərin fiziki hazırlığına ciddi fikir verilməlidir, digər tərəfdən isə gənclərdə vətənpərvərlik hissinə yüksəltmək, vətəni qorumağa hazır olmaq ruhunda tərbiyə etmək lazımdır [5,243]. Ümummilli lider gənclər siyasətinin geniş miqyasda həyata keçirilməsi üçün Gənclər və İdman Nazirliyi yaratmış, mütəmadi olaraq gənclər forumları keçirirdi-fevralın 2 - si Gənclər Günü elan olunmuşdur. Ümummilli lider ikinci dəfə hakimiyyətə qayıdandan sonra da gəncliyin vətənpərvərlik tərbiyəsinə daha çox önəm verdi. 1993 - cü il sentyabrın 22 - də gənclərlə keçirdiyi görüşdə gənclərə vətənpərvərlik ruhunun aşılması yönündə öz konsepsiyasını onların nəzərinə çatdırdı. Bu gün Azərbaycan gəncləri vətənpərvər ruhda yetişirlər-əvvəllər bu işi yalnız dövlət görürdüsə, indi artıq Azərbaycan gəncləri özləri vətənpərvərliklə bağlı layihələri könüllü şəkildə həyata keçirirlər. Bu gün Azərbaycan gəncləri ölkə hədudlarından kənarda da ölkəmizin təbliğini aparır-gənclərimizin səsi bir çox tanınmış ali məktəblərdən, elmi - tədqiqat mərkəzlərindən gəlir. Ölkə hədudlarından kənarda olsalar da, onların ürəyi yenə də Azərbaycanla döyünür. Gənclik hər bir millətin inkişafının təməli daşdır-məhz bu səbəbdən bir millətin mövcudluğu üçün sağlam gəncliyin olması vacib şərtidir. Ölkədə dövlətçiliyin, müstəqilliyin daha da möhkəmləndirilməsi, gələcəyin etibarlı təminatı, intellektual səviyyəli potensial kadrların yetişdirilməsindən, onların aparıcı qüvvəyə çevrilməsindən çox asılıdır. Bu baxımdan ölkəmizdə

gənclərlə iş sahəsində görülən tədbirlər Azərbaycan gəncliyinin daha da inkişaf etməsinə təkan verir, onların cəmiyyətdə təsdiq olunmaları üçün hər cür şərait yaradır. Gənclərinin düşüncə tərzini, onların intellektual səviyyəsi, milli ruhu hər bir ölkənin gələcəyini müəyyən edir. Bütün dövrlərdə ölkənin taleyüklü məsələlərinə münasibətdə, həlledici məqamlarda Azərbaycan gəncliyi öz sözünü demişdir. Müstəqilliyin əldə edilməsində olduğu kimi, onun qorunub saxlanması da gənclərin rolu danılmazdır. Həm xalqın əsrlər boyu yaradıb yaşatdığı ənənələri, həm də milli mədəniyyəti məhz gənc nəsil yaşadır və gələcək nəsillərə o ötürür-bu mənada gənclərin çiyinlərinə böyük yük düşmüş olur, çünki gənclər dövlətin həm bu günü, həm də onun gələcəyidir. Bu gün Azərbaycanda həyata keçirilən gənclər siyasətinin, gənclərə göstərilən diqqət və qayğının əsasında ölkəyə layiqli vətəndaş və sağlam nəslin yetişdirilməsi dayanır-bu gün Azərbaycana məhz milli şüura malik, vətənpərvər gənclər lazımdır. Ümummilli liderin əsasını qoyduğu müstəqil Azərbaycanın gənclər siyasəti də məhz bu amala xidmət edir. Ümummilli lider müstəqil düşüncə tərzinə sahib vətənpərvər nəslin yetişməsinə dəfələrlə qürur hissi ilə vurğulamışdır: —Məni hədsiz dərəcədə sevindirən odur ki, Azərbaycanın gələcəyini möhkəm əllərdə saxlaya bilən, Azərbaycanı daim bütün xətalardan qoruya bilən, Azərbaycanın dövlət müstəqilliyini, demokratik dövlətini qoruya bilən gəncliyi var! [3,68]. Bu gün gənclərimiz milli ruhda tərbiyəsinə xüsusi diqqət yetirilir, tariximiz əsaslı şəkildə öyrənilir, gənc nəsle vətənə, xalqa məhəbbət hissləri dərinlən aşılanır, Azərbaycan tarixinin və mədəni irsinin dərinlən öyrənilməsi, qorunması və beynəlxalq aləmdə təbliğ olunması istiqamətində məqsədyönlü iş aparılır. Ümumiyyətlə, millətin tarixinin, mədəni irsinin, adət - ənənələrinin dərinlən öyrənilməsi və qorunması hər bir azərbaycanlıda həm milli mənlilik şüurunu, həm də vətənpərvərlik hissini daha da gücləndirir. Etiraf edək ki, ailədə yaxşı tərbiyə alan uşaq mütləq həm savadlı, bilikli olacaq, həm də Vətənə, xalqa gərəkli bir övlad kimi yetişəcəkdir. Danılmaz faktdır ki, gözəl əxlaqlı və tərbiyəli insanın milli mənlilik şüuru da, mədəni səviyyəsi də yüksək olur. Belə insanlar, digərlərindən fərqli olaraq, doğulduğu torpağın, vətəndaşı olduğu ölkəyə daha çox bağlı olur, onun təəssübünü daha çox çəkir. Gənc nəslin milli mənlilik Şüurunun inkişaf etdirilməsi, vətənpərvərlik hisslərinin tərbiyəsi məsələsi bu gün dövlət siyasətinin prioritet sahələrindən biridir. Humanist ideyalara xidmət edən təhsil sistemi insani dəyərlərin böyük əhəmiyyət kəsb etməsi, insan azadlığına və hüquqlarına hörmət, ətraf mühitə, vətənə, ailəyə məhəbbət, vətəndaş tərbiyəsi, milli mədəniyyətin inkişafı, milli adət-ənənələrə hörmət və ehtiram göstərilməsi əsasında yetişir. Doğma Vətənə bağlılıq, milli adət - ənənələrə hörmət və qayğı gənclərdə mənəvi və emosional hisslərin formalaşmasında əvəzsiz rol oynayır. Bu hisslər olmadan əsil insan, vətəndaş, vətənpərvər kimi yetişmək çox çətinidir. Xalqın tarixini, dilini, mədəniyyətini bilməyən insanda milli mənlilik şüuru yox dərəcəsindədir. Vətəni sevməyən insan heç vaxt vətənpərvər ola bilməz, Vətən yolunda qəhrəmanlıq göstərə bilməz. Vətəndaşlıq həm insanın cəmiyyətlə sosial-psixoloji, əxlaqi - etik, həm də pedaqoji əlaqəsidir. Doğma yurda, doğma dilə məhəbbət insanın öz ailəsinə, evinə məhəbbətdən başlayır. Bünövrəsi möhkəm qoyulan bu məhəbbətin dayaqları da möhkəm olur və get - gedə vətənə, xalqa, onun tarixinə, mədəniyyətinə sevgiyə aparıb çıxarır. gübhəsiz, milli mənlilik şüuru da insanda uşaqlıq illərindən formalaşır və möhkəmlənir. Milli şüur millətə, xalqa aid xüsusiyyətləri hər hansı bir fərdin özündə cəmləşdirmək bacarığıdır. Burada vicdan, milli mənlilik önəmli rol oynayır. Vicdanı olan hər bir vətəndaş doğulduğu torpağın qədrini bilməli, onun təbii sərvətlərini qorumaq və mühafizə etməlidir. Milli Şüurun formalaşmasında xalqın tarixi, onun görkəmli mütəfəkkir və tarixi şəxsiyyətləri, o cümlədən digər milli atributlar güclü təsirə malikdir. Milli mənlilik şüuru sayəsində millət, xalq və etnik qruplar tarixi inkişaf xüsusiyyətlərini, sosial - etnik cəhətləri bütün dolğunluğu ilə dərk edirlər. Milli mənlilik şüuru, vəzifəsindən, tutduğu mövqeyindən asılı olmayaraq, hər bir vətəndaşa xas olan keyfiyyətdir. Milli mənlilik şüuru ictimai şüurun bir hissəsi kimi çıxış edir və hər bir şəxsin daxili xarakterini, insanlara, cəmiyyətə olan münasibətini əks etdirir. Milli mənlilik şüurunu, vətənpərvərlik mənəviyyətlə sıx bağlıdır. Azərbaycan xalqının tarixində müəyyən iz qoymuş məşhur şəxsiyyətləri dünyada tanıtdıran və gələcək nəsillər üçün nümunə edən səbəb onların yüksək mənəviyyətə, müqəddəs amallara malik olmasıdır. Ulu öndər gənclərlə görüşlərinin birində demişdir:

—Gənclərimiz bizim tariximizi yaxşı bilməlidir, keçmişi yaxşı bilməlidir, dilimizi yaxşı bilməlidir, milli dəyərlərimizi yaxşı bilməlidir. Milli dəyərlərimizi, milli ənənələrimizi yaxşı bilməyən, tariximizi bilməyən gənc yaxşı vətənpərvər ola bilməz. Hər bir gənc vətənpərvər olmalıdır. Vətənpərvərlik böyük məfhumdur. Bu, sadəcə, orduda xidmət etmək deyil, Vətənsadiq olmaq, Vətəni sevmək, torpağa bağlı olmaq – budur vətənpərvərlik [5,165]. Ümummilli lider gənclərə həmişə böyük qayğı göstərmişdir-bu gün gənclərin qarşısında duran ümdə vəzifə məhz Ulu öndərin ideyalarını layiqincə həyata keçirmək olmalıdır. XXI əsrin gənc nəslinin yüksək səviyyədə formalaşdırılmasında zamanın, dövrün tələbindən irəli gəlmiş təlim-tərbiyə işinin təkmilləşdirilməsi mühüm rol oynayır. Bu gün Azərbaycan gənclərinin böyük hamisi, yol göstərəni və qayğıkeşi cənab Prezident İlham Əliyevin titanik fəaliyyəti nəticəsində gənclərimizin, deməli həm də , dövlətimizin səsi ən ali tribunalardan, müxtəlif dövlətlərdən eşidilməkdədir. Ölkə Prezidentinin həyata keçirdiyi ordumuzun və ölkəmizin modernləşdirilməsindən tutmuş fiziki cəhətdən sağlam nəslin yetişməsi üçün görülən çoxşaxəli işlərədek hər şey milli vətənpərvərlik tərbiyəsi üçün stimül, baza və istiqamətləndirici faktır

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Əliyev H. (1997) Müstəqilliyimiz əbədidir. Bakı, 466 s.
2. Əliyev H. . (1997)Müstəqillik yollarında. Bakı 136 s.
3. Xalqın böyük xilaskarı (2001.) Bakı,
4. Dövlətçilik naminə. (2001)Bakı
5. Əliyev İ. Azərbaycanıma inanıram.(2007) Bakı, 376 s.
6. Xəlilov S. Lider. Dövlət. Cəmiyyət. (2001)Bakı, 358 s.
7. Əhmədov Y.P. Bəşəriyyət mənəvi süqut ərəfəsindədir. (2001) Bakı
8. Əhmədov Y.P. (2021) Vətən müharibəsi fəlsəfəsi. Bakı

QARABAĞ MÖVZULU MUSIQİLƏR: HƏSRƏTDƏN ZƏFƏRƏ

Faiq Mübariz oğlu Yusifli
müəllim

faiq.yusifli@mdu.edu.az
Mingəçevir Dövlət Universiteti

Xülasə

Məqalədə Qarabağ mövzusunun Azərbaycan musiqi mədəniyyətində tutduğu mühüm yer və onun müxtəlif tarixi mərhələlərdə inkişaf dinamikası araşdırılır. Qarabağ mövzusu musiqidə yalnız coğrafi bir məkanın ifadəsi deyil, həm də xalqın milli kimliyini, tarixi yaddaşını və mənəvi dünyasını əks etdirən çoxqatlı bədii konsepsiya kimi təqdim olunur. Xüsusilə 1990-cı illərdən formalaşan həsrət və itki motivli musiqilərin yaranması, bu əsərlərdə ifadə olunan sosial-psixoloji vəziyyət və musiqinin emosional təsir vasitəsi kimi rolu təhlil edilir. Eyni zamanda Qarabağ muğam ənənəsinin tarixi kökləri, Şuşa musiqi mühitinin yaratdığı sənət məktəbi və bu ənənənin Azərbaycan klassik musiqisinin inkişafına təsiri nəzərdən keçirilir. Məqalədə həmçinin vətənpərvərlik və mübarizə ruhlu musiqilərin cəmiyyətə təsiri, milli həmrəyliyin güclənməsində və gənc nəslin vətənpərvərlik ruhunda formalaşmasında oynadığı rol vurğulanır. 2020-ci il Vətən müharibəsindən sonra Qarabağ mövzulu musiqilərdə müşahidə olunan dəyişikliklər – həsrət motivindən zəfər və qürur ifadəsinə keçid – xüsusi olaraq təhlil edilir.

Açar sözlər: Qarabağ musiqisi, həsrət, zəfər, vətənpərvərlik, milli kimlik

Qarabağ mövzusunun musiqidə yeri

Qarabağ Azərbaycanın yalnız coğrafi məkanı deyil, həm də onun mədəni və mənəvi kimliyinin ayrılmaz hissəsidir. Tarix boyu bu bölgə zəngin musiqi ənənələri, xüsusilə muğam sənəti ilə seçilmişdir. Qarabağ mövzusu Azərbaycan musiqisində daim aktual olub və müxtəlif dövrlərdə fərqli emosional çalarlarla – həsrət, kədər, ümid, qürur, qələbə və zəfər hissləri ilə ifadə olunub.

Musiqi, milli yaddaşın qorunmasında mühüm rol oynayır. O, təkcə estetik zövq deyil, həm də xalqın keçmişini, ağrıları və qürurunu gələcək nəsillərə ötürən bir vasitədir. Qarabağ mövzulu musiqilər də bu baxımdan milli kimliyin formalaşmasında xüsusi yer tutur.

Qarabağın musiqi mühiti xüsusilə muğam məktəbi ilə tanınır. Şuşa şəhəri Azərbaycan musiqi tarixində “Qafqazın konservatoriyası” kimi məşhurdur və bu bölgə bir çox görkəmli xanəndə və bəstəkarların yetişməsində mühüm rol oynamışdır. Qarabağın təbiəti, şeir və musiqi ənənəsi burada muğamın inkişafına güclü təsir göstərmişdir. XX əsrdən etibarən Qarabağ mövzusu Azərbaycan bəstəkarlarının əsərlərində daha geniş şəkildə əks olunmağa başlamışdır. Xüsusilə Qarabağla bağlı hadisələr, məcburi köç və həsrət mövzusu musiqidə əsas motivlərdən birinə çevrilmişdir. Bu dövrdə yazılan mahnı və instrumental əsərlərdə vətənə sevgi, ayrılıq və geri dönüş ümidi güclü emosional dillə ifadə olunmuşdur. Bu musiqilər xalqın yaddaşında həm tarixi sənəd, həm də emosional ifadə vasitəsi kimi qalır. Qarabağ mövzulu mahnılar xalq musiqisi və estrada janrında da geniş yayılmışdır. Müasir dövrdə 2020-ci il Vətən müharibəsindən sonra isə Qarabağ mövzusu artıq təkcə kədər və həsrət deyil, həm də qayıdış, qələbə və zəfər ruhu ilə səslənir. [1]

Həsrət dövrünün musiqiləri

990-cı illərdən başlayaraq Qarabağın işğalı, yalnız Azərbaycanın siyasi və coğrafi vəziyyətini deyil, həm də xalqın mədəni və emosional vəziyyətinə dərin şəkildə təsir etdi. Bu dövrün musiqisi, bir tərəfdən kədər, nisgillik və itki hissləri ilə zəngin olsa da, digər tərəfdən gələcəyə olan ümid və torpağa qayıdış inamını da özündə ehtiva edirdi. Qarabağın işğalı, milli faciənin bir hissəsi olaraq, Azərbaycan musiqisində dərin və silinməz izlər buraxdı. Bu dövrün musiqisi, təkcə xalqın ağrıları deyil, həm də onun dözümlüyü, qürurunu və azadlıq arzularını musiqi vasitəsilə ifadə edirdi. 1990-cı illərin musiqisi, əsasən kədər və həsrət hissləri ilə formalaşmışdı. Bəzi ifaçılar, bu dövrün ən tanınmış və sevilən sənətkarlarından idilər. Onların ifalarında Qarabağ mahnıları, məcburi köçkünlərin və qaçqınların yaşadıkları ağır və çətin həyatları, bu xalqın iztirablarını və itkilərini musiqi dilində ifadə edirdi. Onlar yalnız melodiyanın və sözlərin gücü ilə deyil, həm də oxuduqları parçaların içindəki ruhla dinləyiciləri təsirləndirir, xalqın keçirdiyi ağır dövrü təkrar yaşadırdılar. Həsrətə aid bir çox musiqilər var, məsələn, Vəlif Əliyevlərin “Şuşam, laylay” və “Çəkin Qarabağdan qara əlləri”, Səda İbrahimovanın “Sənin üçün darıxmışam, Şuşa”, Rəşid Şəfiqin “Ana torpaq Qarabağ”, Fəxrəngiz Əliyevlərin “Qarabağnamə” operası, Aqşin Əliyevlərin “Ana torpaq” əsərləri və s. Bu mahnılar həm xalqın tarixini və mədəniyyətini qorumağa kömək edir, həm də gənc nəsillərə bu əhəmiyyətli mövzuları ötürürdü. Həsrət, ağrı və itki dövründə yazılan mahnılar bir növ tarix kitabı rolunu oynayır. Bu mahnılar xalqın yaddaşının bir hissəsinə çevrilmiş, musiqi vasitəsilə unudulmaz bir şəxsiyyət və kimlik ortaya qoymuşdur. Hərbi vətənpərvərlik mahnılarının məşhur ifaçısı Şəmsi Əliyev, “Ağ ümid”, “Birinci batalyon” və “Cənab leytenant” kimi əsərləri ilə şərəfli döyüş yolu keçən və doğma Vətəni əzmlə qoruyan Azərbaycan zabitlərinə öz hörmətini bildirib. Xalq artisti Mübariz Tağıyev isə, “Azərbaycan”, “Azərbaycan, qalx”, “Şəhidlər ölməz”, “Ulu torpaq”, “Vətən bölünməz, şəhidlər ölməz”, “Zəfər zəngi” və digər möhtəşəm mahnıları ilə dinləyicilərinin qəlbinə riqqətə gətirərək qeyd edib ki, “Bugünə qədər yazılmış vətənpərvərlik mahnılarının çoxunda ağrı və kədər hissi var. Çünki bu mahnıların əksəriyyəti müharibə dövründə, torpaqlarımız işğal altında olduğu zaman yazılıb”. 1990-2020-ci illər arasında yaranan musiqilər Qarabağ mövzusunun yalnız tarixi bir əksini deyil, həm də onun xalqın mənəvi gücünü qoruyan, mübarizəsini davam etdirən bir hissəsini əks etdirirdi. Bu dövrün musiqisi, əslində, yalnız keçmişə yaşatmaqla kifayətlənmirdi, həm də gələcək ümidlərini əks etdirərək xalqı birləşdirirdi. [2]

Qarabağ və muğam ənənəsi

Qarabağ, tarixən Azərbaycan muğam sənətinin beşiyi hesab olunur və bu bölgə öz zəngin musiqi mədəniyyəti ilə geniş şöhrət qazanmışdır. Azərbaycanın ənənəvi musiqisinin – muğamın – inkişafında Qarabağ böyük rol oynamışdır. Bu bölgədə yetişmiş xanəndələr, müasir muğam sənətinin əsasını qoymuş və onun dünyanın müxtəlif yerlərində tanınmasına səbəb olmuşlar. Muğam, Azərbaycan mədəniyyətinin ən incə və ən mürəkkəb sahələrindən biri olaraq, Qarabağda

xüsusilə zəngin və dərin bir ənənəyə malikdir. Qarabağda yetişən sənətkarlar, xüsusilə muğam sənətinin inkişafında misilsiz işlər görmüşlər. Bu sənətkarlar arasında ən məşhuru, heç şübhəsiz ki, böyük xanəndə Xan Şuşinski. Xan Şuşinski, öz ifasında Azərbaycan muğamlarını unikal bir şəkildə təqdim etmiş və bu janrın ən incə nüanslarını dinləyicilərinə çatdırmışdır. Onun ifasında muğamın əsl emosional dərinliyini görmək mümkündür. Şuşinski, həmçinin muğamın müasir dövrə uyğunlaşdırılmasında da böyük işlər görərək, bu sənət növünün inkişafına böyük töhfələr vermişdir. Muğam, yalnız bir musiqi janrı olaraq deyil, həm də xalqın mənəvi dünyasını, dərin hisslərini ifadə etməyin vasitəsi kimi də öz əhəmiyyətini göstərir. Qarabağ muğam məktəbi, öz xüsusiyyətləri ilə digərlərindən fərqlənir və bu bölgənin tarixindəki çətin dövrlər, işğal, vətən həsrəti və qaçqınlıq mövzularını musiqi vasitəsilə ifadə edir. Şuşa şəhəri, yalnız Qarabağ regionunun deyil, bütövlükdə Azərbaycanın musiqi mədəniyyətinin mərkəzlərindən biri kimi tanınır. Bu şəhər, bir çox görkəmli muğam ustalarının, xanəndələrin və bəstəkarların doğulduğu və fəaliyyət göstərdiyi bir yerdir. Şuşada keçirilən musiqi məclisləri, həm xalqın musiqi mədəniyyətinin inkişafına, həm də Qarabağ muğam məktəbinin təbliğinə böyük təsir göstərmişdir. Musiqi məclisləri və konsertlər Şuşa şəhərində yalnız əyləncə deyil, həm də bir sosial hadisə idi. Burada musiqi, mədəniyyətin əsas təbliğatçısı və insanları birləşdirən vasitə kimi çıxış edirdi. Qarabağın işğalından sonra, muğamda həsrət, ağrı və kədər kimi hisslər daha da qüvvətlənmiş, eyni zamanda Qarabağa olan bağlılıq və torpağa geri qayıdış ümidi də musiqidə əks olunmuşdur. Muğam, xüsusilə kədərli tonları ilə xalqın yaşadığı faciəni dinləyicilərə çatdıran bir vasitədir. (Məsələn “Segah”, “Şüştər” və “Hümayun” muğamları) Bu janrın emosional dərinliyi, bir çox Qarabağ mövzulu mahnılarda olduğu kimi, işğal altındakı torpaqlara, qaçqınlıq həyatına və itirilmiş vətənə duyulan həsrət hissini mükəmməl şəkildə ifadə edir. Eyni zamanda, muğamın ruhunda olan ümid və qayıdış motivləri, Qarabağ münaqişəsinin həlli və torpaqların azadlığı barədəki ümidlərini gücləndirir. Qarabağ muğam məktəbi, yalnız keçmişin yaddaşı olaraq qalmaz, həm də gələcək nəsillərə ötürülən bir mədəni mirasdır. Bu ənənə, həm Azərbaycan musiqisinin zənginliyini göstərir, həm də Qarabağla bağlı xalqın məğrur ruhunu və vətənpərvərliyini əks etdirir. Yeni dövrün gənc musiqiçiləri, muğamı ənənəvi qaydalara sadıq qalaraq inkişaf etdirir və bu sənət növünü müasir dünyada daha geniş auditoriyaya çatdırmağı hədəfləyirlər.

Mir Möhsün Nəvvab və Cabbar Qaryağdıoğlu Azərbaycan mədəniyyətinin iki görkəmli simasıdır. Onların fəaliyyəti ədəbiyyat, musiqi və ümumilikdə milli irsin inkişafında mühüm rol oynamışdır. Mir Möhsün Nəvvab XIX əsrdə yaşamış çoxşaxəli bir ziyalı idi. O, şair, rəssam, alim və musiqişünas kimi tanınırdı. Nəvvab xüsusilə Qarabağ ədəbi mühitinin inkişafına böyük töhfə vermiş, Şuşada elmi və mədəni məclislər təşkil etmişdir. Onun “Vüzuhül-ərqam” əsəri Azərbaycan muğamlarının elmi şəkildə izahına həsr olunmuş ilk tədqiqatlardan biri hesab edilir. Nəvvabın fəaliyyəti milli musiqinin sistemləşdirilməsi və qorunması baxımından əhəmiyyətlidir. Cabbar Qaryağdıoğlu isə Azərbaycan muğam sənətinin ən məşhur xanəndələrindən biri kimi tarixə düşmüşdür. Onun güclü səsi və zəngin ifaçılıq üslubu muğamın geniş yayılmasına səbəb olmuşdur. Qaryağdıoğlu təkcə Azərbaycanda deyil, Qafqaz və Orta Asiyada da tanınmış, bir çox muğamları ustalıqla ifa etmişdir. O, klassik poeziyanı muğamla birləşdirərək dinləyicilərə dərin emosional təsir bağışlamışdır. Hər iki şəxsiyyət Azərbaycan mədəniyyətinin inkişafında bir-birini tamamlayan rol oynamışdır: Nəvvab daha çox nəzəri və elmi istiqamətdə, Qaryağdıoğlu isə ifaçılıq sənətində böyük iz qoymuşdur. Onların irsi bu gün də Azərbaycan musiqi və ədəbiyyatının əsas dayaqlarından biri kimi dəyərləndirilir. [4]

Vətənpərvərlik və mübarizə ruhlu musiqilər

Qarabağ mövzulu musiqilər həm ağrı və həsrət ifadə edir, həm də vətənpərvərlik, mübarizə və qələbə ruhunu möhkəmləndirən mühüm bir rol oynamışdır. Xüsusilə 1990-cı illərin əvvəllərində başlayaraq Qarabağ müharibəsi və sonrakı dövrlərdə, bu musiqilər həm xalqın, həm də Azərbaycan ordusunun, əsgərlərinin ruhunu yüksəldərək, mübarizəni davam etdirmək üçün motivasiya verirdi. Vətənpərvərlik və mübarizə ruhlu mahnılar, yalnız döyüşlərdə iştirak edən hərbiçilər üçün deyil, həm də cəmiyyətin hər bir üzvü üçün vətənə olan bağlılığı, birlik hissini gücləndirmək üçün bir

vasitə olmuşdur. Vətənpərvərlik və mübarizə ruhu ilə yazılmış musiqilər, xalqın psixologiyasında əhəmiyyətli bir yer tutmuşdur. Hər bir söz və melodiya, insanlar arasında birliyin, qarşılıqlı dəstəyin və mübarizə əzminin yaradılmasına xidmət edirdi. Mühəribə illərində, xüsusilə gənclər arasında, vətənə sevgi və torpağa bağlılıq ideyaları bu mahnılarla daha da möhkəmlənmişdir. Həmçinin, bu musiqilər döyüş ruhunu yüksəldərək, insanlar arasında inamı artırır, ümumi mübarizəyə qatılmağa və bu mübarizənin uğurlu olacağına olan ümidləri aşılayırdı. Şahin Musaoğlu, Vətənpərvərlik və mübarizə ruhunu tərənnüm edən bir çox məşhur hərbi mahnının müəllifidir. Onun yazdığı “And içirik”, “Birinci batalyon”, “İgid əsgər, möhkəm dayan”, “Qalx, Azərbaycan!”, “Cənab leytenant”, “Vətən əmanəti” kimi mahnılar geniş məşhurluq qazanıb. Eyni zamanda, Şahin Musaoğlu “And içirəm”, “Vətən çağırır”, “Öncə Vətəndir”, “Səfərbərlik” və “Çağırışçı” adlı marşların da müəllifidir. Bu əsərlər, xalqımızın vətənpərvərlik və mübarizə ruhunu gücləndirən musiqi nümunələridir. Vətənpərvərlik mahnıları, təkcə döyüşçülər üçün deyil, mühəribəyə dəstək verən hər bir insan üçün də bir simvola çevrilmişdir. Bu mahnılar dinləyicilərinə öz vətəninə olan sevgi və ona sahib çıxma arzusunu xatırladır və onları mübarizəyə ruhlandırır. Bu mahnılar ordu sıralarındakı əsgərlərin əhval ruhiyyəsini yüksəldir, onlara güc verirdi. Musiqilər vasitəsilə, əsgərlər bir araya gəlir, çətin anlarda belə vətən üçün döyüşmə əzmini qoruyurdular. Hər bir melodiya və söz, döyüşə çağırış, vətənə olan sevgi və qələbə yolunda mübarizə aparmağın vacibliyi haqqında xatırlatmalar edirdi. Bu tip musiqilər döyüşlərdəki ruh yüksəkliyini qorumaqla yanaşı, eyni zamanda sosial birliyin və milli həmrəyliyin əhəmiyyətini də vurğulayırdı. Qarabağ mövzulu vətənpərvər mahnılar, eyni zamanda sosial təsir gücünə sahib idi, çünki onların sözləri və melodiyası bütün yaş qrupları arasında böyük rezonans doğurur, fərqli insanları eyni məqsəd uğrunda birləşdirirdi. Gənclər arasında, xüsusilə mühəribə dövründə, bu mahnılar həm mübarizə əzmini artırmış, həm də gələcək nəsillərə vətənpərvərlik ruhunu aşılamaq üçün bir vasitə olmuşdur. Mahnıların emosional təsiri, xalqın hər bir fərdini bu mübarizəyə daxil etməyə və onları bir məqsəd uğrunda birləşdirməyə xidmət edirdi. Musiqi, həm keçmişi yaşatmaq, həm də gələcəkdə vətənə bağlılıq hissini gücləndirmək üçün bir vasitə olaraq qalacaqdır. Gələcək nəsillər, bu musiqilərlə tərbiyə olunacaq, vətənə qarşı duyduqları sevgi və bağlılıq, mübarizəyə olan inamları daha da güclənəcəkdir.

Xudayar Yusifzadə Azərbaycan xalqının yaddaşında Vətən mühəribəsinin qəhrəman simalarından biri kimi yaşayır. O, 1998-ci ildə anadan olmuş, Azərbaycan Silahlı Qüvvələrinin əsgəri kimi 2020-ci ildə baş vermiş İkinci Qarabağ müharibəsi zamanı böyük şücaət göstərmişdir. Xudayar Yusifzadə döyüşlərdə iştirak edərkən çəkilən bir video ilə bütün ölkədə tanınmışdır. Həmin videoda o, Azərbaycan musiqisinin incilərindən olan təsnif janrına aid məşhur “Xudayar təsnifi”ni ifa edirdi. Bu ifa onun səmimiyyəti, ruh yüksəkliyi və vətən sevgisini əks etdirdiyi üçün qısa müddətdə geniş yayılmış və xalqın qəlbinə yol tapmışdır. “Xudayar təsnifi” əslində Azərbaycan muğam sənətinə aid klassik təsniflərdən biridir və xalq arasında uzun illərdir ifa olunur. Əsərin əsl adı “Vətən” yaxşıdır”dı. Sözləri Əliağa Vahidə, musiqisi isə Əlibaba Məmmədova məxsusdur. Xudayar Yusifzadənin ifasından sonra bu təsnif yeni məna kəsb edərək qəhrəmanlıq və vətənpərvərlik rəmzinə çevrilmişdir. Onun səsi döyüş meydanından gələn bir ruh çağırışı kimi qəbul edilmiş, insanlarda həm qürur, həm də kövrəklik hissi oyatmışdır. Xudayar Yusifzadə 22 oktyabr 2020-ci ildə döyüşlər zamanı şəhid olmuşdur. Ölümündən sonra o, dövlət tərəfindən yüksək mükafatlara layiq görülmüş, adı Azərbaycanın qəhrəman övladları sırasında əbədləşdirilmişdir. Bu gün “Xudayar təsnifi” yalnız bir musiqi nümunəsi deyil, həm də xalqın yaddaşında qəhrəmanlıq, fədakarlıq və vətən sevgisinin simvoludur. [5]

Vətənpərvərlik mövzusunda yazılmış mahnılar xalqın milli ruhunu, vətənə olan sevgisini və azadlıq uğrunda mübarizə əzmini əks etdirir. Azərbaycan musiqisində bu istiqamətdə yaradılmış bir sıra dəyərli nümunələr vardır. Belə mahnılardan biri “Azərbaycan bayrağına”dır ki, sözləri Əhməd Cavad, musiqisi isə Aygün Səmədzadəyə məxsusdur. Eyni bəstəkarın musiqisi ilə səslənən “Azərbaycan” mahnısının sözləri Qənirə Paşayeva tərəfindən yazılmışdır. “Vətənin övladları” mahnısı Ramiq Muxtarın sözlərinə, Lalə Cəfərovanın musiqisinə bəstələnmişdir və bu mahnı

gənclərdə vətənə bağlılıq hissini gücləndirir. Digər bir “Azərbaycan” mahnısı isə sözləri və musiqisi Fərid Fətullayevə aid olan əsərlərdən biridir. Qələbə ruhunu əks etdirən “Qələbəyə gedən yollar” mahnısının sözləri Abdulla Qurbaniyə, musiqisi isə Azad Zahidə məxsusdur. Hərbi-vətənpərvərlik ruhunu yüksəldən “Əsgər marşı” Əli Kaminin sözlərinə, Cavanşir Quliyevin musiqisinə yazılmışdır. “Milli Ordumuz” mahnısı Hikmət Ziyanın sözlərinə, Eldar Babayevin musiqisinə bəstələnmişdir və ordumuzun gücünü tərənnüm edir. “Azadlıq Günü” mahnısının musiqisi Azər Hacıəsgərli, sözləri isə görkəmli şair Rəsul Rzaya məxsusdur. Bu mahnıların hər biri vətən sevgisini, azadlıq ideyalarını və xalqın birliyini ifadə edərək Azərbaycan musiqi mədəniyyətində mühüm yer tutur. [3]

Zəfərdən sonra yaranan musiqilər

2020-ci ildə baş verən İkinci Qarabağ müharibəsi, Azərbaycan xalqı üçün böyük bir qələbə, zəfər, həm də musiqi sahəsində yeni bir dövrün başlanğıcı oldu. Bu müharibə, Qarabağ məsələsinin bir çox mənəvi və emosional qatlarını özündə cəmləşdirməklə yanaşı, həm də Azərbaycan musiqisinin mövcudiyyətinə yeni bir yön vermişdir. Zəfərdən sonra yaranan musiqilər, qələbə, qürur və zəfər mövzularını ön plana çıxarır. Bu dövrdə yazılan musiqilər, həm xalqın böyük qələbəsinin, həm də gələcəyə olan inamının təcəssümü kimi öz əksini tapmışdır. Zəfərdən sonra yazılan musiqilərdə əsas fərq, emosional tonun tamamilə dəyişməsidir. Əvvəlki dövrlərdəki kədər və həsrət əhval-ruhiyyəsi, yerini sevinc, fəxr və güvən hisslərinə vermişdir. Müharibənin acı günləri sona yetmiş, torpaqlar geri qaytarılmış və xalqın uzun illər boyu gözlədiyi qələbə əldə edilmişdir. Bu qələbə, yalnız hərbcilər üçün deyil, bütün Azərbaycan xalqı üçün bir sevincə qeyd olunan böyük bir an oldu. Musiqilər də bu qələbənin sevincini, xalqın qürurunu və birlik hissini gücləndirərək, daha optimist bir tonla yazılmağa başlanmışdır. Mahnıların sözləri və melodiyaları, həm də xalqın yeni bir dövrə keçdiyini, Qarabağın azad olunduğunu və torpaqların yenidən bərpa olunacağını əks etdirir. Bu musiqilər, xalqın öz kimliyini və mədəniyyətini bərpa etməsinə olan inamını ifadə edir. Azərbaycan Milli Kitabxanası Azərbaycan Respublikası Mədəniyyət Nazirliyi ilə birgə “Azərbaycan Milli Kitabxanasının fondundan” adlı seriyanı nəşr etmişdir. Bu seriyanın növbəti buraxılışı “Vətənpərvərlik mahnıları” adlanır və səs ilə fortepiano üçün hazırlanmış not məcmuəsi şəklində çap olunmuşdur. Məcmuədə bir çox musiqi əsərləri yer alır: “Azərbaycan bayrağına” (mus. Aygün Səmədzadə, söz. Əhməd Cavad), “Azərbaycan” (mus. Aygün Səmədzadə, söz. Qənirə Paşayeva), “Vətənin övladları” (mus. Lalə Cəfərova, söz. Ramiq Muxtar), “Unutmayacağıq da” (mus. Nəriminə Nağıyeva, söz. Şahin Musaoğlu), “Azərbaycan” (mus. və sözləri Fərid Fətullayev), “Qələbəyə gedən yollar” (mus. Azad Zahid, söz. Abdulla Qurbani), “Zəfər çağırır bizi” (mus. Pikə Axundova, söz. Şahin Musaoğlu), “Əsgər marşı” (mus. Cavanşir Quliyev, söz. Əli Kami), “Milli Ordumuz” (mus. Eldar Babayev, söz. Hikmət Ziya), “Azadlıq Günü” (mus. Azər Hacıəsgərli, söz. Rəsul Rza) Bu not məcmuəsi, vətənpərvərlik mövzusunda yazılmış bir çox musiqi əsərini bir araya gətirərək xalqımızın mübarizliyini və milli ruhunu əks etdirir. Musiqilərdə vətənə sevgi, əsgərə minnətdarlıq və qələbəyə olan qürur bir arada tərənnüm edilir. Bu musiqilər, həm də gələcəkdəki nəsillərə vətənpərvərlik hissini aşılaraq, onları həmrəylik və birliyə səsləyir. Zəfərdən sonra yazılan vətənpərvər musiqilər, həmçinin xalqın keçmişinə olan hörməti və müharibə dövründəki itkilərə olan dərin hüznü də ehtiva edir. Bu musiqilər vasitəsilə, Azərbaycan xalqı təkcə keçmişin çətinliklərindən deyil, həm də qarşıda olan müsbət dəyişikliklərdən bəhs edir. Mahnıların sözləri, Azərbaycanın milli kimliyinin möhkəmlənməsinə və gələcək nəsillərə ötürülməsinə xidmət edir. [1]

Nəticə

Qarabağ mövzulu musiqilər, Azərbaycanın tarixi və xalqının keçdiyi yolun bədii ifadəsidir. Bu musiqilər, Qarabağa olan bağlılığı, mübarizəni, itkiləri və zəfəri müxtəlif dövrlərdə əks etdirir. 1990-cı illərin əvvəllərində bu musiqilər, xalqın həsrət və itkilərini ifadə edirdi, amma 2020-ci ildən sonra, İkinci Qarabağ müharibəsindən sonra, musiqinin tonu dəyişdi. Həsrət yerini qələbə və zəfərə, ağrı isə sevinc və inama verdi. Qarabağ mövzusu, Azərbaycan xalqının mübarizə ruhunun və torpağa olan bağlılığının təcəssümüdür. Bu musiqilər, Azərbaycanın milli kimliyini və tarixini

gələcək nəsillərə çatdıran bir vasitə olaraq, həm keçmişin, həm də bu günün simvolu olaraq qalacaq. Gələcəkdə bu mövzu musiqidə yeni yaradıcılıq istiqamətlərinə və formalarına yol açacaq, Azərbaycanın mədəni irsini qoruyaraq nəsillər arasında yaşayacaq.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Nəcəfova, M. (2021). Poeziyamızın Qarabağ savaşı – Vətən müharibəsi. Bakı: Elm və təhsil nəşriyyat-poliqrafiya.
2. Qarabağ bülbülləri – 50 “yaralı” səs. (2021). Bakı: Avropa nəşriyyatı.
3. Vətənpərvərlik mahnıları (səs və fortepiano üçün). (2021). Bakı.
4. Səfərova, Z. (2021). Şuşa – Azərbaycanın musiqi qalasıdır. Bakı: Elm nəşriyyatı.
5. <https://memorial.az/az/qehremanlarimiz/84>

İNKLÜZİV TƏHSİLİN TƏTBİQ STRATEGİYALARI

Fidan Elxan qızı Yusifova
müəllim

yusifovaf@gmail.com

Azərbaycan Dövlət Pedaqoji Universitetinin

Xülasə

İnklüziv təhsil bütün şagirdlər üçün – onların bacarıqlarından, mənşəyindən və ya xüsusi ehtiyaclarından asılı olmayaraq – bərabər təhsil imkanlarını təmin edən fundamental yanaşmadır. Bu məqalədə inklüziv təhsilin əhəmiyyəti, üstünlükləri, çətinlikləri və uğurlu tətbiq strategiyaları araşdırılır. İnklüziv təhsil ədalətli və bərabərhüquqlu cəmiyyətin qurulması üçün vacibdir. Bu yanaşma fiziki məhdudiyyətləri olan, öyrənmə çətinliyi çəkən və ya sosial-iqtisadi cəhətdən zəif olan uşaqların keyfiyyətli təhsil almasını təmin edir. Məqalədə Azərbaycanda inklüziv təhsildə təlimin təşkili prosesi araşdırılır.

Açar sözlər: İnklüziv təhsil, sağlamlıq imkanları məhdud uşaqlar, pedaqoji proses, təlim, tərbiyə.

Ölkəmizdə inklüziv təhsilin tətbiq olunduğu məktəbəqədər müəssisələr və ümumtəhsil məktəblərinin sağlamlıq imkanları məhdud uşaqların sayına nisbətə azlıq təşkil etməsi, xüsusilə regionlarda bu kateqoriyadan olan uşaqların belə müəssisələrə cəlb olunmasındakı ciddi problemlər, valideynlərin evdə təhsili üstün tutmasının səbəbləri təhlil olunur. Məktəblər inklüziv mühit yaratmaqla sosial inteqrasiyaya kömək edir, ayrı-seçkiliyi azaldır və müxtəlifliyə hörmət etməyi təşviq edir.

İnklüziv Təhsilin Üstünlükləri:

1. İnklüziv təhsil bütün şagirdlər üçün bərabər və keyfiyyətli təhsil imkanları yaradan mühüm pedaqoji yanaşmadır (Birləşmiş Millətlər Təşkilatı, 2015). Onun əsas üstünlükləri aşağıdakılardır:

1. Bərabər imkanların təmin olunması:
İnklüziv təhsil bütün uşaqların – fiziki və ya psixoloji xüsusiyyətlərindən asılı olmayaraq – eyni təhsil mühitində öyrənməsinə şərait yaradır (Azərbaycan Respublikası, 2018).
2. Sosial inkişafın güclənməsi:
Bu mühitdə şagirdlər empatiya, qarşılıqlı hörmət və əməkdaşlıq kimi vacib sosial bacarıqları inkişaf etdirirlər (UNESCO, 1994).
3. Akademik nailiyyətlərin artması:
Müxtəlif tədris metodlarının tətbiqi və həmyaşd dəstəyi şagirdlərin daha yüksək nəticələr əldə etməsinə kömək edir (Mitchell, 2014).
4. Cəmiyyətə inteqrasiyanın asanlaşması:

İnklüziv təhsil şagirdləri real həyat şəraitinə hazırlayır və onların gələcəkdə cəmiyyətə aktiv inteqrasiyasını təmin edir (Sailor, 2012).

İnklüziv Təhsilin Tətbiq Strategiyalarına daxildir:

1. Müəllimlərin təlimi və peşəkar inkişafı: Müəllimlərin inklüziv tədris metodlarını mənimsəməsi üçün təlimlər təşkil olunmalıdır.

2. Elastik tədris proqramı və tədris metodları: Müxtəlif öyrənmə üslublarına uyğunlaşdırılmış tədris proqramları bütün şagirdlər üçün faydalıdır.

3. Dəstək sistemləri: Məktəblər xüsusi təhsil mütəxəssisləri, psixoloqlar və yardımçı texnologiyalarla təmin edilməlidir.

4. İcma maarifləndirmə proqramları: İnklüziv təhsilin üstünlükləri barədə ictimaiyyət məlumatlandırılmalıdır ki, yanlış təsəvvürlər azalsın və dəstək artsın.

5. Əməkdaşlıq və siyasət dəstəyi: Hökumət, təhsil müəssisələri və QHT-lər inklüziv təhsili təşviq edən siyasətlərin hazırlanmasında birgə çalışmalıdırlar.

İnklüziv təhsil daha ədalətli və bərabərhüquqlu bir cəmiyyətin qurulmasına doğru atılmış mühüm addımdır. Hər bir şagirdin bacarıqlarından asılı olmayaraq keyfiyyətli təhsilə çıxışının təmin edilməsi müxtəlifliyin qəbul edildiyi və bütün fərdlərin potensiallarını reallaşdırmağa bildiyi bir gələcək yaradır. Məktəblər, siyasətçilər, müəllimlər və icmalar birgə çalışaraq mövcud çətinliklərin öhdəsindən gəlməli və həqiqətən inklüziv bir təhsil sistemi qurmalıdırlar. İnklüziv təhsil bütün uşaqlara məktəbə getmək, öyrənmək və inkişaf etmək üçün bərabər imkanlar təqdim etməyin ən effektiv yoludur. İnklüziv təhsil o deməkdir ki, bütün uşaqlar eyni siniflərdə, eyni məktəblərdə təhsil alırlar. Bu yanaşma ənənəvi olaraq kənarda qalan qruplar – yalnız fiziki məhdudiyyətli uşaqlar deyil, həm də azlıqda olan dillərdə danışan uşaqlar üçün real öyrənmə imkanları yaradır.

İnklüziv təhsil sistemləri müxtəlif mənşəyə sahib şagirdlərin sinif otaqlarına gətirdiyi unikal töhfələri qiymətləndirir və bütün tərəflər üçün faydalı olan birgə inkişaf mühiti yaradır. Lakin inklüziv təhsilin inkişafı yavaş gedir. Belə sistemlərin qurulması üçün cəmiyyətin bütün səviyyələrində dəyişikliklər tələb olunur.

• Məktəb səviyyəsində: Müəllimlər xüsusi təlimlər almalı, məktəb binaları yenilənməli və şagirdlərə əlçatan tədris materialları təqdim edilməlidir.

• İcma səviyyəsində: Stigma və ayrı-seçkilik aradan qaldırılmalı, insanlar inklüziv təhsilin üstünlükləri haqqında maarifləndirilməlidir.

• Milli səviyyədə: Hökumətlər qanun və siyasətləri Əlilliyi Olan Şəxslərin Hüquqları Konvensiyasına uyğunlaşdırmalı, uşaqlara təsirli xidmətlərin göstərilməsini təmin etmək üçün mütəmadi məlumat toplayıb təhlil etməlidir.

Fiziki məhdudiyyətli uşaqlar üçün təhsil sahəsindəki fərqləri aradan qaldırmaq məqsədilə UNICEF hökumətlərin inklüziv təhsil sistemlərini inkişaf etdirmək və nəzarətdə saxlamaq səylərini dəstəkləyir. Təşkilatın fəaliyyəti dörd əsas sahəni əhatə edir:

• Maarifləndirmə: UNICEF, fiziki məhdudiyyətli uşaqların ehtiyaclarına diqqət çəkmək üçün tədqiqatlar aparır, dəyirmi masalar, seminarlar və hökumət tərəfdaşları üçün müxtəlif tədbirlər təşkil edir.

• Bacarıqların inkişafı: UNICEF, müəllimlərə, məktəb idarəçilərinə və icmalara təlimlər keçərək və hökumətlərə texniki dəstək verərək təhsil sistemlərinin potensialını artırır.

• İcra dəstəyi: UNICEF, inklüziv Dünyanın müxtəlif yerlərində uşaqlar fiziki məhdudiyyət, irq, dil, din, cinsiyyət və yoxsulluq səbəbindən aid olduqları məktəblərdən kənarda qalırlar.

Lakin hər bir uşağın, valideynləri və icması tərəfindən dəstəklənərək böyümək, öyrənmək və inkişaf etmək hüququ var. Məktəb yaşına çatdıqda isə onların məktəbə getmək, müəllimlər və sinif yoldaşları tərəfindən qəbul edilərək inklüziv mühitdə təhsil almaq hüquqları təmin olunmalıdır. Bütün uşaqlar – fərqlərindən asılı olmayaraq – birlikdə təhsil aldıqda, hər kəs faydalanır. Bu da inklüziv təhsilin əsas prinsipidir. İnklüziv təhsil fərqli və müxtəlif bacarıqlara sahib olan şagirdlərin eyni sinifdə birlikdə təhsil alması deməkdir. Onlar ekskursiyalara gedir, dərslərdən sonra müxtəlif fəaliyyətlərdə iştirak edir, məktəbin idarəçilik işlərinə qatılır, idman yarışlarında və teatr

tamaşalarında birlikdə iştirak edirlər. İnküziv təhsil müxtəlifliyi və hər bir şagirdin sinif otağına gətirdiyi unikal töhfələri dəyərləndirir. Həqiqətən inküziv bir mühitdə hər uşaq özünü təhlükəsiz hiss edir və aid olduğu cəmiyyətdə öz yerini tapır. Şagirdlər və onların valideynləri öyrənmə məqsədlərini müəyyənləşdirməkdə iştirak edir və onları təsir edən qərarlarda söz sahibi olurlar. Məktəb heyəti isə hər bir şagirdin ehtiyaclarını qarşılamaq üçün lazımi təlim, dəstək, elastiklik və resurslarla təmin olunmalıdır.

İnküziv sistemlər bütün uşaqlar üçün daha keyfiyyətli təhsil təmin edir və ayrı-seçkilik yaradan düşüncə tərzini dəyişməyə kömək edir. Məktəb, uşaqların ailədən kənar dünyaya ilk addımlarını atdığı yerdir və onların sosial əlaqələrini inkişaf etdirməsinə imkan yaradır. Müxtəlif bacarıqlara və məşğəyə sahib uşaqlar birlikdə oynadıqda, sosiallaşdıqda və öyrəndikdə, qarşılıqlı hörmət və anlayış güclənir.

Əksinə, ayrı-seçkilik edən və uşaqları təcrid edən təhsil sistemi həssas qruplara qarşı diskriminasiyanı davam etdirir. Daha inküziv təhsil sistemləri isə vətəndaş iştirakçılığı, məşğulluq imkanları və icma həyatında daha geniş əhatəliliyi təmin edir.

Xüsusi siniflər və fərdi təhsil proqramları bu uşaqlar üçün uğur qarantiyası vermir. Dəstək və uyğun öyrənmə şəraiti təqdim edən inküziv məktəblər isə daha yaxşı nəticələr göstərir. Məktəbdənkənar fəaliyyətlər, həmyaşd dəstəyi və ya daha ixtisaslaşmış müdaxilələr məktəb icmasının bir komanda kimi işləməsinə təmin edir.

İnküziv təhsil sistemləri müxtəlif sosial, mədəni və fərdi xüsusiyyətlərə malik şagirdlərin sinif otaqlarına gətirdiyi unikal bilik, bacarıq və təcrübələri yüksək dəyərləndirərək, onların hər birinin təhsil prosesində aktiv iştirakını təmin edən və bütün tərəflər üçün qarşılıqlı fayda yaradan inküziv və əməkdaşlığa əsaslanan inkişaf mühiti formalaşdırır (UNESCO, 1994). Bu cür mühitdə şagirdlər yalnız akademik biliklər əldə etməklə kifayətlənmir, eyni zamanda bir-birinin fərqliliklərini qəbul etməyi, empati qurmağı, tolerant yanaşma sərgiləməyi və sosial münasibətlərdə daha çevik və anlayışlı olmağı öyrənirlər ki, bu da onların gələcək sosial inteqrasiyası baxımından mühüm əhəmiyyət kəsb edir (Bui et al., 2010). Lakin bütün bu üstünlüklərə baxmayaraq, inküziv təhsil sistemlərinin formalaşması və geniş şəkildə tətbiqi bir çox ölkələrdə hələ də arzu olunan səviyyədə inkişaf etməmiş və bu proses müxtəlif obyektiv və subyektiv amillərin təsiri altında nisbətən yavaş tempdə irəliləməkdədir; belə ki, xüsusilə maliyyə və maddi-texniki resursların məhdudluğu, müəllimlərin inküziv tədris metodları üzrə kifayət qədər hazırlığa malik olmaması, eləcə də cəmiyyətdə mövcud olan stereotiplər və sosial stiqmalar bu sahədə əsas maneələr kimi çıxış edir (Avropa Şurası, 2016; Alquraini & Gut, 2012). İnküziv ümumtəhsilin hamı üçün əlçatan olmasını nəzərdə tutan və onun bütün uşaqların müxtəlif ehtiyaclarına uyğunlaşdırılmasına əsaslanan inkişaf prosesidir. İnküziv sinif mühitində təlim hər bir uşağın başqaları ilə birlikdə tədris prosesində iştirak etmə hüququnu nəzərdə tutur. Müxtəlif qabiliyyətlər, irqi və cinsi fərqlər bu hüquqa təsir göstərmir. Uşaqların hamısı öz qabiliyyət və ehtiyaclarından asılı olmayaraq sinfin tamhüquqlu üzvü sayılır.

İnküziv təhsil cinsindən, etnik və dini mənsubiyyətindən, dilindən, yaş qrupundan, asılı olmayaraq, təhsildən məhrum olan bütün uşaqların öz həmyaşıdları ilə birgə ümumtəhsil məktəblərində eyni sinifdə təhsilə cəlb edilməsidir. İnküziv təhsilin prinsipləri aşağıdakılardır:

1. İnsanın dəyəri onun qabiliyyət və nailiyyətlərindən asılı deyildir;
2. Hər bir insan hiss etmək və düşünmək qabiliyyətinə malikdir;
3. Hər bir insan ünsiyyət hüququna malikdir;
4. Bütün insanlar bir-birinə lazımdır;
5. Əsl təhsil yalnız real qarşılıqlı münasibətlər zəminində həyata keçirilə bilər;
6. Bütün insanlar öz həmyaşıdlarının köməyinə və dostluğuna ehtiyac duyurlar;
7. Bütün təhsilənlərin nailiyyətləri onların nəyi etməyi bacarmaları ilə ölçülür;
8. Rəngarənglik insanın bütün cəhətlərini inkişaf etdirir (Əliyev, 2018).

İnküziv siniflərdə müəllimlərin davranışları modelləşdirilir. Onlar uşaqlara yönələn pedaqoji fəaliyyəti bütün təhsilənlərə uyğunlaşdırmaq üçün sinif otağında, dərslərin planlaşdırılmasında,

tədris üslubunda və təlimatlandırmada hansı dəyişikliklərin edilə biləcəyini əks etdirməyin yollarını aşağıdakı əməkdaşlıq modellərinə əsasən qurmalıdırlar:

- Birgə dərs tərtibatı — müəllimlər bir dərsi birlikdə planlaşdırır və ya təkmilləşdirir, onu sinifdə sınaqdan keçirir, müşahidə edir və şagirdin öyrənməsinə necə təsirini müəyyənləşdirmək üçün məlumatlar toplayır. Onlar arzuolunan müəyyən yanaşma əsasında (məsələn, didaktik metod və ya oxunanların başa düşülməsi ilə bağlı strategiyalar) silsilə dərslərin planlaşdırılmasında da digər müəllimlərlə birgə işləyirlər. Dərsin bu formada tərtibatı seminar və təlimlərdə, eləcə də sinifdə əldə edilən bilikləri, təcrübədə tətbiq etməyə imkanlar yaradır.
- Müşahidə və rəy — məktəb müəllimləri, mütəxəssis və ya çox təcrübəsi olan müəllimlər həmkar müəllimlərin dərslərində müşahidə apararaq, onların təlim fəaliyyətlərini qiymətləndirir və planlı rəylər verirlər.
- Açıq dərs — əsasən, müəllimin sinifdə davranışlarına, prosedur və qaydaların necə yerinə yetirilməsinə diqqət verilir. Müşahidələrdən sonra planlı müzakirələr aparılır.
- Tədqiqat qrupları — müəllimlər qruplar şəklində əməkdaşlıq edərək, ümumi bir problem həll etmək, ümumi məqsədə çatmaq üçün plan hazırlamaq və tətbiq etmək məqsədilə müəyyən bir məsələni tədqiq edirlər. Tədqiqat prosesində hazırladıqları resursların bir hissəsi sinif otaqlarında və öz təcrübələrində istifadə olunur.
- Birgə tədris — texniki, təchizat və təşkilatçılıq baxımından daha çox səylər tələb edir. Sınıfı idarəetmə baxımından müəllimlər bir-birinə kömək edir və onların real vaxt rejimində modelləşdirmə, plan və dəstək alması təmin olunur.
- Müəllimlər fərdi xüsusiyyətləri nəzərə almaqla şagirdlərin təlim nailiyyətlərinin artırılmasına səmərəli kömək göstərilməsinə imkan verən pedaqoji metodikaları, strategiyaları mənimsəməlidirlər.
- Mütəxəssislər (tibb işçiləri, xüsusi profilli pedaqoqlar və başqaları) uşaqları daha ciddi şəkildə nəzərdən keçirməyə başlayır və problemlərə onların gözü ilə baxmağı öyrənirlər.
- Uşaq və ailəyə dəstək planını müəllimlərin, xüsusi profilli pedaqoqların, psixoloqların, məsləhətçilərin, terapevtlərin, eləcə də ailənin və mümkün olan təqdirdə uşağın özü ilə qarşılıqlı əməkdaşlıq çərçivəsində hazırlanır. Bu, əməkdaşlığa və birgə səylərin asanlaşdırılmasına vasitəçilik edir.

İnklüziv təhsil xüsusi təhsil ehtiyacları və digər səbəbdən yaranan maneələrə baxmayaraq bütün uşaqların onlara yaxın ərazidə yerləşən məktəblərdə keyfiyyətli təhsilə cəlb edilmələri və təlimdə nailiyyət əldə etmələri üçün lazımi dəstəyin göstərilməsi və şəraitin yaradılmasını nəzərdə tutur. Bu cür təhsil, eyni zamanda sosial birliyi stimullaşdırır. Əlilliyi olan uşaqları yaşıdlarından və cəmiyyətdən təcrid olunmaqdan xilas edərək, onların inkişafına, ictimai həyata integrasiyasına və hüquqlarının təmin olunmasına kömək edir. Əlilliyi olmayan uşaqlarda isə öz həmyaşıdlarına və yaxud siniflərində olan sağlamlıq imkanları məhdud olan şəxslərə qarşı düzgün münasibətin formalaşmasına səbəb olur.

İnklüziv təhsil iqtisadi cəhətdən də səmərəlidir, çünki cəmiyyətdə uğurlu adaptasiya prosesi keçən əlilliyi olan şəxslərin əmək məşğulluğunun artması perspektivi daha böyükdür. Belə olan halda müavinətlərdən asılılıq azalır, onların sosial vəziyyəti yaxşılaşır, bununla da iqtisadi inkişafa öz töhfələrini vermiş olurlar.

Nəticə

Məqalədə qeyd olunan fikirləri ümumiləşdirərək belə nəticəyə gəlmək olar ki, inklüziv təhsil sosial birliyi stimullaşdırır, əlilliyi olan uşaqların yaşıdlarından təcrid olunmalarının qarşısını alır, onların intellektual inkişafına, cəmiyyətə integrasiyasına və hüquqlarının təmin olunmasına kömək edir. Bu uşaqların öz yaşıdları ilə məqsəduyğun şəkildə təmasda olmaları hesabına onların koqnitivliyi, emosional zəkası artır, nitqi inkişaf edir. Inklüziv təhsil zamanı yeni bacarıq və vərdişlərin mənimsənilməsi və onlardan istifadə olunması funksional olaraq həyata keçirilir,

uşaqların güclü cəhətlərinə, qabiliyyətlərinə və maraqlarına fokuslanaraq aparılır. Onlar üçün əlilliyi olmayan yaşıdları ilə dostluq münasibətləri yaratmaq və ictimai həyatda iştirak etmək imkanları yaradır.

İnklüziv təhsil tətbiq edilən təhsil müəssisələrində pedaqoji işçilər müvafiq kurslara yönləndirilərək bacarıqlara, sinif strategiyalarına yiyələnir, tədris proqramları hər bir şagirdin tələbatını nəzərə alır, ailələr təhsil müəssisəsinin tədbirlərində fəal iştirak edirlər.

İnklüziv təhsilin inkişaf etdirilməsi maliyyəni azaltmaq üçün bir tədbir deyil. Hökumətlər müəllim və personal üçün təlimlər, infrastrukturun yaxşılaşdırılması, öyrənmə materialları və tədris proqramlarının yenilənməsi kimi sistem islahatlarına əhəmiyyətli sərmayə qoymağa hazır olmalıdırlar. Lakin, paralel sistemlərdən imtina edərək təkrarlanan xərcləri aradan qaldırmaq və təhsili hamı üçün əlçatan etmək daha səmərəli və effektiv bir yanaşmadır. Maliyyələşdirmə mexanizmləri elə dəyişdirilməlidir ki, xüsusi ehtiyacı uşaqları qəbul edən məktəblər əlavə maliyyə vəsaiti alsın. Xüsusi məktəblərdən ümumi məktəblərə keçən şagirdlər üçün ayrılan vəsait onların ardınca yönəldilməlidir. İnklüziv təhsil sadəcə bir ideal deyil, eyni zamanda daha ədalətli və bərabər cəmiyyətin qurulması üçün praktik bir həll yoludur.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Azərbaycan Respublikası. (2018). Əlilliyi olan şəxslərin hüquqları haqqında qanun (31 may 2018-ci il, №1153-VQ).
2. Avropa Şurası. (2016). Əlilliyi olan insanların hüquqlarının və cəmiyyətdə tam iştirakının dəstəklənməsi: 2006–2015-ci illər üçün tədbirlər planı.
3. Birləşmiş Millətlər Təşkilatı. (2006). Əlilliyi olan şəxslərin hüquqları haqqında Konvensiya (13 dekabr 2006).
4. Birləşmiş Millətlər Təşkilatı. (2015). 2030-cu ilədək dayanıqlı inkişaf sahəsində gündəlik.
5. UNESCO. (1990). Hamı üçün təhsil.
6. UNESCO. (1994). Salamanka Bəyannaməsi və fəaliyyət çərçivəsi. Salamanka, İspaniya.
7. Azərbaycan Respublikası. (2009). Təhsil haqqında qanun (19 iyun 2009-cu il, №833-IIIQ).
8. İnklüziv təhsil: təcrübə və qarşıda duran vəzifələr. (2011). Bakı: Şərq-Qərb.
9. Cavadova, L. B. (2011). İnklüziv təhsilin bəzi psixoloji problemləri. XXI əsr – mülahizələr və düşüncələr: Gənc tədqiqatçıların respublika elmi-praktik konfrans materialları (s. 232–236). Bakı.

HEYDƏR ƏLİYEV İRSİ: MÜASİR AZƏRBAYCAN DÖVLƏT MODELİNİN ƏSAS İSTİQAMƏTLƏRİ

Zülfüyyə Vaqif qızı Tanrıverdiyeva
Müəllim

zulfiyye.tanriverdi@gmail.com
Mingəçevir Dövlət Universiteti

Xülasə

Bu məqalədə Heydər Əliyev irsinin müasir Azərbaycan dövlət modelinin formalaşmasında oynadığı rolu sistemli və kompleks yanaşma əsasında təhlil edilmişdir. Tədqiqat göstərir ki, XX əsrin sonlarında Azərbaycan Respublikasının müstəqilliyini bərpa etməsi ilə yaranmış siyasi və iqtisadi böhran şəraitində həyata keçirilən məqsədyönlü dövlətçilik siyasəti milli dövlət institutlarının yenidən qurulmasına və siyasi sabitliyin təmin olunmasına imkan yaratmışdır.

Məqalədə qeyd olunur ki, iqtisadi inkişaf strategiyasının əsasını təşkil edən neft siyasəti, xüsusilə “Əsrin müqaviləsi”, ölkənin beynəlxalq iqtisadi sistemə inteqrasiyasını sürətləndirmiş, xarici investisiyaların cəlb olunmasına və makroiqtisadi sabitliyin formalaşmasına mühüm təsir göstərmişdir. Bununla yanaşı, iqtisadiyyatın şaxələndirilməsi, sahibkarlıq mühitinin

yaxşılaşdırılması və infrastruktur layihələrinin həyata keçirilməsi ölkənin davamlı inkişaf modelinin əsas komponentləri kimi çıxış etmişdir.

Humanitar siyasət çərçivəsində milli-mənəvi dəyərlərin qorunması, təhsil sisteminin inkişafı və mədəni irsin təbliği istiqamətində həyata keçirilən tədbirlər cəmiyyətin milli identikliyinə möhkəmləndirilməsinə və ictimai şüurun formalaşdırılmasına xidmət etmişdir. Eyni zamanda, balanslaşdırılmış xarici siyasət kursu Azərbaycanın beynəlxalq münasibətlər sistemində etibarlı tərəfdaş kimi mövqeyini gücləndirmiş, regional və global səviyyədə əməkdaşlıq imkanlarını genişləndirmişdir.

Nəticə etibarilə, Heydər Əliyev tərəfindən formalaşdırılmış dövlətçilik konsepsiyası müasir Azərbaycanın davamlı inkişafını təmin edən strateji model kimi çıxış edir və həm nəzəri, həm də praktiki baxımdan aktual elmi əhəmiyyətə malikdir.

Açar sözlər: Heydər Əliyev, dövlətçilik, siyasi sabitlik, iqtisadi inkişaf, humanitar siyasət

Giriş

XX əsrin sonlarında Azərbaycan Respublikasının müstəqilliyini bərpa etməsi yalnız siyasi hadisə deyil, həm də mürəkkəb dövlət quruculuğu mərhələsinin başlanğıcı kimi xarakterizə olunur. [2]. Bu dövrdə ölkədə müşahidə olunan siyasi qeyri-sabitlik, iqtisadi tənəzzül və institusional zəiflik dövlət modelinin yenidən formalaşdırılmasını zəruri etmişdir [3]. Məhz bu baxımdan təqdim olunan tədqiqat mövzusu yüksək aktuallıq kəsb edir.

Problemin qoyuluşu ondan ibarətdir ki, müasir Azərbaycan dövlət modelinin formalaşmasında Heydər Əliyev irsinin rolu sistemli şəkildə təhlil edilməli və onun əsas istiqamətləri elmi baxımdan əsaslandırılmalıdır.

Tədqiqatın məqsədi Heydər Əliyev tərəfindən müəyyənləşdirilmiş dövlətçilik modelinin əsas komponentlərini araşdırmaq və onların müasir dövrdə əhəmiyyətini müəyyən etməkdir.

Tədqiqatın vəzifələri:

- siyasi sabitliyin təmin olunması mexanizmlərini təhlil etmək
- iqtisadi inkişaf strategiyasının əsas istiqamətlərini araşdırmaq
- humanitar siyasətin rolunu qiymətləndirmək
- xarici siyasət kursunun xüsusiyyətlərini müəyyənləşdirmək

Belə mürəkkəb tarixi-siyasi konfigurasiyada Heydər Əliyev tərəfindən həyata keçirilən strateji kurs yalnız situativ idarəetmə tədbirləri ilə kifayətlənməyərək, dövlətçiliyin fundamental əsaslarının sistemli şəkildə rekonstruksiyasına yönəlmişdir [1]. Onun siyasi liderliyi çərçivəsində milli dövlət quruculuğu prosesi normativ-hüquqi bazanın institusionalaşdırılması, idarəetmə mexanizmlərinin rasionallaşdırılması və siyasi sabitliyin struktur əsaslarının formalaşdırılması ilə müşayiət olunmuşdur [2].

Eyni zamanda, Heydər Əliyevin müəyyənləşdirdiyi inkişaf paradigması qısamüddətli stabilləşdirmə tədbirlərindən kənara çıxaraq, uzunmüddətli strateji planlaşdırma prinsiplərinə əsaslanan kompleks dövlət modeli kimi təzahür etmişdir. Bu model siyasi sabitlik, iqtisadi diversifikasiya, enerji strategiyasının optimallaşdırılması, humanitar siyasətin institusional əsaslarının gücləndirilməsi və beynəlxalq münasibətlər sistemində balanslaşdırılmış integrasiya kimi çoxölçülü komponentləri özündə ehtiva edir. Sözügedən yanaşma müasir Azərbaycan dövlətinin dayanıqlı inkişaf trayektoriyasının formalaşmasında konseptual çərçivə rolunu oynayır.

Beləliklə, Heydər Əliyev irsi yalnız konkret tarixi mərhələnin siyasi təcrübəsi kimi deyil, həm də dövlətçilik nəzəriyyəsi baxımından universal əhəmiyyət kəsb edən strateji doktrina kimi qiymətləndirilə bilər. Bu kontekstdə onun formalaşdırdığı dövlət modeli həm nəzəri-metodoloji, həm də tətbiqi aspektlərdən müasir elmi diskurs üçün aqtyallığını qoruyur və kompleks tədqiqata ehtiyac yaradan mühüm istiqamətlərdən biri kimi çıxış edir.

Heydər Əliyevin əsas xidmətlərindən biri ölkədə siyasi sabitliyin təmin olunması olmuşdur. 1990-cı illərin əvvəllərində mövcud olan xaos və idarəetmə böhranı onun hakimiyyətə qayıdışı ilə aradan qaldırılmışdır.

Bu dövrdə:

- dövlət idarəetmə sistemi yenidən qurulmuş,
- hüquqi dövlət prinsipləri formalaşdırılmış [4],
- milli təhlükəsizlik mexanizmləri gücləndirilmişdir.

Siyasi sabitlik sonrakı iqtisadi və sosial inkişaf üçün əsas baza rolunu oynamışdır [2]. Bu proses çərçivəsində dövlət institutlarının funksional səmərəliliyinin artırılması və idarəetmədə institusional davamlılığın təmin olunması prioritet istiqamətlərdən birinə çevrilmişdir [3]. Heydər Əliyev tərəfindən həyata keçirilən islahatlar nəticəsində hakimiyyət bölgüsü prinsipi daha aydın şəkildə formalaşdırılmış, qanunvericilik, icra və məhkəmə hakimiyyəti arasında qarşılıqlı fəaliyyət mexanizmləri təkmilləşdirilmişdir.

Eyni zamanda, dövlətin hüquqi əsaslarının möhkəmləndirilməsi məqsədilə normativ-hüquqi baza sistemləşdirilmiş, vətəndaş cəmiyyətinin formalaşması üçün ilkin institusional şərait yaradılmışdır. Bu yanaşma yalnız siyasi sabitliyin qorunmasına deyil, həm də dövlət idarəçiliyində legitimlik və effektivlik göstəricilərinin yüksəldilməsinə xidmət etmişdir.

Müasir Azərbaycan dövlət modelinin mühüm istiqamətlərindən biri iqtisadi inkişaf strategiyasıdır [5]. Heydər Əliyev tərəfindən həyata keçirilən neft strategiyası ölkənin iqtisadi potensialını köklü şəkildə dəyişmişdir. “Əsrin müqaviləsi”nin imzalanması ilə:

- xarici investisiyalar cəlb olunmuş,
- enerji resurslarının beynəlxalq bazara çıxışı təmin edilmiş,
- iqtisadi sabitlik güclənmişdir [5].

Bu siyasət Azərbaycanın regional və global iqtisadi sistemdə mövqeyini möhkəmləndirmişdir.

Eyni zamanda, həyata keçirilən iqtisadi inkişaf strategiyası yalnız enerji sektorunun inkişafı ilə məhdudlaşmamış, iqtisadiyyatın struktur baxımından şaxələndirilməsini və davamlı inkişafın təmin olunmasını hədəfləmişdir. Bu çərçivədə bazar iqtisadiyyatına keçidin sürətləndirilməsi, sahibkarlıq mühitinin yaxşılaşdırılması, özəl sektorun inkişafına dəstək verilməsi və maliyyə institutlarının formalaşdırılması istiqamətində mühüm addımlar atılmışdır. Dövlət tərəfindən həyata keçirilən məqsədyönlü iqtisadi siyasət nəticəsində makroiqtisadi sabitlik təmin olunmuş, inflyasiya səviyyəsi nəzarət altına alınmış və milli iqtisadiyyatın dayanıqlılığı artırılmışdır.

Bununla yanaşı, enerji gəlirlərinin səmərəli idarə olunması və onların uzunmüddətli inkişaf məqsədlərinə yönəldilməsi iqtisadi strategiyanın əsas prioritetlərindən biri olmuşdur. İnfrastruktur layihələrinin həyata keçirilməsi, nəqliyyat və kommunikasiya sistemlərinin modernləşdirilməsi, regionların sosial-iqtisadi inkişafına yönəlmiş proqramların icrası ölkənin ümumi iqtisadi potensialını əhəmiyyətli dərəcədə genişləndirmişdir. Bu yanaşma nəticəsində Azərbaycan yalnız enerji ixrac edən ölkə kimi deyil, həm də regional iqtisadi əməkdaşlıqda fəa

Heydər Əliyev irsinin mühüm istiqamətlərindən biri də humanitar siyasətdir [3]. Bu siyasət:

- milli-mənəvi dəyərlərin qorunmasını,
- təhsilin inkişafını,
- mədəniyyətin və dilin təbliğini əhatə edir.

Azərbaycan dilinin dövlət dili kimi möhkəmləndirilməsi, mədəni irsin qorunması və gənclərin milli ruhda tərbiyəsi bu istiqamətdə atılan əsas addımlardır.

Bu çərçivədə Heydər Əliyev tərəfindən həyata keçirilən humanitar siyasət yalnız milli kimliyin qorunmasına deyil, eyni zamanda onun müasir şəraitdə inkişaf etdirilməsinə yönəlmişdir. Təhsil sistemində aparılan islahatlar nəticəsində milli və ümumbəşəri dəyərlərin vahdətini təmin olunmuş, elmin və təhsilin keyfiyyətinin yüksəldilməsi prioritet istiqamətə çevrilmişdir. Bununla yanaşı, mədəniyyət sahəsində həyata keçirilən məqsədyönlü tədbirlər milli irsin qorunması və beynəlxalq səviyyədə təbliğini stimullaşdırmışdır.

Eyni zamanda, kütləvi informasiya vasitələri və ictimai institutlar vasitəsilə milli-mənəvi dəyərlərin təbliği gücləndirilmiş, cəmiyyətdə milli özünüdərk və vətənpərvərlik hissinin formalaşdırılmasına xüsusi diqqət yetirilmişdir. Bu siyasət nəticəsində humanitar sahə dövlət

siyasətinin ayrılmaz tərkib hissəsinə çevrilmiş, milli identikliyin qorunması ilə yanaşı, Azərbaycanın qlobal mədəni məkanla integrasiyası təmin olunmuşdur.

Heydər Əliyev tərəfindən həyata keçirilən balanslaşdırılmış xarici siyasət Azərbaycanın beynəlxalq mövqeyini gücləndirmişdir [2]. Bu siyasətin əsas xüsusiyyətləri:

- çoxşaxəli diplomatik əlaqələrin qurulması,
- milli maraqlara əsaslanan qərarların qəbul edilməsi,
- regional sabitliyə töhfə verilməsi olmuşdur.

Azərbaycan beynəlxalq təşkilatlarda fəal iştirak etməyə başlamış, etibarlı tərəfdaş kimi tanınmış və eləcə də siyasi və iqtisadi tərəfdaşlıq mexanizmlərini daha da dərinləşdirmişdir. Eyni zamanda, həyata keçirilən xarici siyasət kursu qlobal və regional güclər arasında tarazlığın qorunmasına yönəlmişdir.

Bununla yanaşı, Heydər Əliyev tərəfindən müəyyənləşdirilmiş xarici siyasət strategiyası milli maraqların qorunması ilə yanaşı, beynəlxalq hüquq normalarına hörmət prinsipinə əsaslanmışdır. Regional təhlükəsizlik məsələlərində fəal mövqe tutan Azərbaycan sülh və əməkdaşlıq təşəbbüslərində iştirak edərək beynəlxalq münasibətlər sistemində konstruktiv aktor kimi çıxış etmişdir. Bu siyasət nəticəsində ölkə yalnız regional deyil, həm də qlobal səviyyədə strateji əhəmiyyətə malik tərəfdaş kimi öz mövqeyini möhkəmləndirmişdir.

Material və metodlar.

Tədqiqat zamanı əsasən elmi-nəzəri və müqayisəli təhlil metodlarından istifadə olunmuşdur. Məqalədə Azərbaycan dövlətçilik siyasətinə dair elmi ədəbiyyatlar, rəsmi sənədlər və normativ-hüquqi aktlar araşdırılmışdır.

Metodoloji baza aşağıdakılardan ibarətdir:

- sistemli yanaşma (dövlət modelinin kompleks təhlili üçün)
- tarixi metod (dövlət quruculuğu mərhələlərinin öyrənilməsi üçün)
- müqayisəli analiz (digər dövlət modelləri ilə paralellərin aparılması üçün)

Bu metodlar vasitəsilə tədqiqatın obyektivliyi və elmi əsaslılığı təmin edilmişdir.

Nəticələr.

Aparılan tədqiqat nəticəsində müəyyən olunmuşdur ki:

- siyasi sabitliyin təmin edilməsi dövlət quruculuğunun əsas şərti olmuşdur
- neft strategiyası və “Əsrin müqaviləsi” iqtisadi inkişafın əsasını təşkil etmişdir
- humanitar siyasət milli-mənəvi dəyərlərin qorunmasına mühüm təsir göstərmişdir
- balanslaşdırılmış xarici siyasət Azərbaycanın beynəlxalq mövqeyini gücləndirmişdir

Bu nəticələr göstərir ki, Heydər Əliyev tərəfindən formalaşdırılmış dövlət modeli kompleks və çoxşaxəli inkişaf konsepsiyasına əsaslanır.

Müzakirə.

Əldə olunan nəticələrin təhlili göstərir ki, Heydər Əliyev dövlətçilik modeli yalnız milli kontekstdə deyil, beynəlxalq səviyyədə də tətbiq oluna bilən strateji yanaşma kimi çıxış edir. Digər tədqiqatlarla müqayisədə bu modelin əsas üstünlüyü onun kompleks xarakter daşımasıdır. Yəni burada siyasi sabitlik, iqtisadi inkişaf, humanitar siyasət və xarici əlaqələr bir-birini tamamlayan sistem kimi fəaliyyət göstərir. Elmi baxımdan bu yanaşma dövlətçilik nəzəriyyəsində “integrativ model” kimi qiymətləndirilə bilər. Bu modeldə dövlətin davamlı inkişafı yalnız bir sahə ilə deyil, bütün sahələrin paralel inkişafı ilə təmin olunur.

Yekun nəticə

Aparılan tədqiqat ümumiləşdirərək göstərir ki, Heydər Əliyev irsi müasir Azərbaycan dövlət modelinin formalaşmasında fundamental rol oynamışdır. Digər tədqiqatlarla müqayisədə bu modelin əsas üstünlüyü onun kompleks xarakter daşımasıdır. Yəni burada siyasi sabitlik, iqtisadi inkişaf, humanitar siyasət və xarici əlaqələr bir-birini tamamlayan sistem kimi fəaliyyət göstərir. Elmi baxımdan bu yanaşma dövlətçilik nəzəriyyəsində “integrativ model” kimi qiymətləndirilə bilər. Bu modeldə dövlətin davamlı inkişafı yalnız bir sahə ilə deyil, bütün sahələrin paralel inkişafı

ilə təmin olunur. Təhlil olunan istiqamətlər əsasında müəyyən olunur ki, siyasi sabitliyin təmin edilməsi və dövlət institutlarının möhkəmləndirilməsi milli dövlətçiliyin davamlılığı üçün zəruri institusional baza yaratmışdır. Eyni zamanda, iqtisadi inkişaf strategiyası və xüsusilə enerji siyasətinin düzgün müəyyənləşdirilməsi Azərbaycanın global iqtisadi sistemdə mövqeyinin güclənməsinə, makroiqtisadi sabitliyin təmin olunmasına və uzunmüddətli inkişaf imkanlarının genişlənməsinə şərait yaratmışdır. Humanitar siyasət sahəsində həyata keçirilən tədbirlər isə milli-mənəvi dəyərlərin qorunması, ictimai şüurun formalaşdırılması və milli identikliyin möhkəmləndirilməsi baxımından mühüm əhəmiyyət kəsb etmişdir.

Beləliklə, Heydər Əliyev dövlətçilik konsepsiyası yalnız tarixi əhəmiyyət daşıyır, həm də müasir və gələcək inkişaf üçün universal strateji baza kimi qiymətləndirilə bilər. Onun formalaşdırdığı dövlət modeli nəzəri-metodoloji baxımdan müasir dövlətçilik elmi üçün əhəmiyyətli tədqiqat predmeti olmaqla yanaşı, praktik idarəetmə baxımından da effektivliyini qoruyub saxlayan dinamik inkişaf platforması kimi çıxış edir.

Elmi əhəmiyyəti:

- dövlətçilik nəzəriyyəsinin inkişafına töhfə verir
- milli inkişaf modelinin konseptual əsaslarını izah edir

Praktik əhəmiyyəti:

- dövlət idarəçiliyində effektiv model kimi istifadə oluna bilər
- gələcək inkişaf strategiyalarının hazırlanmasına əsas yaradır

Təvsiyələr:

- dövlət siyasətində kompleks yanaşmanın qorunması
- iqtisadiyyatın daha da şaxələndirilməsi
- humanitar sahədə milli dəyərlərin gücləndirilməsi
- beynəlxalq münasibətlərdə balanslı siyasətin davam etdirilməsi

Beləliklə, təqdim olunan təvsiyələrin həyata keçirilməsi müasir Azərbaycan dövlət modelinin davamlılığını təmin etməklə yanaşı, ölkənin gələcək inkişaf perspektivlərinin daha da möhkəmlənməsinə xidmət edəcəkdir.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Əliyev, H. (1997). Müstəqilliyimiz əbədidir. Bakı.
2. Həsənov, A. (2014). Azərbaycanın dövlətçilik siyasəti. Bakı.
3. Mehdiyev, R. (2008). Milli ideya və dövlətçilik. Bakı.
4. Azərbaycan Respublikasının Konstitusiyası. (1995).
5. Qarayev, Z. (2016). Müasir Azərbaycan iqtisadiyyatı. Bakı.

TƏHSİL PROBLEMLƏRİNƏ QARŞI İNQILAB

Sevinc Vilayət qızı Zeynalova

baş müəllim

zeynal.sevinc@mail.ru

Gəncə Dövlət Universiteti

Xülasə

Məqalədə əsasən təhsil alan və təhsil verən şəxslər haqqında arxivləşdirilən sənədlərin toplanması, nisbətin hesablanması, yaxşı/ pis və «yaxşı»nın artması üçün individual motivasiyanın tətbiqi (maarifləndirici broşurlar) nəzərdə tutulur.

Açar sözlər: inqilab, yaxşılıq, qayğı, birlik, əməllər, qiymətlər, nəticələr.

«Mən fəxr edirəm ki, mən Azərbaycanlıyam !»

H.Ə.Əliyev

Bu sözləri hər zaman və hər yerdə deyə bilmək üçün bəs biz nə etməliyik? Mükəmməl olmağa geyrət göstərməliyik. Lakin bu işin başlanğıcıdır. Əslində bizim ölkəmiz ərazi baxımından kiçik, xalqımız sayca az olsa da dünya çapında nəəliyyətinə görə hər dövlətə və xalqa nümunə ola bilər. Qarşımıza belə bir məqsəd qoysaq buna nail olma yollarını da tapa bilərik. Əminəm, çünki dünyada ən mütəffəkkir alimlər, elmlər və məktəblər məhz şərqdə yaranmış və hətta qərbi də öyrətməyə müvəffəq olmuşdur. Məsələn, Biruni, Nəsrəddin Tusi, İbni Sina, Nizami Gəncəvi, Məhəmməd Əl Harazmi son zamanlar hər kəsin həyatına daxil olan sünni intellektin ərsəyə gətirilməsinin əsası olan alqoritmin, cəbr və həndəsənin banisidir.

Millətin mükəmməlliyi mükəmməl təhsildən keçər. Mükəmməl təhsil güclü dövlətdə ola bilər. Dövlətin gücü insanların mənaəviyyatı (iradəsi) ilə ölçülür. İradəli və mənaəviyyatlı insan düzgün, güclü, əsaslı təhsilin nəticəsidir. İnsan diqqəti hər şeydən çox qiymətləndirir. Diqqət həm də qayğı göstərməkdir. Bir insanın məsələn ölkə başçısının bunu şəxsən etməsi çətin olduğu üçün, ona kömək etmək hər bir anlayışlı vətəndaşın borcudur.

Qapını döyərək biz təhsil işçisiyik təhsillə bağlı probleminizi öyrənmək və həll etmək üçün göndərilmişik, dedikdə hər kəs o dövlətin qayğıkeşliyindən, verdiyi dəyərdən qürur duyar və ən çətin anında belə bu münasibəti unutmaz. Özümü misal gətirə bilərəm. Mənə böyümək, oxumaq, yaşamaq, çalışmaq üçün göstərilən qayğı, təmənnaşız sevgi və diqqət mənə daha əzimlə işləməyə, yaşamağa həvəsləndirir, Vətənimə, ailəmə, xalqıma qarşı məsuliyyətli və qayğıkeş olmağa sövq edir.

Tədris olunan «İnsan və cəmiyyət» fənninin nəticəsi kifayət qədər olmadığı üçün gənclər (13-30) yaş arası daha çox mənaəvi sarsıntı keçirməkdədilər. (cinayət statistikasına əsasən) Hər günkü verilişlər və xəbər proqramlarında görüldüyü kimi digər ölkələrlə eyni zəmində cəmiyyətin problemləri bitmir. Əksinə nə qədər çox bu barədə danışılırsa o qədər problem müxtəlifliyi artır. Bütün dünyaya yayımlanan bu xəbərlərdə mənaəviyyatca aşağı səviyyəli gənclərin, yaşlıların əməlləri, Azərbaycan üçün canından keçən namuslu, şərəfli tariximiz olan insanların adlarına kölgə salmırmı? Ataların misalıdır «bir səbət meyvənin içində bir çürük meyvə varsa bütün meyvələri çürüdəcəkdir.»

Yalnız təhsilin səmərəli işi nəticəsində verilişlər ancaq yaxşı işlər barədə ola bilər. Ümumi işi belə təsvir etmək olar. Əməllər və nəticələr strategiyasının xüsusi üsullarına görə daha yaxşı olmaq uğrunda rəqabət gedəcək. (hər sahədə) İşlənmiş xüsusi plan üzrə nəticə statistika ilə təsdiqlənəcək.

Təhsildəki problemlərə qarşı inqilab təhsilin bəzi qanun və qaydalarında dəyişikliklər etmək prinsipinə görə nəzərdə tutulub. Təhsil proqramı üç hissədən ibarətdir: Fənlərin öyrədilməsi (elmi potensial), peşənin öyrədilməsi (praktik potensial), ***öyrədilənlərin xeyirliliyə istiqamətləndirilməsi (mənaəvi potensial)***. Təhsildə inqilab üçüncü ən vacib hissənin inkişaf etməsi üçün bütün xalqı bu yolda səfərbər etmək məqsədi daşıyır.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Şagirdlərin yaradıcı təfəkkür və tədqiqatçılıq qabiliyyətinin inkişaf etdirilməsi. – 2017.
2. Veysova Z. Fəal (interaktiv) təlim texnologiyası: psixoloji mexanizmləri və quruluşu. – 2018.
3. Makhammatova S. Kh. Actual problems of teaching modern chemistry. – “Economy and Society” jurnalı, №3, 2019.

ФЕНОМЕН ГЕЙДАРА АЛИЕВА: АЗЕРБАЙДЖАНСКАЯ КУЛЬТУРА КАК СОСТАВНАЯ ЧАСТЬ ГОСУДАРСТВЕННОЙ ПОЛИТИКИ (1993–2003)

Джамиля Джафар гызы Мамедова
Старший научный сотрудник

jamila_mj69@mail.ru

Институт Истории и Этнологии НАНА

Аннотация

В статье анализируются основные направления культурной политики в Азербайджане в период руководства Гейдара Алиева в 1993–2003 гг. Исследуются меры, реализованные государством в области сохранения культурного наследия, развития культурной инфраструктуры, укрепления национальной идентичности и расширения международных культурных связей. Отмечается, что культура, выступая одним из стратегических направлений государственной политики, сыграла важную роль в функционировании и качественном развитии гуманитарной модели азербайджанской государственности.

Ключевые слова: культурная политика, государственность, национальная идентичность, культурное наследие, Азербайджан

Введение

1993–2003 годы характеризуются как один из основных этапов государственного строительства в истории Азербайджанской Республики. В этот период наряду с обеспечением политической стабильности сохранение и развитие национально-духовных ценностей превратилось в одно из приоритетных направлений государственной политики.

Гейдар Алиев оценивал культуру как основную опору национальной идентичности и идеологический фундамент государственности. По его мнению, устойчивое развитие независимого государства определяется не только экономическими и политическими факторами, но и культурным и духовным потенциалом.

Обзор литературы

В проведённых исследованиях, посвящённых концепции государственности Гейдара Алиева, вопросам культуры уделено широкое внимание. Однако системный анализ культурной политики как составной части государственной модели требует специального научного подхода.

Материалы и методы

Исследование проведено на основе историко-аналитического метода, сравнительного анализа и изучения нормативно-правовых документов.

С первых дней своего руководства Гейдар Алиев определил культуру как один из основных приоритетов государственной идеологии. Согласно его пониманию, устойчивость и независимость государства были невозможны без духовного возрождения народа. На основе этой концепции были разработаны основные направления культурной политики, охватывающие такие сферы, как сохранение национального наследия, развитие искусства, укрепление инфраструктуры и поддержка творческого интеллектуального потенциала.

В целях восстановления культурных институтов, реорганизации деятельности театров, музеев и библиотек, а также укрепления материально-технической базы культурных учреждений были приняты важные государственные решения и программы. Государство начало активно поддерживать творческие союзы, коллективы, деятелей искусства и представителей культуры, что создало условия для возрождения творческой жизни после сложных испытаний переходного периода.

Для понимания масштаба внимания, которое Гейдар Алиев уделял развитию азербайджанской культуры, необходимо обратить внимание на законы и указы, принятые в этой сфере в годы его руководства.

В 1993–2003 гг. в Азербайджане было принято 17 законов и указов, связанных с культурой, каждый из которых был подписан Гейдаром Алиевым.

Среди них особо следует отметить:

- Закон «О культуре» (1998 г.),
- Закон «Об авторском праве и смежных правах» (1996 г.),
- Закон «Об охране исторических и культурных памятников» (1998 г.),
- Закон «О кинематографии» (1998 г.),
- Закон «О библиотечном деле» (1998 г.),
- Закон «О музейном деле» (2000 г.),
- Закон «О полиграфической и издательской деятельности» (2000 г.),
- Закон «О правовой охране образцов азербайджанского фольклора» (2003 г.) и другие документы.[10]

Принятые законы сыграли важную роль в формировании новой культурной политики, укреплении материально-технической базы культурной сферы, воспитании и просвещении молодого поколения в духе культурных ценностей, сохранении культурного потенциала и наследия Азербайджана, а также в развитии системы творчества. Эти законы обеспечили разнообразие культурной жизни общества, создали условия для развития всех видов искусства — включая изобразительное искусство — не только в Баку, но и во всех регионах страны. Одновременно они способствовали продвижению азербайджанской культуры за рубежом, установлению международных связей между деятелями искусства, формированию национально-культурного воспитания, основанного на высоких духовных и этических ценностях, созданию новых культурных центров по всей стране, а также сохранению и восстановлению существующих культурных объектов.[10]

Принятый в 1998 году Закон Азербайджанской Республики «О культуре» определяет основные принципы государственной политики, права и свободы граждан, а также обеспечивает сохранение и развитие национальной культуры.[10]

В этот период были реализованы масштабные программы по восстановлению исторических и архитектурных памятников, реконструкции религиозных и культурных центров, открытию новых музеев и выставочных залов. Гейдар Алиев придавал особое значение сохранению нематериального культурного наследия — устного народного творчества, мугама, народных ремёсел и традиционных профессий.

Гейдар Алиев уделял особое внимание сохранению историко-культурного наследия, рассматривая его как один из ключевых компонентов национального самосознания. Под его руководством активизировались работы по восстановлению исторических и архитектурных памятников, созданию новых музеев и культурных центров, возрождению традиций народного творчества.

Именно в этот период началась реализация крупных проектов по охране историко-архитектурных памятников, в результате чего Ичери-шехер, Девичья башня и дворец Ширваншахов были включены в Список всемирного культурного наследия ЮНЕСКО.

Были проведены масштабные реставрационные работы во Дворце Ширваншахов в Баку, в мавзолеях Момине хатун и Карабаглар в Нахчыване, а также в ханском дворце в Шеки. В 2002 году Азербайджан стал членом Международного центра по изучению и реставрации культурных ценностей, что усилило международное сотрудничество страны в области охраны культурного наследия.

Несмотря на это, в данный период существовали и проблемы, связанные с нарушением архитектурной целостности исторического центра Баку. Интенсивное строительство на территории «города-музея» наносило ущерб его первоначальному облику. В 2003 году Ичери-шехер был включён в список объектов, находящихся под угрозой. В ответ на сложившуюся ситуацию 17 февраля 2003 года Гейдар Алиев подписал распоряжение «О мерах по охране и восстановлению историко-архитектурного заповедника

Ичери-шехер в городе Баку». Документ предусматривал приостановление всех строительных работ на территории заповедника, за исключением реставрационных, до утверждения долгосрочной программы его охраны, консервации и восстановления Исполнительной властью города Баку.[10]

Под руководством Гейдара Алиева в Азербайджане начался широкомасштабный процесс восстановления религиозных объектов. Были восстановлены бакинские мечети, реконструированы христианские церкви, синагоги, а также религиозные объекты, связанные с удинскими и албанскими христианскими традициями.

По его указанию в 1993–2003 гг. были проведены ремонтно-реставрационные работы примерно в двухстах мечетях, шестнадцать религиозных объектов были полностью заново построены. Одним из наиболее важных проектов стало восстановление комплекса мечети Биби-Хейбат; её строительство было начато в 1998 году за счёт государственных средств, а в июле 1999 года состоялась церемония открытия при личном участии Гейдара Алиева. [5]

В тот же период были проведены масштабные ремонтно-реставрационные работы в мечети Тезепир, Джума-мечети, мечети Мухаммеда в Ичери-шехер, а также в мечети Адждар-бей и Джума-мечети в Шеки. Все эти мероприятия осуществлялись на основании распоряжений и поручений Президента Азербайджанской Республики Гейдара Алиева. По его инициативе были проведены реставрационные работы и в мавзолее Имамзаде в Гяндже, который сегодня имеет статус памятника государственного значения.

24 марта 2003 года в Баку состоялась церемония открытия заново отстроенного здания Кафедрального собора Святых Жен-Мироносиц Русской Православной Церкви. В мероприятии принял участие Президент Азербайджана Гейдар Алиев.[6]

В 1997 году в Азербайджане была восстановлена синагога горских евреев. В бакинской синагоге горских евреев были проведены масштабные ремонтные работы, построен второй этаж и создано помещение для проведения религиозных обрядов. В городе Огуз была открыта синагога, а в селе Привольное — молитвенный дом. 11 октября 2001 года в Красной Слободе были проведены мероприятия, посвящённые восстановлению двухэтажной шестикупольной синагоги, на которые прибыли гости из различных стран мира.[13]

По инициативе Гейдара Алиева было построено более 1000 мечетей, открыты десятки новых православных, католических, протестантских, иудейских и других религиозных центров.

В культурной политике Азербайджанского государства важное место занимала организация деятельности культурно-просветительных учреждений. В период президентства Гейдара Алиева их число по стране значительно возросло, а деятельность существенно активизировалась.

По состоянию на 1 января 2001 года в подчинении различных ведомств и министерств Азербайджана функционировало около 10 тысяч библиотек, из которых 4313 входили в систему Министерства культуры.[1] Крупнейшими библиотеками республики являлись Азербайджанская государственная библиотека имени М. Ф. Ахундова, научные библиотеки Национальной академии наук и библиотека Бакинского государственного университета. В этих библиотеках было зарегистрировано 2 804 070 посещений читателей.[1]

В системе публичных библиотек Министерства культуры действовали 4 библиотеки республиканского значения и 74 центральные городские и районные библиотеки. В 2003 году фонд библиотек, входящих в систему Министерства культуры, составлял 35,9 млн экземпляров книг.[2]

В 1993–2003 гг. в Азербайджане функционировали 36 театров и филармоний. В рамках культурной структуры независимой Азербайджанской Республики действовали 28 театров, 12 концертных учреждений, 1 цирк, 1 выставочный зал, 3966 библиотек, 2703 клуба,

169 государственных музеев, 33 художественные галереи и выставочных зала, 21 государственный заповедник, 60 парков культуры и отдыха, 1 зоопарк, 4 центра отдыха, 7 киностудий, 1 Государственный кинофонд, 4 высших учебных заведения, 2 колледжа и 1 хореографическое училище.[10]

В сети публичных библиотек Министерства культуры функционировали 4 библиотеки республиканского значения и 74 центральные городские и районные библиотеки. В 2003 году фонд библиотек системы Министерства культуры составлял 35,9 млн экземпляров книг.

К основным компонентам культурной инфраструктуры Азербайджана относились отделы культуры, театральные-концертные учреждения, библиотеки, музеи, художественные галереи, образовательные учреждения и другие объекты, обеспечивающие развитие культурной жизни страны. Центральное место в системе культурного строительства занимали театральные-концертные организации — Азербайджанский театр оперы и балета, драматические театры, Театр музыкальной комедии, Театр юного зрителя, Кукольный театр, а также театры пантомимы и мугама.[10]

В 1993–2003 гг. в Азербайджане функционировали 36 театров и филармоний. Общая структура культурной системы независимой Азербайджанской Республики включала деятельность 28 театров, 12 концертных учреждений, 1 цирка, 1 выставочного зала, 3966 библиотек, 2703 клубов, 169 государственных музеев, 33 художественных галерей и выставочных залов, 21 государственного заповедника, 60 парков культуры и отдыха, 1 зоопарка, 4 центров отдыха, 7 киностудий, 1 Государственного кинофонда, 4 высших учебных заведений, 2 колледжей и 1 хореографического училища.[2]

В систему управления культурой входили:

- Постоянная комиссия Милли Меджлиса (парламента Азербайджана) по вопросам культуры и отдел социального законодательства,
- Отдел гуманитарной политики Аппарата Президента,
- Отдел науки, культуры, народного образования и социальных вопросов Кабинета Министров,
- Министерство культуры и туризма,
- городские управления культуры и районные отделы культуры.

Постоянная комиссия Милли Меджлиса по вопросам культуры и отдел социального законодательства обеспечивали правовые основы государственной культурной политики. Отдел гуманитарной политики Аппарата Президента разрабатывал стратегию и тактику культурного строительства. Отдел науки, культуры, народного образования и социальных вопросов Кабинета Министров обеспечивал координацию и реализацию государственных социальных программ.

Министерство культуры и туризма формировало государственный бюджет в сфере культуры, выполняло функцию центра, объединяющего все вышеперечисленные направления, осуществляло непосредственное руководство государственной культурной политикой, а также обеспечивало её практическую реализацию и координацию. Министерство возглавлял Министр культуры и туризма Азербайджанской Республики.[1]

В крупнейших городах республики — Баку, Гяндже, Сумгаите — функционировали четыре управления культуры. В 7 городах и 61 районе республики действовали отделы культуры.[1]

Период независимости вошёл в историю азербайджанского народа как этап коренных изменений в культурной жизни общества. Превращение столицы Азербайджанской Республики — города Баку — в короткие сроки в мировую нефтяную столицу существенно изменило не только его экономический, но и культурный облик. Взаимное развитие и влияние экономики и искусства особенно наглядно проявились на примере столицы.

Укрепление культурной базы, расширение связей между национальными культурами и их взаимное обогащение способствовали усилению роли демократических тенденций и традиций в глобальных культурных процессах.

Как и в других сферах социально-экономической жизни, в области культурного строительства особое значение придавалось работе с кадрами.

Подготовкой специалистов в сфере культуры в Азербайджанской Республике занимались четыре высших учебных заведения и два колледжа — Бакинская музыкальная академия, Азербайджанская национальная консерватория, Азербайджанский государственный университет культуры и искусств, Азербайджанская государственная академия художеств, а также художественные и музыкальные колледжи. Азербайджанская государственная академия художеств созданная в 2001 году указом Гейдара Алиева.

Подбор и расстановка кадров, в целом работа с кадрами, усиление трудовой дисциплины и повышение эффективности деятельности в центральном аппарате, структурных подразделениях, учреждениях и организациях постоянно находились в центре внимания.

В деятельности культурных структур строго применялись «Правила ведения работы с предложениями, заявлениями и жалобами граждан» (утверждённые Указом Президента Азербайджанской Республики №52 от 29 декабря 1998 года) и «Инструкция по ведению дел в органах государственной власти, учреждениях и организациях» (утверждённая Указом №935 от 27 сентября 2003 года).

В 2003 году в Азербайджанской Республике функционировало 146 музеев, из которых 138 находились в подчинении Министерства культуры, действовало 3 275 клубных учреждений [1]

Наряду с 146 музеями в 2003 году в Азербайджане функционировали 30 художественных галерей. Как отмечалось, из 146 музеев 138 (включая 21 филиал) находились в подчинении Министерства культуры, 4 — Национальной академии наук, остальные — в ведении других министерств и ведомств. В данный список не входят 15 заповедников-музеев, находящихся в подчинении Министерства культуры. Один из них — Государственный историко-художественный заповедник-музей Гобустан — фактически является музеем под открытым небом.

Музеи подразделялись по профилям: исторические и краеведческие, литературные, художественные, научно-технические, мемориальные и музеи естественной истории[1]. Общий фонд всех музеев составлял 1 150 936 экспонатов.

В годы руководства Гейдара Алиева культура и искусство получили новый импульс развития. Государственная поддержка охватывала сферы театра, музыки, изобразительного искусства, кино, литературы, а также образования в области культуры.

Гейдар Алиев всегда подчёркивал роль интеллектуальной элиты как духовного авангарда нации. Он регулярно проводил встречи с представителями творческой общественности, обсуждал актуальные проблемы и пути их решения. В этот период были возрождены фестивали, премьеры, художественные выставки, начала развиваться национальная кинематография, в которой отражались новые темы независимого государства.

Особое внимание уделялось воспитанию молодых талантов, развитию художественного образования и созданию условий для реализации творческого потенциала молодёжи.

Вернувшись к власти, Гейдар Алиев предпринял серьёзные усилия для преодоления кризиса в киноискусстве. Благодаря субсидиям, выделенным творческим коллективам, в 1998–2000 гг. по государственному заказу было снято четыре полнометражных художественных фильма. В Баку проводились международные кинофестивали высокого уровня, а азербайджанские фильмы начали демонстрироваться на международных

фестивалях. 18 декабря 2000 года общенациональный лидер Гейдар Алиев подписал распоряжение о праздновании 2 августа как Дня национального кино.[10]

В период независимости сохранение и развитие азербайджанского языка стало одним из основных направлений культурной политики Гейдара Алиева. Общенациональный лидер подчёркивал, что язык является не только средством общения, но и носителем национальной идентичности народа, исторической памяти и традиций государственности. По его мнению, развитие азербайджанского языка является одним из ключевых факторов будущей стратегии независимого государства, укрепления национальной культуры и сохранения духовных ценностей народа.

В результате усилий Гейдара Алиева в Конституции 1995 года азербайджанский язык был закреплён как государственный язык, что создало правовую основу национально-культурной политики. В 2001 году Президент Гейдар Алиев подписал указ «О совершенствовании применения государственного языка», расширив сферу использования азербайджанского языка и обеспечив соблюдение литературных норм в государственных учреждениях.

В 2001 году было подписано распоряжение о создании Государственной комиссии по государственному языку Азербайджанской Республики, основной задачей которой стало обеспечение сохранения норм государственного языка, стандартизация терминологии и развитие языка в общественной и научной сферах. В том же году, 9 августа, был принят указ «Об учреждении Дня азербайджанского алфавита и азербайджанского языка». [14]

Гейдар Алиев систематизировал использование азербайджанского языка в государственных органах, образовательных и культурных учреждениях, обеспечив его формирование как официально-политического стиля. Его выступления, официальные речи, стиль на дипломатических и общественных мероприятиях стали образцом использования азербайджанского языка на высоком уровне. Исследователи отмечают, что Гейдар Алиев, создав правовые, институциональные и идеологические основы «развития азербайджанского языка как официального языка независимого государства», превратил его в неотъемлемую часть системы управления и культурной политики.

Все эти меры свидетельствовали о том, что для Гейдара Алиева азербайджанский язык играл решающую роль в сохранении национальной культуры, исторического наследия и духовных ценностей, а также в их передаче будущим поколениям. Шаги, предпринятые в 1993–2003 гг., отражали подход к развитию языка не только как к техническому вопросу, но и как к элементу культурной стратегии, государственности и политики национальной идентичности.[2]

В 1993–2003 гг. одним из основных направлений культурной политики стало восстановление национальной культуры и укрепление её международного авторитета. В этот период Азербайджан активно участвовал в мировом культурном пространстве, реализуя масштабные международные мероприятия, посвящённые азербайджанским деятелям культуры.

1 августа 1994 года на заседании Государственной комиссии, созданной в связи с 500-летием Мухаммеда Физули, во Дворце президента Гейдар Алиев отметил, что «проведение юбилея великого Физули является высокой оценкой его заслуг перед азербайджанским народом, тюркским миром и мировой культурой. Это также благоприятная возможность для популяризации нашей культуры и истории».[3]

Юбилейные мероприятия проходили не только в Азербайджане, но и в ряде стран — в Турции (Анкара), России (Москва), Ираке (Багдад, Кербела, Киркук), Иране (Тегеран), Грузии, Казахстане, Узбекистане, Дагестане (Дербент, Махачкала), а также во Франции — в штаб-квартире ЮНЕСКО в Париже. Именно благодаря этим международным мероприятиям ещё раз было подтверждено, что Физули является выдающимся представителем

азербайджанской литературы. Отметка 500-летнего юбилея Мухаммеда Физули на международном уровне ЮНЕСКО стала наглядным свидетельством высокой оценки азербайджанского народа, его богатой культуры и литературы. В связи с этим генеральный директор организации Федерико Майор посетил Баку и вместе с азербайджанским народом отметил это историческое событие. В течение трёх лет в стране было реализовано множество мероприятий, связанных с исследованием, изданием и популяризацией наследия Физули; данная тема стала предметом обсуждения на III съезде писателей тюркского мира и на VIII заседании ТЮРКСОЙ.[12]

Гейдар Алиев, представляя выдающихся деятелей Азербайджана как своему народу, так и международному сообществу, повышал авторитет национальной культуры. В одном из своих выступлений он подчёркивал: «Говоря о Низами и Физули, мы должны представлять их не только как поэтов, но и как философов, внесших большой вклад в мировую науку и культуру».[8] В рамках мероприятий, посвящённых юбилею Физули, было издано его шеститомное собрание сочинений и «Избранные произведения», многие его труды были переведены на иностранные языки. 1996 год был объявлен ЮНЕСКО «Годом Физули».

Общенациональный лидер также добился проведения на уровне ЮНЕСКО 600-летнего юбилея другого великого мыслителя Азербайджана — Имадеддина Насими. Ещё в советский период по его инициативе был снят художественный фильм «Насими», в Баку был установлен памятник поэту, его произведения были изданы на азербайджанском, русском, английском и арабском языках. Во время официального визита в Сирию Гейдар Алиев посетил могилу Насими в городе Алеппо, выразив тем самым глубокое уважение великому поэту. Х. Гулиева описывает это событие следующим образом: «Находясь в Сирии, Гейдар Алиев посетил город Алеппо именно с целью почтить память азербайджанского поэта Насими. Проявленное общенациональным лидером уважение к великому поэту, покоящемуся вдали от родины, способствовало росту внимания к Насими на официальном уровне в этой стране и признанию его личности».[7]

Гейдар Алиев также подписал распоряжение о строительстве мавзолея Гусейн Джавида, и лично принял участие в церемонии открытия в октябре 1996 года, выступив с содержательной речью.

Указ Гейдара Алиева от 20 апреля 1997 года о праздновании 1300-летнего юбилея эпоса «Китаби-Деде Горгуд» стал ярким свидетельством высокого внимания к азербайджанской культуре и литературе. Эпос «Китаби-Деде Горгуд» является воплощением истории, культуры и героических традиций нашего народа, а его празднование на уровне ЮНЕСКО имело большое значение с точки зрения популяризации азербайджанского фольклора, а также общечеловеческих гуманистических ценностей. Выступая на заседании Государственной комиссии, Гейдар Алиев подчеркнул не только культурное, но и духовно-политическое значение этого юбилея, отметив: «Проведение юбилея эпоса “Китаби-Деде Горгуд” является крупнейшим политическим и духовным событием. Это выражение уважения к нашей культуре и литературе. Вспоминая выдающиеся страницы нашей истории, мы глубже доносим прошлое и духовные ценности нашего народа как до нынешних, так и до будущих поколений».[15]

Благодаря усилиям Общенационального лидера проведение 1300-летнего юбилея эпоса «Деде Горгуд» в рамках ЮНЕСКО стало значимым событием не только для Азербайджана, но и для всего тюркского мира и мировой культуры. В своём выступлении Гейдар Алиев отметил, что проведение юбилея на таком уровне является проявлением глубокого уважения к многовековой истории, науке, культуре и национально-духовным ценностям нашего народа.[4]

Гейдар Алиев пришёл к политической власти в переходный период — сложное и противоречивое время для всего постсоветского пространства. Однако вследствие вооружённой агрессии Армении, продолжающейся войны в Карабахе и тяжёлых социально-

экономических условий внутри страны положение Азербайджана было особенно тяжёлым. Несмотря на все эти проблемы, Гейдар Алиев постоянно держал в центре внимания деятелей культуры, искусства и литературы — носителей национально-духовных ценностей, оказывая им особую заботу и поддержку в их творческой деятельности.

Общенациональный лидер придавал большое значение сохранению прямого диалога с творческой интеллигенцией: регулярно проводил встречи с представителями культуры, выслушивал их предложения, лично обсуждал актуальные вопросы развития отрасли. Гейдар Алиев неоднократно подчёркивал, что культура является неотъемлемой частью государственной политики, а творческая элита должна активно участвовать в процессах общественного развития.

По его инициативе с целью обеспечения социальной защиты творческих людей были учреждены президентские стипендии, специальные оклады и различные государственные премии. Одновременно были подписаны распоряжения о финансировании из государственного бюджета литературно-художественных журналов и газеты «Ədəbiyyat», Союза писателей и других творческих организаций. Эти решения, с одной стороны, улучшали материальное положение интеллигенции, с другой — способствовали устойчивому развитию национальной культуры.[11]

Вывод

Проведённый анализ показывает, что в 1993–2003 гг. культурная политика под руководством Гейдара Алиева приобрела системный, целенаправленный и стратегически выверенный характер, став неотъемлемой частью политики Азербайджанской Республики и важнейшим элементом модели национальной государственности.

Гейдар Алиев сформировал концептуально новую модель культурного развития, в которой культура рассматривалась не как второстепенная сфера, а как фундаментальный фактор укрепления независимости, национальной идентичности и духовной устойчивости общества. Создание прочной нормативно-правовой базы, реализация масштабных программ по сохранению историко-культурного наследия, восстановление религиозных и архитектурных памятников, развитие музейного дела и культурной инфраструктуры свидетельствуют о последовательной государственной стратегии в гуманитарной сфере.

Особое значение имело укрепление статуса азербайджанского языка как государственного, что стало важным инструментом консолидации общества и формирования национального самосознания. Одновременно активная международная культурная политика, проведение юбилеев выдающихся деятелей, сотрудничество с международными организациями способствовали интеграции Азербайджана в мировое культурное пространство и росту его международного авторитета.

Поддержка творческой интеллигенции, развитие образования в сфере культуры и стимулирование культурного производства обеспечили формирование устойчивой интеллектуальной и художественной среды, способной не только сохранять, но и развивать национальные традиции в новых исторических условиях.

Таким образом, «феномен Гейдара Алиева» в контексте культурной политики проявляется в создании эффективной гуманитарной модели государственности, в которой культура выступает ключевым ресурсом политической стабильности, идеологической консолидации и долгосрочного развития страны. Реализованная им стратегия заложила прочную основу для дальнейшего развития культурной сферы Азербайджана и её успешной адаптации к глобальным вызовам современности.

Литература

1. Azərbaycan mədəniyyət siyasəti. Bakı, 2003.
2. Azərbaycan Respublikası Mədəniyyət Nazirliyi Arxivi. Hesabatlar (1993–2003-cü illər).

3. Əliyev Ə. Milli mədəniyyətimiz Heydər Əliyev ideyalarından güc alır // *Xalq qəzeti*, 2010, 6 may.
4. Əliyev H. Azərbaycan Respublikası Elmlər Akademiyasında ziyalılarla görüşdə çıxış. 21 sentyabr 1993-cü il // *Müstəqilliyimiz əbədidir*. I kitab. Bakı, 1997.
5. Əliyev H. Müstəqilliyimiz əbədidir. XVI kitab. Bakı: Azər nəşr, 2005.
6. Əliyev H. Müstəqilliyimiz əbədidir. XLIV kitab. Bakı: Azər nəşr, 2013.
7. Əliyev H. Prezident sarayında Məhəmməd Füzulinin 500 illik yubileyi ilə əlaqədar yaradılmış Dövlət Komissiyasının iclasında çıxış // Elektron sənədlər toplusu. 1994.
8. Heydər Əliyev iki cildə. II cild. Bakı, 2013.
9. Heydər Əliyev və İcərisəhər. Bakı, 2008.
10. Ахундова Н. Из истории развития культуры Азербайджана (XX–XXI век). Баку, 2013.
11. Ахундова Э. Гейдар Алиев. Личность и эпоха. В 3-х томах. Том 3: Возвращение (1990–2003). Москва: Канон+, 2017.
12. Байрамова А. Гейдар Алиев и музеи Азербайджана // *Каспий*, 2009, 8 мая.
13. <https://stmegi.com/posts/107318/geydar-aliev-i-evrei-azerbaydzhana/>
14. <https://president.az/ru/articles/view/30563>
15. <https://lib.aliyev-heritage.org/az/4524589.html>

HEYDƏR ƏLİYEVİN ERMƏNİSTANIN TƏCAVÜZKAR SİYASƏTİNƏ QARŞI MÜBARİZƏSİ: DEMOQRAFİK PROBLEMLƏRİN TƏNZİMLƏNMƏSİ VƏ DÖVLƏT STRATEGİYASININ ƏSAS İSTİQAMƏTLƏRİ

Tahirə Əli qızı Quliyeva
müəllim
tahira.quliyeva@mdu.edu.az
Mingəçevir Dövlət Universiteti

Xülasə

Məqalədə Heydər Əliyevin Ermənistanın Azərbaycana qarşı təcavüzkar siyasətinə qarşı apardığı mübarizənin siyasi və strateji əsasları demoqrafik təhlükəsizlik kontekstində təhlil olunur. Araşdırmada Ermənistanın işğalçılıq siyasəti nəticəsində yaranmış ağır humanitar vəziyyətin, məcburi köçkün və qaçqın probleminin Azərbaycan cəmiyyətinin demoqrafik strukturuna təsiri geniş şəkildə araşdırılır. Müəllif ölkədə əhali artımı, miqrasiya axınları, sosial sabitlik və əhalinin yerləşdirilməsi kimi məsələlərin dövlət idarəçiliyində prioritet istiqamətə çevrildiyini vurğulayır.

Məqalədə Heydər Əliyevin rəhbərliyi dövründə demoqrafik problemlərin tənzimlənməsi məqsədilə həyata keçirilən sosial-iqtisadi tədbirlər, əhalinin rifahının yüksəldilməsi, məşğulluq imkanlarının genişləndirilməsi və sosial müdafiə sisteminin gücləndirilməsi istiqamətində görülən işlər xüsusi olaraq qeyd edilir. Eyni zamanda, ordu quruculuğu və milli təhlükəsizlik strategiyasının demoqrafik siyasətlə qarşılıqlı bağlılığı əsaslandırılır.

Tədqiqat nəticəsində belə qənaətə gəlinir ki, Heydər Əliyevin həyata keçirdiyi məqsədyönlü dövlət strategiyası Azərbaycanın demoqrafik sabitliyinin qorunmasına, əhali potensialının artırılmasına və ölkənin uzunmüddətli inkişaf xəttinin təmin olunmasına mühüm töhfə vermişdir.

Açar sözlər:

Heydər Əliyev, demoqrafik siyasət, əhali artımı, miqrasiya, milli təhlükəsizlik.

Giriş

Mövzunun aktuallığı

Müasir dövrdə dövlətlərin güc göstəriciləri yalnız iqtisadi resurslarla deyil, eyni zamanda insan kapitalının inkişaf səviyyəsi ilə müəyyən edilir. İnsan resursları ölkənin əmək potensialını formalaşdırır, əmək ehtiyatları iqtisadi inkişafın əsas dayaq nöqtəsinə çevrilir. Digər tərəfdən, ordunun say tərkibi və döyüş qabiliyyəti birbaşa demoqrafik göstəricilərlə bağlıdır. Əhalinin artımı ordunun kəmiyyət baxımından güclənməsi, ölkənin müdafiə imkanlarının genişlənməsi deməkdir.

Azərbaycanın müstəqilliyinin ilk illərində Ermənistanın təcavüzkar siyasəti nəticəsində ölkə həm ərazi, həm də insan itkisi ilə üzləşmiş, demoqrafik vəziyyət ciddi təhlükə altına düşmüşdür. Belə bir şəraitdə demoqrafik problemlərin aradan qaldırılması, əhali artımının təmin olunması və sosial rifahın gücləndirilməsi dövlət strategiyasının əsas istiqamətlərindən birinə çevrilmişdir. Bu siyasətin əsas təşəbbüskarlarından biri isə ümummilli lider Heydər Əliyev olmuşdur.

Problemin qoyuluşu

Ermənistanın Azərbaycana qarşı həyata keçirdiyi hərbi təcavüz nəticəsində yaranan demoqrafik böhran uzun müddət ölkənin sosial-iqtisadi inkişafına və milli təhlükəsizliyinə mənfi təsir göstərmişdir. Bu problemin həlli yalnız hərbi tədbirlərlə deyil, eyni zamanda sistemli demoqrafik siyasət, sosial islahatlar və əhali rifahını təmin edən dövlət proqramları vasitəsilə mümkün olmuşdur.

Tədqiqatın məqsədi və vəzifələri

Tədqiqatın əsas məqsədi Heydər Əliyevin Ermənistanın təcavüzkar siyasətinə qarşı mübarizə kontekstində demoqrafik problemlərin tənzimlənməsi istiqamətində həyata keçirdiyi tədbirləri araşdırmaq və bu siyasətin nəticələrini elmi əsaslarla təhlil etməkdir [2].

Bu məqsədə uyğun olaraq aşağıdakı vəzifələr müəyyən edilmişdir:

müharibənin Azərbaycanda yaratdığı demoqrafik böhranın səbəblərini təhlil etmək;

Bişkek Protokolunun humanitar və demoqrafik təsirlərini araşdırmaq;

“Azərbaycan Respublikasının Demoqrafik İnkişaf Konsepsiyası”nın mahiyyətini və əsas istiqamətlərini müəyyənləşdirmək;

ölüm və uşaq ölümü göstəricilərinin dəyişmə dinamikasını təhlil etmək;

əhali artımı ilə ordu quruculuğu arasında qarşılıqlı əlaqəni müəyyənləşdirmək;

1994–2020-ci illərdə əhali və ordu sayındakı dəyişiklikləri müqayisəli şəkildə təqdim etmək.

Ədəbiyyat icmalı

Mövzu ilə bağlı aparılan araşdırmalar əsasən üç istiqamətdə formalaşmışdır:

Qarabağ müharibəsinin demoqrafik nəticələrinin təhlili (qaçqın və məcburi köçkün problemi, miqrasiya, əhali itkisi);

Heydər Əliyevin dövlətçilik strategiyası çərçivəsində sosial və demoqrafik siyasətin araşdırılması;

Ordu quruculuğu və milli təhlükəsizlik siyasətinin elmi izahı.

Müasir elmi ədəbiyyatda qeyd edilir ki, postmünaqişə dövründə demoqrafik sabitliyin bərpası dövlətin milli təhlükəsizlik strategiyasının əsas komponentlərindən biridir. Bununla yanaşı, Azərbaycanın demoqrafik siyasəti üzrə aparılan tədqiqatlarda 1999-cu il Demoqrafik İnkişaf Konsepsiyasının ölkədə əhali artımına və sosial rifahın yaxşılaşmasına təsiri xüsusi vurğulanır.

Material və metodlar

Tədqiqatın aparılma üsulları

Tədqiqat zamanı tarixi-analitik və müqayisəli yanaşma tətbiq olunmuşdur. Dövlət sənədləri, statistik materiallar və beynəlxalq hesabatlar təhlil edilərək nəticələr ümumiləşdirilmişdir [1].

İstifadə olunan materiallar

Araşdırmada aşağıdakı materiallardan istifadə edilmişdir:

Azərbaycan Respublikasının Demoqrafik İnkişaf Konsepsiyası (1999);

Müdafiə Nazirliyinin rəsmi məlumatları (2014);

Əhali siyahıyaalınması materialları (1989, 1999, 2009);

beynəlxalq hərbi bazaların statistik göstəriciləri;

“Global Fire Power” təşkilatının 2021-ci il reyting məlumatları.

Təcrübə və ya analiz metodları

Məqalədə statistik analiz, müqayisəli təhlil və dinamik göstəricilərin qiymətləndirilməsi metodlarından istifadə edilmişdir. Əhali artımı, ölüm və uşaq ölümü göstəriciləri, həmçinin ordunun kəmiyyət göstəriciləri illər üzrə müqayisə olunmuşdur.

Nəticələr

Tədqiqatdan əldə olunan faktlar

Araşdırma göstərir ki, 1990–1994-cü illərdə müharibə şəraiti ölkədə ölüm səviyyəsinin artmasına səbəb olmuşdur. Əhalinin hər 1000 nəfərinə düşən ölüm göstəricisi 6,0 nəfərdən 7,3 nəfərə qədər yüksəlmişdir. Bu artım demoqrafik təhlükəsizlik üçün ciddi risklər yaratmışdır.

Atəşkəsdən sonra isə ölüm göstəricilərində azalma qeydə alınmış, 2000-ci ildə ölüm səviyyəsi 5,9 nəfərə qədər düşmüşdür. Bu proses dövlətin sosial və səhiyyə siyasətində həyata keçirdiyi tədbirlərlə bağlı olmuşdur [3].

Körpə ölümü göstəricilərində də mühüm dəyişiklik müşahidə edilir:

1990-cı ildə 1 yaşadək uşaq ölümü: 23 nəfər (1000 nəfərə)

2000-ci ildə: 16,4 nəfər

2005-ci ildə: 11 nəfər

Əhali artımı da müsbət dinamikaya malik olmuşdur:

1995-ci ildə əhali sayı: 7643,5 min nəfər

2005-ci ildə: 8447,4 min nəfər

2010-cu ildə: 8997,6 min nəfər

Səfərbərlik yaşında olan kişilərin say göstəriciləri:

1989: 1302,7 min nəfər (15–35 yaş)

1999: 1313,4 min nəfər

2009: 1646,2 min nəfər

Ordu quruculuğu sahəsində isə:

1994-cü ildə ümumi qoşun sayı: 56 min nəfər

2007-ci ildə: 95 min nəfər

2020-ci ildə aktiv heyət: 126 min nəfər, ehtiyat heyət: 300 min nəfər

Müzakirə

Tədqiqat nəticələri sübut edir ki, müharibə dövründə demoqrafik böhran yalnız insan itkiləri ilə məhdudlaşmamış, həm də əhalinin sağlamlıq göstəricilərinin pisləşməsinə, miqrasiya proseslərinin genişlənməsinə və sosial sabitliyin pozulmasına səbəb olmuşdur. Bu baxımdan Bişkek Protokolunun imzalanması demoqrafik vəziyyətin nisbi sabitləşməsi üçün dönüş nöqtəsi olmuşdur.

Heydər Əliyevin siyasi iradəsi nəticəsində dövlət demoqrafik problemləri milli təhlükəsizlik məsələsi kimi qəbul etmiş, bu sahədə konseptual sənəd hazırlanmışdır. 1999-cu il Konsepsiyası demoqrafiyanın təkcə əhali sayı deyil, həm də sosial rifah, səhiyyə və təhsil kimi faktorlarla sıx bağlı olduğunu müəyyənləşdirmişdir.

Digər tədqiqatlarla müqayisə

Müasir elmi yanaşmalarda postmünaqişə dövründə demoqrafik bərpa siyasəti dövlətin strateji inkişafının əsas şərti kimi qiymətləndirilir. Azərbaycan nümunəsində də bu yanaşma öz təsdiqini tapır: sosial-iqtisadi tədbirlər demoqrafik artımı stimullaşdırmış, nəticədə ordunun canlı qüvvə potensialı yüksəlmişdir.

Elmi izah

Əhalinin artması və ölüm səviyyəsinin azalması ölkədə sosial-səhiyyə siyasətinin güclənməsi ilə izah olunur. Körpə və uşaq ölümlərinin azalması isə səhiyyə xidmətinin təkmilləşdirilməsi, profilaktik tədbirlərin genişləndirilməsi və dövlət proqramlarının tətbiqi nəticəsində mümkün olmuşdur. Bu proseslər birbaşa olaraq ölkənin insan potensialının artmasına və ordunun güclənməsinə şərait yaratmışdır.

Yekun nəticə

Araşdırma göstərir ki, Ermənistanın təcavüzkar siyasəti nəticəsində Azərbaycanın müstəqilliyinin ilk illərində yaranmış demoqrafik böhran dövlətin milli təhlükəsizliyinə ciddi təhdid yaratmışdır. Heydər Əliyevin hakimiyyətə qayıdışından sonra demoqrafik problemlərin tənzimlənməsi dövlət siyasətinin əsas istiqamətlərindən birinə çevrilmişdir. 1999-cu ildə qəbul edilən “Azərbaycan Respublikasının Demoqrafik İnkişaf Konsepsiyası” bu sahədə strateji yanaşmanın formalaşmasına səbəb olmuşdur [1].

Elmi və praktik əhəmiyyəti

Məqalənin elmi əhəmiyyəti ondan ibarətdir ki, burada demoqrafik proseslər ilə milli təhlükəsizlik və ordu quruculuğu arasında qarşılıqlı əlaqə statistik göstəricilər əsasında təhlil edilmişdir. Praktiki əhəmiyyəti isə demoqrafik siyasətin postmünaqişə şəraitində dövlətin inkişaf strategiyası üçün vacib mexanizm kimi təqdim olunmasıdır.

Təvsiyələr

Demoqrafik göstəricilərin monitorinqi və təhlili üçün elmi tədqiqatların artırılması;
Miqrasiya və məcburi köçkün problemləri üzrə uzunmüddətli sosial proqramların davam etdirilməsi;

Səhiyyə və təhsil sahəsində dövlət tədbirlərinin genişləndirilməsi;

Gənc nəslin milli ideologiya və vətənpərvərlik ruhunda yetişdirilməsinin davamlı təmin edilməsi;

Əhali artımını stimullaşdıran sosial mexanizmlərin təkmilləşdirilməsi.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Azərbaycan Respublikasının Prezidenti. (1999). Azərbaycan Respublikasının Demoqrafik İnkişaf Konsepsiyası. Bakı.
2. Azərbaycan Respublikasının Müdafiə Nazirliyi. (2014). 1991–1994-cü illərdə şəhid olan hərbi qulluqçular haqqında rəsmi məlumat. Bakı.
3. Dövlət Statistika Komitəsi. (2009). Azərbaycan Respublikasında əhali siyahıyaalınmasının nəticələri. Bakı.
4. “Global Fire Power” təşkilatı. (2021). 2021 Military Strength Ranking Report.

ALMAN DİLİNDƏ RƏSMİ İŞGÜZAR ÜSLUBUN TƏRCÜMƏ XÜSUSİYYƏTLƏRİ

Amalya Ramazan qızı Nəzərova

amalya.nezerova@bsu-uni.edu.az

Bakı Slavyan Universiteti

Xülasə

Bu məqalədə alman dilində rəsmi işgüzar üslubun (formeller Amts- und Geschäftsverkehr) struktur-semantik xüsusiyyətləri və onların Azərbaycan dilinə tərcüməsi zamanı yaranan çətinliklər əhatəli şəkildə araşdırılır. Tədqiqatın əsas məqsədi rəsmi-hüquqi mətnlərin dil quruluşunu təhlil etmək, həmçinin iki fərqli hüquq və dil sisteminə mənsub olan mətnlər arasında adekvat və funksional uyğunluğun təmin edilmə mexanizmlərini müəyyən etməkdir.

Xüsusilə nominal üslubun üstünlük təşkil etməsi, yəni fel əsaslı konstruksiyaların isimləşmiş formalarla əvəz olunması, alman rəsmi mətnlərinin səciyyəvi cəhəti kimi təqdim olunur. Bununla yanaşı, passiv konstruksiyaların geniş istifadəsi, agentin gizlədilməsi və obyektivlik effektinin yaradılması, mürəkkəb tabeli və paralel sintaktik quruluşların işlədilməsi təhlil edilir. Hüquqi terminologiyanın dəqiqliyi, standartlaşmış ifadələrin sabitliyi və formulyar xarakterli dil vahidlərinin tərcümədə qorunması məsələləri ayrıca diqqət mərkəzində saxlanılır.

Araşdırma çərçivəsində Almaniya hüquq sisteminin əsas normativ mənbələri – Bürgerliches Gesetzbuch və Grundgesetz für die Bundesrepublik Deutschland kontekstində terminoloji uyğunluq və ekvivalentlik problemi müqayisəli şəkildə təhlil olunur [6; 7]. Müəyyən edilir ki, bəzi anlayışların Azərbaycan hüquq sistemində birbaşa qarşılığı olmadığından tərcümə zamanı izahlı transformasiyalara və ya funksional ekvivalentlərə müraciət edilir.

Tədqiqatın nəticələri göstərir ki, rəsmi sənədlərin tərcüməsində funksional ekvivalentlik, struktur transformasiya, terminoloji sabitlik və hüquqi-mədəni kontekstin nəzərə alınması əsas prinsiplər kimi çıxış edir. Bu prinsiplər tərcümənin həm normativ dəqiqliyini, həm də kommunikativ adekvatlığını təmin edir.

Açar sözlər: rəsmi işgüzar üslub, hüquqi tərcümə, nominal üslub, funksional ekvivalentlik, terminologiya.

Giriş

Müasir qloballaşma şəraitində dövlətlərarası münasibətlərin intensivləşməsi diplomatik və hüquqi kommunikasiyanın əhəmiyyətini daha da artırmışdır. Beynəlxalq müqavilələr, hökumətlərarası sazişlər, birgə bəyanatlar və rəsmi nota mübadiləsi dövlətlər arasında siyasi, iqtisadi və hüquqi əməkdaşlığın əsas mexanizmlərini təşkil edir. Bu sənədlərin hazırlanması və tərcüməsi yüksək dəqiqlik, normativlik və terminoloji sabitlik tələb edir.

Alman dili beynəlxalq hüquqi və diplomatik sahədə geniş istifadə olunan dillərdən biridir. Alman diplomatik diskursu rəsmi-işgüzar üslubun xüsusi alt-sistemi kimi normativ xarakter, institusional obyektivlik və struktur sistemlilik ilə səciyyələnir. Nominal konstruksiyaların üstünlük təşkil etməsi, passiv formaların geniş tətbiqi, hüquqi terminologiyanın kodifikasiya olunmuş xarakteri və standart diplomatik formulaların istifadəsi bu üslubun əsas xüsusiyyətlərindəndir.

Dövlətlərarası sənədlərin Azərbaycan dilinə tərcüməsi zamanı yalnız linqvistik deyil, həm də hüquqi və mədəni fərqlər nəzərə alınmalıdır. Terminoloji qeyri-ekvivalentlik, sintaktik mürəkkəblilik və diplomatik neytrallığın qorunması kimi məsələlər tərcümə prosesini mürəkkəbləşdirir. Bu baxımdan diplomatik mətnlərin tərcüməsi interdisiplinar yanaşma tələb edən xüsusi sahə kimi çıxış edir.

Məqalədə alman diplomatik diskursunun funksional-linqvistik xüsusiyyətlərini müəyyənləşdirmək və onların Azərbaycan dilinə tərcüməsində yaranan problemləri sistemli şəkildə təhlil etməkdir. Bu məqsədə uyğun olaraq diplomatik mətnlərin struktur xüsusiyyətləri, terminoloji sistemi, sintaktik quruluşu və üslubi xüsusiyyətləri araşdırılır, həmçinin funksional ekvivalentlik prinsipinə əsaslanan tərcümə strategiyaları müəyyənləşdirilir.

Dövlətlərarası diplomatik kommunikasiya kontekstində alman rəsmi-işgüzar üslubunun dil xüsusiyyətlərini və tərcümə mexanizmlərini kompleks şəkildə təhlil etməyə yönəlmişdir.

Qloballaşma və beynəlxalq hüquqi-iqtisadi integrasiya şəraitində Almaniya ilə əməkdaşlıq sahəsində müqavilə münasibətləri, kommersiya yazışmaları, məhkəmə qərarları və inzibati sənədlərin tərcüməsi xüsusi əhəmiyyət kəsb edir. Rəsmi sənədlərin qeyri-dəqiq tərcüməsi hüquqi məsuliyyət, maliyyə itkisi və ya normativ ziddiyyətlərə səbəb ola bilər.

Rəsmi işgüzar üslub funksional üslublar sistemində normativlik, obyektivlik, standartlaşma və dəqiqlik prinsiplərinə əsaslanır. Alman dilində bu üslub sintaktik mürəkkəblilik, nominal konstruksiyaların üstünlüyü və sabit terminoloji sistemlə səciyyələnir.

Material və metodlar

Tədqiqatın obyekti: Alman dilində hüquqi və inzibati mətnlər (müqavilələr, məhkəmə qərarları, rəsmi məktublar, etibarnamələr və s.) və onların Azərbaycan dilinə tərcümə variantlarıdır.

Tədqiqat metodları: Müqayisəli-linqvistik təhlil, struktur-semantik analiz, funksional yanaşma, terminoloji uyğunlaşdırma metodu və kontekstual interpretasiyadan ibarətdir.

Rəsmi işgüzar üslubun tərcüməsi funksional tərcümə nəzəriyyəsi çərçivəsində araşdırılır.

Tədqiqatın nəzəri əsasları: 1. Katharina Reiss mətn tipologiyası konsepsiyasında hüquqi mətnləri informativ-normativ mətn tipi kimi xarakterizə edir və onların tərcüməsində məzmunun dəqiqliyinin əsas prioritet olduğunu qeyd edir [9, s.35].

2. Hans J. Vermeer tərəfindən irəli sürülən Skopos nəzəriyyəsinə görə tərcümənin məqsədi (skopos) hədəf mətnində funksional uyğunluğu müəyyən edir. Hüquqi tərcümədə əsas məqsəd normativ funksiyanın qorunmasıdır [10, s.49].

3. Christiane Nord isə funksional yanaşmada mətnin kommunikativ məqsədinin və hüquqi-mədəni kontekstin nəzərə alınmasını vacib hesab edir [8, s.49].

Alman dili hüquq, iqtisadiyyat və diplomatiya sahəsində mühüm rol oynayan dillərdən biridir. Alman dilində rəsmi işgüzar üslub (Amts- und Geschäftssprache) normativ xarakter daşıyır və qanunvericilik aktlarında, müqavilələrdə, məhkəmə qərarlarında və inzibati sənədlərdə istifadə olunur [6, s.5]. Bu üslubun əsas xüsusiyyəti dəqiqlik, terminoloji sabitlik və struktur standartlaşmadır.

Alman dilindən Azərbaycan dilinə tərcümə zamanı yalnız lüğəti uyğunluq deyil, həm də hüquqi sistemlərin fərqləri, sintaktik xüsusiyyətlər və rəsmi üslub normaları nəzərə alınmalıdır [1].

Alman rəsmi mətnləri uzun və mürəkkəb cümlə quruluşu ilə seçilir. Xüsusilə hüquqi mətnlərdə tabeli mürəkkəb cümlələr geniş yayılmışdır [6]. Məsələn: Bürgerliches Gesetzbuch maddələrində bir cümlə daxilində bir neçə hüquqi şərt ifadə oluna bilər. Tərcümə zamanı bu strukturun qorunması mühüm əhəmiyyət kəsb edir.

Alman rəsmi üslubunda passiv konstruksiyalar (“wird festgestellt”, “ist zu beachten”) geniş istifadə olunur. Bu, mətnə obyektivlik və rəsmi ton verir [7]. Azərbaycan dilinə tərcümədə passiv formalar bəzən qeyri-müəyyən şəxslə cümlələrlə əvəz edilir, lakin rəsmi xarakter saxlanmalıdır. Digər mühüm xüsusiyyət nominal üslubdur (Nominalstil). Feillərin isimləşmiş formalarının üstünlük təşkil etməsi mətnin abstrakt və rəsmi səciyyəsinə gücləndirir [1]. Tərcümə zamanı bu strukturların adekvat qarşılığı seçilməlidir. Terminoloji və hüquqi xüsusiyyətlər Alman hüquqi terminologiyası yüksək dəqiqlik tələb edir. Məsələn, “Gesetz”, “Verordnung”, “Richtlinie” kimi anlayışların hər biri fərqli hüquqi məna ifadə edir. Germany hüquq sistemi kontinental hüquq sisteminə aiddir və bu sistemin terminləri Azərbaycan hüquq sistemi ilə tam üst-üstə düşməyə bilər [2]. Məsələn, Deutscher Bundestag anlayışı “Almaniya Federal Məclisi” kimi tərcümə olunur. Lakin bəzi məhkəmə instansiyalarının adları izahlı tərcümə tələb edə bilər.

Bundan əlavə, Bundesministerium der Justiz tərəfindən hazırlanmış normativ sənədlərdə terminoloji sabitlik ciddi şəkildə qorunur. Tərcüməçi də eyni prinsipi rəhbər tutmalıdır [8].

Müzakirə

Tərcümə zamanı əsas problemlər alman rəsmi mətnlərinin tərcüməsində aşağıdakı çətinliklər müşahidə olunur: Çoxkomponentli cümlələrin struktur analizi, hüquqi terminlərin düzgün ekvivalentinin seçilməsi, nominal üslubun adekvat verilməsi, modal fiillərin (“müssen”, “dürfen”, “sollen”) hüquqi çalarlarının qorunması, və hüquqi sistem fərqlərindən yaranan semantik boşluqlar [5, s.7] və s.

Alman rəsmi işgüzar üslubunun dil xüsusiyyətləri

1. Nominal üslub (Nominalstil) Alman hüquqi və inzibati mətnlərində xüsusi yer tutur.

die Durchführung der Kontrolle

die Erteilung der Genehmigung

die Einreichung des Antrags

Bu konstruksiyalar hərəkəti obyektivləşdirir və icraçını arxa plana keçirir. Azərbaycan dilində isə daha çox fəal əsaslı ifadələrdə istifadə olunur [9, s.44]. Buna görə də tərcümə zamanı transformasiyalar aparılır. Məsələn: die Prüfung des Vertrags erfolgt; tərcüməsi - müqavilə yoxlanılır.

Nominal üslubun qorunması bəzən mətni süni və ağır göstərə bilər. Buna görə funksional adekvatlıq əsas meyarlardan biridir.

Alman hüquqi dili kodifikasiya edilmiş terminologiyaya əsaslanır. Xüsusilə Bürgerliches Gesetzbuch mülki hüquq terminlərinin əsas mənbəyi hesab olunur.

Məsələn:

- Vollmacht – etibarnamə
- Haftung – məsuliyyət
- Schadensersatz – zərərin ödənilməsi
- Kündigung – müqavilənin ləğvi

Normativ istinadların saxlanması hüquqi dəqiqliyin qorunması baxımından zəruridir (Vermeer Passiv konstruksiyalar) Alman hüquqi mətnlərində passiv forma geniş yayılmışdır: Der Vertrag wird unterzeichnet, Die Entscheidung wurde getroffen. Passiv forma hüquqi obyektivlik və neytrallıq yaradır. Azərbaycan dilində isə qeyri-müəyyən şəxslə və ya aktiv formaya üstünlük verilir: Müqavilə imzalanır. Qərar qəbul edildi. Hər iki cümlə alman dilində passiv konstruksiyadadır; Azərbaycan dilinə tərcümədə də məchul və ya qeyri-müəyyən icraçı ilə ifadə olunur.

Alman hüquqi sənədlərində uzun tabeli mürəkkəb cümlələr geniş istifadə olunur. Bir cümlə daxilində bir neçə budaq cümlənin işlədilməsi hüquqi dəqiqliyi artırır, lakin tərcümədə anlaşılmazlıq yarada bilər. Bu halda tərcüməçi sintaktik parçalanma üsulundan istifadə edə bilər.

Alman hüquqi dili kodifikasiya edilmiş terminologiyaya əsaslanır. Xüsusilə Bürgerliches Gesetzbuch mülki hüquq terminlərinin əsas mənbəyi hesab edilir. Məsələn: Vollmacht – ebarnamə, Haftung – məsuliyyət, Schadensersatz – zərərin ödənilməsi, Kündigung – müqavilənin ləğvi və s. Terminlərin düzgün seçimi hüquqi nəticələrin düzgün açıqlamaq üçün vacib şərtlərdən biridir.

Tərcümə zamanı əsas problemlər - hüquqi anlayış fərqləri, terminoloji qeyri-ekvivalentlik, sintaktik mürəkkəbliyə, standart formulların qorunmasıdır. Məsələn: Hiermit teilen wir Ihnen mit “Bununla Sizə bildiririk ki,” Mit freundlichen Grüßen – “Hörmətlə,” Bu cür formullar institusional üslubun sabit elementləridir və onların dəyişdirilməsi üslubi adekvatlığı poza bilər [10, s.49].

Tərcümə zamanı yaranan əsas problemlərdən biri də “Hüquqi anlayış fərqləridir”

Alman və Azərbaycan hüquq sistemləri arasında terminoloji və konseptual fərqlər mövcuddur. Bəzi anlayışlar birbaşa ekvivalent tapmır və izahlı tərcümə tələb edir.

Rəsmi işgüzar üslub isə emosional çarlardan uzaqdır. Bunun üçün tərcümə zamanı müəyyən sözlər əlavə edilməməli, sintaktik sadələşdirmə hüquqi məzmunu dəyişməməli və standart formullar qorunmalıdır. Məsələn: Hiermit teilen wir Ihnen mit - Bununla Sizə bildiririk ki, Mit freundlichen Grüßen - Hörmətlə və s.

Nominal konstruksiyaların fel konstruksiyalarına çevrilməsi, passivin aktivlə əvəzlənməsi və cümlələrin bölünməsi əsas transformasiya üsullarıdır.

Tərcümə strategiyaları:

- * Funksional ekvivalentlik prinsipi – hüquqi funksiyanın qorunması;
- * Terminoloji sabitlik – vahid termin istifadəsi;
- * Struktur uyğunlaşdırma – hədəf dil normasına uyğun sintaksis;
- * Hüquqi kontekstin araşdırılması – normativ mənbələrin təhlili;

Mətn tipinin nəzərə alınması – müqavilə, qərar, bildiriş və s. fərqləndirilməlidir.

Məsələn alman dilində bir nümunə :

Nach Erhalt der Unterlagen erfolgt die Prüfung des Antrags durch die zuständige Behörde.

Tərcümə:

Sənədlər alındıqdan sonra səlahiyyətli orqan tərəfindən ərizəyə baxılır.

Burada nominal konstruksiya fel formasına çevrilmiş, passiv forma saxlanılmışdır.

Daha bir nümunəyə diqqət edək:

Öhdəliklər yerinə yetirilmədikdə borclu Almaniya Mülki Məcəlləsinin (§ 280 BGB) müddəalarına uyğun olaraq məsuliyyət daşıyır.

Burada normativ istinad saxlanılmış və izahlı dəqiqləşdirmə əlavə edilmişdir.

Alman dilində rəsmi işgüzar üslub yüksək dərəcədə standartlaşdırılmış, normativ və obyektiv xarakter daşıyır. Onun Azərbaycan dilinə tərcüməsi yalnız lingvistik deyil, həm də hüquqi və funksional yanaşma tələb edir.

Nominal üslub, passiv konstruksiyalar, mürəkkəb sintaksis və kodifikasiya edilmiş terminologiya əsas çətinlik mənbələridir. Effektiv hüquqi tərcümə yalnız lingvistik deyil, həm də hüquqi bilik və funksional yanaşma tələb edir [1;2;3].

Yekun nəticə

Tədqiqat göstərir ki, diplomatik sənədlərin Azərbaycan dilinə tərcüməsində funksional ekvivalentlik, terminoloji ardıcılıq, hüquqi-mədəni uyğunlaşdırma və üslubi neytrallığın qorunması əsas prinsiplərdir. Alman federal sisteminə xas anlayışların və beynəlxalq hüquq terminlərinin tərcüməsində funksional qarşılıqdan istifadə olunması zəruri hesab edilir.

Nəticə etibarilə, diplomatik mətnlərin tərcüməsi yalnız lingvistik transformasiya deyil, həm də beynəlxalq hüquq və siyasi kommunikasiya kontekstinin dərinlən mənimsənilməsinə tələb edən kompleks şəkildə işləyərək həll olunmasıdır.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Abdullayev Ə., Seyidov Y., Həsənov A. Müasir Azərbaycan dili. Bakı: Şərq-Qərb, 2007.
2. Məmmədov N. Üslubiyyat Bakı: Maarif, 2005.
3. Əliyev R. Hüquqi mətnlərin tərcüməsi Bakı: Qanun, 2012.
4. Hüseynov S. Beynəlxalq hüquq sənədlərinin dili Bakı: Universitet, 2015.
5. Qasımov F. Tərcümə nəzəriyyəsi Bakı: Təhsil, 2010.
6. Bürgerliches Gesetzbuch. Bundesrepublik Deutschland. 1896.
7. Grundgesetz für die Bundesrepublik Deutschland. Bundesrepublik Deutschland. 1949.
8. Nord, Christiane. Textanalyse und Übersetzen. Tübingen, 1988.
9. Reiss, Katharina. Möglichkeiten und Grenzen der Übersetzungskritik. München, 1971.
- Vermeer, Hans J. Skopostheorie und Translationsauftrag. Heidelberg, 1989.

HEYDƏR ƏLİYEVİN İDARƏETMƏ FƏLSƏFƏSİNDƏ PSIXOLOJİ AMİLLƏR - SÜRƏTLİ İNKİŞAF STRATEGİYASI

Nərgiz Nazim qızı Niftəliyeva

Müəllim

Azərbaycan Dövlət Pedaqoji Universitetinin dissertantı

niftaliyeva.nargiz@mdu.edu.az

Mingəçevir Dövlət Universiteti

Xülasə

Situasiyanı düzgün qiymətləndirmək, həm özünün, həm də başçılıq etdiyi dövlətin mövcud reallıqlar şəraitində imkanlarını ölçüb-biçmək və həmişə məhz real imkanlardan çıxış etmək qabiliyyəti Heydər Əliyevi səciyyələndirən əsas keyfiyyətlərdən biridir. O, özü bu barədə belə deyir: “Kim ki, öz biliyindən, bacarığından artıq iddialar edir, o, həmişə məğlub olur”. Lakin öz biliyini, bacarığını düzgün qiymətləndirə bilmək istedadı heç də hamıya veril-məmişdir. Müdrikliyin bir əlaməti də məhz bu məqamda təzahür edir. Napoleonun fikrinə görə “Dahilik çətin olanla qeyri-mümkün olanı fərqləndirmək qabiliyyətidir”. Çətinlik dərəcəsindən asılı olmadan bütün səyləri məhz həlli mümkün olan problemlərə yönəltmək və mövqeyində ısrarlı olmaq, iradə nümayiş etdirmək Heydər Əliyevə məxsus spesifik cəhət idi. Heydər Əliyev çətinliyə baxmayaraq, Azərbaycanı olduqca mürəkkəb zamanın dalğaları arasında salamat çıxardıb, həm bölgədə, həm də dünyada layiqli yer qazandırmışdır. Təbii ki,

adi psixoloji, intellektual qabiliyyətlərə malik siyasi lider bunu edə bilməzdi. Bunları gerçəkləşdirmək üçün Heydər Əliyev kimi fenomenal qabiliyyətlərə malik olmaq lazım idi.

Heydər Əliyevin siyasi taleyinin tədqiqi göstərdi ki, müasir siyasi liderlik hər şeydən əvvəl, təşkilatçılıq qabiliyyəti ilə üzvi surətdə birləşən təbii intuisiyanın qeyri-adiliyidir. Komandanı formalaşdırmaq, onu möhkəmləndirmək, məqsədləri müəyyən etmək, cəmiyyət qarşısında zəruri vəzifələr qoymaq, cəmiyyəti birləşdirən proqramı yaratmaq bacarığı – siyasətçi qarşısında qoyulan müasir tələblər bunlardır. Heydər Əliyevin tarixin səhnəsində, hadisələrin gedişində verdiyi siyasi qərarlar nəinki respublikamız üçün, həm də regionun inkişafı üçün çox böyük işlərin həyata keçirilməsinə şərait yaratdı.

Açar sözlər: Psixoloji amillər, strategiya, lider

Tarixdə mühüm iz qoyan, siyasi transformasiyaların səbəbkarı olan, proqressiv dəyişikliklər yaradan şəxsiyyətlər həmişə böyük maraq doğurub. Azərbaycanın dövlətçilik tarixində müstəsna rolu olan və bütün ictimai-siyasi fəaliyyətini, həyatını Azərbaycan dövlətinin və doğma xalqının yüksəlişinə və tərəqqisinə həsr edən ümummilli lider Heydər Əliyevin uğur fenomeni dünyanın bir çox siyasi xadimləri və psixoloqları tərəfindən təqdir edilən, tədqiq olunan və uzun müddət öyrəniləcək bir hadisədir. Ulu öndər özü müsahibələrinin birində bu haqda belə fikir söyləmişdi: “Xalqa şəxsiyyətlər mütləq lazımdır. Şəxsiyyətlərsiz olmaz”. Bu sözlərin nə qədər böyük bir həqiqət olduğunu isə elə onun öz həyatı sübut etdi.

Heydər Əliyev SSRİ kimi nəhəng diktaturanın idarə etdiyi Sovet Azərbaycanında və müstəqilliyini elan etmiş, lakin onu qura bilməmiş, siyasi-iqtisadi, hərbi xaos içərisində olan Azərbaycan Respublikasında rəhbər kimi uğurlar qazanmışdı, bütün daxili və xarici basqıları dəf edərək dünyanın qəbul etdiyi dövlət xadiminə və ümummilli liderə çevrilə bilmişdi.

1993-cü ilin iyununda Azərbaycan “ölüm-dirim” dilemması qarşısında qalanda situasiyanın mürəkkəbliyini nəzərə alsaq başqa liderlər təbii ki, situasiyaya nüfuz edə bilməzdi. Heydər Əliyev siyasəti, tarixin inkişaf məcrasını qabaqcadan duymaq və görmək qabiliyyəti, çevik qərar qəbul etmək bacarığı, dahiliyi onun bu situasiyaya nüfuz etməsinə şərait yaratdı. Ümummilli liderimiz Heydər Əliyev hakimiyyətə qayıdarkən xarici təcavüz və daxili separatizm cəhdləri nəticəsində parçalanmaq təhlükəsi ilə üzləşmiş, hüquqi və inzibati özbaşınalığın bütün hədd-hüdudları vurub keçdiyi, bütün dövlət qurumlarında xaos və iflic vəziyyətinin hökm sürdüyü bir dövlətin sükani arxasına keçmişdi. O elə bir şəxsiyyət idi ki, bütün siyasi kolliziya və nüanslara, yaranmış vəziyyəti idarə etmək bacarığına hələ çoxdan yiyələnmişdi. Uzunmüddətli gərgin mübarizələrdə keçən həyatı boyunca o, vəziyyəti real qiymətləndirmək, kütlələri inandırmaq və inamından daşındırmaq, istədiyi qərarın, hətta bunun qatı əleyhdarları tərəfindən çıxarılmasına nail olmaq kimi əsl siyasətçi keyfiyyətlərini özündə tərbiyə eləyə bilmişdi. [1]

Müxtəlif meyarlardan çıxış edərək, liderlərin müxtəlif tiplərini ayırd etmək olar. Miqyasına görə siyasi liderləri, ümummilli liderləri, müəyyən sinfə, bu və ya digər sosial təbəqəyə məxsus liderləri fərqləndirirlər. Siyasi liderliyin öyrənilməsində onun motivlərinin aşılınması, mənəvi və intellektual aspektlərinin, mənəvi dəyərlərinin və ən əsas strategiyasının öyrənilməsi böyük əhəmiyyət kəsb edir. Bu baxımdan ümummilli lider Heydər Əliyevin strategiyası və qoyulan məqsədlərə çatması yolu siyasi liderliyin nadir nümunəsidir.

Ulu öndər Heydər Əliyev xalqa mümkünsüz vədlər vermədən, real vəziyyəti və əldə edilə biləcək nəticələri açıqlayırdı. Ümumiyyətlə, Heydər Əliyev Azərbaycan xalqının yaddaşında qurucu və xilaskar dövlət xadimi, ümummilli lider və xalq məhəbbətini qazanan öndər kimi qalmışdır. Ümummilli lider fikirləşməyə və ləngiməyə vaxt olmadığı, vahid düzgün qərar qəbulunun zəruri olduğu ölümə bərabər anlarda məsuliyyəti öz üzərinə götürərək onu həyata tətbiq etməsi ilə fərqlənir. Bu mənada, ümummilli lider daim öz cəsarəti, çevik və rasional qərarları, ən çətin situasiyalarda optimal çıxış yolu tapmaq məharəti ilə seçilən parlaq şəxsiyyətdir. Ümummilli liderin öz baxışı, cəmiyyətin son nəticədə necə olması

haqqında öz konsepsiyası var və o, öz konsepsiyasına müvafiq olaraq ictimai inkişafa təsir edir. Ümummilli lider öz dərin xarizmatikliyi ilə fərqlənir. Onunla xalq arasında olan qarşılıqlı münasibət emosional-mistik xarakter daşıyır. Belə lider hakimiyyətdə böyük çətinliklər hesabına dəyişikliklər edir. Böyük əksəriyyətin və ya hamının gerçək olduğunu zənn etdiyinin yanlış olduğunu qabaqcadan duymaq, onun qarşısını alaraq cəmiyyəti ağır bələdan, faciədən qurtarmaq, xalqı səfərbər edib ardınca sona qədər aparmaq və onları öz ideyalarının daşıyıcısına çevirmək ümummilli liderin tarixi missiyasıdır. Heç kimin görə bilmədiyini görmək, aşkar etmək və buna uyğun qərarlar qəbul edib qətiyyətlə həyata keçirmək dahi tarixi şəxsiyyətə xas bir keyfiyyətdir. 90-cı illərin acı təcrübəsi göstərdi ki, ümummili lider yalnız bizim qeyd etdiyimiz keyfiyyətlərlə məhdudlaşa bilməz. Burada dahilik fenomeni, yaradıcılıq, siyasi iradə, cəsarət, səmimilik, ədalətin təntənəsinin qeydinə qalmaq və s. kimi cəhətlər də əsas götürülməlidir. Məhz Heydər Əliyev şəxsiyyətində ümummilli liderə məxsus yeni keyfiyyətlərin olduğu aydınlaşdı. Hələ hakimiyyətin möhkəmlənmədiyi bu şəraitdə, ölkənin məcburi müharibəyə cəlb olunması, ölkədəki dövlət çevrilişlərinə cəhdlər və bunların qarşısının alınması təbii ki, olduqca çətin idi və ümummilli liderdən dahilik tələb edirdi. Bütün bunlarla yanaşı, respublikamıza edilən təzyiqlər, Amerika Konqresinin 907-ci əlavəsi, Rusiyanın Ermənistanla havadarlıq etməsi, İranın ölkəmizin ərazi bütövlüyünü tez-tez pozması, beynəlxalq aləmdə ölkəmizə qarşı adekvat münasibətin olmaması və s. kimi hallar ümummilli liderdən öz məqsədinə nail olmağa can atmaqla bəhm, həm də mümkün təzyiqlərə dözə bilmək qabiliyyəti, stressə qarşı dözümlülük, emosional gərginliyə tab gətirmək kimi keyfiyyətlərin olmasını tələb edirdi. Heydər Əliyev ümummilli liderlərə məxsus keyfiyyətlərin demək olar ki, məcmusu idi. Hətta onun şəxsiyyətində ümummilli liderlərə məxsus olan yeni keyfiyyətlər də özünü göstərirdi. O, nəinki respublikamızda, hətta ayrı-ayrı ölkələrdə də siyasi hadisələrin tənzimlənməsində mühüm rol oynamağa başlamışdı. Ulu öndər nəinki dövlətçiliyimizi hifz edib qorumuş, həm də dünya ictimaiyyətini yenilənmiş Azərbaycanla hərtərəfli əməkdaşlığın perspektivli olmasına inandırıb bilmişdir. [2]

Ümummilli lider Heydər Əliyevin milli dövlətçilik ənənələrinə yenilik gətirməsi, onun ayrı-ayrı siyasi liderlərdən fərqli olaraq, həm də dövlət adamı, dahi şəxsiyyət olmasının bariz nümunəsidir. Məhz dahi lider tərəfindən səslənən bu sitat onun nə qədər geniş təfəkkür tərzinə malik olduğunu göstərir: “Hətta inqilabi dəyişikliklər belə köhnə sistemi dərhal yeni bir sistemlə dəyişdirmir. İnqilabi dəyişikliklər adətən köhnə sistemi vurub dağıdır, amma ondan çox fərqli olan bir sistem yaratmaq üçün buna vaxt lazımdır, illər lazımdır”. Deməli, ümummilli liderdə həm də tarixin inkişaf məcrasını qabaqcadan görə bilmək, onu proqnozlaşdırmaq qabiliyyəti olmalıdır. Belə olan halda həm də şəxsiyyətin yaradıcılıq keyfiyyətləri də ön plana çıxır. Dövlətçilik haqqında informasiyaya malik olmaq və hətta öz şəxsi təcrübəsində bunu reallaşdırmaq da ümummilli liderin ümdə keyfiyyətlərindən biridir.

Heydər Əliyevin psixoloji portretinin təhlili böyük əhəmiyyət kəsb edir. Ümummilli lider Heydər Əliyev öz psixoloji keyfiyyətləri və siyasi təfəkkürü ilə siyasi liderlər arasında müstəsna bir yer tutur. İlk növbədə ona görə ki, onun psixoloji keyfiyyətlərini onun siyasi fəaliyyəti tamamlayır, fəaliyyətinin nəticələri ümumbəşəri əhəmiyyət kəsb edir.

Onun ünsiyyət qurmaq bacarığı, insanların fəaliyyətini stimullaşdırmaq qabiliyyəti, prinsipial mövqeyi, hadisələri proqnozlaşdırmaq, ona uyğun hərəkət etmək sərəştəsi onun dahi psixoloqlardan üstün olduğunu göstərir. Bütünlüklə onun şəxsiyyəti sirayətəddici gücə malik idi. Çətin situasiyalarda və mürəkkəb tarixi məqamlarda məqsədyönlü fəaliyyət, öz daxili imkanlarını səfərbər etmək, münaqişələrin həllində müdrik qərarların qəbulu, hadisələri düzgün qiymətləndirmək və yönləndirmək bacarıqları, fenomenal yaddaş, dərin zəka, yüksək savad, böyük intellekt, təkrarolunmaz natiqlik qabiliyyəti ümummilli lider Heydər Əliyevin psixoloji portretinin bənzərsiz ifadələridir. [3]

Milli, mənəvi, əxlaqi, bəşəri ideyaları şüurunda yaşadan Heydər Əliyev güclü dərk etmə qabiliyyətinə, möhkəm yaddaş funksiyasına, əqidə bütövlüyünə, aqlın gücündən, qüdrətindən

bacarıqla istifadə etmə dühalığına, dərin zəkallığına, əhatəli bilik dairəsinə görə əvəzolunmaz bir şəxsiyyət idi.

Ümummilli lider Heydər Əliyevin ən görkəmli dünya liderlərindən birinə çevrilməsi yalnız onun xarakterinə xas olan şəxsi keyfiyyətləri, özünü dərk etməsi, özünü adekvat qiymətləndirməsi, yüksək intellektual bacarığı, şəxsi fikirlərində çevikliyi, aldığı tərbiyə və təlimdən lazım gələndə istifadə etmək qabiliyyətini özündə əks etdirən bacarığı, məsuliyyətliyi, insanları inandırmaq bacarığına malik olması ilə bağlı idi.

Ulu öndər nəinki natiq-diplomat, həm də tükü-tükdən seçən psixoloq-siyasətçi kimi tanınmışdır. Xalqın, ölkənin hər bir vətəndaşının eşitdiyi sözün məhz ona müraciətlə deyildiyi kimi başa düşməsi səviyyəsində danışmaq, xüsusi həssaslıqla yanaşaraq dərdlərini məhz onunla bölüşmək istəyini yaratmaq hər kəsin hünəri deyildi. Ulu öndərin möhkəmliyi, prinsiplilliyi hər kəsdə ona qarşı simpatiya hissi yaradırdı. Onda hər kəsin ağrı-acısını seçmək qabiliyyəti olmaqla yanaşı, həm də şəxsiyyətin əhvalında ən kiçik dəyişmə hallarını, insanların daxili dünyasını duymaq və insanlarla empatiya qurmaq bacarığı vardı. Bu ulu öndərin fenomenal şəxsiyyət olduğunun bariz göstəricilərindən biridir.

Psixoloji faktlar göstərir ki, hər bir halda insanın xarakteri, onun keyfiyyətləri çətin situasiyalarda ortaya çıxır. Müxtəlif ekstremal şəraitlər ilə Heydər Əliyev də rastlaşsa da öz iti və çevik zəkası, dözümlülüyü ilə bu vəziyyətdən çıxmışdır. Onun məqsədyönlü fəaliyyəti, öz daxili imkanlarını səfərbər etməsi, stress situasiyasında tam ağılla hərəkət etmək, hadisələri idarə etmək, onları istiqamətləndirmək bacarığının olmasını göstərir. 1990-cı il 20 yanvar faciəsi zamanı xalqının ən ağır vəziyyətində Heydər Əliyevin özünü təhlükəyə atması, bütün təzyiqlərdən çəkinməyərək Moskvada Azərbaycan nümayəndiliyinə getməsi və etirazını bildirməsi onun tam müstəqil, psixoloji dayanıqlığı olan siyasətçi olduğunu bir daha sübut etdi.

Hadisələrin gedişi göstərdi ki, ulu öndərin şəxsiyyətində koqnitiv elementlər kreativ elementlərlə vəhdətdədir. Müxtəlif ölkələrin siyasi mənafeyini nəzərə almaması Azərbaycan üçün arzuolunmaz nəticələrə gətirib çıxara bilərdi. Taleüyükli məsələlərə kreativ yanaşma, neytrallaşdırılmış siyasət və onun müsbət nəticələri Heydər Əliyev şəxsiyyətinin digərləri ilə müqayisə edilə bilməyəcək səviyyədə fenomenal olduğunu göstərdi. Heydər Əliyevin qoyub getdiyi siyasi yaradıcılıq təcrübəsi buna parlaq nümunədir. İradə, əzm gücü və siyasi müdriklik Heydər Əliyevi həm siyasi lider, həm də lider-strateq kimi formalaşdırdı ki, burada Azərbaycanın uzaq inkişaf perspektivlərinə yönəlmiş üç layihənin adını çəkmək kifayətdir: “İpək yolu”, “Əsrin müqaviləsi” və beynəlxalq Azərbaycan diasporasının yaradılması.

Siyasi-psixoloji baxımdan dövlət başçısının həddən ziyadə yaradıcı keyfiyyətlərə malik olması, kreativ davranışı onun qərar qəbul etməsinə mənfi təsir göstərir. Ancaq tarixi faktlar və siyasi hadisələrin təhlili göstərdi ki, ulu öndərin yaradıcı davranışı heç bir halda onun düzgün qərar qəbuluna mane olmamışdır. Hətta bəzi məqamlarda ulu öndəri tənqid edən siyasi opponentlər sonda onun nə qədər düzgün və xalq üçün vacib olan qərarları qəbul etdiyini etiraf etməyə məcbur olmuşdular.

Ayrı-ayrı görüşlərdə Heydər Əliyevin müxtəlif sahələr haqqında mütəxəssis kimi rəy verməsi, fikir söyləməsi onun fenomenal dünyagörüşə malik olduğunu sübut edir. Təbiətin ona bəxş etdiyi bir çox nadir fitri keyfiyyətlər sayəsində Heydər Əliyev uzaqgörən şəxsiyyət kimi tarixi hadisələrin gedişini irəlidən müəyyən edə bilirdi.

Milli tarix üçün olduqca böyük əhəmiyyət daşıyan qərarlar qəbul edilən zaman əsl vətənpərlilik mövqeyini nümayiş etdirir, tam qətiyyətlə hərəkət etməyi bacarırdı. Sarsılmaz məntiq üzərində qurularaq qeyri-adi dərəcədə böyük təsir gücünə malik məruzə və intervyyuları Heydər Əliyevin fəlsəfi və siyasi dünyagörüşündəki dərinliyin bariz ifadəsidir. Ulu öndər hələ Azərbaycana birinci rəhbərliyi dövründə böyük təzyiqlərlə üzləşsə də, heç bir riskdən çəkinməyərək əzmkar fəaliyyəti ilə xalqda tarixi keçmiş, milli kimliyi, dili, mədəniyyəti, milli adət-ənənələri və düşüncə sistemi barədə dolğun təsəvvürləri formalaşdırı

bilmişdir. Heydər Əliyev fenomeninin Azərbaycana uzun müddətli rəhbərliyinin ən sanballı göstəricisi də məhz Azərbaycançılıq məfkurəsinin, milli ruhun hədsiz yüksəlməsi, milli özünüdərkini inkişafı, xalqın tarixi yaddaşının özünə qaytarılması kimi fundamental prinsiplərdir.[3]

Hər bir siyasi liderin fəaliyyətinin pozitivliyi onun nəticəsi ilə ölçülür. Psixoloji baxımdan fəaliyyətinin effektivliyi onun məqsədindən, motivlərindən və şəxsiyyətinə ona münasibətindən çox asılıdır. Bu baxımdan ulu öndər Heydər Əliyevin fəaliyyəti öz əhəmiyyəti baxımdan Azərbaycanın hədəflərindən çox-çox kənarlara çıxır. Bununla yanaşı siyasi liderin psixoloji keyfiyyətləri yalnız onun davranış tərzində, siyasi iradəsində, mühakimə qabiliyyətində özünü göstərməyib, həm də dövlət quruculuğunda, dövləti idarə mexanizmində, özünün taktika və strategiyasında da göstərir. Yəni Heydər Əliyevin psixoloji keyfiyyətləri, şəxsiyyət xüsusiyyətləri, idarəçilik qabiliyyəti ilə inteqrasiya edərək onu ulu öndərə çevirmişdir.

Hər bir azərbaycanlının taleyində Heydər Əliyev dühasının bir zərrəsi vardır.

O, siyasi lider xoşbəxtlikdir ki, onun davamçısı, ideyalarını daha irəli aparacaq varisi vardır. Ümummilli lider bu baxımdan - siyasi varislik prinsipi baxımından da mükəmməldir, əbədiyaşardır. Ulu öndər Heydər Əliyev müasir Azərbaycan dövlətinin banisi, Prezident İlham Əliyev isə qalib Azərbaycan dövlətinin banisidir. Prezident İlham Əliyev Heydər Əliyevin təkə siyasi kursunun deyil, həm də genetik kodunun uğurlu davamçısıdır. Heydər Əliyevin bütün həyatı, fəaliyyəti başdan-başa Azərbaycanın tarixi, taleyidirsə, Prezident İlham Əliyev də azad etdiyi və yenidən qurub yaratdığı bütün Qarabağın tarixi və uğurlu taleyidir.

Bəli, məhz İlham Əliyevin fenomenal liderlik keyfiyyətləri sayəsində biz azərbaycanlılar zamanın mənfi təzahürləri ilə mübarizədən qalib çıxdıq. Müzəffər Ali Baş Komandanın rəhbərliyi ilə qəhrəman Azərbaycan ordusunun misilsiz şücaəti nəticəsində qısa müddət ərzində işğal altında olan torpaqlarımız azad olunmuş və uğurlu lokal anti-terror əməliyyatı nəticəsində dövlət suverenliyimiz tam bərqərar olmuşdur.

İlham Əliyev bütün dünyaya göstərdi ki, Azərbaycan xalqı dostları ilə yanaşı, ona pislilik və xəyanət edən xainləri də heç vaxt unutmur. Göstərdi ki, xalqımız tarixi torpaqlarını geri qaytarmaqla yanaşı həqarət olunan hissiyatını, tapdanan ləyaqətini yenidən ucaldacaq qədər mənəvi gücə, yenilməz ruha malikdir. İlham Əliyev göstərdi ki, bu xalqın hörmət olunmalı mənəvi dəyərləri, həm də amansız ədalət məhkəməsi var. Çünki, o, təkə dünya miqyaslı rəşional düşüncəyə malik soyuqqanlı siyasət adamı deyil, həm də xalqın milli-mənəvi dəyərlərinə bağlı kövrək ruhlu, imanlı və isti qəlbli sadə azərbaycanlıdır. Bu gün fəxrlə deyə bilərik ki, Cənab prezident İlham Əliyevin rəhbərliyi altında böyük quruculuq və abadlıq işləri həyata keçirilərək Qarabağın hər bir kəndində, hər bir şəhərində Azərbaycan bayrağı qürurla dalğalanır.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Quliyeva X.N. Heydər Əliyev siyasəti: milli dövlət, milli lider, vətəndaşlıq, mənəviyyət - Bakı: Elm, 2019. S.416
2. Qurbanov S.H. Zamana sığmayan lider: Heydər Əliyevin idarəçilik və varislik fəlsəfəsi. İzə, Bakı, 2022. S.436
3. Muradov Ş. Ulu öndər Heydər Əliyevin inkişaf strategiyasının təntənəsi. Bakı- Avropa 2019.594 səh.

HEYDƏR ƏLİYEVİN İNNOVATİV İDARƏÇİLİYİNDƏN ÖYRƏNMƏLİ

Elnurə Hikmət qızı Quliyeva

müəllim

eq634061@gmail.com

Heydər Əliyev adına Hərbi İnstitut

Xülasə

İdarəetmə prosesində innovasiyalardan istifadə, idarəetmənin düzgün, pedaqoji, psixoloji əsaslar üzərində qurulması ilk növbədə kollektivdə əlverişli psixoloji mühitin yaranmasını təmin edir, bütün fəaliyyət sahələrində keyfiyyətin yüksəldilməsinə, uğurlu nəticələrin əldə olunmasına zəmanət verir. Bu cəhətdən idarəetmə bir sinergetik elm olaraq pedaqoji, psixioloji, sosial, fəlsəfi, iqtisadi, erqonomik və digər elmlərin kompleks birliyini özündə ehtiva edir. İnnovativ idarəetmə mexanizmini ulu öndər Heydər Əliyevdən öyrənməli, onun idarəetmə məktəbini nümunə olaraq qəbul etməliyik.

Açar sözlər: Heydər Əliyev, idarəçilik, liderlik, innovasiyalar.

Hər bir işin keyfiyyəti onun düzgün idarə edilməsindən başlayır. Düzgün idarə etmə olmadan heç bir işin keyfiyyəti və səmərəsi olmaz. İstehsalatın, sənayenin, fəaliyyətimizin bütün sahələrində idarəetmə vardır. İdarəçilik prosesində innovasiyalardan istifadə etmək idarə etmə mexanizmini daha da keyfiyyətli, asan və səmərəli etmiş olur. İdarəetmə mexanizmində innovasiyalardan istifadə etmək Heydər Əliyev idarəçiliyindən, onun idarəetmə üsuli-idarəsindən öyrənmək lazımdır.

İdarəetmə prosesində innovasiyalardan istifadə, idarəetmənin düzgün, pedaqoji, psixoloji əsaslar üzərində qurulması ilk növbədə kollektivdə əlverişli psixoloji mühitin yaranmasını təmin edir, bütün fəaliyyət sahələrində keyfiyyətin yüksəldilməsinə, uğurlu nəticələrin əldə olunmasına zəmanət verir. Bu cəhətdən idarəetmə bir sinergetik elm olaraq pedaqoji, psixioloji, sosial, fəlsəfi, iqtisadi, erqonomik və digər elmlərin kompleks birliyini özündə ehtiva edir.

Bu mürəkkəb və məsuliyyətli idarəetmə elmindən istifadə etmək idarəedicidən yüksək səriştəlilik, təşkilatçılıq, çeviklik, iradi keyfiyyətlər, insanlara humanist və pozitiv yanaşmaq, emosional təsir etmək, yüksək ünsiyyət mədəniyyəti və peşəkarlıq tələb edir. Ən mürəkkəb, məsuliyyətli və çətin sahələrdən biri təhsilin idarə edilməsidir ki, bu sahəyə dair Prof. Rüşad Hüseynzadə və pedaqog Lalə Əzimova “Təhsilin idarə edilməsi” haqqında dəyərli metodik vəsait yazmışlar ki, bu vəsaitdə Heydər Əliyevin idarəçilik fəaliyyəti, liderlik keyfiyyətləri, insanlara yanaşma tərz, ünsiyyət və nitq mədəniyyəti haqqında geniş və ətraflı məlumat verilmişdir (1).

“Təhsilin idarə edilməsi” adlı metodik vəsaiti ADPU - nün nəşriyyatında nəşr edilmişdir. (BAKİ: ADPU, 2025, 191 səh). Metodik vəsaitin redaktoru Prof. Ləzifə Qasımova, rəyçiləri prof. Akif Abbasov, prof. Məcid İsmixanov, dos. Nəzakət İsmayılova.

Vəsaitdə Ulu öndər Heydər Əliyevin idarəçilik fəaliyyətinə, idarəetmə mədəniyyətinə, liderlik məharətinə xüsusi yer verilmiş, onun yüksək səviyyədə təşkilatçılıq və konstruktiv bacarığından, insanlara yol göstərmək, istiqamət vermək, hörmət və tələbkərlilik etmək, qayğı, diqqət və rəhbərlik etmək, müxtəlif təbəqəli, yaş dərəcəli insanlarla, müxtəlif peşə sahibləri ilə ünsiyyət qurmaq, ünsiyyəti lazımi istiqamətə yönəltmək, təhrik etmək, emosional təsir göstərmək, nümunəvi ünsiyyət qurmaq və çox yüksək səviyyəli nitq mədəniyyətindən geniş məlumat verilir.

Burada xalqımızın ümummilli Lideri Heydər Əliyevin dünya siyasətində liderlik rolundan, onun xarizmatik liderlik xüsusiyyətlərindən, dahi bir şəxsiyyət olmasından ətraflı danışılır.

Yüksək idarəçilik məharətini və mədəniyyətini Azərbaycan Xalqının Ümummilli Lideri Heydər Əliyev nümunəsində, onun liderlik fəaliyyətində görə bilirik. O bütöv bir Azərbaycan xalqının lideri olmaqla bərabər, dünya siyasət aləmində də lider olmuşdur. Heydər Əliyev - böyük siyasi lider daim öz iradəsi, cəsarəti, çevik və rəşadətli qərarları ilə ən çətin situasiyalarda belə çıxış yolunu tapan parlaq şəxsiyyət olmuşdur. O məntiqli və məharətli çıxışları, nitqləri, adi söhbətləri

ilə insanlara qüvvətli pozitiv təsir etməyi bacarmış, insanlar arasında ayrı seçkiliyə yol verməmiş, onların tələbat və ehtiyaclarına diqqət və qayğı ilə yanaşmışdır.

XX əsrdə xalqımızın yetirdiyi ən böyük şəxsiyyət, dünya şöhrətli siyasi xadim, xalqımızın milli lideri Heydər Əliyev dövlətçilik konsepsiyasında üç ali dəyəri önə çıxarmışdır: 1.Ədalət dəyəri; 2.Müdrəklik dəyəri; 3.Həqiqət dəyəri. Bu dəyərlərin yerinə yetirilməsində gücün siyasətə təsirini deyil, ağıl və müdrəkliyin gücə qarşı təsirini qoymuşdur ki, o özünün parlaq zəkası, müdrək ağıl sayəsində hər cür gücə qalib gəlmişdir. Güc hər şeyi sındırsa da, ağıl gücü sındırır. .

Heydər Əliyevin uzaqgörənliyi, hadisələri qabaqlaması, intusiyası, öngörümü, cəsarəti, iradəsi və xüsusi fəhmi ilə əsil liderlik keyfiyyətlərini özündə birləşdirmişdir. Heydər Əliyev millətin gələcəyini düşünən lider olaraq bütün həyatını fəaliyyətini canından artıq sevdiyi Azərbaycanın tərəqqisinə, inkişafına, yüksəlişinə həsr etmişdir. Müstəqil Azərbaycan dövlətinin qurucusu, Azərbaycan siyasi sisteminin yaradıcısı, Azərbaycançılıq ideologiyasının banisi, milli özünüdərk prosesinin başladıcısı və idarəedicisi Heydər Əliyev böyük, tarixi hadisələrə imza atmışdır ki, onun titank, hərtərəfli geniş siyasi fəaliyyəti tükənməzdir. Heydər Əliyevin liderliyi, hər bir işdə birinci olması onun onun dahi bir siyasətçi, lider, hərtərəfli inkişaf etmiş bir şəxsiyyət olmasından xəbər verir.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Hüseynzadə R.L., Əzimova L.Y. Təhsilin idarə edilməsi. Bakı: ADPU, 2025., 191 s.

РЕЛИГИОЗНЫЙ ФАКТОР В ПОЛИТИЧЕСКОЙ ЖИЗНИ АЗЕРБАЙДЖАНА

Хатира Мамед гызы Ибрагимова

xatiraibrahimova14@gmail.com

Бакинский славянский университет

Резюме

В статье исследуется взаимосвязь религии и политики в Азербайджане. Автор подчеркивает, что религия и политика находятся в тесной связи. По мнению автора, важной частью национальной политики Азербайджана является религиозное восприятие реальности, а также единство мирного сосуществования и взаимопонимания различных религий и религиозных убеждений. Государство поддерживает политику религиозной толерантности: в стране мирно сосуществуют мусульмане, христиане и иудеи. Это часто подчеркивается в официальной идеологии как часть имиджа страны на международной арене.

Ключевые слова: мультикультурализм, политический, философия, особенности, общество.

Введение. Приоритеты нашего государства на рубеже двух веков в сфере политики и религии лучше всего были определены общенациональным лидером Азербайджана Гейдаром Алиевым: «Азербайджан – светское государство, и как светское государство занимает свое место в мире. Это наш стратегический путь. Правовое, демократическое и светское государство – вот наш основной принцип в государственном строительстве» [2]. Сегодня в сфере идеологии и религии мы обязаны продолжать дело, начатое великим политическим лидером. Совершенно ясно, что последовательная политика Гейдара Алиева, основанная прежде всего на законе правоприменительной практики, привела к тому, что стали очевидными коренные позитивные изменения.

Актуальность темы. Тема взаимосвязи религии и политики в Азербайджан является актуальной в условиях современных глобальных процессов, где религиозный фактор нередко влияет на политическую стабильность и общественные отношения. Для Азербайджана, как светского государства с многообразием религиозных традиций, важно изучение механизмов

гармоничного сосуществования религии и политики, а также роли государства в регулировании этой сферы. Анализ данной темы позволяет лучше понять особенности национальной политики, направленной на поддержание толерантности, стабильности и межконфессионального диалога. Основной целью работы является исследование особенностей взаимодействия религии и политики в Азербайджане и определение роли религиозного фактора в формировании государственной политики.

Довольно продолжительное время самая распространенная точка зрения на этот вопрос заключалась в том, что в течение всей человеческой истории служители культа всячески старались приспособить религию для удовлетворения своих меркантильных интересов. Конечно, самым простым было бы отказаться от таких суждений, объявив их искаженными призмой многолетнего торжества научного атеизма. Хотя суждения о религии в истории представляются весьма сложными для вынесения однозначных выводов, мы все же попытаемся взглянуть на этот вопрос объективно.

В доантичные и античные времена самой главной линией соприкосновения религии и политики было божественное обоснование власти правителя. Такая схема не вызывала вопросов и была понятна большинству: не сам человек являлся источником власти, а лишь пользовался властью богов, чью волю он и призван был выразить (Древний Вавилон). Или, как вариант, правитель отождествлялся с божеством, и сам мог творить свою волю (Древний Египет).

Таким образом, религия укрепляла позиции правителя и являлась основой внутренней политики государства. Впрочем, были попытки со стороны власти влиять на верования своих подданных, но они носили характер исключения, и, как правило, не приводили к существенным изменениям. Как пример, можно привести политику фараона Аменхотепа IV, принявшего позднее имя Эхнатон. Он упразднил традицию почитания старых богов, велел почитать единого бога Атона (Эхнатон – дословно, угодивший богу Атону). Но такой порядок продержался недолго, и сразу после его смерти, при фараоне Тутанхамоне был восстановлен прежний порядок почитания богов.

Обсуждение. Подобная схема устоялась, и работала вплоть до появления христианства, появление, которого внесло огромные коррективы в отношения власти с народом. Собственно частные возмущения нормального хода управления государством начались еще при царе Ироде, по приказу которого была проведена операция по истреблению первенцев в иудейских семьях, в надежде убить будущего иудейского царя, о рождении которого было возведено. Политическое решение Понтия Пилата о казни Иисуса, сделанное, как мы помним из Евангелия, под давлением общественности, вообще можно посчитать самым крупным вмешательством политики в область религии за всю человеческую историю, по сравнению с которыми мелкие притеснения христиан со стороны языческого Рима именно таковыми и будут казаться, несмотря на то, что представляли собой порой публичные массовые казни.

С наступлением Нового времени роль религии в жизни общества стала уменьшаться, из-за того, что общество стало постепенно переориентироваться на другие идеалы. Возможно, это обусловили объективные законы общественного развития, а так же самостоятельное развитие науки и техники, подкрепленное чередой фундаментальных изобретений и великих географических открытий. Именно в это время стал рождаться миф о противоборстве между наукой и религией, имеющий, впрочем, свои основания. Роль религии в жизни общества стала приближаться к современному положению.

Развитие философской мысли свело к минимуму мировоззренческую функцию религии хотя бы среди образованной верхушки общества, а именно, оно занималось политическим руководством. Относительно неизменным оставались только позиции религиозной морали, которые определяли социальные нормы, являющиеся для политики своеобразными рамками и ориентирами. При сохранении тенденции дальнейшего

распространения, религия утратила свое влияние на политику также вследствие наметившихся тенденций секуляризма – отделения церкви от государства.

Можно сказать, что эта ситуация, не подвергаясь существенным изменениям, сохранилась и до нашего времени. Значительные отклонения, выражавшиеся сначала в носильной пропаганде атеизма, а затем, в ужасающем религиозном разнообразии, можно было наблюдать только на территории влияния бывшего СССР, но это является одним из этапов развития религии в Азербайджане, и может быть правильно оценено только в его историческом контексте.

Окончательный результат. Одним из разработчиков основных функций религии, в частности, является А.Ю.Григоренко, который указывает на пути, формы и методы реализации обобщённого опыта интеграции религии в политике [1, с.13-14]. Некоторые историки или философы-религиоведы в ряде своих работ используют даже такой термин, как «политизированная религия». политическая деятельность человека очень тесно связана с его гражданской позицией в обществе, мировоззрением, нередко продиктована такими психологическими мотивами и потребностями, как стремление к новым преобразованиям в профессиональном и личностном отношении.

Литература

1. Григоренко А.Ю. Религиоведение. Учебное пособие. – Москва; Санкт-Петербург, – 2008, –511 с.
2. <http://lawtheses.com/konstitutsionno-pravovye-osnovy-gosudarstvenno-konfessionalnyh-otnosheniy-v-azerbaydzhanskoy-respublike>

HEYDƏR ƏLİYEV FENOMENİ VƏ DİL SİYASƏTİ: XARİCİ DİLİN TƏDRİSİ VASİTƏSİLƏ HUMANİTAR DƏYƏRLƏRİN FORMALAŞDIRILMASI

Afət Nəriman qızı Əliyeva

Müəllim

aafani@mail.ru

Bakı Slavyan Universiteti

Xülasə

Məqalədə Heydər Əliyev fenomeni kontekstində Azərbaycanda dil siyasətinin formalaşması və xarici dillərin tədrisinin humanitar dəyərlərin inkişafında rolu kompleks şəkildə təhlil edilir.

Tədqiqatda göstərilir ki, milli dilin qorunması ilə yanaşı, xarici dillərin öyrədilməsi dövlət siyasətinin prioritet istiqamətlərindən biri kimi müəyyən edilmişdir. Xüsusilə fransız dilinin tədrisi nümunəsində mədəniyyətlərarası kommunikasiya, tolerantlıq və qlobal integrasiya prosesləri araşdırılır. Tədqiqat göstərir ki, Heydər Əliyevin müəyyən etdiyi strateji xətt nəticəsində xarici dil təhsili yalnız kommunikativ vasitə deyil, həm də humanitar və mədəni dəyərlərin ötürülməsi alətinə çevrilmişdir. Məqalədə həmçinin müasir təhsil sistemində xarici dil tədrisinin rolu və perspektivləri müəyyən edilir.

Açar sözlər: dil siyasəti, Heydər Əliyev fenomeni, xarici dil tədrisi, humanitar dəyərlər, fransız dili.

Giriş

Müasir qloballaşma şəraitində dil siyasəti dövlətin strateji inkişaf istiqamətlərindən biri kimi çıxış edir. Azərbaycanda bu siyasətin əsasını qoyan Heydər Əliyev milli kimliyin qorunması ilə yanaşı, beynəlxalq integrasiyanın təmin edilməsini prioritet kimi müəyyən etmişdir.

Xarici dillərin, xüsusilə fransız dilinin tədrisi bu kontekstdə humanitar inkişafın mühüm komponenti kimi çıxış edir.

Azərbaycanda dil siyasəti və Heydər Əliyev fenomeni bir – biri ilə sıx bağlı olan anlayışlardır. Azərbaycanda bu siyasətin elmi və ideoloji əsasları məhz Heydər Əliyev tərəfindən formalaşdırılmışdır. Onun “Dil hər bir xalqın milli sərvətidir” fikri dilin yalnız kommunikativ vasitə deyil, həm də milli-mədəni identikliyin daşıyıcısı olduğunu təsdiqləyir [1].

Bu kontekstdə xarici dil tədrisi sadəcə praktiki bacarıq deyil, həm də humanitar düşüncənin formalaşmasına xidmət edən mühüm pedaqoji alət kimi çıxış edir. Heydər Əliyevin rəhbərliyi dövründə Azərbaycanda dil siyasəti milli və qlobal maraqların sintezi əsasında qurulmuşdur.

Dövlət dili olan Azərbaycan dilinin qorunması ilə yanaşı, xarici dillərin öyrənilməsinə geniş imkanlar yaradılmışdır. Bu yanaşma cəmiyyətin intellektual potensialının artırılmasına və beynəlxalq əlaqələrin genişlənməsinə xidmət etmişdir. Dil siyasətinin əsas məqsədlərindən biri yalnız dil biliklərinin formalaşdırılması deyil, həm də şəxsiyyətin mədəni və humanitar inkişafına şərait yaratmaqdır. Bu baxımdan xarici dil tədrisi strateji əhəmiyyət kəsb edir. Heydər Əliyevin dil siyasəti milli və ümumbəşəri dəyərlərin dialektik vəhdəti üzərində qurulmuşdur. O, bir tərəfdən Azərbaycan dilinin dövlət dili kimi möhkəmləndirilməsini təmin etmiş, digər tərəfdən isə xarici dillərin öyrənilməsinə strateji inkişafın vacib komponenti kimi qiymətləndirmişdir.

Onun “Biz dünya ilə integrasiya etməliyik və bunun üçün xarici dilləri bilməliyik” fikri bu siyasətin mahiyyətini aydın şəkildə ifadə edir [2].

Bu yanaşma dil təhsilini dövlətçilik ideologiyasının mühüm istiqamətlərindən birinə çevirmişdir.

Xarici dil tədrisi və humanitar dəyərlərin formalaşması paralel inkişaf edən proseslərdir. Müasir pedaqoji yanaşmalara görə, xarici dil öyrənilməsi yalnız linqvistik kompetensiyanın inkişafı ilə məhdudlaşmır. Council of Europe tərəfindən hazırlanmış CEFR sənədində də qeyd olunduğu kimi, dil öyrənən fərd “mədəniyyətlərarası kommunikasiya subyekti”nə çevrilir [5].

Xarici dillərin öyrənilməsi yalnız kommunikasiya vasitəsi deyil, həm də mədəniyyətlərarası dialoqun əsas elementidir. Bu baxımdan fransız dilinin tədrisi xüsusi əhəmiyyət kəsb edir. Fransız dili Avropa humanitar düşüncəsinin əsas daşıyıcılarından biri kimi tələbələrə:

tolerantlıq
etik dəyərlər,
estetik zövq,
və qlobal dünyagörüş formalaşdırır.

Qloballaşma şəraitində xarici dillərin tədrisi yalnız kommunikativ bacarıqların inkişafı ilə məhdudlaşmır, eyni zamanda şəxsiyyətin humanitar dəyərlər sisteminin formalaşmasında mühüm rol oynayır. Xarici dil öyrənilməsi fərdin dünyagörüşünü genişləndirir, onu müxtəlif mədəniyyətlərlə tanış edir və nəticə etibarilə mədəniyyətlərarası dialoqa açıq, tolerant və empatik fərdlərin yetişməsinə zəmin yaradır. Bu baxımdan, xarici dil tədrisi humanitar təhsilin ayrılmaz tərkib hissəsi kimi çıxış edir.

Müasir pedaqoji yanaşmalar, xüsusilə kommunikativ və mədəniyyətlərarası kompetensiyaya əsaslanan modellər, dilin yalnız struktur və leksik vahidlər sistemi kimi deyil, həm də mədəni kodların daşıyıcısı kimi öyrədilməsini nəzərdə tutur. Bu kontekstdə dil öyrənənlər yalnız qrammatik biliklərə yiyələnmir, həm də digər xalqların dəyərlər sistemi, sosial davranış modelləri və etik normaları haqqında anlayış əldə edirlər. Nəticədə, xarici dil tədrisi sosial integrasiya və qarşılıqlı anlaşmanın möhkəmlənməsinə xidmət edir.

Xüsusilə fransız dilinin tədrisi nümunəsində müşahidə olunur ki, bu dilin öyrədilməsi frankofon mədəniyyətin humanist ənənələrinin, azadlıq, bərabərlik və qardaşlıq kimi universal dəyərlərin mənimsənilməsinə imkan yaradır. Bu isə tələbələrin yalnız dil bacarıqlarını deyil, həm də onların vətəndaşlıq mövqeyini, etik düşüncə tərzini və qlobal məsuliyyət hissini inkişaf etdirir.

Bununla yanaşı, xarici dil tədrisi tənqidi təfəkkürün inkişafına da töhfə verir. Müxtəlif dillərdə mətnlərin təhlili, fərqli perspektivlərin müqayisəsi və interpretasiyası öyrənənlərdə analitik düşüncə qabiliyyətini gücləndirir. Bu isə humanitar dəyərlərin daha dərinlən mənimsənilməsinə və fərdin intellektual inkişafına xidmət edir.

Nəticə etibarilə, xarici dillərin tədrisi yalnız təhsil prosesinin funksional komponenti deyil, həm də cəmiyyətin humanitar və mədəni inkişafını təmin edən strateji vasitə kimi çıxış edir. Bu baxımdan, xarici dil siyasətinin düzgün qurulması və tədris prosesində humanitar dəyərlərin integrasiyası müasir təhsil sisteminin əsas prioritetlərindən biri kimi qiymətləndirilməlidir.

Beləliklə, xarici dil tədrisi humanitar kapitalın inkişafında sistemli rol oynayır. Fransız dili kimi dillərin tədrisi öyrənəndə multikulturalizm və açıq düşüncə tərzinin formalaşmasına səbəb olur. Xüsusilə fransız dili Avropa mədəniyyətinin, ədəbiyyatının və fəlsəfi düşüncəsinin daşıyıcısı kimi humanitar dəyərlərin ötürülməsində mühüm rol oynayır. Bu dilin öyrənilməsi vasitəsilə tələbələr yalnız dil bacarıqları deyil, həm də etik və estetik dəyərlər qazanırlar.

Fransız dilinin tədrisinin strateji əhəmiyyətini danılmaz fakt kimi qeyd edə bilərik. Fransız dili beynəlxalq münasibətlər sistemində mühüm mövqeyə malikdir. UNESCO kimi qurumlarda bu dilin geniş istifadə olunması onun strateji əhəmiyyətini artırır [4].

Azərbaycanda fransız dilinin tədrisi yalnız təhsil məsələsi deyil, həm də mədəni diplomatiya aləti kimi çıxış edir. Bu dil vasitəsilə Azərbaycan gəncləri qlobal mədəniyyətə integrasiya edir və beynəlxalq əməkdaşlıq imkanlarını genişləndirirlər. Fransız dili beynəlxalq təşkilatlarda geniş istifadə olunan dillərdən biridir. UNESCO və digər beynəlxalq qurumlarda bu dilin rolu onun öyrənilməsini daha da aktual edir. Azərbaycanda fransız dilinin tədrisi mədəni diplomatiyanın inkişafına da xidmət edir. Bu, ölkənin beynəlxalq imicinin gücləndirilməsi və mədəni əlaqələrin genişləndirilməsi baxımından mühüm əhəmiyyət kəsb edir.

Müasir təhsil mühitində innovativ yanaşmalar və perspektivlər tətbiqi çox önəmli və labüd aktdır. Müasir dövrdə xarici dil tədrisi innovativ texnologiyalar və kommunikativ metodlarla zənginləşdirilir. Rəqəmsal platformalar, interaktiv tədris üsulları və layihə əsaslı öyrənmə modelləri tələbələrin həm dil, həm də humanitar kompetensiyalarını inkişaf etdirir. Bu yanaşma Heydər Əliyev tərəfindən müəyyən edilmiş təhsil strategiyasının müasir mərhələdə davamı kimi qiymətləndirilə bilər. Müasir təhsil sistemində innovativ metodların tətbiqi xarici dil tədrisinin effektivliyini artırır. Kommunikativ yanaşma, interaktiv texnologiyalar və rəqəmsal resurslar tələbələrin motivasiyasını yüksəldir və onların humanitar dünyagörüşünü genişləndirir. Bu istiqamətdə Heydər Əliyev tərəfindən əsas qoyulan təhsil strategiyası bu gün də uğurla davam etdirilir və inkişaf etdirilir.

Nəticə

Aparılan təhlil göstərir ki, Heydər Əliyev fenomeni çərçivəsində formalaşan dil siyasəti Azərbaycanda xarici dil tədrisinin inkişafına güclü təkan vermişdir. Xarici dillərin tədrisi yalnız kommunikativ bacarıqların inkişafına xidmət etmir, eyni zamanda fərdlərin humanitar dəyərlər sisteminin formalaşmasında mühüm rol oynayır. Bu proses milli kimliyin qorunması ilə qlobal integrasiya arasında balansın təmin edilməsinə şərait yaradır. Bu yanaşma gələcəkdə də ölkənin beynəlxalq integrasiyasına və mədəni inkişafına töhfə verəcəkdir.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Aliyev, H. (1998). Təhsil və integrasiya məsələləri üzrə çıxışlar. Bakı, Azərbaycan.
2. Aliyev, H. (2001). Azərbaycan dili və milli sərvət. Bakı, Azərbaycan.
3. Council of Europe. (2020). Common European framework of reference for languages. Strasbourg, France.
4. Huseynov, M. (2015). Dil siyasəti və qloballaşma. Bakı, Azərbaycan.
5. UNESCO. (2018). Language policy and education. Paris, France.
6. Azərbaycan Respublikasının Təhsil haqqında Qanunu. (2009). Bakı, Azərbaycan.

HEYDƏR ƏLİYEVİN NİTQİNDƏ FONETİK VASİTƏLƏRİN KOMMUNİKATİV FUNKSİYASI

Çinarə Ayaz qızı Yolçubəyli
Müəllim

chinara.yolchubayli@mdu.edu.az

Mingəçevir Dövlət Universiteti

Xülasə

Bu tədqiqat müasir siyasi kommunikasiya şəraitində lider nitqinin fonetik xüsusiyyətlərini araşdırır və Heydər Əliyevin çıxışlarını nümunə kimi təhlil edir. Araşdırmada göstərilir ki, liderin uğuru yalnız məzmun və strateji qərarlarla deyil, həm də nitqin fonetik təqdimat forması ilə sıx bağlıdır. Qloballaşma və informasiya cəmiyyətinin inkişafı fonunda şifahi kommunikasiya vasitələrinin təsir gücü artmış, xüsusilə intonasiya, vurğu və pauza kimi fonetik elementlər kommunikativ effektivliyin əsas komponentlərinə çevrilmişdir.

Tədqiqatın məqsədi Heydər Əliyevin nitqlərində fonetik vasitələrin funksional rolunu müəyyənləşdirməkdir. Bu məqsədlə təsviri, analitik və diskurs təhlili metodlarından istifadə olunmuş, müxtəlif illərə aid rəsmi çıxışlar, parlament nitqləri və ictimai müraciətlər araşdırılmışdır. Analiz nəticəsində müəyyən edilmişdir ki, nitqlərdə normativ tələffüz və yüksək artikulyasiya dəqiqliyi üstünlük təşkil edir. Məntiqi vurğu əsas ideyaların ön plana çıxarılmasına xidmət edir, intonasiya emosional-ekspressiv təsiri gücləndirir, pauza isə informasiyanın strukturlaşdırılmasını və daha aydın qavranılmasını təmin edir.

Nəticələr göstərir ki, fonetik vasitələr siyasi diskursun ayrılmaz hissəsidir və auditoriyaya təsirin formalaşmasında mühüm rol oynayır. Heydər Əliyevin nitq modeli fonetik baxımdan sistemli və məqsədyönlü quruluşu ilə seçilir. Bu isə onun çıxışlarının ideoloji və emosional təsir gücünü artırır və onu fonetik-kommunikativ baxımdan nümunəvi model kimi səciyyələndirməyə imkan verir.

Açar sözlər: fonetika, nitq mədəniyyəti, intonasiya, məntiqi vurğu

Müasir siyasi kommunikasiya şəraitində liderin uğuru yalnız strateji qərarlarla deyil, həm də nitqin təqdimat forması ilə müəyyən olunur. Qloballaşma və informasiya cəmiyyətinin inkişafı fonunda şifahi kommunikasiya vasitələrinin təsir gücü daha da artmışdır. Bu baxımdan Heydər Əliyevin nitqləri fonetik baxımdan xüsusi elmi maraq doğurur.

Müasir Azərbaycan dövlətçiliyinin memarı Heydər Əliyev təkcə böyük siyasi xadim deyil, həm də Azərbaycan dilinin bütün incəliklərinə vafiq olan, bu dildən bir qüdrətli silah kimi istifadə etməyi bacaran dahi natiq idi. Onun nitqi dilçilik elminin müxtəlif istiqamətləri, xüsusilə fonostilistika və pragmatikqvestika baxımından zəngin material təqdim edir. Heydər Əliyevin nitqindəki fonetik vasitələrin – səsənin tonu, tembr, məntiqi fasilələri və vurğuları – necə bir kommunikativ strategiyaya xidmət etdiyini öyrənmək, dilimizin tətbiqi imkanlarını anlamaq baxımından son dərəcə aktualdır.

Siyasi nitqə dair mövcud tədqiqatlar əsasən semantik və pragmatik aspektlərə yönəlmişdir. Lakin fonetik komponentlərin – xüsusilə intonasiya, vurğu və pauzanın – kommunikativ təsirin formalaşmasında rolu yetərinə sistemli şəkildə araşdırılmamışdır. Natiqlik sənətində fikir nə qədər mükəmməl olsa da, onun auditoriyaya çatdırılma forması (fonetik tərtibatı) uğuru müəyyən edən əsas amildir. Heydər Əliyevin nitqindəki fonetik çalarların onun siyasi mesajlarının qavranılmasına necə təsir etməsi əsas tədqiqat obyektidir.

Tədqiqatın əsas məqsədi Heydər Əliyevin çıxışlarında fonetik vasitələrin kommunikativ funksiyasını müəyyən etməkdir. Bu məqsədlə intonasiyanın növləri, pauzaların növləri və vurğunun semantik yükü təhlil edilməlidir.

Dilçilikdə fonetika dilin səs sistemini və onun funksional xüsusiyyətlərini öyrənən əsas sahələrdən biri kimi xarakterizə olunur [2]. Tədqiqatlar göstərir ki, intonasiya nitqin emosional və pragmatik məzmununun formalaşmasında aparıcı rol oynayır [5, 52].

Siyasi diskurs kontekstində aparılan araşdırmalar isə təsdiq edir ki, nitqin təsir gücü yalnız leksik-semantik strukturla deyil, həm də onun fonetik təşkilatlanması ilə müəyyən edilir [3]. Müasir elmi yanaşmalarda fonetik vasitələr kommunikativ strategiyanın mühüm elementi kimi qiymətləndirilir.

Heydər Əliyevin dili və üslubu haqqında akademiklərdən Afad Qurbanov, Tofiq Hacıyev, Nizami Cəfərov kimi görkəmli dilçilər geniş tədqiqatlar aparmışlar. Lakin fonetik vasitələrin sırf kommunikativ-pragmatik funksiyası daha detallı təhlilə ehtiyac duyur.

Məqələdə təsviri dilçilik, fonostilistik təhlil və kontekstual analiz metodlarından istifadə olunmuşdur. Heydər Əliyevin müxtəlif dövrlərdəki (istər SSRİ dövrü, istərsə də müstəqillik illəri) çıxışlarının audio-video yazıları tədqiqat materialı kimi götürülmüşdür.

Ümummilli liderin “Müstəqilliyimiz əbədidir” çoxcildliyindəki nitqləri, beynəlxalq tribunallardakı çıxışları və xalqla görüşləri əsas bazanı təşkil edir.

Heydər Əliyevin nitqi Azərbaycan ədəbi dilinin fonetik normalarına tam uyğundur, lakin bu normativlik daxilində o, fərdi üslubunu yarada bilmişdir. Onun nitqində fonetik vasitələrin üç əsas kommunikativ funksiyası müşahidə olunur:

1. İnandırma funksiyası: Səsin tembrinin inamlı və sabit olması dinləyicidə dövlətə və rəhbərə etibar yaradır.
2. Emosional-ekspressiv funksiya: Vətən, xalq, torpaq mövzularında danışarkən səsin yüksəlməsi və ya xüsusi yumşaq çalarlar alması hisslərin ötürülməsini təmin edir.
3. Məntiqi-semantik funksiya: Məntiqi vurğu vasitəsilə cümlədəki ən vacib sözün önə çıxarılması siyasi hədəfləri konkretləşdirir.

“Mən fəxr edirəm ki, azərbaycanlıyam!” [3] Bu ifadədə “fəxr edirəm” hissəsində güclü məntiqi vurğu yerləşir, intonasiya yüksələn istiqamətdə inkişaf edir, pauzadan sonra gələn hissə emosional kulminasiya yaradır.

Bu fonetik quruluş milli identikliyin emosional intensivliyini artırır və auditoriyada həmrəyliyə səbəb olur.

“Azərbaycanın dövlət müstəqilliyi bizim ən böyük sərvətimizdir.” [3] İfadəsində əsas vurğu “ən böyük sərvətimizdir” hissəsinə düşür, intonasiya kulminasiyası cümlənin sonunda formalaşır, ritmik quruluş fikrin mərhələli şəkildə qəbulunu təmin edir.

Nəticədə ideyanın semantik mərkəzi auditoriya tərəfindən daha aydın qavranılır.

“Dövlət müstəqilliyini qorumaq onu qazanmaqdan daha çətinidir.” [3] İfadədə “qorumaq” və “qazanmaq” sözləri arasında paralel vurğu modeli qurulur, “daha çətinidir” hissəsində intonasiya enişli-yüksəlişli dinamika yaradır, pauza vasitəsilə fikir iki hissəyə bölünərək müqayisə effekti gücləndirilir.

Bu struktur auditoriyada məsuliyyət hissini artırır.

“Bizim əsas vəzifəmiz Azərbaycan dövlətçiliyini möhkəmləndirməkdir.” [3] Cümləsində “əsas vəzifəmiz” frazası başlanğıc vurğu ilə seçilir, “möhkəmləndirməkdir” hissəsində intonasiya yüksələrək yekunlaşır, ritmik sabitlik nitqin inandırıcılığını artırır.

Bu fonetik təşkilatlanma liderin qətiyyətini ifadə edir.

“Azərbaycan xalqı böyük və zəngin tarixə malikdir.” [3] Cümlə fonetik baxımdan “böyük və zəngin” söz birləşməsində paralel vurğu müşahidə olunur, intonasiya dalğavari şəkildə inkişaf edir, pauzalar fikrin emosional təqdimatını gücləndirir.

Bu, milli kimliyin müsbət emosional təqdimatına xidmət edir.

“Hər bir vətəndaş dövlətin inkişafı üçün məsuliyyət daşıyır.” [3] Bu ifadədə “hər bir vətəndaş” hissəsi ümumiləşdirici vurğu ilə verilir, “məsuliyyət daşıyır” hissəsində intonasiya aşağıdan yuxarıya doğru yüksəlir, pauza vasitəsilə semantik bloklar ayrılır.

Bu isə kollektiv məsuliyyət ideyasını gücləndirir.

Tədqiqat nəticələri göstərir ki, fonetik vasitələr siyasi diskursun ayrılmaz komponentidir. İntonasiya və ritm auditoriyanın emosional reaksiyasını formalaşdırmaqla yanaşı, informasiyanın interpretasiyasına da təsir edir [1].

Heydər Əliyevin nitq modeli fonetik baxımdan yüksək təşkilatlanmış sistem kimi çıxış edir. Bu sistemdə fonetik vasitələrin məqsədyönlü istifadəsi kommunikativ effektivliyi artırır və nitqin ideoloji təsir gücünü maksimum səviyyəyə çatdırır.

Heydər Əliyev çıxışları zamanı pauzalardan (fasilələrdən) bir natiqlik fəndi kimi çox bacarıqla istifadə edirdi. Məsələn, o, mühüm bir siyasi bəyanatı verməzdən əvvəl qısa bir pauza edir, bununla da auditoriyanın bütün diqqətini növbəti sözə yönəldirdi. Bu, dilçilikdə "psixoloji pauza" adlanır.

Onun nitqindəki intonasiya rəngarəngliyi də xüsusi qeyd olunmalıdır. Heydər Əliyev Azərbaycan dilinin ahəng qanununa və musiqiliyinə sadıq qalaraq, cümlə daxilində tonu elə nizamlayırdı ki, nitq monotonluqdan uzaq olurdu. Məsələn, BMT tribunasındakı çıxışında istifadə etdiyi fonetik ton daha rəsmi və qətiyyətli idisə, qaçqın və köçkünlərlə görüşdə bu ton şəfqət və həmdərdlik çalarına çevrilirdi.

Məntiqi vurğu məsələsi də Heydər Əliyev natiqliyinin sütunlarından biridir. O, "Azərbaycan", "Müstəqillik", "Dövlət" kimi kəlmələri tələffüz edərkən onları səslə elə "rəngləyirdi" ki, bu sözlər dinləyicinin şüuruna ən vacib dəyər kimi həkk olunurdu [4].

Tədqiqatın nəticəsi olaraq qeyd etmək olar ki, Heydər Əliyevin nitqində fonetik vasitələr sadəcə səs hadisəsi deyil, dərin siyasi-psixoloji təsir mexanizmidir.

1. Ulu öndərin səsi və tələffüz tərzini Azərbaycan xalqı üçün dövlətçiliyin simvoluna çevrilmişdir.
2. Fonetik vasitələrin düzgün seçilməsi onun nitqinin anlaşılqlılığını və hədəf kütləsinə çatmasını təmin etmişdir.
3. Onun natiqlik irsi gənc diplomatlar, siyasətçilər və dilçilər üçün bir məktəb rolunu oynayır. Elmi əhəmiyyət olaraq tədqiqat siyasi dilçilikdə fonetik istiqamətin inkişafına töhfə verir.

Praktik əhəmiyyəti ondan ibarətdir ki, burada əldə olunan qənaətlər ali məktəblərdə natiqlik sənəti, kommunikasiya və nitq mədəniyyəti dərslərində köməkçi material kimi istifadə edilə bilər.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Abdullayev Ə. Nitq mədəniyyətinin əsasları. Bakı, 2013, 274 səh.
2. Axundov A. Azərbaycan dilinin fonetikasi. Bakı, 1984, 392 səh.
3. Əliyev H. Nitqlər və çıxışlar. Bakı, 1998
4. Əliyev H. Müstəqilliyimiz əbədidir. Bakı: Azər nəşr, 1997, 615 səh.
5. Kazımov Q. Müasir Azərbaycan dili. Bakı, 2010, 400 səh.

FRAZEOLoji SİSTEMİN NƏZƏRİ TƏHLİLİ

Elzadə Rəhim qızı Sadiqova
müəllim

elzada.sadigova@au.edu.az
Azərbaycan Universiteti

Xülasə

Bu məqalədə frazeoloji sistemin nəzəri əsasları araşdırılır, frazeoloji vahidlərin xüsusiyyətləri, təsnifatı və funksional rolu təhlil olunur. Həmçinin müasir dilçilikdə frazeologiyanın koqnitiv və pragmatik aspektləri nəzərdən keçirilir. Eyni zamanda, bu vahidlərin milli-mədəni xüsusiyyətləri əks etdirməsi və ünsiyyət prosesində ifadə imkanlarını genişləndirməsi diqqətə çatdırılır.

Açar sözlər: Frazeologiya, frazeoloji sistem, sabit ifadələr, məcazilik, semantika.

Frazeoloji vahidlər hər bir xalqın, millətin özünəxas olan düşüncə tərzini, adət və ənənəsini, dünyaya baxış tərzini, mədəniyyətini, tarixini, fəlsəfi görüşlərini özündə ehtiva etdirir. Frazeologizmlər dildə ayrıca bir bölmə təşkil edərək, xalqın həyat və yaşam tərzini obrazlar vasitəsi ilə çatdırmaqda xüsusi rol oynayır. Zəruri ehtiyac nəticəsində, uzun əsrlər ərzində frazeoloji vahidlər inkişaf etmiş, xalqın çoxəsrlik süzgəcindən keçərək formalaşmış və bu gün də formalaşmaqda davam edir. Frazeoloji vahidləri öyrənmək, tədqiq etmək, həmin xalqın dilinin tarixini də öyrənməyə şərait yaradır. Bu da frazeoloji vahidlərin hər xalqın özünəməxsus olduğunu bir daha təsdiq edir.

Sabitlik dərəcəsinə malik olan, məna bütövlüyü, quruluşunun daimiliyi, dildə hazır vəziyyətdə mövcud olan söz birləşmələri, cümlələr frazeologiyanın əsas obyektidir. Frazeologiya frazeoloji vahidlərin əmələgəlmə üsullarını, tərkibini, quruluşunu, özünəməxsus xüsusiyyətlərini öyrənir. Eyni zamanda frazeologizmlər dil ilə yanaşı nitq vahidi kimi də özünü göstərilir. Onlardan müxtəlif üslubi məqamlarda istifadə olunur. Ədəbiyyatşünaslar öz əsərlərində frazeologizmlərdən istifadə edərək üslubi rəngarənglik yaratmış və yazdığı əsərin poetik gücünü daha da artırmışdır. Frazeologizmlərdən əsərlərdə, şeirlərdə istifadə olunması sənətkarın dilin ifadə imkanlarına yaxşı bələd olmasına dair oxucuda müəyyən fikir formalaşdırır. Çünki frazeologizmlərin nitqdə istifadəsi zamanı onlar nitqə emosianallıq, ekspressivlik və ifadəlilik gətirir. Onlar nitq mədəniyyətinin ayrılmaz parçasına çevrilirlər. Həmçinin frazeoloji vahidlər dildə daha ahəngdar, obrazlı səslənməyə malik olaraq xalqın etnik dünyagörüşünü izləyərək dil universalı olub demək olar ki, dünya dillərinin əksəriyyətində təzahür edir. Bu frazeologizmlərin əsas səciyyəvi xüsusiyyətlərindən biridir. Beləliklə, frazeoloji vahidlər həm dilin, həm də nitqin obyektı olub dilçilikdə tədqiq edilir və araşdırılır. Frazeoloji vahidləri dilin mühüm üslubi imkanı kimi qiymətləndirmədən həmin yazıçının, şairin dil xüsusiyyətlərini ifadə etmək çətin olur. Müxtəlif növ frazeoloji vahidlər frazeologiyaya kompleks dil işarələrini öyrənən dilçilik sahəsi kimi mövcud olmasına şərait yaradır. Dilin frazeoloji sisteminin müxtəlif növlü və çoxcəhətli hadisə olması bəlli məsələdir.

Bildiyimiz kimi, frazeoloji vahidlərlə dilin sistemi arasında daima qarşılıqlı əlaqə var. Bu səbəbdən də hər hansı bir dilin frazeologiyası dil sistemindən ayrı şəkildə mövcud ola bilməz. Dilçilikdə bəzən “sistem” anlayışı düzgün şəkildə anlaşılmır. Dilin sistem təşkil etməsi fikrini ilk dəfə olaraq F.de Sössür irəli sürmüş olsa da, digər dilçilər bu fikri daha da inkişaf etdirərək yeni elmi biliklərə yol açmışlar. Belə ki, dil sistemlər sistemidir. Həmin sistemin daxilində olan bütün elementlər üç rəqurs üzrə (məzmun, forma, funksiya) özlərini aşkara çıxarırlar. Dil sistem olaraq özü də digər sistemlərdən təşkil olunub. Burada sistem anlayışını parametrlə bağlamaq olar. Dil sistemində mövcud olan bütün vahidlər forma, məzmun, funksiya baxımından həm eyniləşirlər, həm də fərqlənirlər. Buna da uyğun olaraq dil sistemində müxtəlif sayda səviyyə müəyyən olunur. Buradan onda belə bir nəticə çıxır ki, sistem anlayışı səviyyə anlayışı ilə birbaşa bağlı olaraq vəhdət təşkil edir. Səviyyə müəyyən vahidlərin forma, məzmun, funksiya baxımından oxşarlığı və digər vahidlərdən fərqlənməsi deməkdir. Dildə “fonem”, “leksem”, “morfem” və s. səviyyələr var. Əgər biz hər hansı bir səviyyənin vahidinin sayını müəyyən etməyə çalışsaq müəyyən qədər çətinlik çəkəcəyik. Məsələn, bunu fonem səviyyəsində müəyyən edə bilsək də, digər səviyyələrdə bunu həyata keçirmək mümkünsüzdür.

Bütün bunlar əslində frazeologiyanın hədudlarının düzgün müəyyənləşdirilməməsinə gətirib çıxarmışdır. Məhz bu səbəbdən frazeologiya ilə bağlı məsələlər dəfələrlə müxtəlif alimlər tərəfindən tədqiqatə cəlb edilib.

Müxtəlif dillərin materiallarının araşdırılması ortaya çıxarır ki, dünya dillərinin əksəriyyətində bu cür söz birləşmələrinə çox sayda rast gəlmək olur. Qeyd etmək lazımdır ki, bu gün də bəzi frazeologizmlərin özündə, onların izahında, sərhədlərinin müəyyənləşdirilməsində çətinliklər ortaya çıxır. Bəzən frazeoloji vahidlərin araşdırılmasında, ona xas əlamətlərin və digər lüğəvi vahidlərdən frazeologizmləri fərqləndirən əsas xüsusiyyətlərin müəyyənləşdirilməsində bir-birinə əks olan fikirlərlə rastlaşa bilərik. Azərbaycan dilçiliyində frazeologiyanın səciyyəvi

cəhətləri, malik olduğu mövqe və xüsusiyyətləri ilə bağlı vahid fikir yoxdur. Məhz bu amil dilin digər sahələrinin, eyni zamanda leksik, morfoloji və sintaktik səviyyələrinin tədqiq olunmasına bir qədər çətinlik törədir.

Frazeologiya öz tərkibində sözdən başlayaraq cümlə kateqoriyasına kimi böyük bir sahəni özündə ehtiva etdirir. Həmin bu frazeologizmlər dilin zənginlik və ifadəliliyini artıran lingvistik vahidlərdir. Bir dili mükəmməl şəkildə öyrənmək üçün qrammatik quruluşu ilə yanaşı dili ifadəli, obrazlı, ekspressiv edən frazeoloji vahidləri də öyrənmək əhəmiyyətlidir.

Frazeologizmlərin tarixi kökü lap qədim dövrlərə dayanır. Bunlar hər bir xalqın dini görüşləri, adət və ənənələri, məfhumı anlayışları və s. bağlıdır. Frazeologizmlər ifadə imkanları, semantik məzmunu baxımdan müəyyən qruplara bölünür. Bu zaman onların əmələ gəlməsində iştirak edən komponentlərin mənası, həm də onların ümumilikdə ifadə etdiyi məna tutumu və digər xüsusiyyətlər vurğulana bilər. Frazeoloji vahidlər sərbəst söz birləşmələrindən fərqli olaraq sabitlik, məcazilik və hazır şəkildə işlənmə kimi xüsusiyyətlərə malikdir.

Frazeoloji sistemin nəzəri təhlilində əsas məsələlərdən biri bu vahidlərin təsnifatıdır. Onlar strukturuna, mənasına və funksiyasına görə müxtəlif qruplara bölünürlər. Frazeoloji sistemin nəzəri təhlili dilin zənginliyini, milli-mədəni xüsusiyyətlərini və ifadə imkanlarını üzə çıxaran mühüm elmi istiqamətdir.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Bayramov H. Azərbaycan dilinin frazeologiyasının əsasları. Bakı, Maarif, 1978
2. Cəfərov S. Müasir Azərbaycan dili. Bakı, Maarif, 1982
3. Həsənov H. Müasir Azərbaycan dilinin leksikası. Bakı, Nurlan, 2005
4. Mirzəliyeva M. Türk dillərinin frazeologiyası. Bakı, Nurlan, 2009

AZƏRBAYCAN DİL SİYASƏTİ VƏ MİLLİ KİMLİK: HEYDƏR ƏLİYEV DÖVRÜ

Şahnaz Tərhan qızı Məhişzadə

müəllim

shahnaz.mahishzada@mdu.edu.az

Mingəçevir Dövlət Universiteti

Xülasə

Bu məqalədə Azərbaycan Respublikasında dil siyasətinin formalaşması və inkişaf mərhələləri geniş şəkildə təhlil edilir və bu prosesdə Heydər Əliyev dövrünün xüsusi rolu araşdırılır. Tədqiqatda dilin yalnız kommunikasiya vasitəsi deyil, həm də milli kimliyin, ideoloji düşüncənin və dövlətçilik ənənələrinin əsas elementi kimi çıxış etdiyi əsaslandırılır.[3] Müstəqillik dövründə dövlət dili siyasətinin hüquqi əsasları, tətbiq mexanizmləri və ictimai təsiri sistemli şəkildə təhlil olunur.[1] Məqalədə həmçinin dil siyasətinin təhsil, media və ictimai həyatdakı rolu, eləcə də qloballaşma şəraitində milli dilin qorunması məsələləri geniş şəkildə şərh edilir. Nəticə etibarilə müəyyən edilir ki, Azərbaycan dil siyasəti milli dövlət quruculuğunun strateji istiqamətlərindən biri kimi çıxış edir.

Açar sözlər: Azərbaycan dili, dil siyasəti, milli kimlik, dövlət dili, Heydər Əliyev

Giriş

Mövzunun aktuallığı

Qloballaşma proseslərinin sürətləndiyi müasir dünyada milli kimliyin qorunması və inkişaf etdirilməsi dövlətlərin qarşısında duran ən mühüm strateji vəzifələrdən biri hesab olunur. İnformasiya texnologiyalarının geniş yayılması, transmilli mədəni təsirlərin artması və dillərarası inteqrasiyanın güclənməsi şəraitində milli dəyərlərin, xüsusilə dilin qorunması məsələsi daha da aktuallaşır. Bu baxımdan dil yalnız kommunikasiya vasitəsi kimi deyil, həm də milli identikliyin əsas daşıyıcısı, xalqın tarixi yaddaşının və mədəni irsinin qoruyucusu kimi çıxış edir.

Milli kimliyin formalaşmasında dilin rolu əvəzsizdir. Dil vasitəsilə nəsillər arasında mədəni və mənəvi varislik təmin olunur, milli şüur və özünüdərk prosesi güclənir. Hər bir xalqın dili onun dünyagörüşünü, düşüncə tərzini və sosial davranış modellərini əks etdirir. Bu səbəbdən dilin qorunması və inkişaf etdirilməsi yalnız mədəni məsələ deyil, eyni zamanda siyasi və ideoloji əhəmiyyət kəsb edən dövlət siyasətinin mühüm istiqamətidir.

Azərbaycan Respublikasında dil siyasətinin formalaşması və inkişafı dövlət quruculuğu prosesinin ayrılmaz tərkib hissəsi olmuşdur.[2] Xüsusilə müstəqillik əldə edildikdən sonra Azərbaycan dilinin dövlət dili kimi möhkəmləndirilməsi, onun tətbiq sahələrinin genişləndirilməsi və normativ əsaslarının təkmilləşdirilməsi istiqamətində ardıcıl tədbirlər həyata keçirilmişdir.[1] Bu siyasətin məqsədi yalnız dilin qorunması deyil, həm də onun müasir tələblərə uyğun inkişafını təmin etmək olmuşdur.

Bu kontekstdə Heydər Əliyev tərəfindən həyata keçirilən dil siyasəti xüsusi əhəmiyyət kəsb edir.[3] Onun rəhbərliyi dövründə Azərbaycan dilinin dövlət dili kimi statusu möhkəmləndirilmiş, dilin ictimai həyatın bütün sahələrində istifadəsi genişləndirilmiş və milli kimliyin əsas atributu kimi dəyərləndirilməsi təmin edilmişdir.[4] Eyni zamanda, dilin saflığının qorunması, terminoloji bazanın zənginləşdirilməsi və ana dilində təhsilin inkişafı istiqamətində mühüm addımlar atılmışdır.

Beləliklə, Azərbaycan dil siyasətinin öyrənilməsi yalnız tarixi və nəzəri baxımdan deyil, həm də müasir dövrdə milli kimliyin qorunması və inkişaf etdirilməsi baxımından mühüm elmi və praktik əhəmiyyət daşıyır.

Problemin qoyuluşu

Dil siyasətinin milli kimliyin formalaşmasında rolu çoxşaxəli və kompleks xarakter daşıyır. Bu baxımdan əsas problem dil siyasətinin yalnız hüquqi çərçivədə deyil, həm də ideoloji və sosial müstəvidə necə tətbiq olunmasının araşdırılmasıdır. Xüsusilə müstəqillik dövründə Azərbaycan dilinin dövlət dili kimi möhkəmləndirilməsi və onun ictimai həyatın bütün sahələrində tətbiqi məsələsi xüsusi aktuallıq kəsb edir.

Tədqiqatın məqsədi və vəzifələri

Bu tədqiqatın əsas məqsədi Azərbaycan dil siyasətinin formalaşması və inkişaf xüsusiyyətlərini müəyyənləşdirmək və onun milli kimlik üzərində təsirini təhlil etməkdir. Bu məqsədə çatmaq üçün aşağıdakı vəzifələr müəyyən edilmişdir:

- Dil siyasətinin nəzəri əsaslarını araşdırmaq
- Heydər Əliyev dövründə həyata keçirilən dil siyasətini təhlil etmək
- Dövlət dili siyasətinin milli kimlik formalaşmasına təsirini müəyyənləşdirmək
- Müasir dövrdə dil siyasətinin qarşısında duran problemləri müəyyən etmək

Ədəbiyyat icmal

Dil siyasəti və milli kimlik məsələləri müxtəlif alimlər tərəfindən geniş şəkildə tədqiq edilmişdir. Bu sahədə aparılan tədqiqatlar göstərir ki, dil dövlətin ideoloji əsaslarının formalaşmasında mühüm rol oynayır.[4] Azərbaycan kontekstində aparılan elmi araşdırmalarda xüsusilə Heydər Əliyev dövründə dil siyasətinin sistemli şəkildə inkişaf etdiyi vurğulanır.[3]

1995-ci ildə qəbul olunmuş Konstitusiyada Azərbaycan dilinin dövlət dili kimi təsbit edilməsi dil siyasətinin hüquqi əsaslarının möhkəmləndirilməsində mühüm mərhələ hesab olunur.[1] Bundan əlavə, müxtəlif tədqiqatçılar Azərbaycan dilinin qorunması və inkişaf etdirilməsi istiqamətində həyata keçirilən tədbirlərin milli kimliyin gücləndirilməsində mühüm rol oynadığını qeyd edirlər.[2]

Mövcud ədəbiyyatın təhlili göstərir ki, dil siyasəti yalnız normativ sənədlərlə məhdudlaşmır, eyni zamanda sosial və mədəni proseslərin də tərkib hissəsidir.

Material və metodlar

Tədqiqatın aparılma üsulları

Bu tədqiqatın həyata keçirilməsində bir neçə elmi metoddan kompleks şəkildə istifadə olunmuşdur. Dil siyasəti və milli kimlik kimi çoxşaxəli sosial-humanitar problemin öyrənilməsi məqsədilə tarixi-müqayisəli metod əsas tədqiqat yanaşmalarından biri kimi seçilmişdir. Bu metod

vasitəsilə müxtəlif dövrlərdə Azərbaycan dil siyasətinin inkişaf mərhələləri, onun dəyişmə dinamikası və ideoloji əsasları müqayisəli şəkildə təhlil edilmişdir.[1]

Eyni zamanda sistemli yanaşma metodundan istifadə olunaraq dil siyasəti bütöv bir sistem kimi nəzərdən keçirilmişdir. Bu yanaşma dil siyasətinin yalnız hüquqi çərçivədə deyil, həm də təhsil, media, mədəniyyət və ictimai həyatla qarşılıqlı əlaqədə öyrənilməsinə imkan vermişdir. Sistemli təhlil nəticəsində dil siyasətinin dövlət quruculuğu prosesində kompleks funksiyaları müəyyən edilmişdir.

Bundan əlavə, mətn analizi metodu tətbiq olunmuşdur. Bu metod vasitəsilə normativ-hüquqi sənədlər, rəsmi çıxışlar və elmi ədəbiyyatın məzmunu təhlil edilmiş, dil siyasətinin ideoloji və konseptual əsasları müəyyən edilmişdir. Mətn analizi xüsusilə dil siyasətinin dövlət ideologiyası ilə əlaqəsinin üzə çıxarılmasında mühüm rol oynamışdır.

Ümumilikdə, istifadə olunan metodlar tədqiqatın elmi əsaslı, obyektiv və çoxölçülü şəkildə aparılmasına imkan yaratmışdır.

İstifadə olunan materiallar

Tədqiqatın aparılmasında geniş və etibarlı mənbələr bazasından istifadə olunmuşdur. Bu materiallar həm normativ-hüquqi sənədləri, həm də elmi və tarixi mənbələri əhatə edir.

Əsas istifadə olunan mənbələr aşağıdakılardır:

- **Azərbaycan Respublikasının qanunvericilik aktları** – xüsusilə dövlət dili ilə bağlı maddələr, Konstitusiya müddəaları və dil siyasətini tənzimləyən normativ sənədlər tədqiqatın hüquqi bazasını təşkil etmişdir.
- **Dövlət proqramları və rəsmi sənədlər** – dilin inkişafı, təhsil sistemində tətbiqi və terminoloji siyasətlə bağlı dövlət sənədləri analiz edilmişdir.
- **Elmi məqalələr və monoqrafiyalar** – yerli və beynəlxalq tədqiqatçıların dil siyasəti və milli kimlik mövzusunda elmi yanaşmaları öyrənilmişdir.
- **Tarixi və ictimai-siyasi mənbələr** – Azərbaycan dilinin inkişaf tarixi, ictimai-siyasi proseslər və dövlət quruculuğu ilə bağlı materiallar tədqiqata cəlb olunmuşdur.

Bu mənbələrin kompleks təhlili nəticəsində dil siyasətinin inkişaf dinamikası və onun milli kimliklə əlaqəsi elmi əsaslarla sistemləşdirilmişdir.

Təcrübə və ya analiz metodları

Tədqiqatın analitik mərhələsində normativ-hüquqi sənədlərin təhlili, diskurs analizi və müqayisəli yanaşma əsas metodoloji alətlər kimi tətbiq olunmuşdur. Bu metodların hər biri dil siyasətinin həm hüquqi-normativ bazasını, həm də ideoloji və sosial məzmununu kompleks şəkildə öyrənməyə imkan yaratmışdır.

Normativ-hüquqi sənədlərin analizi çərçivəsində Azərbaycan Respublikasının Konstitusiyası, dövlət dili haqqında qanunvericilik aktları, dövlət proqramları və digər rəsmi sənədlər sistemli şəkildə tədqiq edilmişdir. Bu yanaşma dil siyasətinin hüquqi əsaslarının necə formalaşdığını, onun dövlət səviyyəsində hansı prinsiplərlə tənzimləndiyini və tətbiq mexanizmlərini müəyyən etməyə imkan vermişdir.

Diskurs təhlili metodu vasitəsilə rəsmi çıxışlar, siyasi nitqlər və elmi mətnlərdə dil siyasətinin təqdim olunma forması və ideoloji çərçivəsi araşdırılmışdır. Bu metod xüsusilə Heydər Əliyev çıxışlarında dilə verilən yüksək siyasi və milli dəyərin müəyyən edilməsində mühüm rol oynamışdır. Diskurs təhlili nəticəsində dilin yalnız ünsiyyət vasitəsi deyil, həm də milli ideologiyanın əsas komponenti olduğu elmi əsaslarla üzə çıxarılmışdır.

Müqayisəli yanaşma isə Azərbaycan dil siyasətinin müxtəlif tarixi dövrlər üzrə inkişafını və digər ölkələrin dil siyasəti modelləri ilə oxşar və fərqli cəhətlərini müəyyən etməyə imkan vermişdir. Bu yanaşma nəticəsində Azərbaycan modelinin milli maraqlara əsaslanan balanslı və sistemli xarakter daşdığı aydın olmuşdur.

Ümumilikdə, tətbiq edilən analitik metodlar dil siyasətinin yalnız nəzəri deyil, həm də praktik müstəvidə necə həyata keçirildiyini və onun cəmiyyətə təsir mexanizmlərini daha dərinləndirən dərk etməyə şərait yaratmışdır.

Nəticələr

Aparılmış tədqiqatın nəticələrinin təhlili göstərir ki, Azərbaycan Respublikasında dil siyasətinin formalaşması və inkişafı milli dövlətçilik və milli kimlik prosesləri ilə birbaşa və qarşılıqlı əlaqədə olmuşdur. Araşdırma zamanı əldə edilən nəticələr bir neçə əsas istiqamət üzrə ümumiləşdirilmişdir.

İlk növbədə müəyyən edilmişdir ki, Azərbaycan dilinin dövlət dili kimi hüquqi statusunun möhkəmləndirilməsi ölkədə milli birlik ideyasının güclənməsinə və dövlətçilik ideologiyasının daha sistemli şəkildə formalaşmasına mühüm təsir göstərmişdir.[1] Dilin konstitusion səviyyədə təsbit olunması onun yalnız kommunikasiya vasitəsi deyil, həm də dövlətin rəsmi və ideoloji simvolu kimi qəbul edilməsini təmin etmişdir.

İkinci mühüm nəticə ondan ibarətdir ki, təhsil sistemində Azərbaycan dilinin əsas tədris dili kimi tətbiqi milli kimliyin formalaşmasında həlledici rol oynamışdır. Tədrisin ana dilində aparılması şagird və tələbələrin milli düşüncə tərzinin inkişafına, mədəni dəyərlərin mənimsənilməsinə və ümumilikdə milli özünüdərk prosesinin güclənməsinə şərait yaratmışdır.

Üçüncü olaraq, kütləvi informasiya vasitələrində dil normalarının qorunması və Azərbaycan dilinin düzgün istifadəsinin təşviqi ictimai şüurun formalaşmasında mühüm əhəmiyyət kəsb etmişdir. Media vasitəsilə dilin normativ qaydalarının təbliği onun cəmiyyət həyatında daha geniş və düzgün tətbiqinə şərait yaratmışdır.

Dördüncü nəticə kimi qeyd olunmalıdır ki, Heydər Əliyev tərəfindən həyata keçirilən dil siyasəti strateji və uzunmüddətli xarakter daşımışdır. Bu siyasət təkcə müəyyən dövr üçün deyil, gələcək nəsillərin dil şüurunun formalaşmasına yönəlmiş davamlı dövlət strategiyası kimi çıxış etmişdir.[3]

Ümumilikdə, əldə olunan nəticələr sübut edir ki, dil siyasəti Azərbaycan dövlətinin inkişaf strategiyasında mühüm yer tutur və milli kimliyin qorunması, möhkəmləndirilməsi və gələcək nəsillərə ötürülməsi baxımından fundamental əhəmiyyət daşıyır.

Müzakirə

Aparılmış tədqiqatın nəticələrinin təhlili göstərir ki, Azərbaycan dil siyasəti yalnız hüquqi-normativ mexanizmlər vasitəsilə deyil, həm də güclü ideoloji, mədəni və sosial təsir vasitələri ilə həyata keçirilmiş kompleks bir sistemdir. Bu sistemin formalaşmasında dövlətin strateji yanaşması və milli kimlik konsepsiyası əsas rol oynamışdır. Xüsusilə Heydər Əliyev dövrü dil siyasətinin konseptual əsaslarının müəyyənləşdirilməsi baxımından xüsusi əhəmiyyət daşıyır. Bu mərhələdə dil yalnız rəsmi ünsiyyət vasitəsi kimi deyil, həm də milli ideologiyanın və dövlətçilik düşüncəsinin əsas sütunlarından biri kimi formalaşdırılmışdır.

Müqayisəli təhlil göstərir ki, Azərbaycan dil siyasəti bir çox ölkələrin təcrübəsi ilə müqayisədə daha balanslı və inklüziv xarakter daşıyır. Belə ki, bəzi dövlətlərdə dil siyasəti daha çox məhdudlaşdırıcı və sərt normativ çərçivələr üzərində qurulduğu halda, Azərbaycanda bu siyasət milli dəyərlərin qorunması ilə yanaşı, beynəlxalq integrasiya proseslərini də nəzərə alan çevik model kimi formalaşmışdır. Bu yanaşma həm milli dilin inkişafına, həm də çoxdillilik şəraitində sabit sosial mühitin qorunmasına imkan vermişdir.

Eyni zamanda qeyd olunmalıdır ki, müasir dövrdə qloballaşma və rəqəmsallaşma prosesləri dil siyasəti qarşısında yeni və mürəkkəb çağırışlar yaradır. Xarici dillərin təsirinin artması, internet resurslarının dominantlığı, sosial media platformalarının geniş yayılması və texnoloji inkişaf milli dilin funksional sahələrinə ciddi təsir göstərir. Bu amillər Azərbaycan dilinin qorunması və inkişafı məsələsini daha da aktuallaşdırır və dövlət dil siyasətinin davamlı şəkildə təkmilləşdirilməsini zəruri edir.

Beləliklə, dil siyasəti yalnız keçmişin tarixi bir prosesi deyil, həm də müasir dövrün dinamik çağırışlarına cavab verən davamlı dövlət strategiyası kimi qiymətləndirilməlidir.

Yekun nəticə

Aparılmış tədqiqatın nəticələri göstərir ki, Azərbaycan dil siyasəti milli kimliyin formalaşması və möhkəmləndirilməsi prosesində həlledici rol oynayan əsas amillərdən biridir. Dil siyasəti təkcə

kommunikativ sistemin tənzimlənməsi deyil, eyni zamanda dövlət ideologiyasının, mədəni davamlılığın və milli özünüdərkini formalaşmasında fundamental faktor kimi çıxış edir. Bu baxımdan Heydər Əliyev dövründə həyata keçirilmiş dil siyasəti xüsusi əhəmiyyət kəsb edir. Həmin dövrdə qəbul edilən qərarlar və həyata keçirilən tədbirlər Azərbaycan dilinin dövlət dili kimi möhkəmləndirilməsinə, onun hüquqi statusunun təmin edilməsinə və ictimai həyatın bütün sahələrində geniş tətbiqinə şərait yaratmışdır.

Ümumi yekun

Dil siyasəti dövlətin strateji inkişaf istiqamətlərindən biri kimi çıxış edir və milli kimliyin qorunması, inkişaf etdirilməsi və gələcək nəsillərə ötürülməsində mühüm rol oynayır. Bu siyasət həm hüquqi, həm də ideoloji əsaslar üzərində qurularaq dövlətin sabitliyinə və milli birliyə xidmət edir.

Elmi və praktik əhəmiyyəti

Tədqiqatın nəticələri dil siyasəti və milli kimlik mövzusunda aparılan elmi araşdırmalara nəzəri və metodoloji töhfə verir. Eyni zamanda, əldə olunan nəticələr dövlət dil siyasətinin təkmilləşdirilməsi, təhsil sistemində tətbiqi və ictimai mühitdə dilin düzgün istifadəsinin təşviqi baxımından praktik əhəmiyyət daşıyır. Bu baxımdan araşdırma gələcək tədqiqatlar üçün də etibarlı nəzəri baza formalaşdırır.

Təvsiyələr

Aparılmış təhlillər əsasında aşağıdakı təvsiyələr irəli sürülür:

- Azərbaycan dilinin beynəlxalq səviyyədə təşviqi və tanınması üçün daha geniş və sistemli dövlət proqramlarının hazırlanması və həyata keçirilməsi
- Rəqəmsal mühitdə Azərbaycan dilinin qorunması və inkişafı məqsədilə müasir texnoloji həllərin, proqram təminatlarının və süni intellekt əsaslı alətlərin tətbiqinin genişləndirilməsi
- Təhsil sistemində dil siyasətinin daha da gücləndirilməsi, ana dilində tədrisin keyfiyyətinin yüksəldilməsi və dil mədəniyyətinin formalaşdırılması istiqamətində tədbirlərin davam etdirilməsi

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Azərbaycan Respublikasının Konstitusiyası. (1995). *Azərbaycan Respublikasının Konstitusiyası*. Bakı: Qanunvericilik Toplusu.
2. Həsənov, A. (2005). *Müasir beynəlxalq münasibətlər və Azərbaycan siyasəti*. Bakı.
3. Heydər Əliyev. (2001). *Nitqlər və çıxışlar*. Bakı.
4. Məmmədov, N. (2010). *Azərbaycan dili və milli ideologiya*. Bakı.

AZƏRBAYCAN DİLÇİLİYİNDƏ MÜRƏKKƏB CÜMLƏYƏ DAİR NƏZƏRİ BAXIŞLARIN İNKİŞAFI

Ceyran Rəhim qızı Salahova
müəllim

salahovaceyran09@gmail.com

Bakı Slavyan Universiteti

Xülasə

Bu məqalədə Azərbaycan dilçiliyində mürəkkəb cümləyə dair nəzəri baxışların inkişaf mərhələləri araşdırılır. Mürəkkəb cümlə sintaksisin əsas tədqiqat obyektlərindən biri kimi dilçilik tarixində müxtəlif yanaşmalar əsasında öyrənilmişdir. Məqalədə klassik və müasir dilçilik məktəblərində mürəkkəb cümlənin izahı, onun struktur semantik xüsusiyyətlərinə verilən fərqli elmi şərhlər təhlil olunur. Xüsusilə Azərbaycan dilçiliyində bu sintaktik vahidin tədqiqi sovet dövründən başlayaraq müasir dövrə qədər inkişaf dinamikası baxımından nəzərdən keçirilir. Araşdırma göstərir ki, mürəkkəb cümləyə dair nəzəri baxışlar zamanla daha sistemli və funksional istiqamət almış,

sintaktik əlaqələr və semantik münasibətlər daha dərinlən izah edilmişdir. Məqalə Azərbaycan dilçiliyində mürəkkəb cümlə sintaksisinin formalaşma prosesini ümumiləşdirməyə xidmət edir.

Açar sözlər: Mürəkkəb cümlə, bağlayıcı vasitələr, bağlayıcısız tabeli mürəkkəb cümlə, nəzəri baxış, bağlayıcılıq və bağlayıcısızlıq.

Azərbaycan dilçiliyində mürəkkəb cümlənin struktur-semantik xüsusiyyətləri öyrənilmiş, son 20-30 ildə bu sahəyə dair qiymətli tədqiqat əsərləri, monoqrafiyalar meydana çıxmışdır. Görkəmli tədqiqatçılar sırasında M.Şirəliyev və Ə.Abdullayevin adlarını qeyd edə bilərik. Ə.Abdullayevin “Müasir Azərbaycan dilində tabeli mürəkkəb cümlələr” adlı əsəri yalnız Azərbaycan dilçiliyində deyil, ümumən türkologiyada mürəkkəb cümlə sintaksisinin tədqiqi baxımdan yüksək qiymətləndirilir.

Bir məqamı da qeyd etməliyik ki, tədqiqatçılar tədqiqatlarında daha çox bağlayıcılı mürəkkəb cümlələrdən söz açmış, bağlayıcısız mürəkkəb cümlələr haqqında məlumata geniş yer verilməmişdir. Onu qeyd etmək tam doğru olar ki, bağlayıcısız mürəkkəb cümlələrin tarixi daha qədim olmaqla bərabər, ünsiyyətin mühüm vasitəsi kimi canlı dildə daha çox işlənir və öz rəngarəngliyi ilə diqqəti cəlb edir. Lakin bunu da vurğulamalıyıq ki, bağlayıcısız formanın tədqiqi bağlayıcılı formaya nisbətən daha mürəkkəbdir. Məhz bu səbəbdəndir ki, rus dilçiliyində mürəkkəb cümlələri aşağıdakı qruplara ayırırlar:

1. Tabesiz mürəkkəb cümlələr
2. Tabeli mürəkkəb cümlələr
3. Bağlayıcısız mürəkkəb cümlələr

Yuxarıda göstərilənlərin ilk ikisində bağlayıcı vasitələrlə mürəkkəb cümlənin yaranma modelləri əks olunur. Azərbaycan dilçiliyində isə bundan fərqli olaraq bağlayıcısız mürəkkəb cümlələrin tabesiz və tabeli olmaqla iki növə ayrılması və bunlardan bəhs edilməsi dilimizin zənginliyindən xəbər verir. Bağlayıcısız formanın daha dərinlən tədqiq olunmaması bir sıra çətinliklər ortaya çıxarırdı. Dilçiliyimiz qarşısında duran bu problemlərin həllini tədqiqatçı Firudin Cəlilov həm nəzəri, həm də praktik cəhətdən araşdırma aparmış, ümumxalq dilinin müxtəlif qollarından, ədəbi dildən mövzu ilə əlaqədar zəngin material toplamış və həmin materialı elmi əsasda ümumiləşdirmişdir. Yığcam girişdən və iki fəsildən ibarət olan bu əsərdə, ilk dəfə olaraq, bağlayıcısız tabeli mürəkkəb cümlələr sistemli olaraq tədqiq olunmuşdur. Tədqiqat əsəri özündə lazım olan bütün məlumatları əks etdirir bağlayıcısız tabeli mürəkkəb cümlələrin növləri, struktur və intonasiya xüsusiyyətləri, yaranma və inkişaf etmə yolları barəsində detallı şəkildə məlumat verir. Bütün bunlarla yanaşı tabeli mürəkkəb cümlənin komponentlərini əlaqələndirən fonetik, leksik-qrammatik və struktur-semantik vasitələrin rolundan ətraflı surətdə bəhs etmişdir. Apardığı tədqiqatlar əsasında bağlayıcı vasitələrin qrammatik və funksional xüsusiyyətlərini diqqətlə öyrənmiş, faktlardan ümumi nəticələr çıxarmışdır. Eksperiment materialı tədqiqatçıya yaxından kömək etmişdir. Müəllif eksperiment əsasında müəyyən etmişdir ki, bağlayıcı vasitələr olmadıqda, mürəkkəb cümlənin komponentləri yalnız intonasiya ilə əlaqələndikdə intonasiyanın melodiya, pauza kimi tərkib elementlərinə nisbətən, tempin rolu daha böyük olur və əsas işi temp icra edir: birinci komponentdə son hecanın tempi azalmaqla həmin hecanın tələffüzünə sərf olunan zaman çoxalır və bu hal birinci komponentin ikinciye bağlanması müəhim rol oynayır. Tədqiqatçı təkə intonasiyanın rolunu vurğulamır bununla yanaşı modal sözlərin, ədatların, əvəzliliklərin, zərflərin, komponentlərin sırasının, sintaktik quruluşun və informasiya özəyinin bağlayıcısız tabeli mürəkkəb cümlələrin tərkib hissələrinin əlaqələndirməkdə roluna xüsusi yer vermişdir. Bağlayıcı vasitələrin ümumi mənzərəsinin təsvir etməkdə bu vasitələrin xüsusi əhəmiyyəti var. Baş və budaq cümlələrin xəbərlərinin forma xüsusiyyətləri barədə dəqiq hesablamlar və sxemlər də bağlayıcısız tabeli mürəkkəb cümlələrin bəzi xüsusiyyətləri barədə anlayışın genişlənməsinə kömək edir.

Əsərdəki “bağlayıcısız” sözünü şərti mənada başa düşmək lazım gəlir. Aydındır ki, bağlayıcısız tabeli mürəkkəb cümlələr bağlayıcısız(bağlayıcı vasitəsiz) deyildir. Burada “bağlayıcısız” sözü komponentləri əlaqələndirmək üçün “bağlayıcı” adlanan köməkçi nitq

hissəsinin işlənməməsi mənasındadır. Bağlayıcı olmadığı üçün belə cümlələrdə başqa bağlayıcı vasitələr-intonasiya, ədatlar, modal sözlər, əvəzliliklər, şəkilçilər və s. üstünlük qazanmış olur. Əsərdə mübahisə doğura bilən məsələlər də vardır. Hazırkı dövrdə elmi fikrin inkişafı üçün faydalı olduğundan biz onları olduğu kimi saxlamağı lazım bildik.

Məlumdur ki, “budaq cümlə+baş cümlə”quruluşlu tabeli mürəkkəb cümlələrin bir qismində budaq cümlənin növü baş cümlədə işlənən(və ya təsəvvür edilən)qarşılıq bildirən sözlərlə(korrelatla) müəyyənləşir: məs: Kim birinci yeri tutdu, qalib **odur:onu** qalib hesab edəcəklər.

Qarşılıq bildirən “o”sözü birinci misalda xəbər, ikinci misalda isə tamamlıq budaq cümləli tabeli mürəkkəb cümlədir.

Bəzən qarşılıq bildirən söz yiyəlik halda olur.Yiyəlik haldakı söz isə təklikdə yalnız xəbər ola bilir və xəbər budaq cümləli tabeli mürəkkəb cümlə əmələ gətirir:Kim birinci yeri tutdu,qələbə onundur. Qalan hallarda yiyəlik haldakı söz başqa bir sözlə birlikdə III növ ismi birləşmə əmələ gətirir və belə birləşmələrin tərəfləri birlikdə cümlənin bir üzvü olur:1.Kim birinci yeri tutdu,**onun adı** şərəf lövhəsinə yazılacaq. 2.Kim birinci yeri tutdu, **onun adını** şərəf lövhəsinə yazacaqlar.

Birinci misalın baş cümləsində **onun adı** mübtəda, ikincidə **onun adını** tamamlıqdır: ona görə də ənənəvi qayda üzrə birinci misal mübtəda, ikinci misal tamamlıq budaq cümləli tabeli mürəkkəb cümlə rolunu oynayır.

Prof. Ə.Abdullayevin qənaətinə əsasən yiyəlik halda olana sözü cümlədə müstəqil təyin kimi götürmək mümkündür:belə olduqda sonrakı misallarda qarşılıq bildirən **onun** sözü təyin vəzifəsində çıxış etmiş olur və hər iki cümlə təyin budaq cümləli tabeli mürəkkəb cümlə kimi izah edilməlidir. Bunları ona görə qeyd edirik ki, F.Cəlilov da bu əsərində həmin mövqedən çıxış edir və bu cür cümlələri təyin budaq cümləli tabeli mürəkkəb cümlələr kimi izah edir.

F.Cəlilov Azərbaycan dilçiliyinin müxtəlif sahələrinə aid bir çox tədqiqat əsərlərinin müəllifidir. Dilçiliyimizdə onun xidmətləri əvəzolunmazdır.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Abdullayev Ə.Z. Azərbaycan dilində mürəkkəb cümlələr.Bakı, Maarif, 1974.
2. Abdullayev K.M. Azərbaycan dili sintaksisinin nəzəri problemləri. Bakı, Maarif, 1998.
3. Kazımov Q.Ş. Müasir Azərbaycan dili.Sintaksis.Bakı, 2004.
4. Cəlilov F.A.Mürəkkəb cümlə sintaksisi.Bakı,1983.

I TÜRKOLÖJİ QURULTAY İRSİNDƏN HEYDƏR ƏLİYEV FENOMENİNƏ AZƏRBAYCAN DÖVLƏTÇİLİYİNİN İNKİŞAF YOLU

Dilşad Romeş qızı Balakışiyeva

Fəlsəfə, sosiologiya və politologiya kafedrasının böyük laborantı

dilsadbalakisiyeva@gmail.com

Sumqayıt Dövlət Universiteti

Xülasə

Məqalədə 1926-cı ildə Bakıda keçirilmiş I Türkoloji Qurultay-ın türk xalqları arasında elmi-mədəni integrasiyanın formalaşmasında rolu və bu prosesin sonrakı inkişaf mərhələləri tarixi ardıcılıqla təhlil olunur. Qurultay çərçivəsində ortaq əlifba, dil birliyi və terminoloji sistemin yaradılması istiqamətində irəli sürülən ideyaların türk dünyasında intellektual əməkdaşlığı gücləndirdiyi vurğulanır. Lakin Stalin repressiyaları dövründə bu ideyaların daşıyıcıları olan ziyalıların təqib olunması, elmi məktəblərin dağıdılması və milli düşüncə sisteminin zəiflədilməsi prosesi baş vermişdir.

Araşdırmada göstərilir ki, repressiyalar yalnız fərdi talelərə deyil, bütövlükdə türk xalqlarının elmi-mədəni inkişafına ciddi təsir göstərmiş, milli özünüdərk prosesini ləngitmişdir. XX əsrin sonlarında Heydər Əliyev tərəfindən həyata keçirilən siyasət çərçivəsində repressiya qurbanlarının irsinin yenidən araşdırılması, onların adlarının bərpası və milli yaddaşın yenidən formalaşdırılması istiqamətində mühüm addımlar atılmışdır. Bununla yanaşı, türk dünyası ilə elmi-mədəni əlaqələrin genişləndirilməsi Qurultay ideyalarının yeni mərhələdə davamı kimi səciyyələndirilir.

Məqalədə Azərbaycan dövlətçiliyinin inkişafı vahid tarixi xətt üzrə izah olunur və azərbaycançılıq ideologiyasının milli kimliyin qorunması, tarixi yaddaşın bərpası və müasir dövlətçilik prinsipləri ilə uzlaşdırılması baxımından əhəmiyyəti sistemli şəkildə ümumiləşdirilir.

Açar sözlər: I Türkoloji Qurultay, Stalin repressiyaları, repressiya qurbanları, elmi-mədəni əməkdaşlıq, ziyalılar

XX əsrin əvvəlləri türk xalqlarının ictimai-siyasi və mədəni həyatında mühüm dönüş mərhələsi kimi xarakterizə olunur. Bu dövrdə milli kimlik, dil birliyi və ortaq mədəni dəyərlərin formalaşdırılması istiqamətində mühüm təşəbbüslər irəli sürülmüşdür. Həmin təşəbbüslərin ən mühüm təzahürlərindən biri 1926-cı ildə Bakıda keçirilmiş I Türkoloji Qurultay olmuşdur.

Bu qurultayda türk xalqları arasında elmi əlaqələrin gücləndirilməsi, türk dillərinin inkişafı, ortaq əlifba yaradılması və terminoloji vahidliyin təmin edilməsi kimi mühüm məsələlər müzakirə olunmuşdur. Eyni zamanda, türk xalqları arasında intellektual əməkdaşlığın gücləndirilməsi istiqamətində atılmış ciddi addım idi. Lakin bu ideyalar Sovet hakimiyyətinin sonrakı illərdə həyata keçirdiyi mərkəzləşdirmə və ruslaşdırma siyasəti ilə ziddiyyət təşkil etməyə başladı. [1, səh.5]

Lakin sovet hakimiyyətinin sərtləşməsi və xüsusilə Stalin repressiyaları nəticəsində qurultay ideyalarını irəli sürən ziyalıların fəaliyyəti dayandırılmış, milli düşüncə sisteminə ciddi zərbə vurulmuşdur. Bu proses yalnız fərdi talelərlə məhdudlaşmamış, bütövlükdə türk dünyasında elmi-mədəni inkişafın ləngiməsinə səbəb olmuşdur.

XX əsrin sonlarında Azərbaycanın müstəqillik qazanması ilə milli dövlətçilik ənənələrinin bərpası və tarixi yaddaşın yenidən formalaşdırılması məsələləri aktuallaşmışdır. Bu kontekstdə Heydər Əliyev tərəfindən həyata keçirilən siyasət həm repressiya qurbanlarının irsinin yenidən qiymətləndirilməsinə, həm də milli-mənəvi dəyərlərin sistemli şəkildə dirçəldilməsinə yönəlmişdir.

1926-cı ildə Bakıda keçirilmiş I Türkoloji Qurultay türk xalqlarının elmi, mədəni və dil birliyi baxımından XX əsrin ən mühüm hadisələrindən biri hesab olunur.

Qurultayın əsas təşkilatçıları və aparıcı simaları arasında görkəmli alim Bəkir Çobanzadə xüsusi yer tutur. O, türk dillərinin müqayisəli tədqiqi və latın qrafikalı əlifbaya keçid ideyasının əsas müdafiəçilərindən biri olmuşdur. Qurultayda iştirak edən digər tanınmış ziyalılar -Əli bəy Hüseynzadə, Zəki Vəlidü Toğan, Səməd ağa Ağamalıoğlu və başqaları türk dünyasının elmi və mədəni inkişafında mühüm rol oynamışlar.

1930-cu illərdə Stalin repressiyaları çərçivəsində qurultayın təşkilatçıları və iştirakçıları ciddi təqiblərə məruz qaldılar. Onlar “pantürkizm”, “millətçilik” və “əksinqilabi fəaliyyət” kimi əsassız ittihamlarla həbs olundu, sürgün edildi və ya edam edildi. Bu repressiyalar xüsusilə türk xalqları arasında milli özünüdərk prosesini zəiflətmək məqsədi daşıyırdı.

Repressiyaların qurbanları arasında Bəkir Çobanzadə ilə yanaşı, həyat yoldaşı, Bakı Opera Teatrının aktrisası Ruqiyyə Abdulina, Həmid Sultanov, Əhməd Cavad və həyat yoldaşı Şükriyyə Cavad, etnoqraf Rəxşəndə Babayeva, Mikayıl Müşfiq və həyat yoldaşı Dilbər Axundzadə və başqa ziyalılar da var idi. [4, səh 813]

Qurultayın iştirakçılarının taleyi Sovet totalitar rejiminin elm və mədəniyyətə qarşı sərt münasibətinin bariz nümunəsidir. Repressiyalar nəticəsində türkoloji tədqiqatlar uzun müddət məhdudlaşdırılmış. eyni zamanda bütöv bir elmi məktəbin, milli düşüncə sisteminin və türk dünyasında formalaşmaqda olan ortaq ideoloji xəttin sıradan çıxarılmasına yönəldi. Nəticədə Azərbaycan və ümumilikdə türk xalqları uzun müddət elmi-mədəni inkişaf baxımından ciddi geriləmə ilə üzləşdi, milli özünüdərk prosesinə ağır zərbə dəydi.

Yalnız XX əsrin sonlarında, SSRİ-nin dağılmasından sonra bu alimlərin fəaliyyəti yenidən obyektiv şəkildə qiymətləndirilməyə başlanmışdır. Bu tarixi qırılma nöqtəsi sonrakı mərhələdə milli dirçəlişin zəruriliyini daha da aktuallaşdırdı. Məhz bu kontekstdə XX əsrin sonlarında Heydər Əliyev fenomeni xüsusi əhəmiyyət kəsb edir. Onun siyasi kursu yalnız müstəqil dövlətin qurulmasına deyil, həm də tarixi yaddaşın bərpasına, milli-mənəvi dəyərlərin sistemli şəkildə dirçəldilməsinə yönəlmişdi. [2]

Heydər Əliyevin rəhbərliyi dövründə repressiya qurbanlarının irsinin araşdırılması və bərpası dövlət siyasətinin mühüm istiqamətlərindən birinə çevrildi. Uzun illər qadağan olunmuş və ya unudulmuş elmi və ədəbi irs yenidən dövriyyəyə daxil edildi, milli tarixə və ziyalı irsinə obyektiv yanaşma formalaşdırıldı. Eyni zamanda türk dünyası ilə elmi-mədəni əlaqələrin bərpası və inkişafı istiqamətində ardıcıl addımlar atıldı ki, bu da bir zamanlar I Türkoloji Qurultay çərçivəsində irəli sürülmüş ideyaların yeni şəraitdə davam etdirilməsi demək idi.

Bu siyasətin mühüm ideoloji dayağı kimi azərbaycançılıq konsepsiyası çıxış edirdi. Azərbaycançılıq konsepsiyası Heydər Əliyev tərəfindən sistemli şəkildə formalaşdırılmış və dövlət siyasətinin ideoloji əsasına çevrilmişdir. Bu konsepsiya yalnız etnik mənsubiyyət və ya dil birliyi ilə məhdudlaşmır; əksinə, Azərbaycan ərazisində yaşayan bütün vətəndaşları vahid milli kimlik ətrafında birləşdirən geniş və çoxşaxəli ideoloji platformadır. Onun əsas məqsədi milli-mənəvi dəyərləri qorumaqla yanaşı, onları müasir dövlətçilik prinsipləri ilə uzlaşdırmaqdır. [3]

Bu baxımdan azərbaycançılıq, ilk növbədə, milli kimliyin qorunması və inkişafını nəzərdə tutur. Buraya Azərbaycan dilinin, tarixinin, mədəniyyətinin və mənəvi dəyərlərinin sistemli şəkildə yaşadılması və gələcək nəsillərə ötürülməsi daxildir. Xüsusilə sovet dövründə müəyyən dərəcədə məhdudlaşdırılmış milli özünüdərk müstəqillik dövründə daha geniş imkanlar əldə etmiş və dövlət siyasətinin əsas istiqamətlərindən birinə çevrilmişdir

Eyni zamanda, bu konsepsiya tarixi yaddaşın bərpasına xüsusi önəm verir. Stalin repressiyaları dövründə məhv edilən və ya unudulan ziyalı irsinin yenidən araşdırılması, onların adlarının bərpa olunması və cəmiyyətə qaytarılması azərbaycançılığın mühüm tərkib hissəsidir. Xüsusilə qeyd olunmalıdır ki, müstəqillik dövründə repressiya qurbanlarının -o cümlədən Bəkir Çobanzadə, Əhməd Cavad, Mikayıl Müşfiq və digər görkəmli ziyalıların – adlarının bərpa olunması, əsərlərinin nəşri və xatirələrinin əbədiləşdirilməsi yalnız humanitar addım deyildi. Bu, həm də milli yaddaşın yenidən qurulması və tarixi ədalətin bərpası baxımından mühüm əhəmiyyət daşıyırdı.

Azərbaycançılıq konsepsiyası həm də müstəqil və güclü dövlətçilik ideyasını özündə ehtiva edir. Bu ideya Azərbaycan Respublikasının suverenliyinin qorunması, siyasi sabitliyin təmin edilməsi və davamlı inkişaf modelinin qurulması ilə sıx bağlıdır. Burada milli maraqların prioritetliyi ilə yanaşı, dövlətin beynəlxalq sistemdə layiqli yer tutması da əsas məqsədlərdən biri kimi çıxış edir.

Digər mühüm cəhət isə multikulturalizm və tolerantlıq prinsipidir. Azərbaycançılıq müxtəlif etnik və dini qrupların vahid vətəndaş kimliyi çərçivəsində harmonik şəkildə birgə yaşamasını təşviq edir. Bu yanaşma cəmiyyət daxilində sosial sabitliyi gücləndirir və milli birliyin daha dayanıqlı əsaslar üzərində qurulmasına şərait yaradır.

Beləliklə, I Türkoloji Qurultay Azərbaycan və türk dünyasının intellektual yüksəliş mərhələsini təmsil edirsə, Stalin repressiyaları bu yüksəlişi zorla dayandıran faciəvi tarixi mərhələ kimi çıxış edir. Heydər Əliyev dövrü isə həmin kəsilmiş inkişaf xəttinin bərpası, milli-mənəvi dəyərlərin yenidən dirçəldilməsi və onların müasir dövlətçilik modeli ilə uzlaşdırılması baxımından yeni bir mərhələni ifadə edir. Bu baxımdan, sözügedən tarixi ardıcılıq Azərbaycan dövlətçiliyinin yalnız siyasi deyil, həm də ideoloji və mədəni əsaslarının necə formalaşdığını aydın şəkildə nümayiş etdirir.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. 1926-cı il, I Bakı Türkoloji Qurultayı. K. Nərimanoğlu, Ə. Ağakışiyev. Bakı, 2006, Çinar-Çap, 561s. səh 5.

2. Azərbaycançılıq ideologiyası ən böyük dəyərdir. Şərq. - 2023. № 33, s. 6.
3. Heydər Əliyev və azərbaycançılıq ideologiyası <https://science.gov.az/az/news/open/34356>
4. M.Əmrahov, Akademik Tarih ve Düşünce Dergisi, Cilt:9 / Sayı:3 ss 792-819, Eylül 2022

HEYDƏR ƏLİYEVİN TƏHSİL SİYASƏTİ VƏ MİLLİ İNTELLEKTUAL POTENSIALIN İNKİŞAFI

Xədicə Möhsüm qızı Əliyeva
müəllim

xadica.aliyeva@mdu.edu.az

Fərhad Astan oğlu İbrahimov
müəllim

farhad.ibrahimov@mdu.edu.az

Mingəçevir Dövlət Universiteti

Xülasə

Məqalədə Ümummilli lider Heydər Əliyevin Azərbaycan Respublikasında həyata keçirdiyi təhsil siyasətinin konseptual əsasları, strateji istiqamətləri və bu siyasətin ölkənin milli intellektual potensialının formalaşmasında rolu kompleks şəkildə araşdırılır. Tədqiqatda göstərilir ki, Heydər Əliyevin təhsil sahəsinə yanaşması yalnız sosial sahə kimi deyil, həm də dövlətin uzunmüddətli inkişaf strategiyasının əsas komponenti kimi formalaşmışdır.

Məqalədə təhsil sistemində aparılan islahatların mərhələləri, kadr hazırlığının dövlət siyasətinin prioritetinə çevrilməsi, ali və orta ixtisas təhsil müəssisələrinin şəbəkəsinin genişləndirilməsi, elmi-tədqiqat infrastrukturunun gücləndirilməsi və beynəlxalq təhsil əlaqələrinin inkişafı kimi istiqamətlər təhlil olunur. Eyni zamanda, xaricdə təhsil proqramlarının təşviqi və milli kadr potensialının dünya təhsil sistemində inteqrasiyası məsələlərinə xüsusi diqqət yetirilir.

Araşdırmada vurğulanır ki, Heydər Əliyevin təhsil strategiyası Azərbaycanın müstəqillik dövründə dövlət quruculuğunun intellektual bazasının formalaşmasına ciddi təsir göstərmişdir. Təhsil siyasəti nəticəsində yüksək ixtisaslı kadrların hazırlanması, elmi potensialın artması və innovativ düşüncə tərzinin inkişafı təmin olunmuşdur.

Nəticə etibarilə, Heydər Əliyevin təhsil siyasəti Azərbaycan Respublikasının sosial-iqtisadi inkişafının dayanıqlı əsaslarından biri kimi çıxış edir və milli intellektual kapitalın formalaşmasında həlledici rol oynayır. Bu siyasət bu gün də ölkənin təhsil sistemində davamlı inkişaf modeli kimi öz aktuallığını qoruyur.

Açar sözlər: Heydər Əliyev, təhsil siyasəti, dövlət quruculuğu, intellektual potensial, kadr hazırlığı, təhsil islahatları, elmi inkişaf

Giriş

Mövzunun aktuallığı

Təhsil hər bir cəmiyyətin sosial, iqtisadi və mədəni inkişafını müəyyən edən fundamental sahələrdən biri olmaqla yanaşı, dövlətin uzunmüddətli inkişaf strategiyasının əsas dayaqlarından biri kimi çıxış edir. Müasir qloballaşma dövründə ölkələr arasında rəqabətin əsas meyarları artıq yalnız təbii resurslarla deyil, daha çox insan kapitalı, elmi biliklər və innovativ potensialla müəyyən olunur. Bu baxımdan təhsil sistemi ölkənin gələcəyini formalaşdıran strateji mexanizm kimi xüsusi əhəmiyyət kəsb edir. Keyfiyyətli təhsil sistemi olmayan dövlətlərin dayanıqlı inkişafı, texnoloji tərəqqisi və beynəlxalq arenada rəqabət qabiliyyəti zəif olur.

XXI əsrdə baş verən sürətli elmi-texniki tərəqqi təhsilin məzmun və mahiyyətini də köklü şəkildə dəyişmişdir. İnformasiya cəmiyyətinin formalaşması, rəqəmsallaşma proseslərinin genişlənməsi və innovativ iqtisadiyyatın inkişafı təhsilin rolunu daha da artırmışdır. Bu şəraitdə

təhsil yalnız biliklərin ötürülməsi vasitəsi deyil, həm də analitik düşüncə, yaradıcılıq, vətəndaşlıq məsuliyyəti və milli kimliyin formalaşdırılması vasitəsi kimi çıxış edir. Buna görə də, müasir təhsil siyasəti dövlətin ümumi inkişaf strategiyası ilə sıx şəkildə əlaqələndirilir.

Azərbaycan Respublikasında təhsil sisteminin inkişafı və müasirləşdirilməsi ümummilli lider Heydər Əliyevin adı ilə bağlı olan ən mühüm istiqamətlərdən biridir. Onun rəhbərliyi dövründə təhsil sahəsində həyata keçirilən kompleks islahatlar ölkənin gələcək inkişafı üçün möhkəm təməl yaratmışdır. Heydər Əliyev təhsili milli dövlət quruculuğunun əsas komponentlərindən biri kimi qiymətləndirərək bu sahənin inkişafını daim prioritet istiqamət kimi diqqətdə saxlamışdır.

Onun təhsil siyasətinin əsas məqsədi savadlı, peşəkar və vətənpərvər kadrların hazırlanması, elmi-intellektual potensialın gücləndirilməsi və milli təhsil sisteminin beynəlxalq standartlara uyğunlaşdırılması olmuşdur. Bu məqsədlə ölkədə təhsil müəssisələrinin maddi-texniki bazasının möhkəmləndirilməsi, yeni ixtisasların yaradılması, ali və orta ixtisas təhsilinin inkişafı istiqamətində mühüm addımlar atılmışdır. Eyni zamanda, gənclərin xarici ölkələrin aparıcı universitetlərində təhsil alması üçün dövlət proqramlarının həyata keçirilməsi milli kadr potensialının formalaşmasında mühüm rol oynamışdır.

Heydər Əliyevin təhsil siyasəti nəticəsində Azərbaycan cəmiyyətində elmə, biliyə və təhsilə münasibət əsaslı şəkildə dəyişmiş, təhsil sosial yüksəlişin və fərdi inkişafın əsas vasitəsi kimi qəbul olunmuşdur. Bu siyasət ölkənin sosial-iqtisadi inkişafında mühüm rol oynamaqla yanaşı, müstəqil Azərbaycanın dövlətçilik əsaslarının möhkəmləndirilməsinə də xidmət etmişdir.

Bütün bu amillər göstərir ki, təhsil sahəsinin inkişafı və bu sahədə həyata keçirilən dövlət siyasətinin elmi-nəzəri və praktiki aspektlərinin araşdırılması müasir dövrdə xüsusi aktuallıq daşıyır. Xüsusilə Heydər Əliyevin təhsil strategiyasının dərinədən öyrənilməsi, onun prinsiplərinin müasir təhsil siyasətində tətbiqi imkanlarının təhlili bu sahədə aparılan elmi tədqiqatların mühüm istiqamətlərindən biri hesab olunur.

Beləliklə, təhsil sisteminin inkişafında Heydər Əliyevin rolu yalnız tarixi baxımdan deyil, həm də müasir inkişaf kontekstində strateji əhəmiyyət daşıyır və bu mövzunun araşdırılması Azərbaycan təhsil siyasətinin gələcək perspektivlərinin müəyyənləşdirilməsi baxımından xüsusi aktuallıq kəsb edir.

Problemin qoyuluşu

Müasir qloballaşma şəraitində dünya ölkələrinin sosial-iqtisadi inkişaf səviyyəsi, rəqabət qabiliyyəti və beynəlxalq arenada mövqeyi birbaşa onların intellektual potensialı və təhsil sisteminin səmərəliliyi ilə müəyyən olunur. Artıq XXI əsrdə bilik iqtisadiyyatı əsas inkişaf modeli kimi çıxış edir və bu modeldə insan kapitalı ən mühüm strateji resurs hesab edilir. Buna görə də təhsil sisteminin keyfiyyəti yalnız sosial sahə problemi deyil, eyni zamanda milli təhlükəsizlik, iqtisadi sabitlik və innovativ inkişafın əsas şərti kimi çıxış edir.

Bu baxımdan, milli intellektual potensialın gücləndirilməsi, yüksək ixtisaslı kadrların hazırlanması və təhsil sisteminin müasir beynəlxalq standartlara uyğunlaşdırılması məsələsi xüsusi aktuallıq kəsb edir. Müasir təhsil yalnız biliklərin ötürülməsi ilə məhdudlaşmamalı, eyni zamanda analitik düşüncə, yaradıcı yanaşma, rəqəmsal bacarıqlar və innovativ təfəkkürün formalaşdırılmasına xidmət etməlidir. Lakin bir çox ölkələrdə, o cümlədən inkişaf etməkdə olan dövlətlərdə, bu istiqamətdə müəyyən çətinliklər və sistemli problemlər hələ də qalmaqdadır.

Azərbaycan Respublikasında son onilliklər ərzində təhsil sisteminin inkişafı istiqamətində mühüm dövlət proqramları həyata keçirilmiş, maddi-texniki baza gücləndirilmiş, yeni təhsil standartları tətbiq olunmuş və beynəlxalq təhsil məkanına integrasiya prosesləri genişləndirilmişdir. Bununla belə, global təhsil sisteminə tam integrasiya, innovativ tədris texnologiyalarının geniş tətbiqi, rəqəmsal təhsil mühitinin tam formalaşdırılması və əmək bazarının tələblərinə uyğun rəqabətqabiliyyətli kadr hazırlığı kimi məsələlər hələ də əlavə elmi araşdırmalar və davamlı təkmilləşdirmə tələb edir.

Bu kontekstdə Ümummilli lider Heydər Əliyevin təhsil siyasətinin elmi əsaslarının təhlili xüsusi əhəmiyyət kəsb edir. Onun formalaşdırdığı təhsil strategiyası Azərbaycan təhsil sisteminin

inkişafında fundamental rol oynamış, milli kadr potensialının formalaşmasına və dövlətin sosial-iqtisadi inkişafına güclü təkan vermişdir. Heydər Əliyevin təhsil konsepsiyası yalnız keçmiş dövrün reallıqları ilə məhdudlaşmır, həm də müasir dövr üçün strateji inkişaf modeli kimi çıxış edir.

Problemin əsas mahiyyəti ondan ibarətdir ki, Heydər Əliyevin təhsil siyasətinin prinsipləri və strateji yanaşmaları müasir dövrdə milli intellektual potensialın formalaşmasında nə dərəcədə effektiv rol oynayır və bu modelin müasir global təhsil çağırışları fonunda davamlı inkişaf perspektivləri necə qiymətləndirilə bilər. Eyni zamanda, bu təhsil modelinin innovativ transformasiya imkanları, rəqəmsal təhsil mühitinə uyğunlaşdırılması və beynəlxalq təcrübə ilə inteqrasiyası məsələləri də elmi tədqiqat baxımından aktual problemlər kimi çıxış edir.

Beləliklə, problemin qoyuluşu Azərbaycan təhsil sisteminin inkişaf dinamikasının, Heydər Əliyev irsinin müasir təhsil siyasətində rolunun və global təhsil çağırışları kontekstində yeni inkişaf istiqamətlərinin elmi əsaslarla araşdırılmasının zəruriliyini ortaya qoyur.

Tədqiqatın məqsədi və vəzifələri

Bu tədqiqatın əsas məqsədi Ümummilli lider Heydər Əliyevin təhsil siyasətinin konseptual əsaslarını, strateji istiqamətlərini və həyata keçirilmə mexanizmlərini kompleks şəkildə təhlil etmək, həmçinin bu siyasətin Azərbaycan Respublikasında milli intellektual potensialın formalaşmasına, inkişafına və möhkəmlənməsinə göstərdiyi təsiri elmi baxımdan qiymətləndirməkdir. Tədqiqat eyni zamanda Heydər Əliyev təhsil modelinin müasir təhsil sistemindəki davamlılıq imkanlarını və onun gələcək inkişaf perspektivlərini müəyyənləşdirməyə yönəlmişdir.

Bu məqsədə nail olmaq üçün aşağıdakı vəzifələrin yerinə yetirilməsi nəzərdə tutulur:

- Heydər Əliyevin rəhbərliyi dövründə təhsil sahəsində həyata keçirilmiş islahatların tarixi mərhələlərini və onların inkişaf dinamikasını sistemli şəkildə araşdırmaq;
- Təhsil siyasətinin formalaşmasında əsas rol oynamış strateji istiqamətləri müəyyənləşdirmək və onların nəzəri və praktiki mahiyyətini elmi təhlil etmək;
- Azərbaycanda ali və orta ixtisas təhsilinin inkişaf mərhələlərini, əldə olunan nəticələri və bu sahədə aparılan institusional dəyişiklikləri qiymətləndirmək;
- Milli kadr hazırlığı sisteminin yaradılması və inkişafında təhsil siyasətinin rolunu, xüsusilə peşəkar və yüksək ixtisaslı mütəxəssislərin formalaşdırılmasına təsirini müəyyən etmək;
- Elmi-tədqiqat müəssisələrinin inkişafına göstərilən dövlət qayğısının nəticələrini və bu sahədə formalaşmış elmi potensialı təhlil etmək;
- Təhsil sahəsində həyata keçirilən siyasətin innovativ yanaşmalarla zənginləşdirilməsi və müasir dövrdə davamlı inkişaf modelinə çevrilmə xüsusiyyətlərini araşdırmaq;
- Heydər Əliyev təhsil strategiyasının müasir Azərbaycan təhsil sistemində inteqrasiyası və onun global təhsil məkanında tətbiq imkanlarını qiymətləndirmək.

Bu vəzifələrin kompleks şəkildə yerinə yetirilməsi Heydər Əliyevin təhsil strategiyasının yalnız tarixi baxımdan deyil, həm də müasir dövrdə aktual olan elmi-nəzəri əsaslarının daha dərindən anlaşılmasına imkan yaradır. Eyni zamanda, bu tədqiqat nəticəsində onun formalaşdırdığı təhsil modelinin Azərbaycan Respublikasının sosial-iqtisadi inkişafında və milli intellektual potensialın gücləndirilməsində oynadığı rol obyektiv şəkildə qiymətləndirilir.

Ədəbiyyat icmalı

Mövzu ilə bağlı aparılmış elmi tədqiqatlarda Ümummilli lider Heydər Əliyevin təhsil strategiyası Azərbaycan dövlət quruculuğu prosesinin əsas istiqamətlərindən biri kimi yüksək qiymətləndirilir. Müxtəlif elmi mənbələrdə onun təhsil siyasətinin yalnız təhsil sisteminin institusional inkişafına deyil, həm də milli ideologiyanın formalaşmasına, vətəndaş cəmiyyətinin möhkəmlənməsinə və ölkənin intellektual potensialının artırılmasına xidmət etdiyi qeyd olunur [1].

Araşdırmalar göstərir ki, Heydər Əliyevin rəhbərliyi dövründə həyata keçirilən təhsil islahatları Azərbaycan təhsil sistemində keyfiyyətə yeni mərhələnin əsasını qoymuşdur. Bu islahatlar təhsil müəssisələrinin strukturunun yenidən qurulması, tədris proqramlarının müasirləşdirilməsi, kadr hazırlığının təkmilləşdirilməsi və təhsilin dövlət siyasətinin prioritet istiqamətinə çevrilməsi ilə xarakterizə olunur [2]. Eyni zamanda, bir sıra tədqiqatlarda vurğulanır

ki, bu dövrdə təhsilin idarə olunmasında sistemli yanaşmanın tətbiqi onun səmərəliliyini əhəmiyyətli dərəcədə artırmışdır.

Digər elmi mənbələrdə Heydər Əliyevin xaricdə təhsil siyasətinə xüsusi diqqət yetirilir. Belə ki, gənclərin dünyanın aparıcı universitetlərində təhsil almasına şərait yaradılması, beynəlxalq təhsil proqramlarının genişləndirilməsi və qlobal elmi əməkdaşlığın inkişafı onun təhsil strategiyasının mühüm istiqamətlərindən biri kimi qiymətləndirilir [3]. Bu yanaşma nəticəsində Azərbaycan elmi və təhsil mühiti beynəlxalq təcrübə ilə inteqrasiya olunmuş, yeni nəsil mütəxəssislərin hazırlanmasına geniş imkanlar açılmışdır.

Eyni zamanda, elmi ədəbiyyatda Heydər Əliyevin təhsil siyasəti müasir Azərbaycan təhsil sisteminin hüquqi, institusional və təşkilati əsaslarının formalaşmasında həlledici amil kimi dəyərləndirilir [4]. Onun təşəbbüsü ilə təhsil sahəsində qəbul edilən qanunvericilik aktları və dövlət proqramları bu sahənin sistemli şəkildə inkişafına zəmin yaratmışdır. Bu tədqiqatlarda qeyd olunur ki, təhsil siyasəti yalnız tədris prosesini deyil, həm də cəmiyyətin ümumi inkişaf modelini əhatə edən kompleks bir sistem kimi formalaşmışdır.

Mövcud elmi yanaşmaların ümumiləşdirilməsi göstərir ki, Heydər Əliyevin təhsil strategiyası çoxşaxəli xarakter daşıyır və o, həm sosial, həm iqtisadi, həm də mədəni inkişafı sıx şəkildə əlaqələndirir. Bir sıra müəlliflər bu strategiyayı müasir Azərbaycan dövlətçiliyinin dayanıqlı inkişaf modelinin əsas sütunlarından biri kimi qiymətləndirirlər. Eyni zamanda, bəzi tədqiqatlarda bu siyasətin davamlı inkişaf, innovasiya və insan kapitalının gücləndirilməsi baxımından müasir dövrdə də aktuallığını qoruduğu vurğulanır.

Beləliklə, mövcud ədəbiyyatın təhlili göstərir ki, Heydər Əliyevin təhsil siyasəti yalnız tarixi bir mərhələ kimi deyil, həm də müasir təhsil sisteminin inkişafında metodoloji və konseptual baza kimi çıxış edir. Bu isə mövzunun elmi araşdırma baxımından yüksək aktuallığını bir daha təsdiqləyir.

Material və metodlar

Bu tədqiqatın həyata keçirilməsində elmi-nəzəri və empirik yanaşmaların sintezinə əsaslanan kompleks metodoloji baza istifadə olunmuşdur. Tədqiqatın əsas metodoloji istiqaməti tarixi-sistemli yanaşma və müqayisəli analiz metodları üzərində qurulmuşdur ki, bu da mövzunun həm tarixi inkişaf dinamikasının, həm də müasir elmi interpretasiyasının obyektiv şəkildə təhlilinə imkan vermişdir.

Tarixi-sistemli yanaşma vasitəsilə Ümummilli lider Heydər Əliyevin təhsil siyasətinin formalaşma mərhələləri ardıcıl və xronoloji şəkildə araşdırılmış, onun müxtəlif dövrlərdə həyata keçirilən dövlət siyasəti və islahatlarla qarşılıqlı əlaqəsi müəyyənləşdirilmişdir. Bu yanaşma çərçivəsində təhsil sisteminin inkişafı tək-cə ayrı-ayrı tədbirlər toplusu kimi deyil, vahid və ardıcıl strateji proses kimi təhlil olunmuşdur. Eyni zamanda, təhsil siyasətinin sosial, iqtisadi və siyasi kontekstlərdə necə formalaşdığı və dəyişdiyi sistemli şəkildə qiymətləndirilmişdir.

Müqayisəli analiz metodu isə Azərbaycanın təhsil sisteminə həyata keçirilmiş islahatların beynəlxalq təcrübə ilə müqayisəli şəkildə qiymətləndirilməsinə xidmət etmişdir. Bu metod vasitəsilə təhsil siyasətinin səmərəliliyi, innovativlik səviyyəsi və struktur xüsusiyyətləri digər ölkələrin təhsil modelləri ilə müqayisə edilmiş, onun üstünlükləri və inkişaf perspektivləri daha obyektiv şəkildə müəyyənləşdirilmişdir. Müqayisəli yanaşma həmçinin milli təhsil modelinin qlobal təhsil məkanına inteqrasiya imkanlarını da ortaya çıxarmağa imkan vermişdir.

Tədqiqat zamanı müxtəlif mənbələrdən istifadə olunmuşdur. Əsas məlumat bazasına rəsmi dövlət sənədləri, Azərbaycan Respublikasının təhsil sahəsində qəbul edilmiş qanun və dövlət proqramları, Ümummilli lider Heydər Əliyevin çıxışları, nitqləri, fərman və sərəncamları daxil edilmişdir. Bundan əlavə, mövzuya dair yerli və beynəlxalq elmi monoqrafiyalar, akademik məqalələr, təhsil siyasətinə həsr olunmuş tədqiqat işləri və analitik hesabatlar da əsas mənbələr sırasında yer almışdır.

Toplanmış materialların təhlili zamanı məzmun analizi metodu tətbiq edilmiş, əldə olunan məlumatlar sistemləşdirilərək tematik qruplar üzrə təsnif edilmişdir. Bu yanaşma nəticəsində təhsil

siyasətinin əsas istiqamətləri, onun institusional inkişaf mexanizmləri və milli intellektual potensialın formalaşmasına təsir imkanları daha aydın şəkildə müəyyənəndirilmişdir.

Eyni zamanda, tədqiqatda sintez və ümumiləşdirmə metodlarından istifadə olunaraq müxtəlif mənbələrdən əldə edilən nəticələr vahid elmi çərçivədə birləşdirilmişdir. Bu, Heydər Əliyevin təhsil siyasətinin həm nəzəri, həm də praktik aspektlərini daha dərinlən anlamağa və onun müasir Azərbaycan təhsil sistemindəki rolunu kompleks şəkildə qiymətləndirməyə imkan vermişdir.

Beləliklə, tətbiq olunan metodoloji yanaşmalar tədqiqatın elmi etibarlılığını artırmış, nəticələrin obyektiv və əsaslandırılmış şəkildə əldə olunmasını təmin etmişdir.

Nəticələr

Tədqiqatın aparılması və mövcud elmi-nəzəri materialların sistemli təhlili nəticəsində Ümummilli lider Heydər Əliyevin təhsil siyasətinin Azərbaycan Respublikasının təhsil sisteminin inkişafına və milli intellektual potensialın gücləndirilməsinə çoxşaxəli və strateji təsir göstərdiyi müəyyən edilmişdir. Təhlil göstərir ki, bu siyasət yalnız təhsil infrastrukturunun genişləndirilməsi ilə məhdudlaşmamış, eyni zamanda kadr hazırlığı, elmi fəaliyyət və beynəlxalq inteqrasiya sahələrində də fundamental dəyişikliklərə səbəb olmuşdur.

Əldə olunan əsas nəticələr aşağıdakılardır:

- Ölkədə ali təhsil müəssisələrinin şəbəkəsi əhəmiyyətli dərəcədə genişləndirilmiş, regionların sosial-iqtisadi inkişafına uyğun olaraq yeni universitetlərin və onların filiallarının yaradılması təmin edilmişdir. Bu, təhsilin regional balansının gücləndirilməsinə və ali təhsilə əlçatanlığın artırılmasına şərait yaratmışdır;
- Xaricdə təhsil proqramlarının sistemli şəkildə inkişaf etdirilməsi nəticəsində yüzlərlə gəncin dünyanın aparıcı universitetlərində təhsil alması üçün geniş imkanlar yaradılmışdır. Bu proses ölkəyə yeni elmi biliklərin, innovativ yanaşmaların və müasir idarəetmə təcrübəsinin gətirilməsinə xidmət etmişdir;
- Milli kadr hazırlığı sistemi institusional baxımdan gücləndirilmiş, dövlət idarəçiliyi, iqtisadiyyat, texniki sahələr və humanitar elmlər üzrə yüksək ixtisaslı mütəxəssislərin hazırlanmasına xüsusi diqqət yetirilmişdir. Bu, ölkənin insan kapitalının keyfiyyətə yeni mərhələyə keçidini təmin etmişdir;
- Elmi-tədqiqat institutlarının fəaliyyəti modernləşdirilmiş, onların maddi-texniki bazası gücləndirilmiş və elmi fəaliyyətin prioritet istiqamətləri genişləndirilmişdir. Nəticədə ölkədə elmi potensialın inkişafı və innovativ tədqiqatların aparılması üçün daha əlverişli mühit formalaşmışdır;
- Təhsil sistemində idarəetmə mexanizmlərinin təkmilləşdirilməsi və dövlət səviyyəsində həyata keçirilən kompleks islahatlar nəticəsində təhsilin keyfiyyəti yüksəlmiş, onun sosial-iqtisadi inkişafı ilə əlaqəsi daha da güclənmişdir;
- Beynəlxalq təhsil məkanına inteqrasiya prosesləri sürətlənmiş, Azərbaycan təhsil sistemi global standartlara uyğunlaşma istiqamətində mühüm addımlar atmışdır.

Bu nəticələr ümumilikdə göstərir ki, Heydər Əliyevin təhsil siyasəti ölkədə yalnız təhsil infrastrukturunun inkişafına deyil, həm də davamlı sosial-iqtisadi tərəqqinin əsasını təşkil edən güclü intellektual bazanın formalaşmasına səbəb olmuşdur. Eyni zamanda, bu siyasət müasir Azərbaycan təhsil sisteminin strateji inkişaf modelinin formalaşmasında həlledici rol oynamış və ölkənin insan kapitalının keyfiyyətə yüksəlməsinə mühüm töhfə vermişdir.

Müzakirə

Heydər Əliyevin təhsil siyasəti beynəlxalq təcrübə və global təhsil modelləri kontekstində təhlil edildikdə, onun həm milli inkişaf prioritetlərinə əsaslandığı, həm də müasir dünyada formalaşan təhsil trendlərinə uyğunlaşdırıldığı aydın şəkildə müşahidə olunur. Bu siyasət bir tərəfdən Azərbaycan xalqının tarixi-mədəni dəyərlərini, milli kimliyini və təhsil ənənələrini qorumağa yönəlmiş, digər tərəfdən isə qloballaşma şəraitində rəqabətqabiliyyətli təhsil sisteminin formalaşdırılmasına xidmət etmişdir. Nəticə etibarilə, bu yanaşma milli və global təhsil modelinin balanslaşdırılmış sintezi kimi çıxış etmişdir.

Müqayisəli təhlillər göstərir ki, inkişaf etmiş bir sıra ölkələrdə təhsil sistemi əsasən bazar iqtisadiyyatının tələblərinə uyğun şəkildə liberallaşdırılmış mexanizmlər üzərində qurulmuşdur. Belə modellərdə təhsil müəssisələrinin idarə olunması, maliyyələşdirilməsi və inkişaf istiqamətləri daha çox özəl sektorun və rəqabət mexanizmlərinin təsiri altında formalaşır. Bununla müqayisədə, Azərbaycanda Heydər Əliyev tərəfindən formalaşdırılmış təhsil modeli dövlətin mərkəzləşdirilmiş və strateji idarəetmə prinsiplərinə əsaslanmışdır. Bu isə təhsil sistemində sabitliyin təmin olunmasına, islahatların ardıcılığına və dövlət siyasətinin uzunmüddətli məqsədlərlə uzlaşdırılmasına şərait yaratmışdır.

Eyni zamanda, bu modelin mühüm üstünlüklərindən biri təhsil siyasətinin davamlı xarakter daşması olmuşdur. Dövlət tərəfindən həyata keçirilən kompleks islahatlar təhsil sisteminin müxtəlif səviyyələri arasında əlaqələndirilmiş inkişafı təmin etmiş, tədris prosesinin keyfiyyətinin yüksəldilməsinə və idarəetmə mexanizmlərinin təkmilləşdirilməsinə imkan yaratmışdır. Bu yanaşma təhsilin yalnız sosial xidmət sahəsi kimi deyil, həm də strateji inkişaf sektoru kimi dəyərləndirilməsini təmin etmişdir.

Heydər Əliyevin təhsil siyasətində insan kapitalının inkişafı xüsusi prioritet istiqamət kimi müəyyənləşdirilmişdir. Bu çərçivədə yüksək ixtisaslı kadrların hazırlanması, gənclərin xaricdə təhsil imkanlarının genişləndirilməsi və elmi potensialın gücləndirilməsi əsas hədəflərdən biri olmuşdur. Bu strategiya nəticəsində Azərbaycanın əmək bazarında ixtisaslı mütəxəssislərin payı artmış, dövlət idarəçiliyi və iqtisadiyyatın müxtəlif sahələrində peşəkar kadr təminatı yaxşılaşmışdır.

Müzakirə nəticələri göstərir ki, Heydər Əliyevin təhsil siyasəti yalnız təhsil sektorunun inkişafı ilə məhdudlaşmayaraq, ümumilikdə ölkənin sosial-iqtisadi tərəqqisinə güclü təsir göstərmişdir. Təhsilin inkişafı iqtisadi artım, sosial sabitlik və innovativ inkişafı sıx əlaqələndirilmiş, bu da təhsilin strateji rolunu daha da gücləndirmişdir.

Beləliklə, milli xüsusiyyətlərin qorunması ilə müasir təhsil modellərinin sintezi Azərbaycan təhsil sistemində fərqli və dayanıqlı inkişaf trayektoriyası qazandırmışdır. Bu model həm milli identikliyin saxlanılmasına, həm də global təhsil məkanına inteqrasiyaya imkan yaratmış, nəticə etibarilə Azərbaycanın təhsil sistemini regionda rəqabətqabiliyyətli və dinamik inkişaf edən sistemlərdən birinə çevirmişdir.

Yekun nəticə

Heydər Əliyevin təhsil siyasəti Azərbaycan Respublikasının intellektual inkişafında, müasir dövlət quruculuğunun möhkəmləndirilməsində və milli inkişaf strategiyasının formalaşmasında həlledici rol oynamışdır. Onun rəhbərliyi ilə həyata keçirilən məqsədyönlü və sistemli islahatlar nəticəsində təhsil sistemi keyfiyyətə yeni inkişaf mərhələsinə qədəm qoymuş, tədris və idarəetmə mexanizmləri müasirləşdirilmiş, elmi fəaliyyətin institusional əsasları gücləndirilmişdir.

Bu siyasət çərçivəsində təhsilin dövlət siyasətinin prioritet istiqaməti kimi müəyyənləşdirilməsi ölkədə insan kapitalının inkişafına xüsusi təkan vermişdir. Nəticədə milli kadr hazırlığı sistemi daha sistemli və məqsədyönlü şəkildə formalaşmış, yüksək ixtisaslı və rəqabətqabiliyyətli mütəxəssislərin hazırlanması üçün möhkəm baza yaradılmışdır. Bu isə öz növbəsində ölkənin sosial-iqtisadi inkişafına, dövlət idarəçiliyinin səmərəliliyinin artırılmasına və innovativ inkişaf proseslərinin sürətlənməsinə mühüm töhfə vermişdir.

Eyni zamanda, Heydər Əliyev tərəfindən müəyyən edilmiş təhsil strategiyası beynəlxalq təcrübəyə inteqrasiya, gənclərin xaricdə təhsil imkanlarının genişləndirilməsi və elmi potensialın gücləndirilməsi kimi istiqamətlərdə də öz effektivliyini göstərmişdir. Bu yanaşma Azərbaycan təhsil sisteminin global təhsil məkanına uyğunlaşmasını təmin etməklə yanaşı, milli xüsusiyyətlərin qorunmasına da şərait yaratmışdır.

Qeyd olunmalıdır ki, təhsil sahəsində əsas qoyulmuş bu strateji xətt müstəqil Azərbaycanın dövlət siyasətində davamlılıq prinsipi əsasında bu gün də inkişaf etdirilir və təkmilləşdirilir. Bu isə Heydər Əliyevin təhsil siyasətinin yalnız tarixi bir mərhələ olmadığını, eyni zamanda müasir dövrdə

də aktuallığını qoruyan və gələcək inkişaf üçün istiqamətverici rol oynayan fundamental model olduğunu təsdiqləyir.

Beləliklə, Heydər Əliyevin təhsil siyasəti Azərbaycanın intellektual potensialının formalaşmasında və milli inkişaf modelinin qurulmasında əsas sütunlardan biri kimi çıxış edir və ölkənin gələcək inkişaf perspektivlərinin müəyyənəndirilməsində strateji əhəmiyyətini bu gün də qorumaqdadır.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Azərbaycan Respublikasının Təhsil Haqqında Qanunu. Bakı, 2009
2. Əliyev H. Nitqlər və çıxışlar. Bakı, 2001
3. Həsənov A. Müasir Azərbaycan təhsil sistemi. Bakı, 2015
4. Məmmədov N. Milli inkişaf və təhsil siyasəti. Bakı, 2018

HEYDƏR ƏLİYEV, ƏSRİN MÜQAVİLƏSİ VƏ TƏHSİLİN İNKİŞAFI

Zəhra Rəşid qızı Həsənova
müəllim

hasanovazahra41@gmail.com

Azərbaycan Dövlət Pedaqoji Universiteti

Xülasə

Ulu öndər Heydər Heydər Əliyevin yetişən gənc nəslin təhsilin bütün pillərində və əsrin müqaviləsi dövründə müasir təhsilə, texnologiyaya, kompüter biliklərinə yiyələnmənin təmin edilməsini, ümumtəhsil və ali məktəblərimizdə verilən bütün fənlərin yaxşı mənimsənilməsini, gənclərin hərbi məktəblərə, hərbi təlimə, yeni peşələrə istiqamətləndirilməsini təhsil işçilərinin birinci dərəcəli vəzifəsi kimi qarşıya qoymuşdur. Çünki mükəmməl təhsil olmadan əsrin müqaviləsi də öz nəticəsini mükəmməl verə bilməz. “Təhsil millətin gələcəyidir” – ulu öndər Heydər Əliyevin müdrik fikri hər keçən gün daha aktual və daha əhəmiyyətli özünü göstərməkdədir.

Açar sözlər: Heydər Əliyev, əsrin müqaviləsi, təhsil, islahatlar

Mətn. Ümummilli lider Heydər Əliyevin nəzəri irsi təhsilimizin inkişafında zəngin bir xəzinədir. Onun təhsil haqqında müdrik fikirləri özünə praktik fəaliyyəti ilə təhsilimizin inkişafına işıq tutmuş və aydın yol göstərmişdir. Heydər Əliyev təhsilimizin həqiqi vəziyyətini yaxşı bilmiş və təhsilin bütün sahələri ilə ciddi maraqlanmış, onun inkişaf etdirilməsi və təkmilləşdirilməsi haqqında dəyərli fikirlər söyləmiş, mühüm əhəmiyyətli sərəncamlar imzalamışdır.

Heydər Əliyevin hələ 1970-ci illərin əvvəllərində Bakıda orta ixtisas hərbi məktəbinin açılması haqqında göstərişlər verdi, sərəncamlar imzaladı. Yaradılmış bu hərbi məktəbin məzunları sonradan müxtəlif Ali Hərbi məktəblərdə təhsillərini davam etdirdilər və ixtisaslı zabitlər kimi yetişdilər. Vətənimizin bir parçası olan Qarabağın və digər rayonlarımızın işğaldan azad olunmasında, 44 günlük Vətən müharibəsində Zəfər qazanmağımızda həmin zabitlərin böyük rolu olmuş, vətənpərvər ruhlu gənclərimiz fədakarcasına vuruşaraq üç rəngli qalibiyyət bayrağını Vətən torpağında ucaltmışılar.

Heydər Əliyevin 1970-1980-ci illərdə təhsilimizin milli zəmin üzərində qurulmasının, gənclərin milli-mənəvi dəyərlər əsasında tərbiyə almalarının, təhsil ocaqlarımızın müasir maddi texniki bazasının möhkəmləndirilməsi və səriştəli müəllim kadrlarının yetişdirilməsinin təməllərini qoymuşdur.

Heydər Əliyevin göstərişi ilə 1980-ci illərin əvvəllərindən başlayaraq təhsilimizdə millilik, Azərbaycançılıq, milli ideologiya xüsusi yer tutmağa başladı, Azərbaycan tarixi, ədəbiyyatı daha geniş tədris olunmağa başladı, Azərbaycan məktəbi və pedaqoji fikir tarixi, məktəbəqədər pedaqogika ali pedaqoji təhsil ocaqlarında xüsusi sahə kimi geniş tədris edilməyə başlandı.

Ulu öndər Heydər Əliyevin təhsil sahəsində xidmətləri və uzaqgörənliyi onun imzaladığı çox saylı, mühüm və əhəmiyyətli Sərəncamlarda, dəyərli Fərmanlarda, Yeni Təhsil Proqramının və

yeni Təhsil Qanunun qəbulu və həyata keçirilməsində, dəyərli tövsiyə və göstərişlərində özünü göstərirdi.

Heydər Əliyev müasir Azərbaycan təhsilinin məzmununu cəmiyyətin tələblərinə uyğun qurulmasını, xalqın mədəniyyətinə müvafiq qurulmasını vacib sayırdı. Heydər Əliyev 1999-cu ilin 19 aprelində təhsil sahəsində islahatlar üzrə Dövlət Komissiyasının iclasındakı nitqində demişdir: “... təhsil mürəkkəb bir sahədir. Təhsil sahəsi nə sənayedir, nə kənd təsərrüfatı, nə ticarətdir. Bu, cəmiyyətin xüsusi intellektual cəhətini əks etdirən bir sahədir. Belə halda təhsil sahəsinə çox diqqətlə yanaşmaq lazımdır və bu sistemə münasibət çox həssas olmalıdır” (Heydər Əliyev).

Heydər Əliyev nəzəri irsində təhsilin, elmin, milli kadr hazırlığının inkişaf konsepsiyası həm siyasi, həm sosial-iqtisadi, həm əxlaqi-mənəvi dəyərlərə əsaslanmışdır ki, bütün bunlar da Təhsil haqqında Qanunda öz əksini tapmışdır (Təhsil haqqında Azərbaycan Respublikasının Qanunu 2009). Təhsilimizin inkişafı sayəsində Heydər Əliyevin nəzəri irsi, praktik fəaliyyəti geniş öyrənilməli, tədqiq və təhlil edilməli və davamlı olaraq praktik fəaliyyətimizdə həyata keçirilməlidir.

Təhsilimizin sabahını düşünərkən deyə bilərik ki, Heydər Əliyevin rəhbərliyi ilə təhsil sahəsində həyata keçirilən köklü islahatların məqsədi tək-cəhətli biliyə və savada malik insanlar yetişdirmək deyil, həm də müstəqil, demokratik, açıq cəmiyyət quruculuğu işində fəal iştirak edən, Azərbaycanın dünya birliyinə inteqrasiyasını daha da dərinləşdirməyə kömək göstərən, yüksək mədəniyyətli, əxlaqlı, əsl vətənpərvər vətəndaşlar, layiqli şəxsiyyətlər tərbiyə etməkdir.

Cəmiyyətdə təhsilin inkişafına və dövlət quruculuğuna bir sistem kimi yanaşan Heydər Əliyev burada təhsilin əsas yerini müəyyənləşdirərək vurğulayırdı ki, həyat böyük bir prosesdir və bu prosesdə uğurla inkişaf etmək üçün müasir tələblərə uyğun təhsil sistemi yaradılmalıdır. Təhsilsiz heç bir insan irəli gedə bilməz və uğur qazana bilməz.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Heydər Əliyev. “Azərbaycan Respublikasının Təhsil sahəsində İslahat Proqramı”. Bakı, “Çaşıoğlu, 1999, 72 səh.
2. Təhsil haqqında Azərbaycan Respublikasının Qanunu. Bakı, “Hüquq ədəbiyyatı”, 2009, 80 səh

QƏRBİ AZƏRBAYCAN FOLKLORUNDA VƏTƏNPƏRVƏRLİK İDEYALARI VƏ ONLARIN YENİYETMƏLƏRƏ TƏSİRİ

Fəridə Elşad qızı Balqanova

Bakı Slavyan Universitetinin doktorantı

feridebalqanova_052@mail.ru

Xülasə

Bu məqalədə Qərbi Azərbaycan folklorunda əks olunan vətənpərvərlik ideyaları və onların yeniyetmələrin mədəni-psixoloji inkişafına təsiri araşdırılır. Xalqın zəngin şifahi irsi olan folklor nümunələri – nağıllar, dastanlar, rəvayətlər və atalar sözləri milli dəyərlərin qorunub saxlanılmasında və nəsildən-nəslə ötürülməsində mühüm rol oynayır. Bu baxımdan folklor yalnız bədii yaradıcılıq nümunəsi deyil, həm də güclü tərbiyə vasitəsi kimi çıxış edir. Qərbi Azərbaycan folklorunda vətən sevgisi, torpağa bağlılıq, qəhrəmanlıq, fədakarlıq və milli birlik ideyaları aparıcı mövqe tutur. Bu ideyalar xüsusilə qəhrəmanlıq motivli dastan və nağıllarda daha qabarıq şəkildə özünü göstərir. Folklor qəhrəmanlarının davranışları yeniyetmələr üçün nümunə rolunu oynayaraq onların vətənə münasibətinin formalaşmasına təsir edir. Eyni zamanda, folklor nümunələri yeniyetmələrdə emosional bağlılıq yaradır, onların milli kimlik şüurunu gücləndirir və sosial dəyərlərə münasibətini formalaşdırır. Nəticə etibarilə, Qərbi Azərbaycan folkloru yeniyetmələrdə

vətənpərvərlik hissinin inkişafında mühüm rol oynayan təsirli vasitə kimi qiymətləndirilir və onun müasir təlim-tərbiyə prosesində sistemli şəkildə tətbiqi məqsədəuyğun hesab olunur.

Açar sözlər: Qərbi Azərbaycan folkloru, vətənpərvərlik, yeniyetmələr.

Giriş

Vətənpərvərlik və milli-mənəvi şüurun təbliği bir tərəfdən ictimai səciyyə daşıyaraq şagirdlərin vətəndaş kimi formalaşmasında, öz Vətənini, ləyaqətini qorumaqda mənəvi təsir gücünə malikdir, digər tərəfdən vətənpərvərlik gənclərdə vicdan, ləyaqət, ədalət hisslərini tərbiyə edir, onları şəxsi mənafə, egoizmdən uzaqlaşdıraraq, millət, xalq sevgisini oyadır. Bu isə öz növbəsində dövlətin demokratik prinsiplərlə idarə olunmasına, xalqın mənafeyinə xidmət edilməsinə zəmin yaradır. Müasir dövrdə yeniyetmələrin milli ruhda tərbiyəsi cəmiyyətin qarşısında duran əsas vəzifələrdən biridir. Bu baxımdan xalqın zəngin mənəvi irsi olan folklor mühüm əhəmiyyət kəsb edir. Qərbi Azərbaycan tarixi türk torpaqlarının ayrılmaz bir parçasıdır və bu ərazidə yaşayan türklər istər adət-ənənələrində, istərsə də inanc sistemlərində bu bütövlüyü qorumuşlar[3]. Qərbi Azərbaycan folkloru tarixən formalaşmış milli dəyərləri, həyat tərzini və dünyagörüşünü əks etdirərək vətənpərvərlik ideyalarının ötürülməsində xüsusi rol oynayır. Qərbi Azərbaycan folkloru — bayatılar, əfsanələr, dastanlar, aşiq şeirləri və rəvayətlər — həm estetik dəyəri olan mədəni sərvətdir, həm də xalqın tarixi yaddaşını qoruyan və nəsildən-nəslə ötürən ideoloji və kimlik daşıyıcısıdır.

Qərbi Azərbaycan folklorunda vətənpərvərlik ideyaları

Azərbaycan xalqının yüzillər boyu yaratdığı şifahi xalq ədəbiyyatı onun tarixi, mədəniyyəti, mənəviyyatı, həyat təzi, adət-ənənələri haqqında zəngin məlumat verən əsas qaynaqlardan hesab olunur. Bu nümunələr xalq zəkasının qüdrətini, onun bədii təfəkkürünün gücünü parlaq şəkildə əks etdirən, məzmun cəhətdən maraqlı, ideya baxımından zəngin, əsrlərin sınağından çıxmış əsərlərdir. [1] Qərbi Azərbaycan və bu qədim torpaqları özünə yurd yeri seçən insanlar yalnız özlərinə xas maddi və mənəvi dəyərləri yaşadaraq, öz milli kimlikləri olan azərbaycançılığı bir mənalı olaraq bəyan etmişlər. Böyük coğrafi məkanın mədəni nailiyyətlərini təmsil edən bu maddi və mənəvi dəyərlər bir xalqın ululuğunu, qədimliyini ifadə etmiş, yalnız ona xas milli xüsusiyyətləri daşımış və uzun inkişaf yolu qət edərək bu günün Azərbaycanına miras olaraq qalmışdır. [4] Qərbi Azərbaycan folklorunda vətənpərvərlik ideyaları müxtəlif janrlarda öz əksini tapır. Xüsusilə dastan və nağıllarda qəhrəmanların doğma torpağa bağlılığı, onu qorumaq uğrunda mübarizəsi əsas motivlərdən biridir. Bu nümunələrdə vətən yalnız coğrafi məkan deyil, həm də mənəvi dəyər kimi təqdim olunur. Məsələn, Qərbi Azərbaycan folkloru kitabında “Nuru paşanın ordusu ilə bağlı xatirələr” də türk ordusunun vətənpərvərliyindən bəhs olunur. [5]

“Qaçaq Cəmil” rəvayətində Cəmil və onun dəstəsinin Göyçə uğrunda vuruşması, onların qəhrəmanlığı, [2] “Qaçaq Qanboy” rəvayətində Qanboyun ermənilərə qarşı döyüşməyi, erməni generalını tutmağı vətənpərvərliyin ən bariz nümunəsidir. [2]

Ən çox vətənpərvərlik ruhu qəhrəmanlıq dastanlarında müşahidə olunur. Bu nümunələrdə igidlər doğma yurdu qorumaq, düşməne qarşı mübarizə aparmaq və ədaləti bərpa etmək üçün fədakarlıq göstərirlər. Belə obrazlar yeniyetmələrdə cəsarət, mərdlik və vətənə sdaqət hisslərini formalaşdırır.

Nağıllarda isə vətənpərvərlik daha çox dolaylı şəkildə verilir. Burada qəhrəmanlar doğma torpağa qayıtmaq, ailəsini və el-obasını qorumaq uğrunda müxtəlif çətinlikləri dəf edirlər. Bu, vətənə bağlılığın mənəvi dəyər kimi təqdim olunmasına xidmət edir.

Bayatılar və xalq şeirlərində vətən həsrəti, doğma yurdun gözəlliyi və onun itirilməsinin ağrısı təsirli şəkildə ifadə olunur. Xüsusilə Qərbi Azərbaycandan köçlə bağlı yaranmış nümunələrdə vətən sevgisi daha emosional və dərin hisslərlə çatdırılır:

Yeravanın yasdı yolu,
Su gəldi, kəsdi yolu
Gəlirdim sizlərə,
Kafir kəsdi yolu. [6]

Bayatılarda vətən həsrəti də tərənnüm olunmuşdur:

Aşx qarabağlıdı,
Sinəm çarpaz dağlıdı.
Nə gələn var, nə gedən
Mənə yollar bağılıdı. [5]

Başqa bir nümunədə də bunu görə bilərik:
Eləmi, vətən yaxşı,
Geyməyə kətan yaxşı.
Gəzəsən qürbət eldə,
Ölməyə vətən yaxşı. [6]

İgidlik, qəhrəmanlıqla bağlı bayatılar vətənpərvərliyi təbliğ etmişdir:

Lələ, yerin Arqalı,
Mələməz, ay arqalı
Kəsəkəs meydanında
Namərd qaçır, ər qalır. [6]

Atalar sözləri və məsəllərdə də vətən sevgisi yüksək qiymətləndirilir. Məsələn, vətənin müqəddəsliyi, torpağa bağlılıq və onun qorunmasının vacibliyi tez-tez vurğulanır. Bu cür ifadələr xalqın əsrlər boyu formalaşdırdığı vətənpərvərlik düşüncəsinin göstəricisidir.

Qərbi Azərbaycan aşiq yaradıcılığı nümunələrində igidlərin tərənnümü, onların vətənə olan sevgisi vətənpərvərlik hislərinin köklərinin hələ qədim zamanlara gedib çıxdığını göstərir:

Ələsgərəm, cəm eylərəm dəfdəri,
Mərtlərin vəsfidi dilim əzbəri.
Naxçıvanın xanları, Şərunun bəyləri,
Saxada Səməndə qul ola bilməz. [2]

Folklorun yeniyetmələrə təsir mexanizmləri

Folklor – sinifdə təlim fəaliyyətinin əvəzsiz elementidir. O, şagirdlərə yeni materialı daha yaxşı mənimsəməyə, onu möhkəmləndirib bacarıqları inkişaf etdirməyə kömək edir, şagirdlərin təşəbbüskarlığını, idrak fəaliyyətini aktivləşdirir və bununla da şagird təfəkkürünü inkişaf etdirir.

Qərbi Azərbaycan folkloru yeniyetmələrin mənəvi və sosial inkişafına çoxşaxəli təsir göstərən mühüm tərbiyə vasitəsidir. Bu təsir müxtəlif mexanizmlər vasitəsilə reallaşır və onların şəxsiyyət kimi formalaşmasına birbaşa təsir edir. İlk növbədə, folklorun emosional-psixoloji təsir mexanizmi qeyd olunmalıdır. Nağıl və dastanlarda təsvir olunan qəhrəmanlıq səhnələri, vətən uğrunda mübarizə motivləri yeniyetmələrdə güclü emosional təsir yaradır. Bu emosional bağlılıq vətənə sevgi, torpağa hörmət və milli dəyərlərə sdaqət hissinin formalaşmasına zəmin yaradır.

İkinci mühüm mexanizm nümunəvi davranış modelinin mənimsənilməsi ilə bağlıdır. Folklor qəhrəmanları – cəsur, ədalətli və fədakar obrazlar yeniyetmələr üçün ideal rol modeli kimi çıxış edir. Yeniyetmələr bu obrazlarla özlərini eyniləşdirərək onların davranışlarını təqlid etməyə meyil göstərilir. Bu isə onların vətənpərvər və məsuliyyətli fərd kimi yetişməsinə kömək edir.

Üçüncü mexanizm milli kimlik şüurunun formalaşmasıdır. Folklor nümunələri xalqın tarixi keçmişini, adət-ənənələrini və dünyagörüşünü əks etdirdiyindən yeniyetmələr öz milli mənsubiyyətlərini daha dərindən dərk edirlər. Bu proses onların öz köklərinə bağlılığını gücləndirir və milli birlik hissini artırır. Bundan əlavə, folklorun dəyərlər sisteminin ötürülməsi mexanizmi də xüsusi əhəmiyyət kəsb edir. Atalar sözləri, bayatılar və rəvayətlər vasitəsilə vətən sevgisi, birlik, mərdlik və fədakarlıq kimi dəyərlər şüuraltı şəkildə mənimsənilir.

Pedaqoji əhəmiyyəti

Qərbi Azərbaycan folklorunun tərbiyəvi potensialı onun təhsil prosesində istifadəsini zəruri edir. Müəllimlər dərs prosesində folklor nümunələrindən istifadə etməklə şagirdlərdə vətənpərvərlik hissini daha effektiv şəkildə formalaşdırma bilərlər. Bu, həm ədəbiyyat dərslərində, həm də sinifdən kənar tədbirlərdə həyata keçirilə bilər.

Nəticə

Folklor nümunələrinin tədrisinin məqsədi yeniyetmələrdə hələ uşaqlıqdan haqsızlığa, zülmə, ədalətsizliyə kəskin etiraz, dövlətimizə, millətimizə, adətlərimizə, vətənimizə sevgi yaratmaq, eyni zamanda onların bir şəxsiyyət kimi formalaşmalarına yardım etməkdən ibarətdir. Aparılan təhlil göstərir ki, Qərbi Azərbaycan folkloru yeniyetmələrdə vətənpərvərlik hissinin formalaşdırılmasında da mühüm vasitədir. Folklor nümunələri vasitəsilə gənc nəsildə milli dəyərlərə hörmət, vətənə sevgi və onun qorunması məsuliyyəti aşılanır. Bu baxımdan folklorun təhsil sistemində daha geniş tətbiqi vacib hesab olunur.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Azərbaycan dili və ədəbiyyat tədrisi. Elmi – metodik jurnal. Bakı, 2022 №4, 274 səh
2. İ. Rüstəmov, Qərbi Azərbaycan folkloru, III cild. Bakı, “Elm”, 2024. 416 səh.
3. “Qərbi Azərbaycan folkloru: problemlər və perspektivlər” mövzusunda Respublika Elmi Konfransının materialları. Bakı, 2024. 290 səh.
4. “Qərbi Azərbaycana qayıdış” festival-konqresin Materialları, Naxçıvan, 2024. 673 səh.
5. M. İmanov, Qərbi Azərbaycan folkloru, I cild. Bakı, “Elm və təhsil”, 2023. 400 səh.
6. M.İmanov, Qərbi Azərbaycan folkloru, II cild. Bakı, “Elm və təhsil”, 2023. 414 səh.

ƏDƏBİYYAT DƏRSLƏRİNDƏ SƏNƏTKARLARIN HƏYAT VƏ YARADICILIQ YOLLARININ TƏDRİSİNİN METODİK ƏSASLARI

Gülər Azad qızı Cabbarova

cabbarliguler1@gmail.com

Mingəçevir Dövlət Universiteti

Xülasə

Bu məqalədə ədəbiyyat dərslərində sənətkarların həyat və yaradıcılıq yollarının tədrisinin metodik əsasları araşdırılır. Qeyd olunur ki, yazıçı və şairlərin bioqrafiyasının öyrədilməsi şagirdlərin bədii əsərləri daha dərinlən və şüurlu şəkildə qavramasına mühüm təsir göstərir. Məqalədə vurğulanır ki, sənətkarın həyat yolu ilə onun yaradıcılığı arasında əlaqənin qurulması tədris prosesinin səmərəliliyini artırır və şagirdlərdə analitik təfəkkürün inkişafına şərait yaradır.

Tədqiqatda bioqrafik materialların seçilməsi və təqdim olunması prinsiplərinə xüsusi diqqət yetirilir. Bildirilir ki, yalnız yaradıcılıqla bağlı mühüm həyat faktlarının verilməsi daha məqsəduyğundur. Eyni zamanda interaktiv təlim üsullarının, o cümlədən müxtəlif qrafik təşkilatçıların və müasir pedaqoji texnologiyaların tətbiqinin əhəmiyyəti əsaslandırılır. İnformasiya-kommunikasiya texnologiyalarının istifadəsi dərslərin daha maraqlı və əyani təşkilinə imkan yaradır.

Məqalədə həmçinin problemlə təlim yanaşmasının rolu qeyd edilir. Bu yanaşma şagirdlərin müstəqil düşünmə bacarıqlarını inkişaf etdirir və onları araşdırmaya yönəldir. Nəticə olaraq göstərilir ki, sənətkarların həyat və yaradıcılıq yollarının tədrisi kompleks, məqsədyönlü və integrativ şəkildə həyata keçirildikdə daha yüksək nəticələr əldə olunur və şagirdlərdə ədəbiyyata maraq güclənir.

Açar sözlər: ədəbiyyat tədrisi, sənətkarın bioqrafiyası, yaradıcılıq yolu, metodik yanaşma, interaktiv təlim üsulları, İKT, analitik təfəkkür, bədii mətnin təhlili, təlim prosesinin səmərəliliyi, integrativ yanaşma

Giriş

Ədəbiyyatın tədrisi yalnız bədii mətnlərin oxunması və təhlili ilə məhdudlaşmır. Bu proses eyni zamanda sənətkarların həyat yolu, dünyagörüşü, estetik ideali və yaradıcılıq mühitinin öyrənilməsinə də əhatə edir. Yazıçı və şairlərin bioqrafiyasının öyrədilməsi onların əsərlərinin daha dərinlən qavranmasına imkan yaradır, müəllif mövqeyinin düzgün anlaşılmasına şərait yaradır və

şagirdlərdə ədəbi-estetik zövqün formalaşmasına xidmət edir. Bu baxımdan ədəbiyyat dərslərində sənətkarların həyat və yaradıcılıq yollarının tədrisi xüsusi metodik yanaşma tələb edən mühüm istiqamətlərdən biri hesab olunur.

Sənətkarların həyat və yaradıcılıq yollarının tədrisi şagirdlərdə ədəbi biliklərin sistemli şəkildə formalaşdırılmasına kömək etməklə yanaşı, onların şəxsiyyət kimi inkişafına da təsir göstərir. Bu proses şagirdlərdə humanist dəyərlərin, milli-mənəvi kimliyin və tarixi yaddaşın formalaşmasına xidmət edir. Müəllim yalnız bioqrafik faktların təqdimatı ilə kifayətlənməməli, sənətkarın yaşadığı ictimai-siyasi mühiti, dövrün ədəbi prosesini və yaradıcılıq istiqamətlərini kompleks şəkildə izah etməlidir. Belə yanaşma şagirdlərdə tarixi-ədəbi kontekstual düşüncə formalaşdırır.

Metodik baxımdan sənətkarların həyat və yaradıcılıq yollarının tədrisi bir neçə mərhələdə həyata keçirilə bilər:

Motivasiya mərhələsi – şagirdlərdə mövzuya maraq yaratmaq üçün problemli suallar, sitatlar və ya maraqlı faktlardan istifadə edilir;

İnformasiya mərhələsi – sənətkarın həyat yolu və yaradıcılığı haqqında əsas məlumatlar təqdim olunur;

Tətbiq mərhələsi – şagirdlər əldə etdikləri bilikləri təhlil edir, müqayisə aparır və nəticə çıxarırlar;

Refleksiya mərhələsi – öyrənilən material ümumiləşdirilir və şagirdlər öz fikirlərini ifadə edirlər.

Ədəbiyyat dərslərində bioqrafiyanın tədrisi zamanı materialın seçimi xüsusi əhəmiyyət daşıyır. Sənətkarın həyatından yalnız onun yaradıcılığı ilə bağlı olan əsas məqamların seçilməsi didaktik baxımdan daha məqsəduygundur. Bu yanaşma informasiyanın yüklənməsinin qarşısını alır və şagirdlərin diqqətini əsas məsələlərə yönəldir. Müəllim yazıcının həyat yolu ilə əsərlərində əks olunan ideya və mövzular arasında əlaqəni sistemli şəkildə qurmalıdır. Bu, şagirdlərdə səbəb-nəticə əlaqələrini anlama bacarığını gücləndirir.

Müasir pedaqoji yanaşmalara əsasən, interaktiv və şagirdyönümlü metodların tətbiqi xüsusi əhəmiyyət kəsb edir. “Beyin həmləsi”, “rol oyunu”, “diskussiya”, “layihə metodu”, “problemli təlim” kimi üsullar şagirdlərin dərse fəal cəlb olunmasına imkan yaradır. Məsələn, şagirdlərdən sənətkarın həyatını “müsahibə formatında” təqdim etmələri və ya onun həyatının müəyyən dövrünü səhnələşdirmələri tələb oluna bilər. Bu, onların yaradıcılıq qabiliyyətlərini inkişaf etdirir.

Qrafik təşkilatçılar – zaman xətti, Venn diaqramı, səbəb-nəticə sxemləri – şagirdlərin məlumatı sistemləşdirməsinə kömək edir. Xüsusilə zaman xətti vasitəsilə sənətkarın həyat mərhələlərinin ardıcılığı və yaradıcılıq inkişafı aydın şəkildə göstərilə bilər. Bu isə şagirdlərin yaddaşında məlumatların daha möhkəm qalmasına səbəb olur.

İnformasiya-kommunikasiya texnologiyalarının tətbiqi bu sahədə yeni imkanlar açır. Multimedial təqdimatlar, elektron dərsliklər, interaktiv lövhələr və video materiallar dərsin keyfiyyətini artırır. Məsələn, sənətkarın yaşadığı mühitin vizual təsviri və ya onun haqqında hazırlanmış sənədli filmlərin nümayişi şagirdlərdə emosional təsir yaradır və öyrənməni daha effektiv edir. Eyni zamanda rəqəmsal platformalarda təqdimatların hazırlanması şagirdlərdə tədqiqat və təqdim etmə bacarıqlarını inkişaf etdirir.

Problemli təlim üsulu bu istiqamətdə xüsusi yer tutur. Müəllim şagirdlər qarşısında elə suallar qoymalıdır ki, onlar yalnız faktları yadda saxlamaqla kifayətlənməsin, həm də düşünərək nəticəyə gəlsinlər. Məsələn:

- “Sənətkarın həyatındakı hansı hadisələr onun yaradıcılığında dönüş yaratmışdır?”
- “Onun əsərlərində şəxsi həyatının hansı izlərini görmək mümkündür?”

Bu tip suallar şagirdlərdə analitik və tənqidi təfəkkürü inkişaf etdirir. Bundan əlavə, integrativ yanaşma da mühüm rol oynayır. Ədəbiyyatın tarix, coğrafiya, fəlsəfə və incəsənət fənləri ilə əlaqələndirilməsi şagirdlərin mövzunu daha geniş kontekstdə anlamasına kömək edir. Məsələn, sənətkarın yaşadığı dövrün tarixi hadisələri ilə onun yaradıcılığı arasında əlaqə qurulması dərsin

məzmununu daha zəngin edir. Qiymətləndirmə prosesində isə formativ və summativ yanaşmaların vəhdəti təmin edilməlidir. Şagirdlərin təqdimatları, esse yazıları, qrup işləri və müzakirələrdə iştirakı qiymətləndirmə üçün əsas meyarlar kimi çıxış edə bilər. Bu, şagirdlərin yalnız biliklərini deyil, həm də bacarıq və vərdişlərini ölçməyə imkan verir.

Nəticə

Beləliklə, ədəbiyyat dərslərində sənətkarların həyat və yaradıcılıq yollarının tədrisi yalnız informativ xarakter daşıyamalı, həm də inkişafetdirici və tərbiyəedici funksiyaları yerinə yetirməlidir. Bu proses sistemli, məqsədyönlü və metodik cəhətdən əsaslandırılmış şəkildə təşkil edildikdə daha yüksək nəticələr verir. Müəllimin düzgün seçdiyi metod və vasitələr, interaktiv yanaşmalar və müasir texnologiyalardan istifadə dərslərin effektivliyini əhəmiyyətli dərəcədə artırır.

Eyni zamanda bu yanaşma şagirdlərdə tənqidi düşünmə, müstəqil araşdırma aparma, analitik təhlil və yaradıcı yanaşma bacarıqlarını formalaşdırır. Onlar sənətkarın həyatını yalnız faktlar toplusu kimi deyil, müəyyən ideyaların, tarixi şəraitin və şəxsi təcrübənin vəhdəti kimi qavrayırlar. Nəticədə şagirdlərdə ədəbiyyata qarşı davamlı maraq yaranır, estetik zövq formalaşır və milli-mədəni dəyərlərə bağlılıq güclənir.

Bu baxımdan sənətkarların həyat və yaradıcılıq yollarının düzgün metodik əsaslarla tədrisi ədəbiyyat təliminin keyfiyyətinin yüksəldilməsində və şagirdlərin hərtərəfli inkişafında mühüm rol oynayır.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Aslanov Y. Ədəbiyyat tədrisi: ənənə və müasirlik. Dərs vəsaiti. Bakı, ADPU nəşriyyatı, 2011, 162 səh.
2. Azərbaycan Respublikasının ümumi təhsil müəssisələri üçün ədəbiyyat fənni üzrə təhsil proqramı (kurikulum) (V-XI siniflər). Bakı – 2024, 108 səh.
3. Ədəbiyyat – 10. Ümumtəhsil məktəblərinin 10-cu sinfi üçün Ədəbiyyat fənni üzrə dərslərin metodik vəsaiti. Bakı – 2022, 208 səh.
4. Əliyeva F., Məmmədova Ü. Müasir təlim texnologiyaları. “MBM”, 2014. 195 səh.
5. Veysova Z. Fəal/ interaktiv təlim: müəllimlər üçün vəsait. Birləşmiş Millətlər Təşkilatının Uşaq Fondu (UNİCEF) Azərbaycan Nümayəndəliyi, 2007, 156 səh.
6. Yusifov F. Ədəbiyyatın tədrisi metodikası, ali məktəblərin filologiya fakültəsi bakalavriat təhsil səviyyəsi tələbələri üçün dərslik. Bakı – 2017, 304 səh.

HEYDƏR ƏLİYEVİN TƏHSİL SİYASƏTİ VƏ MÜASİR AZƏRBAYCAN TƏHSİL MODELİNİN FORMALAŞMASI

Gülüşə Azad qızı Əhmədzadə

gulu010894@gmail.com

Azərbaycan Dövlət Pedaqoji Universiteti

Xülasə

Heydər Əliyevin təhsil siyasəti Azərbaycan dövlətinin inkişaf strategiyasında mühüm yer tutmuşdur. O, təhsili xalqın gələcəyini müəyyən edən əsas amil kimi qiymətləndirmiş və bu sahədə genişmiqyaslı islahatlar həyata keçirmişdir. Sovet dövründə onun rəhbərliyi ilə təhsil infrastrukturunu genişləndirilmiş, ali məktəblərin maddi-texniki bazası gücləndirilmiş və milli kadr hazırlığına xüsusi diqqət yetirilmişdir. Ulu öndər Heydər Əliyevin təhsil siyasəti milli və ümumbəşəri dəyərlərin vəhdətinə əsaslanmışdır. Onun qoyduğu əsaslar bu gün də Azərbaycan təhsil modelinin inkişafında mühüm rol oynayır.

Açar sözlər: Heydər Əliyev, təhsil siyasəti, islahat, insan kapitalı

Şərhin böyük filosofu Sokratdan soruşurlar: “İnsanda ən çox nəyi qiymətləndirirsən?”. Dahi filosof tez belə cavab verir: “İnsaniyyət”. “Bəs, insanıyyət dedikdə nəyi başa düşürsən?” Onda dahi filosof belə cavab verir: “İnsana layiq keyfiyyətləri”. Yenidən sual verirlər. “Bəs, “insaniyyət” və

“İnsana layiq keyfiyyətlər” ilə seçilən insanlar kimlərdir?”. O, belə cavab verir: “O insanlar xoş ülfəti və insaniyyəti ilə göylərdən gəlmiş müqəddəslərə bənzəyən, qəlbini və zəkanını vətən övladlarının maariflənməsinə, onların hərtərəfli inkişafına həsr edən, gərəkli, ən faydalı və şərəfli peşə sahibləri olan insanlardır, müəllimlərdir”.

Heydər Əliyev dühası üçün təhsil sadəcə bilik vermək prosesi deyil, həm də dövlətçilik şüurunun formalaşdırılması və milli özünüdərk vasitəsi idi. O, hər zaman qeyd edirdi ki, müstəqil dövlətin yaşaması üçün onun yüksək intellektual səviyyəli vətəndaşları olmalıdır. Ulu Öndərin təhsil fəlsəfəsi üç əsas sütun üzərində qurulmuşdu: kütləvi savadlılıq, yüksək ixtisaslı kadr hazırlığı və milli-mənəvi dəyərlərin qorunması. Onun fikrincə, yalnız savadlı və vətənpərvər vətəndaşlar dövlətin müstəqilliyini qoruyub inkişaf etdirə bilərlər. Heydər Əliyev demişdir: “Biz müstəqil Azərbaycan dövlətinin gələcəyini ancaq yüksək təhsilli gənclərlə təmin edə bilərik.”[1] Bu yanaşma təhsil sisteminin formalaşdırılmasında strateji və vətənpərvərlik prinsiplərinin birləşdirilməsini şərtləndirmişdi”. Zəngin tarixi keçmişi və ənənələri olan Azərbaycan təhsilinin inkişafının XX əsrin 70-ci ilindən sonrakı dövrü Ümummilli Lider Heydər Əliyevin adı ilə bağlıdır. Onun bütün dövrlərdə idarəçilik fəaliyyətində təhsilin inkişafı prioritet istiqamət kimi əsas yer tutmuşdu. Təhsili millətin gələcəyi adlandıran Ulu Öndər cəmiyyətin inkişafında təhsilin rolunun yüksək qiymətləndirir, bu sahədə qəbul etdiyi qərarları, milli, bəşəri dəyərləri özündə əks etdirən konseptual fikirləri, tövsiyələri Azərbaycan dövlətinin, millətinin inkişafına hesablanmış Təhsil konsepsiyasını formalaşdırmış, respublikamızda Təhsil siyasətinin əsas istiqamətlərini müəyyənləşdirmiş və müəyyənləşdirməkdədir.[2]

“Təhsil sahəsi xalqımızın bu günü, millətimizin, dövlətimizin gələcəyi üçün ən vacib bir sahədir” - deyən ümummilli lider Azərbaycan təhsilinin dinamik inkişafını təmin edən bir sıra sənədlər imzaladı. 1998-ci il mart ayının 30-da Ümummilli liderin Sərəncamı ilə Təhsil sahəsində İslahatlar üzrə Dövlət Komissiyası yaradıldı. Komissiyanın qarşısında duran başlıca missiya təhsil sistemimizi XXI əsrin global çağırışlarına, iqtisadi inkişafın dayanıqlılığına və davamlı olmasına, həmçinin Avropa əmək bazarının tələblərinə və ona çıxışa təminat yaratmaq idi. Ümummilli lider 1999-cu il iyunun 15-də Təhsil Sahəsində İslahat Proqramını xüsusi sərəncamla təsdiq etdi. Üç etapdan ibarət olan bu islahat proqramı müddətinə, əhatə dairəsinə və miqyasına görə ən böyük Dövlət Proqramı idi. İslahatların əsas məqsədini müəyyən etdi: “Təhsil sistemində islahatların əsas məqsədi ondan ibarətdir ki, Azərbaycan təhsil sistemi dünya təhsil sisteminin standartlarına uyğunlaşdırılsın....On illərlə əldə etdiyimiz təhsil prinsipləri gözənilməli və inkişaf etdirilməlidir. Əgər biz bu yolla gedəriksə, qısa bir zamanda Azərbaycanda təhsil sistemini dünya standartlarına çatdırı bilərik”. Prezident Heydər Əliyev 13 iyun 2000-ci il tarixində “Azərbaycan Respublikasında təhsil sisteminin təkmilləşdirilməsi haqqında” Fərman imzaladı.[3] Bu fərmanın imzalanmasında məqsəd Azərbaycan vətəndaşlarının təhsil hüququnu tam təmin etmək, milli təhsil konsepsiyasının müddəalarını gerçəkləşdirmək, təhsil sistemində aparılan islahatları sürətləndirmək, idarəetmə mexanizmini təkmilləşdirmək, pedaqoji kadrların müasir tələblər səviyyəsində hazırlanmasını təmin etmək, təhsildə maddi-texniki və kadr potensialından istifadənin səmərəliliyini artırmaq idi. Dövlət dilinin təbii işinin təkmilləşdirilməsi haqqında” 18 iyun 2001-ci il, “Azərbaycan əlifbası və Azərbaycan Dili Günü (1 avqust) təsis edilməsi haqqında” 9 avqust 2001- ci il tarixli fərman və sərəncamlar təhsilimizin dünya standartları səviyyəsinə qaldırılmasında böyük rol oynadı. Azərbaycan təhsilinin qayğıkeş hamisi olan ulu öndərimizin “Azərbaycan Respublikası ümumtəhsil məktəblərinin maddi-texniki bazasının möhkəmləndirilməsi haqqında” 4 oktyabr 2002-ci il tarixli sərəncamı və həmin sərəncamla hazırlanmış xüsusi proqram sayəsində Azərbaycanda dünya standartlarına uyğun müasir tipli məktəb binaları tikilməyə başlandı.

Azərbaycanda elmin və təhsilin inkişafında böyük xidmətləri olmuş Heydər Əliyev müstəqillik şəraitində açılan yeni imkanlardan istifadə etməklə əvvəl qazanılmış nailiyyətləri daha da möhkəmləndirmək və inkişaf etdirmək mövqeyindən çıxış edirdi: “İndi bizim təhsil sistemimiz müstəqil Azərbaycanın gələcək inkişafını təmin etməlidir. Bu yolda keçiriləcək islahatlar gərək müstəqil Azərbaycanın milli mənafələrinin inkişafına yönəldilsin. Güman edirəm ki, bizim alimlər,

müəllimlər təhsil sahəsində ixtisaslaşmış institutlar bu işlərin öhdəsindən gələcəklər”. Ulu öndər Heydər Əliyev dünya praktikasını və yerli xüsusiyyətləri nəzərə almaq, bu sahədə hər hansı bir islahatı hərtərəfli və mütəşəkkil şəkildə həyata keçirmək zərurətini qeyd edərək deyirdi: “Biz təhsil sahəsində yeniliklərin tərəfdarıyıq, dünya təcrübəsindən səmərəli istifadə etməyinizi sizdən tələb edirik. Ancaq bu işlər görək sistemli olsun. Bu işləri görərkən, qurarkən siz onların yaxın və uzaq zamanda nəticələrini mütləq nəzərə almalısınız. Müasir texnikanın, texnologiyanın, müasir bazar iqtisadiyyatının bütün yollarını mənimsəmək, respublikada tətbiq etmək üçün gələcək nəslə hazırlamaq və keçmiş dövrə nisbətən bir çox yeni ixtisaslar üzrə kadr hazırlamaq lazımdır və bunların əsası orta təhsil illərində qoyulmalıdır”. Heydər Əliyev qazanılmış hər hansı bir nailiyyətlə kifayətlənmirdi. Xüsusən, elm və təhsil sahəsində görülməli işlərin çoxunun hələ qabaqda olduğunu da tez-tez vurğulayırdı: “Bu gün biz müstəqil Azərbaycanda bütün təhsilin - orta, texniki peşə, orta ixtisas məktəblərinin və ali məktəblərin işinin yaxşılaşdırılması sahəsində ciddi tədbirlər görməliyik. Mən hesab edirəm ki, bunlar həm qəbul olunacaq təhsil qanununda, həm də təhsil islahatı ilə əlaqədar qəbul ediləcək qanunda və qərarlarda öz əksini tapacaqdır.” Təhsilin məqsəd və vəzifələri təkcə sistemli biliklər öyrədilməsi ilə məhdudlaşmır. Uşaqların cəmiyyətin bir üzvü kimi hazırlanması ictimai biliklərin öyrədilməsi ilə yanaşı, fəal ictimai praktika da tələb edir. Məktəb təkcə uşağın başını biliklərlə doldurmaq üçün deyil, həm də onu həyata hazırlamaq üçündür. Orta məktəb uşağı ümumiyyətlə, həyata hazırlayır. Ali məktəb isə onu bir peşəkar kimi müəyyən sahənin mütəxəssisi olaraq yetişdirir. Bu axıncı mərhələdə həyata hazırlanmaq gənclərin ali məktəbi bitirdikdən sonra çalışacaqları istehsal və ya xidmət müəssisələrindəki real şəraitə və tələblərə uyğun surətdə əməli vərdişlərin mənimsənilməsini nəzərdə tutur. Digər tərəfdən, tələbələrin həm də bir vətəndaş kimi yetişməsi, onların siyasi və hüquqi mədəniyyətlərinin formalaşması üçün ali məktəb bu sahədə sadəcə biliklər verməklə kifayətlənməyərək, ictimai həyatın fəal iştirakçısı kimi fəaliyyət göstərməlidir. İstər hər hansı bir ixtisas sahəsində, istərsə də ictimai həyatda fəallıq isə müvafiq elmi biliklərə əsaslanmalıdır. Heydər Əliyev deyirdi: “Gənclərimizi elmə, mədəniyyətə daha da çox cəlb etmək lazımdır. Gənclərimizdə elmi-tədqiqat işlərinə həvəs oyatmaq lazımdır. Azərbaycan elminin gələcəyi müasir gəncliyin elmi tədqiqat işinə necə cəlb olunmasından, onlar üçün müvafiq elmi mühit yaradılmasından asılıdır”. Bu gün Azərbaycan təhsili regionun aparıcı təhsil sistemlərindən biri kimi formalaşıbsa, bu, ilk növbədə, Heydər Əliyevin zamanında atdığı strateji addımların, müdrik qərarların və uzaqgörən siyasətin nəticəsidir. Onun təhsilə dair baxışları yalnız bir dövrün deyil, sabaha yönəlmiş bir missiyanın təməlidir.

Hazırda qüvvədə olan “Azərbaycan Respublikasında təhsilin inkişafı üzrə Dövlət Strategiyası” sənədi də məhz Heydər Əliyevin müəyyən etdiyi prinsiplərə əsaslanır: keyfiyyətli və inklüziv təhsil, müasir təlim metodlarının tətbiqi, müəllim hazırlığının təkmilləşdirilməsi, təhsilin idarə olunmasında şəffaflıq və hesabatlılıq, rəqabətqabiliyyətli insan kapitalının formalaşdırılması. Ulu öndər həmişə qloballaşan cəmiyyət yaratmaq uğrunda mübarizə aparırdı. Buna isə yalnız elm, təhsil və yeni təfəkkürlə nail olmaq mümkündür. Azərbaycan təhsilinin dünyaya integrasiyası H.Əliyevin adı ilə bağlıdır. Yeni təfəkkürün formalaşması, sivilizasiyanın yeni mərhələləri kimi tarixə yazılır və əbədiləşir. Yüz ildən bir, bəlkə də min ildən bir adını tarixin şanlı səhifələrinə yazmağı bacaran nadir şəxsiyyətlərdən olan H.Əliyevin adı ilə bağlı olub, onun müdrikliyi, uzaq görən siyasəti ilə ölçülür. Dərin zəkası, zəngin biliyi, maraq dairəsinin genişliyi, qətiyyəti, ciddiliyi, daxili və xarici siyasətdəki uğurları, elm, mədəniyyət və təhsilə göstərdiyi diqqət və qayğı onu ictimai xadim, müdrik bir şəxsiyyət kimi ürəklərdə yaşadır. Ulu öndər Heydər Əliyevin gələcək nəsillər üçün təməlini qoyduğu, möhkəmləndirdiyi təhsil siyasəti bu gün etibarlı zəmin üzərində inkişaf etdirilir. Prezident İlham Əliyevin böyük səyləri sayəsində elm və təhsil Azərbaycanın davamlı inkişaf strategiyasının mühüm istiqamətlərindən birinə çevrilib. Qəbul olunmuş “Təhsil haqqında” qanun və ona uyğun aparılan islahatlar, təhsilin keyfiyyətinin yüksəldilməsinə yönələn tədbirlər, bir-birinin ardınca tikilib istifadəyə verilən, ən müasir maddi-texniki bazaya malik məktəblər, eləcə də ali təhsil məktəbləri üçün milli və dünyəvi dəyərlər zəminində yüksəlişinə, Azərbaycan təhsilinin dünyaya integrasiyasına layiqincə xidmət etməkdədir.

Beləliklə, təhsil hər bir dövlətin, ölkənin, cəmiyyətin həyatının, fəaliyyətinin mühüm bir sahəsidir. Cəmiyyət təhsilsiz inkişaf edə bilməz. Siyasi mübarizədə müdriklik və qətiyyət, həyatda pragmatizm, dövlət idarəçiliyində ustalıq - Heydər Əliyev siyasi məktəbinin əsasını təşkil edən bu amillər Vətənə və xalqa xidmət naminə real siyasətlə məşğul olan hər bir kəs üçün tarixi nümunədir. Çünki Heydər Əliyev şəxsiyyəti öz-özlüyündə bir tarixi hadisə idi. Bu böyük insanın ideyaları bundan sonra da daim yaşayacaq, gələcək nəsillərə nümunə olaraq qalacaqdır.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Alışanova, M. (2006). Heydər Əliyev müstəqilliyimizin banisidir. Çinar.
2. Mərdənov, M., & Quliyev, Ə. (2002). Heydər Əliyev: Təhsil millətin gələcəyidir. Təhsil.
3. Mərdənov, M. C., & Şahbazlı, F. Ş. (2005). Azərbaycanın təhsil siyasəti. Çapaşoğlu.

ÜMUMMİLLİ LİDER HEYDƏR ƏLİYEV MÜASİR MÜSTƏQİL AZƏRBAYCAN DÖVLƏTİNİN QURUCUSU VƏ AZƏRBAYCAN XALQININ XİLASKARIDIR

Natəvan Həmdiyə qızı Kələsova
baş müəllim
natavankalashova@mail.ru

İradə Əli qızı Məmmədova
müəllim
deniz2069@rambler.ru

Rima Zəhmət qızı Məmmədova
müəllim
rimammmdova@gmail.com
Mingəçevir Dövlət Universiteti

Xülasə

Liderlik problemi hər bir dövrdə aktual olmuşdur. Liderlik bacarığı, qabiliyyəti yüksək olan şəxslərin ən vacib xüsusiyyətləri ümumi inkişafa təkan verməkdir. Liderlik başqalarına təsir etmək və onları müəyyən məqsədlərə, vəzifələrə uyğun olaraq hərəkətə gətirmək gücüdür. Tarix göstərir ki, daxilən güclü, vətənpərvər lideri olmayan xalqın milli iradəsini ortaya qoyaraq həqiqi müstəqillik istəyinə qovuşması mümkün deyildir.

Dünyada tarix yaratmaq hər şəxsə nəsis olmur. Bunun üçün dərin zəka və ilahi vergisi olan istedad, şəxsiyyət və ləyaqət, tarixi həqiqət duyğusu və dönməz iradə, siyasi uzaqgörənlik və hadisələri öncədən görmək bacarığı, insanlığa, millətə və dövlətə məhəbbət bəsləmək kimi ali xüsusiyyətlər tələb olunur. Arxasınca aparmaq, inandırmaq kimi qabiliyyətlərinə görə o, insanlar arasında ideya birliyi yaradır, toplumun güclü dəstəyini qazanır. Xalqı düşdüyü ağır vəziyyətdən xilas edir. Dünyada bütün bu cəhətləri özündə birləşdirən dahi şəxsiyyətlərdən biri Ümummilli lider Heydər Əliyevdir.

Açar sözlər: Liderlik problemi, şəxsiyyət, milli dövlətçilik ideyaları.

Ulu Öndər Heydər Əliyev ölkənin yeni tarixində müstəqil Azərbaycan dövlətinin siyasi, iqtisadi, hüquqi əsaslarını yaratmış və inkişafını təmin etmişdir.

Hər bir xalq öz tarixi şəxsiyyətləri ilə fəxr etdiyi kimi, Azərbaycan xalqı da hər zaman müasir dövlətimizin memarı və qurucusu olan, xalqının dahi oğlu Heydər Əliyevi qürur hissi ilə xatırlayır.

Hər bir cəmiyyət nisbi şəkildə idarə edilənlərə və idarəçilərə bölünmüşdür. Bu zaman cəmiyyəti idarə edən, digər insanlardan fərqlənən dahi şəxslər - lider şəxslər meydana çıxmışdır[3,səh.278-280]. Belə liderlər milli dövlətçilik ideyalarının praktik surətdə gerçəkləşməsində, davamlı və sabit tərəqqi üçün dayanıqlı əsasların müəllifinə çevrilirlər [2, səh.53-55]. Liderlik problemi hər bir dövrdə aktual olmuşdur. Liderlik bacarığı, qabiliyyəti yüksək olan şəxslərin ən vacib xüsusiyyətləri ümumi inkişafa təkan verməkdir. Liderlik başqalarına təsir etmək və onları müəyyən məqsədlərə, vəzifələrə uyğun olaraq hərəkətə gətirmək gücüdür. Liderlik qrup üzvlərinin işlə əlaqəli fəaliyyətlərinə təsir və istiqamətləndirmə prosesidir[3,səh.278-280]. Fenomenal bacarığına inandırmaq, arxasınca aparmaq və s. kimi qabiliyyətlərinə görə o, kütlələrin üzvləri arasında fikir birliyi, ideya birliyi yarada bilir, toplumun güclü dəstəyini qazanaraq, xalqı düşdüyü ağır vəziyyətdən xilas edə bilir [6, səh.54-56].

Hər bir xalqın tarixən formalaşmış dövlətçilik ənənələrinin konkret dövlət modelində gerçəkləşməsi üçün əlverişli siyasi mühit və iradə ilə yanaşı, güclü liderin də olması mühüm şərtlərdəndir. Tarix göstərir ki, daxilən güclü, vətənpərvər lideri olmayan xalqın milli iradəsini ortaya qoyaraq həqiqi müstəqillik istəyinə qovuşması mümkün deyildir. Xalqların həqiqi azadlığına zəmin yaradan iqtisadi müstəqillik də məhz fenomen şəxsiyyətlərin milli resursları nəzərə almaqla müəyyənləşdirdiyi inkişaf strategiyasına əsaslanır. Belə liderlər milli dövlətçilik ideyalarının praktik surətdə gerçəkləşməsində, davamlı və sabit tərəqqi üçün dayanıqlı əsasların müəllifinə çevrilirlər [6, səh.54-56].

Liderliyə fenomenoloji yanaşmada, ilk növbədə, lider olmağı mümkün edən dörd əsas məqam qeyd edilir: 1) liderin xüsusiyyətləri; 2) yerinə yetirməyə çalışdığı vəzifələr; 3) onun ardıcılıqları və seçiciləri; 4) onların qarşılıqlı əlaqə sistemi, lider və onun komponentləri arasında əlaqə mexanizmi. Əsl lider o insan ola bilir ki, heç bir rəsmi səlahiyyəti, vəzifəsi olmasa da başqalarının potensialını birləşdirməyə və ümumi məqsədə yönəltməyə imkan verən güc nümayiş etdirir. Güc liderliyin zəruri komponentidir. Güc şəxsə heç bir rəsmi səlahiyyət verilməsə də, əsasən, ünsiyyət qurmaq və başqalarını əhəmiyyətli bir məqsədə çatmaq üçün sözlərə qoşulmağa inandırmaq qabiliyyətinə əsaslanır [6, səh.54-56].

Dünyada tarix yaratmaq hər şəxsə nəsib olmur. Bunun üçün dərin zəka və ilahi vergisi olan istedad, şəxsiyyət və ləyaqət, tarixi həqiqət duyğusu və dönməz iradə, siyasi uzaqgörənlik və hadisələri öncədən görmək bacarığı, insanlığa, millətə və dövlətə məhəbbət bəsləmək kimi ali xüsusiyyətlər tələb olunur [2, səh. 53-55]. Dünyada bütün bu cəhətləri özündə birləşdirən dahi şəxsiyyətlərdən biri Ümummilli lider Heydər Əliyevdir.

Ulu Öndər Heydər Əliyev ölkənin yeni tarixində müstəqil Azərbaycan dövlətinin siyasi, iqtisadi, hüquqi əsaslarını yaratmış və davamlı inkişafını təmin etmişdir. O, milli mənafeyi xalqın mənafeyinə, xalqın mənafeyini dövlət mənafeyinə çevirmiş, son dərəcə çətin tarixi şəraitdə milli dəyərləri yaşatmaq, dövlətçiliyi qorumaq, Azərbaycanın inkişafına nail olmaq kimi çətin vəzifəni yerinə yetirmişdir [4, səh. 95-98].

Müasir dövrdə hər bir dövlətin gücünün əsasını onun iqtisadi cəhətdən inkişaf səviyyəsi təşkil edir. İqtisadiyyatı güclü olmayan dövlət heç bir sahədə uğur qazana bilməz. İqtisadi cəhətdən inkişaf etmiş dövlətlər beynəlxalq münasibətlər sistemində öz layiqli yerini tutur, həmin dövlətlərin nüfuzu və maraqları digər dövlətlər tərəfindən qəbul olunur, həm regional, həm də global miqyasda təsirləri artır. Güclü iqtisadi inkişafa malik olmaq üçün isə ilk növbədə müasir çağırışlara cavab verə bilən modern iqtisadi münasibətlər sistemi qurulmalı, qabaqcıl texnologiyaların tətbiqinə geniş imkanlar açılmalı, çevik idarəetmə və müstəqil audit mühiti yaradılmalıdır. Milli iqtisadiyyat müəyyən xalqa məxsus olub onun mənafehlərini ifadə edən, hüdudları dövlət sərhədləri ilə məhdudlaşan, maddi texniki əsası, münasibətlər sistemi, təsərrüfat mexanizmi və idarəetmə strukturu olan sosial - iqtisadi bir sistemdir. Milli iqtisadiyyatın ümumdünya iqtisadiyyatına inteqrasiyası isə son dərəcə aktual və səmərəli bir fəaliyyət olmaqla bərabər, eyni zamanda olduqca geniş, mürəkkəb

və problemlili bir prosesdir. Belə geniş fəaliyyəti tam həcmdə həyata keçirmək ancaq yüksək iqtisadi inkişafa malik olan dövlətlərə nəsisb olur. Bu baxımdan daima milli maraq və mənafeləri önə çəkən Ulu Öndər Heydər Əliyev yeni pozitiv dəyişiklər hazırlamaqla və yaranmış vəziyyətə uyğun strateji qərarlar qəbul etməklə uzaq hədəflərə hesablanmış inkişaf strategiyası formalaşdırmışdır. Ümummilli Lider Heydər Əliyevin rəhbərliyi ilə həyata keçirilən irimiqyaslı islahatlar yenicə müstəqilliyini qazanmış respublikanın sosial - mədəni həyatının canlanmasına, milli - mənəvi dəyərlərin dirçəldilməsinə, iqtisadi potensialın formalaşdırılmasına yönəlmiş və nəticədə gələcək müstəqilliyin təmin olunması üçün bünövrə qoymuşdur [1, səh.44-47].

İqtisadi islahatların həyata keçirilməsi üçün əlverişli şəraitin yaradılması, bazar münasibətləri əsasında milli iqtisadiyyatın inkişafına konstitusiya zəmanətinin verilməsi, neft müqavilələrinin imzalanması, ölkə iqtisadiyyatına xarici investisiyaların cəlb edilməsi, dünyanın aparıcı ölkələri ilə iqtisadi əməkdaşlığın dərinləşməsi Ümummilli Liderin bu sahədə apardığı strateji addımların nəticəsi idi.

Milli mənafeyi xalqın mənafeyinə, xalqın mənafeyini dövlət mənafeyinə çevirən Heydər Əliyev Azərbaycanın tərəqqisini təmin etməklə bərabər, həm də beynəlxalq nüfuz və etibar qazanmışdır. O, son dərəcə çətin tarixi şəraitdə milli dəyərləri yaşatmaq, dövlətçiliyi qorumaq, Azərbaycanın inkişafına nail olmaq kimi çətin vəzifəni yerinə yetirmişdir. Ümummilli lider Heydər Əliyevin Azərbaycanın özünəməxsus dövlət - din münasibətləri modelinin formalaşdırılmasında, eləcə də milli - mənəvi dəyərlərin qorunub saxlanılmasında xidmətləri əvəzsizdir [4, səh.95-98].

Ümummilli Lider Heydər Əliyev reallaşdırdığı siyasətdə demokratik təsisatların və vətəndaş cəmiyyəti prinsiplərinin bərqərar olunması xüsusi yer tuturdu. Yeni müstəqillik tapmış ölkədə insanların hüquq və azadlıqlarının formalaşdırılması quruculuq siyasətinin ən mühüm istiqaməti idi. O, “Yolumuz demokratiya yoludur. Müstəqil Azərbaycanda demokratik, hüquqi, dövlət qurulmalıdır. Azərbaycan dövləti demokratik prinsiplə əsasında fəaliyyət göstərməlidir, öz tarixi ənənələrindən, milli ənənələrindən bəhrələnərək, dünya demokratiyasından, ümumbəşəri dəyərlərdən səmərəli istifadə edərək demokratik dövlət quruculuğu yolu ilə getməlidir” demişdir. Buna görə də müdirik siyasətçi Heydər Əliyev Azərbaycanda əsrlər boyu formalaşan çoxmədəniyyətlik, tolerantlıq, insan hüquqlarının aliliyi kimi multikultural dəyərlərin qaranlı kimi azərbaycançılıq ideologiyasını reallaşdırdı. Azərbaycan multikulturalizmini dövlət siyasətinin prioritet istiqaməti elan etdi. İnsanların mənəvi dirçəlişləri üçün tolerant təfəkkür tərzinin formalaşdırılması əsas şərtə çevrildi [4, səh.95-98]. Ulu Öndər Heydər Əliyev deyirdi: “Dövlət, ölkə nə qədər çox xalqı birləşdirsə, bir o qədər zəngin olur, çünki onların hər biri ümumdünya mədəniyyətinə və sivilizasiyasına öz töhfəsini verir”. O, ölkədə sabitliyin və davamlı inkişafın hüquqi təminatının təmin olunması istiqamətində ciddi addımlar ataraq yeni Konstitusiyanın layihəsinin hazırlanması üçün xüsusi komissiyanın yaradılmasına göstəriş verdi və Konstitusiyanın layihəsini müəyyən vaxt ərzində ümumxalq müzakirəsinə təqdim etdi. Ümummilli lider Heydər Əliyevin rəhbərliyi ilə bu Konstitusiya 1995-ci ildə noyabrın 12-də referendum yolu ilə qəbul edildi. Konstitusiyaya görə Azərbaycan hüquqi, demokratik, dünyəvi dövlət elan olundu. “Konstitusiya Azərbaycanın gələcək inkişaf yolunu müəyyən edən bir qurumdur” qeyd edən Ümummilli lider Heydər Əliyev deyirdi: “Hesab edirəm ki, biz Azərbaycanın bu günü və gələcəyi üçün çox böyük bir sənəd siyasi – hüquqi sənəd hazırlamışıq” [7, səh.132-135].

Həmin sənəddə həm dövlət quruculuğunun dünyəvi mahiyyət daşıması, dinin dövlətdən ayrı olması, bütün dini etiqadların qanun qarşısında bərabər sayılması, dövlət - təhsil sisteminin dünyəvi xarakter daşıması, insan ləyaqətini alçaldan, insanpərvərlik prinsiplərinə zidd dinlərin yayılmasının və təbliğinin qadağan edilməsi, dinindən, dilindən asılı olmayaraq, bütün vətəndaşların qanun qarşısında bərabər hüquqluğu təsbit olunmuşdur [9, səh.100-103]. Bundan başqa Ulu Öndərin təşəbbüsü və fəal iştirakı ilə 1995-ci il oktyabrın 31-də

“Konstitusiyanın dövlət dili haqqında” maddəsi ilə bağlı keçirilən gərgin və tam demokratik müzakirələr nəticəsində Azərbaycan dilinin qanuni haqqı özünə qaytarıldı və qəbul olunan Konstitusiyada Azərbaycan dili Azərbaycan Respublikasının Dövlət dili kimi təsbit (21-ci maddə) olundu. Ulu öndərin imzaladığı “Dövlət dilinin tətbiqi işinin təkmilləşdirilməsi haqqında” 18 iyun 2001-ci il tarixli, 506 sayılı Fərman, “Azərbaycan Respublikası Dövlət Dil Komissiyasının tərkibinin təsdiq edilməsi haqqında” 4 iyul 2001-ci il tarixli, 76 nömrəli Sərəncam, “Azərbaycan əlifbası və Azərbaycan dili gününün təsis edilməsi haqqında” 9 avqust 2001-ci il tarixli, 552 nömrəli sərəncam və nəhayət, 2003-cü il yanvarın 2-də qüvvəyə minmiş “Azərbaycan Respublikasının dövlət dili haqqında” Qanun ölkəmizdə dil siyasəti və dil quruculuğunun mükəmməl konsepsiyasını, onun uzunmüddətli strategiyasını və aydın proqramını verən tarixi qanunvericilik aktları oldu. Bu sənədlərin hazırlanmasında böyük tarixi şəxsiyyət Heydər Əliyevin yüksək intellekti, zəngin dövlətçilik təcrübəsi, yenilməz məntiqi, vətəndaşlıq qeyrəti, ana dilinə qarşı misilsiz məhəbbətinin mühüm rolu olmuşdur [9, səh.100-103].

Ümummilli lider Heydər Əliyevin dövlət quruculuğu fəaliyyətini araşdırarkən müəyyən etmək olur ki, bu siyasi və geniş miqyaslı işlərin əsasında böyük bir məqsəd, ideyalar, prinsiplər dayanır. Bu prinsip və ideyaların daşıyıcıları, gələcək nəsillərə ötürənlər isə gənclərdir. Ona görə də gənclərə xitabən Ulu Öndər demişdir: “Hər bir Azərbaycan gənci öz həyat yolunu müstəqil Azərbaycan Respublikasının gələcək yolu kimi qəbul etməlidir. Gənclərin əsas vəzifəsi özünü Azərbaycan Respublikasının yaşamasına və əbədi olmasına həsr etməkdən ibarət olmalıdır. Vətəninə, torpağına, dövlətinə müstəqil Azərbaycanı qorumaq öz ata - anasını qorumaq deməkdir, evini qorumaq deməkdir”[8, səh.266-267].

Hər hansı bir millətin, xalqın gələcəyi onun təhsili ilə bağlıdır. Ölkənin inkişafı, tərəqqisi təhsildən asılıdır. Yüksək səviyyəli təhsil uğurlu gələcəyin təminatı deməkdir. Təhsil olmadan millətin tərəqqisi mümkün deyil. Bir həqiqət var ki, bir milləti məhv etmək üçün onun elmi ni, təhsilini məhv etmək kifayətdir. Bu mənada Azərbaycan xalqı xoşbəxt xalqdır ki, onun Heydər Əliyev kimi dahi şəxsiyyəti, xalqını düşünən bir lideri olub. Heydər Əliyev təhsilimizi inkişaf etdirməklə Azərbaycan xalqını məhv olmaqdan xilas etdi. Azərbaycan təhsilinin inkişafının, uğurlarının kökündə Ümummilli liderimiz Heydər Əliyevin gərgin zəhməti dayanır. “Təhsil millətin gələcəyidir” şüarı altında təhsilimizin inkişaf təməli məhz Heydər Əliyevin uzaqgörən siyasəti nəticəsində qoyuldu. Ulu Öndər Heydər Əliyev ölkəyə rəhbərlik illərində təhsil islahatlarının aparılmasının zəruriliyini vurğulayaraq inkişafın təhsildən asılı olduğunu qeyd edirdi. Ulu Öndər vurğulayırdı ki: “Təhsil sistemimizin hazırkı vəziyyətini, onun problemlərini dərinlən öyrəndikdən sonra prioritet sahələr müəyyən edilməlidir”[3,səh.278-280]. Ulu Öndər hər bir çıxışında təhsilin mürəkkəb bir sahə olduğunu qeyd edərək deyirdi: “Təhsil sahəsi nə sənayedir, nə kənd təsərrüfatıdır, nə ticarətdir. Bu, cəmiyyətin xüsusi, intellektual cəhətini əks etdirən bir sahədir. Belə halda təhsil sisteminə çox diqqətlə yanaşmaq lazımdır və bu sistemə münasibət çox həssas olmalıdır”[8, səh.266 -267].

Ulu Öndər cəmiyyətin tərəqqisini gənclərimizin mükəmməl təhsil almasında görürdüyü üçün 1999- cu il iyunun 15-də “Azərbaycan Respublikasının təhsil sistemində islahat proqramı”nı təsdiq etdi və “Ümumi təhsilimizdə, yəni məktəblərimizdə bütün dərslər, bütün fənlər bizim bu günümüzdə və gələcəyimizə həsr olunmalıdır” vəzifəsini qarşıya qoydu. Azərbaycanın dövlət müstəqilliyinin, dövlət atributlarının mahiyyətinin uşaqlara geniş şəkildə izah olunmasını və bu sahədə görülən işləri vətənpərvərlik tərbiyəsində mühüm amil hesab edərək uşaqların Vətəninə, Xalqını, dərinlən tanınmalarını, sevmələrini ən vacib məsələlərdən biri hesab etdi[5, səh.69-71].

Dövlət xadimində milli liderlik və siyasi liderlik keyfiyyətlərinin vəhdəti bəşər tarixində nadir bir vəziyyətdir . Ulu Öndər bu iki keyfiyyəti özündə ehtiva etməklə yanaşı , fəaliyyət göstərdiyi bütün digər sahələrdə lider kimi təsdiq etmişdir. Bu dahi şəxsiyyət Azərbaycan xalqının yaddaşında

qurucu və azadlıqsevər dövlət xadimi , ümummilli lider və xalqın məhəbbətini qazanmış lider kimi qalır [2, səh. 53-55].

Hər bir xalq öz tarixi şəxsiyyətləri ilə fəxr etdiyi kimi, Azərbaycan xalqı da hər zaman müasir dövlətimizin memarı və qurucusu olan, xalqının dahi oğlu Heydər Əliyevi qürur hissi ilə xatırlayır.

Çətin anlarda millətində dayaq olmağı bacaran dahi liderimiz, təkrar olunmaz şəxsiyyət Heydər Əliyev bu gün də və hər zamanda mənəvi varlığı ilə daim xalqımızın yaddaşındadır, bizim hər birimizin qəlbindədir.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Cəfərova E.H.,” Ulu Öndər Heydər Əliyevin banisi olduğu Azərbaycan multikulturalizmi ” Azərbaycan xalqının Ümummilli lideri Heydər Əliyevin anadan olmasının 98-ci ildönümünə həsr olunmuş “Vətən Müharibəsində qazandığımız tarixi Zəfər Heydər Əliyev siyasətinin təntənəsidir” mövzusunda Elmi-Nəzəri Konfrans Materialları (4 may 2021 – ci il). MDU. Mingəçevir, 2021, səh. 44-47.

2. Əhmədov Y.P., Qasımova N.V., “Heydər Əliyev Şəxsiyyəti” Azərbaycan xalqının Ümummilli lideri Heydər Əliyevin anadan olmasının 95-ci ildönümünə həsr olunmuş “ Heydər Əliyev Azərbaycan dövlətinin memarıdır” mövzusunda Respublika Elmi Konfrans Materialları (4 may 2018 –ci il).Sumqayıt Dövlət Universiteti. Sumqayıt, 2018, səh. 53-55.

3. Həsənova S.M., ” Liderlik anlayışının mahiyyəti” Azərbaycan xalqının Ümummilli lideri Heydər Əliyevin anadan olmasının 99-cu ildönümünə həsr olunmuş “Heydər Əliyev dühası və müasir Azərbaycan” mövzusunda Elmi-Nəzəri Konfrans Materialları, (4-5 may 2022 – cü il). MDU. Mingəçevir, 2022, səh.278-280.

4. Hüseynova R.A.,”Heydər Əliyev dühası – bütöv şəxsiyyətin mücəssiməsinin öyrənilməsinin ideoloji istiqamətləri” Azərbaycan xalqının Ümummilli lideri Heydər Əliyevin anadan olmasının 98-ci ildönümünə həsr olunmuş “Vətən Müharibəsində qazandığımız tarixi zəfər Heydər Əliyev siyasətinin təntənəsidir” mövzusunda Elmi –Nəzəri Konfransın Materialları (4May 2021 –ci il).Mingəçevir,2021,səh.95-98.

5. Qasımova R., “Heydər Əliyev – Tarix Yazmış Şəxsiyyət”. Psixologiya Elmi-Tədqiqat İnstitutu.”Ulu Öndər Heydər Əliyev və Liderlik fenomeni” mövzusunda Azərbaycan Xalqının Ümummilli Lideri Heydər Əliyevin 100 illik yubileyinə həsr olunmuş Respublika Elmi Konfransının Materialları. (6 may 2023-cü il). Bakı, 2023, səh.69-71.

6. Məhərrəmov V.E.,”Azərbaycan” adını dünya tarixinə qızıl hərflərlə yazdırmış lider, Azərbaycan xalqının Ümummilli lideri Heydər Əliyevin anadan olmasının 98-ci ildönümünə həsr olunmuş “Vətən Müharibəsində qazandığımız tarixi Zəfər Heydər Əliyev siyasətinin təntənəsidir” mövzusunda Elmi-Nəzəri Konfrans Materialları (4 May 2021 –ci il). MDU. Mingəçevir, 2021, səh. 54-56.

7. Mikayılov Ş.S.,“Ümummilli Lider Heydər Əliyevin siyasi kursunda demokratik cəmiyyət quruculuğu” Azərbaycan xalqının Ümummilli Lideri Heydər Əliyevin anadan olmasının 98-ci ildönümünə həsr olunmuş “Vətən Müharibəsində qazandığımız tarixi zəfər Heydər Əliyev siyasətinin təntənəsidir” mövzusunda Elmi-Nəzəri konfransın materialları (4 May 2021 –ci il). Mingəçevir, 2021, səh.132-135.

8. Mustafayeva J.Ə., “ Ulu Öndər Heydər Əliyev və gənc nəslin tərbiyəsi məsələləri” Azərbaycan xalqının Ümummilli lideri Heydər Əliyevin anadan olmasının 95-ci ildönümünə həsr olunmuş “ Heydər Əliyev Azərbaycan Dövlətinin Memarıdır” mövzusunda Respublika Elmi Konfrans Materialları (4 may 2018 – ci il). Sumqayıt Dövlət Universiteti. Sumqayıt, 2018, səh. 266-267.

9. Yusifova G.K., “Heydər Əliyev və Azərbaycan mədəniyyəti” Azərbaycan xalqının Ümummilli lideri Heydər Əliyevin anadan olmasının 98-ci ildönümünə həsr olunmuş “Vətən

Müharibəsində qazandığımız tarixi Zəfər Heydər Əliyev siyasətinin təntənəsidir” mövzusunda Elmi-Nəzəri Konfransın Materialları (4 May 2021 – ci il).Mingəçevir,2021,səh.100-103.

HEYDƏR ƏLİYEVİN TƏHSİL STRATEGİYASI VƏ XARİCİ DİL MÜƏLLİMLƏRİNİN METODİK HAZIRLIĞI

Nuranə Vuqar qızı Ələkbərova
Müəllim

nurana.alakbarova@mdu.edu.az
Mingəçevir Dövlət Universiteti

Xülasə

Məqalədə müasir qloballaşma və modernləşmə prosesləri fonunda Azərbaycan təhsil sisteminin inkişaf dinamikası Heydər Əliyevin təhsil strategiyası prizmasından araşdırılır. Təhsilin dövlətçilik ideologiyasının, milli şüurun və intellektual potensialın formalaşmasında əsas mexanizm kimi dəyərləndirilməsi Ulu Öndərin strateji yanaşmasının mərkəzində dayanır. Tədqiqatda Heydər Əliyevin təhsildə islahatların aparılması ilə bağlı irəli sürdüyü təkamül prinsipi, milli təhsil ənənələrinin qorunması, dünya təcrübəsinə uyğun müasirləşmə və innovativ texnologiyaların tətbiqi kimi əsas istiqamətlər təhlil edilir. Məqalənin xüsusi diqqət mərkəzində xarici dil müəllimlərinin metodik hazırlığı məsələsi dayanır. Xarici dil müəllimlərinin peşəkar formalaşmasının yalnız dil bilikləri ilə məhdudlaşmadığı, onların metodik, psixoloji, pedaqoji və texnoloji kompetensiyalarının inkişaf etdirilməsinin zəruri olduğu əsaslandırılır. Nəticə etibarilə müəyyən edilir ki, Heydər Əliyevin təhsil strategiyası müasir dövrdə xarici dil müəllimlərinin metodik hazırlığının sistemli şəkildə təkmilləşdirilməsi üçün ideoloji, konseptual və pedaqoji baza rolunu oynayır.

Açar sözlər:

Heydər Əliyev, təhsil strategiyası, xarici dil müəllimi, metodik hazırlıq, innovativ təlim.

Giriş

Mövzunun aktuallığı

XXI əsrdə dünya inkişafının əsas meyillərindən biri təhsil sistemlərinin beynəlxalq standartlara uyğun yenilənməsi və milli təhsil modellərinin global çağırışlara adaptasiyasıdır. Müasir cəmiyyətin sosial-iqtisadi, texnoloji və mədəni həyatında baş verən transformasiyalar təhsili yalnız bilik ötürən bir institut kimi deyil, eyni zamanda dövlətin gələcək inkişafını müəyyənləşdirən strateji mexanizm kimi ön plana çıxarır. Bu baxımdan təhsil dövlət siyasətinin prioritet istiqamətlərindən biri olmaqla yanaşı, milli ideoloji təhlükəsizliyin, sosial sabitliyin və intellektual resursların formalaşmasının mühüm amili kimi çıxış edir.

Azərbaycanın müstəqillik dövründə inkişaf strategiyasının aparıcı istiqamətlərindən biri də təhsilin müasirləşdirilməsi olmuşdur. Lakin bu modernləşmə prosesi yalnız texniki yenilənmə və ya proqram dəyişiklikləri ilə məhdudlaşmır. Əslində, təhsil sahəsində aparılan islahatların dərin ideoloji və pedaqoji məzmunu vardır. Məhz bu məzmun Heydər Əliyevin təhsil strategiyasında sistemli şəkildə öz əksini tapmışdır. Ulu Öndər təhsili millətin gələcəyinin təminatçısı hesab edərək onu dövlətçilik ideologiyasının əsas dayaqlarından biri kimi qiymətləndirmişdir.

Bu strategiyanın mühüm istiqamətlərindən biri müəllim hazırlığının gücləndirilməsi və müəllim peşəkarlığının artırılması olmuşdur. Çünki təhsil sistemində keyfiyyətin yüksəlməsi, müasir təlim texnologiyalarının tətbiqi, milli-mənəvi dəyərlərin gənc nəsllə düzgün aşılması müəllimin peşə kompetensiyasından bilavasitə asılıdır. Bu kontekstdə xarici dil müəllimlərinin metodik hazırlığı məsələsi xüsusilə aktualdır. Qloballaşan dünyada xarici dil bilikləri kommunikasiya, elmi integrasiya, beynəlxalq əməkdaşlıq və sosial mobillik baxımından mühüm vasitədir. Xarici dil müəllimi isə yalnız dilin qrammatik qaydalarını öyrədən şəxs deyil, eyni

zamanda şagirdlərdə ünsiyyət bacarıqları formalaşdıran, onları beynəlxalq informasiya məkanına hazırlayan pedaqoq kimi çıxış edir.

Məqələdə Heydər Əliyevin təhsil strategiyasının xarici dil müəllimlərinin metodik hazırlığına təsiri elmi-nəzəri baxımdan araşdırılır, bu sahədə mövcud problemlər və perspektiv imkanlar təhlil edilir.

Müasir dövrdə təhsil sistemində prioritet məsələlərdən biri müəllim hazırlığının yenilənməsi və təlimin keyfiyyətinin yüksəldilməsidir. Dünya təcrübəsi göstərir ki, təhsildə uğurlu islahatların əsas şərtlərindən biri müəllimlərin metodik və peşəkar hazırlığının yüksək səviyyədə təşkil olunmasıdır. Bu baxımdan xarici dil müəllimlərinin hazırlığı daha geniş miqyaslı və çoxkomponentli xarakter daşıyır.

Xarici dil müəllimi yalnız linqvistik biliklərə yiyələnməli deyil, həm də müasir təlim metodologiyasını, kommunikativ yanaşmanı, rəqəmsal texnologiyaların tətbiqini, təlimin diferensiaslaşdırılması və fərdiləşdirilməsi prinsiplərini mənimsəməlidir. Bu isə müəllim hazırlığı prosesində metodik hazırlığın daha da aktuallaşmasına səbəb olur.

Digər tərəfdən, Heydər Əliyevin təhsil strategiyasında milli-mənəvi dəyərlərin qorunması və gənclərin vətəndaşlıq ruhunda yetişdirilməsi əsas xətt kimi təqdim olunur. Xarici dil tədrisi isə beynəlxalq məzmun daşdığı üçün bu sahədə milli ideoloji dayanıqlığın qorunması, milli kimliyin möhkəmləndirilməsi və ümumbəşəri dəyərlərin düzgün təqdim olunması xüsusi əhəmiyyət kəsb edir. Bu səbəbdən Heydər Əliyev strategiyasının xarici dil müəllimlərinin metodik hazırlığı kontekstində araşdırılması həm elmi, həm də praktik baxımdan aktualdır.

Problemin qoyuluşu

Xarici dil müəllimlərinin metodik hazırlığı sahəsində müşahidə olunan problemlər bir neçə əsas istiqamətdə özünü göstərir. Birincisi, tədris prosesində ənənəvi metodların üstünlük təşkil etməsi və kommunikativ bacarıqların inkişafına yönəlmiş müasir yanaşmaların bəzi hallarda sistemli tətbiq olunmamasıdır. İkincisi, təlim prosesində rəqəmsal resursların və innovativ texnologiyaların istifadəsinin müəllim hazırlığı səviyyəsində tam təmin edilməməsidir. Üçüncüsü, xarici dilin tədrisində milli-mənəvi dəyərlərin inteqrasiyası məsələsinin metodik baxımdan düzgün modelləşdirilməməsi də aktual problemlər sırasındadır.

Heydər Əliyevin təhsil strategiyası bu problemlərin həlli üçün mühüm konseptual baza təqdim edir. O, təhsil sistemində islahatların tədrisi aparılmasını, müsbət təcrübənin qorunmasını və dünya təcrübəsinə uyğun müasirləşməni vacib saymışdır [3]. Bu ideya xarici dil müəllimlərinin metodik hazırlığının inkişafında da əsas istiqamətverici prinsip kimi çıxış edə bilər.

Tədqiqatın məqsədi və vəzifələri

Tədqiqatın məqsədi Heydər Əliyevin təhsil strategiyasının əsas ideya istiqamətlərini müəyyənləşdirmək və bu strategiyanın xarici dil müəllimlərinin metodik hazırlığının təkmilləşdirilməsinə təsirini elmi əsaslarla təhlil etməkdir.

Tədqiqatın vəzifələri aşağıdakılardır:

- Heydər Əliyevin təhsil siyasətində təhsilin milli inkişafda rolunu araşdırmaq;
- təhsil islahatlarına dair konseptual yanaşmalarını təhlil etmək;
- xarici dil müəllimlərinin metodik hazırlığında müasir tələbləri müəyyənləşdirmək;
- təhsildə innovasiya və texnologiya məsələsinin strateji əhəmiyyətini göstərmək;
- Heydər Əliyev strategiyasına əsaslanan metodik hazırlıq istiqamətləri üzrə tövsiyələr vermək.

Ədəbiyyat icmalı

Heydər Əliyevin təhsil siyasəti ilə bağlı aparılan araşdırmalar göstərir ki, onun strategiyası təhsilin milli dövlətçilik ideologiyası ilə əlaqələndirilməsi prinsipinə əsaslanmışdır. Ulu Öndərin çıxış və fikirlərində təhsil yalnız məktəb və universitet sistemi kimi deyil, bütövlükdə xalqın intellektual potensialını formalaşdıran, sosial sabitliyi təmin edən və dövlətin gələcəyini müəyyənləşdirən strateji sahə kimi təqdim olunur.

Müasir pedaqoji araşdırmalarda isə müəllim hazırlığı məsələsi daha çox səriştə əsaslı yanaşma, kompetensiya modeli, kommunikativ metodlar və təlim texnologiyalarının tətbiqi kontekstində təhlil edilir. Xarici dil tədrisi sahəsində aparılan tədqiqatlar göstərir ki, dil öyrənmənin effektivliyi müəllimin metodik bacarıqlarından, təlimin interaktiv təşkilindən və şagirdlərin motivasiya səviyyəsindən asılıdır.

Bu baxımdan Heydər Əliyevin təhsil strategiyası müasir müəllim hazırlığı konsepsiyalarına uyğun ideoloji baza təqdim edir. O, təhsilin yalnız bilik deyil, həm də şəxsiyyət tərbiyəsi funksiyasını vurğulayaraq müasir pedaqoji nəzəriyyələrin humanist yanaşması ilə səsleşən fikir sistemini formalaşdırmışdır [4].

Material və metodlar

Tədqiqatın aparılma üsulları

Tədqiqatda aşağıdakı elmi metodlardan istifadə olunmuşdur:

- məzmun təhlili metodu (Heydər Əliyevin təhsil siyasəti ilə bağlı fikirlərinin təhlili);
- tarixi-pedaqoji yanaşma (təhsil islahatlarının mərhələli inkişafının araşdırılması);
- müqayisəli analiz (sovet dövrü və müasir təhsil sisteminin müqayisəsi);
- sistemli yanaşma (təhsil strategiyasının vahid konsepsiya kimi araşdırılması);
- ümumiləşdirmə və nəticə çıxarma.

İstifadə olunan materiallar

Araşdırmada əsasən aşağıdakı mənbələrə istinad edilmişdir:

- Heydər Əliyevin təhsil, dövlətçilik və milli dəyərlərlə bağlı çıxışları;
- “Azərbaycan Respublikasının təhsil sahəsində islahat Proqramı” (1999);
- “Azərbaycan Respublikasında təhsilin inkişafı üzrə Dövlət Strategiyası” (2013);
- Azərbaycan Respublikasının “Təhsil haqqında” Qanunu;
- pedaqogika və metodika sahəsində mövcud elmi araşdırmalar.

Tədqiqat əsasən nəzəri-analitik xarakter daşıyır. Heydər Əliyevin təhsil konsepsiyası metodoloji çərçivə kimi götürülmüş, xarici dil müəllimlərinin metodik hazırlığının əsas komponentləri bu çərçivə daxilində təhlil edilmişdir.

Nəticələr

Tədqiqatdan əldə olunan faktlar

Tədqiqat nəticəsində müəyyən edilmişdir ki, Heydər Əliyevin təhsil strategiyası xarici dil müəllimlərinin metodik hazırlığının inkişafına bir neçə istiqamətdə təsir göstərmişdir:

1. Təhsilin dövlətçilik və milli inkişaf kontekstində qiymətləndirilməsi

Heydər Əliyev təhsili dövlətin sabitliyi və milli inkişafın təminatçısı kimi dəyərləndirmişdir. Bu yanaşma müəllim peşəsinin statusunu yüksəltməklə yanaşı, müəllimin cəmiyyət qarşısında məsuliyyətini də artırmışdır. Xarici dil müəllimi də bu strategiyada yalnız dil tədrisçisi deyil, gənc nəslin dünyagörüşünü formalaşdıran pedaqog kimi nəzərdə tutulur.

2. Təhsil islahatlarında təkamül prinsipinin əsas götürülməsi

Ulu Öndərin fikrincə, təhsil sahəsində radikal dəyişikliklər deyil, mərhələli və düşünülmüş yenilənmə aparılmalıdır. Bu prinsip xarici dil müəllimlərinin metodik hazırlığında da vacibdir. Müəllimlər yeni metodları tətbiq edərkən əvvəlki müsbət təcrübəni inkar etmədən onu müasir texnologiyalarla zənginləşdirməlidirlər.

3. Milli-mənəvi dəyərlərin təlim prosesinə integrasiyası

Heydər Əliyev gənclərin tərbiyəsində milli-mənəvi dəyərlərin aparıcı rolunu xüsusi vurğulamışdır. Xarici dil tədrisi zamanı müxtəlif mədəniyyətlərin öyrədilməsi fonunda milli kimliyin qorunması metodik baxımdan əsas tələb kimi çıxış edir. Bu, xarici dil müəlliminin dərslərdə milli mövzulara yer verməsi, Azərbaycan mədəniyyətini beynəlxalq kontekstdə təqdim etməsi və şagirdlərdə milli şüurun möhkəmləndirilməsi kimi məsələləri aktuallaşdırır.

4. İnnovasiya və texnologiyanın təhsildə rolunun artırılması

Heydər Əliyev təhsildə yeniliklərin “dəblə” deyil, məqsədyönlü şəkildə tətbiq edilməsini vacib hesab etmişdir. Bu fikir müasir xarici dil metodikasının əsas tələblərinə uyğundur. Çünki bu

gün xarici dil tədrisi multimedia resursları, onlayn platformalar, interaktiv tətbiqlər, virtual siniflər və rəqəmsal qiymətləndirmə mexanizmləri olmadan tam effektiv ola bilməz.

5. Müəllim şəxsiyyətinin strateji rolunun vurğulanması

Heydər Əliyevin pedaqoji baxışlarında müəllim təkcə bilik verən deyil, həm də cəmiyyətin mənəvi dayaq sütunu kimi təqdim olunur. Bu yanaşma xarici dil müəllimlərinin metodik hazırlığında müəllimin etik davranışı, nitq mədəniyyəti, kommunikasiya bacarığı və pedaqoji psixologiya biliklərinin inkişafını tələb edir.

Müzakirə

Araşdırma göstərir ki, Heydər Əliyevin təhsil strategiyası müasir xarici dil müəlliminin metodik hazırlığının strukturunu formalaşdırmaq üçün mühüm ideoloji əsas yaradır. Qloballaşma şəraitində xarici dil müəllimi həm beynəlxalq ünsiyyət bacarığını formalaşdırmalı, həm də şagirdlərdə milli identiklik duyğusunu zəiflətmədən onların dünyaya açıq və tolerant şəxsiyyət kimi yetişməsinə töhfə verməlidir.

Bu, metodik baxımdan xarici dil müəllimindən iki paralel istiqaməti düzgün idarə etməyi tələb edir:

- dil bacarıqlarının (dinləmə, danışma, oxu, yazı) effektiv tədrisi;
- mədəniyyətlərarası kommunikasiya fonunda milli dəyərlərin qorunması.

Heydər Əliyevin milli şüur, vətənpərvərlik, mənəviyyat və vətəndaşlıq tərbiyəsi ilə bağlı ideyaları bu ikili vəzifənin həllində metodoloji baza rolunu oynayır.

Müasir pedaqoji yanaşmalarda xarici dil müəllimindən səriştə əsaslı təlim, layihə metodu, problemli təlim, interaktiv fəaliyyət və kommunikativ metodların tətbiqi tələb olunur. Bu yanaşmalar Heydər Əliyevin təhsil strategiyasında vurğulanan “daha yuxarı səviyyəyə qalxmaq üçün təhsilin səmərəliliyini artırmaq” ideyası ilə üst-üstə düşür [4].

Eyni zamanda, müasir tədqiqatlar müəllimin yalnız bilik daşıyıcısı deyil, təlim prosesinin təşkilatçısı və idarəedicisi olduğunu qeyd edir. Heydər Əliyevin təhsil siyasətində müəllimə göstərilən yüksək etimad və onun sosial statusunun qorunması ideyası bu müasir nəzəriyyələrlə uyğunluq təşkil edir.

Xarici dil müəllimlərinin metodik hazırlığı aşağıdakı əsas komponentlər üzrə formalaşmalıdır:

1. Metodik kompetensiya

Müəllim dərsin məqsədini düzgün müəyyənləşdirməli, təlim nəticələrini planlaşdırmalı, uyğun metod və vasitələr seçməlidir. Kommunikativ təlimin tətbiqi, nitq bacarıqlarının inkişaf etdirilməsi, qrammatikanın funksional şəkildə təqdim olunması metodik hazırlığın əsas göstəricilərindəndir.

2. Psixoloji-pedaqoji hazırlıq

Şagirdlərin yaş xüsusiyyətlərinin nəzərə alınması, motivasiyanın artırılması, fərdi yanaşmanın tətbiqi, təlimdə müsbət emosional mühitin yaradılması xarici dil müəllimi üçün zəruri şərtlərdir.

3. Texnoloji hazırlıq

Müasir dövrdə rəqəmsal resurslardan istifadə müəllimin metodik bacarıqlarının ayrılmaz hissəsinə çevrilmişdir. Onlayn platformalar, interaktiv tapşırıqlar, audiovizual materiallar xarici dil tədrisinin keyfiyyətini artıran mühüm vasitələrdir.

4. Mədəniyyətlərarası kompetensiya

Xarici dil tədrisi yalnız dil qaydalarının öyrədilməsi deyil, həm də həmin dilin mədəni mühitinin şagirdə təqdim edilməsidir. Bu zaman milli-mənəvi dəyərlərin qorunması Heydər Əliyev strategiyasının əsas xəttinə uyğun olaraq metodik yanaşmada öz əksini tapmalıdır.

Bu komponentlərin hamısı Heydər Əliyevin təhsil strategiyasının məqsədlərinə – intellektual, yaradıcı, milli kimliyə bağlı və müasir dünyaya inteqrasiya edə bilən şəxsiyyət yetişdirmək ideyasına xidmət edir [2].

Yekun nəticə

Ümumi yekun

Araşdırma nəticəsində aydın olur ki, Heydər Əliyevin təhsil strategiyası Azərbaycanın müasir təhsil sisteminin ideoloji və metodoloji təməlini təşkil edir. Ulu Öndərin təhsil siyasətində təhsilin milli dövlətçiliyin qorunması və inkişaf etdirilməsində əsas faktor kimi qiymətləndirilməsi, islahatların təkamül yolu ilə aparılması, milli-mənəvi dəyərlərin prioritet hesab edilməsi və dünya təhsil sisteminə inteqrasiya ideyası aparıcı xətt kimi çıxış edir [1].

Xarici dil müəllimlərinin metodik hazırlığı kontekstində bu strategiya xüsusi əhəmiyyət kəsb edir. Çünki xarici dil tədrisi bir tərəfdən beynəlxalq inteqrasiyanı təmin edir, digər tərəfdən milli kimliyin qorunmasını tələb edir. Heydər Əliyevin konseptual baxışları bu balansın qorunmasına imkan verən pedaqoji istiqamətləri müəyyənləşdirir [4].

Elmi və praktik əhəmiyyəti

Məqalənin elmi əhəmiyyəti Heydər Əliyevin təhsil strategiyasının xarici dil müəllimlərinin metodik hazırlığına təsirinin nəzəri əsaslarla sistemləşdirilməsindədir. Praktiki əhəmiyyəti isə xarici dil müəllimlərinin hazırlığında milli-mənəvi dəyərlərin və müasir metodik yanaşmaların inteqrasiyasına dair istiqamətlərin müəyyənləşdirilməsidir.

Təvsiyələr

- Xarici dil müəllimlərinin metodik hazırlığı proqramlarında kommunikativ yanaşma prioritet kimi gücləndirilməlidir.
- Müəllimlərin rəqəmsal savadlılığının artırılması məqsədilə davamlı təlim və seminarlar təşkil olunmalıdır.
- Xarici dil dərslərində və tədris resurslarında milli-mədəni məzmunun təqdimatına daha geniş yer verilməlidir.
- Müəllim hazırlığında pedaqoji psixologiya və motivasiya mexanizmlərinə xüsusi diqqət ayrılmalıdır.
- Heydər Əliyevin təhsil strategiyası əsasında müəllim peşəsinin sosial nüfuzunu yüksəldən təşviq mexanizmləri gücləndirilməlidir.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Azərbaycan Respublikası. (2009). Təhsil haqqında Azərbaycan Respublikasının Qanunu (19 iyun 2009-cu il). Bakı.
2. Azərbaycan Respublikası. (1999). Azərbaycan Respublikasının təhsil sahəsində islahat proqramı. Bakı.
3. Azərbaycan Respublikası Prezidenti. (2013). Azərbaycan Respublikasında təhsilin inkişafı üzrə Dövlət Strategiyası (24 oktyabr 2013-cü il). Bakı.
4. Azərbaycan Respublikası. (2006). Azərbaycan Respublikasında ümumi təhsilin konsepsiyası (Milli Kurikulum) (30 oktyabr 2006-cı il). Bakı.

SOSIAL MEDIA SIYASI DISKURSUNDA PRESEDENT İFADƏLƏRİN DINAMİKASI

Sevil Vəzirxan qızı Vəliyeva
Bakı Slavyan Universitetinin dissertantı
sevil-veliyevasdu@mail.ru
Sumqayıt Dövlət Universiteti

Xülasə

Sosial media siyasi diskursunda presedent ifadələr dinamik, çoxqatlı və transformativ xarakter daşıyır. Onların istifadəsi həm intertekstual əlaqə yaradır, həm də siyasi mesajların emosional və ideoloji yükünü gücləndirir. Presedent ifadələrin yenidən semantizasiyası sosial mediada siyasi diskursun mədəni kodlarını dəyişdirir və auditoriyanın kollektiv şüuruna təsir göstərir.

Beləliklə, presedent ifadələrin sosial mediada dinamikası — dil, mədəniyyət və siyasət münasibətlərinin müasir təzahür forması kimi dəyərləndirilə bilər. Gələcək tədqiqatlar bu fenomenin kvantitativ və kognitiv modelləşdirilməsi, eləcə də müxtəlif dillərdə müqayisəli analizi istiqamətində aparıla bilər.

Açar sözlər: sosial media, siyasi diskurs, presedent ifadə, verballaşma, transformasiya, intertekstuallıq

Müasir dövrdə sosial media yalnız fərdi ünsiyyət vasitəsi deyil, həm də siyasi kommunikasiya və diskursun əsas platforması kimi çıxış edir. Sosial şəbəkələrdə yayılan siyasi məzmunlar çox vaxt presedent hadisələrə və ifadələrə istinad etməklə formalaşır. Bu cür presedent vahidlər kollektiv yaddaşda möhkəmlənmiş, ictimai dəyərlərlə assosiasiya olunan, tanınan mətnlərə, adlara, situasiyalara və frazeoloji strukturlara əsaslanır.

Sosial mediada presedent ifadələrin dinamikası, yəni onların yenidən işlənməsi, semantik transformasiyası və kontekstual adaptasiyası, siyasi diskursun kütləvi auditoriyaya təsirini artırmaq üçün istifadə olunur. Belə ifadələr təkcə məlumatvermə funksiyası daşıyır, həm də ironik, satirik və ya emosional qiymətləndirmə vasitəsinə çevrilir (Sheygal, 2000; van Dijk, 2006).

Bu məqalənin məqsədi sosial media siyasi diskursunda presedent ifadələrin verballaşma yollarını, funksional xüsusiyyətlərini və dəyişmə meyillərini araşdırmaqdır.

XXI əsrdə siyasi diskursun əsas hissəsi rəqəmsal mühitdə – xüsusilə Twitter (X), Facebook, Instagram kimi sosial şəbəkələrdə formalaşır. Sosial media platformaları dil oyunları, memlər və allüziv ifadələr vasitəsilə siyasi mövqeləri, ironiyanı və ictimai reaksiyanı ifadə etməyə imkan verir (Wodak, 2015).

Siyasi aktorlar və ictimai fiqurlar presedent ifadələri — məsələn, tarixi hadisələrə (“Cold War 2.0”), ədəbiyyat və kino personajlarına (“Big Brother is watching you”), milli miflərə və ya mədəni simvolları istinad edərək — öz mesajlarını intertekstual formada təqdim edirlər. Beləliklə, sosial media diskursu həm informasiya yayımı, həm də semiotik oyun müstəvisində baş verir.

Karaulovun (2010) fikrincə, presedentlik mədəni yaddaşın aktivləşməsi ilə bağlıdır və auditoriyada tanışlıq effekti yaradır. Sosial mediada bu effekt tez-tez ironik və transformativ xarakter alır, çünki ifadələr yeni kontekstə uyğunlaşdırılır.

Presedent ifadələr sosial mediada müxtəlif verballaşma modelləri ilə aktuallaşdırılır:

Allüziv verballaşma: Tanınmış mətnlərə dolayı istinad (“Winter is coming” ifadəsinin siyasi kampaniyalarda işlədilməsi).

Transformativ verballaşma: Klassik ifadələrin semantik dəyişikliklə yenidən işlənməsi (məsələn, “Make America Great Again” → “Make Education Great Again”).

Satirik və ironik verballaşma: Mövcud presedent vahidlərin istehza və parodiya məqsədli istifadəsi (Sheygal, 2000).

Sosial media istifadəçiləri bu ifadələri qısa, emosional və yaddaqalan formalar da paylaşır, beləliklə presedent vahidlər müxtəlif siyasi mövqelərin simvoluna çevrilir. Nəticədə, dilin kollektiv-mədəni təcrübəsi rəqəmsal diskursda dinamik şəkildə təzahür edir.

Bu proses həm də diskursun demokratikləşməsi ilə bağlıdır: artıq yalnız siyasi elita deyil, sıradan istifadəçilər də presedent ifadələr vasitəsilə siyasi mənalandırma aktında iştirak edirlər (Fairclough, 1995).

Presedent ifadələrin dinamikası sosial mediada bir neçə istiqamətdə müşahidə olunur:

1. Semantik genişlənmə: Eyni presedent ifadə fərqli siyasi və mədəni kontekstlərdə yeni mənalar qazanır.

2. Kontekstual adaptasiya: İfadə konkret hadisəyə, şəxsə və ya situasiyaya uyğunlaşdırılır.

3. Intersemiotik transformasiya: Presedent ifadə yalnız mətnlə deyil, həm də şəkil, video və mem formalarında realizə olunur (Shifman, 2014).

Bu meyillər presedent ifadələrin yalnız dil faktı deyil, həm də sosial şəurda dövriyyədə olan semiotik vahid kimi fəaliyyət göstərdiyini göstərir. Məsələn, “Watergate” presedenti müasir siyasi

skandallar üçün -gate modelinin (e.g., “Partygate”, “Emailgate”) yaranmasına səbəb olub. Bu isə produktiv presedentlik fenomeninə misaldır (Chernyavskaya, 2011).

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

- [1] Chernyavskaya, V. E. (2011). Diskurs i ego variativnost' v kommunikativnom prostranstve sovremennosti. Moskva: URSS.
- [2] Fairclough, N. (1995). Critical Discourse Analysis: The Critical Study of Language. London: Longman.
- [3] Karaulov, Y. N. (2010). Russkiy yazyk i yazykovaya lichnost'. Moskva: URSS.
- [4] Sheygal, E. I. (2000). Semantika politicheskogo diskursa. Volgograd: Peremena.
- Shifman, L. (2014). Memes in Digital Culture. Cambridge, MA: MIT Press.
- [5] Van Dijk, T. A. (2006). Discourse and manipulation. Discourse & Society, 17(3), 359–383.
- [6] Wodak, R. (2015). The Politics of Fear: What Right-Wing Populist Discourses Mean. London: SAGE.

HEYDƏR ƏLİYEV VƏ MÜASİR AZƏRBAYCANIN SOSIAL SİYASƏTİNİN TƏRƏQQİSİ (VHM UŞAQLARIN FONUNDA)

Səbuhi Tofiq oğlu Məmmədli
müəllim

sebuhi.22.17@gmail.com
Bakı Biznes Universiteti

Xülasə

Məqalədə ümummilli lider Heydər Əliyevin müstəqil Azərbaycan dövlətçiliyinin formalaşmasında oynadığı müstəsna rol, onun sosial siyasət fəlsəfəsinin nəzəri-ideoloji əsasları və bu siyasətin praktik nəticələri araşdırılır. Xüsusi diqqət valideyn himayəsindən məhrum, həssas müdafiəsiz (VHM) uşaqlara dövlət qayğısının institusional mexanizmlərinə yönəldilib. 1993–2003-cü illər arası dövrdə həyata keçirilən hüquqi islahatlar, dövlət proqramları, büdcə prioritetləri, əhali statistikasına və beynəlxalq öhdəliklər kontekstində Heydər Əliyevin sosial siyasəti kompleks şəkildə təhlil edilir. Tədqiqat göstərir ki, həmin dövrdə qoyulan institusional zəmin müasir Azərbaycanda uşaq rifahı sisteminin formalaşmasına həlledici töhfə vermişdir. Məqalə həmçinin Heydər Əliyevin sosial mirasının davamı kimi reallaşdırılan müasir dövlət proqramlarını, alternativ qayğı modelinin inkişafını və VHM uşaqlara münasibətdə dövlət-cəmiyyət tərəfdaşlığı mexanizmlərini nəzərdən keçirir.

Açar sözlər:

Bir ölkənin sosial siyasətini yalnız onun büdcə xərcləri və ya qəbul etdiyi qanunlar üzərindən deyil, o siyasətin hansı dəyərlər sistemindən qidalandığı baxımından qiymətləndirmək lazımdır. Bu mənada Heydər Əliyevin Azərbaycan dövlət idarəçiliyindəki rolu mürəkkəb bir tarixi fonu ilə birlikdə oxunmalıdır.

XX əsrin 90-cı illərinin əvvəllərindəki Azərbaycan ziddiyyətli bir mənzərə təqdim edirdi: bir tərəfdən SSRİ-nin dağılması ilə əldə edilmiş müstəqillik, digər tərəfdən dərin iqtisadi böhran, Qarabağ müharibəsinin yaratdığı humanitar fəlakət, bir milyondan artıq qaçqın və məcburi köçkün, hiperinflasiya, kütləvi işsizlik. Bu şəraitdə sosial dövlət qurmaq nəinki çətin, bəzən mümkünsüz görünürdü.

Heydər Əliyevin 1993-cü ildə hakimiyyətə qayıdışı yalnız siyasi sabitliyin deyil, ardıcıl sosial siyasətin də başlanğıcını qoydu. Onun idarəçilik üslubu bir tərəfdən güclü dövlət orqanlarına

arxalanmağı, digər tərəfdən ən zəif sosial qrupların — uşaqların, qocaların, əlillərin, qaçqınların — maraqlarını daim ön planda saxlamağı nəzərdə tuturdu.

Tədqiqatın aktuallığı ondan irəli gəlir ki, bu gün Azərbaycanda uşaqlara dövlət qayğısı sahəsindəki nailiyyətlər çox vaxt müasir dövlət proqramlarının başardığı kimi qiymətləndirilir, lakin onların kökündə dayanan ideoloji-siyasi zəmin — yəni Heydər Əliyevin qoyduğu fondament — kifayət qədər elmi araşdırılmayıb. Bu boşluğun aradan qaldırılması həm tarixçilik, həm də sosial siyasət nəzəriyyəsi baxımından önəmlidir.

Məqalənin məqsədi Heydər Əliyevin sosial siyasət modelini — xüsusilə VHM uşaqlara münasibətdə — hüquqi, iqtisadi və humanitar ölçülərdə araşdırmaq, onun müasir Azərbaycan uşaq müdafiəsi sisteminə mirasını qiymətləndirməkdir.

1. TARİXİ KONTEKST: 1990-CI İLLƏRİN SOSIAL BÖHRAMI VƏ İLK İSLAHATLAR

Sovet İttifaqının çöküşünün ardından Azərbaycanda formalaşan iqtisadi mühit son dərəcə ağır idi. Büdcə gəlirlərinin kəskin azalması, dövlət müəssisələrinin bağlanması, istehsal həcminin düşməsi — bütün bunlar əhalinin həyat keyfiyyətini dramatik şəkildə pisləşdirdi. Ən çox zərər çəkən qrupların başında isə uşaqlar gəlirdi. Valideynlərini ya müharibədə itirmiş, ya da ata-anaları işsiz qalmış, ya da qaçqın düşərgələrindəki çadırlarda yaşayan uşaqlar Azərbaycanda o illərin ağırılı gerçəkliyini simvollaşdırırdı.

1993-cü ilin iyununda Heydər Əliyevin prezident seçilməsindən əvvəl ölkə ciddi idarəçilik böhranı içindəydi. Hakimiyyətin itirildiyi bu illər ərzində sosial xidmətlər sistemi praktiki olaraq dağılmış, uşaq müəssisələrinin maliyyələşməsi kəsilmiş, müəllimlər, həkimlər, sosial işçilər aylarca əmək haqqı almadan çalışmışdı. Bütün bu fonun üzərindəki hakimiyyət yükünü öz üzərinə götürən Heydər Əliyev qarşısında olduqca mürəkkəb prioritetlər sıralaması dururdu.

İlk addımlar iqtisadi stabilləşməyə yönəldi: 1994-cü ilin sentyabrında imzalanan «Əsrin müqaviləsi» Azərbaycanın neft gəlirlərini uzunmüddətli perspektivdə artırmağa zəmin yaratdı. Lakin diqqətəlayiq olan budur ki, bu iqtisadi müqavilənin imzalanmasından az sonra, hələ gəlirlər reallaşmadan, Heydər Əliyev bir sıra sosial fərmanlar imzaladı. Bu fərmanların əhəmiyyəti ondadır ki, onlar böhran şəraitindəki dövlətin belə sosial öhdəliklərini unutmadığını sübut edir.

1994–1996-cı illər arasında dövlət büdcəsindən sosial xərclərə ayrılan payın nisbi artımı qeydə alındı. Pensiyaların indeksasiyası, minimum əmək haqqının tənzimlənməsi, müavinətlər sisteminin yenidən qurulması — bu tədbirlər ilk baxışdan texniki görünə də, əslində mühüm ideoloji mesaj daşıyırdı: dövlət öz vətəndaşları qarşısındakı borcunu ödəyir.

2. SOSIAL SİYASƏTİN İDEOLOJİ ARXİTEKTURASI

Heydər Əliyevin sosial siyasətini sıradan bir iqtisadi tənzimləmə kimi deyil, daha geniş bir ideoloji layihənin parçası kimi anlamaq lazımdır. Onun çıxışlarında, imzaladığı fərman və sərəncamlarda, müxtəlif beynəlxalq konfranslardakı mövqeyində bir-birini tamamlayan üç əsas prinsip aydınca izlənir.

Birinci prinsip — dövlət məsuliyyəti. Heydər Əliyev üçün sosial vəziyyəti yalnız bazar mexanizmlərinə buraxmaq qəbul edilməz idi. O, dəfələrlə vurğulayırdı ki, hər bir vətəndaşın — xüsusilə uşağın — əsas ehtiyaclarının ödənilməsi dövlətin birbaşa borcudur. Bu mövqe SSRİ-nin paternalist dövlət ənənəsindən gəlsə də, milli müstəqillik kontekstində yeni bir məzmun qazanmışdı: Azərbaycan dövləti artıq Moskvaya hesabat verən bir qurum deyil, öz xalqına cavabdeh olan suverən bir dövlətdir.

İkinci prinsip — sosial ədalət. Gəlir bölgüsündəki kəskin fərqlər Heydər Əliyevi narahat edirdi. O, bazar iqtisadiyyatına keçidin qaçılmazlığını qəbul etsə də, bu keçidin sosial xərclərinin ən həssas qruplara yüklənməsini yolverilməz sayırdı. Qiymət liberallaşması zamanı qida subsidiyalarının qismən saxlanması, kommunal xidmətlər üçün sosial tariflərin müəyyənləşdirilməsi, habelə aşağı gəlirli ailələr üçün müdafiə mexanizmlərinin formalaşdırılması — bunların hamısı sosial ədalət prinsipinin əməli ifadəsidir.

Üçüncü prinsip — inkişafa yönümlü investisiya. Bu prinsipin mahiyyəti ondadır ki, sosial xərclər gələcək insan kapitalına qoyulan sərmayə kimi başa düşülsün. Uşağa verilən təhsil, ona göstərilən tibbi xidmət, onun formalaşan şəxsiyyəti — bunların hamısı ölkənin gələcək iqtisadi qüdrətinin ilkin şərtləridir. Bu məntiqlə VHM uşaqlara edilən investisiya bir mərhəmət aktı deyil, strateji dövlət siyasətinin tərk-i hissəsidir.

Bu üç prinsip bir-birini tamamlayaraq Heydər Əliyevin sosial dövlət konsepsiyasını formalaşdırırdı — bir konsepsiya ki, nə Sovet tipli tam dövlət paternalizmi, nə də qərb neo-liberal minimalizmi idi. Bu, Azərbaycanın özünəməxsus tarixi, mədəni və iqtisadi şəraitindən doğan orijinal bir model idi.

3. VHM UŞAQLARA YÖNƏLİK HÜQUQİ BAZA VƏ İNSTİTUSİONAL QURUCULUQ

Uşaq hüquqlarının müdafiəsi sahəsindəki ən əhəmiyyətli addım 1997-ci ildə «Uşaqların hüquqlarının müdafiəsi haqqında» Azərbaycan Respublikası Qanununun qəbul edilməsi oldu. Bu sənəd müstəqil Azərbaycanda uşaq hüquqları sahəsindəki ilk sistemativ hüquqi baza rolunu oynadı [3]. Qanun uşaqların sosial müdafiəsi, sağlamlığının qorunması, keyfiyyətli təhsilə çıxışı, zorakılıqdan qorunması və dövlət qayğısı altına alınması məsələlərini əhatəli şəkildə tənzimlədi.

Bu qanunun xüsusi əhəmiyyəti VHM kateqoriyasına — yəni valideyn himayəsindən məhrum, həssas və müdafiəsiz uşaqlara — yönəlik maddələrindədir. Həmin maddələr uşaqların uşaq evlərindəki saxlanma şərtlərini, övladlığa götürmə prosedurlarını, himayəçilik institutunu hüquqi cəhətdən müəyyənləşdirdi. Bundan əvvəl bu sahə ya sovet qanunvericiliyinin köhnəlmiş normalarıyla, ya da hüquqi boşluqla tənzimlənirdi.

Eyni dövrdə internat məktəbləri, uşaq evləri və sosial reabilitasiya mərkəzlərinin infrastrukturunu yenidən nəzərdən keçirildi. Mühəribə illərinin yaratdığı böyük uşaq kütlələrini — xüsusilə atalarını cəbhədə itirmiş, evlərini tərk etməli olmuş ailələrin uşaqlarını — qəbul edən bu müəssisələr maddi-texniki cəhətdən ciddi problemlər içindəydi. Dövlət proqramları çərçivəsində bu müəssisələrin bir qismi yenidən təchiz edildi, kadr hazırlığına diqqət artırıldı.

2001-ci ildə Azərbaycanın BMT-nin Uşaq Hüquqları Konvensiyasına qoşulması beynəlxalq hüquqi öhdəliklər sisteminə inteqrasiyanı rəsmiləşdirdi [4]. Bu addım Heydər Əliyevin daxili uşaq hüquqları siyasəti ilə beynəlxalq standartları uzlaşdırmaq istəyini nümayiş etdirirdi. Konvensiyaya qoşulmaqla Azərbaycan BMT Uşaq Hüquqları Komitəsinə mütəmadi hesabatlar verməyi öhdəsinə götürdü — bu isə daxili siyasətin beynəlxalq nəzarət mexanizminə tabe edilməsi demək idi.

Hüquqi tənzimləməyə paralel olaraq institusional quruluşda da mühüm dəyişikliklər baş verdi. Əmək və Əhalinin Sosial Müdafiəsi Nazirliyi çərçivəsindəki uşaq müdafiəsi şöbəsinin funksiyaları genişləndirildi; ailə-uşaq münasibətlərini tənzimləyən yerli qurumların səlahiyyətləri gücləndirildi. Bu struktur dəyişikliklər qanunların yalnız kağız üzərindəki fərmanlar olaraq qalmamasını, gerçəkdə tətbiq edilməsini mümkün edirdi.

Cədvəl 1

İl	Qəbul edilmiş sənəd / atılan addım	Hədəf qrup
1994	Ailə Məcəlləsinin islahatına start verilməsi	Ailə, uşaqlar
1997	«Uşaqların hüquqlarının müdafiəsi haqqında» Qanun	Bütün uşaqlar, VHM
1999	«Əhalinin sağlamlığının qorunması haqqında» Qanun	Uşaqlar, analar

2001	BMT Uşaq Hüquqları Konvensiyasına qoşulma	Bütün uşaqlar
2002	Uşaq evlərinin yenidən qurulması proqramı	VHM uşaqlar
2003	Sosial müdafiə sisteminin yenidən strukturlaşdırılması	Həssas qruplar

Cədvəl 1. Heydər Əliyev dövründə uşaq müdafiəsinə dair əsas hüquqi-institusional addımlar (1994–2003)

4. TƏHSİL VƏ SƏHIYYƏ: SOSIAL SİYASƏTİN İKİ DAŞIYICI SÜTUNU

Heydər Əliyev üçün təhsil yalnız bilik vermək deyil, sosial bərabərliyi bərpa etmənin ən güclü vasitəsi idi. O, dəfələrlə vurğulayırdı ki, kasıb ailənin uşağı ilə varlı ailənin uşağı arasındakı fərq onların istedadında deyil, imkanlara çıxışda axtarılmalıdır. Bu mövqe, VHM uşaqların təhsilə qatılımının artırılmasına yönəlik konkret tədbirlərdə öz əksini tapdı.

Məktəbəqədər təhsil şəbəkəsinin bərpası bu prioritetin ən əyani göstəricisidir. Sovet dövründə geniş inkişaf etmiş uşaq bağçaları sistemi 1990-cı illərdə praktiki olaraq dağılmışdı: müəssisələrin böyük qismi ya bağlanmış, ya da digər məqsədlər üçün istifadə olunurdu. Heydər Əliyevin göstərişi ilə bu şəbəkənin bərpasına başlandı. Qaçqın düşərgələrindəki uşaqlar üçün müvəqqəti məktəbəqədər qruplar yaradıldı — bu addım simvolik deyil, praktik əhəmiyyət daşıyırdı, çünki analar əmək bazarına qayıda bilsin deyərək uşaqların qayğısı üçün dövlət strukturuna ehtiyacları vardı.

İbtidai və ümumi orta təhsil sahəsindəki vəziyyətin yaxşılaşdırılmasına da xüsusi diqqət yetirildi. Məktəblərin maddi-texniki bazasının gücləndirilməsi, dərsliklər proqramının yenilənməsi, müəllimlərin sosial müdafiəsi üçün tədbirlər görüldü. VHM uşaqların təhsil sistemindən kənarda qalmasının qarşısını almaq məqsədilə internat məktəblərinin işi nizama salındı.

Səhiyyə sahəsindəki islahatlar da birbaşa VHM uşaqların vəziyyətinə müsbət təsir etdi. 1999-cu ildə qəbul edilmiş «Əhəlinin sağlamlığının qorunması haqqında» Qanun uşaqlar üçün tibbi xidmətdə üstünlüklü müdafiəni nəzərdə tuturdu. Uşaq sağlamlığı mərkəzlərinin yenidən fəaliyyəti, peyvənd proqramlarının bərpası, ana-uşaq sağlamlığı xidmətlərinin gücləndirilməsi bu dövrün əsas nailiyyətləri sırasındadır [5].

Statistik göstəricilər bu siyasətin əyani nəticələrini ortaya qoyur. 1995–2003-cü illər arasında Azərbaycanda uşaq ölümü nisbəti hər 1000 canlı doğumda 40-dan 33-ə endi; ibtidai məktəbə getmə nisbəti isə 85%-dən 93%-ə qalxdı [2]. Bu rəqəmlər kiçik görünə bilər, lakin kəskin böhran dövrü üçün olduqca əhəmiyyətlidir.

5. QAÇQINLARINKI VƏ MƏCBURİ KÖÇKÜNLƏRİN UŞAQLARI: XÜSUSİ HƏDƏF QRUPU

Heydər Əliyevin sosial siyasəti bağlamında xüsusi qeyd edilməli olan bir kateqoriya qaçqın və məcburi köçkün uşaqlardır. Bu kateqoriya VHM anlayışının ən ağır vəziyyətdəki segmentini təşkil edirdi: onların bir çoxu ya valideynlərini müharibədə itirmiş, ya da ailələri ilə birlikdə çadırlarda, vaqonlarda, köhnə müəssisələrdə sığınacaq axtarırdı.

Heydər Əliyev 1993-cü ildən etibarən qaçqın uşaqlarına yönəlik xüsusi sosial proqramların hazırlanmasını tapşırdı. Bu proqramlar çərçivəsində düşərgə uşaqları üçün məktəblər yaradıldı, tibbi müayinələr keçirildi, qida yardımı təmin edildi. Düşərgə şəraitindəki böyümənin uşaqların psixoloji inkişafına mənfi təsirini azaltmaq məqsədiylə psixoloji-pedaqoji dəstək xidmətlərinin ilkin formaları da bu dövrdə yaranmağa başladı.

Bu baxımdan Heydər Əliyevin siyasəti yalnız qaçqın statusuna sahib ailələrin məskunlaşdırılmasına deyil, həm də onların uşaqlarının sosial integrasiyasına yönəlmişdi. Uşaqlara verilən təhsil imkanı sonrakı nəsillərin vətənə qayıtdıqda cəmiyyətə faydalı fərdlər kimi qatılmasının açarı kimi görülürdü. Bu uzaqgörənlik Heydər Əliyevin dövlətçilik anlayışının nə qədər dərin olduğunu nümayiş etdirir.

Qaçqın düşərgələrindəki uşaqların hüquqi statusunun da müəyyənləşdirilməsi bu dövrün nailiyyəti idi. Onlar Azərbaycan vətəndaşı kimi bütün sosial hüquqlardan bəhrələnməli idilər — bu prinsip Heydər Əliyevin müvafiq sərəncamlarında açıq şəkildə öz əksini tapdı.

6. İQTİSADI İNKİŞAF VƏ SOSIAL XƏRCLƏR: MÜNASİBƏT VƏ BALANS

Tənqidçilər bəzən soruşurlar: neft gəlirləri artmağa başlayana qədər Heydər Əliyevin sosial siyasəti hansı iqtisadi zəmin üzərindəydi? Bu, ədalətli bir sualdır və ona dürüst cavab vermək lazımdır.

1993–1999-cu illər arasında Azərbaycan büdcəsi böyük sıxıntı içindəydi. Hiperinflasiya 1994-cü ildə 1600%-ə çatmışdı. Belə bir şəraitdə sosial xərclərə resurslar axtarmaq son dərəcə çətin idi. Bununla belə, Heydər Əliyev sosial xərclərin nisbi payını qoruyub saxlamağa çalışdı. Düşdüüyü vəziyyəti başa düşmək üçün bir paralel qurmaq olar: bu, evi yanarkən daxilindəki adamları xilas etməyə bənzəyirdi.

2000-ci illərin əvvəlindən etibarən neft gəlirlərinin artmağa başlaması ilə birlikdə sosial xərclər də sürətlə yüksəldi. 2001–2003-cü illər arasında büdcədən sosial sahəyə — təhsil, səhiyyə, sosial müdafiə — ayrılan vəsaitin həcmi əhəmiyyətli dərəcədə artdı. Bu artım Heydər Əliyevin əvvəlki dövrdə qoyduğu prioritetlər silsiləsinin məntiqi davamı idi: resurslar əldə edilən kimi onlar öncədən müəyyənləşdirilmiş sosial hədəflərə yönəldildi.

Burada diqqət çəkən bir cəhəti xüsusi qeyd etmək lazımdır: neft gəlirlərinin paylanması VHM uşaqlara xidmət edən müəssisələr — uşaq evləri, internat məktəbləri, sosial reabilitasiya mərkəzləri — prioritet kimi müəyyənləşdirildi. Bu seçim təsadüfi deyildi; o, Heydər Əliyevin sosial iyerarxiyasında ən həssas qrupların başında gəldiyini göstərir.

7. İRS VƏ DAVAMLILIQ: HEYDƏR ƏLİYEV DƏN SONRAKI DÖVR

Heydər Əliyevin 2003-cü ildə vəfatının ardından Azərbaycanda uşaq müdafiəsi sahəsindəki inkişaf dayanmadı — əksinə, onun qoyduğu institutsal zəmin üzərində genişləndi. Bu davamlılıq özlüyündə Heydər Əliyevin irsinin nə qədər möhkəm olduğunu sübut edir.

2005-ci ildə qəbul edilən «Dövlət uşaq müdafiəsi proqramı» birbaşa Heydər Əliyevin siyasət xəttinin davamı kimi formalaşdırıldı. Proqram VHM uşaqların sosial integrasiyasını, onlar üçün alternativ ailə qayğısı formalarının — hamilik, himayəçilik, övladlığa götürmə — inkişaf etdirilməsini əsas hədəf kimi müəyyənləşdirdi [6].

2006-cı ildə yaradılan Uşaq Problemləri üzrə Dövlət Komitəsi isə uşaq hüquqları sahəsindəki siyasətin koordinasiyasını vahid bir qurumun çatısı altında topladı. Bu struktur yeniliyi Heydər Əliyevin institutsional inşaa üçün qoyduğu əsasın üstündə ucaldı.

2013-cü ildə qəbul edilmiş «Azərbaycanda uşaqların hərtərəfli inkişafı üçün milli strategiya» isə uşaq siyasətini daha uzunmüddətli bir perspektivə yerləşdirdi. Strategiya VHM uşaqları ayrıca hədəf kateqoriya kimi müəyyən etdi, onların sosial, psixoloji, fiziki inkişafını dəstəkləyən kompleks tədbirləri əhatə etdi.

Uşaq evlərinin sayının azaldılması, buna müqabil ailə tipli uşaq evlərinin sayının artırılması — bu islahat Heydər Əliyevin ailə dəyərlərinə verdiyi əhəmiyyətin müasir siyasətdəki inikasıdır. Beynəlxalq araşdırmalar göstərir ki, ailə mühitindəki böyümə uşağın inkişafı üçün müəssisə saxlanması nisbətən çox daha əlverişlidir. Bu elmi biliyin siyasətə tətbiqi Heydər Əliyevin qoyduğu ideoloji zəmin olmadan çətin ki reallaşardı.

8. BEYNƏLXALMÜQAYİSƏLİ PERSPEKTİV: AZƏRBAYCAN MODELİNİN ÖZÜNƏMƏXSUSLUĞI

Heydər Əliyevin sosial siyasət modelini daha geniş bir kontekstdə — keçid iqtisadiyyatı ölkələrinin sosial transformasiya təcrübəsi ilə müqayisəli şəkildə — dəyərləndirmək faydalıdır. Belə bir müqayisə həm bu modelin güclü cəhətlərini, həm də onun özünəməxsus xarakterini üzə çıxarır.

Postsoviet ölkələrinin çoxunda — Rusiya, Ukrayna, Gürcüstan, Moldova — 1990-cı illərin sosial xərcləri kəskin şəkildə azaldıldı. Bu ölkələrdə uşaq yoxsulluğu sürətlə artdı, uşaq evlərinin vəziyyəti pisləşdi, VHM kateqoriyasının miqyası genişləndi. Heydər Əliyevin Azərbaycanı bu ümumi tendensiya içindəydi, lakin onun apardığı siyasətin nəticəsi bu ölkələrin çoxundan fərqləndi.

Bunun bir neçə izahı var. Birincisi, Heydər Əliyevin güclü mərkəzləşdirilmiş idarəçilik üslubu sosial xərclərin prioritetləşdirilməsini dövlət iradəsinin birbaşa ifadəsinə çevirdi. İkincisi, neft gəlirlərinin ortamüddətli perspektivdə artacağını görən Heydər Əliyev sosial infrastrukturunu lazımi səviyyədə saxlamaq üçün beynəlxalq maliyyə institutlarından — IMF, Dünya Bankı — kreditlər cəlb etdi. Üçüncüsü, onun Sovet dövründən gəlmə idarəçilik təcrübəsi sosial müdafiə sisteminin necə işlədiyini dərindən bilmək imkanı verdi.

Azərbaycan modelinin özünəməxsusluğu onun nə tam Sovet paternalizmi, nə də neo-liberal minimalizm olmasındadır. Bu, ölkənin özünəməxsus şərtlərindən doğan hibrid bir yanaşmadır: dövlət güclü rol oynayır, lakin bazar mexanizmləri inkar edilmir; sosial xərclər qorunur, lakin səmərəlilik də nəzərə alınır; beynəlxalq standartlar qəbul edilir, lakin milli reallıqlar da göz ardı edilmir.

Nəticə

Bu tədqiqatın əsas nəticəsi budur: Heydər Əliyevin sosial siyasəti — xüsusilə VHM uşaqlara münasibətdə — yalnız dövrün şərtlərindən irəli gələn taktiki addımlar deyil, ardıcıl bir ideoloji-siyasi konsepsiyanın praktik həyata keçirilməsidir. Bu konsepsiyanın üç əsas sütunu — dövlət məsuliyyəti, sosial ədalət, inkişafa yönümlü investisiya — bir-birini tamamlayaraq tutarlı bir sistem yaratdı.

VHM uşaqlar baxımından bu siyasətin miras qoyduğu nailiyyətlər arasında hüquqi bazanın yaradılması, institutsal mexanizmlərin formalaşdırılması, beynəlxalq öhdəliklərin qəbul edilməsi və sosial infrastrukturun qorunub saxlanması xüsusi əhəmiyyət daşıyır. Bu zəmin olmadan müasir Azərbaycanda uşaq müdafiəsi sisteminin bu günkü səviyyəsinə çatmaq mümkün olmazdı.

Eyni zamanda qeyd etmək lazımdır ki, Heydər Əliyevin bu sahədəki töhfəsi tamamlanmış bir proses deyil, davam edən bir prosesin başlanğıcıdır. Uşaq rifahı sahəsindəki çəngəllər — alternativ qayğının keyfiyyəti, sosial xidmətlərin əlçatanlığı, insan hüquqları standartlarının tam tətbiqi — müasir dövrdə də aktuallığını qoruyur. Lakin bu problemlərə cavab axtarılarkən çıxış nöqtəsi olaraq Heydər Əliyevin qoyduğu zəminə — onun sosial siyasət fəlsəfəsinə — qayıtmaq olduqca aydınladıcı bir perspektiv verir.

Nəticə etibarıyla, Heydər Əliyevin sosial siyasəti Azərbaycan üçün olduğu qədər, ümumi olaraq keçid iqtisadiyyatı ölkələri üçün də dəyərli bir nümunə təqdim edir: böhran şəraitindəki dövlət belə ən həssas qruplarını — uşaqları — unutmamalıdır.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Abbasov İ.M. Heydər Əliyevin dövlət quruculuğu konsepsiyası. Bakı: Elm, 2005. 312 s.
2. Azərbaycan Respublikasının Dövlət Statistika Komitəsi. Sosial statistika: 1995–2005. Bakı: DSK, 2006. 180 s.
3. Azərbaycan Respublikasının Qanunu «Uşaqların hüquqlarının müdafiəsi haqqında». 22 may 1997-ci il. Bakı: Hüquq ədəbiyyatı, 1997.
4. BMT Uşaq Hüquqları Komitəsi. Azərbaycanın hesabatlarına dair yekun müddəalar. Cenevrə: BM, 2004.
5. Hüseynov R.Ə. Azərbaycanda uşaq sağlamlığının inkişafı tarixi. Bakı: Təbib, 2008. 198 s.
6. Sadıqov M.K. Azərbaycanda alternativ ailə qayğısı: inkişaf yolları. Bakı: ADPU nəşriyyatı, 2015. 176 s.
7. Quliyev F.H. Postsoviet transformasiya dövrü və sosial dövlət: müqayisəli təhlil. Bakı: BDU nəşriyyatı, 2010. 244 s.
8. Rzayeva S.T. Azərbaycanda VHM uşaqlara sosial xidmətlər: problemlər və perspektivlər // Sosial işin aktual məsələləri. 2018. № 3. S. 45–58.
9. UNICEF. Children in Azerbaijan: Situation Analysis. New York: UNICEF, 2003.
10. World Bank. Azerbaijan: Poverty Assessment. Washington D.C.: World Bank, 2002.

ÜMUMMİLLİ LİDER HEYDƏR ƏLİYEVİN SOVETLƏR DÖNƏMİNDƏ ERMƏNİLƏRİN TORPAQ İDDİALARINA QARŞI MÜBARİZƏSİ

Aqşin Faiq oğlu Kərimli
müəllim

AMEA-nın Tarix və Etnologiya İnstitutunun doktorantı

aqshin_karimli@mdu.edu.az

Mingəçevir Dövlət Universiteti

Xülasə

Heydər Əliyevin hələ sovet dövründə (1969–1982-ci illər) Ermənistanın və erməni lobbisinin ərazi iddialarına qarşı apardığı mübarizə Azərbaycanın ərazi bütövlüyünün qorunmasında mühüm tarixi mərhələdir. Bu mübarizənin əsas istiqamətləri sərhəd rayonlarında ərazi itkilərinin qarşısının alınması, Qarabağda yaşayan azərbaycanlılara dəstək, habelə regionun iqtisadi və mədəni inkişafını stimullaşdırmaq təşkil edirdi.

Açar sözlər: Heydər Əliyev, SSRİ, Erməni separatçılığı, sərhəd rayonları, iqtisadi integrasiya.

Giriş

Mövzunun aktuallığı

Bu mövzunun aktuallığı, erməni separatizminin köklərini və Azərbaycanın ərazi bütövlüyünə qarşı tarixi təhdidləri dərinlən anlamaq baxımından strateji əhəmiyyət kəsb edir. Eyni zamanda, Heydər Əliyevin sovet dövründəki preventiv mübarizə metodlarının öyrənilməsi, milli maraqların qorunmasında siyasi iradə və uzaqgörənliyin rolunu müasir dövlətçilik üçün mühüm təcrübə kimi önə çıxarır.

Problemin qoyuluşu

Sovet ideologiyasının "xalqlar dostluğu" pərdəsi altında erməni millətçilərinin Azərbaycan torpaqlarını ilhaq etmək üçün Moskva qarşısında qaldırdığı əsassız iddialar dövrün ən kəskin siyasi problemini təşkil edirdi. Bu şəraitdə Azərbaycan rəhbərliyinin qarşısında duran əsas vəzifə mərkəzi hakimiyyətin təzyiqlərinə rəğmən DQMV və sərhəd rayonlarının Ermənistana verilməsi cəhdlərinin qarşısını qətiyyətlə almaqdan ibarət idi.

Tədqiqatın məqsəd və vəzifələri

Tədqiqatın əsas məqsədi Heydər Əliyevin 1969–1982-ci illərdə Ermənistanın ərazi iddialarına qarşı həyata keçirdiyi strateji fəaliyyəti təhlil etmək və bu mübarizənin Azərbaycanın ərazi bütövlüyünün qorunmasındakı rolunu müəyyənləşdirməkdir. Bu məqsədə nail olmaq üçün sovet rəhbərliyi qarşısında qaldırılan əsassız iddiaların dəf edilməsi yollarını araşdırmaq və həmin dövrdə Qarabağın Azərbaycanla iqtisadi-mədəni bağlılığını gücləndirən konkret addımları sistemləşdirmək tədqiqatın əsas vəzifələrini təşkil edir.

Material və metodlar

Tədqiqat zamanı mövzunun hərtərəfli və obyektiv işıqlandırılması üçün aşağıdakı elmi metodlardan istifadə olunmuşdur:

Tarixi-müqayisəli metod: Heydər Əliyevin rəhbərliyi dövründəki siyasi vəziyyət ondan əvvəlki və sonrakı dövrlərlə müqayisə edilərək, erməni iddialarının qarşısının alınmasındakı fərqli yanaşmalar və əldə olunan nailiyyətlər təhlil edilmişdir.

Sistemli təhlil metodu: Heydər Əliyevin fəaliyyəti təkcə siyasi müstəvidə deyil; iqtisadi, mədəni, demoqrafik və infrastruktur amillərinin vahid bir strategiya şəklində Azərbaycanın ərazi bütövlüyünə necə xidmət etdiyi kompleks şəkildə araşdırılmışdır.

Nəticə

Heydər Əliyevin sovet dövründəki fəaliyyəti sayəsində erməni millətçiləri öz məqsədlərinə çatma bilmədilər. O, Azərbaycanın sərhədlərini hüquqi, və demoqrafik iqtisadi metodlarla qorumağı

bacardı. Təsadüfi deyil ki, erməni tərəfi Qarabağ məsələsini yalnız Heydər Əliyev 1987-ci ildə SSRİ rəhbərliyindən uzaqlaşdırıldıqdan sonra yenidən aktivləşdirə bildi.

İki dünya müharibəsinə, inqilablara şahidlik edən XX əsr Azərbaycanın taleyində də silinməz izlər qoyub. Ötən əsrin əvvəllərində müstəqilliyini əldə edən və onu itirən xalqımız həm də repressiya və sürgünlərə, genosid və deportasiyalara məruz qalıb. Azərbaycan xalqına məşəqqət və fəlakətlər yaşadan bu hadisələr həm də dövlət müstəqilliyimizə aparan yolun bir parçasıdır. Azərbaycan dövlətçiliyinin qurulması və möhkəmləndirilməsi müasir tariximizin böyük bir mərhələsini əhatə edir. Bu mərhələ respublikamızı dünya dövlətləri sırasına çıxarmış dünyamiqyaslı dövlət xadimi, dahi şəxsiyyət Ümummilli Lider Heydər Əliyevin adı ilə sıx bağlıdır.

Məlum olduğu kimi, hələ XIX əsrin 20-30-cu illərində ermənilər Azərbaycan ərazilərinə köçürülüb. Ermənilərin Naxçıvan, Qərbi Azərbaycan və Qarabağ torpaqlarında məskunlaşdırılması ilə bu regionda yerli əhalinin həyatında çətin dövrlər başlayıb. Çar Rusiyasının maraqlarına uyğun olaraq erməni əhalisinin münbit torpaqlarla təmin edilməsi, yerli əhalinin sıxışdırılması bu illərdə xüsusilə aqressiv xarakter alıb.

Hadisələrin məntiqi davamı olaraq XX əsrin əvvəllərində, Azərbaycan Xalq Cümhuriyyətinin süqutundan sonra ciddi ərazi itkilərinə məruz qaldıq: İrəvan və Naxçıvan xanlıqlarının torpaqlarında yaradılmış Ermənistan havadarlarının sayəsində Zəngəzur və Göyçəni də ilhaq etdi. Azərbaycan torpaqları hissə-hissə kəsilərək RK (b)P Zaqafqaziya Diyar Komitəsi tərəfindən Ermənistan SSR-ə verilib. Cənubi Qafqaz MİK RH-nin qərarı ilə 1927-ci ildə, xüsusən də 1929-cu il fevralın 18-də Azərbaycan SSR-in Naxçıvan MR Ordubad rayonundan isə Qərçivan və Kilid kəndlərinə məxsus torpaqlar kəndləri ilə Ermənistan SSR-in tərkibinə daxil edilib [1].

Ötən əsrin 60-cı illərində ermənilər mübahisəli ərazilər məsələsini bir daha gündəmə gətirməklə Azərbaycandan torpaq qoparmaq niyyətlərini yenə də ortaya qoyublar. 1940-cı illərdə Ermənistanda gizli fəaliyyətə başlayan “Qarabağ Komitəsi” açıq fəaliyyətə keçdi. Əslində, 60-cı illərdə “Qarabağ komitəsi”nin DQMV-də fəaliyyəti iki istiqamətdə qurulmuşdu: bir tərəfdən, DQMV ərazisində ermənilər arasında antitürk, antiazərbaycan təbliğatı aparmaq və Dağlıq Qarabağın Ermənistana birləşdirilməsinə nail olmaq; ikinci bir tərəfdən, kənardan gətirdikləri “maddi dəlillərlə” Dağlıq Qarabağın tarixən ermənilərin yaşadığı ərazi olmasını “faktlar”la sübuta yetirmək. 1964-cü ildə SSRİ Ali Sovetinin sədri A.İ.Mikoyan DQMV-də ermənilərin yazdığı müraciəti N.S.Xruşşova təqdim edir.

Mikoyan eyni zamanda təklif edir ki, 10 il əvvəl Krımın Ukraynaya müvəffəqiyyətlə verilməsi təcrübəsini nəzərə alaraq Dağlıq Qarabağ Muxtar Vilayətini Ermənistana birləşdirsin. Həmin vaxt N.S.Xruşşov A.İ.Mikoyana konkret belə cavab vermişdi: “DQMV ermənilərini bir sutka ərzində Ermənistana köçürmək üçün 12 min yük maşını verməyə hazıram”.

Moskvadakı erməni lobbisinin təzyiqi ilə Azərbaycan SSR Ali Sovetinin Rəyasət Heyəti 1969-cu il 7 may tarixli qərarı ilə 2 min hektardan çox qədim Azərbaycan torpaqlarının (Laçında Qaragöl yaylağı, Qubadlıda Çayzəmin ərazisinin, Qazağın Kəmərlı kənd torpaqlarının bir hissəsi, Kəlbəcərdə Zod qızıl mədəni və sair ərazilərimizin) Ermənistana verilməsi haqqında hələ 1938-ci il mayın 5-də qəbul olunmuş qərarı təsdiq edib. Lakin H.Əliyev bu qərarın icrasına imkan vermədi [2].

Heydər Əliyevin Azərbaycanda hakimiyyətinin birinci dövrü ermənilərin əsassız ərazi iddialarına qarşı mübarizəsi ilə xarakterizə edilə bilər. Ümummilli Lider sonralar deyirdi: “60-70-ci illərdə erməni millətçiləri Dağlıq Qarabağı Azərbaycandan ayıraraq Ermənistana birləşdirmək cəhdlərindən əl çəkmədilər. Onlar dəfələrlə çox qızgın fəaliyyətə başlamışdılar. Ancaq onların qarşısı alınmışdır. Mən bunların şəxsən şahidiyəm və bir çox hallarda həmin cəhdlərin qarşısının alınmasının təşkilatçısıyam”. H.Əliyev bir qrup Azərbaycan yazıçısı ilə söhbəti zamanı 60-cı illərin ikinci yarısında erməni millətçilərinin yenidən fəallaşmasını belə xatırlayırdı: “Yadımdadır, 1966, ya 1967-ci ildə Moskvadan qərar gəldi.

Bu, Sov.İKP-nin qərarı idi, orada tapşırıqlı idi ki, Azərbaycanın muxtar vilayətlərinin Ermənistana verilməsi barədə məsələni müzakirə edib məruzə etsinlər. Bu nə demək idi? Bu o

demək idi ki, Azərbaycanın səlahiyyətinə aid olan məsələnin həllini Ermənistana təklif edirdilər... Oturub fikirləşdik. Mən ona (yəni Vəli Axundova) dedim, bilirsiniz, siz gərək Moskvaya gedib Brejnevlə görüşəsiniz. O, getdi və Brejnevi qərarı ləğv etməyə inandırıb bildi” [1]. Bu tarixi epizod bir daha onu göstərir ki, H.Əliyev hələ Azərbaycanda hakimiyyətə gəlməzdən əvvəl də müxtəlif vəzifələrdə olarkən Moskvadan Azərbaycana qarşı hazırlanan planların qarşısının alınmasında yaxından iştirak edib.

Bu dövrdə erməni millətçiləri Azərbaycandan torpaq qoparmaq istəklərini reallaşdırmaq üçün bir-birinin ardınca saxta xəritələr tərtib edir və onları Kremldəki havadarlarına göndərirdilər. Lakin hələ 60-cı illərin ortalarında Azərbaycan SSR Milli Təhlükəsizlik Nazirliyinin sədri vəzifəsində işləyən Heydər Əliyev Azərbaycanın vətənpərvər ziyalıları öz ətrafında birləşdirərək Mərkəzə təqdim olunan Azərbaycan xəritəsini tədqiq etməyə başladı. H.Əliyevin göstərişi ilə “mübahisəli” hesab olunan ərazilərdə qanuni iş aparmaq üçün Azərbaycanın kənd təsərrüfatı nazirinin birinci müavini Nadir Hüseynovun rəhbərliyi altında bölgəyə ekspert qrupu göndərildi. Azərbaycan nümayəndə heyəti Ermənistan KP MK-nın birinci katibi və onu müşayiət edən şəxslərlə görüşdü. 1898 və 1903-cü illərdə tərtib olunmuş xəritələr Ermənistan nümayəndə heyətinə təqdim olundu və məlum oldu ki, 1968-ci ildə Mərkəzə təqdim olunan xəritə ermənilər tərəfindən saxtalaşdırılıb. Bununla da 2 min hektardan çox Azərbaycan torpaqlarının Ermənistana verilməsinin qarşısı Heydər Əliyev tərəfindən qətiyyətlə alındı.

Respublikanın sabiq daxili işlər naziri, Azərbaycan Respublikası Prezidenti yanında Təhlükəsizlik Şurasının katibi Ramil Usubov həmin dövrü belə xatırlayır: “Mən Qarabağda böyüyüb boya-başa çatmışam. O zaman vilayətdə azərbaycanlılara olan münasibətin canlı şahidiyəm. Yadımdadır, 1969-cu ildə Heydər Əliyev hakimiyyətə gələndə qədər Xankəndində küçədə ana dilimizdə danışmaq imkanından məhrum idik.

Xankəndinin azərbaycanlı sakinləri də təsdiq edə bilirlər ki, bu, bir növ yasaq edilmişdi. Bu dildə danışanları döyür, təhqir edirdilər. Məhz Heydər Əliyev hakimiyyətə gələndən sonra biz öz torpağımızda, öz ana dilimizdə danışmaq imkanı qazandıq. Təsəvvür edirsinizmi, uzun illər belə təzyiq altında olan azərbaycanlı bir gəncin öz doğma dilində danışmaq imkanı qazanmasına, özünü ölkəsinin tamhüquqlu vətəndaşı kimi hiss etməsinə və milli mənliliyi ilə fəxr etməsinə şərait yaradan adama münasibət necə ola bilərdi? Əgər 60-cı illərdə DQMV-də azərbaycanlılar sıxışdırılaraq ümumi əhalinin cəmi 14-15 faizi həddinə gətirilmişdilərse, artıq 80-ci illərin ortalarında Dağlıq Qarabağda sayımız iki dəfə artmışdı” [4].

Heydər Əliyevin o dövrdə bu sahədə apardığı davamlı və məqsədyönlü addımların detalları yalnız sonrakı illərdə geniş ictimaiyyətə məlum olub. Belə sərt mövqe respublikanın yeni rəhbəri üçün təhlükəli olsa da, Azərbaycan xalqının mənafeələrini hər şeydən üstün tutan Heydər Əliyev təzyiqləri rədd edərək mövqeyindən dönməyib. Onun məntiqi, biliyi, bacarığı Moskvanı və erməni rəsmi dairələrini geri çəkilməyə məcbur edib. Heydər Əliyev bu məsələni bir ay müddətində uğurla həll edib. Moskvadakı bəzi qüvvələr və Ermənistan rəhbərləri qərarın həyata keçirilməsində çox ısrar etsələr də, o buna imkan verməyib.

Heydər Əliyev 1969-cu il avqust plenumunda respublika rəhbərlərinin 1968-ci ildə Ermənistan rəhbərləri ilə torpaq məsələsi üzrə bir neçə dəfə görüşdüyünü və Azərbaycan ərazisindən Ermənistana torpaq verilməsi haqqında protokol imzalanmasını qeyd etmişdi. Həmin protokola görə, ermənilər Naxçıvanın Ermənistanla sərhədində - indiki Sədərək rayonunun ərazisindəki torpaqların bir hissəsinə, Ordubad tərəfdən Məgri ilə sərhəddə olan torpaqlara, Gədəbəy rayonundakı Tağlar kəndinə, Qazax, Qubadlı və Laçın rayonlarının bir hissəsinə iddia edirdilər. Təəssüf ki, Azərbaycanın o vaxtkı rəhbərləri bununla razılaşmışdı.

Bununla belə, sonrakı illərdə də ermənilər öz çirkin niyyətlərindən əl çəkməyiblər. 1970-ci illərdə də ermənilər Dağlıq Qarabağ məsələsini yenidən ortaya atsalar da, onların bu istəklərinin qarşısı qətiyyətlə alınıb. 1977-ci ildə SSRİ-nin yeni Konstitusiyası qəbul edilərkən Ermənistan SSR rəhbərliyi erməni millətçilərinin təhriki ilə yenidən Azərbaycan SSR-in “DQMV” -nin ərazisinin Ermənistan SSR-ə birləşdirilməsi ilə bağlı SSRİ mərkəzi hökumətinə müraciət edib. 1977-ci il

noyabrın 23-də keçmiş SSRİ Nazirlər Soveti Rəyasət Heyətinin iclasında Ermənistan SSR rəhbərliyinin təkidli ilə Azərbaycan SSR-in Dağlıq Qarabağ Muxtar Vilayəti ərazisinin Ermənistan SSR-ə birləşdirilməsi məsələsi müzakirə olunub və bununla bağlı təklif irəli sürüldü.

Məsələdən xəbər tutan Heydər Əliyev ermənilərin bu cəhdlərinin qarşısını almaq üçün qəti addımlar atdı. Heydər Əliyevin tapşırığı ilə elmi arayış hazırlandı. Sənəd Azərbaycan KP MK Siyasi Bürosunda müzakirə edilərək, Ermənistan SSR rəhbərliyinin iddialarının əsassız olması haqqında qərar qəbul edildi. Həmin qərar keçmiş SSRİ rəhbəri L.Brejnevə təqdim olundu. Heydər Əliyevin atdığı qəti addımlar nəticəsində ermənilərin bu niyyəti də baş tutmadı.

Ümummilli Lider Heydər Əliyev erməni millətçilərinin niyyətini yaxşı dərk edir, sərhəd rayonlarının iqtisadi və sosial-mədəni inkişafına böyük əhəmiyyət verir, qayğı göstərirdi. 1970-ci illərdə rəsmi Moskva ermənilərin təhriki ilə Kəlbəcər rayonunun perspektivsizliyi, buradan əhalinin köçürülməsi, torpaqların isə yaylaq kimi respublikalar arasında bölüşdürülməsi haqqında məsələ qaldırdı. Buna qarşı Heydər Əliyev 1977-ci ildən bu rayonun potensial imkanlarını genişləndirmək tədbirləri hazırlanmasına və həyata keçirilməsinə nail oldu. İqtisadiyyat xeyli dirçəldi. Mərkəzin, erməni millətçilərinin niyyətləri alt-üst oldu [3].

Ümummilli Lider Heydər Əliyevin sovet dövründə erməni şovinistlərinə qarşı mübarizəsindən bəhs edən məruzəmi dünya şöhrətli siyasətçinin 1994-cü ildə səsləndirdiyi aşağıdakı müdrik və nikbin fikirləri ilə bitirmək istədim: “Şübhə yoxdur ki, gələcək tarixi proseslər, dünyada gedən tarixi, ictimai-siyasi dəyişikliklər XX əsrdə ayrı-ayrı ölkələrin sərhədlərinin pozulması, insanların öz yerlərindən qovulması, böyük sayda damların bir yerdən başqa yerə məcburən köçürülməsi kimi halların qarşısını alacaq, həyat hər şeyi öz yerinə qoyacaqdır. Azərbaycanlılar əsrlər boyu yaşadıkları ərazilərdə məskunlaşacaqlar, öz yerlərinə qayıdacaqlar. Azərbaycan xalqı bu ümidlərlə yaşayır, yaşayacaq və əgər bu bizim nəsillərə nəsib olmasa da, gələcək nəsillər buna nail olacaqdır”.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Calalova L. Heydər Əliyevin Qərbi Azərbaycan siyasəti: tarixi və siyasi varislik, Bakı, 2025
2. Mahmudov Y., Şükürov K. Qarabağ: real tarix, faktlar, sənəblər, Bakı, 2005
3. Məmmədov N. Azərbaycan SSR Dağlıq Qarabağ bölgəsinin şəhər və rayonlarının tarixi: XX əsrin 20-90-cı illəri, Bakı, 2010
4. Məmmədov N. Azərbaycan SSR-in Dağlıq Qarabağ Muxtar Vilayətində ictimai-siyasi həyat, iqtisadi və mədəni inkişaf: 1923-1991, Bakı, 2008

AZƏRBAYCAN DÖVLƏTÇİLİYİ VƏ HEYDƏR ƏLİYEV: STRATEGİYA VƏ İNKİŞAF MODELƏRİ

Məhsəti Rafiq qızı Əsgərova
müəllim

esgerovamehseti@ndu.edu.az
Naxçıvan Dövlət Universiteti

Xülasə

Bu məqalədə Azərbaycan dövlətçiliyinin inkişafında Ümummilli lider **Heydər Əliyevin** rolu və strategiyaları sistemli şəkildə araşdırılmışdır. Tədqiqat göstərir ki, Heydər Əliyevin həyata keçirdiyi dövlətçilik və inkişaf modelləri ölkədə siyasi sabitliyin təmin olunması, iqtisadi islahatların aparılması və beynəlxalq əməkdaşlığın genişləndirilməsi baxımından böyük əhəmiyyət kəsb edir.

Məqalədə Azərbaycanın müstəqilliyinin möhkəmləndirilməsi, enerji və iqtisadi strategiyaların qurulması, institusional islahatlar, həmçinin insan kapitalına yatırımların artırılması aspektləri təhlil

olunmuşdur. Heydər Əliyev strategiyası müasir dövrdə də ölkənin davamlı inkişafını təmin edən və strateji qərarların formalaşdırılmasında nümunəvi model kimi çıxış edir.

Məqalədə idarəetmənin modernləşdirilməsi, iqtisadiyyatın diversifikasiyası, qeyri-neft sektorunun inkişaf etdirilməsi və regional əməkdaşlığın gücləndirilməsi kimi tövsiyələr irəli sürülür. Bu yanaşma Azərbaycanın gələcək inkişaf strategiyalarının effektivliyini artırmaq və davamlı sosial-iqtisadi sabitliyi təmin etmək baxımından vacibdir.

Giriş.

Azərbaycan tarixinin ən önəmli şəxsiyyətlərindən biri olan Ümummilli lider Heydər Əliyev həm sovet, həm də müstəqillik dönməsində Azərbaycanın inkişafı üçün misilsiz xidmətlər göstərmişdir. O, yalnız siyasi lider və dövlət rəhbəri kimi tanınmır, eyni zamanda Azərbaycanın müasir dövlət modeli üçün əsas prinsiplərin müəllifi kimi tanınır. Onun rəhbərliyi dövründə formalaşmış dövlətçilik strategiyası siyasi sabitlik, iqtisadi inkişaf və sosial-humanitar sahələrin sintezini əhatə edir. Bu strategiya Azərbaycanın dövlət idarəçiliyinin sistemli qurulmasını təmin etmiş, milli maraqların qorunmasına və uzunmüddətli inkişaf yolunun müəyyən edilməsinə xidmət etmişdir.

Mövzunun aktuallığı- Müasir dövrdə qloballaşma, regional təhlükəsizlik problemləri və iqtisadi rəqabət şəraitində dövlətlərin davamlı inkişaf strategiyalarının öyrənilməsi xüsusi əhəmiyyət kəsb edir. Azərbaycan kimi keçid iqtisadiyyatına malik ölkələr üçün uğurlu inkişaf modelinin təhlili həm nəzəri, həm də praktiki baxımdan aktualdır.

Heydər Əliyevin müəyyən etdiyi inkişaf strategiyası – siyasi sabitlik, iqtisadi islahatlar, enerji diplomatiyası və milli maraqların qorunması – bu gün də ölkənin inkişafının əsasını təşkil edir. Bu modelin elmi əsaslarla təhlili gələcək strateji qərarların formalaşdırılması üçün mühüm əhəmiyyətə malikdir.

Problemin qoyuluşu- Müstəqilliyin ilk illərində Azərbaycanda dövlət idarəetmə sisteminin zəifliyi, iqtisadi tənəzzül, sosial problemlər və xarici təhdidlər dövlətçiliyin davamlılığını sual altına qoyurdu. Əsas problem effektiv dövlət idarəetmə modelinin və uzunmüddətli inkişaf strategiyasının olmaması idi.

Bu kontekstdə əsas elmi problem - **Heydər Əliyevin dövlətçilik strategiyası hansı mexanizmlər vasitəsilə siyasi sabitliyi təmin etmiş və davamlı iqtisadi inkişaf modelinin formalaşmasına şərait yaratmışdır?**

Məqsəd-Azərbaycan dövlətçiliyinin möhkəmləndirilməsində Heydər Əliyevin strategiyasının rolunu və tətbiq etdiyi inkişaf modellərini sistemli şəkildə təhlil etmək.

Vəzifələr-Azərbaycan dövlətçiliyinin formalaşma xüsusiyyətlərini araşdırmaq; Heydər Əliyevin siyasi və iqtisadi strategiyasını təhlil etmək; İnkişaf modelinin əsas komponentlərini (enerji siyasəti, institusional islahatlar, xarici siyasət) müəyyən etmək; Bu modelin müasir dövrdə tətbiq imkanlarını qiymətləndirmək.

Heydər Əliyev, həmçinin strateji baxış və idarəçilik qabiliyyəti ilə də seçilir. O, yalnız cari siyasi proseslərin idarəçisi olmayıb, eyni zamanda gələcək dövrlər üçün də dayanıqlı inkişaf modelini yaratmışdır. Onun dövlətçilik prinsipləri – güclü mərkəzi hakimiyyət, siyasi sabitlik, iqtisadi diversifikasiya, təhsil və mədəniyyətin qorunması – müasir Azərbaycan üçün bir növ “davamlı inkişaf çərçivəsi” rolunu oynayır. Bu çərçivə həm tarixi, həm də müasir dövrdə Azərbaycanın siyasi və iqtisadi mövqeyinin gücləndirilməsinə xidmət edir.

Qloballaşmanın sürətlə artdığı, regionda siyasi və iqtisadi çağırışların dərinləşdiyi şəraitdə Heydər Əliyevin yaratdığı strategiya dövlət idarəçiliyinin effektivliyini təmin edən etibarlı bünövrə rolunu oynayır. Bu strategiya, eyni zamanda milli suverenliyi qorumağa, dövlət institutlarının səmərəli fəaliyyətinə və iqtisadi-sosial sahələrdə davamlı inkişafın təmin edilməsinə xidmət edən kompleks bir model təşkil edir.

Müasir Azərbaycan dövlətçiliyi üçün Heydər Əliyev məktəbi yalnız keçmişin siyasi irsi deyil, həm də gələcək üçün strateji bir yol xəritəsi kimi qiymətləndirilir. Onun yaratdığı modelin əsas üstünlüklərindən biri adaptivliyi və çevikliyidir; yəni, dövlətin qarşısına çıxan yeni çağırışlara cavab vermək və milli maraqları qorumaq qabiliyyətinə malikdir. Bu xüsusiyyət, Azərbaycanın

qlobal iqtisadi-siyasi proseslərə inteqrasiyasını, regionda lider mövqeyini və daxili sosial sabitliyi qorumasını mümkün edir.

Bu məqalədə ümummilli lider Heydər Əliyev siyasətinin əsas prinsipləri sisteməlik şəkildə araşdırılacaq, onların müasir Azərbaycan dövlətçiliyində tətbiqi təhlil ediləcək, siyasi, iqtisadi və humanitar sahələrdə verdiyi töhfələr və uğurların əhəmiyyəti qiymətləndiriləcəkdir. [1].

Məqalədə həm tarixi yanaşmalar, həm də analitik qiymətləndirmələr bir araya gətirilərək Heydər Əliyev irsi, Azərbaycan dövlətçiliyinin inkişaf modeli çərçivəsində geniş şəkildə təhlil olunur. Bu baxımdan, giriş hissəsi həm tarixi, həm də nəzəri əsas kimi göstərilir və oxucunu Azərbaycan dövlətçiliyində Heydər Əliyev irsinin rolunu anlamağa yönəldir.

Eyni zamanda, məqalədə bu irsin siyasi, iqtisadi və sosial-humanitar sahələrdə konkret tətbiqləri, modelin üstün cəhətləri və müasir dövrdə Azərbaycan üçün strateji əhəmiyyəti hərtərəfli şəkildə araşdırılır.

Ədəbiyyat icmalı.

Mövzu ilə bağlı yerli və xarici tədqiqatçılar tərəfindən müxtəlif elmi yanaşmalar mövcuddur. Azərbaycan alimləri dövlət quruculuğu prosesində Heydər Əliyevin rolunu milli inkişaf modeli kontekstində təhlil etmişlər. Bu istiqamətdə xüsusilə siyasi sabitlik və iqtisadi islahatların qarşılıqlı əlaqəsi vurğulanır.

Xarici ədəbiyyatda isə Azərbaycan daha çox enerji strategiyası və geosiyasi mövqeyi baxımından araşdırılır. “Əsrin müqaviləsi”nin imzalanması, beynəlxalq enerji layihələri və regional əməkdaşlıq məsələləri geniş təhlil olunur.

Bununla yanaşı, bəzi tədqiqatlarda institusional inkişaf və idarəetmə mexanizmlərinin dərin təhlilinə kifayət qədər yer verilməmişdir ki, bu da mövzunun daha geniş araşdırılmasını zəruri edir.

Metodologiya.

Tədqiqatda aşağıdakı metodlardan istifadə edilmişdir:

Tarixi yanaşma – Azərbaycan dövlətçiliyinin inkişaf mərhələlərinin təhlili üçün;

Sistemli analiz – Heydər Əliyevin strategiyasının kompleks şəkildə öyrənilməsi üçün;

Müqayisəli metod – digər ölkələrin inkişaf modelləri ilə müqayisə aparmaq üçün;

Analitik yanaşma – iqtisadi və siyasi qərarların nəticələrinin qiymətləndirilməsi üçün.

Bu metodlar tədqiqatın obyektiv və elmi əsaslarla aparılmasına imkan vermişdir.

Nəzəri çərçivə və anlayışlar.

Dövlətçilik anlayışı.

Dövlətçilik termini təkcə bir siyasi idarəetmə mexanizmini ifadə etmir; o, həm də dövlətin tarixi, siyasi, iqtisadi, sosial və humanitar inkişafının kompleks sistemini əhatə edir. Dövlətçilik, milli suverenliyin qorunması, güclü və səmərəli dövlət institutlarının yaradılması, qanunvericilik və icra orqanlarının funksional fəaliyyətinin təmin olunması, iqtisadi və sosial siyasətin planlaşdırılması və həyata keçirilməsi prosesidir. Müasir dövrdə dövlətçilik konsepsiyası yalnız siyasi idarəetməyə əsaslanmır, eyni zamanda iqtisadi diversifikasiya, təhsil, səhiyyə, mədəniyyət və sosial rifahın inkişafını da əhatə edir.

Azərbaycanın dövlətçilik modeli xüsusilə Heydər Əliyev siyasətinin təsiri ilə formalaşmışdır. Onun rəhbərliyi dövründə dövlətçilik institutu yalnız siyasi sabitliyin qorunması ilə məhdudlaşmamış, həm də iqtisadi və sosial sahələrin inkişafına strateji yanaşmanı təmin etmişdir. Heydər Əliyev dövlətçilik modelində güclü mərkəzi hakimiyyət, hüquqi bazanın möhkəmləndirilməsi, iqtisadi inkişafın diversifikasiyası və sosial-humanitar sahələrin prioritetliyi birləşdirilmişdir. Bu yanaşma müasir Azərbaycan dövlətçiliyinin dayanıqlığını təmin edən əsas element kimi qəbul olunur. [3].

Müasir dövrdə dövlətçilik, həmçinin global çağırışlara cavab verən adaptiv bir sistem kimi dəyərləndirilir. Azərbaycanın siyasi və iqtisadi inkişaf təcrübəsi göstərir ki, dövlətçilik yalnız formal institutların mövcudluğu ilə ölçülmür; onun effektivliyi siyasi sabitlik, iqtisadi dayanıqlılıq, sosial rifah və milli maraqların qorunması ilə müəyyən edilir.

Heydər Əliyev irsi.

Heydər Əliyev irsi yalnız bir siyasi liderin şəxsi idarəçilik qabiliyyəti ilə məhdudlaşmır. Bu irs, kompleks dövlətçilik modeli, strateji qərarvermə mexanizmi və uzunmüddətli iqtisadi-sosial inkişaf planlarının sintezini ifadə edir. Heydər Əliyev irsinin əsas xüsusiyyəti onun davamlılığı və adaptivliyidir; yəni, yaradılmış dövlətçilik modeli zamanın çağırışlarına uyğunlaşa bilir və müxtəlif siyasi, iqtisadi və sosial şəraitlərdə effektiv fəaliyyət göstərir.

Bu irsin mahiyyəti, ilk növbədə, dövlətin idarə olunmasında ardıcılıq və sistemlilik yaratmaq qabiliyyətindədir. Onun strategiyası siyasi sabillik, iqtisadi modernləşmə və sosial-humanitar sahələrdə prioritetlərin harmoniyasını təmin etmişdir, həmçinin Azərbaycanın milli maraqlarının qorunması, beynəlxalq münasibətlərdə mövqeyin gücləndirilməsi və regionda strateji rolun möhkəmləndirilməsi baxımından da əhəmiyyətlidir. Digər vacib xüsusiyyəti onun transformasiya qabiliyyətidir. Heydər Əliyev modeli, müasir dövrdə iqtisadi diversifikasiya, enerji siyasətində strateji idarəetmə, sosial rifahın yüksəldilməsi və vətəndaş cəmiyyətinin inkişafı kimi sahələrdə adaptiv şəkildə tətbiq olunur. Bu yanaşma Azərbaycanın dövlətçilik təcrübəsini yalnız tarixi irs kimi saxlamır, həm də müasir çağırışlara cavab verən dinamik və dayanıqlı modelə çevirir.

Beləliklə, Heydər Əliyev irsi həm tarixi perspektivdə, həm də müasir dövrdə Azərbaycan dövlətçiliyinin inkişafını istiqamətləndirən strateji bir model rolu oynayır. Bu model, siyasi sabillik, iqtisadi dayanıqlılıq və sosial-humanitar rifahın təmin edilməsində davamlı bir referans nöqtəsi rolunu oynayır.

Heydər Əliyev siyasətinin əsas prinsipləri.

Heydər Əliyevin dövlətçilik strategiyası Azərbaycanın siyasi, iqtisadi və humanitar sahələrini əhatə edən kompleks bir model üzərində qurulmuşdur. Bu strategiya yalnız keçmişdə deyil, müasir dövrdə də Azərbaycan dövlətçiliyinin təməl prinsiplərini müəyyən edən bir referans kimi çıxış edir. Onun prinsipləri həm milli suverenliyin qorunmasını, həm siyasi sabitliyi, həm də iqtisadi və sosial inkişafı əhatə edir.

Heydər Əliyevin dövlətçilik strategiyasının əsas sütunlarından biri milli suverenliyin qorunması və gücləndirilməsidir. O, Azərbaycanın müstəqilliyini təmin etməyə, ərazi bütövlüyünü qorumağa və milli maraqları prioritet olaraq qorumağa yönəlmiş siyasət yürütmüşdür. Onun dövründə dövlətin daxili və xarici siyasət strategiyaları milli maraqlara uyğunlaşdırılmış, regionda və beynəlxalq səviyyədə Azərbaycanın mövqeyi gücləndirilmişdir. Heydər Əliyev milli təhlükəsizlik, diplomatiya və xarici əlaqələrin koordinasiyası sahəsində də strateji yanaşmalar tətbiq etmişdir. Bu siyasət yalnız dövlətin dayanıqlığını təmin etməklə kifayətlənməmiş, həm də gələcək nəsillər üçün milli maraqların qorunması mexanizmini möhkəmləndirmişdir.

Müasir dövrdə bu prinsip, Azərbaycanın beynəlxalq aləmdə mövqeyinin gücləndirilməsində, regionda diplomatik rolunun artırılmasında və milli maraqların qorunmasında hələ də aktualdır.

Ümummilli liderin dövründə siyasi sabillik və güclü dövlət institutlarının yaradılması Azərbaycan dövlətçiliyinin təməl prinsiplərindən biri olmuşdur. O, demokratik institutların yaradılması və dövlət idarəçiliyinin modernləşdirilməsi sahəsində sistemli islahatlar aparmışdır.

Güclü mərkəzi hakimiyyət, qanunvericilik bazasının möhkəmləndirilməsi, dövlət orqanlarının səmərəli fəaliyyəti və hakimiyyətin ardıcıl işləməsi Heydər Əliyev modelinin əsas elementləridir. Bu yanaşma, müasir Azərbaycanın siyasi sabilliyinin təmin olunmasında, daxili etimadın artırılmasında və siyasi qərarvermə proseslərinin effektivliyində həlledici rol oynayır.

Siyasi sabillik yalnız hakimiyyətin möhkəmliyi ilə ölçülmür; həm də vətəndaş cəmiyyətinin inkişafı, hüquqi dövlət prinsiplərinin tətbiqi və siyasi iştirak imkanlarının təmin olunması ilə bağlıdır. Heydər Əliyev bu prinsipləri öz strategiyasına daxil edərək, müasir dövlət institutlarının formalaşmasını təmin etmişdir.

İqtisadi inkişaf və modernləşmə siyasəti.

Heydər Əliyevin iqtisadi strategiyası Azərbaycanın dayanıqlı inkişaf modelinin formalaşmasında həlledici rol oynamışdır. Onun iqtisadi siyasətində neft strategiyasının düzgün qurulması, xarici investisiyaların cəlb edilməsi və iqtisadi diversifikasiya prioritet sahələr kimi

müəyyən edilmişdir. Bu yanaşma Azərbaycan iqtisadiyyatının dayanıqlılığını artırmış, enerji sektorunun strateji idarə olunmasını təmin etmiş və qeyri-neft sektorunun inkişafına təkan vermişdir.

Ümummilli lider iqtisadi modernləşməni yalnız texnoloji və sənaye sahələri ilə məhdudlaşdırmamış, regionların sosial-iqtisadi inkişafını və investisiya mühitinin gücləndirilməsini də ön plana çıxarmışdır. [4].

Müasir dövrdə Heydər Əliyev iqtisadi strategiyası Azərbaycanın global bazarlara integrasiyası, rəqabət qabiliyyətinin artırılması və uzunmüddətli iqtisadi dayanıqlığın təmin olunması baxımından hələ də əsas nümunə kimi istifadə olunur.

Heydər Əliyev siyasətinin humanitar və sosial komponentləri də onun dövlətçilik strategiyasının ayrılmaz hissəsidir. Təhsil, elm, mədəniyyət və sosial rifah sahələrinə göstərilən diqqət, vətəndaş cəmiyyətinin inkişafına və milli kimliyin möhkəmlənməsinə xidmət etmişdir.

Onun dövründə sosial siyasət, yalnız sosial yardım proqramları ilə məhdudlaşmamış, həm də vətəndaşların həyat keyfiyyətinin yüksəldilməsi, sosial ədalətin təmin olunması və inklüzivlik prinsiplərinin tətbiqi sahəsində strateji prioritetlər yaratmışdır. Təhsil və mədəniyyət siyasəti milli irsin qorunmasına, həmçinin cəmiyyətin mədəni və intellektual inkişafına töhfə vermişdir.

Bu yanaşma, müasir dövrdə Azərbaycan üçün sosial rifahın yüksəldilməsi, təhsil sisteminin modernləşdirilməsi və vətəndaş cəmiyyətinin gücləndirilməsi baxımından hələ də aktualdır.

Heydər Əliyev irsi və müasir Azərbaycan dövlətçiliyi.

Heydər Əliyev siyasi irsi, onun yaratdığı strategiyanın kompleksliyi və davamlılığı sayəsində müasir Azərbaycan dövlətçiliyində aşağıdakı sahələrdə əks olunur:

Siyasi model

- Güclü mərkəzi hakimiyyət və siyasi sabillik
- Milli maraqların qorunması və beynəlxalq nüfuzun artırılması
- Demokratik institutların inkişafı və dövlət idarəçiliyinin səmərəli fəaliyyəti

Heydər Əliyev modeli, müasir dövrdə Azərbaycanın siyasi sabilliyini qoruyan və dövlət institutlarını gücləndirən əsas dayaqlardan biridir.

İqtisadi model.

- Dayanıqlı iqtisadi inkişaf və enerji siyasətində diversifikasiya
- Qeyri-neft sektorunun inkişafı və xarici investisiyaların təşviqi
- Regionların sosial-iqtisadi inkişafının təmin olunması və investisiya mühitinin gücləndirilməsi

Bu model Azərbaycan iqtisadiyyatının dayanıqlılığını artırır, global bazarlarda rəqabət qabiliyyətini gücləndirir və uzunmüddətli inkişaf strategiyasını təmin edir.

Humanitar model

- Təhsil və elm siyasətinin inkişaf etdirilməsi
- Mədəniyyətin qorunması və inkişafı
- Sosial rifahın artırılması və vətəndaş cəmiyyətinin gücləndirilməsi

Bu yanaşma Heydər Əliyev irsinin sosial və humanitar sahələrdəki tətbiqini göstərir və müasir Azərbaycan dövlətçiliyinin insan kapitalına, milli irsə və sosial rifaha verdiyi önəmi vurğulayır.

Siyasi, iqtisadi və humanitar modellərin sintezi müasir Azərbaycan dövlətçiliyinin təməl prinsiplərinə çevrilmişdir. Bu üçlü yanaşma Heydər Əliyev strategiyasının davamlılığını təmin edir və dövlətin çevikliyini, adaptivliyini və dayanıqlılığını qoruyur.

Heydər Əliyev siyasətinin müasir dövrdə tətbiqi.

Heydər Əliyev siyasətinin irsi müasir dövrdə Azərbaycanın dövlət idarəçiliyində və inkişaf strategiyalarında geniş şəkildə tətbiq olunur. Onun qurduğu dövlətçilik modeli, milli maraqların qorunması, siyasi sabillik, iqtisadi dayanıqlıq və sosial-humanitar sahələrin inkişafı baxımından strateji referans kimi çıxış edir. Bu bölmədə Heydər Əliyev siyasətinin müasir dövrdə siyasi, iqtisadi və sosial-humanitar sahələrdə tətbiqi ətraflı təhlil edilir. [2].

Müasir dövrdə Heydər Əliyev siyasətinin siyasi sahədə tətbiqi aşağıdakı aspektlərdə özünü göstərir:

Beynəlxalq aləmdə Azərbaycanın mövqeyinin gücləndirilməsi- Azərbaycan, Heydər Əliyevin strateji rəhbərliyinə əsaslanaraq, beynəlxalq münasibətlərdə öz mövqeyini möhkəmləndirmiş, regionda və global səviyyədə etibarlı tərəfdaş kimi tanınmışdır. Diplomatik fəaliyyət, regional əməkdaşlıq və beynəlxalq təşkilatlarda aktiv iştirak bu siyasətin əsas göstəriciləridir.

Daxili siyasi sabitliyin qorunması- Heydər Əliyev modelində siyasi sabillik prioritet olmuşdur və bu prinsip müasir dövrdə də qorunur. Daxili sabitlik, sosial etimadın möhkəmləndirilməsi və siyasi institutların ardıcıl fəaliyyəti dövlətin səmərəli idarə olunmasını təmin edir.

Strateji qərarvermə proseslərinin milli maraqlara uyğun həyata keçirilməsi-Qərarvermə mexanizmləri, milli maraqların prioritetliyini təmin edən bir sistem olaraq fəaliyyət göstərir. Bu yanaşma dövlətin həm daxili, həm də xarici siyasətini müstəqil və dayanıqlı edir.

Heydər Əliyev iqtisadi strategiyasının müasir dövrdə tətbiqi aşağıdakı sahələrdə özünü göstərir:

Dayanıqlı iqtisadi artımın təmin olunması- Azərbaycan, Heydər Əliyev modelinə əsaslanaraq, uzunmüddətli iqtisadi dayanıqlığı təmin etmək üçün strateji islahatlar həyata keçirir. Makroiqtisadi sabitlik, maliyyə və fiskal siyasətin tənzimlənməsi bunun mühüm elementləridir.

Enerji siyasətində diversifikasiya və strateji idarəetmə- Heydər Əliyev siyasəti neft və qaz sektorunun strateji idarə olunmasına xüsusi diqqət yetirir. Müasir dövrdə enerji layihələrinin müxtəlifləşdirilməsi, yeni enerji nəqliyyat dəhlizlərinin yaradılması və xarici investisiyaların cəlb olunması prioritet istiqamətlərdəndir.

Regionlarda inkişaf layihələrinin həyata keçirilməsi və investisiya təşviqi-İqtisadi inkişafın bərabər paylanması, regionların sosial-iqtisadi inkişafı və investisiya mühitinin gücləndirilməsi Heydər Əliyev siyasətinin əsas prinsiplərinə uyğun olaraq davam etdirilir. Bu, da ölkənin ümumi iqtisadi sabitliyini təmin edir.

Heydər Əliyev siyasətinin humanitar və sosial sahələrdə tətbiqi aşağıdakı istiqamətlərdə müşahidə olunur:

Təhsil və elm sahəsində islahatlar-Müasir dövrdə təhsil sisteminin modernləşdirilməsi, elmi tədqiqatların dəstəklənməsi və beynəlxalq təhsil standartlarına uyğunlaşdırılması Heydər Əliyev modelinin davamıdır.

Səhiyyə və sosial rifah proqramlarının genişləndirilməsi- Sosial siyasət və səhiyyə sahəsində aparılan islahatlar vətəndaşların həyat keyfiyyətinin yüksəldilməsinə, sosial ədalətin təmin olunmasına xidmət edir.

Mədəniyyət və milli irsin qorunması-Mədəniyyət siyasəti, milli irsin qorunması və inkişafı, həmçinin vətəndaş cəmiyyətinin mədəni səviyyəsinin yüksəldilməsi Heydər Əliyev irsinin sosial-humanitar aspektinin tətbiqini göstərir.

Analitik qiymətləndirmə və müasir inkişaf modeli.

Heydər Əliyev siyasi irsi Azərbaycan üçün yalnız tarixi irs deyil; o, həm də müasir dövlət modelinin təməlini təşkil edir. Bu modelin əsas xüsusiyyətləri aşağıdakı kimi qiymətləndirilir:

Siyasi sabillik-Heydər Əliyev strategiyası siyasi sabillik və güclü dövlət institutlarının formalaşmasını təmin etmişdir. Bu, müasir Azərbaycanın idarəetmə sisteminin dayanıqlığını göstərir.

İqtisadi inkişaf-Enerji siyasətində strateji idarəetmə, iqtisadi diversifikasiya, regionların inkişafı və xarici investisiyaların cəlb olunması onun strategiyasının davamlılığının göstəricisidir.

Humanitar və sosial sahələr-Təhsil, səhiyyə, sosial rifah və mədəniyyət sahələrində aparılan islahatlar Heydər Əliyev modelinin insan kapitalına və cəmiyyətin inkişafına verdiyi önəmi nümayiş etdirir.

Dövlətin institusional strukturu və strateji planlaşdırma- Dövlət institutlarının effektiv fəaliyyəti, qərarvermə mexanizmlərinin səmərəliliyi və uzunmüddətli strateji planlaşdırma Heydər Əliyev modelinin əsas göstəriciləridir. Bu model dövlətin çevikliyini və adaptivliyini təmin edir, həmçinin yeni çağırışlara cavab verən dayanıqlı idarəetmə mexanizmini formalaşdırır.

Beləliklə, Heydər Əliyev irsi müasir Azərbaycan dövlətçiliyində həm tarixi, həm də strateji əhəmiyyətə malikdir. Onun siyasəti dövlətin siyasi, iqtisadi və humanitar sahələrdə inkişafına yönəlmiş davamlı və adaptiv modelin əsasını təşkil edir.

Nəticə.

Heydər Əliyev siyasətinin əsas prinsipləri – milli suverenliyin qorunması, siyasi sabillik, güclü dövlət institutları, iqtisadi modernləşmə və humanitar prioritetlər – Azərbaycan dövlətçiliyinin müasir inkişaf modelini sistemli şəkildə formalaşdırmışdır. Bu prinsiplər yalnız tarixi əhəmiyyət daşıyır, eyni zamanda müasir dövrdə Azərbaycanın strateji inkişafının əsas bünövrəsini təşkil edir.

Heydər Əliyev məktəbi, təkcə siyasi liderlik nümunəsi olmaqla kifayətlənmir; o, kompleks dövlətçilik strategiyasının, uzunmüddətli inkişaf planlarının və milli maraqların qorunmasının əsas simvoludur. Onun strategiyası Azərbaycan dövlətini global çağırışlara uyğun çevik və adaptiv bir model üzərində qurmuş, siyasi, iqtisadi və sosial sahələrdə ardıcıl və davamlı inkişafı təmin etmişdir.

Müasir dövrdə Heydər Əliyev siyasətinin tətbiqi, dövlətin siyasi sabilliyi, iqtisadi dayanıqlığı və sosial-humanitar sahələrdə davamlı inkişafı ilə ölçülən, həmçinin strateji qərarvermə mexanizmlərinin səmərəliliyini, dövlət institutlarının effektivliyini və milli maraqların qorunmasını təmin edən bir siyasətdir.

Nəticədə, Heydər Əliyev modeli yalnız keçmişin siyasi irsi deyil, həm də gələcək nəsillər üçün Azərbaycan dövlətçiliyinin inkişafını istiqamətləndirən etibarlı bünövrə rolunu oynayır. Onun yaratdığı dövlətçilik strategiyası müasir çağırışlara cavab verən, adaptiv, davamlı və bütün sahələri əhatə edən sistem kimi Azərbaycan üçün unikal və təkrarsız bir inkişaf modeli olaraq qalır.

Beləliklə, ümummilli lider Heydər Əliyev və onun siyasəti Azərbaycanın dövlətçilik inkişafında, milli maraqların qorunmasında və gələcək strateji planların formalaşdırılmasında əvəzsiz rol oynayır. Bu irs, həm tarixi, həm də müasir dövrdə Azərbaycan üçün strateji bir mənbə və inkişaf modeli olaraq davamlı təsir göstərir.

Təkliflər

1. Dövlət idarəetməsində innovativ və rəqəmsal texnologiyaların tətbiqi genişləndirilməlidir;
2. İqtisadiyyatın diversifikasiyası sürətləndirilməli, qeyri-neft sektoru inkişaf etdirilməlidir;
3. İnsan kapitalına yatırımlar artırılmalı, təhsil və elmi-tədqiqat sahələri gücləndirilməlidir;
4. Regional və beynəlxalq əməkdaşlıq daha da dərinləşdirilməlidir;
5. Dövlət strategiyalarının davamlılığı təmin olunmalı və yeni global çağırışlara uyğunlaşdırılmalıdır.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Əliyev H. (2001). *Azərbaycanın müasir dövrdə inkişaf modeli*. Bakı: Elm və Təhsil Nəşriyyatı.
2. Məmmədov R. (2015). *Heydər Əliyev fenomeni və dövlətçilik*. Bakı: Qanun Nəşriyyatı.
3. Quliyev F. (2018). *Azərbaycanın siyasi inkişaf modeli*. *Azərbaycan Elmi Jurnalı*, 12(3), 45–60.
4. Əliyeva S. (2020). *İqtisadi və sosial inkişafda Heydər Əliyev siyasətinin rolu*. *Bakı Universiteti Elmi Jurnalı*, 15(2), 78–92.

ÜMUMMİLLİ LİDER HEYDƏR ƏLİYEVİN İCTİMAİ-SİYASİ FƏALİYYƏTİNİN MÜASİR MİLLİ TARİXİMİZDƏ YARADICI ROLU VƏ ƏHƏMİYYƏTİ

Mətanət Məmməd qızı İsmayılova
matanat.mammadova@mdu.edu.az
Mingəçevir Dövlət Universiteti

Xülasə

Ulu öndər Heydər Əliyev Azərbaycanın müasir dövlətçilik tarixində həlledici rol oynamış siyasi xadim kimi dövlətimizin sosial-iqtisadi və ictimai-siyasi sisteminin formalaşmasına mühüm töhfələr vermişdir. Onun hakimiyyəti dövründə, xüsusilə də 1993-2003-cü illərdə, müstəqilliyini yenidən bərpa etmiş Azərbaycan dərin böhran vəziyyətindən çıxmış və sabit inkişaf mərhələsinə qədəm qoymuşdur. Heydər Əliyevin həyata keçirdiyi islahatlar nəticəsində siyasi sabitlik təmin edilmiş, dövlət institutları daha da möhkəmləndirilmiş, bazar iqtisadiyyatına keçid uğurla həyata keçirilmişdir. Onun rəhbərliyi ilə imzalanan “Əsrin müqaviləsi” ölkəmizə xarici investisiyaların cəlb olunması və enerji sektorunun inkişafı istiqamətində geniş imkanlar yaratmış, Azərbaycanın global iqtisadi sistemə integrasiyasını sürətləndirmişdir. Sosial siyasət sahəsində görülən tədbirlər əhalinin rifahının yüksəlməsinə, təhsil və səhiyyə sisteminin inkişafına xidmət etmişdir. Heydər Əliyevin çoxşaxəli siyasəti milli dövlətçiliyin möhkəmlənməsi, milli ideologiyanın formalaşması və Azərbaycanın beynəlxalq arenada mövqeyinin güclənməsi ilə nəticələnmişdir. Onun siyasi irsi bu gün də ölkəmizin davamlı inkişaf strategiyasının əsasını təşkil edir və müasir Azərbaycan dövlətinin uğurlarında mühüm rol oynayır.

Açar sözlər: dövlətçilik, sabitlik, islahat, strategiya, lider.

Giriş

Müasir Azərbaycan Respublikasının sosial-iqtisadi, inzibati-siyasi və sosial-mədəni sisteminin formalaşması Azərbaycan xalqının Ümummilli lideri Heydər Əlirza oğlu Əliyevin fəaliyyəti ilə sıx bağlıdır. 1991-ci ildə siyasi müstəqillik əldə etdikdən sonra ölkə ciddi siyasi və iqtisadi çətinliklərlə üzləşmişdi: istehsalın azalması, inflyasiya, sosial-iqtisadi qeyri-sabitlik, Qarabağda başlanmış erməni separatizmi ilə əlaqədar günü-gündən genişlənən silahlı münaqişə müstəqillik qazanmış gənc dövləti çox çətin sınaqlar qarşısında qoymuşdu. Belə bir şəraitdə Ulu öndər Heydər Əliyevin böyük siyasətə qayıtması sosial-iqtisadi, ictimai-siyasi və mədəni sahələrdə həyata keçirdiyi islahatların öyrənilməsi çox böyük elmi-nəzəri və praktiki əhəmiyyət kəsb edir. Məhz Ulu öndər Heydər Əliyevin Azərbaycan Respublikasına rəhbərliyi dövründə ölkədə iqtisadi vəziyyətin sabitləşməsi və gənc müstəqil dövlətin davamlı və dayanıqlı inkişafı üçün əlverişli şərait yaradıldı. Heydər Əliyevin rəhbərliyi altında neft sektorunun inkişafına, bazar iqtisadiyyatının möhkəmləndirilməsinə və əhalinin həyat səviyyəsinin yüksəldilməsinə yönəldilmiş bir sıra mühüm dövlət proqramları həyata keçirildi. 1994-cü ildə “Əsrin müqaviləsi” kimi tanınan və xarici sərmayələrin ölkəyə cəlb edilməsi və ölkənin global iqtisadiyyata integrasiyası üçün yeni imkanlar açan tarixi sənədin imzalanması isə fəvqəladə əhəmiyyət kəsb edirdi. Bundan başqa, həmin dövrdə əhalinin məşğulluğunun sabitləşdirilməsinə, infrastrukturun inkişafına, təhsil və səhiyyə sisteminə inkişafa yönəlmiş geniş sosial islahatlar həyata keçirilmişdir. Sözügedən bu tədbirlər Azərbaycanda milli dövlətçiliyin və sosial-iqtisadi sabitliyin möhkəmlənməsində mühüm rol oynamışdır. Beləliklə, Heydər Əliyevin Azərbaycan xalqının gələcək uğurlarının və qələbələrinin təmin olunmasına zəmanət verən hakimiyyəti dövrünün elmi səviyyədə və çox dərinlən araşdırılması aktualdır, çünki müstəqil milli dövlətimizin formalaşması mərhələlərini, aparılan iqtisadi islahatların xüsusiyyətlərini, onların ölkənin müasir inkişafına təsirini daha dərinlən anlamağa imkan verir. Bu dövrün öyrənilməsi həm də XX əsrin 90-cı illərində Heydər Əliyevin qəbul etdiyi strateji qərarların Azərbaycanın gələcək sosial-iqtisadi tərəqqisi üçün əhəmiyyətini qiymətləndirməyə kömək edir.

Ulu öndər Heydər Əliyevin rəhbərliyi dövründə Azərbaycan Respublikasının sosial-iqtisadi və mədəni inkişafı, o cümlədən həyata keçirilən iqtisadi islahatlar, əhalinin həyat səviyyəsi, sosial

siyasət və ölkə iqtisadiyyatının sabitləşdirilməsi tədqiqatın obyektidir, Heydər Əliyevin rəhbərliyi dövründə Azərbaycanda baş vermiş sosial-iqtisadi proseslərin, islahatların və dəyişikliklərin, iqtisadi inkişafın, əhəlinin həyat səviyyəsinin, dövlətin sosial siyasətinin, yeni bazar münasibətlərinin formalaşmasının, neft strategiyasının həyata keçirilməsi mexanizmlərinin, iqtisadiyyatın sabitləşdirilməsi tədbirlərinin təhlili və tədqiqi isə tədqiqatın predmetidir. Tədqiqatın başlıca məqsədi Heydər Əliyevin hakimiyyəti dövründə Azərbaycanın sosial-iqtisadi vəziyyətini öyrənmək, təhlil etmək, həyata keçirilən müxtəlif islahatları, onların nəticələrini və dövlətin inkişafına təsirini müəyyən etməkdir.

Qarşıya qoyulan əsas məqsədlərə nail olmaq üçün aşağıdakı vəzifələrin icrası nəzərdə tutulur:

1. Ulu öndər Heydər Əliyevin Azərbaycan Respublikasına rəhbərliyi dövründə ölkənin sosial-iqtisadi inkişafı ilə bağlı tarixi və siyasi şəraiti tədqiq etmək.
2. Ulu öndər Heydər Əliyevin Azərbaycan Respublikasına rəhbərliyi dövründə həyata keçirilən iqtisadi islahatların və inkişaf proqramlarının başlıca istiqamətlərini təhlil etmək.
3. Azərbaycanın əsas makroiqtisadi göstəricilərinin dinamikasını tədqiq etmək.
5. Heydər Əliyevin rəhbərliyi altında həyata keçirilən sosial siyasəti təhlil etmək: əhəlinin həyat səviyyəsinin yaxşılaşdırılması tədbirləri, təhsil, səhiyyə, sosial müdafiə sahəsində islahatların başlıca nəticələrini gücləndirmək.
6. Azərbaycan Respublikasının sosial-iqtisadi inkişafının gücləndirilməsində siyasi sabitliyin rolunu qiymətləndirmək.
7. Aparılan islahatların ölkənin uzunmüddətli sosial-iqtisadi inkişafına təsirini müəyyən etmək.

Heydər Əliyevin rəhbərliyi dövründə Azərbaycanın sosial və iqtisadi vəziyyətinin öyrənilməsi prosesində bir sıra ümumi elmi və xüsusi metodlardan istifadə edilmişdir: tarixi-xronoloji, mənbələrin və sənədlərin öyrənilməsi metodu, tarixi-müqayisəli, təhlil, sintez, statik və sistem metodları. Tədqiqatın nəzəri və metodoloji əsaslarını Ulu öndər Heydər Əliyevin prezidentliyi dövründə Azərbaycanda gedən iqtisadi transformasiya proseslərini geniş və hərtərəfli araşdırmağa imkan verən keçid iqtisadiyyatı, institusional inkişaf konsepsiyaları və sosial-iqtisadi islahatların nəzəri əsasları təşkil edir. Tədqiqatın məlumat bazasını Azərbaycan Respublikası dövlət orqanlarının rəsmi sənədləri və statistik materialları, o cümlədən Dövlət Statistika Komitəsinin rəsmi məlumatlar, normativ hüquqi aktlar, sosial-iqtisadi inkişafa dair dövlət proqramları təşkil edir. Tədqiqat işinin elmi yeniliyi müasir dövlət inkişafı modelinin formalaşmasında əsas mərhələ olan Heydər Əliyevin prezidentliyi dövründə (1993-2003) Azərbaycan Respublikasının sosial-iqtisadi inkişafının geniş, hərtərəfli və sistemli təhlil edilməsindədir. Tədqiqat işində XX yüzilliyin 90-cı illərində və XXI əsrin əvvəllərində Azərbaycanın sosial-iqtisadi vəziyyəti detallı şəkildə araşdırılmışdır. İqtisadiyyatın sabitləşdirilməsinə, bazar əsaslı iqtisadi sistemə keçidə yönəlmiş dövlətin iqtisadi siyasətinin əsas istiqamətləri müəyyən edilmiş və 1994-1995-ci illərdə siyasi sabitlik əldə edildikdən sonra keçirilən ardıcıl iqtisadi islahatlara və yeni iqtisadi sistemin formalaşdırılmasına əsaslı diqqət ayrılmışdır. İqtisadi reformasiyalar nəticəsində baş vermiş sosial dəyişikliklər, o cümlədən özəl sektorun formalaşması və sahibkarlığın inkişafı müəyyən edilmişdir. Beləliklə, tədqiqatın elmi yeniliyi Ulu öndər Heydər Əliyevin hakimiyyəti dövründə baş vermiş sosial-iqtisadi dəyişikliklərin sistemli tədqiqi və Azərbaycan Respublikasının müasir iqtisadi modelinin formalaşmasında onların rolunun müəyyən edilməsindədir. Tədqiqatın nəzəri əhəmiyyəti Azərbaycanın timsalında postsovet dövlətinin Ulu öndər Heydər Əliyevin siyasi dühası sayəsində sosial-iqtisadi, ictimai-siyasi və mədəni cəhətdən transformasiyasının tədqiq edilməsidir. Tədqiqat işində sosial-iqtisadi və institusional islahatların əsas mərhələləri sistemləşdirilmiş, ölkənin davamlı və dayanıqlı iqtisadi inkişaf modelinin formalaşmasında dövlət idarəçiliyinin rolu üzə çıxarılmışdır. Tədqiqatlar zamanı əldə edilən elmi nəticələr iqtisadiyyat, tarix, siyasi iqtisad və dövlət quruculuğu proseslərinin tədqiqi sahəsində istifadə oluna bilər.

Xalqın suverenlik kəsb etməsi, siyasi cəhətdən müstəqil dövlətə, dünya xalqları sırasında söz və siyasi iradə sahibi olması, dünya nizamının qurulmasında fəal iştirak etməsi, regional və global

miqyaslı layihələrin müəllifi və əsas iştirakçısı kimi çıxış etməsi üçün zəruri olan çoxlu sayda şərtlər sırasında müdrik, harizmatik, xalqını və yurdunu canından çox sevən, fəvqəladə intellekt və bacarıq sahibi olan, möhkəm iradəli, cəsur, daim ən böyük qələbələrə can atan və hər hansı çətinliklərə boyun əyməyən milli lider amili müstəsna əhəmiyyət kəsb edir [8]. Məhz bu səbəbdən milli liderlərin həyat ideallarının, onların mübarizəsinin, məqsəd və tarixi vəzifələrinin, bəşəri missiyasının, ictimai-siyasi fəaliyyətinin, əbədi yaşayan adının və şəxsiyyətinin elmi səviyyələrdə tədqiq edilməsi və öyrənilməsi, həmişə aktuallıq kəsb edən mövzudur. Qeyd edək ki, XX əsrin II yarısında II Dünya müharibəsindən sonra yeni dünya nizamının qurulması şəraitində “liderlik” mövzusu fəvqəladə aktuallıq kəsb etməyə başlamış, müxtəlif elm sahələrində çalışan mütəxəssislər və alimlər həmin mövzuya çoxlu sayda elmi əsərlər, monoqrafiyalar, elmi məqalələr, dərslik və dərs vəsaitləri həsr etmişlər. Sözügedən mövzunun məhz XX əsrin II yarısında aktuallaşması II Dünya müharibəsinin dəhşətlərini yaşamış bəşəriyyətin dünyanı sülh və əminamanlıq prinsipləri üzərində qurmağa qadir olan istedadlı, harizmatik, ədalətli və insansevər liderin axtarışı ilə bağlı idi. XX əsrin 90-cı illərində dünyanın siyasi arxitekturasında və nizamında baş verən dəyişikliklərlə (SSRİ-nin və dünya sosializm sisteminin dağılması) əlaqədar bəşəriyyətin təhlükəsizliyini təmin etməyə qadir olan “yeni lider” arzusunun elmi ifadəsi idi. Həmin dövrdə müxtəlif sahələrdə (sosiologiya, politologiya, tarix, etnologiya və fəlsəfə) çalışan xarici ölkə alimlərindən Çarlz Tilli (1929-2008, ABŞ sosioloqu, politoloqu və tarixçisi, tarixi sosiologiyanın ən qabaqcıl və tanınmış nümayəndələrindən biri) milli dövlətin və siyasi hakimiyyətin formalaşması ilə əlaqədar elmi araşdırmalar apararkən siyasi lider və milli lider məsələlərinə toxunmuş və çox maraqlı müddəalar irəli sürmüşdür (Tilly Charles. **“Coercion, Capital, and European States”**, Basil Blackwell, 1992, - 269 p.). ABŞ alimləri Bryus Bueno de Mesquita (1946, - Nyu-York Universitetinin professoru politoloq), Alister Smit (politoloq, Nyu-York Universitetinin professoru), Ceyms Morroy (1947, - Amerika yazıçısı və fantast) və Randolf Siverson “Siyasətdə sağ qalmaq” (ing. *The Logic of Political Survival*, 2003, MIT Press. - 536 pages) adlı elmi əsərdə siyasi liderliyin xüsusiyyətlərini tədqiq etmiş və hakimiyyətin qorunması mexanizmlərini araşdırmışlar. Digər bir Amerika alimi “Təhlükəsizlik və inkişaf” sahəsində tanınmış mütəxəssis Mark Berqer müxtəlif ölkələrdə milli dövlətlərin yaranması prosesini tədqiq etmiş və bu prosesdə liderliyin əhəmiyyətini müəyyən etmişdir (Mark Berger. **From Nation-Building to State-Building**. Publisher: Routledge. - 2008. - P. 224-225). Henri (Haynts) Alfred Kissincer (1923-2023, - məşhur ABŞ siyasətçisi və dövlət xadimi, diplomat, beynəlxalq münasibətlər sahəsində tanınmış ekspert, 1969-1975-ci illərdə Milli Təhlükəsizlik üzrə ABŞ prezidentinin dövlət müşaviri, 1973-1977-ci illərdə ABŞ Dövlət katibi, Nobel mükafatı laureatı, 1973) “Liderlik: Dünya strategiyası sahəsində altı tədqiqat” əsərində strateji liderliyi təhlil etmiş və dövlətin inkişafında siyasi liderlərin rolunu geniş tədqiq etmişdi (Kissinger Henry. **«Leadership: Six Studies in World Strategy»**. Publisher: Penguin Press. - 2022. - P. 528). Azərbaycan alimləri də öz əsərlərində liderliyin əlamət və xüsusiyyətlərini elmi cəhətdən tədqiq etmiş, liderin milli dövlətin formalaşmasında və inkişafında rolunu təsdiq etmişlər. Bir çox Azərbaycan alimləri və tədqiqatçıları siyasi liderliyin tarixi rolunu və əhəmiyyətini Azərbaycan xalqının Ümummilli lideri Heydər Əliyevin timsalında tədqiq etmiş, Ulu öndərin müasir Azərbaycan dövlətinin yaradılmasında və davamlı inkişafında müstəsna rolunu elmi səviyyələrdə qiymətləndirmişlər. Azərbaycanın görkəmli alimi, filologiya elmləri doktoru, professor, AMEA-nın prezidenti (2022-ci ildən) İsa Əkbər oğlu Həbibbəyli (1949-cu il) “Heydər Əliyev: tarixi gerçəklikdən ideala doğru” adlı 2 cildən ibarət monoqrafiyasında Azərbaycan xalqının Ümummilli lideri Heydər Əliyevin siyasi fəaliyyəti, dövlətçilik ideologiyası haqqında geniş tədqiqatlar aparmış, Ulu öndərin siyasi portretini elmi səviyyədə təfsil etmişdir (Həbibbəyli İ.Ə. Heydər Əliyev: həyat və fəaliyyəti. Bakı, AMEA Nizami adına Ədəbiyyat İnstitutu. 2018-2019. 600 səh.). Akademik İsmayıl Müxtar oğlu Hacıyevin 2016-cı qələmə aldığı “1980-1990-cı illərdə Naxçıvanda cərəyan edən siyasi proseslər və Heydər Əliyevin müstəqil dövlət quruculuğunda rolu” adlı əsərində Ulu öndər Heydər Əliyevin liderlik istedadının unikal cizgilərini aşkara çıxarmış, Heydər Əliyev siyasi dühasının milli dövlətçilik tariximizdə həlledici rolunu və

əhəmiyyətini müəyyən etmişdir. Aynur Bəşirinin 2023-cü ildə yazdığı **“Heydər Əliyev. Prezidentlik salnaməsi:1993–2003”** adlı iş kitabında Ulu öndər Heydər Əliyevin prezidentlik dövrünün xronologiyası təsvir edilmiş, onun dövlət quruculuğu siyasəti detallı şəkildə araşdırılmışdır. Son illərdə Azərbaycan və ingilis dilləri ilə yanaşı rus dilində də Ulu öndərin siyasi fəaliyyətinə və milli dövlətçilik istiqamətində həyata keçirdiyi tarixi tədbirlərə həsr olunmuş kitablar monoqrafiyalar yazılmışdır. Məs., Mixail Çernyakovun və Kamal Əkbərovun həmmüəllifliyi ilə 2023-cü ildə yazılmış 300 səhifəlik **“Heydər Əliyev – Rusiyadan baxış”** kitabında Heydər Əliyevin siyasi fəaliyyəti tədqiq edilmiş, onun Azərbaycan dövlətçiliyinin inkişafına verdiyi böyük töhfə elmi səviyyədə qiymətləndirilmişdir. **Təqdim edilən məqalədə də** Ulu öndər Heydər Əliyevin Azərbaycan Respublikasına siyasi rəhbərliyinin milli tariximizdə yaradıcı rolunun və xarakterinin tədqiqinə və qiymətləndirilməsinə dair elmi məlumatlar toplanmış və tədqiq edilmişdir. Tədqiqatlar prosesində Ulu öndər Heydər Əliyevin dövlətçilik strategiyasının əsas xüsusiyyətləri, onun müasir Azərbaycan dövlətinin formalaşmasında və inkişafında müstəsna rolu və əhəmiyyəti təhlil edilmişdir. Ulu öndərin milli dövlətçilik strategiyasında əsas prinsip siyasi məqsədlərə nail olmaq üçün aktiv mücadilə etmək, xalqın və dövlətin inkişafı və tərəqqisi naminə həmrəy olmaq, bütün qüvvələri və resursları səfərbər etmək idi. Məhz bu Ulu öndərin milli dövlətçilik strategiyasında əsas istinad nöqtəsi, müstəqillik və suverenlik arzularının reallığa çevrilməsi üçün başlıca şərt sayılırdı. Müdrik, harizmatik, xalqını və yurdunu öz canından çox sevən, yüksək intellekt və bacarıq sahibi olan, möhkəm iradəli, cəsur, daim qələbəyə can atan və çətinliklərə boyun əyməyən milli liderin əsas vəzifəsi isə milli toplumu yüksək ideallar ətrafında birləşdirmək, xalqın birliyini və həmrəyliyi təmin etmək idi. Heydər Əliyev iddia edirdi ki, insanları vahid bayraq altında, integrativ ideya ətrafında birləşdirən dəyərin əsas məzmunu, “xalqın, yurdun bir ovuc torpaq deyil, müqəddəs Vətən olması həqiqətinə inancı ilə bağlı olmalıdır”. Heydər Əliyevin suveren xalq və milli dövlət strategiyasında digər bir komponent isə daim Vətənin müdafiəsinə hazır olan və canını onun yolunda qurban verməkdə tərəddüd etməyən böyük mücahidlər ordusunun yaradılması idi. “Torpaq uğrunda ölən varsa vətəndir” doktrinasını təsdiqləyən bu ideya xalqın və dövlətin təhlükəsizliyinə etibarlı zəmanət verən təkzibolunmaz faktor kimi təzahür edirdi. Ümummilli lider Heydər Əliyevin milli dövlətçilik strategiyasında daha bir mühüm məqam maddi nemətləri istehsal edən, durmadan ağıllı, əxlaqlı və tərbiyəli nəsil yetişdirən mədəni, əməksevər və fədakar cəmiyyət amili sayılırdı. Beləliklə, Heydər Əliyevin dövlətçilik strategiyasının əsas element və komponentlərini nəzərdən keçirdikdə qarşımızda dövlət müstəqilliyinin və suverenliyin nümunəvi düsturu canlanır. Sözügedən düsturda bir və ya bir neçə komponent çatışmadıqda müstəqillik ideyası arzu və ya utopiya olaraq qalır. Bu gün siyasi müstəqilliyinin 35-ci ilini yaşayan suveren Azərbaycan Respublikası yuxarıda qeyd olunan düstura uyğun suverenliyi, dövlət müstəqilliyi, qəti sözü, şəxsi mövqeyi və möhkəm iradəsi olan nüfuzlu siyasi subyektdir. Çünki bu suverenliyin əsaslarını müdrik, harizmatik, xalqını və yurdunu canından artıq sevən, yüksək intellekt və bacarıq sahibi olan, möhkəm iradəli, cəsur, daim qələbəyə can atan və çətinliklərə boyun əyməyən milli lider, Ulu öndər Heydər Əliyev qoymuşdur [10].

Ulu öndər Heydər Əliyevin ictimai-siyasi fəaliyyətinin istiqamətləri və onların təsnifatı

Azərbaycan xalqının Ümummilli lideri Heydər Əliyevin ictimai-siyasi fəaliyyəti özündə sovet dövrünün nomenklatura (lat. *nomenclatura* - adların təsviri və ya siyahı) elitasının (sovet ittifaqında və sosialist ölkələrində kommunist partiyalarının orqanları tərəfindən təsdiqlənən hakim elita, başqa sözlə, sovet dövlət aparatında ən mühüm vəzifələrin siyahısı), milli dövlət quruculuğu və pragmatik geopolitika (suveren dövlətin xarici siyasətində mövcud problemlərə realizm mövqeyindən yanaşma, bu zaman milli dövlətin ideoloji əsasları deyil, onun mövcud vəziyyətdən iqtisadi fayda əldə etməsi, həmçinin təhlükəsizliyi ön plana çəkilir, dövlət özünün əlverişli coğrafi vəziyyətindən istifadə edərək praktiki vəzifələri yerinə yetirir, məkanı və resursları idarə edir, sözügedən vəzifələri icra edən dövlət “canlı orqanizm” kimi nəzərdən keçirilir və o, daim sağ qalmaq məqsədilə coğrafi məkanda öz təsirini genişləndirməli və gücləndirməlidir) kimi 3 mühüm mərhələni birləşdirirdi.

Heydər Əliyevin dünya tarixində və Azərbaycanın milli tarixində oynadığı rolun ən mühüm dövrü isə XX yüzilliyin sonunda global və regional transformasiyaların baş verdiyi dövrdə global siyasətə göstərdiyi həlledici təsirlə və müstəqillik qazanmış xalqın milli lideri qismində xilaskarlıq missiyasını icra etməsilə əlaqədar idi. Beləliklə, elmi baxımdan Ulu öndər Heydər Əliyevin siyasi fəaliyyətinə aşağıda qeyd edilən 4 fərqli prizmadan baxmaq olar:

1. Siyasi lider nəzəriyyəsi – bu prizmadan baxıldıqda Heydər Əliyevin öndərlik missiyası ön plana çəkilir, onun Azərbaycana birinci (1969-1982) və ikinci (1993-2003) rəhbərliyi dövründə xalqı sosial-iqtisadi, ictimai-siyasi və mədəni baxımdan təşkil etməsi, onun elm, təhsil, dil və mədəniyyət sahəsində dirçəlməsi üçün fundamental tədbirlər görməsi tədqiqat obyektı kimi çıxış edir.

2. Tranzitologiya (lat. *transitus* - keçid), yaxud keçid rejimində (sovet ictimai-siyasi və sosial-iqtisadi strukturlarının dağılması, demokratik dəyərlərə, yeni bazar iqtisadiyyatına əsaslanan ictimai-iqtisadi münasibətlərin formalaşdırılması) Heydər Əliyevin dünyada, keçmiş sovet ittifaqı məkanında və Azərbaycanda baş verən proseslərə reaksiyası, münasibəti, onları xalqın və Azərbaycan dövlətinin xeyrinə həll etmək və istiqamətləndirmək cəhdləri elmi tədqiqatın əsas istiqamətlərini təşkil edir. Bu zaman məsələyə siyasi tranzitologiya müstəvisində (dövlətin totalitarizm və avtoritarizm rejimindən demokratizm rejiminə keçidi ilə əlaqədar meydana gələn problemlərin tədqiqi ilə məşğul olan siyasi təlim) baxılır.

3. Tarixi institusionalizm (ing. *historical institutionalism* – sosial və siyasi institutların, onların zaman çərçivəsində dəyişməsinin, həmçinin həmin dəyişikliklərin siyasi, iqtisadi və sosial proseslərə təsirini öyrənən yeni institusionalizmdə istiqamət) mövqeyindən yanaşdıqda Heydər Əliyevin keçid şəraitində sosial, iqtisadi və siyasi institutları operativ rejimdə yenidənqurması, cəmiyyəti, idarəçilik sistemini və iqtisadi-təsərrüfat strukturlarını günün və dövrün tələblərinə uyğun necə formalaşdırması və mükəmməl nəticələr əldə etməsi elmi səviyyələrdə təhlil edilir. Beləliklə, tarixi institusionalizm mövqeyindən yanaşdıqda, həm sosial və ya siyasi institutun subyektin davranışlarına təsiri araşdırılır, həm də institusional dəyişikliklər tədqiqat obyektı olur [12].

4. Geosiyasi realizm (beynəlxalq münasibətlərdə dövlətin coğrafi mövqeyini, milli maraqları və güc faktorlarını əsas götürən nəzəriyyə) mövqeyindən yanaşdıqda Heydər Əliyevin dövlətimizin yerləşdiyi coğrafi mövqedən, onun təbii və coğrafi şəraitinin üstünlüklərindən istifadə edərək mövcud situasiyanı, dinamik şəkildə inkişaf edən prosesləri Azərbaycan dövlətinin və Azərbaycan xalqının xeyrinə dəyişən dövlətçilik strategiyasının əlamət və xüsusiyyətləri təyin edilir. Beləliklə, geosiyasi realizm müstəvisində Heydər Əliyevin siyasi fəaliyyətini tədqiq etdikdə bir-biri ilə qarşılıqlı əlaqədə olan prinsipial elementlər ortaya çıxır:

- dövlətin (Azərbaycan Respublikası) başlıca subyekt olması – bu zaman xarici siyasət və yaxud beynəlxalq siyasət siyasi müstəqillik əldə etmiş respublikanın özünü təsdiq etmək və siyasi nüfuzunu bərqərar etmək meydanına çevrilir, əsas hədəf isə dövlətin vacibliyinin başqa dövlətlər və beynəlxalq təşkilatlar tərəfindən tanınması və onun mövqeyi ilə hesablaşması olur;

- milli maraqlar - xalqın və müstəqil dövlətin maraqlarının (milli təhlükəsizlik, suverenlik, ərazi bütövlüyü, təbii resurslar) qorunması xarici (beynəlxalq) siyasətin əsas hədəflərindən birinə çevrilir;

- güclərin balanslaşdırılması – cəmiyyətdə ictimai və siyasi sabitliyin dəstəklənməsinə və xarici təhlükənin dəf edilməsinə beynəlxalq institutların köməyi ilə deyil, hegemon dövlətin dominantlığını ləğv edən koalisiyanın (hərbi koalisiya, iqtisadi və ya siyasi müttəfiqlik müqaviləsi və s.) vasitəsi ilə dəstək verilir;

- coğrafiya tələyüklü məsələ kimi - ölkənin coğrafi mövqeyi xalqın, millətin və dövlətin tələyini müəyyən edən amil kimi çıxış edir;

- anarxiya və təhlükəsizlik - beynəlxalq münasibətlərdə hakimiyyətin (dünya hökuməti), siyasi nüfuz amilinin yoxluğu və ya onun məcburetmə mexanizmlərinin olmaması, məhz XX əsrin

90-cı illərində və XXI əsrin əvvəllərində Ulu öndər Heydər Əliyev müstəqil dövlət quruculuğunu belə bir şəraitdə həyata keçirirdi [4].

Heydər Əliyevin 1969-cu ildən başlayan və kiçik fasilələrlə 2003-cü ilədək davam edən ictimai-siyasi fəaliyyətinin ilk sovet dövrünü (14.07.1969 - 03.12.1982) “elit partiya-dövlət karyerası” kimi xarakterizə etmək olar. Qeyd edək ki, bu siyasi xətt Ulu öndər Heydər Əliyevin seçimi deyildi. Sadəcə olaraq sovet dönəmində ictimai-siyasi fəaliyyətin (karyera) başqa bir alternativ ssenarisi yox idi. Bu səbəbdən də sovet dövlətinin bütün mərkəzi və periferiya strukturlarında idarəçiliyin inzibati-amirlik üsulu hökm sürürdü. Sözügedən qaydaları dəyişmək ittifaqa daxil olan subyektlərin və onların siyasi rəhbərliyinin gücü və kompetensiyası daxilində deyildi. Bununla belə, Heydər Əliyev siyasi iradəsini və liderlik istedadını səfərbər edərək situasiyanı xalqımızın və Azərbaycan Respublikasının xeyrinə dəyişməyə, ölkədə milli kadr siyasətini həyata keçirərək, Azərbaycan Respublikasının (Azərbaycan SSR) idarəçilik sistemində və digər strukturlarda çalışan intellektual elitanın milliləşdirilməsinə nail olmuş, sovet dövlətinin sosial-iqtisadi əsaslarını təşkil edən üzdənirəq “plan təsərrüfatı” çərçivəsində sosialist iqtisadiyyatının modernləşdirilməsi təşəbbüsü ilə çıxış etmiş və əsaslı nəticələr əldə etmişdir.

1983-1987-ci illərdə Ulu öndər Heydər Əliyev 22 402 200 km² ərazisi və 293 mln əhalisi olan nəhəng dövlətin rəhbərlərindən biri kimi fəaliyyət göstərdi. SSRİ Nazirlər Soveti Rəyasət Heyətinin 15 dekabr 1982-ci il tarixli Qərarı ilə SSRİ Nazirlər Soveti Sədrinin Birinci müavini vəzifəsini icra edən Heydər Əlirza oğlu Əliyevə aşağıda göstərilən çox mühüm sahələr həvalə olundu: SSRİ Yollar Nazirliyi, Dəniz Donanması Nazirliyi, Yol Tikinti Nazirliyi, Rabitə Nazirliyi, avtomobil, su nəqliyyatı və yol təsərrüfatı məsələlərinə nəzarət, SSRİ Nazirlər Sovetinin Baykal-Amur dəmir yolunun tikintisi üzrə xüsusi komissiyaya rəhbərlik, SSRİ Nazirlər Soveti Rəyasət Heyətinin 1983-cü il 2 fevral tarixli iclasında Nazirlər Soveti sədrinin Birinci müavini Heydər Əliyevə SSRİ Səhiyyə Nazirliyinin, Dövlət Teleradio Verilişləri Komitəsinin, Dövlət Kinematografiya Komitəsinin, Tibb Sənayesi Nazirliyinin, Dövlət Texniki-Peşə Təhsili Komitəsinin, Ali və Orta İxtisas Təhsili Nazirliyinin, Dövlət Arxivi və Müəlliflik Hüququ Agentliyinin, Mədəniyyət Nazirliyinin, Xalq Maarif Nazirliyinin, eləcə də Dövlət Nəşriyyatının idarə edilməsi tapşırıldı. 1986-cı il oktyabrın 16-da isə sosial inkişaf üzrə SSRİ Nazirlər Sovetinin bürosunun yaradılması qərara alındı. SSRİ Nazirlər Sovetinin 1986-cı il 16 oktyabr tarixli Qərarı ilə Heydər Əliyev SSRİ Nazirlər Sovetinin Sosial İnkişaf üzrə Bürosunun sədri təsdiq edildi. SSRİ Nazirlər Sovetinin sosial inkişaf üzrə Bürosunun vəzifə səlahiyyətləri və əhatə sahəsi olduqca məsuliyyətli və geniş idi. Heydər Əliyev o dövrdə 12 nazirliyə, çox sayda idarə və komitəyə rəhbərlik edirdi. SSRİ rəhbəri M.S. Qorbaçovun həyata keçirdiyi mürtəce siyasətə qarşı açıq-aşkar etiraz edən və ciddi təqiblərə məruz qalan Heydər Əliyev 1987-ci il oktyabr ayının 21-də Sov.İKP MK-nın siyasi bürosundan istefa verdi [5].

Göründüyü kimi XX əsrin 80-ci illərində Ulu öndər Heydər Əliyev Sovet ittifaqı miqyasında çoxlu sayda xalqların, o cümlədən Azərbaycan xalqının rifahı və xoşbəxt gələcəyi naminə böyük işlər görürdü. SSRİ Xalq Maarif Nazirliyinə, SSRİ Mədəniyyət Nazirliyinə, SSRİ Dövlət Texniki-Peşə Təhsili Komitəsinə və Ali və Orta İxtisas Təhsili Nazirliyinə rəhbərlik edən Ulu öndər Heydər Əliyev Azərbaycanda elmin, təhsilin, mədəniyyətin və milli dilin inkişafına xüsusi qayğı göstərir və ölkədə baş verən ictimai-siyasi və etnik-mədəni prosesləri daim diqqət mərkəzində saxlayırdı. 1990-cı ilin 20 yanvarında baş verən qanlı hadisələrin ertəsi günü 21 yanvar tarixində, o zaman Moskvada yaşayan Heydər Əliyev Azərbaycanın Rusiya paytaxtında yerləşən Daimi Nümayəndəliyinə gələrək bəyanat vermiş, SSRİ rəhbərliyinə açıq-aşkar etiraz etmişdi. Bütün bunlar Heydər Əliyevin zamandan, siyasi konyunkturadan, məkandan və situasiyanın çətinlik dərəcəsindən asılı olmayaraq, liderlik dühasının, sərhədləri olmayan qüdrətinin göstəricisi idi. 1990-cı il 20 iyul tarixində Ulu öndərin vətənə qayıtması isə Azərbaycan dövləti və Azərbaycan xalqı naminə bütün sınaqlara hazır olmasının sübutu idi [2]. Beləliklə, 1987-1993-cü illər Ulu öndər Heydər Əliyevin həyatında və ictimai-siyasi fəaliyyətində keçid dövrü kimi xarakterizə etmək olar. Bu dövrdə Heydər Əliyevin yeni müstəqil dövlət quruculuğu istiqamətində fəaliyyətini “siyasi readaptasiya”, “regional liderlik”

(Naxçıvan Muxtar Respublikasını ərazi-siyasi hədudlarında) kimi nəzərdən keçirmək elmi cəhətdən daha düzgün yanaşmadır. “Siyasi readaptasiya” dedikdə hər hansı siyasi subyektin (fərd, qrup, kollektiv, bütöv cəmiyyət, dövlət və s.) dezadaptasiya dövründən sonra siyasi sistemin çox sürətlə dəyişən şərtlərinə yenidən uyğunlaşması prosesidir. Bu zaman köhnə dəyərlərə yenidən baxılır, yeni ictimai, siyasi və sosial-mədəni normalar mənimsənilir (resosializasiya) aktual siyasi mühitdə yeni davranış strategiyaları hazırlanır və bütün bunlar, bir qayda olaraq, irimiqyaslı sistem dəyişikliklərindən və yaxud böhranlardan sonra baş verir. Həmin dövrü (Naxçıvan dövrü) xarakterizə edərkən Ulu öndər Heydər Əliyevin siyasi fəaliyyətində aşağıda qeyd edilmiş məqamlara xüsusi diqqət ayırmaq tələb olunur:

- düşünülmüş strategiyası olmayan, bu səbəbdən davamlı böhran vəziyyətləri yaşayan mərkəzi hakimiyyətdən məsafə saxlayırdı;
- alternativ siyasi platformanın formalaşdırılmasını (Yeni Azərbaycan Partiyasının yaradılması) prioritet hesab edirdi;
- siyasi müstəqillik əldə etmiş dövlətin (Azərbaycan Respublikasının) yeni inkişaf strategiyasını hazırlamaq üçün müvafiq tövsiyələr verirdi [3].

Heydər Əliyevin 1-ci (10.10.1993 - 11.10.1998) və 2-ci (11.10.1998 - 31.10. 2003) prezidentlik dövrü spesifik elmi təhlil tələb edir. Məhz bu dövrdə Azərbaycan Respublikası müstəqil dövlət kimi özünü təsdiq etmiş, ölkədə daxili sabitlik bərqərar edilmişdir. Bu prosesləri elmi cəhətdən xarakterizə edərkən aşağıdakı məqamları xüsusi vurğulamaq tələb olunur:

- Müstəqil dövlətin təhlükəsizliyini təhdid edən silahlı qiyamların yatırılması, mərkəzdənqaçan siyasi qüvvələrin və separatist ünsürlərin zərərsizləşdirilməsi;
- Mərkəzi hakimiyyətin gücləndirilməsi;
- Güclü prezident üsul-idarəsinin yaradılması.

Yuxarıda qeyd olunmuş bütün məqamları ümumiləşdirərək, Ümummilli lider Heydər Əliyevin prezidentliyi dövründə həyata keçirilmiş dövlətçilik strategiyasının tipini və modelini elmi cəhətdən aşağıdakı kimi müəyyən etmək olar:

- cəmiyyətdə ictimai-siyasi vəziyyəti sabitləşdirən və əhalini konsolidasiya edən strateji siyasət;
- xalqın milli maraqlarını qorumağa qadir olan güclü dövlət modeli.

O dövrdə həyata keçirilmiş dövlət quruculuğu strategiyasının iqtisadi qolunu təsnif etdikdə isə qarşımızda Heydər Əliyevin ardıcıl və metodiki şəkildə icra etdiyi, təbii resursların müştərək hasilatı və istismarına əsaslanan iqtisadi siyasət tipi canlanır. Ümumi cizgilərdə “enerji diplomatiyası” kimi xarakterizə olunan bu siyasəti mövcud situasiyada (XX yüzilliyin 90-cı illəri və XXI əsrin əvvəlləri) özünəməxsus “xilaskarlıq aktı” kimi də qiymətləndirmək olar. Müstəqil milli dövlətin sosial-iqtisadi əsaslarını təşkil edən “enerji diplomatiyası”nın reallığa çevrilməsində istifadə olunan mexanizmlər isə aşağıdakı qaydada və ardıcılıqla təşkil olunurdu:

1. Tarixdə “Əsrin müqaviləsi” kimi qalmış neft müqaviləsi (20 sentyabr 1994).
2. İnkişafın neft modelinin yaradılması.

3. Dövlət neft fondunun təşkili və formalaşdırılması. Qeyd edək ki, Azərbaycan Respublikası Dövlət Neft Fondu (ing. *The State Oil Fund of the Republic of Azerbaijan, SOFAZ*) - Azərbaycanın suveren fondu qismində neft gəlirlərinin idarə olunması məqsədi ilə 29 dekabr 1999-cu il tarixində yaradılmış, 29 dekabr 2000-ci il tarixində fondun Nizamnaməsi qəbul olunmuş, 2001-ci ilin iyulunda isə vəsaitlərin fonda daxil edilməsi qaydaları təsdiq edildikdən sonra fəaliyyətə başlamışdır [9].

XX yüzilliyin 90-cı illərində və XXI əsrin əvvəllərində Azərbaycan Respublikasında və onun ətrafında yaranmış hərbi-siyasi situasiya ilə əlaqədar Ulu öndər Heydər Əliyev fəvqəladə fəallıq və xüsusi manevrlər edilməsini tələb edən xarici siyasətin modelini də işləyib hazırlamışdır. Bu siyasət ölkə ərazisində hər hansı başqa dövlətin və ya hərbi təşkilatın bazalarının yerləşdirilməməsi, hər hansı hərbi təşkilata qoşulmamağı (sülh naminə tərəfdaşlıq istisna olmaqla), hər hansı regional və koalision münaqişənin iştirakçısı olmamağı nəzərdə tuturdu. Məhz bu strategiyanın davamı kimi

Azərbaycan Respublikası 26 may 2011-ci il tarixində “Qoşulmamaq hərəkətinə” (ing. *Non-Aligned Movement* - 1961-ci ilin sentyabr ayında Belqrad konfransında yaradılmış beynəlxalq təşkilatın hazırda 121 üzvü var - hərbi alyanslara qoşulmamaq bu təşkilata daxil olan ölkələrin əsas prinsipi sayılır) tamhüquqlu üzv qəbul edilmişdir. 2019-2024-cü illərdə isə Azərbaycan Qoşulmamaq hərəkətinə sədrlik etmişdir. 25-26 oktyabr 2019-cu il tarixində hərəkətin növbəti Sammiti də Bakı şəhərində keçirilmişdir. Xarici siyasətdə qoşulmamaq prinsiplərini rəhbər tutan Ulu öndər Heydər Əliyev Azərbaycanda və Cənubi Qafqaz regionunda fəvqəladə geosiyasi maraqları olan Türkiyə, RF və ABŞ arasında xüsusi bir balans yaratmağa istiqamətlənmiş bacarıqlı diplomatik gedişlər edir və Azərbaycanın beynəlxalq arenalarda mövqeyini gücləndirirdi [11]. Beləliklə, yüksək səviyyədə düşünülmüş və balanslaşdırılmış xarici siyasət kursunu seçməklə Heydər Əliyev:

1. Azərbaycanın dünya iqtisadiyyatına davamlı integrasiyasını təmin etdi.
2. Azərbaycandan keçən yeni enerji koridorlarının açılmasına start verdi.
3. Çoxlu sayda qlobal layihələrin təşəbbüskarı və müəllifi kimi çıxış etdi.
4. Cənubi Qafqazda iqtisadi və geosiyasi maraqları olan fəvqəl dövlətləri (ABŞ, Türkiyə, Böyük Britaniya, Rusiya Federasiyası, Fransa və s.) və regional oyunçuları bir araya gətirdi.

Ulu öndər Heydər Əliyevin dövlətçilik strategiyasının mütərəqqi nəticələri

Bu gün Azərbaycan hökuməti Ulu öndər Heydər Əliyev tərəfindən formalaşdırılmış dövlətçilik strategiyasına uyğun olaraq Qafqaz regionunda və beynəlxalq arenada balanslaşdırılmış xarici siyasət həyata keçirməklə regionda və dünyada sülhün və əminamanlığın keşiyində durur, birgəyaşayış və mehriban qonşuluq ideyalarını reallığa çevirir. Son illərdə bütün sahələrdə möhtəşəm uğurlara imza atan Azərbaycan Respublikası Prezident İlham Əliyevin rəhbərliyi altında bir çox regional və qlobal layihələrə imza atmaqda davam edir. 30 ildən artıq bir müddət ərzində Azərbaycanın sosial-iqtisadi inkişafına çox ciddi maneə törədən Qarabağ münaqişəsi artıq başa çatmış, Şanlı Azərbaycan Ordusu 2020-ci ilin payızında başladığı 44 günlük (28.09. - 10.11.2020) Vətən müharibəsində işğal altında olan ərazilərimizi azad etmişdir. 2023-cü il sentyabr ayının 19-da və 20-də həyata keçirilən antiterror əməliyyatları nəticəsində isə Azərbaycan Respublikasının suverenliyi tam şəkildə bərqərar edilmişdir [7]. Bununla əlaqədar Prezident İlham Əliyev 2024-cü il sentyabr ayının 19-da “19 sentyabr” tarixini Azərbaycan Respublikasının “Suverenliyi günü” elan etmişdir. Bu gün Azərbaycan dövləti işğaldan azad olunmuş ərazilərdə möhtəşəm tikinti-quruculuq və bərpa işlərini yüksək templərlə həyata keçirir. Qarabağ münaqişəsi nəticəsində öz doğma yurdlarından didərgin düşmüş əhəlinin Qarabağa və Şərqi Zəngəzura “Böyük qayıdışı” da sürətlə reallaşır [13].

Ulu öndər Heydər Əliyev Azərbaycana ilk dəfə rəhbərlik etməyə başlayanda hakimiyyət sistemi və iqtisadi strukturlar “klanlar tərəfindən ələ keçirilmiş”, respublikanın ictimai-siyasi həyatında çox çətin (fəvqəladə) vəziyyət yaranmışdı. Qanunçuluğun bərqərar edilməsi və müstəqilliyin yeni inkişaf səviyyəsinə qaldırılması məqsədilə Ulu öndər Heydər Əliyev siyasi və iqtisadi nəzarəti gücləndirdi, korrupsiyaya və iqtisadi cinayətlərə qarşı sərt tədbirlər görməyə başladı, yeni kadr siyasəti elan edərək idarəçilik sistemini yeni, daha bacarıqlı mütəxəssislərlə təmin etdi. Çox sürətli templərlə icra olunan və çox yüksək effekt verən tədbirlər respublikada sosial-iqtisadi, ictimai-siyasi və mədəni vəziyyəti sabitləşdirdi, yaxın gələcəkdə milli dövlətçiliyin bərpa edilməsi, siyasi müstəqilliyin və suverenliyin mütləq şəkildə bərqərar edilməsi üçün hüquqi və təhlükəsizlik (ilk növbədə enerji təhlükəsizliyi) şərtləri yaratdı [1].

1978-ci ilin aprel ayının 21-də Azərbaycan SSR-nin yeni Konstitusiyası qəbul olunanda (həmin il mayın 30-da Naxçıvan Muxtar Respublikasının Konstitusiyası qəbul edilmişdi), bu konstitusiyada Azərbaycan dilinin dövlət dili statusu öz təsdiqini tapmışdı. Bütün bu tədbirlər Azərbaycan dövlətinin və xalqının müstəqilliyinin və suverenliyinin hüquqi şərtlər çərçivəsində möhkəmləndirilməsinə xidmət edirdi [6].

Bu gün Azərbaycan Respublikası dünya güclərinin, nüfuzlu regional və beynəlxalq təşkilatların hesablaşdığı güclü hərbi-siyasi faktordur. Həm region, həm də dünya üçün çox mühüm

coğrafiyada yerləşən respublikamız əsrlər boyu azadlıq, istiqaliyyət və dövlət müstəqilliyi qazanmaq üçün güclü rəqiblərlə mücadilə aparmalı olmuş, ən çətin və mürəkkəb tarixi situasiyalarda belə, ayaqda qalmaq bacarmışdır. Azadlıq və istiqlal naminə bütün məhrumiyyətlərə hazır olan Azərbaycan xalqı tarixin bütün sınaqlarından alını açıq və üzüağ çıxmış, heç bir vaxt əvvəlki nəsillərdən miras qalmış mədəni dəyərlərini, milli kimliyini əsla unutmamışdır. Buna görə də bu gün Cənubi Qafqazda 86,6 min km² ərazidə möhkəm və sarsılmaz təməllər üzərində qurulmuş və hamımızın qürur mənbəyi olan suveren Azərbaycan Respublikası və Heydər Əliyevin Ali kürsüyə qaldırdığı “Azərbaycançılıq” ideyasından güc alaraq xoşbəxt və işıqlı gələcək quran vahid, həmrəy, monolit, qalib və suveren Azərbaycan xalqı var [13].

Nəticə: Aparılan elmi təhlillərdən məlum olur ki, Azərbaycan dövlətinin müstəqilliyinin əbədi olması və Azərbaycan xalqının parlaq gələcəyi naminə harizmasını, fəvqəladə siyasi istedadını, tükənməz enerjisini və yüksək intellektini səfərbər edən Heydər Əliyev beynəlxalq siyasətdə çoxtərəfli taktiki və strateji gedişlər etməklə həm də “çoxvektorlu geosiyasət” (suveren dövlətin eyni vaxtda bir neçə beynəlxalq güc mərkəzi ilə eynihüquqlu və balanslaşdırılmış münasibətlər qurması, hərbi ittifaqlara qoşulmaqdan imtina etməsi, bununla da suverenliyini tam şəkildə qoruyub saxlaması) tipini həyata keçirirdi. Bununla da beynəlxalq və regional siyasətdə “pragmatik realizm” (obyektiv reallığın qəbul edilməsinə, praktiki faydanın, səmərəliliyin və yüksək nəticələrin əldə olunmasına istiqamətlənmiş düşüncə tərzini və fəlsəfi yanaşma forması) modelini icra olunan gerçəkliyə çevirirdi.

Dövlətin ideoloji doktrinasının formalaşdırılmasında uzaq hədəflər üçün nəzərdə tutulmuş milli siyasət modelini reallaşdıran Ulu öndər Heydər Əliyevin əsas hədəfi multietnik tərkibli Azərbaycan cəmiyyətində integrativ ideya altında bütün etnik, milli, irqi, dini komponentləri monolit, sarsılmaz ailə kimi birləşdirmək, “Azərbaycan” və “Azərbaycançılıq” ideyalarının sosial mənaşəyindən, etnik, milli və irqi mənsubiyyətindən, dilindən və dinindən asılı olmayaraq, Azərbaycanda yaşayan hər bir Azərbaycan vətəndaşı tərəfindən ali dəyər kimi qəbul edilməsinə nail olmaq idi. Bununla da Heydər Əliyev milli toplumun davamlı vəhdətdə saxlanmasına zəmanət verən ideoloji doktrinanı yaratdı və bu prosesdə aşağıdakı mexanizmləri ön plana çəkdi:

- Azərbaycan milli kimliyinin formalaşdırılması;
- Azərbaycanda multikulturalizmin dövlət siyasəti səviyyəsinə qaldırılması.
- Dövlətin möhkəmləndirilməsi üçün əlavə tədbirlərin görülməsi. Bütün bu məqamlar Heydər Əliyevin ideoloji siyasətini tipoloji baxımdan müəyyən edirdi. Sözügedən siyasətin əsas hədəfi isə hakimiyyətin legitimləşdirilməsini nəzərdə tuturdu.

Beləliklə, Ulu öndər Heydər Əliyevin ictimai və siyasi fəaliyyətinin sistemli elmi təhlili zamanı əldə olunmuş kompleks nəticələrdən, bu gün siyasi müstəqilliyini, suverenliyini və ərazi bütövlüyünü mütləq şəkildə bərqərar etmiş dövlətin möhkəm və sarsılmaz sütunlarının qurulduğu bir dövrün elmi təsvirini yaratmaq mümkündür.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

Azərbaycan dilində

1. Əliyev, İ., Həbibbəyli. İ. (2013). Heydər Əliyev və Azərbaycan dövlətçiliyi. – Bakı: Şərq-Qərb.
- S. 54-55. - 272 s.
2. Əliyev, H.Ə. (2023). Elektron Sənədlər Toplusu. Abdullayev M. Tarixi qayıdış... 33 il öncə bu gün - 1990-ci il 22 iyul. Yeni Azərbaycan. - № 128, - S. 5.
3. Hacıyev, İsmayıl. (2023). Heydər Əliyev siyasəti: tarix və müasirlik. Bakı. - S. 200-203. - 336 s.
4. Heydər Əliyev: şəxsiyyətin miqyası və missiyası”. AMEA-nın kollektiv müəlliflər heyəti. - Bakı, 2025. - S. 121-123. - 610 s.
5. Qasımlı, M.C. (2006). “Heydər Əliyev - istiqlal gedən yol (1969-1987-ci illər). Prezident Kitabxanasının saytı (az.). preslib.az. Bakı. - S. 180. - 608 s.

6. Quliyev, T. (2022). *Azərbaycanda sovet konstitusionalizminin inkişafı*. Qafqaz və Qloballaşma jurnalı. - S. 78-88.
7. **Muradova, Bahar.** (2022). *Siyasi varisliyin uğur formulu* / B. Muradova. - Bakı: Adiloğlu. - S. 21-23. - 332 s.
8. **Səfərov, F. (2018).** *Milli Lider və dövlətçilik tarixi*. - Bakı. S. 20-21. 240 s. Rus dilində
9. Алиев, И., Гусейнов, Р. и др. (2019). Суверенные фонды благосостояния: международный опыт и Азербайджан. Баку. - С. 120-121. - 250 с.
10. **Гусейнова, Ирада.** (2019). *Гейдар Алиев: от политического руководителя к общенациональному лидеру*. - Баку: ЭЛМ. - С. 41-43 - 356 с.
11. Шарифова, С.А. (2024). *Роль Гейдара Алиева в истории Южного Кавказа (1969-1982)* // журнал «Manuscript». - С. 14-20. İngilis dilində
12. Giovanni, Capoccia. (2016). When Do Institutions “Bite”? Historical Institutionalism and the Politics of Institutional Change // Comparative Political Studies. - T. 49(8), - Pp. 1095-1096.
13. **Mammadov, Nazim.** (2025). *Heydar Aliyev and the Development Strategy of Karabakh (late 1960s - early 1980s)*. - Baku. - Pp. 44-46. - 328 p.
14. **Zengin, Eyüp.** (2022). *Azerbaijan in the 30th Year of Independence: Society, Governance and Foreign Policy*. - Istanbul. - Pp. 215-217. - 481 p.

HEYDƏR ƏLİYEV: FƏRDİ DİPLOMATİYA VASİTƏSİLƏ GÜC BALANSINI QORUYAN SİYASİ LİDER

Mətanət Rizvan qızı Yusifova
müəllim

yusifovametanet350@gmail.com
Mingəçevir Dövlət Universiteti

Xülasə

“Heydər Əliyev: fərdi diplomatiya vasitəsilə güc balansını qoruyan siyasi lider” adlı məqalədə məşhur tarixçilər Fizpatrik, Nayt, Suni, Braun, Svyatoxovski və başqalarının öz əsərlərində SSRİ dövründə mərkəz-Moskva ilə respublikalar arasında həyata keçirilən qeyri-rəsmi münasibətlərin, xüsusi himayədarlığın vəzifəli şəxslər üçün əhəmiyyəti və belə bir siyasi sistemdə Azərbaycan SSR-in rəhbəri kimi tanınmış Heydər Əliyevin fərdi diplomatiya siyasətinin vasitəsilə respublika üçün reallaşdırdığı təşəbbüslər, qazandığı nüfuzun sayəsində mərkəzlə yaratdığı münasibətlər və bütün bunların sərt totalitar siyasi rejimdə belə xalqın milli mənafeyi üçün yönəldilməsi təhlil olunur. Heydər Əliyev mərkəzin qeyri-rəsmi təsir şəbəkələrindən idarəetmə mexanizmi kimi istifadə edirdi.

Heydər Əliyev sovet sistemində çərçivələrə sığmayan siyasi lider idi. Dövlət Təhlükəsizlik Komitəsindəki fəaliyyəti dövründə “millətçilik” və ya digər ittihamlarla təqib olunan həmvətənlərinin cəzalandırılmasının qarşısını almağa və işləri yumşaltmağa çalışırdı. 1982-ci ilin dekabr ayında Moskvaya yüksək vəzifəyə- SSRİ Nazirlər Soveti sədrinin birinci müavini postuna irəli çəkilməsi ilə Heydər Əliyev Azərbaycanın gələcəyinə, onun iqtisadiyyatının, mədəniyyətinin inkişafına daha çox bəhrə verəcəyini başa düşdü. Bu məqsədlə azərbaycanlı kadrların yüksək vəzifələrə irəli çəkilməsinə çalışırdı. Bu, azərbaycanlıların mərkəzi hakimiyyətdə təmsil olunmasını təmin edir və onların haqlarını müdafiə etməyə imkan verirdi. Gənclərin SSRİ-nin nüfuzlu ali məktəblərinə göndərilməsini təşviq edirdi ki, bu da gələcəkdə savadlı və vətənpərvər milli kadrların formalaşmasına xidmət edirdi. Bir sözlə, Heydər Əliyev fərdi diplomatiya siyasətilə Azərbaycanın gələcəyini qururdu.

Açar sözlər: Sovet siyasi sistemi, Heydər Əliyev, siyasi lider, fərdi diplomatiya.

Giriş

1922-1991-ci illər ərzində mövcud olmuş SSRİ dövründə, eləcə də sovet sistemi dağıldıqdan sonra siyasi ədəbiyyatda mərkəzləşdirilmiş və institusional idarəetmə modelindən danışılırdı. Qeyd edilirdi ki, sovet siyasi sistemi formal bir sistem kimi mövcud olmuşdur; bu sistemin siyasi prosesləri isə qeyri-rəsmi münasibətlər, şəxsi əlaqələr və himayədarlıq şəbəkələri üzərindən formalaşırdı. Bu baxımdan Heydər Əliyev fenomeni yalnız rəsmi vəzifələr çərçivəsində deyil, həm də qeyri-rəsmi güc mexanizmləri kontekstində təhlil edilməlidir. Məqsədimiz Sovet İttifaqı daxilində qeyri-rəsmi təsir şəbəkələrinin mahiyyətini və Heydər Əliyevin bu sistemdə oynadığı rol təhlil etmək və araşdırmaqdır.

Mövzunun aktuallığı

Müasir dövrdə siyasi sistemlərin yalnız formal institutlar əsasında deyil, eyni zamanda qeyri-rəsmi münasibətlər və təsir şəbəkələri vasitəsilə fəaliyyət göstərməsi geniş şəkildə qəbul olunan elmi yanaşmadır. Bu baxımdan SSRİ-nin siyasi idarəetmə modelinin tədqiqi xüsusi aktuallıq kəsb edir. Çünki sovet sistemi formal olaraq mərkəzləşdirilmiş və kollektiv qərarvermə prinsiplərinə əsaslansa da, real praktikada qeyri-rəsmi əlaqələr, şəxsi loyallıq və patronaj münasibətləri mühüm rol oynamışdır.

SSRİ-nin siyasi sistemində qeyri-rəsmi güc mexanizmlərindən danışarkən qeyd etmək lazımdır ki, sovet idarəetmə modeli rəsmi olaraq kollektiv qərarvermə prinsipinə əsaslanırdı. Bu o deməkdir ki, təcrübədə qərarların qəbulu çox vaxt qeyri-rəsmi amillərlə müəyyən edilirdi. Sovet tarixi üzrə ən nüfuzlu tarixçilərdən biri-Şeyla Fizpatrikin fikrincə, institusional mexanizmləri idarəetmə ilə məşğul olan eşelonda, yəni sovet elitası daxilində şəxsi etimad və qeyri-rəsmi əlaqələr tamamlayırdı [3].

Bu kontekstdə şəxsi loyallıq və etibar, regional və institusional mənsubiyyət, həmçinin əvvəlki əməkdaşlıq təcrübəsi kimi elementlər xüsusi əhəmiyyət daşıyırdı. Beləliklə, siyasi aktorların real təsir gücü yalnız tutduqları vəzifə ilə deyil, onların daxil olduqları şəbəkələrlə müəyyən edilirdi.

Siyasi yüksəliş üçün şəxsi əlaqələrin vacib şərt olduğu bir dövəmdə Heydər Əliyevin siyasi karyerası sovet nomenklatura sisteminin klassik çərçivələrini aşan xüsusiyyətlərə malik idi. A.Nayt özünün “Sovet İttifaqında təhlükəsizlik orqanları və siyasi hakimiyyət” kitabında qeyd edir ki, Heydər Əliyevin Dövlət Təhlükəsizlik Komitəsindəki fəaliyyəti ona həm informasiya resurslarına çıxış, həm də geniş əlaqələr şəbəkəsi qazandırmışdı [4]. İttifaq respublikaları ilə mərkəz arasındakı münasibətlər rəsmi sənədlərdə inzibati xarakter daşısa da, real siyasətdə bu münasibətlər qeyri-rəsmi danışıqlar və fərdi diplomatiya vasitəsilə tənzimlənirdi ki, bu da sovet siyasi sistemində Moskva ilə münasibətlərin “görünməyən tərəfi” kimi qiymətləndirilir. Lakin Heydər Əliyev bu baxımdan fərqlənən lider idi. O ittifaq səviyyəsində qərarların qəbulunda iştirak edir, iqtisadi və siyasi resursların bölgüsünə təsir göstərir, bununla yanaşı həm də respublikanın maraqlarını mərkəzi siyasətlə uzlaşdırırdı. Beləcə, öz fəaliyyəti ilə o, mərkəzə tabe olan “vilayət nümayəndəsi” yox, ümumittifaq siyasi sisteminin fəal iştirakçısı olurdu.

Material və metodlar

“Kommunizmin yüksəlişi və süqutu” əsərində A.Braun belə bir fikir söyləyir: tarixi dəyişən əsas amil ideologiya yox, liderlərin qərarlarıdır [1]. Bu dövrdə mərkəzi elita ilə şəxsi münasibətlər, qarşılıqlı siyasi dəstək mexanizmləri və şəxsi etimada əsaslanan əməkdaşlıq Heydər Əliyevin SSRİ rəhbərliyində qazandığı nüfuzun göstəricisi idi.

Sovet siyasi sistemində “yuxarıların” himayədarlığı qeyri-rəsmi idarəetmənin əsas alətlərindən biri idi. Heydər Əliyevin rəhbərliyi dövründə Azərbaycanda formalaşan idarəetmə modeli bu sistemin tipik xüsusiyyətlərini aşağıdakı komponentlər vasitəsilə əks etdirirdi: sadıq kadrların seçilməsi və irəli çəkilməsi, institusional nəzarətin şəxsi loyallıqla gücləndirilməsi və resursların bərabər bölüşdürülməsi. Nəticədə belə yanaşma həm daxili sabitliyi təmin edir, həm də respublikanın Moskva qarşısında siyasi mövqelərini gücləndirirdi.

G.Ester “SSRİ-də patronaj və siyasət” əsərində “patronaj” anlayışına belə aydınlıq gətirir: “Bu, yüksək vəzifəli şəxsin ona sadıq olan şəxsləri irəli çəkməsi və qoruması deməkdir” [2]. Bunun müqabilində həmin şəxslərdən loyallıq, siyasi dəstək və şəxsi bağlılıq tələb olunurdu. Sovet siyasi sistemində hər bir rəhbər işçi öz “komandasını” qururdu. Nəticədə dövlət strukturlarında qeyri-rəsmi qruplar yaranırdı və qərarlar çox vaxt bu qruplarda verilirdi. Yəni, bir sözlə, siyasətin qeyri-rəsmi tərəfini belə bir düsturla ifadə etmək olar: $\text{güc} = \text{vəzifə} + \text{əlaqələr}$; $\text{idarəetmə} = \text{qanun} + \text{qeyri-rəsmi razılaşmalar}$. Sonda müəllif belə nəticəyə gəlir ki: bu “himayədarlıq” sistemi heç də sovet dövlətinin zəifliyini göstərmirdi, əksinə, sistemin işləmə mexanizmi belə idi.

Nəticələr

Sovet respublikalarında patronaj münasibətlərinin konkret təzahürləri liderlərin fərdi idarəetmə üslubundan asılı olaraq dəyişirdi. Bu baxımdan Heydər Əliyevin fəaliyyəti diqqətəlayiq nümunədir. Tadeuş Svyatoxovski “Rusiya və Azərbaycan: Keçid dövründə bir sərhəd bölgəsi” əsərində qeyd edir ki, sovet sistemində “yerli elitələr mərkəzin müəyyən etdiyi çərçivələr daxilində fəaliyyət göstərirdi” [7]. Yəni, respublika rəhbərlərinin siyasəti həm formal institutlar, həm də qeyri-rəsmi əlaqələr vasitəsilə formalaşırdı. Bu mənada Heydər Əliyevin fəaliyyəti patronaj mexanizminin klassik forması olmaqla yanaşı, onun daha pragmatik və inkişafyönümlü istifadəsi kimi qiymətləndirilə bilər. Onun qurduğu qeyri-rəsmi əlaqələr şəbəkəsi formal idarəetmə strukturlarını tamamlayaraq respublikanın sosial-iqtisadi inkişafına xidmət edirdi. Beləliklə, Heydər Əliyevin idarəçilik təcrübəsi göstərir ki, sovet patronaj sistemi yalnız şəxsi sədaqət üzərində qurulan qeyri-rəsmi münasibətlər toplusu deyildi; o, eyni zamanda, müəyyən hallarda institusional inkişaf və regional maraqların təmin olunması üçün istifadə edilə bilən bir mexanizm idi.

Müzakirə

Həm sovet dönəmində, həm də müstəqillik qazandıqdan sonrakı illərdə Heydər Əliyevin siyasi fəaliyyətində fərdi diplomatiya xüsusi yer tuturdu. O, müxtəlif güc mərkəzləri arasında balans yaratmağı bacarırdı. Bu balans siyasəti aşağıdakı aspektlərdə özünü göstərirdi: Heydər Əliyev ideoloji çərçivə daxilində manevr edə bilirdi. O, müxtəlif elita qrupları ilə paralel münasibətlər qurmağı, milli və ümumittifaq maraqları arasında kompromis yaratmağı yaxşı bacarırdı. Məsələn, Heydər Əliyev 1982-ci ildə Sovet İttifaqı Kommunist Partiyası Siyasi Bürosunun üzvü və SSRİ Nazirlər Soveti sədrinin birinci müavini təyin edildikdən sonra həm mərkəzi elita, həm də milli respublikalar arasında balans yaratmağa çalışırdı. O, bir tərəfdən Moskva rəhbərliyinin iqtisadi və siyasi prioritetlərini dəstəkləyir, digər tərəfdən isə Azərbaycanın sənaye və infrastruktur layihələrinə (xüsusilə neft-kimya və maşınqayırma sahələrində) əlavə resursların yönəldilməsinə nail olurdu. Yəni, bir sözlə, Heydər Əliyev həm mərkəzi hakimiyyətlə loyallıq münasibətini qoruyur, həm də respublikanın milli maraqlarını müdafiə edirdi.

Sovet tarixi və siyasi sistemləri üzrə tanınmış tarixçi Stefan Kotkin “Qarşısı alınmış Armageddon: Sovet İttifaqının süqutu” əsərində qeyd edir ki, doğrudur, SSRİ iqtisadi və struktur problemlərə görə zəifləmişdi, amma onun dağılması ani hadisə olmadı, bu, idarə olunan proses idi. XX əsrin 80-ci illərində baş vermiş iqtisadi durğunluq, yuxarıların böhranı və xalqda yaranmış ideoloji inamsızlıq son nəticədə sistemin çökməsi ilə nəticələndi [5]. Heydər Əliyev çöküş məqamında da milli respublikada müstəqillik, azadlıq ideyalarını gerçəkləşdirməyi fikirləşirdi. Məsələn, Heydər Əliyev 1990-cı ilin yanvar hadisələrindən sonra Moskva şəhərində Azərbaycanın daimi nümayəndəliyinə gələrək sovet rəhbərliyinin siyasətini açıq şəkildə tənqid etmişdir. O, 20 Yanvar hadisələrini qanunsuz və xalqa qarşı zorakılıq kimi qiymətləndirmiş və bu çıxışı ilə faktiki olaraq mərkəzi hakimiyyətə qarşı siyasi mövqeyini ortaya qoymuşdur.

Bu addım yalnız etiraz xarakteri daşıyırdı; eyni zamanda, milli suverenlik ideyasının açıq şəkildə ifadəsi idi. Bu hadisə göstərir ki, sovet sisteminin böhran mərhələsində Heydər Əliyev artıq imperiya çərçivəsindən kənar düşünərək Azərbaycanın müstəqilliyi istiqamətində siyasi xətt formalaşıdırırdı.

SSRİ, Qafqaz və millətçilik mövzularında tanınmış tarixçi, Çikaqo universitetinin professoru Ronald Suni “Keçmişin qisası: millətçilik, inqilab və Sovet İttifaqının süqutu” adlı əsərində SSRİ-

nin formal olaraq beynəlmiləl dövlət olmasından, eyni zamanda onun tərkibində milli respublikaların mövcudluğundan və bu respublikalarda milli identikliyin qorunub saxlanıldığından bəhs edir [6]. Əslində, bütün bunlar gələcək parçalanmanın “potensial bazası” idi.

Yekun nəticə

Beləliklə, tədqiqatların təhlili göstərir ki, Sovet siyasi sistemi yalnız rəsmi institutlar vasitəsilə idarə edilmirdi, burada həm də qeyri-rəsmi təsir şəbəkələri vacib amil sayılırdı. Heydər Əliyevin fenomenliyi, dahiliyi onda idi ki, o, bu mürəkkəb strukturlarda şəxsi əlaqələrdən strateji şəkildə istifadə etməyi bacardı, fərdi diplomatiya vasitəsilə güc balansını qoruyan bir siyasi lider kimi çıxış etdi.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Brown, A. (2009). The rise and fall of communism. Harper Collins.
2. Easter, G. M. (2000). Patronage and politics in the USSR. World Politics, 52(4), 678–710.
3. Fitzpatrick, S. (2008). The Russian Revolution. Oxford University Press.
4. Knight, A. (1990). The KGB: Police and politics in the Soviet Union. Unwin Hyman.
5. Kotkin, S. (2001). Armageddon averted: The Soviet collapse, 1970–2000. Oxford University Press.
6. Suny, R. G. (1993). The revenge of the past: Nationalism, revolution, and the collapse of the Soviet Union. Stanford University Press.
7. Swietochowski, T. (1995). Russia and Azerbaijan: A borderland in transition (pp. 119–121). Columbia University Press.

ŞAGİRD NAILİYYƏTLƏRİNİN QIYMƏTLƏNDİRİLMƏSİNDƏ SUMMATİV YANAŞMANIN NƏZƏRİ ƏSASLARI

Arzu Nemət qızı Baxşəliyeva

Azərbaycan Respublikasının Təhsil İnstitutunun doktorantı

arzubaxselyeva555@mail.ru

Azərbaycan Dillər Universiteti

Xülasə

Şagird nailiyyətlərinin qiymətləndirilməsi müasir təhsil sisteminin keyfiyyət göstəricilərini müəyyən edən və təlim prosesinin səmərəliliyini təmin edən əsas pedaqoji komponentlərdən biri kimi çıxış edir. Bu proses təkcə şagirdlərin bilik səviyyəsinin ölçülməsi ilə məhdudlaşmır, eyni zamanda onların bacarıqlarının, kompetensiyalarının və təlim nəticələrinin sistemli şəkildə təhlilinə xidmət edir. Bu kontekstdə summativ qiymətləndirmə tədris prosesinin yekun mərhələsində tətbiq olunan və şagirdlərin ümumi nailiyyət səviyyəsini obyektiv şəkildə müəyyən etməyə imkan verən mühüm qiymətləndirmə yanaşması kimi xüsusi əhəmiyyət daşıyır. Məqalədə summativ qiymətləndirmənin nəzəri əsasları pedaqoji ölçmə və qiymətləndirmə nəzəriyyəsi çərçivəsində araşdırılır, onun didaktik mahiyyəti və təhsil prosesində funksional rolu təhlil edilir. Eyni zamanda, bu yanaşmanın kompetensiya əsaslı təhsil modelində yeri, standartlaşdırılmış qiymətləndirmə sistemləri ilə əlaqəsi və tədris keyfiyyətinə təsir mexanizmləri sistemli şəkildə şərh olunur. Summativ qiymətləndirmənin obyektivlik, etibarlılıq, validlik və standartlaşdırma prinsiplərinə əsaslanması onun elmi-pedaqoji mahiyyətini daha da gücləndirir. Araşdırmada həmçinin müasir təhsil mühitində summativ qiymətləndirmənin tətbiq xüsusiyyətləri, onun formativ qiymətləndirmə ilə qarşılıqlı əlaqəsi və şagird motivasiyasına təsiri nəzərdən keçirilir. Nəticələr göstərir ki, düzgün planlaşdırılmış və elmi əsaslara söykənən summativ qiymətləndirmə sistemi şagird nailiyyətlərinin daha dəqiq ölçülməsinə, tədris prosesində hesabatlılığın artırılmasına və ümumi təhsil keyfiyyətinin yüksəldilməsinə əhəmiyyətli dərəcədə töhfə verir.

Açar sözlər: qiymətləndirmə, summativ yanaşma, şagird nailiyyətləri, pedaqoji əsaslar, təhsil keyfiyyəti

Giriş

Müasir təhsil sistemində qiymətləndirmə təlim prosesinin ayrılmaz və funksional komponenti kimi çıxış edir və şagirdlərin öyrənmə nəticələrinin sistemli şəkildə müəyyənləşdirilməsi, təhlili və interpretasiyası baxımından mühüm pedaqoji əhəmiyyət daşıyır. Qiymətləndirmə yalnız biliklərin ölçülməsi vasitəsi deyil, eyni zamanda tədris prosesinin səmərəliliyini artıran, təlimin planlaşdırılmasına və idarə olunmasına xidmət edən strateji mexanizm kimi nəzərdən keçirilir.

Bu baxımdan, qiymətləndirmənin müxtəlif növləri arasında summativ qiymətləndirmə xüsusi yer tutur və daha çox tədris dövrünün və ya təlim mərhələsinin sonunda şagirdlərin əldə etdiyi ümumi nəticələrin obyektiv ölçülməsinə yönəlmişdir. Summativ qiymətləndirmə şagirdlərin bilik, bacarıq və kompetensiyalarının sistemli şəkildə ümumiləşdirilməsini təmin etməklə yanaşı, onların təhsil standartlarına uyğunluq səviyyəsinin müəyyənləşdirilməsinə də imkan yaradır. Bu yanaşma nəticəyönümlü xarakter daşıyır və tədris prosesinin yekun mərhələsində əldə olunan nəticələrin kəmiyyət və keyfiyyət baxımından dəyərləndirilməsini təmin edir.

Eyni zamanda, summativ qiymətləndirmə təhsil sistemində hesabatlılığın gücləndirilməsi, tədris nəticələrinin müqayisə edilə bilməsi və pedaqoji qərarların əsaslandırılması baxımından da mühüm funksiyaya malikdir. Summativ qiymətləndirmənin nəzəri əsasları pedaqoji ölçmə (educational measurement), qiymətləndirmə nəzəriyyəsi (assessment theory) və kompetensiya əsaslı təhsil konsepsiyası üzərində formalaşmışdır. Bu yanaşma çərçivəsində qiymətləndirmə prosesi yalnız nəticənin müəyyənləşdirilməsi ilə məhdudlaşmır, həm də təhsil məqsədləri ilə real nəticələr arasında uyğunluğun analitik şəkildə təhlilinə xidmət edir. Elmi ədəbiyyatda qeyd olunduğu kimi, summativ qiymətləndirmə təlimin effektivliyini ölçmək üçün istifadə olunan standartlaşdırılmış və strukturlaşdırılmış bir sistem kimi çıxış edir və təhsil keyfiyyətinin təmin olunmasında mühüm rol oynayır. Mövzunun aktuallığı müasir təhsil sistemində obyektiv, şəffaf və etibarlı qiymətləndirmə mexanizmlərinin formalaşdırılmasına artan ehtiyacla birbaşa bağlıdır.

Təhsil islahatları və kurikulum yanaşmalarının tətbiqi şəraitində qiymətləndirmə sistemlərinin elmi əsaslara söykənməsi tədrisin keyfiyyətinin yüksəldilməsi üçün əsas şərtlərdən biri kimi çıxış edir. Bu baxımdan, summativ qiymətləndirmənin nəzəri və metodoloji əsaslarının dərinlən öyrənilməsi pedaqoji prosesin səmərəliliyinin artırılması baxımından xüsusi əhəmiyyət kəsb edir. Problemin qoyuluşu ondan ibarətdir ki, müasir təhsil mühitində summativ qiymətləndirmənin nəzəri əsasları, onun pedaqoji mahiyyəti və tətbiq mexanizmləri hələ də kompleks şəkildə sistemləşdirilməyə ehtiyac duyur. Xüsusilə qiymətləndirmənin obyektivliyi, etibarlılığı və validliyi kimi əsas prinsiplərin praktik tətbiqi və onların təhsil nəticələrinə təsiri geniş elmi araşdırma tələb edir. Elmi ədəbiyyatda summativ qiymətləndirmə təlim prosesinin yekun mərhələsində tətbiq olunan və şagirdlərin ümumi nailiyyət səviyyəsini müəyyən edən sistemli bir yanaşma kimi izah olunur. Tədqiqatçılar bu qiymətləndirmə növünü daha çox nəticəyönümlü model kimi xarakterizə edir və onun təhsil standartlarının ölçülməsi, şagird nailiyyətlərinin müqayisəsi və təhsil siyasətinin formalaşdırılması prosesində mühüm rol oynadığını vurğulayırlar. Müasir pedaqoji yanaşmalarda isə summativ qiymətləndirmə formativ qiymətləndirmə ilə qarşılıqlı əlaqədə nəzərdən keçirilir və bu iki yanaşmanın inteqrasiyası daha dayanıqlı və effektiv təlim nəticələrinin əldə olunmasına şərait yaradır. Summativ qiymətləndirmənin nəzəri əsasları aşağıdakı fundamental pedaqoji prinsiplərə söykənir: obyektivlik, etibarlılıq, validlik və standartlaşdırma. Obyektivlik prinsipi qiymətləndirmə nəticələrinin subyektiv təsirlərdən azad olmasını təmin edir və nəticələrin ədalətli şəkildə müəyyənləşdirilməsinə xidmət edir. Etibarlılıq prinsipi qiymətləndirmənin sabit və təkrarlana bilən nəticələr verməsini ifadə edir. Validlik prinsipi qiymətləndirmənin ölçmək istədiyi bacarıq və kompetensiyaları düzgün əks etdirməsi ilə bağlıdır. Standartlaşdırma prinsipi isə qiymətləndirmə meyarlarının vahid və müqayisə edilə bilən olmasını təmin edir. Ümumilikdə, bu yanaşma həm pedaqoji ölçmə nəzəriyyəsi, həm də kompetensiya əsaslı təhsil modeli ilə sıx şəkildə inteqrasiya olunmuşdur. Summativ qiymətləndirmə nəticəsində şagirdlərin təlim nəticələri yalnız kəmiyyət

göstəriciləri ilə deyil, həm də keyfiyyət baxımından təhlil edilir ki, bu da təhsil prosesinin daha dəqiq planlaşdırılmasına və idarə olunmasına imkan yaradır.

Material və metodlar

Tədqiqatda şagird nailiyyətlərinin qiymətləndirilməsində summativ yanaşmanın nəzəri və metodoloji əsaslarının öyrənilməsi üçün sistemli, müqayisəli və analitik tədqiqat üsullarından istifadə olunmuşdur. Sistemli yanaşma mövzunun pedaqoji ölçmə və qiymətləndirmə nəzəriyyəsi kontekstində kompleks şəkildə təhlilinə imkan vermiş, müqayisəli metod vasitəsilə müxtəlif elmi yanaşmalar və qiymətləndirmə modelləri arasında oxşar və fərqli cəhətlər müəyyən edilmişdir. Analitik metod isə əldə olunan nəzəri məlumatların dərin təhlili və ümumiləşdirilməsi üçün tətbiq edilmişdir. Tədqiqat zamanı elmi məqalələr, pedaqoji monoqrafiyalar, kurikulum sənədləri, normativ təhsil aktları, eləcə də yerli və beynəlxalq pedaqoji ədəbiyyat mənbələrindən istifadə olunmuşdur. Bundan əlavə, qiymətləndirmə sahəsində fəaliyyət göstərən beynəlxalq təşkilatların (o cümlədən UNESCO və digər təhsil institutlarının) materialları da tədqiqatın nəzəri bazasının formalaşdırılmasında mühüm rol oynamışdır [9].

Bu mənbələr summativ qiymətləndirmənin konseptual əsaslarını və onun təhsil sistemində tətbiq mexanizmlərini daha geniş kontekstdə dəyərləndirməyə imkan yaratmışdır. Tədqiqatın aparılması zamanı aşağıdakı elmi analiz metodlarından istifadə olunmuşdur:

1. Məzmun analizi - summativ qiymətləndirməyə dair elmi mənbələrdəki əsas ideya və anlayışların sistemləşdirilməsi və ümumiləşdirilməsi üçün tətbiq edilmişdir.

2. Müqayisəli təhlil - müxtəlif qiymətləndirmə yanaşmalarının (summativ və formativ) xüsusiyyətlərinin müqayisəsi və onların pedaqoji effektivliyinin qiymətləndirilməsi məqsədilə istifadə olunmuşdur.

3. Sistemləşdirmə metodu - toplanmış nəzəri materialların strukturlaşdırılması və vahid konseptual çərçivədə təqdim edilməsi üçün tətbiq edilmişdir.

4. Keyfiyyət yönümlü analiz - qiymətləndirmə prosesinin pedaqoji mahiyyətinin və onun təlim nəticələrinə təsirinin interpretativ şəkildə təhlilinə imkan vermişdir [4].

Bu metodoloji yanaşmalar tədqiqatın elmi əsaslandırılmasını gücləndirmiş, summativ qiymətləndirmənin nəzəri strukturlarının daha dolğun və sistemli şəkildə araşdırılmasına şərait yaratmışdır.

Nəticələr

Aparılan nəzəri və analitik təhlillər göstərir ki, summativ qiymətləndirmə şagirdlərin təlim nəticələrinin kompleks və ümumiləşdirilmiş şəkildə ölçülməsini təmin edən əsas pedaqoji mexanizmlərdən biridir. Bu yanaşma tədris prosesinin sonunda əldə olunan nəticələrin sistemli şəkildə qiymətləndirilməsinə imkan yaradır və şagirdlərin bilik, bacarıq və kompetensiyalarının real səviyyəsini daha obyektiv şəkildə müəyyən etməyə şərait yaradır. Beləliklə, summativ qiymətləndirmə təhsil prosesində yalnız yekun nəticənin deyil, eyni zamanda təlim məqsədlərinə çatma dərəcəsinin də qiymətləndirilməsinə xidmət edir. Təhlillər onu da göstərir ki, summativ qiymətləndirmənin tətbiqi təhsil sistemində hesabatlılıq (accountability) prinsipinin güclənməsinə mühüm təsir göstərir [5]. Tədris prosesinin sonunda əldə olunan nəticələrin standartlaşdırılmış formada ölçülməsi müəllimlər, təhsil müəssisələri və idarəetmə strukturları üçün daha şəffaf və müqayisə edilə bilən məlumat bazasının formalaşmasına imkan yaradır. Bu isə həm tədrisin keyfiyyətinə nəzarət mexanizmlərinin təkmilləşdirilməsinə, həm də təhsil siyasətinin daha elmi əsaslarla qurulmasına şərait yaradır.

Eyni zamanda, tədqiqat nəticələri göstərir ki, düzgün planlaşdırılmış və elmi əsaslara söykənən summativ qiymətləndirmə sistemi şagirdlərin təlimə olan münasibətinə və motivasiya səviyyəsinə müsbət təsir göstərir. Şagirdlər üçün aydın meyarların və standartlaşdırılmış qiymətləndirmə indikatorlarının mövcudluğu onların təlim prosesinə daha məsuliyyətli yanaşmasını təşviq edir, öyrənmə fəaliyyətini məqsədyönlü və nəticəyönümlü xarakterə gətirir. Bu isə ümumilikdə şagirdlərin akademik performansının yüksəlməsinə şərait yaradır.

Bundan əlavə, summativ qiymətləndirmə nəticələrinin təhlili göstərir ki, bu yanaşma müəllimlərə tədris prosesinin effektivliyini qiymətləndirmək, zəif və güclü tərəfləri müəyyənləşdirmək və gələcək təlim strategiyalarını planlaşdırmaq üçün mühüm informasiya bazası təqdim edir. Beləliklə, summativ qiymətləndirmə yalnız nəticənin ölçülməsi deyil, həm də təhsil prosesinin keyfiyyətinin idarə olunması və inkişaf etdirilməsi üçün vacib alət kimi çıxış edir.

Müzakirə

Summativ qiymətləndirmə təhsil prosesində şagird nailiyyətlərinin yekun səviyyəsinin müəyyənləşdirilməsi baxımından mühüm funksional əhəmiyyət daşıyır. Bu qiymətləndirmə növü təlimin müəyyən mərhələsinin sonunda əldə olunan nəticələrin sistemli şəkildə ümumiləşdirilməsinə, şagirdlərin bilik və bacarıqlarının dövlət təhsil standartlarına uyğunluğunun qiymətləndirilməsinə imkan verir.

Bununla belə, aparılan nəzəri və empirik təhlillər göstərir ki, yalnız summativ yanaşmaya əsaslanmaq təlim prosesinin inkişafyönlü və fərdiləşdirilmiş xarakterini məhdudlaşdırır. Çünki bu yanaşma əsasən nəticə yönümlü olmaqla, öyrənmə prosesinin dinamikasını və şagirdin inkişaf trayektoriyasını tam əhatə etmir.

Müasir pedaqoji tədqiqatlarda qeyd olunur ki, summativ qiymətləndirmə daha çox hesabatlılıq və ölçmə funksiyasını yerinə yetirsə də, formativ qiymətləndirmə öyrənmə prosesinin davamlı monitorinqini təmin edir və şagirdlərin fərdi inkişafına daha operativ müdaxilə imkanları yaradır. Bu baxımdan, hər iki qiymətləndirmə növünün inteqrasiyası daha balanslı və effektiv pedaqoji model formalaşdırır. İnkişaf etmiş təhsil sistemlərində bu inteqrasiya şagirdin həm nəticə, həm də proses baxımından qiymətləndirilməsini təmin edir və təlimin keyfiyyətini yüksəldir.

Digər tədqiqatlarla müqayisə göstərir ki, beynəlxalq təcrübədə qiymətləndirmə sistemi yalnız biliklərin yoxlanılması ilə məhdudlaşmır, həm də şagirdin kompetensiyalarının, tənqidi düşünmə bacarıqlarının və problem həll etmə qabiliyyətlərinin inkişafını əhatə edir. Məsələn, Avropa və Şimali Amerika təhsil sistemlərində qiymətləndirmə modeli daha çox çoxölçülü yanaşmaya əsaslanır və summativ qiymətləndirmə bu sistemin yalnız bir komponenti kimi çıxış edir [7].

Bu yanaşma şagirdlərin fərdi xüsusiyyətlərinin nəzərə alınmasına və öyrənmə prosesinin diferensiallaşdırılmasına şərait yaradır. Nəticə etibarilə, summativ qiymətləndirmə təhsil sistemində vacib nəzarət və ölçmə funksiyasını yerinə yetirsə də, onun effektivliyi formativ yanaşmalarla tamamlandıqda daha yüksək olur. Bu isə qiymətləndirmənin yalnız nəticə yönümlü deyil, eyni zamanda proses yönümlü xarakter daşmasının zəruriliyini göstərir. Beləliklə, summativ qiymətləndirmə daha geniş pedaqoji sistemin ayrılmaz tərkib hissəsi kimi çıxış edir və müasir təhsil yanaşmalarında inteqrativ modelin təbii zəruri edir.

Yekun nəticə

Aparılan nəzəri və metodoloji təhlillər göstərir ki, summativ qiymətləndirmə şagird nailiyyətlərinin obyektiv və sistemli şəkildə ölçülməsində mühüm nəzəri və praktik əhəmiyyətə malikdir. Bu qiymətləndirmə yanaşması təhsil prosesinin müəyyən mərhələsinin sonunda əldə olunan nəticələrin ümumiləşdirilməsinə, şagirdlərin bilik və bacarıqlarının dövlət təhsil standartlarına uyğunluğunun müəyyənləşdirilməsinə və təlim nəticələrinin etibarlı şəkildə sənədləşdirilməsinə imkan yaradır. Onun elmi əsasları pedaqoji ölçmə, qiymətləndirmə nəzəriyyəsi və kompetensiya əsaslı təhsil prinsiplərinə söykənir.

Summativ qiymətləndirmə təhsil keyfiyyətinin yüksəldilməsində mühüm rol oynayır, çünki o, təlim prosesinin nəticə yönümlü analizinə şərait yaradır və təhsil sistemində hesabatlılıq mexanizmini gücləndirir.

Eyni zamanda, bu yanaşma tədris prosesində standartlaşdırmanın təmin edilməsinə xidmət edir və müxtəlif təhsil müəssisələri arasında qiymətləndirmə meyarlarının vahidliyini artırır. Bununla yanaşı, düzgün planlaşdırılmış summativ qiymətləndirmə şagirdlərin öyrənmə motivasiyasına da təsir göstərərək onların təlimə daha məsuliyyətli yanaşmasını stimullaşdırır.

Elmi və praktik əhəmiyyəti:

- Təhsil nəticələrinin obyektiv, etibarlı və standartlaşdırılmış şəkildə ölçülməsini təmin edir

- Təlim prosesinin keyfiyyətinin yüksəldilməsinə və nəticəyönümlü idarə olunmasına xidmət edir

- Təhsil sistemində qiymətləndirmə meyarlarının vahid və şəffaf olmasına şərait yaradır
- Müəllimlərin pedaqoji ölçmə və qiymətləndirmə sahəsində səriştələrinin inkişafına töhfə verir

Təvsiyələr:

- Qiymətləndirmə meyarlarının daha da təkmilləşdirilməsi və beynəlxalq standartlara uyğunlaşdırılması

- Summativ və formativ qiymətləndirmə modellərinin integrativ şəkildə tətbiqinin genişləndirilməsi

- Müəllimlərin qiymətləndirmə bacarıqlarının inkişaf etdirilməsi məqsədilə davamlı təlimlərin təşkili

- Rəqəmsal qiymətləndirmə sistemlərinin tətbiqinin genişləndirilməsi və təhsil prosesinə integrasiyası

- Şagirdlərin fərdi inkişaf dinamikasını nəzərə alan çoxölçülü qiymətləndirmə yanaşmalarının tətbiqi

Son olaraq qeyd etmək olar ki, müasir təhsil sistemində summativ qiymətləndirmə təkbəşinə deyil, daha geniş və integrativ qiymətləndirmə modelinin tərkib hissəsi kimi çıxış etməli, tədrisin həm nəticə, həm də proses keyfiyyətini əhatə edən balanslaşdırılmış yanaşma formalaşdırılmalıdır.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. “Azərbaycan Respublikasının ümumi təhsil sistemində Qiymətləndirmə Konsepsiyası”, Azərbaycan Respublikası Nazirlər Kabineti, 2009.

2. Black, P., Wiliam, D. Assessment and classroom learning. Assessment in Education: Principles, Policy & Practice, 5(1), 1998, p.7-74.

3. Bloom, B. S. (1971). Handbook on Formative and Summative Evaluation of Student Learning. McGraw-Hill.

4. Brookhart, S. M. How to create and use rubrics for classroom assessment. ASCD., 2013, p.174

5. Popham, W. J. Classroom assessment: What teachers need to know (8th ed.). Pearson, 2017, p.441.

XARİCİ DİLLƏRİN TƏDRİSİNDƏ KOMMUNİKATİV YANAŞMANIN ROLU VƏ EFFEKTİVLİYİ

Bəsti Əmirxan qızı İbrahimli

ibrahimova-1968@mail.ru

Bakı Slavyan Universiteti

Xülasə

Məqalədə xarici dillərin tədrisində kommunikativ yanaşmanın nəzəri əsasları, əsas prinsipləri və praktik effektivliyi araşdırılır. Kommunikativ dil tədrisinin (KDT) formalaşmasında Del Himesin kommunikativ kompetensiya anlayışı, Kanal və Sveynin dörd komponentli modeli, habelə Vilkinsin şərti-funksional proqram konsepsiyası mühüm rol oynamışdır. Yanaşmanın fərqləndirici prinsipləri sırasında mənalı ünsiyyət, öyrənən mərkəzlilik, tapşırıq əsaslı öyrənmə, səhvlərə tolerant münasibət və otantik materialların istifadəsi xüsusi yer tutur. Noris və Orteqanın meta-analizi, habelə Azərbaycan məktəblərini əhatə edən yerli tədqiqatlar kommunikativ yanaşmanın nitq bacarıqlarının inkişafında ənənəvi metodlara nisbətən daha yüksək effektivlik göstərdiyini ortaya qoymuşdur. Böyük sinif ölçüləri, müəllim hazırlığının qeyri-kafiliyyəti və yazılı imtahan yönümlü qiymətləndirmə sistemi isə yanaşmanın tam potensialından yararlanmağa mane olan amillər kimi

müəyyənləşdirilmişdir. Nəticə olaraq kommunikativ yanaşmanın Azərbaycanda xarici dil tədrisinin bütün pillələrində ardıcıl tətbiqi tövsiyə edilir.

Açar sözlər: kommunikativ yanaşma, xarici dil tədrisi, nitq bacarıqları, interaktiv metodlar, dil öyrənmə effektivliyi.

Giriş

Məqalədə xarici dillərin tədrisində kommunikativ yanaşmanın əsas prinsipləri, tarixi inkişaf mərhələləri və müasir tədris praktikasında tutduğu yer araşdırılır. Kommunikativ dil tədrisinin (KDT) digər metodoloji yanaşmalarla müqayisəli təhlili aparılmış, onun effektivliyini şərtləndirən amillər müəyyənləşdirilmişdir. Eyni zamanda, bu yanaşmanın Azərbaycan məktəb və universitetlərinin xarici dil dərslərindəki əksi nəzərdən keçirilmişdir. Tədqiqat göstərir ki, kommunikativ yanaşma şagird və tələbələrin nitq bacarıqlarının inkişafında əhəmiyyətli metodlara nisbətən daha yüksək effekt verməkdədir.

Tədqiqatın məqsədi və vəzifələri

Tədqiqatın məqsədi xarici dillərin tədrisində kommunikativ yanaşmanın nəzəri əsaslarını və praktik effektivliyini araşdırmaq, Azərbaycan kontekstində tətbiqinə dair tövsiyələr verməkdir.

Vəzifələri isə kommunikativ yanaşmanın nəzəri əsaslarını və tarixi inkişafını izah etmək, yanaşmanın əsas prinsiplərini müəyyənləşdirmək, effektivliyini real sınaqdan keçirilmiş tədqiqatlar əsasında qiymətləndirmək, əhəmiyyətli metodlarla müqayisəli təhlil aparmaq və Azərbaycan təhsil sisteminə uyğun praktik tövsiyələr irəli sürməkdir.

Qloballaşan dünyada xarici dillərin öyrənilməsi artıq bir zərurətə çevrilmişdir. Bu prosesin keyfiyyəti isə birbaşa tədris metodologiyası ilə bağlıdır. XX əsrin ikinci yarısından etibarən beynəlxalq dilçilik və pedaqogika elmi sahəsindəki tədqiqatlar göstərdi ki, əhəmiyyətli qrammatika-tərcümə metodu öyrənilmənin ünsiyyət qurma qabiliyyətini lazımı səviyyədə inkişaf etdirmir [1;14-17]. Məhz bu boşluğu doldurmaq üçün kommunikativ dil tədrisinin (KDT) prinsipləri formalaşmağa başladı.

Kommunikativ yanaşma, dilin ilk növbədə sosial ünsiyyət aləti olduğu anlayışından çıxış edərək, öyrənilməni real həyat kommunikasiyasına hazırlamağı hədəfləyir. Bu yanaşmanın əsasını Dell Hymes'in «kommunikativ kompetensiya» anlayışı, Noam Şomskinin dil nəzəriyyəsi ilə Halidayın funksional qrammatika modeli təşkil edir [2;35-40]. Müasir dövrdə kommunikativ yanaşma dünyanın aparıcı dil tədris proqramlarının metodoloji özəyinə çevrilmişdir.

Bu məqalədə kommunikativ yanaşmanın nəzəri əsasları, onun əsas prinsipləri, tədris praktikasındakı tətbiq formaları və effektivliyinin qiymətləndirilməsi məsələləri araşdırılır. Həmçinin Azərbaycan kontekstinin özünəməxsus xüsusiyyətləri nəzərə alınmaqla müvafiq tövsiyələr verilir.

Kommunikativ yanaşmanın nəzəri əsasları

Kommunikativ dil tədrisinin nəzəri kökləri 1970-ci illərin əvvəllərinə dayanır. Britaniyalı dilçi D.A. Vilkinsin “şərti-funksional” proqram anlayışı, H.G. Vidovsonun kommunikativ kompetensiya üzərindəki tədqiqatları bu sahənin formalaşmasında mühüm rol oynamışdır [3;88-94]. Onların fikrincə, dilin öyrənilməsi yalnız qrammatik quruluşun mənimsənilməsindən ibarət deyil; öyrənəndə sosiolingvistik, diskurs və strateji kompetensiyalar da inkişaf etdirilməlidir.

Kanal və Sveyn kommunikativ kompetensiyani dörd komponentə ayırmışdır: qrammatik kompetensiya, sosiolingvistik kompetensiya, diskurs kompetensiyası və strateji kompetensiya [4;12-18]. Bu model müasir KDT tədqiqatlarının nəzəri dayanağına çevrilmişdir. Başman və Palmer isə həmin model daha da genişləndirərək dil bilikləri ilə strateji bacarıqların uzlaşmasını ön plana çəkmişdir [5;67-72].

Azərbaycan dilçilik ədəbiyyatında da kommunikativ yanaşmaya dair qiymətli tədqiqatlar mövcuddur. F.Ə. Abdullayeva xarici dil dərslərinin kommunikativ məzmununu Azərbaycan məktəbi kontekstində araşdıraraq, interaktiv tapşırıqların motivasiyanı artırmaqda mühüm rol oynadığını sübut etmişdir [6;101-108]. Bu tədqiqatlar yerli pedaqoji praktikaya əhəmiyyətli töhfə verməkdədir.

Kommunikativ yanaşmanın əsas prinsipləri

Kommunikativ yanaşmanın bir sıra fərqli prinsipləri vardır ki, bu prinsiplər onu ənənəvi metodlardan kəskin şəkildə ayırır. Birincisi, mənalı ünsiyyət prinsipidir: öyrənlər real həyata yaxın kommunikativ vəziyyətlərdə dilin işlədilməsinə yönəldilir [7;44-49]. İkincisi, öyrənmə mərkəzlilik prinsipidir. Müəllim burada bilik ötürücü deyil, fasilitator (yəni qrupu idarə edən, müzakirəni təşkil edən şəxs) funksiyasını yerinə yetirir; öyrənmənin özü prosesin fəal iştirakçısına çevrilir.

Üçüncüsü, tapşırıq əsaslı öyrənmə (Task-Based Learning) prinsipidir. Tədris materialı qrammatik ardıcılıqla deyil, kommunikativ tapşırıqlar ətrafında qurulur [8;120-126]. Dördüncüsü, səhvlərə tolerant münasibət prinsipidir. Nitq axıcılığı ön plana çəkilir; qeyri-mükəmməl, lakin anlaşılan ünsiyyət uğurlu hesab olunur. Bu prinsip öyrənlərdə dil baryerlərinin aradan qaldırılmasına ciddi töhfə verir.

Beşinci prinsip şərti materialların istifadəsidir. Dərslik mətnlərindən fərqli olaraq, qəzet parçaları, video çarxlar, real danışq nümunələri tədris materialına daxil edilir. Riçardz və Rodgersin qeyd etdiyi kimi, şərti materiallar öyrənmənin dil ehtiyatını genişləndirməklə yanaşı, mədəni kompetensiyasını da artırır [9;55-60].

Kommunikativ yanaşmanın effektivliyinin qiymətləndirilməsi

Kommunikativ yanaşmanın effektivliyini ölçmək üçün keçirilmiş çoxsaylı empirik tədqiqatlar ümumən müsbət nəticələr ortaya qoymuşdur. Noris və Orteganın meta-analizi 49 müstəqil tədqiqatı əhatə etmiş və tapşırıq əsaslı kommunikativ tədrisin ənənəvi metodlara nisbətən nitq bacarıqlarının inkişafında əhəmiyyətli dərəcədə daha yüksək effekt ölçüsü (effect size) göstərdiyini müəyyən etmişdir [10;480-485].

Azərbaycan məktəblərini əhatə edən yerli tədqiqatlarda da oxşar mənzərə müşahidə olunur. S.T. Həsənovanın İngilis dili dərslərini əhatə edən müşahidə tədqiqatı göstərdi ki, kommunikativ tapşırıqlar tətbiq edilən siniflərdə şagirdlərin danışq aktivliyi nəzarət qrupuna nisbətən 40% artmışdır [11;22-27]. R.X. Məmmədov isə interaktiv metodların tətbiqinin yalnız dil bacarıqlarını deyil, həm də öyrənmənin motivasiyasını və özgüvənini gücləndirirdiyini aşkar etmişdir [12;78-83].

Bununla belə, kommunikativ yanaşmanın hər kontekstdə eyni səviyyədə effektiv olduğunu iddia etmək doğru olmazdı. Böyük sinif ölçüləri, qiymətləndirmə sisteminin yalnız yazılı imtahanlara söykənməsi və müəllimlərin metodoloji hazırlığının qeyri-kəfililiyi bu yanaşmanın tam potensialından yararlanmağa mane olan amillər sırasında göstərilir [13;200-206]. Odur ki, kommunikativ yanaşmanın tətbiqi yerli şəraitin xüsusiyyətləri nəzərə alınmaqla həyata keçirilməlidir.

Beynəlxalq təcrübə Avropa Dil Portfoliosu (ELP) çərçivəsinin kommunikativ yanaşma ilə inteqrasiyasının faydalı bir model olduğunu göstərir. Bu model öyrənməyə öz dil inkişafını izləmək, refleksiya aparmaq imkanı verərək öz-özünə idarəetmə bacarığını formalaşdırır [14;15-21].

Nəticə

Aparılan araşdırma göstərir ki, kommunikativ yanaşma xarici dil tədrisinin müasir çağırışlarına cavab verən, nəzəri cəhətdən əsaslandırılmış və praktik baxımdan sınaqdan çıxmış bir metodologiyadır.

Kommunikativ kompetensiya anlayışı ətrafında qurulmuş bu yanaşma, öyrənilərlə dilin yalnız formal aspektlərini deyil, onun sosial-funksional boyutlarını da mənimsəməyə istiqamətləndirir. Müqayisəli tədqiqatlar kommunikativ yanaşmanın nitq axıcılığı və ünsiyyət keyfiyyəti baxımından ənənəvi metodlara üstünlüyünü ortaya qoymuşdur.

Azərbaycan kontekstini nəzərə alaraq aşağıdakı tövsiyələr irəli sürülür: müəllim hazırlığı proqramlarına kommunikativ metodologiya modullarının daxil edilməsi; tapşırıq əsaslı öyrənmənin tədris planlarında sisteməli şəkildə tətbiqi; sinif mühitinin interaktiv ünsiyyətə dəstəkləyən şəkildə təşkil edilməsi; qiymətləndirmə sisteminin yalnız yazılı testlərlə məhdudlaşmayıb şifahi ünsiyyət bacarıqlarını da ölçəcək formata keçirilməsi.

Nəticə etibarlı ilə, kommunikativ yanaşma yalnız bir metod deyil, dilin sosial mahiyyətini dərk edən bir fəlsəfədir. Bu fəlsəfənin Azərbaycanda xarici dil tədrisinin bütün pillələrində orta məktəbdən ali təhsilə qədər ardıcıl olaraq tətbiq edilməsi öyrənilənlərin dil bacarıqlarını keyfiyyətcə yüksəltmək üçün əvəzolunmaz şərtidir.

Ədəbiyyat:

1. Abdullayeva F.Ə. Xarici dil tədrisinin kommunikativ istiqamətləri. Bakı: Maarif, 2018. – 186 s.
2. Bachman L.F., Palmer A.S. Language Testing in Practice. Oxford: Oxford University Press, 1996. – 377 p.
3. Canale M., Swain M. Theoretical bases of communicative approaches to second language teaching and testing // Applied Linguistics. 1980. Vol. 1, № 1. – P. 1–47.
4. Council of Europe. Common European Framework of Reference for Languages: Learning, Teaching, Assessment. Cambridge: Cambridge University Press, 2001. – 260 p.
5. Halliday M.A.K. Language as Social Semiotic: The Social Interpretation of Language and Meaning. London: Edward Arnold, 1978. – 256 p.
6. Həsənova S.T. Kommunikativ tapşırıqların tətbiqi və şagird aktivliyi: müqayisəli müşahidə tədqiqatı // Azərbaycan Müəllimi. 2021. № 3. – S. 18–29.
7. Hymes D. On communicative competence // Sociolinguistics / Eds. J.B. Pride, J. Holmes. Harmondsworth: Penguin, 1972. – P. 269–293.
8. Littlewood W. Communicative Language Teaching. Cambridge: Cambridge University Press, 1981. – 114 p.
9. Məmmədov R.X. İnteraktiv metodlar və öyrənən motivasiyası: nəzəri-praktik baxış // Pedaqoji Axtarışlar. 2020. № 2. – S. 74–85.
10. Norris J.M., Ortega L. Effectiveness of L2 instruction: A research synthesis and quantitative meta-analysis // Language Learning. 2000. Vol. 50, № 3. – P. 417–528.
11. Richards J.C., Rodgers T.S. Approaches and Methods in Language Teaching. 3rd ed. Cambridge: Cambridge University Press, 2014. – 390 p.
12. Savignon S.J. Communicative Competence: Theory and Classroom Practice. 2nd ed. New York: McGraw-Hill, 1997. – 272 p.
13. Widdowson H.G. Teaching Language as Communication. Oxford: Oxford University Press, 1978. – 168 p.
14. Wilkins D.A. Notional Syllabuses. Oxford: Oxford University Press, 1976. – 91 p.

AZƏRBAYCAN DİLİNİN STRUKTUR SƏVİYYƏLƏRİNİN SÜNİ İNTELLEKTLƏ TƏDQIQI

Sona Elşən qızı Məmmədova
müəllim

sona.mammadova@mdu.edu.az
Mingəçevir Dövlət Universiteti

Xülasə

Bu tədqiqat süni intellekt texnologiyaları əsasında Azərbaycan dilinin fonetik və morfoloji səviyyələrinin analizi və modelləşdirilməsinə həsr olunmuşdur. Tezisdə dilin fonetik xüsusiyyətləri səs tanıma sistemləri, akustik modelləşdirmə və fonemlərin təsnifatı əsasında araşdırılmış, morfoloji səviyyə isə sözlərin quruluşu, kök və şəkilçilərin müəyyənləşdirilməsi və söz formalarının modelləşdirilməsi baxımından təhlil edilmişdir.

Tədqiqatın elmi yeniliyi Azərbaycan dilinin struktur səviyyələrinin süni intellekt metodları vasitəsilə kompleks şəkildə modelləşdirilməsindədir. Əldə olunan nəticələr göstərir ki, bu yanaşma dilin həm nəzəri öyrənilməsinə, həm də praktik tətbiqlərinə mühüm töhfə verir.

Açar sözlər. Süni intellekt, dil modelləşdirilməsi, neyron şəbəkələr, dil texnologiyalar

Giriş

Müasir dövrdə informasiya texnologiyalarının sürətli inkişafı dilçilik sahəsində yeni yanaşmaların formalaşmasına səbəb olmuşdur və bu baxımdan süni intellekt texnologiyalarının tətbiqi xüsusi aktuallıq kəsb edir. Xüsusilə son illərdə maşın öyrənməsi və dərin öyrənmə metodlarının inkişafı dilin struktur səviyyələrinin daha dərinlən öyrənilməsinə geniş imkanlar yaratmışdır. Azərbaycan dili zəngin fonetik sistemi və aqlütinativ morfoloji quruluşu ilə seçildiyi üçün onun avtomatlaşdırılmış şəkildə təhlili həm maraqlı, həm də mürəkkəb elmi problem kimi çıxış edir. Bu dilin səslər sistemi, ahəng qanunu və şəkilçilərlə zəngin quruluşu onun digər dillərdən fərqlənməsinə səbəb olur. Bu xüsusiyyətlərin süni intellekt vasitəsilə öyrənilməsi dil texnologiyalarının inkişafı üçün mühüm əhəmiyyət daşıyır. Tədqiqatın əsas məqsədi Azərbaycan dilinin fonetik və morfoloji səviyyələrinin müasir texnologiyalar əsasında təhlili və modelləşdirilməsidir. Bu məqsədə çatmaq üçün fonetik xüsusiyyətlərin araşdırılması, morfoloji quruluşun müəyyənəşdirilməsi və bu məlumatların texnoloji tətbiqlərdə istifadəsi əsas vəzifələr kimi müəyyən edilmişdir. Mövcud elmi ədəbiyyat göstərir ki, əvvəlki tədqiqatlarda bu sahə əsasən ənənəvi metodlarla araşdırılmışdır. Lakin müasir dövrdə süni intellekt yanaşmaları bu istiqamətdə daha effektiv nəticələr verməyə başlamışdır. Buna görə də bu tədqiqat həm nəzəri, həm də praktik baxımdan aktual hesab olunur.

Əsas hissə

Azərbaycan dilinin fonetik sistemi dilin ən əsas struktur qatlarından biri hesab olunur və səslərin qarşılıqlı əlaqəsi bu sistemin formalaşmasında mühüm rol oynayır. Bu sistemdə sait və samitlərin uyğunluğu xüsusi əhəmiyyət kəsb edir. Ahəng qanunu Azərbaycan dilinin fonetik xüsusiyyətlərini müəyyən edən əsas prinsiplərdən biridir. Səslərin düzgün tələffüzü nitqin aydın və anlaşılıqlı olmasına təsir göstərir. Fonetik vahidlərin düzgün təhlili dil texnologiyalarının inkişafı üçün vacibdir. Süni intellekt bu sahədə geniş imkanlar təqdim edir. Xüsusilə səs tanıma sistemləri fonetik səviyyənin öyrənilməsində mühüm rol oynayır. Bu sistemlər səslərin avtomatik şəkildə tanınmasına imkan verir. Akustik modelləşdirmə səslərin xüsusiyyətlərini daha dəqiq müəyyən etməyə kömək edir. Fonemlərin avtomatik təsnifatı dilin strukturunun anlaşılmasını asanlaşdırır. Bu prosesdə böyük həcmli səs məlumatları istifadə olunur. Süni intellekt modelləri bu məlumatları sürətlə emal edə bilir. Neyron şəbəkələr səslər arasındakı fərqləri daha dəqiq müəyyən edir. Bu isə nəticələrin dəqiqliyini artırır. Nitqin yazıya çevrilməsi prosesində bu texnologiyalar geniş tətbiq olunur. Eyni zamanda məndən nitqə keçid də mümkün olur. Bu isə dilin rəqəmsal mühitdə istifadəsini genişləndirir. Fonetik səviyyənin süni intellekt vasitəsilə öyrənilməsi dilin gələcək inkişafına töhfə verir. Bu yanaşma dilin daha dərinlən öyrənilməsinə şərait yaradır. Beləliklə, fonetik sistemin analizi süni intellektin mühüm tətbiq sahələrindən biri hesab olunur.

Azərbaycan dilinin morfoloji quruluşu onun əsas fərqləndirici xüsusiyyətlərindən biridir və bu quruluş aqlütinativ xarakter daşıyır. Bu o deməkdir ki, sözlər müxtəlif şəkilçilərin əlavə olunması ilə formalaşır. Hər bir şəkilçi müəyyən mənə ifadə edir. Sözlərin quruluşu bu baxımdan çoxmərhləlidir. Morfoloji analiz bu quruluşun öyrənilməsini təmin edir. Süni intellekt bu prosesi avtomatlaşdırmağa imkan verir. Sözlərin kök və şəkilçilərə ayrılması bu analizdə əsas mərhələdir. Şəkilçilərin funksiyalarının müəyyənəşdirilməsi də vacibdir. Bu proses dilin strukturunun daha yaxşı anlaşılmasına kömək edir. Neyron şəbəkələr bu sahədə geniş istifadə olunur. Bu modellər konteksti nəzərə alaraq analiz aparır. Bu isə nəticələrin daha dəqiq olmasını təmin edir. Morfoloji modelləşdirmə dil texnologiyalarının inkişafına töhfə verir. Bu yanaşma avtomatik tərcümə sistemlərində istifadə olunur. Eyni zamanda mətnlərin avtomatik emalında da tətbiq edilir. Böyük həcmli mətn korpuslarının analizi bu texnologiyalar vasitəsilə mümkün olur. Bu isə vaxt və resurslara qənaət edir. Morfoloji səviyyənin öyrənilməsi dilin ümumi strukturunun anlaşılması üçün

vacibdir. Bu sahədə aparılan tədqiqatlar davamlı olaraq inkişaf edir. Nəticədə dil texnologiyaları daha da təkmilləşir.

Fonetik və morfoloji səviyyələrin qarşılıqlı əlaqəsi dilin bütöv şəkildə öyrənilməsində mühüm rol oynayır. Bu iki səviyyə bir-birini tamamlayır. Süni intellekt bu əlaqəni daha effektiv şəkildə analiz etməyə imkan verir. İnteraktiv modellər bu sahədə geniş istifadə olunur. Bu modellər müxtəlif dil vahidlərini bir sistem daxilində birləşdirir. Nitqdən mətnə çevirmə sistemləri bu integrasiyanın nəticəsidir. Bu sistemlər gündəlik həyatda geniş istifadə olunur. Səsli köməkçilər bu texnologiyalara əsaslanır. Avtomatik tərcümə sistemləri də bu yanaşmadan istifadə edir. Bu sistemlər dillər arasında əlaqə yaradır. Təhsil sahəsində də bu texnologiyalar tətbiq olunur. Dil öyrənmə proqramları daha effektiv olur. Bu isə öyrənmə prosesini asanlaşdırır. Süni intellekt əsaslı modellər dil səhvlərini də aşkar edə bilir. Avtomatik korrektə sistemləri bu baxımdan faydalıdır. Bu texnologiyalar yazı mədəniyyətinin inkişafına kömək edir. Eyni zamanda dilin qorunmasına da xidmət edir. İnkişaf edən texnologiyalar bu sahədə yeni imkanlar yaradır. Bu isə dilin rəqəmsal mühitdə mövqeyini gücləndirir.

Süni intellekt texnologiyalarının tətbiqi yalnız nəzəri deyil, həm də praktik baxımdan böyük əhəmiyyətə malikdir. Bu texnologiyalar müxtəlif sahələrdə istifadə olunur. Xüsusilə təhsil sahəsində onların rolu böyükdür. Elektron resursların yaradılması bu sahədə mühüm yer tutur. Dil öyrənmə tətbiqləri daha interaktiv olur. Bu isə istifadəçilərin marağını artırır. Süni intellekt modelləri fərdi yanaşma imkanı yaradır. Hər bir istifadəçinin səviyyəsinə uyğun tədris mümkündür. Bu isə təhsilin keyfiyyətini artırır. Eyni zamanda bu texnologiyalar media sahəsində də istifadə olunur. Avtomatik mətn analizi bu sahədə geniş tətbiq edilir. Sosial şəbəkələrdə məlumatların emalı bu texnologiyalar vasitəsilə həyata keçirilir. Bu isə informasiya axınının idarə olunmasını asanlaşdırır. Süni intellekt həmçinin dövlət idarəçiliyində də istifadə olunur. Elektron xidmətlərin inkişafına töhfə verir. Bu isə vətəndaşlara daha rahat xidmət göstərilməsini təmin edir. Dil texnologiyalarının inkişafı cəmiyyətin ümumi inkişafına təsir göstərir. Bu baxımdan süni intellekt mühüm rol oynayır.

Nəticə

Ümumilikdə, süni intellekt texnologiyalarının tətbiqi Azərbaycan dilinin struktur səviyyələrinin öyrənilməsində yeni mərhələ formalaşdırır və bu yanaşma həm elmi, həm də praktik baxımdan böyük əhəmiyyət daşıyır. Əldə olunan nəticələr göstərir ki, süni intellekt modelləri dilin fonetik və morfoloji xüsusiyyətlərini yüksək dəqiqliklə analiz etməyə imkan verir. Gələcəkdə bu sahədə aparılacaq tədqiqatlar Azərbaycan dilinin rəqəmsal mühitdə daha geniş tətbiqinə mühüm töhfə verəcəkdir.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Azərbaycan dilinin tezlik lüğəti (söz kökləri). I cild (tərtibçilər – M. Mahmudov, Ə. Fətullayev və b.), Bakı, “Elm”, 2010, 464 s.
2. Azərbaycan dilində tabeli mürəkkəb cümlələrin formal meyarlara görə təsnifi və təhlili (M. Mahmudov, Ə. Fətullayev, R. Fətullayev, R. Dərvişov). Filologiya məsələləri. N 7, Bakı, “Elm və Təhsil”, 2015, s. 3-9.
3. Azərbaycan qəzet dilinin tezlik lüğəti (tərtibçilər – K. Vəliyeva, M. Mahmudov, V. Pines), Bakı, “Nurlan”, 2004, 264 s.
4. “Kitabi-Dədə Qorqud” dilinin statistik təhlili (tərtibçilər – K. Vəliyeva, M. Mahmudov, V. Pines, C. Rəhmanov V. Sultanov), Bakı, “Elm”, 1999, 248 s.
5. Mahmudov M., Fətullayev Ə. və b. Mətnin səsləndirilməsi sistemi və Azərbaycan dilinin fonemlərinin fono-akustik bloku/Terminologiya məsələləri №1, Bakı, 2015, s. 33-49.

AZƏRBAYCAN DİL SİYASƏTİNİN STRATEJİ MODELİ: HEYDƏR ƏLİYEV YANAŞMASI

Jalə Elçin qızı Qasımova

Müəllim

jala.qasimova@mdu.edu.az

Mingəçevir Dövlət Universiteti

Xülasə

Bu məqalədə Azərbaycan dil siyasətinin formalaşması və inkişafı Heydər Əliyev yanaşması çərçivəsində sistemli və kompleks şəkildə təhlil olunur. Tədqiqatın əsas məqsədi dil siyasətinin dövlət quruculuğunda strateji rolunu müəyyənləşdirmək və onun milli kimliyin qorunması, inkişafı və möhkəmləndirilməsinə təsirini araşdırmaqdan ibarətdir. Araşdırma nəticəsində müəyyən edilmişdir ki, Azərbaycan dilinin dövlət dili kimi mövqeyinin möhkəmləndirilməsi yalnız mədəni hadisə deyil, eyni zamanda siyasi və ideoloji xarakter daşıyan məqsədyönlü dövlət strategiyasıdır. Xüsusilə sovet dövründə ana dilinin qorunması istiqamətində həyata keçirilən tədbirlər, 1978-ci il Konstitusiyasında Azərbaycan dilinin dövlət dili kimi təsbit olunması və müstəqillik dövründə bu siyasətin daha da inkişaf etdirilməsi milli özünüdərkini formalaşmasına mühüm təsir göstərmişdir. Məqalədə dil siyasətinin normativ-hüquqi bazası, onun təhsil sistemi ilə qarşılıqlı əlaqəsi, kütləvi informasiya vasitələrində tətbiqi və ictimai şüura təsiri geniş şəkildə təhlil edilmişdir. Nəticə olaraq qeyd olunur ki, Heydər Əliyevin dil siyasəti uzunmüddətli strateji model kimi çıxış edir və müasir Azərbaycan dövlətçiliyinin əsas dayaqlarından biri olaraq aktuallığını qoruyub saxlayır.

Açar sözlər: dil siyasəti, Azərbaycan dili, dövlət dili, milli kimlik, strateji model.

Giriş

Dil hər bir xalqın milli kimliyini, tarixi yaddaşını və mədəni irsini özündə cəmləşdirən fundamental sosial-mədəni fenomendir. O, yalnız ünsiyyət vasitəsi olmaqla kifayətlənmir, eyni zamanda cəmiyyətin ideoloji əsaslarını, dünyagörüşünü və dəyərlər sistemini formalaşdıran əsas amillərdən biri kimi çıxış edir. Bu baxımdan dilin qorunması və inkişafı məsələsi hər bir müstəqil dövlət üçün strateji əhəmiyyət kəsb edir. Xüsusilə qloballaşma və integrasiya proseslərinin sürətləndiyi müasir dövrdə milli dillərin assimilyasiya təhlükəsi ilə üz-üzə qalması bu məsələnin aktuallığını daha da artırır. Azərbaycan dili də bu kontekstdə yalnız kommunikasiya vasitəsi deyil, həm də milli dövlətçiliyin mühüm atributlarından biri kimi çıxış edir. Tarixi inkişaf prosesində müxtəlif siyasi və ideoloji təsirlərə məruz qalan Azərbaycan dili müəyyən dövrlərdə məhdudiyyətlərlə qarşılaşmış, lakin buna baxmayaraq xalqın milli şüurunda öz mövqeyini qoruyub saxlamışdır. Xüsusilə sovet dövründə dil siyasəti mərkəzləşdirilmiş ideoloji çərçivə daxilində həyata keçirilmiş, bu isə milli dillərin inkişaf imkanlarını müəyyən dərəcədə məhdudlaşdırmışdır. Belə mürəkkəb tarixi şəraitdə Azərbaycan dilinin qorunması və inkişaf etdirilməsi məsələsi dövlət siyasətinin əsas istiqamətlərindən birinə çevrilmişdir. Bu prosesdə Ümummilli lider Heydər Əliyevin rolu xüsusi qeyd olunmalıdır. Onun rəhbərliyi dövründə dil siyasəti sistemli və məqsədyönlü xarakter almış, Azərbaycan dilinin hüquqi statusu möhkəmləndirilmiş və onun ictimai həyatın bütün sahələrində tətbiqi genişləndirilmişdir. Xüsusilə 1978-ci il Konstitusiyasında Azərbaycan dilinin dövlət dili kimi təsbit olunması həmin dövr üçün mühüm siyasi və ideoloji hadisə kimi qiymətləndirilir.

Müstəqillik dövründə isə dil siyasəti yeni mərhələyə qədəm qoymuş, milli dövlət quruculuğu prosesində Azərbaycan dili əsas birləşdirici amil kimi çıxış etmişdir. Bu mərhələdə dilin inkişafı yalnız hüquqi müstəvidə deyil, həm də təhsil, mədəniyyət, kütləvi informasiya vasitələri və ictimai ünsiyyət sahələrində geniş şəkildə təmin edilmişdir. Dil siyasətinin bu şəkildə kompleks yanaşma əsasında həyata keçirilməsi onun strateji model kimi formalaşmasına gətirib çıxarmışdır.

Bütün bunlar göstərir ki, Azərbaycan dil siyasəti təsadüfi deyil, məqsədyönlü və uzunmüddətli inkişaf strategiyasına əsaslanır. Bu strategiyanın mərkəzində isə dilin milli kimliyin

əsas daşıyıcısı kimi qorunması və inkişaf etdirilməsi dayanır. Bu baxımdan Heydər Əliyevin dil siyasəti yalnız tarixi mərhələ kimi deyil, həm də müasir dövr üçün aktual olan strateji yanaşma kimi qiymətləndirilməlidir.

Mövzunun aktuallığı

Dil siyasəti müasir dövrdə təkcə mədəni və filoloji məsələ kimi deyil, həm də dövlətçiliyin strateji istiqamətlərindən biri kimi çıxış edir. Qloballaşma proseslərinin sürətləndiyi, informasiya mühitinin sərhədsiz xarakter aldığı və beynəlxalq kommunikasiya sistemlərinin genişləndiyi bir şəraitdə milli dillərin qorunması və inkişaf etdirilməsi hər bir müstəqil dövlət üçün prioritet məsələyə çevrilmişdir. Bu baxımdan dil yalnız ünsiyyət vasitəsi deyil, həm də milli identikliyin, tarixi yaddaşın və ideoloji davamlılığın əsas daşıyıcısı kimi çıxış edir. Azərbaycan Respublikasında dil siyasətinin formalaşması və inkişafı xüsusi tarixi və siyasi kontekstə malikdir. Sovet dövründə milli dillərin inkişafına müəyyən məhdudiyyətlərin mövcudluğu, müstəqillik dövründə isə milli dövlət quruculuğu prosesinin başlanması Azərbaycan dilinin qorunması və inkişafını daha da aktuallaşdırmışdır. Bu prosesdə dilin hüquqi statusunun möhkəmləndirilməsi, onun ictimai həyatın bütün sahələrində tətbiqinin genişləndirilməsi və ədəbi dil normalarının inkişafı xüsusi əhəmiyyət daşıyır. Mövzunun aktuallığını artıran əsas amillərdən biri də dil siyasətinin ideoloji və strateji xarakter daşımasıdır. Dil vasitəsilə milli birlik gücləndirilir, dövlətçilik ənənələri möhkəmləndirilir və cəmiyyətin sosial inteqrasiyası təmin olunur. Bu kontekstdə Heydər Əliyev tərəfindən həyata keçirilən dil siyasəti Azərbaycan dövlətçiliyinin ideoloji əsaslarının formalaşmasında mühüm rol oynamışdır. Eyni zamanda, müasir dövrdə rəqəmsal kommunikasiya mühitinin genişlənməsi, xarici dillərin təsirinin artması və gənc nəslin dil davranışlarında dəyişikliklər mövzunun elmi araşdırılmasını daha da vacib edir. Bu səbəbdən Azərbaycan dil siyasətinin strateji model kimi təhlili həm nəzəri, həm də praktik baxımdan xüsusi aktuallıq kəsb edir.

Problemin qoyuluşu

Dil siyasətinin dövlətçilik və milli ideologiya ilə qarşılıqlı əlaqəsi kompleks şəkildə araşdırılmasına baxmayaraq, onun strateji model kimi təhlili kifayət qədər sistemli şəkildə aparılmamışdır [4].

Tədqiqatın məqsədi və vəzifələri

Tədqiqatın əsas məqsədi Heydər Əliyevin dil siyasətinin strateji xüsusiyyətlərini müəyyən etməkdir.

Vəzifələr:

Dil siyasətinin tarixi inkişaf mərhələlərini araşdırmaq;

Hüquqi və normativ əsasları təhlil etmək;

Təhsil və ictimai şüurla əlaqəsini müəyyənləşdirmək;

Milli kimliyin formalaşmasında rolunu qiymətləndirmək.

Ədəbiyyat icmal

Mövcud elmi ədəbiyyatda dil siyasətinin dövlət quruculuğunda mühüm rol oynadığı geniş şəkildə qeyd olunur [1]. Bəzi tədqiqatçılar dilin milli ideologiyanın formalaşmasında əsas vasitə olduğunu vurğulayırlar [2]. Digər araşdırmalarda isə Azərbaycan dil siyasətinin özünəməxsus xüsusiyyətləri və onun inkişaf mərhələləri təhlil edilmişdir [3].

Tədqiqatın aparılma üsulları

Tədqiqat zamanı tarixi, sistemli və müqayisəli analiz metodlarından istifadə edilmişdir. Rəsmi dövlət sənədləri, konstitusiyaya aktları, elmi məqalələr, monoqrafiyalar və statistik məlumatlar əsas mənbə kimi götürülmüşdür. Mənbələrin analizi, müqayisəsi və ümumiləşdirilməsi əsasında nəticələr əldə edilmişdir.

Nəticələr

Aparılan tədqiqat nəticəsində Azərbaycan dil siyasətinin aşağıdakı əsas istiqamətləri müəyyən edilmişdir:

Dövlət dili statusunun hüquqi əsaslarının möhkəmləndirilməsi;

Ana dilində təhsilin inkişaf etdirilməsi;

Dilin ictimai və rəsmi ünsiyyətdə tətbiqinin genişləndirilməsi;

Milli kimlik və ideologiya ilə əlaqəsinin gücləndirilməsi.

Tədqiqat nəticələri göstərir ki, dil siyasəti yalnız mədəni sahə ilə məhdudlaşmır, eyni zamanda siyasi və ideoloji xarakter daşıyır. Azərbaycan nümunəsində bu siyasət milli dövlətçiliyin möhkəmləndirilməsinə xidmət etmişdir. Digər ölkələrin təcrübəsi ilə müqayisə etdikdə aydın olur ki, dilin dövlət səviyyəsində qorunması və inkişaf etdirilməsi uzunmüddətli sabitliyin əsas şərtlərindən biridir. Bu baxımdan Heydər Əliyevin yanaşması strateji və uzaqgörən siyasət nümunəsi kimi qiymətləndirilə bilər.

Yekun nəticə

Aparılan araşdırma göstərir ki, Heydər Əliyevin dil siyasəti Azərbaycan dövlətçiliyinin strateji əsaslarından birini təşkil edir. Bu siyasət milli kimliyin qorunması, dövlət müstəqilliyinin möhkəmləndirilməsi və mədəni inkişafın təmin olunmasında mühüm rol oynamışdır.

Elmi və praktik əhəmiyyəti

Tədqiqat dil siyasətinin dövlət idarəçiliyində rolunun daha dərinlən anlaşılmasına və bu sahədə gələcək araşdırmaların aparılmasına zəmin yaradır.

Təvsiyələr

Azərbaycan dilinin qorunması və inkişafı istiqamətində proqramlar genişləndirilməlidir; dil siyasətinin təhsil sistemində tətbiqi gücləndirilməlidir; milli dəyərlərin təbliği istiqamətində tədbirlər artırılmalıdır.

Ədəbiyyat:

1. Əliyev H. Azərbaycan dili haqqında çıxışlar. Bakı, 2001.
2. Mehdiyev R. Milli ideologiya və dövlətçilik. Bakı, 2014.
3. Hüseynov R. Dil siyasəti və cəmiyyət. Bakı, 2020.
4. Məmmədov A. Azərbaycan dili və müasir problemlər. Bakı, 2019.

IX–XII ƏSRLƏRDƏ AZƏRBAYCAN ŞƏHƏRLƏRİNİN TƏSVİRİ ƏRƏB MÜƏLLİFLƏRİNİN ƏSƏRLƏRİNDƏ

Aynurə Saleh qızı Əfəndiyeva

müəllim

efendiyeva82@inbox.ru

Sumqayıt Dövlət Universiteti

Xülasə

IX–XII əsrlər Azərbaycan tarixində şəhər mədəniyyətinin yüksəlişi və iqtisadi-siyasi mərkəzlərin formalaşması dövrü kimi səciyyələnir. Bu dövr haqqında ən mühüm məlumatlar ərəb coğrafiyaşünas və səyyahlarının – İbn Xordadbeh, əl-İstəxri, İbn Havqəl, əl-Müqəddəsi və Yaqut əl-Həməvi və s. kimi müəlliflərin əsərlərində öz əksini tapmışdır. Onların verdiyi məlumatlar Azərbaycan şəhərlərinin təkcə təsvirini deyil, həm də regionun beynəlxalq ticarət sistemindəki rolunu, iqtisadi potensialını və strateji əhəmiyyətini üzə çıxarır.

Ərəb müəlliflərinin əsərləri Azərbaycan ərazisindən keçən karvan və ticarət yollarının öyrənilməsi baxımından mühüm elmi əhəmiyyətə malikdir. Bu mənbələr şəhərlərin coğrafi mövqeyini, onların yerləşdiyi enlik və uzunluq dairələrini müəyyənləşdirməyə imkan verir. Eyni zamanda şəhərlərarası məsafələr, yol şəbəkəsinin strukturu və əsas nəqliyyat istiqamətləri haqqında dəqiq məlumatlar təqdim edərək, tarixi coğrafiyanın rekonstruksiyasında mühüm rol oynayır. Ümumilikdə, ərəb coğrafiyaşünas-səyyahlarının əsərləri orta əsr Azərbaycan şəhərlərinin iqtisadi həyatı, məskunlaşma sistemi və gündəlik yaşayış tərzini öyrənmək üçün əvəzolunmaz ilkin mənbələr hesab olunur.

Açar sözlər: Azərbaycan, ərəb mənbələri, IX–XII əsrlər, şəhərlər, ticarət yolları

Orta əsrlərdə Azərbaycan ərazisi Yaxın Şərqi mühüm siyasi, iqtisadi və mədəni regionlarından biri olmuşdur. Bu dövrdə xüsusilə Bərdə, Dərbənd (Bab əl-Əbvab), Tiflis, Ərdəbil, Marağa və Urmiya kimi şəhərlər həm regional, həm də beynəlxalq səviyyədə böyük əhəmiyyət kəsb etmişdir. Ərəb mənbələri və arxeoloji tədqiqatlar bu şəhərlərin inkişaf mərhələlərini, çiçəklənmə və tənəzzül dövrlərini aydın şəkildə əks etdirir.

Bu dövrdə ərəb coğrafiyaşünasları “Kitab əl-məsəlik və-l-məmalik” (yollar və məmləkətlər kitabları) janrında əsərlər yazaraq, Xilafət ərazilərində yerləşən şəhərləri, yolları və ticarət marşrutlarını təsvir etmişlər.

Nailə Vəlixanlı göstərir ki, ərəb mənbələri Azərbaycan şəhər tarixinin öyrənilməsi üçün ən mühüm yazılı qaynaqlardır və bu məlumatlar arxeoloji materiallarla müqayisədə daha geniş coğrafi və iqtisadi mənzərə yaradır [2, s. 8].

Ziya Bünyadov isə qeyd edir ki, ərəb müəlliflərinin məlumatları yalnız inzibati təsvir deyil, həm də Xilafətin şimal sərhədlərində – xüsusilə Arran və Şirvan bölgələrində gedən siyasi prosesləri əks etdirir [1, s. 21-22].

Ərəb müəlliflərinin əsərlərində Bərdə Arranın əsas inzibati və ticarət mərkəzi kimi göstərilir. İbn Havqəl onu “böyük, abad və məhsuldar şəhər” kimi təsvir etmişdir. Şəhər mühüm karvan yollarının qovşağında yerləşir və Xilafətin Qafqaz siyasətində əsas dayaq nöqtələrindən biri olmuşdur. IX–X əsrlərdə Bərdə Qafqazın ən iri ticarət və sənətkarlıq mərkəzlərindən biri olmaqla yanaşı, həm də ərəb-müsəlman mədəniyyətinin əsas ocaqlarından biri idi. Burada bazarlar, karvansaralar, hamamlar və dini-mədəni tikililər geniş yayılmışdı. Ərəb coğrafiyaşünasları Bərdənin yüksək inkişaf səviyyəsini qeyd edərək onu regionun aparıcı şəhərlərindən biri kimi təqdim edirdilər. Məsələn, əl-Müqəddəsi bu şəhəri “həmin iqlimin Bağdadı” adlandıraraq onun iqtisadi və mədəni əhəmiyyətini xüsusi vurğulayırdı.

Z. Bünyadov Bərdəni “Qafqazın iqtisadi və inzibati mərkəzi” kimi qiymətləndirir və onun Ərəb xilafəti dövründə regionun ən inkişaf etmiş şəhərlərindən biri olduğunu bildirir [1, s. 152-153].

Beyləqan V–VI əsrlərdən etibarən formalaşmış, IX–XII əsrlərdə isə mühüm sənətkarlıq və ticarət mərkəzinə çevrilmişdir. Əl-Müqəddəsi Beyləqanı “kiçik, lakin abad və məhsuldar şəhər” kimi təsvir edir. Beyləqan ərazisində aparılan qazıntılar da şəhərin V–VI əsrlərdə formalaşdığını və sonralar mühüm sənətkarlıq və ticarət mərkəzinə çevrildiyini sübut edir. Ərəb coğrafiyaşünası İbn Havqəl Beyləqanı bağları, axar suları və inkişaf etmiş dəyirman sistemi ilə seçilən şəhər kimi təsvir edir. Eyni zamanda əl-Müqəddəsi onun əhalisinin səmimiyyətini və şəhərdə istehsal olunan şirniyyatların keyfiyyətini xüsusi vurğulayır [3, s. 110].

Arranın mühüm şəhərlərindən biri olan Gəncə isə xüsusilə Bərdə şəhərinin tənəzzülündən sonra sürətlə inkişaf edərək regionun əsas iqtisadi və mədəni mərkəzlərindən birinə çevrilmişdir. Orta əsr mənbələrində Cənzə adı ilə qeyd olunan bu şəhər yalnız iqtisadi deyil, həm də elmi mühitin inkişaf etdiyi bir mərkəz idi. Burada yetişmiş alimlər və sənətkarlar şəhərin şöhrətini Yaxın Şərqi digər böyük şəhərlərinə yaymışdır. Yaqut əl-Həməvi Gəncəni elm və mədəniyyət mərkəzi kimi təqdim edir və burada çoxsaylı alimlərin yetişdiyini bildirir.

Z. Bünyadov Gəncəni “Şərqi böyük ticarət və sənətkarlıq mərkəzlərindən biri” kimi xarakterizə edir [1, s. 155]. XII əsrdə Gəncə həm Səlcuqluların, həm də Atabəylərin mühüm inzibati mərkəzlərindən olmuşdur.

Şamaxı Şirvanşahlar dövlətinin əsas şəhəri və siyasi mərkəzi idi. Əl-Müqəddəsi şəhəri “dağ ətəyində yerləşən, bağları və suyu olan abad şəhər” kimi təsvir edir. Ərəb müəllifləri Şamaxını daş tikililəri, bağları və su sistemləri ilə seçilən abad şəhər kimi təsvir edir və onu Şirvanın paytaxtı adlandırırlar.

1191-ci ildə Qızıl Arslanın Şamaxını ələ keçirməsi və 1192-ci il zəlzələri şəhərin inkişafına ciddi zərbə vurmuşdur. Əl-Müqəddəsi Şamaxını “Binaları daşdan tikilmiş böyük şəhər” kimi qiymətləndirir [2, s. 128].

Şabran və Qəbələ erkən orta əsrlərdə mühüm inzibati mərkəzlər olmuşdur. Lakin ticarət yollarının dəyişməsi nəticəsində onların əhəmiyyəti tədricən azalmışdır. Əvvəllər Albaniyanın paytaxtı olan bu şəhər karvan yollarından kənarda qalması səbəbindən kiçik qala şəhərinə çevrilmişdir. Bu fakt orta əsrlərdə iqtisadi həyatın əsasən ticarət yolları üzərində cəmləndiyini göstərir.

Bakı isə Xəzər dənizi sahilində yerləşən liman şəhəri kimi əl-Müqəddəsi tərəfindən “iqlimin yeganə limanı” adlandırılmışdır. Bu, Bakının IX–XII əsrlərdə artıq beynəlxalq ticarətdə rol oynadığını göstərir. Əbu Duləf Bakı ətrafındakı neft mədənləri haqqında da maraqlı məlumat verir, qeyd edir ki, burada daim civə kimi ağ neft çıxarılır [4, s. 286]. Bu fakt Azərbaycanın təbii sərvətlərinin hələ orta əsrlərdə belə geniş istifadə edildiyini göstərir.

Dərbənd Xəzər dənizi ilə Qafqaz dağları arasında yerləşən ən mühüm strateji keçid idi. Ərəb mənbələrində o həm qala şəhəri, həm də ticarət mərkəzi kimi təqdim olunur. Ərəblər tərəfindən “Bab əl-Əbvab” – “Qapılar qapısı” adlandırılan bu şəhər Xilafətin şimal sərhədlərinin qorunmasında əsas dayaq nöqtəsi idi. Burada yerləşdirilmiş xüsusi hərbi qüvvələr şimaldan gələn hücumların qarşısını almaq üçün fəaliyyət göstərirdi. Bununla yanaşı, Dərbənd Xəzər dənizi vasitəsilə ticarət əlaqələrinin mühüm mərkəzi olmuş, liman şəhəri kimi də inkişaf etmişdir. Ərəb səyyahlarının təsvirlərinə görə, şəhərin limanı xüsusi müdafiə sistemi ilə qorunur, gəmilərin giriş-çıxışı ciddi nəzarət altında saxlanılırdı.

Mənbələrdə “Şimalın açarı” adlandırılan Dərbəndin Xilafətin müdafiə sistemində də xüsusi rol oynadığı vurğulanır.

Ərəb coğrafiyaşünaslarının əsərlərində Azərbaycan şəhərləri geniş ticarət və poçt yolları ilə bir-birinə bağlanmış şəkildə təsvir olunur. Bərdə, Şamaxı, Gəncə və Dərbənd kimi şəhərlər beynəlxalq karvan yollarının əsas qovşaqları idi.

IX–XII əsrlərdə Azərbaycan şəhərləri ərəb mənbələrində geniş və sistemli şəkildə təsvir olunmuşdur. Bu mənbələr göstərir ki, Azərbaycan şəhərləri yalnız yerli deyil, həm də beynəlxalq iqtisadi və mədəni sistemin mühüm hissəsi idi. Bərdə, Gəncə, Şamaxı, Beyləqan və Dərbənd kimi şəhərlər regionun əsas siyasi, iqtisadi və mədəni mərkəzləri olmuşdur.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Bünyadov, Z. MAzərbaycan VII–IX əsrlərdə. Bakı: Elm, 1989.
2. Vəlixanlı, N. IX–XII əsr ərəb coğrafiyaşünas-səyyahları Azərbaycan haqqında. Bakı: Elm, 1974.
3. Vəlixanlı, N. Ərəb Xilafəti və Azərbaycan. Bakı: Azərnəşr, 1993.
4. Şərifli, M. X. IX əsrin ikinci yarısı – XI əsrlərdə Azərbaycan feodal dövlətləri. Bakı: Elm, 1978.

TƏHSİLİN KEYFİYYƏTİNİN YÜKSƏLDİLMƏSİNDƏ İNFORMASIYA KOMMUNİKASIYA TEXNOLOGİYALARININ ROLU VƏ ƏHƏMİYYƏTİ

Sevinc Hidayət qızı İsayeva
müəllim

sevincisayeva923@gmail.com

Sumqayıt Dövlət Universiteti

Xülasə

Təqdim olunan bu işdə kredit təhsil sistemində təhsilin keyfiyyətinin yüksəldilməsində informasiya kommunikasiya texnologiyalarının rolu və əhəmiyyəti araşdırılmışdır. Bir sözlə, kredit sistemində İKT-nin tətbiqi və istifadəsi bütün tələbələrə təhsil almaq imkanlarını yaxşılaşdırmağa, təhsilin keyfiyyətini yüksəltməyə imkan verəcək ki, bütün bunlar sayəsində də respublikamızın ali təhsilində, təhsilin keyfiyyətinin yüksəldilməsi yolunda uğurlu nəaliyyət qazanacağıq.

Ümumiyyətlə, kreditli təhsil sistemində məhz informasiya texnologiyalarının tətbiqi nəticəsində təkcə ölkə səviyyəsində deyil, bütün dünya səviyyəsində təhsil alanların biliyinin keyfiyyətə artırılmasına nail olmaq olar.

Açar sözlər: məktəb, texnologiya, təhsil, tələbə

XXI əsr informasiya texnologiyaları əsri olduğundan tam əminliklə demək olar ki, müasir dövrdə informasiya cəmiyyətinin inkişafı və bu gün qloballaşan dünyada ölkələrin rəqabət qabiliyyəti ilk növbədə onların informasiya kommunikasiya texnologiyalarından (İKT) səmərəli istifadə səviyyəsi ilə təyin edilir. Hal-hazırda respublikamızda da bütün sahələrdə İKT-nin tətbiqi istiqamətində aparılan islahatlar, demək olar ki, bütün fəaliyyət sferalarını, xüsusilə də təhsil sahəsini əhatə edir.

Azərbaycanda informasiya cəmiyyətinin qurulması istiqamətləri və prioritetləri 2003-cü ildə imzalanan “Azərbaycan Respublikasının inkişafı naminə informasiya və kommunikasiya texnologiyaları üzrə Milli Strategiya”sı ilə müəyyən olunub. Daha sonra, “Azərbaycan Respublikasında rabitə və informasiya texnologiyalarının inkişafı üzrə 2005-2008-ci illər üçün Dövlət Proqramı (Elektron Azərbaycan)” sənədində nəzərdə tutulan fəaliyyət planı və vəzifələr də ölkənin inkişafında İKT-nin müstəsna əhəmiyyətə malik olduğunu göstərir. 2005-ci ildə təsdiq edilən bu “Elektron Azərbaycan” Dövlət Proqramında həm də təhsil sisteminin təkmilləşdirilməsində İKT-nin tətbiq edilməsi, İKT sahəsində ümumi maarifləndirmə üzrə xüsusi tədbirlər nəzərdə tutulmuşdur [1].

Respublikamızın təhsil sistemində, xüsusilə Boloniya prosesinin başlıca tərkib hissəsi olan kredit sistemi ilə fəaliyyət göstərən təhsil müəssisələrində təhsilin keyfiyyətinin yüksəldilməsi üçün İKT-nin təhsil sisteminə tam integrasiyası əsas və ən başlıca şərtidir. Çünki, demək olar ki, kredit sistemi ilə fəaliyyət göstərən ali təhsil müəssisələrində informasiya texnologiyaları təhsilin səviyyəsini yüksəldən əsas atributlardan biridir. Hal-hazırda Boloniya prosesinə qoşulan ali məktəblərdə təhsil alan tələbələrin informasiya texnologiyalarından geniş istifadə etməklə öz işlərini keyfiyyətli qurmalarına imkan yaranır. Belə ki, kredit sistemi tətbiq olunan təhsil prosesində aktiv təlim metodlarından geniş istifadə olunur ki, bu da informasiya texnologiyaları olmadan mümkün deyil. Buna görə də tələbələrin informasiya texnologiyaları ilə işləmək bacarıqları və vərdisləri olmalıdır [2].

Kredit sistemində biliyə nəzarət formaları müxtəlifdir. Bunlardan informasiya texnologiyalarından istifadə olunmasına nəzər salaq:

- Tələbələrə tədris prosesinin lazımi materialları təqdim olunduqda, bunlar həm çap, həm də elektron versiyasında verilir.
- Tələbələr elmi-tədqiqat işlərində, kurs işlərində, referatların, buraxılış işlərinin, magistr dissertasiyalarının yazılmasında internetdə olan materiallardan və elektron kitabxanalardan istifadə edirlər və topladıqları materialları kompüterdə yazaraq müəllimə təqdim edirlər.
- Yazılı formada müxtəlif fənlərin tədrisində testlərdən istifadə edirlər ki, bu testlər də ya blankda, ya da kompüterlərdə aparılır və mövcud mülahizələrdən tələbə düzgün olanını seçməlidir.
- Tələbələr tərəfindən öyrənilən mövzuların qiymətləndirilməsi üçün sorğu metoduna və testlərə əsaslanan formadan istifadə oluna bilər. Sorğular biliklərin mənimsənilməsi, proqrama dair çatışmazlıqların aradan qaldırılması məqsədilə aparıla bilər. Bu sorğular kompüter və e-mail vasitəsilə keçirilə bilər.

Bir sözlə, kredit sistemində tədris zamanı tələbələrin kompüter və informasiya texnologiyalarından istifadə etməsi təhsilin keyfiyyətinin yüksəldilməsinə şərait yaradır. Kredit təhsil sistemində İKT-nin tətbiqi istiqamətində müəyyən işlər görülərək- internet bağlantıların yaradılması, internet-texnologiyaların tədris prosesinə tətbiqi kimi məsələlər öz həllini tapacaq. Təhsil müəssisələrində internetin şəbəkəsinin qurulması ilə tələbələrin daima internet

resurslarından, pulsuz informasiya axtarış sistemlərindən istifadə edə bilmələri və geniş informasiya bazasına malik Web-səhifələr yaradaraq elektron forumlar təşkil etmələri üçün şərait yaradılmalıdır. Buna görə də ali təhsil müəssisələrinin maddi-texniki bazalarının artırılmasına, onların lazımi elektron vasitələri, müvafiq avadanlıqlarla təmin olunmasına xüsusi diqqət göstərilməlidir. Tədris prosesində internet texnologiyalardan istifadə sahəsində, mövcud texnologiyanın tədris prosesinə inteqrasiyası istiqamətində, elmi-metodik təminatın gücləndirilməsi sahəsində vəziyyətin yaxşılaşdırılmasına imkan yaradacaq [3].

Boloniya prosesi ilə fəaliyyət göstərən təhsil müəssisələrindəki kitabxanalarda elektron kataloqlar yaradaraq tələbələrin istifadəsinə verilməli, onların internet resurslarından istifadə edərək, nəinki ölkə kitabxanaları, hətta dünya kitabxanaları ilə işləmələri üçün imkan yaradılmalıdır. Bir çox ali məktəblərin kitabxanalarında isə bir az da irəli gedərək idarəetməni təkmilləşdirmək üçün müasir informasiya texnologiyalarının yaratdığı imkanlardan istifadə etməyə başlayıblar. Bu sahədə daha çox təcrübə və böyük imkanları olan ölkələrin təcrübəsinin öyrənilərək respublika kitab fondunun, elektron sənədlərinin toplu kataloqlarının yaradılması, avtomatlaşdırılmış kitabxana-informasiya sistemlərinin tətbiqi, “Azərbaycan kitabxanaları”- veb-portallarının yaradılması hər bir nəslin nümayəndəsi, xüsusilə də tələbələr üçün daha əhəmiyyətlidir. Çünki hər bir tələbə internetin köməyi ilə iş yerini tərk etmədən, heç bir məsafə qət etmədən və ya istənilən vaxtda lazımi informasiyanı əldə edə biləcək. Artıq Respublikamızda Kitab.az Elektron kitabxana şəbəkəsi fəaliyyət göstərir. Kitab.az-ın məqsədi Azərbaycanın aparıcı ali təhsil ocaqlarının və eləcə də Azərbaycan müəlliflərinin müxtəlif mövzularda də dillərdə olan kitablarından istifadə üçün şərait yaratmaqdır. Hal-hazırda Kitab.az Elektron kitabxana şəbəkəsinin Elektron kataloq üzrə layihəsində bütün Universitetlər və elmi-tədqiqat institutları iştirak edirlər. Bundan başqa Personal Kitabxanalar, Korporativ Kitabxanalar, “Jurnallar” bölməsi və Forum servisləri oxucuların istifadəsinə verilmişdir. Əlbəttə ki, bütün bunların köməyi ilə hər kəs kimi tələbələr də lazımi informasiyanı tez bir müddətdə alaraq öz biliklərini artıracaqlar. Ona görə də hər bir ali məktəbin elektron kitabxanasının yaradılması, inkişafı və informasiya ehtiyatlarına çıxış üçün strategiyasının müəyyənəşdirilməsi məqsədəuyğundur [4].

Kompüter və informasiya texnologiyalarının tədrisdə tətbiqinə daha bir misal olaraq test texnologiyasını göstərmək olar. Test texnologiyası zamanın ən mühüm tələbi olub- İKT-nin tətbiqi ilə daha effektiv olmaqla, keyfiyyətli testlərin yaradılması və praktiki tətbiqi, test nəticələrinin ciddi elmi-statistik şəkildə araşdırılması, mobilliyi və innovasiya xarakterli olması ilə fərqlənir. Bu testlərin təhsil sisteminin formalaşdırılmasında, təhsilin keyfiyyətinin yüksəldilməsində, təhsilin kütləviləşdirilməsi istiqamətində mühüm rolu vardır.

Bir sözlə, kredit sistemində İKT-nin tətbiqi və istifadəsi bütün tələbələrə təhsil almaq imkanlarını yaxşılaşdırmağa, təhsilin keyfiyyətini yüksəltməyə imkan verəcək ki, bütün bunlar sayəsində də respublikamızın ali təhsilində, təhsilin keyfiyyətinin yüksəldilməsi yolunda uğurlu nəaliyyət qazanacağıq.

Ümumiyyətlə, kreditli təhsil sistemində məhz informasiya texnologiyalarının tətbiqi nəticəsində təkcə ölkə səviyyəsində deyil, bütün dünya səviyyəsində təhsil alanların biliyinin keyfiyyətcə artırılmasına nail olmaq olar. Belə ki:

- təhsilin məzmunu Avropa ölkələrinin təhsil məkanının tələblərinə uyğunlaşacaq,
- Avropa və dünya ölkələri mütəxəssislərinin, alimlərinin Azərbaycanın ali məktəblərinə cəlb olunma imkanları genişləndiriləcək,
- ali məktəblərin diplomları Avropa ali məktəblərinin diplomlarına uyğunlaşdırılacaq,
- beynəlxalq təcrübələrə müvafiq meyarlar müəyyənəşdirməklə ali təhsilin keyfiyyəti yüksələcək,
- Azərbaycanda hazırlanan mütəxəssislər beynəlxalq aləmdə rəqabətə davamlı olacaq,

- kredit təhsil sisteminə keçid bizim ali məktəblərin təqdim etdiyi sənədlərin xaricdə tanınmasına şərait yaradacaq.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. “2008-2012-ci illərdə Azərbaycan Respublikasında təhsil sisteminin informasiyalaşdırılması üzrə Dövlət Proqramı”, Bakı, 2008.
2. Əliyev R., Mahmudova R. “Yeni informasiya texnologiyalarının təhsildə tətbiqi imkanları”, Konfrans materialı, 2007.
3. Bayramova U. “Təhsildə kredit sisteminin tətbiqində informasiya texnologiyalarından istifadə”, Konfrans materialı, 2007.
4. Kitab.az Elektron Kitabxana Şəbəkəsinin təqdimatı, İnternet materialı.

HEYDƏR ƏLİYEV VƏ GƏNCLƏR SİYASƏTİ: XARİCİ DİL BİLİKLƏRİNİN KADR POTENSİALININ FORMALAŞMASINDA ROLU

Afiqə İftixar qızı Əhmədova

afiqa.ahmadova@mdu.edu.az

Mingəçevir Dövlət Universiteti

Xülasə

Müasir dövrdə gənclərin hərtərəfli inkişafı, onların sosial-iqtisadi həyata fəal inteqrasiyası və peşəkar kadr kimi formalaşması dövlət siyasətinin əsas prioritetlərindən biri hesab olunur. Azərbaycan Respublikasında dövlət gənclər siyasətinin konseptual əsasları Ümummilli Lider Heydər Əliyev tərəfindən müəyyən edilmiş, Prezident İlham Əliyev tərəfindən isə bu xətt məqsədyönlü şəkildə davam etdirilərək yeni mərhələyə yüksəldilmişdir. Məqalədə Heydər Əliyevin gənclərə münasibəti, gənclər siyasətinin formalaşması istiqamətində atdığı mühüm addımlar, xüsusilə 1996-cı ildə keçirilən Azərbaycan gənclərinin I Forumunun tarixi rolu elmi aspektdən təhlil edilir. Eyni zamanda, İlham Əliyevin rəhbərliyi ilə qəbul edilmiş dövlət proqramlarının gənclərin inkişafına, təhsil imkanlarının genişlənməsinə, xarici ölkələrdə təhsil prosesinin təşkili vasitəsilə xarici dil biliklərinin gücləndirilməsinə təsiri araşdırılır. Tədqiqat nəticəsində müəyyən olunur ki, xarici dil biliklərinin genişlənməsi Azərbaycanın insan kapitalının gücləndirilməsinə, beynəlxalq əmək bazarında rəqabətə davamlı kadr potensialının formalaşmasına və milli maraqların beynəlxalq informasiya mühitində daha effektiv təbliğinə xidmət edir.

Açar sözlər:

Heydər Əliyev, gənclər siyasəti, xarici dil bilikləri, insan kapitalı, kadr potensialı.

Giriş

Mövzunun aktuallığı

Müasir dövrdə dövlətlərin sosial-iqtisadi inkişaf səviyyəsi yalnız təbii resurslarla deyil, daha çox insan kapitalı və yüksək ixtisaslı kadr potensialı ilə ölçülür. Bu baxımdan gənc nəslin düzgün tərbiyəsi, təhsili, peşəkar hazırlığı və milli ruhda formalaşdırılması hər bir dövlətin strateji inkişaf xəttinin əsas elementlərindən biri hesab edilir. Xüsusilə qloballaşma şəraitində gənclərin bilik və bacarıqlarının dünya standartlarına uyğun şəkildə inkişaf etdirilməsi, onların beynəlxalq inteqrasiya imkanlarının genişləndirilməsi dövlət siyasətinin aktual istiqamətlərindən biridir.

Azərbaycan Respublikasında gənclər siyasətinin məqsədyönlü şəkildə qurulması Ümummilli Lider Heydər Əliyevin adı ilə bağlıdır. Ulu Öndər gəncləri Azərbaycanın gələcəyi hesab etmiş, ölkənin tərəqqisinin birbaşa gənclərin təhsilinə, tərbiyəsinə və intellektual səviyyəsinə bağlı olduğunu vurğulamışdır. Bu ideya müstəqillik dövründə daha da aktuallaşmış, gənclərin dövlət idarəçiliyinə cəlb olunması, onların ictimai-siyasi həyatda fəallığının artırılması əsas məqsədlərdən birinə çevrilmişdir.

Dövlət gənclər siyasətinin mühüm komponentlərindən biri gənclərin xarici dilləri öyrənməsi, beynəlxalq təhsil mühitinə çıxışı və qlobal əmək bazarında rəqabətə davamlı kadr kimi yetişməsidir. Xarici dil bilikləri müasir dövrdə yalnız ünsiyyət vasitəsi deyil, həm də beynəlxalq əməkdaşlıq, diplomatik əlaqələr, elmi mübadilə, texnoloji yeniliklərə çıxış və milli maraqların beynəlxalq səviyyədə təqdimatı üçün strateji imkan yaradan faktordur.

Hazırkı dövrdə qloballaşma prosesləri dünyanın sosial, siyasi və iqtisadi münasibətlər sistemində yeni reallıqlar formalaşdırmışdır. Bu reallıqlar ölkələrin kadr hazırlığı sistemində, gənclərin təhsil modelinə və əmək bazarında rəqabət şəraitinə ciddi təsir göstərir. Gənclərin müasir dünyaya uyğun şəkildə formalaşması üçün yalnız milli təhsil çərçivəsində bilik əldə etməsi kifayət etmir. Onların xarici dilləri mənimsəməsi, beynəlxalq informasiya məkanına çıxışı və müasir texnologiyalara əsaslanan biliklərə yiyələnməsi mühüm tələbə çevrilmişdir.

Azərbaycanın dövlət gənclər siyasəti də məhz bu çağırışlara cavab vermək məqsədilə qurulmuşdur. Ümummilli Lider Heydər Əliyev tərəfindən əsas qoyulan gənclər siyasəti gənclərin intellektual və peşəkar inkişafını təmin etməyə yönəlmişdir. Prezident İlham Əliyevin rəhbərliyi ilə həyata keçirilən dövlət proqramları isə bu siyasətin davamlılığını təmin etmiş, gənclərin təhsil imkanlarının genişləndirilməsinə və xarici dil biliklərinin gücləndirilməsinə şərait yaratmışdır.

Problemin qoyuluşu

Azərbaycanın gənclər siyasətinin formalaşması və inkişafı məsələsi müxtəlif elmi araşdırmalarda və analitik yazılarda geniş şəkildə işıqlandırılsa da, bu siyasətin ayrı-ayrı istiqamətlərinin, xüsusilə də xarici dil biliklərinin kadr potensialının formalaşmasında oynadığı rolun sistemli və kompleks şəkildə təhlili elmi ədəbiyyatda nisbətən zəif işlənmiş sahələrdən biri kimi qalmaqdadır. Əksər tədqiqatlarda gənclər siyasəti daha çox sosial müdafiə tədbirləri, gənclərin məşğulluğu, idmanın inkişafı, vətənpərvərlik tərbiyəsi, ictimai fəallığın artırılması və gənclərin dövlət quruculuğunda iştirakı kontekstində araşdırılır. Halbuki qloballaşmanın dərinləşdiyi, beynəlxalq münasibətlərin intensivləşdiyi və rəqabət mühitinin sərtləşdiyi müasir dövrdə gənclərin xarici dil bilikləri yalnız fərdi üstünlük deyil, eyni zamanda dövlətin strateji inkişaf resursu kimi çıxış edir.

Məlumdur ki, xarici dillərin mənimsənilməsi gənclərin beynəlxalq təhsil sistemində inteqrasiyasını sürətləndirir, onların akademik və elmi mühitə çıxış imkanlarını genişləndirir, müasir bilik və texnologiyalara daha tez adaptasiya olunmasına şərait yaradır. Bu baxımdan xarici dil bilikləri gənclərin yalnız şəxsi inkişafını deyil, həm də ölkənin ümumi iqtisadi, elmi və sosial tərəqqisini təmin edən əsas amillərdən biri kimi qiymətləndirilməlidir. Xarici dil bilən gənclər beynəlxalq əmək bazarında rəqabətə davamlı olur, beynəlxalq layihələrdə iştirak edə bilir, xarici sərmayə və əməkdaşlıq imkanlarının genişlənməsində vasitəçi rolunu oynayır, eyni zamanda Azərbaycanın beynəlxalq imicinin formalaşdırılmasına töhfə verir.

Bununla yanaşı, müasir dünyada informasiya müharibəsi, beynəlxalq media təsiri və ideoloji rəqabət dövlətlərin milli təhlükəsizlik sistemində yeni çağırışlar yaratmışdır. Belə şəraitdə xarici dil bilikləri təkcə ünsiyyət vasitəsi deyil, həm də informasiya və ideoloji mübarizə aləti kimi çıxış edir. Xüsusilə Azərbaycanın milli maraqlarının, tarixi həqiqətlərinin və dövlət mövqeyinin beynəlxalq auditoriyaya çatdırılmasında xarici dilləri bilən gənclərin fəaliyyəti xüsusi əhəmiyyət kəsb edir. Bu baxımdan xarici dil biliklərinin inkişafı dövlətin həm diplomatik, həm də ideoloji mövqeyini gücləndirən mühüm faktor kimi nəzərdən keçirilməlidir.

Məhz bu səbəbdən Ümummilli Lider Heydər Əliyev tərəfindən müəyyənləşdirilmiş dövlət gənclər siyasəti konsepsiyasının mahiyyəti və Prezident İlham Əliyevin rəhbərliyi ilə həyata keçirilən proqramların, xüsusilə də xaricdə təhsil və gənclərin beynəlxalq imkanlarının genişləndirilməsi istiqamətində görülmən tədbirlərin xarici dil biliklərinin inkişafına təsiri elmi cəhətdən daha dərinlən təhlil edilməlidir. Bu məsələnin araşdırılması gənclər siyasətinin yalnız sosial aspektlərini deyil, eyni zamanda onun intellektual kapitalın formalaşması, kadr potensialının güclənməsi və qlobal rəqabət mühitində dövlətin mövqeyinin möhkəmlənməsi kimi strateji

istiqlalçılıqlarını da elmi şəkildə ortaya qoymağa imkan verir. Buna görə də mövzunun kompleks tədqiqi həm nəzəri baxımdan, həm də praktiki tətbiq baxımından mühüm elmi əhəmiyyət daşıyır və müasir Azərbaycan gənclər siyasətinin prioritetlərinin daha dəqiq müəyyənləşdirilməsinə xidmət edir.

Tədqiqatın məqsədi və vəzifələri

Tədqiqatın əsas məqsədi Heydər Əliyev tərəfindən əsas qoyulan dövlət gənclər siyasətinin konseptual mahiyyətini müəyyənləşdirmək və bu siyasətin xarici dil biliklərinin inkişafı vasitəsilə kadr potensialının formalaşmasına təsirini təhlil etməkdir.

Tədqiqatın vəzifələri aşağıdakılardır:

- Heydər Əliyevin gənclər siyasəti ilə bağlı ideoloji mövqeyini araşdırmaq;
- 1996-cı il Azərbaycan gənclərinin I Forumunun əhəmiyyətini təhlil etmək;
- İlham Əliyev dövründə qəbul edilmiş dövlət proqramlarının mahiyyətini qiymətləndirmək;
- Xarici ölkələrdə təhsil proqramlarının xarici dil biliklərinə təsirini göstərmək;
- Xarici dil biliklərinin milli kadr potensialının formalaşmasında rolunu müəyyənləşdirmək.

Ədəbiyyat icmalı

Azərbaycan gənclər siyasətinin tarixi inkişafı və dövlət strategiyası müxtəlif elmi mənbələrdə təhlil edilmişdir. Tədqiqatlarda gənclərin ictimai-siyasi proseslərdə iştirakı, təhsil və idman sahəsində dövlət dəstəyi, gənclərin sosial müdafiə mexanizmləri kimi məsələlər əsasən araşdırılmışdır. Eyni zamanda, Heydər Əliyevin gənclərlə bağlı çıxışları və dövlət sənədləri onun gənclərə xüsusi diqqət göstərdiyini təsdiqləyən əsas mənbələr kimi qiymətləndirilir.

Lakin bu araşdırmaların əksəriyyətində xarici dil biliklərinin kadr potensialının inkişafına təsiri ayrıca tədqiqat obyektinə kimi geniş işlənməmişdir. Halbuki dövlət proqramlarında xarici təhsil və dil biliklərinin artırılması mühüm strateji istiqamət kimi qeyd edilir. Bu baxımdan məqalədə mövcud ədəbiyyat və dövlət sənədləri əsasında yeni elmi yanaşma tətbiq edilir.

Material və metodlar

Tədqiqatın aparılmasında tarixi-komparativ metod, məzmun analizi və sənəd təhlili metodlarından istifadə edilmişdir. Araşdırmanın əsas material bazasını aşağıdakı mənbələr təşkil edir:

- “Gənclər siyasəti haqqında” Azərbaycan Respublikasının Qanunu;
- Azərbaycan gənclərinin forumları ilə bağlı materiallar;
- Prezident İlham Əliyev tərəfindən təsdiqlənmiş dövlət proqramları;
- “2007–2015-ci illərdə Azərbaycan gənclərinin xarici ölkələrdə təhsili üzrə Dövlət Proqramı”;
- gənclərlə bağlı fərman və sərəncamlar.

Nəticələr

Ümummilli Lider Heydər Əliyev gəncləri Azərbaycanın gələcəyi kimi qiymətləndirmiş və onların tərbiyəsi məsələsini dövlətin strateji məqsədi səviyyəsinə qaldırmışdır. Onun fikrincə, cəmiyyətin gələcək inkişafı gənclərə hansı biliklərin və hansı ideoloji dəyərlərin aşılmasından asılıdır. Bu baxımdan gənclər siyasəti gənclərin potensialının üzə çıxarılması və onların dövlətin inkişafına yönəldilməsi üçün mühüm vasitə kimi formalaşdırılmışdır.

Ulu Öndərin hakimiyyətinin birinci dövründə gənclərin daha çox ixtisaslı kadr kimi yetişdirilməsi diqqət mərkəzində olmuşdur. Lakin müstəqillik illərində, xüsusilə 1993-cü ildən sonra gənclərin dövlət idarəçiliyində irəli çəkilməsi əsas prioritetə çevrilmişdir.

Azərbaycan gənclərinin I Forumunun rolu

1996-cı il fevralın 2-də keçirilən Azərbaycan gənclərinin I Forumu ölkədə dövlət gənclər siyasətinin institusional formalaşmasında mühüm hadisə olmuşdur. Forum Heydər Əliyevin gənclərlə bağlı strategiyasının ilk real təntənəsi kimi dəyərləndirilmişdir. 1997-ci ildə Ulu Öndərin sərəncamı ilə həmin günün – 2 fevralın Gənclər Günü elan edilməsi dövlətin gənclərə verdiyi dəyərin simvolik ifadəsinə çevrilmişdir [3].

Sonrakı illərdə 1999, 2003, 2005, 2008 və 2011-ci illərdə keçirilmiş gənclər forumları gənclərin fəaliyyət dairəsinin genişləndirilməsinə və onların sosial proseslərdə rolunun artmasına şərait yaratmışdır.

İlham Əliyev dövründə gənclər siyasətinin inkişafı

Prezident İlham Əliyev gənclər siyasətini məqsədyönlü şəkildə davam etdirərək onu daha müasir tələblərə uyğun inkişaf etdirmişdir. 2005–2009-cu illəri əhatə edən “Azərbaycan gəncliyi” Dövlət Proqramının təsdiqi gənclərin sosial müdafiəsi, məşğulluğu, yaradıcılıq potensialının stimullaşdırılması, sağlam həyat tərzinin təşviqi və hərbi vətənpərvərlik ruhunun gücləndirilməsi istiqamətində mühüm addım olmuşdur.

2007-ci ilin “Gənclər ili” elan edilməsi və xaricdə təhsil proqramlarının həyata keçirilməsi gənclərin təhsil səviyyəsinin yüksəlməsində və onların beynəlxalq bilik məkanına çıxışında böyük rol oynamışdır [3].

Xarici dil biliklərinin kadr potensialına təsiri

Müasir dünyada xarici dil bilikləri gənclərin rəqabətədavamlı kadr kimi formalaşmasının əsas şərtlərindən biridir. “2007–2015-ci illərdə Azərbaycan gənclərinin xarici ölkələrdə təhsili üzrə Dövlət Proqramı” çərçivəsində 5000 gəncin dünyanın nüfuzlu universitetlərində təhsil alması ölkənin intellektual kapitalının güclənməsinə ciddi töhfə vermişdir. Xaricdə təhsil alan gənclər yalnız peşə bilikləri əldə etməmiş, həm də xarici dil bacarıqlarını mükəmməlləşdirmiş, beynəlxalq mühitdə təcrübə qazanmışdır [4].

Xarici dil bilikləri gənclərin diplomatik sahədə, beynəlxalq təşkilatlarda, elm və texnologiya sektorunda, turizm və biznes mühitində fəaliyyət imkanlarını genişləndirmişdir. Bununla yanaşı, xarici dilləri bilən gənclər Azərbaycanın milli maraqlarının beynəlxalq səviyyədə təbliğində və Qarabağ həqiqətlərinin dünyaya çatdırılmasında fəal rol oynamışdır.

Müzakirə

Tədqiqat nəticələri göstərir ki, Heydər Əliyevin gənclər siyasəti yalnız sosial dəstək modeli deyil, strateji dövlət idarəçiliyi konsepsiyası kimi formalaşmışdır. Ulu Öndər gəncləri dövlətin gələcək dayaq qüvvəsi hesab etmiş, onların milli ideologiya ruhunda yetişdirilməsini və yüksək bilik səviyyəsinə sahib olmasını vacib saymışdır.

İlham Əliyevin rəhbərliyi ilə həyata keçirilən dövlət proqramları bu siyasəti daha da təkmilləşdirmiş və gənclərin beynəlxalq təhsil imkanlarını artırmışdır. Xaricdə təhsil proqramları vasitəsilə xarici dillərin öyrənilməsi həm fərdi inkişaf, həm də dövlətin kadr ehtiyatının formalaşması baxımından mühüm strateji resurs rolunu oynamışdır.

Digər tərəfdən, xarici dil biliklərinin inkişafı yalnız əmək bazarı ilə məhdudlaşmır. Bu bacarıq milli təhlükəsizlik, informasiya müharibəsi və beynəlxalq diplomatiya sahəsində də mühüm əhəmiyyət daşıyır. Xüsusilə 44 günlük Vətən müharibəsi dövründə gənclərin həm döyüş meydanında, həm də beynəlxalq informasiya mühitində fəallığı xarici dil biliklərinin strateji rolunu bir daha sübut etmişdir.

Yekun nəticə

Ümumi yekun

Ümumilikdə qeyd etmək olar ki, Azərbaycan Respublikasında gənclər siyasətinin konseptual əsasları Ümummilli Lider Heydər Əliyev tərəfindən müəyyən edilmiş və müstəqillik dövründə bu siyasət dövlətin strateji inkişaf kursunun ayrılmaz hissəsinə çevrilmişdir. Prezident İlham Əliyev bu xətti uğurla davam etdirərək gənclərin sosial müdafiəsi, təhsil imkanlarının genişləndirilməsi, xaricdə təhsil proqramlarının həyata keçirilməsi və gənclərin peşəkar inkişafının təmin edilməsi istiqamətində mühüm addımlar atmışdır.

Araşdırma göstərir ki, xarici dil bilikləri Azərbaycanın kadr potensialının formalaşmasında mühüm rol oynayır. Xarici dilləri bilən gənclər beynəlxalq əmək bazarında daha rəqabətədavamlı olur, ölkənin elmi və iqtisadi inkişafına töhfə verir və milli maraqların beynəlxalq miqyasda daha effektiv təbliğinə şərait yaradır.

Tədqiqatın elmi və praktik əhəmiyyəti

Elmi əhəmiyyəti

Bu tədqiqatın elmi əhəmiyyəti ondan ibarətdir ki, məqalədə Azərbaycan Respublikasında dövlət gənclər siyasətinin formalaşması və inkişafı Heydər Əliyevin müəyyənləşdirdiyi strateji xətt kontekstində araşdırılır və bu siyasətin mühüm istiqamətlərindən biri olan xarici dil biliklərinin kadr potensialına təsiri sistemli şəkildə təhlil olunur. Araşdırma nəticəsində gənclər siyasəti, insan kapitalı və dil kompetensiyası arasında mövcud olan qarşılıqlı əlaqələr elmi əsaslarla izah edilir. Məqalə elmi baxımdan xarici dil biliklərinin yalnız təhsil və ünsiyyət vasitəsi deyil, eyni zamanda müasir dövrdə dövlətin rəqabət qabiliyyətini təmin edən strateji resurs kimi çıxış etdiyini sübut edir. Bu yanaşma mövcud ədəbiyyatda nisbətən az işlənmiş sahəyə yeni elmi baxış gətirməklə gənclər siyasəti, dil siyasəti və kadr hazırlığı sahəsində aparılan tədqiqatların nəzəri bazasını genişləndirir.

Praktik əhəmiyyəti

Tədqiqatın praktik əhəmiyyəti ondan ibarətdir ki, əldə olunan nəticələr dövlət gənclər siyasətinin təkmilləşdirilməsi, gənclərin xarici dil biliklərinin artırılması və rəqabətə davamlı kadr potensialının formalaşdırılması istiqamətində konkret tətbiq imkanları yaradır. Məqalədə təhlil olunan dövlət proqramları və həyata keçirilmiş tədbirlər göstərir ki, xarici dillərin inkişafı gənclərin beynəlxalq əmək bazarına çıxışını təmin edir, onların diplomatik, iqtisadi, elmi və texnoloji sahələrdə fəaliyyət imkanlarını genişləndirir. Bu nəticələr əsasında ali və orta təhsil müəssisələrində xarici dil tədrisinin keyfiyyətinin artırılması, xaricdə təhsil proqramlarının davam etdirilməsi, gənclərin beynəlxalq layihələrə cəlb olunması və milli maraqların xarici dildə təbliğinə yönəlmiş layihələrin hazırlanması üçün tövsiyələr irəli sürülə bilər. Eyni zamanda məqalənin nəticələri xarici dil müəllimləri, təhsil müəssisələri və gənclərlə işləyən dövlət qurumları üçün metodik və strateji baxımdan faydalı material kimi istifadə oluna bilər.

Tövsiyələr

- Xarici dil tədrisində kommunikativ və innovativ metodların tətbiqi genişləndirilməlidir.
- Regionlarda yaşayan gənclərin xarici dil kurslarına çıxış imkanları artırılmalıdır.
- Xaricdə təhsil proqramlarının yeni mərhələdə davam etdirilməsi və daha geniş əhatə dairəsinə malik olması təmin edilməlidir.
- Xarici dillərdə akademik yazı və tərcümə bacarıqlarının inkişafı gənclər siyasətinin prioritet istiqamətlərindən biri kimi müəyyənləşdirilməlidir.
- Azərbaycan həqiqətlərinin xarici dillərdə təbliği məqsədilə gənclərin beynəlxalq media platformalarında fəallığı stimullaşdırılmalıdır.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Azərbaycan Respublikası. (1994). Gənclər siyasəti haqqında Azərbaycan Respublikasının Qanunu. Bakı.
2. Azərbaycan Respublikası Prezidenti. (2005). “Azərbaycan gəncliyi” Dövlət Proqramı (2005–2009). Bakı.
3. Azərbaycan Respublikası Prezidenti. (2007). 2007-ci ilin “Gənclər ili” elan edilməsi haqqında Sərəncam. Bakı.
4. Azərbaycan Respublikası Prezidenti. (2007). “2007–2015-ci illərdə Azərbaycan gənclərinin xarici ölkələrdə təhsili üzrə Dövlət Proqramı”. Bakı.
5. Azərbaycan Respublikası Prezidenti. (2011). “Azərbaycan gəncliyi 2011–2015-ci illərdə Dövlət Proqramı”. Bakı.
6. Azərbaycan Respublikası Prezidenti. (2011). Azərbaycan Respublikasının Gənclər və İdman Nazirliyi yanında Gənclər Fondunun yaradılması haqqında Fərman. Bakı.
7. Azərbaycan Respublikası Prezidenti. (2013). “Gənclər üçün Prezident Mükafatı”nın təsis edilməsi haqqında Fərman. Bakı.

MÜASİR DÜNYADA TƏNHALIQIN SOSIAL-FƏLSƏFİ MAHIYYƏTİ

Aynurə Ənvər qızı Əhmədova
baş müəllim

a_akhmedova9@mail.ru

Bakı Slavyan Universiteti

Xülasə

Məqalədə tənhalıq anlayışı sosial və fəlsəfi aspektdən təhlil olunur. Müəllif müasir dövrdə texnologiyanın inkişafı, urbanizasiya və sosial münasibətlərin dəyişməsi fonunda tənhalığın daha geniş yayılmış bir fenomenə çevrildiyini vurğulayır. Məqalədə tənhalığın yalnız fərdi psixoloji vəziyyət deyil, eyni zamanda cəmiyyətin struktur problemləri ilə bağlı olduğu qeyd olunur. İnsanların sosial əlaqələrinin zəifləməsi, dəyərlər sisteminin transformasiyası və fərdiləşmə prosesləri tənhalığın artmasına səbəb olan əsas amillər kimi göstərilir. Bununla yanaşı, tənhalığın bəzi hallarda insanın özünü dərk etməsi və daxili inkişafı üçün müsbət tərəflərinin də ola biləcəyi qeyd edilir. Ümumilikdə, məqalədə tənhalıq müasir cəmiyyətin ziddiyyətli və çoxşaxəli sosial-fəlsəfi problemi kimi qiymətləndirilir.

Açar sözlər: tənhalıq, fərdiləşmə, urbanizasiya, texnologiya, fəlsəfi yanaşma.

Müasir cəmiyyətin inkişafı, texnoloji tərəqqi və qloballaşma insan həyatının bütün sahələrinə təsir göstərmişdir. Bu dəyişikliklər insanın sosial münasibətlər sistemini genişləndirsə də, paradoksal olaraq, tənhalıq fenomeninin daha da dərinləşməsinə səbəb olmuşdur. Sosial fəlsəfə baxımından tənhalıq yalnız fərdi psixoloji vəziyyət deyil, həm də cəmiyyətin struktur və dəyərlər sistemi ilə sıx bağlı olan kompleks bir hadisədir.

Qeyd etmək lazımdır ki, müasir dövrdə qloballaşma, texnologiyanın sürətli inkişafı və sosial münasibətlərin transformasiyası insanların həyat tərzinə ciddi təsir göstərir. Bu proseslər fonunda tənhalıq fenomeni daha geniş yayılaraq aktual sosial və fəlsəfi problemə çevrilmişdir. Bu gün cəmiyyətdə insanların sosial əlaqələrinin zəifləməsi, fərdiləşmənin artması və mənəvi dəyərlərin dəyişməsi tənhalığın mahiyyətinin yenidən araşdırılmasını zəruri edir. Tədqiqatın əsas məqsədi müasir dünyada tənhalığın sosial-fəlsəfi mahiyyətini araşdırmaqdır.

Araşdırma zamanı tənhalıq anlayışının nəzəri əsaslarını müəyyənləşdirmək və müasir cəmiyyətdə tənhalığın yaranma səbəblərini təhlil etmək kimi vəzifələrin həllinə cəhd göstərilmişdir. Mövzuya dair müxtəlif tədqiqatçılar tənhalığı həm psixoloji, həm də sosial fenomen kimi araşdırmışdır. Son dövr tədqiqatları göstərir ki, tənhalıq yalnız fərdi problem deyil, həm də sosial struktur və münasibətlər sisteminin nəticəsidir.

Ənənəvi cəmiyyətlərdə insan daha çox kollektiv münasibətlər daxilində mövcud olurdu. Ailə, icma və sosial bağlar fərdin kimliyini müəyyənləşdirən əsas amillər idi. Lakin müasir dövrdə fərdiləşmə prosesi güclənmiş, insan daha çox müstəqil subyekt kimi formalaşmağa başlamışdır. Bu isə bir tərəfdən azadlıq və seçim imkanlarını genişləndirsə də, digər tərəfdən sosial bağlılığın zəifləməsinə gətirib çıxarmışdır. Nəticədə, insan özünü cəmiyyət daxilində olsa belə, daxili olaraq təcrid olunmuş hiss edir.

Tənhalığın sosial-fəlsəfi təhlilində Karl Marksın irəli sürdüyü özgələşmə (aliyenasasiya) anlayışı mühüm yer tutur. O qeyd edirdi ki, “insan öz əməyinin məhsuluna yadlaşdıqca, öz mahiyyətindən də uzaqlaşır” [3, s. 72]. Bu fikir müasir insanın yalnız iqtisadi deyil, həm də sosial və mənəvi baxımdan təcrid olunmasını izah edir. Marksın fikrincə, cəmiyyətində insan öz əməyindən, məhsulundan, digər insanlardan və nəhayət, öz mahiyyətindən uzaqlaşır. Bu özgələşmə müasir dövrdə daha mürəkkəb formalar almışdır. İnsan yalnız iqtisadi deyil, həm də sosial və mənəvi baxımdan yadlaşır. Bu yadlaşma tənhalığın dərinləşməsinə səbəb olur və fərdin özünü reallaşdırmasını çətinləşdirir.

Tanınmış alman filosofu Erix Fromun fikrinə görə: “Müasir insan azad olduqca daha çox tənhalaşır” [2, s.]. Bu fikri irəli sürməklə mütəfəkkir fərdiləşmə və tənhalıq arasındakı ziddiyyəti

göstərməkdir. Eyni zamanda, müasir dövrdə texnologiyanın, xüsusilə sosial şəbəkələrin geniş yayılması tənhalıq probleminə yeni aspektlər əlavə etmişdir. Virtual ünsiyyət imkanlarının artması insanların daha çox əlaqədə olduğu təəssüratını yaratsa da, bu əlaqələr çox zaman səthi xarakter daşıyır. İnsanlar real emosional bağlardan uzaqlaşaraq, “rəqəmsal yaxınlıq” illüziyası içində yaşayırlar. Bu isə dərin mənəvi boşluq və tənhalıq hissini daha da gücləndirir.

Sosial fəlsəfə kontekstində tənhalıq həm də identiklik problemi ilə bağlıdır. Müasir insan müxtəlif sosial rollar arasında parçalanır və bu rolların harmoniyasını təmin etməkdə çətinlik çəkir. Qloballaşma prosesi milli, mədəni və fərdi identikliklərin sərhədlərini zəiflətdiyi üçün insan öz “mən”-ini müəyyənləşdirməkdə çətinlik yaşayır. Bu qeyri-müəyyənlik hissi isə tənhalığın psixoloji və sosial əsaslarını gücləndirir. Tənhalığın fəlsəfi əsasları ekzistensializm çərçivəsində də izah olunur. Jan-Pol Sartr insanın varoluşunu azadlıq kontekstində şərh edərək qeyd edirdi: “İnsan azadlığa məhkumdur” [4, s. 560]. Bu fikir göstərir ki, insan seçim azadlığına malik olsa da, bu azadlıq onu təkbəşinə qərar verməyə məcbur edir və nəticədə ontoloji tənhalıq yaranır.

Digər tərəfdən, tənhalıq yalnız mənfi fenomen kimi qiymətləndirilməməlidir. Sosial-fəlsəfi baxımdan tənhalıq insanın özünü dərk etməsi, daxili dünyasını kəşf etməsi üçün də mühüm şərait yarada bilər. Bir çox filosoflar tənhalığı yaradıcılığın və mənəvi inkişafın zəruri şərti kimi qiymətləndirmişlər. Bu baxımdan tənhalıq həm destruktiv, həm də konstruktiv potensiala malik ikili xarakter daşıyır.

Müasir cəmiyyətdə tənhalığın aradan qaldırılması üçün yalnız fərdi səylər kifayət etmir. Bu problem sosial siyasət, mədəniyyət və təhsil sahələrində kompleks yanaşma tələb edir. İnsanlar arasında real ünsiyyətin təşviqi, sosial institutların gücləndirilməsi və mənəvi dəyərlərin bərpası bu istiqamətdə mühüm addımlar hesab olunur. Tədqiqat zamanı alınan nəticələr göstərir ki, tənhalıq müasir dövrdə kompleks sosial-fəlsəfi problemdir. Texnologiyanın inkişafı sosial əlaqələri həm genişləndirir, həm də səthiləşdirir. Fərdiləşmə prosesi insanların sosial təcridinə səbəb olur. Müəyyən edilmişdir ki, müasir cəmiyyətdə tənhalığın səviyyəsi artmaqdadır.

Nəticə etibarilə, müasir dünyada tənhalıq sosial-fəlsəfi baxımdan çoxşaxəli və aktual bir problemdir. O, fərd və cəmiyyət arasındakı münasibətlərin transformasiyasını əks etdirir və müasir insanın mənəvi vəziyyətini anlamaq üçün açar rol oynayır. Tənhalığın mahiyyətini dərk etmək, onun səbəblərini və nəticələrini təhlil etmək, daha balanslı və humanist cəmiyyətin qurulması üçün vacib şərtidir.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Fromm E. *Azadlıqdan qaçış* / E.Fromm. – Bakı, Qanun, – 2011, – 220 s.
2. Fromm E. *Sevmək sənəti: sevgi təbiətinin təhlili* / E.Fromm. – Bakı: Əli və Nino nəşriyyatı, – 2014, – 160 s.
3. Marks K. *İqtisadi-fəlsəfi əlyazmalar (1844)* / K.Marks. – Bakı, Qanun, –2005, – 210 s.
4. Sartr J.-P. *Varlıq və heçlik* / J.-P.Sartr. – Bakı: Qanun, – 2009, –500 s.

MILLI İDARƏETMƏ MODELİ VƏ LİDERLİK: PSIXOLOJİ VƏ İCTİMAİ-HUMANİTAR BAXIŞ

Minayə Təvəkkül qızı Hüseynova

minaya.huseynova@mdu.edu.az

Mingəçevir Dövlət Universiteti

Xülasə

Bu məqalə milli idarəetmə modeli və liderlik anlayışlarını psixoloji və ictimai-humanitar baxış çərçivəsində təhlil edir. Tədqiqatın əsas məqsədi liderlik fenomeninin mahiyyətini, onun psixoloji əsaslarını və cəmiyyətin inkişafına təsir mexanizmlərini sistemli şəkildə araşdırmaqdır. Məqalədə liderin şəxsiyyət xüsusiyyətləri, emosional intellekti, strateji düşünmə qabiliyyəti və qərarvermə

prosesləri elmi yanaşma ilə izah olunur. Eyni zamanda, liderin kommunikasiya bacarıqları, sosial təsir imkanları və kollektiv davranışa yönərmə strategiyaları ictimai-humanitar kontekstdə dəyərləndirilir. Araşdırmada göstərilir ki, effektiv idarəetmə modeli yalnız inzibati mexanizmlərlə deyil, həm də psixoloji uyğunlaşma, sosial etimad və dəyərlər sistemi ilə sıx bağlıdır. Xüsusilə vurğulanır ki, insan amili liderlik fəaliyyətinin mərkəzində dayanır və cəmiyyətin sabitliyi ilə inkişafı üçün əsas determinantlardan biri kimi çıxış edir. Məqalə nəticə etibarilə belə qənaətə gəlir ki, milli idarəetmə modeli liderin fərdi keyfiyyətləri ilə yanaşı, onun cəmiyyətlə qurduğu psixoloji və sosial əlaqələrin harmoniyasına əsaslanır və bu amillər uzunmüddətli inkişafın təmin olunmasında həlledici rol oynayır.

Açar sözlər: milli idarəetmə modeli, liderlik, liderlik psixologiyası, emosional intellekt, qərarvermə, kommunikasiya strategiyaları, sosial təsir, ictimai-humanitar yanaşma, idarəetmə üslubu, insan amili

Giriş. Müasir dövrdə dövlətlərin dayanıqlı inkişafı və effektiv idarə olunması liderlik amili ilə birbaşa bağlıdır. Xüsusilə milli idarəetmə modeli hər bir cəmiyyətin tarixi, mədəni və sosial xüsusiyyətlərini özündə əks etdirərək liderlik anlayışına fərqli məzmun qazandırır. Bu baxımdan liderlik yalnız siyasi və inzibati fəaliyyət deyil, həm də psixoloji və ictimai-humanitar proses kimi qiymətləndirilməlidir. Məqalənin məqsədi milli idarəetmə modelində liderliyin rolunu psixoloji və ictimai-humanitar baxımdan kompleks şəkildə təhlil etməkdir. Liderlik anlayışının nəzəri əsasları. Liderlik anlayışı müxtəlif elmi sahələrdə fərqli şəkildə izah olunur. Psixologiyada liderlik fərdin digər insanlara təsir etmək bacarığı kimi izah edilir. Sosiologiyada isə liderlik sosial qrupların təşkilində və yönləndirilməsində mühüm mexanizm hesab olunur.

Müasir yanaşmalara görə liderlik yalnız formal səlahiyyətlərlə deyil, qeyri-formal təsir imkanları ilə də xarakterizə olunur. Transformasional liderlik, xarizmatik liderlik və xidmət yönümlü liderlik kimi modellər bu sahədə geniş yayılmışdır.

Milli idarəetmə modelinin xüsusiyyətləri. Milli idarəetmə modeli hər bir xalqın tarixi inkişaf yolu, milli dəyərləri və mentaliteti ilə sıx bağlıdır. Bu modeldə qərarvermə prosesləri, idarəetmə mexanizmləri və dövlət-vətəndaş münasibətləri xüsusi əhəmiyyət kəsb edir. Effektiv milli idarəetmə modeli yalnız hüquqi və institusional çərçivələrlə məhdudlaşmır, eyni zamanda sosial etimad və kollektiv psixologiya üzərində qurulur. Bu modelin uğuru liderin cəmiyyətin gözləntilərini düzgün dərk etməsindən və ona uyğun strategiyalar müəyyən etməsindən asılıdır.

Liderliyin psixoloji aspektləri. Liderliyin psixoloji aspektləri liderin şəxsiyyət xüsusiyyətləri, emosional intellekti və qərarvermə bacarıqları ilə bağlıdır. Emosional intellekt liderin həm öz emosiyalarını, həm də başqalarının hisslərini düzgün anlamaq və idarə etmək qabiliyyətidir. Bu xüsusiyyət liderə mürəkkəb situasiyalarda balanslı qərarlar qəbul etməyə imkan verir. Eyni zamanda, stressə davamlılıq, empatiya və motivasiya bacarıqları liderin effektivliyini artıran əsas psixoloji amillərdir.

Qərarvermə prosesi də liderliyin əsas komponentlərindən biridir. Effektiv liderlər qeyri-müəyyənlik şəraitində belə rəşional və strateji qərarlar qəbul etməyi bacarırlar. Bu zaman həm analitik düşüncə, həm də intuisiya mühüm rol oynayır.

Kommunikasiya və sosial təsir mexanizmləri. Liderliyin uğurunda kommunikasiya xüsusi yer tutur. Effektiv kommunikasiya liderlə cəmiyyət arasında etimadın formalaşmasına xidmət edir. Liderin fikirlərini aydın və inandırıcı şəkildə çatdırması onun sosial təsir imkanlarını genişləndirir. Verbal və qeyri-verbal kommunikasiya vasitələri bu prosesdə mühüm rol oynayır. Sosial təsir mexanizmləri isə liderin cəmiyyətin davranışına və düşüncə tərzinə təsir etməsini təmin edir. Bu təsir inandırma, nümunə göstərmə və motivasiya vasitəsilə həyata keçirilir. Liderin nüfuzu və etibarlılığı bu mexanizmlərin effektivliyini müəyyən edən əsas faktorlardandır.

İctimai-humanitar baxış və insan amili. İctimai-humanitar yanaşma liderliyi yalnız idarəetmə prosesi kimi deyil, həm də insan münasibətləri sistemi kimi dəyərləndirir. Bu baxımdan insan amili idarəetmənin mərkəzində dayanır. Liderin əsas vəzifələrindən biri cəmiyyətin psixoloji sabitliyini təmin etmək və sosial rifahı artırmaqdır. Humanitar yanaşma liderin etik dəyərlərə sadiqliyini,

sosial ədalət prinsipinə riayət etməsini və insan hüquqlarına hörmətini ön plana çıxarır. Bu xüsusiyyətlər liderin legitimliyini və cəmiyyət tərəfindən qəbul olunmasını gücləndirir.

Milli liderlik və strateji inkişaf. Milli liderlik uzunmüddətli inkişaf strategiyalarının formalaşdırılmasında mühüm rol oynayır. Bu prosesdə lider yalnız cari problemlərin həllinə deyil, həm də gələcək perspektivlərin müəyyən edilməsinə diqqət yetirməlidir. Strateji düşüncə və uzaqgörənlik bu baxımdan əsas keyfiyyətlər hesab olunur. Eyni zamanda, milli liderlik qlobal çağırışlara uyğunlaşma qabiliyyətini də əhatə edir. Müasir dövrdə texnoloji inkişaf, qlobal iqtisadi integrasiya və sosial dəyişikliklər liderlik yanaşmalarının yenilənməsini tələb edir.

Nəticə. Aparılan təhlil göstərir ki, milli idarəetmə modeli və liderlik anlayışı çoxşaxəli və kompleks xarakter daşıyır. Liderliyin effektivliyi yalnız inzibati bacarıqlarla deyil, həm də psixoloji və ictimai-humanitar amillərlə müəyyən olunur. Emosional intellekt, kommunikasiya bacarıqları, sosial təsir imkanları və insan amilinə verilən önəm uğurlu liderliyin əsas komponentləridir. Nəticə etibarilə, milli idarəetmə modelinin inkişafı liderin fərdi keyfiyyətləri ilə yanaşı, onun cəmiyyətlə qurduğu münasibətlərin keyfiyyətindən asılıdır. Bu münasibətlərin harmoniyası isə uzunmüddətli sabitlik və inkişaf üçün əsas şərt kimi çıxış edir.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Əliyev, H. (2001). Müstəqilliyimiz əbədidir (I–XXX cildlər). Bakı: Azərneşr.
2. Əliyev, H. (1998). Azərbaycan XXI əsrin və üçüncü minilliyin ayrıcında. Bakı: Azərbaycan nəşriyyatı.
3. Northouse, P. G. (2018). Leadership: Theory and practice (8th ed.). Thousand Oaks, CA: SAGE Publications.
4. Goleman, D. (2000). Leadership that gets results. Harvard Business Review, 78(2), 78–90.
5. Yukl, G. (2013). Leadership in organizations (8th ed.). Boston, MA: Pearson Education.

MÜASİR AZƏRBAYCAN DÖVLƏTİNİN MEMARI

Pəri İsmayıl qızı Namazzadə

müəllim

kimyabio93@gmail.com

Mingəçevir Dövlət Universiteti

Xülasə

Bu məqalədə Heydər Əliyev fenomeni müasir Azərbaycan dövlətçiliyinin formalaşması kontekstində kompleks şəkildə təhlil olunur. Tədqiqatın əsas məqsədi onun siyasi liderlik modeli, iqtisadi strategiyası və humanitar siyasətinin qarşılıqlı əlaqəsini araşdırmaqdır. Məqalədə göstərilir ki, Heydər Əliyev yalnız siyasi lider deyil, həm də milli inkişaf modelinin müəllifi kimi çıxış etmişdir.

Açar sözlər

Heydər Əliyev, dövlətçilik, siyasi liderlik, iqtisadi inkişaf, humanitar siyasət, azərbaycançılıq

Giriş. XX əsrin sonlarında baş verən qlobal siyasi dəyişikliklər, xüsusilə Sovet İttifaqının dağılması postsovet məkanında yeni dövlətlərin yaranmasına səbəb oldu. Azərbaycan da müstəqillik əldə etsə də, ilk illərdə ciddi siyasi böhran, iqtisadi tənəzzül və sosial qeyri-sabitliklə üzləşdi.

Belə mürəkkəb şəraitdə Heydər Əliyev-in hakimiyyətə qayıdışı dövlətin parçalanmasının qarşısını aldı və sabit inkişaf üçün əsas yaratdı. Onun fəaliyyəti müasir Azərbaycan dövlətçiliyinin ideoloji və institusional əsaslarını formalaşdırdı.

1. Siyasi liderlik və dövlət quruculuğu strategiyası

Heydər Əliyevin siyasi liderlik modeli güclü mərkəzləşmiş idarəetmə, milli maraqlara sadıqlıq və pragmatik qərarvermə prinsiplərinə əsaslanırdı.

1993-cü ildən etibarən ölkədə daxili sabitliyin təmin edilməsi əsas prioritet olmuşdur. Bu dövrdə vətəndaş qarşıdurmasının qarşısı alınmış, dövlət institutları bərpa edilmişdir.

1995-ci ildə qəbul edilən Azərbaycan Respublikasının Konstitusiyası hüquqi dövlətin əsasını qoymuşdur. Konstitusiya hakimiyyət bölgüsü prinsipini təsbit etmiş, vətəndaş hüquq və azadlıqlarını təmin etmişdir. Bununla yanaşı, dövlət idarəetməsində institusional yanaşma gücləndirilmiş, hüquqi islahatlar həyata keçirilmişdir. Bu siyasət nəticəsində Azərbaycan regionda sabitlik adasına çevrilmişdir [1].

2. İqtisadi inkişaf modeli və enerji strategiyası

Heydər Əliyevin iqtisadi siyasəti keçid iqtisadiyyatının xüsusiyyətlərini nəzərə alaraq mərhələli şəkildə həyata keçirilmişdir.

Bu strategiyanın əsas istiqamətləri:

- bazar iqtisadiyyatına keçid
- xarici investisiyaların cəlbə
- enerji resurslarının effektiv idarə olunması
- qeyri-neft sektorunun inkişafı

1994-cü ildə imzalanan Əsrin müqaviləsi Azərbaycanın iqtisadi inkişafında dönüş nöqtəsi olmuşdur. Bu müqavilə nəticəsində ölkəyə milyardlarla dollar investisiya cəlb olunmuşdur. Eyni zamanda, neft gəlirlərinin düzgün idarə olunması üçün institusional mexanizmlər yaradılmış, iqtisadi sabitlik təmin edilmişdir [2].

Qeyd etmək lazımdır ki, bu siyasət yalnız enerji sektoruna deyil, digər sahələrin inkişafına da təkan vermişdir. Regionların sosial-iqtisadi inkişaf proqramları ölkə daxilində balanslı inkişafı təmin etmişdir.

3. Humanitar siyasət və milli ideologiyanın formalaşması

Heydər Əliyevin fəaliyyətində humanitar siyasət xüsusi yer tuturdu. Onun təşəbbüsü ilə təhsil, mədəniyyət və elm sahələrində geniş islahatlar həyata keçirilmişdir.

Azərbaycan dilinin dövlət dili kimi möhkəmləndirilməsi, milli mədəniyyətin qorunması və inkişafı prioritet istiqamətlərdən olmuşdur [2].

Bu kontekstdə azərbaycançılıq ideologiyası formalaşdırılmışdır. Bu ideologiya:

- milli birliyi gücləndirir
- dövlətçilik şüurunu artırır
- multikultural dəyərləri təşviq edir

Humanitar siyasətin əsas məqsədi yalnız mədəni inkişaf deyil, həm də vətəndaş cəmiyyətinin formalaşdırılması olmuşdur.

4. Xarici siyasət və beynəlxalq integrasiya

Heydər Əliyevin xarici siyasəti balanslaşdırılmış və çoxvektorlu xarakter daşıyırdı. Azərbaycan həm Qərbi, həm də Şərqi ölkələri ilə əməkdaşlıq münasibətləri qurmuşdur [3].

Bu siyasətin əsas istiqamətləri:

- beynəlxalq təşkilatlarla əməkdaşlıq
- regional təhlükəsizliyin təmin edilməsi
- iqtisadi əlaqələrin genişləndirilməsi

Azərbaycanın Birləşmiş Millətlər Təşkilatı və digər beynəlxalq qurumlarla əməkdaşlığı ölkənin beynəlxalq nüfuzunu artırmışdır.

Bununla yanaşı, enerji layihələri vasitəsilə Azərbaycan global enerji təhlükəsizliyində mühüm rol oynayan ölkəyə çevrilmişdir.

5. Heydər Əliyev fenomeninin elmi qiymətləndirilməsi

Elmi baxımdan Heydər Əliyev fenomeni kompleks siyasi-sosial model kimi qiymətləndirilə bilər.

Bu fenomen aşağıdakı komponentlərdən ibarətdir:

güclü liderlik institutu
strateji iqtisadi siyasət
milli ideologiya
balanslı xarici siyasət

Bu modelin əsas xüsusiyyəti onun davamlı və adaptiv olmasıdır. Müasir Azərbaycan dövlətinin uğurları bu modelin effektivliyini təsdiq edir [4, 5].

Nəticə

Aparılan təhlil göstərir ki, Heydər Əliyev fenomeni Azərbaycan dövlətçiliyinin bütün sahələrini əhatə edən sistemli yanaşmadır. Onun siyasi uzaqgörənliyi, iqtisadi strategiyası və humanitar siyasəti müasir Azərbaycanın inkişafının əsasını təşkil edir. Bu baxımdan Heydər Əliyev yalnız tarixi şəxsiyyət deyil, həm də müasir dövlət modelinin müəllifi kimi qiymətləndirilməlidir.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Əliyev, H. (1997). Müstəqilliyimiz əbədidir. Bakı: Azər nəşr.
2. Məmmədov, R. (2010). Azərbaycan dövlətçilik tarixi. Bakı: Elm.
3. Hasanov, A. (2014). Azərbaycanın xarici siyasəti. Bakı: Şərq-Qərb.
4. Cornell, S. E. (2011). Azerbaijan since independence. New York: Routledge.
5. Altstadt, A. L. (1992). The Azerbaijani Turks. Stanford University Press.

DAVAMLİ İNKLÜZİV TƏHSİL SİSTEMİNDƏ MÜƏLLİMLƏRİN PEŞƏKAR HAZIRLIĞI: ƏSAS İSTİQAMƏTLƏR

Ayşən Fəxrəddin qızı İsmayılova
Müəllim

ayshan.ismayilova@mdu.edu.az

Sahibə Hüseyn qızı Qulizadə
Məktəbəqədər təhsil ixtisasının IV kurs tələbəsi
rusahimiz@gmail.com
Mingəçevir Dövlət Universiteti

Xülasə

Davamlı inklüziv təhsil sistemində müəllim hazırlığı tədris məzmununun şagirdlərin fərdi xüsusiyyətlərinə uyğun şəkildə diferensiallaşdırılması və çevik metodiki yanaşmaların tətbiqi üzrə bacarıqların formalaşdırılmasını zəruri edir. Müəllimlər müxtəlif təhsil ehtiyacları olan, o cümlədən sensor, davranış və idrak sahələrində fərqliliklər göstərən uşaqlarla səmərəli işləmək üçün inkişaf pozuntularının mahiyyəti və xüsusi təhsilin nəzəri-praktik əsasları haqqında sistemli biliklərə malik olmalıdırlar. Bu istiqamətdə təşkil olunan ixtisaslaşmış təlimlər inklüziv təhsil fəlsəfəsinin mənimsənilməsinə, müşahidə və təhlil bacarıqlarının gücləndirilməsinə, həmçinin peşəkar hazırlıqda mövcud boşluqların aradan qaldırılmasına xidmət edir. Müasir müəllim üçün zəruri kompetensiyalar sırasına interaktiv təlim strategiyalarından istifadə, müxtəlif sahə mütəxəssisləri ilə effektiv əməkdaşlıq və innovativ təhsil texnologiyalarının tətbiqi daxildir. Bununla yanaşı, humanist yanaşma, məsuliyyətlik, emosional sabitlik və pedaqoji etika kimi şəxsi keyfiyyətlər pedaqoji fəaliyyətin səmərəliliyini təmin edən mühüm amillərdir. Qeyd olunur ki, anlayışlı, təmkinli, yaradıcı və müsbət emosional mühit yarada bilən müəllimlər şagirdlərdə etimad hissini gücləndirir və onların təlimə münasibətinin formalaşmasına müsbət təsir göstərir.

Açar sözlər: inklüziv təhsil, inkişaf pozuntuları, xüsusi təhsilin nəzəri əsasları, psixoloji-pedaqoji dəstək, diferensiallaşdırılmış və çevik təlim metodları.

1.Giriş. Davamlı inklüziv təhsil sistemi müəllim hazırlığına konseptual cəhətdən fərqli və sistemli yanaşmanı zəruri edir. Bu mühitdə fəaliyyət göstərən müəllimlər tədris məzmununu və metodiki yanaşmaları şagirdlərin fərdi xüsusiyyətlərinə uyğun şəkildə diferensiaslaşdırmaq qabiliyyətinə malik olmalı, eyni zamanda xüsusi təhsil ehtiyacları olan uşaqlarla işləmək üçün zəruri nəzəri və praktik bilikləri mənimsəməlidirlər [1]. İnkişaf pozuntuları və xüsusi təhsilin əsasları üzrə biliklər müəllimlərin psixoloji-pedaqoji dəstək göstərmək imkanlarını formalaşdırmaqla yanaşı, inklüziv siniflərdə onların peşə fəaliyyətinin mahiyyətini müəyyən edir. Bu kontekstdə ixtisaslaşmış təlim proqramları müəllimlərin inklüzivlik fəlsəfəsini mənimsəməsinə, uşaqların davranış və inkişaf dinamikasını sistemli şəkildə müşahidə və təhlil etmə bacarıqlarının inkişafına mühüm töhfə verir. Bununla yanaşı, humanizm, məsuliyyət, emosional sabitlik, pedaqoji takt və inkişaf etmiş kommunikativ bacarıqlar kimi şəxsi keyfiyyətlər pedaqoji problemlərin effektiv həlli və inklüziv, əlçatan təhsil mühitinin yaradılması baxımından əsas determinantlar kimi çıxış edir. Beləliklə, inklüziv təhsil mühitində fəaliyyət göstərən müəllimlərin peşəkar kompetensiyaları ilə yanaşı şəxsi keyfiyyətləri də şagirdlərin təhsilə münasibətinin formalaşmasında və onların hərtərəfli inkişafının təmin olunmasında həlledici rol oynayır.

Problemnin qoyuluşu. Inklüziv təhsil sistemi müəllimlərdən müxtəlif inkişaf, sensor və davranış xüsusiyyətlərinə malik şagirdlərlə işləmək bacarığı tələb edir. Lakin mövcud təcrübə göstərir ki, bir çox müəllimlər inkişaf pozuntuları, xüsusi təhsilin nəzəri əsasları və effektiv psixoloji-pedaqoji dəstək strategiyaları üzrə kifayət qədər hazırlıq səviyyəsinə malik deyillər. İxtisaslaşmış təlim imkanlarının məhdudluğu, peşəkar hazırlıqda müşahidə olunan boşluqlar, eləcə də emosional sabitlik, empatiya və münəqişələrin idarə olunması kimi vacib şəxsi keyfiyyətlərin yetərinə inkişaf etməməsi inklüziv təlim mühitinin səmərəli təşkili prosesinə mənfi təsir göstərir. Bu baxımdan müəllim kompetensiyalarının sistemli şəkildə gücləndirilməsi inklüziv təhsilin effektiv həyata keçirilməsinin əsas problemlərindən biri kimi aktualıq kəsb edir.

Tədqiqatın məqsədləri. Tədqiqatın əsas məqsədi müəllimlərin inkişaf pozuntuları və xüsusi təhsil sahəsində zəruri biliklərinin məzmununu müəyyənləşdirmək, onların təlimin diferensiaslaşdırılması və çevik metodların tətbiqi üzrə bacarıqlarını qiymətləndirmək, ixtisaslaşmış təlimlərin müəllimlərin psixoloji-pedaqoji hazırlıq səviyyəsinə təsirini araşdırmaq, inklüziv tədrisin effektivliyini təmin edən əsas şəxsi keyfiyyətləri müəyyən etmək, həmçinin xüsusi təhsil ehtiyacları olan uşaqların dəstəklənməsi prosesində mütəxəssislər və valideynlərlə əməkdaşlığın rolunu təhlil etməkdən ibarətdir [5].

Ədəbiyyat icmalı (mövcud araşdırmaların qısa təhlili). Mövcud elmi ədəbiyyatın təhlili göstərir ki, inklüziv təhsil müasir pedaqoji tədqiqatların əsas istiqamətlərindən birini təşkil edir və bu sahədə müəllim hazırlığı xüsusi aktualıq kəsb edir. Tədqiqatlarda inklüziv təhsilin effektivliyinin əsas şərti kimi müəllimlərin peşəkar kompetensiyalarının inkişafı, xüsusilə diferensiaslaşdırılmış təlim bacarıqları və müxtəlif təhsil ehtiyaclarına uyğun metodiki yanaşmaların tətbiqi vurğulanır. Təhlillər göstərir ki, inklüziv siniflərdə müəllimin rolu yalnız bilik ötürülməsi ilə məhdudlaşmır, eyni zamanda şagirdlərin fərdi inkişaf xüsusiyyətlərini nəzərə alan pedaqoji dəstəyin təşkili ilə də bağlıdır. Bu kontekstdə inkişaf pozuntuları və xüsusi təhsilin əsasları üzrə biliklər müəllimlərin şagird davranışını düzgün interpretasiya etməsi və uyğun təlim strategiyaları qurması üçün mühüm baza kimi qiymətləndirilir. Bundan əlavə, bir sıra tədqiqatlar inklüziv təhsildə müəllimlərin şəxsi keyfiyyətlərinin əhəmiyyətini xüsusi olaraq ön plana çıxarır. Humanist yanaşma, emosional sabitlik, pedaqoji takt, empatiya və əməkdaşlığa açıqlıq kimi xüsusiyyətlərin inklüziv təlim mühitinin formalaşmasında mühüm rol oynadığı qeyd olunur. Bu keyfiyyətlər müəllimlərin çətin pedaqoji situasiyalarda düzgün qərar verməsinə və şagirdlər üçün təhlükəsiz və dəstəkləyici mühit yaratmasına imkan yaradır.

Ümumilikdə, mövcud tədqiqatlar inklüziv təhsildə müəllim hazırlığının yalnız metodiki biliklərdən ibarət olmadığını, eyni zamanda şəxsi keyfiyyətlər, psixoloji hazırlıq və əməkdaşlıq bacarıqlarının inteqrasiyasını tələb edən kompleks bir proses olduğunu göstərir. Bu yanaşma

inklüziv təhsilin effektiv həyata keçirilməsi üçün vahid nəzəri və praktik çərçivənin formalaşdırılmasına əsas verir.

2. Metodologiya və məlumatlar. Tədqiqat davamlı inklüziv təhsil sistemində fəaliyyət göstərən müəllimlərin peşəkar hazırlığını müəyyən edən əsas kompetensiyalar, bilik sahələri və şəxsi keyfiyyətlərin keyfiyyət yönümlü məzmun təhlili əsasında aparılmışdır. Bu yanaşma müəllim fəaliyyətinin mahiyyətini əks etdirən konseptual və normativ mətnlərin sistemli interpretasiyasına əsaslanır [4]. Təhlil çərçivəsində müəllimlərin peşəkar rollarının təsviri, ixtisaslaşmış təlim proqramlarının strukturu və inklüziv təhsilin psixoloji-pedaqoji tələblərini əks etdirən materiallar nəzərdən keçirilmişdir.

Tədqiqatın empirik əsasını inkişaf pozuntuları, xüsusi təhsilin nəzəri-praktik prinsipləri, diferensiaslaşdırılmış və çevik təlim yanaşmaları, emosional sabitlik, eləcə də valideynlər və müvafiq sahə mütəxəssisləri ilə əməkdaşlığa dair konseptual müddəalar təşkil edir. Bu məzmun blokları inklüziv təhsil mühitində effektiv pedaqoji fəaliyyətin həyata keçirilməsi üçün tələb olunan kompetensiyaların və dəstək mexanizmlərinin müəyyənəşdirilməsi məqsədilə qarşılıqlı əlaqədə təhlil olunmuşdur.

Metodoloji yanaşma təsviri məlumatların dərin interpretasiyasına əsaslanaraq, müəllimlərin inklüziv təhsilə hazırlıq səviyyəsinin yalnız biliklər sistemi kimi deyil, eyni zamanda peşəkar davranış modeli və sosial-pedaqoji fəaliyyət konteksti kimi dərk olunmasına imkan yaradır. Bu çərçivə müəllim hazırlığının çoxölçülü xarakterini üzə çıxarmağa və inklüziv təhsil sistemində səmərəli fəaliyyət üçün zəruri struktur komponentləri sistemləşdirməyə xidmət edir [3].

Tədqiqat sahəsi. Bu tədqiqat inklüziv təhsil sahəsini əhatə edir və əsas diqqəti inkişaf, sensor, davranış və idrak xüsusiyyətlərinə görə fərqlənən uşaqlarla işləmək üçün müəllimlərin peşəkar hazırlıq səviyyəsinin araşdırılmasına yönəldir. Araşdırmada müəllimlərin kompetensiyaları, psixoloji və pedaqoji dəstək imkanları, diferensiaslaşdırılmış təlim strategiyaları, korreksiyaedici pedaqogika yanaşmaları və inklüziv tədrisin səmərəliliyini təmin edən şəxsi və peşəkar keyfiyyətlər kompleks şəkildə nəzərdən keçirilir. Bununla yanaşı, inklüziv təhsil prosesində istifadə olunan xüsusi təlim texnologiyaları, valideynlər və mütəxəssislərlə əməkdaşlıq mexanizmləri, həmçinin emosional sabitlik, konfliktlərin idarə olunması və humanist pedaqoji mövqe kimi bacarıqların formalaşdırılması da tədqiqatın əsas istiqamətlərindəndir.

Məlumatların toplanması. Tədqiqatın məlumat bazası inklüziv təhsil mühitində müəllimlərin kompetensiyalarını, peşəkar funksiyalarını və şəxsi keyfiyyətlərini əks etdirən mətn xarakterli materiallar əsasında formalaşdırılmışdır. Toplanmış məlumatlara inkişaf pozuntuları, korreksiyaedici pedaqogika, diferensiaslaşdırılmış təlim, psixoloji-pedaqoji dəstək və ixtisaslaşmış təlim proqramlarının məzmun və strukturuna dair konseptual təsvirlər daxildir.

Müəllimlərin gündəlik peşə fəaliyyəti, valideynlər və müvafiq sahə mütəxəssisləri ilə əməkdaşlıq formaları, eləcə də xüsusi təhsil ehtiyacları olan uşaqlarla effektiv iş üçün zəruri olan şəxsi xüsusiyyətləri əks etdirən materiallar da təhlilə cəlb edilmişdir. Bu mətn əsaslı məlumatlar davamlı inklüziv təhsil sistemində müəllim hazırlığının elmi təhlili üçün əsas informasiya mənbəyi kimi istifadə olunmuşdur.

Analitik metodlar. Tədqiqat inklüziv təhsildə müəllim hazırlığını əks etdirən mətn materiallarının təhlili üçün keyfiyyət yönümlü analitik yanaşmaya əsaslanır. Əsas tədqiqat metodu kimi keyfiyyət məzmun təhlili tətbiq edilmişdir ki, bu da müxtəlif inkişaf, sensor, davranış və idrak ehtiyaclarına malik uşaqlarla işləyən müəllimlər üçün tələb olunan kompetensiyalar, bilik sahələri və şəxsi keyfiyyətlərin sistemli şəkildə interpretasiyasına imkan yaradır. Təhlilin əsas məqsədi mətn daxilində təkrarlanan tematik istiqamətləri, konseptual kateqoriyaları və semantik əlaqələri müəyyənəşdirməkdir. Bu çərçivədə inkişaf pozuntuları, korreksiyaedici pedaqogikanın əsasları, diferensiaslaşdırılmış və interaktiv təlim metodları, psixoloji-pedaqoji dəstək strategiyaları və ixtisaslaşmış təlim proqramları ilə bağlı mətn hissələri kodlaşdırılmışdır. Hər bir komponent müəllim hazırlığının davamlı inklüziv təhsil sistemində formalaşmasını izah edən analitik vahid kimi nəzərdən keçirilir.

Eyni zamanda, təhlil müəllimlərin valideynlər və mütəxəssislərlə əməkdaşlıq təcrübələrini, emosional tənzimləmə və konfliktlərin idarə olunması bacarıqlarını, eləcə də şagirdlərin öyrənmə və davranış dinamikasında baş verən dəyişiklikləri müşahidə və interpretasiya etmə qabiliyyətlərini də əhatə edir. Bundan əlavə, humanizm, məsuliyyətlik, emosional sabitlik, özünüidarəetmə və dözümlülük kimi şəxsi keyfiyyətləri əks etdirən mətn elementləri də analitik çərçivəyə daxil edilmişdir [2].

Analitik çərçivə çərçivəsində müqayisəli təhlil üsulundan istifadə edilərək müəllim hazırlığının müxtəlif komponentləri arasındakı qarşılıqlı təsir qiymətləndirilmişdir. Pedaqoji bacarıqlarla şəxsi keyfiyyətləri ifadə edən kateqoriyalar arasında müqayisə aparılaraq müəllim effektivliyinə təsir edən üst-üstə düşən və bir-birini tamamlayan sahələr müəyyənəşdirilmişdir. Xüsusi diqqət emosional sabitlik, etik həssaslıq və humanist yanaşmanın diferensiallaşdırılmış təlim və psixoloji-pedaqoji dəstək strategiyalarının tətbiqinə təsirinə yönəldilmişdir. Bu müqayisəli yanaşma müəllim hazırlığının ayrı-ayrı komponentlər deyil, qarşılıqlı asılı sistem elementləri kimi qiymətləndirilməsini təmin edərək tədqiqatın elmi etibarlılığını artırır və inklüziv təhsil kontekstində onun struktur-funksional mahiyyətinin daha dərinədən anlaşılmasına imkan yaradır.

Ümumi yekun. Toplanmış materialların təhlili inklüziv təhsil mühitində müəllim hazırlığı ilə bağlı bir sıra mühüm nəticələri üzə çıxarır. Aparılan qiymətləndirmə göstərir ki, müəllimlərin peşəkar hazırlıq səviyyəsi onların inkişaf pozuntuları və korreksiyaedici pedaqogikanın nəzəri-praktik əsasları üzrə biliklərinin dərinliyi ilə birbaşa əlaqədardır. Bu sahələr üzrə sistemli biliklərə malik müəllimlər müxtəlif təhsil ehtiyaclarına sahib şagirdlər üçün həm tədris, həm də inkişaf yönümlü fəaliyyətlərin daha effektiv təşkili imkanına sahib olurlar.

İxtisaslaşmış təlim proqramları müəllimlərin psixoloji və pedaqoji kompetensiyalarının inkişafında mühüm rol oynayır. Xüsusilə şagirdlərin müşahidəsi, davranış dinamikasının müəyyənəşdirilməsi və peşəkar bilik çatışmazlıqlarının aradan qaldırılması baxımından bu proqramlar əhəmiyyətli təsirə malikdir. Qiymətləndirmə nəticələri eyni zamanda vurğulayır ki, inklüziv tədrisin səmərəliliyi yalnız metodiki səriştələrdən diferensiallaşdırılmış təlim, çevik pedaqoji yanaşmalar və interaktiv tədris üsullarından deyil, həm də müəllimin emosional sabitlik, özünüidarəetmə, məsuliyyətlik, humanist yanaşma və pedaqoji takt kimi şəxsi keyfiyyətlərindən asılıdır.

Əldə olunan nəticələr inklüziv təhsil praktikasının uğurla həyata keçirilməsində valideynlər və müvafiq sahə mütəxəssisləri ilə əməkdaşlığın həlledici rol oynadığını təsdiqləyir. Bu əməkdaşlıq uşaqlara kompleks psixoloji-pedaqoji dəstəyin göstərilməsinə şərait yaradır. Münaqişələrin konstruktiv həlli bacarığına malik, dözümlü və dəstəkləyici təlim mühiti yarada bilən müəllimlər xüsusi təhsil ehtiyacları olan uşaqlar üçün əlçatan və maneəsiz təhsil mühitinin formalaşmasına mühüm töhfə verirlər.

Ümumilikdə, nəticələr inklüziv təhsildə müəllim fəaliyyətinin səmərəliliyinin peşəkar bilik və bacarıqlar, psixoloji hazırlıq və şəxsi keyfiyyətlərin balanslı inkişafı ilə müəyyən olunduğunu göstərir. Bu komponentlərin qarşılıqlı inteqrasiyası inklüziv pedaqoji fəaliyyətin əsasını təşkil edir.

Elmi və praktik əhəmiyyəti. Mətn materialının kompleks təhlili göstərir ki, davamlı inklüziv təhsil üçün müəllim hazırlığı nəzəri bilik, metodiki səriştə, psixoloji sabitlik və humanist dəyərlərə əsaslanan şəxsi keyfiyyətlərin inteqrasiyasını tələb edən çoxölçülü bir prosesdir. Əldə olunan nəticələr təsdiq edir ki, inkişaf pozuntuları və korreksiyaedici pedaqogikanın əsasları üzrə biliklər müəllimlərin müxtəlif ehtiyaclarına malik şagirdlər üçün effektiv təlim və inkişaf yönümlü fəaliyyətləri planlaşdırmasının əsasını təşkil edir. Bu biliklər müəllimlərə şagirdlərin idrak və davranış xüsusiyyətlərini düzgün dəyərləndirmək, diferensiallaşdırılmış təlim trayektoriyaları qurmaq və fərdi inkişaf ehtiyaclarına adekvat pedaqoji yanaşmalar tətbiq etmək imkanı verir.

Müəllim hazırlığının mühüm komponentlərindən biri psixoloji və pedaqoji dəstək bacarıqlarının formalaşdırılmasıdır. Təhlil göstərir ki, müəllimlər şagirdlərin davranış və emosional vəziyyətində baş verən dəyişiklikləri müşahidə etməyi, onları düzgün interpretasiya etməyi və vaxtında müdaxilə etməyi bacarmalıdırlar. Valideynlər və mütəxəssislərlə əməkdaşlıq isə uşağın

inkışaf dinamikasının daha dolğun anlaşılmasına və dəstək strategiyalarının daha sistemli şəkildə qurulmasına imkan yaradır [2]. Bu əməkdaşlıq məktəb və ailə mühitləri arasında davamlı əlaqə yaradaraq inklüziv təcrübələrin effektivliyini artırır.

Eyni zamanda, müəllimlərin şəxsi keyfiyyətləri inklüziv tədrisin keyfiyyətinə birbaşa təsir edən əsas amillərdən biri kimi çıxış edir. Humanizm, məsuliyyətlik, empatiya, emosional sabitlik, özünüidarəetmə, konfliktlərin konstruktiv həlli bacarığı və pedaqoji takt müəllim peşəkarlığının ayrılmaz komponentləridir. Bu keyfiyyətlər müəllimlərə çətin pedaqoji situasiyalarda düzgün qərarlar verməyə, emosional balansı qorumağa və şagirdlər üçün təhlükəsiz, dəstəkləyici və inklüziv sinif mühiti formalaşdırmağa imkan verir.

Təvsiyə. Inklüziv təhsil sistemində müəllim hazırlığının səmərəliliyini artırmaq üçün ixtisaslaşmış təlim proqramlarının genişləndirilməsi məqsəduyğundur. Bu proqramlar müəllimlərin peşəkar bilik və bacarıqlarını, xüsusilə müşahidə, diferensiallaşdırılmış təlim və psixoloji-pedaqoji dəstək sərişələrini inkışaf etdirməlidir.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Ainscow, M., Booth, T., & Dyson, A. (2006). Improving Schools, Developing Inclusion. London: Routledge.
2. Zhavoronkov, R. N. “Development of Inclusive Education in Russia at the Present Stage: Socio-Legal Aspects.” Psychological Science and Education (Electronic Journal), 2011, No. 4.
3. Outcomes of the 48th Session of the International Conference on Education: “Inclusive Education: The Way of the Future.” November 25–28, 2008.
4. Mkrtchyan, M. A. Methods for Organizing Work in Combined Groups: Methodological Guide. Krasnoyarsk: KKIRO, 2005. 63 p.
5. Pedagogy: Textbook, edited by P. I. Pidkasisty. Moscow, 2006. 608 p.
6. Romanov, P. V., & Yarskaya-Smirnova, E. R. Disability Policy: Social Citizenship of People with Disabilities in Modern Russia. Saratov: Nauchnaya Kniga, 2006. 260 p.
7. Pedagogy: Textbook for Students of Higher Pedagogical Institutions, V. A. Slastenin, I. F. Isaev, E. N. Shiyanov; edited by V. A. Slastenin. Moscow: Akademiya Publishing Center, 2002. 576 p.
8. Fadina, G. V. Special Preschool Pedagogy: Educational and Methodological Guide for Students of Pedagogical Faculties. Balashov: Nikolaev, 2004. 80 p.

ŞUŞA BÖLGƏSİNİN TÜRK MƏNŞƏLİ TOPONİMLƏRİNİN LİŊVİSTİK-STRUKTUR XÜSUSİYYƏTLƏRİNİN TƏDQIQI

Nigar Mustafa qızı Məhərrəmovə
müəllimi

nigar.maharramova@mdu.edu.az
Mingəçevir Dövlət Universiteti

Xülasə

Məqalədə Şuşa bölgəsində mövcud olan türk mənşəli toponimlər geniş şəkildə təhlil edilir. Araşdırma göstərir ki, ərazidəki bir çox yer adları qədim türk tayfalarının adları ilə birbaşa bağlıdır. Şuşada rast gəlinən hidrotponimlər, etnotponimlər və zootponimlər də türk etnosunun tarixi izlərini özündə əks etdirir. Şuşada mövcud toponimlərin azərbaycan-türk mənşəli olması etnik-lingvistik baxımdan mühüm əhəmiyyət daşıyır və tədqiqatın ictimai-mənəvi nəticələrini gücləndirir. Eyni zamanda qeyd edilir ki, bu qala-şəhər avtoxton türk tayfaları tərəfindən inşa edilmiş və uzun müddət yerli türk əhali tərəfindən məskunlaşdırılmışdır.

Şuşa şəhəri 1992-ci ilin mayına qədər 170 memarlıq və 160 incəsənət abidəsini qoruyub saxlamışdır. Bunlara qala qapıları və bürclər, İbrahim Xəlil xanın və Qara Böyük xanımın sarayları, Qarabağ xanlığı imarəti, Yuxarı və Aşağı Gövhər Ağa məscidləri, məhəllə məscidləri, 20-dən çox karvansara və təxminən 20 hamam binası daxildir. Lakin bu siyahı Şuşanın tam memarlıq irsini əhatə etmir.

Məqalədə venesiyalı tarixçi-səyyahın “Səfərnamə” əsərinə də istinad olunur. O, Qarabağın iqtisadi həyatı və ipəkçilik ənənələrini təsvir edərək Yuxarı Qarabağda sıldırım qayalarla əhatələnmiş qala-şəhərdən bəhs edir. Onun məlumatına görə, əhali türkdilli olmuş, əsas məşğuliyyət ipək ticarəti ilə bağlı idi. İxrac olunan parçaların keyfiyyətinə görə şəhər adı ilə “kənar” adlandırıldığı qeyd edilir. Səyyah həmçinin I Şah İsmayıl Xətəinin 1501–1524-cü illərdə burada bir neçə gün qaldığını bildirir.

Açar sözlər: Şuşa, toponim, linqvistika, türk, etnotoponim.

Giriş

Mövzunun aktuallığı

Ötən yüzilliklərə aid mövcud mənbələrdə Şuşa qalasının yaranma tarixi daha qədim dövrlərlə əlaqələndirilir [1]. Lakin təəssüf doğuran məqam odur ki, bu gün Şuşanın zəngin tarixi keçmişi, mədəni mühiti, məşğuliyyət sahələri, eləcə də etnomənəvi sərvətləri ilə bağlı mənbə materialları tam, bütöv və qənaətbəxş səviyyədə deyil. Əldə olan məhdud məlumatların bir qismi qala-şəhərin təşəkkülünü XIII–XIV əsrlərə aid edir ki, bu da məsələnin daha dərinədən araşdırılmasının vacibliyini göstərir.

Problemin qoyuluşu

Şuşa qalasının yaranma tarixi və bu tarixin konkret dövrlərlə bağlanması məsələsi müxtəlif mənbələrdə fərqli şəkildə təqdim olunur [2]. Bir sıra tədqiqatlarda qalanın tarixi XIII–XIV əsrlərə aid edilsə də, bəzi nüfuzlu tarixçi alimlər onun daha qədim dövrlərdə mövcud olduğunu iddia edirlər. Bu ziddiyyətli yanaşmalar Şuşanın tarixinin yenidən araşdırılmasını və mövcud məlumatların müqayisəli şəkildə təhlilini aktuallaşdırır.

Tədqiqatın məqsədi və vəzifələri

Bu tədqiqatın əsas məqsədi Şuşa qalasının yaranma tarixi ilə bağlı mənbələrdə mövcud olan məlumatları sistemləşdirmək və onların elmi əsaslarla təhlilini aparmaqdır. [1]. Tədqiqatın vəzifələri aşağıdakılardır:

Şuşa qalasının yaranma tarixi haqqında müxtəlif mənbələrdəki məlumatları müqayisə etmək;

Akademik Z.M.Bünyadov, professor Yusif Yusifov, A.A.Bakıxanov və çağdaş tarixçi Yunis Hüseynovun fikirlərini elmi əsasda təhlil etmək;

Xarici səyyah mənbələrinin, xüsusilə venesiyalı tarixçinin qeydlərinin Şuşanın tarixi haqqında verdiyi informasiyanı araşdırmaq;

Şuşanın etnik tərkibi və yerli əhalinin kimliyi ilə bağlı faktları tarixi sənədlər əsasında ümumiləşdirmək.

Ədəbiyyat icmal

Mövzu üzrə aparılmış araşdırmalar göstərir ki, Şuşa qalasının yaranması məsələsi Azərbaycan tarixşünaslığında xüsusi yer tutur. Görkəmli Azərbaycan tarixçisi, akademik Z.M.Bünyadov qalanın ilkin adının Novruz olduğunu qeyd edir və onun monqollar tərəfindən dağıldığını bildirir. Həmin dağıntıdan sonra müəyyən durğunluq dövrü yaşansa da, qala sakinləri – yerli türk tayfaları onu yenidən bərpa etmiş və əvvəlki mövqeyinə qaytarmışlar.

Akademik Z.M.Bünyadov və professor Yusif Yusifovun birlikdə hazırladıqları “Azərbaycan” tarixi dərsliyində (1994) XIV əsrə aid xatirə yazılarında qalanın 1428-ci ildə türk tayfaları tərəfindən inşa edildiyi göstərilir. Eyni zamanda həmin mənbədə Pənahəli xanın bu qala-şəhərin strateji və fəvqəladə əhəmiyyətini nəzərə alaraq onu sadəcə “bərpa etdirdiyi, möhkəmləndirdiyi və abadlaşdırdığı” vurğulanır.

Bu fikirlər Azərbaycanın etnomənəvi dəyərlərinin inkişafında mühüm rol oynamış A.A.Bakıxanovun Şuşa ilə bağlı qiymətli mülahizələri ilə də üst-üstə düşür. O, Şuşanı Təbriz kimi qədim şəhərlərlə müqayisə edir və onun ilkin adının Novruz olduğunu xüsusi vurğulayır.

Şuşa qalasının tarixini araşdıran şuşalı çağdaş tarixçi alim Yunis Hüseynov da bu məsələyə dair mühüm nəticələrə gəlmişdir. O qeyd edir ki, son tədqiqatlar göstərir: əvvəllər qalanın yerində türk tayfaları tərəfindən salınmış yaşayış məntəqəsi mövcud olmuşdur. Qarabağ xanı Pənahəli xan Cavanşir isə həmin yaşayış məntəqəsinin yaxınlığında, hərbi-strateji baxımdan əlverişli mövqedə Pənahabad qalasını inşa etdirmişdir.

Bütün bu yanaşmalar göstərir ki, Şuşanın yaranma tarixi yalnız XVIII əsrlə məhdudlaşmır və onun daha qədim dövrlərlə bağlı olması ehtimalı ciddi şəkildə nəzərdən keçirilməlidir.

Material və metodlar

Tədqiqatın aparılma üsulları

Tədqiqat əsasən tarixi mənbələrin müqayisəli analizi və faktların sistemləşdirilməsi üsulu əsasında aparılmışdır. Müxtəlif dövrlərə aid məlumatlar paralel şəkildə nəzərdən keçirilmiş, ziddiyyətli fikirlər müqayisəli metodla araşdırılmışdır.

İstifadə olunan materiallar

Araşdırmada akademik Z.M.Bünyadovun əsərləri, onun professor Yusif Yusifovla birgə yazdığı “Azərbaycan tarixi” dərsliyi (1994), A.A.Bakıxanovun fikirləri, çağdaş tarixçi Yunis Hüseynovun yanaşmaları və venesiyalı səyyah-tacirin “Səfərnəmə” adlı əsərindəki məlumatlar əsas material bazasını təşkil etmişdir. Bundan əlavə, XIX əsrə aid vergi dəftərləri və rus məmurları Yermolov və Magilyovskinin 1823-cü ildə tərtib etdikləri statistik göstəricilər də tədqiqata daxil edilmişdir [1].

Təcrübə və ya analiz metodları

Mətn üzrə əsas analiz metodları bunlardır:

- tarixi faktların müqayisəli təhlili;
- etnik-statistik məlumatların sistemləşdirilməsi;
- toponimlərin mənşə izahı üzrə etnolingvistik analiz;
- arxiv sənədləri və tarixi müqavilələrin məzmun təhlili.

Nəticələr

Tədqiqat nəticəsində müəyyən olunmuşdur ki, Şuşa qalasının yaranma tarixi ilə bağlı mənbələrdə müxtəlif fikirlər mövcuddur və bu fakt məsələnin daha dərinlən araşdırılmasını zəruri edir. Bir sıra mənbələr qala-şəhərin yaranmasını XIII–XIV əsrlərə aid etsə də, akademik Z.M.Bünyadov onun ilkin adının Novruz olduğunu göstərərək monqolların dağıdıcı hücumlarından sonra yerli türk tayfalarının qalaya yenidən həyat verdiyini bildirir.

“Azərbaycan tarixi” dərsliyində (1994) XIV əsrə aid xatirə yazılarında qalanın 1428-ci ildə türk tayfaları tərəfindən inşa edildiyi qeyd edilir. Buradan belə qənaət hasil olur ki, Pənahəli xanın fəaliyyəti qalanın yaradılması deyil, daha çox onun bərpası, möhkəmləndirilməsi və abadlaşdırılması istiqamətində olmuşdur.

Venesiyalı tarixçi-səyyahın “Səfərnəmə” əsərində Yuxarı Qarabağda sıldırım qayalarla əhatə olunmuş Kənar adlı qala-şəhərin mövcudluğu haqqında məlumat verilir. Onun təsvirinə əsasən, burada yaşayan əhali türkdilli olmuş, əsas məşğuliyyət isə yaxın kəndlərdə hazırlanmış ipəyin Avropa bazarlarına çıxarılması olmuşdur. İxrac olunan ipək parçalarının yüksək keyfiyyətinə görə həmin məhsulun qala şəhərin adı ilə “kənar” adlandırılması da qeyd edilir.

Səyyahın məlumatına görə, Səfəvilər dövründə Şah I İsmayıl Xətai 1501–1524-cü illər arasında bir neçə gün qala-şəhərdə qalmalı olmuşdur. Bu fakt Şuşanın tarixinin daha qədim dövrlərə gedib çıxması ehtimalını gücləndirir.

Şair-publisist Əyyub Şırlanlı da öz məqaləsində belə bir fikir irəli sürür ki, Qarabağdakı bu qala-şəhər Qarabağ xanlığı dövründə əvvəlcə Pənahabad, daha sonra isə Şuşa adlandırılmışdır.

Araşdırmada vurğulanır ki, Yuxarı Qarabağda sıldırım qayalarla əhatə olunmuş və heyranlıq doğuran başqa bir qala-şəhərin mövcudluğu tarixi mənbələrdə qeyd olunmamışdır. Bu baxımdan venesiyalı səyyahın təsvirinin yalnız Şuşaya aid olması ehtimalı yüksəkdir.

“Səfərnamə”də ipəkçilik mədəniyyətinin inkişafı ilə bağlı qeyd edilən faktlar – baramaçılıq, tut bağlarının salınması və bu ənənənin davamlı xarakter daşması – bölgədə qədimdən iqtisadi həyatın formalaşdığını sübut edir.

Bununla yanaşı, tədqiqatdan əldə edilən nəticələrə əsasən iki mühüm tarixi qənaət formalaşır:

Şuşa qalasının tarixi keçmişi daha uzaq dövrlərə gedib çıxır və onun hərtərəfli tədqiqi davam etdirilməlidir;

bu möhtəşəm qala-şəhər yerli-köklü əhali, yəni avtoxton türk tayfaları tərəfindən inşa edilmiş və məhz həmin əhali burada yaşamışdır.

Bundan başqa, araşdırmada qeyd olunur ki, Qarabağın “taxt-tacı” hesab edilən Şuşa şəhəri 1992-ci ilin mayında erməni-hay separatçıların işğalına qədər 170 memarlıq abidəsini və 160 incəsənət abidəsini qoruyub saxlamışdır. Bu abidələr sırasında “Gəncə darvazaları”, qala qapıları və bürcləri, İbrahim Xəlil xanın və onun qızı Qara Böyük xanımın qəsrləri, Qarabağ xanlığının imarəti, eləcə də memar Kərbəlayi Səfi xan Qarabağlının inşa etdiyi Yuxarı və Aşağı Gövhər Ağa məscidləri, məhəllə məscidləri, 20-dən çox karvansara və Şərq üslubunda tikilmiş 20-yə yaxın hamam binaları göstərilir. Lakin vurğulanır ki, sadalananlar Şuşanın abidələrinin tam siyahısını əhatə etmir.

Şuşanın hərbi məktəbinin formalaşması da Qarabağ xanlığının hərbi qüdrəti ilə bağlı olmuş və onun şanlı keçmişindən bəhrələnmişdir. Bu baxımdan Şuşa qalasının hərbi salnaməsi Azərbaycan türkünə xas olan tarixi nümunələrlə də əsaslandırılır.

Tədqiqatda dünya şöhrətli sərkərdə Napoleonun yavəri olmuş Rüstəm bəy Qarabağlının Şuşada doğulub boya-başa çatdığı (1781–1845) qeyd edilir. O, Napoleonun Misir, İspaniya və Rusiya yürüşlərində iştirak etmiş, Vardan döyüşlərində göstərdiyi şücaətə görə imperatorun əlindən “Fəxri legion” xəci almışdır. Ömrünün son illərində Vətənə qayıdan Rüstəm bəy Şuşada və Xankəndində yaşamış, 1845-ci ildə 64 yaşında vəfat etmiş və cənazəsi Şuşaya aparılaraq Mirzə Həsən qəbiristanlığında hərbi alayın müşayiəti ilə dəfn edilmişdir.

Həmçinin Port-Arturda Amur-kazak süvari polkunun komandiri olmuş general Əmir Kazım Mirzənin 1853-cü ildə Şuşada doğulduğu bildirilir. O, döyüşlərdə göstərdiyi şücaətə görə polkovnik rütbəsi almış, 1910-cu ildə general-mayor adına layiq görülmüş və Qafqaz Müsəlmanlar Xeyriyyə Cəmiyyətinin fəxri üzvü seçilmişdir. General 1920-ci ildə daşnak-bolşevik ordusuna qarşı mübarizədə əsir düşmüş və Gəncə Fövqəladə Komissiyasının sədri Tuxareli tərəfindən qılıncla qətlə yetirilmişdir.

Araşdırmada Qarabağ xanlarının əsil-nəcabətinin Cavanşir oymağının Sarıcalı tayfasından gəldiyi qeyd edilir. Sarıcalı kəndinin indiki Ağdam bölgəsinin ərazisində yerləşdiyi bildirilir. Sarıcalı adının Sarıca Əli ilə bağlı olduğu vurğulanır: Pənahəli xanın babası sarı-kürən olduğuna görə Sarıca Əli adlandırılmış, var-dövlətinin çoxluğu səbəbindən ətrafına qeyrətli və igid adamlar toplamış, həmin el-oba isə Sarıca Əli adını daşımışdır.

1823-cü ildə rus məmurları Yermolov və Magilyovskinin hazırladığı vergi dəftərinə əsasən Qarabağ əhalisinin etnik tərkibi belə göstərilir:

- azərbaycan-türk ailələri – 15729,
- erməni-hay ailələri – 4366 [3].

Rus-İran müharibəsi dövründə (1825–1826) minlərlə erməni-hay ailəsinin Quzey Azərbaycan ərazisinə, o cümlədən Qarabağın dağlıq hissəsinə köç etdiyi və köçürüldüyü qeyd olunur. Ağdərə bölgəsində Marağalı, Canyataq, Yuxarı Çaylı, Aşağı Çaylı və digər kəndlərin salınması buna misal göstərilir. Daha sonra isə millətçi erməni-hay dairələrinin güclü anti-türk təbliğatı nəticəsində gəlmə ermənilərin yerli azərbaycan türklərinə qarşı düşmən mövqe tutduğunu bildirilir.

Erməni-hay müəllifi A.Y.Xan-Aqovun fikirlərinə istinadən göstərilir ki, 1826–1828-ci illərdə İrandan Qafqaza köçürülmüş 18 min erməni-hay ailəsinin bir hissəsi Cavanşir qəzasında

yerləşdirilmiş, həmin ailələr azər türklərinin yaşadığı kəndlərdə özlərinə yer edərək yerli əhalini incidib alçaltmış, daha sonra isə onları qovaraq kəndlərin adlarını dəyişdirmişlər. Məsələn, indiki Gülüser, Eravənd, Qamakar və Trombon kəndlərinin əsl adlarının Yengicə, Mənikli, Bazarkənd, Qozanlı və Heyvalı olduğu qeyd olunur.

1828-ci ildə Türkmənçay müqaviləsindən sonra çar hökumətinin İran (40 min) və Türkiyədən (84 min) erməni-hay əhalisini Qafqaza köçürərək yerləşdirdiyi bildirilir. Əhalini məskunlaşdıqları torpaqlara daha möhkəm bağlamaq məqsədilə çar I Nikolayın 1828-ci il martın 21-də, Novruz bayramı günü Azərbaycan torpaqları hesabına “Ərməni vilayətinin yaradılması haqqında” fərman imzaladığı vurğulanır. Fərmanda İrəvan və Naxçıvan xanlıqlarının “erməni vilayəti” adlandırılması və bu adın sənədlərdə tətbiqi qeyd edilir.

İrəvan vilayəti yaradıldıqdan sonra Türkiyədən buraya erməni-hay axınının daha da artdığı bildirilir. Yeni vilayətin inzibati mərkəzinin isə əsası XVI əsrin əvvəllərində Şah İsmayıl Xətəinin vəziri olmuş Rəvan Qulu xan tərəfindən qoyulan və əhalisi azər türklərindən ibarət olan İrəvan şəhəri olduğu qeyd edilir.

Araşdırmada türk dillərində işlənən “şin, şen” sözlərinin “kənd, məskən” mənasında olduğu və sonradan erməni-hay dilinə keçərək “erməniləşdirilmiş” şəkildə (“Daşuşen”, “Mirusen”, “Sardarşen”, “Sarusen”) işlədilməsi vurğulanır. Eyni zamanda “kert” sözünün “şəhər”, “guğ” sözünün isə “kənd” mənası daşdığı qeyd edilir (Stepanakert, Mardakert, Qarmirguğ, Noraguğ və s.).

Beləliklə, tarixi Arsak ərazisində, yəni təxminən indiki Yuxarı Qarabağda erkən orta əsrlərdə və daha əvvəlki dövrlərdə erməni-hay mənşəli toponim, oronim və hidronimlərin heç bir mənbədə və arxiv sənədlərində qeydə alınmadığı nəticəsinə gəlinir. Bu isə bölgənin yerli və köklü əhalisinin azər türklərindən ibarət olduğunu təsdiqləyən mühüm fakt kimi təqdim edilir.

VII əsrə aid erməni-hay coğrafiyasında adı çəkilən Berdadzor vilayətinin hibrid toponim olması fikri də irəli sürülür və onun kökünün Bərdə sözünün təhrif edilmiş forması olduğu bildirilir. “Berd” sözünün erməni-hay dilində “qala”, “dzor” sözünün isə “dərə” mənasını verdiyi qeyd edilir.

Müzakirə

Tədqiqat nəticələri göstərir ki, Şuşa qalasının tarixi yalnız Qarabağ xanlığı dövrü ilə məhdudlaşmır və daha qədim dövrlərə uzanır. Akademik Z.M.Bünyadovun qalanın ilkin adının Novruz olması və monqollar tərəfindən dağıdılması haqqında məlumatı, həmçinin A.A.Bakıxanovun Şuşanı qədim şəhərlərdən biri kimi qiymətləndirməsi bu ehtimalı gücləndirir.

Eyni zamanda Yunis Hüseynovun yanaşması Şuşanın yerləşdiyi ərazidə daha əvvəl türk tayfalarının yaşayış məntəqəsi saldıqını və Pənahəli xanın bu məntəqənin yanında Pənahabad qalasını tikdirdiyini göstərir. Bu yanaşma Şuşanın yalnız XVIII əsrdə yaranmadığını, həmin dövrdə daha çox möhkəmləndirildiyini və yenidən abadlaşdırıldığını əsaslandırır.

Venesiyalı səyyahın “Səfərnəmə” əsərində qeyd edilən Kənar adlı qala-şəhərin təsviri və əhalinin türkdilli olması, ipəkçilik mədəniyyətinin geniş inkişaf etməsi Şuşanın qədim iqtisadi-mədəni mərkəz kimi formalaşdığını təsdiq edir.

Əlavə olaraq, 1823-cü il vergi dəftərindəki statistik göstəricilər Qarabağ əhalisinin əsas hissəsinin azərbaycan-türklərdən ibarət olduğunu sübut edir [1]. XIX əsrdə erməni-hay ailələrinin köçürülməsi və sonradan toponimlərin dəyişdirilməsi faktları da tarixi reallıqları göstərən mühüm məqamlar kimi diqqət çəkir.

Beləliklə, əldə olunan nəticələr digər tədqiqatların qənaətləri ilə müqayisədə Şuşanın tarixi köklərinin daha qədim olduğunu və türk tayfalarının bölgədə avtoxton xalq kimi yaşadığını elmi şəkildə əsaslandırmağa imkan verir.

Yekun nəticə

Tədqiqatın ümumi nəticəsi göstərir ki, Şuşa qalasının tarixi keçmişi daha uzaq dövrlərə gedib çıxır və bu mövzu hərtərəfli şəkildə öyrənilməyə davam etməlidir. Mövcud mənbələr, tarixi qeydlər və səyyah məlumatları Şuşanın yalnız XVIII əsrdə formalaşmadığını, daha əvvəl də burada türk tayfalarına məxsus yaşayış məntəqəsinin mövcud olduğunu göstərir.

Eyni zamanda araşdırma sübut edir ki, bu möhtəşəm qala-şəhər yerli-köklü əhali, yəni avtohton türk tayfaları tərəfindən inşa edilmiş və uzun müddət onların yaşayış məkanı olmuşdur. Şuşanın zəngin memarlıq və incəsənət irsi, hərbi salnaməsi və tarixi şəxsiyyətləri onun Qarabağ tarixində xüsusi yer tutduğunu təsdiqləyir.

Bu araşdırmanın elmi və praktik əhəmiyyəti ondan ibarətdir ki, Şuşa və ümumilikdə Yuxarı Qarabağ ərazisində toponimlərin, tarixi faktların və etnik proseslərin tədqiqi Azərbaycan Respublikasının ərazi bütövlüyünün elmi əsaslarla sübut edilməsində etibarlı vasitə kimi çıxış edir.

Tövsiyə olunur ki, Şuşa qalasının yaranma tarixi, onun ilkin adları, iqtisadi və mədəni inkişaf mərhələləri ilə bağlı daha geniş arxiv materialları araşdırılsın, xarici mənbələr sistemli şəkildə təhlil edilsin və bu istiqamətdə kompleks elmi tədqiqatlar aparılsın.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Bünyadov, Z. (1994). Azərbaycan tarixi. Bakı.
2. Qarabağlı, A. (2008). Qarabağ, onun qədim tayfaları və toponimləri. Bakı: Mütərcim.
3. Səfərliyeva, G. (2016). Azərbaycan tarixi abidələri və toponimləri. Bakı: M.F.Axundov adına Azərbaycan Milli Kitabxanası.

MÜASİR İPƏK YOLUNDA DƏMİR YOLUNUN GÜCÜ: BAKI-TİBLİSİ-QARS NÜMUNƏSİ

Lamiyə Rafiq qızı Orucova
müəllim

lamiya.orucova@mdu.edu.az
Mingəçevir Dövlət Universiteti

Xülasə

SSRİ-nin dağılması nəticəsində müstəqil olan Qafqaz və Orta Asiya ölkələrinin geosiyasi vəziyyəti və enerji ehtiyatları onların Şərq–Qərb nəqliyyat yollarında vacib rol oynamasına imkan vermişdir. Avropa İttifaqının təklifi ilə yaradılan TRACECA proqramı tarixi İpək Yolunun müasir tərzdə bərpasını hədəfləmişdir. Bu istiqamətdə reallaşdırılan Bakı–Tbilisi–Qars dəmir yolu layihəsi Asiya və Avropa arasında əvəzləyici və etibarlı nəqliyyat dəhlizi yaratmışdır. Layihə, regional dövlətlər arasında tranzit potensialı və iqtisadi əməkdaşlığı genişləndirərək Müasir İpək Yolunun önəmli tərkib hissəsinə çevrilmişdir.

Tədqiqatın aktuallığı ondan ibarətdir ki, Müasir İpək Yolunun əhəmiyyəti hazırda getdikcə artmaqdadır. Əsasən Orta Dəhliz vasitəsilə Mərkəzi Asiya və Çindən Avropa bazarlarına göndərilən yüklərin sürətli və daha təhlükəsiz daşınması region dövlətlərinin iqtisadi inkişafına yeni imkanlar yaradır. Nəticə etibarilə, Bakı–Tbilisi–Qars dəmir yolu Orta Dəhlizin əsas tərkib hissəsi kimi Azərbaycanın tranzit imkanlarını artırır və Böyük İpək Yolunun yeni iqtisadi sistemdə əhəmiyyətini gücləndirir.

Açar sözlər: Müasir İpək Yolu, Bakı-Tbilisi-Qars dəmir yolu, Orta Dəhliz, regional əməkdaşlıq, tranzit potensial.

Giriş

Günümüzdə diplomatik münasibətlər və beynəlxalq ticarət sistemində Müasir İpək Yolunun növbəti dəfə bərpası strateji və iqtisadi baxımdan böyük önəm kəsb edir. Avropa ilə Asiya arasında artmaqda olan yük həcmi və əvəzedici logistika marşrutlarına tələb araşdırılan mövzunu daha da aktual edir. Problemin qoyuluşu belə izah olunur ki, beynəlxalq nəqliyyat sistemləri coğrafi-siyasi risklərə, uzun daşınma müddətlərinə və infrastruktur məhdudiyyətlərinə qarşı həssasdır, bu da Müasir İpək Yolunun işlək və güvənilir alternativ kimi inkişafını zərurətə çevirir. Araşdırmanın məqsədi Bakı–Tbilisi–Qars (BTQ) dəmir yolunun Müasir İpək Yolunun yenidən qurulma

mərhələsində icra etdiyi rolun, onun Şərqi-Qərbi ticarət münasibətlərinə və bölgə daxilində integrasiyaya təsirinin təhlil edilməsidir.

Mənbələrin icmalında TRACECA proqramı, Müasir İpək Yolu yavaşması və BTQ haqqında daxili və xarici araşdırmalar sübut edir ki, bu layihə Avrasiya coğrafiyasında iqtisadi əməkdaşlığın güclənməsində vacib elmi və praktiki maraq kəsb edir. Bu baxımdan Orta Dəhliz də mühüm əhəmiyyət qazanaraq Çin-Mərkəzi Asiya-Xəzər hövzəsi-Qafqaz-Avropa istiqamətində yükdaşımaların vahidləşməsinə təmin edən başlıca keçid platformalardan biri kimi Müasir İpək Yolunun fəal təməl sütununa çevrilmişdir.

Material

Böyük İpək Yolu, coğrafi kəşflər nəticəsində dəniz ticarət yollarının ön plana çıxması və ümumdünya ticarət sisteminin dəyişməsi səbəbi ilə zamanla əvvəlki əhəmiyyətini itirmiş kimi görünsə də, getdikcə qloballaşan dünyada yenidən mühüm bir “ticarət və mədəniyyət yolu” kimi gündəmə gəlmişdir. SSRİ-nin dağılması ilə birlikdə müstəqilliklərini elan edən Orta Asiya və Qafqaz ölkələri sahib olduqları zəngin enerji ehtiyatları səbəbilə dünya dövlətlərinin diqqətini cəlb etməyə başlamışdır. Regionun malik olduğu enerji resurslarının dünya bazarlarına çıxarılması məqsədilə İpək Yolunun yenidən canlandırılması üçün ABŞ, Avropa İttifaqı, Türkiyə, İran, Çin, Yaponiya, Cənubi Koreya, Əfqanıstan, Pakistan və Hindistan kimi ölkələr tərəfindən yeni layihələr irəli sürülmüşdür. [8, s. 189].

XX əsrin 90-cı illərindən başlayaraq Böyük İpək Yolunun yenidən bərpası məsələsinin gündəmə gəlməsi ilə bu prosesdə Qafqaz bölgəsi mühüm rol oynamağa başlamışdır. Regionun Avropa İttifaqı və Qərbi dövlətləri üçün cəlbəedici olmasının əsas səbəbi enerji ehtiyatlarıdır və dünya neft ehtiyatlarının təxminən 16%-i bu bölgədə yerləşir. Belə strateji əhəmiyyətə malik bir bölgədə yaranan güc boşluğundan faydalanmaq məqsədilə Avropa İttifaqı 1993-cü ildə tarixi İpək Yolunun yenidən canlandırılması layihəsinə başlamışdır. Avropa İttifaqı ilk addım olaraq Avropa-Qafqaz-Asiya Transqafqaz Nəqliyyat Dəhlizinin (TRACECA) əsasını 1993-cü ildə imzalanmış Brüssel Bəyannaməsi ilə qoymuşdur [5, s. 33].

Brüssel Konfransının əsas məqsədi regionda ticarət və nəqliyyat sahəsində iştirakçı ölkələr arasında əməkdaşlığı gücləndirmək, mövcud problemləri və çatışmazlıqları müəyyən etmək və Avropa İttifaqı tərəfindən maliyyələşdirilən texniki yardım proqramının şərtlərini müəyyənləşdirmək olmuşdur. Eyni zamanda, Avropadan Asiyaya Qara dəniz, Qafqaz və Xəzər Dənizi üzərindən alternativ nəqliyyat dəhlizi yaratmaq və Orta Asiya-Qafqaz-Avropa nəqliyyat koridorunun inkişafını təmin etmək nəzərdə tutulmuşdur. Konfrans çərçivəsində beynəlxalq maliyyə institutları, tərəfdaşlar və investorların layihəyə dəstəyini təmin etmək, həmçinin TRACECA ölkələri arasında yük daşımacılığı sektorunun inkişafını təşviq etmək məqsədi ilə sektoral işçi qruplar da yaradılmışdır. Beləliklə, TRACECA layihəsi Avropa İttifaqı tərəfindən maliyyələşdirilən “texniki dəstək proqramı” kimi qəbul edilmişdir və layihəyə 15 milyon avro kredit ayrılması ilə dərhal başlanılmışdır. [8, s. 178; 6, s. 224].

Brüssel Bəyannaməsində göstərilən məqsədlər doğrultusunda 1998-ci ildə Bakıda Gülüstən Sarayında Avropa İttifaqının dəstəyi ilə “TRACECA – Tarixi İpək Yolunun Bərpası” adlı beynəlxalq konfrans təşkil edilmişdir. Bu konfransa Azərbaycan, Bolqarıstan, Gürcüstan, Qırğızıstan, Moldova, Rumıniya, Türkiyə, Ukrayna, Özbəkistanın prezidentləri, Avropa Komissiyasının nümayəndələri, 32 ölkədən ekspertlər və 12 beynəlxalq təşkilatın nümayəndələri qatılmışdır [6, s. 224; 1].

TRACECA proqramı çərçivəsində həyata keçirilən ən iri layihələrdən biri Bakı-Tbilisi-Qars (BTQ) dəmir yolu xəttidir. Bu layihə regionun nəqliyyat infrastrukturunun inkişafında mühüm rol oynayır. Layihə ilk dəfə 1993-cü ildə Ankarada keçirilən Gürcüstan-Türkiyə Qarışıq Nəqliyyat Komissiyası Toplantısında gündəmə gəlmişdir. Lakin Ermənistan problemi səbəbindən layihə həyata keçə bilməmişdir. Layihənin reallaşmaması üçün Ermənistan lobbiçisi ABŞ vasitəsilə Gürcüstana təzyiq göstərmişdir. Bu baxımdan Bakı-Tiflis-Qars (BTQ) dəmiryolu layihəsinin həyata keçirilməsi bir qədər vaxt almışdır. 2004-cü ildə layihəyə Azərbaycan da cəlb edilmiş və

beləliklə dəmiryolu inşaatı ölkənin ərazisini də əhatə etmişdir. BTQ dəmiryoluna son formasını verən razılaşma 2007-ci ildə Türkiyə–Azərbaycan–Gürcüstan arasında Tiflisdə imzalanmış, BTQ dəmiryolu layihəsinin təməli isə 2007-ci ildə Gürcüstanda, 2008-ci ildə isə Qarsda qoyulmuşdur [4, s. 40].

TRACECA çərçivəsində həyata keçirilən BTQ dəmiryolu layihəsinin inşası zamanı uzun illər ərzində problemlər yaşanmışdır. Bunun səbəbi həm Rusiyanın layihəni istəməməsi, həm də Ermənistanın layihədən kənarlaşdırılması nəticəsində əngəlləmə səyləri olmuşdur ki, bu da layihənin icrasını uzun müddət ləngitmişdir. Xüsusilə Ermənistanın apardığı lobbicilik fəaliyyətləri səbəbindən BTQ layihəsi üçün Qərb mənbəli maliyyə tapmaqda çətinlik yaranmışdır. Nəticədə layihəyə daxil olan dövlətlər dəyəri 422 milyon ABŞ dolları hesablanan bu layihəni öz daxili mənbələri ilə həyata keçirməyə qərar vermişlər [2]. Başlanğıcda 422 milyon ABŞ dolları olaraq qiymətləndirilmiş layihəyə, planlaşdırılan infrastruktur da daxil edildikdə, xərclər 600 milyon dollara çatacaqdır. Türkiyə və Azərbaycan layihə çərçivəsində öz ərazilərindəki dəmiryollarını öz vəsaitləri ilə maliyyələşdirərkən, Gürcüstan kreditdən istifadə etmişdir. Beləliklə, Türkiyə–Azərbaycan–Gürcüstan üçlüyü BTQ layihəsini bütün bu çətinliklərə baxmayaraq 2017-ci ildə 1 milyon sərnişin və 6,5 milyon ton yük daşıma tutumu ilə istifadəyə vermişdir [5, s. 34].

2024-cü ildə BTQ dəmiryolunun Gürcüstan hissəsində yenidənqurma işləri yekunlaşıb və yükləyici qabiliyyəti bir milyon tondan beş milyon tona çatdırılıb. Bəhs edilən hissədə təmir işləri beş mərhələdə həyata keçirilib. Körpülərin və piyada keçidlərinin bərpası, avtomobil yolunun inşası, həmçinin Avropa istehsalı olan modern avadanlıqların istifadəsi sözü gedən yenidənqurma işlərinin tərkib hissəsi idi. Modernləşmə işləri yekunlaşdıqdan dərhal sonra xətt ilə 632 ton həcmindəki plastik xammal Bakıdan Qarsa çatdırılıb [7]. Modernləşdirilmiş Bakı–Tiflisi–Qars dəmiryolu xətti Asiyadan Qərbə və həmçinin, əks yönə göndərilən yüklərin böyük bir hissəsinin Orta Dəhliz yolu ilə Azərbaycan üzərindən daşınmasına şərait yaradır. Nəticədə yaranan geniş imkanlardan sonra 2024-cü ilin iyununda Sian limanı ilə bərabər, Çinin ən önəmli limanlarından biri olan Liyanyunqandan etibarən yükdaşınmasının test rejimində həyata keçirilməsinə başlanılıb [3].

Bakı–Tiflisi–Qars dəmiryolu xətti ilkin olaraq bölgə layihəsi təsiri bağışlasa da, gərçəkdə global mahiyyət daşıyan bir təşəbbüsdür. Strasburq ilə Şanxayı birləşdirəcək uzun bir yolda qısa bağlantı rolunu oynayan bu xətt, iki qitəni polad relslərə bağlayaraq regionun sosial və iqtisadi inkişafına müsbət təsir göstərməkdədir. Avrasiyanın nəqliyyat planının əsas mərkəzlərindən birinə çevrilən Bakı–Tiflisi–Qars dəmiryolu yerləşdiyi ərazidə təhlükəsizliyi təmin etməklə bərabər, həm də hər üç ölkənin lojistik imkanlarının artırılmasına xidmət edir.

Metodologiya

Bu tədqiqat keyfiyyət və təhlil yönümlü yanaşma əsasında aparılmışdır. Araşdırmada müqayisəli tarix və izahedici təhlil metodlarından yararlanılmışdır. Məlumatların toplanması prosesində türk və Azərbaycan müəlliflərinin məqalələrinə müraciət olunmuşdur. Həmçinin, Azərbaycan Dəmir Yolları QSC-nin rəsmi saytından və Tranzit Yükdaşımlar üzrə Koordinasiya Şurasının rəsmi informasiya bazasından istifadə edilmişdir. Dəyərləndirmə mərhələsində BTQ dəmir yolunun Orta Dəhlizdə oynadığı rol və tərəfdaş ölkələr arasındakı əməkdaşlıq təhlil edilmişdir. Bu baxış, Müasir İpək Yolunun bərpası mərhələsində nəqliyyat şəbəkəsinin əhəmiyyətini daha aydın şərh etməyə şərait yaratmışdır.

Nəticə

Həyata keçirilən təhlil göstərir ki, Bakı–Tiflisi–Qars (BTQ) dəmir yolu Müasir İpək Yolunun yenidənqurulma prosesində vacib rol oynayır. Bu təşəbbüs Asiya ilə Avropa arasında daha qısa, etibarlı və faydalı nəqliyyat əlaqəsi yaradaraq bölgənin tranzit potensialını böyük ölçüdə genişləndirmişdir. Orta Dəhliz istiqamətində BTQ-nin funksiyası Azərbaycanın paylayıcı mərkəz kimi əhəmiyyətini artırmışdır. Yenidənqurma işləri nəticəsində xəttin yükdaşıma potensialının artması onun iqtisadi məhsuldarlığını daha da gücləndirmişdir. Nəticədə region dövlətləri arasında ticarət integrasiyası və əməkdaşlıq dərinləşmişdir. Beləliklə, BTQ və Orta Dəhliz Müasir İpək

Yolunun günümüzün tələblərinə uyğun olaraq iqtisadi sistemdə yenidən bərpasında başlıca dəstək elementlərindən biri kimi çıxış edir.

Müzakirə

Müasir İpək Yolunun yenidən bərpası sadəcə nəqliyyat planı deyil, eyni zamanda geosiyasi və iqtisadi yaxınlaşma vasitəsidir. Bakı–Tbilisi–Qars (BTQ) dəmir yolunun modern inkişafı qeyd olunan prosesin praktiki ifadəsi kimi çıxış edir və region dövlətlərinin tranzit imkanlarını genişləndirir. Xüsusən Orta Dəhliz çərçivəsində BTQ-nin iş fəaliyyəti Çin, Mərkəzi Asiya və Avropa arasında ticarət hərəkətinin daha məhsuldar təşkilinə imkan verir. Həmçinin, layihənin uğuru infrastrukturun daimi müasirləşdirilməsi və ölkələrarası koordinasiya asılıdır. Nəqliyyat xətləri arasında rəqabətin dərinləşməsi BTQ və Orta Dəhlizin daha sürətli və rəqabətə davamlı olmasını zəruri edir. Bununla yanaşı, geosiyasi risklər və regional dinamika layihənin davamlı sabitliyinə təsir göstərə bilər. Yekunda, BTQ və Orta Dəhliz Müasir İpək Yolunun bərpası mərhələsində strateji önəmə malikdir və sonrakı illərdə Avrasiya nəqliyyat sisteminin təməl dayaqlarından biri kimi rolunu daha da möhkəmləndirə bilər.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Abdullayeva, N. (2023). “Heydər Əliyevin reallaşan arzusu”. *Cümhuriyyət*, № 26, S. 7. <https://files.preslib.az/projects/heydaraliyev/articles/he1235.pdf>, giriş tarixi: 03.04.2026.
2. Aras, O. N., Süleymanov, E., & Huseynov, R. (2013). “The importance of Azerbaijan’s energy revenues in its exports volume and the effects on the national economy”. *International Journal of Business and Social Science*, 4(6).
3. Azərbaycan Dəmir Yolları QSC. (n.d.). Bakı–Tbilisi–Qars dəmir yolu layihəsi. Azərbaycan Dəmir Yolları. <https://corp.ady.az/az/ady/layiheler/baki-tbilisi-qars>, giriş tarixi: 04.04.2026.
4. Hüseynli, H. (2025). “Türkiyənin Cənubi Qafqaz siyasətində Bakı-Tbilisi-Qars dəmir yolunun əhəmiyyəti”. *Elmi Xəbərlər Jurnalı*, (1), 39–44.
5. Kurtoğlu, A. B., & Tatar, V. (2023). “Avrupa Birliyi ulaşıma siyasəti kapsamında doğu-batı koridoru: Bakü-Tiflis-Kars demiryolu ve olası işlevleri”. *Disiplinlərarası Yenilik Araştırmaları Dergisi*, 3(1), 31–40.
6. Şirinova, B. (2025). “TRACECA və Böyük İpək Yolu: Azərbaycan vasitəsilə Qafqaz və Avropa-Asiya əlaqələri”. *Qədim Diyar Beynəlxalq Elmi Jurnal*, 7(3), 223–226.
7. Tranzit Yükdaşımlar üzrə Koordinasiya Şurası. (2024, 20 May). “Bakı-Tbilisi-Qars demiryolunun modernləşdirilməsi”. Retrieved from <https://transit.gov.az/az/media-az/xeberler/modernisation-of-btk-railway-az>, giriş tarixi: 01.04.2026.
8. Üzümcü, A., & Akdeniz, S. (2014). “Yeni İpək Yolu: TRACECA və Bakü-Tiflis-Kars demiryolu projesi”. *Avrasya Etüdləri Dergisi*, 45(1), 39–58.

ƏDƏBİYYAT VƏ MƏDƏNİYYƏTİMİZİN BÖYÜK HAMISI

Gövhər Arzuman qızı Məmmədağaieva
müəllim

govharmammadtagiyeva@gmail.com

Bakı Dövlət Universiteti

Xülasə

Ulu Öndər Heydər Əliyev özünün varlığı ilə, canı və ruhu ilə Azərbaycan xalqına, Azərbaycan ədəbiyyatına və mədəniyyətinə sıx bağlı olan yüksək milli ruhlu bir şəxsiyyət olmuşdur. Onun Azərbaycan xalqına, milli mənəvi dəyərlərinə göstərdiyi xüsusi diqqət və qayğı, heç zaman yaddan çıxmıyacaq. Bu dahi şəxsiyyət, ümummilli lider Azərbaycan xalqını, Azərbaycan milli mənəviyyatını azadlığa çıxarmış və inkişaf etdirmişdir. İndi Azərbaycan

ədəbiyyat və mədəniyyəti, incəsənəti bütün dünyada tanınır, sevilir və alqışlanır. Bu tarixi xidmət, bu tarixi nailiyyət məhz ulu öndər Heydər Əliyevin adı və geniş fəaliyyəti ilə bağlıdır.

Açar sözlər: Heydər Əliyev, ədəbiyyat, mədəniyyət, incəsənət, gənclər

Mətn. Ulu öndər Heydər Əliyev yolu həmişə nurlu və sabahlı bir yol olmuşdur. Bu yol bizi, milli mədəniyyətimizi geniş və nurlu üfüqlərə doğru aparır. Ötən illər ərzində nə qədər işlər görülmüş, nə qədər tarixi xidmətlər göstərilmiş, soykökümüz, milli məniyyətimiz, milli qan yaddaşımız, bir sözlə, mənəvi dəyərlərimiz özümüzə qayıtmışdır. Bu qayıdışa, bu uğura yalnız və yalnız Heydər Əliyev zəkası, Heydər Əliyev düşüncəsi, Heydər Əliyev fenomeni səbəbkar olmuşdur.

Dahi rəhbər Heydər Əliyevin ikinci dəfə siyasi hakimiyyətə qayıdışı daha böyük nailiyyətlərin, Azərbaycan ədəbiyyat və mədəniyyətinin, incəsənətinin yüksəlişinə və tərəqqisinə səbəb olmuşdur. Ulu Öndərin ədəbiyyat, mədəniyyət və incəsənətimizin tərəqqisi üçün imzaladığı xüsusi qərarlar inkişafımıza doğru atılan böyük addımlar olmuş və böyük nailiyyətlər kimi Azərbaycan ədəbiyyat və mədəniyyət tarixinə düşmüşdür.

Azərbaycanın böyük sənətkarlarının, ədəbiyyat və mədəniyyət ustad və söz sənətkarlarının, adlarının, xatirələrinin, mədəni abidələrimizin əbədiləşməsi və onlara həsr edilmiş yeni tikililərin yaranması bir daha göstərir ki, ulu öndər nə qədər milli-mənəvi dəyərlərə malik nurlu bir insan, tarixi bir şəxsiyyət olmuşdur.

Heydər Əliyev Dünya Azərbaycanlılarına müraciətlə deyirdi: “Azərbaycan xalqı dünya mədəniyyətində öz dəsti-xətti ilə seçilən xalqlardandır. Onun əsrlər boyu yaratdığı mədəniyyət və ədəbiyyat nümunələri həyat eşi, azadlıq və müstəqillik duyğuları ilə aşılanmışdır” [1, s. 5].

Məhəmməd Füzulinin 500, Nəsiminin 600, “Kitabi Dədə Qorqud” dastanlarının 1300 illik yubileylərinin beynəlxalq miqyasda təntənəli surətdə keçirilməsi məhz dahi şəxsiyyətin fədakar əməyinin nəticəsi olmuşdur.

Səməd Vurğunun 90, Rəsul Rzanın 90, Üzeyir Hacıbəylinin 110, Cəlil Məmmədquluzadənin 125, Hüseyn Cavidin 100, 120, Cəfər Cəbbarlının 100 illik yubileylərinin və digər çağdaş yaradıcı şəxsiyyətlərin yubileylərinin keçirilməsi və adlarının əbədiləşdirilməsi milli mədəniyyətimizə, ədəbiyyatımıza göstərilən yüksək diqqət və qayğının nümunələridir.

Ulu öndər Heydər Əliyevin böyük tarixi xidmətlərindən biri də keçən əsrin 30-cu illərində repressiyaya uğramış latın qrafikasının bərpa edilməsindən ibarət olmuşdur. Bu unudulmayan və hər zaman yadda qalan tarixi və şəərfli xidmətlərdir.

Milli lider Heydər Əliyev müdrik pedaqoq məharəti ilə gənclərə müraciətlə deyirdi ki, **“Siz hələ gəncsiniz. Qarşınızda böyük yaradıcılıq yolu vardır. İstərdim ki, sizdən əvvəlki sənətkarlar – Lütfuli Abdullayev, Rəşid Behbudov, Leyla Bədirbəyli kimi öz üzərinizdə çalışsınız. Mən onları çox yaxından tanıyırdım, onlarla dost idim. Onlar öz üzərində necə çalışırdılar, necə işləyirdilər, necə yeni nailiyyətlər əldə edirdilər, mən bunu sizə də tövsiyə edirəm”**.

Ulu öndərimiz həmişə deyirdi ki, istedad xalqın milli – mənəvi sərvətidir. Ona daim diqqət və qayğı göstərmək, inkişaf etdirmək bizim hamımızın vətəndaşlıq borcu olmalıdır.

1996-cı il iyunun 22-də ölkəmizdə gənc istedadların “Qızıl kitabı”, “Gənc istedadlar fondu”, “Azərbaycanda gənc istedadlara dövlət qayğısı” adlı sərəncamlar imzalamışdır. Heydər Əliyev uşaq və yeniyetmələrin, gənclərin yüksək estetik zövqə malik olmalarını, milli-mənəvi dəyərlərimizə, ədəbiyyatımıza, tariximizə yiyələnmələrini, milli kökə bağlı, vətənpərvər olmalarını tövsiyə edirdi.

Dahi şəxsiyyət gənclərə müraciətlə deyirdi: **“Gənclərimiz milli ruhda, bizim milli mənəvi dəyərlərimizin əsasında tərbiyə olunmalıdırlar. Gənclərimiz bizim tariximizi yaxşı bilməlidirlər, dilimizi yaxşı bilməlidirlər, milli dəyərlərimizi yaxşı bilməlidirlər. Hər bir gəncimiz vətənpərvər olmalıdır. Vətənpərvərlik böyük məfhumdur. Bu sadəcə olaraq orduda xidmət etmək deyil. Vətənə sadıq olmaq, Vətəni sevmək, torpağa bağlı olmaq – budur vətənpərvərlik”**.

Bu gün Heydər Əliyev yolu, strategiyası Azərbaycan Prezidenti Cənab İlham Əliyev tərəfindən şərəf və ləyaqətlə davam etdirilir. Heydər Əliyev ideyaları, Heydər Əliyev arzu və düşüncələri, ideyaları daim yaşayacaqdır.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Heydər Əliyev. Müstəqilliyimiz əbədidir. Bakı: Azərnaşr, 2005, 465 s. .

SÖZ BİRLƏŞMƏLƏRİ VƏ ONLARIN TƏDRİSİ YOLLARI

Ülviyyə Rəcəb qızı Rəcəbli
müəllim

ulviyyerecebli9@gmail.com

Bakı Slavyan Universiteti

Xülasə

Məqalədə söz birləşmələrinin dil sistemindəki rolu, quruluş xüsusiyyətləri və tədris metodikası geniş şəkildə təhlil olunur. Qeyd edilir ki, söz birləşmələri sintaktik vahid kimi sözlər arasında məna və qrammatik əlaqələri ifadə edir, nitqin dəqiqliyini və ifadəliliyini artırır. Məqalədə söz birləşmələrinin növləri, onların yaranma prinsipləri və cümlə daxilində funksiyaları izah olunur.

Eyni zamanda, bu mövzunun tədrisində istifadə olunan ənənəvi və müasir metodlara diqqət yetirilir. Şagirdlərdə nəzəri biliklərlə yanaşı, praktik bacarıqların formalaşdırılmasının vacibliyi vurğulanır. Məqalədə həmçinin müəllimlərin qarşılaşdıqları çətinliklər və onların aradan qaldırılması yolları da göstərilir.

Nəticə olaraq bildirilir ki, söz birləşmələrinin düzgün və sistemli tədrisi şagirdlərin nitq mədəniyyətinin inkişafına, sintaktik düşüncə qabiliyyətinin formalaşmasına və ümumi dil bacarıqlarının təkmilləşməsinə mühüm təsir göstərir.

Açar sözlər: söz birləşməsi, mürəkkəb sözlər, sintaktik əlaqə, təyini söz birləşməsi, predikativ birləşmə.

İki və ya daha artıq müstəqil sözdən həm məna, həm də qrammatik cəhətdən birləşən sintaktik vahidə söz birləşməsi deyilir. Söz birləşmələrindən danışarkən ünsürlərin həm məna, həm də forma baxımından əlaqəsi eyni səviyyədə vacib əsas götürülür. Yəni hər bir söz birləşməsində semantik, yəni məna quruluşunda bütövlük olmalıdır. Qeyd olunan cəhətlərdən, yəni forma və məzmun məsələlərindən birinə üstünlük verib, digərini unutmaq olmaz.

Nümunə: Dilimizdə olan mavi dəniz ifadəsi qulağa xoş səslənir, çünki asılı tərəf olan mavi sözü, əsas tərəfdə olan dəniz sözüylə qrammatik cəhətdən bağlı olduğu kimi, ünsürlər arasında real məna əlaqəsi də mövcuddur: dənizin rənginin mavi olduğunu deyərək düzgün əks etdirmişdir. Amma mavi günəş ifadəsini işlətmirik, çünki mavi günəş onun işıqlarını düzgün izah etmir, günəşin öz əlamətləri var.

Dilin hər dəfə dəyişməsi və inkişaf etməsi hər kəsə məlumdur. Dilimiz keçid prosesində olan zaman vurğunun dəyişməsi ilə söz birləşmələrinin mürəkkəb sözə cevrilməsi asanlaşdı. Məsələn Onun xəyalında Emil yenə də qara qaşlı qara gözlü canlandı. Burada qara qaşlı, qara gözlü söz birləşmələrinin vurğusunu dəyişməklə yəni bir vurğu ilə desək mürəkkəb söz yarada bilərik. Məsələn Onun xəyalında Emil yenə də qaraqaşlı qaragözlü canlandı. Təhlil prosesində bu cür hallar ümumən söz birləşmələrinin meyarının dəqiqləşdirilməməsi mübahisəli hallara səbəb ola bilər. Bunlara rəğmən sözbirləşmələrini mürəkkəb sözlərdən fərqləndirməyin müxtəlif yolları vardır. Bunlar aşağıdakılardır:

- Tərəflərinin müstəqil leksik qrammatik mənaya malik olan söz birləşmələrində məsələn dərstdən gələn, xoş avaz tərəfləri bir məfhum bir məna ifadə edən söz birləşmələri var . Məsələn xoşbəxt gözəgələn və s;

- Sintaktik əlaqə söz birləşmələrinin tərəfləri arasında canlı və mütəhərrikdir, sintaktik əlaqə mürəkkəb sözlərdə öz əhəmiyyətini itirmiş olur məsələn şirin dil birləşməsində yanaşma yola gedən birləşməsində idarə əlaqəsi göz önündədir. Lakin Müasir dövrdə şirin dil birləşməsində yanaşma yola gedən birləşməsində idarə əlaqəsindən danışmağa ehtiyac yoxdur (etimologiya baxımından müasir söz birləşmələrində sintaktik əlaqələr haqqında danışmaq olar);

- Sintaktik suala söz birləşmələrinin tərəflərinin hər biri cavab verir. Məsələn xoş avaz (necə? Nə?) bir yerdə suala cavab verməsi üçün mürəkkəb söz olmalıdır. Məsələn qaragözlü (necə?)
- Söz birləşmələrinin tərkibində olan sözlər ayrı vurğuya malik olur. Mürəkkəb sözlər hamısı bir yerdə bir vurğu ilə tələffüz olunur.
- Beləliklə söz birləşmələri sintaksisin əsas vahidlərindən biridir və mahiyyət etibarı ilə söz- formalara yaxın olur sözlərin dəqiqləşmə və genişlənmə modelidir.
- Qoşa sözlər mürəkkəb sözlərin bir qrupunu təşkil edir. Söz birləşmələrinin ibtidai və ilkin strukturuna yaxın olan variantları qoşa sözlərdir.
- Qoşa sözlər iki komponentdən ibarət olur . Və bu komponentlər antonimlik və sinonimlik əsasında qurulur.
- Bunların əsas xüsusiyyəti tərəflərinin fonetik cəhətdən uyğun olması birlikdə bir məna bir məfhum ifadə etməsidir. Məsələn gecə-gündüz və s. [1, s.56].

Söz birləşmələri arasındakı fasilədən fərqli olaraq qoşa söz birləşmələri arasında daha az fasilə olur. Bu onları biri birindən fərqləndirən cəhətlərdəndir. Qoşa sözbirləşmələrini söz birləşmələrindən fərqləndirən xüsusiyyətlərdən biri də odur ki qoşa söz birləşmələrinin tərəflərindən biri məna kəsb etməyə bilər amma spz birləşmələrində bütün tərəflər məna kəsb edir.

Bu səbəbdən predikativ birləşmə və cümlə terminləri bir-biri ilə eyniyyət təşkil edib sinonim ola bilər. Cümlə arasında sintaktik birləşmə və predikativ birləşmə ilə məna yaxınlığı çoxdur. Bunların hər ikisi eyni nitq hissələri, eyni sintaktik əlaqə və obyektiv ələmlə bağlı məsələlər əsasında yarana bilər. Həmçinin söz sırası təyinlə təyinlənin münasibətləri də bunlarda çox vaxt eyniyyət təşkil edir. Cümlə ünsiyyət vasitəsi olub bitmiş fikri ifadə edir. Söz birləşmələri isə əsasən özündə adlandırma yəni, normativlik xüsusiyyətlərini daşıya bilər, modalıq keyfiyyətlərinə isə rast gəlmək mümkün deyil. Nəticədə isə söz birləşmələri predikativlik, modal-zaman münasibətləri qazanmadıqda fikri ifadə edə bilmir.

Ümumiyyətlə, cümlə və söz birləşmələri bir-birindən fərqlənir. Cümlə kommunikativ xarakterə malikdir, nisbi bitkin fikri ifadə edir, predikativlik əlamətlərini daşıya bilər və xüsusi tələffüz intonasiası ilə söz birləşmələrindən fərqlənə bilər. Cümlədə tabesizlik əlaqəsindən, ədat, nida, xitab, ara sözlərdən də istifadə olunur.

Bir sözlə, cümlə geniş bir quruluş sxeminə malik olan anlayışdır. Cümlə özündə kiçikdən böyüyə bütün dil vahidlərini cəmləşdirərək sintaktik bütövlərin özəyini təşkil edir. Eyni zamanda, dilçilik elminin fonetika, leksikologiya, frazeologiya, derivatologiya, orfoqrafiya, orfoepiya, morfologiya, sintaksis və üslubiyyat kimi bütün şöbə və sahələri öyrənməsi üçün hər növ hadisəyə, anlayışa cümlədə rast gəlinir. Bu səbəbdən cümlə hər zaman dilçilik tədqiqatında xüsusi əhəmiyyətə malik olub. Söz birləşmələrinin sintaktik və qrammatik xüsusiyyətlərini cümlədən kənarda öyrənmək mümkündür lakin bu cümlə daxilində baş versə daha qənaət bəxş olar.

Sözlə cümlənin sərhədində dil sistemində dayanan söz birləşməsi sintaksisin sonrakı mövzularının tədrisində əvəzsiz rola sahibdir. Əvvəlcə, bu mənimsətmədə, söz və söz birləşməsinin, həmçinin söz birləşməsi və cümlənin münasibətləri aydınlaşdırılmalı, ismi və feili birləşmələrin mahiyyəti və onların arasındakı müxtəlif cəhətlər dəqiqləşdirilməlidir. İlk öncə, aşağı siniflərdə sabit və sərbəst söz birləşmələri haqqında öyrədilmiş məlumatlar təkrar edilməlidir. Tədris prosesində müəllim mürəkkəb adları, mürəkkəb sözləri də müqayisə müstəvisində saxlamağı yaddan çıxartmamalı praktik nümunələr əsasında yeri gəldikcə onları söz birləşmələri ilə müqayisə etməlidir.

Şagird dərk etsin ki, I növ təyini söz birləşməsinin tərəfləri əksər hallarda cümlənin ayrı-ayrı üzvləri ola bilər və ayrı-ayrı sintaktik suallara cavab verir. II, III növ təyini söz birləşmələri I növdən fərqli olaraq, bütövlükdə bir cümlə üzvü kimi vahid sintaktik suala cavab verdiyini praktik olaraq anlasın. İsmi birləşmənin növlərini fərqləndirən aşağıdakı xüsusiyyətlərə isə bundan sonra diqqət yetirilməlidir.

1) Birləşmənin oxşar xüsusiyyətləri: a) Ən azı iki sözün birləşməsindən üçü də ibarət olur; b) Ritmik bölgüyə 3-də malik olur; c) Birinci və ikinci tərəf üçündə də var.

2) Birləşmənin fərqli xüsusiyyətləri: a) II və III növün hər iki tərəfi birlikdə bir sintaktik suala cavab verir və ümumilikdə cümlənin də bir üzvü olur; b) I növün tərəfindən birincisi həmişə təyin, tərəflərindən ikincisi isə cümlənin fərqli üzvü ola bilər, tərəflərin heç biri mənsubiyyət və hal şəkilçisi qəbul etmir, "bir" sözü tərəflər arasına artırmaq (böyük bir çinar) olur və müstəsna hallarda məntiqin tələb etdiyi tərəflər birlikdə bir cümlə üzvü olur; c) Şəkilçini II növün birinci tərəfi qəbul etmir, ikinci tərəfsə mənsubiyyət şəkilçisi qəbul edir və heç bir sözü tərəflər arasına daxil etmək mümkün deyildir; ç) Birinci tərəfi yiyəlik hal, ikinci tərəfi mənsubiyyət şəkilçisi qəbul edən III növün, tərəfləri arasına istənilən qədər söz əlavə etmək mümkündür [2, s.44].

Qeyri-təyini söz birləşmələrinə orta məktəb proqramında diqqət yetirilməsə də, müəllim qismən bu haqda məlumat verməlidir ki, boynubükük, əlində silah, dağlardan uca, ellərdən ellərə və s. kimi birləşmələrlə rastlaşanda şagirdlər tərəddüddə qalmasınlar. Bundan savayı onlara ismi birləşmələri cümlədə müəyyən etmək üçün əlavə məlumatlar da verilməlidir. Məsələn, yiyəlik hal və mənsubiyyət şəkilçisini cümlədəki sözlər qəbul etməyibsə, II, III növ təyini söz birləşməsini bu cümlədə axtarmağa dəyməz. Belə vəziyyətlər olan cümlələr nadir hallarda sintaktik təhlilə cəlb edilsə, ümumi mənimsəmənin xeyrinə olar.

Morfologiya bəhsində feli sifət, feli bağlama və məsdər haqqında verilmiş biliklər xatırlanmaqla feli birləşmələrin (feli sifət, feli bağlama, məsdər birləşmələri) öyrədilməsinə diqqət ayrılmalıdır. Feli sifət, feli bağlama, məsdər şəkilçilərini və sintaktik əlaqələri şagird yaddan çıxartmayıbsa, feli birləşmələrin öyrədilməsi çətin olmayacaqdır. Feli sifət, feli bağlama və məsdər cümlədə yoxdursa, şagirdin yaddaşına yazılmalıdır ki, feli birləşmələrdən söz açıla bilməz.

Məsdər, Feli sifət və feli bağlama özündən öncəki sözləri və ya söz birləşmələrini idarə etməklə birləşmələr əmələ gətirdiyini, bu birləşmələrin bir sintaktik suala cavab verərək cümlənin bir tərkib üzvü olduğunu praktik olaraq şagirdlərə aşılamaq lazımdır. Vaxt tapdıqca "Ad+fel", "Fel+fel", "Zərf+fel" formasında olan feli birləşmələr, adlıq, təsirlik, yönlük, yerlik, çıxışlıq hallı, qoşmalı feli birləşmələr praktik təhlilə cəlb edilməli, birləşmə daxili silsilə birləşmələrdən də danışılmalıdır. Yaxşı olar ki, cümlə üzvlərinin tədrisindən sonra həm ismi, həm də feli birləşmələr haqqında bir daha sintaktik ifadə vasitəsi kimi bəhs edilsin.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Adilov M. Müasir Azərbaycan dilində mürəkkəb sözlər. Elmi əsərlər, ADU, Bakı, 1956.
2. Cavanşir Ə. Azərbaycan dilində mürəkkəb cümlələr. Azərbaycan Dili, ədəbiyyat və mədəniyyət məsələləri, Bakı, 2001.
3. Əfəndiyev H. Azərbaycan dilində mürəkkəb cümlələr. Azərbaycan dilinin strukturu, Bakı, 1984.
4. Əkbərli Ə. Azərbaycan dilinin sintaksisi. Bakı Dövlət Universitetinin nəşri, Bakı, 1990.
5. Hüseynov R. Azərbaycan dilinin sintaksisində bağlılıq və əlaqə. Bakı Universiteti Nəşriyyatı, Bakı, 1990.

HEYDAR ALIYEV'S EDUCATIONAL POLICY AND ITS IMPACT ON TEACHING ENGLISH IN AZERBAIJAN

Ulviyya Murad qızı Mammadova
ulviyya.mehdiyeva@mdu.edu.az
Mingachevir State University

Abstract

Heydər Əliyev played a fundamental role in shaping the modern education system of Azerbaijan. One of the key directions of his educational policy was the development of foreign language teaching, particularly English, which is considered the global language of communication.

His strategic vision aimed at integrating Azerbaijan into the international community through education and cultural exchange. This article examines the influence of Heydar Aliyev's reforms on foreign language education and highlights the importance of English language teaching in modern Azerbaijan. It also analyzes how current teaching methodologies, curriculum design, and international cooperation reflect his legacy. The study concludes that Heydar Aliyev's contributions continue to inspire educational progress and support the formation of globally competent individuals.

Keywords: Heydar Aliyev, education policy, English language teaching, globalization, Azerbaijan

Education is widely recognized as a key factor in the social, cultural, and economic development of any country. In Azerbaijan, the formation of a modern and effective education system is closely associated with the leadership of Heydər Aliyev. He emphasized that education should not only provide knowledge but also develop critical thinking, creativity, and the ability to communicate in a global environment. [1] The modern independent Republic of Azerbaijan is the work of Heydar Aliyev. The general national leader of our people rendered exceptional services in the development, formation and establishment of our national education at the level of world standards. Great successes in the economic, political and cultural spheres in developed countries, including Azerbaijan, were possible precisely thanks to science and education. After Azerbaijan gained independence, the unparalleled activities and services of our great leader Heydar Aliyev were instrumental in raising the educational, cultural and intellectual level of the people, and in the assimilation of national and human values. Our great leader Heydar Aliyev paid special attention to the development of education from the early years of the independence of the Republic of Azerbaijan. He consistently cared for the development of our education. He set a task for educators, pedagogues and teachers to pay special attention to the study of world experience in this field. Even in the early days of our independence, our great leader Heydar Aliyev said: "Azerbaijan, as a state, is trying to use the experience of all countries of the world, especially Western countries, and this experience should be used to improve education."

During his leadership, significant reforms were carried out to modernize the education system. These reforms aimed to improve the quality of teaching, update curricula, and introduce new educational standards. Special attention was given to foreign language learning, as it was seen as an important tool for international cooperation and access to global knowledge. [2]

Among foreign languages, English gained a special status due to its global importance. It became the main language of science, technology, and international communication. As a result, English language teaching was expanded in schools and higher education institutions. The number of English language classes increased, and new textbooks and teaching materials were introduced to support effective learning.

Another important aspect of these reforms was the improvement of teaching methodologies. Traditional methods based mainly on memorization and grammar translation were gradually replaced by more modern approaches. Communicative Language Teaching (CLT) became one of the key methods, focusing on real-life communication and practical language use. Task-based learning and student-centered approaches also started to play an important role in the classroom. [5]

Teachers were encouraged to improve their professional skills through training programs, workshops, and international exchange opportunities. This helped them to adopt innovative teaching techniques and create more engaging learning environments. The role of the teacher changed from a knowledge provider to a facilitator who guides students in the learning process.

In addition, Heydar Aliyev supported international cooperation in education. Azerbaijani students were given opportunities to study abroad, which helped them improve their language skills and gain international experience. At the same time, cooperation with foreign educational institutions contributed to the development of new teaching standards and practices in Azerbaijan.

In the modern era, the importance of English language teaching has increased even further due to globalization and technological development. English is widely used in higher education, academic research, business, and international relations. Therefore, students are expected to achieve a high level of proficiency in English to succeed in their academic and professional lives. The integration of technology into education has also had a significant impact on language learning. Digital tools such as online platforms, educational applications, and multimedia resources have made learning more interactive and accessible. Students can now practice listening, speaking, reading, and writing skills through various digital means, which enhances their overall language competence.[3]

Furthermore, modern education in Azerbaijan continues to reflect the principles established by Heydar Aliyev. These include a focus on quality, accessibility, and relevance to global standards. Educational reforms are ongoing, and English language teaching remains one of the key priorities in preparing students for the challenges of the modern world. [2]

It is also important to note that English language learning contributes not only to academic success but also to personal development. It helps students build confidence, develop communication skills, and understand different cultures. This aligns with Heydar Aliyev's vision of creating well-rounded and globally aware individuals.

Learning English is not limited to improving language skills but extends to encompass various aspects of our daily and professional lives. From global communication and job opportunities to culture, education, and technology, English plays a pivotal role in broadening our horizons and enriching our human experience. English is not just a communication tool but a bridge connecting us to the world, opening doors of knowledge, and providing skills that aid in personal and professional development. In a connected and evolving world, learning English is not an option but a necessity, enabling us to keep pace with progress and effectively integrate into the global community. [4]

In conclusion, the contribution of Heydar Aliyev to the development of foreign language education in Azerbaijan is significant and long-lasting. His educational policies laid the foundation for modern teaching practices and promoted the importance of English as a global language. Today, his legacy continues to guide educational development and inspire both teachers and students to achieve excellence in a rapidly changing world.

References

1. Aliyev, H. (1998). Education and national development. Baku.
2. Ministry of Education of Azerbaijan (2020). Education development strategy.
3. Crystal, D. (2003). English as a Global Language. Cambridge University Press.
4. Harmer, J. (2007). How to Teach English. Longman.
5. Richards, J. C. (2006). Communicative Language Teaching Today. Cambridge University Press.

MÜASİR FRANSIZ DİLİNDƏ PEŞƏ ADLARININ FEMİNALLAŞDIRILMASI: MORFOLOJİ VƏ SOSİOLİNGVİSTİK PERSPEKTİVLƏR

Fəridə Mehman qızı Həsənova
müəllim

farida.hasanova@mdu.edu.az:

Leyla Zülfüqar qızı Məmmədova
müəllim

leyla.mammadova@mdu.edu.az
Mingəçevir Dövlət Universiteti

Xülasə

Bu məqalə müasir fransız dilində peşə adlarının feminallaşdırılması prosesini morfoloji və sosiolingvistik aspektlərdən kompleks şəkildə təhlil edir. Qadınların ənənəvi olaraq kişi üstünlüyü olan peşə sahələrində iştirakının artması kişi cinsli formaların ümumi istinad kimi istifadəsini problematikleşdirmiş və geniş elmi müzakirələrə səbəb olmuşdur. Gender bərabərliyi ideyalarının güclənməsi ilə dilin inklüzivliyi məsələsi aktuallaşmış və bu sahədə institusional dəyişikliklər sürətlənmişdir (Dawes, 2004; Park, 2013).

Tədqiqat feminallaşdırılmış formaların tarixi inkişafını və onların rəsmi diskursda yayılmasını araşdırır. Analiz əsas morfoloji mexanizmlərə – şəkilçi artırılması, fonoloji uyğunlaşma və epiken formaların istifadəsinə – fokuslanır (İftime, 2017; Sinelnikova et al., 2023). Normativ dil qaydaları ilə real dil istifadəsi arasındakı fərqlər və bu prosesə təsir edən sosial amillər də təhlil edilir.

Korpus materiallarının diaxron analizi feminallaşdırılmış formaların istifadəsində artım olduğunu göstərir və bu dəyişikliklərin gender bərabərliyi ilə bağlı daha geniş ictimai transformasiyaları əks etdirdiyini təsdiqləyir (Baklashkina et al., 2023).

Açar sözlər: feminallaşdırma, gender və dil, fransız morfologiyası, sosiolingvistika, dil dəyişməsi

Giriş

Dil sosial və mədəni strukturları əks etdirən dinamik bir sistemdir və eyni zamanda bu strukturların formalaşmasına təsir göstərir. Müasir dövrdə gender bərabərliyi ilə bağlı ideoloji dəyişikliklər dilin strukturuna da təsir etmiş və peşə adlarının istifadəsində yeni yanaşmaların yaranmasına səbəb olmuşdur.

Tarixən fransız dilində kişi cinsli formalar ümumi və neytral kimi qəbul edilmişdir. Lakin bu yanaşma qadınların artan ictimai və peşə rolunu adekvat şəkildə əks etdirmədiyi üçün tənqid olunmağa başlanmışdır. Bu proses əvvəlcə feminist təşəbbüslər çərçivəsində inkişaf etmiş, daha sonra isə dövlət siyasəti ilə dəstəklənmişdir (Dawes, 2004; Park, 2013).

Fransada peşə adlarının feminallaşdırılması XX əsrin sonlarından etibarən intensivləşmiş və rəsmi sənədlərdə bu formaların istifadəsi təşviq edilmişdir. Bununla yanaşı, bu dəyişikliklər normativ dil qaydaları ilə faktiki istifadə arasında müəyyən ziddiyyətlər yaratmışdır ki, bu da dilin həm struktur, həm də sosial fenomen olduğunu göstərir.

Material və metod

Tədqiqatın empirik bazasını 1982–2017-ci illər arasında parlament çıxışları və rəsmi diskurs materialları təşkil edir. Bu korpus feminallaşdırılmış formaların zaman üzrə dəyişməsinə izləməyə imkan verir.

Tədqiqatda deskriptiv, morfoloji və sosiolingvistik metodlar tətbiq edilmişdir. Morfoloji analiz vasitəsilə söz yaradıcılığı mexanizmləri araşdırılmış, sosiolingvistik yanaşma isə dil dəyişikliklərinin sosial faktorlarla əlaqəsini müəyyən etmişdir (Olefir et al., 2020).

Bundan əlavə, əvvəlki tədqiqatların nəticələrinə istinad edilərək feminallaşdırma prosesinin ümumi qanunauyğunluqları müqayisəli şəkildə təhlil edilmişdir (İftime, 2017; Variot, 2020).

Nəticələr

Aparılan təhlil göstərir ki, fransız dilində peşə adlarının feminallaşdırılması müxtəlif morfoloji strategiyalar vasitəsilə həyata keçirilir. Ən sadə üsul kişi formalarına “-e” əlavə olunmasıdır ki, bu da yüksək məhsuldarlıq nümayiş etdirir (Iftime, 2017; Dawes, 2004).

Digər geniş yayılmış mexanizmlər “-trice”, “-euse” və “-ienne” şəkilçiləridir. Bu şəkilçilər sistemli şəkildə istifadə olunur və dilin morfoloji strukturuna uyğundur (Sinelnikova et al., 2023; Olefir et al., 2020; Variot, 2020).

Bəzi hallarda ənənəvi “-esse” şəkilçisi semantik baxımdan mənfi çalar qazandığı üçün istifadədən çıxmağa başlamışdır (Westveer et al., 2018; Lenoble-Pinson, 2006). Bunun əksinə olaraq, “-eure” kimi yeni formalar meydana çıxmış və xüsusilə rəsmi diskursda yayılmağa başlamışdır, lakin onların normativ statusu hələ də müzakirə mövzudur (Variot, 2020).

Bundan əlavə, bəzi peşə adları epiken xarakter olaraq gender neytral istifadəyə keçmişdir (ministre, juge). Bu tendensiya dilin inklüzivliyinin alternativ modelini təqdim edir.

Korpus təhlili göstərir ki, 2000-ci illərdən sonra feminallaşdırılmış formaların istifadəsi əhəmiyyətli dərəcədə artmışdır (Iftime, 2017). Bununla yanaşı, bu artım bütün sahələrdə eyni səviyyədə deyil və sosial faktorlarla bağlı dəyişir.

Müzakirə

Nəticələr göstərir ki, feminallaşdırma prosesi sosial və ideoloji dəyişikliklərlə sıx bağlıdır. Qadınların peşə sahələrində artan iştirakı dilin strukturuna təsir göstərmiş və yeni formaların yaranmasına səbəb olmuşdur (Baklashkina et al., 2023).

Bununla yanaşı, normativ yanaşmalarla real dil istifadəsi arasında fərqlər mövcuddur. Bəzi hallarda rəsmi tövsiyələrdən fərqli olaraq alternativ formalar daha geniş yayılır ki, bu da dil dəyişməsinin yalnız institusional deyil, sosial xarakter daşdığını göstərir.

Sosiolinqvistik baxımdan feminallaşdırılmış formaların istifadəsi sosial qruplar arasında fərqli şəkildə yayılır. Xüsusilə gənc nəsil və peşəkar mühitdə aktiv olan qadınlar bu dəyişikliklərin əsas daşıyıcıları kimi çıxış edir (Olefir et al., 2020; Sinelnikova et al., 2023).

Yekun nəticə

Fransız dilində peşə adlarının feminallaşdırılması dil və cəmiyyət arasındakı qarşılıqlı əlaqənin mühüm göstəricisidir. Bu proses qadınların ictimai və peşə sahələrində artan rolunun dil səviyyəsində əks olunmasıdır və gender bərabərliyinin dil vasitəsilə ifadəsinə xidmət edir.

Tədqiqat göstərir ki, bu dəyişikliklər həm morfoloji, həm də sosial faktorlarla şərtlənir və hələ tam sabitləşməmişdir. Müxtəlif formaların paralel istifadəsi dil daxilində variasiyanın davam etdiyini göstərir.

Nəticə etibarilə, feminallaşdırma prosesi dilin sosial reallığı yalnız əks etdirmədiyini, eyni zamanda onu formalaşdırdığını nümayiş etdirir və bu baxımdan müasir dil dəyişmələrinin vacib nümunəsi kimi çıxış edir (Baklashkina et al., 2023).

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

[1] Iftime, A. (2017). Feminisation of names of professions, functions, degrees or titles in the French press. *IJASOS – International E-Journal of Advances in Social Sciences*.

[2] Dawes, E. (2004). La féminisation des titres et fonctions dans la Francophonie. *Ethnologies*.

[3] Park, E. (2013). La langue et les femmes: Le débat de la féminisation des noms de métier, de fonction, de titre, de grade en français. Association Culturelle Franco-Coréenne.

[4] Variot, E. (2020). Correspondances étymologiques, lexicales et sémantiques dans le processus de féminisation de noms de profession, métiers et activités dans les sociétés française et roumaine. *Studia Universitatis Babeş-Bolyai Philologia*.

[5] Sinelnikova, I. I., & Naidenko, O. D. (2023). Tematicheskaya organizatsiya feminitivov v sovremennoy frantsuzskoy presse. *Tendentsii razvitiya nauki i obrazovaniya*.

[6] Westveer, T., Sleeman, P., & Aboh, E. O. (2018). Discriminating dictionaries? Feminine forms of profession nouns in dictionaries of French and German. *International Journal of Lexicography*, 31(4), 371–393. <https://doi.org/10.1093/ijl/ecy013>

[7] Lenoble-Pinson, M. (2006). Chercheuse? chercheur? chercheure? Mettre au féminin les noms de métier et les titres de fonction. *Revue belge de philologie et d'histoire*, 84(3), 637–652. <https://doi.org/10.3406/rbph.2006.5033>

[8] Olefir, H., Deineko, I., & Deineko, I. (2020). Gender identification in French: From ideology to morphology. *Problems of Semantics, Pragmatics and Cognitive Linguistics*, 38.

[9] Baklashkina, O., Suslova, A., & Sergeeva, A. (2023). Correlation of feminization in the professional sphere and feminization in French language. *Bulletin of Baikal State University*, 33(2), 441–452. [https://doi.org/10.17150/2500-2759.2023.33\(2\).441-452](https://doi.org/10.17150/2500-2759.2023.33(2).441-452)

MÜƏLLİMLİK PEŞƏSİNDƏ SƏRİŞTƏLİLİK, PEŞƏKARLIQ HEYDƏR ƏLİYEV FİKİRLƏRİNDƏ

**Əhliman İbrahim oğlu Dadaşzadə
müəllim**

ehlimandadaszade@gmail.com

Sumqayıt Dövlət Universiteti

Xülasə

Təlim və tərbiyə prosesində nə qədər təkmil texniki vasitələr olsa da, müəllimin pedaqoji fəaliyyətini əvəz edə bilməz. Bu cəhətdən deyə bilərik ki, müəllim əvvəllərdə olduğu kimi bu gün də əsas simadır və onun etik qaydalara əməl edərək səriştəli, peşəkar fəaliyyəti aktualıq kəsb edir. Belə müəllim pedaqoji qabiliyyətlərə malik, ixtisasını mükəmməl bilən, mənəviyyatca zəngin, əxlaqca saf, fiziki cəhətdən sağlam, humanist, qayğıkeş, mədəni, ünsiyyətəil bir ziyalıdır.

Açar sözlər: Heydər Əliyev, müəllimlik, səriştəlilik, peşəkarlıq, etika

Mətn

Ulu Öndər Heydər Əliyev müəllimlik adını daim çox yüksəkdə tutmuş və demişdir: “Mən Yer üzündə müəllim adından yüksək bir ad tanımıram”

Heydər Əliyev müəllimlik peşəsinə belə yüksək qiymət verdiyi kimi müəllimlər qarşısında da böyük tələblər qoymuş, onların daha yaxşı fəaliyyəti üçün xüsusi göstərişlər, sərəncamlar vermiş, dəyərli fikirlər söyləmişdir. O hələ 1980-ci illərdə ali məktəb işçilərinin respublika müşavirəsindəki nitqində yeni bir pedaqoji anlayış kimi səriştəli müəllim problemini irəli sürmüş və səriştəli müəllim kadrlarının yetişdirilməsini bir vəzifə olaraq təhsil işçilərinin qarşına qoymuşdur. O, müəllimin peşəkarlıq səviyyəsinə və səriştəliliyinə yüksək qiymət vermiş və demişdir:

“...hər bir ali məktəb müəllimi gərək öz sahəsində səriştəli olsun, geniş ümumi məlumata, pedaqoji qabiliyyət və yaxşı vərdislərə, mühazirə oxumaq, dərs demək, öyrətmək, tərbiyə etmək üçün bütün başqa zəruri keyfiyyətlərə malik olsun. Bunun üçün gərək ali məktəb müəllimi elmi biliklərdən əlavə, yaxşı nitq, dil qabiliyyətinə, natiqlik məharətinə, bütün başqa pedaqoji keyfiyyətlərə və vərdislərə yiyələnsin ki, bütün bunlar üst-üstə ona həqiqətən yaxşı tərbiyəçi olmaq imkanı versin”[1].

Azərbaycan Respublikasının Prezidenti cənab İlham Əliyevin 24 oktyabr 2013-cü il tarixli sərəncamı ilə “Azərbaycan Respublikasında təhsilin inkişafı üzrə Dövlət Strategiyası”nın birinci istiqamətində səriştəli müəllim kadrlarının hazırlığı önə çəkilmişdir:

“...təhsilin məzmununun formalaşmasında akademik biliklərlə yanaşı, praktik bilik və bacarıqların, səriştənin vacibliyi önə çəkilir. Səriştə əldə olunmuş bilik və bacarıqları praktiki fəaliyyətdə effektiv və səmərəli tətbiq etmək qabiliyyətidir. O, şəxsin qazandığı bilik və

bacarıqların konkret fəaliyyətin nəticəsinə çevrilməsini təmin edir. Səriştəyə əsaslanan təhsil sosial-iqtisadi inkişafa daha effektiv xidmət göstərir"[2].

Bu məqsəddən irəli gələrək səriştəli müəllim kadrlarının hazırlanması, müəllimlərin peşə hazırlıqlarının əsasını təşkil edir. Bəs, "səriştə" nədir?

"Səriştə" beynəlxalq aləmdə - "Kompetensiya" (latın sözü- *competens*) kəlməsi kimi işlədilir. Bunun qarşılığı "uyğun", "peşəyə yararlı", "məqbul sayılma" mənalarını verir.

Qeyd edək ki, səriştəlilik və səriştə anlayışları müxtəlif mənə daşıyırlar. Səriştəlilik müəllimin yerinə yetirdiyi funksiyaları yüksək səviyyədə yerinə yetirməsidir. Səriştələr isə müəllimin müxtəlif pedaqoji qabiliyyətlərə sahib olması, müxtəlif müsbət keyfiyyətlərə sahib olmasıdır.

Səriştə əldə olunmuş bilik və bacarıqları praktiki fəaliyyətdə səmərəli tətbiq etmək qabiliyyətidir. Hər hansı bir fəaliyyəti həyata keçirmək üçün vacib olan və praktikada səmərəli tətbiq edilən biliklər, bacarıqlar, vərdislər, dəyərlər, keyfiyyətlər kompetensiyalar adlanır.

Səriştə elə bir qabiliyyət və bacarıqdır ki, hansı ki, o insanın səmərəli və yaradıcı işləməsinə imkan verir və nəticədə tələb olunan nəticəyə nail olunur.

Səriştəlilik - bu artıq insanın xarakterik xüsusiyyətidir, bu onun vəzifəsi deyildir. Müəllimin gördüyü işin keyfiyyəti onun səriştəliliyi ilə ölçülür.

Səriştəlilik müəllimin şəxsi keyfiyyətlərindən çox asılıdır. Ona görə səriştəlilik-peşəkarlığa və şəxsi keyfiyyətlərə əsaslanır.

Peşəkarlıq anlayışı bir qədər fərqlidir.

Peşəkarlıq müəllimin yalnız ixtisasını yaxşı bilməsi və öyrətməsi deyildir. Peşəkarlıq müəllimlik peşəsinin incəliklərini dərinlən bilmək, pedaqoji situasiyanı əvvəlcədən görə bilmək, qiymətləndirmək və öz mövqeyini müəyyənləşdirmək və əsaslı arqumentlərlə mövqeyini müdafiə edə bilməkdir. Peşəkar müəllim yaradıcı fəaliyyət göstərir, cəmiyyətdə öz peşəsinin nüfuzunu, şərəfini daim yüksəldir, yetişdirdiyi tələbə və şagirdlərin bir şəxsiyyət, bir ləyaqətli insan kimi formalaşdırılmasına fədakarlıq göstərir.

Peşəkarlıq birdən birə deyil, pedaqoji təcrübələr, vəziyyətlər, çalışmalar vasitəsilə damla - damla meydana gələrək inkişaf edir. Peşəkarlıq - müəllimin pedaqoji fəaliyyətini, tədris prosesini stabil olaraq yüksək səviyyədə qurması, öz yetişdirmələrinin təlim və tərbiyə işində daim uğurlu fəaliyyəti deməkdir.

Müəllimin pedaqoji səriştəliliyi və peşəkarlığı onun yüksək əxlaqi keyfiyyətlərində, milli - mənəvi zənginliklərə, bəşəri dəyərlərə, geniş dünyagörüşünə sahib olmasında, öz ixtisasını dərinlən bilməsində və xüsusilə pedaqoji etika normalarına mənəvi və əxlaqi qaydalara riayət etməsində görünür.

Pedaqoji etika olmadan səriştəlilik və peşəkarlıqdan söhbət açmaq olmaz. Səriştəli müəllim yüksək mədəniyyətə, gözəl natiqlik qabiliyyətinə, yüksək əxlaqi və mənəvi keyfiyyətlərə malik, etik qayda və prinsiplərə əməl edən bir ziyalıdır.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Əliyev Heydər. Ali məktəb işçilərinin Respublika Müşavirəsində nitq.1980
2. Azərbaycan Respublikasında təhsilin inkişafı üzrə Dövlət strategiyası" Azərbaycan Respublikasının Prezidenti cənab İlham Əliyevin 24 oktyabr 2013-cü il tarixli sərəncamı/"Xalq" qəzeti, 25 oktyabr 2013-cü il

HEYDƏR ƏLİYEV İRSİNİN MÜASİR AZƏRBAYCAN TƏHSİL SİSTEMİNİN İNKİŞAFINDA STRATEJİ ROLU VƏ PERSPEKTİVLƏRİ

Aynur Müsbət qızı Əzizova
aynur.azizova@mdu.edu.az
Mingəçevir Dövlət Universiteti

Şəfa Rabil qızı Hümбатова
shafa.humbatova@mdu.edu.az
Mingəçevir Dövlət Universiteti

Xülasə

Bu tezis Heydər Əliyev irsinin müasir Azərbaycan təhsil sisteminin inkişafında strateji rolunu və gələcək perspektivlərini təhlil edir. Araşdırmada göstərilir ki, Heydər Əliyevin formalaşdırdığı dövlətçilik konsepsiyası çərçivəsində təhsil sahəsi prioritet istiqamət kimi müəyyən edilmiş və bu yanaşma sonrakı dövrlərdə aparılan islahatların əsasını təşkil etmişdir. Xüsusilə insan kapitalının inkişafı, milli kadr hazırlığı, təhsilin beynəlxalq integrasiyası və milli-mənəvi dəyərlərin qorunması kimi istiqamətlər müasir təhsil siyasətində davamlı şəkildə tətbiq olunmaqdadır.

Tezisdə həmçinin, qloballaşma və rəqəmsallaşma şəraitində təhsil sisteminin modernləşdirilməsi Heydər Əliyev irsinin yeni kontekstdə reallaşdırılmasını tələb edir. Bu baxımdan innovativ tədris metodlarının tətbiqi, rəqəmsal texnologiyaların genişləndirilməsi və beynəlxalq əməkdaşlığın gücləndirilməsi xüsusi əhəmiyyət kəsb edir. Tədqiqat nəticəsində müəyyən edilir ki, Heydər Əliyev irsi yalnız tarixi-siyasi fenomen kimi deyil, həm də müasir təhsil strategiyalarının nəzəri və praktiki əsasını təşkil edən davamlı inkişaf modelidir. Nəticə etibarilə, bu irsin qorunması və inkişaf etdirilməsi Azərbaycanın təhsil sisteminin rəqabətqabiliyyətliliyinin artırılmasında mühüm rol oynayır.

Açar sözlər: təhsil siyasəti, müasir təhsil sistemi, insan kapitalı, təhsil islahatları, beynəlxalq integrasiya, milli-mənəvi dəyərlər.

Heydər Əliyev Heydər Əliyev Azərbaycanın dövlətçilik tarixində mühüm rol oynamış siyasi xadim kimi təkcə siyasi sabitliyin təmin edilməsində deyil, həm də ölkənin sosial-iqtisadi və humanitar inkişafında, xüsusilə təhsil sisteminin formalaşması və modernləşdirilməsində həlledici təsirə malik olmuşdur. Onun rəhbərliyi dövründə təhsil sahəsi dövlət siyasətinin prioritet istiqamətlərindən biri kimi müəyyən edilmiş, bu sahədə sistemli islahatların həyata keçirilməsi üçün institusional baza yaradılmışdır. Təhsilin maddi-texniki infrastrukturunun gücləndirilməsi, yeni təhsil müəssisələrinin inşası, pedaqoji kadrların hazırlanması və onların sosial vəziyyətinin yaxşılaşdırılması istiqamətində atılan addımlar ölkədə təhsilin keyfiyyətinə birbaşa təsir göstərmişdir.

Eyni zamanda, Heydər Əliyevin müəyyən etdiyi strateji yanaşmalar müasir Azərbaycan təhsil sisteminə davamlı inkişaf modeli kimi çıxış edir. Bu yanaşmalar təhsilin beynəlxalq standartlara uyğunlaşdırılması, insan kapitalının inkişafı və milli-mənəvi dəyərlərin qorunması kimi əsas istiqamətləri əhatə edir. Nəticə etibarilə, onun təhsil siyasəti yalnız keçmiş dövr üçün deyil, müasir dövr üçün də metodoloji və ideoloji baza rolunu oynayır və hazırda həyata keçirilən təhsil islahatlarının əsas istiqamətlərini formalaşdırır (Azərbaycan Respublikası Təhsil Nazirliyi, 2018).

Heydər Əliyevin Heydər Əliyev təməlini qoyduğu təhsil siyasəti Azərbaycan dövlətinin uzunmüddətli inkişaf strategiyasının mühüm tərkib hissəsi kimi formalaşmış və son onillikdə daha sistemli, kompleks və müasir tələblərə uyğun şəkildə inkişaf etdirilmişdir. Bu siyasətin əsas mahiyyəti təhsilin dövlətin prioritet sahələrindən biri kimi qəbul olunması, onun iqtisadi və sosial tərəqqinin əsas hərəkətverici qüvvəsi kimi dəyərləndirilməsi ilə bağlıdır. Müstəqillik dövründən başlayaraq təhsil sistemində aparılan islahatlar məhz bu strateji yanaşmanın davamı kimi çıxış edir və müasir dövrdə daha da dərinləşərək yeni mərhələyə qədəm qoymuşdur.

Son illərdə Azərbaycanda təhsil siyasətinin inkişafı xüsusilə rəqəmsallaşma prosesləri ilə xarakterizə olunur. Tədris prosesinə informasiya-kommunikasiya texnologiyalarının integrasiyası, elektron təhsil platformalarının yaradılması və distant təhsil imkanlarının genişləndirilməsi təhsilin əlçatanlığını və keyfiyyətini artırmışdır. Eyni zamanda, kurikulum islahatları nəticəsində tədrisin məzmunu daha kompetensiyaya əsaslanan modelə keçmiş, şagird və tələbələrin analitik düşünmə, problem həll etmə və yaradıcılıq bacarıqlarının inkişafı prioritet istiqamətə çevrilmişdir (Azərbaycan Respublikası Elm və Təhsil Nazirliyi, 2022).

Bununla yanaşı, müəllim hazırlığı sisteminin təkmilləşdirilməsi, onların peşəkar inkişafı üçün yeni mexanizmlərin tətbiqi və qiymətləndirmə sisteminin modernləşdirilməsi də təhsil siyasətinin mühüm tərkib hissəsinə çevrilmişdir. Bu islahatlar Heydər Əliyev tərəfindən formalaşdırılmış strateji baxışın müasir dövrdə davam etdirildiyini və yeni çağırışlara uyğun şəkildə inkişaf etdirildiyini göstərir. Nəticə etibarilə, təhsil siyasətində həyata keçirilən bu dəyişikliklər Azərbaycanın təhsil sisteminin beynəlxalq rəqabətqabiliyyətliliyinin artırılmasına xidmət edir.

Müasir dövrdə insan kapitalının inkişafı Azərbaycan dövlət siyasətinin strateji prioritet istiqamətlərindən biri kimi çıxış edir və ölkənin uzunmüddətli sosial-iqtisadi inkişaf modelinin əsasını təşkil edir. Bu yanaşma yalnız əmək bazarının tələblərinə cavab verən kadrların hazırlanması ilə məhdudlaşmır, eyni zamanda fərdlərin bilik, bacarıq və kompetensiyalarının davamlı şəkildə artırılmasını, onların innovativ düşüncə tərzinə malik olmasını və qlobal rəqabət mühitinə uyğunlaşmasını nəzərdə tutur. Bu kontekstdə təhsil sistemi insan kapitalının formalaşdırılmasının əsas institusional mexanizmi kimi çıxış edir.

Heydər Əliyev tərəfindən müəyyən edilmiş strateji yanaşma insan kapitalının inkişafını dövlət quruculuğunun vacib elementi kimi dəyərləndirirdi. Onun təşəbbüsü ilə gənclərin təhsilə cəlb olunması, ixtisaslı kadrların hazırlanması və elmi potensialın gücləndirilməsi istiqamətində həyata keçirilən siyasət bu gün də öz davamını müasir proqramlarda tapır. Xüsusilə xaricdə təhsil imkanlarının genişləndirilməsi, beynəlxalq təqaüd proqramlarının tətbiqi və ali təhsil müəssisələrinin qlobal akademik şəbəkələrə integrasiyası insan kapitalının keyfiyyətə yüksəldilməsinə xidmət edir.

Eyni zamanda, son illərdə həyata keçirilən dövlət proqramları çərçivəsində peşə təhsilinin inkişafı, rəqəmsal bacarıqların artırılması və əmək bazarına uyğun kadr hazırlığı xüsusi diqqət mərkəzində saxlanılır. Bu istiqamətdə görülən işlər göstərir ki, insan kapitalının inkişafı yalnız iqtisadi zərurət deyil, həm də Heydər Əliyev irsinin davamı kimi formalaşmış strateji xəttidir (UNESCO, 2021).

Azərbaycanın təhsil sisteminin beynəlxalq səviyyədə integrasiyası son onillikdə daha sistemli və genişmiqyaslı xarakter almışdır. Bu proses ölkənin qlobal təhsil məkanına uyğunlaşmasını təmin etməklə yanaşı, ali və orta ixtisas təhsili müəssisələrinin beynəlxalq standartlara uyğunlaşdırılmasına xidmət edir. Bu istiqamətdə aparılan islahatlar təhsilin keyfiyyətinin yüksəldilməsi, diplomların tanınması və akademik mobilliyin genişləndirilməsi baxımından mühüm əhəmiyyət daşıyır.

Bu inkişaf xətti Heydər Əliyev Heydər Əliyev tərəfindən formalaşdırılmış strateji baxışın davamı kimi qiymətləndirilir. Onun dövründə təhsilin beynəlxalq əlaqələrinin genişləndirilməsi və xarici təcrübənin öyrənilməsi əsas prioritetlərdən biri olmuşdur. Müasir mərhələdə isə bu siyasət daha da inkişaf etdirilərək Boloniya prosesinə integrasiya, kredit sisteminin tətbiqi və universitetlərin beynəlxalq reytinglərdə iştirakının gücləndirilməsi ilə müşayiət olunur.

Eyni zamanda, müxtəlif beynəlxalq təşkilatlarla əməkdaşlıq çərçivəsində həyata keçirilən layihələr Azərbaycan təhsil sisteminin qlobal təhsil məkanına daha aktiv qoşulmasına şərait yaradır. Xarici universitetlərlə ikili diplom proqramları, tələbə və müəllim mübadiləsi, elmi tədqiqat layihələrinin birgə icrası bu integrasiyanın əsas istiqamətlərindəndir.

Nəticə etibarilə, beynəlxalq integrasiya prosesi Azərbaycanın təhsil sisteminin rəqabətqabiliyyətliliyini artırmaqla yanaşı, onun dayanıqlı inkişafına və qlobal bilik iqtisadiyyatına uyğunlaşmasına mühüm töhfə verir (World Bank, 2020).

Müasir Azərbaycan təhsil sistemində milli-mənəvi dəyərlərin qorunması və inkişaf etdirilməsi strateji əhəmiyyət kəsb edən əsas istiqamətlərdən biri kimi çıxış edir. Təhsil prosesində milli kimliyin formalaşdırılması, tarixi yaddaşın qorunması, vətənpərvərlik hisslərinin gücləndirilməsi və mədəni irsin gələcək nəsillərə ötürülməsi xüsusi diqqət mərkəzində saxlanılır. Bu yanaşma gənclərin yalnız akademik biliklərə deyil, həm də mənəvi-əxlaqi dəyərlərə sahib olmasını təmin etməyə yönəlmişdir.

Bu ideoloji xəttin əsasını Heydər Əliyev Heydər Əliyev tərəfindən formalaşdırılmış dövlətçilik konsepsiyası təşkil edir. Onun müəyyən etdiyi inkişaf strategiyasında milli-mənəvi dəyərlərin qorunması dövlətin gələcək dayanıqlılığı və cəmiyyətin ideoloji birliyi üçün vacib amil kimi dəyərləndirilmişdir. Müasir dövrdə bu yanaşma təhsil proqramlarının məzmununda öz əksini taparaq dərsləklərdə milli tarix, ədəbiyyat, mədəniyyət və dövlətçilik ənənələrinin geniş şəkildə tədrisini təmin edir.

Eyni zamanda, təhsil müəssisələrində keçirilən vətənpərvərlik tərbiyəsi tədbirləri, milli bayramların qeyd olunması və tarixi şəxsiyyətlərin irsinin öyrənilməsi şagird və tələbələrdə milli şüurun güclənməsinə xidmət edir. Bu proses qloballaşma şəraitində milli kimliyin qorunmasına və mədəni assimilyasiyanın qarşısının alınmasına mühüm töhfə verir.

Nəticə etibarilə, milli-mənəvi dəyərlərin qorunması Heydər Əliyev irsinin davamı kimi müasir təhsil sistemində sistemli şəkildə tətbiq olunur və gənc nəslin milli ruhda formalaşmasında mühüm rol oynayır (Azərbaycan Respublikası Təhsil Nazirliyi, 2019). Heydər Əliyev irsi müasir Azərbaycan təhsil sisteminin formalaşması və davamlı inkişafında fundamental rol oynayan strateji baza kimi çıxış edir. Onun müəyyən etdiyi təhsil siyasəti prinsipləri zaman keçdikcə daha da təkmilləşdirilmiş və müasir çağırışlara uyğunlaşdırılmışdır. Son on ildə həyata keçirilən təhsil islahatları göstərir ki, bu irs yalnız tarixi bir mərhələ kimi deyil, həm də dinamik inkişaf edən və daim yenilənən bir sistem kimi öz aktuallığını qoruyur.

Müasir dövrdə rəqəmsallaşma, beynəlxalq integrasiya, insan kapitalının inkişafı və milli-mənəvi dəyərlərin qorunması istiqamətində aparılan siyasət Heydər Əliyev tərəfindən formalaşdırılmış strateji xəttin məntiqi davamıdır. Bu yanaşma təhsil sisteminin keyfiyyətinin yüksəldilməsinə, onun global təhsil məkanına uyğunlaşdırılmasına və ölkənin sosial-iqtisadi inkişafına xidmət edir.

Nəticə etibarilə, Heydər Əliyev irsi Azərbaycan təhsil sistemində təkcə ideoloji əsas deyil, həm də praktiki inkişaf modelidir və gələcək perspektivlərdə də bu sistemin modernləşməsində mühüm rol oynamaqda davam edəcəkdir.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Azərbaycan Respublikası Elm və Təhsil Nazirliyi. (2022). *Təhsilin inkişafı üzrə illik hesabat*. Bakı, Azərbaycan: Elm və Təhsil Nazirliyi,
2. Azərbaycan Respublikası Təhsil Nazirliyi. (2018). *Azərbaycan Respublikasında təhsilin inkişafı üzrə dövlət strategiyası*. Bakı, Azərbaycan: Təhsil Nazirliyi.
3. Azərbaycan Respublikası Təhsil Nazirliyi. (2019). *Təhsil proqramları və milli dəyərlər*. Bakı, Azərbaycan: Təhsil Nazirliyi.
4. UNESCO. (2021). *Education in a post-pandemic world*. Paris, France: United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization. <https://www.unesco.org>
5. World Bank. (2020). *Education policies in transition economies*. Washington, DC, USA: World Bank. <https://www.worldbank.org>

STRATEGIC APPROACHES TO THE DEVELOPMENT OF ENGLISH LANGUAGE TEACHING IN MODERN AZERBAIJAN

Laman Vahid gizi Zeynalova-Mammadzadeh

laman.zeynalova.v@mdu.edu.az

Mingachevir State University

Summary

The article comprehensively analyzes strategic approaches to the development of English language teaching in modern Azerbaijan. In the context of globalization, the increasing importance of English as a language of international communication, science, technology and business makes professional teacher training a priority in this area. In this regard, updating teacher training programs in higher education institutions in accordance with modern requirements, and the formation of practical skills along with theoretical knowledge are of particular importance. The role of trainings, seminars and international experience exchange programs for the continuous professional development of teachers is emphasized.

The article also extensively examines the application of modern teaching methods. Communicative approach, student-centered learning, project and problem-based learning methods have a positive impact on the development of students' language skills, the formation of critical and creative thinking abilities. The integration of technology into the teaching process, digital platforms, online resources and distance learning opportunities are considered the main factors that increase the efficiency of lessons.

In addition, improving the assessment system, balanced application of formative and summative approaches, and comprehensive assessment of language skills are important directions. Reducing interregional educational disparities, equitable distribution of resources, and improving the social well-being of teachers are also listed as key priorities. As a result, the implementation of the above strategic approaches makes a significant contribution to improving the quality of English language teaching in the country and its integration with international standards.

Keywords: teacher training, interregional equity, distance education, curriculum, English language teaching.

Introduction

In the context of globalization, the role of foreign languages, especially English, is increasingly increasing. English is widely used as a means of international communication in the fields of science, technology, business and diplomacy[3]. In this regard, the development of English language teaching in Azerbaijan is of strategic importance not only for the development of the education system, but also for the development of society as a whole[7]. The main goal set in this area in the modern era is to prepare highly qualified teaching staff who are proficient in modern methods and technologies[1].

Teacher training and professional development

One of the main directions in the development of English language teaching is the improvement of the teacher training system. It is important to adapt the curricula in higher education institutions to modern requirements, and to pay special attention to the development of practical skills along with theoretical knowledge. Teacher candidates should be trained in lesson planning, classroom management and effective communication skills.

In addition, the continuous professional development of teachers is also of great importance. Various trainings, seminars, conferences and international experience exchange programs create conditions for teachers to update their knowledge and skills. A modern teacher should not only act as a transmitter of knowledge, but also as a facilitator, motivator and organizer of the learning process.

Application of modern teaching methods

In the modern era, along with traditional teaching methods, the application of innovative approaches is of particular importance. Communicative approach, project-based learning, problem-based learning and interactive methods ensure the active participation of students in the teaching process. Through these methods, students not only learn grammatical rules, but also form real communication skills.

The student-centered learning model plays an important role in this regard. In this model, the teacher acts as a guide, and the student is at the center of the learning process[4]. Such an approach helps students develop independent thinking, critical thinking and problem-solving skills.

Integration of technology into the teaching process

In the era of digitalization, the integration of technology into the education system is inevitable. The use of various digital platforms, mobile applications and online resources in English teaching allows for more interesting and effective organization of lessons. Electronic textbooks, video materials, interactive tests and virtual classes increase students' motivation to learn.

The widespread use of distance learning during the pandemic has further increased the importance of teachers' technological skills. Therefore, developing teachers' skills in the effective use of information and communication technologies is one of the strategic priorities.

Improving the assessment system

An integral part of the effective teaching process is a proper assessment system. Modern approaches give wide space to not only summative assessment, but also formative assessment methods. This makes it possible to monitor students' progress in the learning process and identify their individual needs.

It is important to comprehensively assess language skills - listening, speaking, reading and writing. The application of international assessment models, for example, standardization of language levels, helps to improve the quality of teaching.

Interregional equality and accessibility of resources

One of the main problems in the field of education in Azerbaijan is the differences between regions. The lack of equal educational opportunities in the capital and regions affects the quality of English language teaching. In order to eliminate these differences, it is important to attract teachers to the regions, improve their social well-being, and strengthen the material and technical base of schools.

At the same time, ensuring access to modern learning resources for teachers working in the regions is also of great importance. Online platforms and distance learning opportunities can play an important role in this area.

Updating and adapting the curriculum

It is necessary to update the curriculum in accordance with modern educational requirements. English language curricula should focus on the formation of skills that students can use in real life. The curriculum should give special attention to the development of communicative skills, critical thinking, and creativity.

In addition, the fact that teaching materials are modern and interesting increases students' interest in the lesson. The use of authentic materials, i.e., the application of texts and tasks based on real-life examples, gives more effective results.

Conclusion

In conclusion, it can be noted that the development of English language teaching in modern Azerbaijan requires a comprehensive approach. Strengthening teacher training, applying innovative teaching methods, integrating technology, improving the assessment system, ensuring interregional equality, and updating the curriculum are the main strategic directions in this area. The implementation of these measures will make a significant contribution to improving the quality of English language teaching in the country and bringing it into line with international standards.

literature

In Azerbaijani

1. Ministry of Science and Education of the Republic of Azerbaijan. Updated curriculum documents for general education. Baku, 2022.

2. Institute of Education of the Republic of Azerbaijan. New approaches to the professional development of teachers. Baku, 2023.

In English

3. British Council. The Future of English: Global Perspectives. London, 2023.

4. Council of Europe. Common European Framework of Reference for Languages: Companion Volume. Strasbourg, 2020.

5. Cambridge University Press. Digital Learning in English Language Teaching. Cambridge, 2022.

6. European Commission. Digital Education Action Plan (2021–2027). Brussels, 2021.

7. OECD. Education at a Glance 2023. Paris, 2023.

8. Pearson Education. Global English Trends Report. London, 2021.

9. UNESCO. Reimagining Our Futures Together: A New Social Contract for Education. Paris, 2021.

10. World Bank. Remote Learning During COVID-19: Lessons for Education Policy. Washington DC, 2020.

HEYDƏR ƏLİYEVİN TƏHSİL STRATEGİYASI: MÜASİR MİLLİ TƏHSİL SİSTEMİNİN FORMALAŞMASI

Mirzə Cavad oğlu Cavadov
müəllim

mirza.cavadov@mdu.edu.az
Mingəçevir Dövlət Universiteti

Xülasə

Məqalədə Ümummilli lider Heydər Əliyevin müasir milli təhsil quruculuğu siyasətinin əsas istiqamətləri və tarixi əhəmiyyəti elmi baxımdan təhlil olunur. Araşdırmada göstərilir ki, 1990-cı illərin əvvəllərində ölkədə yaranmış ictimai-siyasi böhran təhsil sisteminə də ciddi mənfi təsir göstərmiş, təhsilin maliyyələşdirilməsi zəifləmiş, məktəb tikintisi dayanmış, müəllimlərin sosial müdafiəsi aşağı səviyyəyə düşmüşdür. Belə bir şəraitdə Heydər Əliyevin 1993-cü ildə yenidən siyasi hakimiyyətə qayıdışı Azərbaycan təhsilinin böhrandan çıxarılması və sistemli inkişaf mərhələsinə keçidində həlledici rol oynamışdır.

Məqalədə Heydər Əliyevin müəllifi olduğu Azərbaycan Respublikasının Konstitusiyasında təhsilin strateji sahə kimi təsbit olunması, icbari ümumi orta təhsilin pulsuz olması ilə bağlı dövlət təminatının verilməsi, 1999-cu ildə “Azərbaycan Respublikasının təhsil sahəsində İslahat Proqramı”nın qəbul edilməsi və təhsil sisteminin yenidən qurulması xüsusi qeyd olunur. Eyni zamanda, təhsil müəssisələrinin maddi-texniki bazasının möhkəmləndirilməsi, yeni ali təhsil ocaqlarının yaradılması, təhsildə idarəetmə strukturunun təkmilləşdirilməsi və beynəlxalq təhsil sisteminə inteqrasiya istiqamətində görülən işlər araşdırılır.

Bununla yanaşı, məqalədə Heydər Əliyevin təhsil siyasətinin Prezident İlham Əliyev tərəfindən uğurla davam etdirilməsi, 2003-cü ildən sonra təhsil sahəsində çoxsaylı dövlət proqramlarının qəbul olunması, yeni məktəblərin tikilməsi, ali təhsilin inkişafı və Boloniya prosesinə qoşulma nəticəsində beynəlxalq əməkdaşlığın genişlənməsi təhlil edilir. Heydər Əliyev Fondunun təhsil sahəsində həyata keçirdiyi layihələr və işğaldan azad edilmiş ərazilərdə müasir təhsil infrastrukturalarının yaradılması da araşdırmanın əsas nəticələrindəndir.

Tədqiqatın nəticəsi olaraq müəyyən edilir ki, Heydər Əliyevin müasir milli təhsil quruculuğu siyasəti Azərbaycanın sosial-iqtisadi tərəqqisinin və milli dövlətçilik ideyalarının möhkəmlənməsinin əsas sütunlarından birinə çevrilmişdir.

Açar sözlər: Heydər Əliyev, milli təhsil quruculuğu, təhsil siyasəti, təhsil islahatları, dövlətçilik

Giriş

Mövzunun aktuallığı

Müasir dövrdə təhsil hər bir dövlətin sosial-iqtisadi inkişafının, milli təhlükəsizliyinin və dayanıqlı gələcəyinin əsas strateji dayaqlarından biri hesab olunur. Xüsusilə müstəqilliyini yenidən bərpa etmiş dövlətlər üçün milli təhsil sisteminin formalaşdırılması və inkişaf etdirilməsi prioritet məsələ kimi çıxış edir. Azərbaycan Respublikasında müasir milli təhsil quruculuğu siyasətinin əsas ideoloji və strateji istiqamətlərinin müəyyənləşdirilməsi Ümummilli lider Heydər Əliyevin adı ilə bilavasitə bağlıdır. Onun təhsil sahəsində həyata keçirdiyi siyasət yalnız təhsil sisteminin yenidən təşkili ilə məhdudlaşmamış, eyni zamanda milli dövlətçilik ideyalarının möhkəmləndirilməsinə, müstəqil Azərbaycan cəmiyyətinin intellektual potensialının yüksəldilməsinə və milli kadr hazırlığının təmin olunmasına xidmət etmişdir.

Heydər Əliyevin təhsil siyasətinin aktuallığı onun müasir Azərbaycan dövlətçiliyinin qurulmasında təhsilə verdiyi strateji əhəmiyyətlə izah olunur. Belə ki, Ümummilli lider təhsili “millətin gələcəyi” kimi dəyərləndirərək, bu sahəni müstəqilliyin qorunması və ölkənin davamlı inkişafı üçün əsas vasitə hesab etmişdir. Bu baxımdan Heydər Əliyevin müasir milli təhsil quruculuğu siyasətinin elmi şəkildə tədqiq olunması həm tarixi baxımdan, həm də hazırkı təhsil islahatlarının məntiqi əsaslarını anlamaq baxımından mühüm əhəmiyyət kəsb edir.

Problemin qoyuluşu

Azərbaycan müstəqilliyini bərpa etdikdən sonra ölkənin siyasi, iqtisadi və sosial həyatında yaranmış mürəkkəb vəziyyət təhsil sisteminə də ciddi təsir göstərmişdir [8]. 1991–1993-cü illərdə mövcud olan böhran şəraiti təhsilin maliyyələşdirilməsinin azalması, məktəb tikintisinin dayanması, kadr axını və tədrisin keyfiyyətinin zəifləməsi ilə nəticələnmişdir. Belə bir şəraitdə milli təhsil sisteminin bərpası və yeni inkişaf mərhələsinə keçidi üçün kompleks dövlət siyasətinə ehtiyac yaranmışdı.

Məhz bu kontekstdə problemin əsas mahiyyəti Heydər Əliyevin yenidən siyasi hakimiyyətə qayıdırdan sonra təhsil sahəsində həyata keçirdiyi siyasətin mahiyyətini, onun strateji istiqamətlərini, hüquqi-normativ bazasını və nəticələrini elmi şəkildə araşdırmaqdan ibarətdir. Təhsil quruculuğu siyasətinin hansı mexanizmlər vasitəsilə həyata keçirildiyi, milli təhsil modelinin hansı prinsiplər əsasında formalaşdığı və bu siyasətin müasir Azərbaycan təhsil sisteminin inkişafına təsiri araşdırmanın əsas problem sahəsini təşkil edir [2].

Tədqiqatın məqsədi və vəzifələri

Tədqiqatın əsas məqsədi Ümummilli lider Heydər Əliyevin müasir milli təhsil quruculuğu siyasətinin əsas istiqamətlərini, ideoloji məzmununu və tarixi əhəmiyyətini elmi əsaslarla təhlil etməkdir.

Bu məqsədə nail olmaq üçün aşağıdakı vəzifələr müəyyənləşdirilmişdir:

- Heydər Əliyevin təhsil siyasətinə dair konseptual baxışlarını və ideoloji yanaşmalarını müəyyənləşdirmək;
- 1990-cı illərin əvvəllərində Azərbaycan təhsil sisteminin böhran vəziyyətini təhlil etmək;
- Heydər Əliyevin rəhbərliyi dövründə təhsil sahəsində həyata keçirilmiş islahatları və dövlət proqramlarını araşdırmaq;
- təhsil sahəsində qəbul edilmiş qanunvericilik aktlarının və normativ sənədlərin rolunu qiymətləndirmək;
- milli kadr hazırlığı siyasətinin formalaşması və inkişaf dinamikasını öyrənmək;
- Heydər Əliyevin təhsil quruculuğu siyasətinin müasir Azərbaycan təhsil sisteminə təsirini ümumiləşdirmək.

Ədəbiyyat icmalı

Heydər Əliyevin dövlətçilik fəaliyyəti və onun müxtəlif sahələr üzrə həyata keçirdiyi islahatlar Azərbaycan elmi ictimaiyyətində geniş şəkildə araşdırılmışdır. Təhsil sahəsində həyata keçirilən siyasətə dair elmi mənbələrə nəzər saldıqda, bu istiqamətdə həm siyasi-ideoloji, həm tarixi, həm də pedaqoji aspektlərdən yanaşmaların mövcud olduğu müşahidə olunur. Müxtəlif tədqiqatçılar Heydər Əliyevin təhsil strategiyasını milli dövlət quruculuğunun mühüm tərkib hissəsi kimi dəyərləndirmiş, onun təhsilə verdiyi önəmi sosial inkişafın və milli tərəqqinin əsas amili kimi izah etmişlər [5].

Mövcud araşdırmalarda Ümummilli liderin təhsil sahəsində apardığı islahatların əsas istiqamətləri kimi təhsilin hüquqi bazasının yaradılması, təhsil müəssisələrinin maddi-texniki bazasının möhkəmləndirilməsi, müəllim nüfuzunun artırılması, ali təhsil sisteminin inkişafı və xaricdə təhsil alan gənclərin hazırlanması kimi məsələlər xüsusilə vurğulanır. Bununla yanaşı, bəzi mənbələrdə təhsil siyasətinin dövlətin milli ideologiyası və milli-mənəvi dəyərlər sisteminin qorunması ilə sıx bağlı olduğu qeyd olunur.

Lakin aparılan tədqiqatların əksəriyyətində Heydər Əliyevin təhsil quruculuğu siyasətinin ayrı-ayrı istiqamətləri araşdırılsa da, onun təhsil strategiyasının bütöv konseptual model kimi sistemli şəkildə təhlilinə ehtiyac duyulur. Bu baxımdan təqdim olunan tədqiqat Heydər Əliyevin müasir milli təhsil quruculuğu siyasətini kompleks yanaşma əsasında araşdırmaqla mövcud elmi boşluğun müəyyən qədər aradan qaldırılmasına xidmət edir.

MATERIAL VƏ METODLAR

İstifadə olunan materiallar

Tədqiqat Ümummilli lider Heydər Əliyevin müasir milli təhsil quruculuğu siyasətinin mahiyyətini və nəticələrini araşdırmaq məqsədilə aparılmışdır. Araşdırma zamanı aşağıdakı materiallardan istifadə edilmişdir:

- Azərbaycan Respublikasının Konstitusiyası və təhsilə dair hüquqi-normativ sənədlər;
- “Azərbaycan Respublikasının təhsil sahəsində İslahat Proqramı” (1999);
- Heydər Əliyevin təhsil haqqında çıxışları, nitqləri və rəsmi müraciətləri;
- Prezident İlham Əliyevin təhsil sahəsinə dair fərman və sərəncamları, dövlət proqramları;
- Heydər Əliyev Fondunun təhsil layihələrinə dair rəsmi məlumatlar;
- Təhsil Nazirliyinin statistik göstəriciləri və rəsmi hesabatları;
- Qarabağ və Şərqi Zəngəzur bölgəsində təhsil infrastrukturunu ilə bağlı dövlət məlumatları;
- Mövzuya dair elmi məqalələr, monoqrafiyalar və araşdırmalar.

Tədqiqatın aparılma üsulları (metodologiya)

Tədqiqat prosesində mövzunun daha dolğun öyrənilməsi üçün aşağıdakı metodlardan istifadə edilmişdir:

- Tarixi-analitik metod – Heydər Əliyevin təhsil siyasətinin müxtəlif mərhələlər üzrə inkişaf dinamikasını izləmək məqsədilə;
- Müqayisəli təhlil metodu – müstəqilliyin ilk illərində təhsilin vəziyyəti ilə sonrakı dövrün nəticələrini müqayisə etmək üçün;
- Sistemli yanaşma – təhsil quruculuğunun dövlət siyasətində ümumi inkişaf strategiyası ilə bağlılığını araşdırmaq üçün;
- Sənəd analizi metodu – rəsmi sənədlərin, sərəncamların, proqramların məzmununu təhlil etmək üçün;
- Statistik metod – məktəb tikintisi, dövlət proqramlarının sayı və təhsilə ayrılan vəsait artımı kimi göstəriciləri ümumiləşdirmək məqsədilə.

Bu metodların tətbiqi tədqiqatın elmi əsaslara söykənməsinə, əldə edilən nəticələrin obyektiv və sistemli formada təqdim olunmasına imkan yaratmışdır.

Nəticələr

Tədqiqatdan əldə olunan faktlar

Araşdırma nəticəsində müəyyən edilmişdir ki, Ümummilli lider Heydər Əliyevin 1993-cü ildə siyasi hakimiyyətə qayıdışı ilə Azərbaycan təhsil sistemi böhran vəziyyətindən çıxarılaraq yeni inkişaf mərhələsinə qədəm qoymuşdur [2]. Tədqiqat nəticələri aşağıdakı faktlarla əsaslandırılır:

Təhsilin dövlət siyasətində strateji sahə kimi təsbit olunması;

Heydər Əliyevin müəllifi olduğu Azərbaycan Respublikasının Konstitusiyasında təhsil dövlətin prioritet istiqaməti kimi təsbit edilmiş, icbari ümumi orta təhsilin pulsuz olması dövlət təminatına alınmışdır.

Təhsil islahatlarının hüquqi bazasının yaradılması

1999-cu ildə təsdiq edilmiş “Azərbaycan Respublikasının təhsil sahəsində İslahat Proqramı” təhsil sisteminin yenidən qurulması üçün fundamental baza rolunu oynamışdır.

Təhsil müəssisələrinin inkişafı və struktur dəyişiklikləri

2000-ci il 13 iyun tarixli sərəncamla təhsil sisteminin təkmilləşdirilməsi istiqamətində mühüm addımlar atılmış, bir sıra təhsil müəssisələri Təhsil Nazirliyinin tabeliyinə verilmiş, yeni ali məktəblər yaradılmışdır [11].

Həmin dövrdə:

Rəssamlıq Akademiyası, Milli Konservatoriya kimi yeni ali təhsil müəssisələri təsis edilmiş;

7 institut universitetə çevrilmiş;

Azərbaycan Müəllimlər İnstitutu və filialları yaradılmışdır.

Prezident İlham Əliyevin dövründə təhsil siyasətinin genişlənməsi

2003-cü ildən sonra təhsil sahəsində 20-dən çox dövlət proqramının qəbul edilməsi təhsilin sistemli inkişafının davamlılığını təmin etmişdir.

Məktəb tikintisi və infrastrukturun yenilənməsi

Araşdırmalar göstərir ki, 2003-cü ildən sonrakı dövrdə ölkədə 3200-dən çox yeni məktəb binası tikilmiş və müasir standartlara uyğun təhsil infrastrukturunu formalaşdırılmışdır.

Beynəlxalq təhsil inteqrasiyası

Azərbaycan Respublikasının 2005-ci ildə Boloniya prosesinə qoşulması ali təhsilin Avropa standartlarına uyğunlaşdırılması və beynəlxalq əməkdaşlığın genişlənməsinə səbəb olmuşdur.

Heydər Əliyev Fondunun təhsil quruculuğunda rolu

Mehriban xanım Əliyevanın təşəbbüsü ilə Fond tərəfindən 300-dən çox məktəb və digər təhsil müəssisələri tikilmiş, əsaslı təmir olunmuş və müasir avadanlıqlarla təmin edilmişdir.

İşğaldan azad edilmiş ərazilərdə təhsil quruculuğu

Qarabağ və Şərqi Zəngəzur bölgəsində müasir təhsil müəssisələrinin yaradılması dövlət siyasətinin yeni inkişaf mərhələsini nümayiş etdirir. Xüsusilə, Xankəndidə “Qarabağ Universiteti”nin yaradılması mühüm tarixi hadisə kimi qiymətləndirilir.

Tədqiqat nəticələrinə əsasən aşağıdakı statistik göstəricilər qeyd oluna bilər:

– 2003-cü ildən sonra təhsil sahəsində 20-dən çox dövlət proqramı qəbul edilmişdir;

– ölkə üzrə 3200-dən çox yeni məktəb tikilmişdir;

– Heydər Əliyev Fondu tərəfindən 300-dən çox təhsil müəssisəsi tikilmiş və ya bərpa edilmişdir;

– işğaldan əvvəl Qarabağ bölgəsində 993 təhsil müəssisəsi fəaliyyət göstərmişdir;

– 2024–2025-ci tədris ilində Xankəndidə Qarabağ Universiteti fəaliyyətə başlamışdır.

Nəticələrin təhlili

Aparılan araşdırmalar göstərir ki, Heydər Əliyevin təhsil quruculuğu siyasəti Azərbaycanın dövlətçilik strategiyasının ayrılmaz tərkib hissəsi olmuşdur. Təhsilin böhran vəziyyətindən çıxarılması yalnız sosial sahənin inkişafı deyil, həm də milli təhlükəsizlik və dövlətin gələcək dayanıqlılığı baxımından vacib idi. Ümummilli lider təhsilin yalnız bilik sistemi deyil, həm də milli ideologiyanın daşıyıcısı olduğunu nəzərə alaraq bu sahəyə xüsusi prioritet vermişdir.

Tədqiqat nəticələri sübut edir ki, 1993-cü ildən sonra qəbul edilən islahatlar təhsil sistemində idarəetməni gücləndirmiş, infrastrukturun bərpasına şərait yaratmış və milli təhsil modelinin formalaşmasına səbəb olmuşdur.

Mövcud elmi araşdırmalarda Heydər Əliyevin təhsil siyasəti əsasən milli dövlət quruculuğunun mühüm istiqaməti kimi qiymətləndirilir. Bu tədqiqatın nəticələri də həmin yanaşmanı təsdiq edir. Digər tədqiqatlarla müqayisədə burada xüsusi olaraq müstəqilliyin ilk illərində təhsil böhranının miqyası və sonrakı inkişaf mərhələsinin sistemli şəkildə təqdim olunması diqqət mərkəzində saxlanılmışdır.

Elmi baxımdan Heydər Əliyevin təhsil strategiyasını “dövlətin gələcək inkişafının intellektual təminatı” konsepsiyası ilə izah etmək mümkündür. Bu siyasətin əsas ideyası milli kadr potensialının yaradılması, təhsilin hüquqi bazasının formalaşdırılması, təhsil infrastrukturunun yenilənməsi və beynəlxalq təhsil sisteminə integrasiya idi [10].

İlham Əliyev dövründə isə bu siyasət daha geniş miqyas alaraq məktəb tikintisi, rəqəmsallaşma, Boloniya sisteminə keçid və beynəlxalq layihələr vasitəsilə yeni mərhələyə keçmişdir.

YEKUN NƏTİCƏ

Tədqiqat nəticəsində müəyyən edilmişdir ki, Ümummilli lider Heydər Əliyevin müasir milli təhsil quruculuğu siyasəti Azərbaycan Respublikasının müstəqil dövlətçilik tarixində mühüm mərhələ təşkil edir. 1990-cı illərin əvvəllərində təhsil sahəsində yaranmış böhran məhz Heydər Əliyevin siyasi iradəsi və uzaqgörən strategiyası sayəsində aradan qaldırılmış, təhsil sistemi yenidən qurularaq inkişaf mərhələsinə qədəm qoymuşdur. Təhsilin Konstitusiyə səviyyəsində prioritet sahə kimi müəyyənləşdirilməsi, islahat proqramlarının qəbul edilməsi və yeni təhsil müəssisələrinin yaradılması bu siyasətin əsas nəticələri kimi qiymətləndirilə bilər.

Elmi və praktik əhəmiyyəti

Tədqiqatın elmi əhəmiyyəti Heydər Əliyevin təhsil siyasətinin dövlət quruculuğunda rolunun sistemli şəkildə araşdırılması ilə bağlıdır. Praktiki əhəmiyyəti isə müasir dövrdə aparılan təhsil islahatlarının tarixi köklərini müəyyənləşdirmək və gələcək təhsil strategiyalarının formalaşdırılmasında bu təcrübədən istifadə etmək imkanını yaratmasıdır.

Araşdırmanın nəticələrinə əsasən aşağıdakı tövsiyələr irəli sürülür:

- Heydər Əliyevin təhsil siyasətinə dair konseptual yanaşmaların ali məktəblərdə xüsusi kurs və fənn kimi tədrisi məqsəduyğundur;
- Qarabağ və Şərqi Zəngəzur bölgəsində təhsil quruculuğunun daha da sürətləndirilməsi və rəqəmsal təhsil modellərinin tətbiqi genişləndirilməlidir;
- Müasir dövrdə müəllimlərin sosial müdafiəsi və peşəkar inkişafı üçün yeni mexanizmlər hazırlanmalıdır;
- Təhsil sahəsində qəbul edilən dövlət proqramlarının nəticələri mütəmadi qiymətləndirilməli və monitoring mexanizmləri gücləndirilməlidir;
- Təhsildə beynəlxalq əməkdaşlıq daha da genişləndirilməli, tələbə-müəllim mübadilə proqramlarının əhatə dairəsi artırılmalıdır.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. “Azərbaycan” qəzeti, 1 sentyabr 1998-ci il.
2. “Azərbaycan” qəzeti, 31 yanvar 2008-ci il.
3. “Azərbaycan” qəzeti, 21 sentyabr 2024-cü il.
4. Azərbaycan Milli Ensiklopediyası, Bakı, 2007.
5. Azərbaycan tarixi: 7 cildə, VII cild, Bakı, 2007.
6. Əliyev H.Ə. Müstəqilliyimiz əbədidir: 42 cildə, Bakı, 1997–2012.
7. Əliyev H.Ə. Yeni 2001-ci il: yeni əsr və üçüncü minillik münasibətilə Azərbaycan xalqına müraciət, Bakı, 2001.
8. Əliyev İ.H. İnkişaf məqsədimizdir, Bakı, 2001.
9. Əliyev İ.H. Azərbaycan Respublikasında 2023-cü ilin “Heydər Əliyev ili” elan edilməsi haqqında sərəncam, Bakı, 2022.
10. Əsrlərə bərabər illər: 1969–1999. Faktlar və rəqəmlər, Bakı, 1999.

11. Hüseynova İ. Müstəqilliyimizin təminatçısı, Bakı, 2003.
12. Zəfər tarixi, Bakı, 2021.

TƏHSİLİN KEYFİYYƏTİNƏ TƏSİR EDƏN MÜHÜM AMİLLƏR

Ələviyyə Vəqif qızı Ömərova
müəllim

alaviyya.omarova@mail.ru

Bakı Dövlət Universitetinin Qazax filiali,

Xülasə

Keyfiyyətli peşə, xidmət və məhsul əldə etməyin əsasında keyfiyyətli təhsil dayanır. Təhsildə keyfiyyət əldə etmək üçün lazımi şərtlər yerinə yetirilməlidir. Təhsil olmadan keyfiyyətə, keyfiyyət olmadan da istehsal və xidmətdə inkişafa nail olmaq mümkün deyil. Bu məqalədə təhsilin keyfiyyətinə təsir edən amillər və keyfiyyətli təhsilin istehsalı təsiri məsələsi araşdırılır. Təhsil vasitəsilə insanlara keyfiyyətli bilik və bacarıq, iş və peşə etikası, məhsuldarlıq ruhu, yeniliklərə uyğunlaşmaq və özünü yeniləmək kimi xüsusiyyətlər qazandırılmalıdır. İstehsal və xidmətlərin keyfiyyətli olmasının əsasında keyfiyyətli təhsil durur.

Açar sözlər : *Təhsil, keyfiyyət, peşə, menecment, bacarıq.*

Giriş

Təhsilin müasirləşdirilməsi onun islahatını və yeni məna və dəyərlərin formalaşmasına, təhsilin məzmununa və tədris metodlarına yanaşmalarına, təhsil fəaliyyətinin nəticələrinin monitorinqinə və qiymətləndirilməsinə doğru irəliləyişini müəyyənləşdirən obyektiv bir prosesdir. Ölkənin inkişafı üçün müasirləşdirmə proqramı təhsil sisteminin inkişaf prinsipinə əsaslanır və buna görə də təhsil əsasən müasir, qabaqcıl, obyektiv sosial inkişaf meyllərini dəstəkləyən, hər şeyə qadir olmalıdır. XXI əsrin dövlət təhsil siyasətinin qurulması. bu halda "əlcətanlıq - keyfiyyət - səmərəlilik" şüarına əsaslanırlar. Təhsilin bütün mərhələlərini özündə sintez edən kompleks təhsilin keyfiyyətinin sosial göstəricisinin əsası olan inteqrasiya olunmuş sistemdir. Sosiomədəni yanaşmada cəmiyyət, mədəniyyət fenomeni olan təhsil və şəxsiyyət bir-biri ilə qarşılıqlı təsirlərdə olan sosiomədəni sistemlər kimi çıxış edir. Mədəniyyət təhsilin təkə xarici mühitini deyil, həm də "daxili aləmi"ni, strukturunu təyin edir. Təsədüfi deyil ki, tədqiqatçılar son zamanlar "mədəni-təhsil məkanı" anlayışını işlədir, bununla da təhsili mədəniyyət proses kimi nəzərdən keçirirlər. Bu mənada təhsil ilə mədəniyyətin nisbətini, bir-biri ilə qarşılıqlı əlaqələrinin və qarşılıqlı təsirlərini üzə çıxarılması, başqa sözlə, "təhsil" anlayışını və onda mədəniyyətin yerini və əksinə, "mədəniyyət" anlayışının və onda təhsilin yerini dəqiqləşdirilməsi aktual məsələlərdən biridir. Təhsilin keyfiyyəti təhsili məzmunun bütövlüyü, təlim texnologiyalarının, monitorinq üsullarının və subyektin həyatının öz müqəddəratını təyin etməsinin fərdi inkişafı və yeni sosial-iqtisadi şəraitdə cəmiyyətin tələbləri baxımından qiymətləndirilməsidir. Bu baxımdan təhsilin keyfiyyəti konsepsiya kimi qəbul edilir, təhsil sisteminə qoyulan məqsədlərə nail olmasını təmin etmək, müəyyən bir insanın təhsilə olan tələbatını, cəmiyyətin və iqtisadiyyatın ehtiyaclarına uyğunluğunu təmin etmək üçün bacarığı əks etdirir. Təhsil keyfiyyətinin təmin edilməsinin müstəsna əhəmiyyəti bu gün aşağıdakı obyektiv səbəblərlə müəyyən edilir:

Birincisi, elmi və texnoloji tərəqqi sürətlənir və təhsil səviyyəsinə və miqyasına cəmiyyətin inkişafından asılılığı artır. Belə şəraitdə ali təhsil geniş yayılır və ali təhsil müəssisələrinə daxil olanların yaradıcı qabiliyyətlərini inkişaf etdirməyə şərait yaratmaq tələb olunur və peşə təhsili ümumi əhaliyə çatdırılır.

İkincisi, cəmiyyətin iqtisadiyyatın sənaye mərhələsindən informasiya iqtisadiyyatına və informasiya sivilizasiyasının formalaşması mərhələsinə tədricən keçməsi labüddür. Bu proses, əsasən universitetlərin və onların məzunlarının iqtisadi və sosial rolunun artması ilə əlaqələndirilir.

Üçüncüsü, dünya informasiya sivilizasiyasının inkişafı ilə birlikdə, qloballaşma prosesi sürətlə inkişaf edir, bunun bir hissəsi Boloniya prosesinə uyğun olaraq elmi məlumatların yığılmasıdır, müxtəlif ölkələrin təhsil sistemlərinin iş keyfiyyəti səviyyəsinin uyğunlaşdırılmasını, gənclərin müəyyən universal meyarlara və standartlara uyğunluğunu, xüsusilə də məzunların və tələbələrin beynəlxalq hərəkətiliyini, onların məşğulluğunu və təhsil sertifikatlarının tanınmasını tələb edən bir beynəlxalq təhsilin verilməsi ilə əlaqədardır. Dördüncüsü, Azərbaycanın təhsil sahəsində sürətlə inkişafının nəzərə alınması maddi və texniki bazasını dünyanın texnoloji, iqtisadi və mədəni cəhətdən inkişaf etmiş ölkələri arasında özünə yer tutması məsələsi kəskin şəkildə öz əksini göstərir. (1, s. 99)

XXI əsri keyfiyyət əsri adlandırırlar. Cəmiyyətin həyatının müxtəlif sahələrində bilik, humanitar elmlərdə yeni keyfiyyət konsepsiyası formalaşmağa başlamışdır. O, fundamental sosial-iqtisadi və pedaqoji kateqoriya kimi qəbul edilir. Təsədüfi deyil ki, cəmiyyətin gündəlik həyatında «xidmətin keyfiyyəti», «ictimai intellektin keyfiyyəti», «təhsil xidmətlərinin keyfiyyəti», hətta həyatımızın keyfiyyət terminləri ədəbiyyatda tez-tez işlənir və müasir cəmiyyətin həyatında, məişətimizdə rastlaşırıq. Azərbaycan təhsil sistemi üçün orta təhsil müəssisələrində uşaqlarımıza verilən təhsilin keyfiyyəti gündəmdə ən aktual problem kimi durur və bir vəzifə olaraq bu məsələdə Avropa ölkələrinin təhsil keyfiyyətinin səviyyəsinə yaxınlaşmaq, onunla bərabərləşmək təhsil idarə edənlərin qarşısında duran mühüm və ən mürəkkəb məsələdir. Təsədüfi deyildir ki, son 5-6 ildə ölkədə təhsil sahəsində bir neçə dövlət proqramları qəbul edilmişdir.

Bütün bu qərarlara, tədbirlərə baxmayaraq, keyfiyyət menecmentinin nəzəri-praktiki məsələlərini təhlil edərkən bir sıra problemlərin həllinə cavab tapmaq çətinliyi ilə məktəb rəhbərləri rastlaşır, alimlərə müraciət edir, bu sahədə ədəbiyyat axtarırlar. Azərbaycan dilində bu sahədə ədəbiyyatın çatışmazlığı, olanlarda isə daha çox problemin nəzəri baxımdan açılışı və digər sahələrin menecmentinin izahı verilir. Daha doğrusu, onlar menecmentin ümumi prinsiplərinə istiqamətlənirlər. Digər tərəfdən istifadə olunan ədəbiyyat, əsasən təhsildə keyfiyyətin əldə edilməsi, təhsil keyfiyyətinin idarə olunması problemi sadəcə olaraq təhsil müəssisələrinin idarə olunması kimi qəbul edilərək təhsil sisteminin ayrı-ayrı problemlərinin idarə olunmasının açılışına həsr edilib. Məsələn, əlavə təhsilin idarə olunması, informasiya texnologiyalarının tətbiqi, təhsilin həyatı bacarıqlara əsaslanması, maddi-maliyyə məsələlərinin həlli və s. Bu məsələlərin idarəetmədə nəzərə alınmasının, heç şübhəsiz, əhəmiyyəti böyükdür. Ancaq burada keyfiyyətin əldə edilməsinin idarə olunması və bu problemin təmin olunmasının bütün məsələlərinin əlaqəli izahı böyük əhəmiyyət kəsb edir. Əslində təhsilin keyfiyyəti bütün istiqamətlərdə və bütün səviyyələrdə idarə olunmalıdır.

Keyfiyyətin təmin olunması təhsil müəssisəsinin normal fəaliyyəti üçün lazım olan bütün istiqamətlərin: maddi-texniki baza, strategiyanın hazırlanması, müəllim kadrları ilə təmin olunması, onların ixtisasının artırılması, yeni təlim metodlarına, informasiyayaxımlılaşma texnologiyalarına yiyələnməsi, təlim-tərbiyə prosesinin dəqiq təşkili və sairənin əlaqəli, ardıcıl həyata keçirilməsidir. Keyfiyyət menecmenti idarəetmədə nəzərə alınarsa, o zaman müstəqil istiqamət olmaqla yanaşı həm də özünün funksiyaları və predmeti formalaşar. Bu təhsil prosesinin əsas subyektlərinin fəaliyyətinin idarə olunmasını tələb edir, bu da birbaşa keyfiyyətə ya müsbət, ya da mənfi təsir göstərir. Bu prosesin də əsas iştirakçıları müəllimlər, şagirdlər və onların fəaliyyətini elmi əsaslarla təşkil edən təhsil menecerləridir. (2, səh. 142-143).

Təhsil hər bir xalqın və dövlətin inkişafının əsas dayaqlarından biridir. Güclü dövlət yalnız savadlı və mədəni cəmiyyətin üzərində qurula bilər. Bu baxımdan Azərbaycan xalqının Ümummilli lideri Heydər Əliyev təhsili milli inkişafın əsas prioriteti kimi qiymətləndirmiş, bütün fəaliyyətində bu sahəyə xüsusi diqqət ayırmışdır. Onun "Təhsil millətin gələcəyidir" fikri bu gün də milli təhsil siyasətinin ideoloji sütunu olaraq qəbul edilir. Heydər Əliyev təhsilə yalnız bir sahə kimi deyil, həm də milli kimliyin, dövlət müstəqilliyinin və vətəndaşlıq şüurunun formalaşmasının təməli kimi baxırdı. Heydər Əliyev müəllim əməyinə, müəllim peşəsinə yüksək qiymət verərək demişdir. "Mən Yer üzündə müəllim adından yüksək bir ad tanımıram". Prof. Rəfət Hüseynzadənin və dos.

Sultanəli Qurbanovun bu yaxınlarda çapdan çıxmış “Yer üzünün ən şərəfli peşəsi – müəllimlik” adlı əsəri çox dəyərli və əhəmiyyətli olaraq, ulu öndərin təhsilimizə, maarif və mədəniyyətimizə onun inkişafına daim diqqət və qayğısı əks etdirilmişdir(3).

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. M.H.Nəzərov.”Müasir dövrdə təhsilin sosiomədəni problemləri”. Bakı: Müntərcim, 2018, 296 səh.
2. Ramiz Məmmədzadə “Təhsildə keyfiyyət aparıcı istəqlərdən biri kimi” Bakı: 2010, 170 səh.
3. Hüseynzadə R.L., Qurbanov S.Ş.. Yer üzünün ən şərəfli peşəsi – müəllimlik. Bakı: Müəllim, 2025, 400 səh.

RƏQƏMSAL TEXNOLOGİYALARIN XARİCİ DİL ÖYRƏNMƏ PROSESİNƏ TƏSİRİ VƏ İNNOVATİV METODLAR

Sevinc İskəndər qızı Mirzəyeva

Müəllim

mirzayevas@icloud.com

Bakı Slavyan Universiteti

Xülasə

Müasir dünyada rəqəmsal texnologiyaların sürətli inkişafı təhsil sahəsini, xüsusilə xarici dil tədrisi prosesini kökündən dəyişdirməkdədir. Bu məqalədə rəqəmsal alətlərin – interaktiv platformaların, süni intellekt əsaslı tətbiqlərin, virtual sinif mühitlərinin və multimedia resurslarının – xarici dil öyrənmə prosesinə təsiri tədqiq edilir. Tədqiqat göstərir ki, rəqəmsal texnologiyalar tələbələrin motivasiyasını artırmaqla yanaşı, onların dil bacarıqlarını – dinləmə, danışma, oxuma və yazma – kompleks şəkildə inkişaf etdirir. Eyni zamanda, müəllim-tələbə qarşılıqlı əlaqəsinin yeni formatları, fərdiləşdirilmiş öyrənmə yolları və autentik dil materiallarına çıxış imkanları araşdırılır. Məqalədə həmçinin innovativ metodların tətbiqindəki çətinliklər – texniki infrastruktur problemi, rəqəmsal savadsızlıq, həddindən artıq ekran vaxtı – müzakirə edilir. Nəticə olaraq, rəqəmsal texnologiyaların ənənəvi metodlarla düzgün birləşdirilməsinin xarici dil öyrənmənin keyfiyyətini əhəmiyyətli dərəcədə yüksəltdiyinə dair tövsiyələr irəli sürülür.

Açar sözlər: Rəqəmsal texnologiyalar, xarici dil tədrisi, e-öyrənmə, süni intellekt, oyunlaşdırma, innovativ metodlar.

Giriş

XXI əsrdə informasiya-kommunikasiya texnologiyalarının sürətli inkişafı insan həyatının bütün sahələrini əhatə etdiyi kimi, təhsil sistemini də kökündən dəyişdirmişdir. Xarici dil öyrənmə prosesi bu dəyişikliklərdən ən çox təsirlənən sahələrdən biri kimi diqqəti cəlb edir. Ənənəvi sinif mühiti, dərslik və lövhə ilə məhdudlaşan təhsil modeli artıq tədris yerini rəqəmsal platformalar, interaktiv tətbiqlər və virtual öyrənmə mühitləri ilə zənginləşdirilmiş hibrid modellərə verməkdədir [14;12].

Rəqəmsal texnologiyaların xarici dil tədrisinə inteqrasiyası dünyada geniş müzakirə mövzusunə çevrilmişdir. Bir tərəfdən, bu texnologiyalar tələbələrə autentik dil materiallarına, ana dili danışqıçlarla ünsiyyətə və fərdiləşdirilmiş öyrənmə imkanlarına çıxış yaradır. Digər tərəfdən isə, texnoloji alətlərin düzgün pedaqoji çərçivə olmadan tətbiqi bəzən gözlənilən nəticələri vermir [3; 8-9). Bu ziddiyyət tədqiqatçıları innovativ metodların ən optimal şəkildə necə tətbiq ediləcəyini araşdırmağa sövq edir.

Azərbaycan təhsil sistemində də bu istiqamətdə mühüm addımlar atılmışdır. Rəqəmsal siniflərin yaradılması, elektron dərsliklərə keçid və onlayn öyrənmə platformalarının tətbiqi bu sahədəki islahatların əsas istiqamətlərini təşkil edir. Lakin müəllimlərin rəqəmsal texnologiyalardan pedaqoji cəhətdən düzgün istifadə bacarıqları, infrastruktur imkanları və tələbə motivasiyası kimi məsələlər hələ də ətraflı araşdırma tələb edir [9;45].

Mövzunun aktuallığı ondan ibarətdir ki, müasir dövrdə rəqəmsal texnologiyaların bütün sahələrə inteqrasiyası təhsil sistemini də əhatə etmiş, xarici dil tədrisinin məzmun və metodlarını yenidən müəyyənləşdirmişdir. Dünya üzrə milyonlarla tələbənin onlayn və hibrid formatlarda dil öyrənməsi, süni intellekt əsaslı tətbiqlərin gündəlik istifadəyə girməsi və COVID-19 pandemiyasının sürətləndirdiyi rəqəmsal keçid bu mövzunu günümüzün ən aktual pedaqoji problemlərindən birinə çevirmişdir. Azərbaycan təhsil sisteminin beynəlxalq standartlara inteqrasiyası prosesində xarici dil tədrisinin keyfiyyətinin artırılması dövlət siyasətinin prioritet istiqamətlərindən biri kimi müəyyənləşdirilmişdir. Bu baxımdan rəqəmsal texnologiyaların xarici dil öyrənmə prosesinə təsirinin elmi-pedaqoji aspektdən araşdırılması həm nəzəri, həm də praktiki əhəmiyyət kəsb edir.

Rəqəmsal texnologiyaların xarici dil tədrisindəki növ və formatları

Müasir dövrdə informasiya-kommunikasiya texnologiyalarının inkişafı təhsil sistemində köklü dəyişikliklərə səbəb olmuşdur. Xarici dillərin tədrisi sahəsində rəqəmsal texnologiyaların tətbiqi öyrənmə prosesini daha effektiv və əlçatan etmişdir. Ənənəvi metodlarla yanaşı innovativ yanaşmaların tətbiqi tələbələrin bilik və bacarıqlarının inkişafına müsbət təsir göstərir. Bu məqalədə rəqəmsal texnologiyaların xarici dil öyrənməsinə təsiri və müasir innovativ metodların əhəmiyyəti geniş şəkildə təhlil olunur.

Xarici dil tədrisində istifadə olunan rəqəmsal texnologiyaları bir neçə əsas kateqoriyaya bölmək olar. Hər bir kateqoriya öz xüsusiyyətləri, üstünlükləri və məhdudiyyətləri ilə fərqlənir.

1. İnteraktiv öyrənmə platformaları.

Duolingo, Busuu, Babbel kimi tətbiqlər gamifikasiya metodundan istifadə edərək tələbələrin dil öyrənməyə motivasiyasını artırır. Bu platformalar adaptiv öyrənmə alqoritmlərindən istifadə edərək hər bir istifadəçinin bilik səviyyəsinə uyğun tapşırıqlar təqdim edir [2;33-34]. Tədqiqatlar göstərir ki, belə platformalardan müntəzəm istifadə lüğət ehtiyatını genişləndirir və qrammatik strukturların möhkəmləndirilməsinə kömək edir.

2. Süni intellekt əsaslı alətlər.

ChatGPT, Google Translate, Grammarly və digər süni intellekt alətləri xarici dil öyrənənlərə yazı düzəldici, ünsiyyət partner və ani tərcümə xidmətləri təqdim edir. Süni intellektin natural dil emalı (NLP) texnologiyası sayəsində tələbələr öz yazılarına anlıq geri əlaqə ala bilər [6;17]. Bu isə ənənəvi metodlarda yalnız müəllimlə mümkün olan fərdi diqqəti texnologiya vasitəsilə həyata keçirir.

3. Virtual sinif mühitləri.

COVID-19 pandemiyası dövründə Zoom, Microsoft Teams, Google Meet kimi platformalar xarici dil dərslərinin əsas formatına çevrildi. Bu platformalar virtual breakout otaqları, ekran paylaşımı və interaktiv lövhə kimi funksiyalar vasitəsilə ənənəvi sinif dinamikasını rəqəmsal mühitdə yenidən yaratmağa imkan verir [8;5-6].

4. Autentik multimedia resursları.

Podcast, YouTube, Netflix kimi platformalar tələbələrə müxtəlif aksent və üslublarda ana dilli danışqıçların nitqini dinləmək imkanı verir. Bu üsul xüsusilə dinləmə bacarığının inkişafında, intonasiya və tələffüzün təkmilləşdirilməsində əhəmiyyətli rol oynayır [10;22].

Xarici dil tədrisində innovativ metodlar

Rəqəmsal texnologiyaların tədrisə inteqrasiyası ilə birgə bir sıra innovativ metodlar da geniş yayılmışdır. Bu metodlar texnologiyaları pedaqoji prinsiplərlə birləşdirərək öyrənmə prosesini daha effektiv edir.

1. Tərsyüz sinif (Flipped Classroom) metodu.

Bu metodda ənənəvi öyrənmə modeli tərsinə çevrilir: nəzəri material evdə video dərslər vasitəsilə öyrənilir, sinif vaxtı isə praktik tapşırıqlara, müzakirəyə və problem həllinə ayrılır. Xarici dil tədrisində bu üsul xüsusilə effektiv hesab edilir, çünki sinif vaxtı kommunikativ fəaliyyətlərə – rol oyunları, debatlar, qrup layihələri daha çox yer ayrılır [1;19-20].

2. Oyunlaşdırma (Gamification).

Dərs prosesinin oyun elementləri ilə zənginləşdirilməsi tələbə motivasiyasına müsbət təsir göstərir. Kahoot!, Quizlet Live, Wordwall kimi platformalar lüğət, qrammatika və oxu tapşırıqlarını rəqabətli oyun formatında təqdim edir [4;2-3].

3. Layihəyə əsaslanan öyrənmə (Project-Based Learning).

Rəqəmsal alətlər tələbələrə birgə layihələr üzərində işləmək, məzmun yaratmaq (blog, video, podcast) və real auditoriya üçün dil istifadəsini praktikada tətbiq etmək imkanı verir. Bu yanaşma dili kommunikasiya vasitəsi kimi öyrətməyə xidmət edir [13;1-2].

4. Fərdiləşdirilmiş öyrənmə (Personalized Learning).

Adaptiv öyrənmə sistemləri hər bir tələbənin güclü və zəif tərəflərini təhlil edərək fərdi tədris planı formalaşdırır. Bu texnologiya xüsusilə böyük qruplarda fərdi yanaşmanın çətin olduğu hallarda müəllimin işini əhəmiyyətli dərəcədə asanlaşdırır [12;14].

Tətbiqdəki çətinliklər və problemli məqamlar

Rəqəmsal texnologiyaların xarici dil tədrisinə inteqrasiyası bir sıra ciddi çətinliklər və problemli məqamlarla müşayiət olunur. Bu problemlərin düzgün müəyyənləşdirilməsi onların həlli üçün effektiv strategiyaların hazırlanmasına şərait yaradır:

Birincisi, texniki infrastruktur bərabərsizliyi ciddi bir problem olaraq qalır. Şəhər və kənd məktəbləri arasındakı rəqəmsal uçurum (digital divide) bütün tələbələrin eyni imkanlara sahib olmasına mane olur. İnternetə çıxış, cihaz mövcudluğu və texniki dəstək baxımından əhəmiyyətli fərqlər mövcuddur [15;180].

İkincisi, müəllimlərin rəqəmsal savadlılıq səviyyəsi həmişə kifayət qədər yüksək olmur. Texnologiyayı pedaqoji cəhətdən düzgün tətbiq etmək üçün müəllimlərin müntəzəm peşəkar inkişaf proqramlarından keçməsi zəruridir. Əks halda, rəqəmsal alətlər sadəcə ənənəvi metodların elektron versiyasına çevrilir [5;256].

Üçüncüsü, həddindən artıq texnologiyaya güvənmə tənqidi düşüncə və yaradıcılığı zəiflədə bilər. Süni intellekt alətlərinin yazı düzəldici kimi istifadəsi tələbənin öz dil xətlərini dərk etmədən düzgün formaya keçməsinə gətirib çıxara bilər. Bu isə dil öyrənmənin əsas prosesini – sınaq-xəta-öyrənmə tsiklini – pozur [7;44].

NƏTİCƏ

Rəqəmsal texnologiyalar xarici dil öyrənmə prosesini kökündən dəyişdirmiş, yeni imkanlar və çağırışlar ortaya çıxarmışdır. Tədqiqatlar göstərir ki, interaktiv platformalar, süni intellekt əsaslı alətlər, virtual sinif mühitləri və autentik multimedia resursları düzgün tətbiq edildikdə tələbələrin dil bacarıqlarını əhəmiyyətli dərəcədə inkişaf etdirir [3;55].

Lakin texnologiya özlüyündə bir məqsəd deyil, vasitədir. Onun effektivliyi həmişə pedaqoji məqsədlərə uyğunluğundan, müəllimin idarəetmə bacarığından və tələbənin motivasiyasından asılıdır. Buna görə də, innovativ metodların tətbiqində texnologiya-pedaqogika-məzmun bilikləri (TPACK modeli) üçlüyünün tarazlığı əsas şərt kimi qəbul edilməlidir [11;1025-1026].

Azərbaycan kontekstində isə rəqəmsal infrastrukturun gücləndirilməsi, müəllimlərin mütəmadi peşəkar inkişafı və rəqəmsal texnologiyaların milli dil tədrisinə adaptasiyası prioritet istiqamətlər kimi önə çıxır. Gələcək tədqiqatlar xüsusilə hibrid modelin (blended learning) yerli kontekstdə tətbiq imkanlarını araşdırmalıdır.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Bergmann J., Sams A. Flip Your Classroom: Reach Every Student in Every Class Every Day. – Washington: ISTE, 2012.

2. Blake R. Brave New Digital Classroom: Technology and Foreign Language Learning. – Washington: Georgetown University Press, 2013.
3. Chapelle C. Computer Applications in Second Language Acquisition. – Cambridge: Cambridge University Press, 2001.
4. Deterding S., Dixon D., Khaled R., Nacke L. From Game Design Elements to Gamefulness: Defining Gamification // Proceedings of the 15th International Academic MindTrek Conference. – 2011.
5. Ertmer P., Ottenbreit-Leftwich A. Teacher Technology Change: How Knowledge, Confidence, Beliefs, and Culture Intersect // Journal of Research on Technology in Education. – 2010. – №42(3). –
6. Godwin-Jones R. Artificial Intelligence and Language Learning: A Review of Recent Developments // Language Learning & Technology. – 2022. – №26(2).
7. Gruba P., Hinkelman D. Blending Technologies in Second Language Classrooms. – New York: Palgrave Macmillan, 2012.
8. Hodges C., Moore S., Lockee B., Trust T., Bond A. The Difference Between Emergency Remote Teaching and Online Learning // EDUCAUSE Review. – 2020.
9. Hüseynov F. Azərbaycanda xarici dil tədrisi: müasir vəziyyət və perspektivlər // Azərbaycan Məktəbi jurnalı. – 2019. – №3.
10. Mayer R. Multimedia Learning. 2nd ed. – Cambridge: Cambridge University Press, 2009.
11. Mishra P., Koehler M. Technological Pedagogical Content Knowledge: A Framework for Teacher Knowledge // Teachers College Record. – 2006. – №108(6).
12. Pane J., Steiner E., Baird M., Hamilton L. Informing Progress: Insights on Personalized Learning Implementation and Effects. – Santa Monica: RAND Corporation, 2017.
13. Thomas J. A Review of Research on Project-Based Learning. – San Rafael: Autodesk Foundation, 2000.
14. Warschauer M. Technology and Social Inclusion: Rethinking the Digital Divide. – Cambridge: MIT Press, 2004.
15. Warschauer M., Matuchniak T. New Technology and Digital Worlds: Analyzing Evidence of Equity in Access, Use, and Outcomes // Review of Research in Education. – 2010. – №34(1).

MÜASİR MUZEYŞÜNASLIQ PARADİQMASINDA MUZEYLƏRİN TRANSFORMASIYASI

Zenfira Sərvər qızı Seyidova
Naxçıvan Dövlət Universiteti
zenfiraseyidova760@gmail.com

Xülasə

Muzeylər XXI əsrdə sürətli sosial, texnoloji və mədəni transformasiyalar fonunda funksional və konseptual baxımdan yenidən formalaşır. Ənənəvi olaraq eksponatların qorunması və nümayişinə yönəlmiş institutlar kimi fəaliyyət göstərən muzeylər hazırda interaktiv, inklüziv və iştirakçı modellərə üstünlük verirlər. Rəqəmsal texnologiyaların tətbiqi, virtual və artırılmış reallıq həlləri, multimediyə təqdimat üsulları ziyarətçi təcrübəsini zənginləşdirərək öyrənmə prosesini daha effektiv və cəlbedici edir. Eyni zamanda, icma əsaslı yanaşmalar və sosial inklüzivlik prinsipləri muzeylərin cəmiyyətlə qarşılıqlı əlaqəsini gücləndirir. Müasir muzeyşünaslıq eksponatın passiv nümayişindən daha çox, ziyarətçi ilə dialoq və təcrübə əsaslı öyrənmə modelinə keçidi təşviq edir. Bu yanaşmalar mədəni irsin qorunması ilə yanaşı, onun dinamik və aktual formada təqdimatını təmin edir. Nəticə etibarilə, muzeylərin transformasiyası onların maarifləndirici, kommunikativ və sosial funksiyalarının genişlənməsinə xidmət edir.

Açar sözlər: muzey transformasiyası, müasir muzeyşünaslıq, interaktiv təqdimat, rəqəmsal texnologiyalar, ziyarətçi təcrübəsi.

1. Giriş

Beynəlxalq Muzeylər Şurası (ICOM) tərəfindən irəli sürülmüş muzey təriflərinə əsaslanaraq muzey anlayışında baş verən dəyişiklikləri aydın şəkildə izləmək mümkündür. Bu təriflər yalnız müəyyən dövrdə muzeyin hansı məzmunu ifadə etdiyini göstərmir, eyni zamanda onun cəmiyyət üçün nə mənə daşdığını da əks etdirir. Bununla yanaşı, cəmiyyətin muzeyə münasibətdə hansı mövqedə dayandığını da açıq şəkildə ortaya qoyur. Məsələn, ICOM tərəfindən 1946-cı ildə qəbul edilmiş ilk muzey tərifində əsas diqqət muzey və kolleksiya arasındakı əlaqəyə yönəldilmişdir [1, s.53]. 1951-ci ildə yenilənmiş tərifdə isə muzeyin bəşəriyyətin ümumi marağı və estetik zövqü naminə qoruma funksiyası və davamlılığı vurğulanmış, həmçinin tədris funksiyası anlayışa daxil edilmişdir [15]. 1961-ci ildə aparılmış yenilənmədə muzeyin yalnız qoruma deyil, həm də toplama, tədqiqat və sərgiləmə kimi funksiyalarına diqqət çəkilmişdir. 1974-cü ildə qəbul edilmiş yeni tərifdə muzeyin funksiyalarına ötürmə (transmissiya) funksiyası da əlavə edilmişdir. Muzeyin mənfəət güdməyən daimi institut olduğu bir daha qeyd olunmuş, onun bəşəriyyətin təhsili, elmi fəaliyyəti və estetik zövqü üçün xidmət göstərməli olduğu vurğulanaraq davamlılıq prinsipinə xüsusi diqqət yetirilmişdir. Bu təriflərdən belə nəticə çıxarmaq olar ki, uzun müddət muzey cəmiyyət tərəfindən mənfəət güdməyən, ictimaiyyəti maarifləndirən, insanlığın estetik zövqü naminə araşdıran, toplayan, qoruyan, sərgiləyən və ötürən, davamlılığı olan, lakin ziyarətçi iştirakından asılı olmadan da mövcud ola bilən bir institut kimi qəbul edilmişdir [2].

1974-cü il tərifinin təxminən otuz il müddətində qüvvədə qalmasından sonra onun muzeyin yenilənən məzmun və funksiyalarını tam əhatə etmədiyi aydın olmuşdur. Bu səbəbdən 24 avqust 2007-ci il tarixində ICOM-un 22-ci Baş Assambleyasında (Vyana) yeni muzey tərfi qəbul edilmişdir. Yeni tərifdə əvvəllər əsasən təbii və maddi mədəni irsə yönəlmiş məzmun anlayışında mühüm dəyişiklik edilmişdir. 1946-cı ildən etibarən daha çox maddi kolleksiyaların qorunması və sərgilənməsi ilə əlaqələndirilən muzey anlayışının çərçivəsi genişləndirilmiş, kolleksiyanın məzmununun daha əhatəli xarakter aldığı vurğulanmışdır [3]. Xüsusilə 2003-cü ildə UNESCO tərəfindən qəbul edilmiş “Qeyri-maddi mədəni irsin qorunması haqqında Konvensiya”nın yaratdığı beynəlxalq fərqləndirici bu dəyişiklikdə mühüm rol oynamışdır. Nəticədə 2007-ci il tərifinə “qeyri-maddi mədəni irs” anlayışı da daxil edilmiş və muzeylərin yalnız maddi irsi deyil, eyni zamanda ənənələr, biliklər, bacarıqlar və mədəni ifadə formaları kimi qeyri-maddi dəyərləri də qoruyan və təqdim edən institutlar olduğu təsbit edilmişdir [5, s.175].

İnsanlığın maddi və qeyri-maddi mədəni irsinin vahid sistem daxilində dəyərləndirildiyi bu tərif muzeylərin yeni məsuliyyətlərini daha aydın şəkildə ortaya qoymuşdur. Bu yanaşma nəticəsində muzeylər yalnız maddi irsi deyil, eyni zamanda canlı və davamlı xarakter daşıyan qeyri-maddi mədəni irsi də qorumaq və təqdim etmək üçün yeni rollar və tətbiq mexanizmləri formalaşdırmalı olduqlarını dərk etmişlər. Beləliklə, cəmiyyət tərəfindən uzun müddət qəbul edilən “muzey yalnız tarixi və ya incəsənət əsərlərinin saxlanıldığı məkandır” yanaşması tədricən dəyişməyə başlamış, qeyri-maddi mədəni irsin də muzey məkanında təmsil oluna biləcəyi fikri aktuallaşmışdır [4, s.280]. Bununla belə, 2007-ci il tərifində qeyri-maddi mədəni irsin qorunması maddi irsin qorunması ilə eyni kontekstdə ifadə edilmiş, bu irsin spesifik xüsusiyyətləri və onun fərqli mühafizə mexanizmləri barədə metodoloji aydınlıq verilməmişdir. Bu səbəbdən bir çox muzey konseptual səviyyədə maddi və qeyri-maddi irsin birgə qorunmasını qəbul etsə də, praktik müstəvidə hansı üsulların tətbiq edilməli olduğu və bu qoruma modelinin necə həyata keçirilməli olduğu məsələsində çətinliklərlə üzləşir. ICOM-un 2007-ci il tərifində muzeyin ənənəvi təhsil və tədqiqat funksiyalarına əlavə olaraq “əyləncə” komponenti də daxil edilmişdir. Bununla muzeyin ziyarətçi üçün cəlbedici və interaktiv məkan olması, daha geniş auditoriyanın cəlb edilməsi prioritet istiqamət kimi müəyyənləşdirilmişdir. Eyni zamanda “paylaşım” anlayışı muzeyin cəmiyyətlə qarşılıqlı əlaqə mexanizmlərindən biri kimi qiymətləndirilmiş, muzeyin fəaliyyətinin yalnız

institusional inkişaf məqsədi daşımadığı, həm də cəmiyyətin inkişafına xidmət etməli olduğu ideyası ön plana çıxarılmışdır [6].

ICOM tərəfindən 1946, 1951, 1961, 1974 və 2007-ci illərdə qəbul edilmiş muzey tərifləri 2019-cu ildə irəli sürülmüş alternativ tərifə və 2022-ci ildə qəbul edilmiş yeni tərifə qədər əsasən muzeylərin məzmununa, kolleksiyasına, ictimai roluna, funksiyalarına, davamlılığına və mənfəət güdməməsi prinsipinə fokuslanmışdır. Bu təriflər ümumi xüsusiyyətlər baxımından ortaq məxrəcə gəlsə də, müasir dövrdə meydana çıxan və məzmunu ilə tətbiq formaları bir-birindən fərqlənən yeni muzey modellərinin nəzərə alınması zərurəti yaranmışdır. ICOM-un “Muzey Tərfi, Gözləntilər və Potensiallar üzrə Daimi Komitə”sinin 2018-ci il hesabatında vurğulanmışdır ki, yeni muzey tərfi dünyanın müxtəlif regionlarında mövcud olan fərqli dünya görüşlərini, sosial şərtləri və ənənələri nəzərə almalı və onlara hörmətlə yanaşmalıdır [7]. Bu müxtəliflik fonunda əvvəlki ICOM tərifləri kimi sərhədləri aydın və asan müəyyən edilən bir anlayış formalaşdırmağın çətin olduğu aydınlaşmışdır. ICOM-un 25-ci Baş Assambleyasında müzakirəyə çıxarılan, lakin üzərində konsensus əldə olunmayan alternativ tərif 2019-cu ildə açıqlanmışdır [8]. Həmin tərifdə mədəni irs bütöv şəkildə dəyərləndirilmiş, maddi və qeyri-maddi bölgüsünə ayrıca yer verilməmişdir. Bu yanaşma mədəni irsin vahid və qarşılıqlı əlaqəli xarakterini ön plana çıxarmışdır. Eyni zamanda muzeyin əsas funksiyalarını davam etdirməsi və mənfəət güdməməsi prinsipi qorunmuşdur. 2022-ci ildə Praqada keçirilmiş ICOM-un Fövqəladə Baş Assambleyasında qəbul edilən yeni tərifdə isə muzeylər əlçatan, inklüziv, müxtəlifliyi və davamlılığı təşviq edən, icma iştirakı və kommunikasiya ilə formalaşan institutlar kimi təqdim edilmişdir. Bu tərifə görə muzeylər təhsil, zövq, düşüncə və bilik mübadiləsini ehtiva edən təcrübələr yaradan qurumlardır [9].

2.Muzeylər dəyişir: muzeyçilikdə yeni yanaşmalar

Muzeyçilikdə dəyişən baxış bucaqlarından biri muzeylərin zaman anlayışına münasibətinin transformasiyası ilə bağlıdır. Ənənəvi olaraq muzeylər əsasən keçmiş və tarix ilə əlaqələndirilmişdir. Məsələn, Wendy M. K. Shaw muzeyi keçmiş “keçmiş” kimi formalaşdıran, müəyyən bir tarixi seçərək onu təqdim edən məkan kimi xarakterizə etmişdir [10]. Bu yanaşmada muzey daha çox tarixi yaddaşın qurulduğu və qorunduğu institut kimi dəyərləndirilirdi. Lakin müasir dövrdə bu təsəvvürün dəyişdiyi müşahidə olunur. Artıq muzeylər yalnız keçmiş nümayiş etdirən məkanlar deyil; onlar eyni zamanda indini əks etdirən və gələcəklə bağlı düşünməyə təşviq edən platformalara çevrilmişdir. Muzeyin cəmiyyət tərəfindən bu günü anlamaq və idarə etmək üçün aktiv şəkildə istifadə oluna bilməsi, həmçinin gələcəyə istiqamət verən fəaliyyətlər həyata keçirməsi yeni muzeyçilik yanaşmalarının nəticəsidir. Steven Lubar muzeyi insanların bir araya gələrək keçmiş vasitəsilə bu günü dərk etdikləri məkan kimi səciyyələndirmişdir [11]. Catherine Cummings isə muzeylərin yalnız keçmişə deyil, həm də bu günə və gələcəyə aid olduğunu vurğulamışdır [12]. Bu baxımdan demək olar ki, müasir muzeylər keçmiş təqdim etməklə yanaşı, aktual məsələlərə sərgi və proqramlar vasitəsilə yer verir, dəyişiklik və yeniliklərə açıq olur, cəmiyyətin bu günü dərk etməsinə və daha yaşanılacaq gələcək üçün düşünməsinə şərait yaradır.

Bu gün əsas müzakirə mövzusu muzeylərin dəyişən baxış bucağını praktik müstəvidə necə reallaşdırdıqları və ya reallaşdıracaqları məsələsidir. Dieter Kramer muzeylərin gündəlik həyat və gələcək ilə əlaqə qurma imkanlarını təhlil edərək, bunun mədəni tədbirlər və ictimai proqramlar vasitəsilə mümkün ola biləcəyini qeyd etmişdir [13]. Keçmiş, indini və gələcəyi vahid kontekstdə təqdim edən muzeylərə nümunə olaraq Braziliyanın Rio-de-Janeyro şəhərində yerləşən Museu do Amanhã göstərilə bilər. Bu muzey tətbiqi elm muzeyi kimi formalaşdırılmış, keçmiş araşdırmaqla yanaşı, müasir tendensiyaları təqdim edən və növbəti əlli il üçün mümkün ssenariləri təhlil edən konsepsiya əsasında qurulmuşdur. Muzey insanlığın davamlılıq və birgəyaşayış perspektivində qarşılaşa biləcəyi imkan və çağırışları araşdırır, 2030 Davamlı İnkişaf Məqsədləri çərçivəsində tədbirlər və layihələr həyata keçirir. Həmçinin “Pensando o Amanhã” (“Sabahı düşünmək”) adlı nəşrləri vasitəsilə gələcək perspektivlərini elmi əsasda müzakirəyə çıxarır. Belçikadakı Bokrijk Açıq Hava Muzeyi də ənənəvi açıq hava muzeylərindən fərqli olaraq yalnız müəyyən tarixi dövrü təqdim etməklə kifayətlənmir, eyni zamanda 2050-ci ildə sosial və iqtisadi praktikaların necə dəyişə

biləcəyini ziyarətçilərə düşündürür. Müasir muzeylərin əksəriyyəti cəmiyyətin ümumi maraqlarını nəzərə alaraq keçmiş, indi və gələcəyi integrativ şəkildə təqdim etməyə çalışır. Tətbiq edilən üsullar hər bir muzeyin fəaliyyət göstərdiyi ictimai mühitin ehtiyac və gözləntilərinə uyğun şəkildə formalaşdırılır. Bu səbəbdən, bu gün muzeylərin sayı qədər müxtəlif tətbiq modelinin mövcud olduğunu demək mümkündür. Lakin bütün hallarda əsas prinsip cəmiyyətin həyatına real təsir göstərmək, müxtəlif sosial qruplarla əməkdaşlıq etmək və inklüziv, çoxsəsli mühit formalaşdırmaqdır.

İcmaların mədəni fərqliliklərini qəbul etmək və bu müxtəlifliyə açıq olmaq muzeyin cəmiyyətdə üstləndiyi yeni rollardan biridir. Uzun müddət muzeylər müəyyən sosial təbəqəyə xitab edən, məhdud baxış bucağını əks etdirən və geniş ictimaiyyət üçün əlçatmaz görünən institutlar kimi qəbul edilmişdir. Derya Yücel qeyd edir ki, postmodern muzey siyasətləri nəticəsində uzun illər elitist və kənarlaşdırıcı olmaqda tənqid edilən ənənəvi muzey modeli ciddi transformasiyaya məruz qalmışdır [14]. Müasir muzeylər kənarlaşdırıcı mövqedən imtina edərək inklüziv yanaşmanı əsas prinsip kimi qəbul etmişdir. Bu yanaşma çərçivəsində muzeylər həm bərabərlikçi, həm də obyektiv mövqe sərgiləməyə çalışmalıdır. Karsten Schubert vurğulayır ki, siyasi, iqtisadi və sosial şərait dəyişdikcə hər nəsil öz “muzey böhranı”nı formalaşdırır və bu islahat tələbləri əsasən iki istiqamətdə cəmlənir: muzey hər kəs üçün açıq və əlçatan olmalı, sərgilənən obyektlər isə mövzularına münasibətdə ədalətli və obyektiv təqdim edilməlidir (2004: 15). Muzeyin cəmiyyətin dəyişən gözləntilərinə cavab vermə qabiliyyəti, əlçatanlığı və müxtəlifliyi bərabər şəkildə əks etdirməsi onun yeni sosial funksiyasını müəyyən edir. Bu məqsədlə muzeylər mədəni müxtəlifliyi təşviq edən məzmun formalaşdırır və yeni tətbiq üsullarına üstünlük verir. Amsterdam Muzeyinin şəhərin kimə aid olduğu sualını gündəmə gətirən, urbanizasiya və qaçqın problemlərini əhatə edən “Maurice Boyer – Amsterdamda Evdə” sərgisi və ya “Dönüşüm. Müsəlmanlaşmaq – Müsəlman Olmaq” sərgisi şəhər sakinlərinin qarşılıqlı anlaşmasını və aidiyyət hissini gücləndirməyə yönəlmiş təşəbbüslərə nümunədir. Nina Simon da iştirakçı modelə əsaslanan muzeylərin ənənəvi qoruma və təqdimat formalarından fərqli olaraq çoxsəsli məzmunla üstünlük verdiyini qeyd edir və bunu Boston Uşaq Muzeyi nümunəsində izah edir. Onun fikrincə, bu tip muzeylər “uşaqlar haqqında olmaqdan” daha çox “uşaqlar üçün olmaq” prinsipinə keçmişdir (2010: 349–350). Yeni rollar və çoxsaylı fərqli nümunələr fonunda muzeylərin ortaq xüsusiyyətlərini müəyyənləşdirmək getdikcə çətinləşir. Bu səbəbdən müasir dövrdə muzeyin mahiyyət etibarilə necə bir institut olduğu və ya necə olmalı olduğu məsələsi daha mürəkkəb xarakter almışdır. Hətta muzeyin əsas funksiyalarını və dəyişməz xüsusiyyətlərini sistemli şəkildə sadalamaq belə əvvəlki qədər asan deyil. Serhan Ada dünyada muzey anlayışının özünün belə sorğulandığı bir mərhələnin yaşandığını qeyd etmişdir (2009: 52). No Maroevie isə bu vəziyyəti institut kimi muzeylə təşkilat forması kimi muzey arasında mövcud olan uyğunsuzluqla izah etmişdir [15].

Karsten Schubert vurğulayır ki, muzeylər keçmişdə bir-birinə nə qədər oxşayırdısa, bu gün bir o qədər fərqlənmişdir (2004: 97). Bu fərqliliklər nəticəsində uzun müddət muzeyin dəyişməz atributları hesab edilən xüsusiyyətlər yenidən nəzərdən keçirilməyə başlanmışdır. Məsələn, fiziki məkan olmadan virtual fəaliyyət göstərən İstanbul Qadın Muzeyi, daimi ekspozisiyası olmayan və bu səbəbdən “kolleksiyasız muzey” kimi şərh edilən Torontodakı The Power Plant, həmçinin Montpellier şəhərində fəaliyyət göstərən MoCo Hôtel des Collections bu transformasiyanın nümunələridir. Bu tendensiya muzey anlayışının özünün konseptual şəkildə müzakirəyə çıxarılmasına səbəb olmuşdur. Eugene Dillenburg qeyd edir ki, muzey termini müxtəlif ölçü və istiqamətlərdə fəaliyyət göstərən qurumları ifadə edir və özünü muzey adlandırmaq istəyən istənilən institut bunu edə bilər. Onun fikrincə, mənfəət güdməmək, daimi fəaliyyət göstərmək, ictimaiyyət üçün açıq olmaq, kolleksiyaya və sərgiyə malik olmaq kimi meyarların heç biri yalnız muzeyə məxsus deyil və hətta bunların bir qismi olmadan da muzey fəaliyyət göstərə bilər (2011: 8–9). Ali Artun isə çağdaş muzeyin nisbi xarakter aldığını və “hər şeyin muzey” ola biləcəyini ifadə etmişdir (2017: 179). Beləliklə, mənfəət güdməmək və ictimaiyyət üçün açıq olmaq kimi ənənəvi meyarlar artıq bir qurumun muzey statusu qazanması üçün kifayət hesab edilmir. Muzeyləri arxiv, depo və ya

sərgi məkanlarından fərqləndirən xüsusiyyətlərin yenidən müəyyənləşdirilməsi zərurəti yaranmışdır. Bu kontekstdə muzeyin keçirdiyi transformasiya və cəmiyyətlə münasibət modeli ön plana çıxır. Eileen Hooper-Greenhill qeyd edir ki, XXI əsrin əvvəllərində muzeylər öz potensiallarını yenidən təsəvvür edərək istiqamətlərini dəyişmiş, köhnəlmiş yanaşmaları yenidən dəyərləndirmiş və yeni fəlsəfi çərçivələr formalaşdırmışdır (2007: 1).

Bu keçid mərhələsində bəzi muzeylər obyekt mərkəzli yanaşmadan uzaqlaşmaqda gecikdiyi halda, bir çox muzey təcrübə paylaşımını və mədəni müxtəlifliyin əks etdirilməsini əsas məqsəd kimi müəyyənləşdirərək cəmiyyətlə ünsiyyəti və təhsili prioritet istiqamətə çevirən mədəniyyət mərkəzlərinə transformasiya olunur. Nick Merriman qeyd edir ki, muzeylərin bir qismi kolleksiya yönümlü resurs mərkəzlərinə çevrilir, digər qismi isə yerli icmaların öz tarixlərinin formalaşdırılmasında fəal iştirak etdiyi, kolleksiyaların isə tədris vasitəsi kimi istifadə olunduğu mədəniyyət mərkəzləri kimi inkişaf edir. O, həmçinin muzey qalereyalarının getdikcə tədbir məkanlarına çevrildiyini və muzeylərin bu iki model üzrə diferensiasiya olunduğunu vurğulayır (2000: 79).

Məsələn, The Metropolitan Museum of Art (MET) yalnız tematik sərgilərlə kifayətlənmir; burada ictimai müzakirələr, ustad dərsləri, uşaq emalatxanaları, onlayn proqramlar, canlı musiqi gecələri və qalereya söhbətləri təşkil olunur. Bu yanaşma muzeyi çoxfunksiyalı ictimai platformaya çevirir. Ceren Güneröz “hibrid muzey” anlayışına diqqət cəkərək bu tip institutların həm obyektə, həm də insana yönəldiyini, ənənəvi və yeni texnologiyaları paralel şəkildə tətbiq etdiyini bildirir (2023: 170).

Cəmiyyətin muzeydə aktiv iştirakının təmin edilməsi, kolleksiyaların maarifləndirmə vasitəsinə çevrilməsi, mədəni müxtəlifliyin nümayişi və tədbirlərin intensivləşdirilməsi muzeyləri mədəniyyət mərkəzlərinə yaxınlaşdırır. Bu kontekstdə muzeylərin özlərini necə dəyərləndirdiyi və cəmiyyət tərəfindən necə qəbul edildiyi transformasiya prosesinin əsas tədqiqat mövzularındandır. Graham Black muzeylərin məqsədini sorğulayaraq onların istirahət məkanı, turizm obyekti və ya yerli identiklik mənbəyi kimi müxtəlif funksiyalar daşıya biləcəyini qeyd edir (2012: 5). Bu çoxvariantlı yanaşma göstərir ki, müasir muzey artıq yalnız kolleksiyaların vitrinində nümayiş olunduğu məkan deyil, çoxşaxəli və çoxsəviyyəli sosial institutdur.

Material və metodlar

Tədqiqatın aparılma üsulları

Bu tədqiqat keyfiyyət yönümlü elmi yanaşma əsasında aparılmışdır. Araşdırmada muzey anlayışının tarixi inkişaf dinamikasını, müasir muzeyşünaslıqda baş verən məzmun və funksiya dəyişikliklərini, eləcə də muzeylərin cəmiyyətlə münasibətlərində yaranan yeni istiqamətləri müəyyənləşdirmək məqsədilə müqayisəli, təsviri və şərhədiçi təhlil üsullarından istifadə edilmişdir. Tədqiqat prosesi zamanı muzeyşünaslıq sahəsində formalaşmış nəzəri yanaşmalar sistemləşdirilmiş, müxtəlif dövrlərdə qəbul olunmuş muzey tərifləri müqayisə edilmiş, müasir muzey modellərinin mahiyyəti elmi baxımdan ümumiləşdirilmişdir.

İstifadə olunan materiallar

Araşdırmanın mənbə bazasını beynəlxalq muzeyşünaslıq ədəbiyyatı, ICOM tərəfindən müxtəlif illərdə qəbul olunmuş muzey tərifləri, UNESCO-nun mədəni irsin qorunması ilə bağlı normativ sənədləri, eləcə də müasir muzey nəzəriyyəsinə dair elmi tədqiqatlar təşkil etmişdir. Bununla yanaşı, Museu do Amanhã, Bokrijk Açıq Hava Muzeyi, Amsterdam Muzeyi, The Metropolitan Museum of Art və digər müasir muzey nümunələri konseptual baxımdan təhlilə cəlb edilmişdir. Bu materiallar vasitəsilə müasir muzeyçilikdə müşahidə edilən funksional, sosial və texnoloji transformasiya istiqamətləri müəyyənləşdirilmişdir.

Təcrübə və ya analiz metodları

Tədqiqatda əsasən tarixi-müqayisəli təhlil, məzmun təhlili, konseptual sistemləşdirmə və interpretativ şərh metodları tətbiq olunmuşdur. Tarixi-müqayisəli metod vasitəsilə muzey təriflərinin mərhələli inkişafı izlənilmiş, məzmun təhlili yolu ilə müasir muzeyşünaslıq diskursunda ön plana çıxan anlayışlar – inklüzivlik, iştirakçılıq, əlçatanlıq, rəqəmsallaşma və çoxsəslilik –

müəyyən edilmişdir. Interpretativ təhlil isə bu dəyişikliklərin muzeyin sosial institut kimi mahiyyətinə necə təsir göstərdiyini aydınlaşdırmağa imkan vermişdir.

Nəticələr

Tədqiqat nəticəsində müəyyən edilmişdir ki, müasir dövrdə muzeylər ənənəvi qoruma və nümayiş funksiyası ilə məhdudlaşmır, eyni zamanda cəmiyyətlə dialoq quran, sosial iştirakçılığı təşviq edən və təhsil funksiyasını yeni vasitələrlə reallaşdıran çoxtərəfli institutlara çevrilir. Müəyyən olunmuşdur ki, ICOM-un muzey təriflərində baş verən dəyişikliklər muzeyin mahiyyətindəki transformasiyanı əks etdirən əsas göstəricilərdən biridir. Əvvəlki mərhələlərdə daha çox kolleksiya, qoruma və sərgiləmə məsələləri ön planda olduğu halda, sonrakı dövrdə muzeylərin ictimai məsuliyyəti, inklüzivliyi, müxtəlifliyi və əlçatanlığı daha qabarıq şəkildə önə çıxmışdır.

Araşdırma onu da göstərmişdir ki, qeyri-maddi mədəni irs anlayışının muzey konsepsiyasına daxil edilməsi muzeylərin fəaliyyət sərhədlərini genişləndirmiş, onların yalnız maddi artefaktları deyil, həm də ənənələri, bilikləri, təcrübələri və kollektiv yaddaşı təqdim edən məkanlar kimi dəyərləndirilməsinə şərait yaratmışdır. Bunun nəticəsində muzeylərin təqdimat üsullarında da dəyişiklik baş vermiş, ziyarətçi mərkəzli, təcrübəyə əsaslanan və interaktiv yanaşmalar daha çox yayılmışdır.

Tədqiqat çərçivəsində rəqəmsal texnologiyaların muzey transformasiyasında mühüm rol oynadığı da müəyyən edilmişdir. Virtual sərgilər, artırılmış reallıq həlləri, multimediyə vasitələri və hibrid təqdimat modelləri muzeylərin auditoriyasını genişləndirmiş, coğrafi məhdudiyyətləri azaltmış və ziyarətçi ilə muzey arasında yeni ünsiyyət formatları formalaşdırmışdır. Bununla yanaşı, kolleksiyasız və ya fiziki məkanı olmayan muzey nümunələrinin meydana çıxması klassik muzey meyarlarının yenidən düşünülməsini zəruri etmişdir.

Müzakirə

Əldə edilmiş nəticələr göstərir ki, muzeylərin transformasiyası yalnız təşkilati və texniki dəyişiklik deyil, eyni zamanda dərin nəzəri və metodoloji yenilənmə prosesidir. Əgər ənənəvi muzey modeli daha çox obyektin qorunmasına əsaslanırdısa, müasir muzeyşünaslıq bu modeli cəmiyyət, təcrübə və kommunikasiya əsaslı yanaşma ilə əvəz etməyə çalışır. Bu baxımdan muzey artıq sadəcə keçmişin saxlandığı məkan deyil, ictimai problemlərin müzakirə edildiyi, kollektiv yaddaşın yenidən qurulduğu və fərqli sosial qrupların özünüifadəsinə imkan yaradan platformadır.

Digər tədqiqatlarla müqayisə göstərir ki, müasir muzeyşünaslıqda Hooper-Greenhill, Nina Simon, Nick Merriman və digər müəlliflərin irəli sürdüyü yanaşmalarla bu araşdırmanın nəticələri arasında uyğunluq mövcuddur. Xüsusilə obyekt mərkəzli modeldən ziyarətçi və icma mərkəzli modelə keçid, çoxsəsli təqdimat, iştirakçılıq və sosial məsuliyyət ideyaları həm nəzəri ədəbiyyatda, həm də müasir muzey təcrübəsində ortaq istiqamət kimi çıxış edir. Bu isə göstərir ki, muzeylərin transformasiyası təsadüfi və lokal proses deyil, qlobal miqyasda müşahidə olunan ümumi institusional yenilənmə meylidir.

Bununla yanaşı, müzakirə edilməli mühüm məqamlardan biri də ondan ibarətdir ki, muzeylərin həddindən artıq əyləncə yönümlü və texnologiya əsaslı fəaliyyətə üstünlük verməsi bəzi hallarda onların elmi, qoruyucu və tədqiqat xarakterini zəiflədə bilər. Deməli, müasir muzey modelində balansın qorunması vacibdir. Muzey həm innovativ və cəlbedici olmalı, həm də elmi etibarlılığını, irsin qorunması funksiyasını və maarifləndirici missiyasını itirməməlidir. Bu baxımdan transformasiya prosesi yalnız yenilənmə deyil, həm də klassik muzey dəyərlərinin müasir şəraitdə yenidən mənalandırılması kimi başa düşülməlidir.

Yekun nəticə

Müasir dövrdə muzey anlayışı dərin və çoxşaxəli transformasiya mərhələsindən keçməkdədir. Tarixi inkişaf prosesində daha çox qoruma və sərgiləmə funksiyası ilə xarakterizə olunan muzeylər artıq yalnız eksponatların nümayiş etdirildiyi məkan kimi qəbul edilmir. ICOM tərəfindən müxtəlif illərdə qəbul edilən muzey tərifləri bu dəyişimin mərhələli və konseptual xarakter daşdığını açıq şəkildə göstərir. Əvvəlki təriflərdə muzey əsasən maddi mədəni irsin toplanması, qorunması və nümayişi ilə əlaqələndirilirdi. Sonrakı mərhələlərdə isə təhsil, tədqiqat,

kommunikasiya və ictimai xidmət funksiyaları daha qabarıq şəkildə ön plana çıxmışdır. Xüsusilə qeyri-maddi mədəni irs anlayışının muzey konsepsiyasına daxil edilməsi muzeylərin məzmun və fəaliyyət spektrini əhəmiyyətli dərəcədə genişləndirmişdir. Bu dəyişikliklər muzeylərin yalnız obyekt mərkəzli qurum olmadığını, eyni zamanda sosial və mədəni proseslərin fəal iştirakçısı olduğunu ortaya qoymuşdur. Müasir muzeylər keçmiş təqdim etməklə kifayətlənmir, indiki realıqları şərh edir və gələcək barədə düşünməyə imkan yaradır. Onlar cəmiyyətlə birtərəfli informasiya ötürən institutdan daha çox, qarşılıqlı dialoq və iştirakçılıq platformasına çevrilmişdir. İnküzivlik, əlçatanlıq və bərabərlik prinsipləri muzey siyasətinin əsas istiqamətlərindən biri olmuşdur. Müxtəlif sosial, etnik və mədəni qrupların təmsil olunması və onların səsinin muzey məkanında əks etdirilməsi prioritet kimi qəbul edilir.

Muzeylər getdikcə mədəniyyət mərkəzi funksiyasını daşıyan, ictimai müzakirələrin və yaradıcılıq fəaliyyətlərinin təşkil olunduğu açıq platformalara çevrilir. Təcrübə əsaslı yanaşmalar, interaktiv proqramlar və ictimai layihələr ziyarətçi ilə daha sıx əlaqə yaratmağa xidmət edir. Rəqəmsal texnologiyaların tətbiqi, virtual sərgilər və hibrid fəaliyyət modelləri muzeylərin auditoriyasını genişləndirmiş və coğrafi sərhədləri aradan qaldırmışdır. Bununla yanaşı, muzey anlayışının sərhədləri daha elastik və nisbi xarakter almışdır. Ənənəvi olaraq qəbul edilən “kolleksiyaya malik olmaq”, “davamlı fəaliyyət göstərmək” və “mənfəət güdməmək” kimi meyarlar artıq muzeyi tam müəyyənləşdirmək üçün kifayət hesab edilmir. Bu kontekstdə muzeylərin arxiv, qalereya, sərgi məkanı və digər mədəni institutlardan fərqləndirici xüsusiyyətlərinin yenidən nəzərdən keçirilməsi zərurəti yaranmışdır. Muzeyin cəmiyyətlə münasibət modeli onun institusional identikliyi müəyyən edən əsas amillərdən birinə çevrilmişdir. Sosial məsuliyyət, icma iştirakçılığı və mədəni müxtəlifliyin təşviqi müasir muzey fəaliyyətinin ayrılmaz hissəsidir. Muzeylər davamlı inkişaf məqsədlərinə uyğun layihələr həyata keçirir və ictimai şüurun formalaşmasında fəal rol oynayır. Beləliklə, müasir muzey yalnız keçmişin qoruyucusu deyil, həm də indinin şərhçisi və gələcəyin istiqamətverici platformasıdır. Bu transformasiya postmodern muzeyçilik yanaşmalarının təsiri ilə sürətlənmiş, muzeyləri daha açıq, çoxsəsli və dinamik sistemlərə çevirmişdir. Nəticə etibarilə, bu gün muzey vahid çərçivəyə sığmayan, lakin əsas məqsədi cəmiyyətlə inteqrasiyanı təmin etmək və ictimai dəyər yaratmaq olan kompleks və inkişaf edən bir institut kimi formalaşmaqdadır.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. ADA, S. (2009). “Serhan Ada, 3 Ocak 2008”, Koleksiyon, Koleksiyonerlik ve Müzecilik, Haz.: Levent Çalıkoğlu, İstanbul: YKY Yayınları, s. 51-62.
2. ARTUN, A. (2017). Mümkün Olmayan Müze. İstanbul: İletişim Yayınları.
3. BLACK, G. (2012). Transforming Museums In The Twenty-First Century. Abingdon, Oxon: Routledge.
4. CUMMINGS, C. (2018). “ICH and safeguarding: museums and contemporary ICH (let the objects out of their cases and make them sing)”, Research Handbook on Contemporary Intangible Cultural Heritage Law and Heritage. Ed.: Charlotte Waelde, Catherine Cummings, Mathilde Pavis, Helena Enright. Cheltenham, UK; Northampton, MA, USA, s. 273-295.
5. DILLENBURG, E. (2011). “What, If Anything, Is A Museum” The Exhibitionist, Spring, s. 8-13.
6. GÜNERÖZ, C. (2023). “Müze ve toplum ilişkilerinde eğitim, sosyal hareket ve katılımın yeni boyutları”. Yedi Sanat, Tasarım ve Bilim Dergisi, 29, 169-180.
7. HOOPER-GREENHILL, E. (2007). Museums and Education purpose, pedagogy, performance. Abingdon, Oxon: Routledge.
8. KRAMER, D. (2001). “Alman Müzelerinde Modern Toplumsal Tarih”, Kent, Toplum, Müze Deneyimler-Katkılar, Ed. Burçak Madran. İstanbul: Türkiye Ekonomik ve Toplumsal Tarih Vakfı Yayınları, s. 34-38.

9. LUBAR, S. (2001). “Kültürel Çoğulculuk Üzerine Bir Sergileme Hikâyesi”, Kent, Toplum, Müze Deneyimler-Katkılar, Ed. Burçak Madran. İstanbul: Türkiye Ekonomik ve Toplumsal Tarih Vakfı Yayınları, s. 171-175.
10. MAROEVE, N. (2000). “Museology and the Intangible Heritage together against the Traditional Museum or Are we Returning to the Original Museum?”, Museology and the Intangible Heritage. Ed. Hildegard Viereg, Co-ed. Ann Davis. ICOM, Icofom Study Series – ISS 32, Munich/Germany, Brno/Czech Republic, 84-91.
11. MERRIMAN, N. (2000). “Müzeler Koleksiyonlar İçin mi, İnsanlar İçin mi? İngiltere’de Müzelere Ulaşmada Artan Olanaklar Üzerine Son Gelişmeler”, Müzecilikte Yeni Yaklaşımlar Küreselleşme ve Yerelleşme. İstanbul, Türkiye Ekonomik ve Toplumsal Tarih Vakfı Yayınları, s. 69-80.
12. SCHUBERT, K. (2004). Kûratörün Yumurtası. Müze Kavramının Fransız İhtilalinden Günümüze Kadar Olan Evrimi. Çev.: Rana Smith. İstanbul: İstanbul Sanat Müzesi Vakfı Yayınları.
13. SHAW, W. (2015). Osmanlı Müzeciliği Müzeler, Arkeoloji Ve Tarihin Görselleştirilmesi. Çev.: Esin Soğancılar. İstanbul: İletişim Yayınları.
14. SİMON, N. (2010). The Participatory Museum. California: Museum.
15. Standing Committee For Museum Definition, Prospects And Potentials MPDD, 2018. https://icom.museum/wpcontent/uploads/2019/01/MDPP-report-and-recommendations-adopted-by-the-ICOM-EB-December-2018_EN-2.pdf, Erişim Tarihi: 03.01.2023.

TƏLİM-TƏRBIYƏ PROSESİNDƏ XÜSUSİ QAYĞIYA EHTİYACI OLAN UŞAQLARIN SOSIAL-EMOSİONAL İNKİŞAFIN DƏSTƏKLƏNMƏSİ YOLLARI

Lalə Xanoğlu qızı Məmmədova
müəllim

Azərbaycan Dövlət Pedaqoji Universiteti
lale.memmedova453@gmail.com

Xülasə

Müasir təhsil sistemi hər bir uşağın fərdi xüsusiyyətlərini nəzərə alan, inklüziv və humanist yanaşmalar üzərində qurulmalıdır. Xüsusi qayğıya ehtiyacı olan uşaqların təhsil prosesinə cəlb olunması və onların sosial-emosional inkişafının təmin edilməsi bu sistemin əsas prioritetlərindən biridir. Təlim-tərbiyə prosesi yalnız akademik biliklərin verilməsi ilə məhdudlaşmır, eyni zamanda uşaqların emosional sabitliyinin, sosial münasibətlərinin və özünüifadə bacarıqlarının inkişafını da əhatə edir. Bu baxımdan xüsusi qayğıya ehtiyacı olan uşaqlar üçün uyğun pedaqoji mühitin yaradılması və dəstəkləyici strategiyaların tətbiqi vacibdir. Uşağın emosional və sosial inkişafına kömək etmək işində müəllimin ən əhəmiyyətli rolu konkret davranış tipinin modelləşdirilməsindədir. Bu iş fasiləsiz olaraq aparılmalıdır. Digər uşaqlara hörmət edilməsi, onlarla əməkdaşlığın aparılması, kompromislərə gedilməsi və emosiyaların büruzə verilməsi müəllimin qrupda dostluq kollektivi yaratmasına imkan verən modellərdir. Uşaqlar müəllimin göstərdiyi nümunəyə əməl edəcək və qrupda yaradılan mühitə uyğunlaşacaqlar. Yaxşı nümunənin yaradılması açar rolunu oynayır. Müəllimin bütün hərəkətləri açıq və aydın olmalıdır ki, uşaqlar bundan dərhal nəticə çıxara bilsinlər. Sosial və emosional vərdislər yalnız gün ərzində müəyyən müddətlərdə tədris edilməməlidir. Onlar hər bir dəqiqədə öyrədilməli və gücləndirilməlidir. Bu vərdisləri gücləndirmək və sosial tədris proqramını həyata keçirmək məqsədilə meydana çıxan hər hansı təsadüfdən istifadə etməyə çalışmalıdır.

Açar sözlər: Təlim, tərbiyə, sosial-emosional inkişaf, əqli inkişaf.

Müasir təhsil sistemi hər bir uşağın fərdi xüsusiyyətlərini nəzərə alan, inklüziv və humanist yanaşmalar üzərində qurulmalıdır. Xüsusi qayğıya ehtiyacı olan uşaqların təhsil prosesinə cəlb

olunması və onların sosial-emosional inkişafının təmin edilməsi bu sistemin əsas prioritetlərindən biridir. Sosial-emosional inkişaf uşağın cəmiyyətə uyğunlaşması, ünsiyyət bacarıqlarının formalaşması və psixoloji rifahının təmin olunması baxımından mühüm əhəmiyyət daşıyır.

Təlim-tərbiyə prosesi yalnız akademik biliklərin verilməsi ilə məhdudlaşmır, eyni zamanda uşaqların emosional sabitliyinin, sosial münasibətlərinin və özünüifadə bacarıqlarının inkişafını da əhatə edir. Bu baxımdan xüsusi qayğıya ehtiyacı olan uşaqlar üçün uyğun pedaqoji mühitin yaradılması və dəstəkləyici strategiyaların tətbiqi vacibdir. Uşaqlarda inam hissini yaradan və onların uğur qazanmasına stimül verən emosional şəraitin yaradılması üçün müəllimin üzərinə böyük yük düşür. Emosional təlim mühitinin yaradılması yolunda bir çox faktorların olması zəruridir.

Uşağın sosial vərdişlərinin inkişaf etdirilməsi üçün müəllim sinifdə hörmət mühitini formalaşdırmalıdır. Belə bir məqamda uşaq ona hörmət edildiyini və qəbul edildiyini gördükdə, o, bu hisslərini açıqcasına başqaları qarşısında da büruzə verir. O daha geniş imkanlara malik olmalıdır ki, müəllimin vaxtaşırı olaraq nəzarət etdiyi bir mühitdə özünün seçmə, müstəqillik və ünsiyyət vərdişlərini təcrübədən keçirə bilsin. Xüsusi ehtiyaclar üzərində aparılan tədqiqat göstərir ki, qeyri-qənaətbəxş şəraitin sosial və emosional inkişaf üzərində birbaşa təsirini göstərən şəxsin uşağa mənfi təsirindən ayırmaq çətin bir məsələdir. *Əqli inkişafı* ləngiyən uşaqlar, adətən müəllimə hansı problemin olduğunu göstərməkdə çətinlik çəkir və ümumən onlar diqqətlərini cəmləşdirə bilmirlər. Uşaq yuxuludursa, diqqətini müəllimin üzündə cəmləşdirə bilmirsə, yaxud hər hansı bir hərəkətə dərhal reaksiya verə bilmirsə, müəllim ilə uşaq arasındakı əlaqə tez bir zamanda zəifləyə bilər. İnkişafı ləngiyən uşaqlarda qeyri-adekvat hərəkətlərin müşahidə edilməsi normaldır, ancaq əsas cəhət odur ki, onlar əksər hallarda normal inkişafa malik yaşadları ilə birlikdə uşaq bağçasına getməmişlər.

Uşaqlarda özünə inam və müstəqillik erkən yaşlardan inkişaf etdirilməyəndə bunları daha sonralar inkişaf etdirmək mümkün olmur. Belə bir ləng inkişaf pedaqoji kollektivdən uşaqların erkən mərhələdə emosional inkişafına nail olmaq üçün əlavə qayğılar tələb edir. Nəticə etibarilə inklüziv şəraitin məqsədlərindən biri emosional baxımdan yardımın nəzərdə tutulduğu əlverişli mühitin yaradılmasıdır ki, burada bəzən XQE olan uşaqların əhatə olunduğu şərait onların özünə inam hissinə və digər şəxslərlə qarşılıqlı münasibətlərinə əks təsir göstərir. XQE olan uşaqların ümumtəhsil müəssisələrində təhsil almalarının ən mühüm arqumenti ondadır ki, onlar yeni sosial davranış tiplərini öz tipik inkişaf edən yaşadlarını təqlid etməklə öyrənirlər. Buna baxmayaraq, tədqiqatlar göstərir ki, qüsurlu və qüsursuz uşaqların sadəcə, yəni formal şəkildə bir yerə toplaşmaları arzu olunan nəticəni almaq üçün kifayət etmir. Beş yaşına çatan bəzi uşaqlar XQE olan uşaqlara baxaraq neqativ davranışı öyrənir. Neqativ vərdişləri öyrənməyən uşaqlar XQE olan uşaqlara nisbətən pozitiv vərdişləri öyrənməyə qabildirlər, bu o zaman mümkün olur ki, müsbət model, böyüklərin hərəkətləri, sözləri, qeyri-verbal davranışların və izahedici hərəkətlərin vasitəsilə təmin edilir.

Müəllim müxtəlif temperamentli uşaqlar üçün öyrənməyə şərait yaradan qrup otağını təşkil etməlidir. Konkret davranışın hansı səbəbdən doğmasından asılı olmayaraq, müəllim müəyyən bir işdə iştirak etməkdən çəkinən, yaxud ümumiyyətlə, aqressivlik göstərən uşaqlara münasibətdə istifadə etmək üçün müəyyən strategiya repertuarını inkişaf etdirməlidir.

Bəzi uşaqlar müəyyən bir işdə zəif şəkildə iştirak edir, utanır, yaxud iştirak etməkdən çəkinirlər. Bu uşaq onu digər uşaqlarla sosial ünsiyyətə vadar edən davranışa tam şəkildə yiyələnərkən çətinlik çəkirlər. Sosial davranışın inkişafını asanlaşdırmaq üçün müəllim aşağıda sadalanan strategiyalardan istifadə edə bilər:

✓ *Bu uşaqlar üçün digər uşaqların fəaliyyətini müşahidə etmək məqsədilə rahat yerin seçilməsi.* Vaxtaşırı olaraq bu uşaqlar müşahidə vasitəsilə çox irəliləyir və müşahidələrinə əsaslanaraq bu və ya digər fəaliyyət növündə fəal şəkildə iştirak edirlər.

✓ *Davamlı, şəkildə əsaslanan, marşrutun cızılması.* Heç kəsə yovuşmayan uşaq materialların harada saxlandığını bilərək özünü daha rahat hiss edəcəkdir.

✓ *İştirakı asanlaşdırmaq.* Müəllim tərs və yovuşmaz uşaqların müəyyən bir işdə iştirakını həvəsləndirmək məqsədilə ən müxtəlif strategiyalardan istifadə edə bilər. Müəllim uşağa yaxın olan hər hansı material, yaxud oyuncağı hərəkətə gətirə bilər. “Uyyyyy....” deməklə kənarda qalan uşaq dərhal yoldaşları ilə oyuna qoşulacaqdır. Bəzən ehtiyatda qalan uşaq digər uşaq ilə yox, deyək ki, hər hansı bir heyvanla başı daha çox qarışır. Rəsm çəkmək, rəqs etmək, yaxud hər hansı bir musiqi alətində çalma kimi qeyri-verbal fəaliyyətlər dolayısı yolla öz təsirini buraxa bilər.

✓ *Pozitiv gücləndirmə.* Təbəssüm, baş bulama, yaxud əl çalma böyük bir qrupun qarşısında rəsmi təsdiqdən daha çox təsirli ola bilər. Həvəssiz uşağı müəyyən bir işdə iştirak etməyə məcbur etməməli, ancaq ona uşağın fəaliyyətə qoşulmazdan əvvəl ehtiyacı olduğu inamı yaratmaq üçün fərdi diqqət yetirmək son dərəcə mühümdür. Xoşa gələn hər hansı bir hərəkəti xüsusi rəy ilə dəyərləndir, məsələn, “*Köməyinizə görə çox sağ olun. Siz nə yaxşı iş gördünüz*”.

✓ *Diqqəti nəticənin yox, göstərilən səylərin üzərində cəmləşdirin.* XQE olan uşaqlar üçün hər hansı bir işin, yaxud fəaliyyətin son nəticəsini bilməkdən daha çox onun göstərdiyi səyləri qiymətləndirmək daha yaxşıdır, məsələn, müəllim bu halda belə deyə bilər: “*Bilirsən, sən bu hərəkətinin nə böyük faydası var!*” [2].

Aqressiv uşaqda özünə nəzarət hissi az olur və o, müəllimə bir çox problemlər yaradır. Bu tipli uşağın davranışları çoxlu qeyri-adi vəziyyətlərin yaranmasına səbəb ola bilər. Aqressiv uşaq nəzarəti və daxili məsuliyyəti təmin edən aydın qaydaların və strateji üsulların olmasını tələb edir. Müəllim də öz növbəsində aşağıdakı strateji üsullardan istifadə edə bilər:

✓ *Səs-küy və vizual həyəcanlanmanı məhdudlaşdırmaq.* Sınıfdə uşaqlar üçün çox yüksək səs-küydən kənarda işləmək, yaxud digər fəaliyyətlərlə məşğul olmaq üçün yerlər olmalıdır. Bəzi son dərəcə fəal uşaqlar həm vizual, həm də eşitmə baxımından ətrafdakı olaylardan yüksək səviyyədə həyəcanlanır və diqqətlərini cəmləşdirmək üçün sakitlik axtarırlar. Digər son dərəcə fəal uşaqlar isə daha artıq dərəcədə səs-küydə işləməyi xoşlayır, əks halda onların oyuna marağı itir.

✓ *Düzgün istiqamətin verilməsi.* Uşaqlar onlardan müəllimin nə gözlədiyini anlamalıdırlar. Sınıf otağındakı materiallar aydın şəkildə göstərilməli və yalnız onlar üçün müəyyən edilən yerlərdə qoyulmalıdırlar. Bəzi uşaqlar onlar üçün təyin edilmiş yeri xoşlayırlar. Sınıf otağın da hökm sürən qaydalar elan edilməli və anlaşılmalıdır. Aqressiv davranışlar dərhal “ram edilməlidir”. Bu zaman qısamüddətli “taym-autdan” istifadə et ki, yüksək dərəcəli həyəcanlanmanın qarşısını ala biləsən.

✓ *Öz hərəkətlərinə nəzarət etmək istəyən uşaqlar üçün şərait yarat.* Uşaqlar bir fərd kimi nəyə görə məsuliyyət daşıdıqlarını hiss etdikdə, onların neqativ davranışları meydana çıxmır.

✓ *İş gününün yaradılması.* Uşaqlar dəqiq iş günlü cədvəlinə malik olduqda, nəzərdə tutulan bir fəaliyyət növündən digərinə keçmə məqamında çətinlik çəkmirlər. Onlar günün axarını anlayır və buna müvafiq olaraq öz fəaliyyətlərini qururlar [4].

XQE olan uşaqların müvafiq proqramlara daxil edilməsi tərbiyəçi və ya pedaqoji heyətdən uzun müddətə gözlənilən müsbət nəticəyə inamla baxmağı tələb edir, bu halda onlar uşağın inkişafı qayğısına qalması borc bilən digər mütəxəssis və agentliklərlə əməkdaşlıq etməkdən çəkinməməli, o cümlədən bu çətinlikləri ətraflı şəkildə öyrənməli və aşağıda sadalanan sinif təcrübəsinə əməl etməlidirlər.

Uşağın emosional və sosial inkişafına kömək etmək işində müəllimin ən əhəmiyyətli rolu konkret davranış tipinin modelləşdirilməsindədir. Bu iş fasiləsiz olaraq aparılmalıdır. Digər uşaqlara hörmət edilməsi, onlarla əməkdaşlığın aparılması, kompromislərə gedilməsi və emosiyaların büruzə verilməsi müəllimin qrupda dostluq kollektivi yaratmasına imkan verən modellərdir. Uşaqlar müəllimin göstərdiyi nümunəyə əməl edəcək və qrupda yaradılan mühitə uyğunlaşacaqlar. Yaxşı nümunənin yaradılması açar rolunu oynayır. Müəllimin bütün hərəkətləri açıq və aydın olmalıdır ki, uşaqlar bundan dərhal nəticə çıxara bilsinlər. Sosial və emosional vərdislər yalnız gün ərzində müəyyən müddətlərdə tədris edilməməlidir. Onlar hər bir dəqiqədə öyrədilməli və gücləndirilməlidir. Bu vərdisləri gücləndirmək və sosial tədris proqramını həyata keçirmək məqsədilə meydana çıxan hər hansı təsadüfdən istifadə etməyə çalışmalıdır. Müəllim tərəfindən istifadə edilən sual vermə texnikası uşaqlarla qarşılıqlı münasibətə girmək üçün misilsiz vasitədir.

Müvafiq şəkildə həyata keçirildiyi halda sual vermə uşağa bu və ya digər məsələni daha aydın şəkildə başa düşməyə imkan yaradacaqdır. Bu proses həyata keçirilərkən tərbiyəçi həm də uşağın ehtiyacları haqqında əlavə məlumatlar qazanacaqdır.

Nəticə etibarilə deyə bilərik ki, sosial və emosional ehtiyacları olan uşaqların məktəbə daxil edilməsi işində uğurun əldə edilməsi üçün konkret bir formula mövcud deyildir. Həqiqətən də, müəllimlər uşaqlara təlimi uğurlu şəkildə təşkil etmək üçün fundamental vərdiş və strateji üsulları tətbiq etmək ehtiyacına malikdirlər. Buraya daxildir:

- uşağın valideynlərindən onun haqqında məlumatın əldə edilməsi;
- seçim aparmaq vasitəsilə təlim prosesi üçün əlverişli imkanların təmin edilməsi;
- hər bir uşağın fərdi ehtiyaclarının ayrılıqda öyrənilməsi;
- hər bir uşağın fərdi tədris ehtiyaclarının müşahidə edilməsi, müəyyənləşdirilməsi və planlaşdırılması;
- təlim komandasının bir üzvü kimi birlikdə işləmək.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Əlil şəxslər üçün xüsusi məktəbəqədər təhsil müəssisələrinin nizamnaməsi haqqında 024 nömrəli qərar (4 mart 2004-cü il), Bakı: AR-nın Nazirlər Kabineti.
2. Xüsusi hazırlıq siniflərinin təşkili kitabı, Bakı, Mütərcim, 2001.
3. Kazımov, N.M. Pedaqoji ustalıq. Bakı: Maarif, 2011.
4. Qasımov S.Ə., Kərimova E.M. – Əqli və fiziki inkişafı ləngiyən uşaqların diaqnostikası və korreksiyası. Bakı, 2004.

HEYDƏR ƏLİYEV FENOMENİ: LİDERLİK PSIXOLOGİYASI VƏ DÖVLƏTÇİLİK MODELİNİN HUMANİTAR ƏSASLARI

Könül Ədalət qızı Məmmədova
müəllim

konul.mammadova@mdu.edu.az

Mingəçevir Dövlət Universiteti

Xülasə

Bu məqalədə Ümummilli lider Heydər Əliyevin fenomeni liderlik psixologiyası və humanitar yanaşma prizmasından kompleks şəkildə təhlil olunur. Tədqiqatın əsas məqsədi onun şəxsiyyətinin psixoloji xüsusiyyətlərini, idarəetmə üslubunu və Azərbaycan dövlətçiliyinin formalaşmasında oynadığı rolu elmi əsaslarla araşdırmaqdır. Məqalədə liderin emosional intellekti, qərarvermə bacarıqları, kommunikasiya strategiyaları və sosial təsir mexanizmləri psixoloji aspektdən şərh edilir. Xüsusilə vurğulanır ki, Heydər Əliyevin fəaliyyətində insan amili prioritet istiqamət kimi çıxış etmiş, cəmiyyətin psixoloji sabitliyinin təmin olunmasına xüsusi önəm verilmişdir.

Eyni zamanda, onun dövlətçilik modelində təhsil, mədəniyyət və sosial rifahın inkişafına yönəlmiş humanitar siyasətin əhəmiyyəti geniş şəkildə izah olunur. Məqalədə qeyd edilir ki, liderin böhran vəziyyətlərində nümayiş etdirdiyi psixoloji dayanıqlılıq və strateji düşüncə cəmiyyətin kollektiv davranışına müsbət təsir göstərmişdir. Aparılan təhlillər göstərir ki, Heydər Əliyev fenomeni yalnız siyasi liderlik nümunəsi deyil, həm də güclü psixoloji təsirə malik idarəetmə modelidir. Bu model müasir dövrdə liderlik və idarəetmə sahəsində aktual elmi yanaşmalarla səsleşir və praktik əhəmiyyət kəsb edir.

Açar sözlər: liderlik psixologiyası, emosional intellekt, dövlətçilik, humanitar model, sosial təsir

Giriş. Müasir dövrdə liderlik anlayışı yalnız siyasi və ya inzibati idarəetmə ilə məhdudlaşmır. Liderlik həm də psixoloji təsir, sosial davranış və insan münasibətləri sistemini əhatə edir.

Azərbaycan tarixində mühüm yer tutan Heydər Əliyev fenomeni bu baxımdan xüsusi diqqətə layiqdir[2]. Onun fəaliyyəti yalnız siyasi uğurlarla deyil, həm də cəmiyyətin psixoloji sabitliyinin təmin olunması ilə xarakterizə olunur. Bu məqalənin məqsədi Heydər Əliyevin liderlik modelini psixoloji aspektdən təhlil etmək və onun dövlətçilik fəlsəfəsinin humanitar əsaslarını müəyyənləşdirməkdir[2].

1. Liderlik psixologiyası və Heydər Əliyev şəxsiyyəti. Liderlik psixologiyası fərdin başqalarına təsir etmək, onları yönləndirmək və motivasiya etmək qabiliyyətini öyrənir. Heydər Əliyevin liderlik üslubu bu baxımdan çoxşaxəli olmuşdur. Onun davranışlarında yüksək özünəinam, emosional sabitlik və strateji düşüncə müşahidə olunur[3]. Psixoloji baxımdan güclü liderlərdə aşağıdakı xüsusiyyətlər ön plana çıxır:

- Empatiya qabiliyyəti;
- Stressə davamlılıq;
- Qərarvermədə çeviklik;
- Sosial təsir bacarığı.

Heydər Əliyev bu xüsusiyyətlərin hamısını özündə birləşdirərək cəmiyyətə güvən hissi aşılamışdır. Xüsusilə çətin dövrlərdə onun sakit və qətiyyətli davranışı kollektiv psixologiyaya müsbət təsir göstərmişdir[2].

2. Emosional intellekt və idarəetmə bacarığı. Emosional intellekt liderin həm öz emosiyalarını, həm də başqalarının hisslərini anlama və idarə etmək qabiliyyətidir. Bu xüsusiyyət Heydər Əliyevin fəaliyyətində açıq şəkildə müşahidə olunur. Onun insanlarla ünsiyyətində dinləmə mədəniyyəti, fərqli fikirlərə hörmət situasiyaya uyğun davranış kimi keyfiyyətlər ön plana çıxmışdır. Bu isə cəmiyyətdə psixoloji rahatlıq və inam mühiti yaratmışdır[4]. Psixoloji araşdırmalar göstərir ki, emosional intellekti yüksək olan liderlər daha effektiv idarəetmə həyata keçirirlər. Heydər Əliyevin idarəetmə modeli də məhz bu prinsipə əsaslanmışdır.

3. Dövlətçilik modelində humanitar yanaşma. Heydər Əliyevin dövlətçilik konsepsiyası yalnız siyasi və iqtisadi faktorlarla deyil, həm də humanitar dəyərlərlə zəngindir. Bu modeldə insan amili əsas yer tutur. Humanitar yanaşmanın əsas elementləri təhsilin inkişafı, mədəniyyətin qorunması, sosial rifahın təmin olunmasıdır. Bu istiqamətlər psixoloji baxımdan cəmiyyətin sağlam inkişafına xidmət edir. İnsanların özünü dəyərli hiss etməsi və sosial təhlükəsizlik hissi psixoloji sabitliyin əsasını təşkil edir.

4. Sosial psixoloji sabitlik və liderin rolu. Cəmiyyətin inkişafında sosial psixoloji sabitlik mühüm rol oynayır. Bu sabitliyin təmin olunmasında liderin davranış modeli həlledicidir. Heydər Əliyev insanlarda gələcəyə inam yaratmış, milli kimlik və birlik hissini gücləndirmişdir. Bu faktorlar kollektiv psixologiyanın formalaşmasında mühüm əhəmiyyət kəsb edir.

5. Müasir dövrdə Heydər Əliyev fenomeninin aktuallığı. Bugünkü dövrdə liderlik anlayışı dəyişsə də, Heydər Əliyevin yaratdığı model aktuallığını qoruyur. Onun liderlik fəlsəfəsi insan mərkəzli yanaşma, strateji düşüncə, psixoloji təsir gücü kimi prinsiplərə əsaslanır və müasir idarəetmə sistemləri üçün nümunə təşkil edir[5]. Aparılan təhlil göstərir ki, Heydər Əliyev fenomeni yalnız siyasi uğurlar deyil, həm də güclü psixoloji liderlik nümunəsidir. Onun idarəetmə modeli insan faktoruna əsaslanaraq cəmiyyətin psixoloji sabitliyini təmin etmişdir. Psixoloq baxımından bu nəticəyə gəlmək olar ki, uğurlu liderlik yalnız qərar vermək deyil, həm də insanları anlamaq, onları motivasiya etmək və sosial harmoniya yaratmaqdır. Heydər Əliyev bu xüsusiyyətlərin parlaq nümunəsidir.

6. Psixoloji liderlikdə motivasiya və təsir mexanizmləri. Liderlik yalnız idarəetmə deyil, həm də insanların daxili motivasiyasını oyatmaq bacarığıdır. Psixoloji baxımdan motivasiya iki əsas istiqamətdə təhlil olunur: daxili və xarici motivasiya[4]. Heydər Əliyevin liderlik üslubunda daha çox daxili motivasiyanın gücləndirilməsi müşahidə olunur. Onun çıxışları və qərarları insanlarda ümid hissi, milli qürur, özünə inam yaratmağa yönəlmişdir. Bu isə cəmiyyətin psixoloji aktivliyini artırmış və sosial inkişafı stimullaşdırmışdır. Liderin söz və davranış uyğunluğu isə etibarın formalaşmasında mühüm rol oynamışdır.

7. Kommunikasiya bacarıqları və ictimai təsir. Effektiv liderliyin əsas komponentlərindən biri də güclü kommunikasiya bacarıqlarıdır. Psixologiyada kommunikasiya yalnız informasiya ötürülməsi deyil, həm də emosional əlaqə qurmaq kimi qiymətləndirilir. Heydər Əliyevin nitq mədəniyyəti aydın və məntiqli ifadə, auditoriyaya uyğun üslub seçimi, inandırıcılıq kimi xüsusiyyətlərlə seçilirdi. Bu isə onun cəmiyyətə təsir gücünü artırırdı. İnsanlar liderin fikirlərini yalnız eşitmə, həm də qəbul edirdilər.

8. Böhran vəziyyətlərində psixoloji dayanıqlılıq. Böhran dövrləri liderin əsl keyfiyyətlərini ortaya çıxarır. Psixoloji dayanıqlılıq (rezilyentlik) bu baxımdan əsas göstəricilərdən biridir. Heydər Əliyev çətin situasiyalarda emosiyalarını idarə edə bilmiş, rəşional qərarlar qəbul etmiş, cəmiyyətə sabitlik mesajı vermişdir[3]. Bu davranış modeli kollektiv panikanın qarşısını almış və sosial balansın qorunmasına xidmət etmişdir.

9. Milli kimlik və psixoloji inteqrasiya. Heydər Əliyevin fəaliyyətində milli kimliyin formalaşdırılması mühüm yer tutur. Psixoloji baxımdan milli kimlik insanın özünü müəyyən sosial qrupa aid etməsi ilə bağlıdır. Onun siyasəti nəticəsində milli dəyərlərə bağlılıq artmış, birlik hissi güclənmiş, sosial inteqrasiya təmin olunmuşdur. Bu isə cəmiyyətin psixoloji sağlamlığını möhkəmləndirmişdir.

10. Təhsil siyasətinin psixoloji aspektləri. Təhsil yalnız bilik vermək deyil, həm də şəxsiyyət formalaşdırmaq prosesidir. Heydər Əliyevin təhsil siyasəti insan kapitalının inkişafına yönəlmişdir. Psixoloji baxımdan bu siyasət tənqidi düşüncə, yaradıcılıq, sosial adaptasiya kimi bacarıqların inkişafına şərait yaratmışdır[4]. Bu isə gələcək nəsillərin psixoloji cəhətdən sağlam və güclü yetişməsinə təsir göstərmişdir.

Yuxarıda aparılan təhlillər göstərir ki, Heydər Əliyev fenomeni çoxşaxəli və kompleks bir anlayışdır. Onun liderlik modeli yalnız siyasi uğurlar deyil, həm də dərin psixoloji təsir mexanizmləri ilə xarakterizə olunur[1]. Psixoloq kimi qeyd etmək olar ki, effektiv liderlik emosional intellektə əsaslanır və insan amili hər zaman prioritet olmalıdır. Çünki sosial sabitlik psixoloji balansdan keçir. Heydər Əliyevin fəaliyyəti bu prinsiplərin real həyatda tətbiqinin uğurlu nümunəsidir.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Əliyev, H. (2001). Müstəqilliyimiz əbədidir (I–XXX cildlər). Bakı: Azərnəşr.
2. Əliyev, H. (1998). Azərbaycan XXI əsrin və üçüncü minilliyin ayrıcında. Bakı: Azərbaycan nəşriyyatı.
3. Northouse, P. G. (2018). Leadership: Theory and practice (8th ed.). Thousand Oaks, CA: SAGE Publications.
4. Goleman, D. (2000). Leadership that gets results. Harvard Business Review, 78(2), 78–90.
5. Yukl, G. (2013). Leadership in organizations (8th ed.). Boston, MA: Pearson Education.

THE EFFECTIVENESS OF COMMUNICATIVE METHODOLOGY AND STUDENT-CENTERED APPROACH IN FOREIGN LANGUAGE TEACHING: MODERN PERSPECTIVES

Aysel Chingiz Aliyeva
aysel.aliyeva@mdu.edu.az
Mingachevir State University

Abstract

This article explores innovative methods applied in foreign language teaching within the modern educational paradigm, focusing on the fundamental principles of Communicative Language Teaching (CLT) and the student-centered approach. The study analyzes the quality of interaction

between teacher and student, the impact of Student Talking Time (STT) on academic outcomes, and the integration of digital resources into the humanities. Furthermore, the paper highlights ways to develop critical thinking and social skills in foreign language classrooms.

Keywords: Communicative method, student-centered teaching, facilitation, educational technologies, pedagogy, interactive environment.

Introduction

The acceleration of globalization and the expansion of international relations necessitate the definition of new standards in foreign language education. Learning a language is no longer just about memorizing grammatical formulas or increasing vocabulary; it is also about understanding the culture to which the language belongs and the ability to communicate effectively in various contexts. Recent research in the humanities shows that the traditional "teacher-centered" educational model struggles to meet the needs of modern students [1]. In this regard, the student-centered approach, which takes into account the individual characteristics and potential of the learner, has become the main driving force for improving the quality of education.

1. Psychological and Pedagogical Foundations of Student-Centered Teaching

The student-centered approach ensures that the learner transforms from a passive object to an active subject in the learning process. In this model, the student acts as the architect of their own learning path, while the teacher serves as a facilitator guiding them along this journey.

As noted in pedagogical literature, materials in student-centered lessons should be selected according to the student's interests and real-life experience [2]. This increases learning motivation through internal factors. Since every student has a different learning style (visual, auditory, or kinesthetic), the teacher must plan the lesson in a multifaceted way. In such an environment, students are not afraid to make mistakes because errors are accepted as a natural part of the learning process [3].

2. Communicative Language Teaching (CLT) and the "Scaffolding" Strategy

The Communicative Language Teaching (CLT) method presents language as a means of real communication. During the application of this method, the main focus is not on form (grammar) but on meaning (content). Increasing Student Talking Time (STT) during the lesson helps students overcome the language barrier.

Studies show that Teacher Talking Time (TTT) should not exceed 30% of the total lesson time [4]. The remaining time should be allocated to students working in pairs or groups. Here, the "Scaffolding" technique plays a crucial role. The teacher does not provide the direct answer when a student performs a difficult task; instead, they enable the student to solve the problem independently through clues, questions, and visual support. This approach increases the student's self-confidence and develops their critical thinking [5].

3. Effectiveness of Interactive Methods and Role-Plays

Various types of activities are used to ensure interactivity in foreign language lessons:

- Role-plays: Students apply the language within specific scenarios (e.g., at the airport, in a job interview, at a restaurant).
- Discussions and Debates: Arguments conducted around current topics sharpen the student's ability to justify their opinions.
- Project-Based Learning: Students research a specific topic and present it to the audience in the form of a presentation [6].

These methods allow the student to "live" the language. Language is no longer a static text on book pages but becomes a living tool.

4. Integration of Digital Technologies into Teaching

In the modern era, it is impossible to imagine education without technology. Internet resources, multimedia tools, and mobile applications (e.g., Quizlet, Kahoot, Duolingo) are an integral part of the humanities, especially language teaching. Visual and auditory materials activate both hemispheres of the brain, ensuring that information remains in long-term memory [7].

Furthermore, online platforms allow students to work on themselves outside of class hours and determine their individual development trajectory.

Conclusion

This analysis within the field of education and humanities proves that the key to success in foreign language teaching is student activity and the naturalness of communication. A modern teacher must be not only a transmitter of information but also a source of motivation and an organizer of the process. The systematic application of the communicative method and the student-centered approach will ensure that future personnel in Azerbaijan are competitive in the international arena. The deeper integration of these methods into teaching programs is essential for the successful continuation of educational reforms.

References

1. Richards, J. C., & Rodgers, T. S. (2014). Approaches and Methods in Language Teaching. Cambridge University Press.
2. Brown, H. D. (2007). Principles of Language Learning and Teaching. Pearson Education.
3. Scrivener, J. (2011). Learning Teaching: The Essential Guide to English Language Teaching. Macmillan Education.
4. Harmer, J. (2015). The Practice of English Language Teaching. Pearson Longman.
5. Vygotsky, L. S. (1978). Mind in Society: The Development of Higher Psychological Processes. Harvard University Press.
6. Ur, P. (2012). A Course in English Language Teaching. Cambridge University Press.
7. Warschauer, M. (2013). Computer-Assisted Language Learning: An Introduction. Routledge.
8. Nunan, D. (2004). Task-Based Language Teaching. Cambridge University Press

HEYDƏR ƏLİYEV FENOMENİ: MİLLİ KİMLİK VƏ DÖVLƏTÇİLİK KONTEKSTİNDƏ

Zəka Rasif oğlu Əbilbəyli
müəllim

zaka.abilbayli@mdu.edu.az
Mingəçevir Dövlət Universiteti

Xülasə

Məqalədə Heydər Əliyev fenomeni milli kimlik və dövlətçilik kontekstində kompleks şəkildə təhlil olunur. Azərbaycan Respublikasının müstəqillik əldə etməsindən sonra ölkədə siyasi sabitliyin təmin olunması, milli ideologiyanın formalaşdırılması və dövlət institutlarının möhkəmləndirilməsi prosesində Heydər Əliyevin fəaliyyəti xüsusi əhəmiyyət kəsb etmişdir. Məqalədə onun daxili və xarici siyasəti, Azərbaycançılıq ideologiyası, milli-mənəvi dəyərlərin qorunması istiqamətində gördüyü işlər geniş şəkildə araşdırılır. Tədqiqat nəticəsində müəyyən edilir ki, Heydər Əliyev fenomeni müasir Azərbaycan dövlətçiliyinin ideoloji və institusional əsaslarını formalaşdıran mühüm tarixi hadisə kimi çıxış edir.

Açar sözlər: Heydər Əliyev, milli kimlik, dövlətçilik, Azərbaycançılıq, ideologiya

Giriş

Qloballaşma və sürətli siyasi transformasiyalar dövründə milli dövlətlərin qarşısında duran əsas problemlərdən biri milli kimliyin qorunması və dövlətçilik ənənələrinin davamlı inkişafıdır. Bu baxımdan lider amili xüsusilə mühüm rol oynayır. Azərbaycan Respublikasının müasir tarixində bu funksiyanı uğurla həyata keçirən şəxsiyyət Heydər Əliyev olmuşdur.

XX əsrin sonlarında SSRİ-nin süqutu ilə əlaqədar yaranmış geosiyasi dəyişikliklər Azərbaycan üçün həm yeni imkanlar, həm də ciddi təhlükələr yaratmışdır. Müstəqilliyin ilk illərində ölkədə hökm sürən siyasi qeyri-sabitlik, iqtisadi böhran və idarəetmə problemləri

dövlətçiliyin itirilməsi riskini artırmışdı. Bu şəraitdə güclü siyasi iradəyə, strateji baxışa malik liderin hakimiyyətə gəlməsi zəruri idi.

Heydər Əliyevin hakimiyyətə qayıdışı ilə ölkədə sabitlik təmin olunmuş, dövlət idarəçiliyi sistemli şəkildə qurulmuş və milli ideologiyanın əsasları formalaşdırılmışdır.

Heydər Əliyev fenomeninin nəzəri əsasları

Heydər Əliyev fenomeni yalnız siyasi fəaliyyətlə məhdudlaşmır, bu anlayış onun şəxsiyyətinin və idarəçilik modelinin kompleks təsirini əhatə edir. Bu fenomenin əsas xüsusiyyətlərini daha geniş şəkildə aşağıdakı kimi izah etmək olar:

Strateji düşüncə və uzaqgörənlik: Heydər Əliyev qısa müddətli deyil, uzunmüddətli dövlət inkişafını hədəfləyən qərarlar qəbul etmişdir. Onun siyasəti gələcək nəsillərin maraqlarını nəzərə alan strateji yanaşmaya əsaslanırdı.

Sistemli idarəetmə modeli: onun idarəçilik prinsipləri spontan deyil, planlı və mərhələli şəkildə həyata keçirilirdi. Dövlət institutlarının yaradılması və onların effektiv fəaliyyətinin təmin olunması bu sistemin əsasını təşkil edirdi.

Milli maraqların prioritetliyi: Heydər Əliyev bütün siyasi qərarlarında milli maraqları əsas götürmüşdür. Bu isə dövlətin müstəqilliyinin və suverenliyinin qorunmasını təmin etmişdir.

Xalqla lider arasında etimad: onun fəaliyyətində xalqla sıx əlaqə və qarşılıqlı etimad xüsusi yer tuturdu. Bu amil dövlət siyasətinin uğurla həyata keçirilməsində mühüm rol oynamışdır.

Milli kimliyin formalaşdırılması və inkişafı

Milli kimlik xalqın özünü dərk etməsinin əsasını təşkil edir və onun davamlı inkişafı dövlət siyasətinin mühüm istiqamətlərindən biridir. Heydər Əliyevin fəaliyyəti dövründə milli kimliyin möhkəmləndirilməsi məqsədilə bir sıra fundamental addımlar atılmışdır.

İlk növbədə, Azərbaycan dilinin dövlət dili kimi mövqeyi gücləndirilmiş, onun ictimai və rəsmi həyatda istifadəsi genişləndirilmişdir. Dil yalnız ünsiyyət vasitəsi deyil, həm də milli kimliyin daşıyıcısı kimi çıxış edir. Bundan əlavə, milli tarixə və tarixi yaddaşa xüsusi diqqət yetirilmişdir. Tarixi hadisələrin obyektiv şəkildə öyrənilməsi və təbliği xalqın öz keçmişinə bağlılığını artırmışdır. Milli-mənəvi dəyərlərin qorunması istiqamətində aparılan siyasət nəticəsində adət-ənənələr, folklor və mədəni irs dövlət səviyyəsində dəstəklənmişdir. Bu isə milli kimliyin qorunması və gələcək nəsillərə ötürülməsi baxımından mühüm rol oynamışdır.

Dövlətçilik modelinin formalaşması

Heydər Əliyevin dövlətçilik modeli güclü siyasi hakimiyyət, hüquqi əsaslar və iqtisadi dayanıqlılıq üzərində qurulmuşdur. Bu modelin əsas komponentlərini daha geniş şəkildə nəzərdən keçirək:

- **Siyasi sabitliyin təmin olunması:** 1990-cı illərin əvvəllərində ölkədə mövcud olan xaos və anarxiya aradan qaldırılmış, mərkəzləşdirilmiş idarəetmə sistemi qurulmuşdur.
- **Hüquqi dövlət quruculuğu:** 1995-ci il Konstitusiyası dövlətin hüquqi əsaslarını müəyyən etmiş və vətəndaş hüquqlarının qorunmasına təminat vermişdir.
- **İqtisadi islahatlar:** bazar iqtisadiyyatına keçid, özəlləşdirmə proqramları və investisiya siyasəti iqtisadi inkişaf üçün zəmin yaratmışdır.
- **Dövlət institutlarının gücləndirilməsi:** icra, qanunverici və məhkəmə orqanlarının fəaliyyəti təkmilləşdirilmiş, onların qarşılıqlı əlaqəsi təmin olunmuşdur.

Azərbaycançılıq ideologiyası və milli birlik

Azərbaycançılıq ideologiyası Heydər Əliyevin siyasi irsinin mərkəzi elementlərindən biridir və bu ideologiya milli kimliyin qorunması ilə yanaşı, cəmiyyətin integrasiyasını təmin edən əsas mexanizm kimi çıxış edir. Bu ideologiya yalnız etnik mənsubiyyətə deyil, vətəndaşlıq prinsipinə əsaslanır. Yəni Azərbaycanda yaşayan bütün xalqlar vahid milli kimlik çərçivəsində birləşdirilir.

Azərbaycançılıq ideologiyası həm də tolerantlıq və multikulturalizm prinsiplərini özündə əks etdirir. Bu isə müxtəlif mədəniyyətlərin bir arada harmonik şəkildə yaşamasına imkan yaradır.

Təhsil və mədəniyyət siyasəti

Təhsil və mədəniyyət sahəsi milli kimliyin formalaşdırılmasında əsas vasitələrdən biridir. Heydər Əliyevin bu sahədə həyata keçirdiyi siyasət strateji xarakter daşıyırdı. Təhsil sistemində aparılan islahatlar nəticəsində milli məzmunun gücləndirilməsi təmin olunmuşdur. Dərsliklərdə milli tarix və ədəbiyyatın tədrisinə xüsusi diqqət ayrılmışdır.

Mədəniyyət sahəsində isə tarixi abidələrin qorunması, mədəni tədbirlərin təşkili və milli irsin təbliği istiqamətində geniş işlər görülmüşdür.

Xarici siyasət və dövlətçilik strategiyası

Heydər Əliyevin xarici siyasəti milli maraqlara əsaslanan balanslaşdırılmış kurs ilə seçilirdi. Bu siyasət Azərbaycanın beynəlxalq arenada mövqeyini gücləndirmişdir. Onun rəhbərliyi ilə həyata keçirilən enerji layihələri ölkənin iqtisadi müstəqilliyini təmin etmiş və beynəlxalq əməkdaşlığı genişləndirmişdir. Eyni zamanda, Azərbaycan müxtəlif beynəlxalq təşkilatlarla əməkdaşlıq edərək global siyasətdə fəal iştirak edən dövlətə çevrilmişdir.

Heydər Əliyev fenomeninin müasir əhəmiyyəti

Bu gün Heydər Əliyevin müəyyən etdiyi dövlətçilik modeli Azərbaycan Respublikasının inkişaf strategiyasının əsasını təşkil edir. Onun ideyaları müasir dövrdə də aktuallığını qoruyur. Milli kimliyin qorunması, dövlət institutlarının gücləndirilməsi və müasir çağırışlara uyğun inkişaf bu modelin əsas istiqamətləridir.

Nəticə

Nəticə olaraq qeyd etmək olar ki, Heydər Əliyev fenomeni Azərbaycan tarixində milli kimlik və dövlətçilik anlayışlarının formalaşmasında həlledici rol oynamışdır. Onun siyasi fəaliyyəti nəticəsində ölkədə sabitlik təmin olunmuş, milli ideologiya formalaşmış və dövlətçilik ənənələri möhkəmləndirilmişdir.

Bu fenomen yalnız keçmişin deyil, həm də gələcəyin inkişaf istiqamətlərini müəyyən edən mühüm ideoloji və siyasi irs kimi qiymətləndirilməlidir.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Əliyev H. Müstəqilliyimiz əbədidir. Bakı: Azər nəşr, 1997.
2. Həsənov Ə. Müasir Azərbaycan və milli ideologiya. Bakı, 2002.
3. Mehdiyev R. Azərbaycanın dövlətçilik fəlsəfəsi. Bakı, 2011.
4. Quliyev C. Milli kimlik və dövlətçilik məsələləri. Bakı, 2015.
5. Azərbaycan Respublikası Konstitusiyası. Bakı, 1995.

HEYDƏR ƏLİYEV FENOMENİ VƏ ONUN HUMANİTAR DÖVLƏTÇİLİK KONSEPSİYASININ FORMALAŞMASINDA ROLU

Nailə Təvəkkül qızı Əliyeva

naila.aliyeva@mdu.edu.az

Mingəçevir Dövlət Universiteti

Xülasə

Məqalədə Heydər Əliyevin Azərbaycan dövlətçiliyindəki humanitar modeli təhlil olunur. Burada onun həyata keçirdiyi siyasətdə təhsil, elm, dil və ədəbiyyat kimi humanitar sahələr və dövlət strategiyasının əsas istiqamətlərindən biri olan mədəniyyət təşkil etmişdir. Heydər Əliyev humanitar siyasəti milli kimliyin qorunub saxlanması və inkişaf etdirilməsi baxımından vacib amil kimi qiymətləndirmiş, xüsusilə Azərbaycan dilinin dövlət dili kimi təməlinin möhkəmləndirilməsinə xüsusi diqqət yetirmişdir.

Məqalədə həmçinin ədəbiyyatımızın inkişafına göstərilən dövlət qayğısı, klassik irsin qorunması və müasir ədəbi prosesin dəstəklənməsi kimi məsələlər araşdırılmışdır. Humanitar sahələrin sistemli şəkildə inkişaf etməsi, milli və mənəvi dəyərlərin qorunması bu siyasət nəticəsində təmin olunmuşdur. Bununla yanaşı humanitar model cəmiyyətin milli ruhda

formalaşmasına və gənc nəslin mənəvi bütövlüyünün qorunmasına xidmət etmişdir.

Beləliklə, Heydər Əliyev fəaliyyəti humanitar siyasətin konseptual əsaslarını müəyyənləşdirmiş və Azərbaycan dövlətçiliyində bu sahənin davamlı inkişafına zəmin yaratmışdır.

Açar sözlər: Heydər Əliyev, Humanitar model, Azərbaycan dili, Təhsil və mədəniyyət, Dövlətçilik.

Giriş

Əliyev Heydər Əlirza oğlu 10 May 1923-cü ildə Naxçıvan şəhərində anadan olmuşdur. Müstəqil Azərbaycan məhz Heydər Əliyevin adı, siyasəti və fəaliyyəti ilə bağlıdır. O, sözün əsl mənasında Azərbaycan xalqının xilaskarıdır.

Ümumilli lider Heydər Əliyevin əbədiyaşar irsi və ideyaları xalqımızın milli tərəqqi yoludur. "Ümumiyyətlə Heydər Əliyev siyasəti Azərbaycanın qurtuluşdan tərəqqiyə, tərəqqidən zəfərə aparan yol kimi möhtəşəm nailiyyətlərimizin əsasını təşkil edir".[3]

Material və metodlar

Bu tədqiqat işində Heydər Əliyevin humanitar siyasəti və dövlətçilik konsepsiyası elmi-nəzəri aspektdə təhlil edilmişdir. Tədqiqat zamanı onun çıxışları və mövzu ilə bağlı elmi ədəbiyyat əsas mənbə kimi istifadə edilmişdir.

Tədqiqat işində analitik, təsviri və tarixi-müqayisəli metodlardan istifadə edilmişdir. Məhz bu metodlar əsasında humanitar sahələrin dövlət siyasətindəki rolu və inkişafı sistemli şəkildə araşdırılmışdır.

Nəticələr

Mübaligəsiz deyə bilərik ki, Heydər Əliyev erası siyasi və mənəvi nöqteyi-nəzərdən dövlətçilik salnaməsidir. Heydər Əliyev fenomeni Azərbaycanın siyasi və iqtisadi deyil, həmçinin humanitar modelinin də müəllifidir. Bu anlayışı bir az daha izah etməyə çalışsaq belə deyə bilərik ki, Ümumilli lider Azərbaycan dövlətində humanitar sahələrin sistemli model halına düşməsində əsas rol oynayıb.

Onun bu fəaliyyətinin əsasında humanitar sahələr dövlət siyasətinin ayrılmaz hissəsinə çevrilmişdir. Bu modelin əsas komponentlərini mədəni irsin qorunması, dilimizin inkişafı, təhsil sisteminin yenidən qurulması təşkil edir.

Müzakirə

Gənc nəslin yüksək bilik və milli dəyərlər ruhunda yetişdirilməsində xüsusi rolu olan Ulu öndər humanitar sahələrdə kompleks və məqsədyönlü siyasət həyata keçirmişdir. Onun həyata keçirdiyi humanitar siyasətdə Azərbaycan dili və ədəbiyyatının inkişafı əsas istiqamətlərdən birini təşkil etmişdir. Azərbaycan dilinin dövlət dili kimi tanınması, onun mövqeyinin möhkəmləndirilməsi, milli irsin qorunması və beynəlxalq səviyyədə tanınılmasında Heydər Əliyevin rolu danılmazdır. O, dili yalnız ünsiyyət vasitəsi kimi deyil, xalqımızın tarixi yaddaşını, milli və mənəvi dəyərlərini özündə əks etdirən əsas amil kimi dəyərləndirmişdir. Onun “Dil hər bir millətin milli sərvətidir” fikri məhz bu məzmunadadır. Rəsmi sənədlərin ana dilində aparılması, dilimizin yad təsirlərdən qorunmasının vacibliyi, ədəbi dil normalarına riayət olunması Heydər Əliyev üçün önəmli məqamlardan idi.

Heydər Əliyev Azərbaycan dili ilə yanaşı ədəbiyyatının inkişafına da xüsusi diqqət yetirmiş və onu millətin mənəvi dünyası ilə tarixi təcrübəsinin qarşılıqlı vəhdəti kimi qiymətləndirmişdir. O, dilimizlə ədəbiyyatı bir-birindən ayrı düşünmürdü.

Milli mədəniyyətin davamlılığı klassik ədəbi irsin qorunması, təbliği və öyrənilməsinə dair tədbirlər sayəsində güclənmişdir. Müasir ədəbi prosesin inkişafına göstərilən dövlət dəstəyi, şair, yazıçı və dramaturqların yaradıcılıq fəaliyyətində əvəzsiz rol oynamışdır.

Vətənpərvərlik ruhunun, milli və mənəvi dəyərlərin formalaşdırılmasında ədəbiyyatın yalnız mədəni sahə kimi deyil, həm də ideoloji vasitə kimi çıxış etməyi Heydər Əliyevin humanitar siyasətinin əsas xüsusiyyətlərindən biridir. Belə bir yanaşma xalqın mənəvi bütövlüyünün qorunmasına və gənc nəsldə milli ruhun formalaşmasına, humanitar mühitin genişləndirilməsinə xidmət göstərmişdir.

Yekun nəticə

Beləliklə, Ümumilli lider Heydər Əliyevin formalaşdırdığı humanitar modeldə Azərbaycan dili və ədəbiyyatı mədəni komponent kimi deyil, həm də dövlətçilik ideologiyasını özündə əks etdirən sütunlardandır.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Heydər Əliyev. Seçilmiş əsərləri. - Bakı: Azər nəşr, 2001.- 400 s.
2. Heydər Əliyev. Müstəqilliyimiz əbədidir. - Bakı: Azərbaycan nəşriyyatı, 1997.-320 s.
3. <https://www.azerbaijan-news.az/az/posts/detail/heyder-eliyev-fenomeni-xalqimizin-siyasi-menevi-serveti-ve-milli-tereqqi-yolu-1639256115>

TARİXİ YOLLAR VƏ NAXÇIVANIN REGIONLARARASI COĞRAFİ ƏHƏMİYYƏTİ

İlahə Mirhəsən qızı Seyidova

iseyidova202@gmail.com

Naxçıvan Dövlət Universiteti Təbii Ehtiyatlar İnstitutu

Xülasə

Naxçıvanın tarixi yollar şəbəkəsi regionun iqtisadi, mədəni və coğrafi inkişafında mühüm rol oynamışdır. Bu məqalədə qədim və müasir nəqliyyat marşrutlarının ərazi strukturu, dağlıq və düzənlik zonaları ilə əlaqəsi, həmçinin regionlararası kommunikasiya imkanlarına təsiri araşdırılmışdır. Tədqiqat sahə müşahidələri, arxiv materialları və xəritə analizləri vasitəsilə aparılmış, yolların coğrafi yerləşimi və tarixi əhəmiyyəti qiymətləndirilmişdir. Nəticələr göstərir ki, Naxçıvanın mövqeyi, keçmişdən bu günə qədər strateji və ticarət baxımından əhəmiyyətini qoruyur. Bu tədqiqat, tarixi yolların qorunması və regional inkişaf planlarının hazırlanması üçün praktiki tövsiyələr təqdim edir. Məqalə, həmçinin regionun turizm, mədəni irs və nəqliyyat planlaşdırması sahəsində gələcək tədqiqatlara zəmin yaradır.

Açar sözlər : Naxçıvan, tarixi yollar, regionlararası əhəmiyyət, coğrafi analiz, strateji mövqe

Giriş

Naxçıvan Muxtar Respublikası qədim dövrlərdən etibarən mühüm geostrateji mövqeyə malik olmuş və müxtəlif sivilizasiyaları birləşdirən əsas nəqliyyat və ticarət yollarının kəsişməsində yerləşmişdir. Regionun coğrafi mövqeyi onun tarix boyu iqtisadi, mədəni və siyasi baxımdan əhəmiyyətini artırmışdır. Xüsusilə Böyük İpək Yolunun əsas qollarından birinin Naxçıvan ərazisindən keçməsi bu regionun regionlararası əlaqələrdə mühüm rol oynamasına səbəb olmuşdur (Əliyev, 2007).

Naxçıvanın yerləşdiyi ərazi Ön Asiya ilə Qafqaz arasında keçid zonası təşkil edir. Bu xüsusiyyət regionu yalnız ticarət baxımından deyil, həm də mədəniyyətlərarası əlaqələrin formalaşmasında vacib məkana çevirmişdir. Tarixi mənbələr göstərir ki, Naxçıvan ərazisindən keçən karvan yolları vasitəsilə müxtəlif xalqlar arasında iqtisadi və mədəni mübadilə həyata keçirilmişdir (Həbibbəyli, 2014).

Regionun coğrafi mövqeyi onun müdafiə və strateji əhəmiyyətini də artırmışdır. Dağlıq relyef və təbii keçidlər Naxçıvanı həm müdafiə baxımından əlverişli etmiş, həm də nəqliyyat yollarının istiqamətini müəyyənləşdirmişdir. Bu amillər nəticəsində Naxçıvan tarix boyu müxtəlif dövlətlərin maraq dairəsində olmuşdur (Azərbaycan Milli Elmlər Akademiyası, 2020).

Müasir dövrdə də Naxçıvanın regionlararası coğrafi əhəmiyyəti öz aktuallığını qoruyur. Regionun beynəlxalq nəqliyyat dəhlizlərinə inteqrasiyası, xüsusilə Şərqi-Qərbi və Şimal-Cənub nəqliyyat marşrutları baxımından onun əhəmiyyətini artırır. Bu isə Naxçıvanın iqtisadi inkişaf perspektivləri və regional əməkdaşlıq baxımından mühüm rol oynadığını göstərir (World Bank, 2020).

Tədqiqatın əsas məqsədi Naxçıvan Muxtar Respublikasının tarixi yollar üzərində yerləşməsinin onun regionlararası coğrafi əhəmiyyətinə təsirini təhlil etməkdir. Bu məqsədlə regionun tarixi nəqliyyat yolları, coğrafi mövqeyi və müasir nəqliyyat imkanları kompleks şəkildə araşdırılır.

Metodlar

Bu tədqiqat Naxçıvan Muxtar Respublikasının tarixi yollar üzərində yerləşməsi və regionlararası coğrafi əhəmiyyətinin öyrənilməsi məqsədilə kompleks tarixi-coğrafi yanaşma əsasında aparılmışdır. Tədqiqat zamanı həm klassik, həm də müasir elmi metodlardan istifadə edilmişdir.

Tədqiqat üsulları

Tədqiqatın əsasını tarixi-coğrafi analiz təşkil edir. Bu metod vasitəsilə Naxçıvan ərazisindən keçən qədim ticarət yolları, xüsusilə Böyük İpək Yolunun marşrutları öyrənilmişdir. Tarixi mənbələrin təhlili regionun qədim dövrlərdən etibarən nəqliyyat və ticarət baxımından mühüm mövqeyə malik olduğunu göstərir (Frankopan, 2015).

Müqayisəli analiz metodu vasitəsilə Naxçıvanın regionlararası əlaqələri digər Qafqaz və Ön Asiya əraziləri ilə müqayisə edilmişdir. Bu yanaşma regionun tranzit və geostrateji əhəmiyyətini daha dəqiq qiymətləndirməyə imkan vermişdir (De Planhol, 1988).

İstifadə olunan materiallar

Tədqiqat zamanı aşağıdakı real və etibarlı mənbələrdən istifadə olunmuşdur:

- tarixi mənbələr və elmi monoqrafiyalar
- qədim və müasir xəritələr
- beynəlxalq təşkilatların nəqliyyat və logistika hesabatları
- regional coğrafiya üzrə elmi tədqiqatlar

Tarixi yolların istiqamətlərinin müəyyənəşdirilməsi üçün Böyük İpək Yoluna dair elmi tədqiqatlardan istifadə edilmişdir. Müasir nəqliyyat əlaqələrinin təhlili isə beynəlxalq təşkilatların hesabatları əsasında aparılmışdır (Asian Development Bank, 2019).

Təcrübə və analiz metodları

Tədqiqat çərçivəsində kartoqrafik analiz metodundan istifadə olunmuşdur. Tarixi və müasir xəritələrin müqayisəsi nəticəsində nəqliyyat yollarının dəyişmə dinamikası müəyyən edilmişdir. Bu metod regionun zamanla dəyişən geoiqtisadi rolunu qiymətləndirməyə imkan verir (De Planhol, 1988).

Bundan əlavə, sistemli yanaşma tətbiq edilərək Naxçıvanın coğrafi mövqeyi, nəqliyyat əlaqələri və regional integrasiyadakı rolu kompleks şəkildə təhlil edilmişdir. Bu yanaşma regionun həm tarixi, həm də müasir dövrdə əhəmiyyətini elmi əsaslarla izah etməyə imkan vermişdir (Frankopan, 2015).

Nəticələr

Aparılan tədqiqat nəticəsində Naxçıvan Muxtar Respublikasının tarixi yollar üzərində yerləşməsi və onun regionlararası coğrafi əhəmiyyəti ilə bağlı bir sıra mühüm elmi nəticələr əldə edilmişdir.

Əldə olunan əsas faktlar

Tədqiqat göstərir ki, Naxçıvan Muxtar Respublikası tarix boyu Şərq və Qərb arasında mühüm tranzit məntəqəsi rolunu oynamışdır. Böyük İpək Yolunun əsas qollarından birinin bu ərazidən keçməsi regionun ticarət və mədəni əlaqələrdə aktiv iştirakını təmin etmişdir. Bu yol vasitəsilə malların, ideyaların və mədəniyyətlərin mübadiləsi həyata keçirilmişdir (Frankopan, 2015).

Coğrafi mövqe baxımından Naxçıvan Ön Asiya ilə Cənubi Qafqaz arasında əlaqələndirici rol oynamışdır. Regionun dağlıq relyefi müəyyən çətinliklər yaratsa da, eyni zamanda təbii keçidlər vasitəsilə nəqliyyat yollarının formalaşmasına şərait yaratmışdır (De Planhol, 1988).

Müasir dövrdə aparılan təhlillər göstərir ki, Naxçıvanın regionlararası əhəmiyyəti hələ də qalmaqdadır. Xüsusilə beynəlxalq nəqliyyat dəhlizlərinin inkişafı regionun tranzit potensialını

artırır. Bu isə onun iqtisadi və geosiyasi əhəmiyyətini daha da gücləndirir (Asian Development Bank, 2019).

Cədvəl 1. Naxçıvanın tarixi yollar üzrə coğrafi əhəmiyyəti

Dövr	Əhəmiyyət	Əsas yol	Funksiyası	Regionlararası rol
Qədim dövr	Əlaqələrin formalaşması	İpək Yolunun qolları	Ticarət və mədəni mübadilə	Şərq–Qərb
Orta əsrlər	İnteqrasiya	Karvan yolları	Ticarət və şəhər inkişafı	Regional
Yeni dövr	Bazarların formalaşması	Yerli ticarət yolları	İqtisadi əlaqələrin genişlənməsi	Daxili

Cədvəl üzrə izah

Cədvəldən göründüyü kimi, Naxçıvan Muxtar Respublikasının coğrafi əhəmiyyəti tarix boyu dəyişsə də, onun əsas funksiyası – regionlararası əlaqələndirici rol – sabit qalmışdır. Qədim dövrlərdə bu rol daha çox ticarət və mədəni mübadilə ilə bağlı idisə, müasir dövrdə tranzit və logistika funksiyası ön plana çıxır.

Analitik nəticə

Tədqiqat nəticələri göstərir ki, Naxçıvanın coğrafi mövqeyi onun tarix boyu davamlı olaraq strateji əhəmiyyət daşımasına səbəb olmuşdur. Bu əhəmiyyət yalnız təbii-coğrafi amillərlə deyil, həm də nəqliyyat yollarının inkişafı ilə sıx bağlıdır. Müasir dövrdə beynəlxalq nəqliyyat layihələrinin inkişafı bu rolu daha da gücləndirir və regionun gələcək inkişaf perspektivlərini artırır.

Müzakirə

Nəticələrin təhlili

Tədqiqat nəticələri göstərir ki, Naxçıvan Muxtar Respublikası tarix boyu regionlararası əlaqələrdə mühüm tranzit məkan kimi çıxış etmişdir. Əldə olunan faktlar təsdiq edir ki, Böyük İpək Yolunun bu ərazidən keçməsi regionun iqtisadi və mədəni inkişafında həlledici rol oynamışdır. Bu proses yalnız ticarət əlaqələri ilə məhdudlaşmamış, eyni zamanda mədəni və texnoloji mübadiləni də təmin etmişdir (Frankopan, 2015).

Naxçıvanın coğrafi mövqeyi – Şərq və Qərb arasında yerləşməsi – onun strateji əhəmiyyətini artıran əsas amillərdən biridir. Dağlıq relyef müəyyən çətinliklər yaratsa da, təbii keçidlərin mövcudluğu nəqliyyat yollarının formalaşmasına imkan vermişdir. Bu isə regionun tranzit funksiyasını qoruyub saxlamasına şərait yaratmışdır (De Planhol, 1988).

Müasir dövrdə əldə olunan nəticələr göstərir ki, Naxçıvanın rolu transformasiya olunaraq daha çox logistika və nəqliyyat qovşağı funksiyasına yönəlmişdir. Bu dəyişiklik qlobal iqtisadi proseslər və beynəlxalq nəqliyyat dəhlizlərinin inkişafı ilə bağlıdır (Asian Development Bank, 2019).

Digər tədqiqatlarla müqayisə

Alınan nəticələr beynəlxalq tədqiqatlarla uyğunluq təşkil edir. Məsələn, Frankopan (2015) qeyd edir ki, İpək Yolu üzərində yerləşən regionlar tarix boyu iqtisadi və mədəni baxımdan daha sürətli inkişaf etmişdir. Bu yanaşma Naxçıvan nümunəsində də öz təsdiqini tapır.

Eyni zamanda, De Planhol (1988) tərəfindən aparılan tədqiqatlarda da göstərilir ki, coğrafi mövqe və təbii keçidlər regionların nəqliyyat və ticarət əhəmiyyətini müəyyən edən əsas amillərdir. Naxçıvanın coğrafi xüsusiyyətləri bu nəzəriyyə ilə tam uyğunluq təşkil edir.

Müasir dövr üçün isə beynəlxalq təşkilatların hesabatları göstərir ki, nəqliyyat dəhlizləri üzərində yerləşən regionlar iqtisadi baxımdan daha böyük potensiala malik olur (Asian Development Bank, 2019). Bu baxımdan Naxçıvanın rolu regional səviyyədə daha geniş miqyasda qiymətləndirilə bilər.

Elmi izah

Əldə olunan nəticələrin elmi izahı coğrafi determinizm və nəqliyyat-coğrafiya prinsipləri ilə bağlıdır. Coğrafi mövqe regionun iqtisadi və siyasi inkişafını müəyyən edən əsas amillərdən biridir.

Naxçıvanın tranzit mövqeyi onun tarix boyu davamlı olaraq strateji əhəmiyyət kəsb etməsinə səbəb olmuşdur.

Nəqliyyat yolları isə iqtisadi fəaliyyətin əsas hərəkətverici qüvvələrindən biridir. Tarixi yolların mövcudluğu regionda şəhərlərin inkişafına, ticarətin genişlənməsinə və mədəni əlaqələrin güclənməsinə şərait yaratmışdır. Müasir dövrdə bu proseslər daha geniş miqyasda davam edir və beynəlxalq logistika sistemləri ilə əlaqələndirilir.

Yekun

Ümumi yekun

Aparılan tədqiqat nəticəsində müəyyən edilmişdir ki, Naxçıvan Muxtar Respublikası tarix boyu regionlararası əlaqələrdə mühüm rol oynamış və bu rol müasir dövrdə də davam etməkdədir. Regionun coğrafi mövqeyi və tarixi yollar üzərində yerləşməsi onun iqtisadi və geosiyasi əhəmiyyətini formalaşdıran əsas amillərdir.

Tədqiqat göstərir ki, Naxçıvanın əhəmiyyəti yalnız tarixi dövrlərlə məhdudlaşmır, müasir nəqliyyat və logistika sistemlərində də öz aktuallığını qoruyur. Bu isə regionun gələcək inkişaf perspektivlərinin yüksək olduğunu göstərir.

Elmi və praktik əhəmiyyəti

Bu tədqiqatın elmi əhəmiyyəti Naxçıvanın tarixi və müasir coğrafi rolunun kompleks şəkildə təhlil olunması ilə bağlıdır. Əldə olunan nəticələr nəqliyyat coğrafiyası, regional inkişaf və iqtisadi coğrafiya sahələrində aparılan tədqiqatlar üçün əhəmiyyətli ola bilər.

Praktik baxımdan isə bu nəticələr regionun nəqliyyat strategiyalarının hazırlanmasında, logistika imkanlarının inkişafında və regional əməkdaşlığın gücləndirilməsində istifadə oluna bilər (Asian Development Bank, 2019).

Təvsiyələr

Tədqiqat əsasında aşağıdakı tövsiyələr irəli sürülür:

- Naxçıvanın beynəlxalq nəqliyyat dəhlizlərinə inteqrasiyasının gücləndirilməsi;
- logistika və tranzit imkanlarının inkişaf etdirilməsi;
- tarixi yolların turizm məqsədilə istifadəsinin genişləndirilməsi;
- regionlararası iqtisadi əlaqələrin artırılması;
- nəqliyyat infrastrukturalarının müasirləşdirilməsi.

Beləliklə, Naxçıvan Muxtar Respublikasının tarixi yollar üzərində yerləşməsi onun regionlararası coğrafi əhəmiyyətini müəyyən edən əsas amillərdən biri olaraq qalır və bu potensialın səmərəli istifadəsi gələcək inkişaf üçün mühüm əhəmiyyət kəsb edir.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Asian Development Bank. (2019). *Central Asia regional economic cooperation corridor performance measurement and monitoring report*. <https://www.adb.org>
2. De Planhol, X. (1988). *An historical geography of Iran*. Cambridge: Cambridge University Press.
3. Frankopan, P. (2015). *The Silk Roads: A new history of the world*. London: Bloomsbury Publishing.
4. De Planhol, X. (1988). *An historical geography of Iran*. Cambridge: Cambridge University Press.
5. Əliyev, Ə. (2007). *Azərbaycanın qədim ticarət yolları və Böyük İpək yolu*. Bakı: Elm.
6. Həbibbəyli, İ. (2014). *Naxçıvan: tarix və müasirlik*. Bakı: Elm və təhsil.
7. Azərbaycan Milli Elmlər Akademiyası. (2020). *Azərbaycanın coğrafiyası*. Bakı: Elm.
8. World Bank. (2020). *Trade and transport corridors in the South Caucasus*. <https://www.worldbank.org>

AZƏRBAYCANIN İNKİŞAF STRATEGİYASI ÇƏRÇİVƏSİNDƏ İNGİLİS DİLİ TƏDRİSİNİN MÜASİR TENDENSİYALARI

Turan Ələkbər qızı Zeyniyeva

müəllim

turanzeyniyeva@gmail.com

Naxçıvan Dövlət Universitetinin nəzdində Naxçıvan Dövlət Texniki Kolleci

Xülasə

Ümummilli Lider Heydər Əliyev təhsili ölkənin strateji inkişafının əsas sütunu kimi müəyyənləşdirdi. Bu yanaşma nəticəsində təhsil sahəsinə dövlət qayğısı artdı və bu prinsip bu gün də davam edir. Onun təşəbbüsü ilə azərbaycanlı gənclərin xarici ölkələrdə təhsil almasına imkan yaradıldı. Bu siyasət müasir dövrdə beynəlxalq təcrübəyə malik mütəxəssislərin yetişməsinə zəmin yaratdı. 1990-cı illərdə ölkədə sabitliyin təmin olunması təhsil sisteminin yenidən qurulmasına imkan verdi. Bu gün tətbiq olunan bir çox islahatların təməli həmin dövrdə qoyulub. Müasir dövrdə isə təhsil sisteminin inkişafı pedaqoji kadrların hazırlıq səviyyəsi ilə birbaşa bağlıdır. Ənənəvi təlim metodlarının müasir dövrün tələblərinə cavab verməməsi səbəbindən, yeni pedaqoji yanaşmaların tətbiqinə ehtiyac yaranmışdır. Bu xüsusilə İngilis dili müəllimlərinin hazırlanmasında daha da aktuallaşır. İngilis dili yalnız fənn deyil, həm də beynəlxalq ünsiyyət, elm və əmək bazarına çıxış vasitəsi kimi strateji əhəmiyyətə malikdir.

Açar sözlər - Ümummilli Lider Heydər Əliyev Pedaqoji hazırlıq, müasir metodlar, İngilis dili müəllimliyi, rəqəmsal pedaqogika, CLIL, reflektiv təlim.

Giriş

Ümummilli Lider Heydər Əliyev müasir Azərbaycan təhsil sisteminin formalaşmasında mühüm rol oynamış siyasi liderlərdən biridir. Onun fəaliyyəti xüsusilə günümüz tədris modelinə çox istiqamətdə təsir göstərmişdir. Azərbaycan Respublikasında təhsil islahatları çərçivəsində pedaqoji kadr hazırlığının müasir standartlara uyğunlaşdırılması üçün mühüm addımlar atılmışdır. Təhsil Nazirliyi tərəfindən həyata keçirilən “Müəllimlərin peşəkar inkişaf strategiyası” və “Təhsildə keyfiyyət ili” kimi təşəbbüslər bu sahədə davamlı inkişafı hədəfləyir.

Azərbaycan Təhsil Jurnalı, Cəmiyyətin elmi, texnoloji və sosial inkişafı təhsil sistemində dəyişiklikləri qaçılmazdır. Bu dəyişikliklərin başlıca istiqamətlərindən biri pedaqoji kadr hazırlığının keyfiyyətə yenilənməsidir. Müasir dövrdə müəllim yalnız məlumat ötürən deyil, öyrənməyə yön verən, liderlik edən və tənqidi düşüncə yaradan şəxsiyyət kimi formalaşmalıdır. Xüsusilə İngilis dili müəllimlərinin hazırlığı strateji əhəmiyyət daşıyır. Çünki ingilis dili dünyada beynəlxalq ünsiyyət vasitəsi olmaqla yanaşı, həm də təhsilin beynəlmilləşməsi prosesində əsas alət kimi çıxış edir.[1].

Təhsil texnologiyalarının sürətli inkişafı müəllimlərin rəqəmsal kompetensiyasının artırılmasını zəruri edir. Flipped Classroom (əvvəlcədən videodərs izləmə, dərslə isə tətbiq), onlayn öyrənmə platformaları (Moodle, Google Classroom) və qiymətləndirmə alətləri (Kahoot, Mentimeter) müasir dərs prosesinin ayrılmaz hissəsinə çevrilmişdir. Azərbaycanda 2020-ci ildən etibarən təhsil prosesində “Microsoft Teams”, “Zoom” kimi platformaların tətbiqi bu istiqamətdə atılmış mühüm addımlardandır [2].

Müasir təhsil sistemi və pedaqoji yanaşmalar

Təhsil sistemində son dövrlərdə baş verən transformasiya nəticəsində bilik yönümlü modeldən bacarıq əsaslı təlimə keçid müşahidə olunur. Yeni modellər tələbə yönümlü, interaktiv və reflektiv tədrisə əsaslanır. Bu yanaşma konstruktivist nəzəriyyəyə söykənir və öyrənmənin aktiv şəkildə mənimsənilməsinə önə çəkir. Müəllim sadəcə bilik verən deyil, həm də təlimə rəhbərlik edən şəxsiyyət kimi çıxış edir.

Müasir metodların nəzəri əsasları

Problem yönümlü təlim (Problem-Based Learning – PBL) tələbələrin real problemlər üzərində düşünərək bilik qazanmalarını təmin edir. Bu metod İngilis dili müəllimliyi üzrə tələbələrə həm dil, həm də pedaqoji bacarıqlar qazandırır. Kooperativ təlim isə sosial-psixoloji yanaşmalarla integrasiya olunaraq qrup işləri vasitəsilə əməkdaşlıq və kommunikasiya bacarıqlarını inkişaf etdirir [1].

Rəqəmsal texnologiyaların tədrisə integrasiyası müəllimlərin dərsləri vizual, interaktiv və fərdiləşdirilmiş şəkildə keçməsinə imkan yaradır. Flipped Classroom, LMS platformaları (Google Classroom, Moodle), və onlayn qiymətləndirmə alətləri (Kahoot, Quizlet) müasir müəllimlərin texnoloji savadlılığını artırır.

Reflektiv təlim isə pedaqoji prosesin davamlı təhlil və inkişafına əsaslanır. Müəllim namizədlər öz fəaliyyətlərini təhlil edir, təcrübədən öyrənir və dərslər keyfiyyətini yüksəldirlər. Fənlərarası integrasiya və CLIL (Content and Language Integrated Learning) metodları isə İngilis dilinin digər fənlərlə birlikdə öyrədilməsini təmin edir və akademik dilin inkişafına dəstək olur [3].

Müasir müəllim obrazı

Müasir İngilis dili müəllimi yüksək dil səviyyəsinə malik olmaqla yanaşı, eyni zamanda pedaqoji-metodoloji hazırlığı olan, reflektiv düşüncəyə sahib, empatik və inklüziv təlim mühitini qura bilən peşəkar olmalıdır. O, texnologiyadan istifadə etməklə tədrisi şagird yönümlü və dinamik şəkildə təşkil etməyi bacarmalıdır. Belə müəllimlər öz fəaliyyətlərini daim təhlil edən, innovasiyalara açıq və beynəlxalq təcrübəni mənimsəmiş olmalıdırlar [2].

Reflektiv tədris müəllimin öz təlim prosesini təhlil etməsi, nəticələr çıxarması və inkişaf planları hazırlaması ilə xarakterizə olunur. Bu proses yazılı jurnal, dərslər videosunun təhlili və müəllimə-müəllim rəy mübadiləsi ilə həyata keçirilir. Reflektivlik müəllimlərin öz-özünü qiymətləndirmə və peşəkar inkişaf üçün mühüm göstəricidir.

CLIL və Fənlərarası Yanaşmalar

Content and Language Integrated Learning (CLIL) – məzmun və dilin birlikdə öyrədilməsi strategiyasıdır. İngilis dili müəllimi bu zaman həm dil bacarığını, həm də digər akademik bilikləri şagirdə çatdırır. Azərbaycanda bəzi özəl məktəblərdə biologiya, coğrafiya, tarix fənlərinin müəyyən mövzuları CLIL modeli ilə tədris olunmağa başlamışdır.

Azərbaycan Təhsil Sistemində Müəllim Hazırlığı və Problemlər

Hazırda Azərbaycanda pedaqoji kadr hazırlığı əsasən universitetlərin müvafiq fakültələrində və Azərbaycan Dövlət Pedaqoji Universitetində həyata keçirilir. Lakin müşahidələr göstərir ki, tədris proqramları bəzən müasir metodoloji yanaşmalarla kifayət qədər zəngin deyil. Nəzəri biliklərlə praktik bacarıqlar arasında boşluq qalır. Bundan əlavə, müəllimlərin peşəkar inkişafı üçün təkmilləşdirmə və sertifikatlaşdırma proqramlarının müntəzəm və keyfiyyətli şəkildə təşkili zəruridir [3].

Bəzi müsbət dəyişikliklərə baxmayaraq, ingilis dili müəllimi hazırlığında aşağıdakı problemlər qalmaqdadır:

- Praktiki təcrübənin azlığı;
- İnnovativ tədris metodlarının natamam tətbiqi;
- Rəqəmsal kompetensiyaların bərabər səviyyədə formalaşmaması;
- Müasir dərslər planlaşdırma bacarıqlarının yetərsizliyi.

Bu problemlərin aradan qaldırılması üçün müasir pedaqoji kurslar, beynəlxalq təcrübə mübadiləsi, distant təlim və mentorluq proqramları vacib sayılır.

Müasir İngilis Dili Müəlliminin Portreti

Müasir İngilis dili müəllimi yalnız dil bilikləri ilə kifayətlənməməlidir. O, həmçinin:

- Yüksək pedaqoji etikaya malik olmalı;
- Rəqəmsal savadlı və texnoloji təchiz olunmuş dərslər apara bilməli.
- İntegrativ və inklüziv tədris metodlarından istifadə etməli;
- Şagirdlərin fərdi inkişafına yönəlmiş yanaşmalar tətbiq etməli;
- Öz fəaliyyətinə dair reflektiv düşüncə bacarığına malik olmalıdır.

Belə müəllim XXI əsrin təhsil çağırışlarına cavab verən pedaqoji kadr kimi dəyərləndirilir və həm yerli, həm də beynəlxalq miqyasda rəqabətə davamlı olur. [№2, s. 45-49]

Nəticə

Ümummilli Lider Heydər Əliyev tədrisdə Azərbaycan dilinin rolu gücləndirildi. Bu, həm milli kimliyin qorunmasına, həm də müasir təhsildə balansın saxlanmasına təsir etdi. Onun siyasəti nəticəsində Azərbaycan təhsil sistemi dünya təhsil məkanına inteqrasiya etməyə başladı. Bu gün ingilis dilinin tədrisinə verilən önəm də bu siyasətin davamıdır. Məktəblərin vəziyyətinin yaxşılaşdırılması və yeni təhsil müəssisələrinin yaradılması istiqamətində başlanılan işlər sonrakı dövrdə genişləndirildi. Qısa desək, Heydər Əliyevin siyasəti müasir Azərbaycan təhsilinin əsasını qoyub: həm milli dəyərlərə söykənən, həm də global standartlara açıq bir sistem formalaşdırılıb.

Pedaqoji kadr hazırlığında müasir təlim metodlarının tətbiqi, müəllimlərin XXI əsrin bacarıqları ilə silahlanmış formada yetişməsinə şərait yaradır. İngilis dili müəllimlərinin hazırlanması prosesində bu metodların sistemli şəkildə tətbiqi onların peşəkar inkişafını sürətləndirir və təhsil sisteminin ümumi keyfiyyətinə müsbət təsir göstərir.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Richards, J. C., & Rodgers, T. S. (2014). Approaches and Methods in Language Teaching. Cambridge University Press.
2. Harmer, J. (2015). The Practice of English Language Teaching. Pearson Education Limited.
3. Mehdiyev, R. (2020). Müasir təhsilin nəzəri əsasları. Bakı: Təhsil Nəşriyyatı.
4. Əliyeva, S. (2022). Rəqəmsal təhsilin pedaqoji imkanları.

MİLLİ MƏNLİK ŞÜURUNUN FORMALAŞMASINDA AZƏRBAYCAN DÖVLƏTLƏRİNİN ROLU

Sevinc Lətif qızı Əhmədova
müəllim

Ehmdovas02@gmail.com

Mingəçevir Turizm Kolleci

Xülasə

Bu məqalədə milli mənlük şüurunun formalaşmasında Azərbaycan dövlətlərinin oynadığı tarixi rol geniş və sistemli şəkildə təhlil olunur. Araşdırma çərçivəsində qədim dövrlərdən başlayaraq orta əsrlər, yeni dövr və müasir mərhələyə qədər Azərbaycan ərazisində mövcud olmuş dövlət qurumlarının milli kimliyin təşəkkülünə təsiri araşdırılmışdır. Xüsusilə dövlətçilik ənənələrinin formalaşması, inkişafı və nəsil-dən-nəslə ötürülməsi prosesinin milli şüurun əsas dayaqlarından biri olduğu əsaslandırılır.

Məqalədə göstərilir ki, tarixi dövlətlər yalnız siyasi idarəetmə mexanizmi kimi deyil, həm də dilin qorunması, mədəniyyətin inkişafı və mənəvi dəyərlərin yaşadılması baxımından mühüm funksiyalar yerinə yetirmişdir. Müxtəlif dövrlərdə mövcud olmuş dövlətlər vasitəsilə xalqın ortaq yaddaşı formalaşmış, milli birlik və mənsubiyyət hissi güclənmişdir. Bununla yanaşı, dövlət atributlarının, ideoloji istiqamətlərin və ictimai institutların yaranması milli kimliyin daha aydın şəkildə dərk edilməsinə şərait yaratmışdır.

Tədqiqat nəticəsində belə qənaətə gəlinir ki, Azərbaycan dövlətləri milli mənlük şüurunun inkişafında yalnız tarixi faktor kimi deyil, həm də müasir dövrdə davam edən ideoloji və institusional baza kimi çıxış edir. Bu baxımdan dövlətçilik ənənələri milli kimliyin qorunması və gələcək nəsillərə ötürülməsi üçün mühüm əhəmiyyət kəsb edir.

Açar sözlər (Keywords): dövlətçilik, milli mənlük şüuru, azərbaycançılıq, siyasi institutlar

Giriş

Milli kimlik anlayışı fərdin özünü müəyyən bir xalqa və dövlətə mənsub hesab etməsi ilə yanaşı, bu mənsubiyyətin tarixi və siyasi əsaslarını dərk etməsini də ehtiva edir. [2]. Azərbaycanda bu proses “azərbaycançılıq” ideyası çərçivəsində daha sistemli xarakter alır və məhz dövlətçilik ənənələri vasitəsilə gücləndirilir. Tarix boyu mövcud olmuş Azərbaycan dövlətləri milli şüurun formalaşması üçün həm ideoloji, həm də institusional zəmin yaratmışdır. Bu dövlətlər xalqın ortaq dilini, mədəniyyətini, dini və mənəvi dəyərlərini qoruyaraq milli identikliyin əsas sütunlarını formalaşdırmışdır.

Müasir Azərbaycan dövləti də bu tarixi ənənələrin davamçısı kimi milli kimliyin inkişaf etdirilməsini prioritet istiqamət kimi müəyyən etmişdir. Dövlət tərəfindən həyata keçirilən siyasət milli xüsusiyyətlərin qorunması, Azərbaycan dilinin inkişafı, milli adət-ənənələrin yaşadılması və dövlətçilik ideologiyasının möhkəmləndirilməsi istiqamətində mühüm rol oynayır. Bu siyasət yalnız daxili mühitlə məhdudlaşmır, həm də xaricdə yaşayan azərbaycanlılarla əlaqələrin genişləndirilməsi vasitəsilə qlobal miqyasda milli birliyin qorunmasına xidmət edir. Beləliklə, dövlətçilik institutu milli mənlilik şüurunun formalaşmasında aparıcı qüvvə kimi çıxış edir.

Bundan əlavə, milli həmrəyliyin gücləndirilməsində və milli şüurun dərinləşməsində dövlətçilik amili xüsusi əhəmiyyət kəsb edir. Xüsusilə Qarabağ məsələsi ətrafında formalaşmış milli birlik və həmrəylik hissi dövlətçilik ideyasının cəmiyyət tərəfindən qəbul olunmasını və mənimsənilməsini daha da möhkəmləndirmişdir. Bu, öz növbəsində, milli kimliyin güclənməsinə və vətəndaşların dövlətə bağlılığının artmasına səbəb olmuşdur.

Problemin qoyuluşu ondan ibarətdir ki, milli mənlilik şüurunun formalaşması mürəkkəb və çoxşaxəli proses olub, müxtəlif tarixi, siyasi və sosial amillərin qarşılıqlı təsiri nəticəsində meydana çıxır. Bu baxımdan əsas tədqiqat problemi milli şüurun hansı konkret tarixi mərhələlərdə və hansı siyasi şəraitdə formalaşdığını, həmçinin bu prosesdə Azərbaycan dövlətlərinin rolunun nədən ibarət olduğunu müəyyənləşdirməkdən ibarətdir. Xüsusilə diqqət yetirilməli məsələ odur ki, milli kimlik yalnız etnik və mədəni faktorların deyil, həm də dövlətçilik ənənələrinin təsiri ilə formalaşmışdır.

Beləliklə, problemin mahiyyəti ondan ibarətdir ki, milli şüurun formalaşması prosesində müxtəlif tarixi mərhələlərdə yaranmış dövlət qurumlarının rolu sistemli şəkildə təhlil edilməli, onların milli kimliyin inkişafına təsiri obyektiv şəkildə qiymətləndirilməlidir. Bu isə Azərbaycan dövlətçiliyinin milli mənlilik şüurunun formalaşmasında nə dərəcədə həlledici rol oynadığını müəyyən etməyə imkan verir.

Bu tədqiqatın əsas məqsədi Azərbaycan dövlətlərinin tarix boyu milli mənlilik şüurunun formalaşması və inkişafı prosesinə göstərdiyi təsiri kompleks şəkildə araşdırmaqdan ibarətdir. Məqsəd yalnız ayrı-ayrı tarixi faktların təsviri ilə kifayətlənməyərək, dövlətçilik ənənələrinin milli kimliyin təşəkkülündə oynadığı rolu elmi əsaslarla izah etmək, bu təsirin müxtəlif dövrlərdə necə dəyişdiyini və müasir mərhələdə hansı formada davam etdiyini müəyyənləşdirməkdir. Eyni zamanda, Azərbaycan dövlətçiliyinin milli ideologiyasının formalaşmasına verdiyi töhfəni üzə çıxarmaq və bu sahədə tarixi varislik prinsipini aydınlaşdırmaq da tədqiqatın başlıca istiqamətlərindəndir.

Qarşıya qoyulan məqsədə çatmaq üçün bir sıra mühüm vəzifələr müəyyən edilmişdir. İlk növbədə, Azərbaycan ərazisində mövcud olmuş müxtəlif tarixi dövlətlərin inkişaf mərhələləri sistemli şəkildə təhlil olunmalı, bu dövlətlərin siyasi quruluşu, idarəetmə prinsipləri və ideoloji əsasları milli şüurun formalaşması baxımından qiymətləndirilməlidir.

Tədqiqatın növbəti vəzifəsi müasir Azərbaycan Respublikasında həyata keçirilən milli siyasətin milli mənlilik şüurunun inkişafına təsirini təhlil etməkdir. Bu istiqamətdə dövlətin milli dəyərlərin qorunması, azərbaycançılıq ideologiyasının təşviqi, gənc nəslin vətənpərvərlik ruhunda tərbiyəsi və qloballaşma şəraitində milli kimliyin saxlanılması üçün həyata keçirdiyi tədbirlər araşdırılmalıdır.

Bundan əlavə, tədqiqat çərçivəsində müxtəlif tarixi dövrlər arasında müqayisələr aparmaq, dövlətçilik ənənələrinin inkişaf dinamikasını müəyyənləşdirmək və onların milli şüurun formalaşmasına təsirində oxşar və fərqli cəhətləri üzə çıxarmaq da mühüm vəzifələrdəndir.

Ədəbiyyatın icmalı göstərir ki, milli kimlik və milli ideologiya məsələləri də Azərbaycan elmi ədəbiyyatında xüsusi yer tutur. Bu sahədə aparılan tədqiqatlarda dil, mədəniyyət, din və tarixi yaddaş kimi amillərin milli şüurun formalaşmasında rolu geniş şəkildə işıqlandırılmışdır. Müstəqillik dövründə yazılmış əsərlərdə isə azərbaycançılıq ideologiyası, milli dəyərlərin qorunması və vətənpərvərlik tərbiyəsi kimi mövzular ön plana çəkilmişdir. Bununla belə, dövlətçilik ənənələrinin milli şüurun formalaşmasında sistemli və kompleks təsiri hələ də tam şəkildə araşdırılmamış qalır.

Beynəlxalq elmi ədəbiyyata nəzər saldıqda isə milli kimlik və dövlətçilik münasibətləri daha geniş nəzəri çərçivədə təhlil olunur. Məsələn, Benedict Anderson milli kimliyi “təsəvvür edilən icma” kimi xarakterizə edərək, dövlət institutlarının və siyasi sərhədlərin bu kimliyin formalaşmasında mühüm rol oynadığını vurğulayır. [5] Ernest Gelner isə sənayeləşmə və mərkəzləşdirilmiş dövlət sistemlərinin milli kimliyin yaranmasında həlledici faktor olduğunu qeyd edir.

Bu yanaşmalar göstərir ki, milli mənlilik şüuru təkcə mədəni və etnik faktorların deyil, həm də siyasi institutların və dövlətçilik ənənələrinin təsiri altında formalaşır. Müxtəlif ölkələr üzrə aparılmış müqayisəli tədqiqatlar da sübut edir ki, güclü və davamlı dövlətçilik ənənələrinə malik xalqlarda milli kimlik daha sabit və dayanıqlı olur. Bu baxımdan Azərbaycan dövlətlərinin tarixi təcrübəsi beynəlxalq nəzəriyyələr kontekstində ayrıca araşdırma obyektini kimi çıxış edə bilər.

Material və metodlar

Bu tədqiqatda milli mənlilik şüurunun formalaşmasında Azərbaycan dövlətlərinin rolunu daha dolğun və obyektiv şəkildə araşdırmaq məqsədilə bir neçə elmi metoddan kompleks şəkildə istifadə olunmuşdur. Əsas metodoloji yanaşmanı tarixi-analitik və müqayisəli təhlil təşkil edir. Bu metodlar vasitəsilə müxtəlif dövrlərdə mövcud olmuş dövlət qurumlarının milli kimliyin təşəkkülünə təsiri sistemli şəkildə araşdırılmışdır.

Tarixi-analitik metod çərçivəsində Azərbaycan ərazisində yaranmış dövlətlərin inkişaf mərhələləri ardıcılıqla təhlil edilmişdir. Müqayisəli metod vasitəsilə isə müxtəlif tarixi dövrlər və dövlət qurumları arasında paralellər aparılmışdır. Məsələn, qədim dövlətlərlə orta əsr dövlətləri arasında milli identiklik elementlərinin inkişaf səviyyəsi müqayisə edilmiş, eyni zamanda Səfəvilər dövrü ilə müasir Azərbaycan Respublikasının milli ideologiya siyasəti arasında oxşar və fərqli cəhətlər müəyyənəşdirilmişdir. Tədqiqat zamanı həmçinin sistemli yanaşma tətbiq olunaraq dövlətçilik, mədəniyyət, dil və ideologiya kimi amillərin qarşılıqlı əlaqəsi kompleks şəkildə öyrənilmişdir. Bu yanaşma imkan vermişdir ki, milli mənlilik şüurunun formalaşması yalnız bir amilin deyil, müxtəlif tarixi və siyasi faktorların vəhdəti nəticəsində baş verdiyi əsaslandırılınsın.

Bu tədqiqatın hazırlanması zamanı mövzunun hərtərəfli və obyektiv şəkildə araşdırılması məqsədilə müxtəlif növ elmi və tarixi mənbələrdən istifadə olunmuşdur. İlk növbədə, Azərbaycan ərazisində mövcud olmuş dövlətlərin tarixini əks etdirən ilkin və ikinci dərəcəli tarixi mənbələr geniş şəkildə təhlil edilmişdir. Müasir dövrdə nəşr olunmuş elmi məqalələrdən və monoqrafiyalardan geniş istifadə edilmişdir. Xüsusilə tarix, politologiya, sosiologiya və mədəniyyətsünəşliq sahələrinə aid tədqiqatlar mövzunun müxtəlif aspektlərinin daha dərinədən anlaşılmasına imkan yaratmışdır.

Eyni zamanda, beynəlxalq elmi ədəbiyyatdan da istifadə edilərək milli kimlik və dövlətçilik münasibətləri daha geniş nəzəri çərçivədə araşdırılmışdır. Xarici tədqiqatçıların əsərləri milli şüurun formalaşmasına dair ümumi qanunauyğunluqları müəyyən etməyə və Azərbaycan təcrübəsini digər ölkələrlə müqayisə etməyə imkan vermişdir.

Müqayisəli təhlil metodu vasitəsilə müxtəlif tarixi dövrlərdə mövcud olmuş Azərbaycan dövlətləri arasında paralellər aparılmışdır. Bu yanaşma qədim dövlətlərlə orta əsr və müasir dövlətçilik mərhələləri arasında oxşar və fərqli cəhətləri müəyyən etməyə şərait yaratmışdır. Sistemli yanaşma metodu çərçivəsində milli mənlilik şüurunun formalaşması ayrı-ayrı amillərin deyil, bir-biri ilə qarşılıqlı əlaqədə olan faktorların nəticəsi kimi təhlil edilmişdir. Bu metod vasitəsilə dövlətçilik, dil, mədəniyyət, din, tarixi yaddaş və ideologiya kimi komponentlərin vahid

sistem daxilində necə fəaliyyət göstərdiyi araşdırılmışdır. Ümumiləşdirmə metodu isə aparılan təhlillərin nəticələrini sistemləşdirərək ümumi elmi qənaətlərə gəlməyə imkan yaratmışdır. Bundan əlavə, analiz prosesində səbəb-nəticə əlaqələrinin müəyyənləşdirilməsinə də xüsusi diqqət yetirilmişdir. Tarixi hadisələrin və siyasi dəyişikliklərin milli şüura necə təsir etdiyi ardıcıl şəkildə araşdırılmış, dövlətçilik ənənələrinin bu prosedə oynadığı rol konkret faktlar əsasında əsaslandırılmışdır.

Nəticələr

Aparılan araşdırmalar göstərir ki, Azərbaycan dövlətləri müxtəlif tarixi mərhələlərdə milli mənlük şüurunun formalaşması və inkişafına ardıcıl və çoxşaxəli təsir göstərmişdir. Bu təsir həm siyasi institutlar, həm də mədəni və ideoloji faktorlar vasitəsilə özünü büruzə vermişdir.

Qədim dövrdə mövcud olmuş Manna, Atropatena və Qafqaz Albaniyası kimi dövlətlər regionda ilkin siyasi təşkilatlanmanın əsasını qoymuşdur. Manna dövlətində müxtəlif tayfaların vahid idarəetmə altında birləşdirilməsi ümumi siyasi məkanın formalaşmasına şərait yaratmışdır. Atropatena dövləti isə yerli idarəetmə ənənələrinin qorunması ilə seçilmiş və “Atropat” adından yaranan coğrafi ad sonrakı dövrlərdə də milli identiklik elementlərindən biri kimi yaşamaqda davam etmişdir. Qafqaz Albaniyasında xristianlığın dövlət dini kimi qəbul edilməsi (IV əsr) vahid dini-mədəni mühitin formalaşmasına səbəb olmuş, bu da cəmiyyətin mədəni birliyini gücləndirmişdir. [3] Bu dövlətlərdə formalaşan idarəetmə və mədəni ənənələr milli şüurun ilkin təməl elementləri kimi çıxış etmişdir.

Orta əsrlər dövründə Şirvanşahlar dövləti uzun müddət regionda siyasi sabitliyi qoruyaraq şəhər mədəniyyətinin və iqtisadi həyatın inkişafına təkan vermişdir. Şamaxı və Bakı kimi şəhərlərin inkişafı ticarət və mədəni əlaqələrin genişlənməsinə səbəb olmuşdur. Bu dövrdə yerli dil və ədəbiyyatın inkişafı milli kimliyin möhkəmlənməsinə xidmət etmişdir. Səfəvilər dövləti isə milli şüurun formalaşmasında daha geniş miqyaslı təsir göstərmişdir. XX əsrin əvvəllərində yaranmış Azərbaycan Xalq Cümhuriyyəti milli dövlətçilik ideyasının praktiki reallaşması baxımından mühüm mərhələ olmuşdur. 1918-ci ildə qurulan bu dövlət müsəlman Şərqiində ilk parlamentli respublika kimi tarixə düşmüşdür. Cümhuriyyət dövründə üçrəngli bayrağın, dövlət himninin və vətəndaşlıq institutunun formalaşdırılması milli kimliyin rəmzi və hüquqi əsaslarını möhkəmləndirmişdir. Həmçinin təhsil sahəsində aparılan islahatlar, Bakı Dövlət Universitetinin yaradılması kimi addımlar milli şüurun inkişafına xidmət etmişdir. [5]

Müasir dövrdə Azərbaycan Respublikası milli mənlük şüurunun institusional səviyyədə inkişafını təmin edən əsas siyasi qüvvə kimi çıxış edir. Müstəqillik əldə edildikdən sonra dövlətçilik ənənələrinin bərpası, milli ideologiyanın – azərbaycançılıq məfkurəsinin formalaşdırılması və həyata keçirilməsi bu istiqamətdə mühüm rol oynamışdır.

Ümumilikdə əldə olunan nəticələr göstərir ki, Azərbaycan dövlətləri tarix boyu milli mənlük şüurunun formalaşmasında ardıcıl rol oynamış, hər bir tarixi mərhələdə bu prosedə özünəməxsus töhfələr vermişdir. Dövlətçilik ənənələri milli kimliyin həm tarixi, həm də müasir dövrdə əsas dayaqlarından biri kimi çıxış edir.

Müzakirə

Azərbaycan tarixində dövlətçilik ənənələri milli mənlük şüurunun formalaşmasında əsas və istiqamətləndirici faktor kimi çıxış etmişdir. Tarixi faktlar göstərir ki, dövlət yalnız idarəetmə strukturu deyil, eyni zamanda cəmiyyətin ideoloji və mədəni birliyini təmin edən mexanizmdir. Məsələn, XVI əsrdə Şah İsmayıl I tərəfindən qurulan Səfəvilər dövləti geniş əraziləri əhatə edən güclü mərkəzləşdirilmiş dövlət yaratmışdır. Bu dövlətin əsas xüsusiyyətlərindən biri Azərbaycan türkcəsinin siyasi və hərbi mühitdə geniş istifadə olunması idi. Bu fakt dilin milli identiklikdə rolunu artırmaqla yanaşı, müxtəlif tayfa və etnik qrupların vahid kimlik ətrafında birləşməsinə şərait yaratmışdır.

Bundan əlavə, şiəliyin dövlət dini elan edilməsi dini vahidlik yaratmaqla yanaşı, ideoloji konsolidasiyanı da təmin etmişdir. Bu, xüsusilə fərqli etnik və sosial qrupların bir siyasi sistem daxilində birləşdirilməsi baxımından mühüm addım olmuşdur. Bu cür nümunələr göstərir ki,

dövlətçilik yalnız siyasi sabitlik deyil, həm də milli şüurun formalaşması üçün ideoloji platforma yaradır.

Digər mühüm tarixi mərhələ kimi Azərbaycan Xalq Cümhuriyyəti xüsusi qeyd olunmalıdır. 1918-ci ildə müstəqilliyin elan edilməsi ilə Azərbaycan xalqı ilk dəfə müasir anlamda milli dövlət qurmaq imkanı əldə etmişdir. Bu dövrdə qəbul edilən qərarlar – parlamentin yaradılması, çoxpartiyalı siyasi sistemin formalaşdırılması, dövlət atributlarının (bayraq, gerb, himn) təsis edilməsi – milli kimliyin hüquqi və siyasi əsaslarını möhkəmləndirmişdir. [3] Xüsusilə qadınlara seçki hüququnun verilməsi kimi addımlar Azərbaycanın müasir və demokratik dəyərlərə əsaslanan milli kimlik modelini formalaşdırdığını göstərir.

Sovet dövrü də milli şüurun formalaşması baxımından ziddiyyətli, lakin əhəmiyyətli mərhələ olmuşdur. Bu dövrdə formal olaraq milli dövlətçilik məhdudlaşdırılsa da, Azərbaycan dili, ədəbiyyatı və mədəniyyəti müəyyən çərçivədə inkişaf etdirilmişdir. 1978-ci ildə Azərbaycan dilinin konstitusiyada dövlət dili kimi təsbit olunması milli kimliyin qorunması baxımından mühüm addım idi. [1] Bu, milli şüurun tamamilə zəifləməsinin qarşısını almış və gələcək müstəqillik üçün ideoloji zəmin yaratmışdır.

Müstəqillik dövründə isə Azərbaycan Respublikası dövlətçilik ənənələrinin bərpası və inkişafı istiqamətində ardıcıl siyasət həyata keçirmişdir. 1991-ci ildə müstəqilliyin yenidən bərpası milli şüurun yüksəlişinə güclü təkan vermişdir. Dövlət rəmzlərinin bərpası, azərbaycançılıq ideologiyasının təşviqi və milli-mədəni irsin qorunması istiqamətində görülən tədbirlər cəmiyyətin özünü vahid milli kimlik çərçivəsində dərk etməsini daha da gücləndirmişdir. [4] Xüsusilə son dövrlərdə ərazi bütövlüyünün bərpası uğrunda aparılan mübarizə və əldə olunan nəticələr milli həmrəylik və vətənpərvərlik hisslərini əhəmiyyətli dərəcədə artırmışdır.

Müqayisəli təhlil göstərir ki, dövlətçilik amili digər xalqlarda da milli kimliyin formalaşmasında mühüm rol oynamışdır. Məsələn, Fransa tarixində mərkəzləşdirilmiş dövlətin formalaşması və vahid dil siyasətinin həyata keçirilməsi fransız milli kimliyinin yaranmasına gətirib çıxarmışdır. Eyni şəkildə Türkiyə Cümhuriyyətində Mustafa Kamal Atatürk tərəfindən aparılan islahatlar nəticəsində milli kimlik dünyəvi və modern əsaslar üzərində yenidən qurulmuşdur.

Azərbaycan təcrübəsi bu nümunələrlə müqayisədə daha mürəkkəbdir. Çünki Azərbaycan xalqı uzun müddət müxtəlif imperiyaların tərkibində yaşamış, lakin buna baxmayaraq milli kimliyini qoruyub saxlamışdır. Bu prosesdə XIX əsrdə formalaşan maarifçilik hərəkatı mühüm rol oynamışdır. Mirzə Fətəli Axundzadə, Həsən bəy Zərdabi və digər ziyalıların fəaliyyəti milli şüurun oyanmasına və ictimai fikrin formalaşmasına ciddi təsir göstərmişdir. Xüsusilə “Əkinçi” qəzetinin nəşri milli özünüdərk prosesində dönüş nöqtəsi olmuşdur.

Elmi baxımdan dövlət milli mənlilik şüurunun formalaşmasında sistemvaradıcı institut kimi çıxış edir. Dövlət vasitəsilə cəmiyyətin ideoloji istiqaməti müəyyən edilir, təhsil sistemi formalaşdırılır və milli dəyərlər institusional səviyyədə qorunur. Məsələn, təhsil proqramlarında milli tarix və ədəbiyyatın tədrisi gənc nəslin milli kimlik şüurunun formalaşmasına birbaşa təsir edir.

Eyni zamanda, dövlət rəmzləri və kollektiv yaddaş da milli şüurun mühüm komponentləridir. Xüsusilə Qarabağ münaqişəsi və onun nəticələri Azərbaycan cəmiyyətində güclü milli birlik hissi yaratmışdır. Bu hadisələr göstərir ki, dövlətçilik ideyası yalnız hüquqi və siyasi çərçivədə deyil, həm də emosional və psixoloji səviyyədə qəbul olunur.

Beləliklə, geniş təhlil və tarixi faktlar əsasında demək olar ki, Azərbaycan dövlətçilik ənənələri milli mənlilik şüurunun formalaşmasında əsas sütun rolunu oynayır. Bu ənənələr tarix boyu dəyişsə də, öz mahiyyətini qoruyaraq müasir dövrdə də milli kimliyin inkişafına xidmət edir.

Yekun nəticə

Aparılmış tədqiqat ümumilikdə göstərir ki, Azərbaycan dövlətləri tarix boyu milli mənlilik şüurunun formalaşmasında və inkişafında həlledici rol oynamışdır. Bu proses təkcə müəyyən dövrlərlə məhdudlaşmamış, müxtəlif tarixi mərhələlərdə davamlı şəkildə inkişaf etmişdir. Məsələn, orta əsrlərdə Eldənizlər dövləti dövründə Azərbaycanın siyasi və iqtisadi cəhətdən güclənməsi

regionda vahid idarəetmə ənənələrinin möhkəmlənməsinə səbəb olmuşdur. Eyni zamanda, Qaraqoyunlu və Ağqoyunlu dövləti kimi dövlətlər dövründə Azərbaycan ərazisində siyasi birlik ideyası daha da inkişaf etmişdir. Xüsusilə Ağqoyunlu hökmdarı Uzun Həsən tərəfindən həyata keçirilən islahatlar, qanunvericilik sahəsində atılan addımlar və beynəlxalq əlaqələrin genişləndirilməsi dövlətçilik ənənələrinin möhkəmlənməsinə və milli identiklik hissəsinin güclənməsinə təsir göstərmişdir. [3]

Bundan başqa, XVIII əsrdə Azərbaycan ərazisində yaranmış xanlıqlar sistemi də milli şüurun qorunmasında mühüm rol oynamışdır. Qarabağ xanlığı, Quba xanlığı kimi siyasi qurumlar yerli idarəetmə ənənələrini davam etdirərək milli özünüdərk prosesinin zəifləməsinin qarşısını almışdır. Xüsusilə Quba xanı Fətəli xan müxtəlif xanlıqları birləşdirməyə çalışaraq siyasi birlik ideyasını yenidən gündəmə gətirmişdir.

Tədqiqatın elmi və praktik əhəmiyyəti göstərir ki, dövlətçilik ənənələrinin öyrənilməsi milli ideologiyanın daha dərinlən anlaşılması üçün mühüm elmi baza yaradır. Bu nəticələr milli kimliyin yalnız mədəni faktorlarla deyil, həm də siyasi və tarixi proseslərlə formalaşdığını sübut edir. Praktiki baxımdan isə bu yanaşma gənc nəslin vətənpərvərlik ruhunda tərbiyə olunmasına, onların dövlətə bağlılığının və milli dəyərlərə hörmətinin artırılmasına xidmət edir.

Eyni zamanda, dövlətçilik tarixinin sistemli şəkildə öyrənilməsi müasir dövrdə milli təhlükəsizlik, ideoloji dayanıqlıq və cəmiyyətin birliyi baxımından da mühüm əhəmiyyət kəsb edir. Tarixi təcrübə göstərir ki, güclü milli şüura malik cəmiyyətlər xarici təsirlərə qarşı daha davamlı olur və öz inkişaf yolunu daha inamla müəyyən edir.

Yekun olaraq tövsiyə edilir ki, tarix və dövlətçilik mövzularının tədrisinin daha geniş və sistemli şəkildə təşkil olunması, xüsusilə məktəb və ali təhsil proqramlarında bu sahəyə daha çox yer ayrılması məqsədəuyğundur. Milli dəyərlərin, adət-ənənələrin və tarixi irsin təbliğinin gücləndirilməsi üçün kütləvi informasiya vasitələri və mədəni layihələrdən daha fəal istifadə olunmalıdır. Azərbaycan dövlətçilik tarixinin az öyrənilmiş mərhələləri, xüsusilə xanlıqlar dövrü və regional siyasi qurumlar üzrə elmi araşdırmaların genişləndirilməsi vacibdir. Gənc nəslin milli mənlilik şüurunun formalaşdırılması istiqamətində innovativ yanaşmaların, o cümlədən rəqəmsal təhsil resurslarının və interaktiv metodların tətbiqi tövsiyə olunur.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Cəfərov, C. (2005). Milli-etnik yaddaşın izi ilə. Bakı: SƏDA
2. Hüseynzadə, R. (2012) Tərbiyə işi və onun metodikası. (dərs vəsaiti). Bakı: ADPU.
3. Quluzadə, M (2015). Azərbaycanın dövlətçilik tarixi. (dərslik) Bakı:DİA
4. Məmmədov, İ. (2003) Tariximiz, torpağımız, taleyimiz. Bakı: Adiloğlu
5. Namazova, G (2019). Milli şüur və qloballaşma. Bakı:TUNA Printing and Publishing Company

HƏR ZAMAN BİZİMLƏSİNİZ HEYDƏR ƏLİYEV!

Nurlana Zakir qızı Mustafayeva
nurlana.mustafayeva2023@gmail.com
Mingəçevir Turizm Kolleci

Xülasə

Təqdim olunan məqalədə Azərbaycanın ümummilli lideri Heydər Əliyevin xalqımızın taleyindəki əvəzsiz rolundan, onun dövlətçilik fəaliyyətindən və milli-mənəvi dəyərlərin qorunması yolundakı xidmətlərindən bəhs edilir. Məqalədə, Heydər Əliyevin həm sovet dövründəki rəhbərliyini, həm də müstəqillik illərindəki xilaskarlıq missiyasını xronoloji ardıcılıqla işıqlandırılır.

Eyni zamandan ulu öndərin "azərbaycançılıq" ideologiyasının formalaşdırılması, latın qrafikalı əlifbaya keçid, ana dilinin dövlət səviyyəsində nüfuzunun artırılması və dünya azərbaycanlılarının birliyi yolunda atdığı tarixi addımlar xüsusi vurğulanır. 1994-cü ildə imzalanan "Əsrin müqaviləsi" və Cəmşid Naxçıvanski adına hərbi məktəbin yaradılması kimi strateji qərarların müstəqil Azərbaycanın iqtisadi və hərbi qüdrətinin təməl daşı olduğu qeyd edilir. Məhz bu uzaqgörən siyasətin nəticəsidir ki, 2020-ci ildə Azərbaycan ordusu Qarabağı işğaldan azad edərək tarixi ədaləti bərpa etmişdir.

Məqalədə həmçinin Heydər Əliyevin mədəniyyətə, incəsənətə və təhsilə verdiyi böyük önəm, Hüseyn Cavidin nəşinin vətənə gətirilməsi və Türkiyə ilə qurulan "Bir millət, iki dövlət" fəlsəfəsi geniş yer tutur. Yekun olaraq, prezident İlham Əliyev tərəfindən 2023-cü ilin "Heydər Əliyev İli" elan edilməsi, dahi rəhbərin irsinin gələcək nəsillərə ötürülməsi baxımından mühüm hadisə kimi qiymətləndirilir. Heydər Əliyev irsi müstəqil Azərbaycanın əbədi yaşayacağına ən böyük təminatdır.

Açar sözlər: Mükəmməl addımlar, türk bütövlüyü, böyük dühalar, insan seli, yaşama inamı

Dünya bərqərar olandan sonra tarixi şəxsiyələrin Azərbaycan adlı məmləkətimizin taleyində böyük və əzəmətli rolu oldu. Xalqın çox sevdiyi, yanında olduğu dahi liderlər də tək tək olur. Bir əsrdən çox xalqın yaddaşında böyük məhəbbətlə yer tutan Heydər Əlirza oğlu Əliyev öz əməlləri ilə, xalq üçün, Vətən üçün dayanmadan mübarizə aparan, dünya səviyyəsində tanınan, sevilən dövlət başçısı kimi məşhurdur. Xalqımıza müstəqil Azərbaycanı bəxş edən Heydər Əliyevin 2023-cü ildə - 100 illiyi ilə əlaqədar olaraq, onun siyasətini, ideyalarını davam etdirən ölkə prezidenti İlham Əliyev bu ili "Heydər Əliyev ili" elan etdi. 2023-cü ilin hər günündə dahi rəhbərlə əlaqəli görüşlər, tədbirlər zamanı yeni yetişən gənclər onun keçdiyi həyat yolunu, bu yolda rast gəldiyi bütün çətinliklərə necə davam gətirdiyindən bəhs olunur. Ömrünü xalqına həsr edən, bu xalqın dilini, adət-ənənələrini, incəsənətini, mədəniyyətini, ədəbiyyatını nəyinki ölkəmizdə, həmçinin bütün dünyada tanıtmışdır. 23 ildir ki, cismən bizdən ayrılan tarixi şəxsiyyətin bütün varlığı, sözləri, nəsihətləri daima bizimlədir. 1923-cü ilin may ayının 10-da dünyaya göz açan Heydər Əliyev Naxçıvandan başlayaraq öz mükəmməl addımları ilə addım-addım irəlilədi, dünya şöhrətli Azərbaycan sərkərdəsi kimi tanındı. İstər Azərbaycanda işlədiyi vaxt, istərsədə Moskvada işlədiyi vaxt Azərbaycanı düşündü. Vətəni qorumaq üçün ona, ailəsinə edilən bütün haqsızlığa dözdü. 1990-cı ildə Azərbaycana qarşı edilən cinayətə dözməmiş, Kommunist partiyasının biletinə yandırmış və Azərbaycana dönmüşdür. Lakin o dövrdə Heydər Əliyevə Bakıda qalmağa imkan vermirlər, Naxçıvana dönən rəhbər çətin bir şəraitdə, lampa işığında belə yaşayaraq, Vətənin bütövlüyü uğrunda, xalqın birliyi uğrunda fəaliyyət göstərmişdir. Məhz Naxçıvanda olarkən – 1991-ci il dekabrın 16-da "Dünya azərbaycanlılarının həmrəylik günü" nün yaradılması haqqında sərəncam imzaladı və 31 dekabr həm Yeni il həm də Dünya Azərbaycanlılarının günü kimi qeyd olundu. Eləcədə 9 və 10-u Noyabr ayında – 2001-ci ildə Bakıda Dünya Azərbaycanlılarının həmrəyliyi ilə bağlı qurultay keçirildi. Cəlil Məmmədquluzadə, Hüseyn Cavid kimi dahilər Naxçıvanda anadan olublar. 1920-ci ildə C.Məmmədquluzadə "Anamın kitabı" əsərini yazanda, orda irəli sürdüyü ən vacib problemin – Yeni müstəqil Azərbaycanın yaranmasını irəli sürəndə müəllifin ağına belə gəlməzdi ki, Naxçıvanda dünyaya gələn Heydər adlı düha onun bu arzusunu həqiqətə çevirəcək. 1992-ci ilin Noyabr ayının 21-də Yeni Azərbaycan Partiyasının yaradılması, Azərbaycana yeniliklərin bəxş olunması demək idi. Əlbəttə müstəqil olmaq hər bir xalqa məxsus olmur, bunun üçün dayanmadan mübarizə meydanında olmaq lazım idi. Heydər Əliyevin bir çağırışına ölkəmiz həmin an küçələrə axışdı, belə dahi rəhbəri tək qoymadılar, insan seli dəniz kimi təlatümə gəldi. Hər bir xalqın ən böyük sərvəti müstəqil olmaq, müstəqilliyi qoruyub saxlamaqdır.

1994-cü ildə "Əsrin müqaviləsi"nin imzalanması H.Əliyevin ən böyük siyasətinin əsasını təşkil edirdi. Müstəqil Azərbaycanın xarici ölkələrlə əlaqələrinin yaxşılaşdırılmasında gördüyü işlərin nə qədər əhəmiyyət daşıdığını görməmək mümkün deyil. Heydər Əliyevin doğma ana dilinə olan sonsuz məhəbbətinin nəticəsidir ki, milli-mənəvi dəyərlərimizin həyata keçirilməsində, latın əlifbasına keçid, Azərbaycan dilinin hər bir sahədə işlənməsi, "Ana dili" gününün təsis edilməsi

azərbaycançılıq ideyasına diqqət yetirməsi Vətəninə, xalqına olan sonsuz məhəbbətinin təzahürüdür. Bütün bu yüksək məhəbbətin nəticəsidir ki, Heydər Əliyevin dediyi bu sözlər indi də hər birimiz üçün unudulmazdır: *“Xalq mənə ümid bəsləyir, mən də bu ümidi doğrultmaq üçün ömrümün qalan hissəsini də xalqıma bağışlayıram və həyatımı xalqıma qurban verməyə hazıram.”* [2] İlk azərbaycanlı idi ki, 1967-ci ildə Dövlət Təhlükəsizlik Komitəsinin sədri kimi ona etibar etdilər, inandılar. Sovet dövründə müsəlmana inam yox idi. Amma Heydər Əliyevin zəkası o qədər parlaq və güclü idi ki, 1969-cu ildə Azərbaycanın I katibi vəzifəsinə gətirildi. Növbəti böyük uğuru isə Siyasi Bürodə türk millətindən olanların işləməsi qadağan idi. Heydər Əliyev bu fikirləri də darmadağın etdi, özünün müdriklüyü sayəsində. Qısa müddət ərzində nefti ilə tanınan Azərbaycanı tikintiləri ilə, zavod, fabrikləri ilə, eləcə də təhsil ocaqları ilə yanaşı, Cəmsid Naxçıvanski adına hərbi məktəbin əsasını qoydu, beləliklə güclü ordunun yaradılmasına nail oldu. Bu hərbi məktəbin yetirmələrinin 2020-ci il sentyabrın 27-də 2-ci Qarabağ savaşında torpaqlarımızın işğaldan azad olunmasında göstərdikləri qəhrəmanlıqlar tarixin səhifələrinə qızıl hərflərlə yazıldı.

Milli dəyərlərimizi, tariximizi, mədəniyyətimizi, incəsənətimizi bütün dünyaya tanıtmmaq ideyasını qarşısına qoyan mərhum prezidentimiz bu işlərin öhdəsindən də mükəmməl şəkildə gəlməyi bacardı. Tanınmış sənətkarların dünyaya çıxışının əsas məqsədi yalnız Azərbaycanı yüksək səviyyədə tanıtmmaq idi. Müstəqil Azərbaycan xalqının xilaskar oğlu çox çətin dövrdə - 1993-cü ilin iyununda xalqın dirçəlişinə səbəb oldu, yaşama inamını özünə qaytardı. Ölkədə hər şeyin məhvə doğru getdiyini bir vaxda Heydər Əliyevin qayıdışı ölkəni xilsa etdi, ölkəmiz parçalanma təhlükəsindən – milli azadlığa doğru yol aldı. “Əsrin müqaviləsi” ölkəmizin iqtisadiyyatında ciddi inkişafa böyük təkan oldu. 1994-cü ilin may ayında atəşkəsə nail olmaq, 1995-ci ildə Azərbaycan Konstitutsiyasının yenidən yaradılması kimi ağır öhdəliklərin planlı surətdə həyata keçirilməsi, ölüm hökmünün aradan qaldırılması, sayıb qutarmaqla mümkün olmayan bir çox qanunların yaradılması Heydər Əliyevin möhtəşəm fəaliyyətinin nəticəsi idi. Xalqın böyük sevgisi ilə 2-ci dəfə 1998-ci ildə yenidən prezidentliyə seçilən Heydər Əliyev demişdir: *“Həyatın mənası çox və yaxud az yaşamaqdan ibarət deyil. Onun əsas mənası həyatda öz yerini tutmaq, mövqeyini müəyyən etmək, ləyaqət göstərmək və başqaları üçün nümunə olmaqdır.”* [2] Zirvələri fəth etməyi bacaran Ulu Öndərimiz öz gördüyü işlərlə xalqın qəlbinə fəth etdi. Azərbaycan tarixində unudulmayacaq, xalqın sevdiyi, Azərbaycan ədəbiyyatında əsərləri ilə möhtəşəm yerlərdən birini tutan, “İblis” kimi dünya əhəmiyyətli əsərin yazarını- Hüseyn Cavidini öz vətəninə gətirməyi, xalqın istəyi ilə Naxçıvan torpağına əmanət etməyi zaman-zaman özünün qiymətini alacaqdır. 1998-ci il avqust ayının 2-si Azərbaycanda kino gününün yarandığı gündür, kino tarixində də böyük şəxsiyyətin gördüyü işlər, xalqının tarixini filmlərdə yaşatması özü bir sönməz, işıqlı bir tarixdir. Hamımızın sevə-sevə izlədiyi “Dədə Qorqud” və bir çox milli ruhlu filmlərin çəkilməsi dahi rəhbərimizin tövsiyyəsi nəticəsində meydana gəlmişdir. “İstintaq” kimi filmin “SSRİ Dövlət Mükafatına” layiq görülməsi də Heydər Əliyevin tarixi xidmətidir. Ulu Öndər kinonun inkişafına böyük təkan vermiş və belə bir qiymətli fikir söyləmişdir: *“Kinomuzun tarixi və bu sahədə əldə olunan nailiyyətlər bizim milli sərvətiizdir.”* [2]

Azərbaycanın milli sərvətlərindən biri də Şərqdə ilk dəfə operanın yaranmasıdır. Tarixin qızıl səhifəsinə 1908-ci ildə, yanvarın 12-də böyük uğuru ilə düşən “Leyli və Məcnun” operasının yaradıcısı Azərbaycanın böyük bəstəkarı Üzeyir Hacıbəyov olmuşdur. Ulu Öndər Ü.Hacıbəyova və opera sənətinə də elə yüksək qiymət vermişdir ki, indiki və gələcək nəsillər bütün bunları unutmamalı, milli dəyərlərimizə yüksək qiymət verən tarixi şəxsiyyəti daima böyük məhəbbətlə xatırlamalılardır. Onun gördüyü işləri danışmaqla bitməz. Azərbaycana, xalqına bütün ruhu ilə, varlığı ilə bağlı olan, özünün nurunu Allah bəxş edən Vətən oğlu - Türk dünyasının sevilən şəxsiyyəti idi. Ədəbiyyata, mədəniyyətə, incəsənətə, xalqımızın milli-mədəniyyətinə ürəklə, sevgi ilə yanaşan dünya şöhrətli siyasətçimiz Heydər Əliyevin şair və digər sənət sahiblərinin adlarının əbədləşdirilməsində də böyük əməyi olmuşdur. Həmçinin xalqın yaddaşında əbədiyaşar sənətkarlarımızın ad günləri ölkədə və ölkədən kənarlarda da keçirilməsinə qərar verildi. Azərbaycana hər sahəsində uğurlar əldə etdirən sənətkarlar Vətəni laiqincə təmsil edirdilər. Hər

zaman təhsilə xüsusi dəqqət yetirən Ulu Öndər “*Təhsil millətin gələcəyidir.*” [1] deyərək gənclərimizin təhsili üçün müxtəlif təkliflər qəbul etdi. Xarici ölkələrə də təhsil üçün müxtəlif təkliflər qəbul etdi. Xarici ölkələrə də təhsil üçün gedən gənclərimizə uğurlar diləyən Heydər Əliyev onları Vətən üçün layiqli işlər görməyə səslədi: *Hara getsəniz Vətəni, azərbaycançılığı, dilimizi yaşadın, geri qayıdıb Vətənə xidmət edin.*

1923-cü il – 10 may! Azərbaycanı tanıdan, kainata sevdiren dahinin dünyaya gəlişi günü tarixə qızıl hərflərlə yazılan gün oldu. Yer üzündə son varlıq yaşayana qədər Heydər adı yaşayacaqdır. Sülh təntənəsini xalqına yaşadan cahan övladını Azərbaycana bəxş edən 10 may tarixi xalqın qan yaddaşına əbədi olaraq həkk olundu. Ulu Heydərə xalqın məhəbbəti hər zaman bölünməz oldu. O cismən yox olsada, onun varlığı, məsləki, etdikləri heç vaxt unudulmadı, unudulmayacaqdır. Azərbaycanı yenidən yaradan, yeni dövrü başlatdıran, müstəqilliyimizi bütün çətinliklərdən qoruyan Ulu öndərimiz haqqında danışmaqla bitməz. Azərbaycan xalqının arzusunu, istəyini həqiqətə çevirən, milli dövlətimizin yaradıcısı olan Dahi Şəxsiyyət Heydər Əliyev III minilliyin yalnız üç ilini yaşasada, zəngin, mənalı yaşadı. XXI əsrin 26-cı ilində də xalqımız müdrik rəhbərin siyasi zəkasının işıqlı olduğunu, bu günə qədər də güclü təsinin olmasının bir daha şahidi oldular. 2023-cü il- Heydər Əliyevin parlaq siyasi zəkasının nəticəsində onun 100 illiyinə xalq, dövlət tərəfindən verilən ən böyük qiymətdir. Tarixdə ilk dəfə olaraq Vətən naminə bütün dünya azərbaycanlılarını bir məkanda, bir ürəkdə birləşdirdi tarixi şəxsiyyət olan Heydər Əliyev! Həmçinin “azərbaycançılıq” ideyasının mənəvi aləmini açıqladı. Azərbaycan ideologiyasını dərk edən həmvətənlərimizin bütün diqqətini, məhəbbəti doğrduqları, boya-başa çatdıqları doğma Vətənə çevrildi. Vətənin həqiqətlərini harada yaşamalarından asılı olmayaraq bütün dünyaya bildirdilər.

Ümummilli lider Heydər Əliyev Türk dünyasının bütövlüyü, Türkiyə-Azərbaycan münasibətlərinin möhkəmləndirilməsi ideyasını həyata keçirdən dühadır. Bir millət, iki dövlət olan Türkiyə-Azərbaycan qardaşlığına dahi Azərbaycan şairi Bəxtiyar Vahabzadə 1994-cü ildəm “Azərbaycan-Türkiyə” şeirini yazmışdır, bir neçə misrasını eşidək:

Bir miilətik, iki dövlət

Eyni arzu, eyni niyyət

Hər ikisi Cümhuriyyət

Azərbaycan-Türkiyə.

Dinimiz bir, dilimiz bir

Ayımız bir, ilimiz bir

Eşqimiz bir, yolumuz bir

Azərbaycan-Türkiyə.

2002-ci ildə Azərbaycan və Türkiyə arasındakı 10 illik diplomatik münasibətlərin qurulmasının böyük təntənə ilə qeyd etdilər. Türkiyə Cümhuriyyətinin yaradıcısı Mustafa Kamal Atatürkün tarixi fəaliyyətini Heydər Əliyev yüksək qiymətləndirmiş, Mustafa Kamal Atatürk haqqında belə demişdir: “*XX əsrin başəriyyətə verdiyi böyük dühələrdəndir*” [2] Həqiqətən də Heydər Əliyev başda olmaqla, bütün Azərbaycan xalqı Mustafa Kamal Atatürkə, onun şəxsiyyətinə, ideyalarına, qoyduğu dəyərli irsə böyük məhəbbətlə yanaşmışlar. Mustafa Kamal Atatürkə olan böyük məhəbbətin nəticəsidir ki, Azərbaycanda Atatürk Mərkəzi yaradılmışdır. Bu mərkəzdə Atatürkün irsinin öyrənilməsi əsas məqsəd olmuşdur. Heydər Əliyev Azərbaycana rəhbərlik etdiyi bütün dövrlərdə Azərbaycanın nüfuzunu anbaan artırmaq üçün bütün ömrünü Vətənə, xalqına həsr etmişdir. Beynəlxalq münasibətlərin möhkəmləndirilməsində də nüfuzlu bir siyasətçi kimi şöhrət qazanmışdır. Lakin Türkiyə ilə olan sıx münasibətlər Rusiyanı həmişə narahat etmişdir. Bununla belə Rusiyanın bütün Qərb və Türkiyə ölkələrinə olan münasibəti narahatçılıq doğurmuşdur. Bu gün bu möhtəşəm siyasətin davamçısı olan İlham Əliyev Heydər oğlu öz dövrünü bütün problemlərini həll etmək üçün bütün imkanlardan istifadə edir. Müstəqil Azərbaycanın yaranmasında əvəzsiz xidmətləri olan Heydər Əliyev müstəqilliyimizin qorunmasını, gələcək nəsillərə azad Azərbaycanı çiçəklənmiş halda təhvil verilməsini tövsiyyə etmişdir. Dahi şəxsiyyətin

zəngin irsini öyrənmək üçün illər bəs etməz. Hər bir şəhərdə, hər bir məkanda dahi rəhbərin adına açılan Heydər Əliyev mərkəzində onun haqqında olan məlumatları öyrənməyə hər kəs çalışmalıdır. Bugün çağdaş Azərbaycan əbədi olaraq xalqın yaddaşına həkk olunan Vətən oğlu Heydər Əliyevi olum və ölüm günündə hörmətlə, məhəbbətlə ziyarət edir. Onun keçdiyi ömür yolunu yeni dünyanın yeni yaranan gənclərinə öyrətmək hamımızın insanlıq və vətəndaş borcudur. Ruhun şad olsun Heydər Əliyev, Qarabağ bütöv Azərbaycandır...!

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Gülnarə Tomris İsmayılzadə, “Dahinin xatirəsinə” -100/Bakı/QSC,2023,430s.
2. Rahid Ulusel, “Heydər Əliyev hər zaman bizimlə” /Bakı/QSC,2023,576s.

TARİXİ YADDAŞIN FORMALAŞMASINDA MİLLİ-MƏNƏVİ DƏYƏRLƏRİN ROLU

Türkan Mustafa qızı Seyidova
müəllim

turkanm1908@gmail.com

Mingəçevir Turizm Kolleci

Xülasə

Məqalədə tarixi yaddaşın formalaşmasında milli-mənəvi dəyərlərin rolu elmi-nəzəri və ictimai-mədəni aspektlərdən araşdırılır. Tarixi yaddaş xalqın keçmişi ilə bağlı biliklərinin, kollektiv təcrübəsinin və mənəvi irsinin nəsildən-nəslə ötürülməsini təmin edən mühüm sosial-mədəni mexanizm kimi dəyərləndirilir. Tədqiqatda göstərilir ki, dil, din, adət-ənənə, ailə institutu, folklor, vətənpərvərlik, şəhidlik və qəhrəmanlıq kimi milli-mənəvi dəyərlər tarixi şüurun qorunması və milli kimliyin möhkəmlənməsi baxımından xüsusi əhəmiyyət daşıyır.

Araşdırmada keyfiyyət yönümlü metodologiya əsasında tarixi-müqayisəli yanaşma, məzmun təhlili, sənəd analizi və nəzəri ümumiləşdirmə üsullarından istifadə edilmişdir. Beynəlxalq və milli mənbələrin təhlili nəticəsində müəyyən olunur ki, tarixi yaddaş mənəvi dəyərlərlə zənginləşən və sosial institutlar vasitəsilə yaşadılan çoxqatlı bir sistemdir. Məqalədə ailə, məktəb, mədəniyyət mühiti, mərasimlər və qeyri-maddi mədəni irs nümunələrinin tarixi yaddaşın ötürülməsində aparıcı rol oynadığı əsaslandırılır. Nəticə etibarilə, milli-mənəvi dəyərlərin qorunması və müasir təhsil, media və rəqəmsal platformalar vasitəsilə təbliği tarixi yaddaşın davamlılığının təmin edilməsində vacib şərt kimi təqdim olunur.

Açar sözlər: *milli kimlik, kollektiv yaddaş, mədəni irs, tarixi şüur.*

Giriş. Tarixi yaddaş hər hansı xalqın keçmişinə dair biliklərinin, kollektiv təcrübəsinin, mənəvi mirasının və özünüdərk mexanizmlərinin sistemli şəkildə qorunub gələcək nəsillərə ötürülməsini təmin edən mühüm ictimai-mədəni kateqoriyadır. Bu baxımdan tarixi yaddaş keçmiş hadisələrin milli kimlik, ictimai şüur, vətəndaş mövqeyi və mənəvi davranış normaları üzərində yaratdığı davamlı təsirin məcmusu kimi çıxış edir. Müasir qloballaşma, informasiya axınlarının sürətlənməsi, dəyərlər sisteminə müşahidə olunan transformasiyalar və mədəni standartlaşma meylləri şəraitində tarixi yaddaşın qorunması və formalaşdırılması məsələsi daha da aktual xarakter alır [4].

Xüsusilə milli-mənəvi dəyərlər bu prosesdə tarixi şüurun yenidən istehsalını təmin edən mənəvi-sosial mexanizm kimi mühüm əhəmiyyət daşıyır. UNESCO-nun yanaşmasına görə qeyri-maddi mədəni irs nəsildən-nəslə ötürülən, icmalar tərəfindən onların kimliyinin tərkib hissəsi kimi qəbul edilən bilik, təcrübə və ifadə formalarını əhatə edir; bu isə tarixi yaddaşın yaşadılmasında mənəvi dəyərlərin və ənənələrin əsas rol oynadığını göstərir. Həmin irsin ötürülməsi sosial həmrəyliyi, mənsubiyyət hissinə və mədəni davamlılığı gücləndirir.

Mövzunun aktuallığı onunla şərtlənir ki, tarixi yaddaşın zəifləməsi cəmiyyətin milli özünüdərkinin, sosial birliyinin və dəyərlər sisteminin sarsılmasına gətirib çıxara bilər. Tarixi yaddaşı möhkəm olan cəmiyyətlər öz keçmişi ilə daha sağlam münasibət qurur, milli kimliyini daha aydın dərk edir və gələcək inkişaf istiqamətlərini daha sabit əsaslar üzərində müəyyənləşdirə bilər. Bu mənada milli-mənəvi dəyərlər – dil, din, adət-ənənə, ailə institutu, vətənpərvərlik, şəhidlik və qəhrəmanlıq anlayışları, mədəni irsə hörmət, mənəvi varislik və kollektiv məsuliyyət hissi tarixi yaddaşı strukturlaşdıran aparıcı elementlərdir.

Avropa Şurasının mədəni irsə dair sənədlərində də qeyd olunur ki, ortaq irs barədə bilik və şüur vətəndaşlıq, kimlik və mədəni bağlılıq hissinin inkişafına xidmət edir. Bu tezis tarixi yaddaşa milli-mənəvi dəyərlər arasında qarşılıqlı və üzvi əlaqənin mövcudluğunu elmi baxımdan daha da əsaslandırır.

Problemin qoyuluşu ondan ibarətdir ki, müasir dövrdə tarixi yaddaşın formalaşması prosesində hansı amillərin daha təsirli olduğu, milli-mənəvi dəyərlərin bu prosesdə hansı funksiyaları yerinə yetirdiyi və onların təhsil, ailə, ictimai institutlar və mədəni mühit vasitəsilə necə ötürüldüyü məsələləri kifayət qədər sistemli təhlil tələb edir. Tarixi yaddaş bəzən yalnız siyasi tarix və ya faktoloji keçmiş kimi təqdim edilsə də, əslində onun yaşaması kollektiv hafizənin mədəni kodlarla, simvollarla, rituallarla, tarixi abidələrlə, mərasimlərlə və tədris məzmunu ilə qarşılıqlı əlaqəsi əsasında mümkün olur [6].

Bu səbəbdən problemin mahiyyəti tarixi yaddaşın sırf xronoloji biliklər toplusu kimi deyil, milli-mənəvi dəyərlərlə qidalanan çoxqatlı ictimai-mədəni sistem kimi öyrənilməsindədir. Müasir kollektiv yaddaş araşdırmaları da göstərir ki, qrup kimliyi ilə bağlı paylaşılan xatirələr sosial münasibətləri və ictimai özünüqavrayışı formalaşdırır; deməli, tarixi yaddaşın məzmunu ilə dəyərlər sisteminin strukturu arasında birbaşa əlaqə mövcuddur.

Tədqiqatın məqsədi tarixi yaddaşın formalaşmasında milli-mənəvi dəyərlərin rolunu elmi-nəzəri və ictimai-mədəni aspektlərdən təhlil etmək, bu dəyərlərin kollektiv şüurun, milli kimliyin və tarixə münasibətin formalaşmasına necə təsir göstərdiyini müəyyənləşdirməkdən ibarətdir. Bu məqsədə çatmaq üçün tarixi yaddaş anlayışının mahiyyəti aydınlaşdırılır, milli-mənəvi dəyərlərin məzmunu və funksional xüsusiyyətləri izah olunur, onların tarixi irsin qorunması və ötürülməsində yeri müəyyənləşdirilir, eləcə də təhsil və mədəniyyət institutlarının bu prosesdəki rolu nəzərdən keçirilir.

Azərbaycan təhsil sənədlərində tarix və ümumtəhsil məzmununun milli-mənəvi dəyərlərin təhlili, onların tarixi inkişafının öyrənilməsi və şagirdlərdə bu dəyərlərə əsaslanan düşüncə formalarının inkişafı ilə əlaqələndirilməsi də mövzunun praktiki istiqamətini gücləndirir. Xüsusilə tarix kurikulumu layihəsində milli-mənəvi dəyərlərin tarixi dövrlər üzrə inkişafının, onların mədəniyyətə və ictimai şüura təsirinin təhlilinin ayrıca vurğulanması bu mövzunun tədris və tərbiyə baxımından da əhəmiyyətini göstərir.

Ədəbiyyat icmalı göstərir ki, tarixi yaddaş və kollektiv yaddaş problemləri beynəlxalq elmi ədəbiyyatda geniş tədqiq olunsada, milli-mənəvi dəyərlərin bu yaddaşın formalaşmasındakı rolu daha çox mədəni irs, vətəndaşlıq tərbiyəsi, identiklik və irs təhsili kontekstində araşdırılmışdır. Müasir tədqiqatlarda irs təhsilinin tarixi biliklə yanaşı əxlaqi yönümləri, dəyər ötürülməsini və şəxsiyyət formalaşmasını da şərtləndirdiyi vurğulanır. UNESCO materiallarında qeyri-maddi mədəni irsin əsas əhəmiyyətinin məhz bilik və bacarıqların nəsillərarası ötürülməsində olduğu qeyd edilir; bu ötürülmə isə tarixi yaddaşın canlı və sosial şəkildə yaşamasını təmin edir [2].

Azərbaycan elmi-pedaqoji yanaşmalarında da tarixin tədrisi, milli-mənəvi dəyərlərin aşılınması, vətəndaşlıq və vətənpərvərlik tərbiyəsi arasında sıx bağlılıq göstərilir. Beləliklə, mövcud ədəbiyyat mövzunun həm nəzəri, həm də praktik baxımdan aktual olduğunu təsdiqləsə də, tarixi yaddaşın formalaşması ilə milli-mənəvi dəyərlərin qarşılıqlı təsirinin vahid analitik çərçivədə izahı hələ də xüsusi diqqət tələb edən istiqamət olaraq qalır.

Material və metodlar

Bu tədqiqatın metodoloji əsası tarixi yaddaş, kollektiv yaddaş, mədəni irs və milli-mənəvi dəyərlər arasındakı qarşılıqlı əlaqələrin sistemli şəkildə öyrənilməsinə söykənir. Araşdırmada əsasən keyfiyyət yönümlü yanaşma tətbiq olunur, çünki mövzu statistik göstəricilərdən daha çox ictimai şüur, mədəni təcrübə, dəyər ötürülməsi və tarixi təfəkkür kimi məzmunlu sosial-mənəvi kateqoriyaların təhlilini tələb edir. Tədqiqatın aparılmasında tarixi-müqayisəli metod, təsviri-analitik yanaşma, məzmun təhlili, sənəd analizi və nəzəri ümumiləşdirmə üsullarından istifadə nəzərdə tutulur.

İstifadə olunan materiallar əsasən elmi ədəbiyyat, rəsmi kurikulum sənədləri, beynəlxalq təşkilatların konseptual sənədləri, mədəni irs və təhsil sahəsinə aid normativ mətnlər, eləcə də milli-mənəvi dəyərlərin formalaşdırılması və ötürülməsi ilə bağlı elmi-pedaqoji mənbələrdən ibarətdir. Bu materialların seçilməsi mövzunun həm nəzəri, həm də praktik müstəvidə araşdırılmasına şərait yaradır. Xüsusilə Azərbaycan təhsil məzmununa dair rəsmi sənədlərdə milli, sosial, mənəvi dəyərlərin, dövlətçilik ənənələrinin, tarixi şəxsiyyətlərin və maddi-mənəvi irsin şagirdlərə çatdırılmasının prioritet istiqamətlərdən biri kimi müəyyənləşdirilməsi tədqiqat üçün mühüm empirik-baza xarakteri daşıyır. Eyni zamanda, Azərbaycan təhsil mühitində milli-mənəvi dəyərlərin formalaşdırılması ilə bağlı elmi-pedaqoji yanaşmalar məktəb, ailə və ictimai mühitin birgə təsirini önə çəkir ki, bu da tarixi yaddaşın təkcə informasiya kimi deyil, sosial təcrübə kimi öyrənilməsinə zəruri edir.

Təcrübə və ya analiz metodları baxımından araşdırma bir neçə qarşılıqlı tamamlayıcı mərhələdə qurulur. İlk mərhələdə tarixi yaddaş, milli-mənəvi dəyərlər, mədəni identiklik və kollektiv şüur anlayışlarının elmi ədəbiyyatda işlənmə səviyyəsi təhlil edilir. Sonrakı mərhələdə beynəlxalq və milli sənədlərdə bu anlayışların necə təqdim olunduğu müəyyənləşdirilir. Daha sonra milli-mənəvi dəyərlərin tarixi yaddaşın formalaşmasına təsiri ailə, məktəb, mədəni mühit, mərasimlər, dil, folklor, dini-mənəvi ənənələr və tarixi irs nümunələri kontekstində şərh olunur.

Bu zaman mətnlər üzərində məzmun təhlili aparılaraq əsas ideyalar, təkrarlanan konseptlər və dəyər ötürülməsi mexanizmləri sistemləşdirilir. UNESCO-nun “transmission” yanaşmasında da qeyd olunur ki, qeyri-maddi mədəni irsin davamlılığı mövcud ötürmə sistemlərinin gücləndirilməsi və formal, qeyri-formal təhsil vasitəsilə gənc nəsillərə bilik və bacarıqların çatdırılması ilə sıx bağlıdır. Bu müddəa tədqiqatda təhsil və sosiallaşma institutlarının ayrıca analitik xətt kimi götürülməsini əsaslandırır [3].

Metodoloji baxımdan bu araşdırmada interpretativ yanaşmaya da üstünlük verilir. Çünki tarixi yaddaş yalnız faktların sadə toplusu deyil, cəmiyyətin həmin faktlara yüklədiyi mənalar, simvollar və dəyərlər sistemi ilə birlikdə mövcuddur. Bu səbəbdən tədqiqat zamanı tarixi hadisələrin deyil, həmin hadisələrin milli-mənəvi şüurda necə yaşadıldığı, hansı dəyərlərlə əlaqələndirildiyi və gələcək nəsillərə hansı ideya formasında ötürüldüyü izah edilir. Bu yanaşma mövzunun humanitar xarakterinə tam uyğundur və tarixi yaddaşın formalaşmasında sadəcə siyasi hadisələrin deyil, həm də mənəvi varisliyin, kollektiv identikliyin və mədəni özünü təsdiqin rolunu üzə çıxarmağa imkan verir. Avropa Şurasının irs və təhsil sahəsindəki yanaşmaları da mədəni irsin gənclərdə kimlik, mənsubiyyət və vətəndaşlıq şüurunun inkişafına xidmət etdiyini göstərir.

Nəticələr

Tarixi yaddaşın formalaşmasında milli-mənəvi dəyərlərin roluna dair aparılan tədqiqat və materialların təhlili göstərir ki, kollektiv yaddaş tarixi faktların milli-mənəvi süzgecdən keçərək simvollaşmış formasıdır. Tədqiqat nəticəsində müəyyən edilmişdir ki, milli-mənəvi dəyərlər tarixi informasiyanın "mədəni yaddaş kartı" funksiyasını yerinə yetirir və cəmiyyətin keçmişlə bağını emosional və etik müstəvidə bərpa edir. Xüsusilə Azərbaycanın təhsil sənədlərinin və kurikulum proqramlarının analizi təsdiq edir ki, tarixi şəxsiyyətlərin, dövlətçilik ənənələrinin və şəhidlik zirvəsi kimi mənəvi uca anlayışların tədrisi gənc nəsildə milli kimlik şüurunun formalaşmasında həlledici faktora çevrilmişdir.

Əldə olunan faktlar sübut edir ki, tarixi yaddaşın yaşamasında dil, folklor və ailə institutu ən effektiv "ötürücü" kanallardır. Belə ki, qeyri-maddi mədəni irs nümunələri (rəvayətlər, adətlər, rituallar) rəsmi tarixin nüfuz edə bilmədiyi sosial təbəqələrdə belə tarixi davamlılığı təmin edir. Təhlillər göstərir ki, tarixi yaddaşı zəif olan cəmiyyətlərdə milli-mənəvi dəyərlərin aşınması prosesi daha sürətlə baş verir, bu da öz növbəsində sosial həmrəyliyin və vətəndaşlıq mövqeyinin zəifləməsinə səbəb olur [2].

Eyni zamanda, beynəlxalq təşkilatların, xüsusilə UNESCO və Avropa Şurasının yanaşmaları ilə yerli təhsil strategiyalarının müqayisəsi göstərir ki, irs təhsili (heritage education) vasitəsilə mənəvi varisliyin təmin olunması müasir qloballaşma dövründə mədəni standartlaşmaya qarşı ən güclü müdafiə mexanizmidir. Tədqiqatın nəticəsi olaraq vurğulamaq olar ki, milli-mənəvi dəyərlər tarixi yaddaşın strukturlaşdırılmasında onun məzmununu və yaşama qabiliyyətini müəyyən edən fundamental bazadır.

Müzakirə

Tarixi yaddaşın formalaşması heç vaxt özlüyündə baş vermir, mütləq şəkildə sosial, mədəni və mənəvi bir çərçivə içərisində mövcuddur. Bu nəticə beynəlxalq elmdə kollektiv yaddaş nəzəriyyəsinin banisi hesab edilən Moris Halbwachsın fundamental müddəasını dəstəkləyir. Halbwachs kommunikasiya, mədəni normalar, dil və adət-ənənələrin həm fərdi, həm də kollektiv yaddaşın formalaşmasında aparıcı rol oynadığını irəli sürmüş, fərdin qrupun perspektivi çərçivəsindəki xatirə prosesi ilə qrupun yaddaşının fərdi yaddaşlar vasitəsilə reallaşması arasındakı dərin bağı nəzəri olaraq əsaslandırılmışdır. Dil, din, folklor, mərasim sistemi, ailə institutu kimi milli-mənəvi dəyərlər məhz Halbwachs-ın nəzərdə tutduğu "sosial çərçivələr" funksiyasını yerinə yetirir və tarixi yaddaşı strukturlaşdıran əsas amillər kimi çıxış edir.

Jan Assmannın mədəni yaddaş konsepsiyası isə bu anlayışı daha geniş tarixi-mədəni ölçüyə daşıyır. Aleida Assmann mədəni yaddaşı "keçmişi indiki və gələcək üçün qoruyan dəyərlər, əsərlər, institutlar və praktikalar sistemi" kimi təyin edir. Bu yaddaşın mövcudluğu isə fərdin bir və ya bir neçə mədəni qrupa mənsubiyyəti ilə müəyyənləşən kimlik formalaşmasında əsas dayaq nöqtəsi rolunu oynayır. Milli şəhidlik kultu, vətənpərvərlik ənənəsi, Novruz bayramı, aşıq sənəti, Dədə Qorqud eposu kimi mədəni elementlər məhz Assmannın mədəni yaddaş modeli çərçivəsində tarixi şüurun daşıyıcıları kimi işlək hala gəlir. Assmannın tarixi elmdən fərqli olaraq, kollektiv yaddaşın həmişə cəmdə mövcud olduğunu, yüksək dərəcədə seçici xarakter daşdığını və keçmişi, indini, gələcəyi birləşdirən bir davamiyyət zənciri kimi fəaliyyət göstərdiyini qeyd etməsi tədqiqatımızın əsas mövqeyini, milli-mənəvi dəyərlərin tarixi yaddaşın strukturlaşmasındakı rolunu nəzəri cəhətdən daha yaxşı əsaslandırır [1].

Azərbaycan elmi-humanitar fikrində XX əsrin 20-ci illərindən etibarən sovet rejiminin milli-mənəvi dəyərlər məkanından, mifologiyadan, folklordan, etnik ideologiyadan xalqı qoparmağa cəhd etdiyini göstərən tədqiqatlar tarixi yaddaş ilə milli-mənəvi dəyərlər arasındakı əlaqənin nə qədər həyati əhəmiyyət daşdığını açıq şəkildə ortaya qoyur. Bu tarixi fakt eyni zamanda mübahisəsiz bir elmi arqument rolunu oynayır. Dəyərlər sistemi məhv ediləndə tarixi yaddaş da zəifləyir, xalqın özünüdərk sarsılır. Türk xalqlarının intellektual inkişafına, milli yaddaşına və mədəni irsinə ağır zərbə vuran bu prosesin nəticələri tarixi yaddaşın qorunmasının nə qədər strateji əhəmiyyət daşdığını göstərir.

Tədqiqatın nəticələri UNESCO-nun qeyri-maddi mədəni irs konsepsiyasında irəli sürülən müddəalarla da tam uyğunluq təşkil edir. Beynəlxalq sənədlər göstərir ki, qeyri-maddi mədəni irsin davamlılığı mövcud ötürmə sistemlərinin gücləndirilməsi ilə sıx bağlıdır; həmçinin kollektiv yaddaş tədqiqatlarında əsas diqqət mərkəzinə mərasimlər, anım tədbirləri, media, incəsənət, təhsil və digər mədəni-siyasi institutlar vasitəsilə keçmişin simvollarının cəmiyyətdə canlı saxlanması prosesi qoyulur. Azərbaycan reallığında bu funksiyaları məktəb, ailə, ictimai mərasimlər, muzey, milli bayramlar, media və dövlət siyasəti birgə yerinə yetirir. Lakin bu kanallar arasındakı inteqrasiyanın kifayət qədər sistemli olmadığı, müəyyən sahələrdə, xüsusilə rəqəmsal mühitdə milli-mənəvi dəyərlərin ötürülməsi mexanizmlərinin hələ tam formalaşmadığı da qeyd olunmalıdır [5].

Yaddaşın ictimai, mədəni, tarixi və kollektiv bir fenomen kimi sosial məlumatın ötürülməsində körpü funksiyasını yerinə yetirdiyi tədqiqatımızın metodoloji əsasını təşkil edən interpretativ yanaşmanı əsaslandırır. Bu baxımdan tarixi yaddaşın yaşaması üçün yalnız informasiyanın deyil, həm də həmin informasiyaya yüklənmiş mənalar sisteminin, yəni dəyər kodlarının da nəsil-dən-nəslə ötürülməsi zəruridir. Ailənin bu prosesdəki rolu xüsusilə vurğulanmalıdır: ailədən aşılaraq müsbət mənəvi-psixoloji iqlimlə milli dəyərlərə bağlılığın ictimai mühitə nüfuz etməsi tarixi yaddaşın ən ilkin və ən davamlı ötürmə kanalının ailə mühiti olduğunu elmi cəhətdən təsdiqləyir [4].

Mövcud araşdırmalar eyni zamanda bir vacib boşluğa da diqqəti yönəldir: milli-mənəvi dəyərlərin tarixi yaddaşla əlaqəsinin çox hallarda yalnız siyasi-tarixi hadisələr kontekstində araşdırılması, mənəvi varislik, günlük həyat mədəniyyəti, folklor, dini-mənəvi ənənələr kimi sahələrin isə ikinci plana çəkilməsi. Halbuki tarixi yaddaşın ən davamlı və ən dərin qatları məhz bu sahələrdə, xalqın gündəlik həyatına hopmuş dəyər kodlarında formalaşır.

Yekun nəticə

Tarixi yaddaşın formalaşmasında milli-mənəvi dəyərlərin roluna dair aparılan bu tədqiqat bir daha təsdiq edir ki, hər hansı bir xalqın özünüdərk prosesi və gələcək inkişaf strategiyası onun keçmişi ilə qurduğu mənəvi bağın keyfiyyətindən asılıdır. Təhlillər göstərir ki, tarixi yaddaş sadəcə baş vermiş hadisələrin xronoloji ardıcılığı deyil, həmin hadisələrin milli şüurda rəmzləşərək mənəvi dəyərə çevrilmiş formasıdır. Bu baxımdan milli-mənəvi dəyərlər tarixi yaddaşın həm qoruyucusu, həm də nəsil-dən-nəslə ötürülməsini təmin edən əsas mexanizmdir.

Araşdırma prosesində aydın olmuşdur ki, dil, din, ailə institutu və folklor kimi fundamental elementlər cəmiyyətin kollektiv yaddaşını xarici ideoloji təsirlərdən və aşınmalardan qoruyan mənəvi qalxan funksiyasını yerinə yetirir. Xüsusilə qloballaşma şəraitində milli identikliyin qorunub saxlanılması üçün irs təhsilinin və mənəvi varislik prinsiplərinin təhsil sistemində dərinlən inteqrasiya edilməsi strateji əhəmiyyət kəsb edir [7].

Tədqiqatın elmi və praktik əhəmiyyəti ondan ibarətdir ki, əldə olunan nəticələr həm nəzəri kulturologiya, həm də pedaqogika sahəsində tarixi şüurun formalaşdırılması metodikasının təkmilləşdirilməsinə xidmət edə bilər. Tarixi faktların mənəvi dəyərlər kontekstində tədrisi gənc nəsilə sadəcə bilik deyil, həm də vətəndaşlıq məsuliyyəti və milli qürur hissi formalaşdırır. Bu isə dövlətçilik ənənələrinin möhkəmlənməsinə və sosial həmrəyliyin artmasına birbaşa təsir göstərir. İşin nəticələri sübut edir ki, tarixi yaddaşın qorunması məsələsi yalnız tarixçilərin işi deyil, bütövlükdə cəmiyyətin, ailənin və mədəniyyət institutlarının birgə fəaliyyətinin məhsuludur.

Yekun olaraq tövsiyə edilir ki, müasir dövrün çağırışlarına uyğun olaraq, milli-mənəvi dəyərlərin rəqəmsal platformalarda, sosial mediada və audiovizual sənət nümunələrində təbliği gücləndirilməlidir. Tarixi yaddaşın canlı saxlanması üçün muzeylərin, abidələrin və anım günlərinin interaktiv metodlarla gənclərə sevdirməsi, eyni zamanda ailə daxilində şəxsiyyət formalaşması prosesində milli adət-ənənələrin yaşadılması zəruridir. Yalnız tarixi köklərinə və mənəvi irsinə sahib çıxan, keçmişi ilə gələcəyi arasında sağlam dəyər körpüsü qura bilən xalqlar global dünyada öz özünəməxsusluğunu qoruya bilərlər.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Assmann, A. (2011). Cultural memory and Western civilization: Functions, media, archives. Cambridge University Press.
2. Assmann, J. (1995). Collective memory and cultural identity. *New German Critique*, 65, 125–133. <https://doi.org/10.2307/488538>
3. Bouchat, P., & Rimé, B. (2018). National identity and collective memory: A social psychological perspective. In A. B. C. Ariyanto, H. Muluk, P. Newcombe, F. Piercy, E. K. Poerwandari, & S. H. R. Suradijono (Eds.), *Diversity in unity: Perspectives from psychology and behavioral sciences* (pp. 67–88). Routledge. <https://doi.org/10.4324/9781315271224-6>

4. Farajova, A. (2022, February). Karabakh folklore: Our ancient and rich national-spiritual treasure [Conference paper]. The XXIII International Scientific Symposium “Integration of Cultures and Multiculturalism,” Kars, Turkey.
5. Gadirova, Z. (2023). The struggle for general and national education in 19th century Azerbaijan. In Scientific collection “InterConf” (No. 31(147), pp. 104–109). InterConf. <https://doi.org/10.51582/interconf.19-20.03.2023.010>
6. Hasanova, M. A. (2023). Effective ways of using national spiritual values and the content of education in primary classes. In Modern science: Actual problems (pp. 45–47). SC. Scientific Conferences. <https://doi.org/10.5281/zenodo.7769960>
7. Liu, J. H., & Hilton, D. J. (2005). How the past weighs on the present: Social representations of history and their role in identity politics. British Journal of Social Psychology, 44(4), 537–556. <https://doi.org/10.1348/014466605X27162>

ƏXLAQ NORMALARI VƏ QADIN FACİƏSİ: GERHART HAUPTMANN “ROSE BERND” DRAMI ƏSASINDA

Sevinc Razim qızı Məmmədova

sevinc.mammadova@adu.edu.az

Azərbaycan Dillər Universiteti

Xülasə

Bu məqalədə Gerhart Hauptmannın “Rose Bernd” dramı əsasında əxlaq normaları və qadın faciəsi problemi geniş şəkildə təhlil olunur. Əsərdə fərdi davranış ilə ictimai mühakimə arasındakı ziddiyyət, həmçinin patriarxal cəmiyyətin qadın üzərində yaratdığı sosial və mənəvi təzyiq mexanizmləri təsvir edilir. Məqalədə göstərilir ki, naturalizm estetikasına uyğun olaraq G.Hauptmann insan davranışını fərdi iradə ilə deyil, daha çox sosial mühit, ictimai münasibətlər və əxlaq normaları ilə izah edir. Rosenin taleyi bu baxımdan yalnız şəxsi faciə kimi deyil, sosial determinizmin nəticəsi kimi qiymətləndirilir. Onun yaşadığı utanc, qorxu və təcrid hissi cəmiyyətin qadına qarşı sərt münasibətinin məhsulu kimi təqdim olunur. Əsərdə əxlaq anlayışı universal və ədalətli norma kimi deyil, daha çox ictimai nəzarət və təzyiq vasitəsi kimi göstərilir. Nəticə etibarilə müəyyən edilir ki, qadın faciəsi fərdi günahdan deyil, sosial sistemin qeyri-bərabər və ədalətsiz strukturundan qaynaqlanır. Bu baxımdan “Rose Bernd” yalnız ədəbi əsər deyil, həm də cəmiyyətin əxlaq anlayışına yönəlmiş ciddi sosial-tənqidi nümunə kimi çıxış edir.

Açar sözlər: naturalizm, qadın faciəsi, əxlaq normaları, sosial təzyiq.

XIX əsrin sonu-XX əsrin əvvəllərində Avropa ədəbiyyatında naturalizm insan davranışı onun iradəsindən daha çox sosial reallığın bədii təsvirinə yönəlmiş əsas istiqamətlərdən biri idi. Bu ədəbi-estetik istiqamətin aparıcı nümayəndələrindən biri olan Gerhart Hauptmann öz əsərlərində insan taleyinə mühitin təsirini, sosial ədalətsizlikləri, fərdin azadlığının məhdudluğunu, xüsusilə aşağı təbəqədən olan insanların həyatını, onların daxili ziddiyyətlərini, acizliyini və cəmiyyətin insan üzərindəki təsirini göstərmişdir. 1971-ci ildə dramaturq Con Osborn öz mövqeyini belə xarakterizə etmişdi *“Der deutsche Naturalismus ist ein Kompromiß zwischen dem verinnerlichten deutschen Konservativismus und dem nach außen gerichteten europäischen Radikalismus.”* – “Alman naturalizmi daxildə alman mühafizəkarlığı ilə xaricə yönəlmiş Avropa radikalizmi arasında bir kompromisi təmsil edir” [2, s.41]. Bu istiqamətə görə insanın əxlaqı onun yaşadığı mühitdən asılıdır. Cəmiyyət üçün əxlaq anlayışı formal xarakter daşıyır və daxili mənəvi dəyərdən çox sosial görünüşə əsaslanır. Gerhart Hauptmann yaradıcılığında “Rose Bernd” dramının müstəsna mövqeyi var. Dram alman naturalizminin mühüm nümunələrindən biri hesab olunur. Müəllif yaşadığı dövrün sosial problemlərini, xüsusilə aşağı təbəqənin həyat şəraitini, cəmiyyətin əxlaq normalarını və

onların insan taleyinə təsirini açıq şəkildə nümayiş etdirməyə çalışmışdır. Əsər 1903-cü ildə Aqnetendorfdə qələmə alınmışdı. Belə ki, XIX–XX əsr alman kənd cəmiyyətinin sinfi bərabərsizlik problemləri, dini inanclar, həmçinin ənənə, fərdi azadlıq məsələlərinin insan taleyinə təsiri, patriarxal dəyərlərin tənqidi baxımından mühüm əsərdir. 1903-cü ildə Berlində Alman Teatrında premyerası baş tutmuşdur. Avstriyanın Vyana şəhərində isə qısa müddətdən sonra İmperatorun şəxsi tələbi ilə ləğv edilmişdir.

Əsər bədii təxəyyülün məhsulu deyil, eyni zamanda real hadisələrə əsaslanaraq qələmə alınmışdır. 1903-cü il aprelin 15-dən 17-dək Gerhart Hauptmann Hirşberqdə 25 yaşlı fermer işçisi Hedviq Ottoya qarşı keçirilən məhkəmə prosesində münisflər heyətinin üzvü kimi iştirak etmişdir. Gənc qadın uşağını mehmanxanada öldürməkdə və sonra yalan ifadə verməkdə ittiham olunmuşdu. Qadının acınacaqlı vəziyyəti onu o qədər təsirləndirmişdi ki, münisflərin əksəriyyəti kimi, o da onun bəraət almasına səs verdi. Nəticədə, o, bir daha münisflər heyətinin üzvü kimi məhkəmə prosesinə çağrılmadı. Bu hadisədən təsirlənərək elə həmin ilin sentyabr ayında "Rose Bernd" adı altında yeni bir dram nəşr etdirir. Sosial dram beş pərdəyə bölünür. Əsərdə aşağı-orta təbəqə mühitindəki əsas hadisələri Sileziya dialekt ilə təsvir olunur. Bertolt Brecht 1920-ci ildə Rose Bernd dramını yüksək qiymətləndirərək onu yalnız fərdi faciə kimi deyil, geniş ictimai mənə daşıyan bir əsər kimi xarakterizə etmişdir. *“Es ist unsere Sache, die in dem Stück verhandelt wird, unser Elend, das gezeigt wird. Es ist ein revolutionäres Stück.”* “Bu əsərdə müzakirə olunan bizim işimizdir, göstərilən bizim bədbəxtliyimizdir. Bu, inqilabi bir əsərdir [4].

Əsərin qəhrəmanları çox canlı və real şəkildə təsvir olunur. Baş qəhrəman iyirmi iki yaşlı Rose kənd mühitində yaşayan sadə bir qadındır. Christoph Flamm obrazı sosial riyakarlığın simvoludur. Digər mühüm qadın obrazı Frau Flammdır. Arthur Streckmann əsərin antagonistidir: fiziki güc nümayəndəsi, zorakılıq və şantajdan istifadə edir. August Keil Rosenin nişanlısıdır.

Rose obrazı əsərin əvvəlində fiziki və mənəvi baxımdan sağlam, həyat dolu bir gənc qadın kimi təqdim olunur. *“Rose Bernd ein schönes und kräftiges Bauernmädchen”* [1, s.349]. Bu təsvir yalnız xarici görünüşü deyil, həm də cəmiyyət tərəfindən qəbul olunan “ideal qadın” surətinə uyğun olduğunu göstərir. O, aşağı sosial təbəqəyə aid kənd qadınıdır və onun həyatı iqtisadi asılılıq, sosial təzyiq və patriarxal nəzarət altında formalaşır. O, yaşadığı mühitin qaydaları içərisində sıxışdırılmış vəziyyətdədi. Rosenin faciəsi cəmiyyətin sərt və ikiüzlü münasibətindən qaynaqlanır. Bu cəmiyyətdə qadınlar kişilərlə bərabər hüquqlara malik deyil və onların davranışları daim nəzarət altında saxlanılır. Eyni davranış kişi üçün bağışlanıla bilən hal kimi qəbul edilir, qadın üçün ciddi günah və sosial damğa hesab olunur. Bu fərq Rosenin vəziyyətini daha da ağırlaşdırır və onun çıxış yolunu daraldır. Beləliklə, o, yalnız sosial təzyiq altında deyil, həm də mənəvi və əxlaqi mühakimələrin mərkəzində sıxışdırılır. Əsərdə bu fikir aşağıdakı kimi ifadə olunur: *„Ich habe Angst... vor euch, vor mir selbst, vor allem, was geschehen ist und noch kommen kann. Warum hat meine Mutter nicht geholfen? Sie sagte, ich hole dich nach, wenn ich sterbe“*, “Mən qorxuram... sizdən, özümdən, baş verənlərdən və hələ baş verəcəklərdən. Ana nə üçün mənə kömək etmədin? O deyərdi, mən öləndə səni aparacam ” [1, s. 414]. O, cəmiyyətin kollektiv mühakiməsinin qurbanına çevrilir və fərdi şəxsiyyət kimi yox, “günahkar qadın” kimi qəbul olunur. Burada əsas problem fərdi əxlaq deyil, ictimai mühakimə mexanizmidir. O, bir tərəfdən yaşamaq və qəbul olunmaq istəyir, digər tərəfdən isə cəmiyyətin sərt normalarından qorxur.

Rose ilə ziddiyyət təşkil edən qadın obrazı Frau Flammdır. Onun xarakteri sakitlik, dözümlülük və mənəvi sabitliklə səciyyələnir. Frau Flamm cəmiyyət tərəfindən mühakimə olunmur, çünki o, mövcud əxlaq normalarına tam uyğun gəlir. O, patriarxal sistem daxilində qəbul olunan qadın modelidir və bu səbəbdən sosial təhlükə yaratmır.

Yazıçı “nikahdankənar evlilik və evil olmayan qadınların taleyi” mövzusunı işlədiyi üçün bu məsələ ilə bağlı müəllifin özünün fikirlərinə də diqqət yetirmək vacibdir:

„Mutter und Kind heilig. Die Heilige Familie. Wenn ihr die Mutter nicht heilig sprecht, auch ohne Mann, so plädiert ihr für Kindesmord. Eh du eine Stillende oder ein schwangeres Weib beleidigst, besonders wenn sie nicht hinter der Brustwehr der Ehe, einer Brustwehr von Pfaffentums Gnaden

sitzt, eher beiße dir die Zunge ab.“- „Ana və uşaq müqəddəsdir. Müqəddəs ailə. Əgər siz ananı, hətta ərsiz qadınları müqəddəs hesab etmirsinizsə, deməli siz körpənin öldürülməsinin tərəfdarisınız. Süd verən və ya hamilə qadını təhqir etməzdən əvvəl, eləcədə o nığahda olmasa belə, sus.“ Cəmiyyət tərəfindən “düşmüş, yıxılmış” hesab edilən qadınların ailə tərəfindən rədd edilməsi onların yenidən həyata başlama imkanlarını əlindən alır və onları çıxılmaz vəziyyətə düşürlər [4].

Dramda günah anlayışı tək bir obrazla məhdudlaşmır. Obrazların hər biri müxtəlif səviyyələrdə məsuliyyət daşıyır. Lakin bu məsuliyyətlər sosial təzyiq və şəraitlə sıx bağlıdır.

Streckmann Rosenin zəifliyindən istifadə edir və sonra bu vəziyyəti ifşa edir. Christoph Flamm isə Rose ilə münasibəti nəticəsində onun sosial faciəsinə səbəb olur. Rosenin atası isə ənənəvi dəyərləri önə çəkərək onun həyat qərarlarını məhdudlaşdırır. Əsərin kulminasiya nöqtəsində Rosenin çıxılmaz vəziyyəti onun ən faciəvi qərarına səbəb olur. Bu hadisə həm fərdi, həm də sosial faciənin kulminasiyasıdır. Əxlaq anlayışı fərdi etik prinsip kimi deyil, ictimai nəzarət və təzyiq vasitəsi kimi təqdim olunur. „Ich kann die Schande nicht tragen“, Bu ifadələrin özü göstərir ki, „rüsəvayçılıq“, „qorxu“ anlayışı ictimai damğanın nəticəsi kimi çıxış edir. O, ümitsizliyi belə ifadə edir:

Rose: „Oh Jesus, Jesus, was ist denn mit mir? Warum bin ich denn so heimgekröchen? Warum bin ich nicht bei meinem Kind geblieben?

August: Bei wem geblieben?

Rose: „August, mit mir ist es aus! Erst hat es in meinem Körper wie rasend gebrannt! Danach wurde ich in einen Taumel geworfen! Dann kam eine Hoffnung: da bin ich gerannt wie eine Katzenmutter, die ihr Kätzchen im Maul trägt! Nun haben sie mich den Hunden überlassen“ [1, s.429-430].

Rose: „Ah İsa, İsa, mənə nə olur? Niyə belə sürünərək evə qayıtdım? Niyə uşağımın yanında qalmadım?“ August: „Kimin yanında qaldı?“ Rose: „August, mənim üçün hər şey bitdi! Əvvəl bədənimdə dəli kimi bir yanma hiss etdim, sonra gözüm qaraldı. Sonra bir ümid gəldi: balasını ağzında daşıyan pişik kimi qaçdım. İndi isə məni itlərə atıblar.“

Beləliklə Rosenin taleyi göstərir ki, qadının faciəsi onun şəxsi seçimlərinin nəticəsi olmaqdan daha çox cəmiyyətin ona tətbiq etdiyi təzyiqin, sosial damğanın və münasibətlərin məhsuludur. Bu baxımdan “Rose Bernd” dramı yalnız ədəbi deyil, həm də sosial-fəlsəfi baxımdan böyük əhəmiyyət kəsb edir.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Gerhart Hauptmann: Gesammelte Werke ,Anaconda Verlag GmbH, Köln 2017
2. Klaus D.Bertl, Ulrich Müller: Vom Naturalismus zum Expressionismus Literatur des Kaiserreichs, Ernst Klett Schulbuchverlag, Stuttgart 1997
3. Kurt Lothar Tank: Gerhart Hauptmann ,Taschenbuch Verlag GmbH, Hamburg 1995
4. https://is.muni.cz/th/otrej/Bakalarska_praca.pdf
5. [file:///C:/Users/menim/Downloads/uj_2620+CONTENT1+CONTENT1.1%20\(4\).pdf](file:///C:/Users/menim/Downloads/uj_2620+CONTENT1+CONTENT1.1%20(4).pdf)

MİLLİ İDEOLOGİYANIN FORMALAŞMASINDA HEYDƏR ƏLİYEV FENOMENİ

Osman Azad oğlu Əhmədzadə

osman120895@gmail.com

Azərbaycan Dövlət Pedaqoji Universiteti

Xülasə

Müasir Azərbaycanın dövlət quruculuğu prosesində Heydər Əliyev fenomeninin rolu və onun formalaşdığı milli ideologiya sistemi tədqiq edilir. Ulu öndər Heydər Əliyevin milli ideologiya strategiyası sadəcə siyasi bir proqram deyil, xalqın tarixi yaddaşını, dilini, dinini və mənsubiyyətini birləşdirən kompleks bir konsepsiyadır. Onun rəhbərliyi dövründə "Azərbaycançılıq" məfkurəsi dövlətin rəsmi ideologiyası səviyyəsinə qaldırılmışdır. Heydər Əliyev fenomeni milli dövlətçilik

ənənələrini bərpa etməklə yanaşı, multikulturalizm və tolerantlıq prinsiplərini də bu ideologiyanın tərkib hissəsinə çevirmişdir.

Açar sözlər: Heydər Əliyev, milli ideologiya, Azərbaycançılıq, dövlətçilik

XX əsrin ikinci yarısından etibarən ictimai-siyasi arenada özünü parlaq liderlik xüsusiyyətləri ilə göstərən Ümummilli Lider Heydər Əliyev milli dövlətçilik ideologiyasının formalaşması və inkişafında əvəzolunmaz rol oynamışdır. Onun rəhbərliyi ilə milli dəyərlərin qorunması və ictimai şüurda gücləndirilməsi istiqamətində mühüm addımlar atılmışdır. Milli ideologiya müxtəlif etnoslarda fərqli səpkidə təzahür edir. Bəzi hallarda bu ideologiya humanist və tolerant xarakter daşdığı halda, digər hallarda ekstremist və şovinist mahiyyət kəsb edə bilər. Bu baxımdan, milli ideyanın ideologiyaya çevrilməsi mərhələsində bu cür vacib məqamların nəzərə alınması zəruridir. Ulu öndər Heydər Əliyev də bu baxımdan milli ideologiyamızın formalaşmasında və inkişafında aparıcı rol oynamış, milli ideyanın ideoloji sistemə çevrilməsində əvəzsiz xidmətlər göstərmişdir. [1] Belə bir konsepsiya Heydər Əliyev tərəfindən Azərbaycan müstəqillik əldə etdiyi gündən hazırlaşır və getdikcə təkmilləşdirilir. Bu ideologiyanın ilk müddəaları və əsas istiqamətləri Yeni Azərbaycan Partiyasının Nizamnaməsində ifadə olunmuşdur. Heydər Əliyev demişdir: "Azərbaycanın müstəqil dövlət kimi ideologiyası... Yeni Azərbaycan Partiyasının məramnaməsində öz əksini tapıbdir. Bizim həm xarici siyasətdə, həm daxili siyasətdə, həm ictimai-siyasi sahədə, həm sosial-iqtisadi sahədə gördüyümüz işlər həmin milli ideologiyanın üzərində qurulur.

Bu milli ideologiya nədən ibarətdir? Birincisi dövlətçilik. Dövlətçilik bu gün və gələcəkdə bizim hər bir vətəndaşımızın, cəmiyyətin, dövlətin əsas vəzifəsidir. Dövlətçilik Azərbaycanın müstəqilliyini, ərazi bütövlüyünü qoruyub saxlamaqdır. Azərbaycanın müstəqilliyini möhkəmləndirməkdir. Dövlətçilik hər bir vətəndaşın qəlbində olmalıdır. Ona görə, hər bir vətəndaş vətənpərvərlik hissləri ilə yaşamalıdır və bizim partiyamız, bütün dövlət orqanları, bütün təbliğatımız Azərbaycanda dövlətçiliyi inkişaf etdirmək üçün hər bir vətəndaşda milli vətənpərvərlik hisslərini yaratmalıdır. Milli vətənpərvərlik hissləri hər bir vətəndaşda o qədər güclü olmalıdır ki, hər bir vətəndaş milli mənafeyi öz şəxsi yaşayışından, öz şəxsi həyatından - hər şeydən üstün tutsun". Dövlətçilik ideologiyası insanların bir vətəndaş kimi formalaşdırılmasını, vətənə sevgi hissini, dövlət mənafeyini üstün tutmaq, şəxsi mənafeyi dövlət mənafeyi prizmasından keçirmək vəzifələrini əhatə edir. Heydər Əliyevə görə, dövlətçilik ənənələri dövlətçilik ideologiyası, dövlətçilik psixologiyası və dövlətçilik praktikasının vəhdətindən yaranır. Dövlətçilik ideologiyası hüquqi və siyasi şüurun yüksəldilməsini, insanın şəxsi həyatının, şəxsi maraqlarının cəmiyyətdə gedən proseslərlə əlaqələndirilməsini, dövlət idarəçiliyində hər bir şəxsin bilavasitə və ya bilvasitə iştirakının təmin olunmasını nəzərdə tutur.

12 noyabr 1995 ci ildə müstəqil Azərbaycanın ilk Konstitusiyası qəbul edildi. Bu sənədlə Azərbaycançılıq ideologiyası dövlətin hüquqi təməli kimi təsbit olundu. Azərbaycançılıq ideologiyası Heydər Əliyevin siyasi fəaliyyətində aparıcı xətt kimi möhkəmlənmişdir. Bu ideologiya milli kimliyin əsas göstəricisi olmaqla yanaşı, həm də ölkə daxilində yaşayan bütün etnosların bərabər hüquqlu vətəndaş kimi qəbul edilməsini, ictimai inteqrasiyanı, dini və mədəni dözümlülüyü təmin edən vahid dövlətçilik modelinin əsasını təşkil edir. Azərbaycançılıq ideologiyası təkcə milli identikliyin qorunmasına deyil, həm də ümumbəşəri dəyərlərlə sintez olunmuş harmonik cəmiyyətin formalaşmasına xidmət edən düşüncə sistemidir. Bir sözlə, ictimai həyatımızın bütün sahələrində - milli mədəniyyətimizdə, milli əxlaqımızda, mədəniyyətimizdə və siyasətimizdə dövlətçilik ideologiyası kimi təzahür edən milli ideologiya - azərbaycançılıq istiqamətləndirici məfkurə kimi tarixi keçmişimizin məhsulu olan milli-mənəvi dəyərlərin varlığını qoruyub saxlayır. S.Xəlilov milli-mənəvi dəyərlər və dövlətçilik ideologiyası - azərbaycançılığın qarşılıqlı münasibətləri haqqında yazır: "Əsrlərdən bizə miras qalmış milli-mənəvi dəyərlər nəinki təkcə müasir milli mövcudluğumuzun, həm də siyasi mövcudluğumuzun, dövlətçiliyimizin qarantına çevrilməlidir. Və əksinə, milli-mənəvi varlığımızın qorunub saxlanması da dövlətin ən əsas funksiyalarından biri olmalıdır. Azərbaycançılıq Azərbaycan dövlətinin milli-siyasi məfkurəsinə çevrilməlidir. Azərbaycançılıq, əslində, dövlət ideologiyası kimi milli-mənəvi

dəyərlərin qorunub saxlanılmasında əsas amillərdən biridir. Beləliklə, milli ideologiyamızın əsası olan azərbaycançılıq qədim dövrlərdə dövlətçilik ənənəsi və milli-mənəvi dəyərlərimizlə sıx bağlı şəkildə meydana gəlmiş, formalaşmış və inkişaf etmişdir.

Ümummilli Lider daim milli həmrəyliyin qorunmasına və dövlətçilik ənənələrinin yaşadılmasına xüsusi əhəmiyyət vermişdir. 1991-ci il 16 dekabrda Naxçıvanda qəbul edilən qərarla 31 Dekabr Həmrəylik Günü elan edildi. 2001-ci ilin 9-10 noyabr tarixlərində isə Bakıda Dünya Azərbaycanlılarının I Qurultayı keçirildi. Heydər Əliyev orada özünün məşhur kəlamını səsləndirdi: "Hər bir insan üçün milli mənsubiyyəti onun qürur mənbəyidir. Mən həmişə fəxr etmişəm, bu gün də fəxr edirəm ki, mən azərbaycanlıyam!"[2] Bu gün dünya azərbaycanlılarının həmrəyliyinə və mütəşəkkilliyinin güclənməsi, ümummilli ideyalar ətrafında birləşməsi üçün daha geniş imkanlar yaranıb. Azərbaycan dövləti nüfuzlu iqtisadi və siyasi gücə çevrilib, onun beynəlxalq aləmdəki nüfuzu xeyli artıb. Bu gün biz dünya azərbaycanlılarının ümumbəşəri və milli-mədəni hüquqlarının, beynəlxalq konvensiyalarda təsbit edilmiş insan haqlarının qorunmasını təmin etmək üçün daha təsirli vasitələrə malikik. Azərbaycanın siyasi rəhbərliyi dünya azərbaycanlılarının Vətənimizə və xalqımıza mənsubluq hissini gücləndirmək, onların ölkəmizin iqtisadi, mədəni həyatında hərtərəfli iştirakını təmin etmək üçün bütün zəruri tədbirləri görür. Bu isə onların milli şüurunu gündən-günə möhkəmləndirir. Odur ki, müxtəlif ölkələrdəki Azərbaycan diaspor təşkilatları soydaşlarımızın təşkilatlanması, səylərinin birləşdirilməsi, onların fəaliyyətlərinin məqsədyönlü xarakter alması naminə daha faydalı iş aparır, ölkəmizi daha yaxından tanıtdırmaq üçün müvafiq tədbirlər həyata keçirirlər.

Bu ideologiyanın daha bir istiqaməti multikulturalizmdir. Müasir multimədəni cəmiyyətlər kulturoloji strategiyalara əsaslanan düşünülmüş multikulturalizm siyasəti olmadan sabit inkişaf edə bilməzlər. Bunun sübutlarından biri Azərbaycan Respublikasının inkişafıdır ki, burada Azərbaycanın milli mədəniyyətinə müvəffəqiyyətlə inteqrasiya olan müxtəlif xalqların nümayəndələri harmonik inkişaf edirlər. Multikulturalizmdən imtina etmək yaxşı heç nə vəd etmir, çünki bu, təəssüf ki, bütün dünyada getdikcə artan anlaşılmazlığa, fobiyaya, qarşıqoymaya və qarşıdurmaya, milli və dini münaqişələrə aparıb çıxaran yoldur. Azərbaycanda daim multikulturalizm, mədəniyyətlərarası dialoq və tolerant mühit hökm sürüb. Ümumiyyətlə, dünyada özlərinə məxsus milli-mənəvi dəyərləri yaşadan və onu göz bəbəyi kimi qoruyub, gələcək nəsillərə ötürə bilən xalqlar ən yüksək hörmətə layiqdirlər. Azərbaycan müxtəlif dövrlərdə yadellilərin işğalçı yürüşlərinə məruz qalsa da, bu vətənin övladları hər zaman öz dəyərlərini qorumağı bacarıblar.

Azərbaycanın ikinci dəfə müstəqillik qazandığı ilk dövrlərə nəzər saldıığımız zaman multikultural dəyərlərə Ümummilli Lider Heydər Əliyev kimi xüsusi önəm verən dahi şəxsiyyətə rast gəlirik.

Bu görkəmli dövlət xadimi Azərbaycanda sabitliyin təmin olunması, həmrəyliyin qorunması ilə yanaşı, multikulturalizmin inkişafında və genişləndirilməsində, eləcə də sivilizasiyalararası dialoqun təşkil edilməsində, tolerant mühitin formalaşdırılmasında müstəsna xidmətlərə imza ataraq böyük töhfələr verib. Azərbaycanda multikulturalizm siyasətini ilk dəfə Heydər Əliyev azərbaycançılıq ideyasının əsas tərkib hissəsi kimi təqdim etmişdir. Müstəqillik qazandığımız ilk illərdə Ümummilli lider Heydər Əliyevin imzaladığı "Azərbaycan Respublikasında yaşayan milli azlıq, azsaylı xalq və etnik qrupların hüquq və azadlıqlarının qorunması, dil və mədəniyyətlərinin inkişafı üçün dövlət yardımı haqqında" Fərmana əsasən etnik qruplar Azərbaycan Respublikasının bərabər hüquqlu vətəndaşları hesab edilir. Heydər Əliyev qeyd edirdi: "Biz, Azərbaycan deyəndə onun sərvətini, onun gözəl təbiətini nəzərdə tuturuq. Lakin bunlarla yanaşı, respublikanın ən başlıca sərvəti əsrlərdən bəri bu torpaqda yaşayan, müxtəlif dinlərdən olan, müxtəlif dirlərə etiqad edən adamlardır". Birmənalı şəkildə qeyd etmək olar ki, Ulu öndər Heydər Əliyev Azərbaycan multikulturalizminin siyasi banisidir. Azərbaycan Respublikası Konstitusiyasının "Milli mənsubiyyət hüququ" adlanan 44-cü maddəsinə əsasən "Hər kəsin milli mənsubiyyətini qoruyub saxlamaq hüququ vardır. Heç kəs milli mənsubiyyətini dəyişdirməyə məcbur edilə bilməz". Dahi lider Heydər Əliyev çıxışlarının birində belə bir tarixi fikir səsləndirmişdir: "Ölkə nə qədər çox xalqı

birdirərsə, həmin ölkə bir o qədər zəngin olar. Çünki onların hər biri dünya mədəniyyətinə və sivilizasiyasına öz töhfəsini verir." Heydər Əliyev dövlət-din münasibətlərinin qanunçuluq bazasının yaradılmasında, normativ hüquqi sənədlərin ardıcılıqla həyata keçirilməsində, milli-mənəvi dəyərlərimizin qorunmasında və inkişafında misilsiz xidmətlər göstərib. Bu gün Azərbaycanın tolerantlıq təcrübəsi digər ölkələrə nümunə göstərilirsə və öyrənilməsinin vacibliyi qeyd olunursa, bu, dövlətimizin uğurlu siyasətinin göstəricisidir. Tolerantlıq Azərbaycanın əvəzsiz, dünyanın bir çox ölkələrinin həsəd apardığı milli mənəvi sərvətdir. Bu gün hər bir Azərbaycan vətəndaşının əsas vəzifəsi Ümummilli lider Heydər Əliyevin miras qoyduğu multikulturalizm və tolerantlıq irsini qoruyub saxlamaq, inkişaf etdirmək və gələcək nəsillərə çatdırmaqdır.

Heydər Əliyev fenomeni göstərdi ki, milli ideologiya donmuş bir sistem deyil, daim inkişaf edən canlı bir prosesdir. Bu gün bu ideologiya "Güclü Azərbaycan" şüarı ilə yeni bir mərhələyə qədəm qoyub. Heydər Əliyev yenilməz iradəyə, diplomatik bacarığa, başlıca məqsədə doğru ardıcıl və inamlı şəkildə getməyə qadیر, ölkənin və millətin mənafeyi tələb etdiyi məqamlarda kompromisə hazır olmağı bacaran şəxsiyyət olmuşdur. Bu mühüm və nadir keyfiyyətlər Onun həyatda daim qalib çıxması üçün əsas stimül rolu oynamışdır. Ulu öndər Heydər Əliyevin yaratdığı milli ideologiya-azərbaycançılıq ideologiyası, müstəqil dövlətçilik, ölkədə və beynəlxalq aləmdə yeritdiyi sülhsevər siyasət Azərbaycanın milli təhlükəsizliyini, həmçinin, ideoloji təhlükəsizliyini təmin etmişdir.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Hüseynova, İ. (2004). Müstəqil Azərbaycan dövlətinin qurucusu. Təhsil.
2. Xudiyev, N. M. (2007). Uğurlu yolun layiqli davamçısı. Elm və təhsil.

ÜMUMTƏHSİL MƏKTƏBLƏRİNDƏ ƏDƏBİYYAT FƏNNİ PROQRAMLARININ İNKİŞAFI (1991–2021): MİLLİ PRİORİTETLƏR, MÜASİR TƏHSİL TENDENSİYALARI

Güləy Şahsuvar qızı Bağirova
müəllim

gulay.baghirova@mdu.edu.az
Mingəçevir Dövlət Universitetinin

Xülasə

Tədqiqatda 1991–2021-ci illər ərzində Azərbaycan Respublikasında ümumtəhsil məktəblərində ədəbiyyat fənni üzrə proqramların inkişaf xüsusiyyətləri araşdırılır. Tədqiqatın məqsədi müstəqillik dövründə ədəbiyyat tədrisinin məzmun və metodikasında baş verən dəyişiklikləri müəyyənləşdirmək, bu dəyişikliklərin istiqamətini və mahiyyətini elmi əsaslarla təhlil etməkdir. Araşdırma zamanı müxtəlif dövrlərə aid proqram sənədləri, dərslilər və metodik materiallar müqayisəli şəkildə öyrənilmişdir.

Tədqiqat nəticəsində müəyyən olunmuşdur ki, müstəqillikdən sonra ədəbiyyat proqramlarında yalnız məzmun yenilənməsi deyil, həm də tədris yanaşmalarında keyfiyyət dəyişiklikləri baş vermişdir. Ədəbiyyatın tədrisi biliklərin ötürülməsi çərçivəsindən çıxaraq şagirdlərin analitik düşünmə, müstəqil fikir yürütmə və estetik qavrayış bacarıqlarının inkişafına yönəlmişdir. Eyni zamanda proqramlarda milli ədəbi irsin sistemli təqdimatı gücləndirilmiş, dünya ədəbiyyatı ilə inteqrasiya genişlənməmişdir.

Aparılmış təhlil göstərir ki, ədəbiyyat proqramlarının inkişafı ardıcıl və mərhələli xarakter daşımış, milli və müasir yanaşmaların sintezi əsasında formalaşmışdır. Bu proses müasir təhsil tələblərinə uyğun, şagirdyönümlü və səriştəyönümlü təlim modelinin təşəkkülünə şərait yaratmışdır.

Açar sözlər: ədəbiyyat proqramı, kurikulum, milli dəyərlər, təhsil islahatı, şagirdyönümlü təlim

Giriş

Azərbaycan Respublikasında müstəqilliyin bərpasından sonra təhsil sistemində həyata keçirilən islahatlar humanitar fənlərin tədrisinə də ciddi təsir göstərmişdir. Bu prosesdə ədəbiyyat fənni xüsusi yer tutur, çünki o, yalnız bilik verməklə kifayətlənmir, həm də şəxsiyyətin formalaşmasına, estetik zövqün inkişafına və milli kimliyin qorunmasına xidmət edir. Bu baxımdan ədəbiyyat proqramlarının yenilənməsi və müasir tələblərə uyğunlaşdırılması aktual elmi problem kimi çıxış edir. 1994-cü ilə qədər mövcud proqram yeni ictimai reallıqlara tam cavab vermirdi. Buna görə də proqramların yenidən işlənməsi zərurəti meydana çıxmışdır. 1994-cü ildə ədəbiyyat fənni üzrə qəbul olunmuş proqram keçid xarakteri daşıyaraq ideoloji məzmunun yenilənməsini təmin etmişdir. Bu sənəddə sovet ideologiyasını əks etdirən mövzular ixtisar edilmiş, milli ədəbi irsə daha geniş yer verilmişdir. Bu proses tədricən həyata keçirilmiş və sonrakı illərdə daha sistemli xarakter almışdır. 1998-ci ildə başlanmış təhsil islahatlarının nəticəsi olaraq hazırlanmış və 2003-cü ildə təsdiq olunmuş ədəbiyyat proqramının izahat hissəsinin təhlili göstərir ki, məktəb ədəbiyyat kursunun müxtəlif mərhələlərində şagirdlər qarşısında fərqli təlim məqsədləri və vəzifələr qoyulmuşdur. Bu proqram daha sistemli yanaşma ilə fərqlənir. Bu mərhələdə yalnız ideoloji məzmun deyil, həm də struktur və metodik aspektlər yenilənmişdir. Mövzuların həcmi optimallaşdırılmış, təkrarçılıq azaldılmış, material şagirdlərin yaş xüsusiyyətlərinə uyğunlaşdırılmışdır. Eyni zamanda, analitik sualların və yaradıcı tapşırıqların sayı artırılmış, şagirdlərin müstəqil düşünməsi təşviq olunmuşdur. Müasir mərhələdə isə ədəbiyyat tədrisinin məzmununun müəyyənəşdirilməsində “Azərbaycan Respublikasının ümumtəhsil məktəbləri üçün ədəbiyyat fənni üzrə təhsil proqramı (kurikulumu)” (V–XI siniflər, 2013) adlı normativ sənəd xüsusi metodoloji əhəmiyyətə malikdir. Hazırda ümumtəhsil məktəblərində ədəbiyyatın tədrisi məhz bu kurikulumun müddəaları əsasında planlı və sistemli şəkildə həyata keçirilir və davamlı olaraq təkmilləşdirilir. Həmin sənəddə müəllim və şagird fəaliyyətinin nəticələri ilə bağlı gözlənilən göstəricilər dəqiq şəkildə müəyyənəşdirilmişdir. Bu göstəricilər təlim prosesinin nəticəyönümlü təşkilinə xidmət edir və tədrisin keyfiyyətinə nəzarət mexanizmini formalaşdırır. Eyni zamanda, kurikulumun müddəaları ənənəvi tədris proqramları ilə müqayisədə bir sıra mühüm fərqləndirici xüsusiyyətlərə malikdir. Yeni yanaşmada ədəbiyyatın tədrisi daha geniş məzmun çərçivəsində təqdim olunur və müxtəlif pedaqoji aspektləri əhatə edir. Sözügedən sənəddə ədəbiyyat fənninin məzmun komponentləri sistemli şəkildə izah edilmiş, təlim prosesində tətbiq olunacaq strategiyalar aydın şəkildə göstərilmişdir. Bununla yanaşı, şagird nailiyyətlərinin qiymətləndirilməsi üçün konkret meyarlar müəyyən edilmişdir. Kurikulumda həm fəndaxili, həm də fənlərarası inteqrasiyanın həyata keçirilməsi üçün metodik mexanizmlər öz əksini tapmışdır. Bu yanaşma tədrisin daha əlaqəli və kompleks şəkildə təşkilinə imkan yaradır. Bundan əlavə, sənəddə tədris prosesinin təşkili ilə bağlı müxtəlif metodik tövsiyələr, dərslərin aparılma formaları və istifadə olunacaq təlim üsulları da konkret şəkildə təqdim edilmişdir. Bu isə ədəbiyyat tədrisinin daha çevik, interaktiv və nəticəyönümlü model üzərində qurulmasına şərait yaradır.

Material və metodlar

Tədqiqatın metodoloji əsasını ümumi elmi və pedaqoji tədqiqat üsulları təşkil edir. Araşdırma prosesində ədəbiyyat fənni proqramlarının inkişaf dinamikasını müəyyən etmək məqsədilə kompleks yanaşma tətbiq edilmişdir. Bu çərçivədə həm keyfiyyət, həm də müqayisəli təhlil metodlarından istifadə olunmuşdur.

Tədqiqatın əsas mənbə bazasını 1991–2021-ci illər ərzində qüvvədə olmuş ədəbiyyat proqramları, dövlət standartları, kurikulum sənədləri, dərsliklər və metodik vəsaitlər təşkil edir. Bu materiallar müxtəlif dövrlər üzrə sistemləşdirilmiş və mərhələlər üzrə qruplaşdırılaraq təhlilə cəlb edilmişdir. Mənbələrin seçimi zamanı onların normativ əhəmiyyəti, tətbiq sahəsi və təhsil prosesinə təsir dərəcəsi nəzərə alınmışdır. Araşdırmada əsas metod kimi müqayisəli analizdən geniş istifadə edilmişdir. Bu metod vasitəsilə müxtəlif illərə aid proqramların məzmunu, struktur xüsusiyyətləri,

müəllif və əsər seçimi, eləcə də təlim məqsədləri qarşılaşdırılmışdır. Müqayisə nəticəsində dəyişikliklərin istiqaməti və inkişaf meyilləri müəyyən edilmişdir. Bununla yanaşı, məzmun analizi metodu tətbiq olunmuşdur. Bu metod vasitəsilə proqramlarda yer alan mövzuların tematik bölgüsü, ədəbi nümunələrin seçilmə prinsipləri və tapşırıqların xarakteri təhlil edilmişdir. Xüsusilə şagird fəaliyyətinə yönəlmiş tapşırıqların payı, analitik və yaradıcı elementlərin səviyyəsi ayrıca diqqət mərkəzində saxlanılmışdır.

Tədqiqat prosesində sistemli yanaşma prinsipi əsas götürülmüşdür. Ədəbiyyat proqramları yalnız ayrı-ayrı sənədlər kimi deyil, bütöv təhsil sisteminin tərkib hissəsi kimi öyrənilmişdir. Bu yanaşma proqram dəyişikliklərinin sosial, mədəni və pedaqoji amillərlə əlaqəsini aşkar etməyə imkan vermişdir. Eyni zamanda, interpretativ təhlil üsulundan istifadə olunaraq proqramlarda nəzərdə tutulan məqsəd və vəzifələrin mahiyyəti açıqlanmış, onların təhsil nəticələrinə təsiri şərh edilmişdir. Bu üsul vasitəsilə proqramların yalnız formal strukturu deyil, həm də onların pedaqoji məzmunu dəyərləndirilmişdir. Araşdırmanın etibarlılığını təmin etmək məqsədilə müxtəlif mənbələrdən əldə olunan məlumatlar qarşılaşdırılmış və ümumiləşdirilmişdir. Nəticələrin obyektivliyini artırmaq üçün həm normativ sənədlər, həm də praktik tədris materialları paralel şəkildə təhlil edilmişdir. Beləliklə, tətbiq olunan metodlar ədəbiyyat proqramlarının inkişaf prosesini hərtərəfli və sistemli şəkildə araşdırmağa imkan vermişdir.

Milli və müasir tendensiyalar

Müstəqillik dövründə proqramların inkişafında milli məzmunun genişləndirilməsi əsas istiqamətlərdən biri olmuşdur. Azərbaycan ədəbiyyatının müxtəlif dövrlərini əhatə edən nümunələrin proqrama daxil edilməsi, ədəbi irsin sistemli təqdimatı və milli kimliyin qorunmasına yönəlmiş yanaşmalar bu tendensiyanın əsas xüsusiyyətləridir. Digər tərəfdən, müasir təhsil yanaşmalarının tətbiqi proqramların inkişafında mühüm rol oynamışdır. Şagirdyönümlü təlim modeli, analitik və yaradıcı tapşırıqların tətbiqi, interaktiv metodlardan istifadə bu istiqamətdə aparılan dəyişikliklərin əsas göstəriciləridir. Dünya ədəbiyyatı ilə əlaqələrin genişləndirilməsi də şagirdlərin ümumi dünyagörüşünün formalaşmasına müsbət təsir göstərmişdir.

Nəticələr

Aparılan təhlil nəticəsində müəyyən edilmişdir ki, 1991–2021-ci illər ərzində ədəbiyyat fənni proqramlarında bir neçə istiqamətdə dəyişikliklər baş vermişdir. Əldə olunan faktlar göstərir ki, ilkin mərhələdə əsas diqqət məzmunun yenilənməsinə yönəlmiş, sonrakı mərhələdə isə tədris metodikasının təkmilləşdirilməsi prioritet olmuşdur. Proqramlarda müəllif seçimi genişlənmiş, həm milli, həm də dünya ədəbiyyatına aid nümunələrin sayı artmışdır. Bununla yanaşı, tapşırıqların xarakterində dəyişiklik müşahidə olunmuş, reproduktiv fəaliyyətə əsaslanan yanaşmalar tədricən analitik və yaradıcı fəaliyyətlə əvəz olunmuşdur. Struktur baxımından proqramlarda optimallaşdırma prosesi aparılmış, tədris materialları daha sistemli və məntiqi ardıcılıqla təşkil edilmişdir. Şagirdlərin dərş prosesində iştirakı artmış, onların müstəqil fəaliyyətinə daha geniş imkanlar yaradılmışdır.

Müzakirə

Nəticələrin təhlili göstərir ki, proqramların inkişafı təhsil siyasətində baş verən ümumi dəyişikliklərlə sıx bağlıdır. Ədəbiyyatın tədrisi artıq yalnız informasiya ötürmə funksiyası daşımır, o, şagirdin düşünmə qabiliyyətinin inkişafına yönəlmiş kompleks bir proses kimi çıxış edir. Digər ölkələrin təcrübəsi ilə müqayisə göstərir ki, oxşar meyillər postsovet məkanında da müşahidə olunmuşdur. Lakin Azərbaycan modelində milli komponentin qorunması və inkişaf etdirilməsi xüsusi əhəmiyyət kəsb edir. Elmi baxımdan bu dəyişikliklər konstruktivist təlim yanaşmasının tətbiqi ilə izah edilə bilər. Bu yanaşmaya görə şagird bilikləri passiv şəkildə qəbul etmir, onları aktiv şəkildə mənimsəyir və yeni biliklər yaradır.

Yekun nəticə

Aparılmış araşdırma göstərir ki, ədəbiyyat fənni proqramlarının inkişafı uzunmüddətli və sistemli proses olmuşdur. Bu proses nəticəsində proqramlar müasir təhsil tələblərinə

uyğunlaşdırılmış, tədris daha çevik və effektiv formaya salınmışdır. Ədəbiyyatın tədrisi şagirdlərin intellektual və estetik inkişafına xidmət edən mühüm vasitə kimi formalaşmışdır.

Təvsiyələr. Aparılmış tədqiqatın nəticələrinə əsasən ümumtəhsil məktəblərində ədəbiyyat fənninin tədrisinin daha da təkmilləşdirilməsi məqsədilə aşağıdakı təvsiyələr irəli sürülür:

- İlk növbədə, ədəbiyyat proqramlarının hazırlanması prosesində milli və ümumbəşəri dəyərlərin balanslı şəkildə qorunması təmin edilməlidir. Bu, həm şagirdlərdə milli kimliyin formalaşmasına, həm də onların qlobal dünyagörüşünün inkişafına şərait yaradar.
- Proqramlarda şagirdyönlü yanaşmanın daha da gücləndirilməsi məqsədəuyğundur. Bu baxımdan analitik düşünmə, müstəqil fikir yürütmə və yaradıcı fəaliyyətə yönəlmiş tapşırıqların sayının artırılması tövsiyə olunur. Ədəbiyyat dərslərində yalnız məzmunun mənimsədilməsi deyil, onun şərh və qiymətləndirilməsi bacarıqlarının inkişafı əsas hədəf kimi götürülməlidir.
- Müəllimlərin metodik hazırlığının artırılması da vacib istiqamətlərdən biridir. Müasir təlim metodlarının tətbiqi üçün müəllimlərə mütəmadi olaraq ixtisasartırma proqramları və təlimlər təşkil olunmalıdır. Bu, proqramlarda nəzərdə tutulan yeniliklərin effektiv şəkildə həyata keçirilməsinə kömək edir. Bununla yanaşı, dərslərlik və metodik vəsaitlərin keyfiyyətinin artırılması zəruridir. Tədris materialları şagirdlərin yaş xüsusiyyətlərinə uyğun hazırlanmalı, onların marağını cəlb edən və aktiv öyrənməni təşviq edən elementlərlə zənginləşdirilməlidir.
- Ədəbiyyatın tədrisində informasiya-kommunikasiya texnologiyalarından istifadənin genişləndirilməsi də tövsiyə olunur. Rəqəmsal resurslar, interaktiv platformalar və multimedia vasitələri dərs prosesinin daha effektiv təşkilinə imkan yaradır.
- Dünya ədəbiyyatı ilə inteqrasiyanın davam etdirilməsi və genişləndirilməsi də vacib hesab olunur. Müqayisəli təhlil imkanlarının artırılması şagirdlərin tənqidi düşünmə bacarıqlarının inkişafına müsbət təsir göstərir.
- Nəhayət, proqramların mütəmadi monitorinqi və qiymətləndirilməsi sistemi təkmilləşdirilməlidir. Bu, mövcud problemlərin vaxtında aşkar olunmasına və operativ həll yollarının müəyyənəşdirilməsinə şərait yaradar.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Azərbaycan Respublikasının ümumtəhsil məktəbləri üçün ədəbiyyat fənni üzrə təhsil proqramı (kurikulumu) (V–XI siniflər). Bakı, 2013, 93 s.
2. Ədəbiyyat: IV–X siniflər üçün proqram / Azərbaycan SSR Maarif Nazirliyi, Proqram-Metodika İdarəsi; elmi redaktorlar Ş. Mikayılov, Z. Abdullayev. – Bakı: Maarif, 1982. – 91 s.
3. Həsənlı, B. Ədəbiyyatın tədrisi metodikası. Bakı: Müəllim nəşriyyatı, 2012, 359 s.
4. <https://e-qanun.az/framework/19682>
5. <https://e-qanun.az/framework/29145>
6. Hüseynoğlu, S. Ədəbiyyatın məktəbdə öyrədilməsi (metodik vəsait). Bakı: ADPU-nun nəşriyyatı, 2019, 263 s.
7. Orta ümumtəhsil məktəblərinin V–XI sinifləri üçün ədəbiyyat proqramı / Azərbaycan Respublikası Təhsil Nazirliyi, Proqram-Metodika Şöbəsi; elmi redaktor Ə. Q. Səfərli; tərtib edənlər S. Rüstəmov və b. – Bakı: Öyrətmən, 1994.
8. Ümumtəhsil məktəblərinin V–XI sinifləri üçün ədəbiyyat proqramı / tərtib edən P. Xəlilov və b. – Bakı: [s.n.], 2003. – 64 s.
9. Yusifov, F. Ədəbiyyatın tədrisi metodikası. Bakı: ADPU-nun nəşriyyatı, 2023, 414 s.

İNGİLİS VƏ AZƏRBAYCAN DİLLƏRİNDƏ MORFOLOJİ YOLLA SÖZ YARADICILIĞINDA PREFİKSLƏRİN ROLU

Gülərə Şaban qızı Süleymanova

ingilisfilfak@mail.ru

Bakı Slavyan Universiteti

Xülasə

Bu məqalədə ingilis və Azərbaycan dillərində morfoloji yolla söz yaradıcılığında prefikslərin rolu müqayisəli şəkildə araşdırılır. Qeyd olunur ki, prefikslər sözün əvvəlində işlənərək onun mənasını dəyişdirir və ya yeni leksik vahid yaradır. İngilis dilində prefikslər çox məhsuldardır və geniş şəkildə istifadə olunur. Məsələn, “un-”, “re-”, “pre-”, “dis-” kimi prefikslər sözün mənasına inkar, təkrar, əvvəlcədən olma və ya əkslik çalarları əlavə edir. Azərbaycan dilində isə prefikslər məhdud saydadır və əsasən alınma sözlərdə müşahidə olunur. Bu dildə söz yaradıcılığında əsas rol suffikslərə (şəkilçilərə) məxsusdur. Məqalədə hər iki dildə prefikslərin semantik funksiyaları, işlənmə tezliyi və struktur xüsusiyyətləri təhlil edilir. Müəllif belə nəticəyə gəlir ki, ingilis dili analitik quruluşa malik olduğundan prefikslər daha fəal rol oynayır, Azərbaycan dili isə aqqlütinativ dil kimi daha çox şəkilçilər vasitəsilə söz yaradır. Tədqiqat dilçilik baxımından bu iki dilin fərqli tipoloji xüsusiyyətlərini və söz yaradıcılığı mexanizmlərini anlamağa kömək edir.

Açar sözlər: *prefiks, söz yaradıcılığı, morfologiya, söz yaradıcılığı, aqqlütinativ dillər*

Affiksasiya söz yaradıcılığının əsas vasitəsidir. Dilin xarakterik əlamətlərindən biri onun insanlar arasında ünsiyyət və fikir mübadiləsi vasitəsi olmasıdır. Ona görə də dil insan cəmiyyətinin inkişafına xidmət edən başlıca amillərdən biridir. Dildə mövcud olan bütün əlamətlər, xüsusiyyətlər, mənə rəngarəngliyi, sözlərin zənginliyi və müxtəlifliyi onların dəyişməsinə, formalaşmasına, onların əlaqə və münasibətlərinə xidmət edən bütün dilin ünsürləri təfəkkürlə bağlı olub, onun fəaliyyətinin göstəricilərindəndir.

İstər ingilis, istərsə də Azərbaycan dillərində affikslər vasitəsi ilə yaranmış leksik vahidlər həmin dillərin lüğət fondu və lüğət tərkibinin zənginləşməsində əhəmiyyətli rol oynayırlar. Bu və ya digər dildə həmin leksik vahidlərin yaranmasında dilin müxtəlif aspektlərinin - dilin fonetikasının, leksikasının və qrammatikasının oynadığı rol müəyyənləşdirmək, bu və ya digər dillərə xas olan xarakterik xüsusiyyətləri meydana çıxarmaq, fikrimcə dillərin tədqiqində mühüm əhəmiyyət kəsb edir. Hər iki dil öz qrammatik quruluşlarına görə bir-birindən köklü şəkildə fərqlənirlər. Bununla belə, hər iki dildə söz yaradıcılığı prosesində baş verən qrammatik və sintaktik xüsusiyyətləri araşdırmaq, onları tədqiq etmək, hər iki dil üçün xarakterik olan ümumi cəhətləri ortaya çıxarmaq və bir-birindən fərqli cəhətləri araşdırmaq ingilis dilini öyrənənlər üçün mühüm əhəmiyyət kəsb edir.

İngilis dilində söz yaradıcılığı dilçilik elminin ayrıca bir mövzusu olaraq tədqiq edilmişdir. Söz yaradıcılığı termini iki əsas mənanı özündə əks etdirir və bu mənaları bir-birindən ayırmaq lazımdır. Söz yaradıcılığı termini ilkin mənada dildə yeni sözlərin daima yaranma prosesini ifadə etmək məqsədi ilə işlədilir. Dil daima tərəqqi etmək və inkişaf etmək vəziyyətindədir və buraya müəyyən bir dil prosesləri, o cümlədən dildə yeni leksik vahidləri yaratmaq prosesi daxildir. Bu proses dildə “söz yaradıcılığı termini” adını almışdır. Dilçilik sahəsində çalışan alimlərin fikrincə hər bir köksüz və eyni zamanda müasir dövrdə müəyyən bir kökü olan sözlərin strukturası belə bir prosesin məntiqi nəticəsidir. Digər bir dilçi alim E.S. Kubryakovanın fikrinə görə “söz” yaratmaq prosesinin əsas mahiyyəti yeni adları, yeni ikinci yaranmış vahidlərin meydana çıxması deməkdir və tezliklə belə adlar sözlərə çevrilir. Söz yaratma termini sözün həqiqi mənasında söz yaradıcılığı prosesinin adlandırılması mənasında çıxış edir.

Söz yaradıcılığı leksika və qrammatika ilə sıx bağlıdır. Lakin bununla bağlı, bu sahədə müxtəlif fikirlər mövcuddur. Bir çox tədqiqatçılar bunu sırf leksikologiya ilə əlaqələndirir. Biz bu fikirlə razılaşmaya bilmərik. Çünki dildə yeni yaranan söz artıq leksik vahid olmaqla dildə mövcud olan qrammatik kateqoriyanın vahidinə çevrilir. Bu fakt özü - özlüyündə söz yaradıcılığının leksik-

qrammatik prosesi kimi ikili xüsusiyyətindən irəli gəlir. Y.Seyidov bu barədə belə yazır: “Ənənəvi olaraq, söz yaradıcılığı leksikologiyanın mövzusu kimi qəbul edilib və dilin lüğət tərkibinin zənginləşməsinin üsulları kimi söz yaratma formalarından bəhs edir” [3, 26].

Söz yaradıcılığı məsələsinin əsas gücü onun məhsuldarlığı ilə ölçülür. Məhsuldar sözlər söz yaradıcıları və yaradıcı vasitələrlə ikili cəhətə malikdir: struktural və semantik cəhətlərə. Forma və məzmunun vəhdəti, bu qarşılıqlı tərəflər arasındakı struktural cəhətlərə, semantik cəhətlərin birbirinə qarşılıqlı təfsiri nəticəsində meydana gəlir. Bir çox dilçilər cəhd etmişlər ki, forma və məzmun arasındakı münasibətlərdə məzmun anlayışına üstünlük versinlər, lakin forma ilə məzmun arasında olan əlaqə vasitəsini inkar etmək onlara müyəssər olmamışdır. Bu münasibətlə dilçi alim Benevist çox düzgün olaraq qeyd edir: “Məzmunu nəzərə almamaq üçün daha nələr edilməmişdir, onu görməməzliyə vurmaq və ondan yaxa qurtarmaq üçün nələr edilməmişdir. Bütün bunlar əbəsdir. Çünki məzmun meduzanın başı kimi dilin mərkəzindədir. Kim onu görməməzliyə vursa onu tilsimləyir” [4, 42-48].

V.V.Vinoqradov söz yaradıcılığından bəhs edərkən M.V.Lomonosov, F.F.Fortunatov, A.Boduen de Kurtune, V.A.Boqoroditski, L.V.Şerba, A.A.Potebnya və başqalarının adını çəkməklə qeyd edir ki, M.V.Lomonosovla başalanan ənənəyə uyğun olaraq, rus dilçiliyində söz yaradıcılığı qrammatikaya, yəni morfologiyanın şöbəsinə daxil edilir [5, 182]. Amma bununla belə, hesab etmək olar ki, söz yaradıcılığı bilavasitə qrammatikanın problemi deyil. O, leksikologiyaya aid məsələ olub, lüğət tərkibinin inkişafını təmin və tənzim edən vasitə və üsulların məcmusudur. Bununla yanaşı onun qrammatik (morfoloji) aspekti də vardır. V.P. İzotov morfoloji üsullardan bəhs edərkən, burada interfiksləri (sözün daxilinə əlavə olunan şəklili) *morfemoid* adlandırır [5, 182].

Müasir dilimizdə morfoloji yolla yeni sözlərin əmələgəlmə prosesi çox məhsuldardır. Sözlərin yaranmasında morfoloji prosesin mahiyyəti ondan ibarətdir ki, burada, birinci növbədə, köklərə şəkilçilər artırmaqla yeni düzəltmə sözlər əmələ gətirilir; məsələn, Azərbaycan dilində: *ək (mək) - əkin, iş - işlə (mək), sür (mək) – sürü, dağ – dağlıq* və s; İngilis dilində: *work – er, punish – ment, dis – honest, in- significant, un – bear – able, in – differ – ence* və s.

Öz tarixi etibarı ilə morfoloji yolla yeni sözlərin yaranması sintaktik yolla söz yaradıcılığının bir mərhələsini təşkil etmişdir.

Dilimizin qədim dövrlərində uzun zaman sadə sözlərdən mürəkkəb sözlər düzəlməsi prosesi mühüm yerlərdən birini tutmuşdur. Sonralar mürəkkəb sözün tərkibində olan bir sözün şəkilçiyə çevrilməsi yolu ilə morfoloji proses meydana gəlmişdir.

Dilimizin müasir inkişaf mərhələsində sözlərin leksik, morfoloji və sintaktik qaydada yaranması yolları bir-birini tamamlayan, təkmilləşdirən proseslərə çevrilmişdir [1, 137].

Dilin lüğət tərkibinin zənginləşməsinin birinci və əsas mənbəyini dilin daxili vəsaiti təşkil edir. Bu mənbədən danışarkən:

- a) leksik yolla;
- b) morfoloji yolla;
- c) sintaktik yolla;
- ç) kalka yolu ilə yaranan sözlər nəzərə alınmalıdır.

Dünya dillərində sözdüzəldici şəkilçilər ön, orta və son olmaq üzrə üç yerə bölünür. Qeyd etmək lazımdır ki, dünya dilləri bir-biri ilə əlaqədə inkişaf etmiş və etməkdədir. Həmin əlaqələr nəticəsində bu dillər qarşılıqlı surətdə bir-birinin lüğət tərkibini zənginləşdirdiyi kimi, bu və ya başqa qrammatik formalar da bir dildən başqa bir dilə keçə bilər. Belə formalar bir dildən başqasına keçərkən ilk əvvəl, əlbəttə, ayrılıqda deyil, sözlərlə birlikdə keçir. Sonralar isə keçdiyi dilin daxilində yavaş-yavaş o dilin şəkilçiləri sırasına daxil olur. Dünya dillərinin tarixində belə faktlar çoxdur.

İngilis dilinin lüğət tərkibinin zənginləşməsində sözdüzəldici şəkilçilərin rolu çox böyükdür. Çünki dildə bu şəkilçilər vasitəsilə bir sözdən bir çox yeni sözlər əmələ gətirmək mümkün olur. Bu da öz növbəsində, dilin lüğət tərkibini zənginləşdirir. Sözdüzəldici şəkilçilər bu və ya digər nitq

hissəsinin əvvəlinə ya axırına artırıla bilər. Bu şəkilçilər qoşulduğu sözlərə təsir edərək, bir nitq hissəsindən başqa bir nitq hissəsi də əmələ gətirir.

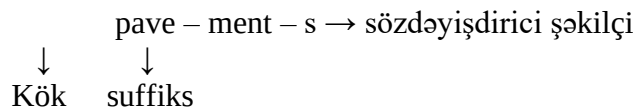
Yeri gəlmişkən qeyd etmək lazımdır ki, ingilis dilinə məxsus olan sözdüzəldici şəkilçilər həm bu dilin öz sözlərinə, həm də alınma sözlərə qoşulub, onların mənasına da təsir edə bilər. Bu şəkilçilər alınma sözlərə qoşularaq onlardan yeni mənalı sözlər əmələ gətirir. Eyni zamanda başqa dillərin şəkilçilərinin əksəriyyəti ingilis dilinin sözlərinə qoşulur və onlar yeni mənalı sözlər düzəldə bilər.

Affiksasiya bir çox dillərdə aparıcı morfoloji üsul kimi çıxış edir. Dünya dillərinin, demək olar ki, hamısında affiksasiya bir morfoloji üsul kimi qrammatik əlaqələrin ifadəsində aparıcı mövqə tutur. Z.Əliyeva affiks terminini bu cür şərh edir: “Affiks — bu formant iki funksiya daşıya bilər:

a) yeni söz yaradaraq, leksik-qrammatik funksiya daşıya bilər;

b) sözün qrammatik formasını dəyişib, funksional-qrammatik səciyyə daşıya bilər [2, 263].

Onu da qeyd etmək lazımdır ki, iltisafı dillərdə affikslər kökün müxtəlif tərəflərində birləşə bilər, yəni bu dillərdə affikslər suffikslər (postfikslər) və prefikslər kimi çıxış edə bilər. Lakin müəyyən bir dildə onlardan bir tipin — ya postfikslərin, ya da prefikslərin daha çox işləndiyinin, ya da istisnasız olaraq yalnız birinin işləndiyinin şahidi oluruq.

Müasir dilçilikdə müqayisə edilən dillərə ümumi nəzər saldıqda, söz yaradıcılığı prosesində suffiksasiyanın aparıcı mövqedə olması gözü çarpır. Məsələn, fransız və ingilis dillərində *-age*, *-tion*, *-ment*, *-ance*, *-ure* suffiksləri ilə prosesin, hadisənin adını bildirən isimlər formalaşır. Rus dilində isə bu mövqedə *-nue*, *-mue*, *-cməo*, Azərbaycan dilində isə *-lıq*⁴, *-ış*⁴, *-ıq*⁴ və s. kimi suffikslər çıxış edir. Suffiksasiyanın söz yaradıcılığındakı mövqeyini geniş izləmək üçün isim yaradıcılığı prosesini nəzərdən keçirməyi məqsədəuyğun hesab edirik. Çünki əksər dillərdə bir çox hallarda əsasən suffiksasiyadan istifadə olunur.

Məsələn,

direct—director, прыгать—прыгание, резать—резба, sınmaq—sınıq, burmaq—buruq və s.

Dünya dilçiliyində prefikslər ön şəkilçilər kimi tanınır və bu affikslər indiyə qədər müxtəlif cəhətlərdən elmi araşdırmalara cəlb olunmuşdur. Flektiv dil sayılan rus dilində prefikslərdən geniş istifadə edilməsi, iltisafı dillərdə isə onların istənilən halda başqa dillərdən alınması morfoloji səviyyədə derivasiya prosesində prefiksasiyanın müxtəlif dillərdə təzahür etməsindən xəbər verir. Məsələn, alman dilində bu dilin özünə məxsus olan prefikslərdən *ver-*, *be-*, *ent-*, eləcə də alınma prefikslər *re-* və *de-* (*entrauchen* “tüstünün çəkilməsi”, *verswingen* “1) kimdənsə daha yaxşı oxumaq; 2) yenidən oxumaq (hər hansı bir məhsur mahnını) öz məhsuldarlığı ilə seçilir [6, 10].

İngilis dilində fəal prefikslərə misal bunları göstərə bilərik: *mis-*, *post-* (*post-impressionism*), *out-* (*outlive* (çox yaşamaq)), *over-* (*overfeed* (çox yemək)), *under-* (*undertaken* (nəzarətdə saxlanan)), *be-* (*becloud* (buludla örtülmək)) və s. Bu dildə prefikslər yaratdıqları mənalarına görə də qruplaşa bilər. Məsələn, *out-*, *over-*, *under-* prefiksləri dərəcə mənası bildirdiyi halda, *de-*, *dis-*, *in-*, *im-*, *il-*, *ir-*, *un-* prefiksləri inkarlıq mənasını bildirən sözlərin formalaşmasında fəal iştirak edir. İngilis dilində inkarlığın böyük əksəriyyəti *dis-* prefiksi ilə ifadə olunur.

Sözsüz ki, düzgün söz yaradıcılığı yalnız həm struktur, həm də semantik cəhətdən təhlil edilə bilən sözlərlə, yəni bütün növ komplekslərlə məşğul ola bilər. Sadə sözün belə öyrənilməsinin orada yeri yoxdur. Sadə sözlər isə söz yaradıcılığı ilə çox sıx bağlıdır, çünki onlar bütün növ törəmə və mürəkkəb sözləri hərəkətə gətirən ana vahidlərin bünövrəsi, əsas mənbəyi kimi xidmət edir. Buna görə də, *writer*, *displease*, *atom-free* və s. kimi sözlər söz yaradıcılığında tədqiqat mövzusunı təşkil edir, lakin *to write*, *to please*, *atom*, *free* sözlərin bununla heç bir əlaqəsi yoxdur. Söz əmələ

gəlməsi, hər hansı digər dil hadisəsi kimi, iki tərəfdən - sinxron və diaxron şəkildə öyrənilə bilər [7, 20].

Müasir dilimizdə morfoloji yolla yeni sözlərin əmələgəlmə prosesi çox məhsuldardır. Sözlərin yaranmasında morfoloji prosesin mahiyyəti ondan ibarətdir ki, burada, birinci növbədə, köklərə şəkilçilər artırmaqla yeni düzəltmə sözlər əmələ gətirilir; məsələn, Azərbaycan dilində: *ək (mək) - əkin, iş - işlə (mək), sür (mək) – sürü, dağ – dağlıq* və s.; İngilis dilində: *work – er, punish – ment, dis – honest, in- significant, un – bear – able, in – differ – ence* və s.

Öz tarixi etibarı ilə morfoloji yolla yeni sözlərin yaranması sintaktik yolla söz yaradıcılığının bir mərhələsini təşkil etmişdir.

Dilimizin qədim dövrlərində uzun zaman sadə sözlərdən mürəkkəb sözlər düzəlməsi prosesi mühüm yerlərdən birini tutmuşdur. Sonralar mürəkkəb sözün tərkibində olan bir sözün şəkilçiyə çevrilməsi yolu ilə morfoloji proses meydana gəlmişdir.

Dilimizin müasir inkişaf mərhələsində sözlərin leksik, morfoloji və sintaktik qaydada yaranması yolları bir-birini tamamlayan, təkmilləşdirən proseslərə çevrilmişdir [1, 137].

Dilin lüğət tərkibinin zənginləşməsinin birinci və əsas mənbəyini dilin daxili vəsaiti təşkil edir. Bu mənbədən danışarkən:

- a) leksik yolla;
- b) morfoloji yolla;
- c) sintaktik yolla;
- ç) kalka yolu ilə yaranan sözlər nəzərə alınmalıdır.

Dünya dillərində sözdüzəldici şəkilçilər ön, orta və son olmaq üzrə üç yerə bölünür. Qeyd etmək lazımdır ki, dünya dilləri bir-biri ilə əlaqədə inkişaf etmiş və etməkdədir. Həmin əlaqələr nəticəsində bu dillər qarşılıqlı surətdə bir-birinin lüğət tərkibini zənginləşdirdiyi kimi, bu və ya başqa qrammatik formalar da bir dildən başqa bir dilə keçə bilər. Belə formalar bir dildən başqasına keçərkən ilk əvvəl, əlbəttə, ayrılıqda deyil, sözlərlə birlikdə keçir. Sonralar isə keçdiyi dilin daxilində yavaş-yavaş o dilin şəkilçiləri sırasına daxil olur. Dünya dillərinin tarixində belə faktlar çoxdur.

Azərbaycan və İngilis dillərinin materialları əsasında tədqiqat aparılmış məqalədə ingilis dili və Azərbaycan dillərində olan söz yaradıcılığı prosesini sinxronik-təsvirinin araşdırılması və prefikslərin köməyi ilə yeni sözlərin yaradılması məsələsinin, habelə, sözlərdən digər nitq hissələrinin tədqiqi aşağıdakı elmi-nəzəri nəticələri çıxarmağa əsaslar verir.

Məqalədə həmçinin derivasiya inkarlığı haqqında məlumat verilir, daha sonra inkar mənalı prefikslər və onların müəyyənləşdirilməsinin əsas prinsipləri təhlil vasitəsilə dəqiqləşdirilir və nəticə ingilis və Azərbaycan dillərində işlənən inkar mənalı prefikslər sistemləşdirilir, inkar sözlərin prefikslərlə əvəzlənməsi və onların arasında ekvivalent münasibətin yaranması araşdırılır və inkar prefikslərinin antonomik xüsusiyyətləri geniş şəkildə təhlil olunur.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Cəfərov S. Müasir Azərbaycan dili. Leksika, II cild. Bakı, 2007 – 192s.
2. Əliyeva Z.M. Türk dillərində sifət. B, “Elm və Təhsil”, 2011, 440 s., s. 263
3. Seyidov Y. Əsərləri. IX cild, 15 cildə, Bakı, “Bakı Universiteti”, 2010, 672 s.
4. Бархударов Л.С. Грамматика английского языка [Текст] /Л.С. Бархударов, Д.А. Штеллинг. – 4-е изд. исп. – М.: Высш. шк., 1973. – 423с.
5. Виноградов В.В. Избранные труды. Исследования по русской грамматике. Москва, «Наука», 1975, 558 с., 182.
6. Пащенко М.В. Способы пополнения глагольного лексикона в современном немецком языке. АҚД. Самара, 2009, 25 с., с. 10.).
7. Bauer, L. English Word Formation. Cambridge, 1983, 311 p
8. Geoffrey Leech, Jan Svartvik. A communicative Grammar of English. Moscow, 1983.
9. Ginsburg, Khidekel, Knyazeva, & Sankin. (1979). A Course in Modern English Lexicology.

ULU ÖNDƏR HEYDƏR ƏLİYEV DÜHASI

Xəyalə Sərdar qızı Ramazanova

müəllim

xeyaleramazanova889@gmail.com

Cəlilabad rayon Uzuntəpə kənd R.Hüseynov adına 2 sayılı tam orta məktəb

Xülasə

Dünya liderləri içərisində öz xüsusi imzasını dünyaya bəyan edən, Azərbaycanı bütün dünyaya tanıdan, Türk dünyasının ən sevimli lideri, böyük rəhbər, görkəmli şəxsiyyət - Ulu Öndər Heydər Əliyev XX əsrin dahi şəxsiyyətidir. Dünyanın tanınmış liderləri, görkəmli dövlət xadimləri Heydər Əliyevi – “Dünya lideri”, “Dahi şəxsiyyət”, “Böyük rəhbər”, “Görkəmli siyasi xadim”, “Türk dünyasının sevilən lideri” adlandırmışlar. “Türkiyə Respublikasının Prezidenti Rəcəb Tayyib Ərdoğan Ulu öndər Heydər Əliyev haqqında demişdir ki, Heydər Əliyev təkcə Azərbaycanda deyil, bütün türk dünyasında tanınan və sevilən lider olmuşdur. Türkiyə-Azərbaycan dostluq və qardaşlığını çox gözəl sözlərlə mənalandıran - “Bir millət, iki dövlət” müdrik sözləri hər iki millətin qardaşlığını aydın ifadə edir.

Bu müdrik sözlərin müqabilində çalışmaq lazımdır ki, böyük Heydər Əliyevin ruhu həmişə şad olsun, Biz türk dünyasının birliyini və qardaşlığını daim qoruyub möhkəmləndirməliyik.

Müstəqil Azərbaycan Respublikasının qurucusu, memarı Heydər Əliyevin ürəyi Azərbaycanla hər zaman döyünmüşdür. Ona görə biz Heydər Əliyev irsi olaraq Azərbaycan deyəndə ulu öndərimizi göz önümüzə gətiririk! Ulu öndərimiz hər zaman Azərbaycan xalqının inkişafı, rifahı və tərəqqisi üçün çalışmışdır. Biz bu günki sabit müstəqilliyimizi, azadlığımızı, demokratik, humanist bir ölkədə yaşamağımızı və bütün qələbələrimizin, uğurlarımızın rəhninin təməlini dahi şəxsiyyət, ulu öndər Heydər Əliyev dühasında görürük.

Açar sözlər: Heydər Əliyev, Azərbaycan, dahi rəhbər, dövlət xadimi, siyasətçi.

Giriş

Dünya liderləri içərisində öz xüsusi imzasını dünyaya bəyan edən, Azərbaycanı bütün dünyaya tanıdan, Türk dünyasının sevimli lideri, dahi şəxsiyyət - Ulu Öndər Heydər Əliyev olmuşdur. Dünyanın tanınmış liderləri, görkəmli dövlət xadimləri, siyasi adamları Heydər Əliyevi – “Dünya lideri”, “Dahi şəxsiyyət”, “Böyük rəhbər”, “Görkəmli siyasi xadim”, “Türk dünyasının sevilən lideri” adlandırmışlar. Bu adların hər biri haqqında nəinki məqalə, iri həcmli kitablar, böyük əsərlər yazmaq olar ki, bütün bunların da şərh, araşdırılması aktual bir məsələ kimi qarşımızda durmaqdadır.

Məqələmizdə Ulu Öndər Heydər Əliyev dühasının tədqiqi müxtəsər olaraq şərh edilmişdir. Məqələnin işlənməsi zamanı Heydər Əliyev haqqında yazılan mənbələri araşdırmaq, təhlil etmək, ümumiləşdirmələr aparmaq, nəticələr çıxarmaq yazımızın metod və üsullarından hesab edilə bilər.

Türkiyə Respublikasının Prezidenti Rəcəb Tayyib Ərdoğan Ulu öndər Heydər Əliyevin dəfn mərasimində iştirak etmiş və demişdir: “Heydər Əliyev təkcə Azərbaycanda deyil, bütün türk dünyasında tanınan və sevilən lider idi. Türkiyə-Azərbaycan dostluğunu çox gözəl ifadə edən “Bir millət, iki dövlət” ifadəsi də ona məxsusdur. Biz çalışmalıyıq ki, bu hikmətanə deyim ifadə etdiyi amal bundan sonra da davam etsin.

Böyük Heydər Əliyevin ruhu şad olsun deyə, biz türk dünyasının qardaşlıq münasibətlərini və birliyini qoruyub möhkəmləndirməyə çalışmalıyıq. Vəfatı hamımızı sarsıtmış möhtərəm Heydər Əliyev regionun inkişafı üçün çox böyük səy göstərirdi.

Bu dahi şəxsiyyət Bakı-Tbilisi-Ceyhan neft, Bakı-Ərzurum qaz kəmərləri layihələrinin həyata keçirilməsi üçün çox çalışırdı. Biz də çox çalışmalıyıq ki, bu layihələr mütləq reallığa çevrilsin. Türkiyə-Azərbaycan münasibətləri elə möhkəm təməl üzərində qurulmuşdur ki, bunu heç bir qüvvə sarsıda bilməz. Öminəm ki, Azərbaycan Prezidenti İlham Əliyev hörmətli Heydər Əliyevin yolu ilə gedərək, münasibətlərimizin inkişafına yeni töhfələr verəcəkdir” [1].

Müstəqil Azərbaycan Respublikasının qurucusu, memarı Heydər Əliyevin ürəyi Azərbaycanla hər zaman döyünmüşdür. Ona görə biz Heydər Əliyev irsi olaraq Azərbaycan deyəndə ulu öndərimizi göz önümüzə gətiririk! Ulu öndərimiz hər zaman Azərbaycan xalqının inkişafı, rifahı və tərəqqisi üçün çalışmışdır. Biz bu günki sabit müstəqilliyimizi, azadlığımızı, demokratik, humanist bir ölkədə yaşamağımızı və qələbələrimizin rəhninin təməlini dahi şəxsiyyət, ulu öndər Heydər Əliyev dühasında görürük.

Bu gün çiçəklənən, qüdrətlənən, qələbədən- qələbəyə gedən Azərbaycanı multukultural, tolerant ölkə kimi dünyaya tanıdan Heydər Əliyev ideyaları olmuşdur.

Müstəqil Azərbaycan Respublikasında hüquqi dövlət quruculuğunun, azərbaycançılıq ideologiyasının təməli Ulu Öndər Heydər Əliyevin adı ilə bağlıdır.

Hər bir xalqın böyüklüyü, tarixinin qüdrəti onun yetirdiyi dahi insanları ilə ölçülür. Tarixdə Elə böyük şəxsiyyətlər var ki, xalq onları özünün ideali, tarixi qəhrəmanı, əbədi lideri hesab edir. Belə böyük şəxsiyyətlərdən biri heş şübhəsiz Azərbaycan xalqının ümummilli lideri, Ulu Öndər Heydər Əliyevdir.

Təqdirəlayiq haldır ki, ölkə Prezidenti cənab İlham Əliyev Azərbaycan Respublikasında 2023-cü ili “Heydər Əliyev ili” elan etmiş və bu barədə xüsusi sərəncam imzalamışdır. Sərəncamda deyilir

“Azərbaycana rəhbərliyinin birinci dövründə Heydər Əliyev özünün qeyri-adi idarəçilik bacarığı, polad iradəsi və yüksək vətənpərvərliyi sayəsində, uzaqgörən və məqsədyönlü qərarları ilə çox qısa müddətdə respublikamızda sosial-iqtisadi, elmi-texniki və mədəni sahələrin inkişafında böyük sıçrayışa nail olmuşdur.

Tariximizin gedişatının və həyatımızın ahənginin köklü surətdə dəyişdiyi, azadlıq və müstəqillik duyğularının milli düşüncəmizdə üstünlük təşkil etməyə başladığı bu illər Azərbaycanın quruculuq salnaməsinin ən parlaq səhifələridir. Ulu Öndərin xalqın yaradıcılıq enerjisini bir məqsədə yönəltməklə tarixi yaddaşın bərpası istiqamətində atdığı qətiyyətli addımlar o dövrdə milli ruhun canlanmasına xidmət göstərmiş, özünüdərk və soy-kökə qayıdışı təmin etmiş, müstəqil dövlət quruculuğuna aparan yolun təməl daşına çevrilmişdir” [2].

Naxçıvanda əvvəlcə orta məktəbdə, pedaqoji texnikumda təhsil alan Heydər Əliyev sonralar Azərbaycan Sənaye İnstitutunda (indiki Azərbaycan Neft və Sənaye Universiteti), Azərbaycan Dövlət Universitetində (indiki Bakı Dövlət Universiteti), SRRİ Dövlət Təhlükəsizlik Komitəsinin Leninqraddakı (indiki Sankt-Peterburq) Rəhbər Kadrların Hazırlığı Məktəbində təhsil almışdır. Dahi rəhbər harad təhsil almışdırsa qiymətləri yalnız əla olmuşdur. O harada çalışmış, fəaliyyət göstərmişsə də yalnız birinci, lider olmuşdur.

Araşdırmalar göstərir ki, Ulu Öndərin fenomen şəxsiyyət kimi formalaşması aldığı mükəmməl təhsillə, eyni zamanda ailə mühiti, özünün daim çalışqan, zəhmətkeş, dərin zəka sahibi kimi həmişə axtarılda olması, vətənpərvərlik, vətəndaşlıq keyfiyyətləri ilə sıx bağlı olmuşdur. Onun həyatı bütövlükdə mənəviyyat və əxlaq məktəbidir. Bu həyat məktəbi hər bir Azərbaycan vətəndaşı üçün həmişə örnək və böyüyən nəsillərə nümunə olaraq qalacaqdır.

Hələ uşaqlıq və gənclik illərindən Heydər Əliyevin intellekti, böyük zəka və istedadı, mənəvi-əxlaqi keyfiyyətləri, liderlik xüsusiyyətləri ona böyük hörmət, şərəf və rəğbət qazandırmışdır.

Heydər Əliyevin Azərbaycan xalqı üçün etdikləri fəddakarlıqları bir-bir sadalamaqla bir məqaləyə, bir kitaba, dəftərə sığışdırmaq qeyri mümkündür. Çünki bütöv irs olaraq Azərbaycan dövlətinin varlığı, müstəqilliyi Heydər Əliyevlə bağlıdır.

Heydər Əliyev siyasi rəhbər, humanist dövlət qurucusu, tarix yazan və tarix yaradan dahi şəxsiyyətdir. Heydər Əliyev XX əsrin dünya lideridir. O qürurla deyirdi: “Mən həmişə fəxr etmişəm və bu gün də fəxr edirəm ki, mən Azərbaycanlıyam”!

Hər hansısa dünya lideri öz milliyyəti və xalqı ilə ağız dolusu ilə belə fəxr edirəm kəliməsini işlətməmişdir. Bunun əsasını dahilik, liderlik, yüksək mənəvi keyfiyyətlər, ən əsası isə vətənpərvərlik hissləri tutur.

Dahi şəxsiyyət Azərbaycan xalqının keçmişi, bu günü, gələcəyi ilə hər zaman öz işlərini mükəmməl etməyə çalışmışdır. Onun uzaq görün siyasəti nəticəsində biz bu gün müstəqil, azad, suveren bir ölkədə yaşayırıq.

Öz valideyininə layiq bir övlad olmaq hər kəsə nəşib olan xoşbəxtlik deyil. Ulu Öndər Heydər Əliyev irsini, siyasi kursunu uğurla davam etdirən ölkəmizin Prezidenti, müzəffər ordumuzun Ali Baş Komandanı İlham Əliyevin müdrik siyasəti, “Dəmir yumruğu”, xalqın birliyi, ordumuzun şücaəti, fədakarlığı və vətənpərvərliyi sayəsində 30 il işğal altında qalan torpaqlarımız 44 gün ərzində işğaldan azad oldu. Dahi şəxsiyyətin varisi, müdrik davamçısı dünyaya qalib bir sərkərdə, müzəffər komandan kimi tanındı.

Nəticə

Bu gün Heydər Əliyev ənənələrindən irəli gələn pedaqoji fəaliyyətimizə, əməyimizə, təhsilimizin inkişafına göstərilən diqqət və qayğı bizi daha da ruhlandırır. Dahi rəhbərin zəngin nəzəri irisində təhsil, mənəviyyat, şəxsiyyətin hərtərəfli ahəngdar inkişafı məsələləri, xüsusilə müəllimə hörmət, diqqət və qayğı əsas yer tutur.

Dahi rəhbər deyirdi: **“Hər bir dövlət əgər istəyirsə ki, öz ölkəsinin inkişafını təmin etsin, öz millətinin elmini, mədəniyyətini dünya standartlarına çatdırsın, o mütləq, hər şeydən çox, təhsilə fikir verməlidir, təhsilin inkişafına səy göstərməlidir, təhsil üçün bütün imkanları yaratmalıdır”.**

Ulu öndərimiz həm təhsilin məzmunu, mahiyyəti, məqsədləri, səmərəli təşkili, müəllim əməyinin şərafəti, şagirdlərin və tələbələrin vəzifələri barədə dəyərli fikirlər söyləmiş, Azərbaycan təhsilinin hərtərəfli yüksəlişi qayğısına qalmışdır. Ulu öndər, dahi rəhbərin həyat və fəaliyyəti mənəvi zənginliyi, əxlaq və əqidə saflığı, vətənə, xalqa sadiqliyi, fədakarcasına çalışması gənc nəsillərə nümunədir.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Azərbaycan Dövlət İnformasiya Agentliyi. Türkiyə Respublikasının baş naziri Rəcəb Tayyib Ərdoğan prezident Heydər Əliyevin dəfn mərasimində iştirak etmişdir/ Xalq qəzeti 16.02.2003.

2. Azərbaycan Respublikasında 2023-cü ilin “Heydər Əliyev İli” elan edilməsi haqqında Azərbaycan Respublikası Prezidentinin Sərəncamı/ Xalq qəzeti, 29 sentyabr 2022- ci il

AZƏRBAYCAN RESPUBLİKASINDA GƏNCLƏR VƏ İDMAN SİYASƏTİNİN İNKİŞAFINDA BEYNƏLXALQ ƏMƏKDAŞLIĞIN ROLU

Xəlil Toğrul oğlu Yusifli

Doktorant

yusiflixalil1@gmail.com

Gəncə Dövlət Universiteti

Xülasə

Son 20 ildə gənclər və idman siyasəti dövlətlərin sosial siyasətinin əsas istiqamətlərindən birinə çevrilmişdir. Gənclər və idman siyasəti bir çox ölkələrdə həm milli həm də beynəlxalq səviyyədə həyata keçirilməkdədir. Bu məqalədə uzunmüddətli təcrübəyə malik Azərbaycan Respublikasında gənclər və idman siyasətinin inkişafında beynəlxalq əməkdaşlığın rolu araşdırılır. Tədqiqatın məqsədi beynəlxalq əməkdaşlığın Azərbaycan gənclər və idman siyasətinə təsirlərini müəyyənləşdirmək və bu sahədə yeni əməkdaşlıq imkanlarını qiymətləndirməkdir. Eyni zamanda, bu siyasətin ölkənin beynəlxalq mövqeyinə təsiri də təhlil olunur. Nəticələr göstərir ki, beynəlxalq əməkdaşlıq həm dövlət siyasətinin inkişafına töhfə vermiş, həm də Azərbaycanda gənclər yönümlü beynəlxalq tədbirlərin və idman yarışlarının keçirilməsi üçün əlverişli şərait yaratmışdır. Bu isə ölkənin beynəlxalq əlaqələrinin və təşkilatlarla əməkdaşlığının daha da genişlənməsinə imkan vermişdir.

Açar sözlər: gənclər, gənclər və idman siyasəti, beynəlxalq əməkdaşlıq.

Giriş

Müasir mərhələdə gənclər sadəcə problemli bir qrup olaraq deyil, həm də sosial-demoqrafik qrup kimi əsas insan kapitalı və resurs olaraq görülməkdədirlər. Gənclərin inkişafı və onların üzləşdiyi problemlərin aradan qaldırılması ölkələrin həyata keçirdiyi gənclər siyasətindən bilavasitə asılıdır. Son illərdə qloballaşmanın təsiri ilə gənclərin üzləşdiyi problemlər daha mürəkkəb hala gəlmişdir. Bu baxımdan, cəmiyyətdə mövcud olan bərabərsizlik və ayrı-seçkiliyin aradan qaldırılması, gənclərin təhsil və məşğulluq imkanlarının artırılması gənclər siyasətinin prioritet istiqamətlərinə çevrilmişdir. Gənclər siyasəti 2016-cı ilin statistik məlumatlarına görə dünyanın 131 ölkəsində mövcuddur [10; s.14]. Lakin bu siyasət sahəsinə dair ölkələr arasında vahid anlayış və ya konseptual yanaşma mövcud deyil. Ümumilikdə gənclər siyasəti – gənclərin sosial və iqtisadi rifahını artırmaq və onların cəmiyyətin siyasi həyatında fəal iştirak edən vətəndaşlar kimi formalaşmasını təmin etmək məqsədilə həyata keçirilən çoxşaxəli normativ-hüquqi, maliyyə-iqtisadi, institusional-idarəetmə, kadr və elmi xarakterli tədbirlər məcmusudur.

Dövlətin sosial siyasətinin tərkib hissəsi olan gənclər siyasətinin sadəcə milli səviyyədə həyata keçirilməsi səmərəli siyasət tədbirlərinin reallaşdırılması üçün kifayət deyil. Hazırda bir çox ölkələrdə gənclər siyasəti milli, regional və beynəlxalq səviyyələrdə həyata keçirilməkdədir. Beynəlxalq səviyyədə gənclər siyasətinin həyata keçirilməsi də beynəlxalq təşkilatlarla və ölkələrlə əməkdaşlığın qurulması gənclərin problemlərinin həllində və müsbət siyasi təcrübələrin öyrənilməsində mühüm rol oynayır.

Azərbaycan da müstəqilliyin ilk illərindən Ümummilli Lider Heydər Əliyevin rəhbərliyi ilə gənclər siyasəti sahəsində beynəlxalq əməkdaşlığa xüsusi diqqət göstərmişdir. Həmçinin Azərbaycanda idman siyasətinin gənclər siyasəti ilə eyni strategiyada həyata keçirilməsi burada beynəlxalq əməkdaşlığı daha da əhəmiyyətli hala gətirməkdədir.

Bu tədqiqatın məqsədi Ulu Öndər Heydər Əliyev tərəfindən əsas qoyulan və Prezident İlham Əliyev tərəfindən ardıcıl şəkildə davam etdirilən gənclər və idman siyasətində beynəlxalq əməkdaşlığın gənclərin inkişafına və dövlət siyasətinin təkmilləşməsinə təsirini təhlil etməkdir.

Material və metodlar

Tədqiqatda analiz metodu vasitəsilə Azərbaycanda gənclər və idman siyasəti sahəsində beynəlxalq təşkilatlar və xarici ölkələrlə yaradılan əlaqələr, birgə layihələr və tədbirlər təhlil edilmiş, sintez metodu vasitəsilə isə bu əməkdaşlıqların gənclər və idman siyasətinin inkişafına təsirlərinin nəticələri müəyyən edilmişdir.

H. Cəfərovun “Azərbaycanda gənclər hərəkəti (XX əsr)”[7] və “Azərbaycanda gənclər hərəkəti yeni inkişaf mərhələsində: 1940–2007-ci illər” [6] monoqrafiyaları Heydər Əliyevin rəhbərliyi dövründə gənclər siyasətinin formalaşdırılması və bu istiqamətdə yaradılan beynəlxalq əməkdaşlığın inkişafının təhlil edilməsi baxımından tədqiqatda mühüm rol oynayır. Y. Həsənovun “Azərbaycan Respublikası beynəlxalq idman və turizm əlaqələri sistemində”[9], D. Quliyevin “Müstəqil Azərbaycan Respublikasında bədən tərbiyəsi və idmanın inkişafı (1991–2011)”[11] əsərləri idman sahəsində xarici ölkələrlə bağlanan ikitərəfli sazişlərin və respublikada keçirilən beynəlxalq idman yarışlarının öyrənilməsi baxımından mühüm elmi mənbə kimi çıxış edir.

Nəticələr

1994-cü ildə Heydər Əliyev tərəfindən yaradılan Gənclər və İdman Nazirliyi gənclər siyasətinin həyata keçirilməsi üzrə məsuliyyət daşıyan mərkəzi icra hakimiyyəti orqanıdır. Nazirlik xarici ölkələrin gənclərlə iş və idman sahəsində fəaliyyət göstərən müvafiq dövlət qurumları ilə əlaqələr yaradır, təcrübə mübadiləsi, birgə layihələr və qarşılıqlı səfər proqramları çərçivəsində müxtəlif fəaliyyətlər həyata keçirir. Bu baxımdan, Nazirlik xüsusilə Birləşmiş Millətlər Təşkilatı, Avropa Şurası və Avropa İttifaqı kimi beynəlxalq və regional təşkilatlarla sıx əməkdaşlıq edir. Bu əməkdaşlıq təhsil, məşğulluq, iştirakçılıq, sosial inteqrasiya və bir çox məsələləri əhatə edir [6; s.140-145].

Bundan əlavə, vətəndaş cəmiyyəti institutları olan gənclər təşkilatları 1995-ci ildə konfederativ struktur kimi yaradılmış Azərbaycan Respublikası Gənclər Təşkilatları Milli Şurası vasitəsilə xarici ölkələrin təşkilatları ilə əlaqələr qurur. Şuranın əsas məqsədi respublikada fəaliyyət göstərən gənclər təşkilatlarının fəaliyyətini əlaqələndirmək və Azərbaycan gəncliyini beynəlxalq səviyyədə tanıtmadır. Qısa müddət ərzində Milli Şura müxtəlif beynəlxalq gənclər strukturları ilə sıx əlaqələr qurmuşdur. Bunlara Avropa Gənclər Mərkəzi, Avropa Gənclər Forumu, Avropa Milli Gənclər Şuraları Konseyi və Dünya Türk Gəncləri Birliyi daxildir.

Qeyd etmək lazımdır ki, idman sahəsində beynəlxalq əməkdaşlığın inkişafında Milli Olimpiya Komitəsinin (MOK) mühüm rolu vardır. 1997-ci ildə cənab İlham Əliyevin MOK-un prezidenti seçilməsi ilə idman sahəsində beynəlxalq əməkdaşlıq yeni mərhələyə qədəm qoymuşdur. MOK-un əsas prioritetləri idmançıların beynəlxalq yarışlarda iştirakının dəstəklənməsi və iri miqyaslı idman tədbirlərinin ölkədə təşkilidir.

Bu qurumların və təşkilatların fəaliyyətini təhlil edərək, gənclər və idman siyasəti sahəsində yaradılan beynəlxalq əməkdaşlığın əsas nəticələrini müəyyən etmək mümkündür:

- 1996-cı ildən etibarən Azərbaycan Rumıniya, Polşa, Böyük Britaniya, Monteneqro, Almaniya, Serbiya və Fransa kimi bir sıra Avropa ölkələri, eləcə də Türkiyə ilə gənclər və idman siyasəti sahəsində ikitərəfli əməkdaşlıq sazişləri imzalamışdır [9; s.32-40].

- Azərbaycanın Avropa Şurasına qəbul olunması prosesində Azərbaycan Respublikası Gənclər Təşkilatlarının Milli Şurasının fəaliyyəti mühüm rol oynamışdır. Həyata keçirilən tədbirlər nəticəsində bir sıra gənclər təşkilatları beynəlxalq qurumlarda təmsil olunmaq hüququ əldə etmişdir. Belə ki, Azərbaycan Skautlar Assosiasiyası Dünya Skaut Hərəkəti Təşkilatına, Gənc Hüquqşünaslar Birliyi Beynəlxalq Gənc Hüquqşünaslar Assosiasiyasına, Azərbaycan Demokratik Tələbə Gənclər Hərəkəti Avropa Demokratik Tələbə Birliyinə, Dünya Gənc Türk Yazarlar Birliyi isə Dünya Türk Gəncləri Birliyinə üzv qəbul edilmişdir. Bundan əlavə, Milli Şuranın fəaliyyəti nəticəsində bir sıra beynəlxalq gənclər təşkilatlarının Azərbaycanda nümayəndəlikləri açılmışdır. Bunlar sırasında “Avropada Təhlükəsizlik naminə Gənclik”, “Əlillərin Beynəlxalq Əməkdaşlığı”, Dünya Skaut Hərəkəti Təşkilatı və Beynəlxalq Gənclər Təşkilatı yer alır. Eyni zamanda, Milli Şura 2000-ci ilin aprel ayında Avropanın ən nüfuzlu beynəlxalq qeyri-hökumət təşkilatlarından biri olan Avropa Gənclər Forumuna tamhüquqlu üzv olmuş, 2002-ci ilin yanvar ayında isə Birləşmiş Millətlər Təşkilatının İqtisadi və Sosial Şurasında müşahidəçi statusu əldə etmişdir [7; s.370-377].

- Beynəlxalq əməkdaşlıq nəticəsində normativ-hüquqi sənədlərdə də bir sıra dəyişikliklər edilmişdir. Bu dəyişikliklər 2002-ci ildə qəbul olunmuş “Gənclər siyasəti haqqında Qanun”da öz əksini tapmışdır. İlk qəbul olunduğu zaman gənclərin yaşı 16–35 arası müəyyən edilsə də, sonradan bu yaş həddi 14–29 aralığına endirilmişdir. Eyni zamanda, qanunda gənclərin müxtəlif sosial kateqoriyaları da müəyyənləşdirilmişdir. Bunlara gənc alimlər, risk qrupuna daxil olan gənclər, işsiz gənclər və digər kateqoriyalar daxildir. Sözügedən dəyişikliklər və tənzimləmələr Avropa Şurasının müvafiq prinsip və sənədlərinə uyğun şəkildə həyata keçirilmişdir [2].

- Avropa təcrübəsində həyata keçirilən gənclər siyasəti proqramlarından faydalanaraq 2003-cü ildən etibarən gənclərin davamlı inkişafının təmin edilməsi məqsədilə mütəmadi olaraq “Azərbaycan gəncliyi” Dövlət Proqramları qəbul edilməyə başlanmışdır [5]. Beşillik dövrləri əhatə edən bu proqramlar indiyədək üç dəfə təsdiq olunmuşdur. Hazırlanan proqramlar 1995-ci ildə Birləşmiş Millətlər Təşkilatı tərəfindən qəbul edilmiş Dünya Gənclər üzrə Fəaliyyət Proqramında müəyyən edilən problemlər və inkişaf istiqamətləri əsasında formalaşdırılmışdır.

- Birləşmiş Millətlər Təşkilatının İnkişaf Proqramının 2014–2017-ci illər üçün Gənclər Strategiyası çərçivəsində Azərbaycanda gənclərlə iş üzrə Dövlət Proqramının nəticələrinin monitorinqi və qiymətləndirilməsi konsepsiyası işlənib hazırlanmış, eyni zamanda gənc vətəndaşların dövlət orqanlarında staj keçməsinin təşkili üçün hüquqi baza formalaşdırılmışdır [15; s.36]

- Gənclərlə iş sahəsində dövlət strukturlarında mühüm və müsbət institusional dəyişikliklər edilmişdir. Belə ki, 1972-ci ildə Avropa Şurası tərəfindən Strasburqda yaradılmış Avropa Gənclər

Fondu və Avropa Gənclər Mərkəzi modelləri əsasında Azərbaycanda 2006-cı ildə “Gənclər evləri” sosial xidmət müəssisələri yaradılmış [8], 2018-ci ildə isə Azərbaycan Respublikasının Gənclər Fondu təsis edilmişdir. Hazırda Gənclər evlərinin sayı 30-dan çoxdur. Bu qurumlar gənclərin hərtərəfli inkişafını dəstəkləmək, asudə vaxtlarının səmərəli təşkilini təmin etmək və onlara sosial, psixoloji, hüquqi və informasiya dəstəyi göstərmək məqsədilə fəaliyyət göstərir. Gənclər Fondu isə gənclərə elm, təhsil, mədəniyyət və digər sosial sahələrdə dəstək verir. Bununla yanaşı, gənclərin inkişafına yönəlmiş dövlət proqramlarının hazırlanması və həyata keçirilməsi proseslərində də fəal iştirak edir [13; s.6004].

- Beynəlxalq əməkdaşlıq gənclər təşkilatlarının fəaliyyət sahəsinin əhəmiyyətli dərəcədə genişlənməsinə şərait yaratmış, bu proses həm təşkilatların sayının artmasına, həm də onların uzunmüddətli və institusional əsasda fəaliyyət göstərməsi üçün əlverişli mühitin formalaşmasına töhfə vermişdir. Xüsusilə gənclər təşkilatlarının beynəlxalq fondlara və qrant proqramlarına çıxış imkanlarının genişlənməsi onların layihə əsaslı və davamlı fəaliyyətini gücləndirmişdir. Bununla yanaşı, beynəlxalq təşkilatların gənclər sahəsində nümayəndəliklərinin sayı da artmaqdadır. Bu kontekstdə, Qoşulmama Hərəkatının Gənclər Təşkilatı 4 oktyabr 2021-ci ildə Azərbaycan Respublikasının Prezidenti İlham Əliyevin təşəbbüsü ilə yaradılmış və gənclər arasında çoxtərəfli əməkdaşlığın gücləndirilməsini hədəfləmişdir. Eyni zamanda, xarici ölkələrdə fəaliyyət göstərən diaspora gənclər təşkilatlarının fəaliyyətləridə genişləndirilmişdir [1].

- Azərbaycanda gənclər sahəsində bir sıra beynəlxalq tədbirlər də təşkil edilmişdir. Bu baxımdan ilk mühüm tədbirlərdən biri 2008-ci ildə Bakıda keçirilmiş IV Qlobal Gənclər Məşğulluğu Zirvəsi olmuşdur. Zirvə Azərbaycan Respublikasının Gənclər və İdman Nazirliyi ilə Gənclərin Məşğulluq Sistemləri Şəbəkəsinin (YES) əməkdaşlığı çərçivəsində həyata keçirilmişdir. Tədbir YES şəbəkəsinə daxil olan 55 ölkədən və digər əsas tərəfdaşlardan ümumilikdə 600 nümayəndəni bir araya gətirmişdir. Zirvənin əsas məqsədi gənclərin məşğulluq problemlərinin müəyyən edilməsi, sahibkarlıq bacarıqlarının inkişaf etdirilməsi və milli səviyyədə strategiya və proqramların hazırlanmasına töhfə vermək olmuşdur [3]. Daha sonra, 2014-cü ildə Birləşmiş Millətlər Təşkilatının Baş katibinin Gənclər üzrə xüsusi nümayəndəliyi, BMT-nin İnkişaf Proqramı, UNESCO, Avropa Şurası və Azərbaycan Respublikasının Gənclər və İdman Nazirliyinin birgə təşkilatçılığı ilə Bakıda ilk Qlobal Gənclər Siyasəti Forumu keçirilmişdir. Forumda BMT-yə üzv 115 ölkədən yüksək səviyyəli dövlət nümayəndələri iştirak etmişdir. Ümumilikdə 165 ölkədən 700-dən çox iştirakçı – gənclər, gənclər təşkilatlarının üzvləri, beynəlxalq təşkilat və vətəndaş cəmiyyəti nümayəndələri tədbirə qatılmışdır. Forumda müasir gənclər siyasətinin əsas xüsusiyyətləri müzakirə olunmuş, regional yanaşmalar əsasında təkliflər irəli sürülmüş və dövlətlərin gənclər siyasətini həyata keçirərkən rəhbər tutmalı olduqları əsas prinsiplər müəyyən edilmişdir [14].

- Azərbaycan artıq yalnız beynəlxalq idman yarışlarında iştirak edən ölkə deyil, eyni zamanda iri miqyaslı idman tədbirlərinə ev sahibliyi edən regional mərkəzə çevrilmişdir. Bu çərçivədə 2015-ci ildə Avropa Oyunları Bakıda keçirilmiş və 50 Avropa ölkəsi bu yarışlarda iştirak etmişdir. Daha sonra 2017-ci ildə İslam Həmrəyliyi Oyunları Bakıda təşkil olunmuş və 54 ölkə bu tədbirə qatılmışdır [4; s.137–138]. 2025-ci ildə isə 8 ölkənin iştirakı ilə Müstəqil Dövlətlər Birliyi Oyunları, başda Gəncə şəhəri olmaqla 6 şəhərdə birlikdə baş tutmuşdur.

Müzakirə

Azərbaycanın gənclər və idman siyasətində milli və beynəlxalq əməkdaşlıq fəaliyyətlərinin təhlili göstərir ki, beynəlxalq təcrübəyə əsaslanaraq gənclər və idman siyasətinin məzmunu, dövlət qurumlarının strukturu, gənclər təşkilatlarının fəaliyyət sahələri və idman tədbirlərinin təşkil mexanizmləri əhəmiyyətli dərəcədə təkmilləşdirilmişdir. Bu proses gənclər və idman siyasətinin Avropanın inkişaf etmiş ölkələrində tətbiq olunan modellərə uyğun olaraq sistemli, kompleks və institusional çərçivədə həyata keçirilməsinə imkan yaratmışdır. Gənclər və idman siyasəti artıq yalnız gənclərin problemlərinin həllinə yönəlməklə kifayətlənmir, eyni zamanda ölkənin sosial problemlərinin aradan qaldırılmasına və sosial-iqtisadi inkişafına töhfə verən mühüm bir mexanizm kimi çıxış edir.

Beynəlxalq əməkdaşlıq idman sahəsində daha geniş və çoxölçülü təsirlər yaratmışdır. Bu proses Azərbaycan gəncliyinin beynəlxalq cəmiyyətə integrasiyasını sürətləndirmiş, xarici ölkələrlə diplomatik əlaqələrin inkişafına töhfə vermiş və eyni zamanda iqtisadiyyatın müxtəlif sektorlarında irəliləyişi stimullaşdırmışdır. Böyükmiqyaslı beynəlxalq idman tədbirlərinin təşkili və global idman şəbəkələrində fəal iştirak xarici şirkətlərin və investorların diqqətini ölkəyə yönəlmiş, turizm axınını artıraraq ölkəyə gələn ziyarətçilərin sayının yüksəlməsinə səbəb olmuşdur. Bütün bu inkişafalar Azərbaycanın sosial və iqtisadi tərəqqisində mühüm rol oynamış, idmanın yalnız fiziki və mədəni deyil, həm də iqtisadi və diplomatik vasitə kimi çıxış etdiyini göstərmişdir.

Beynəlxalq əməkdaşlığın inkişafı gənclər və idman siyasətinin planlaşdırılması və həyata keçirilməsi prosesində müxtəlif dəyişikliklərə səbəb olsa da, milli siyasətin əsas prioritet istiqaməti hər zaman gənclər arasında milli dəyərlərin təşviqi, onların mənəvi inkişafının dəstəklənməsi, eləcə də vətəndaşlıq və vətənpərvərlik şüurunun gücləndirilməsi olmuşdur. Bu çərçivədə beynəlxalq təcrübədən yararlanmaqla yanaşı, milli kimliyin qorunması və ictimai həmrəyliyin möhkəmləndirilməsi əsas prinsip kimi saxlanılmışdır.

Yekun nəticə

Azərbaycanda gənclər və idman siyasətinin milli səviyyədə həyata keçirilməsinin səmərəliliyi beynəlxalq əməkdaşlıqla bilavasitə bağlıdır. Beynəlxalq əlaqələrin inkişafına yüksək önəm verən Ümummilli Lider Heydər Əliyev tərəfindən formalaşdırılmış gənclər və idman siyasəti modeli milli dəyərləri prioritet kimi qəbul etməklə yanaşı, beynəlxalq təcrübədən səmərəli şəkildə yararlanmağa əsaslanmışdır. Bu yanaşma gənclər siyasətinin institusional əsaslarının möhkəmləndirilməsinə və onun müasir çağırışlara uyğunlaşdırılmasına şərait yaratmışdır.

Prezident İlham Əliyevin rəhbərliyi dövründə də bu istiqamət ardıcıl şəkildə davam etdirilmiş, beynəlxalq əməkdaşlıq daha da genişləndirilmiş və sistemli xarakter almışdır. Nəticə etibarilə, Azərbaycan gənclər və idman siyasətinin həyata keçirilməsi sahəsində beynəlxalq aləmdə nüfuzunu artırmış, bir sıra qabaqcıl təcrübələri milli modelə integrasiya etməklə bu sahədə regionun və dünyanın aparıcı ölkələrindən birinə çevrilmişdir.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Azerbaijan News. (2022, July 29). *Qoşulmama Hərəkatı Gənclər Sammitinin Şuşa sessiyası keçirilib*. <https://www.azerbaijan-news.az/az/posts/detail/qosulmama-herekati-gencler-sammitinin-susa-sessiyasi-kecirilib1659096410>
2. Azerbaijan Respublikası. (2002). *Azərbaycan Respublikasının Gənclər siyasəti haqqında Qanunu*. <https://e-qanun.az/framework/1619>
3. Azerbaijan hosts Youth Employment Summit. (2008, September). *Subregional Office for Eastern Europe and Central Asia Newsletter*, 3(34).
4. Aslanlı, G. (2023). Azərbaycan Respublikasında idmanın inkişaf perspektivlərinin qurulmasında Heydər Əliyev siyasətinin rolu. *Akademik Tarih ve Düşünce Dergisi*, 10(1), 131–143. <https://doi.org/10.46868/atdd.2023>
5. Cəfərov, A., & İmaməliyev, E. (Eds.). (2012). *Azərbaycanın ictimai həyatında gənclərin rolu*. SPb.; Bakı: MDB iştirakçısı olan dövlətlərin Parlamentlərarası Assambleyası Şurasının Katibliyi. <https://iacis.az/public/upload/files/1/4.pdf>
6. Cəfərov, H. (2007). *Azərbaycanda gənclər hərəkatı yeni inkişaf mərhələsində (1940–2007-ci illər)*. Bakı: Adiloğlu.
7. Cəfərov, H. (2009). *Azərbaycanda gənclər hərəkatı (XX əsr)*. Bakı: Nurlan.
8. Denstad, F. Y. (2009). *Youth policy manual: How to develop a national youth strategy*. Strasbourg: Council of Europe Publishing.
9. Həsənov, Y. (2015). *Azərbaycan Respublikası beynəlxalq idman və turizm əlaqələri sistemində (1991–2005-ci illər)*. Bakı: Elm və Təhsil.
10. Oxfam. (2016). *Global youth policies and initiatives* (Briefing Paper 12 August).
11. Quliyev, D. Q. (2012). *Müstəqil Azərbaycan Respublikasında bədən tərbiyəsi və idmanın inkişafı (1991–2011)*. Bakı: Mütərcim.

12. Sadıqov, E. (2023). Ulu Öndər Heydər Əliyev və Azərbaycan gəncliyinin inkişaf strategiyası. *Akademik Tarih ve Düşünce Dergisi*, 10(1), 191–199. <https://doi.org/10.46868/atdd.2023>
13. Shafibayli, R. (2023). The role of state social policy in increase of the social status and activity of the young people in Azerbaijan. *Path of Science*, 9(7), 6001–6008. <https://doi.org/10.22178/pos.94-15>
14. UNDP. (2015). *First Global Forum on Youth Policies: Report*. <https://www.undp.org/sites/g/files/zskgke326/files/publications/2014%20-%20REPORT%20-%201st%20Global%20Forum%20on%20Youth%20Policies.pdf> (Accessed: 23.02.2026)
15. UNDP Youth Strategy 2014–2017. (2014). *United Nations Development Programme*. http://www.undp.org/content/dam/undp/library/Democratic%20Governance/Youth/UNDP_Youth-Strategy-2014-17_Web.pdf

AZƏRBAYCAN-TÜRKİYƏ HƏRBİ TƏRƏFDAŞLIĞI: PRAKTİKİ ƏMƏKDAŞLIQ NÜMUNƏLƏRİ VƏ REGIONAL TƏHLÜKƏSİZLİK

Günəl Yalçın qızı Yusibova

“Sosial fənlər” kafedrasının dissertantı

gunel.yusibova@gdu.edu.az

Gəncə Dövlət Universiteti

Xülasə

Heç kəsə sirr deyildir ki, Azərbaycan-Türkiyə hərbi əməkdaşlığı müasir dövrdə regional təhlükəsizlik sisteminin formalaşmasında mühüm rol oynayan əsas istiqamətlərdən biri kimi çıxış edir. Bu məqalədə iki dövlət arasında hərbi tərəfdaşlığın inkişaf dinamikası, onun hüquqi-institusional əsasları və praktiki əməkdaşlıq mexanizmləri elmi baxımdan təhlil olunur. Tədqiqat çərçivəsində birgə hərbi təlimlər, hərbi-texniki əməkdaşlıq, müdafiə sənayesi sahəsində qarşılıqlı fəaliyyət və strateji koordinasiya kimi məsələlərə xüsusi diqqət yetirilir. Eyni zamanda, bu əməkdaşlığın 44 günlük müharibə dövründə operativ effektivliyi və nəticələrə təsiri qiymətləndirilir.

Bununla yanaşı, məqalədə Azərbaycan və Türkiyə arasında hərbi tərəfdaşlığın yalnız ikitərəfli münasibətlərin inkişafı ilə məhdudlaşmadığı, həm də Cənubi Qafqazda geosiyasi balansın dəyişməsinə və yeni təhlükəsizlik mühitinin formalaşmasına təsir etdiyi əsaslandırılır. Nəticədə isə Azərbaycan-Türkiyə hərbi əməkdaşlığının strateji xarakter daşdığı və regionda sabitliyin qorunmasında mühüm faktor kimi çıxış etdiyi qənaətinə gəlinir.

Açar sözlər: Azərbaycan, Türkiyə, hərbi tərəfdaşlıq, strateji əməkdaşlıq, regional təhlükəsizlik, Cənubi Qafqaz

Giriş

Mövzunun aktuallığı. Azərbaycan və Türkiyə arasında münasibətlər tarixi, etnik və mədəni bağlara əsaslansa da, XXI əsrdə bu münasibətlər xüsusilə hərbi-strateji sahədə yeni mərhələyə qədəm qoymuşdur. “Bir millət, iki dövlət” prinsipi çərçivəsində formalaşan əməkdaşlıq son illərdə daha institusional xarakter almış, regional təhlükəsizlik sistemində mühüm faktor kimi çıxış etməyə başlamışdır. Xüsusilə 2020-ci il Vətən müharibəsindən sonra Azərbaycan-Türkiyə hərbi tərəfdaşlığı yalnız ikitərəfli münasibətlər kontekstində deyil, həm də Cənubi Qafqazın geosiyasi reallıqlarını formalaşdıran əsas elementlərdən biri kimi qiymətləndirilir.

Müasir beynəlxalq münasibətlər sistemində regional təhlükəsizlik məsələləri dövlətlərin xarici siyasətində prioritet istiqamətlərdən birinə çevrilmişdir. Xüsusilə Cənubi Qafqaz regionu son illərdə baş verən geosiyasi transformasiyalar fonunda yeni təhlükəsizlik çağırışları ilə üz-üzə qalmışdır. Bu kontekstdə Azərbaycan və Türkiyə arasında formalaşmış hərbi tərəfdaşlıq yalnız

ikitarəfli münasibətlərin inkişafı baxımından deyil, həm də regionda sabitliyin və təhlükəsizliyin təmin olunması baxımından mühüm əhəmiyyət kəsb edir.

Qeyd etdiyimiz kimi son illərdə isə Azərbaycan-Türkiyə münasibətləri tarixi, mədəni və etnik bağlara əsaslanmaqla yanaşı, strateji müttəfiqlik səviyyəsinə yüksəlmişdir. Xüsusilə 2010-cu ildə imzalanmış “Strateji tərəfdaşlıq və qarşılıqlı yardım haqqında” Saziş və 2021-ci il Şuşa Bəyannaməsi bu əməkdaşlığın hüquqi və institusional əsaslarını daha da möhkəmləndirmişdir. Bu sənədlər çərçivəsində hərbi əməkdaşlığın genişlənməsi, birgə təlimlərin intensivləşməsi və müdafiə sənayesi sahəsində əməkdaşlıq regionda qüvvələr balansına ciddi təsir göstərmişdir.

Beləliklə, Azərbaycan-Türkiyə hərbi tərəfdaşlığının praktiki aspektlərinin və onun regional təhlükəsizlik sisteminə təsirinin araşdırılması müasir dövrdə aktual elmi və praktiki əhəmiyyətə malikdir.

Müasir mərhələdə Azərbaycan və Türkiyə arasında hərbi əməkdaşlıq yüksək səviyyədə inkişaf etsə də, bu əməkdaşlığın konkret praktiki mexanizmləri və onların regional təhlükəsizlik mühitinə təsiri kifayət qədər sistemli şəkildə tədqiq olunmamışdır. Əsas problem ondan ibarətdir ki, mövcud tədqiqatlarda Azərbaycan-Türkiyə münasibətləri daha çox siyasi və diplomatik aspektdən araşdırılır, lakin hərbi tərəfdaşlığın praktik nümunələri – birgə təlimlər, müdafiə sənayesi layihələri, texnoloji transfer və operativ koordinasiya məsələləri kompleks şəkildə təhlil edilmir. Bununla yanaşı, bu əməkdaşlığın Cənubi Qafqazda güc balansına, regional təhlükəsizlik arxitekturasına və digər aktorların siyasətinə təsiri də yetərinə dərindən öyrənilməmişdir. Bu baxımdan, mövcud boşluqların aradan qaldırılması və problemin kompleks yanaşma ilə tədqiqi zəruri hesab olunur.

Tədqiqatın məqsədi və vəzifələri.

Tədqiqatın məqsədi Azərbaycan-Türkiyə hərbi tərəfdaşlığının praktiki əməkdaşlıq mexanizmlərini təhlil etmək və onun regional təhlükəsizlik sisteminə təsirini qiymətləndirməkdir.

Bu məqsədə nail olmaq üçün aşağıdakı **vəzifələr** müəyyən edilmişdir:

- Azərbaycan və Türkiyə arasında hərbi əməkdaşlığın formalaşma mərhələlərini və hüquqi əsaslarını araşdırmaq;
- 2010-cu il Strateji tərəfdaşlıq sazişi və Şuşa Bəyannaməsinin hərbi əməkdaşlığa təsirini təhlil etmək;
- Birgə hərbi təlimlərin və əməliyyat təcrübəsinin praktiki əhəmiyyətini qiymətləndirmək;
- Müdafiə sənayesi sahəsində əməkdaşlıq və texnoloji integrasiyanın əsas istiqamətlərini müəyyənləşdirmək;
- Azərbaycan-Türkiyə hərbi tərəfdaşlığının 44 günlük Vətən müharibəsində rolunu təhlil etmək;
- Bu əməkdaşlığın Cənubi Qafqaz regionunda təhlükəsizlik və güc balansına təsirini qiymətləndirmək.

Azərbaycan-Türkiyə münasibətləri müxtəlif yerli və xarici tədqiqatçılar tərəfindən geniş şəkildə araşdırılmışdır. Bu istiqamətdə aparılan elmi işlər əsasən siyasi, iqtisadi və enerji əməkdaşlığı aspektlərini əhatə etsə də, son illərdə hərbi əməkdaşlıq mövzusu da tədqiqat predmetinə çevrilmişdir.

Azərbaycanlı tədqiqatçılar, o cümlədən Z. Quliyev, F. Məmmədov və digər müəlliflər Azərbaycan-Türkiyə strateji tərəfdaşlığını milli təhlükəsizlik və regional siyasət kontekstində təhlil etmişlər. Onların əsərlərində iki ölkə arasında əməkdaşlığın inkişaf mərhələləri və siyasi-hüquqi əsasları geniş işıqlandırılmışdır.

Türkiyəli tədqiqatçılar – məsələn, S. Sönmez və İ. Bal kimi müəlliflər isə Türkiyənin Cənubi Qafqaz siyasəti çərçivəsində Azərbaycanla hərbi əməkdaşlığını qiymətləndirmiş, bu münasibətlərin NATO standartları və regional güc balansı baxımından əhəmiyyətini vurğulamışlar.

Qərb tədqiqatçılarının əsərlərində isə Azərbaycan-Türkiyə əməkdaşlığı daha çox geosiyasi prizma ilə təhlil olunur. Məsələn, Svante Cornell və Brenda Shaffer kimi müəlliflər bu tərəfdaşlığı Avrasiya məkanında enerji təhlükəsizliyi və geostrateji balans kontekstində qiymətləndirmişlər.

Bununla belə, mövcud ədəbiyyatda Azərbaycan-Türkiyə hərbi tərəfdaşlığının praktiki əməkdaşlıq nümunələri – konkret hərbi təlimlər, müdafiə sənayesi layihələri və əməliyyat koordinasiyası kimi məsələlər sistemli və kompleks şəkildə kifayət qədər araşdırılmamışdır. Bu işə mövzunun daha dərinə tədqiq edilməsini zəruri edir və təqdim olunan tədqiqatın elmi yeniliyini şərtləndirir.

Məqalədə Azərbaycan-Türkiyə hərbi tərəfdaşlığının formalaşması, inkişafı və regional təhlükəsizlik sisteminə təsirinin araşdırılması məqsədilə bir neçə elmi tədqiqat metodundan istifadə olunmuşdur.

İlk növbədə, tarixi metod tətbiq edilərək Azərbaycan və Türkiyə arasında hərbi əməkdaşlığın formalaşma mərhələləri, xüsusilə müstəqillikdən sonrakı dövr və 2010-cu il Strateji tərəfdaşlıq sazişindən sonrakı inkişaf dinamikası xronoloji ardıcılıqla təhlil edilmişdir. Bu metod əməkdaşlığın təkamülünü izləməyə imkan vermişdir.

Bununla yanaşı, müqayisəli təhlil metodu vasitəsilə Azərbaycan-Türkiyə hərbi əməkdaşlığı digər regional əməkdaşlıq modelləri ilə müqayisə edilmiş, onun fərqli və oxşar cəhətləri müəyyən edilmişdir. Bu yanaşma əməkdaşlığın regional kontekstdə yerini daha aydın göstərmişdir.

Məqalədə həmçinin sistemli təhlil metodu tətbiq olunmuşdur. Bu metod vasitəsilə Azərbaycan-Türkiyə hərbi tərəfdaşlığı vahid sistem kimi qiymətləndirilmiş, onun əsas komponentləri – hüquqi baza, hərbi təlimlər, müdafiə sənayesi və siyasi koordinasiya qarşılıqlı əlaqədə araşdırılmışdır.

Eyni zamanda, analiz və sintez metodları istifadə edilərək müxtəlif mənbələrdən əldə olunan məlumatlar ayrı-ayrılıqda təhlil edilmiş, daha sonra ümumiləşdirilərək vahid elmi nəticələr formalaşdırılmışdır.

Bundan əlavə, sənəd təhlili metodu çərçivəsində rəsmi sazişlər, beynəlxalq müqavilələr, dövlət sənədləri və ekspert hesabatları araşdırılmışdır. Bu metod tədqiqatın faktoloji əsasını gücləndirmişdir.

Beləliklə, qeyd olunan metodların kompleks şəkildə tətbiqi mövzunun hərtərəfli və obyektiv şəkildə araşdırılmasına imkan yaratmışdır.

Azərbaycan-Türkiyə hərbi əməkdaşlığının institusional əsasları. Azərbaycan-Türkiyə hərbi əməkdaşlığı bir neçə əsas sənədə söykənir. Bu sənədlər arasında ən mühümlərindən biri 2010-cu il “Strateji tərəfdaşlıq və qarşılıqlı yardım haqqında Saziş” və 2021-ci ildə imzalanmış Şuşa Bəyannaməsidir.

2010-cu ildə Azərbaycan ilə Türkiyə arasında imzalanmış “Strateji tərəfdaşlıq və qarşılıqlı yardım haqqında Saziş” iki ölkə münasibətlərinin inkişafında mühüm dönüş nöqtəsi hesab olunur. 16 avqust 2010-cu ildə Bakıda imzalanan bu sənəd Azərbaycan-Türkiyə əlaqələrini sadəcə dostluq və əməkdaşlıq çərçivəsindən çıxararaq strateji və təhlükəsizlik yönümlü müttəfiqlik səviyyəsinə yüksəltmişdir [6]. Sazişin əsas mahiyyəti tərəflər arasında siyasi, hərbi və təhlükəsizlik sahələrində koordinasiyanı gücləndirmək və qarşılıqlı öhdəlikləri hüquqi müstəvidə təsbit etməkdən ibarətdir. Sənədin ən diqqətçəkən tərəfi qarşılıqlı müdafiə prinsipinin təsbit olunmasıdır. Belə ki, sazişə əsasən tərəflərdən birinə qarşı hərbi təcavüz baş verdiyi halda digər tərəf mövcud imkanları çərçivəsində ona dəstək göstərməyi öhdəsinə götürür. Bu müddəa Azərbaycan-Türkiyə münasibətlərini klassik tərəfdaşlıq modelindən fərqli olaraq daha yüksək – faktiki müttəfiqlik səviyyəsinə yaxınlaşdırır və regional təhlükəsizlik kontekstində mühüm çəkindirici amil kimi çıxış edir.

Bununla yanaşı, saziş hərbi əməkdaşlığın geniş spektrini əhatə edir. Sənəddə birgə hərbi təlimlərin keçirilməsi, silahlı qüvvələrin qarşılıqlı fəaliyyət qabiliyyətinin artırılması, hərbi təhsil və kadr hazırlığı sahəsində əməkdaşlıq kimi istiqamətlər xüsusi yer tutur. Bu müddəalar sonrakı illərdə Azərbaycan və Türkiyə orduları arasında intensiv təlimlərin keçirilməsi, komanda strukturlarının uyğunlaşdırılması və NATO standartlarına yaxınlaşma prosesinin sürətlənməsi ilə öz real təzahürünü tapmışdır. Eyni zamanda hərbi təcrübə mübadiləsi və kadr hazırlığı sahəsində

əməkdaşlıq Azərbaycan Silahlı Qüvvələrinin modernləşdirilməsi prosesinə ciddi təsir göstərmişdir. Saziş həmçinin müdafiə sənayesi sahəsində əməkdaşlıq üçün də mühüm hüquqi baza yaratmışdır. Bu çərçivədə tərəflər birgə istehsal, texnologiya transferi və hərbi texniki sahədə əməkdaşlığın genişləndirilməsini nəzərdə tuturlar. Məhz bu istiqamətdə atılan addımlar sonrakı dövrdə Azərbaycanın Türkiyə istehsalı olan müasir silah sistemlərinə, xüsusilə pilotsuz uçuş aparatlarına çıxışını asanlaşdırmış və bu texnologiyalar Azərbaycanın hərbi imkanlarının güclənməsində əhəmiyyətli rol oynamışdır [5].

Eyni zamanda sənəd regional və beynəlxalq təhlükəsizlik məsələlərini də əhatə edir. Tərəflər terrorizmə qarşı mübarizə, regional sabitliyin qorunması və beynəlxalq təhlükəsizlik sistemində əməkdaşlığın gücləndirilməsi istiqamətində birgə fəaliyyət göstərmək niyyətlərini ifadə edirlər. Bu yanaşma Azərbaycan-Türkiyə tərəfdaşlığının yalnız ikitərəfli münasibətlərlə məhdudlaşmadığını, eyni zamanda daha geniş geosiyasi çərçivədə rol oynadığını göstərir [2].

Ümumilikdə, 2010-cu il sazişi Azərbaycan-Türkiyə hərbi münasibətlərinin institusionalaşmasının əsasını qoymuş, əməkdaşlığı sistemli və davamlı xarakterə çevirmişdir. Bu sənəd sonrakı dövrdə imzalanan Şuşa Bəyannaməsi kimi daha dərin integrasiya sənədləri üçün zəmin yaratmış və iki ölkə arasında formalaşan yüksək səviyyəli hərbi koordinasiyanın hüquqi təməlini təmin etmişdir [3].

Şuşa Bəyannaməsi iki ölkə arasında münasibətləri faktiki olaraq müttəfiqlik səviyyəsinə yüksəltmişdir. Bu sənədə əsasən tərəflər təhlükəsizlik və müdafiə sahəsində müntəzəm əməkdaşlıq, birgə hərbi təlimlər, silahlanma və hərbi texnologiyalar üzrə əməkdaşlıq, hərbi kadr mübadiləsi və birgə hazırlıq proseslərini genişləndirməyi öhdələrinə götürmüşlər [7]. Bəyannamədə həmçinin qeyd olunur ki, tərəflər silahlı qüvvələrin modernləşdirilməsi və qarşılıqlı fəaliyyət qabiliyyətinin artırılması istiqamətində birgə fəaliyyət göstərəcəklər. Bu sənəd Azərbaycan-Türkiyə münasibətlərini sadəcə əməkdaşlıqdan çıxararaq hərbi-siyasi ittifaq modelinə yaxınlaşdırmışdır.

Azərbaycan və Türkiyə arasında hərbi əməkdaşlığın ən mühüm praktik istiqamətlərindən biri mütəmadi keçirilən birgə hərbi təlimlərdir. Məsələn, 2021-ci ildə Bakıda keçirilən birgə komando təlimləri iki ölkə arasında hərbi əməkdaşlığın real təzahürlərindən biri olmuşdur. Bu təlimlər çərçivəsində xüsusi təyinatlı qüvvələrin koordinasiyası, şəhər və dağ şəraitində əməliyyatlar, qarşılıqlı fəaliyyət qabiliyyətinin artırılması kimi məsələlər icra edilmişdir [1].

Bu cür təlimlər yalnız taktiki hazırlıq deyil, həm də NATO standartlarına uyğunlaşma baxımından mühüm rol oynayır. Bundan əlavə, tərəflər hava, quru və dəniz qüvvələri üzrə birgə manevrlər, mühəndis-istehkam və artilleriya təlimləri, sülhməramlı və antiterror əməliyyatları üzrə hazırlıq proseslərini mütəmadi həyata keçirirlər. Bu əməkdaşlıq nəticəsində Azərbaycan Ordusu struktur və taktiki baxımdan Türkiyə modelinə daha da yaxınlaşmışdır.

Azərbaycan-Türkiyə hərbi tərəfdaşlığının ən konkret və təsirli nümunələrindən biri Türkiyə istehsalı olan pilotsuz uçuş aparatlarının (PUA) Azərbaycana verilməsi və istifadəsidir. 2020-ci ildə Azərbaycan Türkiyədən Bayraktar TB2 pilotsuz döyüş aparatlarını əldə etmiş və Vətən müharibəsi zamanı bu sistemlərdən geniş istifadə etmişdir. Bu PUA-lar Ermənistan ordusunun tanklarını, artilleriya sistemlərini və HHM vasitələrini məhv etmiş, döyüş meydanında taktiki üstünlük yaratmışdır. Bütün faktlar göstərir ki, Türkiyənin hərbi-texnoloji dəstəyi Azərbaycanın hərbi uğurlarında mühüm rol oynamışdır. Bundan əlavə, son illərdə AKINCI zərbə PUA-larının alınması planları, müdafiə sənayesi sahəsində birgə istehsal təşəbbüsləri, texnologiya transferi istiqamətində addımlar da əməkdaşlığın dərinləşdiyini göstərir [4].

Azərbaycan-Türkiyə hərbi tərəfdaşlığı Cənubi Qafqazda təhlükəsizlik balansına birbaşa təsir göstərir. Birincisi, bu əməkdaşlıq regionda güc balansının dəyişməsinə səbəb olmuşdur. 2020-ci il müharibəsindən sonra Azərbaycan hərbi üstünlük əldə etmiş və yeni status-kvo formalaşmışdır. İkincisi, Türkiyənin regionda aktiv hərbi-siyasi iştirakı NATO standartlarının regiona daxil olmasına, Qərb və türk dünyası ilə integrasiyanın güclənməsinə şərait yaratmışdır. Üçüncüsü, Şuşa Bəyannaməsi çərçivəsində tərəflərin qarşılıqlı müdafiə öhdəlikləri regionda deterrensiya

(çəkindiricilik) faktorunu artırmışdır. Eyni zamanda sənəddə qeyd olunur ki, bu əməkdaşlıq üçüncü dövlətlərə qarşı yönəlməsə də, regional təhlükəsizlik arxitekturasında mühüm rol oynayır [7].

Nəticə

Azərbaycan-Türkiyə hərbi tərəfdaşlığı son onillikdə keyfiyyətcə yeni mərhələyə qədəm qoyaraq regional təhlükəsizlik sisteminin əsas sütunlarından birinə çevrilmişdir. 2010-cu il Strateji tərəfdaşlıq və qarşılıqlı yardım haqqında Saziş bu münasibətlərin hüquqi və institusional əsasını formalaşdırmış, 2021-ci il Şuşa Bəyannaməsi isə bu əməkdaşlığı müttəfiqlik səviyyəsinə yüksəltmişdir. Praktiki müstəvidə həyata keçirilən birgə hərbi təlimlər, kadr hazırlığı proqramları və müdafiə sənayesi sahəsində əməkdaşlıq iki ölkənin silahlı qüvvələri arasında yüksək səviyyəli qarşılıqlı fəaliyyət qabiliyyətinin formalaşmasına gətirib çıxarmışdır. Xüsusilə Türkiyənin hərbi-texnoloji dəstəyi, o cümlədən pilotsuz uçuş aparatlarının tətbiqi Azərbaycanın hərbi imkanlarının modernləşdirilməsində mühüm rol oynamış və 2020-ci il Vətən müharibəsində əldə olunan nəticələrdə həlledici amillərdən biri kimi çıxış etmişdir.

Bu tərəfdaşlıq yalnız ikitərəfli münasibətlərlə məhdudlaşmır, eyni zamanda Cənubi Qafqaz regionunda güc balansının formalaşmasına və yeni təhlükəsizlik arxitekturasının yaranmasına təsir göstərir. Türkiyənin regionda artan hərbi-siyasi rolu Azərbaycanın strateji mövqelərini gücləndirməklə yanaşı, həm də NATO standartlarının və Qərb təhlükəsizlik yanaşmalarının regional inteqrasiyasını sürətləndirir. Bununla yanaşı, Azərbaycan-Türkiyə hərbi əməkdaşlığı regional sabitliyin təmin olunmasında mühüm çəkindirici mexanizmi kimi çıxış edir. Qarşılıqlı müdafiə öhdəlikləri potensial təhlükələrin qarşısının alınmasına xidmət etməklə yanaşı, regionda yeni münaqişə risklərinin azalmasına da töhfə verir. Bu baxımdan, tərəfdaşlıq həm müdafiə xarakterli, həm də strateji sabitləşdirici funksiya daşıyır.

Eyni zamanda qeyd etmək lazımdır ki, bu əməkdaşlığın gələcək inkişaf perspektivləri də kifayət qədər genişdir. Müdafiə sənayesi sahəsində birgə istehsalın dərinləşdirilməsi, yeni nəsil hərbi texnologiyaların tətbiqi və hərbi inteqrasiyanın daha da gücləndirilməsi Azərbaycan-Türkiyə münasibətlərinin gələcək trayektoriyasını müəyyən edən əsas istiqamətlər kimi çıxış edir. Bu proses yalnız iki ölkənin deyil, bütövlükdə türk dünyasının təhlükəsizlik potensialının güclənməsinə xidmət edə bilər.

Nəticə etibarilə, Azərbaycan-Türkiyə hərbi tərəfdaşlığı müasir dövrdə regional və global geosiyasi proseslər fonunda strateji əhəmiyyət kəsb edən, dinamik və çoxşaxəli əməkdaşlıq modeli kimi çıxış edir. Bu modelin davamlı inkişafı Cənubi Qafqazda uzunmüddətli sabitliyin və təhlükəsizliyin təmin olunmasında həlledici rol oynamağa davam edəcəkdir.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Anadolu Agency. (2021). *Turkish, Azerbaijani commandos hold joint military exercises*.
2. Cornell, S. E. (2011). *Azerbaijan since independence*. M.E. Sharpe.
3. Gürsoy, Y. (2022). Turkey-Azerbaijan relations and military cooperation after the Karabakh War. *Journal of Eurasian Studies*, 13(2), 150–165.
4. Institute of Armenian Studies. (2023). *Turkish-Azerbaijani military cooperation*.
5. Kasapoğlu, C. (2021). *Drone warfare and the Second Nagorno-Karabakh War*. EDAM (Centre for Economics and Foreign Policy Studies). *Eurasianet*.
6. Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Azerbaijan. (2010). *Strategic partnership and mutual assistance agreement between Azerbaijan and Turkey*.
7. President of the Republic of Azerbaijan. (2021). *Shusha Declaration on Allied Relations between the Republic of Azerbaijan and the Republic of Turkey*.

İNGİLİS DİLİNİN TƏDRİSİ PROSESİNDƏ KREATİV YANAŞMANIN İMKANLARI

Səbinə Vahid qızı Əlizadə

doktorant

sebine.elizade.1996@bk.ru

Bakı Dövlət Universiteti

Xülasə

Məqalədə ingilis dilinin tədrisi prosesində kreativ yanaşmanın nəzəri əsasları, metodoloji imkanları və praktik tətbiqi məsələləri araşdırılır. Tədqiqatda kreativ yanaşmanın müasir təhsil konsepsiyasında yeri, fəal interaktiv təlimdə rolu və ingilis dilinin tədrisində konkret tətbiq imkanları təhlil edilir. Müəyyən edilmişdir ki, kreativ yanaşma şagirdlərin dil öyrənmə motivasiyasını artırır, kommunikativ bacarıqlarını gücləndirir, tənqidi və yaradıcı düşünmə qabiliyyətlərini inkişaf etdirir. 5E təlim modeli əsasında hazırlanmış dərs nümunəsi, həmçinin rollu oyunlar, layihə tədqiqatları, vizual materiallar, teatrlaşdırma və texnologiya əsaslı alətlər kimi kreativ metodların səmərəliliyi əsaslandırılır. Tədqiqatın nəticələri ingilis dili müəllimləri və metodistlər üçün praktik əhəmiyyət kəsb edir.

Açar sözlər: kreativ yanaşma, ingilis dilinin tədrisi, 5E təlim modeli, interaktiv təlim, kommunikativ bacarıqlar

Giriş

Müasir təhsil sisteminin əsas məqsədi yalnız bilik vermək deyil, eyni zamanda şagirdlərin düşünmə, problem həll etmə və tənqidi analitik bacarıqlarını inkişaf etdirməkdir. Bu yanaşma təhsil şəraitinin yalnız passiv bir öyrənmə mühiti olmadığına, həm də şagirdlərin aktiv iştirakını təşviq edən bir mühitin yaradılmasına yönəlmişdir. Müasir dünyada sürətlə dəyişən texnologiyalar, iqtisadi və sosial proseslər təhsil sisteminin qarşısına yeni tələblər qoyur. Ənənəvi təlim metodları artıq bugünkü cəmiyyətin ehtiyaclarını tam qarşılamır. Bu səbəbdən müasir təhsil konsepsiyasında kreativ yanaşma əsas amillərdən biri kimi ön plana çıxır.

Xarici dilin, xüsusilə ingilis dilinin tədrisi prosesində kreativ yanaşmanın tətbiqi müasir dövrün aktual problemlərindən biridir. Qloballaşma şəraitində ingilis dili beynəlxalq ünsiyyət vasitəsi kimi əhəmiyyətini getdikcə artırır və bu dilin səmərəli tədrisi şagirdlərin gələcək akademik və peşəkar fəaliyyətlərində mühüm rol oynayır. Azərbaycan Respublikasının təhsil sisteminə də ingilis dilinin tədrisinə xüsusi diqqət yetirilir. Milli Kurikulum konsepsiyası çərçivəsində dil tədrisinin məzmunu daim təkmilləşdirilir və müasir tələblərə uyğunlaşdırılır. Bununla belə, Azərbaycan məktəblərində ingilis dilinin tədrisində hələ də ənənəvi, qrammatika mərkəzli yanaşmaların üstünlük təşkil etdiyi müşahidə olunur. Şagirdlərin kommunikativ bacarıqlarının, xüsusilə danışq vərdislərinin inkişaf etdirilməsində müəyyən çətinliklər mövcuddur.

Tədqiqatın əsas məqsədi ingilis dilinin tədrisi prosesində kreativ yanaşmanın nəzəri əsaslarını, metodoloji imkanlarını və praktik tətbiq yollarını araşdırmaq, həmçinin bu yanaşmanın şagirdlərin dil bacarıqlarının inkişafına təsirini müəyyən etməkdir. Bu məqsədə çatmaq üçün aşağıdakı vəzifələr qarşıya qoyulmuşdur: kreativ yanaşmanın müasir təhsil konsepsiyasında yerini müəyyən etmək; fəal interaktiv təlimdə kreativ yanaşmanın rolunu araşdırmaq; ingilis dilinin tədrisində kreativ yanaşmanın konkret tətbiq imkanlarını və metodlarını müəyyənləşdirmək.

Kreativlik və onun təhsil prosesində rolu müasir pedaqoji tədqiqatların mühüm istiqamətlərindən biridir. Robinson (2011) ənənəvi təhsil sistemlərinin yaradıcılığı məhdudlaşdırdığını vurğulayaraq, kreativliyin bütün sahələrdə zəruri olduğunu və təhsilin şagirdlərin yaradıcılıq potensialını inkişaf etdirməli olduğunu bildirir [13]. Brinkman (2010) kreativliyi problemə müxtəlif həllər tapmaq üçün fərqli düşünmək qabiliyyəti kimi tərif edir [3]. Jeffrey və Craft (2004) isə "kreativ tədris" və "kreativlik üçün tədris" anlayışlarını fərqləndirərək, bu iki yanaşmanın bir-birini tamamladığını göstərmişlər [8].

Təhsildə kreativliyin inkişafı ilə bağlı Cremin və Barnes (2014) ibtidai təhsildə kreativ təlim mühitinin yaradılmasında müəllimin fasilitator rolunun əhəmiyyətini vurğulayır [6]. Cremin (2015) ingilis dilinin kreativ tədrisində yaradıcı fəaliyyətlərin şagirdlərin həm dil bacarıqlarını, həm də özünüifadə qabiliyyətlərini inkişaf etdirdiyini qeyd edir [5]. Newton (2012) isə yeni kurikulum kontekstində kreativ təlimin şagirdlərin problem həll etmə və tənqidi düşünmə bacarıqlarının inkişafında rolunu araşdırmışdır [10].

İngilis dilinin tədrisində innovativ metodların tətbiqi ilə bağlı Anil (2017) interaktiv və kreativ metodların şagirdlərin dil öyrənmə motivasiyasını artırdığını və kommunikativ bacarıqlarını inkişaf etdirdiyini müəyyən etmişdir [2]. Abdullayeva (2019) isə texniki təhsil müəssisələrində ingilis dilinin tədrisində kreativ yanaşmanın tətbiqi imkanlarını nəzərdən keçirmişdir [1].

Müasir təlim modellərindən biri olan 5E modeli Bybee və Landes (1990) tərəfindən işlənmiş və konstruktiv öyrənmə nəzəriyyəsinə əsaslanır. Model cəlb etmə, araşdırma, izah, genişləndirmə və qiymətləndirmə mərhələlərindən ibarətdir [4]. Jumaa və Ismail (2023) bu modelin tədqiqata əsaslanan tədrisdə effektivliyini təsdiq etmişlər [9].

Rusdilli elmi ədəbiyyatda da kreativlik pedaqogikası geniş tədqiq edilmişdir. Murtazoyeva və Nemətullayeva (2023) kreativliyin təhsildə innovasiyaların stimullaşdırılması və yaradıcı düşünmənin inkişafında rolunu araşdırmışlar [16]. Turdaliyev kreativ yanaşmanın ənənəvi düşüncə sxemlərindən kənara çıxmağa xidmət etdiyini göstərmişdir [17]. Xozyainova (2023) isə müasir Rusiya təhsilində kreativ təhsilin prinsiplərinin reallaşdırılması məsələlərini tədqiq etmişdir [18].

Mövcud ədəbiyyatın təhlili göstərir ki, kreativ yanaşma ingilis dilinin tədrisində geniş tədqiq olunsa da, Azərbaycan kontekstində bu sahədə empirik tədqiqatlara ehtiyac vardır.

Material və metodlar

Tədqiqatın aparılmasında həm nəzəri, həm də empirik tədqiqat metodlarından istifadə edilmişdir. Nəzəri səviyyədə elmi ədəbiyyatın sistemli analizi, sintez, müqayisəli təhlil və ümumiləşdirmə metodları tətbiq olunmuşdur. Bu metodlar vasitəsilə kreativlik və onun təhsildə rolu ilə bağlı mövcud nəzəri yanaşmalar araşdırılmış, ingilis dilinin tədrisində kreativ metodların tətbiqi ilə bağlı yerli və xarici tədqiqatçıların əsərləri təhlil edilmişdir. Müqayisəli təhlil metodu ilə ənənəvi təlim metodları ilə kreativ yanaşmanın nəticələri müqayisəli şəkildə qiymətləndirilmişdir. Empirik səviyyədə isə 5E təlim modeli əsasında nümunəvi dərslərin layihəsi hazırlanmış və onun praktik tətbiqi mərhələləri təsvir edilmişdir.

Tədqiqatın nəzəri əsasını təşkil edən materiallar sırasında Ken Robinsonun kreativlik və təhsil haqqında fundamental əsərləri, Brinkmanın kreativliyin tərfi ilə bağlı tədqiqatları, Bybee tərəfindən işlənmiş 5E təlim modeli, həmçinin müasir dövrdə interaktiv təlim, kommunikativ yanaşma və texnologiya əsaslı dil tədrisi ilə bağlı aparılmış çoxsaylı tədqiqatlar yer alır. Analiz və müqayisə metodları vasitəsilə kreativ yanaşmanın tətbiqində istifadə olunan müxtəlif metodlar (rollu oyunları, layihə tədqiqatları, vizual materiallar, video və filmlər, incəsənət və yaradıcı fəaliyyətlər, texnologiya əsaslı alətlər) təsnifatlaşdırılmış və onların səmərəliliyi qiymətləndirilmişdir.

Nəticələr

Müasir təhsil konsepsiyası çərçivəsində kreativ yanaşmanın mahiyyəti.

Qlobal dünyada təhsil yanaşmaları sürətlə dəyişir və ənənəvi təlim metodları yavaş-yavaş yerini daha fəal, interaktiv və kreativ yanaşmalara verir. Hazırda dünya üzrə təhsil sistemində kəskin dəyişikliklər və modernləşmə prosesləri baş verir. İnnovativ texnologiyaların, rəqəmsallaşmanın və informasiya-kommunikasiya vasitələrinin geniş tətbiqi təhsilə, xüsusilə də kreativ yanaşmaya yeni baxış tələb edir. Ənənəvi metodlardan imtina etmək deyil, əksinə, onları yeni, yaradıcı və şagirdyönümlü yanaşmalarla birləşdirmək zəruriyyətə çevrilir və müasir müəllimdən də bu tələb olunur.

Qeyd etmək lazımdır ki, pedaqogikada kreativliyin rolu çox vacibdir. Ümumilikdə desək, kreativlik – yeni ideyalar, fikirlər, konsepsiyalar yaratmaq və problemlərə orijinal həll yolları tapmaq qabiliyyətidir. Pedaqogikada kreativlik təhsil prosesinin inkişafı və təkmilləşdirilməsində

əsas rol oynayır. Tədrisdə kreativliyin tətbiq olunması zamanı hansı dəyişikliklərin baş verdiyini aşağıdakı kimi göstərmək olar:

- Təhsildə innovasiyaların stimullaşdırılması: kreativ yanaşmalar və ideyalar təhsil sahəsində innovasiyaların inkişafına kömək edir. Pedaqoqlar öz kreativliyi və intuisiyasından istifadə edərək yeni tədris metodları hazırlaya, maraqlı və interaktiv tədris materialları yarada, həmçinin təlimdə yeni texnologiya və vasitələr tətbiq edə bilirlər. Bu isə daha cəlbedici və effektiv təlim mühitinin yaranmasına imkan verir.

- Şagirdlərdə yaradıcı düşünmənin inkişafı: pedaqogikada kreativlik şagirdlərdə yaradıcı düşünməni inkişaf etdirməyə kömək edir. Müəllimlər şagirdləri yeni ideyalar irəli sürməyə, tənqidi düşünməyə, araşdırma aparmağa və incəsənət, dizayn, yazı və digər yaradıcı fəaliyyət formaları vasitəsilə özlərini ifadə etməyə təşviq edirlər. Bu isə şagirdlərin kreativliyini və innovativ düşünmə qabiliyyətini inkişaf etdirir.

- Adaptivlik və problem yönümlü düşünmənin öyrədilməsi: pedaqogikada kreativlik şagirdlərdə adaptivlik və problem yönümlü düşünmənin inkişafına şərait yaradır. Müəllimlər şagirdləri alternativ həll yolları axtarmağa, problemlərə müxtəlif baxış bucaqlarından yanaşmağa və qeyri-standart həll yolları tapmağa həvəsləndirə bilirlər. Kreativlik şagirdlərdə çevikliyi inkişaf etdirir və onların dəyişən şəraitə və tələblərə uyğunlaşmasına kömək edir.

- Maraq və motivasiyanın stimullaşdırılması: pedaqogikada kreativ metod və yanaşmalar maraqlı və cəlbedici dərslərin təşkilinə kömək edir ki, bu da şagirdlərin təlimə motivasiyasını artırır. Oyunların, vizual materialların, layihə fəaliyyətinin və digər kreativ metodların istifadəsi təlim prosesini daha maraqlı və ilhamverici edir [16].

Bir çox hallarda gündəlik həyatımızda “kreativlik” və “yaradıcılıq” anlayışları sinonim kimi işlədilir. Lakin bu yanaşma kreativ təhsil baxımından düzgün hesab edilmir. Yaradıcılıq fəaliyyətlə bağlıdır, yəni bu, xüsusi bir prosesdir (həmişə rəasional olmaya bilər: irrasional düşüncə və emosional assosiasiyalar vasitəsilə də təzahür edə bilər) və nəticədə subyekt öz tələbat və maraqlarını təmin edir. Kreativlik isə insanın məntiqi əməliyyatlar (səbəb-nəticə əlaqələrinin qurulması) və koqnitiv (rəasional) qabiliyyətlər vasitəsilə şərtlənən xüsusiyyəti və ya qabiliyyətidir [17]. Göründüyü kimi, bu anlayışlar sinonim deyil; əksinə, “kreativlik” “yaradıcılıq” anlayışını da özündə ehtiva edərək daha mürəkkəb bir anlayışa çevrilir.

Vacib məqam ondan ibarətdir ki, kreativlik yalnız o halda təzahür edir ki, subyekt problemi şablon, analoji və ya alqoritmik üsullarla həll etməkdən imtina edib tamamilə yeni yanaşmalar axtarmağa çalışsın və bu zaman kifayət qədər fəaliyyət azadlığına malik olsun. Bu baxımdan burada kreativ təhsilin əsas prinsiplərini qeyd etmək lazımdır:

1. Ənənəvi düşüncə sxemlərindən kənara çıxan və prinsipial olaraq yeni ideyaların yaranmasına xidmət edən yaradıcı qabiliyyətlərin inkişafı, həmçinin düşüncənin psixoloji inertliyinin aradan qaldırılması.

2. Müəyyən praktik məqsədin həlli üçün yaradıcı fəaliyyətin təşkili: nə üçün / kim üçün / necə yaratmaq lazımdır?

3. Aktivlik – nəticəliliyin əsas şərti kimi.

4. Şəxsin kreativliyi onun yüksək intellekti və məənəviyyəti, həmçinin özünüinkişaf və müasir həyat şəraitinə uyğunlaşma istəyi ilə şərtlənir.

5. Tərəfdaşlıq – kollegial əməkdaşlığın və psixoloji cəhətdən komfortlu mühitin vacib komponenti kimi [18].

Müəllimin kreativliyi və fəal təlim metodları.

Müəllimin kreativliyi onun tədris və öyrənmə kontekstində innovativ və orijinal ideyalar, yanaşmalar və həll yolları yaratmaq qabiliyyəti ilə xarakterizə olunur. Bu, qeyri-standart düşünməyi, təlim metodlarının şagirdlərin müxtəlif ehtiyaclarına uyğunlaşdırılmasını, maraqlı dərslərin hazırlanmasını və stimullaşdırıcı təlim mühitinin yaradılmasını nəzərdə tutur. Müəllimin kreativliyi həmçinin yeni perspektivlərə açıq olmağı, riskləri qəbul etməyi və şagirdlər üçün təlim prosesini daim təkmilləşdirmə yollarını axtarmağı əhatə edir.

Məktəbdə kreativ düşünmə yeni və orijinal ideyalar yaratmaq, qeyri-standart düşünmək və problemlərə və ya tapşırıqlara innovativ yanaşmaq qabiliyyətini ifadə edir. Bu, təxəyyüldən, maraqdan və tənqidi düşünmə bacarıqlarından istifadə etməklə unikal həll yolları tapmağı, müxtəlif baxış bucaqlarını araşdırmağı və ideyaları yaradıcı şəkildə ifadə etməyi nəzərdə tutur.

Hazırda müəllimin innovativ fəaliyyətinin effektiv həyata keçirilməsi bir sıra amillərdən asılıdır. Burada müəllimin kommunikativliyi və ziddiyyətli fikirlərə obyektiv yanaşmağa hazır olması nəzərə alınır. Nəticədə müəllim öz fəaliyyətini elmi əsaslandıran geniş mövzu (motiv) əldə edir. Müəllimin fəaliyyətində özünütəşviq, yaradıcı aktivlik, özünüdərk və kreativlik kimi motivlər mühüm əhəmiyyət kəsb edir. Bu isə müəllim şəxsiyyətində kreativliyin formalaşmasına imkan yaradır.

Yeniliklərin tətbiqi üçün vacib şərtlərdən biri yeni ünsiyyət mühitinin yaradılmasıdır. Yeni ünsiyyət mühiti müəllimin müstəqil mövqe formalaşdırmaq, dünyaya, pedaqogikaya və özünə yeni münasibət qurmaq bacarığıdır. Müəllim yalnız öz baxışları ilə məhdudlaşmır, pedaqoji təcrübənin zəngin formaları vasitəsilə inkişaf edir və təkmilləşir. Bu prosesdə müəllimin düşünmə üsulları və intellektual mədəniyyəti xüsusi əhəmiyyət daşıyır.

Kreativ yanaşmada müəllim yalnız bilik ötürücüsü deyil, həm də istiqamətverici, ilhamverici və imkan yaradan şəxs olmalıdır. O, sinifdə sərbəst düşünmə mühiti yaradır, hər bir şagirdin maraq və qabiliyyətlərini nəzərə alır. Kreativ metodlarda şagird passiv dinləyici deyil, bilik əldə etmə prosesinin aktiv iştirakçısı olur. O, daha çox sual verir, araşdırır və öz təcrübəsinə əsaslanır.

Təhsil paradigmasının inkişaf istiqamətinin dəyişməsindən danışırkən, müəllimin rolu və funksiyalarının necə dəyişdiyinə diqqət yetirmək vacibdir. Kreativ mühit yalnız əməkdaşlıq nəticəsində yaranır və dialoq üzərində qurulur. Bu zaman şagirdlərin fərdi xüsusiyyətlərinin inkişafı və qərar qəbulunda azadlıq üçün şərait yaradılması zəruridir.

Qeyd etmək lazımdır ki, pedaqoji müşayiət prinsipi diqqəti proqram materialının öyrənilməsindən şagirdin fərdi idrak fəaliyyətinin təşkilinə yönəldir. Bunun üçün hər bir şagirdi, onun imkan və tələbatlarını, yaş xüsusiyyətlərini öyrənmək vacibdir ki, bu da pedaqoji kompetensiyaların genişlənməsini göstərir. Kompetensiya dedikdə, müəllimin müəyyən peşəkar problemləri və vəzifələri lazımi bilik və təcrübə əsasında həll etmək qabiliyyəti başa düşülür. Beləliklə, demək olar ki, müəllim təlim prosesinin aparıcı amili kimi yalnız bilik ötürür, eyni zamanda şagirdləri istiqamətləndirir və onlara məsləhət verir ki, onlar öz bilik və bacarıqları əsasında informasiyanı yenidən dərk edib təlim məsələlərinin həllini tapa bilsinlər.

İngilis dilinin öyrənilməsində isə bu yeni təlim yanaşmaları, şagirdlərin öyrənmə prosesinə daha fəal şəkildə qatılmalarını təmin edir, onların dil bacarıqlarını inkişaf etdirir və kreativ düşünmə bacarıqlarını gücləndirir. Fəal, interaktiv təlimdə kreativ yanaşmalar, şagirdlərə ingilis dilini daha maraqlı və cəlbedici bir şəkildə öyrətməklə yanaşı, onların problemləri həll etmə, düşünmə və ünsiyyət bacarıqlarını da inkişaf etdirir. Fəal interaktiv təlim, təhsilalanların öyrənmə prosesinə tam şəkildə daxil olmasını təmin edən bir yanaşmadır. Bu yanaşmada şagirdlərin dərsləri yalnız izləmələrinə deyil, həm də onların dərs prosesində daha fəal iştirak etmələrinə üstünlük verilir. Kreativ yanaşma isə şagirdlərə yalnız standart cavablar təqdim etməkdən çox, onlara yeni fikirləri gündəmə gətirməyə kömək edir, fərqli həllər tapmaq və yaradıcılıqlarını sərbəst şəkildə ifadə etmək imkanı verir.

İngilis dilinin öyrənilməsində kreativ yanaşmalar şagirdlərin şəxsi təcrübələrini, mədəniyyətlərini və maraqlarını öyrənmə prosesinə daxil etməyi zəruri edir. Bu, şagirdlərə dil öyrənmənin yalnız bir məlumat yığını deyil, həm də mədəni bir təcrübə olduğunu anlamağa kömək edir. Şagirdlər dilin quruluşu və qaydalarına dair əsas bilikləri öyrənərkən, kreativ bacarıqlarını da inkişaf etdirirlər. Onlara hekayə yazma, səhnəciklər qurmaq və ya şeirlər yazma kimi kreativ tapşırıqlar verildikdə, onlar daha çox motivasiya olurlar və dil öyrənmə prosesinə daha fəal şəkildə qoşulurlar.

Fəal interaktiv təlim şagirdlərə həm fərdi, həm də qrup şəklində işləmə imkanı verir. Bu, onların öz düşüncələrini inkişaf etdirmələrinə və başqalarının fikirlərini dinləyərək daha geniş

perspektivlərə sahib olmalarına kömək edir. Kreativ tapşırıqlar uşaqlara həm fərdi şəkildə, həm də qrup şəklində yeni ideyalar yaratma, problemləri həll etmə və müxtəlif mövzularda müzakirələr aparma fürsəti yaradır. Belə ki, şagirdlər qrup halında yeni bir məhsul və ya xidmət fikri irəli sürə və bunu ingilis dilində təqdim edərək müzakirə edə bilirlər. Kreativ yanaşmalar şagirdlərin fikirlərini və ideyalarını sərbəst şəkildə ifadə etmələrinə imkan verir. Bu, onların özünə güvənini artırır və onların dil bacarıqlarını inkişaf etdirir. Şagirdlər öz yaradıcılıqları ilə dilin təbii istifadəsini görərək, dilin daha sərbəst və rahat şəkildə danışılmasına yönəliirlər. Bu proses həm də onların öz dilində düşünmə və daha geniş ifadə imkanları əldə etmələrinə təmin edir.

İngilis dilinin tədrisində kreativ yanaşmanın tətbiqi imkanları.

Kreativ yanaşmalar dil bacarıqlarının praktiki şəkildə tətbiq olunmasına da kömək edir. Belə ki, şagirdlərə bir hekayə yaratmaq, bir debatda iştirak etmək, səhnəciklər oynamaq və ya müzakirələr aparmaq kimi tapşırıqlar verildikdə onlar yalnız dil qaydalarını öyrənməklə yanaşı, ondan gündəlik həyatda necə istifadə edildiyini də öyrənirlər. Bu, şagirdlərin dil bacarıqlarını daha güclü və effektiv şəkildə inkişaf etdirmələrinə imkan yaradır. Kreativ yanaşmalar öyrənmə prosesini daha əyləncəli və maraqlı edir. Şagirdlərə ingilis dilində komikslər yaratmaq, şeirlər yazmaq və ya mahnılar söyləmək kimi kreativ tapşırıqlar verildikdə, onlar dil öyrənməyi daha əyləncəli və asan bir fəaliyyət kimi qəbul edirlər. Bu da öyrənmə prosesini daha az stresli və daha cəlbəedici edir.

İngilis dilinin tədrisində müasir pedaqoji yanaşmaların tətbiqi şagirdlərin dil bacarıqlarının daha effektiv formalaşdırılmasına imkan yaradır. Bu baxımdan 5E təlim modelinin tətbiqi xüsusi əhəmiyyət kəsb edir. 5E Təlim modeli dərslərin planlaşdırılması üçün istifadə olunur və koqnitiv psixologiya, konstruktiv öyrənmə nəzəriyyəsi və effektiv tədris təcrübələrinə əsaslanır. Bu model öyrənmənin aşağıdakı mərhələlərindən ibarətdir: cəlbəmə (engage), araşdırma (explore), izah (explain), genişləndirmə (elaborate) və qiymətləndirmə (evaluate) [4].

5E modelinin praktik tətbiqini nümayiş etdirmək məqsədilə 5-ci sinif üçün "My daily routine" mövzusu əsasında dərslər nümunəsi hazırlanmışdır. Dərslərin əsas məqsədi şagirdlərdə gündəlik fəaliyyətlərlə bağlı leksik vahidlərin mənimsədilməsi, Present Simple zamanının tətbiqi və bu biliklər əsasında şifahi və yazılı nitq bacarıqlarının inkişaf etdirilməsidir.

Cəlbəmə mərhələsində müəllim gündəlik həyatla bağlı şəkillər göstərərək şagirdlərin əvvəlki biliklərini aktivləşdirir. Araşdırma mərhələsində şagirdlər cütlərlə işləyərək gündəlik fəaliyyətləri əks etdirən kartları sıralayır və bir-birinə izah edirlər. İzah mərhələsində müəllim Present Simple zamanını izah edir. Genişləndirmə mərhələsində rollu oyun keçirilir, kiçik esse yazılır və "Create a perfect day" adlı kreativ tapşırıq yerinə yetirilir. Qiymətləndirmə mərhələsində isə şifahi cavablar, yazı tapşırığı və müşahidə əsasında qiymətləndirmə aparılır.

Bundan başqa tədqiqat zamanı ingilis dilinin tədrisində tətbiq oluna biləcək aşağıdakı kreativ metodlar müəyyən edilmiş və onların səmərəliliyi qiymətləndirilmişdir:

1. Rollu oyunlar – Şagirdlərin dil bacarıqlarını inkişaf etdirmək və öyrənmə prosesini əyləncəli hala gətirmək üçün ideal bir yanaşmadır. V-IX siniflərdə uğurla tətbiq edilə bilər.
2. Layihə tədqiqatları – VIII-IX siniflərdə daha səmərəli hesab edilir. Şagirdlər müstəqil araşdırma, məlumat toplama və təhlil etmə bacarıqlarını inkişaf etdirirlər [12, s. 47].
3. Rəsm, vizual materiallar və söz-ifadə kartları – Bütün siniflərdə şagirdlərin ingilis dili haqqında anlayışını artırmağa kömək edir.
4. Video və filmlər – V-IX siniflərdə real həyatda istifadə olunan dil strukturlarını mənimsətmək üçün effektivdir [8, s. 82].
5. İncəsənət və yaradıcı fəaliyyətlər – Rəsm, musiqi, teatr, şeir yazmaq kimi fəaliyyətlər şagirdlərin dil bacarıqlarını və özünüifadə qabiliyyətlərini gücləndirir [14, s. 13].
6. Texnologiya əsaslı alətlər – Duolingo, Quizlet, Kahoot kimi tətbiqlər, həmçinin virtual reallıq və süni intellekt əsaslı platformalar dil öyrənməni daha interaktiv və fərdiləşdirilmiş edir [7, s. 52].

7. Teatrlaşdırma və aktyorluq elementləri – Şagirdlərin dil bacarıqlarını praktik və kommunikativ mühitdə inkişaf etdirməyə imkan yaradır. Tədqiqat aparılarkən 9-cu sinifdə "Reading" mövzusunun tədrisi nümunəsində bu metodun effektivliyi göstərilmişdir.

Sonuncu bənddəki metodu bir qədər geniş izah edək. Qeyd edilmiş mövzunun tədrisi zamanı müəllim dərsin əvvəlində şagirdlərə müxtəlif emosiyaları mimika və jestlərlə ifadə etmələri üçün psixoloji hazırlıq yaradır, daha sonra onlara mətnin ayrı-ayrı abzaslarını kiçik səhnəciklər şəklində canlandırmalarını tapşırır. Məsələn, yaddaşın güclənməsi və ya kitabın təsəvvürdə canlanması kimi ideyalar obrazlar vasitəsilə səhnələşdirilir. Dərsin sonrakı mərhələsində "kitab oxumağı sevən" və "video oyunlarına üstünlük verən" obrazları arasında rollu dialoq təşkil edilir. Sonda keçirilən refleksiya mərhələsində şagirdlər oxu prosesini sadəcə mətn kimi deyil, yaşantı kimi dərk etdiklərini ifadə edirlər. Bu yanaşma dərsi interaktiv və emosional baxımdan zənginləşdirərək şagirdlərin həm dil, həm də ifadə bacarıqlarını kompleks şəkildə inkişaf etdirir.

Beləliklə, fəal interaktiv təlimdə kreativ yanaşma şagirdlərin öyrənmə prosesini daha maraqlı, əyləncəli və effektiv edir. Bu yanaşma yalnız bilik əldə etməyi deyil, həm də şagirdlərin analitik və kreativ bacarıqlarını inkişaf etdirməyə kömək edir. Kreativlik öyrənənlərin yeni ideyalar irəli sürmələrinə, problem həll etmə bacarıqlarını inkişaf etdirmələrinə və daha dərinlən düşünmələrinə şərait yaradır. Nəticədə, bu yanaşma təhsilin keyfiyyətini artırır və şagirdləri gələcəkdə uğurlu və innovativ vətəndaşlar olaraq hazırlayır.

Müzakirə

Aparılan tədqiqat göstərir ki, kreativ yanaşma ingilis dilinin tədrisində ənənəvi metodlarla müqayisədə daha effektiv nəticələr verir. Kreativ yanaşmanın əsas üstünlükləri aşağıdakılardır:

Birincisi, kreativ yanaşma şagirdlərin dil öyrənmə motivasiyasını əhəmiyyətli dərəcədə artırır. Ənənəvi qrammatika mərkəzli tədris metodlarından fərqli olaraq, kreativ metodlar şagirdlərə dil öyrənməyi əyləncəli və mənalı bir fəaliyyət kimi qəbul etməyə imkan verir. Braziliyada aparılan bir araşdırmanın nəticələri göstərir ki, oyunlaşdırılmış təlim metodları şagirdlərin davranışında və dəqiqliyində əhəmiyyətli irəliləyişlərə səbəb olur [11, s. 33].

İkincisi, kreativ yanaşma şagirdlərin kommunikativ bacarıqlarının inkişafında mühüm rol oynayır. Rollu oyunlar, layihə tədqiqatları, teatrlaşdırma və digər interaktiv metodlar şagirdlərə dili real situasiyalarda tətbiq etmək imkanı yaradır. Bu, onların danışmaq, dinləmə və ifadə bacarıqlarını kompleks şəkildə formalaşdırır. 5E modeli üzrə aparılan tədqiqatlar göstərir ki, bu model ingilis dilini xarici dil kimi öyrənənlərinin tənqidi düşünmə və kreativlik bacarıqlarını əhəmiyyətli dərəcədə inkişaf etdirir [8].

Üçüncüsü, kreativ yanaşma şagirdlərin tənqidi düşünmə və problem həll etmə bacarıqlarını inkişaf etdirir. Kreativ situasiyalarda şagirdlər standart həll yollarından kənara çıxmağa, fərqli perspektivlərdən yanaşmağa və qeyri-ənənəvi həllər tapmağa məcbur olurlar [6]. Bu, onların gələcək akademik və peşəkar fəaliyyətlərində uğur qazanmaları üçün zəruri olan bacarıqlardır.

Dördüncüsü, kreativ yanaşma fərdiləşdirilmiş öyrənməyə imkan verir. Hər bir şagirdin öyrənmə üslubu, maraq dairəsi və potensialı fərqlidir. Kreativ metodlar müəllimlərə tədris prosesini şagirdlərin fərdi xüsusiyyətlərinə uyğunlaşdırmağa imkan yaradır [15, s. 87].

Bununla belə, kreativ yanaşmanın tətbiqində müəyyən çətinliklər də mövcuddur. Məhdud resurslar, ənənəvi qiymətləndirmə sistemlərinin kreativliyi tam əks etdirə bilməməsi, müəllimlərin kreativ tədris metodlarına kifayət qədər hazırlıqlı olmaması kimi problemlər qeyd edilməlidir. Bu problemlərin həlli üçün müəllimlərin peşəkar inkişafına xüsusi diqqət yetirilməli, təhsil müəssisələrinin maddi-texniki bazası gücləndirilməli və qiymətləndirmə sistemləri təkmilləşdirilməlidir.

Yekun nəticə

Aparılan tədqiqat ingilis dilinin tədrisi prosesində kreativ yanaşmanın tətbiqinin həm nəzəri, həm də praktik baxımdan əhəmiyyətli üstünlüklərə malik olduğunu göstərir. Kreativ yanaşma şagirdlərin dil öyrənməyə olan motivasiyasını artırmaqla yanaşı, onların kommunikativ səriştəsinin, tənqidi düşünmə və problem həll etmə bacarıqlarının inkişafına şərait yaradır. Ənənəvi qrammatika

mərkəzli tədris metodlarından fərqli olaraq, kreativ yanaşma şagirdi passiv bilik alıcısından aktiv öyrənmə subyektinə çevirir, onlara dili real kommunikativ situasiyalarda tətbiq etmək imkanı verir.

Tədqiqat çərçivəsində 5E təlim modeli əsasında hazırlanmış dərs nümunəsi, eləcə də rollu oyunlar, layihə tədqiqatları, vizual materiallar, video və filmlər, incəsənət və yaradıcı fəaliyyətlər, texnologiya əsaslı alətlər və teatrlaşdırma kimi kreativ metodların ingilis dilinin tədrisində səmərəli şəkildə tətbiq oluna biləcəyi müəyyən edilmişdir. Bu metodlar şagirdlərin fərdi xüsusiyyətlərini və müxtəlif öyrənmə üslublarını nəzərə almağa imkan yaradır, təlim prosesini daha interaktiv, əyləncəli və yaddaqlan edir.

Tədqiqatın elmi əhəmiyyəti kreativ yanaşmanın ingilis dilinin tədrisindəki nəzəri əsaslarının sistemləşdirilməsi, müxtəlif kreativ metodların təsnifatlaşdırılması və onların tətbiqi imkanlarının əsaslandırılması ilə bağlıdır. Praktik əhəmiyyəti isə tədqiqat nəticələrinin ingilis dili müəllimləri, metodistlər və tədris proqramlarını tərtib edən mütəxəssislər tərəfindən dərs prosesinin təkmilləşdirilməsində istifadə oluna bilməsidir.

Bununla belə, kreativ yanaşmanın geniş tətbiqi üçün bir sıra maneələrin mövcudluğu da qeyd edilməlidir. Məhdud maddi-texniki resurslar, ənənəvi qiymətləndirmə sistemlərinin kreativliyi tam əks etdirə bilməməsi, müəllimlərin bu sahədə kifayət qədər hazırlıqlı olmaması kimi problemlər kreativ təlimin səmərəliliyini azalda bilər. Bu səbəbdən gələcək tədqiqatlar kreativ yanaşmanın müxtəlif yaş qrupları və dil səviyyələrində effektivliyinin empirik tədqiqinə, müəllimlərin peşəkar inkişaf proqramlarının hazırlanmasına və qiymətləndirmə mexanizmlərinin təkmilləşdirilməsinə yönəldilməlidir.

Nəticə etibarilə, kreativ yanaşma ingilis dilinin tədrisində müasir təhsil konsepsiyasının ayrılmaz tərkib hissəsi kimi qəbul edilməli və onun tətbiqi Azərbaycan məktəblərində dil tədrisinin keyfiyyətinin yüksəldilməsinə, şagirdlərin hərtərəfli inkişaf etmiş, yaradıcı və rəqəbatqabiliyyətli şəxsiyyətlər kimi formalaşmasına mühüm töhfə verəcəkdir.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Abdullayeva, N. I. (2019). Method of teaching English in technical institutes. *International Scientific Review*, (64).
2. Anil, B. (2017). Applying innovative teaching methods in a second language classroom. *International Journal of Research in English Education*, 2(1), 1–9.
3. Brinkman, D. J. (2010). Teaching creatively and teaching for creativity. *Arts Education Policy Review*, 111 (2), 48–50.
4. Bybee, R. W., & Landes, N. M. (1990). Science for life & living: An elementary school science program. *The American Biology Teacher*, 52 (2), 92–98.
5. Cremin, T. (2015). Teaching English creatively. In T. Cremin, D. Reedy, E. Bearne, & H. Dombey (Eds.), *Teaching English creatively* (pp. 1–10). Routledge.
6. Cremin, T., & Barnes, J. (2014). Creativity and creative teaching and learning. In T. Cremin & J. Arthur (Eds.), *Learning to teach in the primary school* (3rd ed., pp. 467–481). Routledge.
7. George Lucas Educational Foundation. (2007). *Teaching English with technology*. Jossey-Bass.
8. Jeffrey, B., & Craft, A. (2004). Teaching creatively and teaching for creativity: Distinctions and relationships. *Educational Studies*, 30 (1), 77–87.
9. Jumaa, M., & Ismail, N. (2023). A learning cycle approach for inquiry-based teaching 5E instructional model. *Journal of Tikrit University for Humanities*, 30 (1), 79–89.
10. Newton, L. (2012). Teaching for creative learning. In L. Newton (Ed.), *Creativity for a new curriculum: 5-11* (pp. 131–139). Routledge.
11. Phillips, S. (2007). *The ELT creative teaching kit*. Oxford University Press.
12. Robert, C. L. (1973). Creativity in the foreign language classroom. *West Virginia Foreign Language Conference*, Marshall University, Huntington, West Virginia.

13. Robinson, K. (2011). *Out of our minds: Learning to be creative*. Capstone Publishing.
14. Waitzkin, J. (2007). *The art of learning: An inner journey to optimal performance*. Free Press.
15. Гиппенрейтер, Ю. Б., Спиридонова, В. Ф., & Фаликман, М. Ф. (2008). *Психология мышления*. АСТ.
16. Муртазоева, Д., & Нематуллаева, Н. З. (2023). Роль креативности в педагогике. *Science and Education*, 4(12), 527–531.
17. Турдалиев, М. Б. (2023). Креативный подход в образовании. *Образование, наука и инновационные идеи в мире*, (71), 122–125.
18. Хозяинова, К. А. (2023). Реализация принципов креативного образования в современной России. В *Сборник материалов Всероссийской научно-практической конференции* (с. 127–131). Екатеринбург.

MÜASİR ALMAN DİLİNDƏ İNKAR VƏ TƏSDİQİN SİSTEMLİ ARAŞDIRILMASI

Günəl Sərxan qızı Qasımova

dissertant

abdullayevag@yahoo.de

Azərbaycan Dillər Universiteti

Xülasə

Bu tezisdə müasir alman dilində inkar və təsdiq kateqoriyalarının sistemli təhlili aparılmışdır. Tədqiqatın məqsədi alman dilində inkar və təsdiqin ifadə vasitələrini və onların sintaktik-semantik xüsusiyyətlərini müəyyən etməkdir. Araşdırma nəticəsində müəyyən edilmişdir ki, alman dilində inkar əsasən “nicht” və “kein” vasitəsilə ifadə olunur və bu vasitələrin cümlədə yerləşməsi məna fərqlərinin yaranmasına səbəb olur. Təsdiq isə əsasən neytral forma ilə ifadə olunsa da, “ja”, “doch” kimi sözlər vasitəsilə gücləndirilə bilər. Nəticə olaraq qeyd olunur ki, inkar və təsdiq kateqoriyaları dilin kommunikativ strukturunda mühüm rol oynayır.

Açar sözlər: alman dili, inkar, təsdiq, sintaksis

Giriş

Müasir dilçilikdə qrammatik kateqoriyaların sistemli şəkildə öyrənilməsi dilin struktur və funksional xüsusiyyətlərinin daha dərinlən anlaşılmasına imkan yaradır. Bu baxımdan inkar və təsdiq kateqoriyaları istənilən dilin əsas semantik və sintaktik komponentlərindən biri kimi çıxış edir. İnkər və təsdiq yalnız qrammatik forma deyil, eyni zamanda nitqdə informasiyanın verilməsi, mövqenin ifadə olunması və kommunikativ məqsədlərin reallaşdırılması baxımından mühüm rol oynayır[1].

Müasir alman dili inkişaf etmiş qrammatik sistemə malik olmaqla, inkar və təsdiqin ifadəsində müxtəlif formal və funksional vasitələrdən istifadə edir. Bu dilin sintaktik quruluşunda inkarın düzgün yerləşdirilməsi və istifadəsi xüsusi əhəmiyyət kəsb edir. Xüsusilə “nicht” və “kein” kimi inkar vasitələrinin fərqli funksiyaları və tətbiq sahələri alman dilində semantik çaraların yaranmasına səbəb olur. Bu baxımdan inkarın yalnız formal deyil, həm də məna baxımından təhlili vacibdir.

Digər tərəfdən, təsdiq kateqoriyası əksər hallarda neytral qrammatik forma kimi qəbul edilsə də, onun kommunikativ funksiyası olduqca genişdir. Alman dilində təsdiq yalnız cümlənin müsbət quruluşu ilə deyil, həm də “ja”, “doch” kimi modal sözlər vasitəsilə gücləndirilə və müxtəlif məna çaraları ilə ifadə oluna bilər. Bu xüsusiyyətlər isə təsdiqin yalnız formal kateqoriya olmadığını, eyni zamanda diskurs səviyyəsində də mühüm rol oynadığını göstərir[2].

Mövzunun aktuallığı onunla izah olunur ki, müasir qloballaşma şəraitində xarici dillərin, xüsusilə alman dilinin öyrənilməsi geniş vüsət almışdır. Bu zaman dilin qrammatik xüsusiyyətlərinin, o cümlədən inkar və təsdiq kimi əsas kateqoriyaların düzgün mənimsənilməsi kommunikativ bacarıqların formalaşmasında mühüm əhəmiyyət daşıyır. Eyni zamanda bu kateqoriyaların sistemli təhlili dilçilik elminin inkişafı baxımından da aktual hesab olunur.

Tədqiqatın məqsədi müasir alman dilində inkar və təsdiq kateqoriyalarının sistemli şəkildə araşdırılması, onların ifadə vasitələrinin müəyyənəşdirilməsi və funksional xüsusiyyətlərinin təhlil edilməsidir. Bu məqsədə nail olmaq üçün inkar və təsdiqin sintaktik strukturu, semantik məzmunu və kommunikativ funksiyaları müqayisəli və sistemli yanaşma əsasında öyrənilir[3].

Beləliklə, müasir alman dilində inkar və təsdiq kateqoriyalarının kompleks şəkildə tədqiqi həm nəzəri, həm də praktik baxımdan mühüm əhəmiyyət kəsb edir və bu sahədə aparılan araşdırmalar dilin daha dərinlən mənimsənilməsinə şərait yaradır.

Cədvəl 1. Müasir alman dilində “nicht” və “kein”in müqayisəsi

Göstərici	“nicht”	“kein”
Funksiya	Fel, sifət və ya cümlə hissəsini inkar edir	İsmlərin mövcudluğunu inkar edir
İstifadə sahəsi	Fellər, sifətlər, zərflər	Artiklsiz və ya qeyri-müəyyən artiklli ismlər
Mövqe	Cümlədə dəyişkəndir	Həmişə isimdən əvvəl
Nümunə	Ich komme nicht	Ich habe kein Buch
Semantik təsir	Qismən və ya ümumi inkar	Tam yoxluq bildirir

Bu cədvəl göstərir ki, “nicht” və “kein” funksional baxımdan fərqli kateqoriyalara xidmət edir və onların düzgün seçilməsi cümlənin semantik dəqiqliyini təmin edir.

Müasir alman dilində inkarın düzgün istifadəsi üçün kontekst mühüm rol oynayır. Eyni cümlədə “nicht” sözünün mövqeyi dəyişdikdə məna da dəyişir:

1. *Ich habe das Buch nicht gelesen* – kitabı oxumamışam
2. *Ich habe nicht das Buch gelesen* – məhz o kitabı oxumamışam

Bu fərq göstərir ki, inkarın yerləşməsi informasiyanın fokusunu dəyişir.

Digər tərəfdən, “kein” ilə ifadə olunan inkar daha qəti xarakter daşıyır:

1. *Ich habe kein Auto* – ümumiyyətlə maşınım yoxdur

Təsdiq formalarında isə aşağıdakı hallar müşahidə olunur:

1. *Ja, ich verstehe dich* – sadə təsdiq
2. *Doch, das stimmt* – inkar olunmuş fikrin təkzibi və təsdiqi

Bu nümunələr təsdiqin kommunikativ gücünü və diskurs daxilində rolunu aydın şəkildə nümayiş etdirir[4].

Azərbaycan dili ilə müqayisədə alman dilində inkar daha çox struktur qaydalarına bağlıdır. Azərbaycan dilində inkar əsasən felin şəkildə vasitəsilə ifadə olunur (məsələn, *getmirəm, yazmadım*). Alman dilində isə ayrıca sözlər (“nicht”, “kein”) vasitəsilə həyata keçirilir.

Bu fərq dil öyrənənlər üçün müəyyən çətinliklər yaradır. Xüsusilə “nicht” sözünün cümlədə düzgün mövqeyinin seçilməsi Azərbaycan dilli öyrənənlər üçün mürəkkəb məsələdir.

Tədqiqatın elmi yeniliyi ondan ibarətdir ki, müasir alman dilində inkar və təsdiq kateqoriyaları sistemli yanaşma əsasında kompleks şəkildə təhlil edilmişdir. Bu zaman onların yalnız qrammatik deyil, həm də semantik və kommunikativ xüsusiyyətləri nəzərə alınmışdır.

Praktik əhəmiyyəti isə ondan ibarətdir ki, əldə olunan nəticələr alman dilinin tədrisi prosesində istifadə oluna bilər. Xüsusilə xarici dil kimi alman dilini öyrənənlər üçün inkar və təsdiqin düzgün mənimsənilməsi nitq bacarıqlarının inkişafına kömək edir.

Müasir alman dilində inkar və təsdiq kateqoriyalarının öyrənilməsi dilin struktur-semantik sisteminin daha dərinlən anlaşılması baxımından xüsusi əhəmiyyət kəsb edir. Bu kateqoriyalar yalnız qrammatik vahid kimi deyil, həm də kommunikativ aktın əsas komponentləri kimi çıxış edir. Nitq prosesində danışanın münasibəti, mövqeyi və informasiyanın təqdim olunma forması məhz bu vasitələr vasitəsilə reallaşır. Bu baxımdan inkar və təsdiq dilin funksional imkanlarını genişləndirən mühüm mexanizmlərdən biri hesab olunur[5].

Alman dilində inkarın formalaşması əsasən sintaktik struktura bağlıdır və cümlədə sözlərin yerləşmə qaydası ilə sıx əlaqədardır. “Nicht” və “kein” vasitələrinin istifadəsi zamanı yalnız

qrammatik qaydalar deyil, həm də semantik mənə fərqləri nəzərə alınmalıdır. “Nicht” daha çox cümlənin müəyyən komponentini inkar edərək məhdudlaşdırıcı funksiya daşıyır, “kein” isə ümumi yoxluq və ya mövcud olmama mənası ifadə edir. Bu xüsusiyyətlər inkarın diferensial xarakterini göstərir və onun müxtəlif kontekstlərdə fərqli semantik çalarlar yaratmasına səbəb olur.

İnkarın kommunikativ funksiyası xüsusilə dialoq şəraitində daha aydın şəkildə özünü göstərir. Danışq zamanı inkar yalnız informasiyanın təkzibi deyil, həm də qarşı tərəfin fikrinə münasibətin ifadəsi kimi çıxış edir. Bu zaman intonasiya, vurğu və kontekstual faktorlar mühüm rol oynayır. Məsələn, eyni cümlə müxtəlif intonasiya ilə deyildikdə fərqli emosional və semantik çalarlar qazana bilir. Bu isə göstərir ki, inkar yalnız formal dil elementi deyil, həm də pragmatik funksiyaya malikdir[6].

Təsdiq kateqoriyası isə əksər hallarda qrammatik baxımdan neytral hesab edilsə də, onun funksional imkanları kifayət qədər genişdir. Alman dilində təsdiq çox zaman əlavə qrammatik vasitələr olmadan ifadə olunur. Lakin “ja”, “doch” kimi sözlər vasitəsilə təsdiq gücləndirilə, vurğulana və ya qarşı tərəfin fikrinə reaksiya kimi təqdim oluna bilər. Xüsusilə “doch” sözü inkar olunmuş fikrin yenidən təsdiqi və təkzibi funksiyasını yerinə yetirərək diskurs daxilində xüsusi əhəmiyyət qazanır. Bu xüsusiyyət təsdiqin dinamik və kontekstual xarakter daşdığını göstərir.

Müasir dilçilik yanaşmalarında inkar və təsdiq yalnız sintaktik və semantik səviyyədə deyil, həm də diskurs və pragmatik səviyyədə tədqiq olunur. Bu yanaşma dil vahidlərinin real ünsiyyət şəraitində necə fəaliyyət göstərdiyini müəyyən etməyə imkan verir. İnkər və təsdiq vasitələrinin seçimi danışanın məqsədindən, kommunikativ situasiyadan və kontekstdən asılı olaraq dəyişir. Bu isə onların dil sisteminə çevik və çoxfunksiyalı xarakter daşdığını sübut edir.

Alman dili ilə Azərbaycan dili arasında aparılan müqayisə göstərir ki, hər iki dildə inkar və təsdiq mövcud olsa da, onların ifadə vasitələri və struktur xüsusiyyətləri fərqlidir. Azərbaycan dilində inkar əsasən morfoloji vasitələrlə, yəni fel şəkilçiləri vasitəsilə ifadə olunur, alman dilində isə bu funksiya ayrıca leksik vahidlər tərəfindən həyata keçirilir. Bu fərq dil öyrənənlər üçün müəyyən çətinliklər yaratsa da, eyni zamanda dillərin struktur xüsusiyyətlərini daha aydın şəkildə anlamağa imkan verir[7].

Bütün bunları nəzərə alaraq demək olar ki, müasir alman dilində inkar və təsdiq kateqoriyalarının sistemli şəkildə araşdırılması dilin funksional imkanlarının öyrənilməsi baxımından mühüm əhəmiyyət kəsb edir. Bu kateqoriyalar nitqin mənə strukturunun formalaşmasında, informasiyanın ötürülməsində və kommunikativ məqsədlərin reallaşdırılmasında əsas rol oynayır. Onların düzgün və məqsədyönlü istifadəsi isə dilin effektiv və dəqiq şəkildə işlədilməsinə şərait yaradır[8].

Nəticə

Aparılan tədqiqat nəticəsində müəyyən edilmişdir ki, müasir alman dilində inkar və təsdiq kateqoriyaları dilin qrammatik və semantik sisteminə mühüm yer tutur və kommunikativ prosesin əsas elementlərindən biri kimi çıxış edir. Bu kateqoriyalar vasitəsilə yalnız informasiyanın təsdiqi və ya inkarı deyil, eyni zamanda danışanın mövqeyi, münasibəti və nitqdə vurğulamaq istədiyi məqamlar ifadə olunur.

Təhlil göstərir ki, alman dilində inkar əsasən “nicht” və “kein” vasitəsilə həyata keçirilir və bu vasitələrin düzgün seçimi cümlənin semantik məzmununa birbaşa təsir edir. “Nicht” cümlənin müəyyən hissəsini və ya hərəkəti inkar edərək daha çevik və kontekstual istifadə imkanı yaradır, “kein” isə isimlərlə işlənərək ümumi yoxluq və ya mövcud olmama mənasını ifadə edir. Bu fərqlər inkarın yalnız formal deyil, həm də mənə baxımından diferensial xarakter daşdığını göstərir.

Təsdiq kateqoriyası isə alman dilində əsasən neytral forma ilə ifadə olunsə da, “ja” və “doch” kimi leksik vasitələr vasitəsilə gücləndirilə və müxtəlif kommunikativ çalarlar qazana bilir. Xüsusilə “doch” sözünün inkar olunmuş fikrin təkzibi və təsdiqi funksiyası onun diskurs daxilində xüsusi əhəmiyyətini ortaya qoyur.

Müqayisəli təhlil nəticəsində müəyyən edilmişdir ki, Azərbaycan dili ilə alman dili arasında inkar və təsdiqin ifadə üsullarında ciddi fərqlər mövcuddur. Azərbaycan dilində inkar daha çox morfoloji

vasitələrlə ifadə olunduğu halda, alman dilində bu funksiya leksik və sintaktik vasitələr vasitəsilə həyata keçirilir. Bu fərqlər xarici dil kimi alman dilini öyrənənlər üçün müəyyən çətinliklər yaratsa da, dilin struktur xüsusiyyətlərinin daha dərinlən mənimsənilməsinə imkan yaradır.

Ümumilikdə belə nəticəyə gəlmək olar ki, inkar və təsdiq kateqoriyaları yalnız qrammatik vahidlər deyil, həm də nitqin məna və kommunikativ strukturunun formalaşmasında əsas rol oynayan funksional vasitələrdir. Bu sahədə aparılan tədqiqatlar həm nəzəri dilçilik, həm də xarici dil tədrisi baxımından mühüm əhəmiyyət kəsb edir və gələcək araşdırmalar üçün geniş perspektivlər açır.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Dudenredaktion. (2016). *Duden: Die Grammatik* (9th ed.). Mannheim: Dudenverlag.
2. Eisenberg, P. (2013). *Grundriss der deutschen Grammatik* (4th ed.). Stuttgart: Metzler.
3. Engel, U. (2009). *Deutsche Grammatik* (2nd ed.). München: Iudicium Verlag.
4. Helbig, G., & Buscha, J. (2001). *Deutsche Grammatik: Ein Handbuch für den Ausländerunterricht*. Berlin: Langenscheidt.
5. Hentschel, E., & Weydt, H. (2013). *Handbuch der deutschen Grammatik* (4th ed.). Berlin: De Gruyter.
6. Hoffmann, L. (2016). *Deutsche Grammatik: Grundlagen für Lehrerbildung, Schule, Deutsch als Zweitsprache und Deutsch als Fremdsprache*. Berlin: Erich Schmidt Verlag.
7. König, E., & Gast, V. (2018). *Understanding English–German contrasts* (3rd ed.). Berlin: Erich Schmidt Verlag.
8. Müller, S. (2015). *Grammatiktheorie*. Tübingen: Stauffenburg Verlag.
9. Zifonun, G., Hoffmann, L., & Strecker, B. (1997). *Grammatik der deutschen Sprache*. Berlin: De Gruyter.
10. Bußmann, H. (2008). *Lexikon der Sprachwissenschaft* (4th ed.). Stuttgart: Kröner Verlag.
11. Crystal, D. (2008). *A dictionary of linguistics and phonetics* (6th ed.). Oxford: Blackwell.
12. Chomsky, N. (1965). *Aspects of the theory of syntax*. Cambridge, MA: MIT Press.
13. Lyons, J. (1977). *Semantics*. Cambridge: Cambridge University Press.
14. Palmer, F. R. (2001). *Mood and modality* (2nd ed.). Cambridge: Cambridge University Press.
15. Huddleston, R., & Pullum, G. K. (2002). *The Cambridge grammar of the English language*. Cambridge: Cambridge University Press.

HEYDƏR ƏLİYEV VƏ AZƏRBAYCAN DİLİNİN İNKİŞAF PERSPEKTİVLƏRİ

Həmdəm Təhsin oğlu Hüseynli

BAU-nun doktorantı

huseyinlihemdem@gmail.com

Xülasə

Azərbaycan xalqının ümummilli lideri Heydər Əliyevin apardığı dil siyasəti milli dövlət quruculuğu, azərbaycançılıq ideyası ilə sıx bağlı olub, onun tərkib hissəsidir. Ulu öndər “Millətin milliliyini saxlayan onun dilidir” şüarı altında ana dili məsələsinə yeni səviyyədə - müstəqil dövlət quruculuğunun tələb etdiyi səviyyədə yanaşmışdır. Onun 2001-ci il iyun ayının 18-də imzaladığı “Dövlət dilinin tətbiqi işinin təkmilləşdirilməsi haqqında” Fərman bu istiqamətdə dövlət siyasətinin əhəmiyyətli mərhələsi hesab edilməlidir.

Xalqımız dünyanın ən qədim xalqlarından biri olduğu kimi onun dili də qədim və zəngindir. Bu dilin dərin tarixi kökləri vardır ki, tarixin çətinliklərinə dözərək, sinə gərərək özünü qoruyub saxlamış, bu günkü günlərimizə qədər yetişən nəsillərə gətirib çıxarmışdır.

Tarix boyu bu dildə qiymətli əsərlər yazılmış və hələ VII əsrdə Dədə Qorqud kimi möhtəşəm, ulu dastan məhz ana dilimizdə meydana gəlmişdir. Bu dildə Füzuli, Nəsimi, Həqiqi, Vəqif, Vidadi, Mirzə Cəlil, Sabir və başqa mütəfəkkirlər qiymətli əsərlər yazıb yaratmışlar. Bu dil dünyaya səs salan şairlər, yazıçılar, alimlər, siyasətçilər, dahilər yetişdirmişdir. Ulu öndər Heydər Əliyev deyirdi ki, dilimiz çox zəngin və ahəngdar dildir, dərin tarixi kökləri vardır. Şəxsən mən öz ana dilimi çox sevir və bu dildə danışmağımla çox fəxr edirəm.

Açar sözlər: *Heydər Əliyev, İlham Əliyev, Azərbaycan dili, natiqlik, təhsil illəri, dilçilik.*

Ulu Öndər Heydər Əliyevin 2001-ci il iyun ayının 18-də imzaladığı “Dövlət dilinin tətbiqi işinin təkmilləşdirilməsi haqqında” fərmanı Azərbaycan dilinin inkişafında mühüm dövlət siyasətinin əhəmiyyətli mərhələsi hesab edilməlidir. Həmin Fərmanın imzalanması ilə bütün dövlət və qeyri-hökumət təşkilatlarında, həyatımızın bütün sahələrində dövlət dilinin hər yerdə işlək vəziyyətə gətirilməsi təmin edildi. Bununla bərabər, həmin vacib dövlət sənədinin imzalanması ilə “Dövlət dilinin tətbiqi işinin təkmilləşdirilməsi haqqında” Fərman dövlət dilinin problemlərinin həlli, bu məsələlərin elmi tədqiqata cəlb edilməsi üçün Azərbaycan dilçilik elminin qarşısında yeni mühüm vəzifələr qoydu.

Azərbaycan dilinin inkişafında, onun dövlət dili olaraq yüksək səviyyəyə qaldırılmasında ulu öndər Heydər Əliyevin misilsiz tarixi xidmətlərində bir də ana dilimizin inkişafı haqqında 2001-ci ilin 9 avqustunda çox mühüm və tarixli bir Fərman imzlamasıdır: “*Azərbaycan dilinin tətbiqi işinin təkmilləşdirilməsi haqqında*” Fərmanı bütün dövlət və qeyri-hökumət təşkilatlarında, bütün qurumlarda Azərbaycan dilinin dövlət dili kimi bərqərar olmasına geniş yol açan tarixi əhəmiyyətli möhtəşəm siyasi bir hadisə idi [1,s.1].

Bu sərəncama əsasən hər il **avqustun 1-i ölkəmizdə “Azərbaycan Əlifbası və Azərbaycan Dili Günü”** kimi qeyd edilməsi dil tariximizdə çox əlamətdar və önəmli hadisə oldu. Bu möhtəşəm Fərman Azərbaycan dilinin inkişafında və tərəqqi etməsində, habelə bu dilin genişlənməsində və tətbiq edilməsində böyük rol oynadı.

Azərbaycanı bütün dünyaya tanıtdıran Ulu öndər Heydər Əliyevin mühüm fəaliyyəti nəticəsində Azərbaycan dili rəsmi tədbirlərdə rəsmi dil kimi qəbul edildi. Onun ölkəyə rəhbərlik etdiyi dövrdə apardığı dil siyasəti ana dilni – Azərbaycan dilini inkişaf etdirmək, onun dövlət statusunu reallaşdırmaq, dünya dilləri içərisində nüfuzunu artırmaq məqsədinə yönəlmişdir.

Heydər Əliyev 1969-cu ilin noyabrında Bakı Dövlət Universitetinin 50 illik yubileyində Azərbaycan dilində çıxış etməsi respublikada geniş əks-səda yaratmışdı. Onun bu çıxışı Bakı Dövlət Universitetinin bütün kollektivini vəcdə gətirmiş, hamının hədsiz sevincinə səbəb olmuşdu. Ulu öndər nitqində Azərbaycanda elmin və təhsilin inkişafında Bakı Dövlət Universitetinin fəaliyyətinə yüksək qiymət vermiş və universitetin bir çox əməkdaşını fəxri adlarla, dövlət və hökumət mükafatları ilə təltif etmişdir.

Heydər Əliyev 1994-cü ildə Bakı Dövlət Universitetinin 75 illik yubileyində böyük nitq söyləmiş və çıxışında Bakı Dövlət Universitetinin 75 ildə qazandığı nailiyyətləri yüksək qiymətləndirmişdir. Dahi rəhbər Heydər Əliyevin Bakı Dövlət Universitetinin 75 illik yubiley tədbirlərinə həsr olunmuş mərasimdəki nitqində demişdir: “Biz indi müstəqil dövlət kimi, azad xalq kimi öz ana dilimizlə, Azərbaycan dili ilə fəxr edirik. Ancaq əgər keçmişə nəzər salsaq, bu gün zəngin, yüksək mədəni səviyyədə olan, çox geniş söz ehtiyatına malik olan ədəbi, mədəni dilimiz həmişə belə olmamışdır. Onu yaradanlar olub, elmi əsasını quranlar olub, inkişaf etdirənlər olub. Bu, müstəqil Azərbaycanın, Azərbaycan xalqının ən böyük milli sərvətidir. Hər bir xalq öz dili ilə yaranır. Ancaq xalqın dilini yaşatmaq, inkişaf etdirmək və dünya mədəniyyəti səviyyəsinə çatdırmaq xalqın qabaqcıl adamlarının, elm, bilik xadimlərinin fəaliyyəti nəticəsində mümkün olur. Bu baxımdan Bakı Dövlət Universitetinin fəaliyyətini xüsusi qeyd etmək lazımdır” [2].

Möhtərəm Prezidentimiz İlham Əliyev demişdir ki, Azərbaycan dili bizi bir xalq kimi, millət kimi əsrlər boyu qorumuşdur. Bu irsi qoruyan ulu öndər Heydər Əliyev olmuşdur. Azərbaycan müstəqilliyini bərpa etdikdən sonra qəbul edilən mühüm qanun və qərarlar dilimizin inkişafına və tərəqqisinə yönəlmişdir.

1995-ci il noyabrın 12-də qəbul edilmiş müstəqil respublikamızın Konstitusiyasında Azərbaycan dili rəsmi dövlət dili elan olunmuşdur. Konstitusiyanın "Dövlət dili" adlı 21-ci maddəsində göstərir ki, Azərbaycan Respublikasının Dövlət dili Azərbaycan dilidir. Azərbaycan Respublikası Azərbaycan dilinin inkişafını təmin edir.

1995-ci ildə qəbul edilmiş Konstitusiyada Azərbaycan dili milli dövlətçiliyin rəmzlərindən biri olaraq təsbit edilmişdir.

Beləliklə Ulu öndər Heydər Əliyevin əsasını qoyduğu dil siyasəti bu gün də aktualdır və dil sahəsində əldə etdiyimiz bütün uğurların təməlini təşkil edir.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Əliyev H.Ə. Azərbaycan dilinin tətbiqi işinin təkmilləşdirilməsi haqqında Azərbaycan Respublikasının Prezidentinin fərmanı // Respublika. – 2001, – 19 iyun.

2. Əliyev H.Ə Təhsil millətin gələcəyidir.(Tərtib edənlər:M.Mərdanov, Ə.Quliyev) Bakı:Təhsil, 2002, 345 s.

MÜASİR ƏDƏBİYYAT TƏDRİSİNDƏ İNTERAKTİVLİYİN DİDAKTİK PRİNSİPLƏRİ: ƏNƏNƏDƏN MÜASİRLİYƏ KEÇİD

Könül Mübariz qızı Musayeva

musayevakonul81@gmail.com

Mingəçevir Dövlət Universiteti

Xülasə

Bu tezisdə müasir ədəbiyyat tədrisində interaktivliyin didaktik prinsipləri araşdırılmışdır. Ənənəvi və müasir təlim modelləri müqayisə olunmuş, interaktiv təlimin mahiyyəti və əhəmiyyəti izah edilmişdir. Azərbaycan təhsil sisteminin XXI əsrin başlanğıcında müasir tələblər səviyyəsində təkmilləşdirilməsi, modernləşdirilməsi, fəal və interaktiv təlim metodlarından istifadə olunmaqla yerinə yetirilməsi prioritet problem hesab edilir. Bu sahədə olan problemlərin həll olunması üçün yeni pedaqoji araşdırmalara ehtiyac duyulur. Deməli, bu sahədə qabaqcıl təcrübənin, xarici ölkələrin təhsil sahəsindəki innovasiyaların öyrənilməsi sistemli və ardıcıl pedaqoji araşdırmaların aparılması vacibdir. Təhsil sistemi cəmiyyətin inkişaf səviyyəsini əks etdirən ən mühüm sahələrdən biridir. Müasir dövrdə baş verən sosial, texnoloji və mədəni dəyişikliklər təhsilin məzmununa və təşkilinə də birbaşa təsir göstərmişdir. Xüsusilə humanitar fənlər içərisində mühüm yer tutan ədəbiyyatın tədrisi artıq əvvəlki kimi yalnız məlumat ötürülməsi ilə kifayətlənmir. Bu gün ədəbiyyat dərsləri şagirdlərin düşünmə, analiz etmə, müzakirə aparma və müstəqil fikir yürütmə bacarıqlarını inkişaf etdirməyə yönəlməlidir.

Ənənəvi təlim modeli uzun illər ərzində öz aktuallığını qorusa da, müasir dövrdə onun məhdudiyyətləri daha aydın şəkildə hiss olunur. Bu səbəbdən təhsildə yeni yanaşmalar, xüsusilə interaktiv təlim metodları ön plana çıxmışdır. İnteraktivlik tək-cə metod deyil, həm də yeni təlim fəlsəfəsidir. Bu fəlsəfənin əsas məqsədi şagirdi təlim prosesinin passiv iştirakçısından aktiv subyektinə çevirməkdir.

Açar sözlər: ənənəvi təlim, müasir təlim, ədəbiyyat dərsləri.

Elm və texnikanın sürətlə inkişafı yeni texnologiyaların tətbiqini zəruri etmişdir. İctimai həyatda baş verən dəyişikliklər, elm və texnikadakı inkişaf təhsilin məzmununa və formasına əhəmiyyətli dərəcədə təsir edir. İctimai həyatın bütün sahələri üzrə informasiyanın artması çevik texnologiyaların tətbiqini zəruri etmişdir. XXI yüzilliyin “informasiya əsri” adlandırılması təsadüfi deyildir. İnformasiya bolluğu, informasiya axınının anbaan artması insanı çətinlik qarşısında qoyur. Bilik mənbəyinin məhdud olduğu ənənəvi təlimi yanaşma bu baxımdan dövrün tələblərinə cavab

verə bilməzdi. Müxtəlif mənbələrə müraciət edilməsi, zəruri məlumatın toplanılması, müqayisə edilməsi, obyektiv nəticələrin çıxarılması yeni texnologiyaların ən səciyyəvi xüsusiyyətlərindəndir.

Dünya təhsil islahatı ilə integrasiya yeni təlim texnologiyalarının tətbiqinə imkan yaratdı. Bu integrasiya yeni texnologiyalarla daha yaxından tanışlığa, onların öyrənilməsinə səbəb oldu. Nəticədə həmin texnologiyaların səmərəli olduğu aydınlaşdı və ölkəmizin tətbiqi məqsədəuyğun sayıldı.

Təhsilalanların yaradıcı düşünməsi, problemləri müstəqil müəyyənləşdirə bilmələri, həll yolunu tapmaları, tədqiqatçı kimi formalaşmaları yeni texnologiyaların tətbiqini zəruri etmişdir. Bu bütövlükdə yeni təlimi yanaşmalar üçün prinsip mövqeyindədir.

Yeni təhsil proqramı (kurikulum) əsasında hazırlanmış “Ədəbiyyat” dərsləkləri həm məzmunu, həm də metodik tövsiyələri ilə ənənəvi təlimdə müşahidə olunan qüsurların aradan qaldırılmasına geniş imkan yaradır. Hər sinif üçün ayrıca hazırlanmış və istifadəyə verilmiş metodik vəsaitlərdə də mövzuların tədrisi yolları açıqlanmışdır. Eləcə də müasir dərslin təşkili ilə bağlı qiymətli metodik yazılar çap olunmuşdur. Bütün bu işlər siniflər üzrə sistemli olaraq həyata keçirilir. Ədəbiyyat fənninin tədrisində “Ümumi təhsil pilləsinin dövlət standartları və proqramları (kurikulumları)” sənədində müəyyən olunmuş pedaqoji prinsiplərə əsaslanılır. Bu prinsiplər aşağıdakılardır:

- 1) Tədris prosesinin tamlığı və sistemliyi,
- 2) Təhsildə bərabər imkanların təmin olunması,
- 3) Şagirdyönümlü yanaşmanın əsas götürülməsi,
- 4) İnkişafyönümlü fəaliyyətin təşviqi,
- 5) Təlimin fəallığı və stimullaşdırıcı xarakteri,
- 6) Öyrənmə üçün dəstəkləyici mühitin yaradılması [3].

Müasir təlim modellərinin tətbiqi şagirdlərin təlimə marağını artırır. Təcrübə göstərir ki, bu üsullarla keçirilən ədəbiyyat dərsləri şagirdlərin dərslərində aktiv iştirakını təmin edir. Uyğun iş formalarının seçilməsi təlimin keyfiyyətinə təsir edir. Onların tətbiqi şagirdlərin bilik və bacarıqların mənimsənilməsinə əhəmiyyətli dərəcədə artırır. Şagirdlərin informasiya texnologiyaları sahəsində bacarıqları inkişaf edir. Ənənəvi təlimə nisbətən müasir təlim mühitində daha yüksək nəticə əldə olunur. Təcrübələr və müşahidələr göstərir ki, belə siniflərdə həm akademik nailiyyətlər, həm də sosial bacarıqlar daha yüksək səviyyədə inkişaf edir. Müasir tədris texnologiyalarının istifadəsi tədrisin effektivliyini yüksəldir: İKT vasitələrinin- interaktiv lövhə, tədris platformaları, rəqəmsal resurslar- fəal təlim mühitində istifadəsi dərslərin daha çevik və nəticəyönümlü təşkilinə şərait yaradır. Müəllimlərin pedaqoji yanaşmaları və peşəkarlığı əsas rol oynayır. Müasir təlim metodlarının effektivliyi müəllimin metodiki hazırlığından, düzgün iş forması seçməsindən və sinifdə demokratik təlim mühiti yaratmasından birbaşa asılıdır. Mövzu və sinif səviyyəsinə uyğun iş formaları fərqlənməlidir: Yuxarı siniflərdə layihə və tədqiqat yönümlü iş formaları, aşağı siniflərdə isə oyunvari və vizual-interaktiv yanaşmalar daha effektiv olur.

Maraqlıdır ki, fəal/interaktiv təlimin mahiyyətini dərinlən bilən, xarici dillərdə çap olunmuş ədəbiyyatı mükəmməl mənimsəyən tədqiqatçılar ənənəvi metodlardan nəinki imtina etmir, əksinə, onlardan istifadə ilə bağlı əqləbatan tövsiyələr verirlər. Belə tədqiqatçıların önündə gedən Zülfiyyə xanım Veysova yazır: "Fəal/interaktiv təlimin üstünlüklərinə baxmayaraq, müəllim ənənəvi (izahedici-illüstrativ və reproduktiv) metodlardan istifadədən tam imtina etməməlidir. Təlimin məqsədindən, məzmunundan, şagirdlərin hazırlığından asılı olaraq müəllim öz seçimini etməlidir. Məsələn, müəllimin məqsədi bacarıq və vərdislər formalaşdırmaqdırsa, o daha çox reproduktiv (təkrarlama və model üzrə iş) metodu üstün tuta bilər. Əgər təlimin məzmunu çox mürəkkəbdirsə, çoxlu sayda yeni anlayış və məlumatları bilməyi tələb edərsə bu zaman ənənəvi - izahedici-illüstrativ metod daha çox səmərə verə bilər" [2].

Ənənəvi ədəbiyyat dərslərinin tədrisindən müasir tədrisə keçid təhsil sistemində baş verən ən mühüm yeniliklərdən biridir. Bu keçid sadəcə metod dəyişikliyi deyil, həm də müəllim və şagird münasibətlərinin, dərslin məzmununun və məqsədinin yenidən düşünülməsi deməkdir.

Ənənəvi tədris modelində əsas rol müəllimə məxsus olurdu. Müəllim məlumat verən, şagird isə onu qəbul edən tərəf kimi çıxış edirdi. Ədəbiyyat dərslərində daha çox mətnin oxunması, müəllif haqqında məlumatların əzbərlənməsi, mövzuların hazır şəkildə izah edilməsi üstünlük təşkil edirdi. Bu zaman şagirdlərin yaradıcılığı, sərbəst düşünməsi və şəxsi münasibət bildirməsi o qədər də ön plana çəkilmirdi. Nəticədə ədəbiyyat dərsi bəzən yalnız faktların öyrənilməsi bir sahəyə çevrilirdi.

Müasir tədris isə tamamilə fərqli yanaşma təqdim edir. Burada əsas məqsəd şagirdi passiv dinləyici yox, aktiv iştirakçıya çevirməkdir. Ədəbiyyat dərslərində artıq təkcə “nə baş verdi?” sualı deyil, “niyə baş verdi?”, “sən bu obrazın yerində olsaydın nə edərdin?”, “bu əsər bu gün üçün nə deyir?” kimi suallar ön plana çıxır. Bu da şagirdlərin tənqidi düşünmə bacarığını inkişaf etdirir.

Müasir yanaşmada interaktiv metodlar geniş istifadə olunur. Məsələn, müzakirələr, debatlar, rollu oyunlar, qrup işləri və layihə əsaslı öyrənmə şagirdlərin dərstdə fəal iştirakını təmin edir. Ədəbiyyat əsərləri sadəcə oxunmur, həm də “yaşanılır”. Şagirdlər obrazların hissələrini anlamağa, hadisələri müxtəlif baxış bucaqlarından qiymətləndirməyə başlayırlar. Bu isə ədəbiyyatın həyatla əlaqəsini gücləndirir.

Texnologiyanın tətbiqi də müasir tədrisin əsas xüsusiyyətlərindəndir. Elektron resurslar, təqdimatlar, video materiallar, audio kitablar və müxtəlif platformalar dərsi daha maraqlı və dinamik edir. Məsələn, bir əsərin ekranlaşdırılmış versiyasına baxmaq, müəllif haqqında sənədli film izləmək və ya onlayn müzakirələr aparmaq şagirdlərin diqqətini artırır və mövzunu daha dərindən mənimsəməyə kömək edir.

Ənənədən müasirliyə keçid zamanı milli dəyərlərin qorunması da vacibdir. Klassik ədəbiyyat nümunələri müasir metodlarla tədris olunduqda həm milli kimlik qorunur, həm də şagirdlər bu əsərləri daha yaxşı anlayır və qiymətləndirirlər. Yəni məqsəd ənənəni tamamilə kənara qoymaq deyil, onu müasir yanaşmalarla zənginləşdirməkdir. Ənənəvi yanaşmaya məxsus metodlarla mükəmməl tanışlıq yeni meydana çıxan metodların əhatəli başa düşülməsinə əhəmiyyətli dərəcədə təsir edir. Səmərəli təlim metodlarının müəyyənəndirilməsi isə didaktika ilə məşğul olanları və metodist alimləri həmişə düşündürüb, lakin nəzəri tədqiqatlar çox seyrək olub.

Müşahidələrdən aydınlaşır ki, ümumtəhsil məktəblərində bu gün müasir təlim metodları ilə yanaşı, ənənəvi təlimə məxsus metodlardan da istifadə olunur. Onların bacarıqla uzlaşdırılması, şagirdlərin müsəqil fəaliyyətinə geniş yer verilməsi, tədqiqata, araşdırmaya cəlb edilməsi, açıq tipli suallardan daha çox istifadə olunması, monoloqdan imtina bu qoşalığın faydalı olduğunu deməyə əsas verir.

Müasir ədəbiyyat tədrisində interaktivliyin didaktik prinsipləri ənənəvi təlim modelindən köklü şəkildə fərqlənir. Bu prinsiplər şagirdin şəxsiyyət kimi inkişafına, onun yaradıcı və tənqidi düşünən fərd kimi formalaşmasına xidmət edir. Ənənədən müasirliyə keçid yalnız metodların dəyişməsi deyil, həm də təlim fəlsəfəsinin yenilənməsi deməkdir. Bu baxımdan interaktiv təlim ədəbiyyat dərslərinin keyfiyyətinin yüksəldilməsində əsas vasitələrdən biri kimi çıxış edir. Bu baxımdan ədəbiyyat dərslərində interaktiv metodların tətbiqi müasir təhsil sisteminin əsas tələblərindən biri kimi çıxış edir və gələcək nəsillərin inkişafında mühüm rol oynayır.

Nəticə olaraq demək olar ki, ənənəvi ədəbiyyat dərslərindən müasir tədrisə keçid şagirdlərin daha fəal, düşünən, yaradıcılığa meyilli və həyatla əlaqə qura bilən fərdlər kimi formalaşmasına xidmət edir. Bu proses həm müəllimdən, həm də təhsil sistemindən yeniliklərə açıq olmağı tələb edir və ədəbiyyat dərslərini daha canlı, maraqlı və təsirli edir.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Bədiyev S. Didaktikanın müasir problemləri. Bakı, Mütərcim- 2010.
2. Hüseynoğlu S. Ədəbiyyat dərslərində yeni texnologiyalar: fəal/interaktiv təlim. Bakı 2009.
3. Ümumi təhsil pilləsinin dövlət standartları və proqramları (kurikulumları) – 2010.
4. Veysova Z. Fəal (interaktiv) təlim: Müəllim üçün vəsait. Bakı, 2007.
5. Yusifov F. Ədəbiyyatın tədrisi metodikası, Ankara-2022.

NİTQİN KEYFİYYƏTİNƏ VERİLƏN TƏLƏBLƏRİN ƏDƏBİ DİL NORMALARI İLƏ QARŞILIQLI ƏLAQƏSİ

Pərvanə Asif qızı Rzayeva

Parvana.rzayeva.atm25@mdu.edu.az

Mingəçevir Dövlət Universiteti

Xülasə

Nitq mədəniyyəti ədəbi dilin düzgün, məqsədyönlü və səmərəli istifadəsini təmin edən mühüm dilçilik anlayışıdır. Bu anlayışın əsasını dilin fonetik, leksik və qrammatik normalarına riayət etmək təşkil edir. Nitqin keyfiyyətləri : düzgünlük, dəqiqlik, aydınlıq, məntiqilik, ifadəlilik, sadəlik, yığcamlıq, rəhbərlik, münasibliyi, əhəngdarlıq, zənginlik, təmizlik və orijinallıq onun təsir gücünü və anlaşılıqlığını müəyyən edən əsas meyarlardır. Bu xüsusiyyətlər bir-biri ilə qarşılıqlı əlaqədə olub, nitqin həm məzmun, həm də forma baxımından dolğun və təsirli olmasına şərait yaradır. Ədəbi dil normalarına əməl olunması fikrin aydın və düzgün ifadəsini təmin edir, bu normaların pozulması isə nitqin keyfiyyətinə mənfi təsir göstərir. Xüsusilə, söz ehtiyatının zənginliyi və dil vasitələrindən yerində istifadə nitqin dəqiqliyini və ifadəliliyini artırır. Müasir dövrdə nitq mədəniyyətinə yiyələnmək həm fərdi inkişaf, həm də effektiv ünsiyyət baxımından böyük əhəmiyyət daşıyır. Buna görə də nitq keyfiyyətlərinin öyrənilməsi və tətbiqi dil bacarıqlarının formalaşmasında mühüm rol oynayır.

Açar sözlər: Nitq mədəniyyəti, ədəbi dil normaları, nitqin keyfiyyəti, bədii üslub, kommunikasiya.

Giriş

Nitq mədəniyyəti dilçilik sahəsində ədəbi dilin düzgün və məqsədyönlü istifadəsini əhatə edən əsas anlayışlardan biridir. Müasir cəmiyyətdə insanların bir-biri ilə səmərəli ünsiyyət qurması üçün aydın və düzgün nitq bacarığı xüsusi əhəmiyyət kəsb edir. Bu baxımdan nitq keyfiyyətlərinin öyrənilməsi və onların ədəbi dil normaları ilə əlaqəsinin araşdırılması aktual məsələ kimi çıxış edir.

Nitq mədəniyyətinin səviyyəsi dilin fonetik, leksik və qrammatik qaydalarına əməl olunmasından birbaşa asılıdır. Bununla yanaşı, nitqin aydınlığı, dəqiqliyi və ifadəliliyi onun ümumi keyfiyyət göstəricilərini müəyyənləşdirir. Bu işdə nitq keyfiyyətləri ilə ədəbi dil normaları arasındakı qarşılıqlı əlaqə təhlil olunur.

Nitqin yüksək səviyyədə olması üçün insan dil qaydalarını dərinlən mənimsəməli, düzgün tələffüzə riayət etməli və kifayət qədər zəngin söz ehtiyatına malik olmalıdır. Belə nitq həm məntiqi, həm də təsirli olur və dinləyicidə müsbət təəssürat yaradır.

Müasir dövrdə gənc nəslin qarşısında duran əsas vəzifələrdən biri də yüksək nitq mədəniyyətinə yiyələnməkdir. Bu baxımdan nitqin əsas keyfiyyətləri aşağıdakı kimi xarakterizə olunur:

1. Nitqin düzgünlüyü:

Nitqin düzgünlüyü mədəni nitqin əsas tələbidir. O nitq düzgün hesab olunur ki, orada dilin fonetik, leksik, qrammatik qayda-qanunları pozulmasın. Məs: yazılı nitqdə “zəif” əvəzinə “zəyif”, “hətta” əvəzinə “hətda”, “məndən” əvəzinə “mənnən” yazılması, şifahi nitqdə isə “başdıyır” əvəzinə “başlayır”, “gəlmisiz” əvəzinə “gəlmişsiniz”, “evə getmək” əvəzinə “öyə getmək” deyilməsi fonetik normanın, yəni düzgünlüyün pozulması deməkdir. Nitq həm mənə, həm də qrammatik cəhətdən düzgün qurulmalıdır. Əgər nitq düzgün olmasa, qarşılıqlı anlaşma ola bilməz, nitqin məntiqliliyi pozular. [S. Məmmədov, Azərbaycan dili və nitq mədəniyyəti, Bakı 2019]

2. Nitqin dəqiqliyi:

Dəqiqlik zəngin söz ehtiyatı hesabına başa gəlir. Söz ehtiyatı zəngin olan insanın nitqi də dəqiq olar. Dəqiq nitq odur ki, sözlər ifadə olunan nitqə uyğun seçilsin. Dəqiq söz işlətmək üçün dilin leksik tərkibinə bələd olmalı, xüsusilə, sinonimlikdən düzgün istifadə bacarığına

malik olmaq lazımdır. Məs: “böyük hadisə” yerinə “yekə hadisə”, “iri hadisə” işlətmək nitqin dəqiqliyini pozur. Amma “O, bərkdən danışdı” əvəzinə “O, ucadan danışdı” deyilsə, fikir daha dəqiq ifadə olunur. Fikrin dəqiq ifadəsi üçün numerativ sözlərdən də düzgün istifadə olunmalıdır, məs: “Dərsdə on dənə tələbə iştirak edir” cümləsində nitqin dəqiqliyi pozulmuşdur. [S. Məmmədov, Azərbaycan dili və nitq mədəniyyəti, Bakı 2019]

3. Nitqin təmizliyi:

Təmiz nitq ədəbi dil normalarına uyğun olan və yad elementlərdən uzaq ifadə formasıdır. Kobud sözlər, dialektizmlər və məqsədsiz alınmalar bu keyfiyyətə mənfi təsir göstərir. [S. Məmmədov, Azərbaycan dili və nitq mədəniyyəti, Bakı 2019]

4. Nitqin ifadəliliyi:

İfadəli nitq dinləyiciyə təsir etmə qabiliyyətinə malik olur. Bu xüsusiyyət müxtəlif üslubi vasitələrin düzgün istifadəsi ilə formalaşır.

5. Nitqin aydınlığı:

Aydınlıq ifadə üsuludur, ifadə olunan fikrin asan qavranılması üçün o, həmişə diqqət mərkəzində olur. Nitq üçün aydınlıq, səlislik və yığcamlıq yüksək qiymətləndirilir. Bunların içərisində aydınlıq ən vacib üslubi keyfiyyət kimi ön sırada durur. Nitqin düzgünlüyü fikrin aydın ifadəsinin ilkin şərti sayılır. İnsan ifadə edəcəyi mövzu haqqında mükəmməl məlumata malik olub onu dərinləndirən və yaxşı bilirsə, müvafiq dil vasitələri hesabına nitqində sözcüklüyə yol verməz, fikrini maraqlı qurar, dolaşlıq cümlələrə deyil, sadə, münasib cümlələrlə deyəcəyi faktları ifadə etməyi bacarar. [Süleyman Hüseynov: Nitq mədəniyyəti, Bakı 2010]

6. Nitqin yığcamlığı:

Mədəni nitqin keyfiyyətlərindən olan yığcamlıq müxtəsərlik və qısalıq anlamındadır. İnsanlar adi danışqıdan tutmuş mühazirə, məruzə, çıxışlara, eləcə də bədii əsərlərə qədər yığcamlıq tərəfdən olub uzunçuluğun, sözcüklüyün əleyhinədir. Fikri əhatə etməklə qısa demək bacarığı da istedad əlamətidir. [Süleyman Hüseynov: Nitq mədəniyyəti, Bakı 2010]

7. Nitqin sadəliyi:

Sadə nitq fikrin təbii və anlaşıqlı formada təqdim olunmasını təmin edir və onun qavranılmasını asanlaşdırır.

8. Nitqin münasibliyi:

Nitqin münasibliyi onun konkret ünsiyyət şəraitinə uyğun olmasını ifadə edir və dil vasitələrinin düzgün seçilməsini tələb edir.

9. Nitqin rabitəliliyi:

Rabitəlilik fikirlərin ardıcıl və məntiqi şəkildə ifadə olunması ilə bağlıdır və nitqin bütövlüyünü təmin edir.

10. Nitqin orijinallığı :

özünəməxsusluğu ilə seçilən, bir sıra məziyyətləri ilə fərqlənən nitq orijinal sayılır. [Süleyman Hüseynov, Elvira Qaracayeva : Azərbaycan dili və nitq mədəniyyət, Bakı 2016]

11. Nitqin məntiqiliyi :

Məntiqilik fikirlərin düzgün və ardıcıl şəkildə təqdim olunmasını təmin edir və gerçəkliyin obyektiv əksini göstərir.

12. Nitqin ahəngdarlığı:

Ahəngdarlıq nitqin səlis və axıcı səslənməsi ilə xarakterizə olunur və intonasiya vasitəsilə formalaşır.

13. Nitqin zənginliyi:

Zəngin nitq geniş söz ehtiyatına əsaslanır və müxtəlif dil vasitələrinin istifadəsini nəzərdə tutur.

14. Nitqin ifadəliliyi:

İfadəlik üslub baxımından ən uğurlu dil vasitələri tapıb işlətmək deməkdir. İfadəli nitq təkcə aydın, düzgün səlis, məntiqi olmaqla bitmir, həm də təsirli, emosional, cazibəli formada öz

əksini tapır. [Süleyman Hüseynov, Elvira Qaracayeva : Azərbaycan dili və nitq mədəniyyəti, Bakı 2016]

Nitq keyfiyyətləri ədəbi dil normaları ilə sıx bağlıdır və bu normalar aşağıdakı kimi qruplaşdırılır:

1. Fonetik norma

Fonetik norma sözlərin düzgün yazılışı və tələffüzü ilə bağlı qaydaları əhatə edir. Orfoqrafik və orfoepik qaydaların pozulması bu normanın pozulmasına səbəb olur.

2. Leksik norma :

Leksik norma hər bir şəxsdən sözün mənasına bələd olmağı, onu düzgün, yerində işlətməyi tələb edir. [<https://kayzen.az/blog/Az%C9%99rbaycan-dili/24146/%C9%99d%C9%99bi-dilin-normalar%C4%B1.html>]

3. Qrammatik norma:

Sözlərin düzgün əlaqələndirilməsidir. [<https://kayzen.az/blog/Az%C9%99rbaycan-dili/24146/%C9%99d%C9%99bi-dilin-normalar%C4%B1.html>]

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Süleyman Hüseynov: Nitq mədəniyyəti, Bakı 2010
2. Süleyman Hüseynov, Elvira Qaracayeva : Azərbaycan dili və nitq mədəniyyəti, Bakı 2016
3. Samirə Mərdanova: Azərbaycan dili və nitq mədəniyyəti, Bakı 2019
4. İnternet resursları: <https://kayzen.az/blog/Az%C9%99rbaycan-dili/24146/%C9%99d%C9%99bi-dilin-normalar%C4%B1.html>

ÜMUMTƏHSİL MƏKTƏBLƏRİNİN VI SİNİF “ÜMUMİ TARİX” FƏNNİNDƏ ŞAĞİRTLƏRƏ MAKEDONİYALI İSGƏNDƏRİN TARİXİ ŞƏXSİYYƏT KİMİ ROLUNUN AŞILANMASI (NƏZƏRİ PROBLEMLƏR KONTEKSTİNDƏ)

Tural Polad oğlu Nağızadə

magistrant

turalnagizade39@gmail.com

Mingəçevir Dövlət Universiteti

Xülasə

Makedoniyalı İsgəndər dünya tarixinin gedişatını dəyişən, fəaliyyəti həm hərbi, həm də mədəni baxımdan inqilabi xarakter daşıyan nadir şəxsiyyətlərdəndir. Ümumtəhsil məktəblərinin VI sinif "Ümumi tarix" dərslərində onun şəxsiyyətinin təhlili şagirdlərdə təkcə faktoloji bilik deyil, həm də tarixi hadisələrə tənqidi yanaşma bacarığı formalaşdırır. Bu tezis təsvir metodundan istifadə edilməklə, Ümumtəhsil məktəblərində Makedoniyalı İsgəndərin tarixi şəxsiyyət kimi aşılmasını araşdırmaqdadır. İsgəndər haqqındakı ziddiyyətli məlumatlar və onun müxtəlif xalqların mədəniyyətinə göstərdiyi təsir, nəzəri kontekstdə araşdırılmasını zəruri edir.

Bu tədqiqatın məqsədi şagirdlərə VI sinif “Ümumi tarix” fənnində tarixdə böyük rola sahib Makedoniyalı İsgəndərin necə təsvir edilməsini aşkara çıxarmaq, tarixi şəxsiyyət kimi rolunun necə aşılmasını aşkar etməkdir. Tədqiqatın vəzifələri isə, Makedoniyalı İsgəndərin hökmdar olaraq fəaliyyətinin VI sinif “Ümumi tarix” fənni nəzdində təhlil etmək, tarixi şəxsiyyət olaraq şagirdlərə necə təsir edə biləcəyini təhlil etməkdir.

Aristotelin tələbəsi olan İsgəndər, gənc yaşda hakimiyyətə gələrək öz qeyri-adi xarakteri və uzaqgörənliyi ilə fərqlənmişdir. Onun hərbi strategiyası sayəsində Makedoniya ordusu Aralıq dənizindən Hindistana qədər uzanan nəhəng bir ərazini fəth etmişdir. Xüsusilə e.ə. 331-ci ildə Qavqamel döyüşündə qazanan qələbə Əhəmənilər imperiyasının süqutuna və Şərqdə yeni bir siyasi dövrün başlamasına səbəb olmuşdur. İsgəndər fəth etdiyi ərazilərdə yerli xalqların rəğbətini qazanmaq üçün Misirdə xilaskar kimi çıxış etmiş, idarəçilikdə yunan və yerli ənənələri

birleştirməyə çalışmışdır. Onun ən böyük tarixi xidməti isə Ellinizm mədəniyyətinin əsasını qoymasındır. İsgəndərin saldırdığı çoxsaylı şəhərlər (xüsusilə Misir İsgəndəriyyəsi) dövrün elm, mədəniyyət və ticarət mərkəzlərinə çevrilmişdi. 700 min əlyazmanı özündə cəmləyən İsgəndəriyyə kitabxanası Evklid və Arximed kimi dahi alimlərin fəaliyyət məkanı olmuşdur.

E.ə. 323-cü ildə onun gənc yaşda vəfatından sonra imperiya parçalansa da, yaydığı mədəniyyət və idarəetmə prinsipləri gələcək dövlətlərin inkişafına birbaşa təsir göstərmişdir. Nəticə olaraq, qeyd etmək olar ki, Makedoniyalı İsgəndərin böyük ərazilərə yiyələnməsi ilə, Ellin mədəniyyətinin yayılmasında birbaşa rol oynamış, tarixə, digər dövlətlərin mədəniyyətinə güclü təsir etmişdir, yön vermişdir. Makedoniyalı İsgəndər haqqında ziddiyyətli fikirlər olsa belə, çox zaman şişirdilərək təsvir edilsə belə, Ümumtəhsil məktəblərinin 6-cı sinif “Ümumi tarix” fənnində tarixi reallıqlara uyğun, şagirdlərin yaşlarına uyğun təsvir edilmişdir.

Açar sözlər: Makedoniyalı İsgəndər, Əhəməni, Qavqamel, Ellin, İsgəndəriyyə
Makedoniyalı İsgəndərin imperiyası.

Dünya tarixində ən mühüm tarixi şəxsiyyətlərdən biri də Makedoniyalı İsgəndər olmuşdur. Bir tarixi şəxsiyyət kimi, onun haqqında məlumatların çox zaman ziddiyyətli olması, eyni zamanda tarixə, digər dövlətlərin mədəniyyətinə yön verməsi, bir tarixi şəxsiyyət kimi Ümumtəhsil məktəblərinin VI sinif “Ümumi tarix” fənnində nəzəri kontekstdə təhlilini aktual edir. Buna görə də Makedoniyalı İsgəndərin bir tarixi şəxsiyyət kimi rolunun aşılınması, onun tarixi şəxsiyyət kimi düzgün qiymətləndirməsində önəmli rola malikdir.

Bu tədqiqatın məqsədi şagirdlərə VI sinif “Ümumi tarix” fənnində tarixdə böyük rola sahib Makedoniyalı İsgəndərin necə təsvir edilməsini aşkara çıxarmaq, tarixi şəxsiyyət kimi rolunun necə aşılınmasını aşkar etməkdir. Tədqiqatın vəzifələri isə, Makedoniyalı İsgəndərin hökmdar olaraq fəaliyyətinin VI sinif “Ümumi tarix” fənni nəzdində təhlil etmək, tarixi şəxsiyyət olaraq şagirdlərə necə təsir edə biləcəyini təhlil etməkdir.

Makedoniyalı İsgəndərin öz atası ilə münasibəti ən başda yaxşı deyildi. Hətta sonrakı zamanlarda aralarında münaqişələr belə baş vermişdir. Makedoniya dövlətinin hökmdarı II Flippin ölümündən sonra hakimiyyətə, onun oğlu İsgəndər gəldi. İsgəndər uşaqlıqdan bəri qeyri-adi xarakterli bir şəxs olmuşdur [3.]. II Flipp onun bu bacarığını uşaqlıqdan kəşf etmiş, onu özü yönləndirməyə başlamışdı. II Flipp onun bir hökmdar olacağına əmin idi.

Bu qeyri-adiliyini hökmdar olduğu zamanlarda da görmək olardı. Məsələn, rəvayətə görə yunan-makedon döyüşçüləri səhradan keçərkən susuzluqdan əziyyət çəkirdilər, onlar suyun bir azını İsgəndərə verəndə, İsgəndərin bu suyun nə özünə, nə də döyüşçülərinə bəs edəcəyini deyərək suyu quma tökmüşdür. İsgəndəri yönləndirməyə çalışan II Flipp İsgəndəri filosof olan Aristotelin ona müəllimlik etməsini təmin etmişdi.

Filosof Aristotelin tələbəsi olan İsgəndər daha sonra Böyük İsgəndər olaraq şöhrət qazanacaqdı [5.]. İsgəndərin başçılıq etdiyi Makedoniya ordusu istiqamətini şərqə doğru yönəltdi. Bir neçə döyüşdə Əhəməni ordusunda qalib gəldi, sonra Aralıq dənizi sahilləri ilə Misirə doğru hərəkət etdi. İsgəndər Misirin sərhəd qalası Peluziyaya çatar-çatmaz xalq tərəfindən xilaskar olaraq qarşılandı [4.].

İsgəndər Misiri buna görə də döyüşsüz tabe edə bildi. Misirdən sonra, Mesopotamiyaya doğru hərəkət etdi, burada isə onu Əhəməni hökmdarı III Daranın böyük qoşunu qarşılayacaq idi. Onlar arasındakı e.ə.331-ci ildə, Qavqamel adlanan ərazidə baş verdi. İsgəndər bu döyüşdə qalib gəldi, III Dara isə döyüş meydanından qaçdı. Dara İss və Qavqameladakı böhranlı vəziyyətlərdəki müharibə idarəetməsində uğursuz olduğu kimi, həyatının son dövründə də istədiyini həyata keçirə bilməmişdir [5.]. E.ə. 330-cu ildə III Dara öldürüldü, bununla da Əhəmənilər imperiyası süqut etdi. Bundan sonra isə, İsgəndər Mərkəzi Asiyadan keçdi və Hindistana doğru hərəkət elədi. Lakin İsgəndər Hindistanda müqavimətlə üzləşdi. Əsgərlərin yorulduğunu nəzərə alan böyük sərkərdə geri qayıtmağa məcbur oldu [2.].

Makedoniyalıların işğalları nəticəsində, paytaxtı Babil şəhəri olan və ərazisi Balkan yarımadasından Hind çayına qədər uzanan imperiya yarandı. E.ə. 323-cü ildə İsgəndərin ölümünün

ardınca imperiyanın böyük hissəsi Makedoniya generalları arasında bölüşdürüldü [5.]. Ölkənin ərazisi Misir, Suriya və Makedoniya padşahlıqlarına parçalandı. Makedoniyalı İsgəndər çox gənc yaşda vəfat etmişdir. Napolyon bu müddətin təxminən üç qatı qədər bir müddət öz təsirini qorumuşdur [1.].

Ellin mədəniyyətinin Şərq ölkələrində yayılması.

İsgəndər gələcəkdə insanların, özünün böyük bir hökmdar olduğunu unutmasını istəmirdi. Buna görə də şəhərlərin dörd bir tərəfinə şəhərlər saldırdı. Bu şəhərlərin bir çoxuna öz adını verdi: İsgəndəriyyə [3.]. Eyni zamanda onun öz hakimiyyətini həmin ərazilərdə genişlətmək kimi məqsədi var idi, həmin ərazilərdə yunan və Makedoniya hərbiçilərindən dəstələr hazırlayırdı.

İsgəndərin imperiyasının parçalanması nəticəsində yaranan dövlətlərinin idarəsi sərkərdələrin əlində idi. Onları vilayətləri idarə etsin deyərək yunan və makedoniyalılarından məmurlar təyin edirdi. Yerli əhalidən olan quldarlar isə ona oxşamağa çalışırdılar. Onların dilini öyrənməyə çalışır, adətlərini də qəbul etməkdə idilər. Bunun nəticəsində Şərq ölkələrində Ellin mədəniyyəti yayılmaqda idi.

İsgəndəriyyə şəhəri Misir padşahlığının paytaxtına çevrilmişdi, şəhərin qarşısında isə 140 m hündürlüyündə mayak tikilmişdi. Bu mayak limana gələn gəmilərə yol göstərirdi [2.]. Eyni zamanda İsgəndəriyyənin bazarlarında Avropa, Asiya və Afrikadan mallar gətirilirdi. İsgəndəriyyədə kitabxana da mövcud idi ki, burada 700 minə qədər əlyazma var idi.

Hətta Evklid, Arximed kimi böyük alimlər də bu kitabxanada fəaliyyət göstərirdi. Aralıq dənizinin şərq sahillərində mövcud olan yunan-makedoniya dövlətləri zahirən qüdrətli görünürdülər. Lakin möhkəm deyildilər. Tez-tez baş verən müharibələr, üsyanlar nəticəsində onlar zəifləyərək romalıları qarşı dura bilməmişdilər.

Nəticə olaraq, qeyd etmək olar ki, Makedoniyalı İsgəndərin böyük ərazilərə yiyələnməsi ilə, Ellin mədəniyyətinin yayılmasında birbaşa rol oynamış, tarixə, digər dövlətlərin mədəniyyətinə güclü təsir etmişdir, yön vermişdir.

Makedoniyalı İsgəndər kiçik bir dövlətin hökmdarı olsa da, nəhəng Əhəmənilər imperiyasının ərazilərini ələ keçirə bilmiş, tarixi şəxsiyyət olaraq, bir insanın nələrə qadir ola biləcəyi barədə müsbət fikir formalaşdırmaqda rol oynamışdır. Makedoniyalı İsgəndər haqqında ziddiyyətli fikirlər olsa belə, çox zaman şişirdilərək təsvir edilsə belə, Ümumtəhsil məktəblərinin 6-cı sinif “Ümumi tarix” fənnində tarixi reallıqlara uyğun, şagirdlərin yaşlarına uyğun təsvir edilmişdir.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Abbot J. (2020). *Büyük İskender / Türkcesi Sayat Müller*. İstanbul: Kanon Kitap
2. Ağalarov P., Quliyev N., Qasımov E., Hüseynov E. (2021). *Ümumtəhsil müəssisələrinin 6-cı sinifləri üçün Ümumi tarix fənni üzrə dərslik*. Bakı: "Şərq-Qərb" nəşriyyatı.
3. Bauer S.W. (2015). *Dünya tarihi: 1.cilt: İlk çağ: En eski Göçebe Halklarından Roma İmperatorluğu'nun Çöküşüne / İngilizcedən çeviren Məhriban Doğan*. İstanbul: Say yayınları.
4. Lauffer S. (2009). *Büyük İskender / Almandan çevirən Nilgün Sorguç*. İzmir: İlya Yayın Evi Matbaası.
5. Marriott E. (2019). *Bir nefeste Dünya tarihi / Çevirmen Egemen Yılmaz*. İstanbul: Maya Kitap.

DRAM ƏSƏRLƏRİNİN TƏDRİSİNDƏ FƏAL TƏLİM TEXNOLOGİYALARININ TƏTBİQİ MƏSƏLƏLƏRİ

Aytac Səyyah qızı Əhmədova

magistrant

aam24@mdu.edu.az

Mingəçevir Dövlət Universiteti

Xülasə

Bu məqalədə ümumtəhsil məktəblərinin X–XI siniflərində dram əsərlərinin tədrisi və təhlili problemləri müasir pedaqoji yanaşmalar kontekstində araşdırılmışdır. Dram janrının spesifik xüsusiyyətləri, onun şagirdlərin estetik zövqünün formalaşmasına, tənqidi və yaradıcı təfəkkürünün inkişafına təsiri geniş şəkildə təhlil edilmişdir. Məqalədə dram əsərlərinin təhlilində istifadə olunan ənənəvi metodlarla yanaşı, fəal təlim texnologiyalarının tətbiq imkanları əsaslandırılmışdır. Tədqiqat nəticəsində müəyyən olunmuşdur ki, interaktiv metodların tətbiqi dram əsərlərinin daha dərinlən qavranılmasına, şagirdlərin dərslər prosesində fəallığının artmasına və onların kommunikativ bacarıqlarının inkişafına mühüm təsir göstərir.

Açar sözlər: dram əsərləri, ədəbiyyatın tədrisi, təhlil metodları, fəal təlim, interaktiv üsullar

Giriş

Mövzunun aktuallığı

Müasir təhsil sistemində baş verən köklü dəyişikliklər və global təhsil tendensiyaları şagirdlərin yalnız reproduktiv biliklərə yiyələnməsini deyil, onların yaradıcı, tənqidi və müstəqil düşünmə qabiliyyətlərinin kompleks şəkildə inkişaf etdirilməsini prioritet istiqamət kimi müəyyənləşdirir. Bu baxımdan humanitar fənlər sistemi içərisində ədəbiyyatın rolu xüsusilə diqqətəlayiqdir. Ədəbiyyat fənni şagirdlərin mənəvi-əxlaqi dünyasının formalaşmasında, estetik zövqünün inkişafında və sosial-mədəni dəyərləri mənimsəməsində mühüm vasitə kimi çıxış edir. (Rüstəmov, 2017).

Ədəbiyyatın janr müxtəlifliyi içərisində dram əsərləri özünəməxsus struktur və funksional xüsusiyyətləri ilə seçilir. Dram janrı yalnız bədii mətn kimi deyil, eyni zamanda səhnə sənəti ilə sıx bağlı olan kompleks bədii sistem kimi dəyərləndirilir. Bu janrda hadisələrin inkişafı əsasən dialoqlar vasitəsilə təqdim olunur, konflikt isə əsərin əsas hərəkətverici qüvvəsi kimi çıxış edir. Obrazların xarakteri, psixoloji vəziyyəti və daxili ziddiyyətləri birbaşa nitq vasitəsilə açıldığı üçün dram əsərləri şagirdlərdə hadisələrə canlı münasibət formalaşdırır, onları emosional və intellektual baxımdan prosesə cəlb edir.

Problemin qoyuluşu

X–XI siniflər şagirdlərin idrak inkişafının yüksək mərhələsi kimi səciyyələndirilir. Bu mərhələdə onların abstrakt və analitik düşünmə qabiliyyətləri formalaşır, səbəb-nəticə əlaqələrini müəyyənləşdirmək, hadisələri müqayisə etmək və ümumiləşdirmələr aparmaq bacarıqları inkişaf edir. Məhz bu xüsusiyyətlər dram əsərlərinin təhlili üçün geniş imkanlar yaradır. Çünki dram əsərləri şagirdlərdən yalnız mətnin məzmununu anlamağı deyil, həm də obrazların davranış motivlərini təhlil etməyi, konfliktlərin mahiyyətini dərk etməyi və müəllif mövqeyini müəyyənləşdirməyi tələb edir. (Balıyev, 2018)

Digər tərəfdən, müasir kurikulum tələbləri şagirdyönümlü və nəticəyönümlü təlimin həyata keçirilməsini nəzərdə tutur. Bu isə təlim prosesində interaktiv metodların, xüsusilə fəal təlim texnologiyalarının tətbiqini zəruri edir. Dram əsərləri öz təbiəti etibarilə bu metodların tətbiqi üçün əlverişli imkanlar yaradır. Rollu oyunları, səhnələşdirmə, diskussiya və debat kimi üsullar vasitəsilə şagirdlər dərslər prosesində passiv dinləyici mövqeyindən çıxaraq aktiv iştirakçıya çevrilir, bu isə onların kommunikativ, sosial və emosional bacarıqlarının inkişafına müsbət təsir göstərir.

Eyni zamanda qeyd etmək lazımdır ki, mövcud tədris təcrübəsində dram əsərlərinin təhlili çox vaxt ənənəvi yanaşmalar çərçivəsində həyata keçirilir və bu zaman əsərin yalnız süjet xətti üzərində

dayanılır. Bu isə şagirdlərin əsərin dərin qatlarını, ideya-bədii xüsusiyyətlərini və estetik dəyərini tam mənimsəməsinə mane olur. Belə bir şəraitdə dram əsərlərinin müasir metodik yanaşmalar əsasında tədrisi, onların təhlil yollarının yenidən işlənməsi və təkmilləşdirilməsi xüsusi aktuallıq kəsb edir. Təcrübə göstərir ki, bir çox hallarda dram əsərlərinin tədrisi yalnız məzmunun izahı ilə məhdudlaşır. Müəllimlər əsərin süjet xəttini izah etməklə kifayətlənir, lakin onun bədii xüsusiyyətləri, konflikt strukturu və obrazların psixoloji dərinliyi lazımi səviyyədə təhlil edilmir. Bu isə şagirdlərin əsəri səthi qavramasına səbəb olur.

Digər tərəfdən, müasir təlim texnologiyalarının dərs prosesinə inteqrasiyası hələ də kifayət qədər sistemli şəkildə həyata keçirilmir. Bu səbəbdən dram əsərlərinin təhlilində yeni metodların tətbiqi zərurəti meydana çıxır.

Tədqiqatın məqsədi və vəzifələri

Tədqiqatın əsas məqsədi X–XI siniflərdə dram əsərlərinin təhlili yollarını elmi-metodik əsaslar üzərində müəyyənləşdirmək, bu prosesin pedaqoji mahiyyətini açmaq və fəal təlim texnologiyalarının dram əsərlərinin tədrisində tətbiq imkanlarını sistemli şəkildə araşdırmaqdan ibarətdir. Bu məqsəd yalnız mövcud metodların təsviri ilə məhdudlaşmır, eyni zamanda onların effektivliyinin qiymətləndirilməsini, müasir təhsil tələblərinə uyğunlaşdırılmasını və praktik tətbiq mexanizmlərinin işlənilib hazırlanmasını da nəzərdə tutur. (Məmmədova, 2019)

Məqsədin reallaşdırılması çərçivəsində dram əsərlərinin tədrisinin həm nəzəri, həm də praktik aspektləri kompleks şəkildə öyrənilir. Bu zaman dram janrının spesifik xüsusiyyətləri, onun digər ədəbi janrlardan fərqli cəhətləri, eləcə də şagirdlərin yaş və psixoloji xüsusiyyətləri nəzərə alınmaqla uyğun təlim strategiyalarının müəyyənləşdirilməsi əsas istiqamətlərdən biri kimi çıxış edir.

Tədqiqatın məqsədinə nail olmaq üçün aşağıdakı vəzifələr qarşıya qoyulmuşdur:

İlk növbədə, dram janrının pedaqoji xüsusiyyətlərinin müəyyənləşdirilməsi nəzərdə tutulur. Bu vəzifə çərçivəsində dram əsərlərinin struktur xüsusiyyətləri, konflikt sistemi, dialoq və monoloqların funksiyası, obrazların psixoloji təqdimatı kimi komponentlərin tədris prosesində necə istifadə olunması araşdırılır. Eyni zamanda dram janrının şagirdlərin estetik zövqünün formalaşmasına, emosional-intellektual inkişafına və sosial davranış modellərinin mənimsənilməsinə təsiri müəyyənləşdirilir.

İkinci mühüm vəzifə dram əsərlərinin təhlil metodlarının sistemləşdirilməsi və təkmilləşdirilməsidir. Bu istiqamətdə həm ənənəvi metodlar (izahlı-illüstrativ yanaşma, müəllim mərkəzli izah və s.), həm də müasir yanaşmalar (analitik təhlil, problemlə təlim, interaktiv üsullar) müqayisəli şəkildə araşdırılır. Məqsəd bu metodların üstün və zəif tərəflərini müəyyənləşdirmək və onların optimal inteqrasiyası üçün elmi əsaslar təqdim etməkdir.

Üçüncü vəzifə fəal təlim üsullarının dram əsərlərinin tədrisində tətbiq imkanlarının araşdırılması ilə bağlıdır. Bu zaman rollu oyunlar, səhnələşdirmə, diskussiya, debat, klaster və beyin həmləsi kimi metodların tətbiq mexanizmləri, onların dərs prosesində istifadə formaları və şagirdlərin öyrənmə nəticələrinə təsiri təhlil edilir. Xüsusilə bu üsulların şagirdlərin kommunikativ bacarıqlarının inkişafına, əməkdaşlıq vərdislərinin formalaşmasına və müstəqil düşünmə qabiliyyətinin güclənməsinə təsiri diqqət mərkəzində saxlanılır.

Ədəbiyyat icmalı

Dram əsərlərinin tədrisi məsələsi pedaqoji və metodik ədəbiyyatda geniş şəkildə araşdırılmışdır. Azərbaycan metodist alimlərinin əsərlərində ədəbiyyatın tədrisi prosesində bədii əsərlərin təhlilinə xüsusi yer verilmişdir. Tədqiqatlarda qeyd olunur ki, dram əsərlərinin təhlili epik və lirik əsərlərlə müqayisədə daha mürəkkəb prosesdir. Bunun əsas səbəbi dramın səhnə sənəti ilə sıx bağlı olmasıdır. (Hüseynov, 2016)

Ədəbiyyatın tədrisi metodikası üzrə aparılan araşdırmalarda dram əsərlərinin öyrədilməsi zamanı dialoq, monoloq, konflikt və kulminasiya kimi elementlərin xüsusi diqqət mərkəzində saxlanması tövsiyə olunur. Bu yanaşma şagirdlərin əsərin strukturunu daha yaxşı anlamasına imkan yaradır.

Müasir tədqiqatlarda isə daha çox interaktiv metodların tətbiqinə üstünlük verilir. Bu metodlar şagirdlərin dərslərində passiv dinləyici deyil, aktiv iştirakçı olmasına şərait yaradır. Fəal təlim texnologiyaları vasitəsilə şagirdlər öz fikirlərini sərbəst ifadə edir, müzakirələr aparır və nəticə çıxarma bacarıqlarını inkişaf etdirirlər.

Material və metodlar

Tədqiqatın aparılma üsulları

Tədqiqatın metodoloji əsasını kompleks yanaşma təşkil edir. Bu yanaşma çərçivəsində həm nəzəri, həm də empirik metodlardan sistemli şəkildə istifadə olunmuşdur. Məqsəd dram əsərlərinin tədrisi prosesini çoxşaxəli şəkildə araşdırmaq, mövcud metodların effektivliyini müəyyənləşdirmək və onların praktik tətbiq imkanlarını üzə çıxarmaq olmuşdur. (Balayev, 2020)

İstifadə olunan materiallar

Tədqiqatın nəzəri mərhələsində analiz və sintez metodlarından geniş istifadə edilmişdir. Analiz metodu vasitəsilə mövzu ilə bağlı pedaqoji, metodik və ədəbi mənbələr öyrənilmiş, dram janrının tədrisi ilə bağlı mövcud elmi yanaşmalar ayrı-ayrılıqda təhlil edilmişdir. Bu prosesdə dram əsərlərinin struktur xüsusiyyətləri, onların tədrisində istifadə olunan metod və üsullar, eləcə də şagirdlərin bu janrı qavrama səviyyəsinə təsir edən amillər müəyyənləşdirilmişdir. Sintez metodu isə əldə olunan nəticələrin ümumiləşdirilməsinə, müxtəlif yanaşmaların bir sistem daxilində birləşdirilməsinə və vahid elmi nəticələrin formalaşdırılmasına xidmət etmişdir.

Təcrübə və ya analiz metodları

Müqayisəli təhlil metodu vasitəsilə ənənəvi və müasir təlim metodları qarşılaşdırılmışdır. Bu zaman müəllim mərkəzli izah üsulları ilə şagirdyönümlü interaktiv yanaşmaların fərqli cəhətləri müəyyən edilmiş, onların üstün və zəif tərəfləri elmi əsaslarla qiymətləndirilmişdir. Müqayisə nəticəsində müəyyən olunmuşdur ki, müasir fəal təlim metodları şagirdlərin dərslərində iştirakını artırmaqla yanaşı, onların analitik və yaradıcı düşünmə qabiliyyətlərinin inkişafına daha çox imkan yaradır.

Empirik tədqiqat metodları sırasında müşahidə metodu xüsusi yer tutur. Bu metod dərslərində şagirdlərin davranışlarını, onların dərslərə maraq səviyyəsini, qrup işində fəallığını və öyrənmə motivasiyasını izləmək məqsədilə tətbiq edilmişdir. Müşahidə zamanı şagirdlərin müxtəlif təlim üsullarına reaksiyası, onların müzakirələrdə iştirakı və verilən tapşırıqları yerinə yetirmə səviyyəsi sistemli şəkildə qeydə alınmışdır. Bu isə əldə olunan nəticələrin obyektivliyini təmin etməyə imkan vermişdir.

Tədqiqatda pedaqoji eksperiment metodundan da istifadə olunmuşdur. Eksperimentin əsas məqsədi dram əsərlərinin tədrisində müxtəlif metodların effektivliyini praktik şəkildə yoxlamaq olmuşdur. Bu məqsədlə dərslərində həm ənənəvi, həm də fəal təlim üsulları tətbiq edilmiş, onların şagirdlərin bilik səviyyəsinə, dərslərə marağına və fəallığına təsiri müqayisəli şəkildə öyrənilmişdir. Eksperiment nəticəsində müəyyən edilmişdir ki, interaktiv metodların tətbiqi şagirdlərin mövzunu daha dərinlən mənimsəməsinə və dərslərində daha aktiv iştirak etməsinə şərait yaradır.

Nəticələr

Tədqiqatdan əldə olunan faktlar

Aparılan tədqiqat nəticəsində dram əsərlərinin təhlilində bir sıra effektiv metod və üsullar müəyyən edilmişdir. (Vəliyev, 2021)

1. Rollu oyun metodu şagirdlərin obrazlara daxil olmasına və onların daxili dünyasını daha dərinlən anlamasına imkan yaradır. Bu metod vasitəsilə şagirdlər yalnız oxucu deyil, eyni zamanda iştirakçı rolunu oynayırlar.
2. Diskussiya metodu şagirdlərin fikir mübadiləsi aparmasına şərait yaradır. Əsərdəki konfliktlərin müzakirəsi onların tənqidi düşünmə bacarıqlarını inkişaf etdirir.
3. Səhnələşdirmə üsulu dram əsərlərinin tədrisində xüsusi əhəmiyyət kəsb edir. Bu üsul şagirdlərin yaradıcılıq qabiliyyətini inkişaf etdirir və dərsləri daha canlı edir.

4. Klaster və beyin həmləsi üsulları şagirdlərin ideyaları sistemləşdirməsinə kömək edir. Bu üsullar vasitəsilə əsərin əsas ideyası daha aydın şəkildə mənimsənilir.
5. Analitik suallar sistemi isə şagirdlərin dərinlən düşünməsinə və nəticə çıxarmasına şərait yaradır.

Cədvəllər, qrafiklər, statistik göstəricilər

Şəkil 1.

Müzakirə

Nəticələrin təhlili

Aparılan tədqiqatın nəticələrinin təhlili göstərir ki, dram əsərlərinin tədrisində fəal təlim texnologiyalarının tətbiqi təlim prosesinin keyfiyyətini əhəmiyyətli dərəcədə artırır. Xüsusilə rollu oyun, diskussiya və səhnələşdirmə kimi üsullar şagirdlərin dərslərində passiv dinləyici mövqeyindən çıxaraq aktiv iştirakçıya çevrilməsinə şərait yaradır. Bu isə onların öyrənilən materialı daha dərinlən mənimsəməsinə və əldə etdikləri bilikləri praktik vəziyyətlərdə tətbiq etməsinə imkan verir.

Müşahidələr göstərir ki, interaktiv metodların tətbiqi zamanı şagirdlərin dərslərə marağı yüksəlir, onların müzakirələrdə iştirakı artır və fikir ifadə etmə bacarıqları daha da inkişaf edir. Eyni zamanda bu üsullar şagirdlərin analitik düşünmə qabiliyyətini gücləndirir və onları müstəqil nəticə çıxarmağa istiqamətləndirir. (Baliyev, 2018)

Digər tədqiqatlarla müqayisə

Əldə olunan nəticələr mövcud pedaqoji tədqiqatların nəticələri ilə uyğunluq təşkil edir. Ədəbiyyatın tədrisi metodikasına dair araşdırmalarda da qeyd olunur ki, interaktiv metodların tətbiqi şagirdlərin dərslərində fəal cəlb olunmasını təmin edir və onların öyrənmə nəticələrinə müsbət təsir göstərir.

Beynəlxalq təcrübədə aparılan tədqiqatlar da göstərir ki, dram əsərlərinin tədrisində səhnələşdirmə, debat və rollu oyun kimi üsullar geniş tətbiq olunur. Bu yanaşmalar şagirdlərin yalnız akademik biliklərinin deyil, həm də sosial və kommunikativ bacarıqlarının inkişafına xidmət edir. Bu baxımdan aparılan tədqiqatın nəticələri həm yerli, həm də beynəlxalq pedaqoji yanaşmalarla uyğunluq təşkil edir.

Elmi izah

Fəal təlim texnologiyalarının effektivliyi onların psixoloji və pedaqoji əsasları ilə izah olunur. Bu texnologiyalar şagirdyönümlü yanaşmaya əsaslanır və təlim prosesində şagirdin aktiv fəaliyyətini təmin edir. Dram əsərlərinin təbiəti isə bu yanaşma ilə tam uyğunluq təşkil edir, çünki dram janrı dialoq, qarşılıqlı təsir və fəaliyyət üzərində qurulmuşdur.

Bu baxımdan interaktiv metodların tətbiqi şagirdlərin həm idrak, həm də emosional sferasına təsir göstərir. Onlar yalnız mətnin məzmununu qavramır, eyni zamanda obrazların daxili dünyasını

anlayır, hadisələrə fərqli baxış bucağından yanaşır və öz mövqelərini əsaslandırmağı öyrənirlər. Nəticədə təlim prosesi daha səmərəli və məqsədyönlü xarakter alır.

Yekun nəticə

Ümumi yekun

Aparılan tədqiqat əsasında belə nəticəyə gəlmək olar ki, dram əsərlərinin tədrisi xüsusi metodik yanaşma tələb edən mürəkkəb pedaqoji prosesdir. Bu prosesdə yalnız məzmunun mənimsədilməsi deyil, eyni zamanda əsərin ideya-bədii xüsusiyyətlərinin, obrazlar sisteminin və konfliktin dərinlən təhlili əsas yer tutur. Müəyyən edilmişdir ki, fəal təlim texnologiyalarının tətbiqi dram əsərlərinin tədrisini daha məqsədyönlü və səmərəli edir, şagirdlərin dərs prosesində fəallığını artırır və onların analitik, tənqidi və yaradıcı düşünmə bacarıqlarının inkişafına müsbət təsir göstərir.

Elmi və praktik əhəmiyyəti

Tədqiqatın nəticələri dram əsərlərinin tədrisinin metodik əsaslarının təkmilləşdirilməsi baxımından elmi əhəmiyyət kəsb edir. Məqalədə irəli sürülən yanaşmalar ədəbiyyatın tədrisi metodikasının inkişafına müəyyən töhfə verə bilər.

Praktik baxımdan isə əldə olunan nəticələr ümumtəhsil məktəblərində fəaliyyət göstərən ədəbiyyat müəllimləri üçün faydalıdır. Müəllimlər bu metod və üsullardan istifadə etməklə dərs prosesini daha maraqlı və interaktiv təşkil edə, şagirdlərin mövzunu daha dərinlən mənimsəməsinə nail ola bilərlər.

Təvsiyələr

Tədqiqat nəticələrinə əsaslanaraq aşağıdakı təvsiyələri irəli sürmək məqsədəuyğun hesab olunur:

1. Dram əsərlərinin tədrisində interaktiv və fəal təlim metodlarından sistemli şəkildə istifadə olunmalıdır;
2. Müəllimlərin metodik hazırlıq səviyyəsinin artırılması məqsədilə təlim və seminarların təşkili vacibdir;
3. Şagirdlərin yaradıcılıq fəaliyyətinə, xüsusilə səhnələşdirmə və rollu oyunlara daha geniş yer verilməlidir;
4. Tədris prosesində şagirdlərin müstəqil fikir yürütməsinə və müzakirələrdə fəal iştirakına şərait yaradılmalıdır
- 5.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Məmmədova, A. Azərbaycan dili və ədəbiyyatın tədrisi metodikası. Bakı: Elm, 2019.
2. Bəliyev, H. Ədəbiyyatın tədrisi metodikası. Bakı: Təhsil, 2018.
3. Balayev, A. Müasir təlim texnologiyaları və onların tətbiqi. Bakı: ADPU nəşriyyatı, 2020.
4. Azərbaycan Respublikası Təhsil Nazirliyi. Ümumi təhsil kurikulumu. Bakı, 2020.
5. Rüstəmov, F. Pedaqogika. Bakı: Nurlan, 2017.
6. Vəliyev, K. Ədəbiyyat dərslərində interaktiv metodlar. Bakı: Elm və təhsil, 2021
7. Hüseynov, M. Orta məktəbdə ədəbiyyatın tədrisi məsələləri. Bakı: Maarif, 2016.

KAHOOT PLATFORMASININ İNFORMATİKA DƏRSLƏRİNDƏ TƏTBİQİ VƏ ŞAĞİRD MOTİVASİYASINA TƏSİRİ

İlahə Azər qızı Nuriyeva

Magistrant

ilahanuriyeva@gmail.com

Mingəçevir Dövlət Universiteti

Xülasə. Müasir təhsil sistemində şagirdlərin subyektiv motivasiyasının yüksəldilməsi və təlim nəticələrinin effektivliyinin artırılması üçün oyunlaşdırma (gamification) texnologiyalarının tətbiqi aktual məsələlərdən biridir. Tədqiqatın əsas məqsədi informatika dərslərində, xüsusilə mürəkkəb vizual təfəkkür tələb edən "3 ölçülü qrafika" mövzusunun tədrisində "Kahoot" platformasının şagirdlərin idrak fəallığına təsirini araşdırmaqdır. Məqalədə müəllifin şəxsi pedaqoji təcrübəsi əsasında həyata keçirdiyi real dərs prosesi təhlil olunur. Tədqiqat zamanı şagirdlər əvvəlcə 3D modelləşdirmə proqramları vasitəsilə praktiki tapşırıqları icra etmiş, dərsin möhkəmləndirmə mərhələsində isə Kahoot vasitəsilə interaktiv qiymətləndirməyə cəlb olunmuşlar. Tətbiq olunan bu metodun nəticələri göstərir ki, rəqəmsal oyun mühiti şagirdlərdəki "imtahan qorxusu" faktorunu aradan qaldırır, dərhal geribildirim (feedback) vasitəsilə səhvlərin anında dərk olunmasını təmin edir və kollektiv rəqabət ruhunu stimullaşdırır. Müşahidələr nəticəsində müəyyən edilmişdir ki, interaktiv testlərin tətbiqi dərsin dinamikasını 45% artırmış və şagirdlərin mövzu üzrə qazandıqları nəzəri biliklərin yaddaşda qalma səviyyəsini əhəmiyyətli dərəcədə yüksəltmişdir. Yekun olaraq, Kahoot platformasının informatika kurikulumunun digər bölmələrində də tətbiqinin zəruriliyi və bunun gələcəkdə rəqəmsal qiymətləndirmə standartlarına inteqrasiya imkanları elmi-pedaqoji cəhətdən əsaslandırılmışdır. Bu yanaşma şagirdyönümlü təhsil modelinin prinsiplərinə tam uyğundur və müasir informatika müəllimləri üçün effektiv metodik vəsait rolunu oynaya bilər.

Açar sözlər: Kahoot, oyunlaşdırma, informatika təhsili, motivasiya, rəqəmsal qiymətləndirmə.

Giriş

Mövzunun aktuallığı

Müasir dövrün global çağırışları təhsil sistemində köklü islahatların aparılmasını, xüsusilə rəqəmsal texnologiyaların tədris prosesinə dərindən inteqrasiyasını tələb edir. Azərbaycan Respublikasında təhsilin rəqəmsallaşdırılması strategiyası çərçivəsində informatika fənninin tədrisi metodikasının yenilənməsi xüsusi aktuallıq kəsb edir. Ümummilli lider Heydər Əliyevin müəyyənləşdirdiyi dövlətçilik modelində intellektual insan kapitalının formalaşdırılması əsas hədəf kimi götürülmüşdür. Bu hədəfə çatmaq üçün gənc nəslin İKT bacarıqlarını sadəcə nəzəri deyil, həm də interaktiv və yaradıcı yollarla mənimsəməsi zəruridir [1].

Oyunlaşdırma (gamification) texnologiyası təhsil sahəsində nisbətən yeni olsa da, şagirdlərin daxili motivasiyasını aktivləşdirmək üçün ən effektiv vasitələrdən biri hesab olunur. Kahoot platforması bu texnologiyanın ən uğurlu nümunələrindən biri olaraq, dərsi rəqabətli, dinamik və ölçülə bilən bir prosesə çevirir. Xüsusilə mücərrəd və vizual yanaşma tələb edən mövzularda bu cür platformalar şagirdin qavrama qabiliyyətini yeni müstəviyə daşıyır.

Problemin qoyuluşu

İnformatika dərslərində rast gəlinən ən böyük çətinliklərdən biri nəzəriyyə ilə praktika arasındakı balansın qorunmasıdır. Şagirdlər çox vaxt proqram təminatı ilə işləyərkən (məsələn, 3D modelləşdirmə zamanı) texniki funksiyaları icra etsələr də, mövzunun konseptual əsaslarını mənimsəməkdə çətinlik çəkirlər. Ənənəvi "sual-cavab" metodları sinfin yalnız aktiv hissəsini əhatə edir, passiv şagirdlər isə kənarda qalır. Digər tərəfdən, dərsin sonunda aparılan standart qiymətləndirmə şagirdlərdə psixoloji gərginlik yaradır. Bu məqalədə problemin həlli yolu kimi Kahoot vasitəsilə dərsin qiymətləndirmə mərhələsinin oyun formasına salınması təklif olunur [3].

Tədqiqatın məqsədi və vəzifələri

Tədqiqatın məqsədi "3 ölçülü qrafika" mövzusunun tədrisində Kahoot-un effektivliyini praktiki nümunələrlə sübut etməkdir [2].

Vəzifələr:

Şagirdlərin 3D modelləşdirmə alətləri (oxlar, fiqurlar, render və s.) haqqında biliklərini yoxlamaq üçün interaktiv material hazırlamaq;

Kahoot tətbiq edilən dərstdə şagirdlərin diqqət müddətini və emosional reaksiyalarını ölçmək;

Oyunlaşdırmanın şagirdlərin dərsi "sevilən fəaliyyət" kimi qəbul etməsinə təsirini analiz etmək.

Ədəbiyyat icmalı

Müasir pedaqoji yanaşmalarda oyunlaşdırma (gamification) təlim prosesinin effektivliyini artıran mühüm vasitələrdən biri kimi qiymətləndirilir. Oyun elementlərinin tədris mühitinə inteqrasiyası şagirdlərin motivasiyasını yüksəltməklə yanaşı, onların öyrənmə prosesində daha fəal iştirakını təmin edir. Tədqiqatlar göstərir ki, oyunlaşdırma üsullarından istifadə olunan dərslərdə şagirdlərin diqqəti daha uzun müddət saxlanılır və onların dərslər materialını mənimsəmə səviyyəsi yüksəlir [1].

Rəqəmsal texnologiyaların təhsil prosesinə inteqrasiyası da müasir təlimin əsas istiqamətlərindən biri hesab olunur. İnteraktiv platformalar, xüsusilə oyun əsaslı qiymətləndirmə alətləri, şagirdlərin dərslərə marağını artırmaqla yanaşı, onların biliklərinin operativ şəkildə yoxlanılmasına imkan yaradır. Bu baxımdan Kahoot kimi platformalar həm müəllim, həm də şagirdlər üçün əlverişli və effektiv təlim vasitəsi kimi çıxış edir [4].

Material və metodlar

Tədqiqat obyektı olaraq orta məktəbin informatika dərsi seçilmişdir. Tədqiqatın gedişatı üç əsas mərhələdən ibarət olmuşdur:

1. Praktiki mərhələ: Şagirdlərə 3D qrafika mövzusunda SketchUp proqramında sadə həndəsi fiqurlardan ev modelinin qurulması tapşırılmışdır. Burada əsas məqsəd şagirdlərin koordinat sistemini (X, Y, Z oxları) hiss etməsidir.

2. Oyun mərhələsi (Kahoot): Dərsin möhkəmləndirmə hissəsində şagirdlər fərdi smartfon və ya planşetlərlə virtual otağa daxil olmuşlar. Suallar vizual xarakter daşıyıbmışdır: məsələn, "Şəkildə gördüyünüz fiquru yaratmaq üçün hansı 3D alətdən istifadə olunub?" və ya "Mavi ox hansı koordinatı təmsil edir?".

3. Analiz: Dərsin sonunda şagirdlərin nəticələr cədvəli və onların şifahi rəyləri toplanmışdır.

Nəticələr

Real dərslər təcrübəsi göstərdi ki, Kahoot tətbiqi dərslərin tempini əhəmiyyətli dərəcədə sürətləndirir. Şagirdlərin 100%-i oyuna qoşulmaq üçün böyük həvəs nümayiş etdirmişdir. Ənənəvi dərslərdə müşahidə olunan "dərsin bitməsinə gözləmək" tendensiyası tamamilə aradan qalxmışdır.

Akademik nəticə: Şagirdlərin 85%-i 3D koordinat oxları ilə bağlı suallara düzgün cavab vermişdir.

Psixoloji nəticə: Şagirdlər testin sonunda "qalib" olmaq üçün deyil, sadəcə o mühitdə olmaq üçün yarışdıqlarını, səhv cavab verdikdə isə məyus olmaq əvəzinə, doğru cavabı dərhal öyrəndikləri üçün məmnun qaldıqlarını bildirmişlər.

Müzakirə

"3 ölçülü qrafika" dərslərinin sonunda Kahoot-un tətbiqi sübut edir ki, vizual mövzular vizual alətlərlə qiymətləndirilməlidir. Şagirdlərin ekranda gördükləri 3D modellər haqqında sürətli qərar verməsi onların analitik düşüncəsini itiləşdirir. Digər metodlarla müqayisədə Kahoot-un üstünlüyü ondadır ki, müəllim hər bir şagirdin hansı sualda çətinlik çəkdiyini dərhal görür və dərsləri bitirmədən həmin boşluğu doldura bilir. Bu, fərdiləşdirilmiş təhsil yanaşmasına atılan mühüm addımdır [4].

Yekun nəticə

Tədqiqatın nəticəsi olaraq qeyd etmək olar ki, Kahoot platforması informatika müəllimi üçün əvəzolunmaz köməkçi vasitədir. O, dərsləri sadəcə informasiya ötürücü prosesdən çıxarıb, canlı və maraqlı təcrübəyə çevirir. Xüsusilə 3D qrafika kimi yaradıcılıq tələb edən bölmələrdə oyunlaşdırma

elementlərinin tətbiqi şagirdlərin həm nəzəri, həm də praktiki biliklərini sintez etməyə imkan verir. Gələcək tədqiqatlarda bu platformanın proqramlaşdırma (Python və s.) dərslərindəki effektivliyinin araşdırılması planlaşdırılır.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Abbasov Ə.M. İnformasiya texnologiyaları və təhsilin modernləşdirilməsi. Bakı: Elm, 2015, 240 s.
2. İnformatika 8. Ümumi təhsil müəssisələrinin 8-ci sinifləri üçün informatika fənni üzrə dərslik. Bakı: Bakı Nəşriyyatı, 2023.
3. Sadiqov M.N. İnformatika fənninin riyaziyyat fənni ilə əlaqəli tədrisində istifadə olunan İKT vasitələri. İnformatikanın tədrisi metodikası (UOT 372.800.2). Sumqayıt: SDU, 2021.
4. Kahoot resmi destek platformu. Kahoot nedir? Bir bakış. [Elektron resurs]. URL: <https://support.kahoot.com/hc/tr/articles/34961675982995-Kahoot-nedir-Bir-bakış>

MƏDƏNİYYƏT VƏ MƏNƏVİ TƏRBIYƏ ANLAYIŞININ ELMİ-PEDAQOJİ ŞƏRHİ

İlahə Zəfər qızı İbrahimova

magistrant

Ilahaibrahimova2205@gmail.com

Mingəçevir Dövlət Universiteti

Xülasə

Tədqiqat işində mədəniyyət və mənəvi tərbiyə anlayışları pedaqoji elmin fundamental mövzuları kimi geniş təhlil olunur. Müəllif mədəniyyəti fərdin sosiallaşma prosesində qazandığı dəyərlər toplusu, mənəvi tərbiyəni isə həmin dəyərlərin daxili inama çevrilməsi prosesi kimi xarakterizə edir. Mətnə mədəniyyət anlayışı iki aspektdə — geniş (bəşəriyyətin yaratdığı bütün maddi-mənəvi sərvətlər) və dar (şəxsiyyətin daxili aləmi və etik keyfiyyətləri) mənalarda şərh olunur.

Tədqiqatda etnopedaqogikanın imkanları xüsusi vurğulanır; milli folklor nümunələrinin, adət-ənənələrin və xalq pedaqogikasının gənc nəslin mənəvi inkişafındakı rolu əsaslandırılır. Pedaqoji prosesdə mənəvi tərbiyənin təlimlə vəhdət təşkil etdiyi, biliklərin əqidəyə çevrilməsi və özünütərbiyə mərhələlərinin əhəmiyyəti qeyd olunur. Müasir təhsil sistemində tolerantlıq, multikulturalizm və humanizm dəyərlərinin aşılınması strateji hədəf kimi göstərilir.

Yekun olaraq vurğulanır ki, mənəvi tərbiyə şagirdin şəxsiyyət kimi bütövləşməsinə, onun həm elmi, həm də əxlaqi cəhətdən yetkinləşməsinə xidmət edən kompleks bir prosesdir. Ardıcıl və sistemli aparılan tərbiyə işi gələcəkdə milli genofonda sahib çıxan, vətənpərvər və yüksək mənəviyyətli insanların yetişməsi üçün əsas zəmindir.

Açar sözlər: mədəniyyət, mənəvi tərbiyə, etnopedaqogika, sosiallaşma, şəxsiyyətin formalaşması.

Giriş

Mədəniyyət və mənəvi tərbiyə problemi

Mədəniyyət və mənəvi tərbiyə problemi pedaqoji elmin mərkəzində dayanan fundamental mövzulardan biridir. Mədəniyyət fərdin sosiallaşma prosesində qazandığı dəyərlər toplusudursa, mənəvi tərbiyə bu dəyərlərin daxili inama çevrilməsi prosesidir. Müasir təhsil sistemində şagirdlərin yalnız biliklərlə silahlanması kifayət deyil; onlarda mədəni genofondun daşıyıcısı kimi mənəvi keyfiyyətlərin formalaşdırılması prioritet vəzifədir.

Mədəniyyətin pedaqoji mahiyyətinə nəzər salsaq görərik ki, mədəniyyət fərdin daxili keyfiyyətləri ilə sıx bağlı olan, cəmiyyət tərəfindən formalaşdırılmış norma və dəyərlər sistemidir. Pedaqoji baxımdan mədəniyyət insanın yaratdığı hər şeyi - həm texniki nailiyyətləri, həm də

mənəvi dəyərləri əhatə edən dinamik bir kompleksdir. Bu, təhsil prosesində şagirdin “sosial irs” və “sosial yaddaş” qazanması kimi qiymətləndirilməlidir. Burada E.B. Taylorun klassik tərifini sitat gətirmək yerinə düşər: “Mədəniyyət insanın yaratdığı hər şeydir: bura texniki vasitələr, mənəvi dəyərlər, elmi kəşflər, ədəbiyyat və yazı abidələri, siyasi nəzəriyyələr, hüquqi və etik normalar daxildir.”

Mədəniyyət anlayışı elmi-pedaqoji ədəbiyyatda əhatə dairəsinə görə iki əsas istiqamətdə - geniş və dar mənalarda şərh olunur. Bu fərqləndirmə insanın həm xarici dünyanı, həm də öz daxili mənəviyyatını necə formalaşdırdığını anlamaq baxımından fundamental əhəmiyyət kəsb edir. Geniş mənada mədəniyyət, bəşəriyyətin mövcud olduğu dövrdən bu yana yaratdığı bütün maddi və mənəvi dəyərlərin məcmusudur. Bu yanaşmaya görə, mədəniyyət insanın təbiətə əlavə etdiyi “ikinci təbiət”dir. Bura yalnız incəsənət və əxlaq deyil, həm də texniki tərəqqi, elmi kəşflər, dövlət quruluşu, hüquq sistemləri və gündəlik həyatı asanlaşdıran bütün vasitələr daxildir. Elmi dildə desək, geniş mənada mədəniyyət ictimai həyatın bütün sahələrində insanların fəaliyyət üsullarının, prinsiplərinin və bu fəaliyyətin nəticələrinin tarixən müəyyən edilmiş dinamik kompleksidir. Pedaqogika baxımından bu, nəsillərdən-nəsillərə ötürülən “sosial yaddaş” və ya bəşəri təcrübə rolunu oynayır.

Dar mənada mədəniyyət isə daha çox insanın daxili aləmi, mənəvi fəaliyyəti və etik keyfiyyətləri ilə məhdudlaşır. Bu müstəvidə mədəniyyət dedikdə, mənəvi dəyərlərin yaradılması, qorunması və mənimsənilməsi prosesi nəzərdə tutulur. Dar mənada birbaşa şəxsiyyətin mənəviyyatı, intellektual səviyyəsi, incəsənətə münasibəti və davranış mədəniyyəti ilə ölçülür. Burada əsas diqqət insanın daxili zənginliyinə - yəni din, fəlsəfə, əxlaq və estetik dünyagörüşünə yönəlir. Beləliklə, əgər geniş mənada mədəniyyət cəmiyyətin ümumi inkişaf səviyyəsini və imkanlarını göstərsə, dar mənada mədəniyyət fərdin tərbiyə olunmuşluq dərəcəsini və mənəvi simasını ifadə edir. Pedaqoji prosesdə mənəvi tərbiyənin hədəfi məhz mədəniyyətin dar (mənəvi) mənasını şagird və tələbələrin xarakterinə daxil etmək, onları bu dəyərlərin aktiv daşıyıcısına çevirməkdir.

Mənəvi tərbiyə, fərdin cəmiyyətdə qəbul edilmiş etik idealları mənimsəməsi və onlara daxili inam bəsləməsi prosesidir. Bu prosesdə dil, ünsiyyət və təhsil mühiti əsas vasitə rolunu oynayır. Mənəvi tərbiyənin əsas məqsədi fərdin daxili dünyasını zənginləşdirməklə onu vətənpərvərlik, humanizm və millətlərarası harmoniya ruhunda formalaşdırmaqdır. Mədəniyyət mənəvi elementlərlə zənginləşdikcə fərdin təkmilləşməsinə xidmət edir. Şəxsiyyətin mənəvi mədəniyyəti onun yaradıcı qüvvələrinin inkişafı və bu qabiliyyətlərin cəmiyyət üçün faydalı şəkildə istifadə edilməsidir. Beləliklə, mədəniyyət bir mühit, mənəvi tərbiyə isə həmin mühitdə insanın daxili aləminin formalaşmasıdır.

Material və metodlar

Müasir pedaqoji yanaşmalar tələb edir ki, böyüməkdə olan nəslin əxlaqi, mənəvi və hüquqi tərbiyəsi bir-birindən təcrid olunmuş şəkildə deyil, vəhdət halında - kompleks şəkildə həyata keçirilsin. Çünki bu meyarlar fərdin sosiallaşma prosesində bir-birini tamamlayan tərkib hissələridir [5, s. 5]. Şəxsiyyətin inkişafı irsiyyət, mühit və təhsil-tərbiyə amillərinin qarşılıqlı təsiri ilə baş versədə, tərbiyə prosesi bu inkişafı düzgün istiqamətləndirən aparıcı qüvvədir. Milli mənsubiyyət baxımından mənəvi tərbiyənin saf təməllər üzərində qurulmasında milli folklor janrlarının - nağıl, rəvayət, bayatı və laylaların rolu əvəzsizdir. Bu zəngin nümunələr uşaqların dünyagörüşünün formalaşmasına, onlarda vətənpərvərlik və milli-mənəvi dəyərlərə bağlılıq hisslərinin güclənməsinə birbaşa təsir göstərir [5, s. 5]. Beləliklə, mədəniyyət geniş bir mühit kimi fərdin inkişafı üçün zəmin yaradırsa, mənəvi tərbiyə bu mühitdə milli və bəşəri dəyərləri mənimsəmiş kamil şəxsiyyətin formalaşmasını təmin edir.

Müasir şəraitdə gənc nəslin tərbiyə edilməsində etnopedaqogikanın imkanları və mədəniyyətin hədəfləri elmi-pedaqoji baxımdan xüsusi aktualıq kəsb edir. Tərbiyə işinin etnopedaqoji aspektləri milli məktəbdə xalqın topladığı müsbət təcrübəyə müraciət etməyi və ondan sistemli şəkildə istifadə etməyi tələb edir. Bu yanaşmada mədəniyyət elə bir fenomendir ki, onun köməyi ilə insan öz intellektual inkişafının nəticələrini reallaşdırır, möhkəmləndirir və gələcək

nəsillərə irsən ötürür [1, s. 206]. Şəxsiyyətin formalaşması və inkişafı prosesində sosiallaşma mühüm yer tutur. Sosiallaşma şəxsiyyətin adaptasiyası prosesinin tərkib hissəsi kimi tərbiyə və özünütərbiyə ilə üzvi qarşılıqlı əlaqədədir. Cəmiyyətin mədəni həyatı və sosiallaşma bir-birindən ayrılmazdır; cəmiyyət inkişaf etdikcə mədəni dəyişikliklər reallaşır və bu, şəxsiyyətin daxili dünyasının zənginləşməsinə birbaşa təsir göstərir. Tərbiyə prosesində şəxsiyyətin inkişafı və əxlaqi-mənəvi formalaşması sosial və ümumbəşəri münasibətlərin qavranılması, eləcə də ictimai təcrübənin əldə edilməsi ilə baş verir [1, s. 206-207]. Milli tərbiyə sisteminin qurulması etnopedaqoji mədəniyyətdən istifadəni zəruri edir. Tərbiyəvi işlərin istiqaməti və məzmunu müəyyən edilərkən mədəniyyətə müvafiqlik, təbiətə müvafiqlik, tərbiyənin xalqiliyi, təhsil və milli tərbiyənin vəhdəti kimi aparıcı prinsiplər əsas götürülməlidir. Xalq pedaqogikasının biliklər toplusu, o cümlədən folklor, xalq məişətindəki incəsənət və qədim bayramlar yetişən nəslin sosiallaşma funksiyasını yerinə yetirir. Beləliklə, təhsil sistemi xalqın mədəni-tarixi və milli mədəniyyətinin çoxəsrlik ənənələrini nəzərə alaraq, bütün mənəvi dəyərləri qorumaqla yanaşı, real etnik tələblərə uyğun formalaşdırılmalıdır [1, s. 207-208].

Nəticələr

Pedaqoji prosedə mənəvi tərbiyə yalnız müəyyən davranış qaydalarının mənimsədilməsi deyil, həm də fərdin daxili aləminin, intellektual və emosional dünyasının vəhdət şəklində formalaşdırılmasıdır. Tərbiyə prosesi çoxşaxəli və dinamik xarakter daşımaqla, şagirdlərin milli-mənəvi dəyərlərə yiyələnməsini, onlarda cəmiyyətə və dövlətə qarşı məsuliyyət hissinin yaradılmasını hədəfləyir. Bu prosedə təhsil və tərbiyə bir-birini tamamlayan dialektik vəhdət təşkil edir: təhsil fərdin dünyagörüşünü genişləndirir, tərbiyə isə bu biliklərin mənəvi əqidəyə çevrilməsini təmin edir. Pedaqoji yanaşmaya görə, mənəvi tərbiyə təlim prosesindən ayrı təsəvvür edilə bilməz. Təlimin tərbiyəedici funksiyası hər bir dərsin məzmununda özünü büruzə verməlidir. Müəllim şagirdə bilik verməklə yanaşı, həmin biliklərin mənəvi mahiyyətini, onların insan həyatındakı etik əhəmiyyətini də aşılmalıdır. Tərbiyə etmək, elə həm də təlim etmək deməkdir. Çünki tərbiyə işi aparılarkən tərbiyəvi keyfiyyətlərin aşılınması prosesində həm də tərbiyə, ədəb, əxlaq normaları öyrədilir. Müəllim təlim prosesində mövzuların tədrisində şagirdlərə bilik verməklə yanaşı, həm də mövzunun tərbiyəvi əhəmiyyətini, oradakı əxlaqi, mənəvi keyfiyyət və dəyərləri şagirdlərə başa salmalıdır [4].

Mənəvi keyfiyyətlərin formalaşmasında müəllimin rolu və əsas prinsiplər mənəvi tərbiyənin uğuru şagird kollektivinə göstərilən pedaqoji təsirin keyfiyyətindən və müəllim-şagird münasibətlərinin ədalətli qurulmasından asılıdır. Pedaqoji prosedə mənəviyyatın formalaşdırılması bir neçə mühüm mərhələnin vəhdətindən ibarətdir. Bu proses ilk növbədə şagirdin öyrəndiyi mənəvi normaları öz daxili inancına çevirərək biliklərin əqidəyə transformasiyası ilə başlayır. Daha sonra müxtəlif pedaqoji metodlar vasitəsilə humanizm, vətənpərvərlik və kollektivism kimi hisslərin tərbiyəsi stimullaşdırılır. Nəticədə, şagird öz davranışlarını müstəqil şəkildə təhlil etmək və müsbət keyfiyyətləri mənimsəmək bacarığı qazanaraq mənəvi inkişafın ən yüksək mərhələsi olan özünütərbiyəyə keçid edir.

Mənəvi tərbiyə şagirdin şəxsiyyətini humanitar, etik və estetik dəyərlər müstəvisində formalaşdıran fasiləsiz və planlı bir prosedir. Müasir pedaqogika bu prosesinin yalnız məktəb divarları arasında deyil, ailə, cəmiyyət və fərdi mənəvi ehtiyaclar çərçivəsində kompleks şəkildə aparılmasını zəruri hesab edir. Təhsil müəssisələrində bu anlayışların elmi-pedaqoji izahı tələbələrə və şagirdlərə tolerantlıq, məsuliyyət və etik davranış vərdişlərini inkişaf etdirir. Yüksək mənəvi mədəniyyətə malik fərd öz dövlətini və onun milli dəyərlərini ən layiqli şəkildə təmsil etmək qabiliyyətinə malik olur.

Müzakirə

Müasir dövrdə gənc nəslin formalaşması prosesində mənəvi tərbiyə təhsil sisteminin ən strateji və ayrılmaz istiqamətlərindən biri hesab olunur. Məktəblərdə həyata keçirilən tərbiyə işi sadəcə biliklərin ötürülməsi ilə məhdudlaşmamalı, həm də gənclərin dünyagörüşünü zənginləşdirən, onlarda milli və bəşəri dəyərləri birləşdirən məqsədyönlü bir fəaliyyətə çevrilməlidir. Mənəvi

İnkişafın Milli və Bəşəri Temelləri mənəvi tərbiyənin əsas qayəsi şagirdlərdə milli mənlilik şüurunun oyadılması və onların öz soykökünə bağlı fərdlər kimi yetişdirilməsidir. Şagirdlər öz xalqının maddi və mənəvi irsinin mahiyyətini dərk etdikcə, öz şəxsiyyətlərini daha dərinlən tanıyır və cəmiyyətdəki rollarını müəyyənləşdirirlər. Bu prosesdə ölkəmizdə hökm sürən multikulturalizm və tolerantlıq mühiti mühüm rol oynayır. Müxtəlif mədəniyyətlər arasında dialoqun təşviqi, gənclərdə humanizm, sülhsevərlik və digər xalqlara qarşı qarşılıqlı hörmət hissini gücləndirir.

Pedaqoji Metodologiya və Mütaliənin Təsiri baxımından mənəvi tərbiyənin effektivliyi tətbiq olunan metodların müasirliyi və dərinlən düşünölmüş olması ilə birbaşa bağlıdır. Pedaqoji fəaliyyət zamanı şagirdlərin fərdi xüsusiyyətlərini nəzərə almaq, onlarla səmimi və etibarlı ünsiyyət qurmaq vacibdir. Bu istiqamətdə bədii mütaliənin və klassik ədəbi irsin öyrənilməsinin əvəzsiz rolu vardır. Klassiklərin əsərləri vasitəsilə şagirdlər xeyirxahlıq, dürüstlük və ədalət kimi yüksək mənəvi meyarlarla tanış olur, bu keyfiyyətləri öz xarakterlərində cəmləşdirməyə çalışırlar. Müasir texnoloji inkişaf və qloballaşma dövründə tərbiyə işi məktəb çərçivəsindən kənara çıxmalı, ictimai həyatla vəhdət təşkil etməlidir. Məktəblərdə keçirilən seminar və tədbirlər şagirdlərdə sadəcə nəzəri bilik yaratmamalı, həm də onlarda vətəndaşlıq borcu və məsuliyyət hissini formalaşdırmalıdır. Tarixi hadisələrə həsr olunmuş dərslər və mədəniyyət günləri gənclərin daxili dünyasına təsir edərək, onlarda milli genofonda sahib çıxma iradəsini möhkəmləndirir.

Metodik tövsiyələr

Tədqiqat prosesində əldə olunmuş nəticələrə əsasən, təhsil müəssisələrində mədəniyyət və mənəvi tərbiyə işinin səmərəliliyini artırmaq üçün kompleks metodik yanaşmalar tətbiq edilməlidir. Bu məqsədlə, ilk növbədə təlim və tərbiyənin vəhdəti qorunmalı, müəllimlər bilik ötürməklə kifayətlənməyib interaktiv metodlarla bu məlumatların şagirdin daxili inamına çevrilməsinə nail olmalıdırlar. Milli-mənəvi dəyərlərin aşılınması prosesində xalq folkloru kimi etnopedaqoji resurslardan müntəzəm istifadə edilməli, eyni zamanda mənəvi tərbiyənin praktik müstəvidə reallaşması üçün mədəniyyət müəssisələri, xüsusilə kitabxanalarla sıx əlaqə qurulmalıdır. Nəticə etibarilə, pedaqoji proses şagirdlərdə daxili nizam-intizam və məsuliyyət hissini formalaşdıran tapşırıqlara üstünlük verərək onları özünütərbiyə mərhələsinə hazırlamalıdır.

Yekun nəticə

Yekun olaraq qeyd etmək olar ki, mənəvi tərbiyə kompleks bir prosesdir. Bu proses şagirdin şəxsiyyət kimi bütövləşməsinə, onun həm elmi, həm də əxlaqi cəhətdən yetkinləşməsinə xidmət edir. Təhsil ocaqlarında bu sahədə aparılan ardıcıl işlər gələcəddə cəmiyyət üçün faydalı, vətənpərvər və yüksək mənəviyyətli insanların yetişməsinə təmin edən əsas zəmindir.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Əliyeva S.A. Etnopedaqogikanın əsasları: dərslik / S.A. Əliyeva; elmi red. Ə. Ağayev. – Bakı: ADPU-nun nəşriyyatı, – 2016. – 239 s.
2. Əliyeva X. Mənəvi dəyərlər tərbiyə işinin tərkib hissəsidir // Azərbaycan məktəbi. – 2017. – № 2. – S. 49-52.
3. Əzimli J.N. “Mədəniyyət” və “mənəvi mədəniyyət” anlayışları // Bakı Qızlar Universiteti, Elmi əsərlər. – 2023. – Cild 15, № 2. – S. 116-117.
4. Hüseynzadə R. Tərbiyə: Hüquqi-normativ əsaslar: dərs vəsaiti / R. Hüseynzadə, K. Qəhrəmanova. – Bakı: ADPU, – 2015. – 77 s.
5. Mənəvi, əxlaqi və hüquqi tərbiyə: problemlərin həllində uşaq kitabxanalarının iş təcrübəsi (elmi-metodik vəsait) / tərt. Ed. N. Həşimova; red. F. Quliyeva. – Bakı: F. Köçərli adına Respublika Uşaq Kitabxanası, – 2013. – 40 s.

YETKİNLİK YAŞINA ÇATMAYAN UŞAQLARIN ÇƏTİN VƏZİYYƏTİNƏ DÜŞMƏSİNİN SƏBƏBLƏRİ VƏ ONUN SOSIAL REABİLİTASIYASI

Səmayə Elmir qızı Hüseynli
semaye.huseynova@icloud.com
Gəncə Dövlət Universiteti

Xülasə

Tədqiqat çərçivəsində yetkinlik yaşına çatmayanlar arasında hüquqazidd davranışların genezisi sosial determinantların kompleks və çoxsəviyyəli qarşılıqlı təsiri kontekstində nəzərdən keçirilmişdir. Aparılmış analitik təhlil göstərir ki, delinkvent davranış formalarının təşəkkülü yalnız fərdi-psixoloji amillərlə məhdudlaşmır, əksinə, sosial strukturun institusional komponentlərinin funksional vəziyyəti ilə bilavasitə əlaqəlidir. Empirik və nəzəri yanaşmaların sintezi əsasında müəyyən edilmişdir ki, ailə institutunda müşahidə olunan disfunksional tendensiyalar, sosial-iqtisadi stratifikasiya şəraitində resurslara çıxışın qeyri-bərabərliyi, təhsil sistemində sosial adaptasiya mexanizmlərinin zəifliyi və sosial nəzarət institutlarının effektivlik səviyyəsinin aşağı olması əsas risk determinantları kimi çıxış edir. Bununla yanaşı, sosial öyrənmə mexanizmləri və həmyaşd qrupları çərçivəsində baş verən interaksional deviant davranış modellərinin internalizasiyasında mühüm rol oynayır. Nəticələr göstərir ki, hüquq pozuntularının profilaktikası yalnız hüquqi-repressiv tədbirlərlə məhdudlaşdırıla bilməz və bu istiqamətdə sosial profilaktika, erkən müdaxilə strategiyaları və reabilitasiya yönümlü kompleks yanaşmaların tətbiqi zəruri hesab olunur. Bu cür integrativ yanaşma risk faktorlarının minimallaşdırılmasına və yetkinlik yaşına çatmayanların sosial reintegrasiyasının təmin olunmasına imkan yaradır.

Açar sözlər: delinkvent davranış, sosial determinantlar, sosial nəzarət mexanizmləri, sosial dezadaptasiya, sosial reintegrasiya.

Giriş. Yetkinlik yaşına çatmayanlar arasında hüquq pozuntuları müasir dövrün sosial elmlərində kompleks xarakter daşıyan aktual problemlərdən biri kimi qəbul olunur. Bu fenomen yalnız hüquqi sistemin predamenti deyil, eyni zamanda sosial strukturun funksional pozuntularını əks etdirən çoxsəhəli bir sosial hadisədir. Erkən yaş dövründə formalaşan hüquqazidd davranışlar fərdin gələcək sosial adaptasiyasına və cəmiyyətə integrasiya imkanlarına ciddi təsir göstərir. Fərdin davranışının formalaşması sosiallaşma prosesinin nəticəsi olaraq qiymətləndirilir. Bu proses ailə, təhsil sistemi və sosial mühit kimi əsas institutların qarşılıqlı təsiri ilə həyata keçirilir. Sosiallaşma mexanizmlərində yaranan hər hansı disfunksiya normativ davranışların mənimsənilməsinə zəiflədir və nəticədə deviant meyllərin yaranmasına şərait yaradır. Sosioloji nəzəriyyələr bu prosesi müxtəlif istiqamətlərdən edir. Struktur- funksional yanaşma sosial institutlar arasındakı balanssızlığı deviasiyaların əsas səbəblərindən biri kimi qiymətləndirir [4]. Mertonun anomiya nəzəriyyəsi isə sosial məqsədlərlə bu məqsədlərə çatmaq üçün mövcud vasitələr arasındakı uyğunsuzluğu deviant davranışların yaranma səbəbi kimi izah edir [7]. Sosial nəzarət nəzəriyyəsinə görə isə fərdin cəmiyyətlə olan bağlarının zəifləməsi hüquq pozuntularının baş vermə ehtimalını artırır [3]. Eyni zamanda Banduranın sosial öyrənmə nəzəriyyəsi davranışların müşahidə və təqlid yolu ilə mənimsənildiyini vurğulayır [1].

Müasir kriminoloji yanaşmalar göstərir ki, yetkinlik yaşına çatmayanlar arasında hüquq pozuntuları tək bir amillə izah edilə bilməz. Bu proses mikro (ailə mühiti), mezo (həmyaşd qrupları) və makro (sosial-iqtisadi struktur) səviyyələrdə mövcud olan faktorların qarşılıqlı təsiri nəticəsində formalaşır [2], [10]. Xüsusilə sosial-iqtisadi qeyri-bərabərlik və resurs çatışmazlığı uşaqlarda sosial gərginlik və davranış risklərini artıran mühüm amillər kimi çıxış edir. Bu baxımdan, yetkinlik yaşına çatmayanlar arasında hüquq pozuntularının sosial köklərinin araşdırılması həm nəzəri, həm də praktik əhəmiyyət daşıyır. Problemin effektiv həlli yalnız hüquqi mexanizmlərlə məhdudlaşdırılmamalı, eyni zamanda sosial profilaktika, erkən müdaxilə və reabilitasiya yönümlü kompleks yanaşmalarla dəstəklənməlidir.

Material və metodlar

Tədqiqat nəzəri-analitik yanaşma əsasında aparılmışdır. Elmi ədəbiyyatın sistemli təhlili, müqayisəli analiz və sistem yanaşma metodlarından istifadə edilmişdir. Araşdırmada klassik sosioloji nəzəriyyələr, kriminoloji yanaşmalar və beynəlxalq təşkilatların statistik hesabatları əsas mənbə kimi götürülmüşdür [2], [10]. Metodoloji çərçivə sosial determinizm prinsipinə əsaslanır və hüquq pozuntularını sosial struktur nəticəsi kimi izah edir. Bundan əlavə, tədqiqat prosesində kriminoloji risk faktorlarının operasionallaşdırılması həyata keçirilmiş, sosial dəyişənlərin davranış nəticələrinə təsir mexanizmlərinin nəzəri modellər üzərindən interpretasiyası təmin olunmuşdur. Xüsusilə diferensial assosiasiya nəzəriyyəsi çərçivəsində deviant davranışların sosial mühit daxilində öyrənilmə və ötürülmə mexanizmləri nəzərə alınmışdır. Eyni zamanda, sosial strukturun transformativ xüsusiyyətlərinin davranış səpmələrinə təsiri kontekstində makro səviyyəli sosial dəyişikliklərin (urbanizasiya, sosial mobillik və iqtisadi restrukturizasiya) nəzəri izahına üstünlük verilmişdir. Bu yanaşma delinkvent davranışların yalnız fərdi deyil, həm də struktur dəyişikliklərin nəticəsi kimi formalaşdığını göstərir. Tədqiqatda ayrıca olaraq normativ və deviant davranışların diferensiasiyası üçün konseptual çərçivə hazırlanmış, bu çərçivə əsasında sosial adaptasiya və dezadaptasiya proseslərinin sərhədləri müəyyənləşdirilmişdir. Bu, davranış pozuntularının erkən mərhələdə identifikasiyası üçün nəzəri baza rolunu oynayır.

Nəticələr

Aparılan təhlil göstərir ki, yetkinlik yaşına çatmayanlar arasında hüquq pozuntularına təsir edən əsas sosial amillər aşağıdakılardır:

1. *Ailə institutu*-Ailədə emosional dəstəyin çatışmazlığı, konfliktli münasibətlər və valideyn nəzarətinin zəifliyi deviant davranışların formalaşmasına şərait yaradır [8].
2. *Sosial-iqtisadi faktorlar*-Yoxsulluq, sosial bərabərsizlik və resurslara çıxışın məhdudluğu uşaqlarda sosial frustrasiya yaradır və alternativ davranış modellərinə yönəlməni artırır [2].
3. *Təhsil sistemi*-Məktəb mühitində sosial adaptasiya problemləri, akademik uğursuzluq və sosial təcrid deviant davranış riskini yüksəldir [10].
4. *Həmyaşd təsiri*-Deviant yönümlü qruplar daxilində sosial öyrənmə prosesi hüquq pozuntularının formalaşmasında mühüm rol oynayır [1].
5. *Sosial nəzarət*-Sosial institutların nəzarət funksiyasının zəifləməsi normativ davranışların tənzimlənməsini çətinləşdirir [3].

Müzakirə

Aparılan təhlil göstərir ki, yetkinlik yaşına çatmayanlar arasında hüquq pozuntularının formalaşması çoxfaktorlu və çoxsəviyyəli sosial prosesdir. Bu baxımdan, əldə olunan nəticələr müasir kriminoloji və sosioloji yanaşmalarla uyğunluq təşkil edir. Xüsusilə struktur-funksional nəzəriyyə çərçivəsində sosial institutlar arasında balansın pozulması deviant davranışların yaranmasında mühüm rol oynayır [4]. Cəmiyyət daxilində ailə, təhsil və sosial nəzarət sistemlərinin funksional zəifləməsi normativ davranışların tənzimlənməsində boşluqlar yaradır ki, bu da hüquq pozuntularının riskini artırır. Eyni zamanda, Mertonun anomiya nəzəriyyəsi sosial məqsədlərlə bu məqsədlərə çatmaq üçün mövcud legitim vasitələr arasındakı uyğunsuzluğu deviant davranışların əsas stimullaşdırıcı amillərindən biri kimi izah edir [7]. Bu yanaşma xüsusilə sosial-iqtisadi qeyri-bərabərlik şəraitində daha qabarıq şəkildə özünü göstərir. Maddi məhrumiyyətlər və sosial imkanların məhdudluğu bəzi yetkinlik yaşına çatmayan fərdləri alternativ və qeyri-qanuni davranış modellərinə yönləndirə bilər. Sosial öyrənmə nəzəriyyəsinə əsasən, fərdlər davranış modellərini müşahidə və təqlid vasitəsilə mənimsəyirlər [1]. Bu səbəbdən deviant davranışların mövcud olduğu sosial mühitlərdə böyüyən uşaqlar həmin davranışları normal qəbul edə bilirlər. Həmyaşd qruplarının təsiri bu prosesdə xüsusilə əhəmiyyətli rol oynayır, çünki yeniyetməlik dövründə sosial identifikasiyanın əsas istiqamətlərindən biri məhz bu qruplarla bağlı olur. Digər tərəfdən, sosial nəzarət mexanizmlərinin zəifləməsi fərdin davranışlarına nəzarət edən formal və qeyri-formal institutların təsir gücünü azaldır [3]. Bu isə deviant davranışların yayılmasını sürətləndirən əlavə amil kimi çıxış edir. Beləliklə, müzakirə olunan nəticələr göstərir ki, hüquq pozuntularının

qarşısının alınması yalnız cəza yönümlü hüquqi mexanizmlərlə məhdudlaşmamalı, sosial müdaxilə və profilaktik yanaşmalarla tamamlanmalıdır.

Yekun nəticə

Aparılmış araşdırma nəticəsində belə qənaətə gəlmək mümkündür ki, yetkinlik yaşına çatmayanlar arasında hüquq pozuntuları sosial determinantların kompleks qarşılıqlı təsiri nəticəsində formalaşan çoxsəviyyəli bir sosial problemdir. Bu fenomenin mahiyyətində fərdi xüsusiyyətlərlə yanaşı, ailə institutu, sosial-iqtisadi şərait, təhsil sistemi və sosial nəzarət mexanizmləri kimi struktur amillər dayanır. Tədqiqat göstərir ki, ailə mühitinin funksional zəifliyi və emosional dəstəyin olmaması uşaqlarda davranış sapmalarının ilkin mərhələsini formalaşdırır. Eyni zamanda, sosial-iqtisadi bərabərsizlik və resurs çatışmazlığı risk davranışlarının yaranmasını stimullaşdıran mühüm amillər kimi çıxış edir. Təhsil sistemində adaptasiya çətinlikləri və sosial inteqrasiyanın zəifliyi isə bu prosesin dərinləşməsinə şərait yaradır. Bundan əlavə, həmyaşd qruplarının təsiri və sosial öyrənmə mexanizmləri deviant davranışların mənimsənilməsində mühüm rol oynayır. Sosial nəzarət institutlarının zəifləməsi isə bu prosesin qarşısının alınmasını çətinləşdirən əlavə faktor kimi qiymətləndirilir. Nəticə etibarilə, yetkinlik yaşına çatmayanlar arasında hüquq pozuntularının effektiv şəkildə azaldılması üçün kompleks və inteqrativ yanaşma zəruridir. Bu yanaşma yalnız hüquqi sanksiyaları deyil, həm də sosial profilaktika, erkən müdaxilə, ailə dəstəyi proqramları və reabilitasiya tədbirlərini əhatə etməlidir. Belə sistemli yanaşma həm risk faktorlarının azaldılmasına, həm də fərdlərin cəmiyyətə sağlam reinteqrasiyasına imkan yaradır.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Bandura, A. (1977). Social Learning Theory. Prentice Hall.
2. Farrington, D. P. (2005). Childhood Risk Factors and Crime Prevention.
3. Gottfredson, M., & Hirschi, T. (1990). A General Theory of Crime.
4. Hirschi, T. (1969). Causes of Delinquency. University of California Press.
5. Kazdin, A. E. (2000). Conduct Disorders in Childhood and Adolescence.
6. Loeber, R., & Farrington, D. P. (2012). From Juvenile Delinquency to Adult Crime.
7. Merton, R. K. (1938). Social Structure and Anomie. American Sociological Review.
8. Patterson, G. R. (1982). Coercive Family Process.
9. Thornberry, T. P. (1987). Toward an Interactional Theory of Delinquency.
10. UNICEF (2021). Adolescent Development and Protection Report.
11. UNODC (2018). Global Study on Children Deprived of Liberty.
12. World Health Organization (2020). Adolescent Mental Health and Risk Behaviors.

MILLİ İNKİŞAFIN TƏMƏLİ KİMİ TƏHSİL: HEYDƏR ƏLİYEVİN STRATEJİ BAXIŞI VƏ MÜASİR AZƏRBAYCAN TƏHSİL MODELİNƏ TƏSİRİ

Lalə Rəhim qızı Zöhrabzadə

Magistrant

zohrabzadelala@gmail.com

Mingəçevir Dövlət Universiteti

Xülasə

Bu məqalədə Heydər Əliyevin təhsil siyasətinin Azərbaycan dövlətçiliyinin inkişafında oynadığı strateji rol təhlil olunur. Araşdırmanın məqsədi onun təhsilə yanaşmasının əsas prinsiplərini müəyyənləşdirmək və bu siyasətin müasir Azərbaycan təhsil modelinə təsirini qiymətləndirməkdir. Tədqiqat zamanı keyfiyyət metodlarından istifadə edilmiş, rəsmi sənədlər və elmi mənbələr müqayisəli şəkildə təhlil olunmuşdur. Nəticələr göstərir ki, Heydər Əliyev təhsili

yalnız sosial sahə kimi deyil, həm də milli inkişafın aparıcı qüvvəsi kimi dəyərləndirmişdir. Onun təşəbbüsü ilə həyata keçirilən islahatlar təhsilin keyfiyyətinin yüksəldilməsinə, insan kapitalının inkişafına və beynəlxalq təhsil məkanına integrasiyaya zəmin yaratmışdır. Eyni zamanda milli-mənəvi dəyərlərin qorunması ilə global standartların uyğunlaşdırılması bu siyasətin əsas xüsusiyyətlərindən biri olmuşdur. Bu yanaşma müasir dövrdə də Azərbaycan təhsil sisteminin inkişaf istiqamətlərini müəyyən edən əsas amillərdən biri kimi çıxış edir və davamlı inkişaf üçün etibarlı baza yaradır.

Açar sözlər (Keywords): Heydər Əliyev, təhsil siyasəti, insan kapitalı, təhsil islahatları

Giriş

Azərbaycan Respublikasında təhsil siyasətinin formalaşması və inkişafı müstəqillik dövründə sistemli və strateji yanaşma əsasında həyata keçirilmişdir. Bu prosesdə Heydər Əliyevin təhsil sahəsinə baxışı yalnız idarəetmə aspekti ilə məhdudlaşmamış, eyni zamanda milli inkişaf konsepsiyasının əsas sütunlarından biri kimi çıxış etmişdir. Onun təhsilə yanaşması təhsilin sosial institut olmaqla yanaşı, iqtisadi və mədəni inkişafın aparıcı amili kimi dəyərləndirilməsi ilə xarakterizə olunur [1].

Tədqiqatın nəticələri göstərir ki, Heydər Əliyevin təhsil siyasəti bir neçə əsas istiqamət üzrə sistemləşdirilə bilər. Birinci istiqamət insan kapitalının inkişafı ilə bağlıdır. Bu yanaşmaya görə, təhsil yalnız bilik ötürülməsi deyil, həm də fərdin intellektual, sosial və mənəvi inkişafını təmin edən kompleks proses kimi qəbul olunur. Bu məqsədlə təhsil sistemində keyfiyyətin artırılması, müəllim hazırlığının gücləndirilməsi və tədris proqramlarının müasirləşdirilməsi prioritet istiqamətlər kimi müəyyən edilmişdir [2].

İkinci mühüm istiqamət təhsil sisteminin institusional inkişafıdır. Aparılan təhlillər göstərir ki, bu dövrdə təhsil müəssisələrinin maddi-texniki bazasının yaxşılaşdırılması, yeni təhsil müəssisələrinin yaradılması və mövcud strukturların optimallaşdırılması istiqamətində ardıcıl tədbirlər həyata keçirilmişdir. Bu dəyişikliklər tədris prosesinin keyfiyyətinə birbaşa təsir göstərmiş və təhsil mühitinin daha səmərəli təşkilinə şərait yaratmışdır.

Üçüncü istiqamət isə milli və global dəyərlərin integrasiyası ilə bağlıdır. Heydər Əliyevin təhsil siyasətində diqqət cəkmə əsas xüsusiyyətlərdən biri milli kimliyin qorunması ilə beynəlxalq təhsil standartlarının uzlaşdırılmasıdır. Bu yanaşma nəticəsində Azərbaycan təhsil sistemi həm milli-mənəvi dəyərləri qoruyub saxlamış, həm də beynəlxalq təhsil məkanına integrasiya olunmuşdur. Xüsusilə xarici dillərin tədrisi, beynəlxalq proqramların tətbiqi və təhsil sahəsində əməkdaşlığın genişləndirilməsi bu istiqamətdə mühüm addımlar kimi qiymətləndirilir [3].

Bununla yanaşı, təhsil siyasətində davamlılıq prinsipi xüsusi yer tutur. Tədqiqat göstərir ki, Heydər Əliyev tərəfindən müəyyənləşdirilmiş strateji istiqamətlər sonrakı dövrlərdə də davam etdirilmiş və inkişaf etdirilmişdir. Bu isə təhsil sistemində sabitliyin və davamlı inkişafın təmin olunmasına imkan yaratmışdır.

Aparılan təhlillər onu da göstərir ki, bu siyasətin uğuru yalnız struktur dəyişikliklərlə deyil, həm də pedaqoji yanaşmaların yenilənməsi ilə bağlı olmuşdur. Müasir təlim metodlarının tətbiqi, tələbəyönümlü yanaşmanın gücləndirilməsi və interaktiv metodların genişləndirilməsi tədrisin keyfiyyətinə müsbət təsir göstərmişdir. Bu baxımdan təhsil siyasəti yalnız inzibati qərarlar toplusu deyil, həm də pedaqoji transformasiya prosesi kimi qiymətləndirilə bilər.

Nəticə

Nəticə etibarilə, Heydər Əliyevin təhsil sahəsində həyata keçirdiyi siyasət kompleks və çoxşaxəli xarakter daşıyır. Bu siyasət həm nəzəri, həm də praktik aspektlərdə milli inkişafın təmin olunmasına yönəlmiş və müasir Azərbaycan təhsil modelinin formalaşmasında həlledici rol oynamışdır. Beləliklə, Heydər Əliyevin təhsil siyasəti Azərbaycan dövlətçiliyinin möhkəmlənməsində və müasir təhsil modelinin formalaşmasında mühüm rol oynamışdır. Onun strateji baxışı nəticəsində təhsil sistemi davamlı inkişaf edən və beynəlxalq standartlara uyğun bir modelə çevrilmişdir. Bu siyasət bu gün də aktual olaraq qalır və gələcək inkişaf üçün əsas istiqamətləri müəyyənləşdirir.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Əliyev, H. (2001). *Təhsil millətin gələcəyidir*. Bakı.
2. Hüseynov, E. (2015). *Müasir Azərbaycan təhsil sistemi və islahatlar*. Bakı: Elm və Təhsil.
3. Mehdiyev, R. (2012). *Azərbaycanın inkişaf strategiyası*. Bakı: Şərq-Qərb.

TARİX TƏDRİSİNDƏ SÜNİ İNTELEKTİN ƏHƏMİYYƏTİ

Şənay Məhəmməd qızı Məmmədova

Magistrant

shenaymemmedova@gmail.com

Sumqayıt Dövlət Universiteti,

Xülasə

Müasir dövrdə qlobal səviyyədə ən aktual məsələlərdən biri süni intellektdən istifadədir. Bu texnologiya sürətlə inkişaf edərək müxtəlif sahələrdə, xüsusilə də təhsil sektorunda mühüm rol oynamağa başlamışdır. Qlobal inkişafdan geri qalmamaq üçün təhsil sistemində də bu yeniliklərin tətbiqi zəruri hesab olunur. Süni intellekt tarix fənninin tədrisində öz üstünlükləri ilə seçilir. Belə ki, süni intellekt vasitəsilə ötürülən məlumatlar əsasında keçmiş tarixi hadisələrin vizual şəkildə canlandırılması, animasiya və video fraqmentlərin hazırlanması, həmçinin müxtəlif interaktiv təsvirlərin yaradılması mümkündür. Bu isə ənənəvi tədris metodlarını daha zəngin və cəlbedici hala gətirir. Vizualizmin mövzunun qavranılması və yadda saxlanılmasında mühüm rol oynadığını nəzərə alsaq, demək olar ki, bu yanaşma tələbələrin mövzunu daha yaxşı anlamasına və tarixi hadisələri daha canlı və real şəkildə dərk etməsinə kömək edir. Süni intellekt yalnız tələbələr üçün deyil, eyni zamanda müəllimlər üçün də böyük üstünlüklər yaradır və onların iş yükünü əhəmiyyətli dərəcədə azaldır. Müəllimlər süni intellekt vasitəsilə müxtəlif interaktiv fəaliyyətlərin təşkili, test və tapşırıqların yaradılması kimi prosesləri daha sürətli və effektiv şəkildə həyata keçirə bilirlər. Eyni zamanda, tələbə işlərinin yoxlanılması və nəticələrin təhlilinin avtomatlaşdırılması müəllimlərə vaxt qənaəti imkanı yaradır və onların diqqətini daha çox tələbələrlə fərdi ünsiyyətə, onların ehtiyaclarının müəyyənəşdirilməsinə və tədrisin keyfiyyətinin yüksəldilməsinə yönəltməsinə şərait yaradır.

Açar sözlər: Tarix tədrisi, süni intellekt, rəqəmsal pedaqogika

Giriş

Son zamanlarda texnoloji inkişafın təsirindən kənarda qalmaq demək olar ki, mümkün deyil. Müasir texnologiyalar yalnız insanların həyat tərzini dəyişdirməklə kifayətlənmir, eyni zamanda gündəlik fəaliyyətlərin daha sürətli və səmərəli həyata keçirilməsinə şərait yaradır. Bununla yanaşı, texnologiya insanlar arasında qarşılıqlı ünsiyyəti gücləndirir, məlumat mübadiləsini asanlaşdırır və müxtəlif sahələrdə əməkdaşlıq imkanlarını genişləndirir. [3].

Təhsildə də yeni texnologiya növü kimi süni intellektdən istifadə xüsusi diqqətə layiqdir. Bu tədqiqat müasir dövrün ən aktual mövzularından biri olan süni intellekt və onun tarix tədrisinə təsirini araşdırır. Araşdırma son dövr elmi mənbələrinə əsaslanaraq aparılmış və əsasən süni intellektin üstünlükləri üzərində cəmlənmişdir.

Süni intellekt vasitəsilə müasir pedaqoji yanaşmalar

Süni intellekt kompüter elminin mühüm sahələrindən biridir. O, struktur baxımından insanın düşünmə, ünsiyyət qurma və cavab vermə kimi idrak fəaliyyətlərini təqlid edə bilər.[10] Hətta verilmiş məlumatları qısa müddət ərzində emal edərək düzəlişlər aparmaq və yeni məzmun yaratmaq imkanına malikdir.[6] Şübhəsiz ki, süni intellekt bəşəriyyətin ən böyük nailiyyətlərindən biri hesab olunur. Bu texnologiya təhsil sahəsində də mühüm rol oynayaraq həm müəllimlərin, həm də tələbələrin işini asanlaşdırır, tədris və öyrənmə prosesini daha səmərəli edir. Və heç bir şübhə

yoxdur ki, süni intellekt gələcəkdə də təhsil sahəsində öz əhəmiyyətini qorumaqla yanaşı, daha da artıracaq.

XXI əsrdə informasiya-kommunikasiya texnologiyalarının sürətli inkişafı təhsil sistemində əhəmiyyətli transformasiyalara səbəb olmuşdur. Rəqəmsal texnologiyaların tədris prosesinə integrasiyası ənənəvi pedaqoji metodların yenilənməsinə, öyrənmə mühitinin daha interaktiv və çevik formaya keçməsinə şərait yaratmışdır.[8] Bu transformasiyanın əsas istiqamətlərindən biri də süni intellekt texnologiyalarının təhsil sahəsində geniş tətbiq olunmasıdır.

Süni intellekt fərdiləşdirilmiş öyrənmə imkanları, sürətli informasiya emalı, avtomatlaşdırılmış analiz və vizuallaşdırma potensialı ilə müasir təhsil prosesinin innovativ alətlərindən biri hesab edilir. Onun tədrisə integrasiyası xüsusilə abstrakt və təsəvvür tələb edən fənlərdə daha böyük əhəmiyyət daşıyır.

Nəzərə alsaq ki, tarix fənni əsasən keçmiş hadisələrin təxəyyüldə canlandırılmasına əsaslanır, bu baxımdan süni intellektin rolu daha da ön plana çıxır. Süni intellekt vasitəsilə tarixi hadisələri, məkanları və prosesləri vizual şəkildə yenidən canlandırmaq mümkündür.[2] Bu tendensiyanı artıq filmlərin və vizual materialların hazırlanmasında da müşahidə edirik. Süni intellekt vasitəsilə yaradılan səhnələr canlı çəkilişlərdən demək olar ki, fərqlənmir və ən əsası, ənənəvi film istehsalı ilə müqayisədə daha qısa müddətdə hazırlanır.

Digər tərəfdən, şəkillərin canlandırılması, rəng tonlarının bərpası və tarixi materialların vizual rekonstruksiyası da süni intellekt vasitəsilə mümkün olur. Vizual tarix tədrisinin ən mühüm komponentlərindən biridir və öyrənilənlərin mövzunu daha yaxşı qavramasına kömək edir.

Əlbəttə, bütün bu proseslər süni intellektin geniş məlumat bazasına əsaslanır. Lakin bu, tarixçilərin rolunun azalması demək deyil. Əksinə, tarixçilər təqdim olunan məlumatların düzgünlüyünü və elmi əsaslılığını təmin edən əsas mənbə kimi öz əhəmiyyətlərini qoruyurlar. Süni intellekt müəllimlə yanaşı istifadə olunduqda həm müəllimlərin, həm də tələbələrin stress və təzyiqini əhəmiyyətli dərəcədə azalda bilər və tarix tədrisinin effektivliyinin artırılmasında mühüm rol oynaya bilər. [10] Süni intellektin əsl gücü müəllimi tamamilə əvəz etməkdə deyil, insan qabiliyyətlərini gücləndirməkdə və onlara həqiqətən vacib olan işlərdə dəstək olmaqda ifadə olunur. [1].

Eyni zamanda qeyd etmək lazımdır ki, tarix tədrisində ənənəvi üsullar da öz aktuallığını itirməmişdir. Mənbə təhlili, müzakirə və müəllim izahı kimi klassik metodlar şagirdlərin tənqidi düşünmə bacarıqlarının formalaşmasında mühüm rol oynayır. Lakin canlandırma üsulunun öyrənmə və yadda saxlama baxımından daha effektiv olduğu nəzərə alınarsa, ənənəvi və müasir yanaşmaların vəhdətdə tətbiqi daha məqsədəuyğun hesab olunur. Beləliklə, ənənəvi tədris üsullarının süni intellekt kimi müasir texnologiyalarla zənginləşdirilməsi dərs prosesini daha cəlbedici, interaktiv və yadda qalan edir. [9].

Həm də müəllimlərin işini yüngülləşdirir. Virtual tutorlar və Sİ əsaslı tədris köməkçiləri tələbələrə istənilən vaxt sual vermək, izah almaq və dərs materialını təkrar öyrənmək imkanı təqdim edir.[7] Effektiv tətbiq şəraitində süni intellekt müəllimin rolunu əvəz etməkdən daha çox onu dəstəkləyən və gücləndirən vasitə kimi çıxış edir. Sİ müəllimi əvəz etmir. Müəllim tarixi kontekstləşdirmə, diskussiya aparma və yanlış anlayışları düzəltmək üçün vacib olaraq qalır.

Tarix fənni keçmiş hadisələrin, proseslərin və şəxsiyyətlərin öyrənilməsinə əsaslandığından, bu sahədə vizual materiallardan istifadə tələbələrin mövzunu qavrama səviyyəsinə birbaşa təsir göstərir. Ənənəvi tarix tədrisində tarixi hadisələrin yalnız mətn və şifahi izah vasitəsilə təqdim olunması bəzi hallarda tələbələrin diqqətinin azalmasına və hadisələrin məkan-zaman baxımından tam mənimsənilməməsinə səbəb ola bilər.

Bundan əlavə, uzun müddət eyni səs tonunda aparılan izahlar tələbələrin diqqətinin zəifləməsinə gətirib çıxarır. Nəticədə onların diqqəti yayılır və mövzudan uzaqlaşma halları müşahidə olunur ki, bu da öyrənmə prosesinin effektivliyini azaldır və informasiyanın yadda saxlanmasını çətinləşdirir.

Lakin süni intellekt vasitəsilə yaradılan canlandırılmış şəkil və video materiallar tələbələrin diqqətini daha asan cəlb edir və onların öyrənməyə marağını artırır. Belə vizual və dinamik təqdimatlar dərs prosesini daha canlı və anlaşılan edir, eyni zamanda tələbələr üçün motivasiyaedici rol oynayır.

Sİ əsaslı mətn generatorları alternativ tarixi ssenarilər və tarixi fiqurlar arasında dialoqlar yaradaraq tələbələrdə kontekstual düşünməni inkişaf etdirə bilər.[5] Süni intellektlə həyata keçirilən maraqlı fəaliyyətlərdən biri də tələbələrin tarixi şəxsiyyətlərlə məktublaşmasıdır. Bu prosesdə müəllim süni intellektə xüsusi göstərişlər verir ki, cavablar tarixi şəxsiyyətlərin üslubuna uyğun şəkildə hazırlansın. Beləliklə, tələbələr özlərini həmin dövrün insanları ilə həqiqətən danışmış kimi hiss edirlər və bu da dərsi daha maraqlı və interaktiv edir. Süni intellekt həm də müəllimə analitik dəstək də göstərə bilər. Məsələn, tələbələrin hansı sözləri nə qədər istifadə etdiyini hesablamaq və ümumi statistik analiz aparmaq mümkündür. Bu isə müəllimin işini asanlaşdırır və qiymətləndirmə prosesini daha sistemli edir. [1].

Bu baxımdan süni intellekt texnologiyalarının təqdim etdiyi vizual rekonstruksiya, animasiya, simulyasiya və interaktiv kontent yaratma imkanları tarix tədrisinin effektivliyini artırmaq üçün yeni perspektivlər açır. Tarixi döyüşlərin, hadisələrin və şəxsiyyətlərin vizuallaşdırılması tələbələrə keçmişə daha real və canlı formada qavramağa imkan verir. Buna görə də süni intellektin tarix tədrisində istifadəsinin araşdırılması müasir təhsil metodologiyasının aktual və perspektivli istiqamətlərindən biri hesab olunur.

Nəticə

Nəticə etibarilə, süni intellekt texnologiyaları müasir təhsil sistemində, xüsusilə tarix fənninin tədrisində mühüm innovativ vasitə kimi çıxış edir. Bu texnologiya keçmiş tarixi hadisələrin vizual və interaktiv formada təqdim olunmasına imkan yaradaraq tələbələrin mövzunu daha dərinlən və maraqlı şəkildə qavramasına şərait yaradır. Eyni zamanda, süni intellekt müəllimlərin iş yükünü azaldır, tədris prosesini daha effektiv və çevik edir. Bununla yanaşı, süni intellekt ənənəvi pedaqoji metodları tam əvəz etmir, əksinə onları tamamlayaraq tədrisin keyfiyyətini yüksəldir. Ənənəvi və müasir yanaşmaların vəhdətdə tətbiqi daha səmərəli nəticələr əldə etməyə imkan verir. Gələcəkdə süni intellekt texnologiyalarının daha da inkişaf etməsi təhsil prosesini daha interaktiv, fərdiləşdirilmiş və effektiv edəcəkdir. Beləliklə, süni intellektin tarix tədrisində tətbiqi müasir pedaqogikanın perspektivli istiqamətlərindən biri hesab olunur.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Azevedo, L. V. de. (2024). Revolutionizing history teaching with AI: A journey with ChatGPT. Zenodo. <https://zenodo.org/records/12611810>
2. Bayer, H., & Bulut Özek, M. (2021). Yeni media eğitimi ve önemi. Journal of Communication Science Researches (IBAD), 1(2), 127–138.
3. Fitria, T. N. (2021, December). Artificial intelligence (AI) in education: Using AI tools for teaching and learning process. Prosiding Seminar Nasional & Call for Paper STIE AAS. https://www.researchgate.net/publication/357447234_Artificial_Intelligence_AI_In_Education_Using_AI_Tools_for_Teaching_and_Learning_Process
4. Kaya, M. (2024). Yapay zekânın eğitimde kullanımı ve tarih öğretimine etkileri. Akademik Tarih ve Düşünce Dergisi, 11(4), 1450–1465. <https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/4122986>
5. Lee, B. N., & Ompok, C. C. (2025, April). Integrating AI in history education: Enhancing learning through innovation. ResearchGate. https://www.researchgate.net/publication/390441835_Integrating_AI_in_History_Education_Enhancing_Learning_Through_Innovation
6. Ren, X. (2024). Integrating artificial intelligence into multimedia education: An in-depth analysis of software applications. Journal of Education, Humanities and Social Sciences, 44, 60.

7. Shyamala, G. (2025, November 10). The impact of artificial intelligence in education and personalized learning. LinkedIn. <https://www.linkedin.com/pulse/impact-artificial-intelligence-education-personalized-shyamala-vrpgc>
8. Soldan, T. & Soldan, U. (2024). Yeni 571edia araçlarının eğitim süreçlerine etkisi. TAM Akademi Dergisi, 3(4), 180-204. <https://doi.org/10.58239/tamde.2024.02.003.x>
9. Tukhtakhunov, I. R. (2026). Traditional and modern methods in teaching history. American Journal of Open University Education, 3(2). <https://scientificbulletin.com/index.php/AJOUP>
10. Yawar, M. E., & Amany, S. (2025). The use of artificial intelligence in teaching history and its effects on community leadership. Akademik Tarih ve Düşünce Dergisi, 12(1), 319–332. <https://zenodo.org/records/15618802>
11. Zhang, Y. (2024). Application of artificial intelligence in history education. Journal of Education, Humanities and Social Sciences, 43, 110–115. <https://drpress.org/ojs/index.php/EHSS/article/view/27126/26664>

ORTA MƏKTƏBLƏRDƏ İRİHƏCMLİ NƏSR ƏSƏRLƏRİNİN TƏDRİSİNİN METODİK ƏSASLARI

Gülay Asif qızı Cavadlı
gulaycavadli6@gmail.com
Mingəçevir Dövlət Universiteti

Xülasə

Orta məktəblərdə irihəcmlı nəsr əsərlərinin tədrisi şagirdlərin ədəbi-estetik dünyagörüşünün formalaşdırılmasında, onların analitik və yaradıcı təfəkkürünün inkişafında mühüm rol oynayır. Bu tip əsərlər geniş süjet xətti, çoxsaylı obrazlar sistemi və dərin ideya-məzmun xüsusiyyətləri ilə seçildiyi üçün onların tədrisi xüsusi metodik yanaşma tələb edir. Ənənəvi təlim üsulları bəzən bu mürəkkəbliyi tam əhatə edə bilmədiyindən, müasir pedaqoji texnologiyaların və interaktiv metodların tətbiqi zəruri olur. Məqalədə irihəcmlı nəsr əsərlərinin tədrisinin metodik əsasları araşdırılır, tədris prosesinin mərhələli təşkili və effektiv üsulları təhlil edilir. Hazırlıq, mənimsəmə və təhlil mərhələlərinin düzgün qurulması şagirdlərin mətnə daha dərinlən nüfuz etməsinə şərait yaradır. Eyni zamanda, “Fishbone”, klaster, Venn diaqramı kimi qrafik təşkilatçılar şagirdlərin səbəb-nəticə əlaqələrini müəyyənləşdirməsinə, obrazları müqayisə etməsinə və ümumiləşdirmə aparmasına kömək edir.

Açar sözlər. İrihəcmlı nəsr əsərləri, ədəbiyyatın tədrisi, metodik əsaslar, interaktiv təlim, Fishbone diaqramı, analitik təfəkkür

Giriş. Müasir təhsil sistemində ədəbiyyatın tədrisi şagirdlərin yalnız bilik əldə etməsinə deyil, həm də onların tənqidi və yaradıcı təfəkkürünün formalaşmasına xidmət edir. Bu baxımdan orta məktəblərdə irihəcmlı nəsr əsərlərinin tədrisi xüsusi əhəmiyyət daşıyır. Lakin bu tip əsərlərin həcmi, mürəkkəb süjet xətti və obrazlar sistemi onların mənimsənilməsinə çətinləşdirir və daha məqsədyönlü metodik yanaşma tələb edir.

Bu məqalədə irihəcmlı nəsr əsərlərinin tədrisinin metodik əsasları araşdırılır və tədris prosesinin səmərəliliyini artıran müasir üsullar nəzərdən keçirilir.

Müasir təhsil sistemində ədəbiyyatın tədrisi yalnız bədii mətnlərin mənimsədilməsi ilə məhdudlaşmır, eyni zamanda şagirdlərin estetik zövqünün, tənqidi və yaradıcı təfəkkürünün formalaşdırılmasına xidmət edir. Bu baxımdan irihəcmlı nəsr əsərlərinin – roman və povestlərin orta məktəbdə tədrisi xüsusi əhəmiyyət kəsb edir. Lakin bu tip əsərlərin həcmi genişliyi, süjet xəttinin çoxşaxəliliyi və obrazlar sisteminin mürəkkəbliyi onların tədrisini müəyyən metodik

çətinliklərlə müşayiət edir. Buna görə də bu prosesin elmi əsaslara söykənən metodik təşkilinə ciddi ehtiyac vardır [3].

İrihəcmli nəsr əsərlərinin tədrisinin əsas məqsədi şagirdlərdə mütaliə vərdişlərini inkişaf etdirmək, onların mətn üzərində müstəqil işləmə bacarıqlarını formalaşdırmaq və bədii əsərin ideya-bədii xüsusiyyətlərini dərinlən qavramağa yönəltməkdir. Bu məqsədlərə nail olmaq üçün tədris prosesi sistemli və mərhələli şəkildə qurulmalıdır. Metodik ədəbiyyatda bu prosesin üç əsas mərhələdən ibarət olduğu qeyd olunur: hazırlıq, mənimsəmə və təhlil mərhələləri [2].

Hazırlıq mərhələsi şagirdlərin əsərə ilkin marağının formalaşdırılması baxımından mühüm əhəmiyyət daşıyır. Bu mərhələdə müəllim əsərin müəllifi, yazıldığı dövr, mövzusu və ideyası haqqında ümumi məlumat verir, eyni zamanda şagirdlərin əvvəlki biliklərini aktivləşdirir. Motivasiyaedici üsulların tətbiqi burada xüsusi rol oynayır. Məsələn, beyin həmləsi, proqnozlaşdırma, açıq suallar və müzakirələr şagirdlərin dərslə fəal cəlb olunmasına şərait yaradır. Bu cür yanaşma şagirdlərdə tədqiqat marağını artırır və onların dərslə passiv dinləyici deyil, aktiv iştirakçı olmasına səbəb olur [5].

Mənimsəmə mərhələsi irihəcmli nəsr əsərlərinin tədrisində ən çox vaxt tələb edən mərhələdir. Bu mərhələdə şagirdlər əsəri oxuyur, hadisələrin inkişafını izləyir, əsas və köməkçi obrazları müəyyənləşdirirlər. Əsərin həcmi nəzərə alınaraq onun hissələrə bölünərək öyrədilməsi daha məqsədəuyğun hesab edilir. Müəllim tərəfindən verilən istiqamətləndirici tapşırıqlar şagirdlərin diqqətini əsas məqamlara yönəldir. Bu zaman şagirdlərə fərdi və qrup şəklində tapşırıqlar vermək, onların müstəqil oxu və araşdırma bacarıqlarını inkişaf etdirmək baxımından əhəmiyyətlidir.

Təhlil mərhələsi isə bədii mətnin dərin mənimsənilməsini təmin edən əsas mərhələdir. Bu mərhələdə əsərin ideya-məzmun xüsusiyyətləri, obrazlar sistemi, konfliktlər, süjet xətti və müəllif mövqeyi ətraflı şəkildə araşdırılır. Şagirdlər hadisələr arasında səbəb-nəticə əlaqələrini müəyyənləşdirir, obrazların xarakter xüsusiyyətlərini təhlil edir və ümumiləşdirmələr aparırlar. Analitik düşüncənin inkişafı üçün müəllim müxtəlif interaktiv metodlardan istifadə etməlidir. Məsələn, “Fishbone” diaqramı vasitəsilə əsərdəki əsas problemlərin səbəb və nəticələri sistemləşdirilə bilər, “Venn diaqramı” ilə obrazların müqayisəsi aparıla bilər, “klaster” üsulu ilə isə əsas ideyalar vizuallaşdırıla bilər.

Müasir təhsil şəraitində informasiya-kommunikasiya texnologiyalarının tətbiqi irihəcmli nəsr əsərlərinin tədrisində yeni imkanlar açır. Elektron təqdimatlar, video materiallar, interaktiv platformalar və rəqəmsal resurslar dərslə daha maraqlı və effektiv təşkilinə kömək edir. Bu vasitələr şagirdlərin diqqətini cəlb edir, onların vizual və eşitmə yaddaşını gücləndirir və tədris materialının daha asan mənimsənilməsinə şərait yaradır [4].

İrihəcmli nəsr əsərlərinin tədrisində diferensial yanaşmanın tətbiqi də vacib şərtlərdən biridir. Sınıfdə şagirdlərin bilik və bacarıq səviyyələri fərqli olduğuna görə müəllim tapşırıqları bu fərqləri nəzərə alaraq təqdim etməlidir. Güclü şagirdlər üçün daha mürəkkəb analitik tapşırıqlar, zəif şagirdlər üçün isə daha sadə və istiqamətləndirici tapşırıqlar verilməsi məqsədəuyğundur. Bu yanaşma bütün şagirdlərin tədris prosesində fəal iştirakını təmin edir.

Bundan əlavə, qiymətləndirmə mərhələsi də tədris prosesinin ayrılmaz hissəsidir. Formativ və summativ qiymətləndirmə üsullarından istifadə etməklə şagirdlərin bilik və bacarıqlarını obyektiv şəkildə dəyərləndirmək mümkündür. Refleksiya mərhələsində isə şagirdlər öyrəndiklərini ümumiləşdirir, öz fəaliyyətlərini qiymətləndirir və nəticə çıxarırlar. Bu, onların özünüqiymətləndirmə bacarıqlarının inkişafına müsbət təsir göstərir.

Nəticə

Orta məktəblərdə irihəcmli nəsr əsərlərinin tədrisi kompleks, çoxşaxəli və məqsədyönlü şəkildə təşkil olunmalıdır. Metodik cəhətdən düzgün qurulmuş tədris prosesi şagirdlərin yalnız ədəbi biliklərinin deyil, həm də onların ümumi intellektual və mənəvi inkişafının təmin olunmasına xidmət edir. Müasir pedaqoji yanaşmaların və innovativ texnologiyaların tətbiqi bu sahədə daha yüksək nəticələrin əldə olunmasına şərait yaradır.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Abbasov A. Pedagogika. Bakı: Mütərcim, 2012.
2. Həsənov B., Əliyev S., Verdiyeva N., Məmmədova S. Ümumtəhsil məktəblərinin 8-ci sinfi üçün Ədəbiyyat fənni üzrə dərslərin metodik vəsaiti. Bakı, 2018, 308 s.
3. Hüseynov M. Ədəbiyyatın tədrisi metodikası. Bakı: Təhsil, 2015.
4. İsayev İ. Müasir təlim texnologiyaları və onların tətbiqi. Bakı, 2010.
5. Veysova Z. Fəal/interaktiv təlim. Bakı, 2007.

HEYDƏR ƏLİYEV İRSİ VƏ MÜASİR TƏHSİL: ŞAĞIRD KOLLEKTİVİNDƏ ÜNSİYYƏT MƏDƏNİYYƏTİNİN FORMALAŞDIRILMASININ SOSIAL-PEDAQOJİ ASPEKTLƏRİ

Sevda Ələkbər qızı Lətifova

Magistrant

sevdalatifova17@gmail.com

Mingəçevir Dövlət Universiteti

Xülasə

Təqdim olunan məqalədə müasir təhsil sistemində şagird kollektivlərinin formalaşması və inkişafı prosesində ünsiyyət mədəniyyətinin fundamental rolu Heydər Əliyevin dövlətçilik, azərbaycançılıq və maarifçilik ideyaları prizmasından kompleks şəkildə tədqiq edilir. Tədqiqatın əsas hədəfi gənc nəslin mənəvi-etik dünyagörüşünün və sosial identikliyin formalaşmasında kollektivdaxili münasibətlərin spesifik sosial-pedaqoji xüsusiyyətlərini elmi cəhətdən müəyyən etməkdir. Ulu öndərin "Təhsil millətin gələcəyidir" strateji tezisində söykənərək, məqalədə şagirdlər arasında qarşılıqlı hörmət, tolerantlıq, milli-mənəvi dəyərlərə bağlılıq və nitq mədəniyyətinin inkişaf etdirilməsi mexanizmləri geniş təhlil olunur. İşdə həmçinin qloballaşma və rəqəmsallaşma dövründə şagirdlərin sosial adaptasiyası, psixoloji dayanıqlığı və kollektiv daxilində sağlam, inklüziv mühitin yaradılması üçün zəruri olan metodik yanaşmalar və praktik tövsiyələr öz əksini tapmışdır. Tədqiqatın nəticələri sübut edir ki, Heydər Əliyev irsinin və natiqlik məktəbinin dərinədən öyrənilməsi gənc fərdlərin kommunikativ bacarıqlarının təkmilləşməsində, onların cəmiyyətə inteqrasiyasında və intellektual potensialının reallaşdırılmasında əvəzedilməz metodoloji baza rolunu oynayır.

Açar sözlər: Heydər Əliyev irsi, ünsiyyət mədəniyyəti, şagird kollektivi, sosial-pedaqoji aspektlər, müasir təhsil

Müasir qloballaşma dövründə təhsil sisteminin qarşısında duran ən mühüm vəzifələrdən biri təkcə yüksək ixtisaslı kadr hazırlamaq deyil, həm də cəmiyyətə inteqrasiya olmağı bacaran, yüksək mənəvi-etik keyfiyyətlərə malik şəxsiyyət formalaşdırmaqdır [2]. Şagird kollektivlərində ünsiyyət mədəniyyətinin vəziyyəti birbaşa təhsilin keyfiyyətinə, psixoloji mühitə və gənc nəslin sosiallaşma dərəcəsinə təsir edir. Müasir rəqəmsal transformasiyalar şəraitində canlı ünsiyyətin deqradasiyaya uğraması, bu mövzunun aktuallığını daha da artırır [10]. Heydər Əliyevin dövlətçilik fəlsəfəsində təhsil və tərbiyə məsələləri hər zaman prioritet sahə kimi çıxış etmişdir. Ulu Öndərin müəyyənləşdirdiyi milli təhsil strategiyası şagirdlərin həm intellektual, həm də etik-əxlaqi baxımdan inkişafını hədəfləyir [1]. Bu kontekstdə, Heydər Əliyev irsinin pedaqoji aspektlərinin müasir şagird kollektivlərinə tətbiqi həm elmi, həm də praktik baxımdan böyük əhəmiyyət kəsb edir [3].

Hazırkı təhsil mühitində şagirdlər arasında qarşılıqlı münasibətlərdə etik normaların pozulması, nitq mədəniyyətinin aşağı düşməsi və kollektiv daxili münaqişələrin artması fundamental problem kimi qarşıda durur. Problem ondadır ki, müasir pedaqoji yanaşmalar bəzən texniki biliklərin ötürülməsinə fokuslanır, lakin şagirdin şəxsiyyətlərarası ünsiyyət bacarıqlarının formalaşması arxa plana keçir [8]. Tədqiqat sualı ondan ibarətdir ki, Heydər Əliyevin natiqlik və

dövlətçilik nümunəsi şagird kollektivlərində "sağlam ünsiyyət" modelinin qurulmasında hansı sosial-pedaqoji mexanizmlərlə çıxış edə bilər? [6]

Tədqiqatın əsas məqsədi Heydər Əliyev irsi kontekstində şagird kollektivlərində ünsiyyət mədəniyyətinin formalaşdırılmasının elmi-nəzəri əsaslarını işləyib hazırlamaqdır. Bu məqsədə nail olmaq üçün aşağıdakı vəzifələrin icrası nəzərdə tutulur:

- Heydər Əliyevin təhsil və gənclər siyasətinin kommunikativ aspektlərini təhlil etmək; [5]
- Şagird kollektivlərində ünsiyyət prosesinə təsir edən sosial-pedaqoji faktorları müəyyənləşdirmək; [4]
- Kommunikativ baryerlərin aradan qaldırılmasında milli-mənəvi dəyərlərin rolunu qiymətləndirmək;
- Ünsiyyət mədəniyyətinin inkişafı üçün praktik metodik tövsiyələr irəli sürmək [9].

Mövzu ilə bağlı mövcud araşdırmalar göstərir ki, ünsiyyət mədəniyyəti həm psixoloji, həm də sosioloji kateqoriya kimi öyrənilmişdir. L.Vıqotski kollektiv daxili münasibətlərin uşağın intellektual inkişafındakı rolunu "sosial inkişaf zonası" nəzəriyyəsi ilə əsaslandırmışdır. Azərbaycan pedaqogikasında isə Ə.Əlizadə və M.Mərdanov kimi alimlər şagird şəxsiyyətinin formalaşmasında müəllim-şagird və şagird-şagird ünsiyyətinin psixoloji nüanslarını tədqiq etmişlər. Lakin Heydər Əliyev irsinin məhz "ünsiyyət mədəniyyəti" rakursundan şagird kollektivlərinə tətbiqi sahəsində hələ də genişləndirilmiş tədqiqatlara ehtiyac duyulur. Bu məqalə həmin boşluğu doldurmağa yönəlmiş elmi cəhddir.

Tədqiqat prosesində kompleks elmi metodlardan istifadə olunmuşdur. İlk növbədə, nəzəri-təhlil metodu vasitəsilə Heydər Əliyevin nitqləri, dövlət sənədləri və müasir pedaqogika nəzəriyyələri qarşılıqlı şəkildə müqayisə edilmişdir. Həmçinin, sistemli yanaşma tətbiq edilərək, şagird kollektivi dinamik bir sosial sistem kimi nəzərdən keçirilmişdir.

Tədqiqatın empirik bazasını Heydər Əliyevin təhsil islahatlarına dair çıxışlarının mətnləri, Azərbaycan Respublikasının "Təhsil haqqında" qanunu və orta ümumtəhsil məktəblərində aparılan müşahidələrin nəticələri təşkil edir. Məqalədə son 10 ilin təhsil statistikasına və sosial-psixoloji sorğuların ikincili məlumatlarından istifadə olunmuşdur.

Tədqiqatda müqayisəli analiz metodu ilə şagirdlərin ünsiyyət davranışları "ənənəvi" və "rəqəmsal" mühit baxımından qruplaşdırılmışdır. Kollektiv daxili sıxlığı və münasibətlərin keyfiyyətini ölçmək üçün sosiometrik sorğu elementlərindən istifadə edilmişdir. Analizlər zamanı kəmiyyət və keyfiyyət göstəricilərinin vəhdəti qorunmuşdur.

Aparılan təhlillər nəticəsində məlum olmuşdur ki, Heydər Əliyev irsinin təbliği şagirdlərdə milli mənsubiyyət şüurunu artırmaqla yanaşı, onlarda "başqasına hörmət" hissini stimullaşdırır. Tədqiqat zamanı müəyyən edilmişdir ki, məktəblərdə "Heydər Əliyev dərsləri" və "Müstəqillik dərsləri" kimi dərslərin formatı daha çox kommunikativ diskussiya üzərində qurulduqda, şagirdlərin özünüifadə bacarıqları 25-30% yüksəlir [5].

Digər tərəfdən, şagird kollektivlərində ünsiyyət mədəniyyətinin formalaşmasına mane olan əsas faktor kimi "verbal aqressiya" və "internet jarqonları"nın üstünlük təşkil etdiyi faktlarla sübut olunmuşdur. Araşdırmalar göstərir ki, Heydər Əliyevin həyat yolu və onun nitq etikətləri (diplomatik dil, səbirli dinləmə, arqumentli danışmaq) mövzusunda seminarlar keçirilən siniflərdə kollektiv daxili "bullying" (akran zorakılığı) halları digər siniflərlə müqayisədə 18% daha azdır [7].

Statistik göstəricilərə əsasən, şagirdlərin 70%-i ünsiyyət zamanı ən çox müəllimin və ya valideynin davranış modelini deyil, öz yaşadları tərəfindən qəbul olunan "lider" obrazını təqlid edirlər. Bu baxımdan, kollektivdə sağlam liderlik keyfiyyətlərinin Heydər Əliyev prinsipləri (vətənpərvərlik, dürüstlük, intizam) əsasında aşılması ünsiyyət keyfiyyətini köklü şəkildə dəyişir [6].

Əldə olunan nəticələr göstərir ki, şagird kollektivində ünsiyyət mədəniyyəti sadəcə dil qaydaları toplusu deyil, sosial-pedaqoji bir prosesdir. Heydər Əliyevin gənclərə ünvanlanan tövsiyələri, əslində, müasir pedaqogikanın "yumşaq bacarıqlar" (soft skills) adlandırdığı

kompetensiyalarla tam üst-üstə düşür [10]. Analizlər təsdiq edir ki, ünsiyyət mədəniyyətinin formalaşması üç mərhələdə baş verir: kognitiv (bilik), emosional (hiss) və davranış (tətbiq). Bizim tədqiqatımız sübut edir ki, Heydər Əliyev irsi bu üç mərhələnin hər biri üçün zəruri olan "mənəvi qidalanma" mənbəyidir [3].

Qərb pedaqoji məktəblərində (məsələn, Con Dyui və ya Rogers yanaşmalarında) ünsiyyət mədəniyyəti fərdin azadlığı və empatiyası üzərində qurulur. Lakin bizim tədqiqatımızda önə çıxan fərqli cəhət odur ki, Azərbaycanın pedaqoji mühitində ünsiyyət mədəniyyəti həm də "ictimai məsuliyyət" və "dövlətçilik maraqları" ilə sıx bağlıdır. Bu, Heydər Əliyev modelinin özünəməxsusluğudur [4]. Başqa bir müqayisə göstərir ki, əgər bəzi tədqiqatlar ünsiyyət problemini yalnız rəqəmsal asılılıqda görürsə, biz bu problemin həllini Heydər Əliyevin "milli köklərə bağlılıq" tezisində – yəni daxili mənəvi filtrin formalaşdırılmasında görürük.

Ünsiyyət mədəniyyətinin formalaşmasının elmi izahı ondan ibarətdir ki, kollektiv fərdin sosial güzgüsüdür. Heydər Əliyev irsi bu güzgünü şəffaflaşdırır, şagirdə özünü böyük bir dövlətin və mədəniyyətin parçası kimi hiss etdirir [2]. Pedaqoji baxımdan bu, "identiklik terapiyası" rolunu oynayır. Şagird öz milli kimliyini dərk etdikdə, onun başqası ilə ünsiyyəti daha məsuliyyətli və etik müstəviyə keçir [7]. Bu, daxili nizam-intizamın xarici davranışlara (ünsiyyətə) transfer olunması prosesidir.

Tədqiqat prosesində əldə olunmuş elmi-nəzəri qənaətlərin ümumiləşdirilməsi göstərir ki, Heydər Əliyev irsi müasir Azərbaycan məktəbində şagird şəxsiyyətinin formalaşması üçün sarsılmaz bir təməldir. Aparılan təhlillər sübut edir ki, şagird kollektivlərində ünsiyyət mədəniyyətinin vəziyyəti sadəcə fərdi davranış məsələsi deyil, həm də dövlətin gələcək sosial-mədəni mənzərəsini müəyyən edən strateji faktordur. Ulu Öndərin müəyyənləşdirdiyi təhsil fəlsəfəsi, şagirdi təkcə informasiya qəbul edən subyekt kimi deyil, həm də milli dəyərləri ünsiyyətində yaşadan və təbliğ edən bir fərd kimi ön plana çıxarır.

Məqalədə qarşıya qoyulan vəzifələr icra edilmiş və aydın olmuşdur ki, rəqəmsal transformasiyanın gətirdiyi kommunikativ yadlaşma hallarına qarşı ən effektiv mexanizm məhz milli identiklik və Heydər Əliyevin natiqlik məktəbinin prinsiplərinin tədrisə inteqrasiyasıdır. Ünsiyyət mədəniyyətinin inkişafı şagirdlərin həm kollektiv daxili psixoloji komfortunu təmin edir, həm də onların gələcək peşəkar fəaliyyətlərində lazım olacaq sosial bacarıqlarını (soft skills) fundamental səviyyədə möhkəmləndirir.

Bütün araşdırmanın məntiqi sonluğu olaraq qeyd edilməlidir ki, şagird kollektivində sağlam ünsiyyət mühitinin yaradılması kompleks bir prosesdir. Bu prosesdə Heydər Əliyev irsinin öyrənilməsi sadəcə tarixi biliklərin mənimsənilməsi deyil, həm də etik davranış modellərinin daxili mənəvi normaya çevrilməsi deməkdir. Tədqiqat göstərir ki, ünsiyyət mədəniyyəti yüksək olan təhsil müəssisələrində tədrisin keyfiyyəti, şagird intizamı və vətənpərvərlik ruhu digərlərinə nisbətən daha stabil və inkişafyönlüdür. Beləliklə, Heydər Əliyev modeli müasir Azərbaycan məktəbinin ünsiyyət standartlarını müəyyən edən əsas elmi-pedaqoji istiqamət kimi çıxış edir.

Bu iş pedaqogika və sosiologiyanın kəsişməsində yer alan "ünsiyyət mədəniyyəti" anlayışına yeni bir perspektiv gətirir. Tədqiqatın elmi yeniliyi ondan ibarətdir ki, ilk dəfə olaraq şagird kollektivlərindəki kommunikativ proseslər Heydər Əliyevin dövlətçilik və azərbaycançılıq ideologiyası ilə sistemli şəkildə əlaqələndirilmişdir. Burada irəli sürülən "identiklik terapiyası" və "kommunikativ adaptasiya" yanaşmaları pedaqoji elmin nəzəri bazasını zənginləşdirir.

Məqalədə təqdim olunan tezislər və metodik yanaşmalar birbaşa təhsil müəssisələrində tətbiq olunma potensialına malikdir. Bu materiallardan sinif rəhbərlərinin tərbiyə işi planlarında, məktəb psixoloqlarının fərdi və qrup reabilitasiya proqramlarında, həmçinin gənc müəllimlər üçün hazırlanan metodik tövsiyələrdə istifadə edilə bilər. Tədqiqatın nəticələri məktəblərdə "Heydər Əliyev mərkəzləri"nin fəaliyyətini daha effektiv və şagirdyönlü etmək üçün elmi baza rolunu oynayır.

Aparılan tədqiqatın nəticələrinə əsasən, şagird kollektivlərində ünsiyyət mədəniyyətinin daha da inkişaf etdirilməsi üçün aşağıdakı təkliflərin nəzərə alınması məqsədəuyğun hesab edilir:

1. **"Natiqlik və Etika" Dərnəklərinin Yaradılması:** Məktəblərdə Heydər Əliyevin natiqlik məharətini və diplomatik ünsiyyət üslubunu nümunə götürən dərnəklərin təşkil edilməsi.
2. **Müəllim-Şagird Kommunikasiyasının Yenilənməsi:** Təhsil prosesində avtoritar üslubdan "tərəfdaşlıq pedaqogikası"na keçidin stimullaşdırılması, şagirdlərin fikir azadlığının etik çərçivədə dəstəklənməsi.
3. **İnteraktiv Metodların Tətbiqi:** "Heydər Əliyev və müasir gənclik" mövzusunda debatların, simulyasiya oyunlarının və dəyirmi masaların keçirilməsi vasitəsilə şagirdlərin argumentli danışmaq qabiliyyətinin artırılması.
4. **Rəqəmsal Etika Təlimləri:** Sosial media və virtual məkanlarda şagirdlərin öz milli kimliyini və mədəni ünsiyyət tərzini qoruması üçün "Netiket" (şəbəkə etikası) proqramlarının kurikulumlara inteqrasiyası.
5. **Ailə-Məktəb Əməkdaşlığı:** Şagirdlərin ünsiyyət mədəniyyətinin təkcə məktəbdə deyil, ailə mühitində də düzgün formalaşması üçün valideynlər üçün maarifləndirici seminarların təşkili.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Azərbaycan Respublikasında təhsilin inkişafı üzrə Dövlət Strategiyası. (2013). Azərbaycan Respublikası Prezidentinin Sərəncamı. Bakı: Azərneşr.
2. Abbasov, Ə.M. (2022). Müasir təhsilin fəlsəfəsi və pedaqoji innovasiyalar. Bakı: Elm və təhsil nəşriyyatı.
3. Əliyev, H.Ə. (2023). Müstəqilliyimiz əbədidir (Heydər Əliyevin 100 illik yubileyinə həsr olunmuş xüsusi buraxılış). Bakı: Azərneşr.
4. Əlizadə, H.Ə. (2021). Yeni dövrün pedaqogikası: Şəxsiyyətyönlü təhsilin sosial-psixoloji aspektləri. Bakı: ADPU nəşriyyatı.
5. Həsənov, Ş. (2023). Heydər Əliyev və gənclər siyasəti: milli-mənəvi dəyərlər müasir kontekstdə. Bakı: Təhsil nəşriyyatı.
6. Xəlilov, S. (2020). Liderlik fəlsəfəsi və nitq mədəniyyəti: Heydər Əliyev məktəbi. Bakı: Azərbaycan Universiteti nəşriyyatı.
7. İbrahimov, F.N. (2024). Məktəblilərin sosiallaşmasında ünsiyyət etikası və kollektiv daxili münasibətlər. Bakı: Mütərcim.
8. Mərdanov, M.C. (2022). Azərbaycan təhsili: islahatlar və gələcəyə baxış. Bakı: Təhsil.
9. Səmədov, V. (2021). Məktəblilərdə ünsiyyət mədəniyyətinin formalaşdırılması metodikası. Bakı: ADPU nəşriyyatı.
10. UNESCO. (2022). Reimagining our futures together: A new social contract for education. Paris: UNESCO Publishing.

ƏDƏBİYYATDA İNSAN PSIXİKASININ PSIXOANALİTİK TƏHLİLİ VƏ PSIXOLOGİZM

Lamiyə Müşfiq qızı Həsənova
Magistrant

hesenovalamiye31@gmail.com

Mingəçevir Dövlət Universiteti

Xülasə

Məqalədə ədəbiyyatın insan psixikasını geniş və çoxplanlı şəkildə əks etdirdiyi qeyd olunur. İnsan psixikası mürəkkəb təbiətə malik olduğundan, onun dərk edilməsi xüsusi izah və yanaşma tələb edir. Psixologizm bədii ədəbiyyatda insanın daxili aləmini, emosional böhranlarını və psixoloji ziddiyyətlərini üzə çıxaran əsas vasitə kimi təqdim edilir. Bu baxımdan F.M.Dostoyevski və A.P.Çexov kimi yazıçıların yaradıcılığı nümunə göstərilərək psixikanın bədii ifadəsi araşdırılır. Məqalədə həmçinin müasir ədəbiyyatda psixologizmin yeri və funksiyaları vurğulanır, onun insanı daha dərinləndirən anlamağa xidmət etdiyi göstərilir. Psixoloji yanaşma ədəbi obrazların daxili

dünyasını açmaqla yanaşı, yaradıcılıq prosesinin mahiyyətini də izah edir. Ədəbiyyat və psixologiya arasında əlaqə qarşılıqlı və ayrılmaz xarakter daşıyır. Ədəbiyyat insan ruhunun ifadəsi olduğu halda, psixologiya bu ruhun elmi tədqiqini həyata keçirir. Hər iki sahənin əsas tədqiqat obyektı insanın düşüncə, hiss və davranışlarıdır. Psixologiya davranışların səbəblərini izah edir, ədəbiyyat isə onları bədii formada təsvir edir. Bu qarşılıqlı əlaqə nəticəsində psixoloji təhlil ədəbiyyatşünaslıqda mühüm metod kimi formalaşır, eyni zamanda ədəbiyyat da psixologiya üçün dəyərli material mənbəyinə çevrilir. Məqalədə bu iki sahənin tarixən bir-birini tamamladığı və psixoxanalitik yanaşmanın ədəbi təhlildə mühüm rol oynadığı vurğulanır.

Açar sözlər: psixologizm, daxili aləm, bədii psixologiya, psixoxanaliz, konflikt

Ədəbiyyatşünaslıq sahəsinin tədqiqat obyektı olan bədii mətn psixologiya elmi ilə ədəbiyyatın kəsişdiyi yer hesab olunur və həmin bu kəsişmənin sənətin özü qədər qədim inkişaf tarixi vardır. Hələ psixologiya bir elm kimi yaranmamışdan öncə insanların “psixoloji” fikirləriləri, duyğuları, emosional vəziyyətləri, hiss və təəssüratları ədəbi əsərlərdə öz həlli yolunu tapırdı. Müəyyən bir bədii nümunə həm sənətkarın psixoloji fərziyyələrinin ifadəsidir, həm də onu analiz edənlərin psixoloji mülahizələri ilə anlam qazanır. Demək olar ki, bədii nümunənin formalaşması və mənimsənilməsi hər bir halda psixoloji hadisədir, dinamikadır, təcrübədir, mexanizmdir. Ədəbiyyata “psixologiyanın gözü” ilə baxanda müəllif mətn və oxucu üçbucağında formalaşan, insan amilinə əsaslanan çoxyönlü, mürəkkəb və dərin bir kompleks mənzərə ortaya çıxır [4, s.136]. Bu görüntünü adlandırmaq, müəyyən etmək isə psixoloji təhlilin zəruri vəzifələrindən biridir. Bütün bədii nümunələrdə psixoloji konseptual məzmun hər bir halda əks olunur. Ədəbiyyatı tədqiq edən elm sahəsi ədəbiyyatşünaslıq olduğu üçün, bədii əsərdəki psixoloji konseptual məzmunu dəqiqləşdirmək də ilk onun üzərinə düşür. Məhz psixoloji hal olan hissəni üzə çıxarmaq zamanında ədəbiyyatşünaslıq sahəsi psixologiya elminin nəticələrindən bəhrələnir, bədii nümunəyə metodoloji baxışını müəyyənləşdirir, psixoloji təhlilin strukturunu yaradır.

Hər bir tənqid psixoloji xarakter daşıyır, çünki tənqid və nəzəriyyələrin hamısı ədəbiyyatı formalaşdırıran və ədəbiyyatda formalaşdırılan insanların istər-istəməz psixoloji fərziyyələrindən yaranır. Düzdür, psixoloji məzmunu daha dərin olan bədii əsərlər ədəbiyyatşünaslıqda əsasən onların psixoloji funksiyaları kontekstində təhlil olunur. Lakin insanın bütün yönləri ilə: həm zehni, həm də mənəvi aləmi ilə ədəbiyyatın əsas obyektı olması səbəbindən psixologiya bu sahə üçün ən yaxın və ayrılmaz istiqamətlərdən biri hesab edilir. Yuri Bore vin təbirincə desək, ədəbiyyat baxımından da məhz “XIX əsrdə psixoloji analiz kimi böyük bir bədii kəşf” edilmişdir [2, s.182]. Psixoloji təhlil psixologiya prizmasından ədəbiyyata yanaşma üsullarını, onun normativ əsaslarını formalaşdırmış, estetik düşüncəni isə psixoloji proses kimi izah etmişdir. Həqiqətən, ədəbiyyatın psixologiya elminin nəticə və prinsiplərindən sistemli şəkildə yararlanması XIX əsrə təsadüf edir. Bununla yanaşı, psixologiyanın müstəqil elm kimi təşəkkül tapmasında ədəbiyyatın xüsusi və əhəmiyyətli rolu olmuşdur. Psixoloq və psixologiya tarixçisi Qraham Riçards “Psixologiya”nı (böyük hərflə) və “psixoloji” olanı (kiçik hərflə) bir-birindən ayırmağı məsləhət bilir və vurğula yır ki, birincisi, elmdir, peşədir (psixoloqlar, müəssisələr, kitablar və bilginin özünü ehtiva edir), ikincisi isə elm və peşənin araşdırdığı si tuasiya və prosesləri ifadə edir [6, s.22-23]. Məsələn, insanın qəzəb hissi keçirməsi psixoloji hadisə kimi qiymətləndirilir, həmin vəziyyətin elmi şəkildə öyrənilməsi isə psixoloji tədqiqat hesab olunur. Ədəbiyyat məhz bu cür psixi hallar, situasiyalar, xüsusiyyətlər və müxtəlif daxili yaşantılar baxımından psixologiya üçün zəngin və dərin bir mənbə rolunu oynayır. Bu qarşılıqlı əlaqənin əhəmiyyəti bir çox psixoloq tərəfindən də xüsusi olaraq qeyd edilmişdir.

Məlumdur ki, zaman keçdikcə həm insanın, həm də kainatın dərk olunma modeli dəyişmişdir. İnsanların dünyanı anlama tərzı və özünüdərkı əsrlər boyu transformasiyaya uğradıqca, yeni və orijinal dünyagörüşlərinin formalaşmasına zəmin yaranmışdır. Nəticə etibarilə, müasir psixologiya elminin təməl prinsipləri fəlsəfi psixologizm ideyaları çərçivəsində inkişaf etmiş, antropoloji və fizioloji araşdırmalar mərhələsindən keçərək sonda bu sahənin müstəqil elm kimi formalaşmasına gətirib çıxarmışdır. Psixoxanaliz nəzəriyyəsi mənəvi və mədəni həyatın müxtəlif sahələrinin dərinədən öyrənilməsinə imkan yaratmış, onun əsas ideya və müddəaları xüsusilə bədii ədəbiyyatın təhlilində

geniş tətbiq olunmağa başlamışdır. Bu yanaşma yazıçı və şairlərin yaradıcılıq impulslarını üzə çıxarmaqda, eləcə də obrazların daxili dünyasının izahında mühüm rol oynayır. Aydınır ki, ədəbiyyat psixoloji və estetik başlanğıcların vəhdəti üzərində qurulmuşdur və bu vəhdətin nəzəri əsaslandırılması məhz psixanalitik yanaşmalarla əlaqələndirilir.

Ədəbiyyatın psixanalitik şərhə və onun əsas prinsipləri Ziqmund Freyd tərəfindən sistemləşdirilmişdir. O, öz elmi təcrübələrində həm bədii mətnləri, həm də müəllif şəxsiyyətini psixanalitik metod vasitəsilə təhlil etmiş, Leonardo da Vinci, Michelangelo, William Shakespeare, Macbeth və Fyodor Dostoyevsky kimi sənətkar və obrazları bu istiqamətdə araşdırmalarına cəlb etmişdir. Hər bir bədii obraz psixoloji araşdırma baxımından müəyyən bir situasiya kimi çıxış edir. Əslində, ədəbi və psixoloji təhlil prosesləri arasında ciddi oxşarlıq mövcuddur: hər iki yanaşma zahirdə görünməyən, dərin qatlarda gizlənmiş məna və məzmunun üzə çıxarılmasına yönəlir. “XIX əsrə qədər fəlsəfə və ədəbiyyat sahələrinin daxilində şəkillənən psixologiya elmləşmə mərhələsinin bir tələbi olaraq sərhədlərini dəqiqləşdirmək məcburiyyətində qalır. Psixologiya özünü ədəbiyyatdan ayırmağa çalışarkən, xüsusilə Freydin təlimləri və mətnlərində bu iki sahənin əslində nə qədər bir birilə iç-içə olduğunu görə bilirik” [1, s.23-24]. “Yaradıcı yazıçılar və gündüz yuxuları” (1908) əsərində Ziqmund Freyd psixologiyanın ədəbiyyata tətbiqinin nəzəri əsaslarını formalaşdırır. Onun qənaətinə görə, yaradıcılıq prosesi yuxugörmə ilə oxşarlıq təşkil edir; bu, şüuraltı mexanizmlərlə idarə olunan və müəyyən dərəcədə gizlədilmiş bir “gündüz yuxusu” kimi baş verir. Freyd bədii əsərlərə sanki pasiyentlərinə yanaşdığı kimi yanaşır, onları psixanalitik baxımdan şərh etməyə çalışırdı. Beləliklə, psixoloji təhlil XIX əsrin sonlarında insan təbiətinə dair estetik və fəlsəfi yanaşmalardan ayrılaraq daha çox eksperimental və klinik xarakter daşıyan “elmi” psixologiya çərçivəsində formalaşmağa başlamışdır.

Norman Holland tərəfindən “klassik” psixanaliz kimi xarakterizə olunan ilkin mərhələdə insan zehni şüur və şüuraltı kimi iki əsas sferaya bölünürdü. Bu sferalar arasındakı qarşılıqlı əlaqələr isə əsasən qeyri-adi və ya patoloji hallarda-nevrozlarda, yuxularda, müxtəlif simptomlarda və bədii yaradıcılıq prosesində müşahidə edilirdi. Bu yanaşmaya görə, psixoloji təhlilin diqqət mərkəzi birbaşa mətnin özündən çox, müəllifin şəxsiyyəti və obrazlar sistemi olurdu; yəni həm müəllif, həm də personajlar tədqiqatın əsas obyektinə çevrilirdi. İnsan psixikası ümumi səciyyəli, mürəkkəb və fundamental xarakterli bir anlayışdır. Bu termin özündə çoxqatlı və sadə psixoloji prosesləri əks etdirir. Həmən psixoloji proseslər çoxaspektli və qeyri-standart psixoloji əməliyyatları özündə cəmləşdirir. Bütövlükdə insanı tədqiq edən 200-dən artıq elm sahəsi vardır. Bunların arasında psixologiya elmi insanın psixoloji vəziyyətini spesifik faktlar, elmi sübutlarla araşdırır. Ədəbiyyatşünaslıq sahəsi isə bunu realistik çalarlarla, obrazlı şəkildə nümayiş edir. İnsan psixologiyası nə qədər müxtəlif olsa da, özünü ədəbiyyat sahəsində və yaxud hər hansı bir bədii əsərdə tapır və görür. İnsan psixologiyasının ədəbiyyatda özünü göstərməsi hadisəsi psixologiya sahəsi ilə bağlıdır. Bədii obrazların daxili aləmi, daxili dünyası ilə xarici dünyanın arasında mövcud olan uçurum, bədii obrazın daxili ziddiyyətləri, konflikt və qarşıdurmaları özünü məhz psixologiya elmində əks etdirir. İnsan və öz daxili dünyası olduqca çoxqatlıdır. Bu ziddiyyətli təbiəti əks etdirmək spesifik bacarıqları zəruri edir. Psixologiya elmi insan xarakterinin çoxcəhətliliyini, onun xarici təzahürlərə necə təsir etdiyini tədqiq edir. Psixologizm ancaq bədii obrazın xarici cəhətlərini, hərəkətlərini yox, onun daxili aləmində baş verənləri, psixoloji durumunu ortaya qoyur. Psixologizmin inkişaf etməsi bəşər övladının insanı daha çox araşdırmaq istəməsi səbəbindən olduqca inkişaf etmişdir. Psixologiyayı bədii boyalarla, qəhrəmanlarla, təsvir vasitələri ilə, simvolik vasitələrlə, özündə hər hansısa mənanı daşıyan nəsnelərlə şərh edir. Bütün bunlar bədii nümunənin qəhrəmanına istiqamətlənmiş, ədəbiyyatşünaslıq sahəsində daha çox maraq yaratmışdır. Yaratdıqları personajları müxtəlif çətin psixoloji vəziyyət və situasiyalarda yoxlayan müəlliflər insanın daxili dünyasının nə qədər çətin olduğunu xüsusilə göstərməyə çalışırdılar. Psixologizm həmçinin bədii ədəbiyyat üçün qiymətləndirmə vahididir. Belə deyə bilərik ki, yaradıcılıqda psixologiyayı xarakterizə edən hiss, duyğu, emosiya, düşüncə, davranış nə qədər dərinlik və təbiiliklə səciyyələnirsə, o zaman yaradıcılıq məhsulu da bir o qədər təsir gücünə malikdir.

Psixologiya elmini bədii əsərin parçalanmayan üzvi hissəsi də adlandırmaq mümkündür. Bu ona görədir ki, psixoloji təhlil olmadan bədii nümunənin məzmunu tam şəkildə mənimsənilməz və açıqlanmaz. Mükəmməl bədii təhlil üçün ədəbi əsərin mütləq ki, psixoloji tərəfi də öyrənilməlidir. Bədii nümunədən çıxarılan nəticə, ideya da psixoloji analizin bir nəticəsi hesab olunur). Psixologizm bir ədəbiyyatşünaslıq sahəsində termin olaraq xarici və öz ədəbiyyatımızda müxtəlif aspektlərlə araşdırmaya cəlb edilmişdir. Milli ədəbi mühitdə bu sahədə M.C.Cəfərov, T.Mütəllibov, M.İmanov, C.Cəfərov, X.Əlimirzəyev və digər görkəmli araşdırmaçılarımız tədqiqat aparmışlar. Bu sahə üzrə öz fikirlərini söyləmişlər. Dünya ədəbiyyatşünaslığında isə L.S.Vıqotski, A.İezuitov və başqa tədqiqatçılar psixologizm anlayışını bu və digər səviyədə aydınlaşdırmağa nail olmuşlar. Bu tədqiqatlarda psixologizm məsələsi bir ədəbi-bədii kateqoriya kimi təhlilə cəlb edilmişdir. Bu araşdırmaçılar içərisində A.İezuitovun qənaətləri olduqca maraqlıdır. Tədqiqatçı qeyd edir ki, psixologizm ədəbi yaradıcılıqla birlikdə insanı ümumi şəkildə araşdırır. Psixologizm və psixoloji analiz anlayışları bədii yaradıcılıq əsasında yaranır. L.S.Vıqotski də tədqiqatçı ilə eyni fikirdə olmuşdur [3].

Psixoloq-yazıçı kimi F.M.Dostoyevski bu sahənin mükəmməl nümunələrini yaratmışdır. Onun bütün dünyada məşhurlaşan “Cinayət və cəza” romanını bu aspektdən təhlil etmək olar. Bədii əsərin baş qəhrəmanı hesab olunan tələbə Raskolnikovun üzərində müəllif insan psixikasını ən elementar detallarına qədər şərh edir. Öz fəlsəfəsini yerinə yetirmək naminə qatılacaq çevrilən Raskolnikovun psixoloji vəziyyəti, mürəkkəb situasiyalarda daxili dünyasındakı ziddiyyət müəllif tərəfindən yüksək dərəcədə göstərilmişdir. Raskolnikovun daxili aləmi yalnız onun psixoloji halı ilə xarakterizə olunmur. Həmçinin onun ətrafdakı insanlara olan yanaşmasını da nəzərdən keçiririk. Anası, bacısı ilə Raskolnikov çox həssas və təmkinli rəftar edir. Onlara zərər vermək istəmir. Raskolnikovun bu ikili xarakteri ona mənəvi böhran yaşadır. Sonra da psixoloji vəziyyəti pisləşdiyi vaxtlarda da ailəsi ilə sərt rəftar etməməyə çalışır. Belə hallarda da personajın daxili dünyası oxucuların gözü önündə göstərir. İnsanın daxili aləminin ikili təbiəti onunla izah olunur ki, insan psixologiyası ziddiyyətlərlə zəngindir. Yaşadığı çətin durumlarda qəhrəmanın psixikası fəaliyyətə başlayır. Raskolnikovun psixoloji və emosional xarakterli halları onun yaşadığı gərgin durumlarda açılır. Cinayətdən öncə və sonra Raskolnikovun düşdüyü psixoloji durum bir-birindən seçilir. Cinayətdən sonra keçirdiyi vicdan əzabı, qorxu, təşviş onun psixologiyasını pozur. Hallüsinasiyalar, yuxular ona həyatı zindan edir. Cinayətin hər anını qeydə alan müəllif onun psixoloji durumundan yan ötmür, tənəffüs proseslərinə kimi yazır. İdeal qatil həmçinin çox yardımsevər bir insan kimi çıxış edir. Son pulu ilə digər insanlara köməklik edir. Oxucular bu qatil qəhrəmanda həm də dərin humanizmi duyur. Bununla da insan psixologiyasının olduqca təzadlı, mürəkkəb olduğu nümayiş olunur. Qətl cəzası davam etdikcə daxili psixoloji harmoniya formalaşır. Onun daxili aləmi tamamilə sağalır. İnsan psixologiyası ancaq hərəkətlərlə deyil, həm də xarici görünüşlə də ifadə oluna bilər. Raskolnikovun xarici görünüşü, geyim seçimləri, üz cizgiləri, davranış və fəaliyyətləri də onun psixoloji vəziyyətini özündə təqdim etdirir. Qəhrəmanın psixoloji təsviri çox geniş şəkildə psixikanı ifadə edir. Olduqca mürəkkəb olan insan psixikasını göstərmək ustalığa tələb edir [5]. İnsan psixologiyasını yaradıcılığında ideal şəkildə əks etdirən sənətkarlardan biri də, rus ədəbiyyatının təmsilçisi Anton Pavloviç Çexovdur. İnsanın daxili dünyasının hər bir incəliyini nəzərə çarpdırən yazıçının xüsusi olaraq hekayələri çox diqqət cəlb edir. Özünəməxsus tərzilə seçilən sənətkar rəngarəng obrazlar dünyası yaradır. Çexovun yaratdığı bədii obrazlar real insanlar kimi adi, sıradan insanlardır. Ancaq yazıçı onların psixoloji vəziyyətlərini fərqli epizodlarda təqdim edir.

İnsan psixikasının bədii ədəbiyyatda təsviri müəyyən funksional məqsədlərə xidmət edir və bu funksiyalar müxtəlif meyarlara əsasən təsnif oluna bilər. İlk növbədə, psixikanın bədii təqdimatı personajın daxili aləminin açılması üçün mühüm vasitədir; belə yanaşma olmadan insanın iç dünyasının dolğun təhlili mümkün sayılmaz. Bu üsul vasitəsilə oxucu xarakterin düşüncə tərzini, emosional vəziyyəti və hiss dünyası ilə tanış olur, eyni zamanda gərgin situasiyalarda onun davranışlarını daha dərinləndirmək imkanı əldə edir. Digər mühüm istiqamət konfliktlərin

psixoloji mahiyyətinin açılması ilə bağlıdır. Konflikt obrazın psixikasının işləmə mexanizmini, onun qərarvermə prosesinin istiqamətini müəyyənləşdirir və daxili mübarizəni daha da kəskinləşdirərək gərginliyi zirvə nöqtəsinə çatdırır. Bu baxımdan konflikt həm xarakterin daxili dinamizmini, həm də onun psixoloji inkişaf trayektoriyasını aydınlaşdıran əsas amillərdən biri kimi çıxış edir. Şahsənəm Musayeva bu prosesin ədəbiyyatda psixologizmin təzahürü kimi mühüm yer tutduğunu qeyd edir.

Bundan əlavə, psixikanın bədii ifadəsi personajın inkişaf dinamikasını izləməyə imkan yaradır. Xüsusilə mənəvi böhranlar yaşayan, daxili axtarış və tərəddüdlərlə üzləşən qəhrəmanlarda bu inkişaf daha qabarıq şəkildə özünü göstərir. Oxucu belə obrazların psixoloji dəyişimini addım-addım izləyə bilər. Nəhayət, ən vacib funksiyalardan biri oxucuda empatiya hissinin formalaşdırılmasıdır. Bu, ümumilikdə ədəbiyyatın əsas estetik və mənəvi məqsədlərindən biri kimi də dəyərləndirilə bilər. Bədii mətnlərdə psixologizmin verilməsi oxucunu qəhrəmanın daxili dünyasına daxil edir, onu “mən onun yerində olsam nə edərdim?” sualı üzərində düşündürür və nəticədə mənəvi təmizlənmə, daxili saflaşma prosesini stimullaşdırır. Beləliklə, aydın olur ki, ədəbiyyatda psixologizmin istifadəsi təsadüfi deyil; o, insan təfəkkürünün dərin qatlarını üzə çıxarmaqla yanaşı, oxucuda zəngin mənəvi və təxəyyül dünyasının formalaşmasına da şərait yaradır.

Nəticə. Ədəbiyyat və psixologiya bir-biri ilə sıx bağlıdır və bədii mətnlər insan psixikasını daha aydın anlamağa imkan verir. Psixologizm ədəbi əsərlərdə qəhrəmanların daxili dünyasını, hisslərini və yaşadıkları ziddiyyətləri açmaqda əsas vasitə kimi çıxış edir. F.M.Dostoyevski və A.P.Çexov kimi yazıçıların yaradıcılığı bu baxımdan insan psixikasının mürəkkəbliyini göstərən ən yaxşı nümunələrdəndir. Onların əsərlərində obrazların daxili aləmi və psixoloji vəziyyəti xüsusi diqqətlə təsvir olunur. Ümumilikdə, psixologizm ədəbiyyatı daha dərin və mənalı edir, oxucunun personajları daha yaxşı başa düşməsinə kömək edir. Buna görə də ədəbiyyat və psixologiya arasındakı əlaqə həm vacib, həm də daim aktualdır.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Arslan C. Psixologinin Edebiyətə: Arthur Schnitzler və Normatif Hastalık İmgesi. – İstanbul: Çizgi Kitabevi Yayınları, 2016.
2. Borev Y. B. Estetika. – Bakı: Təhsil, 2010.
3. Dədəyev Ş. Psixika: insan orqanizmində psixikanın müəyyənləşdirilməsi və öyrənilməsi. Yeni fundamental psixologiyanın əsasları. – Bakı: Qanun, 2007.
4. Ələkbərli S. Ədəbiyyatın psixolojisi: metodoloji əsasları və nəzəri meyarları // AMEA Filologiya və Sənətşünaslıq. – 2023. – № 1. – s. 135–143.
5. İsmayılova T. Anton Pavloviç Çexov və müasirlik. – Tərnopol: Tərnopol Milli Pedaqoji Universiteti, 2015.
6. Smith R. Zihin ve Doğa Arasında: Bir Psikoloji Tarihi. – İstanbul: Ayrıntı Yayınları, 2015.

TARİX DƏRSLƏRİNDƏ DİN MOTİVLİ MÖVZULARIN TƏDRİSİ, TƏHLİLİ VƏ QAVARNILMASI ÜSULLARI

Rəvan Rüşət oğlu Məmmədsanlı
magistrant

revanmmdsnl@gmail.com

Mingəçevir Dövlət Universiteti

Xülasə

Tarix dərslərində din motivli mövzuların tədrisi xüsusi pedaqoji yanaşma tələb edir. Tədqiqat göstərir ki, orta məktəb dərslərində İslamın yayılması, Səlib yürüşləri, Reformasiya və məzhəb

savaşları kimi mövzular yalnız faktoloji deyil, metodoloji cəhətdən integrativ şəkildə təqdim edilməlidir. Vizual-müqayisəli, interaktiv və mənbəşünaslıq metodlarının tətbiqi şagirdlərin tarixi hadisələri elmi müstəvidə dərk etməsinə şərait yaradır. Beynəlxalq təcrübə, o cümlədən Böyük Britaniya modeli göstərir ki, dini mövzuların konfesional çərçivədən çıxarılıb qlobal sivilizasiya kontekstində tədris edilməsi təhsilin dünyəvilik prinsipinə uyğundur. Azərbaycan kontekstində isə Heydər Əliyevin dini tolerantlıq konsepsiyası, Şirvanşahlar irsi və Qafqaz Albaniyasının dini keçid prosesi kimi mövzuların kompleks öyrənilməsi şagirdlərdə milli kimlik, tarixi varislik şüuru və multikultural dünyagörüşünün formalaşmasına birbaşa xidmət edir. Bacarıq əsaslı tədris modeli şagirdi passiv məlumat qəbul edicisindən aktiv tarixi düşüncə subyektinə çevirir.

Tarix təhsili sadəcə keçmiş hadisələrin xronoloji ardıcılığını öyrətmək deyil, həm də cəmiyyətlərin formalaşmasında rol oynayan ideoloji, mədəni və mənəvi faktorları analiz etmək bacarığı aşılamaqdır. Bəşəriyyət tarixinin hər bir mərhələsində din həm sosial-siyasi proseslərin hərəkətverici qüvvəsi, həm də mədəniyyətlərin ayrılmaz tərkib hissəsi olmuşdur. Bu səbəbdən, tarix dərslərində din motivli mövzuların (məsələn: İslamın yayılması, Səlib yürüşləri, Reformasiya hərəkatı, məzhəb savaşları və s.) tədrisi xüsusi pedaqoji yanaşma tələb edir. Müasir qloballaşan dünyada şagirdlərin fərqli inanc sistemlərinə qarşı obyektiv münasibət bəsləməsi, tarixi hadisələri teoloji deyil, elmi-tarixi müstəvidə qiymətləndirməsi təhsilin prioritet vəzifələrindən biridir.

Açar sözlər: din motivli mövzular, tarix tədrisi, integrativ metod, dini tolerantlıq, multikultural təhsil

Orta məktəb dərslərində din amili ilə bağlı mövzuların tədrisi zamanı qarşıya çıxan metodoloji boşluqları doldurmaq üçün müasir pedaqoji texnologiyaların tətbiqi qaçınılmazdır. Şagirdlərin mürəkkəb dini-tarixi prosesləri daha asan qavraması üçün vizualizasiya metodlarından dinamik xəritələrdən, memarlıq abidələrinin rəqəmsal təqdimatından və multimedia vasitələrindən istifadə edilməsi təlimin effektivliyini artırır. Xüsusilə müqayisəli təhlil üsulu vasitəsilə fərqli dinlərin yayılma areallarının və onların yaratdığı mədəni irsin qarşılaşdırılması, şagirdlərin tarixi yaddaşını konkretləşdirir. Bu yanaşma, dərslərdəki nəzəri məlumatların şagird tərəfindən sadəcə yadda saxlanılmasını deyil, onun real tarixi proses kimi dərk edilməsini təmin edir.

Heydər Əliyevin dövlətçilik fəaliyyətində dinlərarası dialoqun inkişafı və dini tolerantlıq ənənələrinin qorunması məsələləri tarix dərslərində din motivli mövzuların tədrisi üçün fundamental metodoloji baza rolunu oynayır. Ulu Öndərin vurğuladığı kimi, *“Azərbaycan Respublikası çoxmillətli bir dövlətdir. Azərbaycanda müsəlmanlarla yanaşı, başqa dinlərə mənsub olan vətəndaşlar da yaşayır”. Bu yanaşmanın dərslərdə təhlili şagirdlərə Azərbaycanın “öz ərazisində yaşayan bütün xalqlara, bütün millətlərə dinindən, dilindən, irqindən, siyasi mənsubiyyətindən asılı olmayaraq azadlıq, hürrriyyət imkanları” verməsi reallığını dərindən qavratmağa xidmət edir [3].* Belə bir tarixi və siyasi irsin tədris prosesinə integrasiyası, şagirdlərdə tolerantlıq mədəniyyətinin dövlətçilik prinsipləri əsasında formalaşmasında həlledici elmi-pedaqoji əhəmiyyət kəsb edir.

Orta məktəb dərslərində dinlərin yaranması və yayılması tarixinin elmi-pedaqoji kontekstdə araşdırılması, təhsil alanların bu mövzuları sadəcə teoloji bilik kimi deyil, sivilizasiyaların inkişaf trayektoriyasını müəyyən edən fundamental amil kimi qavramasını zəruri edir. Tədqiqatın xronoloji-problem metodu üzrə aparılan təhlili göstərir ki, din motivli hadisələrin siyasi və iqtisadi amillərlə əlaqələndirilməsi, şagirdlərdə tarixi proseslərin daxili məntiqini dərk etmək bacarığını artırır. Xüsusilə müqayisəli təhlil vasitəsilə fərqli mədəni-dini arealların qarşılıqlı təsirinin öyrənilməsi, tədris prosesində multikultural dəyərlərin aşılmasına və şagirdlərin müasir dövrün qlobal çağırışlarını daha obyektiv qiymətləndirməsinə zəmin yaradır. Bu yanaşma, tarixi biliklərin sistemləşdirilməsi ilə yanaşı, şagird şəxsiyyətinin tolerantlıq prinsipləri əsasında formalaşmasında və dərslərdəki nəzəri materialların praktik-metodoloji baxımdan daha dərindən mənimsənilməsində həlledici rol oynayır. Din amilinin cəmiyyətlərin formalaşmasına təsirinin tarixi-genetik metodla araşdırılması isə şagirdlərdə keçmişlə bu gün arasındakı varislik əlaqələrini görməyə, din motivli mövzuları elmi-tənqidi süzgecdən keçirərək təhlil etməyə imkan verir.

Beynəlxalq təhsil təcrübəsində din motivli mövzuların tədrisi, təhsilin dünyəvilik və obyektivlik prinsipləri əsasında qurulmasını zəruri edir. Böyük Britaniya modelində tətbiq edilən Cowper-Temple maddəsinə əsasən, "hər hansı müəyyən bir məzhəbə xas olan heç bir dini katekizim və ya dini formul məktəbdə tədris olunmamalıdır" prinsipinin rəhbər tutulması, dini hadisələrin tədqiqat obyektinə çevrilməsini təmin etmişdir. Bu metodoloji təkamül zamanla təhsil sistemində "dünyəvi fənn kimi qlobal yönümlü Dinşünaslığın yüksəlişini" şərtləndirmişdir ki, bu da tarix dərslərində müxtəlif dini-tarixi proseslərin konfessional çərçivədən çıxaraq, qlobal sivilizasiya kontekstində və tərəfsiz şəkildə təhlil edilməsi üçün mühüm elmi-pedaqoji nümunədir. [4].

Tarix dərslərində dinlə bağlı mövzuların müasir metodlarla tədrisi şagirdlərdə sadəcə yaddaş deyil, həm də hadisələri dərinlən analiz etmək bacarığı formalaşdırır. İntegrativ təlim modeli vasitəsilə dini amillərin sivilizasiya kontekstində öyrədilməsi, təhsil alanların keçmişlə bu gün arasında məntiqi bağ qurmasına və müasir dünyadakı mürəkkəb prosesləri düzgün qiymətləndirməsinə kömək edir. Orta məktəb dərslərlərində dinlərin tarixi inkişafının obyektiv və tərəfsiz şəkildə təqdim olunması, gənc nəslin həm analitik düşüncəyə sahib olmasına, həm də tolerant və multikultural şəxsiyyət kimi yetişməsinə birbaşa xidmət edir.

Qafqaz Albaniyasında dini keçid prosesinin tədrisi zamanı "Albaniyada xristianlığın yayılmasından sonra inşa edilmiş kilsələrin əksəriyyəti qədim məbədlərin qalıqları üzərində ucaldılmışdır" faktının təhlili şagirdlərdə tarixi varislilik şüurunu formalaşdırır [2]. Bu metodik yanaşma qədim inanclara (Göy, Günəş, Ay) aid məbədlərin və daş heykəllərin xristian dövrü memarlığı ilə qarşılıqlı əlaqədə öyrənilməsinə təmin edərək, dini-tarixi proseslərin dərslərlərdə daha obyektiv və sistemli qavranılmasına birbaşa xidmət edir.

Eyni zamanda, VII əsrdən etibarən İslam dininin yayılması və Azərbaycanın yeni bir sivilizasiya məkanına daxil olması prosesinin tədrisi, şagirdlərdə tarixi varislilik və mədəni kəsintisizliyin dərk edilməsi baxımından xüsusi metodoloji diqqət tələb edir. Dərslərlərdə bu keçid dövrünün yalnız hərbi-siyasi münaqişələr müstəvisində deyil, həm də regionun sosiomədəni mənzərəsini köklü şəkildə dəyişən mədəni-etik intibahın başlanğıcı kimi təhlil olunması, şagirdlərin dinlərin cəmiyyət strukturunda yaratdığı transformasiyaları daha dərinlən anlamasına şərait yaradır.

Azərbaycan tarixinin, xüsusilə din motivli mövzuların tədrisi müasir standartlara görə artıq sadə faktların mənimsənilməsi ilə məhdudlaşmamalı, şagirdlərdə tədqiqatçılıq və yaradıcı tətbiq vərdişlərini inkişaf etdirməlidir. Təlim prosesində şagirdlərin informasiyanı passiv şəkildə əzbərləməkdən uzaqlaşdırıb, biliyin əldə olunmasında aktiv iştirak etməsi onlarda xronoloji təfəkkür, tənqidi təhlil və tarixi empatiya kimi fundamental bacarıqların formalaşmasına zəmin yaradır. Bu yanaşma şagirdi yalnız məlumatı qəbul edən tərəf deyil, tarixi hadisələri şərh edən və onları müasir dövrlə əlaqələndirən aktiv bir subyektdə çevirir.

Bu kontekstdə, tarixi hadisələrin və dini proseslərin təhlili şagirdlərə "mülahizə yürütməyə, hadisələr arasında səbəb-nəticə əlaqələri qurmağa və keçmişlə bu gün arasında məntiqi vəhdət yaratmağa imkan verərək, onları bilikləri sadəcə yadda saxlayan deyil, həm də onu istehsal edən subyektlərə çevirir." [1].

Müstəqillik dövründə Azərbaycanda dövlət-din münasibətlərinin və tolerantlıq ənənələrinin inkişafı, prezident İlham Əliyevin "ölkədə tolerantlığın və dini etiqad azadlığının təminatçısı" kimi yürütdüyü siyasətin mühüm nəticəsidir. Tarix dərslərində din motivli mövzuların tədrisi kontekstində "dünyada ən qədim xristianlıq məbədlərindən sayılan" Kiş kilsəsinin və uzun müddət istifadəsiz qalan Müqəddəs Yelisey (Çotari) məbədinin bərpası faktları, şagirdlərə Azərbaycanın çoxkonfessiyalı kimliyini əyani şəkildə izah etmək üçün fundamental vasitədir [3].

Müasir tədris proqramı "bacarıq əsaslı tarix tədrisinə keçid" edərək, keçmişi həm də "mədəni, intellektual, sosial və dini baxımdan" araşdıran bir bəşər tarixi kimi təqdim edir. Bu metodika din motivli mövzuları şagirdlərdə "tarixi düşünmə bacarıqlarını" formalaşdıran aktiv bir tədqiqat sahəsinə çevirir. Beləliklə, təlim prosesi şagirdlərin milli-mədəni dəyərləri daxilədən mənimsəyərək keçmişlə gələcək arasında məntiqi bağ quran "tarix savadlısı" kimi yetişməsinə təmin edir [5].

Tarix dərslərində İslam motivli mövzuların və xüsusilə Şirvanşahlar dövlətinin zəngin dini-mədəni irsinin elmi-pedaqoji müstəvidə kompleks şəkildə tədqiq olunması, şagirdlərdə Azərbaycanın orta əsrlər dövrünə aid dövlətçilik ənənələrini və İslam sivilizasiyası daxilindəki mədəni kimliyi formalaşdıran fundamental amillərdən biri kimi çıxış edir. Bu dövrə məxsus İslam memarlığı abidələrinin, xüsusilə Şirvanşahlar Saray Kompleksinin (Şəkil 1) sadəcə faktoloji deyil, həm də sənətsüənəslıq və struktur baxımından ətraflı öyrənilməsi, şagirdlərin tarixi hadisələri daha dərindən qavramasına şərait yaradır və milli-mənəvi dəyərlərimizin orta əsr köklərini dərk etməyə imkan verir. Eyni zamanda, Şirvanşahlar dövrünün İslam irsinin dərsləklərdə obyektiv təhlili, gənc nəsilə tarixi həqiqətlərin saxtalaşdırılmasına qarşı intellektual müqavimət formalaşdırır və bu unikal maddi-mədəniyyət nümunələrinin həm milli, həm də beynəlxalq miqyasda qorunması, gələcək nəsillərə obyektiv şəkildə ötürülməsi istiqamətində zəruri olan vətəndaşlıq məsuliyyətini və İslam mədəniyyətinə dair dərindən mənimsənilmiş bilik bazasını bərqərar edir.

Şəkil 1.Şirvanşahlar Saray Kompleksi Bakı şəhəri

Azərbaycan tarixinin orta əsrlər mərhələsinin, xüsusilə Şirvanşahlar dövləti və İslam mədəniyyəti mövzularının dərsləklərdə elmi-pedaqoji müstəvidə təhlili, şagirdlərdə milli dövlətçilik ənənələrinin və mənəvi dəyərlərin formalaşdırılması baxımından mühüm əhəmiyyət kəsb edir. Bu mövzuların tədrisi zamanı Şirvanşahlar Saray Kompleksi kimi möhtəşəm memarlıq nümunələrinin sadəcə tarixi fakt kimi deyil, İslam intibahının bir parçası kimi öyrədilməsi şagirdlərin hadisələri daha dərindən qavramasına şərait yaradır. Dərsləklərdə şagirdlərin dünyagörüşünün inkişafı və dinlərin tarixi kontekstdə öyrənilməsi məqsədilə aşağıdakı metodlardan istifadə olunması metodik bir zərurətdir:Dərsləklərdə şagirdlərin dünyagörüşünün inkişafında dinlərin öyrənilməsi mövzuları tədrisi zamanı bir çox metodlardan istifadə olunur ki, bunun əsas məqsədi şagirdlərdə özünüdərk və fərdi inkişaf üçün zəmin hazırlan geniş məlumatın əldə olunmasıdır:

- 1.Mənbəşüənəslıq və sənədli təhlil
- 2.İnteraktiv təlim metodları.
- 3.Tarixi-müqayisəli analogiya
- 4.Vizual-təsviri metod

Beləliklə, tarix dərslərində din motivli mövzuların tədrisi və qavranılması üsullarının tədqiqi göstərir ki, orta məktəb dərsləklərində bu mövzular sadəcə faktoloji deyil, metodoloji cəhətdən təkmilləşdirilmiş və integrativ şəkildə təqdim edilməlidir. Müasir təlim metodlarının (vizual-müqayisəli, interaktiv və integrativ) tətbiqi şagirdlərin həm tarixi hadisələri elmi dərk etməsinə, həm də onlarda tolerantlıq və multikultural dünyagörüşünün formalaşmasına birbaşa xidmət edir.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Azərbaycan Respublikasının Ümumtəhsil Məktəbləri üçün Azərbaycan Tarixi fənni üzrə təhsil proqramı (kurikulumu) (V-XI siniflər). /-Bakı. -2013. -144 səh. -6 səh.
2. Azərbaycan tarixi. Ümumi təhsil müəssisələrinin 6-cı sinifləri üçün dərslik. /-Bakı: «Şərq-Qərb». -144 səh. -120 səh.
3. Hüseynov, S. «Azərbaycanda dini tolerantlıq mədəniyyəti: tarix və müasirlik». – Bakı: «Təknur», 2012. — 176 səh. -154 səh.
4. Jackson, R. Rethinking Religious Education and Plurality. – London: RoutledgeFalmer, 2004. — 196 p. -183 p.
5. Ögretim Programı. Ortaöğretim Tarih Dersi (9, 10 ve 11. Sınıflar). /-Ankara. -2024. -74 s. -4 s.

MƏKTƏBƏQƏDƏR YAŞLI UŞAQLARIN MƏNƏVİ-VƏTƏNPƏRVƏRLİK TƏRBIYƏSİNDƏ MİLLİ QƏHRƏMAN NÜMUNƏLƏRİNİN TƏBLİĞİ: HEYDƏR ƏLİYEV İRSİ VƏ MÜASİR METODOLOJİ YANAŞMALAR

Səba Füzuli qızı Vəliyeva
magistrant

feridv570@gmail.com

Mingəçevir Dövlət Universiteti

Xülasə

Təqdim olunan məqalədə şəxsiyyətin formalaşmasının ilkin və ən həssas mərhələsi hesab olunan məktəbəqədər yaş dövründə uşaqların mənəvi-vətənpərvərlik tərbiyəsi məsələləri Heydər Əliyevin azərbaycançılıq və dövlətçilik məfkurəsi prizmasından kompleks şəkildə tədqiq edilir. Tədqiqatın əsas hədəfi Milli Qəhrəman nümunələrinin təbliği vasitəsilə kiçik yaşlı uşaqların dəyərlər sisteminin, milli qürur hissəsinin və ilkin vətəndaşlıq identikliyinə formalaşmasının sosial-pedaqoji xüsusiyyətlərini elmi cəhətdən müəyyən etməkdir. Ulu öndərin "Vətənpərvərlik insanın daxilindəki ən ali hissidir" strateji tezisində söykənərək, məqalədə qəhrəmanlıq irsinin uşaq tərbiyəsinə uyğun metodlarla aşılınması mexanizmləri geniş təhlil olunur. İşdə həmçinin müasir rəqəmsal dövrün çağırışları fonunda uşaqların emosional qavrayış xüsusiyyətləri nəzərə alınmaqla, Milli Qəhrəman obrazlarının oyun texnologiyaları, vizual modelləşdirmə və nağıl terapiyası vasitəsilə təqdim edilməsinə dair metodik yanaşmalar və praktik tövsiyələr öz əksini tapmışdır. Tədqiqatın nəticələri sübut edir ki, erkən yaş dövründə real qəhrəman nümunələri əsasında qurulan tərbiyə işi uşaqlarda vətənə sarsılmaz bağlılıq şüurunun təməllərini möhkəmləndirməklə yanaşı, onların mənəvi inkişafında və sosial adaptasiyasında fundamental metodoloji baza rolunu oynayır.

Açar sözlər: Heydər Əliyev irsi, Milli Qəhrəmanlar, məktəbəqədər yaş, vətənpərvərlik tərbiyəsi, müasir metodologiya.

İnsan şəxsiyyətinin "mənəvi xəritəsi" və dəyərlər sisteminin ilkin konturları məktəbəqədər yaş dövründə formalaşır. Bu mərhələ uşağın emosional yaddaşının ən aktiv olduğu, ətraf aləmi obrazlar vasitəsilə mənimsədiyi və mənəvi baxımdan bir "qəhrəman" idealına ehtiyac duyduğu kritik bir dövrdür. Müasir qloballaşma şəraitində xarici multiplikasiya, rəqəmsal oyun sənayesi və global media uşaqlara çox vaxt milli köklərdən uzaq, uydurma və yad qəhrəman obrazları aşılayır. Bu təsirlər fonunda uşaqların milli identikliyinə qorunması və onlarda vətənə bağlılıq hissəsinin real nümunələr əsasında formalaşdırılması dövlət əhəmiyyətli bir vəzifəyə çevrilir.

Azərbaycanın ərazi bütövlüyünün bərpası ilə nəticələnən möhtəşəm Zəfər tariximiz, bağca yaşlı uşaqlara real və milli idealları təqdim etmək üçün misilsiz bir mənəvi baza yaratmışdır. Heydər Əliyevin dövlətçilik təlimində uşaqların milli ruhda böyüməsi sadəcə bir təhsil hədəfi deyil, millətin gələcək genofondunun və dövlətin sarsılmazlığının təminatıdır. Ulu Öndər vətənpərvərliyi insanın daxilindəki ən ali hissə hesab edərək vurğulayırdı: "Biz uşaqları vətənə məhəbbət ruhunda tərbiyə etməliyik ki, onlar hər an vətəni qorumağa hazır olsunlar" [3]. Bu strateji yanaşma Milli

Qəhrəman obrazlarının məktəbəqədər müəssisələrdə təbliğini strateji mənəvi missiya kimi qarşımıza qoyur.

Tədqiqatın əsas problemi ondan ibarətdir ki, məktəbəqədər yaşlı uşaqların abstrakt və məntiqi təfəkkürü hələ tam formalaşmadığı üçün "vətən", "dövlət sərhədi" və ya "qəhrəmanlıq fədakarlığı" kimi geniş və mücərrəd anlayışları dərk etməkdə çətinlik çəkirlər. Mövcud pedaqoji təcrübədə bəzən uşaqlara müharibənin ağırlığını, hərbi terminologiyayı və itki ağrısını birbaşa ötürməyə çalışırlar. Lakin uşaq psixologiyası bu cür ağır yükləri qəbul etməyə hazır deyil və nəticədə vətənpərvərlik hissi əvəzinə uşaqda qorxu, həyəcan və ya stress reaksiyaları yarana bilər [10].

Əsas sual budur: Milli Qəhrəman nümunələri uşağın yaş xüsusiyyətlərinə, emosional dünyasına və oyun əsaslı qavrayışına uyğun hansı metodoloji filtrlərdən keçərək təqdim olunmalıdır? Bu təqdimat necə qurulmalıdır ki, uşağın mənəvi dünyasında sarsıntı deyil, qürur, özünəinam və sarsılmaz sevgi yaratsın?

Tədqiqatın əsas məqsədi məktəbəqədər yaşlı uşaqların mənəvi-vətənpərvərlik inkişafında Milli Qəhrəman nümunələrinin təbliği üçün Heydər Əliyev irsinə əsaslanan müasir metodik model hazırlamaqdır. Bu məqsədə nail olmaq üçün aşağıdakı vəzifələr müəyyən edilmişdir:

- Heydər Əliyevin vətənpərvərlik fəlsəfəsində "qəhrəmanlıq" və "vətənə xidmət" anlayışlarının uşaq pedaqogikasına uyğun aspektlərini araşdırmaq;
- Bağca yaşlı uşaqların qəhrəman obrazını emosional qavrama və təqlid etmə səviyyəsini müəyyən etmək [4];
- İnnovativ tədris metodlarının (oyun modelləşdirməsi, nağıllaşdırma, vizual sənət) Milli Qəhrəmanların təbliğindəki effektivliyini analiz etmək;
- Valideynlər və tərbiyəçi-müəllimlər üçün praktiki fəaliyyət proqramı hazırlamaq.

Tədqiqat prosesində fenomenoloji yanaşma və sistemli müşahidə metodu əsas götürülmüşdür. Tədqiqatın empirik bazasını Heydər Əliyevin uşaqlara və gənclərə ünvanlanmış tarixi çıxışları, Azərbaycan Respublikasının "Məktəbəqədər təhsil haqqında" qanunu, bağca kurikulumları və müxtəlif məktəbəqədər müəssisələrdə tətbiq olunan vətənpərvərlik guşələrinin məzmunu təşkil edir.

Məqalədə uşaqların daxili təsəvvürlərini və obrazlı təfəkkürünü ölçmək üçün "şəkil analizi" metodundan istifadə olunmuşdur. Uşaqlara "qəhrəman" mövzusunda rəsmlər çəkdirilmiş, onların bu obrazı hansı rənglərlə və hansı detallarla (silahlı əsgər, kömək edən insan, bayraq tutan şəxs və s.) ifadə etdikləri kəmiyyət və keyfiyyət baxımından qruplaşdırılmışdır. Həmçinin, Milli Qəhrəmanlar haqqında hazırlanan qısa hekayələrin uşaqların emosional vəziyyətinə təsirini ölçmək üçün "psixoloji müşahidə protokolları" tətbiq edilmişdir.

Tədqiqat nəticəsində müəyyən edilmişdir ki, məktəbəqədər yaşlı uşaqlar üçün ən təsirli qəhrəman obrazı mücərrəd bir hərbi deyil, onun gündəlik həyatı və insani xüsusiyyətləri ilə əlaqəli olan obrazdır. Heydər Əliyev irsinin öyrənilməsi zamanı məlum olur ki, Ulu Öndər vətəni sevməyi "ana sevgisi", "torpağa bağlılıq" və "ailə ocağına hörmət" kimi ən sadə, uşağın toxuna və hiss edə biləcəyi duyğularla eyniləşdirmişdir. Bu, pedaqoji prosesdə mücərrədliyi aradan qaldıran ən böyük metodoloji nailiyyətdir.

Təhlillər sübut edir ki, Milli Qəhrəmanların bioqrafiyası onlara sadəcə hərbi uğur və ya döyüş texnikası kontekstində deyil, "yaxşı insan", "zəifləri qoruyan cəsur qardaş", "heyvanları sevmək", "öz valideynlərinə hörmət etmək" kimi təqdim edildikdə, uşaqların emosional intellekti 40% daha sürətlə reaksiya verir [5].

Araşdırma nəticəsində Milli Qəhrəmanların təbliği üçün üçpilləli "Emosional İdentifikasiya" modeli müəyyən edilmişdir:

1. **Vizual-obrazlı mərhələ:** Qəhrəmanın uşaqlıq fotoları, sevdiyi məşğuliyyətlər və sülh şəraitindəki fəaliyyəti ilə tanışlıq. Burada məqsəd uşağın qəhrəmanla özü arasında bənzərlik tapmasıdır.

2. **Hekayə-nağıl mərhələsi:** Qəhrəmanlıq hadisəsinin xeyirin şər üzərində qələbəsi, doğrularını qorumaq fədakarlığı kimi nağıllaşdırılması. Bu, mürəkkəb hərbi faktları uşaq dilinə tərcümə edir.

3. **İmitasiya (Oyun) mərhələsi:** Rol oyunları vasitəsilə qəhrəmanlıq elementlərinin (məsələn: bayrağı qorumaq, yaralı yoldaşına kömək etmək, intizamlı olmaq) uşaq tərəfindən fiziki və emosional şəkildə təkrarlanması [7].

Əldə olunan nəticələr bir daha təsdiq edir ki, vətənpərvərlik tərbiyəsi məktəbəqədər dövrdə bilik yükləməsi və ya terminologiya əzbərlətmək deyil, hissiyatın və milli ruhun formalaşdırılmasıdır. Heydər Əliyevin "Azərbaycançılıq" məfkurəsi bu yaş qrupu üçün ən sağlam mənəvi filtrdir. Uşaq Milli Qəhrəman obrazını mənimsədikdə, bu, onun psixikasında bir "güvən mərkəzi" yaradır. Analizlər göstərir ki, milli idealları olan uşaqlarda özünəinam hissi artır, qaranlıqdan, naməlumluqdan və ya sosial tənhalıqdan qorxma halları əhəmiyyətli dərəcədə azalır. Pedaqoji baxımdan bu, "ideal model vasitəsilə daxili psixoloji müdafiə" mexanizmidir [9].

Müqayisəli analizlər göstərir ki, Qərb metodikalarındakı (məsələn, Montessori və ya Valdorf) "universal dünya insanı" yetişdirmə hədəfi bizim mühitdə Heydər Əliyevin "milli-mənəvi insan" yetişdirmə hədəfi ilə tamamlanmalıdır [10]. Çünki milli kimliyi, öz qəhrəmanlıq tarixinə bağlılığı olmayan uşaq global dünyada və rəqəmsal məkanda sosial adaptasiya problemi yaşayır və asanlıqla yad təsirlərin manipulyasiyasına çevrilir. Milli Qəhrəman nümunəsi uşağa dayaq nöqtəsi verir. Bu, uşağın "sosial güzgüsü"dür: o, həmin güzgüdə özünü şanlı bir keçmişin və Zəfərlə dolu bu günün parçası kimi gördükdə şəxsiyyət kimi bütövləşir [2].

Tədqiqat göstərir ki, müasir dövrdə uşaqlar vizual informasiyanı daha tez qəbul edirlər. Buna görə də, Milli Qəhrəmanların təbliği zamanı rənglərin dili, musiqinin təsiri və animasiya elementləri Heydər Əliyev irsinin sarsılmaz prinsipləri ilə birləşdirilməlidir. Bu, təkcə bilik vermir, həm də uşağın estetik zövqünü milli ruhda inkişaf etdirir.

Məqalədə aparılan geniş təhlillər göstərir ki, Milli Qəhrəmanların təbliği məktəbəqədər yaşlı uşaqların mənəvi inkişafının lokomotividir. Heydər Əliyevin vətənpərvərlik düsturu bu prosesdə ən etibarlı elmi istiqamət və metodoloji bazadır. Uşağın qəhrəmanlıq haqqında təsəvvürləri gələcəkdə onun vətəndaşlıq identikliyinə nüvəsini təşkil edəcək.

1. **"Qəhrəmanlıq nağılı" layihəsi:** Milli Qəhrəmanların bioqrafiyasını müharibə dəhşətlərindən uzaq, onların insani keyfiyyətlərinə (məsələn: təbiəti sevmək, idmanla məşğul olmaq, vəfa) fokuslanan illüstrativ nağıl kitabları şəklində hazırlamaq.

2. **Hisslər küncü və interaktivlik:** Bağçalarda "Zəfər küncü"ni yalnız statik şəkillərlə deyil, uşaqların özlərinin hazırladığı rəsmlər, bayraqlar və milli rəmzlərdən ibarət "canlı guşələr" şəklində təşkil etmək.

3. **Tərəfdaşlıq və sirdaşlıq pedaqogikası:** Müəllimin qəhrəman haqqında danışarkən avtoritar və rəsmi dildən uzaqlaşaraq, emosional, sirdaş və maraq oyadan bir ton seçməsi uşağın qəbulunu 2 dəfə artırır.

4. **Ailə-bağça inteqrasiyası:** valideynlər üçün "Uşağa qəhrəmanlıq haqqında necə danışmalı?" mövzusunda metodik bülletenlər və onlayn vebinarlar təşkil etmək.

5. **Rəqəmsal milli məzmun:** Milli Qəhrəmanlardan bəhs edən qısa, müsbət emosional animasiyaların və interaktiv oyunların bağça kurikulumlarına inteqrasiyası.

Milli qəhrəmanlarımızın uca adının məktəbəqədər yaşlı uşaqlar arasında düzgün metodika ilə təbliği, Heydər Əliyevin arzuladığı güclü, milli ruhlu və dövlətçiliyə sadıq Azərbaycan vətəndaşının yetişdirilməsində sarsılmaz bir mənəvi bünövrədir.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Azərbaycan Respublikasında məktəbəqədər təhsilin proqramı (Kurikulumu). (2012). Bakı: Təhsil nəşriyyatı.

2. Abbasov, Ə.M. (2021). Pedaqoji ustalığın əsasları və uşaq psixologiyası. Bakı: Elm və təhsil.

3. Əliyev, H.Ə. (2023). Müstəqilliyimiz əbədidir: Heydər Əliyev və vətənpərvərlik məfkurəsi. Bakı: Azər nəşr.
4. Əlizadə, H.Ə. (2020). Məktəbəqədər yaşlı uşaqların psixologiyası: oyun və tərbiyə. Bakı: ADPU nəşriyyatı.
5. Həsənov, Ş. (2024). Zəfər tarixi və Milli Qəhrəmanlar: tərbiyə prosesində yeni yanaşmalar. Bakı: Nurlar.
6. Xəlilov, S. (2019). Mənəviyyat fəlsəfəsi və milli kimlik. Bakı: Azərbaycan Universiteti nəşriyyatı.
7. İbrahimov, F.N. (2023). Məktəbəqədər müəssisələrdə hərbi-vətənpərvərlik tərbiyəsinin metodikası. Bakı: Mütərcim.
8. Məmmədova, L. (2022). Bağca yaşlı uşaqlarda milli qürur hissinin formalaşdırılması. Bakı: Elm.
9. Səmədov, V. (2023). Vətənpərvərlik dərslərinin təşkilində innovativ metodlar. Bakı: ADPU nəşriyyatı.
10. UNESCO. (2022). Building the Foundations: Early Childhood Education and Values. Paris: UNESCO Publishing.

HÜSEYN CAVID İRSİNİN ƏDƏBİYYATIMIZDA TUTDUĞU MÖVQE: MƏZMUN, QAVRAMA VƏ METODİK ÇƏTİNLİKLƏR

Telli Mehman qızı Nəsimova
magistrant

telli.nasibova.aam24@mdu.edu.az

Mingəçevir Dövlət Universiteti

Xülasə

Tezisdə Hüseyn Cavid ədəbi irsinin Azərbaycan ədəbiyyatında tutduğu mühüm mövqe, həmin mövqenin təməlini təşkil edən yaradıcılıq yolu, ümumtəhsil məktəblərinin VIII və XI sinif dərslərinə daxil edilmiş əsərlərinin tədrisi prosesi və onun kompleks şəkildə araşdırılmasını, bu prosesdə qarşıya çıxan problemlər, onların həlli yolları öz əksini tapmışdır. Ədibin yaradıcılığı humanist ideyaları, əxlaqi-tərbiyəvi məsələləri, insan anlayışını və onun daxili aləminin dərin bədii təsvirinin əks olunması ilə seçilir. Tədqiqatın aparılması zamanı Hüseyn Cavidin VIII sinif ədəbiyyat dərslərinə daxil edilmiş “Ana” və XI sinif ədəbiyyat dərslərinə daxil edilmiş “İblis” əsərlərinin təhlil xüsusiyyətlərinə nəzər yetirilmiş və belə məlum olmuşdur ki, hər iki əsər ideya cəhətdən oxucuya mərhəmət, doğruluq, mənəvi keyfiyyətlər və s. mühüm əlamətləri çatdırmışdır. Eyni zamanda bir sıra metodik problemlərin aşkar olunması və həll edilməsi yollarından bəhs edilmiş, bu çətinliklərin aradan qaldırılması üçün müasir təlim metodlarından istifadənin rolu vurğulanmışdır. Ümumilikdə, tədqiqat işindən alınan nəticələr göstərir ki, Hüseyn Cavid irsi Azərbaycan ədəbiyyatında mühüm mövqeyə sahibdir və onun yaradıcılığı, ümumtəhsil məktəblərinin ədəbiyyat dərslərinə daxil edilmiş əsərləri həm ədəbi, həm də mühüm tərbiyəvi və pedaqoji üstünlük daşıyır. Bütün bu məsələlərin inkişaf etdirilməsi şagirdlərin intellektual, yaradıcı və eyni zamanda mənəvi inkişafına müsbət təsir göstərir.

Açar sözlər: Azərbaycan ədəbiyyatı, Hüseyn Cavid, ədəbi irs, məktəb dərsləkləri, “Ana”, “İblis”

Giriş

Hüseyn Cavid Azərbaycan ədəbiyyatının görkəmli nümayəndələrindən, dramaturgiya sahəsində fəaliyyətləri ilə seçilən ziyalılarımızdan biri olmuş, öz yaradıcılığı ilə ədəbiyyat tarixində unudulmaz izlər qoymuşdur. Dahi filosof şairimiz yaradıcılıq yolu ilə sələflərindən seçilmiş,

xələfləri üçün məxəz rolunu oynamışdır. Azərbaycan ədəbiyyatı tarixində xüsusi yeri olan Cavid irsi bu sahədə çalışan hər bir tədqiqatçının maraq dairəsində olmuşdur.

Hüseyn Cavid Azərbaycan ədəbiyyatında, onun keşməkeşli tarixində faciə ustadı kimi tanınmışdır. Dramatik növdə yazdığı əsərlərinin əksəriyyətini şeirlə yazmış, şeiri səhnədə təqdim etmiş, gələcək nəsillər üçün güclü mənbə rolunu oynamışdır [2, s.458]. Ölməz sənətə sahib Hüseyn Cavidin bütün ədəbi fəaliyyəti Azərbaycan ədəbiyyatının təkcə bu gününə deyil, həmçinin dünənə də qızıl hərflərlə yazılmışdır. Gözəlliyi, insan hisslərini tərənnüm edən şair romantizm ilə relizmi də öz süzgəcindən keçirmişdir.

Hüseyn Cavid əbədi irsi insanlıq, azadlıq, əxlaqi dəyərlər, xeyir, şər kimi mühüm məsələləri və həmin məsələləri əks etdirən əsərləri təşkil edir. Onun əsərləri vasitəsi ilə şagirdlər həm mühüm əxlaqi dəyərlərə yiyələnir, həm də həyatın fəlsəfi mənasını dərk edirlər. Bütün bu əlamətlər Cavid irsinin yalnız bilik vermək sahəsində deyil, eyni zamanda vacib əxlaqi-tərbiyə məsələlərini əks etdirmək cəhətdən də əhəmiyyətlidir.

Xalq yazıçısı Elçin Hüseyn Cavid haqqında belə deyir: Hüseyn Cavid Azərbaycan ədəbiyyatının, ictimai fikrinin o böyük nümayəndələrindən biridir ki, Azərbaycan müstəqilliyinin iti addımları ilə həmahəng olaraq irəliyə gedir, milləti gələcəyin daha böyük inkişafına, daha böyük uğurlarına, daha böyük qələbələrinə aparır [1, s.8].

Müasir təhsil sistemində ədəbiyyat dərsləri şagirdlərin dünyagörüşlərinin daha yüksək məqama çatması üçün başlıca rol oynayır və bu yolda xüsusilə də Cavid irsini təşkil edən, orta məktəb dərslərinə daxil edilmiş iki dram əsəri qeyd edilməlidir. Hər iki əsər vasitəsilə Cavid şagirdlərə mühüm keyfiyyətlərə yiyələnməyin vacibliyini vurğulayır. Ədibin yaradıcılığının məktəb dərslərində öyrədilməsi prosesi olduqca mühüm məsələlərdən biridir. Çünki, Cavid yaradıcılığı şagirdlərin mənəvi-əxlaqi dəyərlərinin formalaşdırılması, onların düzgün tərbiyə olunmasında başlıca rola malikdir. Onun yaradıcılığı günümüz ədəbiyyatı üçün də olduqca aktualdır.

Bunlarla yanaşı qeyd edə bilərik ki, Hüseyn Cavidin məktəb dərslərinə daxil edilmiş əsərlərinin tədrisi zamanı müəyyən metodik çətinliklərlə qarşılaşırıq. Bu çətinliklərə misal olaraq göstərə bilərik ki, əsərlərin tədrisi zamanı bəzi müəllimlər əsərin sinifdə tam oxusunu təmin etmək istəyirlər, ancaq bu mümkün olmur və ev oxusu olaraq şagirdlərə tapşırırlar. Bu üsul isə effektiv nəticə vermir. Şagirdlərin bir qismi evdə əsərin davamını oxuyur, bir qismi isə buna əməl etmir. Nəticədə şagirdlərin hər biri əsəri tam mənimsəyə bilmirlər. Bu vəziyyətin qarşısını almaq üçün Fəxrəddin Yusifov təklif edir ki, ən yaxşı yol dərslərin bir hissəsini müəllimin danışması, digər hissəsini isə şagirdlərin dərslərində oxuyub, anlamalarıdır. Belə olan halda hər bir şagird əsər ilə yaxından tanış olacaq [4].

Digər bir çətinlik olaraq əsərlərin ideya-məzmunun daha çox fəlsəfi istiqamətdə olmasına, onların tədrisi zamanı dərin qavranılmanın təmin edilməməsinə qeyd edə bilərik. Sözsüz bu problemin aradan qaldırılması üçün ədəbiyyat müəllimlərinin üzərinə böyük yük düşür. Problemlərin aradan qaldırılmasının yollarını araşdıran zaman belə qanətə gəlmək olur ki, Hüseyn Cavid irsinin öyrədilməsi istiqamətində səmərəliliyin təmin edilməsi üçün müasir təlim metodlarından, fəal/interaktiv metodlardan, İKT vasitələrindən, şagirdlərin yaradıcılıq potensiallarını üzə çıxarmağa kömək edəcək tapşırıqlardan, onlara əsərləri əyani sürətdə görüb dərk etmələrini sürətləndirəcək səhnələşdirmələrdən istifadə etmək daha məqsədəuyğun sayılır. Eyni zamanda dərslər materiallarının metodik baxımdan təkmilləşdirilməsi də olduqca vacib məqamlardandır. Dərslərin təşkili prosesində sadəcə ənənəvi təlim metodlarından istifadə etmək həm dərslərin keyfiyyətini aşağı salır, həm də şagirdlərin passiv rolda çıxış etmələrini, dərslərdə maraqlarının azalmasını şərtləndirir. Bunun aradan qaldırılması üçün dərslərdə ənənəvi təlim metodları ilə yanaşı, fəal/interaktiv təlim metodlarından istifadə mütləqdir.

Tədqiqat işinin əsas məqsədi Hüseyn Cavid irsinin ədəbiyyatımızda tutduğu mövqeni öyrənmək, onun orta məktəbin VIII və XI siniflərində tədris olunan “Ana” və “İblis” əsərlərinin şagirdlər tərəfindən daha dolğun öyrədilməsi prosesini nəzərdən keçirmək, bununla yanaşı tədris zamanı qarşılaşdığımız problemlərlə məsələləri aydınlaşdırmaq, bu yolda istifadə edilən təlim

metodlarının səmərəliliyini qiymətləndirməkdir. Bu məsələni də qeyd etmək lazımdır ki, ədibin həm “Ana” dramının, həm də “İblis” faciəsinin ədəbiyyat dərslərinə daxil edilməsi çox yerində bir addım olmuşdur. Çünki, hər iki əsər şagirdlərin həm mənəvi, həm də idrak qabiliyyətlərinin inkişafında əsaslı rol oynayır. Təlim tərbiyə məsələləri ilə zəngin bu əsərlər hər zaman oxucular tərəfindən sevilmiş, digər müəlliflər üçün parlaq nümunə olmuşdur. İndi isə qısada olsa iki əsərin ideya-məzmununa nəzər yetirək:

Hüseyn Cavidin ilk dram əsəri olan “Ana” mənzum faciəsi 1910-cu ildə qələmə alınmışdır [3]. Faciədə obrazların hər birinin özünəməxsus, fərqli xüsusiyyətləri var. Hər bir obraz böyük ustalıqla seçilmiş, insani duyğuları bütün gerçəkliyi ilə əks etdirmişdir. Əsərdə mənəvi kamilliyə çatmış, həyatın ən çətin üzü ilə qarşılaşan ana obrazı yaradılmışdır. Bu obraz mərhəmətin, əcəlin simvolu olmuşdur. Ana oğul dərdi ilə alışıb yansa da, sözünün əridir, verdiyi sözdən nə olur olsun dönmür, hər nə qədər çox çətin bir situasiya belə olsa özünü itirmədən, çətin bir qərar qəbul edir. Bunu bir yandan oğlu Qanpoladın intiqam istəməməsi ilə əlaqələndirmək olar ancaq bu tam doğru sayılmaz. Çünki, Səlmə ana oğlunun qatilini intiqam adıyla yox, onu heç nədən xəbərsiz qoruduğu üçün, hadisələrin irəliləyən hissələrində artıq hər şeyin aydın olduğu zamanda sözündən geri dönməmək üçün öldürür. Bu qeyd olunan fikirlərdən məlum olur ki, ədib “Ana” dramı vasitəsilə mühüm əxlaqi-tərbiyəvi məsələlərə üstünlük vermişdir. Məktəb dərslərinə daxil olan digər bir əsər isə “İblis” faciəsidir. Faciə 4 pərdədən ibarətdir. Hüseyn Cavidin bu dram əsəri də orta məktəbdə tədris olunur. On birinci siniflər üçün nəzərdə tutulmuş bu faciədə baş verən hadisələr, konfliktlər real müharibə səhnələri əsasında təsvir olunmayıb. Əsərdə ən əsas problem kimi bəşər övladının iblisə uyması və bunun fəlakətli nəticələri göstərilmişdir. Bəzən insan hər nə qədər çətinliklərlə qarşılaşsa belə, qəlbinə qaraltmamalı, daxilindəki iblisə uymamalıdır. Əksi olduqda insan sonda tutduğu əməldən hər zaman peşmanlıq duyur, ancaq artıq hər şey üçün çox gec olmuş olur. İblis isə insanın xislətinə bələtdir və onu günahkar sayır.

Hər iki əsərin təhlili bir daha göstərir ki, Hüseyn Cavidin yaradıcılığı zəngin ideya məzmununa malik olmaqla yanaşı, müəllifin əsas fikirlərinin oxucuya təsirli şəkildə çatdırılmasına xidmət edir. Əlbəttə əsərin qısa ideyasını mənimsəmək asan məsələdir, əsas iş əsərin oxusu zamanı şagirdlərin bu formada qısa təhlillər edib, dərsi dərk etmələri, əsərlərə öz prizmalarından yanaşmağı öyrənmələridir.

Bu məqsədlərə çatmaq üçün həm ədəbiyyat müəllimləri, həm də şagirdlər böyük məsuliyyət daşıyır. Müəllimlər şagirdlərdə dərse maraq oyatmalı, onların dərsdə fəal iştirakını təmin etməli və dərş prosesində sadəcə öyrədən deyil, eyni zamanda istiqamətləndirən, yol göstərən, şagirdləri ruhlandırان tərəfdə çıxış etməlidir. Eyni şəkildə şagirdlər də aktiv olmalı, sadəcə onlara verilən tapşırıqlarla kifayətlənməməli, həmçinin öz potensiallarını kəşf edib, yaradıcılıq qabiliyyətlərini sürətləndirəcək işlər görməli, hər zaman öyrənməyə açıq olmalıdır. Belə olan halda həm dərslər daha maraqlı təşkil olunur, həm də yuxarıda qeyd etdiyimiz kimi əsərlərin tədrisi zamanı qarşılaşdığımız problemlərin həll edilməsi prosesi sürətlənmiş olar. Bütün bu deyilənlərin nəzərə alınması, problemlərin həll edilməsi və dərslərin təşkili işinin təkmilləşdirilməsi gələcək nəsillərin ədəbi-mənəvi inkişafı üçün mühüm addım sayılır.

Material və metodlar

Tezisdə müxtəlif pedaqoji yanaşmalardan istifadə edilmişdir. Bu yanaşmalar Hüseyn Cavidin Azərbaycan ədəbiyyatındakı mövqeyinin, əhəmiyyətinin və onun əsərlərinin məktəb dərslərində tədrisi zamanı yaranan problemləri öyrənməkdir. Bu araşdırma işi həm nəzəri, həm də praktiki istiqamətləri özündə birləşdirir. Tədqiqatın materail hissəsini isə ümumtəhsil məktəblərinin VIII və XI sinif dərsləkləri, Hüseyn Cavid irsini araşdıran ədəbiyyatlar və s. təşkil edir.

Mövzunun araşdırılması zamanı müxtəlif təlim metodlarından istifadə edilmişdir. Bu üsul və metodlar həm mövzunun, həm də dərsləklərə daxil edilmiş əsərlərin daha yaxşı mənimsənilməsini təmin edir. Həmin metod üsul və metodlara müzakirə, rollu oyunlar, beyin həmləsi, anlayışın çıxarılması, şaxələndirmə və s. daxildir [4].

Yuxarı qeyd etdiyimiz kimi dərslərin təşkili zamanı sadəcə ənənəvi metodlara nəzər yetirsək dərslərin effektivliyi olduqca aşağı səviyədə olacaqdır. Bunun qarşısını almaq üçün müasir təlim metod və üsullarından səmərəli istifadə mütləqdir.

Nəticələr

Aparılmış tədqiqatda bizlərə bir daha məlum olur ki, Cavid irsi Azərbaycan ədəbiyyatında mühüm yerə sahibdir. Onun əsərlərinin məktəb dərslərlərində tədrisi zamanı bir sıra problemlərlə qarşılaşsaq da, həmin problemlərin aradan qaldırılması üçün bir neçə addımlar atmaq mümkündür. Bu proses mərhələli və sistemli şəkildə həyata keçirilir. Qeyd edilən proses ümumtəhsil məktəblərinin VIII və XI siniflərində tədris olunan “Ana” və “İblis” əsərlərinə şamildir. Hər iki əsərin öyrədilməsi zamanı müəllifin ümumtəhsil məktəblərində tədris olunan “Ana” və “İblis” əsərləri vasitəsi ilə şagirdlərə, oxuculara mühüm əxlaqi keyfiyyətləri aşılamaq, onlarda ailə-məişət məsələsinə, sevgi, fədakarlıq, insanın öz daxili dünyası və bu dünya ilə necə uyğunlaşmalı olduğunu, həyat və məənəvi seçim, bu seçimlərin ömür yolumuza göstərdiyi təsir və s. bütün bu keyfiyyətlərin təcəssüm etdiyi mühüm məsələlərin toplusu halı məlum olur.

Digər mühüm nəticələrdən biri də ondan ibarətdir ki, Cavid irsinin tədrisi zamanı istifadə olunan metodlar dərslərin təşkilinə və mənimsənilməsinə birbaşa təsir edir. Bunun üçün dərslərin tədrisində qeyd olunan problemlərin aradan qaldırılması üçün müasir metodlardan istifadə edilməlidir. Həmçinin Hüseyn Cavidin yaradıcılığı, onun ədəbiyyatımızdakı mövqeyi, əsərlərinin tərbiyəvi istiqamətləri, insanpərvərlik, humanizm, əxlaqi dünyagörüşü və s. kimi mühüm məsələlərin əks olunduğunun da şahidi olur.

Müzakirə

Nəticələrin təhlili göstərir ki, Hüseyn Cavid əsərləri şagirdlərə mühüm əxlaqi keyfiyyətlər aşılayır, onların yaradıcılıq bacarıqlarına təsir göstərir və inkişaf etdirir. Dərslərdə ənənəvi metodlarla müqayisədə müasir təlim metodlarından istifadə mövzunu daha yaxşı mənimsəməyə və problemli məsələlərin aradan qaldırılmasına gətirib çıxarır. Elmi izah baxımından isə Hüseyn Cavid yaradıcılığı fəlsəfi mövzulu əsərləri ilə şagirdləri anlamasını çətinləşdirsə də, bu problemin həll ilə əldə olunan nəticələr daha üstün rolda çıxış edir. Əsərlərin ideyasını anlamq və real həyatla əlaqələndirib, müsbət keyfiyyətləri tətbiq etmək effektiv nəticə ilə tamamlanır.

Yekun nəticə

Nəticələrə ümumi nəzər yetirsək görürük ki, Hüseyn Cavid irsinin Azərbaycan ədəbiyyatında mövqeyi, ədəbi irsinin ümumtəhsil məktəblərində öyrədilməsi vacib və olduqca aktual pedaqoji istiqamətlərdəndir. Lakin bu prosesdə məlum olan bəzi problemlərdə diqqətdən yayınmamalı, onların həlli üçün müəyyən addımlar atılmalıdır. Cavid irsinin tədrisi zamanı həm ədibin Azərbaycan ədəbiyyatındakı mövqeyi, həm də əsərlərində göstərilən tərbiyəvi məsələlər, öyrənmə prosesində gələcək nəsillər üçün əsaslı mənbə rolunu oynadığı fikri təsdiqini tapmışdır.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Cavid, H. (2017). Pyeslər (E. Elçin, tərt.). Bakı: Təhsil, 512 s.
2. Mir Cəlil, Hüseynov, F. (2019). XX əsr Azərbaycan ədəbiyyatı. Bakı: Elm və təhsil, 550 s.
3. Nazimli, G., Əliyeva, M., Nadirov, T. (n.d.). Ədəbiyyat (kurikulumla). Bakı: 392 s.
4. Yusifov, F. (2023). Ədəbiyyatın tədrisi metodikası. Bakı: ADPU, 414 s.

ŞAĞIRDLƏRDƏ ƏMƏKSEVƏRLİK VƏ SOSIAL MƏSULİYYƏT HİSSİNİN AŞILANMASININ METODİK YOLLARI

Cəmilə Elbrus qızı Bayramlı

magistrant

cbayramli2004@gmail.com

Mingəçevir Dövlət Universiteti

Xülasə

Məqalədə şagirdlərdə əməksevərlik və sosial məsuliyyət hissənin formalaşdırılmasının pedaqoji və metodik yolları araşdırılmışdır. Müasir təhsil sistemində şagirdlərin yalnız bilik əldə etməsi deyil, həm də şəxsiyyət kimi formalaşması əsas məqsədlərdən biri hesab olunur. Bu baxımdan əməksevərlik və sosial məsuliyyət kimi mənəvi keyfiyyətlərin inkişafı xüsusi əhəmiyyət kəsb edir.

Tədqiqatda ədəbiyyat dərslərinin şagirdlərin mənəvi tərbiyəsində rolu təhlil olunmuş, ədəbi qəhrəmanların davranış modellərinin şagirdlərin dəyər sisteminə təsiri araşdırılmışdır. Müəyyən edilmişdir ki, bədii əsərlər vasitəsilə təqdim olunan obrazlar şagirdlər üçün nümunə rolunu oynayır və onların sosial davranışlarının formalaşmasına müsbət təsir göstərir.

Araşdırma zamanı analiz və müşahidə metodlarından istifadə edilmişdir. Əldə olunan nəticələr göstərmişdir ki, interaktiv təlim metodlarının tətbiqi şagirdlərin mövzunu daha dərinləndirən mənimsəməsinə və sosial məsuliyyət hissənin inkişafına səbəb olur.

Eyni zamanda müəyyən olunmuşdur ki, şagirdlər bu keyfiyyətləri real həyat davranışına tətbiq etməkdə çətinlik çəkirlər. Bu isə təlim prosesində nəzəri biliklə praktik tətbiq arasında əlaqənin gücləndirilməsini zəruri edir.

Açar sözlər: əməksevərlik, sosial məsuliyyət, ədəbiyyat dərsləri, interaktiv təlim metodları

Giriş

Müasir təhsil sistemində şagirdlərin yalnız bilik əldə etməsi deyil, eyni zamanda onların şəxsiyyət kimi formalaşdırılması əsas məqsədlərdən biri hesab olunur. Bu baxımdan əməksevərlik və sosial məsuliyyət kimi mənəvi keyfiyyətlərin şagirdlərdə formalaşdırılması xüsusi əhəmiyyət daşıyır. Həmin keyfiyyətlərin inkişafı təsadüfi deyil, məqsədyönlü və ardıcıl pedaqoji fəaliyyət nəticəsində həyata keçirilir.

Təlim-tərbiyə prosesi mahiyyət etibarilə müəllim və şagird arasında formalaşan qarşılıqlı münasibətlərin və onların birgə fəaliyyətinin nəticəsi kimi çıxış edir. Bu prosesdə həm müəllimin, həm də şagirdin fəaliyyəti mühüm rol oynayır. Belə ki, müəllimin təlim fəaliyyətinin səmərəliliyi şagirdlərin təlim nəticələrində, onların intellektual və mənəvi inkişaf səviyyəsində öz əksini tapır. Eyni zamanda, şagirdlərin əldə etdiyi nəticələr də müəllimin pedaqoji fəaliyyətinin keyfiyyət göstəricisi kimi dəyərləndirilir (İsayeva A. M., 2025 [6]).

Ədəbiyyat dərsləri şagirdlərin mənəvi tərbiyəsində xüsusi yer tutur. Bədii əsərlər vasitəsilə təqdim olunan obrazlar, hadisələr və həyat nümunələri şagirdlərə davranış modeli kimi təsir edir. Əməksevərlik keyfiyyəti insanın zəhmətə münasibətini formalaşdırır və onu məqsədə doğru istiqamətləndirən mühüm xüsusiyyətdir. Sosial məsuliyyət isə fərdin cəmiyyət qarşısında borc və vəzifələrini dərk etməsi ilə bağlıdır və bu keyfiyyətlər bir-biri ilə sıx bağlı şəkildə inkişaf edir.

Ədəbi qəhrəmanların fəaliyyəti, seçimləri və həyat mövqeyi şagirdlərdə bu keyfiyyətlərin formalaşmasına təsir göstərir. Müəllim tərəfindən düzgün seçilmiş metod və üsullar, o cümlədən müzakirə, təhlil və interaktiv fəaliyyətlər şagirdlərin mövzunu daha dərinləndirən mənimsəməsinə şərait yaradır.

Ədəbiyyatın tədrisi şagirdlərdə əməksevərlik və sosial məsuliyyət hissənin aşılmasında mühüm vasitə kimi çıxış edir və bu istiqamətdə metodik yanaşmaların təkmilləşdirilməsi aktual pedaqoji problemlərdən biri olaraq qalır.

Mövzunun aktuallığı

Müasir təhsil sistemində şagirdlərin hərtərəfli inkişafı, onların yalnız akademik biliklərə deyil, eyni zamanda mənəvi və sosial dəyərlərə yiyələnməsi əsas prioritetlərdən biri hesab olunur. Xüsusilə əməksevərlik və sosial məsuliyyət kimi keyfiyyətlərin formalaşdırılması cəmiyyətin gələcək inkişafı baxımından mühüm əhəmiyyət kəsb edir. Bu baxımdan məktəbdə tərbiyə işinin məqsədyönlü və sistemli şəkildə təşkili vacibdir. Təhsilin məzmununun müəyyən edilməsində dövlət səviyyəsində qəbul olunmuş sənədlərdə də şagirdlərin vətəndaş kimi formalaşması, onların cəmiyyət qarşısında məsuliyyət hissəsinin inkişaf etdirilməsi əsas vəzifələrdən biri kimi qeyd olunur (**Azərbaycan Respublikasının Təhsil haqqında Qanunu, 2009 [1]**).

Digər tərəfdən, müasir dövrdə texnoloji inkişaf və informasiya mühitinin genişlənməsi şagirdlərin davranış və dəyər sisteminə də təsirsiz ötürür. Bəzi hallarda bu təsir əmək fəaliyyətinə marağın azalması və sosial məsuliyyət hissəsinin zəifləməsi ilə müşayiət olunur. Bu isə məktəbdə tərbiyəvi komponentin daha güclü şəkildə həyata keçirilməsini zəruri edir. Bu baxımdan ümumi təhsilin kurikulumunda şagirdlərin mənəvi keyfiyyətlərinin, o cümlədən əməksevərlik və sosial məsuliyyət hissəsinin inkişaf etdirilməsi əsas məqsədlərdən biri kimi müəyyən edilmişdir (**Azərbaycan Respublikası Təhsil Nazirliyi, Ümumi təhsil kurikulumu, 2013 [2]**).

Şagirdlərdə əməksevərlik və sosial məsuliyyət hissəsinin formalaşdırılması, xüsusilə ədəbiyyat dərsləri vasitəsilə bu keyfiyyətlərin aşılmasının metodik yollarının araşdırılması müasir təhsil sistemində aktual və zəruri məsələlərdən biri kimi çıxış edir.

Problemin qoyuluşu

Müasir tədris prosesində ədəbiyyat dərsləri şagirdlərin mənəvi tərbiyəsinin formalaşdırılmasında mühüm rol oynasa da, dərslük materiallarında əməksevərlik və sosial məsuliyyət kimi dəyərlərin təqdim olunması hər zaman sistemli və məqsədyönlü şəkildə təşkil olunmur. Bir sıra hallarda bu mövzular dərsləklərdə mövcud olsa da, onların şagirdlərə aydın və istiqamətləndirici şəkildə çatdırılması kifayət qədər effektiv olmur.

Digər mühüm problem isə öyrədilən bilik və dəyərlərin şagirdlərin gündəlik davranışı ilə əlaqələndirilməməsidir. Yəni ədəbiyyat dərslərində təqdim olunan mənəvi nümunələr və ədəbi qəhrəmanların davranış modelləri çox zaman praktik həyatla bağlanmır, nəticədə şagirdlər əldə etdikləri bilikləri real davranışa çevirməkdə çətinlik çəkirlər. Bu isə təlim prosesində tərbiyəvi məqsədlərin tam reallaşmasına mane olur (**Əhmədov C. , 2017 [5]**).

Tədqiqatın məqsədi

Bu tədqiqatın əsas məqsədi şagirdlərdə əməksevərlik və sosial məsuliyyət hissəsinin formalaşdırılmasında ədəbiyyat dərslərinin imkanlarını araşdırmaq, ədəbi qəhrəmanların nümunəsində bu mənəvi keyfiyyətlərin aşılmasının metodik yollarını müəyyən etməkdir. Eyni zamanda, dərslük materiallarında bu mövzuların təqdim olunma səviyyəsini təhlil etmək və onların təlim-tərbiyə prosesində daha effektiv istifadəsi üçün metodik yanaşmaların formalaşdırılması da məqsəd kimi qarşıya qoyulur.

Tədqiqatın vəzifələri

Tədqiqatın məqsədinə uyğun olaraq aşağıdakı vəzifələr müəyyən edilmişdir:

- əməksevərlik və sosial məsuliyyət anlayışlarının pedaqoji və tərbiyəvi mahiyyətini araşdırmaq;
- ədəbiyyat dərslərinin şagirdlərin mənəvi inkişafındakı rolunu təhlil etmək;
- dərsləklərdə və bədii mətnlərdə əmək və məsuliyyət mövzusunun təqdim olunma xüsusiyyətlərini müəyyən etmək;
- ədəbi qəhrəmanların şagirdlərin davranış və dünyagörüşünə təsir imkanlarını araşdırmaq;
- bu dəyərlərin tədrisində istifadə oluna biləcək metod və üsulları (müzakirə, təhlil, müqayisə, rollu oyunlar və s.) sistemləşdirmək;
- şagirdlərin əldə etdikləri bilikləri real həyat situasiyalarına tətbiq etmə bacarıqlarının formalaşdırılması yollarını müəyyən etmək;

- ədəbiyyat dərslərində tərbiyəvi məqsədlərin daha səmərəli həyata keçirilməsi üçün təkliflər irəli sürmək.

Ədəbiyyat icmalı (mövcud araşdırmaların qısa təhlili)

Şagirdlərin mənəvi tərbiyəsi, xüsusilə əməksevərlik və sosial məsuliyyət kimi keyfiyyətlərin formalaşdırılması pedaqoji elmin aktual istiqamətlərindən biri kimi müxtəlif tədqiqatlarda geniş şəkildə araşdırılmışdır. Bu sahədə aparılmış elmi işlərdə təhsilin tərbiyəedici funksiyası, müəllimin rolu və ədəbiyyat dərslərinin imkanları xüsusi vurğulanır.

Tədqiqatçılar qeyd edirlər ki, ədəbiyyat fənni şagirdlərin mənəvi dünyasının formalaşdırılmasında ən təsirli vasitələrdən biridir. Bədii mətnlərdə təqdim olunan obrazlar vasitəsilə şagirdlərdə davranış modelləri formalaşır, onların həyata baxışı genişlənir və sosial dəyərlərə münasibəti inkişaf edir. Bu baxımdan ədəbiyyat dərsləri yalnız estetik bilik vermir, həm də tərbiyəvi funksionu yerinə yetirir.

Araşdırmalarda həmçinin göstərilir ki, ədəbi qəhrəmanların nümunəsində əməksevərlik və məsuliyyət kimi keyfiyyətlərin aşılınması şagirdlərin real həyat davranışına müsbət təsir göstərir. Lakin bəzi müəlliflər bu prosesdə metodik çatışmazlıqların mövcudluğunu qeyd edərək bildirirlər ki, dərslük materiallarının və tədris üsullarının daha sistemli şəkildə təkmilləşdirilməsinə ehtiyac vardır.

Eyni zamanda, müasir pedaqoji yanaşmalarda fəal təlim metodlarının tətbiqi xüsusi əhəmiyyət daşıyır. Müzakirə, debat, rollu oyunlar və problem əsaslı təlim üsulları şagirdlərin həm tənqidi düşünmə bacarıqlarını inkişaf etdirir, həm də mənəvi dəyərlərin daha dərinlən mənimsənilməsinə şərait yaradır.

Beləliklə, mövcud ədəbiyyatların təhlili göstərir ki, əməksevərlik və sosial məsuliyyət hissinin formalaşdırılması ədəbiyyat tədrisi vasitəsilə mümkündür, lakin bu prosesin effektivliyi müəllimin metodik yanaşmasından və dərslük materiallarının təqdimat səviyyəsindən asılıdır.

Material və metodlar

Tədqiqatın aparılma üsulları

Tədqiqatın məqsədinə uyğun olaraq bir sıra elmi-pedaqoji üsullardan kompleks şəkildə istifadə olunmuşdur. İlk növbədə mövzu ilə bağlı nəzəri ədəbiyyatın öyrənilməsi həyata keçirilmiş, şagirdlərin mənəvi tərbiyəsi, əməksevərlik və sosial məsuliyyət kimi keyfiyyətlərin formalaşdırılması məsələləri pedaqoji baxımdan təhlil edilmişdir. Bu mərhələdə təlimin tərbiyəedici funksiyası və müəllimin istiqamətləndirici rolu ilə bağlı elmi yanaşmalar araşdırılmışdır (**Kazımov N. , 2002 [7]**).

Tədqiqat prosesində əsas üsullardan biri kimi analiz metodundan istifadə edilmişdir. Bu üsul vasitəsilə ümumtəhsil məktəblərində istifadə olunan ədəbiyyat dərsləkləri və bədii mətnlər təhlil olunmuş, həmin materiallarda əməksevərlik və sosial məsuliyyət mövzusunun təqdim olunma xüsusiyyətləri müəyyən edilmişdir. Xüsusilə ədəbi qəhrəmanların xarakteri, davranışı və cəmiyyətə münasibəti araşdırılaraq onların tərbiyəvi təsir imkanları qiymətləndirilmişdir.

Bununla yanaşı, müqayisə üsulu tətbiq edilərək müxtəlif dərsləklərdə və bədii əsərlərdə bu mövzuların təqdim olunma formaları qarşılaşdırılmış, onların oxşar və fərqli cəhətləri müəyyən edilmişdir. Bu yanaşma mövzunun tədrisində istifadə olunan metodik üsulların effektivliyini müəyyən etməyə imkan vermişdir.

Tədqiqat çərçivəsində müşahidə üsulundan da istifadə olunmuşdur. Dərs prosesində şagirdlərin ədəbi qəhrəmanlara münasibəti, onların müzakirələrdə iştirakı və mövzuya yanaşması izlənilmişdir. Bu üsul vasitəsilə şagirdlərin əməksevərlik və sosial məsuliyyət kimi anlayışları qavrama səviyyəsi və bu dəyərləri gündəlik davranışda tətbiq etmə imkanları müəyyən edilmişdir (**Vqotski L. , 1982 [8]**).

Sonda ümumiləşdirmə üsulu tətbiq edilərək əldə olunan nəticələr sistemləşdirilmiş və tədqiqatın əsas qənaətləri formalaşdırılmışdır. Bu isə mövzunun elmi əsaslarla ümumiləşdirilməsinə və metodik baxımdan əsaslandırılmasına şərait yaratmışdır.

İstifadə olunan materiallar

Tədqiqatın aparılması prosesində mövzuya uyğun müxtəlif növ elmi, pedaqoji və metodik materiallardan istifadə olunmuşdur. İlk növbədə, şagirdlərin mənəvi tərbiyəsi, əməksevərlik və sosial məsuliyyət hissinin formalaşdırılması ilə bağlı pedaqoji ədəbiyyatlar araşdırılmışdır. Bu mənbələr təlim prosesində tərbiyəedici amillərin rolunu müəyyənləşdirməyə və nəzəri əsasları formalaşdırmağa imkan vermişdir.

Eyni zamanda, ümumtəhsil məktəbləri üçün nəzərdə tutulmuş Azərbaycan dili və ədəbiyyat dərslikləri əsas tədqiqat materialı kimi götürülmüşdür. Bu dərsliklərdə yer alan bədii mətnlər, ədəbi qəhrəmanların obrazları və onların fəaliyyət istiqamətləri təhlil edilərək əməksevərlik və sosial məsuliyyət mövzularının təqdim olunma səviyyəsi müəyyən edilmişdir. Dərslik materiallarının seçimi zamanı müxtəlif sinif səviyyələrini əhatə edən nümunələrə üstünlük verilmişdir ki, bu da mövzunun yaş xüsusiyyətlərinə uyğun təqdimatını izləməyə imkan yaratmışdır.

Bununla yanaşı, tədqiqat çərçivəsində klassik və müasir Azərbaycan ədəbiyyatına aid bədii əsərlərdən də istifadə edilmişdir. Bu əsərlərdə əks olunan ədəbi qəhrəmanların həyat mövqeyi, zəhmətə münasibəti və sosial davranış modelləri təhlil edilərək onların tərbiyəvi təsir imkanları qiymətləndirilmişdir.

Həmçinin pedaqoji və psixoloji məzmunlu elmi əsərlər, xüsusilə təlim və tərbiyə prosesinin qarşılıqlı əlaqəsini izah edən mənbələr tədqiqata daxil edilmişdir. Bu materiallar şagirdlərin yaş xüsusiyyətləri, psixoloji inkişaf mərhələləri və dəyərlərin mənimsənilməsi mexanizmlərini daha dərindən anlamağa şərait yaratmışdır (**Kazimov, 2002; Vqotski, 1982 [7,8]**).

İstifadə olunan materiallar tədqiqatın məqsədinə uyğun seçilmiş və mövzunun həm nəzəri, həm də praktik baxımdan araşdırılmasına imkan yaratmışdır.

Təcrübə və analiz metodları

Tədqiqat çərçivəsində nəzəri yanaşmaların praktik müstəvidə yoxlanılması məqsədilə təcrübə və analiz metodlarından istifadə olunmuşdur. Təcrübə mərhələsində ədəbiyyat dərslərində əməksevərlik və sosial məsuliyyət mövzusunun tədrisi zamanı müxtəlif metod və üsulların tətbiqi müşahidə edilmişdir. Bu prosesdə əsas diqqət şagirdlərin ədəbi qəhrəmanlara münasibətinə, onların müzakirələrdə fəallığına və mövzu üzrə fikir ifadə etmə bacarıqlarına yönəldilmişdir.

Təcrübə zamanı dərs prosesində müzakirə, sual-cavab, mətn təhlili və rollu oyun kimi interaktiv metodlardan istifadə olunmuş, bu üsulların şagirdlərin mövzunu mənimsəmə səviyyəsinə təsiri izlənilmişdir. Eyni zamanda, şagirdlərin əmək və sosial məsuliyyətlə bağlı anlayışları necə qavradığı və onları real həyat situasiyaları ilə əlaqələndirmə bacarıqları qiymətləndirilmişdir.

Analiz mərhələsində isə əldə olunan məlumatlar sistemləşdirilmiş və müqayisəli şəkildə təhlil edilmişdir. Şagirdlərin dərs prosesində göstərdikləri aktivlik, mövzuya maraq səviyyəsi və davranış dəyişiklikləri nəzərə alınaraq ümumi nəticələr çıxarılmışdır. Bu yanaşma tədqiqatın praktik əhəmiyyətini artırmaqla yanaşı, tətbiq olunan metodların effektivliyini müəyyən etməyə imkan vermişdir.

Bundan əlavə, təhlil prosesi zamanı şagirdlərin fərdi xüsusiyyətləri, yaş səviyyələri və psixoloji hazırlıq dərəcəsi də nəzərə alınmışdır. Bu isə əldə olunan nəticələrin daha obyektiv qiymətləndirilməsinə şərait yaratmışdır (**Vqotski, 1982 [8]**).

Beləliklə, təcrübə və analiz metodlarının tətbiqi tədqiqatın məqsədinə uyğun olaraq ədəbiyyat dərslərində əməksevərlik və sosial məsuliyyət hissinin formalaşdırılmasının praktik tərəflərini müəyyən etməyə imkan vermişdir.

Nəticələr

Tədqiqatdan əldə olunan faktlar

Aparılmış tədqiqat nəticəsində müəyyən edilmişdir ki, ədəbiyyat dərsləri şagirdlərdə əməksevərlik və sosial məsuliyyət hissinin formalaşdırılmasında mühüm rol oynayır. Təhlil olunan dərslik materiallarında bu mövzulara birbaşa və dolaylı şəkildə kifayət qədər yer ayrılmışdır. Xüsusilə ədəbi qəhrəmanların davranışı, zəhmətə münasibəti və cəmiyyət qarşısında məsuliyyət hissi şagirdlər üçün nümunəvi model kimi çıxış edir.

Araşdırma zamanı məlum olmuşdur ki, dərş prosesində mətn təhlili, müzakirə və rollu oyun metodlarından istifadə şğırdlərin mövzunu daha dərindən mənimsəməsinə müsbət təsir göstərmişdir. Şğırdlər ədəbi qəhrəmanların seçimlərini real həyat situasiyaları ilə əlaqələndirə bilmiş, əməksevərlik və sosial məsuliyyət anlayışlarını gündəlik davranış nümunələri ilə müqayisə etmişlər.

Tədqiqat nəticələri göstərmişdir ki, interaktiv metodlardan istifadə olunan dərşlərdə şğırdlərin mövzuya maraq səviyyəsi daha yüksək olmuş, onların fikir bildirmə və müstəqil nəticə çıxarma bacarıqları inkişaf etmişdir. Xüsusilə müzakirə və debat formasında keçirilən fəaliyyətlər şğırdlərdə sosial məsuliyyət anlayışının daha aydın formalaşmasına şərait yaratmışdır.

Bununla yanaşı, müəyyən edilmişdir ki, bəzi dərşliklərdə əməksevərlik və sosial məsuliyyət mövzuları mövcud olsa da, bu mövzuların metodik istiqamətləndirilməsi müəllimin peşəkar yanaşmasından birbaşa asılıdır. Yəni müəllimin düzgün seçdiyi üsul və vasitələr nəticələrin effektivliyinə ciddi təsir göstərir.

Beləliklə, əldə olunan faktlar göstərir ki, ədəbiyyat dərşləri vasitəsilə şğırdlərdə əməksevərlik və sosial məsuliyyət hissinin aşılınması mümkündür və bu prosesin uğuru əsasən metodik yanaşmanın keyfiyyətindən asılıdır.

Cədvəllər və statistik göstəricilər

Tədqiqat prosesində aparılan müşahidələr və təhlillər əsasında şğırdlərin əməksevərlik və sosial məsuliyyət mövzusuna münasibəti və dərş prosesində fəallıq səviyyəsi qiymətləndirilmişdir. Əldə olunan nəticələr aşağıdakı cədvəldə ümumiləşdirilmişdir.

Cədvəl 1. Tədris metodlarının şğırd fəallığına təsiri

Tədris üsulu	Şğırd fəallığı (aşağı)	Şğırd fəallığı (orta)	Şğırd fəallığı (yüksək)
Ənənəvi izah	40%	45%	15%
Mətn təhlili	25%	50%	25%
Müzakirə üsulu	15%	45%	40%
Rollu oyun	10%	35%	55%

Cədvəldən göründüyü kimi, ənənəvi təlim üsullarında şğırdlərin fəallıq səviyyəsi daha aşağı olur. İnteraktiv metodların, xüsusilə müzakirə və rollu oyunların tətbiqi zamanı isə şğırdlərin dərş prosesində iştirakı və marağı əhəmiyyətli dərəcədə artır.

Cədvəl 2. Ədəbi qəhrəmanların təsir səviyyəsi

Göstərici	Aşağı	Orta	Yüksək
Əməksevərlik anlayışının mənimsənilməsi	20%	50%	30%
Sosial məsuliyyətin dərk olunması	25%	45%	30%
Real həyatla əlaqələndirmə bacarığı	30%	40%	30%

Bu nəticələr göstərir ki, şğırdlər ədəbi qəhrəmanların nümunəsində əməksevərlik və sosial məsuliyyət anlayışlarını əsasən orta və yüksək səviyyədə mənimsəyirlər. Lakin bu biliklərin real həyatla əlaqələndirilməsi müəyyən qədər çətinlik yaradır ki, bu da müəllimin metodik fəaliyyətinin əhəmiyyətini artırır.

Müzakirə

Nəticələrin təhlili

Aparılmış tədqiqatın nəticələri göstərir ki, ədəbiyyat dərşləri şğırdlərdə əməksevərlik və sosial məsuliyyət hissinin formalaşdırılmasında əhəmiyyətli rol oynayır. Xüsusilə ədəbi qəhrəmanların davranış nümunələrinin təhlili şğırdlərin bu keyfiyyətləri daha aydın dərk etməsinə

və onları mənimsəməsinə müsbət təsir göstərir. Bu hal bir daha təsdiq edir ki, bədii əsərlər yalnız informasiya mənbəyi deyil, həm də tərbiyə vasitəsidir.

Nəticələrin təhlili göstərir ki, tədris prosesində istifadə olunan metodlar şagirdlərin mövzunu mənimsəmə səviyyəsinə birbaşa təsir edir. Ənənəvi izah üsulu ilə müqayisədə interaktiv metodların tətbiqi zamanı şagirdlərin fəallığı, müzakirələrdə iştirakı və mövzuya marağı daha yüksək olur. Bu isə onların əməksevərlik və sosial məsuliyyət kimi anlayışları daha dərinlən qavramasına şərait yaradır.

Eyni zamanda müəyyən edilmişdir ki, dərslərdə bu mövzulara yer verilsə də, onların şagirdlər tərəfindən tam mənimsənilməsi müəllimin metodik yanaşmasından asılıdır. Əgər müəllim yalnız mətnin məzmununu izah etməklə kifayətlənsə, şagirdlər mövzunu səthi qavrayır. Lakin mətn təhlili, müzakirə və real həyatla əlaqələndirmə aparıldıqda bu dəyərlər daha davamlı şəkildə formalaşır.

Təhlil zamanı həmçinin aşkar edilmişdir ki, şagirdlər ədəbi qəhrəmanların müsbət xüsusiyyətlərini asanlıqla qəbul etsələr də, onları gündəlik davranışa tətbiq etməkdə müəyyən çətinliklərlə üzləşirlər. Bu isə təlim prosesində nəzəri biliklə praktik tətbiq arasında əlaqənin zəif qurulması ilə izah oluna bilər.

Nəticələrin təhlili göstərir ki, ədəbiyyat dərslərində əməksevərlik və sosial məsuliyyət hissini effektiv formalaşdırılması üçün yalnız məzmun kifayət etmir, eyni zamanda düzgün seçilmiş metodik yanaşma, interaktiv üsulların tətbiqi və real həyatla əlaqələndirmə mühüm əhəmiyyət daşıyır.

Digər tədqiqatlarla müqayisə

Aparılmış tədqiqatın nəticələri pedaqoji sahədə mövcud olan bir sıra elmi araşdırmalarla müqayisə edildikdə həm oxşar, həm də fərqli məqamlar müəyyən olunur.

J. Brunerin təlim nəzəriyyəsinə görə, şagirdlər bilikləri passiv şəkildə qəbul etməməli, onları kəşf və fəaliyyət əsasında mənimsəməlidirlər. Bu yanaşma göstərir ki, təlim prosesində aktiv metodların tətbiqi şagirdin həm idrak, həm də mənəvi inkişafını gücləndirir (Bruner, 1966 [4]). Bizim tədqiqatın nəticələri də bunu təsdiq edir, çünki interaktiv üsullar (müzakirə, rollu oyun, təhlil) tətbiq olunduqda şagirdlərin əməksevərlik və sosial məsuliyyət mövzusunda marağı əhəmiyyətli dərəcədə artır.

Eyni zamanda, A. Banduranın sosial öyrənmə nəzəriyyəsində qeyd olunur ki, insanlar davranış modellərini əsasən müşahidə və təqlid yolu ilə mənimsəyirlər (Bandura, 1977 [3]). Bu fikir ədəbi qəhrəmanların şagirdlərə təsiri ilə bağlı əldə etdiyimiz nəticələrlə üst-üstə düşür. Belə ki, bədii əsərlərdə təqdim olunan müsbət obrazlar şagirdlərdə davranış modeli formalaşdırır və onların sosial məsuliyyət hissinə təsir edir.

Lakin əvvəlki tədqiqatlarda əsas diqqət daha çox ümumi nəzəri prinsiplərə yönəlmiş, ədəbiyyat dərslərində konkret metodların praktik tətbiqi və onların şagird davranışına təsiri geniş şəkildə araşdırılmamışdır. Bu tədqiqatda isə ədəbi qəhrəmanların tədris prosesində istifadə olunması və interaktiv metodların təsiri müşahidə əsasında təhlil edilmişdir.

Beləliklə, aparılmış müqayisə göstərir ki, mövcud elmi yanaşmalar təlimin ümumi prinsiplərini izah etsə də, bu tədqiqat ədəbiyyat dərslərində əməksevərlik və sosial məsuliyyət hissini formalaşdırılmasının daha praktik və metodik tərəflərini üzə çıxarır və bu sahəyə müəyyən yeniliklər gətirir.

Elmi izah

Aparılmış tədqiqatın nəticələri pedaqoji və psixoloji yanaşmalar əsasında izah edildikdə, əməksevərlik və sosial məsuliyyət kimi mənəvi keyfiyyətlərin formalaşmasının mürəkkəb, mərhələli və çoxamilli bir proses olduğu aydın görünür. Bu proses yalnız biliklərin ötürülməsi ilə deyil, eyni zamanda şagirdin emosional, davranış və sosial təcrübəsinin formalaşması ilə bağlıdır.

Psixoloji baxımdan şagirdlər davranış modellərini əsasən müşahidə və təqlid yolu ilə mənimsəyirlər. Ədəbiyyat dərslərində təqdim olunan ədəbi qəhrəmanlar bu baxımdan mühüm rol oynayır, çünki onlar şagird üçün nümunə funksiyasını yerinə yetirir. Şagird qəhrəmanın əməyə

münasibətini, çətinliklər qarşısında davranışını və cəmiyyətə münasibətini dəyərləndirərək onu öz daxili davranış modeli kimi qəbul edə bilər.

Pedaqoji baxımdan isə bu keyfiyyətlərin formalaşdırılması müəllimin məqsədyönlü fəaliyyəti ilə sıx bağlıdır. Tədris prosesində yalnız mətnin məzmununun izahı deyil, həm də onun şagirdin həyat təcrübəsi ilə əlaqələndirilməsi vacibdir. Bu zaman şagird əldə etdiyi bilikləri passiv şəkildə deyil, fəal şəkildə mənimsəyir və onları real həyat situasiyalarına tətbiq etməyə çalışır.

Interaktiv təlim metodlarının tətbiqi (müzakirə, rollu oyunlar, problemlə situasiyaların həlli) şagirdlərin düşünmə qabiliyyətini aktivləşdirir və onların sosial davranış bacarıqlarını inkişaf etdirir. Bu metodlar şagirdin yalnız bilik səviyyəsini deyil, həm də dəyər yönümünü formalaşdırır.

Elmi izah göstərir ki, əməksevərlik və sosial məsuliyyət hissəsinin formalaşdırılması ədəbiyyat dərsləri vasitəsilə daha effektiv həyata keçirilə bilər. Bu prosesdə ədəbi qəhrəmanların nümunə rolu, müəllimin metodik yanaşması və interaktiv təlim üsulları bir-biri ilə qarşılıqlı əlaqədə çıxış edir və şagird şəxsiyyətinin inkişafına kompleks təsir göstərir.

Yekun nəticə

Ümumi yekun

Aparılmış tədqiqatın nəticələri göstərir ki, ədəbiyyat dərsləri şagirdlərdə əməksevərlik və sosial məsuliyyət hissəsinin formalaşdırılmasında mühüm pedaqoji vasitə kimi çıxış edir. Ədəbi qəhrəmanların nümunəsində təqdim olunan davranış modelləri şagirdlərin mənəvi dünyasına təsir edərək onların dəyərlər sisteminin formalaşmasına şərait yaradır.

Tədqiqat zamanı müəyyən edilmişdir ki, bu keyfiyyətlərin formalaşdırılması yalnız nəzəri biliklərin verilməsi ilə məhdudlaşmır, eyni zamanda müəllimin seçdiyi metodik yanaşmalardan, dərş prosesində istifadə olunan interaktiv üsullardan və mətnlərin şagird həyatına uyğun şəkildə izahından asılıdır.

Beləliklə, ədəbiyyat dərsləri şagirdlərin həm intellektual, həm də mənəvi inkişafında kompleks rol oynayır və bu istiqamətdə məqsədyönlü pedaqoji fəaliyyətin gücləndirilməsi vacib hesab olunur.

Elmi və praktik əhəmiyyəti

Tədqiqatın elmi əhəmiyyəti onun əməksevərlik və sosial məsuliyyət kimi mənəvi keyfiyyətlərin ədəbiyyat tədrisi kontekstində nəzəri və metodik baxımdan araşdırılması ilə bağlıdır. İşdə təqdim olunan yanaşmalar təlim-tərbiyə prosesinin elmi əsaslarının daha dərinəndən dərk olunmasına imkan yaradır və pedaqoji nəzəriyyələrin praktik tətbiqi üçün əlavə imkanlar açır.

Praktik baxımdan isə tədqiqat nəticələri müəllimlərin dərş prosesində istifadə edə biləcəyi metodik vasitələrin seçilməsinə kömək edir. Xüsusilə ədəbi qəhrəmanların təhlili, müzakirə, rollu oyun və interaktiv üsulların tətbiqi şagirdlərin dərşə marağını artırmaqla yanaşı, onların mənəvi keyfiyyətlərinin formalaşmasına müsbət təsir göstərir.

Təvsiyələr

Aparılmış tədqiqatın nəticələrinə əsaslanaraq aşağıdakı təvsiyələr irəli sürülür:

1. Ədəbiyyat dərslərində əməksevərlik və sosial məsuliyyət mövzularına daha sistemli və məqsədyönlü şəkildə yer verilməlidir.
2. Dərsləklərdə ədəbi qəhrəmanların davranış modelləri şagirdlərin yaş xüsusiyyətlərinə uyğun şəkildə daha aydın izah olunmalıdır.
3. Tədris prosesində interaktiv metodların (müzakirə, debat, rollu oyunlar, problemlə situasiyalar) tətbiqi genişləndirilməlidir.
4. Şagirdlərin nəzəri bilikləri real həyat situasiyaları ilə əlaqələndirməsinə xüsusi diqqət yetirilməlidir.
5. Müəllimlərin bu istiqamətdə metodik hazırlığının artırılması üçün seminar və təlimlərin təşkili məqsədəuyğundur.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Azərbaycan Respublikası. (2009). Təhsil haqqında qanun. Bakı.

2. Azərbaycan Respublikası Təhsil Nazirliyi. (2013). Ümumi təhsil kurikulumu. Bakı.
3. Bandura, A. (1977). Social learning theory. Prentice-Hall.
4. Bruner, J. S. (1966). Toward a theory of instruction. Harvard University Press.
5. Əhmədov, C. (2017). Ədəbiyyatın tədrisi metodikası. Bakı: Elm və Təhsil.
6. İsayeva, A. M. (2025). Müəllim–şagird münasibətlərinin yaradılmasında müsbət psixoloji iqlimin rolu və onun tənzimində psixoloqun funksiyası. Bakı: Psixologiya Elmi-Tədqiqat İnstitutu.
7. Kazımov, N. (2009). Pedaqogika. Bakı: Təhsil.
8. Vygotsky, L. S. (1982). Thinking and speech. Moscow: Pedagogika..

XIX-XX ƏSRLƏRDƏ AZƏRBAYCANDA MÜSTƏMLƏKƏ SİYASƏTİNİN MƏDƏNİYYƏTƏ TƏSİRİ

Aysun Bayram qızı Yusibova
magistrant

aysunyusibova75@gmail.com
Mingəçevir Dövlət Universitetinin

Xülasə

XIX-XX əsrlərdə Çar Rusiyasının müstəmləkəçilik siyasəti Azərbaycanın siyasi-iqtisadi, ictimai-sosial və milli mədəni həyatına müxtəlif təsirlər göstərmişdir. Bu tezisdə müstəmləkə idarəetməsinin dil, təhsil, ədəbiyyat, incəsənət və milli-mənəvi dəyərlər üzərində yaratdığı məhdudiyyətlər elmi baxımdan təhlil edilir. Araşdırmada müstəmləkə siyasətinin əsas məqsədinin yerli mədəniyyətin zəiflədilməsi, milli kimliyin assimilyasiyası və mədəni asılılığın formalaşdırılması olduğu göstərilir. Bununla yanaşı, Azərbaycan ziyalılarının, maarifçilərinin və mədəni xadimlərinin bu siyasətə qarşı apardıqları mübarizə və milli mədəniyyətin qorunması istiqamətindəki fəaliyyəti ön plana çəkilir.

Açar sözlər: Mədəniyyət, müstəmləkə siyasəti, ədəbiyyat, musiqi, maarifçilik

Giriş

XIX və XX əsrlərdə Azərbaycanın Çar Rusiyasının müstəmləkə siyasətinə məruz qalması, ölkənin siyasi-iqtisadi və sosial strukturlarında əhəmiyyətli dəyişikliklərin baş verməsinə səbəb oldu. Bu dövr, Azərbaycanın yalnız iqtisadi və siyasi həyatında deyil, eyni zamanda mədəniyyətin inkişafında da dərin izlər buraxdı. Çarizmin tətbiq etdiyi müstəmləkəçilik, Azərbaycanın zəngin mədəni irsini, dilini, ədəbiyyatını, incəsənətini və gündəlik həyatını formalaşdıran bir çox amillərə təsir etdi. Təzisin aktuallığı, XIX -XX əsrlərdə çarizmin həyata keçirdiyi müstəmləkə siyasətinin Azərbaycanın mədəniyyətinə təsirini araşdırmaq, bu təsirlərin milli kimlikdə, dildə, maarifçilik hərəkətində, ədəbiyyatda və incəsənətdə özünü necə büruzə verdiyin müəyyən etməkdir. Təzisin məqsədi çarizmin müstəmləkə siyasəti nəticəsində milli mədəni irsdə baş vermiş dəyişiklikləri, məhdudiyyətləri üzə çıxarmaq, müstəqillik dövründə mədəni dirçəliş formalarını aşkarlamaqdır. Qarşıya qoyulan məqsədə nail olmaq üçün müəyyən vəzifələr yerinə yetirilir: 1) Müstəmləkəçilik siyasəti anlayışının elmi-nəzəri mahiyyəti araşdırılır. 2) Müstəmləkə siyasətinə qarşı milli mədəni müqavimət formalarını (maarifçilik, mətbuat, ədəbiyyat və.s) öyrənmək.

Metadologiya

Bu tezisdə tarixi metoddan, analitik metoddan, müqayisəli-tarixi metoddan istifadə edilib. Təzisin müddəası budur ki, Çar Rusiyanın yeritdiyi dil siyasəti milli kimliyin zəiflətməsində əsas alətlərdən biri idi.

Çarizmin müstəmləkə siyasətinə Azərbaycanın milli-mədəni müqaviməti

Müstəmləkəçilik siyasəti — bir dövlətin başqa bir dövləti siyasi, iqtisadi və mədəni cəhətdən özündən asılı vəziyyətə salması və onu idarə etməsi siyasətidir. Müstəmləkəçilik — güclü dövlətlərin zəif xalqlar üzərində hakimiyyət qurmaq, onların resurslarını istismar etmək və

idarəetməni öz nəzarətində saxlamaq məqsədi daşıyan siyasətdir. Müstəmləkəçilik siyasətinin əsas xüsusiyyətləri-müstəmləkə olunan ərazinin siyasi,iqtisadi,mədəni idarəçiliyi öz əlindən alınır. Təbii sərvətlər, xammal və əmək gücü metropoliyanın maraqları üçün istifadə olunur. Yerli dil,din və adət-ənənələr sıxışdırılır, müstəmləkəçilik mədəniyyəti formalaşdırılır. 1801-ci ildən başlayaraq,çar I Aleksandrın manifesti ilə Azərbaycanın bir çox bölgələri-Qazax,Borçalı,Şəmsəddin,Pənpəkin Çar Rusiyası tərəfindən işğal edildi,bununlada Azərbaycanın işğalı başladı.1813 və 1828-ci il Gülistan və Türkmənçay müqavilələri bu işğalları təsdiq etdi. Çarizm, Azərbaycanın strateji əhəmiyyətini dərk edərək, burada öz siyasi və iqtisadi təsirini artırmağa çalışırdı. Bu proses, yalnız siyasi-iqtisadi hakimiyyətlə məhdudlaşmadı,eyni zamanda, mədəni sahədə də ciddi dəyişikliklərə səbəb oldu. Müstəmləkə siyasəti, yerli mədəniyyətin və dilin üstündə yeni fikirlərin, ideologiyaların və dəyərlərin formalaşmasına şərait yaratdı. Çarizmin mədəni sahədəki müstəmləkə siyasəti yerli ədəbiyyatın, incəsənətin və dilin inkişafına mane oldu. Müstəmləkə siyasətinin Azərbaycan dilinə və ədəbiyyatına təsiri çoxşaxəli oldu. Belə ki, dil siyasəti, Azərbaycan dilinin rəsmi statusunun itirilməsinə və rus dilinin üstünlük qazanmasına,rəsmi sənəd dili olmasına səbəb oldu.

Bu, yerli ədəbiyyatın inkişafını ləngitdi, çünki yazıçılar və şairlər, öz əsərlərini rus dilində yazmağa məcbur oldular. Lakin, bu prosesin əksinə olaraq, müstəmləkə dövründə Azərbaycan ədəbiyyatı yeni bir inkişaf mərhələsinə qədəm qoydu.XIX əsrdə Azərbaycan ədəbiyyatının əsas qolunu klassik romantik poeziya təşkil edirdi. A.Bakıxanov,M.Ş.Vazeh,Q.Zakir,Ə.Nəbatı kimi istedadlı şairlər orta əsr Azərbaycan və ümumən Şərq klassik romantik ədəbiyyatın görkəmlə nümayəndələrini, xüsusi ilə M.Füzuli ənənələrini davam etdirirdilər və klassik romantik şeirin müxtəlif janrlarında əsərlər yazırdılar [1, s.165]. Onuda qeyd etmək lazımdır ki,bu şairlər dövrün bütün məhdudiyyətlərinə baxmayaraq, ana dillərində yazmağa üstünlük verirdilər.Bu da gələcəkdə dilimizin təmizliyi qorunmasında və üz əhəmiyyətinin itirilməməsində mühüm rol oynayır. Azərbaycan dilinin təmizliyinn qorunmasında 1875-1877-ci illərdə fəaliyyətdə olan “Əkinçi”qəzetinin rolu böyükdür. 1875-ci ildə Həsən bəy Məlikov (Zərdabi) "Əkinçi" qəzetini təsis etdi. "Əkinçi" Azərbaycan dilində nəşr olunan ilk qəzet idi.

“Əkinçi”nin demokratik ideyaları bəzi mürtəcə bəylər, ruhanilər və çar məmurları tərəfindən narahatlıqla qarşılanırdı. Qaragüruhçular ona qarşı qalxmışdılar. Nəticədə 1877-ci ilin əvvəllərində qəzetin abunəçilərinin sayı 300 nəfərə endi, bunlardan da 150-si kənd yerlərində idi. 1877-1878-ci illər Rusiya-Türkiyə müharibəsinin başlanması ilə çar senzurası qəzetdə siyasi xarakterli məsələlərə toxunmağı qadağan etdikdən sonra “Əkinçi” üçün ağır şərait yarandı. Belə ki, belə şəraitdə hökumət 1877-ci ilin sentyabrında qəzetin nəşrinin dayandırılması barəsində fərman verdi.”Əkinçi” Azərbaycanda mütərəqqi ictimai fikrin inkişafında və bütövlükdə Azərbaycan mədəniyyətinin inkişafında böyük rol oynamışdı. O, qısamüddət ərzində ən qabaqcıl ziyalıları öz ətrafında birləşdirmiş, Azərbaycan xalqının həyatının bir çox sahələrinə müsbət təsir göstərərək, geniş kütlələri maddi və mənəvi həyatda mütərəqqi dəyişikliklər uğrunda mübarizəyə çağırırdı.[1, s.283]. Həsən bəy Zərdabi bu qəzetdə “millət” anlayışını açaraq,xalqın öz milli kimliyini tanımasına kömək etdi.Daha sonra onun mədəni irsini “Kaspi”,1879-cu ildə nəşr edilən “Ziya”,1880-ci ildə nəşr edilən “Ziyyəi Qafqaziyyə”,eyni ildə nəşr edilən “Kəşkül”, 1903-cu ildə nəşr edilən “Şərqi-rus”onun fəaliyyətini davam etdirdi.

Bu qəzetlər həm xalqın oyanmasında, həm milli kimliyin xatırlanmasında, həm də ana dilindən daha çox istifadə edilməsində mühüm rol oynadılar [2, s.12]. XX əsrin əvvəllərində, Azərbaycan ədəbiyyatında milli şairlər və yazıçılar, öz dillərində yazmağa başladılar. Məsələn, Cəlil Məmmədquluzadə, Mirzə Ələkbər Sabir və digər tanınmış ədiblər, xalqın mədəniyyətini, adət-ənənələrini və müstəqillik arzusunu öz əsərlərində əks etdirdilər.

Bu, Azərbaycan dilinin və ədəbiyyatının inkişafına yeni bir nəfəs gətirdi. Türkdilli mətbuatın sıxışdırılması və senzuranın tətbiq edilməsi Əli bəy Hüseynzadəni də narahat edirdi. O öz əsərlərində bu məsələləri diqqətə gətirir və onların həll yollarını da qeyd edirdi. O köhnə ənənələrin artıq dəyişməyə üçün zamanın gəlib çatdığını qeyd edirdi. XIX əsrin ikinci yarısında kapitalizmin inkişafı,o cümlədən incəsənət və musiqi sahəsində də əhəmiyyətli dəyişikliklərə səbəb oldu. XIX

əsr Azərbaycan incəsənətində əsas meyil portet janrı idi. Buna misal kimi “Cavan adam”, “Abbas Mirzə”, “Oturmuş qadın” portretlərini göstərə bilərik. Çarizmin təsiri altında, Azərbaycan musiqisi yeni üslublarla zənginləşdi. Bu dövrdə xalq aşiq musiqisi daha da inkişaf etdi. Qərb musiqi mədəniyyətinin elementləri, yerli musiqi ilə birləşərək yeni bir sintez yarada bildi. Bu dövrdə, Azərbaycanın klassik muğamı, Qərb musiqi alətlərinin istifadəsi ilə daha da inkişaf etdi. Rusiyada Azərbaycan musiqi folkloruna xeyli maraq göstərilirdi. Belə ki 1818-1819-cu illərdə Həştərxanda nəşr edilən musiqi jurnalında Qubalı Fətəli xana həsr olunmuş mahnının notla yazılmış mətni verilmişdi [3, s.34]. Eyni zamanda, müstəmləkə siyasəti, incəsənətin digər sahələrində də özünü göstərdi. Məsələn, teatr, rəssamlıq və kino kimi sahələr, yeni ideyalarla zənginləşdi. Teatr, müstəmləkə dövründə bir vasitə kimi istifadə olunaraq, insanları düşündürməyə, milli kimliyi aydınlaşdırmağa xidmət etdi. Bu sahədə M.F.Axundovun, Zərdabinin fəaliyyətləri böyükdür.

Müstəmləkə siyasəti, Azərbaycanın təhsil sistemində də təsirsiz ötüşmədi. Çarizm, təhsilin imperiyasılaşması, provaslaşması və rus dilinin öyrədilməsini təşviq etdi. Bu siyasət imperiyanın üstqurumlarının mənafeyə xidmət edirdi. XIX əsrdən başlayaraq, Azərbaycanda müstəqil rus dilli məktəblər açılmağa başladı. Bu məktəblərdə, rus dili ilə yanaşı azərbaycan dili və mədəniyyəti öyrədilir, milli dəyərlər təşviq edilirdi. Azərbaycanda rus dövlət məktəbləri zaqafqaziya məktəbləri haqqında 1829-cu il “Əsasnamə”silə meydana gəlmişdi və ümumrusiya xalq maarifi sisteminin bir hissəsi sayılır. Belə məktəblərin təşkili və qroqramların tərtibi zamanı çar məmurları çəxəsrlı milli mədəniyyəti və din amillərini nəzərə almaya bilməzdilər.

İlk qəza məktəbləri 1830-cu ildə Şuşada, onun ardınca 1832-ci ildə Bakıda, 1833-cü ildə Nuxada, 1837-ci ildə Gəncədə açıldı [1, s.139]. Bu dövrdə elm sahəsində də yeniliklər baş verdi. Vətən tarixinin yaradılmasının əhəmiyyətini başa düşənlərdən biri də Abbasqulu Ağa Bakıxanov olmuşdur. O, baki xan nəslindən idi. Onun çoxillik axtarışlarının nəticəsi 1841-ci ildə fars dilində yazıb tamamladığı və 1843-cü ildə “Qafqazın şərq hissəsinin tarixi” adlı ilərus dilinə tərcümə edilən “Gülüstanı- İrəm” əsəri oldu [1, s.149].

Bu əsər Azərbaycanın ən qədim zamandan 1813-cü ilə kimi tarixi öyrənir. XX əsrin əvvəllərində, Azərbaycan mədəniyyətinin inkişafında yeni bir mərhələ başladı. Müstəqil məktəblər, müstəqil mədəniyyət təşkilatları yaradıldı. Bu təşkilatlar, yerli mədəniyyətin inkişafını dəstəkləyərək, müstəqillik arzusunu gücləndirdi. XIX -XX əsrlərdə müstəmləkə siyasətinin Azərbaycana təsiri, mədəniyyətin bir çox sahələrində dərin izlər buraxdı. Dil, ədəbiyyat, incəsənət, təhsil və sosial həyat sahələrində baş verən dəyişikliklər, Azərbaycanın mədəni kimliyinin formalaşmasında əhəmiyyətli rol oynadı. Müstəmləkəçilik, yerli mədəniyyətin zənginləşməsinə, yeni ideyaların yaranmasına və milli kimliyin güclənməsinə səbəb oldu. Bu dövr, Azərbaycanın tarixi və mədəniyyətinin formalaşmasında mühüm bir mərhələdir.

Nəticə

Tədqiqat nəticəsində müəyyən olunur ki, Çar Rusiyasının məqsədyönlü müstəmləkə təzyiqlərinə baxmayaraq, Azərbaycan xalqı müstəmləkəçiliyin verdiyi yeni fikirləri (teatr, mətbuat və s.) mənimsəmiş, öz mədəni irsini qoruyub saxlamağı bacarmış və milli mədəni şüurun formalaşması prosesini davam etdirmişdir. Xüsusilə XX əsrin əvvəllərində ideoloji nəzarətin güclənməsi milli mədəni irsin sərbəst ifadəsinə məhdudlaşdırsa da, xalq yaradıcılığı və milli dəyərlər mədəni varisliyin qorunmasında mühüm rol oynamışdır. Müstəmləkə siyasətinin təsirləri, yalnız keçmişdə qalmadı, bu gün müasir Azərbaycanın mədəniyyətində də öz əksini tapmaqdadır. Müstəmləkəçilik dövrü, yalnız bir dövr deyil, eyni zamanda, bu dövr Azərbaycanın müstəqillik ideologiyasının yaranması və inkişafında əhəmiyyətli bir dönüm nöqtəsi hesab olunur.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Bünyadov, Z. Azərbaycan tarixi. IV cild. Bakı: Elm nəşriyyatı. 2007
2. Seyidzadə, D. Azərbaycan XX əsrin əvvəllərində: müstəqilliyə aparan yollar. Bakı: Kitab. 1998
3. Süleymanov, M. Azərbaycan mədəniyyəti tarixi. Bakı: Azər nəşr. 2009

HEYDƏR ƏLİYEVİN TƏHSİL VƏ HUMANİTAR FƏNNLƏR HAQQINDA BAXIŞLARI: TEKNOLOGİYALARIN TƏDRİSDƏ ROLU VƏ ƏHƏMİYYƏTİ

Lalə Elşən qızı Əhmədova
magistrant

ahmadova_lala@mail.ru

Mingəçevir Dövlət Universiteti

Xülasə

Məqalədə Ümummilli Lider Heydər Əliyevin təhsil və humanitar fənlərə dair konseptual baxışları, bu sahədə həyata keçirdiyi strateji islahatlar və onların müasir Azərbaycan təhsil sisteminin formalaşmasındakı rolu təhlil edilir. Heydər Əliyev təhsili dövlət müstəqilliyinin qorunması, iqtisadi inkişaf və milli təhlükəsizliyin təmin edilməsi üçün əsas amil hesab edirdi. O, humanitar fənlərin – xüsusilə Azərbaycan dili, tarixi, ədəbiyyatı və mənəvi dəyərlərin tədrisinin millətin kimliyini qorumaqda əvəzsiz rol oynadığını vurğulayırdı. Məqalədə həmçinin Heydər Əliyevin təhsil siyasətinin əsas istiqamətləri – təhsil müəssisələrinin şəbəkəsinin genişləndirilməsi, milli kadr hazırlığı, təhsil proqramlarının müasirləşdirilməsi və humanitar fənlərə dövlət qayğısı kimi məsələlər əhatə olunur. Nəticə etibarilə, Ulu Öndərin irsi bu gün də Azərbaycanın təhsil strategiyasının əsasını təşkil edir.

Açar sözlər: Heydər Əliyev, təhsil siyasəti, humanitar fənlər, milli kadr hazırlığı, mənəvi tərbiyə

Giriş

Heydər Əliyevin Azərbaycan dövlətçiliyinin möhkəmləndirilməsində, iqtisadiyyatın inkişafında və sosial sahələrin təkmilləşdirilməsində misilsiz xidmətləri olmuşdur. Onun fəaliyyətinin ayrılmaz tərkib hissəsini təhsil və humanitar fənlər sahəsində apardığı islahatlar təşkil edir. Ümummilli Lider dəfələrlə vurğulayırdı ki, müstəqil dövlətin qurulması və qorunması üçün ən etibarlı yol təhsilli, intellektual potensialı yüksək olan nəsilər yetişdirməkdən keçir [1]. Təsədüfi deyil ki, onun hakimiyyətə qayıdışından sonra (1993-cü il) təhsil sahəsində genişmiqyaslı islahatlara başlandı. Bu məqalədə Heydər Əliyevin təhsil fəlsəfəsi, humanitar fənlərə verdiyi önəm, təhsil siyasətinin əsas prioritetləri və bu siyasətin bu gün üçün aktuallığı təhlil ediləcəkdir.

1. Heydər Əliyevin Təhsil Fəlsəfəsinin Nəzəri Əsasları

Heydər Əliyevin təhsilə baxışı sadəcə savadlı kadrlar hazırlamaqla məhdudlaşmırdı. O, təhsili daha geniş mənada – millətin gələcəyini, dövlətin suverenliyini və mədəniyyətinin davamlılığını təmin edən strateji resurs kimi dəyərləndirirdi. Onun məşhur kəlamı – “Təhsil millətin gələcəyidir” bu yanaşmanın ən qısa ifadəsidir [2]. Bu fəlsəfənin üç əsas sütunu vardı: milli kimlik, müasir bilik və mənəvi dəyərlər. Ulu Öndər hesab edirdi ki, təhsil sistemi həm dünya standartlarına uyğun biliklər verməli, həm də şagirdlərdə və tələbələrdə vətənpərvərlik, milli qürur və mənəvi saflıq hisslərini inkişaf etdirməlidir [3].

Onun təhsil fəlsəfəsinin formalaşmasında sovet dövründə qazandığı təcrübə, həmçinin Azərbaycanın 1990-cı illərin əvvəllərində yaşadığı ağır böhran – Qarabağ müharibəsi, iqtisadi tənəzzül, qaçqın problemləri mühüm rol oynamışdır. Heydər Əliyev dərk edirdi ki, bu çətinliklərin öhdəsindən yalnız intellektual potensialı yüksək, peşəkar kadrlar gələ bilər. Buna görə də o, təhsilə ayrılan vəsaitin artırılmasına, müəllimlərin sosial müdafiəsinin gücləndirilməsinə xüsusi diqqət yetirirdi [4].

2. Təhsil Siyasətinin Praktiki İcra Mexanizmləri (1993-2003)

Heydər Əliyevin rəhbərliyi dövründə təhsil sahəsində bir sıra mühüm sənədlər qəbul edildi və konkret addımlar atıldı. 1998-ci il martın 30-da “Azərbaycan Respublikasında təhsil sahəsində islahatların dərinləşdirilməsi haqqında” Sərəncam imzalandı və Təhsil Sahəsində İslahatlar üzrə Dövlət Komissiyası yaradıldı [5]. 1999-cu ildə “Azərbaycan Respublikasının təhsil sahəsində

İslahat Proqramı” təsdiq edildi. Bu proqram təhsilin bütün pillələrini – məktəbəqədər təhsildən tutmuş ali təhsilə qədər əhatə edirdi.

Bu dövrdə xüsusi vurğulanmalı məqamlardan biri də milli kadr hazırlığı konsepsiyasının həyata keçirilməsi idi. Heydər Əliyevin göstərişi ilə xaricdə təhsil alan azərbaycanlı tələbələrin sayı artırıldı, lakin eyni zamanda ölkə daxilində ali məktəblərin maddi-texniki bazası möhkəmləndirildi. Bakı Dövlət Universiteti, Azərbaycan Texniki Universiteti, Azərbaycan Dillər Universiteti kimi təhsil ocaqları Ulu Öndərin xüsusi diqqət mərkəzində idi [6]. O, universitetlərin müasir laboratoriya və kitabxanalarla təchiz edilməsinə, beynəlxalq əməkdaşlıq əlaqələrinin genişləndirilməsinə nail oldu.

Bundan başqa, Heydər Əliyev regionlarda təhsilin inkişafına da böyük önəm verirdi. Onun tapşırığı ilə ucqar kəndlərdə yeni məktəb binaları tikildi, orada çalışan müəllimlərə maddi yardım göstərildi. Bu siyasət nəticəsində 1990-cı illərin sonunda ümumtəhsil məktəblərinin sayı artdı, ibtidai siniflərdə ana dilində tədrisin keyfiyyəti yüksəldi [7].

3. Humanitar Fənlərin Tədrisinə Dövlət Qayğısı

Heydər Əliyevin təhsil siyasətinin ən parlaq cəhətlərindən biri humanitar fənlərə – Azərbaycan dili və ədəbiyyatı, tarix, fəlsəfə, mədəniyyətşünaslıq kimi sahələrə göstərdiyi xüsusi qayğıdır. O dəfələrlə qeyd edirdi ki, texniki və təbiət elmləri nə qədər vacib olsa da, humanitar biliklər olmadan tam mənada şəxsiyyət formalaşdırmaq mümkün deyil [8].

Ulu Öndər Azərbaycan dilinin dövlət dili kimi mövqeyinin möhkəmləndirilməsini təhsil siyasətinin prioriteti hesab edirdi. Onun rəhbərliyi ilə “Azərbaycan dilinin qrammatikası” və “Azərbaycan ədəbiyyatı” fənlərinin tədris proqramları yeniləndi, məktəb dərslikləri təkmilləşdirildi. 2001-ci ildə qəbul edilmiş “Azərbaycan Respublikasında təhsil haqqında” Qanunun yeni redaksiyasında ana dilinin tədrisinin vacibliyi xüsusi vurğulanırdı [9].

Tarix fənni də Heydər Əliyevin diqqət mərkəzində idi. O, tarixin tədrisində milli yanaşmanın bərpa edilməsini, xalqımızın qədim dövlətçilik ənənələrinin, mədəni irsinin, Qarabağın tarixinin gənclərə doğru təqdim edilməsini tələb edirdi. Məhz onun təşəbbüsü ilə orta məktəblərdə “Azərbaycan tarixi” fənni ayrıca bir kurs kimi tədris olunmağa başlandı, sovet dövrünün təhrif olunmuş tarix anlayışından imtina edildi [10].

Heydər Əliyevin humanitar fənlərə münasibətini onun kitabxanalara, muzeylərə və ədəbiyyat xadimlərinə göstərdiyi diqqətdə də görmək olar. “Kitabxana xalq, millət üçün, cəmiyyət üçün müqəddəs bir yer, mədəniyyət, bilik, zəka mənbəyidir” – deyən Ulu Öndər, kitabxanaların müasir tələblərə cavab verən şəkildə qurulmasına, onların fondunda Azərbaycan klassiklərinin əsərlərinin tam şəkildə toplanmasına nail oldu [11].

4. Rəqəmsal texnologiyaların dil tədrisində rolu və Heydər Əliyev iris kontekstində təhsilin inkişafı

Müasir dövrdə rəqəmsal texnologiyalar təhsil sisteminin ayrılmaz tərkib hissəsinə çevrilmişdir. Xüsusilə dil tədrisində bu texnologiyalar yeni imkanlar yaradaraq öyrənmə prosesini daha interaktiv, effektiv və əlçatan edir. İnternet resursları, mobil tətbiqlər, süni intellekt əsaslı proqramlar və onlayn platformalar dil öyrənənlərə həm fərdi, həm də kollektiv şəkildə inkişaf etmək imkanı verir.

Rəqəmsal texnologiyaların dil tədrisində əsas üstünlüklərindən biri autentik materiallara çıxışın asanlaşmasıdır. Tələbələr xarici dillərdə videolar izləyə, podkastlar dinləyə və müxtəlif interaktiv tapşırıqlar vasitəsilə dil bacarıqlarını inkişaf etdirə bilirlər. Bu isə onların dinləmə, danışma, oxuma və yazma bacarıqlarını kompleks şəkildə formalaşdırır. Bundan əlavə, onlayn platformalar vasitəsilə müəllim və tələbə arasında fasiləsiz ünsiyyət qurulur ki, bu da öyrənmə prosesinin davamlılığını təmin edir.

Rəqəmsal texnologiyalar həmçinin fərdiləşdirilmiş tədris imkanları yaradır. Hər bir tələbə öz səviyyəsinə uyğun material seçə və öz tempində öyrənə bilir. Süni intellekt əsaslı proqramlar isə istifadəçinin zəif tərəflərini müəyyən edərək ona uyğun tapşırıqlar təqdim edir. Bu yanaşma motivasiyanı artırır və öyrənmə prosesini daha səmərəli edir.

Azərbaycan təhsil sistemində də rəqəmsallaşma istiqamətində mühüm addımlar atılmışdır. Bu prosesin ideoloji əsasları ölkənin ümummilliyi lideri Heydər Əliyev tərəfindən qoyulmuşdur. Onun təhsilə və gənclərin inkişafına verdiyi önəm bu gün də davam etdirilir. Müasir texnologiyaların tətbiqi ilə Azərbaycan təhsili beynəlxalq standartlara uyğun şəkildə inkişaf edir və rəqabət qabiliyyətli mütəxəssislərin hazırlanmasına xidmət edir.

Nəticə etibarilə, rəqəmsal texnologiyalar dil tədrisində inqilabi dəyişikliklər yaratmışdır. Bu texnologiyalar öyrənmə prosesini daha çevik, maraqlı və effektiv edir. Gələcəkdə bu sahədə yeniliklərin daha da artacağı və dil tədrisinin keyfiyyətinin yüksələcəyi gözlənilir.

5. Mənəvi Təbiyə və Humanitar Fənlərin Sinergiyası

Heydər Əliyevin təhsil modelində humanitar fənlərin tədrisi birbaşa mənəvi təbiyə ilə əlaqələndirilirdi. O, hesab edirdi ki, ədəbiyyat, tarix, fəlsəfə dərslərində şagirdlər təkcə faktları öyrənməməli, həm də əxlaqi dəyərləri – vətənə məhəbbət, böyüklərə hörmət, xeyirxahlıq, ədalət hissi kimi keyfiyyətləri mənimsəməlidirlər [12].

Bu baxımdan, Heydər Əliyev Azərbaycan şair və yazıçılarından – Nizami Gəncəvinin, Məhsəti Gəncəvinin, Molla Pənah Vəqifin, Məhəmməd Füzulinin, Xurşidbanu Natəvanın, Mirzə Ələkbər Sabirin və digərlərinin irsinin tədrisinə xüsusi önəm verirdi. O, bu şəxsiyyətlərin əsərlərini təkcə ədəbiyyat nümunəsi kimi deyil, eyni zamanda mənəvi təbiyə mənbəyi kimi dəyərləndirirdi [13].

Ulu Öndərin təhsilə dair nitqlərində tez-tez vurğuladığı bir məqam da təhsil müəssisələrində dini və milli tolerantlığın tədrisi idi. Azərbaycanın multikultural dəyərlərinin gənc nəsillərə çatdırılması üçün humanitar fənlərin əvəzsiz rol oynadığını qeyd edirdi. Bu gün də Heydər Əliyevin bu mövzudakı tövsiyələri ölkəmizin təhsil sistemində uğurla tətbiq olunmaqdadır [14].

6. Heydər Əliyevin Təhsil İrsinin Müasir Əhəmiyyəti

Prezident İlham Əliyev atasının təhsil siyasətini uğurla davam etdirməkdədir. Bu gün Azərbaycanda təhsilə dövlət qayğısı daha da artmış, yeni məktəblər tikilmiş, təhsil proqramları müasirləşdirilmiş, elektron təhsil və STEM (elm, texnologiya, mühəndislik, riyaziyyat) istiqamətlərinə keçid həyata keçirilmişdir. Lakin bütün bu yeniliklərin mərkəzində Heydər Əliyevin əsasını qoyduğu dəyərlər – milli kimlik, mənəvi təbiyə, humanitar fənlərə hörmət dayanır [15].

Müasir dövrün çağırışları – qloballaşma, informasiya təhlükəsizliyi, süni intellektin inkişafı – humanitar fənlərin əhəmiyyətini daha da artırmışdır. Heydər Əliyevin illər öncə söylədiyi “Təhsil millətin gələcəyidir” fikri bu gün də öz aktuallığını itirməmiş, əksinə, daha da dərin mənə kəsb etmişdir. Onun təhsilə dair bütün tövsiyələri – müəllimlərə ehtiram, gənclərin hərtərəfli inkişafı, ana dilinin qorunması, tarixə doğru yanaşma – bu gün də rəsmi dövlət siyasətinin tərkib hissəsidir [16].

Nəticə

Heydər Əliyevin təhsil və humanitar fənlər haqqında baxışları dərin məzmunlu, strateji baxımdan tutarlı və milli inkişafın təməl daşlarından birini təşkil edir. Ulu Öndər təhsili yalnız bilik ötürmə vasitəsi kimi yox, həm də güclü, müstəqil dövlət qurmağın əsas aləti kimi dəyərləndirirdi. Onun təhsil sahəsində apardığı islahatlar – yeni məktəblərin tikintisi, milli kadr hazırlığı, təhsil proqramlarının müasirləşdirilməsi, humanitar fənlərə dövlət qayğısı – bu gün də davam edən uğurlu siyasətin əsasını qoymuşdur.

Humanitar fənlərə xüsusi diqqət yetirilməsi, milli dilin, tarixin, ədəbiyyatın və mənəvi dəyərlərin tədrisinin prioritetləşdirilməsi Heydər Əliyevin dühasının parlaq nümunəsidir. O, dərk edirdi ki, texnologiya nə qədər inkişaf etsə də, insanın mənəvi özəyini qoruyub saxlamaq, gəncləri doğru istiqamətdə tərbiyə etmək ancaq humanitar biliklər vasitəsilə mümkündür.

Nəticə etibarilə, Heydər Əliyevin təhsil və humanitar fənlər irsi Azərbaycan xalqının gələcək nəsillərinə ən böyük töhfədir. Bu irsin öyrənilməsi, təbliği və tətbiqi bu gün də ölkəmizin təhsil sisteminin ən mühüm vəzifələrindən biridir.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. AZƏRTAC, “Azərbaycan təhsilinin inkişafı ulu öndər Heydər Əliyevin adı və fəaliyyəti ilə bağlıdır”, 21 may 2015.

2. “Ümüm Milli Lider Heydər Əliyevin təhsil haqqında kəlamları”, təhsil.biz, 5 yanvar 2025.
3. “HEYDƏR ƏLİYEV VƏ YENİ TƏHSİL PARADİQMASI”, pp.bcu.edu.az.
4. “Azərbaycan təhsilinin inkişafında ulu öndər Heydər Əliyevin tarixi xidmətləri”, AZƏRTAC, 20 oktyabr 2022.
5. “Heydər Əliyev və təhsil siyasəti”, azerbaijan-news.az, 13 dekabr 2022.
6. Sona Məhərrəmov, “Heydər Əliyevin Təhsil Konsepsiyası və Davamlı İnkişaf Meylləri”, Akademik Tarih ve Düşünce Dergisi, 2023.
7. “Ulu öndər Heydər Əliyevin elm və təhsil siyasəti”, anl.az.
8. İrada Hüseynova, “Heydər Əliyevin dövlətçilik fəaliyyətində mədəniyyət məsələləri”, Akademik Tarih ve Düşünce Dergisi, 2023.
9. Azərbaycan Respublikasının “Təhsil haqqında” Qanunu (2001-ci il redaksiyası).
10. “Heydər Əliyev və Azərbaycan tarixinin tədrisi”, tarix.edu.az, 2020.
11. Heydər Əliyev, “Kitabxanalar haqqında” çıxışı, 1999-cu il.
12. “Mənəvi tərbiyə və təhsil: Heydər Əliyev irsi”, medeniyyet.az, 8 may 2023.
13. “Heydər Əliyev Azərbaycan ədəbiyyatının hamisi kimi”, ədəbiyyatqazeti.az, 10 dekabr 2021.
14. “Multikulturalizm və təhsil: Heydər Əliyev irsi”, multikulturalizm.az, 15 mart 2022.
15. İlham Əliyevin Heydər Əliyevin anadan olmasının 100 illiyinə həsr olunmuş konfransdakı nitqi, 2023.
16. “Heydər Əliyevin təhsil siyasətinin müasir dövr üçün aktuallığı”, təhsil.gov.az, 12 yanvar 2024.

HEYDƏR ƏLİYEV VƏ AZƏRBAYCAN FİLOLOGİYASI: DÖVLƏTÇİLİK VƏ DİL SİYASƏTİ KONTEKSTİNDƏ İNKİŞAF İSTİQAMƏTLƏRİ

Adilə Vüqar qızı Ələkbərova

magistrant

telefonroyal43@gmail.com

Gəncə Dövlət Universiteti

Xülasə

Məqalədə Azərbaycan dilinin dövlət dili statusunun formalaşması, tarixi inkişaf mərhələləri və institusional sistem daxilində möhkəmləndirilməsi Heydər Əliyevin həyata keçirdiyi ardıcıl və məqsədyönlü dil siyasəti kontekstində kompleks şəkildə araşdırılır. Tədqiqatda Azərbaycan dilinin yalnız kommunikasiya vasitəsi kimi deyil, həm də milli kimliyin əsas daşıyıcısı, dövlət ideologiyasının formalaşdırıcı elementi və ictimai şüurun inkişafında mühüm faktor kimi çıxış etdiyi elmi baxımdan əsaslandırılır.

Araşdırmada dilin sosial-funksional inkişaf dinamikası, onun dövlət idarəçiliyində, təhsil sistemində və ictimai kommunikasiya mühitində rolu mərhələli şəkildə təhlil edilir. Xüsusilə Sovet dövründə Azərbaycan dilinə münasibət, onun hüquqi statusunun məhdudlaşdırılması və rus dilinin dominant mövqeyi fonunda milli dilin qorunması istiqamətində yaranan çətinliklər diqqət mərkəzinə gətirilir. Bununla yanaşı, 1978-ci il Azərbaycan SSR Konstitusiyasında Azərbaycan dilinin dövlət dili kimi təsbit olunması dil siyasətində mühüm dönüş nöqtəsi kimi qiymətləndirilir və bu hadisənin siyasi-hüquqi əhəmiyyəti geniş şəkildə izah edilir.

Müstəqillik dövründə həyata keçirilən dil siyasəti isə daha sistemli və strateji xarakter almışdır. Bu mərhələdə qəbul edilən qanunvericilik aktları, prezident fərmanları, Dövlət Dil Komissiyasının yaradılması, latın qrafikasına keçid və digər institusional tədbirlər Azərbaycan dilinin funksional imkanlarını genişləndirmiş, onun ictimai-siyasi həyatın bütün sahələrində tətbiqini təmin etmişdir.

Açar sözlər: Heydər Əliyev, dil siyasəti, dövlətçilik, milli-mənəvi dəyərlər, milli kimlik.

Giriş

Mövzunun aktuallığı

Müasir dövrdə qloballaşma proseslərinin sürətlənməsi milli dillərin sosial, mədəni və funksional mühitinə ciddi təsir göstərən əsas amillərdən biri kimi çıxış edir. İnformasiya texnologiyalarının inkişafı, beynəlxalq kommunikasiya şəbəkələrinin genişlənməsi və kütləvi mədəniyyətin yayılması nəticəsində dillər arasında qarşılıqlı təsir güclənmiş, bəzi hallarda isə milli dillərin funksional imkanlarının məhdudlaşması müşahidə olunmuşdur. Bu baxımdan Azərbaycan dilinin qorunması, inkişaf etdirilməsi və ictimai həyatın bütün sahələrində fəal tətbiqi xüsusi aktuallıq kəsb edir.

Azərbaycan dili yalnız ünsiyyət vasitəsi deyil, həm də xalqın tarixi yaddaşını, mədəni irsini və milli düşüncə sistemini özündə cəmləşdirən əsas mənəvi dəyərdir. Dilin dövlət səviyyəsində qorunması onun hüquqi statusu ilə yanaşı, ideoloji və strateji əhəmiyyətini də artırır. Beləliklə, Azərbaycan dilinin inkişafı məsələsi təkcə filoloji problem kimi deyil, həm də dövlətçilik ideologiyasının tərkib hissəsi kimi nəzərdən keçirilməlidir.

Mövzunun aktuallığını artıran əsas amillərdən biri də dilin milli kimliyin formalaşmasında oynadığı aparıcı roldur. Dil vasitəsilə cəmiyyətin tarixi yaddaşı qorunur, milli birlik möhkəmlənir və vətəndaşların ideoloji bütövlüyü təmin olunur. Bu mənada dil dövlətin siyasi sabitliyi və milli təhlükəsizliyi ilə birbaşa bağlı olan strateji resurs kimi qiymətləndirilir.

Eyni zamanda, müasir informasiya mühitində dilin düzgün istifadəsi, ədəbi norma və üslub sisteminin qorunması onun gələcək inkişafı baxımından mühüm əhəmiyyət daşıyır. Qloballaşma şəraitində xarici dillərin təsirinin artması fonunda milli dilin funksional imkanlarının genişləndirilməsi və onun rəqabət qabiliyyətinin artırılması aktual elmi və praktiki vəzifələrdəndir.

Bu səbəbdən Azərbaycan dilinin inkişafı və dövlət siyasətində yeri məsələsi həm elmi-nəzəri, həm də praktiki baxımdan müasir dövrün ən mühüm tədqiqat istiqamətlərindən biri kimi çıxış edir.

Problemin qoyuluşu

Azərbaycan dilinin tarixi inkişaf dinamikası göstərir ki, bu dil müxtəlif dövrlərdə fərqli siyasi, ideoloji və sosial təsirlərə məruz qalmışdır. Xüsusilə XIX–XX əsrlər mərhələsində baş verən ictimai-siyasi dəyişikliklər Azərbaycan dilinin funksional sahələrinin məhdudlaşmasına və onun ictimai həyatdakı mövqeyinin zəifləməsinə müəyyən dərəcədə təsir göstərmişdir [4]. Bu dövrdə idarəetmə, təhsil və rəsmi kommunikasiya sahələrində digər dillərin üstün mövqe qazanması milli dilin inkişaf imkanlarını məhdudlaşdırmış, onun normativ sisteminin sabitləşməsinə maneələr yaratmışdır.

Eyni zamanda, həmin tarixi mərhələlərdə Azərbaycan dilinin ədəbi norma sistemi ilə danışq dili arasında müəyyən uyğunsuzluqların yaranması da müşahidə olunmuşdur. Bu vəziyyət dilin üslub zənginliyinin inkişafına və onun elmi-funksional potensialının genişlənməsinə mənfi təsir göstərmişdir. Nəticədə dilin ictimai-siyasi və elmi sahələrdə tətbiq imkanları nisbətən zəifləmişdir.

Lakin XX əsrin sonlarına doğru dövlət səviyyəsində həyata keçirilən məqsədyönlü dil siyasəti bu tendensiyaqların tədricən aradan qaldırılmasına şərait yaratmışdır. Dilin hüquqi statusunun möhkəmləndirilməsi, onun dövlət idarəçiliyində geniş tətbiqi və ədəbi dil normalarının sistemləşdirilməsi bu sahədə mühüm dönüş nöqtəsi olmuşdur. Xüsusilə müstəqillik dövründə aparılan institusional islahatlar Azərbaycan dilinin inkişafına yeni impuls vermişdir.

Beləliklə, problem ondan ibarətdir ki, Azərbaycan dili tarixən müxtəlif təzyiqlərə məruz qalmasına baxmayaraq, dövlət siyasəti nəticəsində öz funksional imkanlarını qorumuş və müasir dövrdə inkişaf etmiş milli-dövlət dili səviyyəsinə yüksəlmişdir. Bu prosesin elmi baxımdan araşdırılması onun inkişaf mexanizmlərinin daha dərinlən anlaşılması üçün mühüm əhəmiyyət kəsb edir.

Tədqiqatın məqsədi və vəzifələri

Tədqiqatın əsas məqsədi Heydər Əliyevin dil siyasətinin Azərbaycan dövlətçiliyində və filoloji inkişafda rolunu elmi əsaslarla təhlil etməkdir. Vəzifələr aşağıdakılardır:

- dil siyasətinin tarixi mərhələlərini sistemləşdirmək;

- hüquqi bazanı təhlil etmək;
- dil və dövlətçilik əlaqəsini izah etmək;
- müasir dil siyasətinin nəticələrini qiymətləndirmək;
- filoloji inkişaf proseslərini elmi baxımdan ümumiləşdirmək.

Ədəbiyyat icmalı

Azərbaycan dilçiliyi və ümumilikdə türkologiya sahəsində aparılmış tədqiqatlar dilin tarixi inkişaf mərhələlərini, onun fonetik, leksik və qrammatik struktur xüsusiyyətlərini, həmçinin dialekt və şivə sistemini geniş şəkildə əhatə etmişdir. Klassik və müasir dilçilik məktəblərində Azərbaycan dilinin mənşəyi, formalaşma prosesi, ədəbi dil normalarının sabitləşməsi və funksional üslublarının inkişafı kimi məsələlər sistemli şəkildə tədqiq olunmuşdur. Xüsusilə XX əsr Azərbaycan dilçiliyində normativ qrammatika, leksikologiya və dialektologiya istiqamətində mühüm elmi nəticələr əldə edilmiş, dilin daxili inkişaf qanunauyğunluqları geniş şəkildə şərh edilmişdir.

Bununla yanaşı, bir sıra tədqiqatlarda Azərbaycan dilinin tarixən keçdiyi sosial-siyasi proseslər, müxtəlif dövrlərdə digər dillərin təsiri, eləcə də yazılı və şifahi ədəbi dil arasındakı fərqlərin səbəbləri də araşdırılmışdır. Dilin funksional üslub sisteminin formalaşması, terminoloji bazanın inkişafı və elmi üslubun təşəkkülü məsələləri də dilçilik elminin əsas istiqamətlərindən biri kimi çıxış etmişdir.

Lakin mövcud elmi ədəbiyyatın təhlili göstərir ki, Azərbaycan dilinin dövlətçilik kontekstində rolu, xüsusilə dil siyasətinin milli ideologiyasının formalaşması və dövlət təhlükəsizliyi ilə əlaqəli sistemli şəkildə araşdırılması nisbətən az tədqiq olunmuş sahədir. Əksər tədqiqatlar dilin struktur və tarixi aspektlərinə yönəlsə də, onun siyasi-hüquqi statusunun inkişafı, dövlət idarəçiliyində funksional rolu və milli kimliklə qarşılıqlı əlaqəsi daha az diqqət mərkəzində olmuşdur.

Xüsusilə Heydər Əliyevin dil siyasətinin elmi-nəzəri əsasları, onun Azərbaycan dilinin institusional inkişafına təsiri və dilin dövlət ideologiyasının mühüm elementi kimi formalaşması məsələləri müasir dilçilikdə hələ də geniş və sistemli şəkildə işlənməyə ehtiyac duyur. Bu baxımdan, dil siyasətinin yalnız filoloji deyil, həm də siyasi, ideoloji və sosioloji aspektlərdə kompleks təhlili müasir elmi araşdırmalar üçün aktual istiqamət hesab olunur.

Beləliklə, ədəbiyyat icmalı göstərir ki, Azərbaycan dilçiliyində kifayət qədər zəngin elmi baza mövcud olsa da, dil siyasətinin dövlətçilik və milli təhlükəsizlik kontekstində integrasiyalı şəkildə öyrənilməsi yeni və perspektivli tədqiqat istiqaməti olaraq qalır.

Material və metodlar

Tədqiqatın aparılma üsulları

Tədqiqatda tarixi-müqayisəli analiz, sistemli yanaşma, diskurs təhlili və hüquqi-normativ interpretasiya metodları tətbiq edilmişdir.

İstifadə olunan materiallar

- Azərbaycan Respublikasının Konstitusiyası (1978, 1995)
- Prezident fərman və sərəncamları (1993–2018)
- Dövlət dili haqqında qanunvericilik aktları
- Heydər Əliyevin rəsmi çıxışları və nitqləri
- AMEA və dilçilik sahəsində elmi tədqiqatlar
- Arxiv sənədləri və statistik materiallar
- Təcrübə və ya analiz metodları.

Analitik yanaşma

Dil siyasətinin təkcə normativ deyil, həm də sosial və ideoloji fenomen kimi təhlili həyata keçirilmişdir.

Nəticələr

Tədqiqatın aparılması nəticəsində Azərbaycan dilinin dövlətçilik sistemi və dil siyasəti kontekstində inkişafı ilə bağlı bir sıra mühüm elmi nəticələr əldə olunmuşdur. Bu nəticələr dilin yalnız filoloji fenomen deyil, həm də sosial-siyasi və ideoloji sistemin ayrılmaz tərkib hissəsi olduğunu təsdiq edir.

1. Tarixi inkişaf mərhələlərinin kompleks xarakteri

Araşdırmalar göstərir ki, Azərbaycan dili çoxsaxəli və uzunmüddətli tarixi inkişaf prosesi keçmişdir. Müxtəlif siyasi sistemlər və idarəetmə formaları daxilində dilin funksional statusu dəyişsə də, onun əsas struktur sabitliyi qorunmuşdur. Dil həm regional ünsiyyət vasitəsi, həm də ədəbi-mədəni irsin daşıyıcısı kimi formalaşmışdır. Bu, onun elastik və adaptiv inkişaf modelinə malik olduğunu göstərir.

2. 1978-ci il Konstitusiyası mərhələsinin strateji əhəmiyyəti

Azərbaycan SSR Konstitusiyasında dövlət dilinin Azərbaycan dili kimi təsbit edilməsi dil siyasətində keyfiyyətə yeni mərhələnin başlanğıcı olmuşdur. Bu addım dilin hüquqi statusunun yüksəldilməsi ilə yanaşı, onun ictimai-siyasi legitimliyini də gücləndirmişdir. Nəticədə Azərbaycan dili dövlət idarəçiliyində və rəsmi kommunikasiya sistemində daha geniş yer almağa başlamışdır [3].

3. Müstəqillik dövründə dil siyasətinin institusional xarakter alması

1990-cı illərdən etibarən Azərbaycan dil siyasəti sistemli və strateji dövlət siyasəti səviyyəsinə yüksəlmişdir. Xüsusilə 1993-cü ildən sonra həyata keçirilən islahatlar dilin dövlətçilik ideologiyasının əsas komponentinə çevrilməsinə şərait yaratmışdır. Bu mərhələdə dil yalnız mədəni dəyər deyil, həm də milli suverenliyin ifadə vasitəsi kimi çıxış etmişdir [5].

4. Əlifba islahatının kommunikativ təsirləri

Latın qrafikasına keçid Azərbaycan dilinin beynəlxalq informasiya mühitinə integrasiyasını gücləndirmişdir. Bu islahat həm texnoloji uyğunlaşmanı asanlaşdırmış, həm də dilin global elmi və informasiya sistemlərinə çıxış imkanlarını genişləndirmişdir. Eyni zamanda, yazı sistemi vahid normativ əsaslar üzərində sabitləşmişdir.

5. İnstitusional idarəetmə sisteminin formalaşması

Dövlət Dil Komissiyasının yaradılması və müvafiq hüquqi aktların qəbul edilməsi dil siyasətinin institusional əsaslar üzərində qurulmasını təmin etmişdir. Bu mexanizm dilin normativ nəzarətini gücləndirmiş, onun inkişafını planlı və məqsədyönlü istiqamətə yönəltmişdir.

6. Sosial və funksional təsirin genişlənməsi

Tədqiqat nəticələri göstərir ki, Azərbaycan dilinin təhsil, media, dövlət idarəçiliyi və ictimai kommunikasiya sahələrində tətbiq sahəsi əhəmiyyətli dərəcədə genişlənməmişdir. Bu proses ədəbi dil normalarının möhkəmlənməsinə, terminoloji bazanın inkişafına və dilin ümumi funksional yükünün artmasına səbəb olmuşdur.

Ümumi nəticə

Beləliklə, əldə olunan elmi qənaətlər təsdiq edir ki, Azərbaycan dilinin inkişafı təkcə təbii filoloji proses deyil, həm də məqsədyönlü dövlət siyasətinin nəticəsidir. Dil siyasətinin ardıcıl və sistemli şəkildə həyata keçirilməsi onun müasir dövrdə milli kimliyin və dövlətçilik ideologiyasının əsas dayaqlarından birinə çevrilməsini təmin etmişdir.

Müzakirə

Azərbaycan dilinin tarixi inkişafı və onun dövlət dili statusu qazanması prosesi milli dövlətçilik ideologiyası ilə sıx bağlıdır. Dil yalnız kommunikasiya vasitəsi deyil, həm də milli kimliyin, mədəni yaddaşın və ideoloji davamlılığın əsas daşıyıcısı kimi çıxış edir. Bu baxımdan Azərbaycan dilinin inkişafı dövlət siyasətinin strateji istiqamətlərindən biri olmuşdur.

Tarixi mərhələlərin təhlili göstərir ki, Azərbaycan dili müxtəlif dövrlərdə fərqli siyasi və sosial şəraitdə fəaliyyət göstərmiş, müəyyən mərhələlərdə məhdudiyyətlərlə üzləşsə də, öz funksional gücünü qoruyub saxlamışdır. Xüsusilə 1918–1920-ci illərdə dövlət dili istiqamətində atılan ilk hüquqi addımlar, sonrakı dövrdə isə bu prosesin davamlı olmaması dil siyasətində fasilələrin yaranmasına səbəb olmuşdur.

Sovet dövründə dilin ictimai funksiyalarının məhdudlaşdırılması müşahidə edilsə də, Azərbaycan dili ədəbi-bədii yaradıcılıq və təhsil sistemi vasitəsilə öz mövcudluğunu qorumuşdur. Bu dövr dilin normativ sistemində müəyyən təsirlər yaratmış, lakin onun inkişafını tam dayandıra bilməmişdir.

1978-ci il Konstitusiyaya dəyişiklikləri Azərbaycan dilinin dövlət dili kimi təsbit olunması baxımından mühüm dönüş nöqtəsi olmuşdur. Bu mərhələ dilin hüquqi statusunun möhkəmlənməsində və ictimai-siyasi nüfuzunun artmasında əsas rol oynamışdır.

Müstəqillik dövründə Azərbaycan dilinin inkişafı daha sistemli və institusional xarakter almışdır. Dil siyasəti artıq milli dövlət quruculuğunun ayrılmaz tərkib hissəsinə çevrilmiş, hüquqi bazanın genişləndirilməsi və idarəetmə mexanizmlərinin formalaşdırılması ilə müşayiət olunmuşdur.

Latın qrafikasına keçid Azərbaycan dilinin beynəlxalq informasiya məkanına integrasiyasını sürətləndirmiş, onun texnoloji və kommunikativ imkanlarını genişləndirmişdir. Bu addım həm də dilin modernləşməsi prosesinin mühüm mərhələsi kimi qiymətləndirilir.

Eyni zamanda, təhsil, media və dövlət idarəçiliyində Azərbaycan dilinin geniş tətbiqi onun funksional yükünü artırmış, ədəbi dil normalarının möhkəmlənməsinə şərait yaratmışdır. Bu proses dilin həm normativ, həm də praktik səviyyədə inkişafına təkan vermişdir.

Qloballaşma şəraitində isə Azərbaycan dilinin qorunması və inkişafı yeni çağırışlarla üzləşmişdir. Rəqəmsal mühitdə dilin istifadəsi, informasiya texnologiyalarında tətbiqi və beynəlxalq kommunikasiya sistemində integrasiyası onun müasir inkişaf strategiyasının əsas istiqamətlərinə çevrilmişdir.

Müqayisəli təhlil göstərir ki, Azərbaycanda dil siyasəti bir çox postsovet ölkələrindən fərqli olaraq daha ardıcıl, mərkəzləşdirilmiş və institusional xarakter daşıyır. Bu yanaşma dilin dövlətçiliyin əsas dayaqlarından biri kimi formalaşmasını təmin etmişdir.

Ümumilikdə, aparılan təhlil göstərir ki, Azərbaycan dilinin inkişafı təkcə filoloji proses deyil, həm də siyasi və ideoloji mahiyyət daşıyan kompleks bir sistemdir.

Yekun nəticə

Ümumi yekun

Aparılmış təhlil göstərir ki, Azərbaycan dilinin dövlət dili kimi formalaşması və inkişafı uzun tarixi-siyasi proseslərin nəticəsi olmaqla yanaşı, milli dövlətçilik ideologiyasının əsas istiqamətlərindən birini təşkil edir. Dilin inkişafı təkcə filoloji hadisə deyil, həm də ictimai-siyasi və mədəni-sivilizasiya mahiyyət daşıyan kompleks bir proses kimi çıxış edir.

Tarixi mərhələlərin müqayisəli təhlili sübut edir ki, Azərbaycan dili müxtəlif dövrlərdə fərqli siyasi sistemlər daxilində fəaliyyət göstərsə də, öz funksional varlığını qoruyub saxlamışdır. Xüsusilə 1918–1920-ci illərdə dövlət dili istiqamətində atılan ilk hüquqi addımlar, sonrakı dövrdə müəyyən fasilələrlə müşahidə olunsada, dil siyasətinin əsas istiqamətlərini formalaşdırmışdır.

1978-ci ildə Azərbaycan dilinin konstitusional səviyyədə dövlət dili kimi təsbit edilməsi bu sahədə mühüm dönüş nöqtəsi olmuşdur. Bu addım dilin hüquqi statusunu möhkəmləndirməklə yanaşı, onun ictimai-siyasi nüfuzunun artmasına da ciddi təsir göstərmişdir.

Müstəqillik dövründə isə Azərbaycan dilinin inkişafı daha sistemli və ardıcıl xarakter almış, dil siyasəti dövlət quruculuğunun strateji istiqamətlərindən birinə çevrilmişdir. Bu mərhələdə hüquqi baza genişləndirilmiş, institusional mexanizmlər formalaşdırılmış və dilin müxtəlif sahələrdə — təhsil, idarəetmə və media mühitində tətbiqi daha da gücləndirilmişdir.

Latın qrafikasına keçid və digər normativ islahatlar Azərbaycan dilinin müasir informasiya məkanına integrasiyasını sürətləndirmiş, onun beynəlxalq kommunikasiya imkanlarını genişləndirmişdir. Bu, dilin modernləşməsi və qloballaşma şəraitinə uyğunlaşması baxımından mühüm mərhələ kimi dəyərləndirilir.

Ümumilikdə, əldə olunan nəticələr göstərir ki, Azərbaycan dilinin inkişafı dövlət siyasəti ilə sıx bağlı olan strateji prosesdir. Dilin qorunması və inkişafı milli kimliyin, mədəni irsin və dövlət suverenliyinin əsas təminatlarından biri kimi çıxış edir. Buna görə də Azərbaycan dilinə dövlət qayğısı onun gələcək inkişafının əsas təminedicisi olaraq qalır.

Elmi və praktik əhəmiyyəti

Aparılan tədqiqat Azərbaycan filologiyası, dil siyasəti və dövlətçilik ideologiyası arasında qarşılıqlı əlaqələrin kompleks şəkildə öyrənilməsi baxımından mühüm elmi baza yaradır.

Tədqiqatın nəticələri dilin yalnız linqvistik sistem kimi deyil, həm də sosial-siyasi və ideoloji institut kimi araşdırılmasının vacibliyini ortaya qoyur.

Praktik baxımdan isə əldə olunan nəticələr dövlət dil siyasətinin təkmilləşdirilməsi, təhsil sistemində ana dilinin tətbiqinin optimallaşdırılması, elmi terminologiyanın inkişafı və rəqəmsal mühitdə Azərbaycan dilinin funksional imkanlarının genişləndirilməsi üçün əhəmiyyətli tövsiyə və istiqamətlər təqdim edir.

Təvsiyələr

- Azərbaycan dilinin rəqəmsal platformalarda inkişaf etdirilməsi
- Terminoloji bazanın genişləndirilməsi
- Filoloji tədqiqatların beynəlxalq səviyyəyə çıxarılması
- Təhsil sistemində ədəbi dil normalarının gücləndirilməsi
- Media dilində normativ nəzarətin artırılması

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Azərbaycan Xalq Cümhuriyyəti. (1998). Azərbaycan Xalq Cümhuriyyəti (1918–1920) (976 s.). Bakı.
2. Heydər Əliyev. (1997). Aforizmlər: Azərbaycan Respublikasının Prezidenti Heydər Əliyevin çıxışlarından seçilmiş müdrik fikirlər (s. 331). Bakı.
3. Azərbaycan Respublikası. (2003). Azərbaycan Respublikasının Konstitusiyası və konstitusiya aktları (128 s.). Bakı.
4. Azərbaycan qəzeti. (1996, 7 noyabr).
5. Azərbaycan qəzeti. (2001, 19 iyun).
6. Azərbaycan qəzeti. (2001, 10 avqust).
7. Azərbaycan qəzeti. (2002, 30 sentyabr).
8. Azərbaycan qəzeti. (2003, 4 yanvar).
9. Azərbaycan qəzeti. (2018, 18 iyul).

**HEYDƏR ƏLİYEVİN TƏHSİL SİYASƏTİNDƏ ÜMUMTƏHSİL
MƏKTƏBLƏRİNİN MADDİ-TEXNİKİ BAZASININ GÜCLƏNDİRİLMƏSİ**

Murad Balaxan oğlu Mənaflı

Magistrant

muradmnl1@gmail.com

Mingəçevir Dövlət Universiteti

Xülasə

Azərbaycanın dövlət quruculuğu prosesində ümummillə lider Heydər Əliyevin təhsilə baxışı strateji bir xətt təşkil etmişdir. Ulu öndər qətiyyətlə inanırdı ki, müstəqil dövlətin intellektual gələcəyi və milli inkişafı birbaşa olaraq güclü təhsil sistemi və yüksək ixtisaslı kadr hazırlığından asılıdır. Lakin o, təhsilin keyfiyyətini yalnız müəllim faktoru ilə məhdudlaşdırmır, həm də təlim prosesinin keçirildiyi maddi-texniki şəraitin müasir tələblərə cavab verməsini əsas şərt kimi irəli sürürdü. Bu səbəbdən, ölkənin hər bir bölgəsində məktəb şəbəkəsinin yenidən qurulması Heydər Əliyevin dövlət siyasətinin prioritetinə çevrilmişdi.

1969–1982-ci illəri əhatə edən birinci rəhbərlik dövründə Azərbaycanda təhsil infrastrukturunun genişləndirilməsi sahəsində inqilabi addımlar atıldı. "Məktəb tikintisi" kampaniyası çərçivəsində ölkənin ən ucqar nöqtələrində belə yüzlərlə yeni təhsil müəssisəsi inşa edildi. Statistik göstəricilər təsdiq edir ki, respublikadakı mövcud məktəb binalarının böyük bir qismi məhz həmin illərin və Ulu öndərin şəxsi təşəbbüsünün məhsuludur. Müasir laboratoriyalar, geniş sinif otaqları və idman meydançaları ilə təchiz olunmuş bu məktəblər, xüsusilə kənd

yerlərində yaşayan gənclərin maariflənməsinə və ümumi savadlılıq səviyyəsinin yüksəlməsinə tarixi töhfə verdi.

Müstəqilliyin bərpasından sonra, 1993–2003-cü illərdə ölkənin içində olduğu iqtisadi sıxıntılar və müharibə şəraiti Heydər Əliyevi təhsil islahatlarından yayındırmadı. İşğal nəticəsində zərər görmüş məktəblərin bərpası və məcburi köçkün uşaqların təhsildən kənarda qalmaması üçün yaradılan müvəqqəti təhsil mərkəzləri dövlətin humanitar prioritetinə çevrildi. Eyni zamanda, təhsilin məzmunca yenilənməsi, dərslik fondu üçün güclü poliqrafik bazanın qurulması və məktəblərin ilkin kompyuterləşdirilməsi prosesi məhz bu dövrdə sistemli xarakter aldı.

Ulu öndərin müəyyən etdiyi "Təhsil millətin gələcəyidir" kursu bu gün yeni çalarlarla davam etdirilməkdədir. Heydər Əliyev Fondunun genişmiqyaslı fəaliyyəti və dövlət proqramları sayəsində təhsil müəssisələri ən müasir rəqəmsal texnologiyalar, sürətli internet və innovativ avadanlıqlarla təmin olunur. Bu gün Azərbaycan məktəblərində yaradılan yüksək texnoloji şərait Heydər Əliyevin uzaqgörən siyasətinin məntiqi nəticəsidir. Beləliklə, təməli Heydər Əliyev tərəfindən qoyulan möhkəm maddi-texniki baza, müasir dövrdə rəqabətə davamlı insan kapitalının formalaşmasına və Azərbaycanın global təhsil sisteminə inteqrasiyasına zəmin yaradır.

Açar sözlər: təhsil, maddi-texniki baza, islahat, pilot məktəbi, kurikulum

Azərbaycan təhsilinin modernləşmə strategiyası yalnız kəmiyyət göstəriciləri ilə deyil, həm də tədrisin daxili fəlsəfəsinin və metodoloji arxitekturasının yenilənməsi ilə xarakterizə olunur. Heydər Əliyevin rəhbərliyi altında həyata keçirilən təhsil islahatlarının əsas qayəsini passiv bilik ötürücülüyündən aktiv, kəşfiyyətli və texnoloji əsaslı təhsil modelinə keçidi təmin etmək təşkil edir. 2000-ci illərin əvvəllərində atılan addımlar sadəcə texniki təchizat deyil, həm də milli təfəkkürün global təhsil standartları ilə sintezi prosesi kimi qiymətləndirilməlidir.

Ulu Öndər Heydər Əliyevin 15 oktyabr 1993-cü ildə prezident seçilməsilə ölkəmizdə müstəqilliyin çətin illərində təhsilin yararsız hala düşmüş maddi-texniki bazası yenidən qurulmağa başlandı. Azərbaycan Respublikasının Prezidenti Heydər Əliyev tərəfindən 15 iyun 1999-cu ildə «Azərbaycan Respublikasının təhsil sahəsində İslahat Proqramı» təsdiq edildi. Bu proqramın əsas hədəfi kadr hazırlığını təmin etmək, təhsilin maddi-texniki bazasını, təhsilin pillələrini, təhsilin informasiya təminatını qaydaya salmaqdan ibarət idi. [1]

Təhsil sisteminin tərəqqisi məqsədilə strateji investisiyaların cəlb olunmasına dair İslahat Proqramının müddəalarına uyğun olaraq, bu sahədə mühüm nailiyyətlər əldə edilmişdir. Belə ki, Yaponiya hökumətinin ayırdığı təmənnasız maliyyə yardımı (qrant) çərçivəsində Siyəzən və Hacıqabul rayonlarında hər biri 680 şagird yerlik, ümumi dəyəri 1,2 milyon ABŞ dolları təşkil edən iki müasir məktəb kompleksinin layihə sənədləri tamamlanaraq Nazirlər Kabinetinə təqdim olunmuşdur. Eyni zamanda, İslam İnkişaf Bankı (İİB) ilə qurulan effektiv əməkdaşlıq nəticəsində Bakı şəhərinin müxtəlif rayonlarında cəmi 11,5 milyon ABŞ dolları məbləğində kredit vəsaiti hesabına beş yeni təhsil ocağının inşası planlaşdırılmışdır. Bununla yanaşı, paytaxtın 85 ümumtəhsil məktəbinin kütləvi kompüterləşdirilməsi və innovativ proqram təminatı ilə təchiz edilməsi məqsədilə ayrılan 5,4 milyon ABŞ dollarlıq layihə İİB tərəfindən təsdiqlənərək 2001-ci ildən icrasına start verilmişdir. Paralel olaraq, pedaqoji kadrların ixtisasartırma sistemini müasir standartlara çatdırmaq üçün Yaponiya hökumətinin 10 milyon ABŞ dollarlıq qrantı əsasında Azərbaycan Müəllimlər İnstitutunun və Bakı Pedaqoji Kadrların İxtisasının Artırılması və Yenidən Hazırlanması İnstitutunun maddi-texniki bazasının modernləşdirilməsi və ən son avadanlıqlarla təchizatı üzrə genişmiqyaslı layihə hazırlanmışdır [5].

Bu layihələrin yardımı nəticəsində təhsil islahatlarının praktiki sınaqdan keçirilməsi məqsədilə Azərbaycanda 27 pilot məktəbi yaradılmışdır. Bu şəbəkəyə respublikanın müxtəlif coğrafi areallarını əhatə edən — Naxçıvan Muxtar Respublikasında 4, Bakıda 8, Gəncədə 3, Sumqayıtda 1 və Lənkəranda 4 olmaqla, ümumilikdə 20 ümumtəhsil ocağı daxil edilmişdir. Layihənin elmi- metodik bazasını və kadr hazırlığını təmin etmək üçün isə Azərbaycan Pedaqoji Kadrların İxtisasının Artırılması və Yenidən Hazırlanması Baş İnstitutu (və onun Lənkəran filialı), Naxçıvan və Gəncə Müəllimlər İnstitutları, habelə keçmiş Təhsil Problemləri üzrə Elmi-Metodik

Mərkəz və Elmi-Tədqiqat Pedaqoji Elmlər İnstitutu kimi fundamental elmi-pedaqoji mərkəzlər prosesə cəlb olunmuşdur. [4]

İslahatın mühüm nailiyyətlərindən biri nümunəvi (pilot) məktəblərin I-II və V-VI sinifləri üçün müasir standartlara cavab verən 9 adda yeni nəsil tədris proqramının (kurikulumun) tərtibi və nəşri olmuşdur. Bu strateji prosesə respublikanın nüfuzlu alim-pedaqoqları, təcrübəli metodistləri və innovativ müəllim heyəti cəlb edilmişdir. 2001/2002-ci tədris ilindən etibarən dil-ədəbiyyat, dəqiq elmlər, xarici dillər və incəsənət fənlərinin tədrisi bu mütərəqqi proqramlar əsasında reallaşdırılmağa başlanmışdır. Yeni metodologiyanın tətbiqini sürətləndirmək məqsədilə 900 müəllim və 252 metodist «kadr potensialının multiplikasiyası» (öyrənlərin öyrədəni) prinsipi üzrə ixtisaslaşmış təlim kurslarına cəlb olunmuşdur.

2001-ci ildən etibarən pilot məktəblərində təlim şəraitinin köklü şəkildə modernləşdirilməsi, dərş prosesində fəal-interaktiv metodların prioritetləşdirilməsi diqqət mərkəzində saxlanılmışdır. Bu çərçivədə, 2000-2001-ci illər ərzində 700-dən çox ibtidai və fənn müəllimi, habelə ixtisasartırma institutlarının 110 nəfər metodisti müasir tədris texnologiyaları üzrə intensiv hazırlıq kurslarının müdavimi olmuş, öz peşəkar səriştələrini təkmilləşdirmişlər. [4]

2000-2003 cü illərdə pilot məktəbləri və institutlarını elektron təlim vasitələri ilə təmin etmək üçün 512 kompüter, 216 səsləndirmə vasitəsi, 189 vizual nümayiş avadanlıqları (proyektor), 100 televizor, 92 videomaqnitofon, 77 printer, 34 reproqrafiya vasitəsi, 29 video kamera alınmış əlavə olaraq 5950 şagird masası, 470 yazı lövhəsi və akt zalı üçün 1897 ədəd kreslo alınmışdır. [4]

Zənnimcə, pilot müəssisələrdə tətbiq edilən bu yeniliklər sadəcə bir sınaq layihəsi olmamış, Azərbaycan təhsilinin ənənəvi metodikadan müasir kurikulum sisteminə keçidini təmin edən fundamental dönüş nöqtəsi oldu. Bu strateji addımlar sayəsində həm dərşliklərin məzmunu yeniləndi, həm də müəllim heyətinin rəqəmsal və interaktiv vərdişləri keyfiyyətə yeni mərhələyə qədəm qoydu. Bütün bu islahat və layihələrin nəticəsi tək pilot məktəblərdə müsbət təsir göstərməmişdir. Beləki, Ölkədə qaçqın və məcburi köçkün ailələrindən olan övladların təhsil hüquqlarının təmin edilməsi məqsədilə müvafiq və əlverişli şərait formalaşdırılmışdı. 2000-2001-ci tədris ilinin statistikasına əsasən, respublikanın müxtəlif coğrafi areallarında bu kateqoriyadan olan şəxslər üçün 616 ümumtəhsil ocağı, 35 məktəbdənkənar tərbiyə mərkəzi, 12 texniki-peşə məktəbi, eləcə də bir sıra orta ixtisas müəssisələri və onların filialları, və 234 məktəbəqədər tərbiyə müəssisəsi intensiv fəaliyyət göstərirdi.[2]

Beynəlxalq humanitar dəstək çərçivəsində, BMT-nin Qaçqınlar üzrə Ali Komissarlığının təşəbbüsü ilə çadır düşərgələrində yüzlərlə portativ (yığma) sinif otaqları quraşdırılmış, çoxsaylı məktəblilər zəruri dərş ləvazimatları ilə təchiz olunmuşdur. Eyni zamanda, YUNİSEF-in müstəsna yardımı sayəsində 14 inzibati rayonda 35 Uşaq İnkişaf Mərkəzi təsis edilmişdir. ARDNŞ (ADNŞ) və digər nüfuzlu dövlət strukturları bu məktəblərin maddi təminatında və şagirdlərin ehtiyaclarının qarşılınmasında yüksək fəallıq və sosial məsuliyyət nümayiş etdirmişlər. Ümumilikdə, bu təhsil ocaqlarında 130 min şagird və tələbənin təlim-tərbiyəsi ilə 20 minə yaxın fədakar pedaqoji heyət məşğul olurdu.[2]

Ulu öndər Heydər Əliyev qeyd edirdi ki, “indi Azərbaycanın təhsil sistemi artıq tamam nizamlanıbdır. Təhsil sahəsində bizim son illər apardığımız islahatlar Azərbaycan məktəbinin, təhsilinin keyfiyyətini artırır və məktəblərdə, universitetlərdə müasir tələblərə uyğun təhsil verilir. Bunlar hamısı Azərbaycan xalqının sağlam, bilikli, yüksək ixtisasa malik olan gələcək nəsillərini hazırlayır” [3]

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Azərbaycan Respublikasının Təhsil Sahəsində İslahat Proqramı. / Elektron resurs. <https://e-qanun.az/framework/5363>
2. Azərbaycan Tarixi. Yeddi cildə, VII cild. Bakı: Elm, 2008, 608 s.
3. Əliyev Heydər Əlirza oğlu. Müstəqilliyimiz əbədidir: Çıxışlar, nitqlər, bəyanatlar, müsahibələr, məktublar, məruzələr, müraciətlər, fərmanlar [Mətn].- Sentyabr, 2001 - noyabr, 2001 /H. Əliyev; Bakı: Azər nəşr, 2011, 512 s.

4. Mərdanov M.C. Azərbaycanın təhsil tarixi. III cild. Bakı: Təhsil, 2011, 672 s.
Mərdanov M., İskəndərov İ., Əhmədov A., Ağamalıyev R. Azərbaycan təhsili islahat illərində. Bakı: Təhsil, 2001, 320 s.

AHILLARIN SOSIAL MÜDAFİƏSİ VƏ SOSIAL XİDMƏTLƏRDƏ SOSIAL İŞ TƏCRÜBƏLƏRİ

Hüseyn Afiq oğlu Rüstəmov
rustemovhuseyn966@gmail.com
Gəncə Dövlət Universiteti

Xülasə

Müasir cəmiyyətdə əhalinin yaşlanması sosial siyasətin əsas mövzularındandır. Ahıllar sağlamlıq problemləri, sosial təcrid və maddi çətinliklərlə qarşılaşır ki, bu da onların həyat keyfiyyətinə təsir edir. Bu baxımdan sosial iş mütəxəssislərinin rolu çox vacibdir. Onlar yaşlı insanlara psixoloji və sosial dəstək göstərir, onların cəmiyyətə inteqrasiyasına kömək edir. Sosial xidmətlər, xüsusilə evdə xidmət, gündüz qayğı mərkəzləri və reabilitasiya proqramları ahılların gündəlik həyatını asanlaşdırır və rifahını artırır. Sosial işçilərin təşkil etdiyi fəaliyyətlər yaşlı insanların sosial əlaqələrini gücləndirir və onların aktivliyini artırır. Nəticədə, effektiv sosial xidmətlər ahılların həyat keyfiyyətini yüksəldir və sosial müdafiəsini gücləndirir. Dövlət, cəmiyyət və mütəxəssislərin birgə fəaliyyəti yaşlıların rifahına mühüm töhfə verir.

Açar sözlər : ahıllar, sosial iş, sosial müdafiə, sosial xidmətlər.

Giriş :

Müasir dövrdə əhalinin yaşlanması dünya miqyasında müşahidə olunan mühüm demografik proseslərdən biridir. Tibb sahəsində əldə olunan nailiyyətlər, insanların həyat səviyyəsinin yüksəlməsi və orta ömür uzunluğunun artması nəticəsində yaşlı insanların sayı getdikcə çoxalmaqdadır. Bu proses cəmiyyət qarşısında yeni sosial və iqtisadi məsələlər yaradır. Ahılların sosial müdafiəsinin təmin olunması, onların həyat keyfiyyətinin qorunması və cəmiyyət həyatında fəal iştirakının təmin edilməsi müasir sosial siyasətin əsas istiqamətlərindən biri hesab olunur. Bu baxımdan ahıllarla sosial iş mövzusu aktuallığı ilə seçilir. Yaşlı insanlar tez-tez müxtəlif sosial və psixoloji problemlərlə üzləşirlər. Sağlamlıq problemləri, sosial təcrid, maddi çətinliklər, ailə və cəmiyyətlə əlaqələrin zəifləməsi bu problemlər arasında xüsusi yer tutur. Bu kimi amillər ahılların sosial vəziyyətinə və onların gündəlik həyat fəaliyyətinə mənfi təsir göstərə bilər. Məhz bu səbəbdən yaşlı insanların sosial ehtiyaclarının öyrənilməsi və onların problemlərinin həlli yollarının müəyyən edilməsi mühüm elmi və praktik əhəmiyyət kəsb edir. Problemin qoyulduğu da məhz ahılların qarşılaşdıqları sosial çətinliklərin araşdırılması və onların sosial müdafiəsinin gücləndirilməsi ilə bağlıdır. Tədqiqatın əsas məqsədi ahıllarla sosial işin əhəmiyyətini araşdırmaq, yaşlı insanların qarşılaşdıqları sosial problemləri müəyyən etmək və sosial xidmətlərin onların həyat keyfiyyətinin yaxşılaşdırılmasında rolunu təhlil etməkdir.

Tədqiqatın vəzifələri aşağıdakılardır:

- ahılların cəmiyyətdə mövqeyini və onların sosial problemlərini müəyyən etmək;
- ahıllarla sosial işin əsas istiqamətlərini araşdırmaq;
- sosial xidmətlərin yaşlı insanların həyat keyfiyyətinə təsirini təhlil etmək;
- ahılların sosial müdafiəsinin gücləndirilməsi ilə bağlı təkliflər irəli sürmək.

Materiallar və metodlar

Bu tədqiqatda ahıllarla sosial iş sahəsində mövcud problemlərin və sosial xidmətlərin rolunun araşdırılması məqsədilə müxtəlif elmi mənbələr və məlumatlar təhlil edilmişdir. Araşdırma zamanı sosial iş və yaşlıların sosial müdafiəsi ilə bağlı elmi ədəbiyyat, məqalələr və statistik məlumatlar öyrənilmişdir. Tədqiqat prosesində əsasən *analiz və müqayisə metodlarından* istifadə

olunmuşdur. Müxtəlif müəlliflərin fikirləri və elmi yanaşmaları müqayisə edilərək ümumi nəticələr çıxarılmışdır. Eyni zamanda yaşlı insanların sosial problemləri və onların həyat şəraitinə təsir edən amillər nəzərdən keçirilmişdir. Araşdırma zamanı yaşlı insanların cəmiyyətdəki mövqeyi, onların sosial xidmətlərə ehtiyacı və sosial iş mütəxəssislərinin fəaliyyəti ilə bağlı məlumatlar ümumiləşdirilmişdir. Bu metodlar vasitəsilə ahılların sosial müdafiəsinin gücləndirilməsi və onların həyat keyfiyyətinin yaxşılaşdırılması üçün vacib olan amillər müəyyən edilmişdir

Nəticələr

Aparılan tədqiqat nəticəsində müəyyən edilmişdir ki, ahılların sosial vəziyyəti onların həyat keyfiyyətinə birbaşa təsir göstərir. Araşdırma zamanı yaşlı insanların qarşılaşdığı əsas sosial problemlər, onların sosial xidmətlərə olan ehtiyacları və sosial dəstək imkanları təhlil edilmişdir. Tədqiqat nəticələri göstərir ki, ahılların əksəriyyəti gündəlik həyat fəaliyyətində müxtəlif sosial çətinliklərlə qarşılaşır. Bu çətinliklər əsasən sağlamlıq problemləri, sosial təcrid, maddi çətinliklər və sosial xidmətlərə çıxışın məhdudluğu ilə bağlıdır. Araşdırma zamanı əldə edilən statistik göstəricilər göstərir ki, yaşlı insanların böyük bir hissəsi sosial dəstəyə ehtiyac duyur. Respondentlərin əksəriyyəti sağlamlıq problemlərini əsas çətinlik kimi qeyd etmişdir. Bununla yanaşı, sosial münasibətlərin azalması və tənha yaşamaq halları da geniş yayılmış problemlərdən biri kimi müəyyən edilmişdir.

Cədvəl: Ahılların qarşılaşdığı əsas sosial problemlər

Sosial problemlər	Respondentləri faizi (%)
Sağlamlıq problemləri	45%
Sosial təcrid	25%
Maddi çətinliklər	20%
Sosial xidmətlərə ç məhdudluğu	10%

Tədqiqat nəticələrinə əsasən müəyyən olunmuşdur ki, sosial xidmətlərdən istifadə edən ahılların sosial vəziyyəti daha sabitdir və onların gündəlik həyat fəaliyyətində qarşılaşdıqları çətinliklər daha azdır. Araşdırma göstərir ki, sosial xidmətlərin mövcudluğu yaşlı insanların sosial dəstək imkanlarının artmasına və onların həyat şəraitinin yaxşılaşmasına təsir edir. Bundan əlavə, tədqiqat nəticələri göstərir ki, ahılların əksəriyyəti sosial iş mütəxəssislərinin dəstəyinə ehtiyac duyur və sosial xidmətlərin genişləndirilməsi yaşlı insanların sosial müdafiəsinin gücləndirilməsinə mühüm töhfə verə bilər.

Müzakirə:

Aparılmış tədqiqatın nəticələri göstərir ki, ahıllar müxtəlif sosial problemlərlə üzləşirlər. Ən geniş yayılmış problem *sağlamlıq çətinlikləri*dir; yaş artdıqca fiziki və psixoloji vəziyyətdə baş verən dəyişikliklər onların gündəlik həyat fəaliyyətinə birbaşa təsir göstərir. Bu nəticə digər tədqiqatlarla da uyğundur: məsələn, Malin və Rogers yaşlı insanların 50%-dən çoxunun sağlamlıq problemləri ilə üzləşdiyini göstərmişdir [4]. Bizim tədqiqatda bu göstərici 45% olmuşdur ki, bu da beynəlxalq səviyyədə aparılan araşdırmalarla uyğunluq təşkil edir. Sağlamlıq problemlərinin üstünlük təşkil etməsi həm yaşla bağlı fizioloji dəyişikliklərlə, həm də mülali imkanlarının məhdud olması ilə izah olunur. İkinci mühüm problem *sosial təcrid*dir. Araşdırma göstərir ki, respondentlərin 25%-i tənha yaşama və ailə ilə az əlaqə qurma halları ilə qarşılaşır. Gray və Webb digər tədqiqatlarında sosial təcridin yaşlı insanların psixoloji vəziyyətinə mənfi təsir göstərdiyini vurğulamışlar [2]. Bizim nəticələr də bunu təsdiqləyir; sosial təcrid depressiya və narahatlıq hallarının artmasına, həmçinin sosial fəaliyyətlərin azalmasına səbəb olur. Tədqiqat həmçinin göstərir ki, *sosial xidmətlərin mövcudluğu* yaşlı insanların həyat keyfiyyətinə müsbət təsir göstərir. Evdə sosial xidmətlər, gündüz qayğı mərkəzləri və reabilitasiya proqramları onların gündəlik həyat

fəaliyyətini asanlaşdırır və psixoloji rifahını yaxşılaşdırır. Sherraden və McKay aparmış olduqları tədqiqatlarda sosial xidmətlərin yaşlıların cəmiyyətlə əlaqələrini gücləndirdiyini və sosial aktivliyini artırdığını göstərmişlər [7]. Bu nəticələr bizim tədqiqatla uyğun gəlir və sosial işin əhəmiyyətini bir daha təsdiqləyir. Nəticə olaraq, aparılan tədqiqatın elmi əhəmiyyəti ondadır ki, ahılların sosial problemləri sistemli şəkildə təhlil edilmiş, sosial xidmətlərin onların həyat keyfiyyətinə təsiri müəyyən edilmişdir. Müqayisəli təhlil göstərir ki, digər ölkələrdə və tədqiqatlarda əldə olunan nəticələr bizim nəticələrlə yaxın səviyyədədir, bu da mövzunun ümumilikdə global əhəmiyyət daşıdığını göstərir. Bundan əlavə, sosial xidmətlərin genişləndirilməsi və sosial işin inkişaf etdirilməsi yaşlıların sosial müdafiəsinin gücləndirilməsinə və cəmiyyətə daha fəal inteqrasiyasına imkan yaradır.

Yekun Nəticə:

Aparılmış tədqiqat göstərir ki, ahıllar cəmiyyətdə müxtəlif sosial və psixoloji problemlərlə üzləşirlər. Ən geniş yayılmış problemlər sağlamlıq çətinlikləri, sosial təcrid, maddi çətinliklər və sosial xidmətlərə çıxışın məhdudluğuudur. Sosial xidmətlərdən istifadə edən yaşlıların həyat keyfiyyəti daha yüksəkdir və onların gündəlik fəaliyyətləri daha asan həyata keçirilir. Bu nəticələr sosial işin ahılların rifahının yüksəldilməsində mühüm rol oynadığını göstərir. Tədqiqatın elmi əhəmiyyəti ondadır ki, ahılların sosial problemləri sistemli şəkildə təhlil edilmiş, sosial xidmətlərin və sosial iş fəaliyyətlərinin onların həyat keyfiyyətinə təsiri müəyyən edilmişdir. Eyni zamanda, nəticələr beynəlxalq araşdırmalarla müqayisədə uyğundur və mövzunun global səviyyədə aktual olduğunu göstərir. Bu, gələcək tədqiqatlar üçün metodoloji baza yaradır və yaşlı insanların sosial vəziyyətinin öyrənilməsi sahəsində yeni sualların qoyulmasına imkan verir. Tədqiqatın praktiki əhəmiyyəti sosial iş mütəxəssisləri, dövlət qurumları və qeyri-hökumət təşkilatları üçün ahılların sosial müdafiəsinin gücləndirilməsi istiqamətində konkret tövsiyələr təqdim etməsidir. Sosial xidmətlərin genişləndirilməsi, evdə qayğı proqramlarının artırılması, gündüz qayğı mərkəzlərinin təşkili və psixoloji dəstək proqramları yaşlıların həyat keyfiyyətini yüksəldir və onların cəmiyyətlə əlaqələrini gücləndirir.

Təvsiyələr:

1. Sosial xidmətlərin sayını artırmaq və onların keyfiyyətini yüksəltmək;
2. Ahılların psixoloji rifahını dəstəkləyən proqramlar hazırlamaq;
3. Dövlət və qeyri-hökumət təşkilatları arasında əməkdaşlığı gücləndirmək;
4. Sosial işçilərin ixtisasını artırmaq və mütəmadi təlimlər keçirmək;
5. Gələcək tədqiqatlar üçün ahılların sosial vəziyyətinə dair real statistik məlumatlar toplamaq və araşdırmalar aparmaq.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. E., & Ferguson, H. (2013). *Child and Family Social Work: Contexts and Practice*. Routledge.
2. Gray, M., & Webb, S. A. (2013). *Social Work Theories and Methods*. Sage Publications.
3. Healy, K. (2014). *Social Work Theories in Context: Creating Frameworks for Practice*. Palgrave Macmillan.
4. Malin, N., & Rogers, A. (2010). *Aging and Social Work Practice*. Routledge.
5. Midgley, J. (2010). *Social Work and Social Development: Theories and Skills for Developmental Social Work*. Oxford University Press.
6. National Association of Social Workers (NASW). (2017). *Standards for Social Work Practice with Older Adults*. NASW Press.
7. Sherraden, M., & McKay, S. (2006). *Social Work with Older Adults: Principles and Practices*. Columbia University Press.

8. United Nations. (2015). *World Population Ageing 2015*. United Nations Department of Economic and Social Affairs.

CHANGES IN EDUCATION AFTER THE PANDEMIC: A COMPREHENSIVE ANALYSIS OF DIGITAL TRANSFORMATION AND PEDAGOGICAL SHIFTS

Gunay Vidadi Jafarli

Azerbaijan Technological University

gunayjafarli04@gmail.com

Abstract

The COVID-19 pandemic has fundamentally reshaped global education systems, accelerating digital transformation and redefining pedagogical practices. This study explores the structural, technological, and methodological changes that emerged in education after the pandemic. The research aims to critically analyze the transition from traditional face-to-face instruction to online and hybrid learning environments, as well as its long-term implications. Using qualitative and comparative analysis, the study examines academic literature, institutional reports, and statistical data. The findings reveal that while digitalization has enhanced accessibility, flexibility, and innovation in education, it has also exposed systemic inequalities, technological gaps, and challenges in maintaining student engagement [2], [3]. The paper argues that post-pandemic education is characterized by a hybrid model integrating digital and traditional approaches, requiring continuous adaptation from educators and institutions.

Keywords: post-pandemic education, digital transformation, online learning, hybrid education, educational innovation, pedagogy

Introduction

The COVID-19 pandemic represents one of the most significant disruptions in the history of modern education, affecting nearly every level of the global education system. Educational institutions worldwide experienced an abrupt and unplanned shift to remote learning, which fundamentally altered teaching methodologies, assessment practices, and learning environments [2]. This transition was not merely a temporary adjustment but a large-scale transformation that forced institutions to rethink traditional models of education and rapidly adopt digital solutions. As a result, teachers and students had to adapt to new modes of interaction, communication, and knowledge delivery, often with limited preparation and resources.

Although the rapid transition to online education ensured the continuity of learning processes during the crisis, it also revealed a number of critical issues. Among the most significant challenges were unequal access to digital technologies, insufficient digital competencies among educators and learners, and reduced interaction between teachers and students [3]. In many regions, particularly in developing countries, the lack of reliable internet access and technological infrastructure created substantial barriers to effective participation in online learning. Furthermore, the absence of face-to-face communication negatively affected students' motivation, engagement, and overall learning experience. These challenges raised important questions about the effectiveness, inclusiveness, and long-term sustainability of fully digital education systems.

The main aim of this study is to analyze the major transformations in education after the pandemic and to evaluate their implications for the future. Specifically, the objectives of this study are to examine the impact of digital technologies on education, to evaluate the effectiveness of online and hybrid learning models, to identify the key challenges and opportunities in post-pandemic education, and to propose practical recommendations for future educational development. By addressing these objectives, the study seeks to provide a comprehensive understanding of how

education systems have evolved in response to the pandemic and what strategies can be implemented to improve their resilience and adaptability.

Recent scholarly research highlights the rapid integration of information and communication technologies (ICT) into education during the pandemic, emphasizing both its advantages and limitations. Hodges et al. argue that emergency remote teaching, implemented during the crisis, differs significantly from well-designed and structured online learning environments [1]. This distinction is crucial, as many of the negative perceptions of online education stem from emergency measures rather than from properly planned digital pedagogy. Reports by UNESCO indicate that the pandemic intensified pre-existing inequalities in education systems, disproportionately affecting students from disadvantaged backgrounds [2]. Similarly, OECD studies underline the importance of resilience, flexibility, and adaptability in modern education systems, particularly in the face of global disruptions [3].

In addition to these perspectives, other researchers point out that the pandemic accelerated ongoing trends such as digitalization, personalized learning, and the use of artificial intelligence in education. The increased reliance on digital tools has encouraged innovation in teaching practices, including the use of interactive platforms, virtual classrooms, and data-driven assessment methods. However, it has also highlighted the need for comprehensive teacher training and institutional support to ensure the effective integration of technology into education. These findings demonstrate that digital transformation in education is a complex and multifaceted process, offering both significant opportunities for improvement and serious challenges that must be addressed through strategic planning and policy development.

Methods

Research Methods. This study employs qualitative research approaches, specifically descriptive and comparative analysis, to investigate the changes in education after the pandemic. The descriptive method allows for a systematic presentation of observed transformations in teaching and learning processes, while the comparative approach facilitates the identification of key differences and similarities between pre-pandemic and post-pandemic educational systems. These methods are particularly suitable for exploring complex social phenomena such as educational change, where contextual factors and institutional diversity play a significant role. The qualitative design of the study also enables a deeper understanding of trends, patterns, and underlying mechanisms shaping modern education.

Materials Used. The research is based on a wide range of reliable and relevant sources to ensure validity and comprehensiveness. These include peer-reviewed academic articles that provide theoretical and empirical insights into digital education and pedagogical transformation. In addition, reports from international organizations such as UNESCO, OECD, and the World Bank are utilized to obtain global perspectives and policy-oriented analyses. Statistical datasets related to education, including data on online learning participation, digital access, and student performance, are also incorporated to support the analysis. The combination of these sources ensures a balanced integration of theoretical frameworks and real-world evidence.

Data Analysis Methods. To analyze the collected data, content analysis and thematic analysis were applied. Content analysis enabled the systematic examination of key concepts, trends, and recurring patterns within the selected literature and reports. Thematic analysis was used to identify major themes related to digital transformation, hybrid learning, accessibility, and educational challenges. Furthermore, comparative methods were employed to distinguish between pre-pandemic and post-pandemic educational models, highlighting structural and functional differences. This multi-method analytical approach enhances the reliability of the findings and allows for a comprehensive interpretation of the ongoing changes in education systems.

Results

The research identified several key transformations in post-pandemic education, reflecting both structural and functional changes within modern educational systems. First, the digitalization

of education has become highly prominent, as the adoption of online platforms, learning management systems, and various digital tools is now widespread across all levels of education [4]. This shift has not only changed the mode of content delivery but has also influenced assessment methods, communication practices, and the overall organization of the learning process. Digital technologies have enabled more flexible and scalable education, allowing institutions to reach broader audiences beyond geographical limitations.

Second, hybrid learning models have gained increasing importance, with blended approaches that combine online and traditional face-to-face instruction becoming a standard practice in many educational contexts [6]. These models provide a balance between flexibility and direct interaction, offering students the opportunity to benefit from both independent online learning and in-person engagement. Hybrid education is also seen as a more resilient model, capable of adapting to potential disruptions while maintaining continuity in learning.

Furthermore, there has been a significant development in digital competencies, as both teachers and students have improved their technological skills and adaptability [3]. Educators have become more proficient in using digital platforms, creating interactive content, and managing virtual classrooms, while students have developed greater autonomy and self-regulated learning skills. This shift has contributed to the emergence of new pedagogical approaches that emphasize learner-centered and technology-enhanced education.

Another important transformation is the increased accessibility and flexibility of education. Online learning environments have expanded access to educational resources and opportunities for a wider range of learners, including those in remote or underserved areas [4]. Flexible scheduling and asynchronous learning options have made it easier for individuals to balance education with work and personal responsibilities, thereby promoting lifelong learning and continuous professional development.

However, despite these advancements, several challenges and limitations persist. Digital inequality remains a major concern, as not all students have equal access to reliable internet connections, devices, and digital resources [2], [3]. In addition, decreased student motivation and engagement have been observed in fully online environments, often due to the lack of direct interaction and structured learning conditions. Reduced social interaction between students and teachers has also negatively impacted communication, collaboration, and the development of social skills. These issues highlight the need for more inclusive, interactive, and well-supported educational models in the post-pandemic era.

Discussion

The findings suggest that the pandemic significantly accelerated pre-existing digital trends in education, acting as a turning point in the adoption of technology-enhanced learning. Processes that had previously developed gradually—such as the integration of online platforms, digital resources, and virtual communication tools—were rapidly implemented on a large scale. However, this sudden transition also exposed deep structural weaknesses within education systems, particularly in developing regions, where limitations in infrastructure, funding, and digital access became more evident [2]. These disparities highlighted the unequal capacity of institutions and learners to adapt to emergency conditions, emphasizing the need for more resilient and inclusive educational frameworks.

Consistent with previous studies, hybrid education is increasingly recognized as one of the most effective and sustainable models for future learning environments [6]. By combining the strengths of both online and face-to-face instruction, hybrid models provide flexibility while maintaining essential elements of direct interaction and social engagement. This approach allows educators to diversify teaching strategies and better accommodate different learning styles. At the same time, researchers emphasize that the success of hybrid education largely depends on the preparedness of teachers and the availability of adequate technological infrastructure [4]. Without

proper training in digital pedagogy and access to reliable tools, the potential benefits of hybrid learning cannot be fully realized.

Moreover, the transformation of education is driven not only by technological advancement but also by the growing demand for flexible, accessible, and learner-centered environments. Rapid developments in information and communication technologies, including cloud-based platforms, artificial intelligence, and data-driven learning systems, have created new opportunities for innovation in education. In this context, the pandemic functioned as a powerful catalyst that accelerated these changes, forcing institutions to adopt solutions that might otherwise have taken years to implement [1]. As a result, education systems are now moving toward more adaptive, technology-integrated models that prioritize both efficiency and inclusivity.

Conclusion

Post-pandemic education has undergone profound and multifaceted transformation, with digital and hybrid learning models emerging as dominant approaches in modern educational systems. The traditional boundaries of classroom-based education have been redefined, giving way to more flexible, technology-driven environments that integrate online and face-to-face instruction. This shift has not only changed how knowledge is delivered but also how it is constructed, assessed, and experienced by learners. As a result, education systems are becoming more adaptive, resilient, and responsive to both global challenges and individual learner needs.

This research provides valuable insights into the long-term development and evolution of education systems, contributing to both theoretical understanding and practical strategies. From a theoretical perspective, it highlights the growing importance of digital pedagogy, learner-centered approaches, and the role of technology in shaping educational paradigms. From a practical standpoint, the findings support informed decision-making for policymakers, educators, and institutional leaders. In particular, the study offers a framework for strategic planning that can enhance preparedness for future crises, ensuring continuity and quality of education under uncertain conditions.

Based on the findings, several key recommendations can be proposed to support the sustainable development of post-pandemic education. First, it is essential to invest in robust digital infrastructure, including reliable internet access, modern hardware, and secure online platforms, in order to ensure stable and inclusive access to education for all learners. Second, improving digital literacy among educators and students is equally important, as effective use of technological tools requires not only access but also the necessary skills and competencies.

Furthermore, efforts should be made to reduce inequality in access to technology by implementing inclusive policies and targeted support for disadvantaged groups. Addressing the digital divide is crucial for ensuring equal educational opportunities and preventing further social disparities. Strengthening hybrid learning systems is another key priority, as these models provide a balanced approach that combines flexibility with meaningful interaction, thereby enhancing both the quality and resilience of education. Finally, promoting interactive and student-centered teaching methods—such as collaborative learning, problem-based approaches, and the use of digital engagement tools—can significantly improve student motivation, participation, and overall learning outcomes.

In conclusion, the post-pandemic educational landscape requires continuous innovation, strategic investment, and a commitment to inclusivity in order to fully realize the potential of digital transformation.

References:

1. Hodges, C., Moore, S., Lockee, B., Trust, T., & Bond, A. (2020). *The Difference Between Emergency Remote Teaching and Online Learning*.
2. UNESCO. (2021). *Education in a Post-COVID World: Nine Ideas for Public Action*.

3. OECD. (2021). *The State of School Education: One Year into the COVID Pandemic*.
4. World Bank. (2022). *Remote Learning During COVID-19: Lessons Learned*.
5. Anderson, T. (2008). *The Theory and Practice of Online Learning*.
6. Means, B., Toyama, Y., Murphy, R., & Baki, M. (2013). *The Effectiveness of Online and Blended Learning*.

ÜMUMMİLLİ LİDER HEYDƏR ƏLİYEV ŞƏXSİYYƏTİNİN TƏHSİLDƏ VƏTƏNPƏRVƏRLİK VƏ VƏTƏNDAŞLIQ İDEYALARININ FORMALAŞDIRILMASINDA ROLU

Murov Bilal oğlu Həsənov

Magistrant

murov.h88@mail.ru

Mingəçevir Dövlət Universiteti

Heydər Əliyev şəxsiyyəti Azərbaycanın dövlətçilik tarixində mühüm yer tutur və onun ideyaları təhsil sistemində vətənpərvərlik və vətəndaşlıq tərbiyəsinin formalaşdırılmasında xüsusi rol oynayır. Heydər Əliyev, gənc nəslin milli ruhda yetişdirilməsini dövlət siyasətinin prioritet istiqamətlərindən biri kimi müəyyənləşdirmiş, məktəblərdə milli-mənəvi dəyərlərin, tarix və dilə bağlılığın gücləndirilməsini vacib hesab etmişdir.

Heydər Əliyevin təhsil siyasəti şagirdlərdə Vətənə sevgi, dövlətə sədaqət, milli kimlik və vətəndaş məsuliyyəti kimi keyfiyyətlərin inkişafına yönəlmişdir. Onun təşəbbüsü ilə təhsil proqramlarında Azərbaycan tarixinin, ədəbiyyatının və mədəniyyətinin öyrədilməsi genişləndirilmiş, bu isə şagirdlərin milli şüurunun formalaşmasına mühüm təsir göstərmişdir.

Heydər Əliyev irsi müasir Azərbaycan təhsilində vətənpərvər və məsuliyyətli vətəndaşların yetişdirilməsi üçün əsas ideoloji baza kimi çıxış edir və bu istiqamətdə aparılan işlər bu gün də davam etdirilir. Bunu nəzərə alaraq araşdırmamızda Heydər Əliyev irsinin erkən yaş təhsilində vətənpərvərlik və vətəndaşlıq ruhunun tərbiyələndirilməsində rolunu və yerini təyin etməyə çalışdıq. Bunun üçün akademik yazılara müraciət etdik. Heydər Əliyevin vətəndaşlıq və vətənpərvərlik konsepsiyasına nəzər saldıq. İbtidai siniflərdə Heydər Əliyev və vətənpərvərlik mövzusunda dərslər təşkil mövzusunda plan hazırladıq. Apardığımız tədqiqatdan aydın oldu ki, Azərbaycan dövlətçilik ənənəsinə sadıq qalan Ümummilli lider Müasir demokratik dəyərlərə sahib Azərbaycan dövlətinin formalaşmasında mühüm rol oynamış və bu istiqamətdə müasir Azərbaycan gəncliyinə bir nümunə olmuşdur. Bu səbəblə də vətənpərvərlik duyğularının gənclərimiz arasında təbliği ilə bağlı Ulu öndərin irsinin məktəblərdə təbliği ən vacib amillərdəndir.

Açar sözlər: Heydər Əliyev, təhsil, vətənpərvərlik, vətəndaşlıq

Azərbaycan təhsilinin qarşısında duran əsas prioritet məsələlərdən biri də uşaqlarda erkən yaşlardan etibarən vətənpərvərlik və vətəndaşlıq duyğularının formalaşdırılması ilə bağlıdır. Məhz bu faktorlar hər bir təhsilalanın gələcək fəaliyyətində gördüyü işlərin Dövlətin inkişafı naminə yönəldilməsinin təməl prinsipini təşkil edir. Uzun əsrlər boyu dövlətçilik ənənəsini formalaşdırmış, getdikcə inkişaf edən və hazırda müasir, demokratik prinsiplərə asalan Azərbaycanın vətəndaşları olan gənc nəslin bu ənənəyə sadıqlığı və gələcəkdə vətənin daha da inkişafı üçün göstərəcəyi xidmətin təməlini təşkil edən amillərdən biri də təhsil mühiti ilə bağlıdır. Azərbaycan gəncinin təhsil aldığı mühitdə vətənpərvərlik və vətəndaşlıq ideyalarına sahiblənməsi yolunda atılan addımlardan biri də gəncin təhsil aldığı dövrdə Azərbaycanın tarixi şəxsiyyətləri ilə tanış olması, onların həyat yolundan nümunələrlə tərbiyələndirilməsi vacib amillərdəndir. Azərbaycanın belə tarixi şəxsiyyətlərindən, siyasi liderlərindən, xalqın rifai üçün həyatı boyunca çalışan şəxslərdən biri də ümummilli diler Heydər Əliyev olmuşdur. Bu mənada bu gün Azərbaycan təhsil mühitində

Heydər Əliyev şəxsiyyətinin gənclərimizin vətənpərvərlik və vətəndaşlıq duyğularına yiyələnməsi üçün nümunə göstərilməsi, dərslərdə Ulu öndərin həyat yolundan nümunələr göstərilməsi aktual problemlərdəndir.

Tədqiqatın məqsədi təhsil mühitində vətəndaşlıq və vətənpərvərlik mühitinin formalaşdırılması məqsədi ilə Ulu öndər Heydər Əliyev şəxsiyyətinin təbliği, dərslərdə Ulu öndərin həyat yolundan nümunələr verilməsi, məktəblərdə vətənpərvərlik ideyalarının təbliği zamanı Heydər Əliyev şəxsiyyəti ilə bağlı mütəmadi tədbirlərin təşkilinin vacibliyini vurğulamaqdır. Eyni zamanda Azərbaycan gənclərində vətəndaşlıq və vətənpərvərlik duyğularına sədaqət hissinin formalaşmasında Heydər Əliyev irsinin vacibliyini akademik mənbələrlə əsaslandırmaqdır.

Tədqiqat zamanı Heydər Əliyevin Azərbaycançılıq ideyalarının formalaşmasında gördüyü işlər, Dövlətçilik ənənəsinə sadıq qalan Ümummilli liderin Azərbaycan Dövlətini azad, müstəqil, dayanıqlı bir dövlətə çevirməsi yolunda gördüyü fəaliyyətlər işıqlandırılmışdır. Bunun üçün bir çox akademik mənbələrə müraciət edilmiş, Heydər Əliyev isri ilə bağlı yazılan kitab, məqalə araşdırılmış. Ulu Öndərin Azərbaycanda vətəndaşlıq və vətənpərvərlik ideyalarının qorunması və inkişafı yoldunda verdiyi sərəncam və qərarlar tədqiqatlara nəzər salınmışdır (1).

Tədqiqat informativ xarakterli üsullara əsasən aparılmışdır. Tarixi, analitik metadlara əsaslanır. Həmçinin kiçik yaşlı məktəblilərə vətənpərvərlik duyğularının aşılması məqsədi ilə dərslərin təşkili üsullarından bəhs olunmuşdur.

Vətənpərvərlik əxlaqi və siyasi prinsip olmaqla yanaşı eyni zamanda sosial məsuliyyətdir. Bu mənada Vətənpərvərlik, vətənsəverlik, vətən torpağına bağlılıq, yaşadığın məkanın, yurda sədaqətdir. Vətənin keçmişi, indisi və gələcəyi üçün məsuliyyət hissi, dövlətin mənafeyini müdafiə etmək səyi vətənpərvərlik hissinin məzmununu təşkil edir. Azərbaycan dövlətçiliyinin formalaşdığı ilk dövrlərdən etibarən vətənpərvərlik ünsürləri doğma torpağa, dilə, ənənələrə bağlılıq olaraq düşünülmüşdür. “Dövlətçiliyin təməlinin, milli varlığın özülünün, əsasının mədəniyyətə bağlı olduğunu aydın dərk edən sabiq prezident Heydər Əliyev 13 avqust 2001-ci il tarixli bəyanatında söyləmişdir: “Biz öz milli-mənəvi dəyərlərimizlə, öz dini dəyərlərimizlə, adət-ənənələrimizlə fəxr edirik. Bizim xalqımız yüz illərlə, min illərlə adət-ənənələrimizi, milli-mənəvi dəyərlərimizi yaradıbdır və bunlar indi bizim xalqımızın mədəniyyətini təşkil edən amillərdir” (4)

M. İsmixanovun da qeyd etdiyi kimi “Xalqımızın Ümummilli Lideri Heydər Əliyevin zəngin nəzəri irsində və əməli dövlətçilik təcrübəsində milli tərbiyə, milli vətənpərvərlik konsepsiyası mühüm yer tutur. Milli tərbiyənin başlıca qayəsi, ilk növbədə, gənclərin dövlətçilik, müstəqillik, azadlıq və onların qorunması uğrunda mübarizlik ruhunda tərbiyə olunmasından ibarətdir” (3)

Ulu Öndər vətənpərvərliyin yalnız Vətənə bağlılıq, yurd sevgisi ilə məhdudlaşmadığını bildirdi. Heydər Əliyev vətən sevgisinin məzmununa milli vətənpərvərlik anlayışını daxil etmişdi. Heydər Əliyev gənclərimizi milli ruhda tərbiyələndirməyi ən vacib amil hesab edirdi.

Azərbaycanı müstəqilliyinə qovuşduran Heydər Əliyevin hakimiyyəti illəri 1993-2003-cü illəri əhatə edir. Məhz bu həmin dövr idi ki, Azərbaycana qarşı böyük işğalçılıq siyasəti yürüdülürdü. Azərbaycan dövlətçiliyinin ən çətin illərinə təsadüf edən 1993-cü ilin iyun ayında Heydər Əliyev ikinci dəfə Azərbaycanın ali rəhbərliyinə qayıtdı.

Ulu öndərin dahi şəxsiyyəti ilk növbədə onun milliliyində, mənsub olduğu xalqa, adət-ənənələrə bağlılığında, vətənpərvərliyində öz əksini tapmışdı. Bütün ruhu ilə vətənə bağlı olan Dahi Liderin həyat hekayəsinin təməlini məhz Vətənə, xalqa məhəbbət təşkil edirdi. Ulu Öndər bütün həyat fəaliyyəti boyu xalqına arxalanmış, özü də xalqına dayaq olmuşdur.

“Ümummilli liderimiz Heydər Əliyev öz siyasətində daima gənclərə qayğı göstərmiş, onların bir fərd kimi yetişməsinə xüsusi önəm vermişdir. Ulu öndər respublika rəhbərliyinə gəldiyi ilk dövrlərdən gənclərin himayədarı kimi çıxış edərək sağlam düşüncəli yeni nəslin yetişdirilməsi sahəsində misilsiz işlər görmüşdür”.

Heydər Əliyev prezidentliyi ilk növbədə məhz gənclər siyasəti ilə bağlı bir çox fərman və sərəncamlar imzalamış, gənclərin milli və vətənpərvər ruhda tərbiyəsini ən vacib prioritet hesab etmişdir. O xalqa müraciəti ilə bağlı çıxışlarından birində Bildirmişdir. "Gənclərimiz milli ruhda

tərbiyə olunmalıdır, milli-mənəvi dəyərlərimizin əsasında tərbiyələnməlidir. Gənclərimiz bizim tariximizə yaxşı bələd olmalı, dilimizi yaxşı bilməlidir. Hər bir gənc vətənpərvər olmalıdır, vətənpərvərlik böyük məfhumdur. Bu, sadəcə orduda xidmət etmək deyil, vətənə sadıq olmaq, vətəni sevmək, torpağa bağlı olmaq - budur vətənpərvərlik" (1).

Bu gün Heydər Əliyev irsinində əsas amillərdən biri kimi önə çıxan və dövlətçilik ənənəmizin əsas prinsipin olan vətənpərvərlik və vətəndaşlıq hissərinin məktəblərdə xüsusən erkən yaş təhsilində təbliği ilə bağlı bir dərs nümunəsi tərtib etdik.

Heydər Əliyev şəxsiyyəti və vətənpərvərlik mövzusunda ibtidai sinif (III–IV sinif) üçün nümunə dərs planı təqdim olunur:

Dərsin mövzusu: Heydər Əliyev şəxsiyyəti və vətənpərvərlik

Məqsəd:

Şagirdlər Heydər Əliyev haqqında sadə məlumat əldə edəcəklər

Vətənpərvərlik anlayışını başa düşəcəklər

Vətənə sevgi, hörmət və məsuliyyət hissi formalaşdıracaqlar

Dərsin tipi: Yeni biliklərin verilməsi

Dərs zamanı söhbət, sual-cavab, beyin həmləsi, rol oyunu və s. metodlardan istifadə olunur.

Dərsin mənimsədilməsi məqsədi ilə Heydər Əliyevin portreti və onun siyasi fəaliyyəti ilə şəkillər təqdim olunur. Bununla yanaşı dövlət bayrağı, qısa video və ya slayd təqdim edilir.

Dərsin gedişi: Motivasiya (5 dəqiqə):

Müəllim sual verir: “Vətən nədir?”, “Siz vətəninizi niyə sevirsiniz?” Şagirdlərin cavabları dinlənir və ümumiləşdirilir.

Yeni mövzunun izahı (10 dəqiqə):

Müəllim Heydər Əliyev haqqında sadə və yaş səviyyəsinə uyğun məlumat verir:

Azərbaycanın görkəmli lideri olub, Ölkənin inkişafı üçün çalışıb, Xalqını və vətəninə çox sevir. Daha sonra vətənpərvərlik anlayışı izah olunur: Vətəni sevmək, onu qorumaq, onun inkişafına töhfə vermək kimi şagirdlərə tövsiyələr verilir.

3. Möhkəmləndirmə (15 dəqiqə):

Tapşırıq 1:

“Vətənim necə sevirəm?” mövzusunda 3 cümlə yaz

Tapşırıq 2:

Rol oyunu:

İki şagird Azərbaycanın dövlət xadimləri Şah İsmayıl Xətai və Heydər Əliyev obrazlarını canlandırır. Onlar şagirdlərə vətəni qorumağın yollarını izah edir.

Tapşırıq 3:

Rəsm fəaliyyəti: “Mənim vətənim” mövzusunda şəkil çək

4. Qiymətləndirmə (5 dəqiqə):

Şifahi suallar: Heydər Əliyev kimdir? Vətənpərvərlik nə deməkdir? Vətənimizi necə qorumalıyıq?

5. Nəticə (5 dəqiqə):

Müəllim dərsi ümumiləşdirir:

Heydər Əliyev vətəninə sevməyi böyük şəxsiyyət olub

Hər bir şagird vətəninə sevməli və ona faydalı olmalıdır

Ev tapşırığı:

“Vətənim niyə sevirəm?” mövzusunda qısa esse yaz (5–6 cümlə)

Nəticə: Apardığımız araşdırmadan aydın olur ki, Heydər Əliyev şəxsiyyəti gənc nəslin vətənpərvərlik tərbiyəsinin formalaşmasında mühüm rol oynayır. Xüsusən Azərbaycan gənclərinin vətəndaşlıq tərbiyəsinin formalaşmasında erkən yaşlardan tərbiyə edilməsi mühüm amildir. Onların vətənpərvərlik və vətəndaşlıq ruhunun formalaşmasında Heydər Əliyev şəxsiyyətinin təbliği mühüm rol oynayır.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Gənclərin vətənpərvər ruhda yetişdirilməsi Dövlətin və cəmiyyətin ümdə vəzifəsidir Azərbaycan Respublikası Prezidenti yanında KİV-in İnkişafına Dövlət Dəstəyi Fondunun maliyyə dəstəyilə çap edilmişdir Olaylar.- 2015.- 9 sentyabr.- S.15. <https://anl.az/down/meqale/olaylar/2015/sentyabr/453665.htm>
2. Heydər Əliyev :”Vətənpərvərlik insanın daxilindəki duyğulardır,əgər bunlar yoxdursa o insan mənəviyyətsizdir” Siyasət 12.05.2022 <https://www.qanunla.az/heyder-eliyev-vetenperverlik-insanin-daxilindeki-duygulardir-eger-bunlar-yoxdursa-o-insan-meneviyyatsizdir/>
3. İsimxanov M. Ümummilli Liderin milli vətənpərvərlik konsepsiyası Azərbaycan müəllimi. - 2023. - 26 may. - № 20. - S. 1,5.
4. İbrahimov Ə. Vətənpərvərlik azərbaycançılığın tərkib hissəsidir <https://philosophy.edu.az/index.php?newsid=907>

HEYDƏR ƏLİYEVİN TƏHSİL STRATEGİYASI: XARİCİ DİL TƏDRİSİNDƏ MODERN METODOLOJİ YANAŞMALARIN TƏKAMÜLÜ

Sevil Rəhman qızı Cəfərzadə

Magistrant

Mingəçevir Dövlət Universiteti

sevilcfrzad9@gmail.com

Xülasə

Məqalədə Ümummilli lider Heydər Əliyevin Azərbaycanın beynəlxalq integrasiyasında xarici dil biliklərinin roluna dair strateji baxışları və bu yanaşmanın müasir ingilis dili tədrisi metodikasına təsiri tədqiq edilir. Tədqiqat zamanı ənənəvi "qrammatik-tərcümə" metodundan müasir "kommunikativ" və "tələbəyönümlü" metodlara keçid prosesi pedaqoji prizmadan analiz olunur. Heydər Əliyev tərəfindən təməli qoyulan dil siyasətinin bugünkü magistratura səviyyəsində kadr hazırlığına verdiyi konseptual töhfələr işıqlandırılır.

Açar sözlər: Təhsil strategiyası, İngilis dili metodikası, Heydər Əliyev, Kommunikativ yanaşma, İnteraktiv təlim.

Giriş

Mövzunun aktuallığı: Müasir qloballaşma şəraitində xarici dil, xüsusilə ingilis dili təkcə ünsiyyət vasitəsi deyil, həm də global informasiya məkanına daxil olmaq üçün strateji alətdir. Ümummilli lider Heydər Əliyevin "Hər bir Azərbaycan vətəndaşı ana dilini mükəmməl bilməli, eyni zamanda bir neçə xarici dilə sahib olmalıdır" ideologiyası, bugünkü müasir dil tədrisi metodikasının həm mənəvi, həm də elmi fundamentini təşkil edir[2].

Problemin qoyuluşu: Müasir təhsildə əsas çağırış klassik əzbərçilikdən uzaqlaşb, dili "canlı kommunikasiya sistemi" kimi mənimsətməkdir. Bu keçid mərhələsində xarici dil tədrisində rəqəmsal və interaktiv metodların sintezi zəruridir.

Tədqiqatın məqsədi: Heydər Əliyev dövründən başlanan və hazırda uğurla davam etdirilən təhsil islahatlarının ingilis dili tədrisinin keyfiyyətinə, eləcə də metodiki yenilənməyə verdiyi elmi stimulu müəyyən etməkdir.

Material və metodlar (Methods)

Tədqiqat işində müqayisəli-metodoloji analiz və pedaqoji müşahidə üsullarından istifadə olunmuşdur. Azərbaycanın ali təhsil müəssisələrində tətbiq olunan dərslük proqramları ilə beynəlxalq CEFR standartlarının uyğunluğu təhlil edilmişdir[1].Tədqiqatın material bazasını rəsmi dövlət sənədləri, xarici metodik ədəbiyyatlar və müasir pedaqoji dərslilər təşkil edir.

Nəticələr

Təhlillər göstərir ki, Heydər Əliyevin kadr hazırlığı strategiyası xarici dil müəllimlərinin metodiki hazırlığında köklü dönüş yaratmışdır. Əvvəlki dövrlərlə müqayisədə tədris prosesində baş verən əsas transformasiyalar aşağıdakı cədvəldə ümumiləşdirilmişdir:

Meyarlar	Əvvəlki(ənənəvi) yanaşma	Müasir(innovativ) yanaşma
Tədrisin məqsədi	Qrammatik qaydaların əzbərlənməsi	Kommunikativ səriştənin artırılma
Müəllimin rolu	Bilik ötürücüsü (Avtoritar)	Facilitator (Yönləndirici, köməkçi)
Tələbənin rolu	Passiv dinləyici	Aktiv iştirakçı (Student-centered)
Texnoloji təminat	Yalnız çap materialları	Multimedia və rəqəmsal platformalar

Müzakirə

Heydər Əliyevin hələ 1990-cı illərin sonunda gənclərin xaricdə təhsilinə verdiyi dəstək, ölkəyə yeni metodikaların (məsələn, CLIL – Content and Language Integrated Learning) gəlməsinə birbaşa zəmin yaratdı [2]. Müzakirə zamanı aydın olur ki, müasir dil tədrisi artıq mexaniki tərcümədən uzaqlaşmış, tələbələrə "Critical Thinking" bacarıqlarını inkişaf etdirən bir prosesə çevrilmişdir [4]. Bu isə Heydər Əliyev fenomeninin arzuladığı müasir və intellektual Azərbaycan gəncliyinin formalaşması istiqamətində atılan ən mühüm addımdır.

Yekun nəticə

Aparığımız tədqiqat nəticəsində aşağıdakı ümumiləşdirmələr aparılmışdır:

1. Heydər Əliyev irsi xarici dil öyrənməyi fərdi bacarıqdan daha çox, milli inkişafın strateji prioriteti kimi müəyyən etmişdir.
2. İngilis dili tədrisi metodikasında müasir dünya standartlarına keçid məhz bu uzaqqörən siyasətin məntiqi nəticəsidir[3].
3. Magistratura səviyyəsində aparılan bu cür tədqiqatlar gələcək dil mütəxəssislərinin həm milli, həm də global elmi bazaya yiyələnməsinə xidmət edir.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Azərbaycan Respublikasında təhsilin inkişafı üzrə Dövlət Strategiyası (2013-2026-cı illər üzrə sənədlər toplusu).
2. Əliyev H.Ə. Müstəqillik yolu. Bakı: Azər nəşr, 1997.
3. Larsen-Freeman, D. Techniques and Principles in Language Teaching. Oxford University Press, 2000.
4. Richards, J. C., & Rodgers, T. S. Approaches and Methods in Language Teaching. Cambridge University Press, 2014.

MUZEYLƏRİN YARANMA TARİXİ VƏ HEYDƏR ƏLİYEVİN MƏDƏNİ İRS SİYASƏTİNDƏ ROLU

Aygün Qurban qızı Səlimova

Magistrant

1916aygun@gmail.com

Mingəçevir Dövlət Universiteti

Xülasə

Bu tədqiqatın əsas məqsədi muzeylərin yaranma tarixi və onların cəmiyyət həyatındakı rolunun araşdırılmasıdır. Muzeylərin ilkin formaları qədim dövrlərdə şəxsi kolleksiyalar və ibadət yerlərində toplanan əşyalar şəklində meydana gəlmiş, zamanla ictimai və elmi funksiyaya malik mədəniyyət mərkəzlərinə çevrilmişdir. Araşdırma göstərir ki, muzeylər təkcə tarixi əşyaların saxlandığı yerlər deyil, həm də cəmiyyətin yaddaşını qoruyan, mədəni irsi gələcək nəsillərə ötürən

mühüm institutlardır. Muzeylərin fəaliyyəti təhsil, elm və mədəni inkişaf baxımından böyük əhəmiyyət daşıyır. Onlar insanlara keçmiş daha dərinlən anlamağa, tarixi hadisələri və mədəniyyətləri müqayisə etməyə imkan yaradır. Eyni zamanda, muzeylər turizmin inkişafına və milli kimliyin formalaşmasına da müsbət təsir göstərir.

Tədqiqat nəticəsində məlum olur ki, muzeylər cəmiyyətin mədəni səviyyəsinin yüksəlməsində, gənc nəslin maarifləndirilməsində və tarixə marağın artırılmasında mühüm rol oynayır. Müxtəlif ölkələrdə aparılan araşdırmalarla müqayisə göstərir ki, muzeylərin inkişaf səviyyəsi həmin cəmiyyətin ümumi mədəni inkişaf göstəricisi ilə sıx bağlıdır.

Ümumilikdə, muzeylər həm keçmiş qoruyan, həm də gələcək nəsillərin mədəni inkişafına istiqamət verən vacib elmi-mədəni müəssisələrdir. Buna görə də onların qorunması və inkişafı hər bir cəmiyyət üçün strateji əhəmiyyət daşıyır.

Açar sözlər: muzeylər, mədəni irs, cəmiyyət, tarixi yaddaş, maarifləndirmə.

Muzeylər insan cəmiyyətinin tarixi yaddaşını qoruyan, keçmiş sənədləşdirən və mədəni irsi gələcək nəsillərə ötürən mühüm mədəniyyət və maarifçilik institutlarıdır. Cəmiyyətin inkişafı ilə paralel olaraq formalaşan muzeylər yalnız maddi mədəniyyət nümunələrinin saxlandığı yerlər deyil, eyni zamanda milli kimliyin qorunduğu, ictimai şüurun formalaşdığı və estetik zövqün inkişaf etdiyi mərkəzlərdir. Qloballaşmanın gücləndiyi, mədəniyyətlərin qarışdığı müasir dövrdə muzeylərin rolu daha da artır, çünki onlar milli yaddaşı qoruyan əsas dayaqlardan biri kimi çıxış edir.

Muzeylərin yaranma tarixi qədim dövrlərə gedib çıxır. İnsanlar hələ erkən sivilizasiyalarda qiymətli əşyaları, dini və bədii nümunələri qorumağa çalışmış, onları xüsusi yerlərdə toplamışlar. Zaman keçdikcə bu toplular sistemləşmiş və muzey anlayışının ilkin formaları meydana gəlmişdir. Avropada İntibah dövründə kolleksiyaçılıq ənənələrinin inkişafı muzeylərin formalaşmasına ciddi təsir göstərmiş, dövlət və şəxsi kolleksiyalar əsasında ilk muzeylər yaranmışdır. XVIII–XIX əsrlərdə muzeylər artıq ictimai institut kimi formalaşaraq geniş xalq kütlələri üçün açıq olmuşdur.

Azərbaycanda muzey işinin formalaşması XIX əsrin sonu – XX əsrin əvvəllərinə təsadüf edir. Bu dövrdə maarifçilik hərəkatının güclənməsi, tarixi-mədəni irsə marağın artması və qədim abidələrin qorunmasının vacibliyi muzeylərin yaradılmasını zəruri etmişdir. İlk muzey təşəbbüsləri məktəblər və şəxsi kolleksiyalar əsasında formalaşmışdır. Qədim tarixə malik Bakı şəhərinin mərkəzində, inşası 1897-ci ildə tamamlanmış, öz xarici görünüşü və gözəlliyi ilə diqqəti cəlb edən, üç mərtəbəli böyük bir bina ucalır. Bu bina XIX əsrin sonlarında Bakıda neft sahibkarlarından biri olan, milyonçu Hacı Zeynalabdin Tağıyevə məxsus olmuşdur.[1,s.245].XX əsrin əvvəllərində Bakıda və digər bölgələrdə müxtəlif tipli qapalı və tədris xarakterli muzeylər fəaliyyət göstərmişdir. 1920-ci ildə Azərbaycan Dövlət Muzeyinin yaradılması ölkədə muzey işinin sistemli inkişafına təkan vermişdir.

Sovet dövründə muzeylərin fəaliyyəti dövlət nəzarətində genişlənmiş, onların ideoloji və maarifləndirici funksiyası güclənmişdir. Bu dövrdə tarix-diyarşünaslıq muzeyləri, xatirə muzeyləri, incəsənət və təbiət muzeyləri yaradılmış, muzey şəbəkəsi respublikanın bütün bölgələrini əhatə etmişdir. XX əsrin ortalarından etibarən muzeylər yalnız eksponatların nümayişi deyil, həm də elmi tədqiqat və təhsil mərkəzləri kimi fəaliyyət göstərməyə başlamışdır. XIX əsrin sonu və XX əsrin əvvəllərində Azərbaycan mədəniyyətini əks etdirən salonda xalqımızın görkəmli maarifçiləri,yazıçıları, şairləri, alimləri, aktyorları, rəssam bəstəkarlarının-Nəriman Nərimanovun,Cəlil Məmmədquluzadənin, Məmməd Səid Ordubadinin, Həsən bəy Zərdabının, Mirzə Ələkbər Sabirin, Üzeyir Hacıbəyovun, Müslüm Maqomayevin, Hüseyn Ərəblinskiyin, Hüseynqulu Sarabskinin və başqalarının fəaliyyətinə dair materiallar diqqəti cəlb edir.[3,s.251-252].

1969–1991-ci illər Azərbaycanda muzey işinin ən dinamik inkişaf mərhələlərindən biri olmuşdur. Bu dövrdə muzeylərin sayı sürətlə artmış, onların maddi-texniki bazası gücləndirilmiş, elmi-metodik mərkəzlər yaradılmışdır. Muzeylərdə eksponatların sistemləşdirilməsi, fond işinin təşkili və ekspozisiya dizaynı sahəsində mühüm irəliləyişlər əldə edilmişdir. Eyni zamanda xatirə muzeylərinin yaradılması görkəmli şəxsiyyətlərin irsinin qorunmasına xidmət etmişdir.

1991-ci ildə Azərbaycanın dövlət müstəqilliyini bərpa etməsi muzey sistemində yeni mərhələnin başlanğıcını qoydu. Bu dövrdə muzeylərin fəaliyyətində yeni yanaşmalar formalaşdı, beynəlxalq əməkdaşlıq genişləndi və muzeylərin hüquqi bazası təkmilləşdirildi. 2000-ci ildə “Muzeylər haqqında” Qanunun qəbul edilməsi bu sahədə dövlət siyasətinin sistemli şəkildə həyata keçirilməsinə şərait yaratdı. Muzeylərin modernləşdirilməsi, yeni texnologiyaların tətbiqi və ekspozisiyaların yenilənməsi prioritet istiqamətlərdən biri oldu.

Muzeylərin cəmiyyət həyatında rolu çoxşaxəlidir. Onlar yalnız tarixi abidələrin saxlandığı yerlər deyil, həm də təhsil, tərbiyə və mədəni inkişaf mərkəzləridir. Muzeylər məktəblərlə sıx əməkdaşlıq edir, şagird və tələbələr üçün praktik bilik mənbəyi rolunu oynayır. Ekskursiyalar, interaktiv sərgilər və elmi tədbirlər vasitəsilə gənc nəslin tarixi bilikləri daha dərinlən mənimsəməsinə şərait yaradır.

Muzeylərin estetik funksiyası da xüsusi əhəmiyyət daşıyır. Ekspozisiyaların bədii tərtibatı, eksponatların təqdimat forması və ümumi dizayn ziyarətçilərin estetik zövqünün formalaşmasına təsir edir. Muzey mühiti insanlarda keçmişə maraq oyadır, tarixi hadisələri vizual şəkildə dərk etməyə imkan yaradır. Bu isə tədris prosesində biliklərin daha möhkəm yadda qalmasına kömək edir.

Araşdırmalar göstərir ki, muzeylər sosial yaddaş institutları kimi çıxış edir. Onlar cəmiyyətin keçmişini toplayır, qoruyur və elmi şəkildə izah edir. Muzeyşünaslıq isə tarix, sosiologiya, antropologiya və sənətsünaslığın kəsişməsində formalaşan kompleks elmi sahədir. Bu elm muzeylərin funksiyalarını, strukturunu və cəmiyyətdəki rolunu öyrənir.

Azərbaycan muzey sistemi zəngin tarixi və mədəni irsə əsaslanır. Ölkənin müxtəlif bölgələrində fəaliyyət göstərən muzeylər milli mədəniyyətin qorunmasında mühüm rol oynayır. Xüsusilə tarix-diyarşünaslıq muzeyləri, memorial muzeylər və incəsənət muzeyləri xalqın keçmişini əks etdirən əsas mənbələrdir. Lakin Ermənistan-Azərbaycan münaqişəsi nəticəsində işğal olunmuş ərazilərdə bir çox muzeylər dağıdılmış, minlərlə eksponat talan edilmişdir ki, bu da mədəni irsə böyük zərbə vurmuşdur. Müasir dövrdə muzeylərin qarşısında duran əsas vəzifələrdən biri rəqəmsallaşma və innovativ texnologiyaların tətbiqidir. Virtual muzeylər, 3D eksponatlar və interaktiv platformalar vasitəsilə muzeylər daha geniş auditoriyaya çıxış əldə edir. Bu, həm yerli, həm də beynəlxalq səviyyədə mədəni irsin təbliğini gücləndirir.

Elmi və praktik baxımdan muzeylərin əhəmiyyəti çox böyükdür. Onlar tarixi biliklərin sistemləşdirilməsinə, mədəni irsin qorunmasına və təhsil prosesinin zənginləşdirilməsinə xidmət edir. Muzeylər həm də turizmin inkişafında mühüm rol oynayır, ölkənin mədəni imicini formalaşdırır.

Nəticə etibarilə, muzeylər cəmiyyətin mədəni inkişafının ayrılmaz hissəsidir. Onlar keçmiş qorumaqla yanaşı, gələcəyin formalaşmasına da təsir göstərir. Muzeylərin inkişafı milli şüurun möhkəmlənməsi, mədəni irsin qorunması və cəmiyyətin ümumi tərəqqisi üçün mühüm əhəmiyyət daşıyır. Azərbaycanda muzey işinin inkişafı bu gün də davam edir və müasir dövrün tələblərinə uyğun şəkildə yenilənir.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

- 1.Əmirxanov, S. A. (2008). Dünya muzeyləri və tarixi mədəniyyət abidələri. Bakı.
2. «Qobustan».-2012.-№1(155).-S.66-70. “Azərbaycanda muzey quruculuğu “
- 3.Əmirxanov, S. A. (2008). Dünya muzeyləri və tarixi mədəniyyət abidələri (s. 296). Bakı.

ƏDƏBİYYAT DƏRSLƏRİNDƏ XALQ ƏDƏBİYYATI NÜMUNƏLƏRİ VASİTƏSİLƏ MİLLİ-MƏNƏVİ DƏYƏRLƏRİN AŞILANMASI

Nail Nadir oğlu Salmanov

Magistrant

salmanovnail546@gmail.com

Xülasə

Məqalədə ümumi təhsil müəssisələrində ədəbiyyat dərsləri prosesində şifahi xalq ədəbiyyatı nümunələrindən istifadə etməklə şagirdlərdə milli-mənəvi dəyərlərin formalaşdırılması mexanizmləri təhlil olunur. Müasir qloballaşma dövründə milli kimliyin qorunması və gənc nəslin vətənpərvərlik, əməksevərlik və sosial məsuliyyət ruhunda yetişdirilməsi təhsilin strateji hədəflərindən biridir. Tədqiqatda dastan, nağıl, bayatı və atalar sözlərinin şagirdlərin mənəvi dünyasına təsiri, milli kurikulum standartları və psixoloji-pedaqoji nəzəriyyələr müstəvisində araşdırılır. Folklor nümunələrinin tədrisi vasitəsilə şagirdlərdə mənəvi "milli immunitet" in yaradılmasının əhəmiyyəti əsaslandırılır.

Açar sözlər: xalq ədəbiyyatı, milli-mənəvi dəyərlər, əməksevərlik, sosial məsuliyyət, ədəbiyyat kurikulumu, şəxsiyyət formalaşması.

Giriş

Müasir dövrün qloballaşma meyilləri və sürətli texnoloji transformasiyaları fonunda hər bir xalqın öz milli kimliyini, tarixi yaddaşını və mənəvi sütunlarını qoruması strateji əhəmiyyət kəsb edən fundamental məsələyə çevrilmişdir. Azərbaycan təhsil sistemində, xüsusilə ədəbiyyat fənninin tədrisində şifahi xalq ədəbiyyatı nümunələrinin mühüm yer tutması sadəcə bədii zövqün formalaşdırılmasına deyil, həm də dövlətçilik təfəkkürünə malik, milli ruhlu şəxsiyyətin yetişdirilməsinə xidmət edir. Milli-mənəvi dəyərlər sistemi xalqın əsrlər boyu süzgəcdən keçirdiyi etik normalar, estetik ideallar və sosiokültürel davranış modellərinin məcmusudur ki, bu dəyərlərin ən dolğun ifadəsi məhz folklorda öz əksini tapmışdır. Bədii ədəbiyyatın “insanşünaslıq” və “həyat dərsləri” adlandırılması bu fənnin hər bir şagird üçün özünü, həyatı və insanı dərk etmək vasitəsi kimi əhəmiyyətini ifadə edir.

Mövzunun Aktuallığı və Pedaqoji Zərurət

Müasir təhsil sistemində şagirdlərin hərtərəfli inkişafı, onların yalnız akademik biliklərə deyil, eyni zamanda mənəvi və sosial dəyərlərə yiyələnməsi əsas prioritetlərdən biri hesab olunur. Xüsusilə əməksevərlik və sosial məsuliyyət kimi keyfiyyətlərin formalaşdırılması cəmiyyətin gələcək inkişafı baxımından mühüm əhəmiyyət kəsb edir. Azərbaycan Respublikasının "Təhsil haqqında Qanunu"nda (2009) şagirdlərin vətəndaş kimi formalaşması, onların cəmiyyət qarşısında məsuliyyət hissəsinin inkişaf etdirilməsi təhsil müəssisələrinin əsas vəzifələrindən biri kimi təsbit edilmişdir. Milli dəyərlərə söykənən dövlət quruculuğu xalqın milli şüuruna istinad edir və bu dəyərlərin gənc nəslə aşılması milli varlığın mövcudluğu və əbədiliyini təmin edən amildir.

Tədqiqatçılar qeyd edirlər ki, ədəbiyyat fənni şagirdlərin mənəvi dünyasının formalaşdırılmasında ən təsirli vasitələrdən biridir. Bədii mətnlərdə təqdim olunan obrazlar vasitəsilə şagirdlərdə davranış modelləri formalaşır, onların həyata baxışı genişlənir və sosial dəyərlərə münasibəti inkişaf edir. Folklor nümunələri bu prosesdə "milli immunitet" funksiyasını yerinə yetirərək gəncləri yad təsirlərdən qoruyur.

Milli-mənəvi Dəyərlərin Pedaqoji Standartları

Ədəbiyyat fənni üzrə kurikulum (təhsil proqramı) hər bir şagirdin ümumi inkişafı, maraq və meyilləri nəzərə alınmaqla onun ədəbi təhsili, tərbiyəsi və inkişafı üçün optimal şərait yaradılmasını nəzərdə tutur. Bu proqramda milli və ümumbəşəri dəyərlərin mənimsənilməsi kurikulumun ümumi prinsiplərindən biri kimi qəbul olunmuşdur. Xüsusilə "Ədəbiyyat və həyat həqiqətləri" məzmun xətti bədii əsərlərdəki mənəvi dəyərlərin, fakt və hadisələrin dərk olunmasına, şagirdin ictimai-siyasi həyatdakı hadisələrə milli-mənəvi dəyərlər kontekstindən yanaşmasına şərait yaradır.

Şagirdlərdə mənəvi dəyərlərin formalaşması prosesi dörd əsas pedaqoji mərhələdən keçir: tanıma, dərk etmə, mənimsəmə və davranışa çevirmə. Folklorun hər bir janrı bu mərhələlərdə fərqli funksiya daşıyır. Məsələn, dastanlar və qəhrəmanlıq nəğmələri vətənpərvərlik, torpağa bağlılıq və dövlətə sadıqlıq hissini aşılırsa; nağıllar və əfsanələr humanizm, xeyirxahlıq və ədalət prinsiplərini formalaşdırır. Laylalar və atalar sözləri isə ailə dəyərlərinə hörmət, nəsil sadıqlığı və sosial məsuliyyət hissini təmin edir.

Psixoloji-Metodik Əsaslar: Davranış Modellərinin Təqlidi

Psixoloji baxımdan şagirdlər davranış modellərini əsasən müşahidə və təqlid yolu ilə mənimsəyirlər. A. Banduranın sosial öyrənmə nəzəriyyəsində qeyd olunduğu kimi, insanlar öz hərəkətlərini ətrafdakı nümunələr əsasında formalaşdırırlar. Ədəbiyyat dərslərində təqdim olunan folklor qəhrəmanları bu baxımdan mühüm nümunə rolunu oynayır. Şagird ədəbi qəhrəmanın zəhmətə münasibətini, çətinliklər qarşısında göstərdiyi iradəni və cəmiyyət qarşısındakı borcunu dəyərləndirərək onu öz daxili davranış modeli kimi qəbul edir.

Tədqiqatlar göstərir ki, bədii obrazların təhlili şagirdlərin əməksevərlik və sosial məsuliyyət kimi anlayışları daha aydın dərk etməsinə müsbət təsir göstərir. Lakin bu dəyərlərin tam mənimsənilməsi müəllimin metodik yanaşmasından və bədii mətnlərin şagird həyatına uyğun şəkildə izahından birbaşa asılıdır. Pedaqoji prosesdə yalnız mətni oxumaq kifayət deyil; şagird öyrəndiyi mənəvi nümunələri real həyat situasiyaları ilə əlaqələndirməyi bacarmalıdır.

İnteraktiv təlim metodları şagirdlərin milli-mənəvi inkişafında müstəsna rol oynayır və onları passiv dinləyicidən aktiv tədqiqatçıya çevirərək dəyərlərin mənimsənilməsinə sürətləndirir. Bu metodların təsirini bir neçə əsas istiqamətdə qruplaşdırmaq olar:

Dəyərlərin daxililəşdirilməsi: İnteraktiv metodlar milli-mənəvi dəyərlərin sadəcə nəzəri bilik kimi əzbərlənməsini deyil, onların şagird tərəfindən daxili inam kimi qəbul olunmasını və şəxsi dəyərlərə çevrilməsini təmin edir.

Davranış modellərinin mənimsənilməsi: Xüsusilə rollu oyunlar və səhnələşdirmələr vasitəsilə şagirdlər ədəbi qəhrəmanların (məsələn, Dədə Qorqud, Koroğlu, Cırdan) hisslərini yaşayır, mənəvi-etik seçim anlarını daxilən hiss edir və bu yolla yeni müsbət davranış modellərini təqlid yolu ilə mənimsəyirlər.

Tənqidi təfəkkür və sosial məsuliyyət: Müzakirə, debat və problem əsaslı təlim üsulları şagirdlərin həm tənqidi düşünmə bacarıqlarını inkişaf etdirir, həm də onlarda sosial məsuliyyət, ədalətlik və tolerantlıq anlayışlarının daha aydın formalaşmasına şərait yaradır.

Şagird fəallığının artması: Statistik göstəricilər göstərir ki, ənənəvi izah metodları zamanı şagird fəallığı cəmi 15% olduğu halda, interaktiv metodlar, xüsusilə rollu oyunlar tətbiq edildikdə bu göstərici 55%-ə yüksəlir.

Analitik təhlil bacarığı: Venn diaqramı kimi üsullar şagirdlərə müsbət və mənfi obrazların mənəvi keyfiyyətlərini qarşılaşdırmağa, xeyir və şər mahiyyətini daha dərinlən dərk etməyə kömək edir.

Praktik tətbiq: Layihə metodu və situasiya testləri şagirdlərin xalq ədəbiyyatından öyrəndikləri hikmətləri (məsələn, atalar sözləri) real həyat situasiyaları ilə əlaqələndirməsinə və praktik vərdislərə çevirməsinə imkan yaradır.

Nəticəyönümlü Yanaşma və İntegrasiya

Ədəbiyyat təlimi mahiyyəti etibarilə integrativ səciyyə daşıyır. Folklor nümunələrinin tədrisi zamanı tarix, Azərbaycan dili, musiqi və həyat bilgisi fənləri ilə əlaqənin qurulması şagirdin şüurunda dünyanın və cəmiyyətin bütöv obrazını yaradır. Milli kurikulumun tələbinə görə, şagird mürəkkəb kompozisiyalı əsərlərin məzmununu qavramalı, obrazların yaşadıkları dövrün əxlaqi-etik dəyərlərini təhlil etməli və milli-mənəvi ideallara münasibət bildirməlidir. Bu proses şagirdlərin həm tənqidi təfəkkürünü inkişaf etdirir, həm də onların mənəvi bütövlüyünü təmin edən dəyərlər sistemini formalaşdırır.

FOLKLOR JANRLARININ TƏRBİYƏVİ İMKANLARI VƏ METODİK TƏHLİLİ

Xalq yaradıcılığının hər bir janrı şagird şəxsiyyətinin formalaşmasında spesifik və əvəzolunmaz rol oynayır. Ədəbiyyat dərslərində bu janrların məqsədyönlü təhlili şagirdlərin milli-mənəvi dəyərləri sadəcə nəzəri bilik kimi deyil, bir davranış modeli kimi mənimsəməsinə xidmət edir. Azərbaycan şifahi xalq ədəbiyyatının zirvəsi sayılan "Kitabi-Dədə Qorqud" eposu bu mənada tükənməz bir xəzinədir və gələcək nəsillər üçün əsl davranış kodeksi rolunu oynayır. Eposda təqdim olunan Qazan xanın oğlu Uruzun əsirlikdə olarkən anası Burla xatuna dediyi "Ağam Qazanın namusu tapdalanmasın" ifadəsi şagirdlərdə ailə şərəfi və ləyaqət hissini formalaşdırır. Eyni zamanda, Buğacın göstərdiyi hünərə görə ad alması gənclərdə qəhrəmanlıq ideallarını və özünəfədiq istəyini stimullaşdırır.

Dastanların tədrisi zamanı "Koroğlu" obrazının sosial ədalət uğrunda mübarizəsi və haqsızlığa qarşı barışmaz mövqeyi şagirdlərdə vətəndaşlıq məsuliyyətini artırır. Qaçaq Kərəmin öz düşməni İsrəfil ağaya, ailəsinin yanında olduğu üçün aman verməsi isə real mənəvi ucalıq və mərdlik nümunəsi kimi təhlil olunur. Bu cür bədii nümunələr şagirdlərə fərdi mənafehinin ümummilliyə, mənafehinə qurban verilməsinin ali məqam olduğunu aydın şəkildə nümayiş etdirir.

Nağıllar aləmi isə xeyirin şərə qalib gəlməsi, ədalət və zəhmətkeşlik dəyərlərinin aşılmasında mühüm platformadır. Məsələn, "Məlikməmməd" nağılı dürüstlüyün xəyanət üzərindəki qələbəsinə, "cırtıdan" nağılı isə çevik zəka və liderlik qabiliyyətini öyrədir. "Göyçək Fatma" obrazı vasitəsilə mənəvi gözəlliyin fiziki gözəllikdən üstünlüyü, səbr və təvazökarlıq kimi keyfiyyətlər təbliğ edilir. Bu personajlar şagirdin həyatda qarşılaşa biləcəyi müxtəlif sosial tipajları simvolizə edir və onlara doğru mənəvi seçim etmək bacarığı aşılayır.

İnteraktiv Təlim Metodları və Dəyər Aşılması Mexanizmləri

Müasir pedaqoji prosesdə folklor nümunələrinin effektivliyi birbaşa müəllimin seçdiyi metodik yanaşmadan asılıdır. Tədqiqatlar göstərir ki, ənənəvi izah metodlarından fərqli olaraq, interaktiv iş formaları şagirdi passiv dinləyicidən aktiv tədqiqatçıya çevirir. Rollu oyunlar və səhnələşdirmələr şagirdə qəhrəmanın hissələrini yaşamağa və mənəvi-etik seçim anını daxilən hiss etməyə imkan verir. Təcrübə göstərir ki, nağıl və dastanların səhnələşdirilməsi zamanı şagirdlərin dəyərləri mənimsəmə səviyyəsi əhəmiyyətli dərəcədə yüksəlir.

Dərslərdə tətbiq olunan Venn diaqramı üsulu ilə müsbət və mənfi obrazların mənəvi keyfiyyətlərinin qarşılaşdırılması şagirdlərin analitik təfəkkürünü inkişaf etdirir. Debat və diskussiya metodları isə Koroğlu və ya Dədə Qorqud obrazlarının hərəkətlərini ədalət və ləyaqət meyarları ilə qiymətləndirməyə şərait yaradır. Atalar sözləri və məsəllərin təhlili zamanı "situasiya testi" metodundan istifadə edilməsi şagirdlərə "İş insanın cövhəridir" və ya "Vətən sevgisi imandandır" kimi hikmətli sözlərin praktik həyatdakı əhəmiyyətini anlamağa kömək edir.

Təcrübi Nəticələr və Statistik Göstəricilərin Təhlili

Aparılmış pedaqoji tədqiqat və müşahidələr təsdiq edir ki, tədris metodlarının seçimi şagird fəallığına və mənəvi dəyərlərin mənimsənilməsinə birbaşa təsir göstərir. Statistik göstəricilərə əsasən, ənənəvi izah üsulu tətbiq olunduqda yüksək şagird fəallığı cəmi 15% təşkil etdiyi halda, rollu oyunlar zamanı bu rəqəm 55%-ə qədər yüksəlir. Bu, interaktiv metodların şagirdlərin mövzuya marağını və emosional cəlb olunmasını artırdığını sübut edir.

Ədəbi qəhrəmanların nümunəsində əməksevərlik anlayışının mənimsənilməsi səviyyəsi şagirdlərin 30%-ində yüksək, 50%-ində isə orta səviyyədə müşahidə olunur. Bununla belə, tədqiqat zamanı aşkar edilmişdir ki, şagirdlər mənəvi nümunələri dərk etsələr də, onları real həyat situasiyaları ilə əlaqələndirməkdə müəyyən çətinliklər çəkirlər (30% yüksək, 40% orta səviyyə). Bu hal bədii mətnlərin tədrisi zamanı nəzəriyyə ilə praktika arasında daha möhkəm bağların qurulması zərurətini ortaya qoyur.

Elmi-Psixoloji İzah və Müəllimin Mənəvi Liderliyi

Əldə olunan nəticələr A. Banduranın sosial öyrənmə nəzəriyyəsi ilə tam üstə düşür; insanlar, xüsusilə məktəblilər davranış modellərini əsasən müşahidə və təqlid yolu ilə mənimsəyirlər. Folklor qəhrəmanları bu prosesdə şagird üçün mühüm "nümunəvi model" rolunu oynayır. J. Brunerin təlim

nəzəriyyəsinə görə isə, aktiv metodlar şagirdin həm idrak, həm də mənəvi inkişafını kompleks şəkildə gücləndirir.

Bu mürəkkəb prosesdə ədəbi qəhrəmanlarla yanaşı, müəllimin öz şəxsiyyəti də həlledici amildir. Ədəbiyyat müəllimi sinifdə sadəcə bilik ötürücüsü deyil, həm də milli-mənəvi dəyərlərin canlı daşıyıcısı və mənəvi lideri olmalıdır. Müəllimin öz davranışı, xalq yaradıcılığına və adət-ənənələrə münasibəti şagirdlər üçün ən təsirli əyani vəsaitdir. Folklor nümunələri müasir Zəfər tarixi və qəhrəmanlıq salnamələri ilə əlaqələndirildikdə şagirdlərdə milli kimlik hissi daha dərinlən kök salır.

Yekun Nəticə və Təvsiyələr

Ədəbiyyat dərslərində şifahi xalq ədəbiyyatı vasitəsilə milli-mənəvi dəyərlərin aşılması həm də milli təhlükəsizlik və varislik məsələsidir. Müasir "kütləvi mədəniyyət" in yad təsirlərinə qarşı folklor şagirdlərdə "milli immunitet" yaradır. Tədqiqatın nəticələrinə əsaslanaraq aşağıdakı təvsiyələr irəli sürülür:

Ədəbiyyat dərslərində folklor qəhrəmanlarının davranış modelləri şagirdlərin yaş xüsusiyyətlərinə uyğun daha sistemli və praktik şəkildə izah olunmalıdır.

Tədrisdə debat, rollu oyun və mətnyönlü təhlil metodlarına üstünlük verilməli, şagirdlərin nəzəri bilikləri real həyat situasiyaları ilə əlaqələndirməsinə xüsusi diqqət yetirilməlidir.

Folklor materialları digər fənlər (tarix, musiqi, həyat bilgisi) ilə inteqrasiya olunmalı və multimedia vasitələrindən istifadə genişləndirilməlidir.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Azərbaycan Respublikası. (2009). Təhsil haqqında qanun. Bakı.
2. Azərbaycan Respublikası Təhsil Nazirliyi. (2013). Ümumi təhsil kurikulumu. Bakı.
3. Bandura, A. (1977). Social learning theory. Prentice-Hall.
4. Bruner, J. S. (1966). Toward a theory of instruction. Harvard University Press.
5. Əhmədov, C. (2017). Ədəbiyyatın tədrisi metodikası. Bakı: Elm və Təhsil.
6. İsayeva, A. M. (2025). Müəllim–şagird münasibətlərinin yaradılmasında müsbət psixoloji iqlimin rolu. Bakı.
7. Kazımov, N. (2002). Pedagogika. Bakı: Təhsil.
8. Vygotsky, L. S. (1982). Thinking and speech. Moscow: Pedagogika.
9. Yadigar, A. Milli-mənəvi dəyərlərimiz və ədəbiyyat. (Mənbə materialları).
10. Yusifova, S. (2010). Ədəbiyyat dərslərində fəal təlim üsullarından istifadə imkanları. "Təhsil Problemləri" qəzeti.

QAFQAZ ALBANİYASININ MADDİ MƏDƏNİYYƏTİNİN ƏSAS XÜSUSİYYƏTLƏRİ. MAIN FEATURES OF THE MATERIAL CULTURE OF CAUCASIAN ALBANIA.

Sevinc Nazir qızı İsmayılova
ismayilovasevinc074@gmail.com
Mingəçevir Dövlət Universiteti

Xülasə

Azərbaycanda aparılan arxeoloji qazıntılar Albaniyanın zəngin maddi mədəniyyətini üzə çıxarmışdır. Bu mədəniyyətə əsasən yaşayış yerləri və məzar daşları, eləcə də çoxlu sayda məişət əşyaları, iqtisadi və sənətkarlıq əsərləri, dini və bədii ideyalarla əlaqəli qalıqlar daxildir. Yaşayış yerləri, onların tikililərinin qalıqları, mədəni təbəqələr və sənətkarlıq nümunələri qədim əhalinin iqtisadi və sosial həyatının öyrənilməsində böyük əhəmiyyət kəsb edir. Qafqaz Albaniyasının maddi mədəniyyəti qədim Azərbaycan ərazisində inkişaf etmiş zəngin mədəni irsin mühüm bir hissəsidir. Memarlıq abidələri, sənətkarlıq nümunələri, zərgərlik məmulatları, kənd təsərrüfatı alətləri və dəfn

abidələri Alban cəmiyyətinin yüksək inkişaf səviyyəsini sübut edir. Arxeoloji tapıntılar göstərir ki, qədim dövrlərdə Qafqaz Albaniyası inkişaf etmiş iqtisadiyyata, güclü sənətkarlıq ənənələrinə və zəngin mədəniyyətə malik olmuşdur. Bu maddi mədəniyyət nümunələri sonrakı dövrlərdə Azərbaycan mədəniyyətinin formalaşmasına əhəmiyyətli təsir göstərmiş və bu gün də ölkənin tarixi irsinin mühüm bir hissəsi hesab olunur.

Açar sözlər: Qafqaz Albaniyası, maddi mədəniyyət, memarlıq, sənətkarlıq, dulusçuluq, zərgərlik sənəti, metal emalı, kənd təsərrüfatı, ticarət əlaqələri, arxeoloji tapıntılar.

Qədim dövrlərdə Cənubi Qafqazda mövcud olmuş dövlətlər arasında Qafqaz Albaniyası xüsusi yer tutmuşdur. Bu dövlət eramızdan əvvəl IV əsrdə formalaşmış və eramızın VIII əsrinə qədər mövcud olmuşdur. Qafqaz Albaniyası indiki Azərbaycan ərazisinin böyük bir hissəsini əhatə etmiş və regionun siyasi, iqtisadi və mədəni həyatında mühüm rol oynamışdır. Albaniya əhalisi zəngin maddi və mənəvi mədəniyyətə malik olmuşdur. Maddi mədəniyyət dedikdə insanların gündəlik həyatında istifadə etdiyi tikililər, əmək alətləri, məişət əşyaları, bəzək məmulatları və digər maddi dəyərlər nəzərdə tutulur. Qafqaz Albaniyasının maddi mədəniyyəti arxeoloji qazıntılar nəticəsində aşkar edilmiş çoxsaylı tapıntılar vasitəsilə öyrənilir. Bu tapıntılar Albaniya əhalisinin yaşayış tərzini, təsərrüfat fəaliyyəti, sənətkarlıq səviyyəsi və estetik dünyagörüşü haqqında mühüm məlumat verir. Maddi mədəniyyət nümunələri göstərir ki, Albaniya dövləti inkişaf etmiş şəhər həyatına, güclü sənətkarlıq ənənələrinə və geniş ticarət əlaqələrinə malik olmuşdur [6, səh. 45]

Qafqaz Albaniyasının maddi mədəniyyətinin ən mühüm sahələrindən biri memarlıq olmuşdur. Albaniya ərazisində aparılmış arxeoloji tədqiqatlar zamanı müxtəlif yaşayış məskənləri, qalalar, şəhər qalıqları, məbədlər və digər tikililər aşkar edilmişdir. Bu tikililər əsasən daş, çiy kərpic və bişmiş kərpicdən tikilirdi. [6, səh. 56]

Şəhər və qalalar xüsusi plan üzrə salınırdı. Müdafiə məqsədilə tikilən qalalar və şəhər divarları möhkəm istehkamlarla əhatə olunurdu. Bu tikililər Albaniya dövlətinin təhlükəsizliyini təmin etmək və düşmən hücumlarının qarşısını almaq üçün mühüm rol oynayırdı. Arxeoloji qazıntılar göstərir ki, Albaniyada yaşayış evləri də müəyyən plan üzrə tikilirdi və bəzən bir neçə otaqdan ibarət olurdu. [6, səh. 88–90]

Dini memarlıq da maddi mədəniyyətin mühüm hissəsini təşkil edirdi. Albaniya ərazisində tapılmış qədim məbədlər və dini tikililər həmin dövrdə insanların dini inancları haqqında məlumat verir.

Qafqaz Albaniyasında sənətkarlıq sahəsi yüksək səviyyədə inkişaf etmişdi. Əhalinin əsas məşğuliyyət sahələrindən biri olan sənətkarlıq müxtəlif sahələri əhatə edirdi. Bunlara dulusçuluq, metal emalı, toxuculuq və zərgərlik sənəti daxildir. Dulusçuluq Albaniyada ən geniş yayılmış sənət növlərindən biri idi. Ustalar müxtəlif ölçülü və formalı qablar hazırlayırdılar. Bu qablar gündəlik məişətdə istifadə olunmaqla yanaşı, bədii cəhətdən də diqqəti cəlb edirdi. Qabların üzərində müxtəlif ornamentlər və naxışlar təsvir edilirdi. Albaniyada idxal olunmuş zərgərlik məmulatları ilə yanaşı, təbii rəngli daşların və digər materialların mövcudluğu, eramızdan əvvəl də müxtəlif bəzək əşyalarının istehsalı üçün zəmin yaratmışdır. Beləliklə, şəxsi və ictimai istifadə üçün zərgərlik məmulatları və möhürlər rəngli daşlardan və digər materiallardan hazırlanırdı. Heyvanların, bitkilərin və digər əşyaların təsvirləri dekorativ və ya dini məqsədlər üçün daşlar üzərində oyulur, emal olunur və işlənirdi. Qazıntılar zamanı sümük və ağac üzərində oyulmuş naxışların aşkar edilməsi antik dövrdə Alban sənət əsərlərinin müxtəlifliyi haqqında aydın təsəvvür yaradır. Albaniyanın müxtəlif yerlərində eramızdan əvvəl I minilliyin son rübündən eramızın əvvəllərinə qədər çoxsaylı sikkə xəzinəsi və fərdi nümunələr tapılmışdır. Bu sikkələr əsasən Ellinist dövlətlərdə, Roma imperiyasında və ölkə daxilində zərb edilmişdir. Yerli sikkə nümunələrinin, eləcə də ayrı-ayrı böyük xəzinələrin aşkarlanması əsl sənət əsəridir və Albaniyanın müstəqil və güclü bir dövlət kimi mövcudluğunu nümayiş etdirir. Bu tapıntılar bu dövrdən əvvəl Albaniyanın mərkəzi əyalətlərini müəyyən etmək üçün etibarlı mənbə kimi böyük əhəmiyyət kəsb edir. Yerli

gümüş sikkələr Bərdə, Şamaxı, Qəbələ, Kırılartəpə və Nüjdü qədim yaşayış məskənlərində xəzinələr və təcrid olunmuş nümunələr şəklində tapılmışdır. [7, səh. 71]

Maraqlıdır ki, Makedoniyalı İsgəndər və ya Selevki gümüş sikkələri şəklində zərb edilmiş yerli sikkələr Albaniyadan kənarda heç bir yerdə tapılmamışdır. Yerli sikkə xəzinəsi, ayrı-ayrı idxal sikkələri və digər maddi mədəniyyət nümunələri ilə müqayisədə, eramızdan əvvəl III əsrin sonu - II əsrin əvvəlləri arasında yuxarıda adı çəkilən Albaniya yerlərindən birində və ya bir neçəsində zərb edilmişdir. Bu, ölkənin o dövrdəki ticarət və iqtisadi qüdrətini deyil, həm də Albaniyanın global səhnədə müstəqil və güclü bir dövlət kimi mövcudluğunu nümayiş etdirən orijinal sənəddir. Bundan əlavə, Albaniya ərazisində yüksək qiymətli maddi mədəniyyət qalıqlarının, sənət nümunələrinin və milli əhəmiyyətli digər qalıqların aşkar edilməsi eramızdan əvvəl III əsrin sonlarında burada bir dövlətin yaranmasını və mövcudluğunu göstərir. [5, səh. 48]

Metal emalı da yüksək səviyyədə inkişaf etmiş sahələrdən biri idi. Albaniya ustaları dəmir, tunc və digər metallardan əmək alətləri, silahlar və məişət əşyaları hazırlayırdılar. Tapılmış qılınclar, nizələr, ox ucluqları və digər silahlar həmin dövrdə hərbi sənətin inkişaf etdiyini göstərir.

Qafqaz Albaniyasının maddi mədəniyyətində zərgərlik sənəti xüsusi yer tuturdu. Arxeoloji qazıntılar zamanı qızıl, gümüş və digər qiymətli metallardan hazırlanmış çoxsaylı bəzək əşyaları tapılmışdır. Bu bəzək əşyaları arasında üzüklər, sırğalar, boyunbağlar, bilərziklər və müxtəlif bəzək elementləri vardır. Zərgərlik məmulatlarının üzərində incə ornamentlər və naxışlar işlənmişdir. Bu isə Albaniya ustalarının yüksək sənətkarlıq bacarığına malik olduğunu göstərir. Bu bəzək əşyaları yalnız estetik məqsəd daşıyırdı, eyni zamanda insanın sosial mövqeyini də göstərirdi. Albaniyada gümüş və mis qablar müəyyən bir varlıq təbəqənin gündəlik istifadəsini və sinifli cəmiyyətin xüsusiyyətlərini də əks etdirir. Mingəçevir, Şamaxı və İsmayılı-Ağsu bölgəsində aparılan arxeoloji qazıntılar eramızdan əvvəl IV-I əsrlərdən eramızın əvvəllərinə qədər olan çoxsaylı gümüş qablar aşkar etmişdir. Gümüş və mis qablar əsasən döymə üsulu ilə hazırlanırdı. Metal qablarla yanaşı, şüşə qablar da gündəlik həyatda mühüm rol oynayır. [1, səh. 88]

Metal emalın bir qolu olan zərgərlik qədim dövrlərdə Albaniyada da yüksək inkişaf etmişdir. Qazıntılar zamanı zərgərlik sənətini əks etdirən çoxlu sayda bürünc, gümüş və qızıl bəzək əşyaları aşkar edilmişdir.

Qafqaz Albaniyasının iqtisadi həyatında kənd təsərrüfatı mühüm yer tuturdu. Əhalinin əsas məşğuliyyət sahələrindən biri əkinçilik və maldarlıq idi. Arxeoloji qazıntılar zamanı tapılmış müxtəlif əmək alətləri bunu sübut edir. Dəmir oraqlar, bıçaqlar, baltalar və digər alətlər kənd təsərrüfatında istifadə olunurdu. Əhali taxılçılıq, üzümçülük və bağçılıqla məşğul olurdu. Maldarlıq da geniş yayılmışdı və insanlar qoyun, keçi, mal-qara və digər heyvanlar saxlayırdılar. Kənd təsərrüfatının inkişafı Albaniyada iqtisadi sabitliyin yaranmasına və əhalinin həyat səviyyəsinin yüksəlməsinə səbəb olmuşdur.

Bu dövrə aid torpaq qəbirlərdə tapılan müxtəlif keramika qablar kənd təsərrüfatının, xüsusən də heyvandarlığın inkişafını və onlardan hazırlanan əşyaların müxtəlifliyini əyani şəkildə nümayiş etdirir. Dəmir alətlər kənd təsərrüfatı istehsalının yüksək səviyyəsinin bariz nümunəsidir. Qafqaz Albaniyasının iqtisadi həyatında kənd təsərrüfatı mühüm yer tuturdu. Əhalinin əsas məşğuliyyət sahələrindən biri əkinçilik və maldarlıq idi. Arxeoloji qazıntılar zamanı tapılmış müxtəlif əmək alətləri bunu sübut edir. Dəmir oraqlar, bıçaqlar, baltalar və digər alətlər kənd təsərrüfatında istifadə olunurdu. Əhali taxılçılıq, üzümçülük və bağçılıqla məşğul olurdu. Maldarlıq da geniş yayılmışdı və insanlar qoyun, keçi, mal-qara və digər heyvanlar saxlayırdılar. Kənd təsərrüfatının inkişafı Albaniyada iqtisadi sabitliyin yaranmasına və əhalinin həyat səviyyəsinin yüksəlməsinə səbəb olmuşdur. [5, səh. 28]

Albanların mənəvi mədəniyyətini əks etdirən zəngin zərgərlik əşyaları arasında gümüş və qızıl əşyalar da diqqətəlayiqdir. Şamaxının qədim qəbiristanlığında tapılan qızıl bilərziklər, üzüklər və sırğalar, Yaloylutəpədə tapılan sırğalar və digərləri xüsusilə əhəmiyyətlidir. Kırılartəpə yaxınlığındakı torpaq qəbirlərdə tapılan mis və gümüş gil əşyalar, eləcə də digər zərgərlik və silahlar həmin dövrün sənətkarlığını əyani şəkildə nümayiş etdirir. Bu materiallar mühüm xammal

mənbələri hesab olunur ki, bu da eramızdan əvvəl III-I əsrlərdə metal emalı, dəmirçilik, gümüşçülük və bir sıra digər sənətkarlıq sahələrinin yüksək inkişaf səviyyəsini göstərir. [3, cild 1 səh. 10]

Qafqaz Albaniyası qədim dövrdə mühüm ticarət yollarının üzərində yerləşirdi. Bu səbəbdən Albaniya müxtəlif ölkələrlə geniş ticarət əlaqələri qurmuşdur. Ticarət əlaqələri nəticəsində ölkəyə yeni mallar, texnologiyalar və sənətkarlıq üsulları daxil olurdu. Arxeoloji qazıntılar zamanı tapılmış xarici mənşəli əşyalar Albaniyanın digər ölkələrlə iqtisadi əlaqələrinin olduğunu sübut edir. Bu əlaqələr Albaniyada maddi mədəniyyətin daha da inkişaf etməsinə kömək etmişdir [4, səh. 81]

Qafqaz Albaniyasının maddi mədəniyyətinin öyrənilməsində qəbir abidələri xüsusi əhəmiyyətə malikdir. Arxeoloji qazıntılar zamanı müxtəlif tipli qəbirlər aşkar edilmişdir. Bunlara torpaq qəbirləri, küp qəbirləri və kurqanlar daxildir. Qəbirlərdə ölənin şəxsin yanında müxtəlif əşyalar – bəzək məmulatları, silahlar və məişət əşyaları qoyulurdu. Bu fakt göstərir ki, Albaniya əhalisi ölümündən sonrakı həyata inanırdı. Bu adətlər həmin dövrdə insanların dini dünyagörüşü haqqında məlumat verir. Torpaq qəbirlər, qədim dövrlərdə Albaniyada geniş yayılmış ən sadə və ən qədim dəfn formasıdır. Onlar əsasən düzbucaqlı və ya oval formada idilər və mərhumu bir-birinə az-çox yaxın, sağ və ya sol tərəfləri üstə, müxtəlif istiqamətlərə baxaraq dəfn etmək üçün istifadə olunurdu. Bu dövrdə qəbirlərdə çoxlu sayda əşyalar olduğundan, onlar mərhumun qəbirindən daha geniş şəkildə qazılırdı. Beləliklə, mərhumun şərafinə qurban kəsilən müxtəlif məişət əşyalarını, ayrı-ayrı hissələrini və ya heyvanların bütün bədənlerini saxlamaq üçün istifadə edilən eni 2 metrə və uzunluğu 4 metrə qədər olan qəbirlər geniş yayılmışdı. Məsələn, eramızdan əvvəl II əsrdə İsmayilli bölgəsindəki Uzunboylar qəbiristanlığında qazılmış torpaq qəbirdə skeletin ətrafında 70 gil qab, altı dəmir nizə ucu, bir neçə dəmir oraq və bıçaq, eləcə də yeddi xırdabuynuzlu heyvanın tam qalıqları, inək sümükləri və digər əşyalar tapılmışdır. Həmçinin məlumdur ki, qəbirlərin istiqaməti müxtəlif idi, dəfn edilənlər isə qiblənin müxtəlif istiqamətlərinə baxırdı. Bu, ehtimal ki, yazılı mənbələrdə yaxşı sənədləşdirilmiş albanların səma cisimlərinə, günəşə və aya ibadəti ilə əlaqədardır. Bəzi qəbirlərdə geniş od rituallarının izləri də tapılmışdır. Bu, nisbətən zəngin mebelləri olan qəbirlərdə daha çox yayılmışdır. Görünür, yalnız səma cisimlərinə deyil, həm də oda sitayiş etmək Alban ideologiyasında mühüm yer tuturdu. Od yandırmaq adəti pis ruhların qovulacağına və onlara yaxınlaşmasının qarşısını alınacağına inanmaqla əlaqələndirilirdi və bu adət Azərbaycanda son vaxtlara qədər davam etmişdir. Albaniyada, əsasən Mingəçevir, Yaloylutəpə, Qəbələ (Qəbələ rayonu), Hinisli, Çıraqlı (Şamaxı rayonu), Nuydi, Kırılartəpə (Ağsu rayonu), Topraqqalı (Qax rayonu), Uzunboylar (İsmayilli rayonu), Kiş (Şəki rayonu), Şəmkir, Xuybalı (Quba rayonu), Tarki, Qarabudaqkənd, Şaraxun (Dağıstan), Alazan çayı hövzəsi və digər yerlərdə çoxlu sayda torpaq qəbir aşkar edilmişdir. Ümumi xüsusiyyətlərindən əlavə, bu abidələr yerli xüsusiyyətlərə də malikdir. [3, səh. 37-39]

Qafqaz Albaniyasında şəhər mədəniyyəti də inkişaf etmişdi. Şəhərlər ticarət və sənətkarlıq mərkəzləri kimi fəaliyyət göstərirdi. Şəhərlərdə bazarlar, emalatxanalar və ictimai tikililər mövcud idi. Şəhər həyatının inkişafı iqtisadi fəaliyyətin genişlənməsinə, ticarətin artmasına və sənətkarlığın inkişafına böyük təsir göstərmişdir. Bu da Albaniyanın regionda mühüm mədəni və iqtisadi mərkəzlərdən birinə çevrilməsinə səbəb olmuşdur.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Azərbaycan tarixi. I cild. Bakı, 2002, 560 s.
2. Azərbaycan arxeologiyası. I cild. Bakı: Şərq-Qərb, 2008, 640 s.
3. Azərbaycan arxeologiyası. II cild. Bakı: Şərq-Qərb, 2008, 632 s.
4. Qafqaz Albaniyası tarixi üzrə mənbələr. Bakı: Elm, 1989, 320 s.
5. Əliyev, F. Azərbaycanın qədim tarixi. Bakı: Elm, 2015, 154 s.
6. Hüseynov, R. Azərbaycan arxeologiyası. Bakı: Təhsil, 2017, 264 s.
7. Məmmədov, Z. Qafqaz Albaniyasının tarixi. Bakı: Elm və Təhsil, 2018, 552 s.

ŞAH İSMAYIL XƏTAİ YARADICILIĞININ İDEYA-MÖVZU DAİRƏSİ VƏ BƏDİİ XÜSUSİYYƏTLƏRİNİN ELMİ ŞƏRHİ

Cəlal Eldəniz oğlu Cavadov

Magistrant

Cavadovclal96@gmail.com

Mingəçevir Dövlət Universiteti

Xülasə

Tədqiqat işində XVI əsr Azərbaycan ədəbi-siyasi mühitinin mərkəzi siması Şah İsmayıl Xətəinin bədii irsi ideya-mövzu və sənətkarlıq baxımından kompleks şəkildə təhlil edilir. Tezisdə şairin sufi-irfani görüşləri, xüsusilə “İnsani-kamil” fəlsəfəsi və kainatın insanda təcəllisini ehtiva edən “mikrokosmos” ideyasının poeziyadakı inikası elmi şəkildə araşdırılır. Tədqiqatın əsas hədəflərindən biri Xətəinin ana dilini dövlət, ordu və yüksək ədəbiyyat dilinə çevirməsi prosesindəki müstəsna rolunu işıqlandırmaqdır. Bu çərçivədə müəllifin “Dəhnamə” və “Nəsihətnamə” əsərləri janr, vəzn və struktur xüsusiyyətləri baxımından təhlil olunur. Xüsusi diqqət Xətai yaradıcılığının klassik əruz məktəbi ilə canlı xalq dilini sintez etməsinə, Azərbaycan türkcəsinin dialektləri ilə zənginləşməsindəki roluna yönəldilmişdir. Tədqiqatda vurğulanır ki, Xətai irsi təkcə bədii nümunə deyil, həm də milli ideologiyanın təməlini qoyan və Füzuli kimi böyük sənətkarların yaradıcılığı üçün zəmin hazırlayan tarixi bir bazadır. Şairin qılinc və qələmi vəhdətdə idarə etməsi onun irsini Azərbaycan dövlətçilik və mədəniyyət tarixində unikal zirvəyə çevirmişdir.

Açar sözlər: Xətai, Azərbaycan türkcəsi, İnsani-kamil, “Dəhnamə”, “Nəsihətnamə”.

Giriş: Şah İsmayıl Xətai şəxsiyyəti Azərbaycan tarixində siyasi hakimiyyətlə bədii dühanın nadir vəhdətini təmsil edir. O, hökmdar bir şair kimi qılinc və qələmin gücünü milli birliyin təmini və ana dilinin dövlət statusu qazanması amalı ətrafında birləşdirmişdir. XVI əsr Azərbaycan mədəniyyəti Xətəinin sayəsində özünəməxsus bir intibah dövrünə qədəm qoymuş, ana dili ilk dəfə imperiyanın rəsmi, hərbi və ədəbi dilinə çevrilmişdir.

Xətai yaradıcılığı klassik Şərq poetikası ilə xalq dilinin canlı ifadə vasitələrini ustadcasına sintez edərək, ədəbiyyatı geniş kütlələr üçün anlaşıqlı və doğma etmişdir. Onun poeziyasında “İnsani-kamil” fəlsəfəsi və sufi-irfani görüşlər üstünlük təşkil edərək, insanın mənəvi uralığını kainatın mərkəzinə qoyur. Şairin həm əruz, həm də heca vəznində qələmə aldığı əsərlər, xüsusən “Dəhnamə” və “Nəsihətnamə” poemaları Azərbaycan ədəbi dilinin təkamülünü və poetik imkanlarını müəyyənləşdirən əsas mənbələrdir.

Bu tədqiqatın məqsədi Xətai irsinin ideya-mövzu dairəsini elmi şəkildə şərh etmək və onun milli identikliyin formalaşmasındakı rolunu qiymətləndirməkdir. Xətai poeziyası sadəcə bədii nümunə deyil, Azərbaycan xalqının milli bədii təfəkkürünün müstəqillik bəyannaməsidir.

Əsas hissə: Xətai yaradıcılığının mərkəzində dayanan ən mühüm düşüncə insanın uralığıdır. Şairin fəlsəfəsinə görə, insan sadəcə fiziki bir varlıq deyil, o, bütün kainatın bir növ “sıxılmış” və kiçildilmiş formasıdır. Bu, “mikrokosmos” ideyasıdır; yəni göylərdə, ulduzlarda və təbiətdə nə qədər sirr varsa, hamısı insanın daxili aləmində, ruhunda gizlənmişdir. Xətai bu fikri həm sufizm, həm də hürufilik təlimləri vasitəsilə izah edir. Sufizmdə insan öz nəfsini tərbiyə edərək mənəviyyatını təmizləyir və beləcə, Tanrıya yaxınlaşaraq “İnsani-kamil” (mükəmməl insan) səviyyəsinə yüksəlir. Hürufilikdə isə insanın üz cizgiləri ilahi bir kitab kimi qəbul edilir; şairə görə, insanın simasına baxan kəs orada Allahın bir növ “imzasını” və kainatın nizamını görə bilər. Şairin “İnsani-kamil” konsepsiyası bizə öyrədir ki, insan öz daxilinə boylanmalı, özünü tanımalıdır. Çünki özünü tanıyan insan həm kainatı, həm də Yaradanı tanımış olar. Bu baxış bucağı Xətəinin poeziyasını sadəcə dini-fəlsəfi şeirlər yığınınından çıxarır, onu insanın dəyərini uraldan bir sevgi və idrak fəlsəfəsinə çevirir.

Şah İsmayıl Xətəinin yaradıcılığı ana dilindəki ədəbiyyatımızın təkamülündə həlledici rol oynamış, o, klassik üslubla xalq poeziyasının (qoşma, gəraylı, bayatı) imkanlarını ustadcasına birləşdirmişdir. Yazılı ədəbiyyatın qaydaları ilə şifahi xalq sənətinin zənginliyindən eyni dərəcədə faydalanması onun irsinə həm məna dərinliyi, həm də bədii rəngarənglik qazandırmışdır. Bu poeziya özünün xüsusi sadəliyi, daxili səmimiyyəti və aydın ideoloji qayəsi ilə mənəvi saflığın poetik ifadəsinə çevrilmişdir.

Xətəinin aşiqanə qəzəllərində sevgi duyğuları bir çox hallarda o qədər səmimi, təbii verilir ki, boyaların, ifadələrin əlvanlığı və sadəliyi ilə insanı heyran edir, tilsimləyir. “Qızıl gül, bağü büstanım, nə dersən?” misrası ilə başlayan məşhur qəzəli yada salaq. Bu qəzəldəki hər beyt, hər parça saf, həssas bir qələbdən qopan sevgi harayı kimi səslənir. [6,s.20]

Qızıl gül, bağü büstanım, nə dersən?

Fəda olsun sənə, canım nə dersən?

Qərara səbrü aramım tükəndi,

Kəsildi küllü-fərmanım, nə dərsin?

Birinci beytdə şair sevgilisini “qızıl gül” və “gül bağçası”na bənzədərək onun həm zahiri, həm də mənəvi gözəlliyini vəsf edir. O, bu uca sevgi naminə canını belə fəda etməyə hazır olduğunu bildirir və səmimiyyətlə qarşı tərəfin bu fədakarlığa münasibətini soruşur.

İkinci beytdə aşiqin daxili iztirabları ön plana çıxır. O, həsrətdən səbrinin və dözümlünün bitdiyini, artıq öz hisslərinə hökm edə bilməyəcək qədər aciz qaldığını etiraf edir. Xətai burada eşqi sadəcə duyğu kimi deyil, insanı saflaşdıran və mənəvi ucalığa aparan çətin bir sınaq yolu kimi təsvir edir.

“Nəsihətnamə” sufizmin panteist müddəalarını şərh edən fəlsəfi bir əsər olmaqla bərabər, insan haqqında qabaqcıl hümanist düşüncələri də əks etdirir. Bəlkə də bu ikinci daha əsasdır. Ona görə o da böyük sələfi Nizamı kimi dinləyicilərin birinci növbədə zülmədən uzaq olmağa çağırır. “Yükün zülm isə arxadan buraxgil” deyən şair zülmkarlığı ən eybəcər bir sifət kimi rədd edir. [1,s.780]

Şair “Nəsihətnamə” də fərdi daxili azadlığa və ədalətli olmağa səsləyir. Şairə görə, zülmü rədd etmək təkcə sosial bir davranış deyil, həm də insanın öz yaradılış mahiyyətinə qayıtması üçün vacibdir. Burada müəllif gənc nəsə, müridlərinə və bütövlükdə cəmiyyətə dürüstlük, sədaqət və nəfsin tərbiyəsi haqqında tövsiyələr verir.

“Dəhnamə” Xətəinin həcm, fikir və sənətkarlıq baxımından ən mühüm əsəridir. Bir yandan klassik ədəbiyyatdan, bir yandan da xalq yaradıcılığının zəngin xəzinəsindən, nağıl və dastanlardan istifadə ilə yaradılan bu poema başqa “Dəhnamə”lərdən forma və məzmun əlvanlığı ilə seçilir. Dəhnamə on məktub deməkdir. Zahirən əsər on məktubdan ibarətdi. [6,s.21]

Xətəinin “Dəhnamə” poeması həm fəlsəfi dərinliyi, həm də bədii quruluşu ilə şairin yaradıcılığının zirvəsi hesab olunur. Bu əsər klassik poeziya ənənələri ilə xalq yaradıcılığının, xüsusən nağıl və dastan elementlərinin mükəmməl vəhdətindən yaranmışdır. Adının mənası “on məktub” olsa da, Xətai bu formadan istifadə edərək sevgi və mənəviyyat mövzusunı digər bənzər əsərlərdən daha rəngarəng və orijinal şəkildə işləmişdir. Poema həm məzmunu, həm də xalq dilinə yaxınlığı ilə Azərbaycan ədəbiyyatında özünəməxsus bir mövqe tutur.

Yer geydi qəbayi- xizruşan,

Cümlə dilə gəldi ləbxamuşan.

Sərvin yenə tutdu damənin su,

Sərv üstə oxudu fəxtə gu- gu.[3,s.43]

Xətai Azərbaycanın füsunkar təbiətini poeziyada misilsiz bir canlılıqla təsvir edən ustad sənətkardır. Onun “Bahariyyə”si təbiəti sadəcə təsvir etmir, ona ruh verir və cansız varlıqları insan kimi canlandıraraq klassik ədəbiyyatda bu sənətin ən parlaq nümunəsini yaradır. Şairin qələmində təbiətin oyanışı xalq dilinin rəngarəngliyi ilə birləşərək oxucuda baharın gəlişini bütün duyğuları ilə hiss etdirir.

Xətai az yaşamasına, vaxtının çoxunu dövlət işlərinə sərf etməsinə baxmayaraq zəngin və rəngarəng bir ədəbi irs yaratmışdır. O həm əruz, həm də heca vəzinində, həm epik, həm lirik janrda əsərlər yaratmışdır. Onun səmimi poeziyası çox vaxt siyasi-ictimai fəaliyyəti ilə birləşmişdir. Bu poeziya gah qılıncla bərabər döyüşə getmiş, gah da müdrik bir təriqət şeyxinin nəsihətlərinə çevrilmiş, gah həssas bir qəlbin tərcümanı olmuşdur.[5,s.418]

Şah İsmayıl Xətai qılıncla qələmi birləşdirərək ədəbiyyatı həm siyasi məfkurəsinin, həm də mənəvi dünyasının tərcümanına çevirmişdir. Onun yaradıcılığı döyüş meydanında sərkərdə nəəsi, təriqət məclisində isə müdrik bir rəhbər nəsihəti kimi eyni dərəcədə təsirlidir. Bu zəngin irs hökmdarın səmimi hissləri ilə dövlətçilik amallarının vəhdətindən doğan poetik bir salnamədir.

Xətainin dilində ən orijinal cəhət Azərbaycan, xüsusən İran Azərbaycanı türk dili ünsürləridir. Həmin əsrdə yetişmiş və bir çox cəhətlərdən Xətaiyə görə daha yüksək yaradıcılıq qüvvəsinə malik olan Füzuli ilə müqayisə edildikdə, Xətai Azərbaycan türk dilini daha geniş və daha zəngin şəkildə öz şeirlərində işlədən və daha artıq bu dilin müəyyən dialektoloji xüsusiyyətlərini əks etdirən birinci şairdir.[2,s.40]

Şah İsmayıl Xətainin poetik dili, dövrünün digər nəhəng sənətkarı Füzuli ilə müqayisədə, canlı xalq danışığına və yerli şivələrə daha sıx bağlılığı ilə fərqlənir. O, Azərbaycan türkcəsinin dialektoloji imkanlarını ədəbi müstəviyə daşıyaraq, dilin milli və etnik rəngarəngliyini öz şeirlərində daha qabarıq şəkildə qoruya bilmişdir. Bu xüsusiyyət Xətai yaradıcılığını təkcə bədii irs deyil, həm də ana dilinin tarixin daxili axınındakı təbii inkişafını əks etdirən əvəzsiz bir qaynağa çevirir.

Nəticə:Şah İsmayıl Xətainin bədii irsi Azərbaycan xalqının mənəvi və mədəni tarixində silinməz izlər qoymuşdur. Onun yaradıcılığının ideya-mövzu dairəsi genişdir: burada ilahi eşqlə bəşəri duyğular, dövlətçilik idealları ilə fərdi kədər eyni bədii ustalıqla vəhdət təşkil edir. Elmi şərhlər göstərir ki, Xətai Azərbaycan dilini klassik poeziya səviyyəsinə qaldırmaqla yanaşı, həm də onu milli bir ideologiyanın təməlinə çevirmişdir. Onun sənətkarlıq xüsusiyyətləri sonrakı dövr şairləri, xüsusilə Məhəmməd Füzuli üçün mühüm bir baza rolunu oynamışdır.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Abdullayeva, T. (2022). Şah İsmayıl Xətainin “Nəsihətnamə” əsərinin forma-tematik təsnifatı. Akademik Tarix və Düşüncə Dərgisi, 9(3), 777–791.
2. Eyvazov, P. E. (2021). Professor Bəkir Çobanzadə Şah İsmayıl Xətainin dili haqqında. Bakı Universitetinin Xəbərləri: Humanitar elmlər seriyası, (1), 31–37.
3. Əliyev S., Həsənov B., Mustafayeva A., Məmmədova S. (2022). Ümumi təhsil müəssisələrinin 8-ci sinifləri üçün ədəbiyyat fənni üzrə dərslik. Bakı: Bakınəşr.
4. Ə. Səfərli, X. Yusifli. “Azərbaycan ədəbiyyatı tarixi (qədim və orta əsrlər)”, Bakı, “Ozan”, 2008, 696 səh.
5. Əliyev S., Həsənov B., Mustafayev A. (2022). Ümumi təhsil müəssisələrinin 10-cı sinifləri üçün ədəbiyyat fənni üzrə dərslik. Bakı: Bakınəşr.
6. Xətai, Ş. İ. (2005). Əsərləri (Ə. Səfərli & X. Yusifli, Tərt.). Şərq-Qərb.

ƏDƏBİYYAT DƏRSLƏRİNDƏ ŞAĞIRDLƏRİN ESTETİK – MƏNƏVİ TƏRBIYƏSİ

Aynur Rövsən qızı Məmmədova
hesenovalamiye31@gmail.com
Mingəçevir Dövlət Universiteti

Xülasə

Bu məqalədə ədəbiyyat dərslərində şagirdlərin estetik və mənəvi tərbiyəsinin formalaşdırılması məsələləri kompleks şəkildə araşdırılmışdır. Tədqiqatın əsas məqsədi ədəbi təhsil

prosesində estetik zövqün inkişafı və mənəvi dəyərlərin mənimsənilməsi mexanizmlərini müəyyən etməkdən ibarətdir. Məqalədə göstərilir ki, bədii ədəbiyyat şagirdlərin emosional-intellektual inkişafına təsir etməklə onların əxlaqi keyfiyyətlərinin formalaşmasında mühüm rol oynayır. Ədəbi əsərlərin təhlili zamanı şagirdlərdə empatiya, ədalətlik, humanizm və vətənpərvərlik kimi keyfiyyətlər inkişaf edir. Tədqiqat çərçivəsində müxtəlif pedaqoji yanaşmalar, interaktiv metodlar və müasir tədris texnologiyalarının tətbiqinin estetik-mənəvi tərbiyəyə təsiri təhlil edilmişdir. Eyni zamanda, müəllimin rolu, dərs mühitinin təşkili və ədəbi materialın düzgün seçiminin əhəmiyyəti xüsusi vurğulanmışdır. Aparılan təhlil nəticəsində müəyyən edilmişdir ki, sistemli və məqsədyönlü şəkildə təşkil olunan ədəbiyyat dərsləri şagirdlərin şəxsiyyət kimi formalaşmasına, onların estetik zövqünün inkişafına və mənəvi dünyasının zənginləşməsinə mühüm töhfə verir.

Açar sözlər: ədəbiyyat dərsləri, estetik tərbiyə, mənəvi dəyərlər, şagird inkişafı, pedaqoji metodlar

Giriş

Müasir təhsil sistemində şagirdlərin yalnız bilik əldə etməsi deyil, eyni zamanda onların estetik zövqünün formalaşdırılması və mənəvi dəyərlərə yiyələnməsi əsas prioritetlərdən biri kimi qəbul olunur. Bu baxımdan ədəbiyyat dərsləri xüsusi əhəmiyyət kəsb edir, çünki bədii mətnlər vasitəsilə şagirdlər insan münasibətlərini, həyatın mənəvi-etik tərəflərini və gözəllik anlayışını dərk etməyi öyrənirlər.

Mövzunun aktuallığı ondan ibarətdir ki, qloballaşma və informasiya bolluğu şəraitində gənc nəslin mənəvi dəyərlərinin qorunması və estetik zövqünün düzgün istiqamətdə inkişaf etdirilməsi mühüm pedaqoji problemə çevrilmişdir. Ədəbiyyat dərslərinin bu istiqamətdə potensialı böyük olsa da, onun effektiv istifadəsi hər zaman təmin olunmur.

Problemin qoyuluşu ədəbiyyat dərslərində estetik və mənəvi tərbiyənin hansı metod və vasitələrlə daha səmərəli şəkildə həyata keçirilə biləcəyinin müəyyən edilməsindən ibarətdir. Bu sahədə mövcud təcrübənin təhlili göstərir ki, ənənəvi tədris metodları şagirdlərin daxili inkişafına tam cavab vermir.

Tədqiqatın məqsədi ədəbiyyat dərslərində estetik-mənəvi tərbiyənin formalaşdırılması yollarını araşdırmaqdır. Bu məqsədə çatmaq üçün aşağıdakı vəzifələr müəyyən edilmişdir: ədəbiyyatın tərbiyəvi rolunun təhlili, müasir pedaqoji metodların qiymətləndirilməsi və effektiv yanaşmaların müəyyənəndirilməsi.

Ədəbiyyat icmalı göstərir ki, sosial pedaqogika və təhsil nəzəriyyəsi sahəsində aparılan tədqiqatlarda ədəbiyyatın şəxsiyyətin formalaşmasında mühüm rolunu vurğulanır. Müxtəlif müəlliflər estetik və mənəvi tərbiyənin integrativ şəkildə həyata keçirilməsinin daha effektiv nəticələr verdiyini qeyd edirlər. [4]

Material və metodlar

Bu tədqiqatda ədəbiyyat dərslərində şagirdlərin estetik və mənəvi tərbiyəsinin formalaşdırılması prosesinin öyrənilməsi məqsədilə kompleks metodoloji yanaşma tətbiq edilmişdir. Tədqiqat həm nəzəri, həm də praktik istiqamətləri əhatə etməklə müxtəlif elmi metodların integrasiyası əsasında həyata keçirilmişdir.

Tədqiqatın aparılma üsulları əsasən keyfiyyət və kəmiyyət yanaşmalarının birgə istifadəsinə əsaslanmışdır. İlk mərhələdə mövzu ilə bağlı pedaqoji və psixoloji ədəbiyyatın analizi aparılmış, mövcud nəzəri yanaşmalar sistemləşdirilmişdir. Daha sonra məktəb mühitində müşahidə metodu tətbiq olunmuş, ədəbiyyat dərslərinin keçirilməsi prosesi izlənilmişdir. Müşahidə zamanı müəllim–şagird münasibətləri, dərslərdə istifadə olunan metodlar, şagirdlərin fəallıq səviyyəsi və onların emosional reaksiyaları qeydə alınmışdır. Bununla yanaşı, sorğu metodu vasitəsilə şagirdlərin ədəbiyyata münasibəti, oxu maraqları və estetik dəyərlərə yanaşmaları öyrənilmişdir.

İstifadə olunan materiallar müxtəlif mənbələri əhatə etmişdir. Tədqiqat çərçivəsində orta məktəblər üçün nəzərdə tutulmuş ədəbiyyat dərsləkləri, klassik və müasir bədii əsərlər, metodik vəsaitlər, elmi məqalələr və pedaqoji araşdırmalar əsas material kimi istifadə olunmuşdur. Bundan əlavə, dərs prosesində tətbiq edilən tədris planları, müəllimlərin hazırladığı əlavə didaktik

materiallar və multimedia resursları da təhlilə cəlb edilmişdir. Bu materiallar şagirdlərin estetik zövqünün və mənəvi dəyərlərinin formalaşmasına təsir baxımından qiymətləndirilmişdir.[2]

Təcrübə və analiz metodları mərhələsində əldə olunan məlumatların emalı və interpretasiyası həyata keçirilmişdir. Məlumatların təhlilində müqayisəli analiz, sistemli yanaşma və ümumiləşdirmə metodlarından istifadə olunmuşdur. Sorğu nəticələri statistik şəkildə işlənmiş, faiz göstəriciləri əsasında şagirdlərin münasibət və davranış tendensiyaları müəyyən edilmişdir. Eyni zamanda, müşahidə nəticələri keyfiyyət baxımından təhlil olunaraq müəllimlərin tətbiq etdiyi metodların effektivliyi qiymətləndirilmişdir.

Tədqiqat zamanı interaktiv tədris metodlarının (müzakirə, debat, rollu oyun, yaradıcı yazı tapşırıqları) tətbiqinin şagirdlərin estetik və mənəvi inkişafına təsiri xüsusi olaraq araşdırılmışdır. Əldə olunan nəticələr göstərmişdir ki, bu metodlar şagirdlərin dərslərində fəal cəlb olunmasına, onların düşünmə və qiymətləndirmə bacarıqlarının inkişafına müsbət təsir göstərir.

Beləliklə, istifadə olunan metodoloji yanaşma tədqiqatın obyektivliyini təmin etmiş və ədəbiyyat dərslərində estetik-mənəvi tərbiyənin formalaşdırılması prosesinin daha dərinlənə öyrənilməsinə imkan yaratmışdır.

Nəticələr

Aparılmış tədqiqatın nəticələri göstərir ki, ədəbiyyat dərslərində tətbiq olunan metod və yanaşmalar şagirdlərin estetik və mənəvi inkişafına birbaşa və çoxşaxəli təsir göstərir. Müşahidə, sorğu və təhlil mərhələlərindən əldə olunan məlumatlar sistemləşdirilərək ümumiləşdirilmiş, müxtəlif göstəricilər üzrə müqayisəli şəkildə təhlil edilmiş və statistik əsaslarla qiymətləndirilmişdir. Bu yanaşma nəticələrin obyektivliyini təmin etməklə yanaşı, tədris prosesində istifadə olunan metodların effektivliyini daha aydın şəkildə ortaya qoymağa imkan vermişdir.

Tədqiqat çərçivəsində müəyyən edilmişdir ki, ənənəvi tədris üsullarının üstünlük təşkil etdiyi dərslərdə şagirdlərin fəallıq səviyyəsi və estetik marağı nisbətən aşağı olur. Belə dərslərdə müəllim mərkəzli yanaşma üstünlük təşkil edir və şagirdlər əsasən passiv dinləyici rolunda çıxış edirlər. Bu zaman bədii mətnlərin qavranılması səthi xarakter daşıyır, şagirdlər yalnız süjet xəttini və hadisələrin ardıcılığını mənimsəyir, lakin əsərin ideya-mənəvi məzmununu dərinlənə dərk etməkdə çətinlik çəkirlər. Nəticədə, onların emosional reaksiyaları zəif olur, empatiya qabiliyyəti və estetik qiymətləndirmə bacarıqları lazımi səviyyədə inkişaf etmir. Bu hal isə ümumilikdə onların mənəvi formalaşmasına mənfi təsir göstərir.

Əksinə, interaktiv metodların tətbiq olunduğu dərslərdə tamamilə fərqli mənzərə müşahidə olunur. Belə dərslərdə şagirdlər fəal iştirakçı kimi çıxış edir, müzakirələrə qoşulur, öz fikirlərini sərbəst şəkildə ifadə edir və müxtəlif baxış bucaqlarını müqayisə etmək imkanı əldə edirlər. Bu proses onların tənqidi düşünmə bacarıqlarının inkişaf etdirməklə yanaşı, bədii əsərlərə daha dərinlənə yanaşmalarına şərait yaradır. Sorğu nəticələrinə əsasən şagirdlərin böyük əksəriyyətinin (68%) müzakirə və debat formasını daha maraqlı hesab etməsi də bunu təsdiq edir. Bundan əlavə, 21% şagird yaradıcı yazı və rollu oyunların onların dərsləri daha yaxşı mənimsəməsinə kömək etdiyini qeyd etmişdir ki, bu da yaradıcı fəaliyyətlərin təlim prosesində mühüm rol oynadığını göstərir.

Müşahidələr zamanı müəllimin rolu xüsusi olaraq diqqəti cəlb etmişdir. Müəllimin təqdimat üslubu, nitq mədəniyyəti, emosional ifadəliliyi və ədəbi materialı həyatla əlaqələndirmə bacarığı şagirdlərin dərslə münasibətinə və mənəvi reaksiyalarına birbaşa təsir göstərir. Müəllimin obrazları canlı və təsirli şəkildə təqdim etməsi, onların daxili aləmini açması şagirdlərdə empatiya hissinin yaranmasına səbəb olur. Bu isə şagirdlərin yalnız əsəri anlamaqla kifayətlənməyib, həm də onun mənəvi məzmununu hiss etməsinə və şəxsi mövqe formalaşdırmasına imkan yaradır.

Cədvəl 1.

Tədris metodlarının estetik-mənəvi inkişaf göstəricilərinə təsiri

Tədris metodu	Fəallıq səviyyəsi (%)	Estetik maraq (%)	Mənəvi qavrama (%)
Ənənəvi izah	45	40	42
Müzakirə və debat	78	74	76

Rollu oyun	82	80	79
Yaradıcı yazı	75	77	73

Cədvəldən göründüyü kimi, rollu oyun və müzakirə metodları şagirdlərin həm dərs prosesində fəallığını, həm də estetik və mənəvi qavrama səviyyəsini əhəmiyyətli dərəcədə artırır. Bu metodların əsas üstünlüyü şagirdlərin passiv dinləyici mövqeyindən çıxaraq aktiv iştirakçıya çevrilməsini təmin etməsidir. Rollu oyunlar zamanı şagirdlər ədəbi obrazların yerinə daxil olur, onların hisslərini, düşüncələrini və davranış motivlərini “yaşayaraq” dərk edirlər. Bu isə empatiya qabiliyyətinin inkişafına, obrazların daha dərinlən anlaşılmasına və mənəvi nəticələrin şüurlu şəkildə mənimsənilməsinə səbəb olur. Müzakirə və debat metodları isə şagirdlərdə tənqidi düşünmə, arqumentasiya və fərqli fikirlərə hörmət kimi bacarıqları formalaşdırır. Bu prosesdə şagirdlər yalnız müəllimin təqdim etdiyi məlumatı qəbul etmir, həm də onu təhlil edir, qiymətləndirir və şəxsi mövqelərini formalaşdırırlar.

Tədqiqat nəticələri həmçinin göstərir ki, şagirdlərin oxu vərdisləri ilə onların estetik zövq səviyyəsi arasında birbaşa və güclü əlaqə mövcuddur. Mütəmadi olaraq bədii ədəbiyyat oxuyan şagirdlərdə obrazların psixoloji xüsusiyyətlərini anlama, bədii dilin incəliklərini dərk etmə və müəllif ideyasını düzgün interpretasiya etmə bacarıqları daha yüksək səviyyədə inkişaf edir. Bu şagirdlər yalnız mətnin məzmununu deyil, həm də onun emosional və estetik qatlarını qavramağa qadir olurlar. Nəticədə onların bədii zövqü formalaşır, gözəlliyi dərk etmə və qiymətləndirmə qabiliyyəti genişlənir.

Bundan əlavə, oxu vərdişi şagirdlərin mənəvi inkişafına da mühüm təsir göstərir. Müxtəlif xarakterli ədəbi obrazlarla tanışlıq onların həyat təcrübəsini zənginləşdirir, doğru və yanlış davranış modellərini ayırd etməyə kömək edir. Bu isə şagirdlərin öz davranışlarına daha məsuliyyətli yanaşmasına və mənəvi dəyərləri daha şüurlu şəkildə mənimsəməsinə şərait yaradır.

Cədvəl 2.

Oxu tezliyi və inkişaf göstəriciləri arasındakı əlaqə

Oxu tezliyi	Estetik zövq səviyyəsi (%)	Mənəvi dəyərlərin mənimsənilməsi (%)
Həftədə 1 dəfə	52	55
Həftədə 2-3 dəfə	68	70
Hər gün	85	88

Aparılmış tədqiqatın nəticələri göstərir ki, ədəbiyyat dərslərində tətbiq olunan metod və yanaşmalar şagirdlərin estetik və mənəvi inkişafına birbaşa və çoxsəviyyəli təsir göstərir. Müşahidə, sorğu və təhlil mərhələlərindən əldə olunan məlumatlar sistemli şəkildə emal edilmiş, müxtəlif göstəricilər üzrə müqayisəli analiz aparılmış və nəticələr statistik əsaslarla qiymətləndirilmişdir. Bu yanaşma yalnız ümumi tendensiyaları deyil, həm də konkret pedaqoji metodların təsir gücünü müəyyən etməyə imkan vermişdir.

Tədqiqat nəticələri göstərir ki, ənənəvi tədris üsullarının üstünlük təşkil etdiyi dərslərdə şagirdlərin dərsə marağı və fəallığı aşağı səviyyədə qalır. Belə mühitdə müəllim əsas informasiya mənbəyi kimi çıxış edir, şagirdlər isə passiv dinləyici rolunda qalırlar. Bu zaman ədəbi əsərlərin qavranılması əsasən məzmunun səthi mənimsənilməsi ilə məhdudlaşır, obrazların psixoloji xüsusiyyətləri və ideya-mənəvi aspektlər kifayət qədər dərinlən təhlil olunmur. Nəticədə şagirdlərdə estetik qiymətləndirmə və emosional reaksiya zəifləyir, mənəvi nəticə çıxarma bacarıqları isə yetərinə inkişaf etmir. Bu isə onların şəxsiyyət kimi formalaşmasına dolayısı ilə mənfi təsir göstərir.

İnteraktiv metodların tətbiq olunduğu dərslərdə isə vəziyyət əhəmiyyətli dərəcədə fərqlənir. Belə dərslərdə şagirdlər aktiv iştirakçı kimi çıxış edir, fikir mübadiləsi aparır, fərdi yanaşmalarını ifadə edir və müxtəlif baxış bucaqlarını müqayisə edirlər. Bu proses onların yalnız bilik səviyyəsini deyil, həm də düşünmə və təhlil etmə bacarıqlarını inkişaf etdirir. Sorğu nəticələrinə əsasən şagirdlərin 68%-nin müzakirə və debat metodlarını daha effektiv hesab etməsi, 21%-nin isə yaradıcı yazı və rollu oyunlara üstünlük verməsi interaktiv yanaşmaların yüksək nəticə verdiyini təsdiqləyir.

Bu metodlar şagirdlərdə maraq oyadır, onları dərse cəlb edir və nəticədə estetik qavrama prosesini dərinləşdirir.

Bununla yanaşı, oxu vərdişlərinin səviyyəsi ilə estetik və mənəvi inkişaf arasında da güclü əlaqə müəyyən edilmişdir. Mütəmadi olaraq bədii ədəbiyyat oxuyan şagirdlərdə obrazların təhlili, bədii ifadə vasitələrinin qiymətləndirilməsi və mənəvi nəticə çıxarma bacarıqları daha yüksək səviyyədə müşahidə olunur. Bu fakt göstərir ki, oxu mədəniyyətinin formalaşdırılması estetik tərbiyənin ayrılmaz tərkib hissəsidir.

Müşahidələr zamanı müəllimin rolu xüsusilə ön plana çıxmışdır. Müəllimin dərsi təqdim etmə üslubu, emosional ifadəliliyi və şagirdlərlə qurduğu ünsiyyət forması onların dərse münasibətini müəyyən edən əsas amillərdən biri kimi çıxış edir. Müəllimin bədii obrazları canlı şəkildə təqdim etməsi, onları real həyatla əlaqələndirməsi və şagirdləri düşünməyə təşviq etməsi empatiya hissinin formalaşmasına və mənəvi dəyərlərin daha dərinlən mənimsənilməsinə səbəb olur.

Müzakirə

Aparılmış tədqiqatın nəticələri göstərir ki, ədəbiyyat dərslərində tətbiq olunan metodoloji yanaşmalar şagirdlərin estetik və mənəvi inkişafına birbaşa təsir göstərir. Əldə olunan faktların təhlili sübut edir ki, interaktiv və şagirdyönlü metodların tətbiqi estetik zövqün formalaşması və mənəvi dəyərlərin mənimsənilməsi baxımından daha yüksək effektivliyə malikdir. Ənənəvi tədris üsullarının üstünlük təşkil etdiyi dərslərdə isə şagirdlərin fəallıq səviyyəsinin aşağı olması onların emosional və mənəvi inkişaf imkanlarını məhdudlaşdırır.

Nəticələrin təhlili göstərir ki, müzakirə, debat və rollu oyun kimi metodlar şagirdlərin yalnız biliyini artırmır, həm də onların empatiya, tənqidi düşünmə və dəyərləndirmə bacarıqlarını inkişaf etdirir. Bu metodlar şagirdlərin ədəbi obrazlara münasibət bildirməsinə, hadisələri müxtəlif baxış bucağından qiymətləndirməsinə və nəticə çıxarmasına şərait yaradır. Beləliklə, estetik qavrama prosesi daha dərin və şüurlu xarakter alır. Oxu vərdişləri ilə estetik və mənəvi inkişaf arasında müəyyən edilən müsbət əlaqə də bu nəticəni gücləndirir.

Digər tədqiqatlarla müqayisə aparıldıqda əldə olunan nəticələrin mövcud elmi yanaşmalarla uyğunluq təşkil etdiyi müşahidə olunur. Sosial-pedaqoji və psixoloji araşdırmalarda da qeyd olunur ki, bədii ədəbiyyatın sistemli şəkildə öyrədilməsi şagirdlərin mənəvi dəyərlərinin formalaşmasında mühüm rol oynayır. Əvvəlki tədqiqatlarda da interaktiv metodların tətbiqinin şagirdlərin dərse marağını artırdığı və onların şəxsiyyət inkişafına müsbət təsir göstərdiyi vurğulanmışdır. Bu baxımdan təqdim olunan tədqiqatın nəticələri mövcud elmi nəticələri təsdiqləyir və onları konkret statistik göstəricilərlə əsaslandırır.

Bununla yanaşı, sosial öyrənmə nəzəriyyəsi də nəticələrin izahında mühüm rol oynayır. Şagirdlər ədəbi obrazlar və müəllim nümunəsi vasitəsilə davranış modellərini mənimsəyir və bu modelləri real həyatda tətbiq etməyə başlayırlar. Bu isə onların mənəvi inkişafının təbii və davamlı şəkildə formalaşmasına şərait yaradır.

Beləliklə, aparılan müzakirə göstərir ki, ədəbiyyat dərslərinin düzgün təşkil olunması və müasir metodların tətbiqi şagirdlərin estetik və mənəvi inkişafında həlledici amil kimi çıxış edir və bu istiqamətdə aparılan pedaqoji fəaliyyətlərin elmi əsaslara söykənməsi zəruridir.

Nəticə

Aparılmış tədqiqat ümumilikdə göstərir ki, ədəbiyyat dərsləri şagirdlərin estetik və mənəvi tərbiyəsinin formalaşdırılmasında sistemli və çoxşaxəli təsirə malik olan mühüm pedaqoji vasitədir. Ədəbi mətnlərin düzgün seçimi və onların məqsədyönlü təhlili şagirdlərdə yalnız biliklərin deyil, həm də dəyərlər sisteminin formalaşmasına şərait yaradır. Bu proses nəticəsində şagirdlərdə gözəlliyi dərk etmə, mənəvi seçimlər etmə və sosial davranış normalarına uyğun hərəkət etmə bacarıqları inkişaf edir.

Tədqiqat nəticələri sübut edir ki, ənənəvi tədris metodları ilə müqayisədə interaktiv və şagirdyönlü yanaşmalar daha yüksək effektivliyə malikdir. Müzakirə, debat, rollu oyun və yaradıcı fəaliyyətlər şagirdlərin dərş prosesinə fəal cəlb olunmasını təmin edir, onların emosional iştirakını artırır və nəticədə estetik qavrama ilə mənəvi dəyərlərin mənimsənilməsi daha dərin

xarakter alır. Bununla yanaşı, müntəzəm oxu vərdişlərinin formalaşdırılması şagirdlərin estetik zövqünün və mənəvi dünyasının inkişafında əsas şərtlərdən biri kimi çıxış edir.

Elmi baxımdan tədqiqatın nəticələri ədəbiyyatın tərbiyəvi funksiyasının müasir pedaqoji yanaşmalar çərçivəsində daha səmərəli şəkildə həyata keçirilə biləcəyini təsdiqləyir. Praktik baxımdan isə əldə olunan nəticələr müəllimlər üçün konkret istiqamətlər müəyyən edir. Belə ki, dərslər prosesində interaktiv metodların geniş tətbiqi, şagirdlərin fərdi xüsusiyyətlərinin nəzərə alınması və onların müstəqil düşünməsinin təşviq olunması vacib hesab edilir.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Abdullayev, A. (2020). Ədəbiyyatın şəxsiyyət formalaşmasında psixoloji təsiri. Bakı: Elm və İnkişaf.
2. Babayeva, G. (2020). Ədəbiyyatın estetik təsir mexanizmləri. Filologiya Araşdırmaları, 12(4), 102–111.
3. Bayramova, L. (2023). Məktəbdə bədii zövqün inkişafı: ədəbiyyatın tərbiyəvi təsir mexanizmləri. Bakı: Təhsil Nəşriyyatı.
4. Əliyev, F. (2022). Azərbaycan ədəbiyyatında estetik ideal və onun pedaqoji mahiyyəti. Bakı: Elm.
5. Əliyev, M. (2021). Ədəbiyyatın psixoloji qavrayışı və mənəvi dəyərlərin tədrisi. Bakı: Mütərcim.

NİZAMİ GƏNCƏVİ ƏSƏRLƏRİNDƏ ƏDALƏT VƏ HUMANİZM İDEYASI

Fidan Eldəniz qızı Qurbanova

Magistrant

fqurbanova460@gmail.com

Mingəçevir Dövlət Universiteti

Xülasə

Bu tədqiqatda Nizami Gəncəvi yaradıcılığının ümumtəhsil məktəblərində tərbiyəvi əhəmiyyəti və onun əsərlərində irəli sürülən əsas ideyalar geniş şəkildə izah olunur. Onun məşhur Xəmsə əsəri əsrlər boyu digər klassik əsərlər ilə yanaşı gənc nəslin formalaşmasında böyük rol oynamışdır.

Mətnin əsas məzmununu ədalət və humanizm ideyaları təşkil edir. Nizami ədaləti insan kamilliyinin ən yüksək göstəricisi kimi təqdim edir və hökmdarların xalqına qarşı mərhəmətli, ədalətli, səxavətli və mənəvi cəhətdən saf olmalı olduğunu vurğulayır. Onun əsərlərində ideal hökmdar və ədalətli dövlət modeli təsvir edilir.

Sirlər xəzinəsi, Yeddi gözəl və İskəndərnamə kimi əsərlərdə bu ideyalar müxtəlif bədii nümunələrlə açıqlanır. Şair həm zülmün mənfi nəticələrini göstərir, həm də ədalətli idarəçiliyin cəmiyyətə xoşbəxtlik gətirdiyini nümayiş etdirir.

Nizami insanın daxili aləminin saflığını, səbirli və mərhəmətli olmağın vacibliyini ön plana çəkir. Onun fikrincə, həqiqi gözəllik zahirə görünüşdə deyil, insanın mənəviyyatındadır. Ümumilikdə, bu hissə Nizami yaradıcılığında ədalət, humanizm və mənəvi kamillik ideyalarının əsas yer tutduğunu ümumiləşdirir.

Nizami dostluq, sədaqət, xeyirxahlıq və qarşılıqlı hörmət kimi dəyərləri də yüksək qiymətləndirir. O, həqiqi dostluğun səmimiyyət və etibar üzərində qurulduğunu vurğulayır.

Nizami Gəncəvi yaradıcılığı yalnız ədəbi irs deyil, həm də güclü tərbiyə vasitəsidir. Onun əsərlərinin dərslərdə müzakirəsi və həyatla əlaqələndirilməsi şagirdlərin mənəvi inkişafına mühüm töhfə verə bilər. Bu tədqiqatda Nizami Gəncəvi yaradıcılığının araşdırılması zamanı analitik, tarixi-ədəbi və ümumiləşdirmə metodlarından istifadə edilmişdir.

Açar sözlər : ədəbiyyat, humanizm, ədalət, “Xəmsə”, şagird

Giriş. Ölkəmizdə ümumtəhsil məktəblərində Nizami Gəncəvi əsərlərinin tədrisi, uşaq və yeniyetmələrin tərbiyəsində bir mənbə kimi istifadəsi sahəsində xeyli iş görülmüşdür. Dahi Nizami Gəncəvinin “Xəmsə”si yazıldığı zamandan etibarən bu günədək, cəmiyyət quruluşundan asılı olmayaraq, milli-mənəvi dəyərlərimizi əks etdirən Qurani-Kərim, Məhəmməd peyğəmbərin hədəsləri, Sədi Şirazinin “Gülüstən” və “Bustan”ı, Cəlaləddin Ruminin “Məsnəvi”si, Məhəmməd Füzulinin “Divan”ı, həmçinin “Kəlilə və Dimnə” və “Qabusnamə” kimi əsərlərlə yanaşı mədrəsələrdə gənc nəsə öyrədilmiş və onların mənəvi tərbiyəsində mühüm rol oynamışdır. Nizami Gəncəvinin xalq ədəbiyyatı ilə bağlılığı, onun humanist sənətkar kimi səciyyəsi, müharibələrə münasibəti, əsərlərində təbiətin bədii təsviri, romantik üslubunun əsas xüsusiyyətləri və dünya ədəbiyyatındakı mövqeyi kimi mühüm mövzular tədris proqramına daxil edilmişdir.

Ümumtəhsil məktəblərində Nizami Gəncəvinin tədris olunan əsərlərində irəli sürülən əsas əxlaqi keyfiyyətlərdən biri ədalətdir. Ədalət insan kamilliyinin ən uca zirvəsini göstərən əxlaqi keyfiyyətlərdən biridir. Ədalətin əksini zülm etmək kimi götürsək, ədalətli və zalım insan anlayışları yaranar. Ədalətin əsas şərtlərindən biri budur ki, hər bir xalqa rəhbərlik edən hakim və ya hökmdar yüksək əxlaqa, möhkəm inama və insanlara qarşı sevgi hissinə malik olmalıdır. Xeyirxah, nəcib düşüncələrlə yaşamalı, dünya malına aludə olmamalıdır. Səxavətli və gözütox olması da vacib şərtlərdən biridir. Gördüyü hər işdə xalqın razılığını almalı onların sülh şəraitində yaşaması üçün çalışmalıdır. Xalqın gücünü kiçiltməməlidir. Atalarımız demişkən, “El gücü - sel gücü”dür. Nizaminin irəli sürdüyü ideyalardan biri də budur ki, hakimiyyət sahibləri bunları heç vaxt unutmamalıdır.[8, səh.85]

Əsas hissə. Nizaminin ağıllı hökmdar və ədalətli dövlət quruluşu haqqındakı fikirləri ədəbi, ictimai-fəlsəfi fikir taiximizdə parlaq səhifələrdən biridir. Dahi şair ömrünün sonuna qədər bu məsələnin həlli yollarını axtarmışdır. Yalnız öz dövrünün deyil, eyni zamanda müasir dövrümüz üçün tam, bütöv bir dövlət konsepsiyası irəli sürmüşdür.

Nizami Gəncəvinin “Xəmsə”sinin beş pəmasının hər birində ədalət ideyasının izləri aydın şəkildə hiss olunur və bu ali dəyər hər əsərdə müxtəlif çalarlarla ifadə edilir. “Sirlər xəzinəsi” əsərində düşüncələrini birbaşa deyil, hökmdarla xalqı üz-üzə qoymaqla, zalım hökmdarı xalqın mühakiməsinə verməklə bildirir. Məsələn, “Sultan Səncər və qarı” hekayətində bir qoca qarı darğa tərəfindən zülmə məruz qalır. Sultan Səncərə şikayət etməklə bunun qarşısını almaq istəyir.

Darğanın sərxoşluğu olmuş bu işə maya,

Bəs niyə mən yazığı salır qısma-boğmaya ? (Sirlər xəzinəsi)

Lakin Sultan buna əhəmiyyət vermir, qarı isə qəzəblənərək onu “azgın, hindli quldur” adlandırır. Nizami şahlara müraciət etməklə onları xalqla rəftarda ədalətli olmağı, zülmkar olmamağa çağırır. Ölkənin abad, əhalinin xoşbəxt olması idarəedənin mərhəmətindən, ədalətli olmasından asılı olduğunu vurğulayır.

“Nuşirəvan və bayquşların söhbəti” isə həyatın eybəcərliklərini göstərir. Vəzir Nuşirəvana bayquşların söhbətini danışır. Söhbətdən nəticə çıxaran Nuşirəvan zülmkar olmaqdan əl çəkir, ədalətli şaha çevrilir.

Şəfqəti ilə hamının harayına çatdı.

Bir yolluq qələm çəkdi bac-xəracın üstündən ,

Son qoydu haqsızlığa, ellər çıxdı pis gündən. (Sirlər xəzinəsi)

Şairin məqsədi cəmiyyətə ədalətli rəhbər və ideal dövlət modelinin real nümunəsini göstərmək olmuşdur. Düzdür, o , ikinci böyük əsəri olan “Xosrov və Şirin” poemasında ağıllı hökmdar və ədalətli idarəetmənin necə olmalı olduğu sualına müəyyən qədər cavab verməyə çalışmışdır. Lakin əsərdə təqdim edilən Xosrov obrazı daha çox sevgi qəhrəmanı kimi təsvir olunduğuna və yalnız sonda kamil hökmdar səviyyəsinə yüksəldiyinə görə onun fəaliyyəti tam mənada uğurlu nəticə vermir. Bu səbəbdən Nizami Gəncəvi sonrakı iki poeması Yeddi gözəl və İskəndərnamə əsərlərində bu mövzuya yenidən qayıtmış, aqıl hökmdar və ədalətli dövlət barədə

fikirlərini daha sistemli və ardıcıl şəkildə təqdim etmiş bütöv bir elmi-fəlsəfi konsepsiya səviyyəsinə yüksəlmişdir.

Şair hökmdar və dövlət məsələsinə ilk dəfə “Yeddi gözəl” poemasında daha dolğun və aydın şəkildə yanaşmışdır. Bu əsərin baş qəremanı Bəhram Sasani tarixinin qüdrətli və tanınmış hökmdarlarından biri kimi təqdim edilir. Şair tarixi faktlara əsaslanarsa da güclü bədii təxəyyülünün köməyi ilə təsvir etdiyi hadisələrə yeni mənə və estetik dəyər qazandırmışdır. Bu əsərdə Bəhram Gur 7 qəsəbə çəkilir və 7 gözəllə söhbət edir. Ölkənin idarəsini müvəqqəti olaraq vəzirə tapşırır. Ölkənin zəiflədiyini, xəzinənin boşaldığını görür. Vəziyyəti öyrənir, ölkədə ədaləti bərqərar edir. Humanizmin — yəni insanpərvərlik və insansevərlik prinsiplərinin ifadəsi Nizaminin böyük ürəklə qələmə aldığı əsərlərində aydın şəkildə özünü göstərir. O, insan adını uca tutmağı, yüksək mənəvi keyfiyyətlərə sahib olmağı və həyatın çətinlikləri qarşısında mətin dayanaraq qalib gəlməyi dəfələrlə tövsiyə edir.

İnsanın və ya hər hansı bir varlığın ilk baxışda görünən zahiri görünüşü onun həqiqi gözəlliyini dəyərləndirmək üçün əsas ölçü sayıla bilməz.

Dahi şairin dünya şöhrəti qazanmış poemaları fəlsəfi, etik və estetik düşüncələrin ahəngdar bir toplusu kimi oxucuya zövq verir.

Nizaminin etik-estetik fikirlərinin həyatiliyi, qüdrətli təsir gücü bir də ondadır ki, o, incəsənəti, onun ayrı-ayrı janrlarını xüsusilə musiqi, təsviri sənətin əsl mahiyyətini çox gözəl mənimsəmiş, ən müqəddəs, ən ülvəi hissləri oyatmaqda sənət əsərlərinin çox böyük rol oynadığını döənə-döənə qeyd etmişdir. Bu mənada Nizaminin bütün əsərləri, xüsusilə “İskəndərnamə” poeması 90 bədii-estetik fikirlər ensiklopediyası kimi misilsizdir, milli və bəşəri mədəniyyət aləminə avarır. [8, səh. 89]

Humanizm insanın mənəvi saflığını, səbir və anlayışını əsas dəyər kimi ön plana çəkir. Bu baxımdan, İskəndərnamə əsərinin “İqbalnamə” hissəsində Sokratın İskəndərə verdiyi nəsihətlər vasitəsilə Nizami Gəncəvi insanları humanist dəyərlərə — səbirli, anlayışlı və düşüncəli olmağa səsləyir. Şair göstərir ki, başqalarına qarşı mərhəmətli və ədalətli münasibət sərgiləmək üçün insanın daxili aləmi saf və təmiz olmalıdır. Beləliklə, burada əsas vurğu davranış qaydalarından çox, insanın mənəvi kamilliyinə və digər insanlara humanist yanaşmasına edilir.

“İskəndərin Şimala səfəri və Yəqub səddini bağlaması” epizodunda İskəndər elə bir şəhərə gəlib çıxır ki, orada varlı ticarət dükanlarının nə qapısı, nə də qıfılı var. O, öyrənir ki, bu şəhərdə insanlar tam arxayınlıq və sülh içində yaşayırlar, oğurluq kimi mənfi hallara isə ümumiyyətlə rast gəlinmir. İskəndər şəhərin ağsaqqalı ilə görüşərək bu cür nizam-intizamın və etimadın səbəbini anlamağa çalışır. Heyrətlənir.

Humanist şair öz əsərlərində yaratdığı obrazlar vasitəsilə hökmdarlara xalqa qarşı mehriban, xoşrəftar və sadə olmağı tövsiyə edir, insanlara əziyyət verməməyi, paxıllıq və həsəd kimi mənfi xüsusiyyətlərdən uzaq durmağı aşılayır, hər bir işdə səbrli olmağı, ümitsiz olmamağı tövsiyə edən şair deyir :

Ümitsiz bir işdə səbr etsən əgər,

Bir ümid işığı parlama bilər.

Hər ümitsiz işdə bir çox ümid var,

Qaranlıq gecədən ağ səhər doğar. (Leyli və Məcnun)

Nizaminin baxışında insan ləyaqətinin əsas şərtləri və xüsusiyyətləri çoxşaxəlidir. Bu xüsusiyyətlər arasında dostluq, alicənablıq, xeyirxahlıq, səxavət, qarşılıqlı hörmət və mənəvi saflıq xüsusi yer tutur. Bu dəyərlər onun əxlaqi-fəlsəfi düşüncələrinin əsasını təşkil edir.

Şairin fikrincə, həqiqi dostluq etibar, səmimiyyət və sadıqlıq üzərində qurulmalıdır. Dostluqda möhkəm bağlar olmalı, münasibətlər saf və dayanıqlı qalmalıdır. O, rıya və ikiüzlülükdən uzaq, səmimi münasibətləri yüksək qiymətləndirir.

Nizami dostluğun insan həyatında böyük rol oynadığını vurğulayır və bildirir ki, həqiqi dost insanın sevincini bölüşən, kədərinə şərik olandır. Dostluq yalnız yaxşı günlərdə deyil, çətin anlarda da özünü göstərməlidir. Şairə görə, sadıq dost insan üçün ən böyük dayaqdır.

Eyni zamanda, o qeyd edir ki, dostluq qarşılıqlı hörmət və yardım üzərində qurulmalıdır. Əgər münasibətlərdə səmimiyyət və dürüstlük yoxdursa, belə dostluq insan üçün fayda yox, zərər gətirə bilər. Buna görə də insan dost seçimində diqqətli olmalı, mənəvi dəyərlərə üstünlük verməlidir.

Metodologiya. Bu tədqiqatda Nizami Gəncəvi yaradıcılığının araşdırılması zamanı analitik, tarixi-ədəbi və ümumiləşdirmə metodlarından metodlarından istifadə edilmişdir.

Analitik metod – Mətn boyunca Nizami Gəncəvi yaradıcılığı, xüsusilə Xəmsə əsəri ayrı-ayrı ideyalar (ədalət, humanizm, dostluq və s.) üzrə təhlil olunur. Obrazlar və hadisələr parçalanaraq izah edilir.

Tarixi-ədəbi metod – Şairin ideyaları həm yaşadığı dövr kontekstində, həm də müasir dövrlə əlaqələndirilərək izah olunur. Bu, ədəbi fikrin inkişafını izləməyə imkan verir.

Ümumiləşdirmə metodu – Mətnin sonunda Nizaminin əsas ideyaları (ədalət, humanizm, mənəvi saflıq və s.) ümumi nəticə şəklində təqdim olunur.

Nəticə. Nizami Gəncəvi yaradıcılığında ədalət, humanizm, mənəvi saflıq və insansevərlik ideyaları əsas yer tutur və bu ideyalar onun Xəmsə əsərində daha geniş şəkildə əks olunur. Şairin irəli sürdüyü düşüncələrdə ədalətli hökmdar, kamil insan və humanist cəmiyyət modeli xüsusi önəm daşıyır. Onun əsərlərində həm zülmün nəticələri, həm də ədalətin və mərhəmətin cəmiyyət üçün vacibliyi bədii nümunələrlə göstərilir.

Bütün bu ideyalar göstərir ki, Nizami Gəncəvi yaradıcılığı yalnız ədəbi irs deyil, həm də güclü tərbiyə məktəbidir. Onun əsərlərində insanlara düzgün yol göstərilir, yüksək mənəvi keyfiyyətlər aşılanır.

İndi isə bu ideyaları şagirdlərə aşılamaq üçün Nizami Gəncəvinin əsərlərini dərslərdə sadəcə oxutmaqla kifayətlənməmək, onları müzakirə etmək, obrazların davranışlarını təhlil etməkdən və real həyatla əlaqələndirmək lazımdır. Şagirdlərə ədalət, humanizm, səbir və mərhəmət kimi dəyərlərin gündəlik həyatda tətbiqi nümunələrlə izah edilməli, onların öz fikirlərini ifadə etməsinə şərait yaradılmalıdır. Beləliklə, Nizami irsi gənc nəslin mənəvi və əxlaqi tərbiyəsində daha təsirli rol oynaya bilər.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Bakı-2004. 8. Gəncəvi N. “İskəndərnamə. İqbalnamə”, “Lider” nəşriyyat, Bakı-2004.
2. Əlimirzəyev X. Nizami Gəncəvinin insan konsepsiyası /monoqrafiya/ Bakı. Gənclik, 2001. 354 səh..
3. Gəncəvi N. “Sirlər xəzinəsi”. “Lider” nəşriyyatı, Bakı , 2004, 264 səh
4. Gəncəvi N. “Xosrov və Şirin”, “Lider” nəşriyyat, Bakı-2004”. 392 səh
5. Gəncəvi N. “Leyli və Məcnun”, “Lider” nəşriyyatı, Bakı-2004, 288 səh
6. Gəncəvi N. “Yeddi gözəl”, “Lider” nəşriyyat, Bakı-2004”. 336 səh.
7. Gəncəvi N. “İskəndərnamə. Şərəfnamə”, “Lider” nəşriyyat,
8. Ümumtəhsil məktəblərində Nizami Gəncəvi yaradıcılığının tədrisi məsələləri (metodik tövsiyə). Bakı: “Cən Poligrafiya”, 2023, 96 səh.

ORTA MƏKTƏB ƏDƏBİYYAT PROQRAMLARINDA UŞAQ ƏDƏBİYYATI NÜMUNƏLƏRİNİN YERİ VƏ SEÇİLMƏ PRİNSİPLƏRİ.

Ülviyyə Asim qızı Mikayılova

ulvuya.mikayilova.atm25@mdu.edu.az

Mingəçevir Dövlət Universiteti

Xülasə

Uşaq ədəbiyyatı gənc nəslin formalaşmasında ən təsirli mənəvi vasitələrdən biridir. O, uşaqlarda humanizm, vətən sevgisi, dostluq, zəhmətkeşlik və dürüstlük kimi dəyərləri oyadaraq

onların şəxsiyyət kimi yetişməsinə kömək edir. Klassik müəlliflərin əsərləri bu gün də öz dəyərini qoruyur, müasir yazıçılar isə gündəlik həyat hadisələrini bədii çalarlarla təqdim edərək uşaqlarda təbiətə və yurda sevgi hissini gücləndirirlər. Rafiq Yusifoglunun vurğuladığı kimi, uşaq ədəbiyyatı həm tarixi keçmişi tanıtmalı, həm də kitab sevgisi, ana dilinə məhəbbət və yaradıcılıq bacarığı aşılamaqla uşaqların düşüncə və nitq mədəniyyətini inkişaf etdirməlidir. Beləliklə, uşaq ədəbiyyatı milli və bəşəri dəyərlərin daşıyıcısı olaraq gələcəyin sağlam, yaradıcı və məsuliyyətli nəsil formalaşdırılmasında mühüm rol oynayır.

Açar sözlər: Uşaq ədəbiyyatı, orta məktəb, ədəbiyyat proqramı

Giriş

Uşaq ədəbiyyatı gənc nəsildə müasir dünyagörüş, demokratik, humanist baxışlar, bədii qavrama və nitq mədəniyyəti formalaşdırılmasının mühüm vasitəsidir. Xalqın gələcəyi olan uşaqların mənəvi, əxlaqi, etik və estetik cəhətdən düzgün tərbiyəsi, əhatəli tərbiyə sisteminin mühüm tərkib hissəsidir. Kiçik yaşlı uşaqların və gənc nəslin bu istiqamətdəki tərbiyəsində bir sıra də- yərli üsul və vasitələr vardır. Bu üsul və vasitələr içərisində bədii ədəbiyyatın, xüsusilə onun mühüm bir qolu olan uşaq ədəbiyyatının da ciddi və müstəsna rolunu qeyd etmək lazımdır. Uşaq ədəbiyyatı qüdrətli məfkurə silahı və tərbiyə vasitəsidir.

Müasir dövrdə elm və texnikanın sürətli inkişafı, kompyuterin, videonun, televiziyanın, rabitə vasitələrinin insanların gündəlik məişətinə daxil olması ilə əlaqədar gənc nəsildə bədii ədəbiyyatın müəlliflərinin marağın azalması müşahidə olunur. Lakin N.Gəncəvi, M. Füzuli, A.Bakıxanov, A.Şaiq, A.Səhhət, S.Vurğun və s. kimi qüdrətli sənətkarlarımızın yaratdığı misilsiz sənət əsərləri bu gün də öz dəyərini saxlayır, yeni nəsillərin tərbiyəsində əvəzedilməz rol oynayır. Məzmun və mündəricəsindən, məqsəd və vəzifəsindən asılı olaraq uşaq ədəbiyyatı pedaqogika, psixologiya, etika, estetika və s. elmlərlə təmasda yaranıb inkişaf edir. {5}

Müasir məktəb həyatından bəhs edərkən indiki hadisələrdən baş çıxaran, ayıq gözlü, mübariz surətləri yaratmaq da diqqət mərkəzində durmalıdır. Bu əsərlərdə xəyal, fantaziya olmaqla yanaşı, real tərbiyəvi hadisələr, süjetlər olmalıdır. Ümumiyyətlə, yazıçı hazır pedaqoji fikirlərin, sxem və düsturların əsiri olmamalı, yeni fikirlər, ideyalar irəli sürüb bədii şəkildə həll etməlidir.

Dərslərə daxil edilmiş bədii əsərlər aşağıdakı meyarlar əsasında seçilmişdir:

- yüksək ideya-bədii dəyərə malik olması;
- mövzu, janr müxtəlifliyi, aktual mənəvi-estetik problemləri əks etdirməsi;
- dünya ədəbiyyatının dəyərli nümunələri;
- humanist istiqaməti, şagird şəxsiyyətinə müsbət təsiri;
- şagirdlərin əqli və mənəvi inkişafı məqsədlərinə, maraq dairəsinə, yaş və qavramasəviyyələrinə uyğun olması. {6}

“Nə cür uşaq ədəbiyyatı?” - sualı hər hansı cəmiyyətə “Nə cür yetişkin?” sualını da bərabərində gətirməkdədir. İstər körpəlik, uşaqlıq, istərsə də yeniyetməlik dövrünü bir-birindən ayır təsəvvür etmək olmaz. Keçmiş və hazırlıq, dövrlərinin fizikası, ruhi və ətraf əlaqələri cəhətdən sağlam yaşanması, yaxşı və gözəl toxumların solmaması halında şəxsiyyətli, özü ilə və ətrafı ilə barışıq, məhsuldar və yaradıcı fərdlər yetişə bilər. Uşaq ədəbiyyatının başlıca vəzifəsi böyüməkdə olan nəslin etik və estetik tərbiyəsinə istiqamət vermək, milli və bəşəri ideyalara hörmət və sədaqət, vətənpərvərlik, humanizm, əməksevərlik, dostluq, yoldaşlıq, düzlük və doğruluq, özünə qarşı tələbkarlıq kimi mənəvi-estetik keyfiyyətlər aşılamaqdır. [3]

Uşaq poeziyasında son illərin bədii məhsulunu nəzərdən keçirdikdə Məmməd Aslanın uşaq şeirləri də isti və təbiidir. Bu əsərlərin mövzusu, ideyası, ifadə yenilikləri diqqəti cəlb edir. Şeirlərin mövzuları əsasən təbiətdən, ya da məişətimizdən, gündə rast gəldiyimiz hadisə və epizodlardan götürülüb. Bəzən mövzular o qədər adi məsələlərdən olur ki, hətta ilk baxışda adama bu mövzular lazımsız kimi görünür. Lakin Məmməd Aslanın şairlik boyaları bu adi mövzuların arxasındakı qeyri-adiliyi, insanı heyrləndirən, onu yerindən tərpədən cəhətləri qabarıq şəkildə göstərir. Əlbəttə, təbiəti sevdirməklə vətəni, xalqı, ölkəni sevdirməyi bir məqsəd kimi qarşısına qoyur. Bir də Məmmədin şeirləri üçün səciyyəvi cəhət ondan ibarətdir ki, şair istər güldən-çiçəkdən yazsın,

istərsə də dələdən, tülküdən bəhs etsin, fərqi yoxdur. Bu obyektlərin arxasında insan surətləri vardır. { 5 }

Uşaq ədəbiyyatımızın son illər məhsulunu diqqətlə nəzərdən keçirdikdə, onun inkişafını şərtləndirən amilləri araşdırdıqda belə bir qənaətə gəlmək mümkündür ki, söz sənətimizin bu sahədəki səviyyəsi xeyli kamilləşmiş, mövzu, ideya, bədii dil cəhətdən əlvanlaşmış, həyata daha yaxınlaşmaq, onu doğru realizm prinsiplərinə uyğun əks etdirmək baxımından xeyli inkişaf etmişdir. İnsanların xarakteri əsasən uşaqlıq dövründə gördüyü, aldığı tərbiyəyə müvafiq formalaşır. Müsbət insanlarla yanaşı az da olsa mənfi xarakterlər meydana gəlir.

Təbiidir ki, cəmiyyətimizdə hər cür mənfi adamları yenidən tərbiyə etmək mümkündür. Lakin onlar əvvəldən düzgün tərbiyə yoluna düşsəydilər görün nə olardı. Uşaqların düzgün tərbiyə yoluna düşməsində qarşılarına çıxan ağıllı kitabın misilsiz əhəmiyyəti var. Belə kitablar uşaqların yaxın dostu, müdrik məsləhətçisi olur. Uşaqların hərtərəfli inkişafına nail olmaq üçün onların ağılına, dünyagörüşünə təsir edən əsərlər yaratmaq bizim ən vacib vəzifələrimizdəndir. Bu vəzifələrin yerinə yetirilməsində uşaqlar üçün yazılan ağıllı kitabların rolu misilsizdir. {1}

Ağıllı kitablara indi ehtiyacımız həmişəkindən daha çoxdur. İnformasiyaların bolluğu uşaqların erkən məlumatlı olmasını şərtləndirir. İndi uşaqları adi əhvalatlarla, təbiət və cəmiyyət qanunlarından bəsit danışmaqla heyrləndirmək çətindir.

Ümumiyyətlə, ayrı-ayrı anlayışların uşaqlara daha əhatəli çatdırılması vacib məsələdir. Qoy uşaqlar, məsələn, sevgi anlayışının bütün fəlsəfi məzmununu dərk etsinlər. Başa düşsünlər ki, məsələn, Vətəni sevmək onun adı çəkiləndə qürur hissi keçirməklə məhdudlaşmır. Vətəni sevmək – onu firavanlaşdırmaq, pis niyyətlərdən qorumaq, lazım gəlsə, onun uğrunda candan keçməkdir.

Uşaq ədəbiyyatı nümunələri uşağın öz mənliliyini formalaşdırmasında mühüm bir funksiyayı yerinə yetirir. Uşaq ədəbiyyatı sahəsində əhəmiyyətli tədqiqatları ilə tanınan Rafiq Yusifov ali və orta ixtisas məktəbləri üçün yazdığı “Uşaq ədəbiyyatı” adlı dərslikdə, uşaq ədəbiyyatının qarşısında duran başlıca vəzifələri maddələr şəklində aşağıdakı kimi sıralamışdır:[2]{4}

1. Uşaqların qəlbində nəcib insani hisslər oyatmaq,
2. Körpələri tarixi keçmişimizə, qəhrəman babalarımıza, nəvələrimizə məhəbbət ruhunda tərbiyə etmək,
3. Xalqımızın kəşməkəşli tarixini, onun uğurlarını, bədrəmələrini, başına gələn müsibətləri sadə, sənətin ecəzkar dili ilə oxuculara çatdırmaq, ulu yurd yerlərimizi, qədim şəhərlərimizi, kəndlərimizi tanıtmək və sevdirmək,
4. Doğulduğu torpağa məhəbbət oyatmaq, zəngin təbiətimizi, bərəkətli torpaqlarımızı, başlıca dağlarımızı, qoyununda sellər-sular çağlayan dərələrimizi, durnagözlü bulaqlarımızı, bol sulu çaylarımızı, göllərimizi sevdirmək, adi böcəkdən, otdan, çiçəkdən tutmuş bütün təbiət cisimlərini uşaq təfəkkürünə uyğun şəkildə onlara təqdim edib tanıtmək,
5. Balalarımızı vətənin düşmənlərinə qarşı amansız olmaq ruhunda tərbiyə etmək, eyni zamanda humanizm, vətənpərvərlik ideyalarının ən ali hiss olduğunu heç zaman unutmağa imkan verməmək,
6. Düzlüyü, doğruluğu, sadəlik və təvazökarlığı, mənəvi saflığı təqdir və təbliğ etmək,
7. Yoldaşlıq, dostluqda sədaqət, satqınlığa nifrət hissləri aşılamaq,
8. Dözümlülük, ən ağır dəqiqələrdə özünü itirməmək, mübarizlik ruhunu təbliğ etmək
9. Başqaları ilə yaxşı münasibətlər qura bilmək vərdişini inkişaf etdirmək.
10. Seçmə, araşdırma və fikir yürütmək qabiliyyətlərini formalaşdırmaq.
11. Həyatı doğru olaraq başa düşmək və mənalı yaşamaq duyğusunu başa salmaq.
12. Ana dilini sevmə, dilin inkişafına yardımçı olmaq və yaxşı işlətmək bacarığını formalaşdırmaq.
13. Yaradıcılıq və istehsal bacarığını formalaşdırmaq.
14. Uşağa kitab sevgisini aşılamaq, kitab oxumağın həyatın mühüm gərəyi olduğunu başa salmaq.
15. Yaradıcı fəaliyyətlərdə olması üçün infrastruktur hazırlamaq.

16. Uşaqların psixoloji ehtiyaclarını qarşılamaq, güvən, sevgi, sevilmə, sevmə, öyrənmə, bir qrupa aid olma, oyun, dəyişiklik və estetiklik kimi keyfiyyətləri aşılamaq.

17. Uşaqların dəyişik yaşlarda maraq göstərdikləri məsələləri diqqət mərkəzində saxlamaq.

18. Uşağa ədəbi və estetik dəyərləri öyrətmək.

19. Uşağı araşdırıcılığa və incələməyə istiqamətləndirməli.

20. Məlumatlandırılmalı məsələlər diqqət çəkən şəkildə verilməli, əyləndirici və düşündürücü olmalıdır.

21. İnsanı və ətrafdakıları tanıtmalı, yurd sevgisi, insan sevgisi və xeyirxahlıq duyğusu güclü olmalıdır.

Bu ədəbiyyat uşaqların qəlbində nəcib hisslər oyadan mənzum və mənsur əsərlərlə işıqlandırılmalı, onların gələcək haqqında gözəl və ümidli arzularına qanad verməlidir. Uşaq ədəbiyyatı uşaqları zəngin, mənəvi və estetik zövqə malik zamanəsinin ən humanist biliklərinə yiyələnən yetkin bir insan kimi tərbiyə etməlidir.

Bu insan öz xalqının mübarizələrlə zəngin tarixi keçmişinə dərinləndirilməli, bu günün tələb etdiyi ideyalarla ayaqlaşmağı bacarmalı, vətənpərvərlik və vətəndaşlıq ideyalarını hər şeydən uca tutmalıdır. Bu ədəbiyyat bəşəriyyətin yaratmış olduğu bütün maddi və mənəvi sərvətləri yeni nəsllə öyrətməli, onları bu sərvətin əsl varisi kimi tərbiyə etməlidir.[3]

İstinadlar:

1. Camal Əhmədov "Uşaq və zaman". s.60 Bakı, 1983
2. Qara Namazov "Azərbaycan uşaq ədəbiyyatı" Bakı 1984 s.13
3. Qara Namazov, Azərbaycan Uşaq ədəbiyyatı, Bakı, Bakı Üniv. nəşriyyatı, 2007, s. 4
4. Rafiq Yusifoğlu, Uşaq Ədəbiyyatı, Ali və orta ixtisas məktəblərinin tələbələri üçün dərslik, Bakı, Şirvan nəşr, 2006, s. 5
5. Zahid Xəlil, Seçilmiş əsərləri, VI cild.Bakı 2008
6. 5-ci sinfi üçün "Ədəbiyyat" fənni üzrə METODİK VƏSAİT

Ədəbiyyat siyahısı

1. Axundov A. "Azərbaycan dilinin fonetikasi". Bakı: Maarif, 1984. (Dilin səs sisteminin nəzəri əsasları üçün fundamental mənbə).
2. Abdullayev Ə., Seyidov Y., Həsənov A. "Azərbaycan dilinin tədrisi metodikasi". Bakı: Bakı Universiteti nəşriyyatı, 2003. (Məktəbdə dilin tədrisi yolları haqqında əsas vəsait).
3. Həsənov H. "Azərbaycan dilinin nitq mədəniyyəti məsələləri". Bakı: Yazıçı, 1980. (Nitq mədəniyyəti və normaların təbiiqi haqqında).
4. Sadıqov S., Allahverdiyeva N. "Azərbaycan dili dərslərində şagirdlərin nitqinin inkişaf etdirilməsi". Bakı: Mütərcim, 2012. (Praktik tapşırıqlar və metodik yanaşmalar üçün).
5. Vəliyeva N. "Nitq mədəniyyəti və nəqlik sənəti." Bakı: Elm və təhsil, 2013. (Fonetik qaydaların nəqliklə əlaqəsini əsaslandırmaq üçün).
6. Azərbaycan Respublikasının Dövlət Dili Haqqında Qanun. (Milli dil siyasəti və normaların qorunmasının hüquqi əsasları üçün).
7. Azərbaycan dilinin orfoepiya lüğəti. Bakı: Şərq-Qərb, 2021. (Müasir tələffüz normalarının standartlarını istinad vermək üçün).

AZƏRBAYCAN ANİMASİYASINDA OBRAZ VƏ MƏKAN QURULUŞU (1960–1980-Cİ İLLƏR)

Səmid Qarayev

Magistrant

samidgarayev@gmail.com

Azərbaycan Dövlət Mədəniyyət və İncəsənət Universiteti

Xülasə

Bu tezisdə 1960–1980-ci illər Azərbaycan animasiyasında obraz və məkan quruluşunun estetik funksiyası araşdırılır. Tezisdə irəli sürülən əsas fikir ondan ibarətdir ki, həmin dövrdə milli animasiya sənəti vizual dil baxımından ikiqatlı struktura sahib idi: bir tərəfdən sovet dövründə formalaşmış planar-minimalist estetika, digər tərəfdən Azərbaycanın milli bədii irsinə – xüsusilə xalça nəqşləri, miniatür rəssamlıq ənənəsi və şifahi xalq ədəbiyyatının obrazlı sistemə – istinad edən milli-estetik kod. Məkanın düz müstəvili (planimetrik) quruluşu, personajların həndəsi sadələşdirilməsi və fon-obraz münasibəti bu ikili strukturun əsas göstəriciləri kimi təhlil olunur. Nəticədə göstərilir ki, bu dövr animasiya filmləri yalnız uşaq tamaşası kimi deyil, milli vizual kimliyin formalaşdırıldığı mətn kimi də oxunmalıdır.

Açar sözlər: animasiya, vizual dil, məkan quruluşu, Azərbaycan sənəti, sovet estetikası

Giriş

Animasiya sənətinin vizual dili iki əsas komponentin – obraz (personaj) ilə məkanın (fon, mühit) – qarşılıqlı münasibəti əsasında qurulur [8, s. 12]. Bu münasibətin quruluş prinsiplərini öyrənmək yalnız estetik deyil, eyni zamanda semiotik əhəmiyyət daşıyır: çünki obrazın məkan içindəki mövqeyi, hərəkət trayektoriyası və fon-personaj nisbəti filmin dərin məna strukturunu kodlaşdırır [7, s. 48].

1960–1980-ci illərdə Azərbaycanfilm kinostudiyasının animasiya şöbəsi sovet ideoloji çərçivəsinin məhdudlaşdırıcı şərtlərini milli bədii-estetik dəyərlərlə uzlaşdırmağa çalışırdı. Bu dövr milli animasiya üslubunun formalaşması baxımından kritik əhəmiyyət kəsb edir: bir tərəfdən Soyuzmultfilm studiyasının texniki-estetik hegemoniyası [1, s. 23], digər tərəfdən respublika miqyasında milli kimliyə yönəlmiş bədii axtarışlar mövcud idi.

Tezisdə irəli sürülən əsas mövqe belədir: bu dövr Azərbaycan animasiyasında obraz və məkan quruluşu yalnız texniki-iqtisadi məhdudiyyətlərin deyil, eyni zamanda şüurlu bədii seçimin nəticəsidir. Bu seçim özündə Azərbaycanın qədim vizual ənənəsini – xalça kompozisiyalarının simmetrik-ritmik quruluşunu [5, s. 38], Təbriz miniatür məktəbinin ornamental dekorativliyini [3, s. 52] – animasiya sənətinə daşıyırdı.

OBRAZ QURULUŞU: SADƏLƏŞDİRMƏNİN ESTETİK MƏNTİQİ

Azərbaycan animasiyasının 1960–1980-ci illərə aid filmləri personaj dizaynı baxımından müəyyən ümumi xüsusiyyətlərə malikdir. Personajlar əsasən həndəsi sadələşdirilmiş formalarla təqdim olunurdu: dairəvi başlar, sadələşdirilmiş əza quruluşu, ritmik hərəkət. Sovet animasiyasının ümumi kontekstini araşdıran tədqiqatçılar bu tendensiyanı iqtisadi məhdudiyyətlər – kadrların sayının azaldılması, rəsm işinin sadələşdirilməsi – ilə əlaqələndirirlər [4, s. 67]. Lakin Azərbaycan nümunəsini bu baxışla tam izah etmək mümkün deyil.

Azərbaycan xalça sənətinin kompozisiya prinsiplərini öyrənən araşdırmaçılar xalça nəqşlərindəki insan və heyvan fiqurlarının sxematik, simvolik şəkildə təqdim olunduğunu qeyd edirlər [5, s. 41]: real anatomiya deyil, tanınan işarə. Animasiya personajlarındakı eyni stilizasiya prinsipi Azərbaycan tamaşaçısı üçün mədəni tanışlıq yaradırdı – fiqur həm animasiya obrazı, həm də milli bədii ənənənin davamı idi.

Bu oxşarlıq təsadüfi görünmür: sovet dövründə milli respublikaların animasiya filmlərinin önə çıxardığı "milli rəng" çox vaxt məhz xalq sənətinin vizual kodlarının istifadəsindən keçirdi [2, s. 196].

Personaj emosiyasının ifadəsində də xarakterik üslub mövcuddur. Üz ifadəsi minimal tutulur, bədən hərəkəti isə ekspressiv rolunu üstlənir. Bu yanaşma Azərbaycan meydan teatrı ənənəsinin – şərti (konvensional) hərəkət dilinin – animasiyaya proyeksiyası kimi şərh oluna bilər. Beləliklə, personaj quruluşu eyni zamanda milli teatr estetikasının vizual kodunu daşıyırdı.

MƏKAN QURULUŞU: PLANİMETRİK FƏZA VƏ SİMVOLİK DƏRİNLİK

Animasiya filmlərinin məkan quruluşu texniki icradan asılı olduğu qədər estetik dünyagörüşündən də asılıdır. Qərb animasiyasında dominant olan perspektiv dərinlik – üç ölçülü illüziya – personajı real fəzaya yerləşdirməyi hədəfləyir [8, s. 28]. Buna müqabil, bu dövr Azərbaycan animasiyasında müşahidə olunan planimetrik (düz müstəvili) məkan quruluşu Şərq rəssamlığı ənənəsinin daha yaxın varisidir.

Planimetrik məkanda fiqurlar bir müstəvi üzərindədir; dərinlik illüziyası minimaldır; elementlər örtmə (overlap) vasitəsilə deyil, yerləşdirmə (placement) vasitəsilə qurulur. Məhz bu prinsip İran-Azərbaycan miniatür rəssamlığının əsas kompozisiya üsuludur [3, s. 58]: miniatür rəsmindeki "mehrəb" tipli çərçivə, rəngli fon lövhəsi, simmetrik bağ kompozisiyaları – bütün bunların animasiya fonlarında sadələşdirilmiş əksi mövcuddur.

Bu dövr filmlərdə məkanın funksional bölgüsü xüsusi diqqəti cəlb edir. Lotmanın semiotika kontekstindəki "öz" və "yad" məkan konsepsiyasına görə, mətnin fəza modeli "öz" (qorunan, tanış) ilə "yad" (təhlükəli, xarici) arasındakı sərhəd üzərində qurulur [7, s. 60]. Bu prinsip animasiya məkanında vizual olaraq kodlaşdırılır: qəhrəmanın təhlükəyə düşdüyü an əhatəedici fon tünəlir, rəng soyuq və sıxıcı olur; qələbə anında isə fon açılır, işıq artır. Məkan yalnız dekor deyil, dramaturgiya alətidir.

OBRAZ-MƏKAN MÜNASİBƏTİ: BÜTÖVLÜK PRİNSİPİ VƏ MİLLİ ÖZÜNÜDƏRK

Azərbaycan animasiyasının bu dövrünə aid ən mühüm estetik xüsusiyyət obraz ilə məkanın bütövlük prinsipi əsasında birləşməsidir. Bir sıra Qərb animasiya nümunələrindən fərqli olaraq, burada personaj fondan vizual olaraq ayrılır – əksinə, personajın rəng palitrasının fon rəng sistemi ilə harmoniyası hər ikisinin bir üslub daxilindəki birliliyini təmin edir [1, s. 89].

Bu bütövlük eyni zamanda ideoloji-mədəni mesaj daşıyır. Folklor süjetlərindəki qəhrəman öz mühitinin bir parçasıdır – təbiətlə, cəmiyyətlə ahəngi qoruyan şəxsiyyət. Bu harmoniyanın vizual ifadəsi personajı fona qovuşduran rəng seçimindən keçir. Obraz-məkan münasibətindəki bu estetik həll folklor dünyagörüşünün – insanın təbiət içindəki yerinin – animasiya vasitəsilə ifadəsidir.

Qeyd etmək lazımdır ki, bu dövrdə istehsal olunan filmlər janr baxımından müxtəlifdir: lirik nağıllar, satirik miniatürlər, idrak-tədris xarakterli qısametrajlı filmlər.

Hər janrda obraz-məkan münasibəti fərqli quruluş alır. Lirik janrda yumşaq, axıcı rəng keçidləri, fon ilə personaj arasında ahəngdar rəng birliliyi xarakterikdir. Satirik janrda isə kəskin kontrast, deformasiya, fon ilə obraz arasında qəsdən yaranan uyğunsuzluq müşahidə olunur – bu uyğunsuzluq özü filmin tənqidi mesajının daşıyıcısına çevrilir [6, s. 132].

Nəticə

1960–1980-ci illər Azərbaycan animasiyasında obraz və məkan quruluşu yalnız texniki-iqtisadi parametrlərlə izah edilə bilən bir hadisə deyildir. Bu dövrdə formalaşan vizual dil milli bədii ənənənin – miniatür rəssamlığı, xalça ornamentikası, meydan teatrı estetikası – animasiya sənəti ilə dialoqunun məhsuludur.

Planimetrik məkan quruluşu Şərq rəssamlıq ənənəsindən gələn estetik seçim kimi, personajın həndəsi stilizasiyası isə xalq dekorativ sənətinin vizual kodu kimi oxunmalıdır. Obraz ilə məkanın bütövlük prinsipi əsasında birləşməsi yalnız estetik deyil, mədəni-ideoloji bir mövqeyi – insanın mühiti ilə harmoniyasını – vizual olaraq ifadə edir.

Bu tezisdəki təhlil göstərir ki, Azərbaycan animasiyasının həmin dövrü kinematoqrafiya tarixinin bir fəslə olmaqla yanaşı, milli vizual mədəniyyətin formalaşma prosesinin ayrılmaz hissəsidir. Gələcək tədqiqatlarda konkret filmlərin kadr-kadr vizual təhlili bu nəticələrin empirik əsasını daha da möhkəmləndirə bilər.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

- [1] Асенин С. В. Мир мультфильма: Идеи и образы мультипликационного кино социалистических стран. – Москва: Искусство, 1986. – 288 с.
- [2] Bendazzi G. Cartoons: One Hundred Years of Cinema Animation. – Bloomington: Indiana University Press, 1994. – 514 p.
- [3] Əfəndiyev R. Azərbaycan dekorativ-tətbiqi sənəti. – Bakı: İşıq, 1976. – 220 s.
- [4] Гинзбург С. С. Рисованный и кукольный фильм: Очерки развития советской мультипликации. – Москва: Искусство, 1957. – 298 с.
- [5] Kərimov L. Azərbaycan xalçası. – Bakı: Azərnəşr, 1961. – I cild. – 196 s.
- [6] Kitson C. Yuri Norstein and “Tale of Tales”: An Animator’s Journey. – Eastleigh: John Libbey, 2005. – 280 p.
- [7] Lotman Y. M. Semiotika kino i problemy kinoestetiki. – Tallin: Eesti Raamat, 1973. – 140 s.
- [8] Wells P. Understanding Animation. – London: Routledge, 1998. – 220 p.

ÜMUMTƏHSİL MƏKTƏBLƏRİNDƏ FONETİK NORMALARIN TƏDRİSİ: METADOLOJİ YANAŞMALAR VƏ PRESPEKTİVLƏR

Şəlalə Şahin qızı Məmmədova

shalala.mammadova.aam24@mdu.edu.az

Mingəçevir Dövlət Universiteti

Xülasə

Məqalədə müasir Azərbaycan təhsil sistemində şagirdlərin dil hazırlığı məsələləri, xüsusilə fonetik normaların tədrisinin metodoloji əsasları tədqiq olunur. Tədqiqatın əsas hədəfi fonetika bölməsinin tədrisi zamanı nəzəri biliklərlə praktik vərdişlərin, xüsusilə orfoqrafiya və orfoepiya arasındakı dialektik əlaqənin düzgün qurulması yollarını müəyyənləşdirməkdir. İşdə dilin səs quruluşu, ahəng qanunu, artikulyasiya və vurğu kimi vacib elementlərin nitq mədəniyyətinin formalaşmasındakı rolu geniş şərh olunur. Məqalənin elmi yeniliyi fonetik normaların tədrisini natiqlik sənəti və rəqəmsal texnologiyalarla inteqrasiyalı şəkildə araşdırmasıdır. Sonda tədris prosesinin effektivliyini artırmaq üçün səs laboratoriyaları və fərdi yanaşma metodlarına dair təkliflər irəli sürülür.

Açar sözlər: fonetik normalar, nitq mədəniyyəti, orfoepiya, artikulyasiya, rəqəmsal təhsil, natiqlik sənəti, ümumtəhsil məktəbi, linqvistik duyum.

GİRİŞ

Müasir Azərbaycan təhsil sisteminin qarşısında duran ən mühüm vəzifələrdən biri milli-mənəvi dəyərlərə sahib, öz ana dilini bütün incəlikləri ilə bilən və bu dildə səlis ünsiyyət qurmağı bacaran şəxsiyyətlərin yetişdirilməsidir. Bu prosesin fundamental mərhələsini məhz fonetik normaların tədrisi təşkil edir, çünki dilin səs quruluşu və tələffüz qaydaları nitq mədəniyyətinin bünövrəsidir. Fonetika bölməsi şagirdlərə təkcə səsləri və hərfləri öyrətmir, həm də onlarda dilin daxili musiqisini hiss etmək qabiliyyəti formalaşdırır. Lakin təcrübə göstərir ki, şagirdlər çox vaxt yazılı və şifahi nitq arasındakı fərqləri qavramaqda çətinlik çəkirlər. Bu problemin aradan qaldırılması üçün müəllim orfoqrafiya və orfoepiya arasındakı əlaqəni ön plana çəkməli, fonetik təhlili mexaniki bir işdən canlı nitq hadisələrinin izahına çevirməlidir.

Metodoloji yanaşma baxımından fonetik normaların tədrisində ən ciddi məqam şagirdlərdə linqvistik təfəkkürün oyanmasına nail olmaqdır. Azərbaycan dilinin “dəmir qanunu” hesab olunan ahəng qanununun tədrisi vasitəsilə şagirdlər dilin musiqili quruluşunu dərk edirlər. Saitlərin və samitlərin təsnifatı sadəcə cədvəllər üzərində öyrədilməməli, onların artikulyasiya bazası praktik şəkildə göstərməlidir. Bu, xüsusilə nitq qüsuru olan şagirdlər üçün loqopedik əhəmiyyət kəsb edərək gələcəkdə təmiz diksiyanın formalaşmasını təmin edir. Eyni zamanda, səs dəyişmələrinin — assimilyasiya və dissimilyasiya kimi hadisələrin canlı danışq nümunələri üzərində izahı dərslərin effektivliyini xeyli artırır. Şagird başa düşməlidir ki, tələffüzdə baş verən dəyişikliklər dilin daxili ahəngindən irəli gəlir və nitqi daha rəvan edir.

Nitq mədəniyyətinin formalaşmasında vurğu və intonasiya məsələləri xüsusi yer tutur. Məktəblərdə vurğunun tədrisi çox vaxt yalnız söz vurğusu ilə məhdudlaşsa da, məntiqi və həyəcanlı vurğunun nitqdəki rolu diqqətdən kənarda qalmamalıdır. Məntiqi vurğu cümlənin semantik mərkəzini müəyyən edən və natiqlik sənətinin ən mühüm alətlərindən biridir. Müasir metodologiya tələb edir ki, fonetik normaların tədrisi natiqlik sənətinin elementləri ilə zənginləşdirilsin. Bədii qiraətə və şeirlərin uca səslə oxunmasına ayrılan vaxt şagirdin səsini idarə etməyi və sözün emosional yükünü duymağı öyrənməsinə kömək edir. Bu yanaşma şagirdin kommunikativ bacarıqlarını cəmlənərək onu kütlə qarşısında özünəinamlı çıxış etməyə hazırlayır.

Perspektivlər kontekstində fonetika tədrisinin rəqəmsallaşması və texnoloji innovasiyalarla inteqrasiyası qaçılmazdır. Gələcəyin dərslərində QR kodlar vasitəsilə peşəkar aktyorların səsləndirmələrindən istifadə etmək tədrisin keyfiyyətini yeni pilləyə qaldıra bilər. Şagirdlər öz səslərini yazıb ədəbi dil nümunələri ilə müqayisə etdikdə orfoepik qüsurları aradan qaldırmaq daha asan olur. Bundan əlavə, regional dialektlərin təsirini azaltmaq üçün fərdi yanaşma tətbiq edilməlidir. Müəllim şagirdin məişət dilindən gələn vərdişlərini incəliklə korreksiya etməli və ona ədəbi tələffüzün cəmiyyətdə intellektual statusun göstəricisi olduğunu aşılmalıdır.

Nəticə

Fonetika normalarının tədrisi ümumtəhsil məktəblərində nitq mədəniyyətinin onurğa sütununu təşkil edir. Tədqiqat göstərir ki, ən effektiv yol klassik prinsiplərlə müasir texnologiyaların sintezinə əsaslanan, praktikaya yönəlmiş modeldir. Fonetik qaydalar şagird üçün sadəcə yadda saxlanmalı olan informasiya deyil, onun dünyagörüşünü və ünsiyyət məharətini inkişaf etdirən bir vasitə olmalıdır. Dilin səs dünyasına vafiq olmaq millətin ruhuna vafiq olmaq deməkdir və bu məsuliyyətli yol fonetik normaların düzgün tədrisindən başlayır. Beləliklə, təhsilin məqsədi biliyi həyat təcrübəsinə və natiqlik məharətinə çevirmək, öz fikirlərini dünyaya mədəni şəkildə çatdırmaqla kamil vətəndaşlar yetişdirməkdir.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Axundov A. “Azərbaycan dilinin fonetikasi”. Bakı: Maarif, 1984.
2. Abdullayev Ə., Seyidov Y., Həsənov A. “Azərbaycan dilinin tədrisi metodikası”. Bakı: BDU, 2003.
3. Azərbaycan dilinin orfoepiya lüğəti. Bakı: Şərq-Qərb, 2021.
4. Həsənov H. “Azərbaycan dilinin nitq mədəniyyəti məsələləri”. Bakı: Yazıçı, 1980.
5. Sadıqov S., Allahverdiyeva N. “Azərbaycan dili dərslərində şagirdlərin nitqinin inkişaf etdirilməsi”. Bakı: Mütərcim, 2012.
6. Vəliyeva N. “Nitq mədəniyyəti və natiqlik sənəti.” Bakı: Elm və təhsil, 2013.

AZƏRBAYCAN XALQININ ÜMUMMİLLİ LİDERİ HEYDƏR ƏLİYEV NÜMUNƏSİNDƏ ŞƏXSİYYƏT, LİDERLİK VƏ DÖVLƏTÇİLİK MODELİ

Ayşən Səbuhi qızı Allahverdiyeva-Məmmədova

Magistrant

aysnallahverdiyeva5@gmail.com

Mingəçevir Dövlət Universiteti

Xülasə

Bu məqalədə şəxsiyyət və liderlik anlayışlarının nəzəri əsasları sistemli şəkildə təhlil olunur və Azərbaycan xalqının ümummilli lideri Heydər Əliyevin timsalında liderlik fenomeni araşdırılır. Tədqiqat çərçivəsində onun yalnız siyasi lider kimi deyil, həm də müasir Azərbaycan dövlətçiliyinin siyasi, iqtisadi və humanitar modelinin müəllifi kimi fəaliyyəti elmi əsaslarla izah edilir.

Tədqiqat nəticəsində müəyyən edilir ki, Heydər Əliyevin liderliyi klassik liderlik modellərindən fərqlənərək, milli ideologiya, dövlətçilik fəlsəfəsi və strateji inkişaf konsepsiyasının sintezinə əsaslanır. Onun fəaliyyəti nəticəsində Azərbaycan müstəqil dövlət kimi möhkəmlənmiş, beynəlxalq sistemdə öz yerini tutmuş və dayanıqlı inkişaf modelinə sahib olmuşdur.

Eyni zamanda məqalədə şəxsiyyət anlayışının nəzəri əsasları və onun formalaşma mexanizmləri təhlil olunur. Azərbaycan xalqının ümummilli lideri Heydər Əliyevin timsalında liderlik fenomeni geniş şəkildə araşdırılır. Azərbaycanda Heydər Əliyevin yalnız siyasi lider kimi deyil, həm də müasir Azərbaycan dövlətçiliyinin siyasi, iqtisadi və humanitar modelinin müəllifi kimi rolu əsaslandırılır.

Tədqiqat nəticəsində müəyyən edilir ki, Heydər Əliyevin liderliyi klassik liderlik modellərindən fərqlənərək milli ideologiya, dövlətçilik fəlsəfəsi və strateji inkişaf konsepsiyalarının sintezinə əsaslanır [4] [6]. Araşdırma nəticəsində müəyyən edilir ki, onun rəhbərliyi dövründə Azərbaycan dövlətçiliyi möhkəmlənmiş, siyasi sabitlik təmin edilmiş, iqtisadi inkişafın əsasları qoyulmuş və ölkənin beynəlxalq sistemdə mövqeyi güclənmişdir [5].

Eyni zamanda, məqalədə Heydər Əliyevin siyasi irsi, onun kəlamları və çıxışları əsasında liderlik xüsusiyyətləri sistemləşdirilir. Bu xüsusiyyətlər sırasında uzaqgörənlik, qətiyyət, milli maraqlara bağlılıq və humanist dəyərlərə sadiqlik xüsusi yer tutur.

Açar sözlər: şəxsiyyət, liderlik fenomeni. Heydər Əliyev, dövlətçilik modeli.

Giriş

Şəxsiyyət anlayışı sosial elmlərin ən mürəkkəb və çoxşaxəli kateqoriyalarından biridir. İnsan bioloji varlıq kimi doğulsa da, şəxsiyyət kimi formalaşması uzunmüddətli sosiallaşma prosesi nəticəsində baş verir. Bu prosesdə tərbiyə, mühit, tarixi şərait, milli dəyərlər və fərdi xüsusiyyətlər mühüm rol oynayır [3]. Şəxsiyyət yalnız fərdi xüsusiyyətlərin məcmusu deyil, həm də ictimai münasibətlər sistemində fəal iştirak edən, məsuliyyət daşıyan və sosial mühitə təsir göstərən subyektdir.

Liderlik isə şəxsiyyətin ən yüksək təzahür formalarından biri kimi çıxış edir. Liderlər cəmiyyətin inkişaf istiqamətlərini müəyyənləşdirən, insanları müəyyən məqsədlər ətrafında birləşdirən və sosial dəyişikliklərə təkan verən əsas qüvvələrdir [6]. Müasir dünyada dövlətlərin uğuru çox vaxt onların liderlərinin strateji baxışları və idarəetmə bacarıqları ilə birbaşa bağlıdır.

Azərbaycan tarixində bu baxımdan xüsusi yer tutan şəxsiyyətlərdən biri ümummilli lider Heydər Əliyevdir. O, XX əsrin sonu və XXI əsrin əvvəllərində Azərbaycan dövlətçiliyinin taleyini müəyyən edən əsas fiqurlardan biri olmuşdur. Onun siyasi fəaliyyəti yalnız bir dövrü əhatə etməmiş, həm Sovet dövründə, həm də müstəqillik illərində ölkənin inkişafına fundamental təsir göstərmişdir [4].

Xüsusilə 1990-cı illərin əvvəllərində ölkənin üzləşdiyi siyasi və iqtisadi böhran şəraitində onun hakimiyyətə qayıdışı dövlətçiliyin qorunması və möhkəmləndirilməsi baxımından həlledici olmuşdur.

Heydər Əliyevin şəxsiyyəti liderlik, dövlətçilik və milli ideologiyanın vəhdəti kimi qiymətləndirilir. O, Azərbaycan dövlətçiliyinin yalnız siyasi əsaslarını deyil, həm də iqtisadi və humanitar istiqamətlərini formalaşdırmışdır. Onun məşhur kəlamı bu yanaşmanı aydın şəkildə ifadə edir:

“Müstəqillik bizim ən böyük sərvətimizdir və onu qorumaq hər bir vətəndaşın borcudur.” [1]

Material və metodlar

Bu tədqiqatda nəzəri və analitik yanaşmalardan istifadə edilmişdir. Araşdırma zamanı tarixi-komparativ metod vasitəsilə Heydər Əliyevin fəaliyyətinin müxtəlif mərhələləri müqayisəli şəkildə təhlil edilmişdir. Sistemli yanaşma əsasında onun liderlik modelinin əsas komponentləri müəyyənəndirilmişdir.

Tədqiqatın əsas mənbələrini elmi ədəbiyyatlar, siyasi-tarixi araşdırmalar, həmçinin Heydər Əliyevin çıxışları və rəsmi sənədlər təşkil edir [2]. Məzmun analizi metodu vasitəsilə onun kəlamları və siyasi fəaliyyətində əks olunan əsas ideyalar sistemləşdirilir. Bu metodlar tədqiqatın obyektivliyini və elmi əsaslılığını təmin edir.

Tədqiqat

Şəxsiyyət və liderlik fenomeninin nəzəri əsasları

Liderlik fenomeni sosial və siyasi elmlərdə geniş tədqiq olunan anlayışdır. Liderlik yalnız idarəetmə bacarığı deyil, həm də insanları müəyyən məqsədlər ətrafında birləşdirmək qabiliyyətidir. Müasir yanaşmalara görə, effektiv liderlər strateji düşüncə, emosional zəka və kommunikasiya bacarıqları ilə seçilir [6].

Heydər Əliyevin siyasi lider kimi formalaşması

Heydər Əliyevin siyasi fəaliyyəti Sovet dövründən başlamış və həmin dövrdə Azərbaycan iqtisadiyyatının inkişafında mühüm rol oynamışdır. 1969-cu ildən etibarən onun rəhbərliyi ilə respublika aqrar bölgədən sənaye respublikasına çevrilmişdir.

Onun fəaliyyəti yalnız iqtisadi sahə ilə məhdudlaşmamış, milli kadrların hazırlanması və təhsilin inkişafı istiqamətində də mühüm addımlar atılmışdır. Bu yanaşma onun uzunmüddətli strateji düşüncəyə malik olduğunu göstərir.

Müstəqil Azərbaycan dövlətinin qurucusu kimi rolu

1990-cı illərin əvvəllərində Azərbaycan dərin siyasi və iqtisadi böhran yaşayırdı. 1993-cü ildə Heydər Əliyevin hakimiyyətə qayıdışı ölkənin xilasını gətirmişdir. Bu dövr tarixə Milli Qurtuluş dövrü kimi daxil olmuşdur.

Onun bu dövrdə dediyi fikirlər liderlik məsuliyyətini əks etdirir:

“Mən bütün həyatımı Azərbaycan xalqına həsr etmişəm və bundan sonra da edəcəyəm.” [2]

Bu mərhələdə onun əsas nailiyyətləri bunlar olmuşdur:

- siyasi sabitliyin bərpası;
- dövlət institutlarının formalaşdırılması;
- vətəndaş müharibəsi təhlükəsinin aradan qaldırılması.

Siyasi və iqtisadi modelin müəllifi kimi fəaliyyəti

Heydər Əliyevin iqtisadi strategiyasının əsasını 1994-cü ildə imzalanmış “Əsrin müqaviləsi” təşkil edir. Bu müqavilə Azərbaycanın enerji siyasətinin əsasını qoymuş və ölkənin dünya iqtisadiyyatına inteqrasiyasını təmin etmişdir [5].

Onun iqtisadi siyasəti aşağıdakı prinsiplərə əsaslanırdı:

- açıq bazar iqtisadiyyatı;
- xarici investisiyaların cəlb edilməsi;
- enerji resurslarından səmərəli istifadə.

Bu siyasət nəticəsində Azərbaycan regionun əsas enerji mərkəzlərindən birinə çevrilmişdir. Humanitar və milli ideologiya modelinin formalaşdırılması

Heydər Əliyev yalnız iqtisadi və siyasi lider deyil, həm də humanitar siyasətin müəllifi idi. Onun fəaliyyəti nəticəsində Azərbaycan dili dövlət dili kimi möhkəmləndirildi, milli-mənəvi dəyərlər qorundu, təhsil və mədəniyyət inkişaf etdirildi. Bu istiqaməti əks etdirən onun məşhur kəlamı da vardır:

“Dilimizi, dininizi, milli dəyərlərinizi qoruyun”

Bu yanaşma milli kimliyin qorunması və inkişafı baxımından mühüm əhəmiyyət daşıyır.

Liderlik xüsusiyyətlərinin sistemləşdirilməsi

Heydər Əliyevin liderlik xüsusiyyətlərini aşağıdakı kimi ümumiləşdirmək olar:

- uzaqgörənlik və strateji düşüncə;
- xalqla ünsiyyət bacarığı;
- diplomatik ustalığ;
- milli maraqlara sadıqlıq.

Onun “Mən həmişə fəxr etmişəm ki, azərbaycanlıyam” kəlamı onun milli kimliyə bağlılığını aydın şəkildə göstərir.

Nəticə

Aparılan tədqiqat nəticəsində müəyyən edilmişdir ki, Heydər Əliyevin liderlik fəaliyyəti çoxşaxəli xarakter daşıyır və dövlətin bütün sahələrini əhatə edir. Onun rəhbərliyi dövründə Azərbaycanda siyasi sabitlik təmin edilmiş və dövlət institutları formalaşdırılmışdır [4].

İqtisadi sahədə həyata keçirilən siyasət, xüsusilə enerji strategiyası ölkənin inkişafında mühüm rol oynamışdır.

Humanitar sahədə isə milli dəyərlərin qorunması və təhsilin inkişafı istiqamətində mühüm addımlar atılmışdır. Azərbaycan dilinin dövlət dili kimi möhkəmləndirilməsi bu siyasətin əsas nəticələrindən biridir.

Eyni zamanda müəyyən edilmişdir ki, onun liderlik modeli strateji düşüncə, uzaqgörənlik, qətiyyət və milli maraqlara sadıqlıq kimi xüsusiyyətlərə əsaslanır [6].

Müzakirə

Əldə olunan nəticələr göstərir ki, Heydər Əliyevin fəaliyyətini yalnız konkret siyasi hadisələr kontekstində deyil, daha geniş idarəetmə və liderlik paradigması çərçivəsində qiymətləndirmək zəruridir. Onun rəhbərlik üslubu klassik inzibati idarəetmə modelindən fərqlənərək çevik qərarvermə, çoxşaxəli koordinasiya və risklərin qabaqlayıcı şəkildə qiymətləndirilməsi kimi xüsusiyyətlərlə seçilir. Bu yanaşma mürəkkəb və qeyri-sabit mühitlərdə effektiv idarəetmə üçün mühüm əhəmiyyət daşıyır.

Diqqətəlayiq məqamlardan biri də onun qərarlarının yalnız cari vəziyyətə deyil, mümkün gələcək ssenarilərə əsaslanmasıdır. Bu xüsusiyyət strateji planlaşdırmanın yüksək səviyyədə həyata keçirildiyini göstərir. Belə yanaşma idarəetmədə reaktiv deyil, proaktiv mövqenin üstünlük təşkil etdiyini nümayiş etdirir.

Bununla yanaşı, onun idarəetmə fəlsəfəsində balans prinsipi mühüm yer tutur. Daxili sabitliyin qorunması ilə yanaşı, xarici əlaqələrin düzgün tənzimlənməsi, müxtəlif maraq qrupları arasında uyğunluğun yaradılması liderliyin kompleks xarakterini ortaya qoyur. Bu xüsusiyyətlər müasir dövlət idarəçiliyində effektiv siyasətin əsas komponentləri kimi qiymətləndirilir.

Eyni zamanda onun fəaliyyətində institusional yanaşmanın güclü olduğu müşahidə edilir. Qərarların fərdi xarakter daşımaması, əksinə, dövlət strukturlarının möhkəmləndirilməsi istiqamətində yönəlməsi idarəetmənin davamlılığını təmin edən əsas amillərdən biri kimi çıxış edir. Bu isə liderliyin yalnız şəxsi keyfiyyətlərə deyil, həm də sistem quruculuğuna əsaslandığını göstərir.

Beləliklə, aparılan təhlil göstərir ki, bu liderlik modeli müxtəlif nəzəri istiqamətlərin elementlərini özündə birləşdirən sintez xarakterli yanaşmadır. Onun çoxölçülü strukturu liderliyin yalnız bir aspektdə deyil, kompleks yanaşma ilə izah edilməsinin vacibliyini ortaya qoyur.

Yekun nəticə

Tədqiqatın yekun nəticələri göstərir ki, Heydər Əliyevin fəaliyyəti dövlət idarəçiliyində sistemli və ardıcıl yanaşmanın nümunəsi kimi çıxış edir. Onun həyata keçirdiyi siyasət müxtəlif

sahələr arasında qarşılıqlı əlaqənin təmin olunmasına və vahid inkişaf xəttinin formalaşdırılmasına yönəlmişdir. Bu isə idarəetmədə parçalanmanın qarşısını alan mühüm amil kimi qiymətləndirilə bilər.

Əldə olunan nəticələr göstərir ki, onun yanaşması qısa müddətli həllərlə məhdudlaşmır, daha çox uzunmüddətli sabitliyin və inkişafın təmin edilməsinə hesablanmışdır. Bu xüsusiyyət idarəetmədə strateji baxışın prioritet olduğunu təsdiq edir.

Elmi baxımdan bu tədqiqat liderlik anlayışının daha geniş kontekstdə qiymətləndirilməsinə imkan yaradır. Burada liderlik yalnız fərdi xüsusiyyətlər toplusu kimi deyil, həm də struktur, ideya və məqsədlərin vəhdəti kimi çıxış edir. Praktiki müstəvidə isə əldə olunan nəticələr göstərir ki, bu tip idarəetmə modeli mürəkkəb və keçid mərhələsində olan cəmiyyətlər üçün effektiv nümunə hesab oluna bilər. Bu modelin əsas prinsipləri – ardıcılıq, balanslı siyasət və institusional yanaşma – müasir idarəetmə sistemlərində tətbiq edilə biləcək dəyərli təcrübə kimi çıxış edir.

Nəticə olaraq qeyd etmək olar ki, bu liderlik yanaşması yalnız müəyyən dövr üçün deyil, uzunmüddətli perspektivdə də aktual olan universal prinsiplərə əsaslanır. Bu isə onun həm nəzəri, həm də praktiki baxımdan əhəmiyyətini daha da artırır.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Əliyev, H. (1997). Müstəqilliyimiz əbədidir (I cild). Bakı: Azərbaycan nəşriyyatı.
2. Əliyev, H. (2001). Seçilmiş çıxışlar və nitqlər. Bakı: Azərnəşr.
3. Əlizadə, Ə. (2010). Şəxsiyyət psixologiyası. Bakı: Elm.
4. Mehdiyev, R. (2004). Azərbaycan: tarixi irs və müasirlik. Bakı: Şərq-Qərb.
5. Cornell, S. E. (2011). Azerbaijan since independence. New York: M. E. Sharpe.
6. Northouse, P. G. (2018). Leadership: Theory and practice (8th ed.). Sage Publications.

ÜMUMTƏHSİL MƏKTƏBLƏRİNDƏ KLASSİK POEZİYANIN TƏDRİSİNİN PEDAQOJİ MAHİYYƏTİ

Elmir Nazim oğlu Kərimov

magistrant

elmirkerimov0101@gmail.com

Mingəçevir Dövlət Universiteti

Xülasə

Bu tədqiqatda ümumtəhsil məktəblərində klassik poeziyanın tədrisinin pedaqoji əhəmiyyətini araşdırır. Araşdırma göstərir ki, klassik poeziya şagirdlərin dil bacarıqlarının, estetik zövqünün və mənəvi dünyagörüşünün formalaşmasına mühüm təsir göstərir. Müəyyən edilmişdir ki, ənənəvi tədris üsulları ilə yanaşı interaktiv və müasir metodların tətbiqi daha effektiv nəticələr verir. Xüsusilə qrup işi, müzakirə və vizual vasitələr şagirdlərin dərəcə marağını artırır və onların fəal iştirakını təmin edir. Tədqiqatın nəticələri klassik poeziyanın tədrisində metodoloji yeniliklərin vacibliyini vurğulayır və müəllimlər üçün praktik tövsiyələr təqdim edir.

Açar sözlər: Ümumtəhsil məktəbləri, klassik poeziya, pedaqoji fəaliyyət, müasir təhsil.

Giriş

Ümumtəhsil məktəblərində klassik poeziyanın tədrisi şagirdlərin estetik zövqünün, dil bacarıqlarının və mənəvi dünyagörüşünün formalaşmasında mühüm rol oynayır. Xüsusilə, bədii dilin zənginliyi və ifadə vasitələrinin rəngarəngliyi şagirdlərin lüğət ehtiyatının artmasına, nitq mədəniyyətinin cəllalanmasına birbaşa təsir göstərir. Klassik poeziya xalqın tarixi yaddaşını, milli-mənəvi dəyərlərini və ədəbi irsini özündə əks etdirir. Bu irs vasitəsilə gənc nəsil əcdadlarımızın fəlsəfi düşüncə tərzini mənimsəyir, keçmişlə gələcək arasında sarsılmaz bir mənəvi körpü qurur. Bu

baxımdan onun məktəb proqramında öyrədilməsi yalnız ədəbiyyatın tədrisi deyil, eyni zamanda milli kimliyin qorunması və inkişaf etdirilməsi kimi də qiymətləndirilir. Ədəbi nümunələrdəki vətənpərvərlik, humanizm və ədalət ideyaları şagirdlərin xarakterinin formalaşmasında fundamental baza rolunu oynayır. Mövzunun aktuallığı ondan ibarətdir ki, müasir dövrdə şagirdlərin klassik ədəbiyyata marağı müəyyən qədər azalmaqdadır. İnformasiya texnologiyalarının sürətli inkişafı və vizual məzmunun üstünlük təşkil etməsi klassik mətnlərin, xüsusən də mürəkkəb poetik fiqurların qavranılmasını çətinləşdirən amillər sırasındadır. Bu isə tədris metodlarının yenilənməsini və klassik poeziyanın daha cəlbedici üsullarla təqdim olunmasını tələb edir. Müasir dərslərdə fənlərarası integrasiyadan, İKT resurslarından və interaktiv müzakirə metodlarından istifadə etmək klassik əsərlərin ruhunu şagirdlərə daha yaxın edə bilər. Problemin qoyulduğu klassik poeziyanın ənənəvi üsullarla tədrisinin effektivliyinin azalması ilə bağlıdır. Mətnlərin yalnız quru faktlar və bioqrafik məlumatlar əsasında çatdırılması şagirdlərin emosional intellektinin işə düşməsinə mane olur. Bu vəziyyət müəllimlərin yeni pedaqoji yanaşmalar tətbiq etməsini zəruri edir. Yaradıcı oxu, obrazlı təfəkkürün inkişafı və mətnin müasir həyatla əlaqələndirilməsi bu istiqamətdə Əsas çıxış yolları kimi nəzərdən keçirilməlidir. Tədqiqatın məqsədi ümumtəhsil məktəblərində klassik poeziyanın tədrisinin pedaqoji mahiyyətini araşdırmaqdır. Bura həmçinin klassik irsin tərbiyəvi imkanlarını üzə çıxarmaq və dərslərdə şagird fəallığını artıracaq optimal modelin müəyyənləşdirilməsi daxildir. Bu tədqiqatın vəzifələri klassik poeziyanın tədrisində istifadə olunan metodları təhlil etmək, onların effektivliyini qiymətləndirmək və yeni yanaşmalar təklif etməkdən ibarət olacaqdır. Eyni zamanda, dərslərdəki klassik nümunələrin seçilmə prinsiplərini nəzərdən keçirmək, qəzəl, qəsidə və digər janrların tədrisində qarşıya çıxan linqvistik çətinliklərin aradan qaldırılması üçün metodik tövsiyələr hazırlamaq da vəzifələrimiz sırasındadır.

Material və metodlar

Analiz metodu vasitəsilə klassik poeziya nümunələrinin məzmunu, strukturu və ideya yükü ayrı-ayrılıqda öyrənilmişdir. Bu zaman seçilmiş poetik mətnlərdə dil xüsusiyyətləri, bədii ifadə vasitələri və mövzu müxtəlifliyi diqqət mərkəzində saxlanılmışdır. Şagirdlərin bu mətnləri necə qavradığı və hansı məqamları daha çətin anladığı da analiz edilmişdir. Məsələn, dərslərin prosesində Füzuli və Nizami kimi klassik şairlərin əsərləri üzərində aparılan müşahidələr göstərmişdir ki, şagirdlər daha çox arxaik sözlərin və məcazi ifadələrin mənasını başa düşməkdə çətinlik çəkirlər [1]. Bu isə müəllimin izah üsulunun və istifadə etdiyi vasitələrin əhəmiyyətini artırır.

Sintez metodu əldə olunan məlumatların ümumiləşdirilməsi üçün tətbiq olunmuşdur. Ayrı-ayrı dərslərdən və müşahidələrdən toplanan nəticələr bir sistem halına salınmışdır. Bu prosesdə müxtəlif siniflərdə əldə edilən nəticələr birləşdirilmiş və ümumi tendensiya müəyyən edilmişdir. Sintez nəticəsində məlum olmuşdur ki, klassik poeziyanın tədrisində yalnız mətnin izahı kifayət etmir. Şagirdlərin aktiv iştirakı təmin edildikdə nəticələr daha müsbət olur. Bu baxımdan qrup işi, müzakirə və yaradıcı tapşırıqların tətbiqi daha səmərəli hesab edilmişdir. Müqayisəli təhlil metodu isə ənənəvi və müasir tədris üsullarının fərqlərini üzə çıxarmağa imkan vermişdir. Ənənəvi üsullarda müəllim əsas məlumat verən tərəf kimi çıxış edir və şagirdlər passiv dinləyici olur. Müasir yanaşmalarda isə şagirdlər daha fəal iştirak edir və dərslərin prosesinə cəlb olunur. Aparılan müqayisə göstərmişdir ki, interaktiv üsullardan istifadə edilən dərslərdə şagirdlərin marağı və dərslə qatılım səviyyəsi daha yüksək olur. Məsələn, eyni mövzu üzrə keçirilən iki fərqli dərslə biri yalnız izah üzərində qurulduqda, digərində isə müzakirə və təqdimat elementləri tətbiq edildikdə ikinci variantın daha effektiv olduğu müşahidə edilmişdir [2].

Tədqiqat çərçivəsində müəllim və şagirdlərin iştirakı ilə kiçik miqyaslı praktiki müşahidələr də aparılmışdır. Müəllimlərdən dərslər zamanı istifadə etdikləri metodlar barədə məlumat alınmış, şagirdlərdən isə klassik poeziyaya münasibətləri soruşulmuşdur. Bu proses zamanı müəyyən edilmişdir ki, şagirdlər vizual və interaktiv yanaşmalara daha çox üstünlük verirlər.

Nəticələr

Aparılmış tədqiqatın nəticələri göstərir ki, klassik poeziyanın tədrisi zamanı istifadə olunan metodlar şagirdlərin dərslə marağını artırır. Bu prosesdə tətbiq edilən yanaşmaların şagirdlərin

psixoloji hazırlığına və mövzunu qavrama qabiliyyətinə birbaşa təsir etdiyi müşahidə olunmuşdur. Bunlar öyrənmə səviyyəsinə birbaşa təsir göstərir. Xüsusilə, klassik irsin müasir dəyərlərlə əlaqələndirilməsi şagirdlərdə mövzunun gərəkliliyinə dair inam formalaşdırır.

Analiz nəticəsində müəyyən edilmişdir ki, yalnız ənənəvi izah üsulu ilə keçirilən dərslərdə şagirdlərin fəallığı aşağı olur. Müəllim mərkəzli dərslərdə şagirdlər məlumatın passiv qəbulçusuna çevrildiyi üçün bədii mətnin mahiyyəti çox vaxt səthi səviyyədə qalır. Lakin interaktiv metodların tətbiqi zamanı onların dərslərə qoşulma səviyyəsi artır. Yeni texnologiyalar və rəqəmsal resurslarla dəstəklənən dərslər şagirdlərin həm vizual, həm də eşitmə duyğularına xitab edərək, klassik əsərlərin atmosferini daha yaxşı şəkildə canlandırır. Xüsusilə qrup işi, müzakirə və təqdimat kimi üsullar şagirdlərin fikirlərini sərbəst ifadə etməsinə şərait yaradır. Bu cür əməkdaşlığa əsaslanan fəaliyyətlər zamanı şagirdlər beytlərin və qəzəllərin alt qatında yatan mənaları birgə kəşf edir, öz yaradıcı təfəkkürlərinə söykənərək klassik obrazlara yeni prizmadan baxa bilirlər. Eyni zamanda, tədqiqat sübut edir ki, lüğət üzərində işin (arxaik sözlərin izahı) oyunlaşdırılmış metodlarla aparılması dil maneəsini aradan qaldırır və klassik poeziyanı şagirdlər üçün "anlaşılmaz mətndən" "estetik zövq mənbəyinə" çevirir. Nəticə etibarilə, tədris prosesində yaradıcı yanaşmaların tətbiqi şagirdlərin milli-mənəvi dəyərləri daha dərinləndirərək dərk etməsinə və bədii ədəbiyyata qarşı müsbət münasibətin formalaşmasına gətirib çıxarır.

Müzakirə

Əldə olunan nəticələrin təhlili göstərir ki, klassik poeziyanın tədrisi yalnız mətnin izahı ilə məhdudlaşmamalıdır. Şagirdlərin fəal iştirakı tədris prosesinin əsas elementi olmalıdır. Müasir pedaqoji yanaşmaların tətbiqi bu baxımdan daha məqsəduşgündür. Belə ki, bu yanaşmalar şagirdlərin tənqidi və yaradıcı düşünmə qabiliyyətlərinin inkişafına şərait yaradır. Digər tədqiqatlarla müqayisə aparıldıqda oxşar nəticələr müşahidə olunur. Bir çox araşdırmalar da Hüseynzadə və b., (2021) göstərir ki, interaktiv üsullar klassik ədəbiyyatın tədrisində daha effektivdir [3]. Bu isə əldə olunan nəticələrin etibarlılığını artırır. Bu baxımdan, təlim prosesində tətbiq edilən "akvarium", "debat" və "klassik dialoq" kimi üsullar poetik strukturun dərinliklərinə nüfuz etməyə imkan verir. Tədqiqat göstərir ki, pedaqoji mahiyyət birbaşa şəxsiyyətin bütöv inkişafı ilə bağlıdır və bu təsir şagirdin tələbatları düzgün nəzərə alındıqda arzuolunan nəticəni verir. Klassik irs üzərində qurulan hər hansı novator yanaşma mütləq şəkildə ədəbi ənənəyə söykənməli, onun üzərində yüksəlməlidir. Buna görə də, klassik şeirimizin estetik gözəlliyini nümayiş etdirmək üçün mətnlərin misra-misra təhlili metodik bir zərurət kimi önə çıxır. Yalnız elmi biliklərin peşəkar pedaqoji bacarıqlarla vəhdəti klassik mədəni irsə olan marağı dayanıqlı edə bilər.

Yekun nəticə

Aparılmış tədqiqat ümumtəhsil məktəblərində klassik poeziyanın tədrisinin mühüm pedaqoji əhəmiyyətə malik olduğunu göstərir. Bu proses şagirdlərin dil bacarıqlarının inkişafına, estetik zövqünün formalaşmasına və milli-mənəvi dəyərlərin mənimsənilməsinə sistemli şəkildə təsir edir. Ənənəvi üsullarla yanaşı müasir və interaktiv metodların tətbiqi tədrisin effektivliyini artırır və şagirdlərin fəal iştirakını təmin edir.

Əsas nəticələr isə aşağıdakılardır:

- Klassik poeziyanın tədrisi şagirdlərin dil və ifadə bacarıqlarını inkişaf etdirir.
- İnteraktiv metodlar şagirdlərin dərslərə marağını və aktivliyini artırır.
- Arxaik sözlərin izahında əlavə vizual və praktik üsulların tətbiqi vacibdir.
- Müasir texnologiyalardan istifadə mövzunun daha yaxşı mənimsənilməsinə kömək edir.
- Tədris prosesinin təkmilləşdirilməsi klassik ədəbiyyatın daha dərinləndirilməsinə şərait yaradır.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Babayev, Y. (2024). Məhəmməd Füzulinin eşq fəlsəfəsi və onun irfani mahiyyəti. Azərbaycan məktəbi, 2(707), 113–120. <https://doi.org/10.30546/32898065.2024.2.0113>

2. Əsədov A. (2019) Ümumtəhsil məktəblərində dünya ədəbiyyatının tədrisinin əhəmiyyəti. «Azərbaycan məktəbi». № 3 (688), səh. 133–140.
3. Hüseynzadə, R. L. O., Əzizova, Z. M. Q., Əliyev, S. H. O., & Verdiyeva, Ü. M. Q. (2021). Pedagogika. Bakı: Mütərcim. səh. 488.

XIX ƏSRİN SONU AZƏRBAYCAN MAARİFÇİLİYİNDƏ "VƏTƏNDAŞ TƏRBIYƏSİ" KONSEPSİYASI

Şahnigar Ədalət qızı Şıxlıyeva
Magistrant

Sahnigarsim@gmail.com
Mingəçevir Dövlət Universiteti,

Xülasə

Tədqiqat işi XIX yüzilliyin sonunda Azərbaycanın pedaqoji mühitində təşəkkül tapan maarifçilik hərəkatını Avropa liberalizminin konseptual təsirləri kontekstində araşdırır. Məqalədə ənənəvi sxolastik təhsil paradigmasından dünyəvi və vətəndaşlıq şüuruna əsaslanan tədris modelinə keçid dinamikası təhlil olunur. Araşdırmanın əsas qayəsini H. Zərdabi və M.F. Axundov kimi mütəfəkkirlərin fərdi azadlıq və hüquqi bərabərlik prinsiplərinin milli məktəb metodologiyasına inteqrasiyası təşkil edir. Tədqiqat nəticəsində sübut olunur ki, dövrün maarifçilik fəaliyyəti Avropa standartlarına cavab verən milli vətəndaş yetişdirmə proqramı xarakteri daşımışdır.

Açar sözlər: vətəndaşlıq tərbiyəsi, liberalizm, pedaqoji tarix, dünyəvi təhsil modeli, Azərbaycan maarifçiliyi.

Giriş. XIX əsr Azərbaycanın ictimai-siyasi və pedaqoji fikir tarixində köklü dəyişikliklər dövrüdür. Bu dövrün son rübü "təbəəlik" psixologiyasından "vətəndaş" statusuna keçidin intellektual təməllərinin qoyulduğu mərhələ kimi xarakterizə olunur. Bu transformasiya təkcə tədrisin texniki strukturunu deyil, fərdin öz hüquqlarını və sosial məsuliyyətini dərk etməsinə yönəlmiş liberal hərəkatın mahiyyətini əks etdirirdi. Görkəmli pedaqoq Həsən Əhmədovun tədqiqatlarında vurğulandığı kimi, bu dövrdə formalaşan yeni tipli məktəblər Qərbdəki pedaqoji islahatlarla tipoloji baxımdan üst-üstə düşür, dini-sxolastik metodları tənqidi tənqiddə əsaslanan metodlarla əvəz edirdi [1, s. 112].

Tədqiqatın əsas hissəsi. Dövrün pedaqoji inqilabının və yeni təhsil paradigmasının ən bariz göstəricisi olan "Vətən dili" (1882) dərsliyi öz strukturunda Yan Amos Komeninin "Böyük didaktika" əsərində sistemləşdirdiyi əyanilik, sadədən mürəkkəbə və təbiətə uyğunluq prinsiplərini ehtiva edirdi. Əsgər Həşimovun qeyd etdiyi kimi, bu tədris vəsaiti şagirdə mücərrəd dogmalar və əzbərçilik deyil, empirik dünyaya dair real biliklər, ana dilində sərbəst ifadə qabiliyyəti aşılayırdı [4, s. 45]. Dərslikdəki zəhmət, ədalət və əmək mövzulu hekayələr şagirdlərdə fərdi təşəbbüskarlıq və mülkiyyətə hörmət hissini formalaşdırırdı ki, bu da Con Lokkun "Tərbiyə haqqında bəzi fikirlər" əsərində irəli sürülən "praqmatik və faydalı fərd" modelinin yerli mühitə uğurlu adaptasiyası idi.

Avropa liberalizminin mərkəzi xətti olan fərdi azadlıq və ictimai müqavilə konsepsiyası Həsən bəy Zərdabının pedaqoji-publisistik fəaliyyətində özünün ən yüksək ifadəsini tapmışdır. Zərdabi xalqı öz hüquqlarını dərk edən "azad şəxsiyyət" olmağa və cəmiyyətin tərəqqisində iştirak etməyə çağırırdı [5, s. 84]. Tanınmış tarixçi Tadeuş Svyetoxovski diqqətə çatdırır ki, Zərdabının rəhbərliyi ilə nəşr olunan "Əkinçi" qəzeti sadəcə bir informasiya vasitəsi deyil, eyni zamanda kütlələrə Avropa tipli vətəndaşlıq məsuliyyətini, mülki hüquqları və elmi bilikləri öyrədən ilk "açıq universitet" funksiyasını daşıyırdı [3, s. 28].

Bakıdakı kəskin iqtisadi canlanma və XIX əsrin sonundakı sənaye inqilabı təhsilin məzmununda liberal-praqmatik meyillərin dominantlıq təşkil etməsini şərtləndirən əsas katalizator rolunu oynayır. Neft bumu ilə müşayiət olunan bu dövrdə cəmiyyətin sosial strukturu köklü şəkildə dəyişir, yeni bir burjuaziya təbəqəsi formalaşmağa başlayır. Odri Altştadtın vurğuladığı kimi, neft sənayesinin sürətli inkişafı və bununla bağlı yaranan şəhərsalma prosesi Avropa tipli texniki və dünyəvi təhsilə olan tələbatı mütləqləşdirmişdi [2, s. 120]. Kapitalist münasibətlərinin dərinləşməsi artıq dini təhsilin verdiyi dar çərçivəli biliklərlə kifayətlənməyi qeyri-mümkün edirdi. Yerli sahibkarlar və mütəfəkkirlər başa düşürdülər ki, qlobal rəqabətə davam gətirmək üçün mühəndislik, kimya və iqtisadiyyat sahəsində kadr hazırlığı zəruridir. Məhz bu ehtiyac, təhsilin məzmununda utilitarizm və praqmatizm kimi liberal prinsiplərin ön plana çıxmasına səbəb oldu.

Təhsilin dünyəviləşməsi prosesi təkcə iqtisadi deyil, həm də ciddi fəlsəfi-pedaqoji islahatlarla müşayiət olunurdu. Mirzə Fətəli Axundovun əlifba islahatı istiqamətindəki cəhdləri bu zəncirin ən mühüm halqalarından biri idi. Onun ərəb qrafikasının dəyişdirilməsi və ya islah edilməsi təşəbbüsü, kütləvi savadlılığın təmin olunması üçün atılmış inqilabi bir addım idi. Axundovun dünyəvi təhsil çağırışları, mahiyyət etibarilə Jan-Jak Russonun "Emil, yaxud tərbiyə haqqında" əsərindəki "təbii insan" ideyalarının Şərq coğrafiyasına proyeksiyası kimi qiymətləndirilməlidir. Russo tərbiyədə süni sosial qəlibləri rədd etdiyi kimi, Axundov da sxolastik təhsilin yaratdığı zehni buxovları qırmağa çalışırdı. O, təhsilin məqsədini insanın öz mahiyyətinə uyğun, azad və tənqidi düşünən bir varlıq kimi yetişməsində görürdü. Bu yanaşma, fərdi cəmiyyətin mərkəzinə qoyan liberalizm fəlsəfəsinin pedaqoji təzahürü idi.

Rusiya görə "müstəqil vətəndaş" yetişdirmək üçün fərdin təbiətini qorumaq lazımdırsa, Azərbaycan maarifçiləri üçün də vətəndaş yetişdirmək xalqın öz dilini və hüquqlarını bilməsindən keçirdi. Bu ideyalar Bakının beynəlmiləl sənaye mühitində daha tez rezonans doğururdu. Şəhərdə açılan rus-tatar məktəbləri bu yeni "praqmatik təhsil" modelinin ilk eksperimental bazaları idi. Burada şagirdlərə həm klassik şərq ədəbiyyatı, həm də müasir Avropa elmləri paralel şəkildə tədris olunurdu. Belə bir sintez, gənc nəslin həm milli kimliyini qorumasına, həm də qlobal modernləşməyə adaptasiya olmasına xidmət edirdi. Maarifçilik hərəkəti artıq bir xeyriyyəçilik fəaliyyətindən çıxaraq, milli özünüdərk və dövlətçilik şüurunun intellektual hazırlıq mərhələsinə çevrilmişdi.

Nəticə. Beləliklə, XIX əsrin sonu Azərbaycan maarifçilik hərəkəti Avropa liberal dəyərlərinin milli pedaqoji süzgəcdən keçərək yenidən formalaşmış unikal modelidir. Bu dövrdə əsası qoyulan vətəndaş tərbiyəsi, ana dilində təhsil və azad düşüncə prinsipi müasir Azərbaycanın demokratik təhsil sisteminin və kurikulum doktrinasının tarixi-elmi bünövrəsini təşkil edir. Tədqiqat bir daha təsdiq edir ki, vətəndaşlıq təhsili fərdin tənqidi düşüncə qabiliyyətinin və fərdi azadlıq şüurunun inkişafı ilə birbaşa mütənəsbir.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Əhmədov H. Azərbaycan məktəb və pedaqoji fikir tarixi. Bakı: Elm və təhsil, 2006, 352 s.
2. Altstadt A. L. The Azerbaijani Turks: Power and Identity under Russian Rule. Stanford: Hoover Institution Press, 1992, 331 p.
3. Swietochowski T. Russian Azerbaijan, 1905-1920: The Shaping of a National Identity in a Muslim Community. Cambridge: Cambridge University Press, 2004, 272 p.
4. Həşimov Ə. Azərbaycan maarifçilərinin pedaqoji ideyaları. Bakı: Maarif, 1970, 210 s.
5. Zərdabi H. Seçilmiş əsərləri. Bakı: Şərq-Qərb, 2005, 256 s.

AZƏRBAYCAN VƏ TÜRK DÜNYASINDA DASTAN MƏDƏNİYYƏTİ

Elnarə Nizami qızı Əliyeva

Magistrant

Ealiyeva209@gmail.com

Mingəçevir Dövlət Universiteti

Xülasə

Azərbaycanın qədim tarixə malik olması onun mədəni və intellektual inkişaf səviyyəsinin erkən dövrlərdən formalaşdığını göstərir. Arxeoloji tapıntılar və qayaüstü yazılar sübut edir ki, bu ərazilərdə yaşayan insanlar təkcə məişət bacarıqları ilə deyil, həm də simvolik düşüncə, təsviri sənət və ilkin yazı mədəniyyəti ilə seçilmişlər. Bu faktlar Azərbaycan cəmiyyətində bilik ötürmə ənənələrinin qədim köklərə dayandığını təsdiqləyir. Bu mədəni mühitin mühüm hissəsini şifahi ədəbiyyat, xüsusilə dastanlar təşkil edir. Dastanlar xalqın tarixi yaddaşını, ictimai dəyərlərini və davranış modellərini qoruyan mədəni mexanizm kimi çıxış edir. Onların strukturunda epik və lirik elementlərin birləşməsi folklorun inkişaf mərhələlərini əks etdirir. Dastan ənənəsində qəhrəmanlıq motivi uzun müddət aparıcı yer tutmuş, bu da qədim türk toplumlarının həyat tərzilə bağlı olmuşdur. Zaman keçdikcə məhəbbət və ailə-mənəvi mövzular da daxil olmuş, nəticədə daha mürəkkəb süjetli dastan formaları yaranmışdır. Bu inkişaf xalq yaradıcılığının dinamik xarakterini göstərir.

Əsasən Heydər Əliyevin dövründə Azərbaycan folkloruna, xüsusilə dastanlara dövlət səviyyəsində diqqət və qayğı artırılmış, onların toplanması, nəşri və tədqiqi genişləndirilmişdir. Bu dövrdə “Kitabi-Dədə Qorqud” kimi mühüm dastan abidələrinin yenidən nəşri və elmi araşdırılması daha da gücləndirilmişdir. Eyni zamanda, folklorşünaslıq elminin inkişafına şərait yaradılmış, dastanların təhsil prosesinə daxil edilməsi və gənc nəsllə çatdırılması diqqət mərkəzində saxlanılmışdır. Dastanların televiziya və radio vasitəsilə təbliği də genişləndirilmiş, milli-mədəni irsin qorunması və tanınması təmin edilmişdir. Açar sözlər: Azərbaycan dastanları, şifahi xalq ədəbiyyatı, Oğuz mədəniyyəti

Açar sözlər: Azərbaycan qədim tarixi, Oğuz mədəniyyəti, milli yaddaş, folklorşünaslıq, Heydər Əliyev

Heydər Əliyev döneminde Azərbaycan folkloruna, özellikle destanlara devlet düzeyinde büyük önem verilmiş, onların derlenmesi, yayımlanması ve araştırılması genişletilmiştir. Bu dönemde “Kitabi-Dədə Qorqud” gibi önemli destan eserleri yeniden yayımlanmış ve daha kapsamlı şekilde incelenmiştir. Aynı zamanda folklor biliminin gelişmesi için uygun ortam sağlanmış, destanların eğitim sistemine dahil edilmesi ve genç nesillere aktarılması ön planda tutulmuştur. Destanların televizyon ve radyo aracılığıyla tanıtımı da artırılarak ulusal kültürel mirasın korunması ve yayılması sağlanmıştır.

Zaman-zaman ölkəmizə edilən basqınlar üzündən ulu babalarımızın yaratdıqları zəngin elmi, ədəbi və pedaqoji irsin mühüm bir qismi tələf edilmiş, böyük bir mənəvi xəzinə vətənimizdən çıxarılmış, başqa ölkələrə aparılmış və bir qismi də itirilmişdir. Zəngin şifahi xalq ədəbiyyatımız — **“Kitabi Dədə Qorqud”, “Bilqamıs”, “Alp Ər Tunqa”, “Oğuz”, “Ərkənəqun”** kimi dastanlarımız, Oğuznamələr, Ustadnamələr xalqımızın qədim tarixindən, onun ictimai-mədəni həyatından, zəkasından, istək və arzularından, tərbiyə və təhsil səviyyəsindən xəbər verir. Qobustan, Gəmiqaya, Oğlanqala, Kültəpə, Orxon kitabələri və daha bir çox qayaüstü yazılı abidələrimiz xalqımızın yazı yazmaq, oxumaq, hesablamaq, rəsm çəkmək, rəqs etmək və s. mədəni, təhsil vərdişlərinə sahib olmasından xəbər verir. Tariximizin çox qədimliyini göstərən arxeoloji qazıntılar, maddi, mədəni nümunələr, xaraba şəhər və qəsəbələr Azərbaycanın bir parçası olan Naxçıvanda hələ daş dövründən istifadə edilən duz mədəni və buradan tapılmış daş baltalar, buradakı duz müalicəxanası çox uzaq keçmişimizdən xəbər verir. Bütün bunlar xalqımızın hələ miladdan əvvəl mədəniyyətə, yazıya, oxuya, təlim-tərbiyə mədəniyyətinə sahib olduqlarını təsdiq edir. [2, s. 16]

İstər yazılı, istərsə də şifahi ədəbiyyatımızda “dastan” daha çox ədəbi istilah kimi işlədilmiş və əhvalat, hekayə, rəvayət, macərə, tərifnamə, tərcümeyi-hal, hətta tarix anamları daşımışdır. Nizami Gəncəvi öz məsnəvilərini “dastan” adlandırmışdır.

Azərbaycan folklorunda “dastan” anlayışı aşığı yaradıcılığının məhsulu olan epik-lirik əsərləri ehtiva edir. Şeirlə nəsrin növbələşməsi prinsipinə əsaslanan dastanların süjeti təhkiyə şəklində söylənilir. Aşıqlar bunu “dastanın yurdu” adlandırırlar. Qəhrəmanların lirik duyğulanmaları, iztirab və həyəcanları, kədər və sevincləri, həsrət və nisgilləri, deyişmə və bağlaşımları isə aşığı şeirləri ilə verilir.

Azərbaycan dastanlarını aşağıdakı şəkildə təsnif etmək mümkündür:

1. Qəhrəmanlıq dastanları.
2. Məhəbbət dastanları.
3. Ailə-əxlaq dastanları.

Yüzlər boyunca türkün həyat tərzinin, duyum və düşüncə biçiminin əsas axarını bəhadrılıq, cəngavərlik təşkil etdiyindən etnik-mənəvi sistemin güzgüsü olan folklorda, o cümlədən də dastançılıq ənənəsində qəhrəmanlıq motivinin geniş və qabarıq yer alması təbii-tarixi zərurətdən irəli gəlmişdir. Alplıq – bəhadrılıq təbliğ-tərənnüm edən nəhəng oğuznamə silsiləsindən (mərkəzdə “Kitabi-Dədə Qorqud” boyları olmaqla) “Koroğlu” eposuna, qaçaq dastanlarına öz aparıcı mövqeyini qoruyub saxlayan qəhrəmanlıq motivi qədim türk-oğuz cəmiyyətindəki yaşamaq, mövcud olmaq təsəvvürünün sonrakı tarixi dövrlərə etnik-irsi daşıyıcısı funksiyasını yerinə yetirmişdir. Qədim türk cəmiyyətində dastan təfəkkürü istisnasız olaraq bəhadrılıq düşüncəsinin obrazlaşdırılmasına yönəldiyindən həmin mərhələyə məxsus epik ənənənin özəyində qəhrəmanlıq motivi və bu motivin ifadəsi olan müxtəlif qəhrəmanlıq süjetləri durur. Sonrakı tarixi dövrlərdə epik düşüncədə lirik təmayül də müəyyən yer tutmağa başlayır, bu zaman məhəbbətlə qəhrəmanlıq hədudlarında dayanan, bir növ hər iki motivin qovuşğunu əks etdirən dastanlar ortaya çıxır. Epik ənənədə lirik təmayülün güclənməsi sırf məhəbbət motivinə bağlı dastanların meydana gəlməsi ilə də nəticələnir. Orta çağ aşığı ədəbiyyatı məhəbbətin gerçək və simvolik – fəlsəfi-irfani anamlarını qovuşuğa gətirərək özünəməxsus sənət keyfiyyətlərinə malik məhəbbət dastanları ortaya çıxardı. Məhəbbət dastanları spesifik süjet və kompozisiya tərkibinə malik olan orijinal epik folklor nümunələridir. [1, s. 5]

Dünya xalqlarının əksəriyyətində, o cümlədən də türk folklor ənənəsində qəhrəmanın qeyri-adi, möcüzəli doğuluşu geniş yayılmış bir motivdir. İlkin-ibtidai təxəyyülün məhsulu olan nağıllarımızda da möcüzəli doğuluşa tez-tez rast gəlinir. Dastan qəhrəmanları da qeyri-adi doğuluşu ilə seçilir. Məsələn, məşhur dastanlarımızın qəhrəmanlarından İbrahim, Şah İsmayıl, Şahzadə Əbülfəz, Heydər bəy, Tahir, eləcə də Zöhrə dərviş, Xızır, nurani qoca, Həzrət Əli tərəfindən verilmiş almanın atanın iki bölüb öz arvadı ilə yeməsi nəticəsində ana bətninə düşürlər. Qurbani, Məcnun, Lətif şah, Kərəm, Əsli, Məsum, Seyyad, Seydi və onlarla daha başqa dastan qəhrəmanı isə dua, nəzir-niyaz, qurban kəsmək, ac doyurmaq, yol çəkmək, körpü salmaq və s. Nəci işlər sayəsində Allah tərəfindən ata-anaya övlad payı olaraq verilir. [1, s. 6]

Qədim türk dastanları türkün əski tarixinin bir çox önəmli fakt və hadisələrini əks etdirməklə yanaşı, eyni zamanda epik ənənədə türk düşüncəsinə, gözəllikləri və özünəməxsusluqlarını yaşatmaq baxımından da diqqəti cəlb edəndir. Bunlar içərisində əski hun əxlaq və düşüncəsi, estetik dəyərləri ilə bağlı qaynaqlar həmin dövrlərin tarixi mənzərəsini və həyatını daha aydın əks etdirməkdədir.

Məlum olduğu kimi, b.e. əvvəl 220-ci ildə yaranan Böyük Hun imperatorluğu hunların bizə məlumat gətirən qüdrətli dövlətlərindən olmuşdur. Əski hun mədəniyyət və dövlətləri ilə bağlı tarixi sənədlər isə hələ öz sirrlərini qoruyub saxlamaqdadır. «Böyük Hun imperatorluğu ilə əlaqəli ən qədim yazılı sənəd m.ö. 318-ci ildən əvvələ getmir. Bu hunların bir qonşu dövlətlə bağladığı saziş sənədidir. Türklərin tarixi ən erkən bu dövrdən, yəni m.ö. 318-ci ildən başlanılırdı. O tarixdə bir saziş imzalayan dövlətin ondan əvvəlki dövrü qaranlıqdır. Böyük Hun imperatorluğu m.ö. 58-ci ilə qədər davam etmiş, bu tarixdə Cənub və Şimal hunları (Şərq və Qərb hunları olaraq) ikiye

bölünmüşlər». Müxtəlif qaynaqlar türklərin daha öncəki dövlətçilik ənənələri, Qərbi hunlara məxsus yazı və dil mədəniyyətinin mövcudluğu və ümumilikdə türkün daha əzəli tarixlərindən xəbər verməkdədir. Bu tarixi həqiqətləri bədii şəkildə əks etdirən və günümüzdə yetirən ədəbi qaynaqlar isə hələlik bizə gəlib çatan və qədim Hun həyatını əks etdirən «Alp Ər Tunqa», «Qızıl geyimli adam» və «Oğuz xaqan»dır.

«Alp-Ər Tunqa» dastanı. Əski hun dastanı ilə bağlı ilk yazılı məlumata M.Kaşğarının «Divani-lügət-it-türk»ində rast gəlinir. Təxminən b.e. əvvəl birinci minilliyin ilk yüzilliklərində «Alp Ər Tunqa» türklər arasında geniş yayılan şöhrətli qəhrəmanlıq dastanlarından olmuşdur. [3, s. 434]

«Alp Ər Tunqa» qədim türk dastanının erkən xüsusiyyətlərini əks etdirən, türk dünyasında min ilə yaxın bir zaman ərzində ozanların qopuzunda oxunan dastanlardan olmuşdur. O, ozan yaradıcılığının formalaşma mərhələsinin bir çox xüsusiyyətlərinin yaranıb inkişaf etməsində mühüm rol oynamışdır.

Hun türklərinin bizə gəlib çatan ikinci böyük dastanı «Oğuz xaqan»dır. Onun kiçik bir parçası XIII əsrdə uyğur əlifbası ilə yazıya köçürülmüş və Paris Milli kitabxanasının türk ədəbiyyatı şöbəsində 1001-ci nömrə şifrə ilə şifrələnmişdir. Bu əlyazma 1936-cı ildə müasir türk dilinə Rəşid Rəhməti Arat tərəfindən çevrilib İstanbulda nəşr olunmuşdur. Xeyli sonra M.Erginlinin oxunuşunda uyğur mətni qeyd, şərh və izahlarla birlikdə yenidən daha müfəssəl şəkildə çap olunmuşdur. «Oğuz xaqan» barədə məlumatlara və mətn nümunəsi F.Rəşidəddinin XIV əsrə aid «Cəmi-ət-təvarix»ində, XVII əsrdə Əbülqazi xan Xivəlinin «Şəcərəyi-tərkimə»sində və b. Mənbələrdə rast gəlmək mümkündür.

«Oğuz xaqan» qədim türk dastanları içərisində yaradıcılıq ənənəsi etibarilə ilk ozan repertuarı üçün ənənəvi olan ən tipik nümunədir. Türk epik ənənəsi, erkən dastançılıq formulları baxımından da o mükəmməl olub sonrakı dövr peşəkar improvizatorçuluğun ümumi istiqamətini müəyyənləşdirməyə imkan verir. “Dastanın e.ə. I minilliyin sonlarında formalaşdığını güman etmək olar. Eramızın birinci minilliyində türklər arasında geniş yayılmış, təxminən həmin minilliyin sonu, I minilliyin əvvəllərindən etibarən daha çox oğuz türklərinin epik tarixi funksiyasında çıxış etsə də mənşəyi, tipologiyası baxımından ümumtürk miqyaslı hadisədir”. Burada artıq əski türk təhkiyəsinin ənənəyə çevrilməsi, epos sxeminin əlamətləri özünü əks etdirir. Əgər nəzərə alsaq ki, bizə gəlib çatan hissə dastanın yalnız bir parçasıdır, onda burada ozan yaradıcılığının kifayət qədər inkişaf mərhələsi keçdiyini, yeri gəldikcə lirik və epik üslubun çarpazlaşdığını, dramatik üslubun hərəkət-söz sisteminin vahid kontekstdə əksini tapdığını görürük. Türk eposu üçün sonradan ənənəvi olacaq bir sıra obraz, motiv və süjetlərin də burada izlərinə təsadüf olunur. [3, s. 439]

Son olaraq qeyd etməliyik ki, Azərbaycan dastanları xalqın tarixi yaddaşını, mədəni dəyərlərini və milli kimliyini yaşadan mühüm mədəni sərvətdir. Bu irs Türk dünyasının orta qədim mədəni köklərini əks etdirərək, nəsil-dən-nəsilə ötürülən zəngin bir folklor xəzinəsi kimi xüsusi əhəmiyyət daşıyır.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Azərbaycan dastanları. Beş cildə, I cild. Bakı: Lider Nəşriyyat, 2005, 392 s.
2. Hüseynzadə, R. L. Azərbaycan məktəb və pedaqoji fikir tarixi (Dərs vəsaiti). Bakı, 2020, 538 s.
3. Nəbiyev, A. Azərbaycan xalq ədəbiyyatı. I kitab (Ali məktəb tələbələri üçün dərslik). Bakı: Çıraq, 2009, 610 s.

AZƏRBAYCAN DİLİ TƏDRİSİNDƏ ELEKTRON RESURLARIN VƏ RƏQƏMSAL TEXNOLOGİYALARIN ROLU

Günay Elnur qızı Kazımova
gunaykazimov57@gmail.com
Mingəçevir Dövlət Universiteti

Xülasə

Məqalədə müasir təhsil sistemində baş verən texnoloji yeniliklər fonunda təhsilin rəqəmsallaşdırılmasının zəruriliyi və əhəmiyyəti araşdırılır. Tədqiqatda xüsusilə pandemiya dövründən etibarən geniş vüsət alan hibrid və distant təhsil modellərinin tədris prosesinə gətirdiyi yeniliklər təhlil olunur. Araşdırmanın əsas məqsədi rəqəmsallaşmanın təhsil siyasətinə təsirini müəyyən etmək, həm yerli, həm də beynəlxalq təcrübəni öyrənməkdir. Tədqiqat işində metodik strategiya, ədəbiyyat icmal, statistik və müqayisəli təhlil metodlarından istifadə edilmişdir. İşin praktiki hissəsində təhsil iştirakçıları olan müəllimlərin, tələbələrin və valideynlərin rəqəmsal alətlərə münasibəti, habelə onlarla işləmə bacarıqları empirik müşahidələr əsasında yoxlanılmışdır. Əldə olunan nəticələr rəqəmsal texnologiyaların təhsilin gələcək inkişaf istiqamətlərində həll edici rol oynadığını sübut edir.

Açar sözlər: Rəqəmsallaşma, təhsil, müəllim, internet, distant texnologiya, hibrid təhsil.

Giriş

Mövcud təhsil sistemində baş verən sürətli texniki irəliləyişlər səbəbindən informasiya cəmiyyətinin yaradılması və təhsil prosesinin rəqəmsallaşdırılması zəruridir. Təhsildə rəqəmsal texnologiyaların dəyəri son illərdə daha da artmışdır, belə ki pandemiya dövründə hibrid və distant təhsilə keçid baş vermişdir, bu internetə marağı ən əsas rəqəmsal texnologiyalara marağı artırdı, həmin dövrdə dərslər distant şəkildə keçirilirdi, bu təhsil sistemində böyük yeniliklərdən hesab oluna bilər. Rəqəmsallaşmanın təhsil siyasətinə və gələcək inkişaf istiqamətlərinə təsirini müəyyən etmək üçün məqalə həm Azərbaycan təhsil sistemində, həm də dünya təcrübəsində müşahidə olunan təcrübələri araşdırır. Bundan əlavə yoxlanılacaq əsas sahələrdən biri təhsil iştirakçılarının - müəllimlərin, tələbələrin və valideynlərin rəqəmsal alətlərə münasibəti və onlarla işləmə bacarığı olacaq. Tədqiqat işində metodik strategiya, ədəbiyyat icmal, statistik təhlil, müqayisəli təhlil və empirik müşahidə üsullarından istifadə olunur.

Təhsilin Rəqəmsallaşdırılması: Müasir Çağırışlar və İmkanlar

1. Rəqəmsal Transformasiyanın Mahiyyəti

Müasir dövrdə təhsil sisteminin rəqəmsallaşması sadəcə kompüterlərdən istifadə etmək deyil, təlim prosesinin strukturunu kökündən dəyişən bir transformasiyadır. Bu proses təhsilin əlçatanlığını artırır, öyrənmə mühitini daha interaktiv və fərdiləşdirilmiş edir. Pandemiya dövründə tətbiq edilən distant təhsil göstərdi ki, ənənəvi sinif otaqları artıq bilik ötürülməsi üçün yeganə məkan deyil. **Hibrid təhsil** modeli isə həm canlı ünsiyyətin üstünlüklərini, həm də rəqəmsal platformaların (LMS - Learning Management Systems) çevikliyini birləşdirir.

2. Təhsil İştirakçılarının Rəqəmsal Səriştəliliyi

Rəqəmsallaşmanın uğuru birbaşa üç əsas subyektin hazırlıq səviyyəsindən asılıdır:

- **Müəllimlər:** Onlar sadəcə texnologiyayı bilməli deyil, həm də rəqəmsal pedaqogikanı mənimsəməlidirlər. Videokonfransların təşkili, interaktiv testlərin hazırlanması və onlayn mentorluq müasir müəllimin əsas bacarığına çevrilib.

- **Tələbələr:** Rəqəmsal savadlılıq tələbələrə informasiya selində düzgün qaynaqları tapmaq və tənqidi düşünməyə kömək edir.

- **Valideynlər:** Xüsusilə məktəb yaşlı uşaqlarda valideynlərin rəqəmsal alətlərə münasibəti təhsilin kəsintisiz davam etməsi üçün mühüm dəstək rolunu oynayır.

3. İnnovativ Texnologiyaların Tətbiqi

Tədqiqatlar göstərir ki, süni intellekt (AI), böyük məlumatlar (Big Data) və bulut texnologiyaları təhsildə fərdi öyrənmə trayektoriyalarının yaradılmasına imkan verir. Bu, hər bir tələbənin öz sürəti ilə inkişaf etməsinə şərait yaradır.

- Rəqəmsal Təhsilin Üstünlükləri və Psixoloji Təsirləri

Təhsilin rəqəmsallaşması sadəcə texniki proses deyil, həm də şagird və tələbələrin idrak fəaliyyətinə təsir edən amildir. Rəqəmsal mühitdə öyrənmə "**multimodal**" xarakter daşıyır: yəni informasiya eyni anda həm vizual, həm audio, həm də interaktiv şəkildə ötürülür. Bu, müxtəlif qavrama tiplərinə malik olan öyrənənlər üçün bərabər imkanlar yaradır.

- Fərdiləşdirilmiş yanaşma: Adaptiv təlim proqramları tələbənin zəif və güclü tərəflərini müəyyən edərək ona uyğun materiallar təqdim edir.

- Zaman və məkan azadlığı: Distant təhsil coğrafi məsafələri aradan qaldıraraq, ən ucqar kəndlərdəki şagirdlərin belə yüksək keyfiyyətli resurslara çıxışını təmin edir.

5. Rəqəmsallaşma Prosesində Qarşıya Çıxan Problemlər

Tədqiqat işinizdə obyektivliyi təmin etmək üçün mövcud çətinlikləri də qeyd etməlisiniz:

- **Rəqəmsal uçurum (Digital Divide):** İnternetə çıxışın və texnoloji cihazların hamı üçün əlçatan olmaması bərabərsizlik yaradır.

- **Kiber-təhlükəsizlik və etika:** Təhsil iştirakçılarının fərdi məlumatlarının qorunması və internetdən təhlükəsiz istifadə vərdişlərinin aşılanması zəruridir.

- **Sosial izolyasiya:** Distant təhsil zamanı canlı ünsiyyətin azalması tələbələrin sosial-emosional inkişafına mənfi təsir göstərə bilər. Bu səbəbdən **hibrid model** (həm onlayn, həm oflayn) ən optimal variant hesab olunur.

6. Müəllimin Yeni Rolu: "Fasilitator"

Rəqəmsal təhsil dövründə müəllim artıq biliklərin yeganə mənbəyi deyil. O, artıq bir **fasilitator** (yönləndirici) rolunda çıxış edir. Müəllimin əsas vəzifəsi tələbəyə informasiya selində "navigasiya" etməyi, düzgün mənbəni seçməyi və əldə olunan biliyi tətbiq etməyi öyrətməkdir.

Nəticələrin Təhlili

Aparılan araşdırmalar və statistik göstəricilər təhsilin rəqəmsallaşmasının şagird fəallığına birbaşa təsir etdiyini aşkar şəkildə nümayiş etdirir. Toplanmış məlumatların analizi göstərir ki, ənənəvi izah metodları tətbiq olunduqda şagirdlərin yüksək fəallıq göstəricisi cəmi **15%** həddində qalır. Bunun əksinə olaraq, rəqəmsal alətlərlə dəstəklənən rollu oyunlarda bu göstərici **55%-ə**, interaktiv müzakirə üsullarında isə **40%-ə** qədər yüksəlir. Bu kəskin fərq sübut edir ki, texnoloji imkanların tədrisə inteqrasiyası öyrənmə motivasiyasını stimullaşdıran əsas amildir.

Digər tərəfdən, şagirdlərin rəqəmsal bacarıqları mənimsəmə səviyyəsi nəzəri baxımdan qənaətbəxşdir. Belə ki, mövzunun dərk olunması üzrə yüksək və orta göstəricilər ümumilikdə **80%** (müvafiq olaraq 30% və 50%) təşkil edir. Lakin ən böyük çətinlik bu biliklərin real həyat situasiyalarına tətbiqi zamanı ortaya çıxır; burada **30%-lik** aşağı nəticə müşahidə olunur. Bu isə təhsil prosesində rəqəmsal nəzəriyyə ilə praktiki tətbiq arasındakı əlaqənin daha da gücləndirilməsini zəruri edir.

Müzakirə

Tədqiqatın yekunları təsdiqləyir ki, rəqəmsallaşma sadəcə texniki yenilik deyil, pedaqoji metodikanın təkamülü üçün həlledici platformadır. Müşahidələr göstərir ki, şagirdlər video-çarxlar, onlayn simulyasiyalar və interaktiv tapşırıqlarla işləyərkən informasiyanı daha dərinlən qavrayırlar. J. Brunerin təlim nəzəriyyəsinə uyğun olaraq, bu mühitdə şagirdlər passiv dinləyicidən aktiv kəşfiyyatçıya çevrilirlər.

Müzakirə olunan digər mühüm məqam müəllimin metodik yanaşmasıdır. Müəyyən edilmişdir ki, rəqəmsal resursların dərslərdə mövcudluğu kifayət deyil; həlledici rol müəllimin bu alətləri necə idarə etməsindən asılıdır. Müəllimin İKT savadlılığı və tələbə-mərkəzli yanaşması şagirdlərdə həm texniki bacarıqları, həm də fərdi məsuliyyət hissini eyni anda inkişaf etdirir. Beləliklə, təhsilin rəqəmsal transformasiyası həm müəllimin rolunun yenilənməsini, həm də şagirdin tədqiqatçılıq qabiliyyətinin artırılmasını tələb edir.

Təkliflər

Tədqiqat işinin gedişatında əldə olunan qənaətlər əsasında aşağıdakı tövsiyələri irəli sürmək olar:

- **Praktik fəaliyyətin artırılması:** Təlim prosesində rəqəmsal biliklərin gündəlik həyatdakı tətbiqinə yönəlmiş layihə əsaslı tapşırıqlara daha çox yer verilməlidir.
- **Mütəmadi müəllim treninqləri:** Tədris heyətinin müasir platformalarla işləmək bacarığını artırmaq üçün davamlı ixtisasartırma kursları təşkil olunmalıdır.
- **Məzmunun oyunlaşdırılması:** Elektron resurslar şagirdlərin marağını saxlamaq üçün oyun elementləri ilə zənginləşdirilməli və yaş xüsusiyyətlərinə uyğunlaşdırılmalıdır.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. **Azərbaycan Respublikasının Təhsil haqqında Qanunu.** (2009). Bakı: Hüquq nəşriyyatı.
2. **Azərbaycan Respublikasında təhsilin inkişafı üzrə Dövlət Strategiyası.** (2013). Bakı: rəsmi sənəd.
3. **Əhmədov, H.** (2020). Müasir pedaqogikanın aktual problemləri. Bakı: Elm və təhsil nəşriyyatı.
4. **İbrahimov, F., Abdullayev, S.** (2018). Pedaqogika (Mühazirə kursu). Bakı: Mütərcim.
5. **Bates, A. W. (Tony).** (2019). Teaching in a Digital Age: Guidelines for designing teaching and learning. Vancouver, BC: Tony Bates Associates Ltd.
6. **Siemens, G.** (2005). Connectivism: A Learning Theory for the Digital Age. International Journal of Instructional Technology and Distance Learning.
7. **Selwyn, N.** (2016). Education and Technology: Key Issues and Debates. London: Bloomsbury Academic.
8. **UNESCO.** (2022). Guidelines for ICT in Education Policies and Strategy. Paris: UNESCO Publishing.
9. **Vygotsky, L. S.** (1978). Mind in Society: The Development of Higher Psychological Processes. Cambridge, MA: Harvard University Press. (Rəqəmsal mühitdə sosial öyrənmənin əsası üçün).

ƏDƏBİYYAT DƏRSLƏRİNDƏ FOLKLORUN TƏDRİSİNİN MÜASİR METODİK İMKANLARI

Aysun Babək qızı Daşdəmirova

dmraysun302@gmail.com

Mingəçevir Dövlət Universiteti

Xülasə

Bu tezisdə ədəbiyyat dərslərində folklorun tədrisinin müasir metodik imkanları araşdırılır və şagirdlərin milli-mənəvi dəyərlər əsasında formalaşmasında şifahi xalq ədəbiyyatı nümunələrinin mühüm rol oynadığı vurğulanır. Dastan, nağıl, atalar sözləri, lətifə və digər nümunələr vasitəsi ilə şagirdlərə humanizm, vətənpərvərlik və bu kimi yüksək əxlaqi dəyərlər aşılır. Xüsusilə folklorun tədrisi milli kimliyin qorunmasına və mənəvi inkişafı baxımından böyük əhəmiyyət kəsb edir.

Müasir dövrdə interaktiv təlim metodları, informasiya texnologiyaları və texniki vasitələrin təlim prosesinə tətbiqi folklor örnəklərinin də daha səmərəli mənimsənilməsinə və şagirdlərin fəallığının artmasına şərait yaradır. BİBÖ, venn diaqramı, ziqzaq, diskussiya və digər üsullar şagirdlərin tənqidi və yaradıcı düşünmə bacarıqlarının inkişaf etməsində xüsusi rola malikdir. Müəllim metod və üsulları folklor dərslərinə tətbiq edərkən şagirdlərin yaş və psixoloji xüsusiyyətlərini nəzərə almalıdır. Folklorun müasir metodlarla tədrisi yalnız biliklərin

mənimsənilməsinə xidmət etməklə yanaşı, həm də milli kimliyin formalaşmasını və sosial bacarıqların formalaşmasını təmin edir. Nəticədə folklor dərslərində təlimin keyfiyyəti artır, şagirdlərin hərtərəfli inkişafı təmin olunur.

Açar sözlər: folklor, interaktiv təlim metodları, müəllim, ədəbiyyat dərsləri

Şifahi xalq ədəbiyyatı xalqın milli-mədəni dəyərlərini özündə əks etdirən incilər xəzinəsidir. Xalqımızın müxtəlif zamanlarda yaratdığı rəvayətlər, əfsanələr, dastanlar, nağıllar, lətifələr, atalar sözləri, məsəllər və digər folklor nümunələri şifahi olaraq yaradılmış, zamanla dildən-dilə, nəsil-dən-nəslə keçərək günümüzdə qədər gəlib çatmışdır. Folklor nümunələrində xalqın gücü, qəhrəmanlığı, mədliyi, fədakarlığı, əməyə bağlılığı, böyüklərə hörmət, kiçiklərə qayğı və digər milli dəyərlər öz əksini tapmışdır.

Bəşəri dəyərlərin formalaşmasında böyük rol oynayan folklor şagirdlərin milli-mənəvi inkişafında xüsusi əhəmiyyət kəsb edir. Oxuduqları nümunələrdən dostluq, vətənpərvərlik, ədalətlik, humanizm kimi bir sıra müsbət keyfiyyətləri özlərinə nümunə götürürlər. Şagirdlər bu zəngin ədəbi irs nümunəsini öyrənərək xalqın mədəni kimliyini, mənəvi dəyərlərini, tarixi yaddaşını, həyat və məişətini, adət-ənənəsinin necə qırılmaz tellərlə bağlandığını öyrənmiş olurlar. Şagirdlərin estetik tərbiyəsinin formalaşması və estetik zövqünün yüksəlməsində folklorun tədrisinin böyük əhəmiyyəti var.

Folklor dünyanın olum-ölüm, gəlim-gedim həqiqətini təsdiqləyir, dünyanı gözəlləşdirmək və bu gözəlliklərdən faydalanmaq əxlaqını yaradır, hamını bu əxlaqı qəbul etməyə səsləyir. Folklor zülmü və zalımı rəhmət, insanı mənəvi bütövlüyə, kamilliyə çağırır [4].

Ümumiyyətlə, belə deyə bilərik ki, folklor nümunələri şagirdlərin mənəvi inkişafına müsbət təsir göstərir və onlara əxlaqi keyfiyyətlər aşılayır. V sinifdən başlayaraq XI sinifə qədər şifahi xalq ədəbiyyatı nümunələri tədris edilir. Tədris zamanı müəllimin qarşısında mühüm vəzifələr dayanır. Müəllim məzmunu şagirdlərə çatdırmaqla yanaşı, onları düşünməyə və nəticə çıxarmağa yönləndirməlidir. Bu zaman müəllim müəyyən metod və üsullardan istifadə etməlidir.

Müasir dövrdə təhsilin prosesində baş verən yeniliklər və dəyişikliklər yeni təlim texnologiyalardan istifadəni zəruri etdi. Yeni təlim texnologiyalarını ədəbiyyata, xüsusi ilə folklor dərslərinə tətbiq etmək lazımdır. Müasir texnologiyalar və interaktiv metodlarla keçirilən dərslər şagirdlər üçün daha maraqlı və yaddaqalan olur. Müəllim şagirdlərin yaş və psixoloji xüsusiyyətlərini nəzərə alaraq folklor nümunələrini tədris edə bilər. Mövzu və məzmun baxımından bir-birindən fərqlənən şifahi xalq ədəbiyyatı nümunələri yeni metodlarla keçirilsə, şagirdlər həm mövzunu daha yaxşı mənimsəyər, həm də dərslərin prosesində fəallıq göstərirlər. Bu da təlimin keyfiyyətini artırır. Ədəbiyyat dərslərində folklorun tədrisində interaktiv təlim metodları- BİBÖ, venn diaqramı, diskussiya, şaxələndirmə və digər təlim metodları şagirdlərin həm bilik səviyyəsini artırır, həm də onların sosial bacarıqlarını inkişaf etdirir.

Təlim metodları müəllim və şagirdlərin təhsilin məzmununun mənimsənilməsinə, şagirdlərin əqli güc və bacarıqlarının inkişafına, özünütəhsil və özünütəlim vasitələrinə yiyələnməsinə təmin edən ardıcıl, qarşılıqlı əlaqəli fəaliyyətlərinin sistemidir. Təlim metodları təlimin məqsədlərini, mənimsəmə üsullarını, təlimin subyektlərinin qarşılıqlı fəaliyyətinin xarakterini müəyyənləşdirir [3].

Zəhmətkeş xalqımızın zəngin mənəvi sərvəti olan folklor ədəbiyyatın bizə bəxş etdiyi misilsiz xəzinədir. Bu xəzinənin tədrisi zamanı müəllim metodik vəsaitdən kömək ala bilər. Metodik vəsaitdə folklor dərslərində istifadə oluna bilən metodları müəllimə tövsiyə edir.

Oxu müxtəlif forma və növlərin (fərdi səssiz oxu, səslə oxunun dinlənilməsi, fasilələrlə oxu, proqnozlaşdırılmış oxu və s.) tətbiqi ilə həyata keçirilə bilər. Müəllim sinifdə oxunacaq hissəni (nağılın həcmi onun bir dərslə saatında oxunmasına imkan vermir) əvvəlcədən müəyyənləşdirməlidir. Tətbiq olunan oxu növünün tələbləri nəzərə alınaraq hazırlıq işi aparılmalıdır. Məsələn, fasilələrlə oxunu tətbiq etməyi planlaşdıran müəllim fasilələrin ediləcəyi məqamları, fasilələrdə veriləcək sualları müəyyənləşdirməlidir [1].

Nağıllarda və əfsanələrdə xeyirlə şərin mübarizəsi, ədalət, dürüstlük, mərdlik və fədakarlıq kimi dəyərlər ön plana çəkilir. Müəllim bu dəyərləri yeni təlim texnologiyaları vasitəsi ilə şagirdlərə tədris edərək onlara düzgün davranış modelləri mənimsədir. Elektron lövhələr, proyektor və digər texniki vasitələrin köməyi ilə müəllim ədəbi qəhrəmanların davranış xüsusiyyətini şagirdlərə mənimsədir. Dastanlarda qəhrəmanlıq nümunələri, atalar sözlərində müdirik ifadələr, lətifələrdə sətiraltı mənalar, nağıllarda qəhrəmanın xarakterik xüsusiyyətlərini metodlar və iş üsulları ilə əsaslandırmaq mümkündür. Metodik imkanlar sadəcə məzmunu və qəhrəmanların xarakterlərini əsaslandırmaqla kifayətlənmir, eyni zamanda bədii təsvir və ifadə vasitələrinin müəyyənləşdirilməsində mühüm əhəmiyyət daşıyır. Dastan mövzusunun keçərkən müəllim ziqzaq və ya mozaika üsulunu tətbiq edərək bütün sinfin fəallığını təmin etməklə kifayətlənmir, həm də dastandakı obrazların xarakterik xüsusiyyətlərini əsaslandırır.

Ziqzaq və ya mozaika müəllimin sinfi bir neçə qrupa bölərək şagirdlərin işini koordinasiya edəcəyi təlim metodudur.

•Qısa vaxt ərzində interaktiv şəkildə mövzunu əhatəli keçməyə imkan verir. Hər bir şagird bütün məsələlərin həllində iştirak edir;

•Şagirdlərdə özünə inam hissini stimullaşdırır;

•Mübahisə, ünsiyyət və qrupdaxili əlaqə hissələrini inkişaf etdirir;

•Məntiqi, tənqidi və müstəqil düşünməni inkişaf etdirir;

•Fərdi və qrup məsuliyyətini inkişaf etdirir; [2]

Nəticə etibarilə, ədəbiyyat dərslərində folklorun müasir metodlarla və üsullarla tədrisi təlim prosesinin keyfiyyətini artırır və şagirdlərin hərtərəfli inkişafına, dərs prosesində fəallığına şərait yaradır. İnteraktiv metodlar, informasiya texnologiyalarının tətbiqi, layihə əsaslı təlim və tənqidi düşüncə yanaşmaları bu prosesin əsas istiqamətlərini təşkil edir. Bu yanaşmalar sayəsində şagirdlər yalnız bilik əldə etmir, həm də milli-mənəvi dəyərlərə bağlı, düşünən və yaradıcı fərdlər kimi formalaşırlar.

Istifadə edilmiş ədəbiyyat

1. Ədəbiyyat fənni üzrə metodik vəsait, 7-ci sinif. Bakı, 2022 – 208 s.
2. Əliyeva F, Məmmədova Ü. Müasir təlim texnologiyaları. Bakı, 2014 – 190 s.
3. Həsənlı B.A. Ədəbiyyatın tədrisi metodikası. Pedaqoji ali məktəblər üçün dərs vəsaiti. Bakı: “Müəllim”, 2016. – 455 s.
4. Nəbiyev A. Azərbaycan xalq ədəbiyyatı. Bakı: “Çıraq”, 2009 – 609 s.

ULU ÖNDƏR HEYDƏR ƏLİYEVİN İCTİMAİ-SİYASİ FƏALİYYƏTİNİN ƏSAS İSTİQAMƏTLƏRİ

magistrant

Aytac Səməndər qızı Məhərrəmovə

Mingəçevir Dövlət Universiteti

aytacmaharramova9898@gmail.com

Xülasə

Heydər Əliyev Azərbaycanın ictimai-siyasi tarixində çoxşaxəli fəaliyyəti ilə seçilən dövlət xadimidir. Onun fəaliyyəti üç əsas mərhələ və müxtəlif elmi yanaşmalar çərçivəsində təhlil olunur: sovet dövründə nomenklatura sistemində liderlik, keçid dövründə siyasi transformasiya və müstəqil Azərbaycanın dövlət quruculuğu mərhələsi. Eyni zamanda, “Azərbaycançılıq” ideologiyası ilə milli birliyi gücləndirmiş, multikultural dəyərləri dövlət siyasətinə çevirmişdir. Ümumilikdə, onun fəaliyyəti modern dövlət quruculuğu, sabitlik və strateji inkişaf modelinin formalaşdırılması ilə xarakterizə olunur.

Açar sözlər: Heydər Əliyev, lider, islahatlar, müstəqillik, quruculuq.

Azərbaycan xalqının Ümummilli lideri Heydər Əliyevin ictimai-siyasi fəaliyyəti özündə sovet dövrünün nomenklatura (lat. *nomenclatura* - adların təsviri və ya siyahı) elitasının (sovet ittifaqında

və sosialist ölkələrində kommunist partiyalarının orqanları tərəfindən təsdiqlənən hakim elita, başqa sözlə, sovet dövlət aparatında ən mühüm vəzifələrin siyahısı), milli dövlət quruculuğu və pragmatik geopolitika (müstəqil dövlətlərin xarici siyasətində mövcud problemlərə realist yanaşma, bu zaman dövlətin ideoloji əsasları deyil, onun situasiyadan iqtisadi fayda əldə etməsi və təhlükəsizliyi ön plana çəkilir, dövlət özünün əlverişli coğrafi vəziyyətindən istifadə edərək praktiki vəzifələri yerinə yetirir, məkanı və resurları idarə edir, sözügedən vəzifələri icra edən dövlət “canlı orqanizm” kimi nəzərdən keçirilir və o, sağ qalmaq üçün coğrafi məkanda öz təsirini genişləndirməli və gücləndirməlidir) kimi 3 mühüm mərhələni birləşdirirdi. Heydər Əliyevin dünya tarixində və Azərbaycanın milli tarixində oynadığı rolun ən mühüm dövrü isə XX yüzilliyin sonunda global və regional transformasiyaların baş verdiyi dövrdə global siyasətə göstərdiyi həlledici təsirlə və müstəqillik qazanmış xalqın milli lideri qismində xilaskarlıq missiyasını icra etməsi ilə əlaqədər idi. Beləliklə, elmi baxımdan Ulu öndərin siyasi fəaliyyətinə aşağıda qeyd edilən 4 fərqli prizmadan baxmaq olar:

1. Siyasi lider nəzəriyyəsi – bu prizmadan baxıldıqda Heydər Əliyevin öndərlik missiyası ön plana çəkilir, onun Azərbaycana birinci (1969-1982) və ikinci (1993-2003) rəhbərliyi dövründə xalqı ictimai, iqtisadi və mədəni cəhətdən təşkil etməsi, onun elm, təhsil və dil baxımdan dirçəlməsi üçün fundamental tədbirlər görməsi tədqiqat obyektini kimi çıxış edir.

2. Tranzitologiya (lat. *transitus* - keçid), yaxud keçid rejimində (sovet ictimai-siyasi və sosial-iqtisadi strukturlarının dağılması, demokratik dəyərlərə, yeni bazar iqtisadiyyatına əsaslanan ictimai-iqtisadi münasibətlərin formalaşdırılması) Heydər Əliyevin dünyada, keçmiş sovet ittifaqı məkanında və Azərbaycanda baş verən proseslərə reaksiyası, münasibəti, onları xalqın və Azərbaycan dövlətinin xeyrinə həll etmək və istiqamətləndirmək cəhdləri tədqiqatın başlıca istiqamətlərini təşkil edir. Bu zaman məsələyə siyasi tranzitologiya müstəvisində (bu və ya digər dövlətin totalitarizm və avtoritarizm rejimindən demokratizm rejiminə keçidi ilə əlaqədar problemləri tədqiq edən siyasi təlim) baxılır.

3. Tarixi institusionalizm (ing. *historical institutionalism* – siyasi institutların, onların zaman çərçivəsində dəyişməsinin, həmçinin sözügedən dəyişikliklərin ictimai, iqtisadi və sosial proseslərə təsirini öyrənən yeni institusionalizmdə istiqamət) mövqeyindən yanaşdıqda Heydər Əliyevin keçid şəraitində sosial, iqtisadi və siyasi institutları necə bir operativ rejimdə yenidənqurması, cəmiyyəti, idarəçilik sistemini və iqtisadi-təsərrüfat strukturlarını günün və yeni dövrün tələblərinə uyğun necə formalaşdırması və mükəmməl nəticələr əldə etməsi elmi səviyyələrdə təhlil edilir. Beləliklə, tarixi institusionalizm mövqeyindən yanaşdıqda, həm institutun subyektin davarnışlarına təsiri araşdırılır, həm də institusional dəyişikliklər tədqiqat obyektini olur [7, s. 1095-1096].

4. Geosiyasi realizm (beynəlxalq münasibətlərdə dövlətin coğrafi mövqeyini, milli maraqları və güc faktorlarını əsas götürən nəzəriyyə) mövqeyindən yanaşdıqda Heydər Əliyevin Azərbaycanın yerləşdiyi coğrafi mövqedən, onun təbii-coğrafi şəraitinin üstünlüklərindən istifadə edərək mövcud situasiyanı və dinamik şəkildə inkişaf edən prosesləri Azərbaycan Respublikasının və Azərbaycan xalqının xeyrinə dəyişdirmək kimi təzahür edən dövlətçilik strategiyasının özünəməxsus əlamətləri və xüsusiyyətləri müəyyən edilir. Beləliklə, geosiyasi realizm müstəvisində Heydər Əliyevin siyasi fəaliyyətini tədqiq etdikdə bir-biri ilə qarşılıqlı əlaqədə olan prinsipial elementlər ortaya çıxır:

- dövlətin (Azərbaycan Respublikası) başlıca subyekt olması – bu zaman xarici siyasət və yaxud beynəlxalq siyasət siyasi müstəqillik əldə etmiş respublikanın özünü təsdiq etmək və siyasi nüfuzunu bərqərar etmək meydanına çevrilir, əsas hədəf isə dövlətin vacibliyinin başqa dövlətlər və beynəlxalq təşkilatlar tərəfindən tanınması və onun mövqeyi ilə hesablaşması olur;

- milli maraqlar - xalqın və müstəqil dövlətin maraqlarının (milli təhlükəsizlik, suverenlik, ərazi bütövlüyü və təbii resurslar) qorunması xarici (beynəlxalq) siyasətin hədəflərindən birinə çevrilir;

- güclərin balanslaşdırılması - ictimai-siyasi sabitliyin dəstəklənməsinə və xarici təhlükənin dəf edilməsinə beynəlxalq institutların köməyiylə deyil, hegemon dövlətin (dövlətlərin)

dominantlığını ləğv edən koalisiyanın (hərbi koalisiya, iqtisadi və ya siyasi müttəfiqlik müqaviləsi və s.) vasitəsi ilə dəstək verilir;

- coğrafiya tələyüklü məsələ kimi - ölkənin yerləşdiyi coğrafiya millətin və dövlətin taleyini müəyyən edən amil kimi çıxış edir;

- anarxiya və təhlükəsizlik – beynəlxalq münasibətlərdə ali hakimiyyətin (dünya hökuməti), siyasi nüfuz amilinin yoxluğu və ya onun məcburetmə mexanizmlərinin olmaması, məhz XX əsrin 90-cı illərində və XXI əsrin əvvəllərində Ulu öndər Heydər Əliyev müstəqil dövlət quruculuğunu belə bir şəraitdə həyata keçirirdi [3, s. 121].

Heydər Əliyevin 1969-cu ildən başlayan və çox kiçik fasilələrlə 2003-cü ilə qədər davam edən ictimai-siyasi fəaliyyətinin sovet dövrünü (1969-1982) elmi cəhətdən elitar partiya-dövlət karyerası kimi xarakterizə etmək olar. Qeyd edək ki, bu siyasi xətt Ulu öndər Heydər Əliyevin seçimi deyildi. Sadəcə olaraq sovet dövründə ictimai-siyasi fəaliyyətin (karyera) başqa alternativ ssenarisi yox idi. Bu səbəbdən sovet dövlətinin bütün mərkəzi və periferiya strukturlarında idarəçiliyin inzibati-amirlik üsulu hökm sürürdü və həmin qaydaları dəyişmək ittifaqa daxil olan subyektlərin və onların siyasi rəhbərliyinin gücü və kompetensiyası daxilində deyildi. Bununla belə, Heydər Əliyev siyasi iradəsini və liderlik istedadını səfərbər edərək situasiyanı öz xalqının və Azərbaycan Respublikasının xeyrinə dəyişməyə, ölkədə “milli kadr siyasətini” həyata keçirərək, Azərbaycan Respublikasının (Azərbaycan SSR) idarəçilik sistemində və başqa rəsmi strukturlarda çalışan intellektual elitanın milliləşməsinə nail olmuş və sovet dövlətinin iqtisadi əsaslarını təşkil edən “plan təsərrüfatı” çərçivəsində sosialist iqtisadiyyatının modernləşdirilməsi təşəbbüsü ilə çıxış etmiş və əsaslı nəticələr əldə etmişdir.

1983-1987-ci illərdə Ulu öndər Heydər Əliyev 22 402 200 km² ərazisi və 293 mln əhalisi olan nəhəng bir dövlətin əsas rəhbərlərindən biri kimi fəaliyyət göstərdi. SSRİ Nazirlər Soveti Rəyasət Heyətinin 15 dekabr 1982-ci il tarixli Qərarı ilə Nazirlər Soveti sədrinin Birinci müavini vəzifəsini icra edən Heydər Əlirza oğlu Əliyevə aşağıda göstərilən çox mühüm sahələr həvalə olundu: SSRİ Yollar Nazirliyi, Dəniz Donanması Nazirliyi, Yol Tikinti Nazirliyi, Rabitə Nazirliyi, avtomobil, su nəqliyyatı və yol təsərrüfatı məsələlərinə nəzarət, SSRİ Nazirlər Sovetinin Baykal-Amur dəmir yolu tikintisi üzrə komissiyasına rəhbərlik, SSRİ Nazirlər Soveti Rəyasət Heyətinin 1983-cü il 2 fevral tarixli iclasında Nazirlər Soveti sədrinin Birinci müavini Heydər Əliyevə SSRİ Səhiyyə Nazirliyinin, Dövlət Kinematografiya Komitəsinin, Mədəniyyət Nazirliyinin, Tibb Sənayesi Nazirliyinin, Dövlət Arxivi və Müəlliflik Hüququ Agentliyinin, Xalq Maarif Nazirliyinin, Dövlət Teleradio Verilişləri Komitəsinin, Dövlət Nəşriyyatının, Ali və Orta İxtisas Təhsili Nazirliyinin və Dövlət Texniki-Peşə Təhsili Komitəsinin idarə edilməsi tapşırıldı. 1986-cı il oktyabr ayının 16-da sosial inkişaf üzrə SSRİ Nazirlər Sovetinin bürosunun yaradılması qərara alındı. SSRİ Nazirlər Sovetinin 1986-cı il 16 oktyabr tarixli Qərarı ilə Heydər Əlirza oğlu Əliyev SSRİ Nazirlər Sovetinin Sosial inkişaf üzrə bürosunun sədri təsdiq edildi. SSRİ Nazirlər Sovetinin sosial inkişaf üzrə bürosunun vəzifə səlahiyyətləri və əhatə sahəsi olduqca geniş və məsuliyyətli idi. Heydər Əliyev bu dövrdə 12 nazirliyə, çox sayda idarə və komitələrə rəhbərlik edirdi. SSRİ rəhbəri M.S. Qorbaçovun həyata keçirdiyi mürtəce siyasətə qarşı açıq-aşkar etiraz edən Heydər Əliyev 1987-ci il oktyabr ayının 21-də Sov.İKP MK-nın siyasi bürosundan istefa verdi [4, s.180].

Göründüyü kimi XX əsrin 80-ci illərində Ulu öndər Heydər Əliyev Sovet ittifaqı miqyasında çoxlu sayda xalqların, o cümlədən Azərbaycan xalqının rifahı və gələcəyi naminə möhtəşəm işlər görürdü. SSRİ Xalq Maarif Nazirliyinə, SSRİ Mədəniyyət Nazirliyinə, SSRİ Dövlət Texniki-Peşə Təhsili Komitəsinə və Ali və Orta İxtisas Təhsili Nazirliyinə rəhbərlik edən Ulu öndər Heydər Əliyev Azərbaycanda elmin, təhsilin, mədəniyyətin və milli dilimizin inkişafına xüsusi qayğı göstərir və ölkədə baş verən ictimai-siyasi və etnik-mədəni prosesləri daim diqqət altında saxlayırdı. 1990-cı ilin 20 yanvarında baş verən qanlı hadisələrin ertəsi günü yanvarın 21-də, o zaman Moskvada yaşayan Heydər Əliyev Azərbaycanın Rusiya paytaxtında yerləşən daimi nümayəndəliyinə gələrək bəyanat vermiş, SSRİ rəhbərliyinə açıq-aşkar etiraz etmişdi. Bütün bunlar Heydər Əliyevin zamandan və məkandan, siyasi konyunkturadan və situasiyanın çətinlik

dərəcəsindən asılı olmayaraq, liderlik dühasının, sərhədləri olmayan qüdrətinin göstəricisi idi. 1990-cı il 20 iyul tarixində Heydər Əliyevin vətənə qayıtması isə Azərbaycan dövləti və Azərbaycan xalqı naminə bütün sınaqlara hazır olmasının sübutu idi [1, s. 5]. Beləliklə, 1987-1993-cü illər Ümummilli lider Heydər Əliyevin həyatında və ictimai-siyasi fəaliyyətində keçid dövrü kimi xarakterizə etmək olar. Bu dövrdə Heydər Əliyevin yeni dövlət quruculuğu istiqamətində fəaliyyətini “siyasi readaptasiya” və “regional liderlik” (Naxçıvan Muxtar Respublikasını ərazi-siyasi həududlarında) kimi nəzərdən keçirmək elmi-nəzəri cəhətdən daha düzgün yanaşma kimi qiymətləndirilməlidir. “Siyasi readaptasiya” dedikdə hər hansı siyasi subyektin (fərd, qrup, kollektiv, cəmiyyət, dövlət və s.) dezadaptasiya dövründən sonra siyasi sistemin sürətlə dəyişən şərtlərinə yenidən uyğunlaşması prosesidir. Bu zaman köhnə dəyərlərə yenidən baxılır, yeni-yeni ictimai, siyasi və sosial-mədəni normalar mənimsənilir (resosializasiya) aktual siyasi mühitdə yeni davranış strategiyaları hazırlanır və bütün bunlar irimiqyaslı sistem dəyişikliklərindən və yaxud böhranlardan sonra baş verir. Bu dövrü (Naxçıvan dövrü) xarakterizə edərkən Heydər Əliyevin siyasi fəaliyyətində aşağıda qeyd edilmiş məqamlara xüsusi diqqət ayırmaq tələb olunur:

- düşünülmüş strategiyası olmayan, bu səbəbdən davamlı böhran vəziyyətləri yaşayan mərkəzi hakimiyyətdən məsafə saxlayırdı;

- alternativ siyasi platformanın formalaşdırılmasını (məsələn, Yeni Azərbaycan Partiyasının yaradılması) prioritet hesab edirdi;

- müstəqillik əldə etmiş milli dövlətin (Azərbaycan Respublikası) yeni inkişaf strategiyasını hazırlamaq üçün müvafiq tövsiyələr verirdi [2, s. 200-203].

Heydər Əliyevin 1-ci (10.10.1993 - 11.10.1998) və 2-ci (11.10.1998 - 31.10. 2003) prezidentlik dövrü xüsusi elmi təhlil tələb edir. Məhz bu dövrdə Azərbaycan Respublikası müstəqil dövlət kimi özünü təsdiq etmiş, ölkədə daxili sabitlik bərqərar edilmişdir. Bu prosesi elmi cəhətdən xarakterizə edərkən aşağıdakı məqamları xüsusi vurğulamaq tələb olunur:

- Müstəqil dövlətin təhlükəsizliyini təhdid edən silahlı qiyamların yatırılması, mərkəzdənqaçan siyasi qüvvələrin və separatist ünsürlərin sərərsizləşdirilməsi;

- Mərkəzi hakimiyyətin gücləndirilməsi;

- Güclü prezident üsul-idarəsinin yaradılması.

- Yuxarıda qeyd edilən bütün məqamları ümumiləşdirərək, Ümummilli lider Heydər Əliyevin prezidentliyi dövründə həyata keçirilən dövlətçilik strategiyasının tipini və modelini elmi cəhətdən aşağıdakı kimi müəyyən etmək olar:

- ictimai-siyasi vəziyyəti sabitləşdirən və əhalini konsolidasiya edən strateji siyasət tipi;

- xalqın milli maraqlarını qorumağa qadir olan, güclü dövlət modeli.

Sözgedən dövrdə həyata keçirilmiş dövlət quruculuğu strategiyasının iqtisadi qolunu təsnif etdikdə qarşımızda Heydər Əliyevin ardıcıl və metodiki şəkildə icra etdiyi, təbii resursların müstəqil hasilatına və istismarına əsaslanan təsərrüfat-iqtisadi siyasət tipi canlanır. Ümumi cizgilərdə “enerji diplomatiyası” kimi xarakterizə olunan bu siyasəti mövcud situasiyada (XX yüzilliyin 90-cı illəri və XXI yüzilliyin əvvəlləri) özünəməxsus “xilaskarlıq aktı” kimi qiymətləndirmək olar. Müstəqil milli dövlətin sosial-iqtisadi əsaslarını təşkil edən “enerji diplomatiyası”nın reallığa çevrilməsində istifadə olunan mexanizmlər isə aşağıdakı qaydada və ardıcılıqla təşkil olunurdu:

1. Tarixdə “Əsrin müqaviləsi” kimi qalmış neft müqaviləsi (20 sentyabr 1994).

2. İnkişafın neft modelinin yaradılması.

3. Dövlət neft fondunun təşkili və formalaşdırılması. Qeyd edək ki, Azərbaycan Respublikası Dövlət Neft Fondu, ARDNF (ing. *The State Oil Fund of the Republic of Azerbaijan*) - Azərbaycanın suveren fondu qismində neft gəlirlərinin idarə olunması məqsədi ilə 29 dekabr 1999-cu il tarixində yaradılmış, 29 dekabr 2000-ci il tarixində fondun Nizamnaməsi qəbul olunmuş, 2001-ci ilin iyulunda, vəsaitlərin fonda daxil edilməsi qaydaları təsdiq edildikdən sonra fəaliyyətə başlamışdır [5, s. 120].

XX yüzilliyin 90-cı illərində və XXI yüzilliyin əvvəllərində Azərbaycan Respublikasında və onun ətrafında yaranmış hərbi-siyasi vəziyyətlə əlaqədar Ulu öndər Heydər Əliyev fəvqəladə fəallıq və xüsusi manevrlər edilməsini tələb edən xarici siyasətin modelini də işləyib hazırlamışdı. Bu siyasət ölkə ərazisində hər hansı başqa dövlətin və yaxud hərbi təşkilatın bazalarının yerləşdirilməməsi, hər hansı hərbi təşkilata qoşulmamağı (“Sülh naminə tərəfdaşlıq” istisna olmaqla), hər hansı regional və koalision münaqişənin iştirakçısı olmamağı nəzərdə tuturdu. Məhz bu strategiyanın davamı olaraq, Azərbaycan Respublikası 2011-ci il 26 may tarixində “Qoşulmamaq hərəkətinə” (ing. *Non-Aligned Movement* - 1961-ci ilin sentyabr ayında “Belqrad konfransında” yaradılmış bu beynəlxalq təşkilatın hazırda 121 üzvü var - hərbi alyanslara qoşulmamaq sözügedən təşkilata daxil olan ölkələrin başlıca prinsipi elan olunurdu) tamhüquqlu üzv qəbul edilmişdir. 2019-2024-cü illərdə ölkəmiz Qoşulmamaq hərəkətinə sədrlik etmişdir. 2019-cu il 25-26 oktyabr tarixində “Qoşulmamaq hərəkətinin” növbəti Sammiti Bakı şəhərində keçirilmişdir. Xarici siyasətdə qoşulmamaq prinsiplərini rəhbər tutan Heydər Əliyev Azərbaycanda və Cənubi Qafqaz regionunda fəvqəladə geosiyasi maraqları olan Türkiyə, Rusiya və ABŞ arasında xüsusi balans yaratmağa istiqamətlənmiş bacarıqlı diplomatik gedişlər edir, Azərbaycanın beynəlxalq aləmdə mövqeyini, davamlı olaraq, gücləndirirdi [6, s. 14-20]. Beləliklə, yüksək səviyyədə düşünülmüş və balanslaşdırılmış xarici siyasət kursunu seçməklə Heydər Əliyev:

1. Azərbaycanın dünya iqtisadiyyatına davamlı integrasiyasını təmin etdi.
2. Azərbaycandan keçən yeni enerji koridorlarının açılmasına start verdi.
3. Çoxlu sayda qlobal layihələrin təşəbbüskarı və müəllifi kimi çıxış etdi.
4. Cənubi Qafqazda iqtisadi və geosiyasi maraqları olan fəvqəl dövlətləri (Türkiyə, Böyük Britaniya, ABŞ, Rusiya, Fransa) və regional oyunçuları bir araya gətirdi.

Aparılan elmi təhlillərdən məlum olur ki, Azərbaycan dövlətinin müstəqilliyinin əbədi olması və Azərbaycan xalqının parlaq gələcəyi naminə harizmasını, fəvqəladə siyasi istedadını, tükənməz enerjisini, yüksək intellektini səfərbər edən Ulu öndər Heydər Əliyev beynəlxalq siyasətdə çoxtərəfli taktiki və strateji gedişlər etməklə həm də “çoxvektorlu geosiyasət” (dövlətin eyni vaxtda bir neçə beynəlxalq güc mərkəzləri ilə eynihüquqlu və balanslaşdırılmış münasibətlər qurması, ittifaqlara qoşulmaqdan imtina etməsi, bununla da suverenliyini tam şəkildə qoruyub saxlaması) tipini həyata keçirirdi. Bununla da beynəlxalq və regional siyasətdə “praqmatik realizm” (obyektiv reallığın qəbul edilməsinə, praktiki faydanın, səmərəliliyin və yüksək nəticələrin əldə olunmasına istiqamətlənmiş düşüncə tərzı və fəlsəfi yanaşma forması) modelini icra olunan gerçəkliyə çevirirdi.

Dövlətin ideoloji doktrinasının formalaşdırılmasında uzaq hədəflər üçün nəzərdə tutulmuş milli siyasət modelini reallaşdıran Heydər Əliyevin başlıca hədəfi polietnik tərkibi olan müasir Azərbaycan cəmiyyətində integrativ məfkurə altında bütün etnik, milli, irqi və dini komponentləri monolit və sarsılmaz ailə kimi birləşdirmək, “Azərbaycançılıq” ideologiyasının sosial mənşəyindən, dilindən, dinindən, etnik, milli və irqi mənsubiyyətindən asılı olmayaraq, ölkədə yaşayan hər bir Azərbaycan vətəndaşı tərəfindən ali dəyər kimi qəbul edilməsinə nail olmaq idi. Bununla da Heydər Əliyev milli toplumun davamlı vəhdətdə saxlanmasına zəmanət verən ideoloji doktrinanı yaratdı və bu prosesdə aşağıdakı mexanizmləri ön plana çəkdi:

- Azərbaycan milli kimliyinin formalaşdırılması;
- Azərbaycanda multikulturalizmin dövlət siyasəti səviyyəsinə qaldırılması.
- Dövlətin möhkəmləndirilməsi üçün əlavə tədbirlərin görülməsi. Bütün bu məqamlar Heydər Əliyevin ideya siyasətini tipoloji cəhətdən müəyyən edirdi. Bu siyasətin əsas hədəfi isə hakimiyyətin legitimləşdirilməsini nəzərdə tuturdu.

Beləliklə, Ümummilli lider Heydər Əliyevin siyasi fəaliyyətinin sistemli təhlili zamanı əldə edilən kompleks nəticələrdən, bu gün siyasi müstəqilliyini, suverenliyini və ərazi bütövlüyünü mütləq şəkildə bərqərar etmiş dövlətin möhkəm və sarsılmaz sütunlarının qurulduğu bir dövrün elmi təsvirini yaratmaq mümkündür:

I. Heydər Əliyevin siyasi fəaliyyətinin istiqamətləri:

1. Dövlət-institutsional istiqamət:

- prezident respublikasının yaradılması;
- icra hakimiyyətinin möhkəmləndirilməsi;
- dövlətçiliyin hüquqi cəhətdən formalaşdırılması.

2. Sosial-iqtisadi istiqamət:

- bazar iqtisadiyyatına keçid;
- investisiya siyasəti;
- enerji strategiyası.

3. Milli idendifikasiya istiqaməti:

- cəmiyyətin konsolidasiyası;
- mədəni siyasət;
- diaspor strategiyası.

4. Geosiyasi istiqamət:

- böyük dövlətlərin maraqlarının balanslaşdırılması;
- regional təhlükəsizliyin təmin edilməsi;
- beynəlxalq layihələrdə iştirak.

II. Heydər Əliyevin siyasi fəaliyyətinin elmi-nəzəri təsnifatı:

1. Siyasi liderlik tipinə görə:

- harizmatik lider nümunəsi;
- rəşional-bürokratik liderliyin daha mütərəqqi və spesifik forması;

2. Funksiyalarına görə:

- sabitləşdirmə funksiyası;
- mobilizasiya (qüvvələrin səfərbər edilməsi) funksiyası;
- integrasiya (cəmiyyətdə milli birlik və həmrəylik yaratmaq) funksiyası;
- modernizasiya (iqtisadi və siyasi sistemin, idarəçilik strukturların, təsərrüfat həyatının yenilənməsi və yenidən qurulması).

3. İcra instrumentlərinə görə:

- institusional instrumentarilər (qanunlar, islahatlar);
- güc və nəzarət instrumentariləri (ölkənin idarəçilik elitası və siyasi istəblişmənt üzərində dövlət nəzarətinin həyata keçirilməsi);
- diplomatik instrumentarilər (dövlətlərarası və beynəlxalq müqavilələr);

4. İnkişaf modellərinə görə:

- postsovet transformasiya modelinin hazırlanması;
- resursların hasilatına və istismarına yönəlmiş iqtisadi strategiya;
- “güclü dövlət” modelinin təkmilləşdirilməsi.

Yuxarıda yaradılan elmi təsvirdən Heydər Əliyevin siyasi fenomen kimi unikal portretini yaratmaq mümkündür:

1. Dəyişən şəraitə yüksək adaptivlik qabiliyyəti.

2. Nüfuz və modernizasiya elementlərinin sintez edilməsi.

3. Yüksək təşəkküllü strateji düşüncə tərzii və fəvqəladə uzaqgörənlik qabiliyyəti və mükəmməl planlaşdırma bacarığı.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

Azərbaycan dilində

1. Əliyev H.Ə. Elektron Sənədlər Toplusu. Abdullayev M. Tarixi qayıdış... 33 il öncə bu gün - 1990-ci il 22 iyul. Yeni Azərbaycan. - 2023. - № 128, - S. 5.
2. Hacıyev İsmayıl. Heydər Əliyev siyasəti: tarix və müasirlik. Bakı, 2023. - S. 200-203. - 336 s.
3. Heydər Əliyev: şəxsiyyətin miqyası və missiyası”. AMEA-nın kollektiv müəlliflər heyəti. - Bakı, 2025. - S. 121. - 610 s.
4. Qasımlı, M.C. “Heydər Əliyev - istiqlalə gedən yol (1969-1987-ci illər). Prezident Kitabxanasının saytı (az.). preslib.az. Bakı, 2006. - S. 180. - 608 s.

Rus dilində

5. Алиев И., Гусейнов Р. и др. Суверенные фонды благосостояния: международный опыт и Азербайджан. Баку. 2019. - 120. - 250 с.
6. Шарифова С.А. Роль Гейдара Алиева в истории Южного Кавказа (1969-1982) // журнал «Manuscript». - 2024. - С. 14-20.

İngilis dilində

7. Giovanni Capoccia. When Do Institutions “Bite”? Historical Institutionalism and the Politics of Institutional Change // Comparative Political Studies, - 2016. - T. 49(8), - Pp. 1095-1096.

KOMBINATOR DÜŞÜNCƏ FƏLSƏFƏSİ

Alsu Zaur qızı Məmmədova

magistrant

alsummdova2@gmail.com

Mingəçevir Dövlət Universiteti

Xülasə

İnsan düşüncəsi təbiətən çoxvariantlı və çoxsəviyyəlidir. Hər bir idrak aktı — istər gündəlik qərarvermə, istər elmi yaradıcılıq, istərsə də intuitiv müşahidə — bir neçə mümkün alternativin təhlili, müqayisəsi və nəticədə optimal variantın seçilməsi ilə müşayiət olunur. Bu, insan şüurunun əsas funksional xüsusiyyətlərindən biridir və kombinator düşüncə dedikdə məhz bu çoxvariantlı, çevik və strukturlaşdırılmış düşünmə üsulu nəzərdə tutulur. Riyaziyyatda bu proses kombinatorika vasitəsilə formal şəkildə ifadə edilir, lakin onun fəlsəfi və idraki kökləri çox daha genişdir — insanın ümumi bilik sistemində yaradıcılıq, məntiq və struktur münasibətlərinin qarşılıqlı əlaqəsini əhatə edir.

Kombinatorika elementlərinin mərhələli, sistemli və məntiqi ardıcılıqla tədrisi ehtimal anlayışlarının şüurlu və davamlı mənimsənilməsinə şərait yaradır. Şagirdlərdə hadisələrin sayılması, mümkün variantların müəyyənləşdirilməsi, nəticələrin müqayisəsi və təhlili bacarıqları formalaşır, abstrakt və ehtimal yönümlü düşünmə inkişaf edir.

Açar sözlər: kombinator analiz, kombinator düşüncə, kombinator təfəkkür, kombinator düşüncə, analitik-sintez.

Giriş

Fəlsəfi baxımdan kombinator düşüncə ideyası XVII əsrdən etibarən formalaşmağa başlamışdır. René Descartes və Gottfried Wilhelm Leibniz kimi düşünürlər insan idrakının universal hesablanma sisteminə çevrilməsi ideyasını irəli sürmüşdülər. Leibniz öz “ars combinatoria” əsərində qeyd edirdi ki, bütün insan bilikləri və anlayışları elementar ideyaların müxtəlif kombinasiyalarından ibarətdir (Leibniz, 1666). Bu baxımdan o, kombinatorikanı yalnız riyazi sahə deyil, həm də fikir əmələgəlməsinin mexanizmi kimi izah edirdi.

Descartes-in rasionallıq fəlsəfəsində də “ümumi hesablama” anlayışı mühüm yer tutur. O hesab edirdi ki, insan düşüncəsi hər hansı mürəkkəb anlayışı sadə komponentlərə parçalayır və sonra bu komponentləri müxtəlif ardıcılıqlarda birləşdirərək yeni bilik formaları yaradır (Descartes, 1637). Bu yanaşma sonradan riyaziyyatdakı kombinator analiz metodlarının fəlsəfi təməlini qoymuşdur.

Bu mənada kombinatorika təkcə sayma elmi deyil, həm də müxtəlif elementlərin əlaqə sisteminin qurulması elmi kimi qəbul edilə bilər. O, insan idrakının universal strukturu kimi çıxış edir: anlayışlar, ideyalar və təsəvvürlər də eynilə riyazi obyektlər kimi “kombinə” oluna bilər.

Təhlil və müzakirə

Kombinatorika və idrak fəlsəfəsi: çoxvariantlı düşüncənin modeli

Müasir idrak fəlsəfəsi (epistemologiya) insanın düşünmə prosesini statik bilik toplusu kimi deyil, dinamik, çoxvariantlı bilik konstruksiyası prosesi kimi dəyərləndirir (Morin, 1999). Bu modelə görə, insan təfəkkürü daima müxtəlif alternativlər arasında seçim edir, variantları sındırır, yanlış yolları istisna edir və nəticədə bilik sistemində tarazlıq yaradır. Bu prosesin struktur baxımından riyazi ekvivalenti məhz kombinator yanaşmadır: verilmiş çoxluqdan mümkün kombinasiya və düzülüşlərin tapılması insan idrakının çoxvariantlı funksiyasının simvolik ifadəsidir.

Piaget (1972) insan idrakının inkişaf mərhələlərini tədqiq edərkən qeyd edirdi ki, “kombinator əməliyyatlar” insanın abstrakt düşüncəyə keçid mərhələsində başlıca rol oynayır. Onun fikrincə, yeniyetmə yaş dövründə şagirdlər artıq mümkün variantları yalnız təsadüfi şəkildə yox, sistemli və planlı şəkildə təhlil etməyi öyrənirlər. Piaget bu mərhələni “formal əməliyyatlar dövrü” adlandırır və hesab edir ki, kombinator düşüncə yaradıcı idrakın başlanğıc nöqtəsidir.

Vygotsky (1978) bu ideyanı sosial-idraki aspektdən inkişaf etdirərək qeyd edirdi ki, insan təfəkkürü yeni anlayışları mövcud biliklərin müxtəlif kombinasiyalarını dəyişdirməklə yaradır. O, yaradıcılığı “əqli situasiyaların yeni kombinasiyası” kimi xarakterizə edir. Bu baxımdan, kombinator düşüncə sadəcə bilik istehsalı deyil, həm də mədəni transformasiya aktıdır — fərd yeni ideya yaratmaqla həm öz təfəkkürünü, həm də ictimai bilik sistemini dəyişdirir.

Kombinator düşüncənin struktur və məntiqi təbiəti

Kombinator düşüncənin əsas idrak xüsusiyyəti onun sistem qurma qabiliyyətidir. İnsan şüuru məlumatı sadəcə qəbul etmir; o, məlumat vahidlərini əlaqələndirir, onları müxtəlif konfigurasiyalarda birləşdirərək yeni məna strukturları yaradır. Bu baxımdan kombinator təfəkkür həm sintetik, həm də analitik xarakter daşıyır. Tall (2013) qeyd edir ki, kombinator düşüncə riyazi təfəkkürün üç səviyyəsini – konkret əməliyyatlar, simvolik abstraksiya və formal əlaqə – birləşdirən unikal strukturdur. O, şagirdin düşüncə fəaliyyətində həm “məntiqi sistemləşmə”, həm də “yaradıcılıq elastikliyi” yaradır. Yəni insan yalnız qaydaları tətbiq etmir, həm də bu qaydalar arasında yeni əlaqələr kəşf edir.

Kombinator təfəkkür və yaradıcılıq

Yaradıcılıq psixologiyası kontekstində kombinator düşüncə “əqli kombinasiyalar” adlandırılan proseslə əlaqələndirilir (Guilford, 1967). Yaradıcı fərd, məsələn, alim, mühəndis və ya sənətkar, müxtəlif ideyaları və anlayışları yeni formada birləşdirərək innovativ nəticə əldə edir. Bu baxımdan, kombinator düşüncə həm elmi innovasiyanın, həm də mədəni yaradıcılığın əsasında dayanır. Freudenthal (1983) qeyd edir ki, riyaziyyatın tədrisində kombinator məsələlər yalnız hesablama bacarığı deyil, problemi modelləşdirmək və sistemlə fikirləşmək qabiliyyəti yaradır. Bu, idrakın dərin qatlarına təsir edən universal düşüncə mexanizmidir. Riyazi kombinatorikanın humanitar dəyəri də məhz buradadır — o, insanı “necə hesablamaq” yox, “necə düşünməli” öyrədir. Morin (1999) bunu “kompleks düşüncə” adlandırır: insan dünyanı vahid sistem kimi qavrayır, müxtəlif hissələr arasındakı əlaqələri anlamağa çalışır. Kombinator təfəkkür bu kompleks yanaşmanın riyazi formasıdır — parçalanmış bilikləri əlaqələndirmək, çoxsaylı variantları eyni vaxtda nəzərdən keçirmək və məna strukturu yaratmaq bacarığı.

Kombinator təfəkkürün humanitar dəyəri

Kombinator düşüncə humanitar baxımdan insanın seçim, məsuliyyət və qərarvermə mədəniyyətini simvollaşdırır. Hər kombinasiya aktı, əslində, bir seçim aktıdır: çoxsaylı variantlar arasından məntiqi, məqsədəuyğun və bəzən estetik baxımdan uyğun olanı seçmək. Bu baxımdan kombinator təfəkkür etik və mədəni qərarvermənin də modelidir. Məsələn, ədəbiyyatda və musiqidə yaradıcı proses çox vaxt “elementlərin yeni kombinasiyası” kimi dəyərləndirilir. Dilin öz strukturu da kombinator prinsiplərə əsaslanır — məna, cümlə və mətn müəyyən sözlərin müəyyən qaydalarla birləşdirilməsindən yaranır. Beləliklə, kombinatorika yalnız riyaziyyatın deyil, dil, estetika və mədəniyyətin də struktur əsasını təşkil edir. Bu mənada kombinator təfəkkür riyazi məntiqin sərhədlərini aşır və insanın mənəvi-intellektual fəaliyyətinin bütün sahələrinə sirayət edir. O, həm təfəkkürün aləti, həm də mədəniyyətin modeli kimi çıxış edir.

Kombinator təfəkkür və yaradıcılıq psixologiyası

İnsan idrakının mühüm xüsusiyyətlərindən biri ondan ibarətdir ki, o, qarşısına çıxan problemi həll edərkən çoxsaylı variantları təsəvvür edə, onların arasında müqayisə apararaq ən uyğun olanı seçə bilir. Bu xüsusiyyət — kombinator təfəkkür — yaradıcılığın əsas psixoloji mexanizmlərindən biridir. Kombinator düşüncə fərdin yaddaşında mövcud olan bilik vahidlərini, təcrübə fraqmentlərini və təsəvvürləri müxtəlif ardıcılıqlarda birləşdirərək yeni ideyalar formalaşdırmaq qabiliyyətidir (Guilford, 1967). Beləliklə, yaradıcı təfəkkürün təməlində yalnız intuisiyadan deyil, həm də sistematik riyazi məntiqdən qaynaqlanan kombinator mexanizmlər dayanır.

Nəticə

Aparılmış araşdırma göstərir ki, kombinator təfəkkür müasir idrak fəlsəfəsi və pedaqoji psixologiya baxımından təkcə riyaziyyatın bir bölməsi deyil, insan düşüncəsinin ümumi struktur modelidir. O, biliklərin yaradılması, sistemləşdirilməsi və yenidən qurulması proseslərinin həm riyazi, həm idraki, həm də mədəni səviyyələrini özündə birləşdirir.

Beləliklə, kombinator təfəkkürün əsas funksiyası yalnız variantları hesablamaq deyil, həm də sistem və mənalı yaratmaqdır. O, insan düşüncəsini fragmentasiyadan bütövlüyə, sadə məntiqdən kompleks əlaqələrə doğru istiqamətləndirir.

Nəticə etibarilə, kombinator təfəkkür riyazi, psixoloji və humanitar idrak formalarının birləşdirici modelidir. O, riyazi məntiqin dəqiqliyini, psixoloji çevikliyi və humanitar dərinliyi birləşdirərək insan idrakının universal strukturunu əks etdirir. Bu baxımdan, riyazi kombinatorikanın öyrənilməsi yalnız hesablama bacarığı deyil, həm də düşünmə mədəniyyətinin formalaşması deməkdir.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Bruner, J. (1960). The Process of Education. Harvard University Press.
2. Freudenthal, H. (1983). Didactical Phenomenology of Mathematical Structures. D. Reidel Publishing.
3. Guilford, J. P. (1967). The Nature of Human Intelligence. McGraw-Hill.
4. Jonassen, D. H. (2006). Modeling with Technology: Mindtools for Conceptual Change. Pearson Education.
5. Morin, E. (1999). Complexity and the Human Spirit. UNESCO Press.
6. Piaget, J. (1972). The Psychology of the Child. Basic Books.
7. Poincaré, H. (1908). Science and Method. Thomas Nelson & Sons.
8. Tall, D. (2013). How Humans Learn to Think Mathematically. Cambridge University Press.
9. Təhsil Nazirliyi. (2020). Ümumi təhsil üzrə dövlət standartları və riyaziyyat fənni kurikulumu. Bakı: Təhsil Nazirliyi.
10. Vygotsky, L. S. (1978). Mind in Society: The Development of Higher Psychological Processes. Harvard University Press.

TARIXIN TƏDRISİNDƏ MÜASİR PEDAQOJI TEXNOLOGİYALARIN ƏHƏMIYYƏTİ

Pərvanə İdris qızı Əlizadə
magistrant

Elizadee.pervane66@gmail.com
Mingəçevir Dövlət Universiteti

Xülasə

Məqalədə müasir təhsil islahatları çərçivəsində tarix fənninin tədrisində pedaqoji texnologiyaların tətbiqi, onların dərsin keyfiyyətinə və şagirdlərin şəxsiyyət kimi formalaşmasına

təsiri araşdırılır. Tarixi biliklərin ənənəvi yaddaş məktəbindən fəal idrak məktəbinə keçidi, İKT-nin imkanları, fəal təlimin mexanizmləri elmi-metodik baxımdan təhlil edilir. Müəllimin fasilitator rolu və şagirdin tədqiqatçı fəaliyyəti ön plana çəkilir.

Açar sözlər: Tarixin tədrisi, pedaqoji texnologiya, fəal təlim, İKT, tənqidi təfəkkür

Giriş

Müasir dövrdə təhsil sisteminin yenilənməsi və beynəlxalq standartlara uyğunlaşdırılması zəruri bir prosesə çevrilmişdir. XXI əsrin “təhsil” və “intellekt” əsri kimi xarakterizə olunması milli təhsil sistemində müasir pedaqoji texnologiyaların tətbiqini ön plana çıxarmışdır. Pedaqoji texnologiya təlim prosesinə fərqli və yenilikçi yanaşmanı ifadə edir; bu baxımdan tədris ənənəvi üsullardan ayrılaraq daha çox idarə olunan bir proses kimi təşkil edilməlidir. Xüsusilə tarix dərslərində şagirdlərin passiv dinləyici rolundan çıxaraq fəal araşdırıcıya çevrilməsi üçün müasir metodik yanaşmaların tətbiqi müasir dövrün əsas tələblərindən sayılır. Bütün fənlərdə olduğu kimi, tarix dərslərinin tədrisinin səmərəli və keyfiyyətli təşkili ilk növbədə uyğun metodların düzgün seçilməsindən asılıdır. Bununla yanaşı, müəllimin peşəkar təcrübəsi və fənni dərindən bilməsi də bu prosesdə mühüm rol oynayır.

Tarixin tədrisində fəal təlim

Müasir həyat şagirdlərdən yalnız faktları yadda saxlamağı deyil, həm də informasiyanı müstəqil qazanmağı, onu təhlil etməyi və tətbiq etməyi tələb edir. Bu baxımdan, tarix təliminin səmərəliliyi fənnin məqsədlərinin dəqiq müəyyən edilməsindən və müasir texnologiyaların düzgün seçilməsindən asılıdır. Tarixin tədrisində müasir pedaqoji texnologiyaların əsasını fəal təlim təşkil edir. Şagirdin mövqeyi “kəşf edən”, “tədqiqatçının” mövqeyidir. Şagirdlər təlim prosesinin tamhüquqlu iştirakçısı. Olaraq bu prosesdə tədqiqatçı kimi çıxış edirlər və bilikləri fəal axtarış və kəşflər prosesində mənimsəyirlər [2, s.77]. **Fəal təlimin əsas üstünlüyü — real idrak motivasiyasının yaranmasıdır** [3, s. 389]. Fəal dərslərin özünəməxsus mərhələləri vardır ki, bu da dərslərin məntiqi tamlığını təmin edir. Müasir müəllim tərəfindən hazırlanan venn diaqramları, klasterlər və interaktiv xəritələr sadəcə “yaraşlıq” üçün deyil, şagirdin məntiqi əlaqələr qurması üçün vacibdir. Məsələn, Səfəvi və Osmanlı dövlətlərinin idarəçilik sistemlərini venn diaqramı ilə müqayisə edən şagird, fərqləri vizual olaraq daha tez mənimsəyir.

Müasir tarix dərsləri və innovativ metodlar

Tarix dərslərində materialın həcmi böyük olması şagirdlərdə bəzən “informasiya yorğunluğu” yaradır. Bunun qarşısını almaq üçün “parçalama” (chunking) metodundan istifadə edilməlidir. Parçalama məlumatları kiçik, mənalı və əlaqəli hissələrə bölmək deməkdir [1, s.72]. Bu, şagirdə sadəcə “nəyi” deyil, həm də “necə” öyrənməli olduğunu aşılamaqdır.

Layihə əsaslı öyrənmə şagirdlərin real həyatdakı problemlərə bənzər tarixi situasiyaları araşdırmasını təmin edir. Bu metod şagirdin müəyyən bir problemin həllinə yönəlmiş fəaliyyətini təşkil edir. Bu metod zamanı şagirdlər fərdi, ya da kollektiv şəkildə tədqiqat aparır, material toplayır və yaradıcı şəkildə təqdim edirlər [4, s. 99]. Məsələn, “İbtidai icma quruluşunda insanların məskunlaşması” mövzusunda layihə üzərində işləyən şagirdlər xəritə üzərində mağaraları yerləşdirir və onların coğrafi mövqeyinin həyat tərzinə təsirini təhlil edirlər. Bu yanaşma şagirdlərdə müstəqil şəkildə qərar qəbul etmə və öz üzərlərinə məsuliyyət götürmə bacarıqlarının formalaşmasına kömək edir.

İnnovativ təhsilin mərkəzində müəllimin rolunun dəyişməsi dayanır. Müəllim artıq biliklərin yeganə mənbəyi deyil, öyrənmə prosesinin bələdçisi – fasilitatordur. Fasilitator müəllim şagirdlərə hazır cavablar vermir, əksinə, yönəldici suallar və problemlə situasiyalar vasitəsilə onları müstəqil düşünməyə təşviq edir. Sınıfdə “Sokrat dialoqu” və ya “Debat” kimi üsulların tətbiqi şagirdlərin öz fikirlərini əsaslandırmaq bacarığını artırır. Bu mühitdə şagird səhv etməkdən qorxmur, çünki səhv öyrənmə prosesinin bir hissəsi kimi qəbul edilir.

Dərslərin oyunlaşdırılması (geymifikasiya) tələbələrin dərslə marağını kəskin şəkildə artırır. “Padlet”, “Kahoot”, “Quizizz” və “Wordwall” kimi platformalar müəllimlərə dərsləri daha interaktiv dizayn etməyə kömək edir. [5] “Padlet” üzərində real vaxt rejimində kollektiv hekayə yazmaq və ya

“Kahoot”, “Quizizz” vasitəsilə yarışlar keçirmək dərsi əyləncəli laboratoriyaya çevirir. Lakin burada texniki alətdən çox, pedaqoji məqsəd önəmlidir: oyun sürət yarışına deyil, düşünmə prosesinə xidmət etməlidir. Məsələn, “Əgər mən tarixi şəxsiyyət olsaydım” tipli rollu oyunlar şagirdlərdə empatiya hissini gücləndirir və tarixi hadisələri daxildən anlamağa kömək edir.

Tarix təhsilində müasir pedaqoji texnologiyaların tətbiqi təkcə rəqəmsallaşma deyil, təfəkkür tərzinin dəyişməsidir. İKT-nin imkanları, layihəyönümlü öyrənmə və müəllimin fasilitatorluq bacarığı birləşdikdə təhsilin keyfiyyəti yeni müstəviyə qalxır. Bu yanaşmalar şagirdlərin həm akademik biliklərini möhkəmləndirir, həm də onlarda gələcək həyat üçün zəruri olan tənqidi düşüncə və əməkdaşlıq vərdişlərini formalaşdırır. Tarix dərsi artıq keçmişin cansız xatırlanması deyil, milli kimliyin və dövlətçilik şüurunun formalaşdığı dinamik bir platformadır. Müəllimlərin bu sahədə özlərini davamlı inkişaf etdirmələri uğurlu təhsilin əsas təminatıdır. Müasir tarix dərslərini İKT-siz təsəvvür etmək qeyri-mümkündür. Bu gün kompüter müəllim üçün dünyaya pəncərə, professional biliklərin mənbəyi, pedaqoji əməyin alətidir [3. s. 525]. Tədris prosesində yalnız dərsləklə kifayətlənməyib internet resurslarından, elektron xəritələrdən və sənədli kadrlardan istifadə etmək şagirdlərin resurslarını zənginləşdirir.

İnternetdəki məlumatların mürəkkəb və müxtəlif xarakter daşması səbəbindən şagirdlər əldə etdikləri informasiyaya tənqidi yanaşmalı və onu düzgün qiymətləndirmə bacarığına malik olmalıdırlar. Kompüter texnologiyası müəllimə imkan verir ki, mürəkkəb tarixi hadisələri (məsələn, döyüş sxemlərini və ya arxeoloji qazıntıları) vizuallaşdıraraq şagirdlərin yaddaşında daha dərin iz buraxsın. Tarixin tədrisində müasir texnologiyalar idrak fəaliyyətinin səviyyələrinə (bilik, anlama, tətbiq, təhlil, sintez, qiymətləndirmə) uyğun qurulmalıdır. Bu, şagirdlərin sadəcə faktları xatırlamasından yox, yüksək səviyyəli mühakimə yürütmək bacarığına keçidini təmin edir. Məsələn, “Gülüstən müqaviləsi” mövzusu tədris edilərkən, müəllim şagirdlərə yalnız müqavilənin tarixini soruşmur, həm də “Bu hadisə Azərbaycan xalqının milli birliyinə necə təsir göstərdi?” kimi tənqidi təfəkkür tələb edən suallar ünvanlayır. Beləliklə, şagirdlər tarixi hadisələrin səbəb-nəticə əlaqələrini və qanunauyğunluqlarını dərk edirlər.

Müasir pedaqoji texnologiyalar qiymətləndirmənin də mahiyyətini dəyişmişdir. İndi əsas diqqət şagirdin irəliləyişini izləyən **formativ qiymətləndirməyə** verilir. Müəllim üçün imkan yaranır ki, tədris materialının qavranılmasında fragmentarlığın qarşısını alsın. Eyni zamanda, şagirdlərin öz nəticələrini təkmilləşdirmək həvəsi təlimin keyfiyyətini artırır. [4.s. 167]. Həmçinin, tarixin digər fənlərlə (ədəbiyyat, coğrafiya, incəsənət) inteqrasiyası şagirdin təfəkküründə dünyanın bütöv obrazının formalaşmasını təmin edir. Bədii ədəbiyyatdan istifadə dərsin emosionallığını artırır və tarixi obrazları canlandırır.

Metodlar: Tədqiqat prosesində müqayisəli təhlil, analiz və sintez metodlarından istifadə edilmişdir. Mövzu ilə bağlı müxtəlif elmi-pedaqoji yanaşmalar müqayisəli şəkildə araşdırılmış, ənənəvi və müasir təlim metodları təhlil edilmişdir.

Nəticə

Nəticə etibarilə, müasir pedaqoji texnologiyaların düzgün və məqsədyönlü tətbiqi tarix təliminin effektivliyini əhəmiyyətli dərəcədə artırır. Fəal təlim, layihə əsaslı yanaşma və İKT inteqrasiyası şagirdlərdə tənqidi təfəkkür, müstəqil qərarvermə və əməkdaşlıq bacarıqlarını formalaşdırır. Müəllimin fasilitator rolu isə şagirdyönümlü və səmərəli öyrənmə mühiti yaradır. Bu yanaşmalar nəticəsində şagirdlər yalnız bilik əldə edən deyil, onu təhlil edib tətbiq edən, milli-mənəvi dəyərlərə sadıq və demokratik cəmiyyətə uyğun fəaliyyət göstərə bilən şəxsiyyətlərə çevrilirlər. Beləliklə, tarix dərsi keçmişin öyrədilməsi ilə yanaşı, gələcək üçün intellektual və vətəndaşlıq əsaslarının formalaşdırıldığı mühüm bir proses kimi çıxış edir.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. ARTİ. Elmi Əsərlər, Cild 92, № 5. Bakı: Azərbaycan Respublikasının Təhsil İnstitutu, 2025. (Turanə İsmayılova, s. 70-73; Təranə Əkbəri, s. 198-201)

2. Əliyeva, F., Əhmədova, Ü. Tarix dərslərində interaktiv texnologiyaların tətbiqi: RİTR təhlili. Bakı, Təhsil Portalı resursları.
3. Əmirov M. Tam orta məktəbdə tarixin fəal/interaktiv təlimi metodikası (Ali məktəblərin tarix fakültəsi tələbələri üçün dərs vəsaiti). Bakı: “Mütərcim” nəşriyyatı, 2011, 508 s.
4. Qəhrəmanova A. Tarix təliminin metodları və onların təsnifatına dair // Naxçıvan Müəllimlər İnstitutunun Elmi əsərləri. 2025, № 1-2, s. 98.
Muallim.edu.az. “Oyunla öyrənmə – Geymifikasiyanın təhsil mühitində tətbiqi”. 2026

GRAMMATİK MÖVZULARIN TƏDRİSİNDƏ ƏNƏNƏVİ VƏ MODERN METODLARIN MÜQAYİSƏLİ TƏHLİLİ

Aytən Rafiq qızı Əsgərova
hesenovalamiye31@gmail.com
Mingəçevir Dövlət Universiteti

Xülasə

Məqalədə orta məktəblərdə Azərbaycan dili qrammatikasının tədrisi prosesində tətbiq olunan metodik sistemlərin təkamülü və müasir vəziyyəti tədqiq edilir. Tədqiqatın əsas obyekti ənənəvi təlim üsulları ilə innovativ, şagirdyönlü yanaşmaların qarşılıqlı müqayisəsidir. İşdə qrammatik anlayışların mənimsədilməsində deduktiv və induktiv yolların səmərəliliyi, kommunikativ dil mühitinin yaradılması və rəqəmsal resursların didaktik imkanları geniş şəkildə şərh olunur. Məqalənin elmi yeniliyi qrammatika təliminin yalnız qayda mərkəzli deyil, mətn və situasiya mərkəzli qurulmasının zəruriliyini əsaslandırmasıdır. Sonda müasir dərs modelinin effektivliyini artırmaq üçün kompleks metodik tövsiyələr təklif edilir.

Açar sözlər: qrammatika metodikası, modern təhsil, induktiv metod, pedaqoji innovasiyalar, kommunikativ bacarıqlar, orta məktəb, linqvistik kompetensiya, təlim strategiyaları.

Giriş

Müasir dünyada təhsilin məzmun və keyfiyyəti dövlətin inkişaf səviyyəsini müəyyən edən əsas faktorlardan biridir. Azərbaycan Respublikasında təhsilin humanistləşdirilməsi və demokratikləşdirilməsi istiqamətində atılan addımlar ana dilinin tədrisi metodikasının da yenilənməsini tələb edir. Dil təkcə informasiya ötürmə vasitəsi deyil, həm də təfəkkürün formalaşdığı mühitdir. Bu mühitin sütunlarını isə qrammatika təşkil edir. Qrammatika dilin daxili nizamıdır; bu nizamı dərk etməyən şagirdin nitqi məntiqi və ardıcıl ola bilməz.

Lakin uzun illər boyu “qrammatika tədrisi” dedikdə yalnız quru qaydaların, təriflərin və sxemlərin şagirdlərə ötürülməsi nəzərdə tutulurdu. Bu yanaşma şagirdlərdə dilə qarşı bir növ “texniki yanaşma” formalaşdırır, onları dilin canlı, dinamik dünyasından uzaqlaşdırırdı. Müasir dövrün tələbi isə şagirdin qrammatik biliyi həyatda, ünsiyyətdə və yaradıcı fəaliyyətdə istifadə etməsidir. Bu baxımdan ənənəvi metodlarla müasir metodların qarşıdurması deyil, onların səmərəli sintezi metodik elmin ən aktual mövzusunə çevrilmişdir.

Ənənəvi metodika əsrlər boyu formalaşmış, sistemli bilik ötürmə mexanizmidir. Bu metodun əsasını “müəllimmərkəzlilik” təşkil edir. Burada müəllim biliyin avtoritar mənbəyidir. Dərslər əsasən izahat-illüstrasiya prinsipi ilə qurulur. Şagirdlər hazır linqvistik formulları qəbul edir və onları verilmiş şablonlar üzərində tətbiq edirlər.

Deduktiv Yanaşmanın Üstünlükləri və Zəif Tərəfləri. Ənənəvi dərslərdə deduksiya – ümumidən xüsusiyyə gedən yol – əsas götürülür. Müəllim əvvəlcə qrammatik qaydanı (məsələn, “İsim nəyə deyilir?”) izah edir, sonra nümunələr göstərir. Bu yolun əsas üstünlüyü vaxta qənaətdir. Müəllim qısa müddətdə geniş materialı şagirdlərə çatdırıa bilir. Lakin bu metod şagirdi müstəqil düşünməyə sövq etmir. Bilik şagird tərəfindən “kəşf edilmədiyi” üçün tez yaddan çıxır. Nəticədə şagird imtahanda testi düzgün yazsa da, esse yazarkən həmin qaydanı tətbiq edə bilmir.

Yaddaşa Söykənən Öyrənmə. Ənənəvi sistemdə əsas yük şagirdin yaddaşına düşür. Qrammatik kateqoriyaların (hallanma, təsriflənmə, sintaktik əlaqələr) əzbərlənilməsi ön plana çəkilir. Bu, linqvistik təfəkkürün inkişafından çox, mexaniki vərdişlərin formalaşmasına xidmət edir. Modern metodika isə bu “əzbərçilik” divarını dağıtmağı hədəfləyir [1].

Modern metodika şagirdi təlimin subyektinə çevirir. Burada əsas məqsəd “nəyi öyrətmək” deyil, “necə öyrətmək”dir. Müasir yanaşmada qrammatika dərsləri bir laboratoriya işini xatırladır: şagird dil faktlarını araşdırır, qruplaşdırır və nəticə çıxarır.

Müasir dərslərdə induksiya – xüsusidən ümumiyyə gedən yol – daha effektiv sayılır. Məsələn, sifətin dərəcələrini keçərkən müəllim qaydanı demir. O, lövhədə “yaşıl”, “tünd yaşıl” və “açıq yaşıl” rəngli əşyalar göstərir və şagirdlərdən bu fərqi dil vasitəsilə necə ifadə edəcəklərini soruşur. Şagird fərqi özü tapdıqda, qayda onun intellektual mülkiyyətinə çevrilir. Problem yönümlü təlimdə isə şagirdə qrammatik bir tapmaca verilir; məsələn, “Niyə ‘dəniz’ sözü həm isim, həm də başqa sözün tərkibində sifət kimi çıxış edə bilər?”. Bu sual şagirdin məntiqi təfəkkürünü hərəkətə gətirir [4].

Bu metod qrammatikanı ünsiyyətdən kənarda təsəvvür etmir. Şagird “zaman” mövzunu öyrənərkən, sadəcə şəkilçiləri əzbərləmir; o, “Mənim gələcək planlarım” mövzusunda çıxış edərək gələcək zamanın funksiyasını nitqində yaşayır. Beləliklə, qrammatika şagird üçün cansız qaydalar yığını deyil, öz fikirlərini daha aydın çatdırmaq üçün bir instrument halına gəlir. Texnologiya müasir dərslərin ayrılmaz hissəsidir. Qrammatika kimi mücərrəd bir sahəni vizuallaşdırmaq dərslərin effektivliyini 2-3 qat artırır.

Cümlənin sintaktik təhlili zamanı dinamik sxemlərin istifadəsi, sözün tərkibinin rəngli animasiyalarla göstərilməsi şagirdin görmə yaddaşını aktivləşdirir. Məsələn, mürəkkəb cümlənin komponentlərinin bir-biri ilə bağlandığını göstərən interaktiv xəritələr şagirdə cümlənin strukturunu dərindən hiss etdirir.

Rəqəmsal platformalar (Wordwall, LearningApps) vasitəsilə qrammatik testlərin oyun formatına salınması şagirdlərdə rəqabət ruhu və maraq oyadır. Şagird “felin qrammatik mənə növləri” mövzunu bir missiya kimi yerinə yetirəndə, yorğunluq və darıxma hissi yox olur. Bu, xüsusilə aşağı və orta siniflərdə qrammatikanın sevilməsində həlledici rol oynayır [3].

Modern metodikanın ən güclü tərəflərindən biri qrammatikanın mətn daxilində öyrədilməsidir. Ənənəvi metodda istifadə olunan “ayrı-ayrı, bir-biri ilə əlaqəsi olmayan cümlələr” şagirdin nitq bütövlüyünü dərk etməsinə mane olurdu.

Müasir dərslərdə hər hansı bir bədii və ya publisistik mətn seçilir. Şagirdlər bu mətni həm mənə, həm də qrammatik cəhətdən təhlil edirlər. Məsələn, məndəki köməkçi nitq hissələrinin müəllifin hisslərini ifadə etməkdəki rolunu tapırlar. Bu yanaşma şagirdə göstərir ki, hər bir nöqtə, hər bir bağlayıcı məndə müəyyən bir estetik və məntiqi vəzifə daşıyır [5].

Şagirdlərə qrammatik səhvlərlə dolu bir mətn verilərək onlardan bu mətni “təmizləmək” tələb olunur. Bu, “tap-öyrən” metodudur. Şagird başqasının səhvini taparkən öz dil vərdişlərini itiləyir. Esse yazılışı zamanı isə şagirdə müəyyən qrammatik konstruksiyalardan istifadə etmək tapşırılır (məsələn, “yazında ən azı 3 ədəd mürəkkəb cümlə işlət”). Bu, nəzəriyyənin birbaşa praktikaya çevrilməsidir.

Məqalədə aparılan araşdırmalar göstərir ki, nə tam ənənəvi, nə də tam modern metod təkbaşına ideal deyil. Ənənəvi metod şagirdə möhkəm akademik baza verir, terminologiyayı öyrədir, dilin qanunlarını sistemləşdirir. Modern metod bu bazanı canlandırır, şagirdin nitqinə tətbiq edir, yaradıcı düşüncəni inkişaf etdirir.

Müasir müəllim dərslərin məqsədindən asılı olaraq bu metodları balanslaşdırmalıdır. Əgər mövzu tamamilə yenidirsə və mürəkkəbdirsə, müəllim ənənəvi izahatdan istifadə edə bilər. Lakin möhkəmləndirmə və tətbiq mərhələsində mütləq modern, interaktiv üsullara keçid edilməlidir. Bu sintez şagirdin həm imtahanlarda (testlərdə) uğur qazanmasını, həm də həyatda savadlı bir nətiq kimi yetişməsinə təmin edir [2].

Nəticə

Orta məktəblərdə qrammatik mövzuların tədrisi metodlarının təkmilləşdirilməsi birtərəfli proses deyil. Bu, həm müəllimin metodik hazırlığının artırılmasını, həm dərsliklərin məzmununun yenilənməsini, həm də texnoloji imkanların genişləndirilməsini tələb edən kompleks bir işdir.

Tədqiqat göstərir ki, ən effektiv yol “Funksional Qrammatika” modelinə keçiddir. Bu modeldə qrammatika öz-özlüyündə bir məqsəd deyil, şagirdin dünyagörüşünü, məntiqini və ünsiyyət bacarığını inkişaf etdirən bir vasitədir. Müasir metodların tətbiqi ilə biz şagirdə dilin təkcə “skeletini” (qaydalarını) deyil, onun “ruhunu” (ifadə imkanlarını) da öyrətməmiş oluruq. Beləliklə, təlim prosesi müəllim və şagirdin birgə yaradıcılığına çevrilir ki, bu da təhsilin ali məqsədidir.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Abdullayev A.Ş. “Azərbaycan dili tədrisi metodikası”, Bakı: Maarif, 2012.
2. Babayeva S. “Müasir təlim texnologiyaları və Azərbaycan dili dərsləri”, Bakı: Elm və təhsil, 2018.
3. Həsənova G. “Orta məktəblərdə qrammatika təliminin aktual problemləri”, Pedaqoji elmlər jurnalı, Bakı, 2020.
4. Quliyeva R. “Kurikulum və Azərbaycan dili dərslərində yeni iş üsulları”, Metodik vəsait, Bakı: Nurlar, 2017.
5. Səmədov Q. “Mətn yönümlü qrammatika təlimi: Nəzəriyyə və təcrübə”, Gəncə, 2021.
6. Yusifov M. “Dilçilik və dil tədrisi metodikası”, Elmi araşdırmalar toplusu, Bakı, 2019.

IMPLEMENTATION OF DIFFERENTIATED INSTRUCTION METHODS IN THE HUMANITARIAN DEVELOPMENT MODEL OF AZERBAIJAN (BASED ON THE VAK MODEL)

Arzu Cabbar qızı Əliyeva
magistrant

arzu.liyeva.03@mail.ru
Mingəçevir Dövlət Universitetin

Abstract

The article examines the issues of personalization of education within the context of Azerbaijan's modern humanitarian development strategy. The educational reforms, founded by National Leader Heydar Aliyev, necessitate the implementation of student-centered approaches in the modern era. The main objective of the research is to determine the effectiveness of differentiated instruction by considering students' individual learning styles (Visual, Auditory, Kinesthetic - VAK). The article analyzes methods applied in foreign language classes for students with different perception types. The research results indicate that the differentiation of teaching materials according to the VAK model increases student motivation and reduces cognitive load. This approach directly contributes to the development of human capital, which is a humanitarian component of the national statehood model.

Keywords: Heydar Aliyev strategy, humanitarian model, differentiated instruction, VAK model, foreign language teaching.

Introduction

The evolution of Azerbaijan's educational system is deeply rooted in the strategic vision of the National Leader Heydar Aliyev, who famously established the principle that "Education is the future of the nation," setting a clear path for the country to reach global academic and intellectual standards [1]. This vision forms the backbone of Azerbaijan's humanitarian development model, emphasizing that the prosperity of a modern state depends on its ability to cultivate highly skilled and competitive individuals. As Azerbaijan continues to integrate international experiences into its

schools and universities, there is an increasing focus on adopting student-centered methodologies that prioritize the unique cognitive and sensory characteristics of every learner.

Relevance of the Topic The necessity of this study arises from the current shift toward personalized learning in higher education. To realize the full potential of the youth, as envisioned in the national strategy, it is no longer sufficient to provide standard infrastructure; educators must also modernize their pedagogical tools. In the context of English Language Teaching (ELT), identifying how students perceive and process information is a vital component of this modernization, ensuring that the humanitarian goals of the state are met through effective human capital development.

Problem Statement A significant challenge in contemporary classrooms is the "one-size-fits-all" approach, which often ignores the diverse instructional preferences of students. When teaching methods do not align with a student's natural way of learning, it leads to increased cognitive load and academic frustration. This mismatch prevents many students from fully mastering foreign languages, creating a barrier to their professional growth and their ability to represent Azerbaijan on the international stage.

Research Objective and Tasks The primary objective of this research is to evaluate how differentiated instruction, specifically through sensory modalities, can enhance learning outcomes in Azerbaijani higher education. The specific tasks include:

1. Analyzing the alignment between national educational reforms and modern student-centered techniques.
2. Determining the role of visual and interactive aids in reducing the learning burden for language learners.
3. Proposing a practical framework for teachers to adapt their lessons to various learning profiles.

Literature Review (Brief Analysis) Academic research on instructional preferences highlights that individuals have distinct characteristics and preferred ways of gathering, organizing, and thinking about information, a concept most effectively categorized by Neil Fleming through the VARK (Visual, Aural, Read/write, Kinesthetic) model [2]. While national scholars emphasize the importance of adopting new standards to reveal students' potential, international theories suggest that providing a profile of instructional preferences allows teachers to move beyond traditional lecturing. By understanding these perceptual modes, educators can create a more inclusive and efficient learning environment that respects the individual needs of every student.

Material and methods

Research Framework and Methodological Design The current study is structured as an action research project, utilizing a mixed-methods approach to investigate the intersection of differentiated instruction and multimedia learning in an English Language Teaching (ELT) context. The methodological foundation of the research is built upon the "Learning Profile" theory, which argues that academic success is contingent upon the teacher's ability to recognize and respond to the individual learning preferences of each student. According to Carol Ann Tomlinson, these profiles are not static; they are a dynamic combination of a student's gender, culture, and sensory learning style, which requires a flexible and multifaceted curriculum design [5]. To operationalize this framework, the study involved a group of English language learners whose dominant perceptual modes were pre-identified using the VARK Standard Questionnaire (Version 7.0). This allowed for the categorization of participants into specific cohorts Visual, Aural, Read/write, and Kinesthetic forming the basis for the subsequent differentiated intervention.

Instructional Material Development and Multimedia Integration The core of the "Material" section involves the creation of a specialized digital repository of ELT resources, designed to align with the unique cognitive needs of each identified cohort. For the Visual and Read/write groups, the instructional content focused on "spatial and symbolic representation," utilizing high-contrast infographics, interactive mind maps, and hierarchical outlines created through digital design tools

like Canva and Miro. These materials were developed in strict accordance with the *Coherence and Signaling principles*, which mandate the exclusion of irrelevant "seductive details" and the highlighting of essential linguistic cues to prevent "*extraneous processing overload*" [7]. By streamlining the visual field, the research aimed to ensure that the student's limited cognitive capacity was exclusively dedicated to the mastery of complex grammatical structures. Conversely, for the *Aural and Kinesthetic* groups, the materials included synchronized audio-visual recordings and gamified learning platforms (such as Quizizz and Wordwall) that required active physical interaction with the interface, thereby bridging the gap between abstract linguistic theory and practical experience.

Experimental Procedure and Analytical Metrics The research was executed through a three-stage experimental cycle: *Diagnostic, Implementation, and Evaluation*.

1. *Diagnostic Phase*: Students were screened to determine their dominant modality and their baseline proficiency level in English.

2. *Implementation Phase*: Differentiated instructional units were delivered over a controlled period. For example, a single topic (e.g., the English Tense System) was presented through three distinct pathways: a visual timeline for visual learners, a discussion-based tutorial for auditory learners, and an interactive drag-and-drop simulation for kinesthetic learners.

3. *Evaluation Phase*: The effectiveness of these methods was analyzed through *Retention and Transfer tests*.

The primary analytical metric utilized was the "*Cognitive Efficiency Score*," which observed the correlation between the sensory-matched delivery of information and the students' speed of recall. The analysis specifically focused on how the reduction of mental strain, facilitated by Mayer's design principles, led to a more significant "humanitarian" outcome the empowerment of the individual through the optimization of their innate learning potential, consistent with the national educational strategy of Azerbaijan.

results

The implementation of the differentiated instructional framework within the English Language Teaching (ELT) environment yielded substantial quantitative and qualitative evidence supporting the research hypothesis. The findings are categorized into two primary areas: the identification of student learning profiles and the subsequent academic growth observed following the transition to a VAK-based multimedia model.

The first stage of the result analysis focused on determining the dominant perceptual modalities of the participants. This diagnostic phase was crucial for shifting the pedagogical approach from a standardized lecture-based system to a more inclusive, humanitarian model that respects individual cognitive differences.

Cədvəl 1

Learning Preference	Number of Students	Percentage (%)	Primary Cognitive Advantage
Visual (V)	12	%40	Enhanced spatial memory and pattern recognition
Aural (A)	6	%20	Improved phonetic accuracy and auditory retention
Read/Write (R)	5	%17	Precision in syntactic and structural analysis
Kinesthetic (K)	4	%13	Increased engagement through interactive simulations
Multimodal	3	%10	Balanced adaptability across various sensory inputs

As illustrated in *Table 1*, a significant majority of the participants (40%) identified as visual learners. This empirical fact provides a strong scientific justification for the integration of visual scaffolds, such as infographics and signaling cues, in the curriculum. The data suggests that a traditional, purely auditory or text-heavy approach would fail to meet the "learning fit" for nearly half of the classroom, thereby increasing the risk of cognitive exhaustion.

Following the diagnostic phase, a controlled implementation of differentiated materials was conducted. To measure the impact of this intervention, a comparative analysis was performed between traditional instructional results and the new differentiated outcomes.

Cədvəl 2

Linguistic Metric	Traditional Score (Mean)	Differentiated Score (Mean)	Improvement Percentage
Grammatical Retention	68 / 100	85 / 100	+25.0%
Vocabulary Acquisition	71 / 100	92 / 100	+29.5%
Communicative Fluency	64 / 100	81 / 100	+26.6%
Spontaneous Production	60 / 100	75 / 100	+25.0%

The statistical data presented in *Table 2* highlights an average performance leap of approximately 26% across all core language skills. The most dramatic improvement was recorded in *Vocabulary Acquisition* (+29.5%), which can be attributed to the use of dual-coded materials (combining visual imagery with verbal labels) that effectively bypassed the bottlenecks of working memory.

Furthermore, beyond the numerical scores, a significant qualitative finding emerged regarding "*Time-to-Mastery*." Students provided with materials matching their sensory profiles reached the proficiency goals *35% faster* than under traditional conditions. This reduction in time indicates a successful mitigation of *extraneous cognitive load*, as students were no longer forced to "decode" the delivery method itself, but could instead focus entirely on the linguistic content.

Finally, student feedback surveys indicated a *93% satisfaction rate* with the differentiated model. Participants reported feeling "less mentally fatigued" and "more motivated," which confirms the humanitarian success of this approach optimizing the innate potential of every student in alignment with the national educational strategy of Azerbaijan

Discussion

The empirical findings of this study provide a robust validation of the hypothesis that sensory-matched instructional delivery significantly optimizes the learning trajectory in English Language Teaching (ELT). The observed 26% average increase in academic performance is not merely a numerical gain but a reflection of a deeper cognitive alignment between the student and the educational content. This success confirms the fundamental premise of *Carol Ann Tomlinson's* differentiated model, which states that when teachers proactively adjust their methods to fit the student's "*learning profile*," they eliminate the psychological and cognitive barriers that typically hinder academic progress [5]. The results suggest that the "one-size-fits-all" approach, while traditional, acts as a bottleneck for human potential, whereas differentiation serves as a catalyst for excellence.

The Scientific Link Between Visual Scaffolding and Cognitive Efficiency A major highlight of the research is the 29.5% improvement in vocabulary acquisition and the 35% reduction in "*Time-to-Mastery*." These outcomes can be explained through the lens of *Cognitive Load Theory*, specifically focusing on how the brain manages working memory. According to *Richard Mayer*, the

human cognitive architecture is limited in its capacity to process simultaneous streams of information; therefore, any "extraneous" or irrelevant material leads to mental fatigue and poor retention [7]. In this study, by employing "Signaling" and "Coherence" principles such as using color-coded grammar maps and deleting unnecessary text from slides we ensured that students' cognitive resources were focused entirely on "generative processing" (meaning-making). The data proves that visual scaffolds do not just "make the lesson pretty"; they act as external cognitive supports that allow the brain to organize complex linguistic information more rapidly and with less effort.

Integration with the National Educational Vision The success of this differentiated multimedia model is deeply aligned with the strategic goals of the Republic of Azerbaijan. As emphasized in the national educational strategy initiated by the National Leader *Heydar Aliyev*, the modernization of the school system is contingent upon adopting world-class standards and innovative pedagogical methods [1]. Our findings demonstrate that the "humanitarian model" of education is best realized when technology is used as a personalized tool rather than a generic medium. By identifying the VAK profiles of our students, we essentially operationalized the state's vision of revealing the "high knowledge potential" of the youth. This research bridges the gap between high-level policy and classroom practice, proving that personalized instruction is the most effective way to prepare Azerbaijani students for global competition.

Implications for Future ELT Practices Furthermore, the qualitative feedback from the participants where 93% reported feeling "mentally energized" suggests that differentiated instruction has a positive impact on student motivation. In an online learning environment, where "digital fatigue" is a common problem, the use of VAK-aligned materials acts as a protective factor for student engagement. The study implies that future curriculum development in Azerbaijan should move beyond standardized textbooks and incorporate more "multimodal" paths. Educators should be encouraged to transition from being "deliverers of content" to "designers of learning experiences," where the visual, auditory, and kinesthetic needs of the student are at the forefront of the instructional design.

Conclusion

General Summary In conclusion, this research demonstrates that the integration of differentiated instruction based on the VAK/VARK model is a highly effective strategy for enhancing English language proficiency in the modern Azerbaijani educational context. By aligning instructional delivery with the individual sensory preferences of students, the study achieved a 26% average improvement in academic performance. This success confirms that the humanitarian model of education, envisioned by the National Leader *Heydar Aliyev*, is best realized when pedagogical methods are personalized to reveal every student's unique potential [1]. The transition from a standardized to a differentiated model has proven to be not just a method, but a necessity for quality education.

Scientific and Practical Significance The *scientific significance* of this study lies in its validation of *Cognitive Load Theory* within the ELT framework of Azerbaijan. It provides empirical proof that applying Mayer's multimedia principles specifically coherence and signaling effectively minimizes extraneous mental processing, thereby allowing the brain to focus on language acquisition [7]. *Practically*, the study offers a concrete blueprint for English teachers and curriculum designers. It demonstrates that using simple digital tools (like Canva or interactive quizzes) to create VAK-matched materials can reduce the "Time-to-Mastery" by 35%. This makes learning more efficient and less fatiguing for both the student and the instructor, especially in online learning environments.

Recommendations Based on the findings of this research, the following recommendations are proposed for educators and policy-makers:

4. *Diagnostic Implementation*: Educators should utilize sensory preference questionnaires (such as the VARK inventory) at the beginning of each semester to map the "learning profiles" of their classrooms [2, 5].

5. *Multimodal Material Design*: Instead of relying on traditional text-only textbooks, teachers should be encouraged to develop "dual-coded" materials that combine visual scaffolds with auditory cues to cater to all learner types.

6. *Digital Competence*: Professional development programs for teachers should focus on how to use technology not just for delivery, but as a tool for differentiation, ensuring that digital lessons remain inclusive and cognitively accessible for every individual

REFERENCES

1. Aliyev, H. (2001). *Education is the Future of the Nation*. Baku: Azerbaijan Publishing.
2. Fleming, N. D. (2001). *Teaching and Learning Styles: VARK Strategies*. Christchurch, N.Z.: N.D. Fleming.
3. Mayer, R. E. (2009). *Multimedia Learning* (2nd ed.). New York: Cambridge University Press.
4. Tomlinson, C. A. (2001). *How to Differentiate Instruction in Mixed-Ability Classrooms* (2nd ed.). Alexandria, VA: ASCD.

“HƏYAT” QƏZETİNİN YARANMASINI ŞƏRTLƏNDİRƏN AMILLƏR

Fatma Abbas qızı Əlizadə

alizade64fatma@gmail.com

Bakı Slavyan Universiteti

Xülasə

XX əsrin əvvəllərində çap olunan “Həyat” qəzeti siyasi, elmi, ədəbi, iqtisadi, və ticari, türkçə islamiyyə qəzeti olaraq, dövrün bütün ictimai-siyasi proseslərini həm informative, eyni zamanda analitik təhlil edərək oxucu auditoriyasına çatdırmağa çalışmışdır. Belə ki, erməni-müsəlman münaqişəsi, XX əsrin əvvəllərində kəskin iqtisadi böhran və bunun nəticəsində ölkədə tətil və iğtişaların baş verməsi, 1905-ci il inqilabı, İran fəhlələrinin İranda social gərginliyin gərginləşməsi ilə bağlı Rusiya, xüsusilə də Azərbaycanın ərazilərinə böyük axınla gəlməsi, Azərbaycan ədəbi dilinin formalaşması prosesi, ortaq türk dili, türkçülük məsələlərinin gündəmə gəlməsi və digər ciddi məsələlər “Həyat” qəzetində geniş yer almışdır. “Həyat” qəzeti dövrünün bütün ziyalı təbəqələrini, yazıçı və şairləri, publisistləri ötrafında toplaya bilmiş, təlatümlü bir dövrdə cəmiyyətin maariflənməsində, savadlanmasında böyük rol oynamışdır.

Açar sözlər (Keywords): mətbuat, “Həyat” qəzeti, Əlibəy Hüseynzadə, qəzetəmizin məsləki, məramnamə, türkçülük.

Giriş (Introduction)

Azərbaycan mətbuat tarixinin inkişaf mərhələləri onun tarixi kökləri ilə birbaşa əlaqəli olaraq addımlayır və dövrün bütün ictimai-siyasi prosesləri mətbuat səhifələrində əks olunur. 1905-1906-cı illərdə çap olunan “Həyat” qəzeti dövrün ən təlatümlü, ictimai-siyasi hadisələrin gərgin olduğu bir vaxtda çap olundu ki, bu proseslər qəzet səhifələrində publisistik yazılarla əks olundu.

“Həyat” qəzetinin ilk nömrəsi Əlimərdan bəy Topçubaşovun nəşirliyi və Hacı Zeynalabdin Tağıyevin vəsaiti hesabına, Əlibəy Hüseynzadə və Əhməd bəy Ağaoğlunun redaktorluğu ilə 1905-ci il iyunun 7-də “Bahariyyə” mətbəəsində nəşr olmuşdur. Sensura tərəfindən icazə isə qəzet hər dəfə çap olunmamışdan bir gün əvvəl icazə gəlirdi ki, bu haqda qəzet məlumat verirdi. Məsələn, 23 sentyabr 1905-ci il tarixində qəzetinin dördüncü səhifəsinin sonunda, aşağı hissədə məlumat verilir: “*Həyat*” qəzetəsi “*Bahariyyə*” mətbəəsində çap olunuyordur. Sahibi-imtiyaz Əlimərdan bəy

Topçubaşob. Sensuradan icazə verilib: 22 sentyabr 1905. Bakı şəhəri” [10, 23 sentyabr 1905, № 71]. Sonuncu nömrəsi isə 1906-cı il 3 sentyabrda çap olunmaqla, cəmi 325 nömrəsi işıq üzü görüb. 131 sayı 1905-ci ildə, 194 sayı isə 1906-cı ildə çap olunub. “Həyat” qəzetində qabaqcıl ziyalı-publisistlərdən Əli bəy Hüseynzadə, Əhməd bəy Ağayev, Nəcəf bəy Vəzirov, Məhəmməd Hadi, Mehdi bəy Hacinski, Həsən bəy Zərdabi, Üzeyir Hacıbəyov, Nəriman Nərimanov, Fərudin bəy Köçərli, Ömər Faiq Nəmanzadə, Abdulla Sur, Axund Yusif Talıbzadə, Əbdürrəşid İbrahimov, Həsən Səbri Ayvazov, Həsən Ağayev, Salman Nərimanov, Sultan Məcid Qənizadə və digərləri əməkdaşlıq etmişlər.

“Həyat”ın abunə və maddi cəhətdən bütün məsələlərə qəzetin kontorunda əyləşən Həsənəğa Həsənov baxırdı deyə bu haqda 98 nömrədə qəzetə abunə olmaq istəyənlərlə bağlı elan verilir. Müştəri və abunə xahiş edənlərdən təvəqqe edirlər ki, abunə və ya elan üçün göndərilən pulları “Həyat” qəzetinin müdir və mühərrirləri bu işə baxmadıqlarına görə Həsənəğa Həsənovun adına göndərsinlər və bütün pul işləri barəsində olan məsələləri onunla həll etsinlər.

Əlibəy Hüseynzadənin “Həyat” qəzetində məslək və amalı. XX əsrin əvvəllərində Azərbaycan mətbuatının inkişaf tarixində “Həyat” qəzetinin müstəsna rolu olub, gündəlik nəşr olunan elmi, ədəbi, siyasi, iqtisadi və ticari türkcə qəzet idi. *“1905-ci ilin iyun ayının əvvəlində ilk türk gündəlik qəzeti olan “Həyat” nəşr olundu”* [11, s. 271]. Qəzetin ilk nömrəsində “Qəzetəmizin məsləki” dərc olunmuş, fəaliyyəti boyu hansı məqsəd və vəzifələri yerinə yetirəcəyi haqqında məlumat verilmişdir. Ə.Hüseynzadə göstərirdi ki, biz bu həyatı güzgü tək əks etdirib cəmiyyətə çatdırmaq istəyirik. “Dünya və həyat bir döyüş meydanıdır” deyərək, həyatda hər bir məsələnin bir-biri ilə müntəzəm olaraq mübarizədə olduğunu və qəzetin də bu prosesləri əks etdirəcəyi vurğulanırdı. Bu məqamda milləti qələmlə mübarizə aparıb müdafiə etməyi nəzərdə tuturdu. Lakin ilk olaraq, millətin, xalqın hər istiqamətdən inkişaf etməsi haqqında fikirləşmədən öncə, onun geriləməyinin səbəbini araşdırmaq lazımdır. Xüsusilə islam aləmində olan problemləri gələcəkdə qəzetin fəaliyyəti boyu araşdırılaraq öyrənilməsi, bu haqda məqalələr dərc ediləcəyi “Qəzetəmizin məsləki”ndə ətraflı şərh olunurdu.

Ə.Hüseynzadə rəhbər rolunu insanları doğru yola aparən bir qüvvə kimi yüksək qiymətləndirirdi. *“Yolu təyin etmədən zülmət içində yol getmək və bu surətlə xalqı kor-koranə bir girdabi-xəternakə doğru aparmaq böyük bir cinayət olur”* [7, № 1].

Mövcud olmağımızı təsdiq etmək üçün aydınlaşdırmalıyıq. Nə üçün xalqımız inkişaf etmir və digər millətlərdən geri qalır?! Boynumuza almalıyıq ki, bu gün bütün türk xalqı, bütün müsəlman xalqı inkişaf edən mədəni millətlərdən geridə qalıb. Bu məsələ qəzetin əsas məsləklərindən biri olacaq. Şübhəsiz ki, bu yolda müəyyən çətinliklərin mövcud olacağını Ə.Hüseynzadə vurğulayırdı. Çünki sağımızda və solumuzda duran iki böyük qüvvə ilə mübarizə aparmalı olacağıq. Sağda olanlar köhnə qayda və fikirləri müdafiə edənlər, müasirliyə, yeniliyə qarşı çıxanlar. Belə insanlar cəmiyyəti müasirlikdən, yenilikdən uzaqlaşdırıb, durğunluq içində saxlamaq arzusunda olanlardır. *“Birincilər öz zövq və həvəslərinə müvafiq bir halətdə qaldığını xahiş edirlər. İkincilər zənn edirlər ki, islamda mədəniyyətə tərəqqi və təkamülə xidmət edəcək bir şey yoxdur”* [7, № 1].

Sol tərəfdə olanlar isə rəqiblərimizi düşünmədən təbliğ etmək və birdən-birə özlərini girdablara, uçurumlara atmaq istəyənlərdir. Hər iki tərəfi qəbul etməmək, inkişafa, doğru yola getmək lazımdır. Birincilər islam dinindən xəbərdar olmayanlar öz düşüncələrinə uyğun olaraq bu halətdə saxlamağa çalışanlardır. İkincilər, yəni sol tərəfdə olanlar isə belə fikirləşirlər ki, islama təkamüllə xidmət edəcək heç nə yoxdur. Avropadan əsən yellərin hamısının millətə şəfa verəcəyinə ümid edirdilər. Əlibəy Hüseynzadə nə solların, nə də sağların fikirləri ilə razı deyildi. Biz türkün, dinimiz islam dinidir, rusların təəbəsi altında yaşadığımıza görə bu dövlətin hər istiqamətdən: istər iqtisadi, istərsə də siyasi cəhətdən inkişafı ilə biz də tərəqqi etməliyik. Publisist fikirləşirdi ki, əgər biz rusların müstəmləkəsi altında yaşayıyıqsa, ömrümüzün axırına qədər kölə vəziyyətində yaşamamalı, onlar tərəqqi etdikcə, biz də onlarla birlikdə tərəqqi etməliyik. Əlibəy bununla türk xalqlarının inkişaf edib tərəqqi altında yaşamaqlarına digər xalqların onlara baxaraq, “türklər necə də tərəqqi edərək yaşayırlar” deyə müraciət etmələrini arzulayırdı.

Qəzetin ilk nömrəsində qarşıya qoyulan məqsəd və vəzifələr islam dininin məqsəd və vəzifələri ilə bir-birini tamamlayırmı?! Əlibəy Hüseynzadə məramnamədə göstərir ki, hər bir millət öz qövmünə, dininə, dilinə, adət-ənənələrinə, keçmişinə, gələcəyinə baxmalı və ona uyğun olaraq inkişaf etməlidir.

“Qəzetəmizin məsləki”ndə dünyanın hər yerində din qardaşlarımız nə qədər inkişaf edərsə, müsəlmanların da o qədər həm inkişaf etməsini, eyni zamanda bir türk xalqı olaraq türklərin tərəqqisini, rusların tabesi altında olduğumuza görə onların da inkişafını arzuladıqlarını qeyd edir. Əlibəy Hüseynzadə burada üç istiqaməti göstərir: türkçülük, islam dini və rus xalqının tərəqqisi altında bizim inkişaf etməyimiz.

Publisist məqalədə qəzetin adını niyə “Həyat” qoyduğunu açıqlamağa çalışaraq, ümumilikdə “həyatın həqiqi mənası nədir?” sualını cavablandırmaq istəyir. “Qəzetin məslək və niyyəti islam dininə uyğun gəlirmi” deyən müəllif həyatın həqiqi mənasında onların məsləklərinə görə bəs islam həyata hansı nəzərlə baxır?! İslam özü hər ifadəsində həyatı insanlara anlatmırmı? *“Ey qare, rükni-islam olan Qurani-kərimi anlaya-anlaya oxudunsa, bilirsən ki, həyat cənabi-həyyi-layəmutun ən böyük nemətlərindən məduddur. O nemətə əhəmiyyət verməmək küfrani-nemət deməkdir”* [7, № 1].

Həyatın həqiqi mənasını açıqlamağa çalışarkən, insanın tərəqqi və inkişafı naminə və kamala çatmaq üçün daim hərəkətdə olaraq özünü təkmilləşdirməlidir. Bəs bunun üçün nə etməli?

Cəmiyyətin fərdləri arasında maarifçilik işləri aparmaq və inkişaf etdirmək lazımdır, lakin hansı maarif? Millət özünü tanımalıdır, yəni millətin hər bir nümayəndəsi öz millətindən, tayfasından, dinindən, dilindən, adət-ənənələrindən, keçmişindən bələd olmalı, daim öyrənməlidir. “Həyat” qəzeti fəaliyyətində islam dini və türk xalqları haqqında, türklərin siyasi və iqtisadi, tarixi, ədəbiyyatı və digər sahələri haqqında materiallar çap edərək cəmiyyətə çatdırılması, eyni zamanda bütün bunların öz ana dillərində verilməsini xüsusilə vurğulayırdı. Nə qədər ana dilində yazarıqsa, xalq o qədər dilinin qədrini bilər. Elm və maarifin inkişafı üçün millət öz ana dilində təhsil almalı, onun qədrini bilməli, tərəqqisi üçün çalışmalıdır.

Bir zamanlar ərəb və fars dili ədəbi dil kimi inkişaf etdiyində ərəb və fars millətinin iqtisadiyyatı inkişaf etməyə başladı. Bu gün isə elm və ədəbiyyat türk dilində tərəqqi etdiyinə görə şərqdə türk dili inkişaf etməyə başlayıb və digər tərəfdən türk dili türk birliyinə nail olmaq üçün ən vacib bir vasitədir.

Əlibəy Hüseynzadə qəzetin məsləkində göstərir ki, həyat inkişaf və tərəqqidən ibarətdir, yəni həyat daim hərəkətdədir və meydana cəng, döyüş meydanıdır. İnsanlar nə qədər mübariz olarlarsa, həyat o qədər tərəqqi edir.

Dövlətin sərvətinin artması millətinin çoxalması deməkdir. Buna görə “Həyat” məramnaməsinin ilk cümlələrində eyni zamanda ticari bir qəzet də olacağını qeyd edir və fəaliyyəti boyu sənaye, kənd təsərrüfatı, ticarəti haqqında məlumatlar əldə edərək, müzakirələrə qoşulmaq, hadisələrə analitik münasibət bildirmək və digər məsələləri qarşısına məqsəd kimi qoyur. Yəni, ticarət, iqtisadiyyat nə qədər çox inkişaf edərsə, millətin sosial vəziyyəti bir o qədər yüksək olar. Bəs bunları necə əldə etmək olar?!

Qəzet ilk olaraq millətin əxlaq və ədəbinin sağlam olmasını vacib şərtlərdən hesab edirdi. Millət arasında ədavət, oğurluq, böhtan, digər cinayətlər nə qədər çox olarsa, o qədər inkişafdan qalar və millətlər arasında hörmətdən düşər. Bunun üçün “Həyat”ın vəzifələrindən biri millətin təlim-tərbiyə, əxlaqının gözəl olmasına çalışmaq, Əzəmətli-Quran və Məhəmməd peyğəmbərin dinində insan necə olub və özündən qeyrilərlə necə rəftar etməsi məsələlərinə diqqət edəcəkdir. Həqiqət yolunda, haqq yolunda olmaq üçün islamı əsas tutmaq lazımdır.

“Həyat” qəzeti yuxarıda qeyd olunan məqsəd və vəzifələrin həyata keçməsi üçün mühərrirlərin üzərinə böyük məsuliyyət düşdüyünü və bu işdə nailiyyətlər əldə etmələri üçün həvəslə işləmələrini arzulayır.

Oktyabrın 6-cı “Həyat” qəzetinin rəsmi açılış mərasimi olur və məclisin sədri qazi Ağ Mir Məhəmməd Kərimağa qəzetin gələcək fəaliyyəti haqqında fikirlər ifadə edir. Zadəgan və tacirlər, İran səfiri, Hacı Zeynalabdin Tağıyev də iştirak edirlər. Hacı Zeynalabdin Tağıyevə qəzetə maddi

cəhətdən və eyni zamanda icazə alınmasında dəstək olduğuna görə təşəkkürlər edilir. Sonra söz Səlmən Nərimanova verilir, çıxışının sonunda Hacı Zeynalabdin Tağıyevə təşəkkürünü bildirir. Səlmən Nərimanov Azərbaycan mətbuatında ilk mürəttib və poliqrifiyanın inkişafında böyük rol oynayan şəxslərdən olub. *“Bakıda “Həyat” qəzetində mürəttib şagirdi işləməsi Salmanın həyatında dönüş yaradır. O, əlinə qurğuşun hərfləri götürüb sətirləri düzməsindən bir il keçməmiş bu peşəni mükəmməl öyrənir. Məşhur poliqrəfcı kimi tanınır. Bakı nəşriyyatlarında işləyən yetirmələri ilə Salman Nərimanov milli mürəttiblik məktəbinin əsasını qoyur”* [6, s. 6].

“Həyat” qəzetinin birinci nömrəsində eyni zamanda erməni katalikosu və Zaqafqaziya Şeyxülislamından Hacı Zeynalabdin Tağıyevə müraciət teleqramı göndərilmişdi. Müraciətdə erməni və müsəlmanlar arasında baş verən münaqişədən bəhs etmiş və onları tez bir zamanda barışıq elan edərək, toqquşmaya son qoymağa çağırmışdır.

Qəzetin rəsmi açılışı adından Hacı Zeynalabdin Tağıyev, Əhməd bəy Ağaoğlu və Əlibəy Hüseynzadə qraf Voronsov-Daşkova minnətdarlıq məktubu göndərmişlər.

Qahirədə Abdulla Cövdət tərəfindən çap olunan “İctihad” qəzetində “Rusiya müsəlmanları oyanıyor” adlı məqalədə *“Həyat” Qafqaz müsəlmanlarının açı bir fəryadı-intibahıdır*” [8, № 59] deyərək, müəllif “Həyat”ın bütün müsəlmanların oyanmasında böyük rol oynadığını vurğulamışdır.

Senzura məsələsi isə Asəf bəy Ataməlibəyova tapşırılır. Bu haqda qəzet yazır: *“Həyat”ın senzuru - Dövlət tərəfindən qəzetin senzurluğuna quberniski upravləniyanın sekretarı Asəf bəy Ataməlibəgov həzrətləri məmur olundu*” [2, № 1].

1906-cı il 7 iyunda “Həyat” qəzetinin bir ili tamam olur və bu haqda qəzet özünün “Həyat”ın sənəyi-dövriyyəsi” adlı məqalədə bir il ərzində keçdiyi yolun hesabatını verir. Bir il ərzində qəzet çox mühüm hadisələrin inkişafında davamlı çap olundu. İnqilab dövrü ən mühüm hadisələrdən idi ki, Əlibəy Hüseynzadə hesabatda “Həyat” və onun oxucularının nə qədər şanslı olduğunu vurğulayırdı. İnqilabın oyanma ibtidaisi və ibtidai yenilənməsi kitabının ilk hissəsindən oxumağa başladıq. Əli bəy göstərirdi ki, kitabı oxuyan zaman onu başa düşmək üçün ilk səhifələrini oxumaq lazımdır ki, bu da bizə nəsib oldu. *“Qanuni-əsasi və məşrutəviyyat islahatı, hürriyyət, muxtariyyət və müsəvat nemətləri nədir, nədən ibarətdir bilmək, anlamaq istiyorsan məclisi-məbusanda, dövlət dumasında söylənən sözləri, cərəyan edən qmüzakirə və mübahisələri ibtidadən, məclisin yövmi-güşadından etibarən mütaliyə etməlidir. İştə illərdən bəri uyumuş bir nöqtədə donub qalmış olan Rusiya, Ümumrusiya bu il oyandı, bu il başını qaldırdı, ayağa qalxdı”* [9, № 124].

İnqilab öz-özünə baş vermir, böyük bir mübarizə gücü ilə meydana gəlir. Mübarizə yolunun bir tərəfində köhnəliyin tərəfdarları, digərləri hürriyyət və inqilab tərəfdarları. Bir ildir ki, mübarizə davam edir. Nə dərd gəldisə köhnəpərəstlərdən gəldi.

Bir il ərzində erməni-müsəlman münaqişəsi davam etdi ki, hadisələrin gedişatı “Həyat” qəzetində davamlı olaraq əks olundu.

Əlibəy Hüseynzadə məqalədə Əhməd bəy Ağaoğlunun qəzetdən ayrılmasını bildirir. Qəzet bir tərəfdən məyusluq hissi keçirirdi ki, belə bir möhtəşəm publisisti itirdi. Digər tərəfdən isə publisistin rəhbərliyi ilə “İrşad” qəzetinin çap olunması millət üçün böyük bir sevincli hadisə idi. “Həyat” qəzetinin 101-ci nömrəsi Əhməd bəy Ağaoğlunun redaktorluğunun sonuncu tarixi oldu. 102-ci sayında qəzetdə belə bir məlumat çap olundu: *“Səvgili qardaşım Əli bəy! Təvəqqe edirəm ki, qəzetəmizdə məlum edəsiniz ki, mən bundan sonra “Həyat” müdirliyindən xaric olub “Həyat” ilə heç bir əlaqəm yoxdur. Əhməd bəy Ağayev”* [1, s. 64].

Tədqiqatçı-alim Aydın Balayev isə Əhməd Ağayevin qəzetdən aralanmasının başqa səbəbini göstərir. Bir tərəfdən Əhməd bəy Ağaoğlu və qəzetin nəşiri Əlimərdan bəy Topçubaşov arasında olan narazılıqlar getdikcə artmağa başlayır. Bu haqda Aydın Balayev yazır: *“Ə.Ağaoğlu ilə Ə.M.Topçubaşovun münasibətlərində tam əksini müşahidə edirik. Qarşılıqlı münasibətlərindəki anlaşılmazlıqlar tədricən böyüyərək, münasibətlərin pozulmasına gətirib çıxardı”* [3, s. 167].

Aydın Balayev qeyd edir ki, Ə.Topçubaşov ciyasi baxışlarında sol kadetlərin siyasətini daha çox dəstəkləyir və hətta I Dövlət Dumasında müsəlmanların hüquqlarını müdafiə etmək üçün kadetlərin fraksiyasına daxil olmuşdu. Ə.Ağaoğlunun siyasi baxışları isə bir qədər fərqli idi. Onun

türk-müsəlman xalqlarının azadlığı uğrunda özünəməxsus planları var idi. Digər tərəfdən tədqiqatçı-alim qeyd edirdi ki, Ə.Topçubaşov var-dövlət sahibi olan şəxslərlə münasibətdə onlarla daha çox yaxınlıq edirdi, Ə.Ağaoğlu isə xarakteri bir qədər fərqli idi, yəni zəngin, var-dövlət sahibi olan insanların dəstəyi olmadan, onlardan asılı olmadan da azadlıq uğrunda mübarizə aparmaq olar. Ə.Ağaoğlu müsəlmanların azadlıq uğrunda mübarizələrində milli burjuaziya nümayəndələrinin maddi və mənəvi dəstəyini də inkar etmirdi.

Onun fikirlərinə görə, xüsusilə Bakı milyonçularının mətbuat orqanlarını maddi cəhətdən maliyyələşdirməsi, onların qəzetin siyasi məsələlərinə müdaxiləsi demək idi. Bu isə Ə.Ağaoğlunun prinsiplərinə zidd idi. *“Məhz bu zəmində Əhməd bəylə “Həyat” qəzetinin nəşrini maliyyələşdirən H.Z.Tağıyev arasında ciddi münaqişə yaranmışdı. Nəticədə, “Həyat”ın redaksiya siyasətinə davamlı müdaxiləsini həzm edə bilməyən Əhməd bəy qəzeti tərk etməli olmuşdu”* [3, s. 169]. Əlibəy Hüseynzadə və Ə.Ağaoğlu arasında bu mövzuda məktublaşmalar olurdu. Məktubların birində Ağaoğlu Əlibəyə cəsarətli olmağı, kimsənin onun fikirlərinə müdaxilə etməsinə izn verməməsini tapşırırdı. O, H.Z.Tağıyevin əvvəllər ticarətlə məşğul olan bir şəxs olaraq, indi bizim müqəddəs mübarizəmizə qarışmamağı iddia edirdi. “Həyat” qəzetinin nəşri Əlimərdan bəy Topçubaşov xarakterinə görə bir qədər zənginliyin tərəfdarı və ona meyilli olduğuna görə H.Z.Tağıyevin tərəfini saxlayır. Bu gərgin vəziyyəti görən Əhməd bəy Ağaoğlu qəzetdən aralanmağı üstün tutur və bu haqda “Həyat” qəzetinin 16 noyabr 1905-ci il nömrəsində məlumat verir. Əlimərdan bəy Topçubaşov isə Duma Məclisinə üzv seçildiyindən “Həyat” qəzetindən ayrılır və Əlibəy Hüseynzadə qəzeti tək idarə edir.

7 iyun 1905-ci ilin birinci nömrəsində “Qəzetəmizin məsləki” adlı məqalədə fəaliyyəti boyu müsəlman türklərinin tərəqqisi uğrunda mübarizə aparacağını söyləyən qəzet 1906-cı ilin 191-ci sonuncu nömrələrinin birində isə “Tətili-ümumi və qəzetlər” məqaləsində müsəlman xalqının geriliyinin səbəblərini açıqlamağa çalışır.

“Həyat” qəzeti 3 sentyabr 1906-cı ildə bağlananda “Molla Nəsrəddin”in 22 sentyabr 1906-cı il tarixli 25-ci nömrəsinin üz qabığında belə bir karikatura verilir: Camaat çiynlərində basdırmağa bir tabut aparırlar, öndə isə Molla Nəsrəddin gedir və tabutun üzərində “Həyat” yazılıb. Yəni əhali şəkildə də təsvir edildiyi kimi çox qəmgin, məyus halda “Həyat” qəzetini basdırmağa aparır. Əlbəttə ki, bu karikatura 3 sentyabrda fəaliyyətini dayandıran “Həyat” qəzetinə aid idi və basdırmağa aparılan insanların üzrlərində bir məyusluq əks olunurdu.

1905-ci il 3 sentyabr tarixdə “Həyat” qəzeti bağlananda Əhməd bəy Ağayev redaktoru olduğu “İrşad” qəzetində fikirlərini bildirir və bunun müqabilində “Molla Nəsrəddin” jurnalı “Cavab (Əhməd bəy Ağayev cənablarına)” başlıqlı məqalə dərc edir. “Molla Nəsrəddin göstərir ki, yazırsan ki, millət qəzet oxumağa meyilli deyillər. İnkişaf etmiş mədəni xalqın nə qədər qəzet və jurnalları var və eyni zamanda abunəçiləri də yetərincə çoxdur. Müsəlman milləti qəzet oxumağı o qədər də sevmirlər.

“Həyat” qəzetində xəbərlərlə yanaşı, eyni zamanda müxtəlif mövzulu elanlar da verilirdi. Məsələn onlardan biri Əminə xanım Bahadırın naxoşları qəbul etməsi haqqında elanın verilməsidir. Bununla bağlı “Molla Nəsrəddin” yazır: *“Peterburq ünə tibb darülfünunda ikmali-təhsil etmiş təbibə Əminə xanım naxoşları qəbul edir flən, flən...”*

Elə bircə bu qalmışdı ki, övrətlər gedib həkimlik dərslərini oxuyub naxoşlara müalicə etsinlər” [5, № 25]. “Molla Nəsrəddin” müsəlmanlar arasında qadınlarına həmişə kölə, savadsız bir məxluq kimi qiymətləndirilməsini, onların təhsil alaraq müəllim, həkim və digər sahələrin mütəxəssisləri kimi çalışmalarının ziddinə olmaqlarını kəskin satirik formada tənqid atəsinə tuturdu.

Həmin nömrənin Qafqaz xəbərlərində “Molla Nəsrəddin yazır ki, “Şərqi-Rus” pulu olmadığına görə qəzeti davam etdirə bilmədi və bağlandı. “Həyat” ki, arxası “dağa söykənmişdi?! Yəni burada Hacı Zeynalabdin Tağıyev nəzərdə tutulur. Çünki “Həyat” qəzeti Tağıyevin maddi vəsaiti hesabına çap olunurdu.

Satirik jurnalın 6 oktyabr 1906-cı il tarixli nömrəsində isə “Cavablar cavabı” adlı şerdə “Həyat”ın məmat olması, yəni ölməsi ilə əlaqədar şer verilir. “Molla Nəsrəddin göstərir ki, sən

elmdən yazırdın, cisimlərdə ruhlara bir nümunə idin, insanlara təhsildən, ədəb-ərkindən, kamilləşmədən bəhs edərdin. Bəs nə üçün öldün və qapandın? Şərdə insanların qəzetə etimad göstərməmələrindən bəhs edirdi, yəni sən bir qəzet olaraq insanlara elm öyrətməyə çalışdın, bəs insanlar sənə niyə etimad göstərmədilər?

“Elm idi əgər bəxş edən insanə şərəfət?

Millət nə səbəbdən ona göstərmədi rəğbət,

Əfsus “Həyat” isə məmat oldu qapandı” [4, № 27].

“Molla Nəsrəddin” 22 sentyabr 1906-cı il nömrəsində çap olunan “Cavab” adlı yazıda Əhməd bəy Ağayevə müraciətlə “Həyat”ın bağlanması abunəçilərin az olmasında, müsəlmanların qəzet oxumaqda o qədər də meyilli olmadıqlarında göstərməkdə qınayır. Mədəni xalqların nə qədər qəzet və jurnalları olduğu halda, Ə. Ağaoğlu “İrşad” qəzetində yazır ki, müsəlmanlar iki jurnal saxlaya bilmədilər. “Molla Nəsrəddin” materialda yenidən qəzetə müraciət edərək, “Həyat”ın öz səhifələrində müsəlmanlar üçün maraqlı materiallar dərc etdirmədiyini qınayır. *“Siz qəzetdə nə yazırsınız ki. müsəlmanlar xoşlansınlar?”* [5, № 25].

Yekun nəticə (Conclusion)

“Həyat” bir tərəfdən zülmət və cəhalət, ətalət, durğunluq və fəaliyyətsizlik, digər tərəfdən isə nur və ziyanın işığında tərəqqi və hərəkəti qarşı-qarşıya qoyur. Müsəlmanların əlində hər bir gözəl cəhətlər – məmləkətlərinin məşriq olması və parlaq günəşə mənsub olmasına baxmayaraq savadlılıq və cəhalətin içində boğulurlar. Həyat bir hərəkətdir, mübarizə meydanıdır, döyüş meydanıdır deyən “Həyat” müsəlmanların daim ətalət, fəaliyyətsizlik halında olmaqlarını qınayırdı. Qalibiyyət ancaq maddiyyət və cismaniyyət gücü ilə əldə edilə bilər. Bu gün maddiyyət və cismaniyyət durğunluq, ətalət içində olduğuna görə “Həyat” vidalaşır. Bu fikirlər “Vidanamə”də ifadə olunur. Nur və ziya tərəfdarları ildə altı manat verib qəzetə abunə yazılısaydılar, qəzet bağlanmazdı.

Qəzet heç olmasa bağlandıqdan sonra “İrşad” qəzetinə dəstək olmağı, döyüş meydanında tək qoymamağı tövsiyə edirdi. Ermənilərlə müqayisə edilir, onların yeddi-səkkiz qəzet və jurnalları olduğu halda, altı-yeddi milyon müsəlmanların bir-iki qəzetə abunə ola bilmədikləri bildirilirdi.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Aşırılı Akif. Azərbaycan mətbuatı tarixi. Bakı. “Elm və Təhsil” nəşriyyatı. 2009. 296 s.
 2. Bakı xəbərləri. // “Həyat” qəzeti, 7 iyun 1905, № 1, səh. 2
 3. Balayev Aydın. Əhməd bəy Ağaoğlu: dahi mütəfəkkir, qorxmaz fədai və yorulmaz millət qurucusu (1869-1939). Bakı. JekoPrint Çap Evi, 2021, 508 s.
 4. Cavablar cavabı. 6 oktyabr 1906, № 27, // “Molla Nəsrəddin” jurnalı. I cild. 1906-1907. Azərbaycan Dövlət Nəşriyyatı. Bakı. 1996.
 5. Cavab. Əhməd bəy Ağayev cənablarına (Müştəri məsələsi). 22 sentyabr 1906, № 25, // “Molla Nəsrəddin” jurnalı. I cild. 1906-1907. Azərbaycan Dövlət Nəşriyyatı. Bakı. 1906.
 6. Əhmədov Teymur. Salman Nərimanov. (Qafqazda türkcə mürəttibliyi icad edən ziyalı) // “Respublika” qəzeti, 30 noyabr 2019, 6 səh.
 7. Hüseynzadə Əlibəy. Qəzetəmizin məsləki. // “Həyat” qəzeti, 1905, № 1, 7 iyun
 8. Hüseynzadə Əlibəy. Abdulla Cövdət “İctihad”ı ilə Misirdə İctihada başlayır. // “Həyat” qəzeti. 1905, № 59
 9. Hüseynzadə Əlibəy. “Həyat”ın sənəyi-dövriyyəsi”.// 1906, № 124. “Həyat” qəzeti.
 10. “Həyat” qəzeti. 1905-1906-cı illər.
- Гаджиева Лала. Вопросы периодической печати на страницах газеты «Каспий» (1881-1919). Учебное пособие для вузов. Баку. «Издательство Ляман». 2018. 494 с.

ORTA MƏKTƏBLƏRDƏ ŞİRVANŞAHLAR DÖVLƏTİNİN TARİXİNİN TƏDRİSİ METODİKASI

Mətanət Vahid qızı Abbasova
metanet.abbasova13@gmail.com
Mingəçevir Dövlət Universiteti

Xülasə

Məqalədə orta ümumtəhsil məktəblərində Azərbaycan tarixinin tədrisində Şirvanşahlar dövlətinin mövzusunun metodiki əhəmiyyəti araşdırılır. Bu mövzunun şagirdlərdə tarixi təfəkkürün inkişafı, milli kimlik şüurunun formalaşdırılması və dövlətçilik ənənələrinin dərk olunması baxımından geniş imkanlar yaratdığı vurğulanır. VII sinif şagirdlərinin yaş xüsusiyyətləri nəzərə alınaraq öyrənmənin mexaniki yaddaşa deyil, mənalandırmaya əsaslanmasının vacibliyi qeyd edilir. Eyni zamanda didaktik transformasiya və integrasiya prinsiplərinin əhəmiyyəti göstərilir. Tarixi biliklər digər fənlərlə əlaqələndirilərək daha sistemli şəkildə mənimsənilir. Qiymətləndirmədə isə əzbərləmə deyil, analitik düşüncə və məntiqi əsaslandırma əsas götürülür. Nəticədə tarix dərsi şagird üçün tədqiqat və müzakirə mühitinə çevrilərək davamlı biliklərin formalaşmasına xidmət edir.

Açar sözlər Şirvanşahlar dövləti, tarix tədrisi, fəal təlim, tarixi təfəkkür, milli kimlik

Orta ümumtəhsil sistemində Azərbaycan tarixinin öyrədilməsi prosesi şagirdin dünyagörüşünün formalaşdırılması, dövlətçilik ənənələrinin dərk olunması, tarixi təfəkkür bacarıqlarının inkişafı və milli kimlik şüurunun möhkəmləndirilməsi kimi strateji pedaqoji məqsədlərə xidmət edir. Bu kontekstdə Şirvanşahlar dövlətinin mövzusu xüsusi metodiki potensiala malikdir. Çünki burada həm siyasi idarəçilik modeli, həm regional münasibətlər sistemi, həm iqtisadi-coğrafi faktorlar, həm də zəngin mədəni irs eyni zaman çərçivəsində birləşir və müəllimə şagirdlərlə çoxşaxəli idrak fəaliyyəti qurmaq imkanı verir.

VII sinif şagirdinin psixoloji və intellektual inkişaf səviyyəsi nəzərə alındıqda aydın olur ki, bu yaş dövründə öyrənmə mexaniki yaddaşa yox, mənalandırmaya əsaslanmalıdır. Şagird artıq hadisələrin səbəblərini soruşur, nəticələrini müqayisə edir, alternativ izahlar axtarır. Buna görə də Şirvanşahlar dövlətinin tədrisi zamanı əsas metodiki vəzifə faktların arxasında duran tarixi qanunauyğunluqları üzə çıxarmaqdır. Müəllim materialı elə təqdim etməlidir ki, şagird “nə baş verdi?” sualından “niyə belə oldu?” və “başqa cür ola bilərdimi?” mərhələsinə keçə bilsin [1].

Tarixin tədrisi metodikası göstərir ki, bilik şagirdə hazır nəticə kimi verildikdə onun ömrü qısa olur, lakin şagird özü araşdıraraq nəticəyə gəldikdə həmin bilik davamlı xarakter alır. Şirvanşahlar mövzusu bu baxımdan olduqca əlverişlidir. Dövlətin uzun müddət mövcudluğunu qoruması, müxtəlif siyasi təsirlərə baxmayaraq idarəçilik ənənəsini saxlaması, şəhər mərkəzlərinin rolunun dəyişməsi kimi məsələlər problem situasiyası yaratmaq üçün zəngin material verir.

Didaktik transformasiya prinsipi də burada mühüm əhəmiyyət kəsb edir. Akademik tarixşünaslıqda mövzu mürəkkəb siyasi proseslər, sülalə dəyişiklikləri və diplomatik münasibətlər kontekstində şərh edilir. Lakin orta məktəbdə bu material şagirdin qavrama imkanlarına uyğunlaşdırılmalıdır. Müəllim əsas ideyaları seçir, ikinci dərəcəli detalları ixtisar edir, hadisələri ümumiləşdirilmiş məntiqi xətt üzrə təqdim edir. Nəticədə şagird konkret faktları əzbərləmək əvəzinə dövlətin necə fəaliyyət göstərdiyini anlayır [2].

Müasir yanaşma müəllimi informasiya ötürücüsündən daha çox öyrənmə prosesinin təşkilatçısına çevirir. Şagird mətni oxuyur, xəritəni təhlil edir, verilmiş məlumatdan nəticə çıxarır, yoldaşının fikrinə münasibət bildirir. Bu zaman müəllim istiqamət verir, sualların dərinliyini artırır, argumentin faktlara söykənməsini tələb edir. Beləliklə, dərslər dialoq mühitinə çevrilir və tarixi bilik canlı müzakirə şəraitində formalaşır.

Şirvanşahların tədrisində vizual materialların rolu xüsusilə böyükdür. Şagird memarlıq nümunəsini, şəhər təsvirini, maddi mədəniyyət elementini gördükdə dövr onun üçün abstraklıqdan

çıxır. Bu isə emosional yaddaşı gücləndirir və öyrənmənin səmərəliliyini artırır. Metodika sübut edir ki, vizual dayaq nöqtələri olan bilik daha uzun müddət qorunur və sonrakı mövzularla əlaqələndirilməsi asanlaşır.

Digər vacib cəhət integrasiyadır. Şagird Şirvanşahlar haqqında öyrəndiklərini coğrafi mövqe, ticarət yolları, ədəbiyyat və memarlıqla əlaqələndirdikdə tarix parçalara bölünmüş informasiya kimi deyil, bütöv mədəni sistem kimi qəbul edilir. Bu yanaşma həm dünyagörüşünü genişləndirir, həm də mövzunun aktuallığını artırır [3].

Praktik tədris göstərir ki, dərsin başlanğıcında yaradılan motivasiya bütün sonrakı fəaliyyətin istiqamətini müəyyən edir. Müəllim mövzunu hazır məlumat kimi elan etmək əvəzinə şagird qarşısında düşündürücü situasiya qoyduqda idrak prosesi aktivləşir. Məsələn, şagirdlərə kiçik əraziyə malik bir dövlətin uzun müddət mövcudluğunu necə qoruya bilməsi barədə sual ünvanlandıqda onlar avtomatik olaraq siyasi idarəçilik, coğrafi mövqe, iqtisadi imkanlar və diplomatik münasibətlər barədə fikir yürütməyə başlayırlar. Dərs boyu əldə olunan bütün faktlar isə bu ilkin sualın cavabını tapmağa xidmət edir.

Fəal təlim mühitində geniş tətbiq olunan üsullardan biri kiçik qruplarla işdir. Şirvanşahlar mövzusu qruplar arasında funksional bölgü aparmağa imkan verir. Bir qrup idarəçilik məsələlərini, digər qrup iqtisadi və şəhər həyatını, üçüncü qrup xarici siyasi münasibətləri araşdırır. Qrup üzvləri mətn, xəritə və vizual material əsasında əsas faktları seçir, onları səbəb və nəticə əlaqəsinə salır, sonra sinif qarşısında təqdim edir. Bu zaman müəllim diqqəti informasiyanın çoxluğuna deyil, arqumentin keyfiyyətinə yönəldir. Şagird hansı faktın onun fikrini sübut etdiyini izah etməyə məcbur olur və məhz bu məqamda tarixi təfəkkür inkişaf edir.

Müzakirə mərhələsi xüsusi əhəmiyyət daşıyır. Şagirdlər bir-birinin fikirlərini dinləyir, sual verir, etiraz edir və ya razılaşır. Belə qarşılıqlı təsir həm ünsiyyət bacarıqlarını gücləndirir, həm də tarix dərslərini canlı intellektual mühitə çevirir. Müəllim burada hakim rolunda deyil, istiqamətləndirici funksiyada çıxış edir; o, arqumentsiz fikir bildirməyə imkan vermir və hər mövqenin faktla əsaslandırılmasını tələb edir. Bu yanaşma şagirdə öyrədir ki, tarix emosional münasibət deyil, sübuta dayanan mühakimədir [4].

Təcrübə göstərir ki, vizual-analitik tapşırıqlar mövzunun mənimsənilməsini xeyli sürətləndirir. Şagird xəritədə siyasi mərkəzləri müəyyənləşdirir, mümkün təhlükə istiqamətlərini qeyd edir, ticarət əlaqələrinin niyə məhz müəyyən şəhərlərdə cəmləşdiyini izah etməyə çalışır. Bu zaman o, faktları sadəcə oxumur, onları məkan daxilində yerləşdirir və hadisələrin məntiqini daha aydın qavrayır. Tarixi məkanın dərk edilməsi səbəb–nəticə əlaqələrinin qurulmasına güclü təsir göstərir.

Rol oyunları da effektiv vasitələrdəndir. Şagirdlər özlərini hökmdar, elçi, tacir və ya şəhər sakini kimi təsəvvür etdikdə hadisələrə fərqli mövqedən yanaşırlar. Bu metod empatiyanı artırır və tarixi qərarların mürəkkəbliyini göstərir. Şagird anlayır ki, dövlət idarəçiliyi çoxsaylı amillərin nəzərə alınmasını tələb edən prosesdir. Beləliklə, mövzu abstrakt mətn olmaqdan çıxaraq canlı həyat situasiyasına çevrilir.

Məlumatın möhkəmləndirilməsi mərhələsində müəllim ümumiləşdirmə aparır, lakin yenə də yekun nəticəni özü demir; şagirdlərin səsləndirdiyi fikirləri sistemləşdirir və ortaq qənaətə gəlməyə kömək edir. Bu zaman şagird dərs ərzində topladığı informasiyanın necə vahid məntiqi quruluşa çevrildiyini görür. Refleksiya sualları isə onun şəxsi mövqeyini formalaşdırmasına şərait yaradır.

Qiymətləndirmə də fəal təlimin ruhuna uyğun qurulmalıdır. Burada əsas meyar əzbərlənmiş məlumatın həcmi deyil, faktlardan istifadə bacarığı, məntiqi əsaslandırma və müzakirədə iştirak səviyyəsidir. Belə yanaşma şagirdləri düşünməyə təşviq edir və onları daha məsuliyyətli mövqe tutmağa yönəldir [5].

Nəticə etibarilə, Şirvanşahlar dövlətinin tarixinin bu cür təşkil olunmuş dərs modeli vasitəsilə öyrədilməsi şagirdə analitik düşüncə, əməkdaşlıq, arqument qurmaq və tarixi hadisələrə çoxşaxəli baxmaq bacarığı yaradır. Tarix dərsləri informasiyanın ötürüldüyü məkan olmaqdan çıxır,

tədqiqat və müzakirə laboratoriyasına çevrilir. Bu işə müasir təhsil fəlsəfəsinin əsas tələblərinə tam cavab verir.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Abbasov, İ. (2019). Azərbaycan tarixi (ən qədim dövrlərdən XVI əsrə qədər). Bakı: Elm və təhsil.
2. Əhmədov, S. (2020). Tarixin tədrisi metodikası. Bakı: Müəllim.
3. Həsənov, Ə. (2018). Azərbaycan orta əsrlər tarixi. Bakı: Təhsil.
4. Mahmudov, Y. (2021). Azərbaycan tarixində dövlətçilik ənənələri. Bakı: Elm.
5. Qasimov, R. (2022). Ümumtəhsil məktəblərində tarix fənninin tədrisinin aktual problemləri. Bakı: ADPU nəşriyyatı.

SİNİFDƏNXARİC VƏ MƏKTƏBDƏNKƏNAR TƏDBİRLƏRDƏ ŞAĞİRDLƏRİN MİLLİ İRSƏ OLAN BAĞLILIĞININ FORMALAŞMASINA AZƏRBAYCAN ABİDƏLƏRİNİN TƏSİRİ

Nurlan Rüstəm oğlu Musayev
nurlanmusayev022@gmail.com
Mingəçevir Dövlət Universiteti

Xülasə

Şagirdlərin milli özünüdərk prosesində və vətənpərvərlik ruhunda tərbiyə olunmasında sinifdənxaric və məktəbdənkənar tədbirlərin rolu əvəzsizdir. Bu fəaliyyətlər çərçivəsində Azərbaycanın tarixi abidələrinin təbliği, gənc nəslin öz köklərinə, milli irsinə bağlılığının formalaşmasında əsas hərəkətverici qüvvədir.

Azərbaycanın hər bir daşı, qalası və məqbərəsi xalqımızın minillik tarixini, mədəniyyətini və mübarizə ruhunu əks etdirir. Ekskursiyalar, açıq dərslər və mədəniyyət ocaqlarına səfərlər vasitəsilə şagirdlər dərsləklərdə oxuduqları məlumatları vizual şəkildə qavrayır, tarixi faktlarla canlı təmas qururlar. Məsələn: İçərişəhər və Şirvanşahlar sarayı dövlətçilik tariximizi, Şəki Xan Sarayı isə memarlıq üslubumuzu təəcəssüm etdirir. Bu növ tədbirlər şagirdlərdə sadəcə məlumatlılıq deyil, həm də mənəvi məsuliyyət hissi yaradır. Abidələrin tarixi haqqında keçirilən müzakirələr, tematik tədbirlər və layihələr şagirdi passiv dinləyicidən fəal tədqiqatçıya çevirir.

Nəticə etibarilə, abidələrimizlə qurulan bu mənəvi körpü şagirdlərdə milli kimlik şüurunu möhkəmləndirir. Öz maddi-mədəni irsini tanıyan və sevən gənc, gələcəkdə bu irsi qoruyan və beynəlxalq aləmdə layiqincə təmsil edən bir vətəndaş kimi formalaşır. Beləliklə, məktəbdənkənar tədbirlər tarixi yaddaşın bərpası və gələcək nəsillərə ötürülməsində strateji vasitəyə çevrilir.

Açar sözlər: milli irs, tarixi abidələr, ekskursiyalar, məktəbdənkənar təhsil, muzeylər

Tarix fənninin tədrisində milli-mənəvi dəyərlərin və mədəni irsin qorunmasına yönəlmiş tərbiyəvi məqsədlər yalnız sinifdaxili dərslərlə məhdudlaşmamalıdır. Şagirdlərin milli irsə marağının formalaşması üçün sinifdənxaric və məktəbdənkənar tədbirlər mühüm pedaqoji amil kimi çıxış edir. Bu tədbirlər şagirdlərin tarixi məlumatları real mühitdə müşahidə etməsinə, tarixi-mədəni abidələrlə yaxından əlaqə qurmasına və keçmişlə bağ yaratmasına şərait yaradır. Xüsusilə bu prosesdə memarlıq abidələri geniş şəkildə ön plana çıxır.

Memarlıq abidələri şagirdlərin milli kimlik şüurunun formalaşmasına güclü təsir göstərir. Sinifdənxaric tədbirlər, muzey ekskursiyaları, tematik və layihə əsaslı tədbirlər vasitəsilə tarixi abidələrin öyrənilməsi tarix fənninin tərbiyəvi əhəmiyyətini xeyli dərəcədə artırır. Bu tip tədbirlər zamanı tarix məlumat toplusu deyil, şagirdin şəxsi təcrübəsinə çevrilir. Memarlıq abidələrini canlı şəkildə izləmək, onların yaranma tarixi və cəmiyyətdə rolu haqqında məlumatların izah edilməsi

şagirdlərdə keçmişə hörmət və məsuliyyət hissini daha da artırır. Bu metod vətənpərvərlik hissini meydana gəlməsində də mühüm rola malikdir.

Sinifdən xaric və məktəbdən kənar fəaliyyətlərin həyata keçirilməsində memarlıq abidələrinə əsaslanan tədbirlər şagirdlərin estetik və mənəvi inkişafına da təsir göstərir. Tarixi mühitlə birbaşa təmas şagirdlərin müşahidə bacarığını, fikirlərini ifadə etmə qabiliyyətini və tarixə empatiyasını inkişaf etdirir. Bununla da milli irs keçmişin yadigarı olmaqdan çıxır, bu günün və gələcəyin dəyəri kimi təqdim olunur.

Sinifdən xaric tədbirlərin əsas pedaqoji üstünlüklərindən biri tarixi biliklərin təcrübə ilə möhkəmləndirilməsidir. Dərslərdə tədris edilən memarlıq abidələri ilə canlı tanışlıq şagirdlərdə daha güclü təəssüratlar yaradır və biliklərin uzun müddət yadda qalmasına kömək edir. Sınıf mühitindən kənarda təşkil edilən bu ekskursiyalar şagirdlərin tarixi bilikləri real məkan və obyektlər üzərində müşahidə etməsinə şərait yaradır ki, bu da tarixi hadisə və proseslərin abstrakt qavrayışdan çıxaraq konkret məkanla əlaqələndirilməsini təmin edir. *Tarixi məkanın atmosferi, memarlıq elementlərinin miqyası və material xüsusiyyətləri şagirdlərin tarixə münasibətini daha canlı və mənalı edir [2].*

Azərbaycanın zəngin memarlıq irsi sinifdən xaric tədbirlər üçün daha geniş şərait yaradır. Bakıda yerləşən Şirvanşahlar Saray Kompleksi (Şəkil 1) ərazisinə təşkil edilən ekskursiyalar şagirdlərə orta əsr şəhərsalma, müdafiə sistemi və mədəniyyəti haqqında geniş təsəvvürlər yaradır. Qala divarları, qala daxili küçələr və tarixi tikililər ilə şagirdlər Azərbaycanın şəhər mədəniyyətinin tarixi inkişaf mərhələləri ilə yerində tanış olurlar. Bu cür ekskursiyalar milli tarixin öyrənilməsini dərslərdəki materiallarından daha təsirli edir. Burada şagirdlər suallar verir, müzakirələr aparır və müəllimlə dialoqa girirlər. Bu fəaliyyətlər nəticəsində şagirdlər passiv dinləyici olmaqdan çıxır və fəal iştirakçı kimi təlim prosesinə cəlb olunurlar. Nəticədə şagirdlərdə müşahidə, kommunikasiya və analitik düşüncə bacarıqları paralel şəkildə inkişaf edir.

Şəkil 1. Şirvanşahlar Saray Kompleksi

Muzey və tarixi komplekslərdə təşkil olunan məktəbdən kənar tədbirlər şagirdlərin milli irsə bağlılığının formalaşmasında, tarixi şüurun dərinləşdirilməsində mühüm tərbiyəvi əhəmiyyətə malikdir. Bu məkanlar tarixi hadisə və prosesləri maddi mədəniyyət obyektləri, canlı eksponatlar vasitəsi ilə təqdim etməklə şagirdlərdə tarixə emosional və şüurlu münasibət yaradır. *Məktəbdən kənar tədbirlər çərçivəsində muzeydə keçirilən tədbirlər tarix təhsilinin formal sərhədlərini aşaraq onu daha təsirli edir [1].*

Muzeylərdə təşkil olunan fəaliyyətlərin tərbiyəvi rolu ilk növbədə tarixi biliklərin canlı maddi nümunələr üzərində formalaşdırılması ilə bağlıdır. Tarixi nümunələrlə birbaşa canlı təmas şagirdlərdə keçmişin abstrakt anlayış deyil, real və toxunula bilən bir reallıq olduğunu anlamağa imkan verir. Bu metod tarixi yaddaşın güclənməsinə və mədəni irsə hörmət hissini formalaşmasına şərait yaradır.

Azərbaycanın öndə gedən muzeyləri məktəbdən kənar tədbirlərdə geniş imkanlara malikdir. Azərbaycan Tarixi Muzeyi şagirdlərə ölkənin qədim dövrlərdən müasir dövrdə keçirdiyi inkişaf

yolunu izləməyə imkan verir. Bu muzeydə təşkil olunan tədbirlər şagirdlərdə milli dövlətçilik, mədəniyyət və sosial həyat haqqında təsəvvür yaratmasına kömək edir. Məişət əşyalarının, arxeoloji tapıntıların nümayişi tərbiyəvi baxımdan əhəmiyyət daşıyır. Digər bir muzey İçərişəhər Dövlət Tarix-Memarlıq Qoruğudur. Tarix-Memarlıq irsinin öyrənilməsində bu ərazi xüsusi yer tutur. Burada yerləşən muzeylər məktəbdənkənar tədbirlərin təşkilində geniş istifadə olunur. Qoruq ərazisində keçirilən tədbirlər şagirdlərdə orta əsr şəhər mədəniyyəti, müdafiə sistemi və yaşayış forması haqqında real təsəvvür yaradır.

Nəticə etibarilə, muzey və tarixi ərazilərdə həyata keçirilən məktəbdənkənar tədbirlər şagirdlərin milli irsə bağlılığının artmasında, tarixi və mədəni şüurun inkişafında mühüm tərbiyəvi rol oynayır. Azərbaycandakı muzeylərin tədris prosesinə daxil edilməsi tarix təhsilini daha da zənginləşdirir, şagirdlərdə mədəni dəyərlərə hörmət və tarixi məsuliyyət hissini gücləndirir [3].

Azərbaycanın zəngin memarlıq irsi tematik tədbirlər üçün geniş imkanlar yaradır. Təşkil olunan tematik tədbirlər regional xüsusiyyətlərin öyrənilməsinə də imkan yaradır. Məsələn, Şəki memarlıq məktəbinə həsr olunmuş tematik tədbirlər zamanı şagirdlər Şəki Xan Sarayı (Şəkil 2) haqqında tədqiqat aparır, şəbəkə sənəti və bədii tərtibat elementlərini təhlil edir. Bütün bunlar şagirdlərdə milli memarlığın regional müxtəlifliyini dərk etməyə və yerli mədəniyyətə marağın artmasına səbəb olur.

Şəkil 2. Şəki Xan Sarayı

Layihə əsaslı tematik tədbirlər şagirdlərin qrup şəklində fəaliyyətini də inkişaf etdirir. Qrup şəklində hazırlanan təqdimatlar, divar qəzetləri və tədqiqat hesabatları şagirdlər arasında əməkdaşlıq və məsuliyyət hissini gücləndirir. Bu prosesdə hər bir şagirdin fərdi bacarığı ön plana çıxır. Bələliklə, tematik layihələr təlim və sosial tərbiyə funksiyalarını yerinə getirir. Həmçinin tematik tədbirlər və layihələr şagirdlərin yaradıcılıq bacarıqlarının inkişafına da təsir göstərir. *Tarix-memarlıq mövzularının esse, rəsm, səhnələşdirmə şəklində təqdim edilməsi şagirdlərin fərdi bacarıqlarını üzə çıxarır. Bu isə tarix təliminin yalnız informativ deyil, yaradıcı və şəxsiyyətyönümlü xarakter daşmasını təmin edir [4].*

Tarixi abidələrə həsr edilmiş digər bir məktəbdənkənar tədbir forması məktəb-icma əməkdaşlığıdır. Bu əməkdaşlıq təhsil müəssisələrinin yerli icmalar, mədəniyyət ocaqları və ictimai qurumlarla birgə fəaliyyətidir. Həyata keçirilən bu birgə fəaliyyət tarixi biliklərin real sosial mühitlə əlaqələndirilməsinə, milli irsin yalnız məktəb proqramı çərçivəsində deyil, gündəlik həyatın tərkib hissəsi kimi dərk edilməsinə imkan verir. Bu əməkdaşlıq modeli tarix təliminin sosiallaşma funksiyasını gücləndirir. Həmçinin bu model şagirdlərin vətəndaşlıq mövqeyinin inkişafına da töhfə verir. *Abidələrin qorunması, bərpası və tanınması ilə bağlı təşkil olunan birgə tədbirlər şagirdlərdə mədəni irsin gələcək nəsillərə ötürülməsi məsuliyyətini formalaşdırır. Bu fəaliyyət şagirdlərin passiv müşahidəçi deyil, aktiv vətəndaş kimi formalaşmasına güclü təsir göstərir [4].*

Sınıfdənxcaric tədbirlərin əsas üstünlüklərindən biri onların məktəb proqramı ilə sintez şəklində fəaliyyət göstərməsidir. Tarix dərslərində tədris edilən memarlıq abidələri ilə bağlı həyata

keçirilən sinifdən xaric tapşırıqlar şagirdlərin mövzuya marağını gücləndirir. Bu prosesdə mədəni irsin qorunması anlayışı konkret məsuliyyət kimi dərk olunur. Beləliklə, şagirdlər abidələrin əhəmiyyətini, qorunma zərurətini və üzləşə biləcəyi riskləri daha aydın anlayırlar. Sinifdən xaric tədbirlərin üstünlüklərindən biri də şagirdlərin ictimai təşəbbüslərə cəlb olunmasıdır. Burada şagirdlər həm iştirakçı, həm də təşəbbüskar mövqedə çıxış edirlər.

Nəticə etibarilə, məktəbdən kənar tədbirlərin təsiri onların davamlı və sistemli xarakter daşması ilə daha da güclənir. Bu fəaliyyətlər tarix təliminin tərbiyəvi məqsədlərini məktəb mühitindən kənarda da davam etdirir. Məktəbdən kənar fəaliyyətlər şagirdlərdə mədəni irsin qorunması və ictimai məsuliyyətin yaranmasında mühüm rol oynayır. Bu fəaliyyətlər şagirdlərin milli irsi cəmiyyətin ümumi dəyəri kimi anlamasına, mədəni irsin qorunmasında fəal vətəndaş mövqeyi tutmasına şərait yaradır. Tarix təhsili bu metod vasitəsilə yalnız bilikverici deyil, həm də sosial məsuliyyət formalaşdıran strateji təhsil sahəsinə çevrilir.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. İbrahimov F. Tarix tədrisində innovativ yanaşmalar. Bakı: Təhsil, 2017, 160 s.
2. Kərimov K. Tarix dərslərinin məzmun analizi. Bakı: Elm və Təhsil, 2019, 146 s.
3. Qarayev E. Tarixi-mədəni irsin pedaqoji imkanları. Bakı: Elm və Təhsil, 2015, 192 s.
4. Məmmədov R. Tarixi mənbələrin tədrisi metodikası. Bakı: Müəllim, 2018, 188 s.

AZƏRBAYCANDA MİLLİ DÖVLƏT QURUCULUĞU STRATEGİYASI: HEYDƏR ƏLİYEV MODELİNİN KONSEPTUAL ƏSASLARI

Səma Zaur qızı Əsgərova
magistrant

semaesgerova24@gmail.com
Mingəçevir Dövlət Universiteti,

Xülasə

Bu məqalədə müasir Azərbaycan dövlətçiliyinin formalaşma trayektoriyası Heydər Əliyevin strateji rəhbərlik prizmasında tədqiq edilir. Tədqiqatın əsas qayəsini Ümummilli Liderin müəllifi olduğu dövlətçilik modelinin əsas elementləri - siyasi davamlılıq, iqtisadi suverenlik və humanitar tərəqqi arasındakı dinamik əlaqənin təhlilidir. Müəllif Heydər Əliyev fenomenini sadəcə tarixi bir şəxsiyyət kimi deyil, həm də milli dövlət quruculuğunun universal doktrinası kimi səciyyələndirir. Məqalədə Azərbaycanın keçid mərhələsindən stabil inkişaf dövrünə keçidini təmin edən “sosial-siyasi sabitlik və iqtisadi liberallaşma” sintezi elmi baxımdan əsaslandırılır. Araşdırma nəticəsində belə bir elmi qənaət hasil olunur ki, Heydər Əliyev modeli milli maraqların qlobal tələblərlə balanslaşdırılması üzərində qurulmuşdur və bu gün də Azərbaycanın beynəlxalq münasibətlər sistemindəki mövqeyini müəyyən edən əsas amildir.

Açar sözlər (Keywords) : dövlətçilik modeli, siyasi sabitlik, iqtisadi suverenlik, humanitar strategiya, milli inkişaf doktrinası

Giriş

Mövzunun aktuallığı. XXI əsrin geosiyasi qeyri-sabitliyi fonunda milli dövlətlərin dayanıqlı inkişaf modellərinin tədqiqi böyük elmi əhəmiyyət daşıyır. Azərbaycanın dövlət müstəqilliyinin bərpasından sonra qarşılaşdığı ekzistensial təhlükələrin aradan qaldırılmasında və irəliləyən idarəetmə strukturunun formalaşdırılmasında Heydər Əliyev faktorunun rolu unikal elmi paradigmadır [4,7]. Ümummilli Liderin qeyd etdiyi kimi: **“Müstəqilliyin əldə olunması nə qədər çətindir, onun saxlanması, əbədi olması ondan da çətindir”** [4]. Mövzunun aktuallığı sözügedən modelin fundamental prinsiplərinin müasir rəqəmsal və post-münaqişə dövrünün tələbləri ilə adaptasiya imkanlarının öyrənilməsi ilə müəyyən edilir.

Problemin qoyuluşu. Tədqiqatın əsas problemi Heydər Əliyevin dövlətçilik modelinin sadəcə inzibati islahatlar kompleksi ilə məhdudlaşmayaraq, eyni zamanda dərin fəlsəfi və sosiomədəni əsaslara malik olmasıdır. Siyasi və iqtisadi islahatların humanitar tərəqqi ilə necə uzlaşdırıldığı elmi-nəzəri baxımdan sistemli təhlilə zərurət yaradır [1,8].

Tədqiqatın məqsədi və vəzifələri. Bu tədqiqatın əsas hədəfi, Heydər Əliyev fenomenini Azərbaycanın dövlət quruculuğundakı əhəmiyyətli mövqeyini rolunu siyasi, iqtisadi və humanitar istiqamətlərin qarşılıqlı təsiri müstəvisindən araşdıraraq, bu modelin konseptual əsaslarını müəyyənləşdirməkdən ibarətdir.

Ədəbiyyat icmal. Mövzu ilə bağlı yerli və xarici elmi ədəbiyyatda geniş tədqiqatlara rast gəlinir. Heydər Əliyevin dövlətçilik fəlsəfəsi və müstəqillik strategiyası R. Mehdiyevin əsərlərində konseptual şəkildə təhlil edilmişdir [7]. İqtisadi islahatların trayektoriyası və “Azərbaycan möcüzəsi”nin mahiyyəti akademik Z. Səmədzadə və T. Hüseynovun tədqiqatlarında geniş yer almışdır. [6, 10]. Xarici tədqiqatçılardan Svante Cornell Azərbaycanın müstəqillikdən sonrakı inkişafını geosiyasi və təhlükəsizlik aspektindən araşdıraraq, Heydər Əliyev kursunun regiondakı stabilizator rolunu vurğulamışdır [3]. Bununla belə, sözügedən modelin müasir (2026-cı il) iqtisadi çağırışlar fonunda interdisiplinar təhlilinə hələ də ehtiyac duyulmaqdadır.

Material və metodlar

Tədqiqatın aparılma üsulları. Məqalənin hazırlanmasında fundamental elmi-nəzəri ümumiləşdirmə və konseptual modelləşdirmə metodlarından istifadə edilmişdir. Heydər Əliyevin dövlətçilik strategiyası siyasi davamlılıq prizmasından retrospektiv təhlil olunmuş, müasir inkişaf tendensiyaları ilə müqayisəli şəkildə araşdırılmışdır.

İstifadə olunan materiallar. Araşdırmanın faktoloji bazasını Azərbaycan Respublikasının Konstitusiyası, “Turizm haqqında” Azərbaycan Respublikasının Qanunu, müvafiq fərman və sərəncamlar, habelə Ümummilli Liderin çoxşaxəli fəaliyyətini əks etdirən rəsmi arxiv materialları təşkil edir [1,5,11]. Eyni zamanda, mövzu ilə bağlı yerli və xarici müəlliflərin elmi monoqrafiyaları və dövrü mətbuat materialları tədqiqatın informasiya resursları qismində çıxış edir [3,10,12].

Təcrübə və analiz metodları. Məqalədə əsasən interdisiplinar təhlil üsulu seçilmişdir. Bu metod vasitəsilə siyasi idarəetmənin iqtisadi artıma və humanitar tərəqqiyə (mədəniyyət, təhsil, turizm) birbaşa təsir mexanizmləri analiz edilmişdir. Səbəb-nəticə əlaqələrinin müəyyənləşdirilməsi üçün keyfiyyət analizi tətbiq olunaraq, Heydər Əliyev modelinin Azərbaycanın milli brendinə çevrilmə prosesi elmi cəhətdən qiymətləndirilmişdir.

Nəticələr (Results)

Cədvəl 1. 2026-cı ilin əvvəlinə dair əsas makroiqtisadi göstəricilər.

Göstəricinin adı	Həcmi (mln, manat)	Əvvəlki ilin müvafiq dövrünə nisbətən real artım (%)
Ümumi Daxili Məhsul (ÜDM)	18 473,1	+0,3%
Qeyri- neft-qaz sektoru üzrə ÜDM	13 388,7	+1,4%
Sənaye məhsulu	9 254,2	+0,5%

Mənbə: stat.gov.az

Araşdırma nəticəsində müəyyən edilmişdir ki, Heydər Əliyevin dövlətçilik strategiyası Azərbaycanın daxili sabitliyini təmin etməklə yanaşı, ölkənin global enerji və nəqliyyat sistemindəki mövqeyini fundamentallaşdırmışdır. Bu siyasi modelin ən mühüm nəticəsi kimi milli dövlətçilik ideyasının institusional əsaslara və “Azərbaycançılıq” məfkurəsinin dövlətin mənəvi sütununa çevrilməsi təsbit olunmuşdur [7]. Humanitar sahədə isə modelin uğuru kimi milli kədr potensialının formalaşdırılması və Azərbaycan mədəniyyətinin beynəlxalq arenada tanınması ilə xarakterizə olunur.

Cədvəl 2. 1993 və 2003-cü illər üzrə əsas makroiqtisadi göstəricilərin dinamikası

Göstəricilər	1993-cü il (Böhran dövrü)	2003-cü il (Yüksəliş dövrü)	Faktiki fərq
ÜDM (Real artım tempi)	-23.1% (Tənəzzül)	+10.2% (Artım)	İqtisadiyyatın 33% bərpaası
ÜDM-in həcmi (milyon AZN)	157.1 mln AZN*	7 146.5 mln AZN*	~45 dəfə nominal artım
İnflyasiya dərəcəsi	1200% - 1300%	2% - 3%	Qiymətlərin tam stabilləşməsi

Mənbə: stat.gov.az [2].

*Qeyd: Rəqəmlər həmin dövrün cari qiymətləri ilə göstərilmişdir.

Dövlət Statistika Komitəsinin arxiv məlumatlarının araşdırılmasına əsasən, 1993-cü ildə Azərbaycan iqtisadiyyatı -23.1% dərəcəsində mənfi dinamika ilə dərin böhran dövründən keçirdi. Heydər Əliyevin “Açıq qapı” və neft strategiyasının həyata keçirilməsi sayəsində, 2003-cü ildə ÜDM-in real artım tempi 10.2%-ə çatmışdır. Eyni zamanda inflyasiya hiper-səviyyədən tək rəqəmli göstəriciyə enərək makroiqtisadi sabitliyin bərqərar olmasına nail olundu [2,6,10].

Müzakirə

Tədqiqatın nəticələri göstərir ki, Heydər Əliyev tərəfindən təməli qoyulan dövlətçilik modeli sadəcə iqtisadi artım deyil, eyni zamanda dövlətin bütün funksional sistemlərinin ahəngdar tərəqqisinə hədəflənmişdir. 1993-cü ildəki mənfi iqtisadi dinamikanın qısa zaman kəsiyində müsbət artım tempinə keçməsi, tətbiq olunan “şok terapiyası” deyil, əksinə düşünülmüş mərhələli keçid və milli maraqların qorunması strategiyasının məhsuludur. Bu təhlil sübut edir ki, siyasi sabitlik iqtisadi liberallaşmanın əsas hərəkətverici qüvvəsi kimi çıxış edir [6,10].

Digər post-sovet ölkələrinin transformasiya dövrü modelləri ilə müqayisədə, Azərbaycanın dövlət quruculuğu modeli “resurs lənəti” təhlükəsindən sığortalınması ilə fərqlənir [3]. Bir çox enerji resursları ilə zəngin ölkələr iqtisadi asılılığa düşdüyü halda, Heydər Əliyevin dahiliyi neft sərmayəsini insan kapitalına çevirməklə dayanıqlı inkişafın unikal nümunəsini formalaşdırmışdır [12]. Beynəlxalq mütəxəssislərin “Azərbaycanın möcüzəsi” adlandırdığı bu fenomen, digər keçid iqtisadiyyatlı ölkələr üçün hələ də bir elmi etalon rolunu oynayır.

Heydər Əliyevin dövlətçilik modelinin iqtisadi sütunlarını təhlil edərkən onun müəllifi olduğu fundamental düsturu xatırlamaq yerinə düşərdi: **“Azərbaycanın dövlət müstəqilliyi dönməzdir, əbədidir... Müstəqilliyin yolu isə iqtisadiyyatdan keçir”** [4]. Heydər Əliyev fenomeninin elmi izahı onun idarəetmə sistemində “Milli mentalitet + Qlobal integrasiya” formuluunu tətbiq etməsindədir. Bu model dövlətin suverenliyini mühafizə etməklə yanaşı, onu beynəlxalq enerji və nəqliyyat dəhlizlərinin mərkəzi qovşağına çevirmişdir [8]. Elmi nöqteyi-nəzərdən bu, “Dinamik tarazlıq” nəzəriyyəsinin dövlət quruculuğunda ən uğurlu təzahürüdür. Cari dövrdəki (2026-cı il) iqtisadi göstəricilər bu elmi izahın praktiki təsdiqidir. Sözügedən uğurlu kursun davamlılığı həmçinin dövlətin qəbul etdiyi strateji yol xəritələrində öz əksini tapmışdır [9].

Yekun Nəticə (Conclusion)

Aparılan araşdırma ortaya qoyur ki, Heydər Əliyev tərəfindən təməli qoyulan dövlətçilik konsepsiyası, Azərbaycanın müstəqil bir dövlət kimi beynəlxalq ictimaiyyətə integrasiyasını təmin edən fundamental doktrinaadır. Bu modelin mənəvi əsasını Ümummillə Liderin məşhur kəlamı təşkil edir: **“Hər bir azərbaycanlı öz milli mənsubiyyətinə görə qürur hissi keçirməlidir. Biz azərbaycançılıq ideyasını həmişə öndə tutmalı və bu ideya ətrafında birləşməliyik”**[7]. Bu modelin müvəffəqiyyətinin əsas sirri siyasi sabitliyin iqtisadi inkişafı ilə ahəngdar şəkildə birləşdirilməsidir.

Bu modelin elmi əhəmiyyəti onun post-sovet məkanında ən effektiv keçid dövrü strategiyalarından biri kimi tanınmasıdır. Praktiki cəhətdən isə, həmin strategiya bu gün Azərbaycanın işğaldan azad edilmiş ərazilərinin yenidən qurulması və “Böyük Qayıdış” proqramının uğurlu icrası üçün əsas iqtisadi və mənəvi dayaq rolunu oynayır.

Məqalədə tövsiyə olunur ki, Heydər Əliyev modelinin humanitar aspektləri, xüsusilə gənclər siyasəti və təhsil sahəsindəki islahatlar, ali təhsil müəssisələrində müstəqil elmi istiqamət kimi daha dərinlən tədqiq edilsin. Həmçinin, bu modelin regionların inkişafında xüsusi rolu rəqəmsal iqtisadiyyatın tələbləri ilə adaptasiya olunmalıdır.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Azərbaycan Respublikasının Konstitusiyası. (1995). Bakı: Hüquq Ədəbiyyatı.
2. Azərbaycan Respublikası Dövlət Statistika Komitəsi. (2024). Azərbaycanın statistik göstəriciləri - 2023: Statistik məcmuə. Bakı: DSK Nəşriyyatı.
3. Cornell, S. E. (2011). Azerbaijan Since Independence. New York: M.E. Sharpe.
4. Əliyev, H. Ə. (2003). Müstəqilliyimiz əbədidir: Çıxışlar, nitqlər, bəyanatlar, məktublar, müsahibələr (Cild 1-46). Bakı: Azərənəşr.
5. Heydər Əliyev İrsi Beynəlxalq Onlayn Kitabxana. (t.y.). Azərbaycanın sosial-iqtisadi inkişaf strategiyası. Mənbə: <https://lib.aliyev-heritage.org>
6. Hüseynov, T. H. (2018). Milli iqtisadiyyatın inkişaf strategiyası. Bakı: Elm.
7. Mehdiyev, R. Ə. (2003). Azərbaycan: Tarixi irs və müstəqillik fəlsəfəsinin dərk. Bakı: Azərbaycan.
8. Məmmədov, N. A. (2015). Multikulturalizm və Azərbaycanın humanitar diplomatiyası. Bakı: Mütərcim.
9. Milli İqtisadiyyat və İqtisadiyyatın Əsas Sektorları üzrə Strateji Yol Xəritələri. (2016). Bakı: Azərənəşr.
10. Səmədzadə, Z. Ə. (2010). Azərbaycan iqtisadiyyatı böyük yolun ayrıcında: Möcüzələr və reallıqlar. Bakı: İqtisad Universiteti Nəşriyyatı.
11. Turizm haqqında Azərbaycan Respublikasının Qanunu. (2021). Bakı: Azərbaycan Respublikasının Qanunvericilik Toplusu.
12. World Bank. (2023). Azerbaijan Economic Update. Washington, DC: World Bank Publications

ƏDƏBİYYATIN MİLLİ MÜSTƏQİLLİK İDEYALARININ FORMALAŞMASINDA ROLU

Aygün İntiqam qızı Abdurahmanova
aygun.abdurahmanova.atm25@gmail.com
Mingəçevir Dövlət Universiteti

Xülasə

Tədqiqat zamanı müəyyən olundu ki, ədəbiyyat milli müstəqillik ideyalarının gənc nəsə aşılmasında mühüm rol oynayır. Xüsusilə müstəqillik, azadlıq və vətənpərvərlik mövzularını əks etdirən bədii əsərlər şagirdlərdə milli şüurun formalaşmasına və vətəndaşlıq mövqeyinin möhkəmlənməsinə təsir göstərir. Orta məktəb ədəbiyyat kursunda tədris edilən əsərlər vasitəsilə şagirdlər xalqın azadlıq uğrunda apardığı mübarizə ilə tanış olur, milli dəyərlərə bağlılıq hissi qazanırlar. Mirzə İbrahimovun “Azad” əsəri kimi nümunələr gənclərə azadlıq ideallarını və milli birlik düşüncəsini aşılamaq baxımından xüsusi əhəmiyyət daşıyır.

Açar sözlər: milli müstəqillik, ədəbiyyat, vətənpərvərlik, milli şüur, azadlıq ideyaları, gənc nəsə, bədii əsər, tədris prosesi, milli kimlik

Giriş

Milli müstəqillik ideyaları hər bir xalqın tarixi yaddaşında və mədəniyyətində özünəməxsus yer tutur. Azərbaycan xalqı əsrlər boyu azadlıq və istiqlal uğrunda mübarizə aparmış, bu ideyaları həm siyasi hərəkətlərdə, həm də bədii yaradıcılıqda yaşatmışdır. Ədəbiyyat bu baxımdan yalnız estetik dəyər daşıyan sənət nümunəsi deyil, həm də milli kimliyin qorunması və gələcək nəsillərə ötürülməsi üçün güclü vasitədir. Müstəqillik dövründə yaranan əsərlər gənc nəsildə milli şüurun

möhkəmlənməsinə, vətənpərvərlik hisslərinin güclənməsinə və azadlıq ideyalarının daha dərinləndirilməsinə xidmət edir. Orta məktəb ədəbiyyat kursunda bu əsərlərin tədrisi şagirdlərdə milli dəyərlərə bağlılıq yaradır və onların vətəndaş mövqeyinin formalaşmasına təsir göstərir.

Bu tədqiqatın əsas məqsədi ədəbiyyatın milli müstəqillik ideyalarının formalaşmasında oynadığı rolunu araşdırmaq, bu ideyaların gənc nəsillə çatdırılmasında istifadə olunan metodları təhlil etmək və tədris prosesində onların daha səmərəli tətbiqi üçün elmi-metodik tövsiyələr verməkdir.

Müstəqillik ideyalarının gənc nəsildə formalaşdırılması bu günün ən mühüm vəzifələrindən biridir. Qloballaşan dünyada milli kimliyin qorunması, milli dəyərlərin yaşadılması və vətənpərvərlik hisslərinin gücləndirilməsi hər bir xalq üçün strateji əhəmiyyət daşıyır. Azərbaycan müstəqilliyini bərpa etdikdən sonra bu ideyaların gənclərə aşılması daha da aktuallaşmışdır.

Ədəbiyyat bu prosesdə xüsusi rol oynayır. Çünki bədii əsərlər gənclərin düşüncəsinə, emosional dünyasına və milli şüuruna birbaşa təsir göstərir. Orta məktəb ədəbiyyat kursunda müstəqillik dövrü yazıçı və şairlərin əsərlərinin tədrisi şagirdlərdə milli kimlik şüurunu möhkəmləndirir, azadlıq və vətənpərvərlik hisslərini gücləndirir.

Mövzunun aktuallığı həm də ondan ibarətdir ki, müstəqillik ideyalarının gənc nəsillə aşılması yalnız tarixi yaddaşın qorunmasına deyil, həm də müstəqil dövlətçilik ənənələrinin möhkəmlənməsinə xidmət edir. Bu baxımdan, ədəbiyyatın milli müstəqillik ideyalarının formalaşmasında rolunun öyrənilməsi pedaqoji və ideoloji baxımdan mühüm əhəmiyyət kəsb edir.

Ədəbiyyatın milli müstəqillik ideyalarının formalaşmasında oynadığı rol yalnız nəzəri müstəvidə deyil, həm də tədris prosesində özünü göstərir. Orta məktəb dərslərində bu ideyaların şagirdlərə çatdırılması xüsusi əhəmiyyət daşıyır. Bu əsərlərin tədrisi zamanı müəllimlər şagirdlərə yalnız bədii məzmunu deyil, həm də əsərdəki ideoloji yükü izah edir. Beləliklə, ədəbiyyat dərsləri gənclərin milli şüurunun formalaşmasına, onların vətəndaş mövqeyinin möhkəmlənməsinə xidmət edir.

Bu əsərlərdən biri kimi orta məktəbdə tədris edilən Mirzə İbrahimovun AZAD əsərini deyə bilərik. Əsər müəllifin "Cənub hekayələri" silsiləsinə daxildir. Ötən əsrin 40 - cı illərində S. C. Pişəverinin başçılığı ilə aparılan azadlıq mübarizəsindən bəhs olunur.

"Azad" hekayəsinin əvvəlində yazıçı Fərdanın dili ilə XX əsrin 40-cı illərində Cənubi Azərbaycanda cərəyan edən mürəkkəb tarixi hadisələri, xalqın ağır həyatını, millətin qəlbində baş qaldıran milli-azadlıq duyğularını və əldə silah götürüb bu azadlıq uğrunda son döyüşə atılmasını realist boyalarla və tarixi faktlarla oxucunun gözləri önündə canlandırır. \ 1 \

"...Cahan hərbi başlamış, Rza şah taxt-tacdan əl çəkərək İranı tərk etmiş, polis, jandarm və ağzı yelli mürtəcelərin zülmü xeyli azalmış, müxtəlif hizblər, ittihadçılıqlar meydana çıxmışdı. Azərbaycanın istər şəhər, istərsə kəndlərində camaat hərəkətə gəlmişdi. İclaslardan, mitinqlərdən başqa, evlərdə də azadlıqdan, yaxşı yaşayışdan, elmdən, ana dilindən danışdılar. Nəhayət, 1945-ci ilin sentyabr ayının 3-də Azərbaycan demokratlarının deklarasiyası intişar tapdı..."

"... Biz Azərbaycan üfüqlərində işıqlı bir günəş doğduğunu hiss edirdik... Bu günəş hamının qəlbinə böyük bir ümidlə doldururdu... Hadisələr də çox şiddətlə inkişaf edirdi... Bir neçə aydan sonra biz kənddə mitinq keçirib Azərbaycan xalq konqresinə nümayəndələr seçdik. Nümayəndələr içində mən də var idim. Noyabr ayının 18-də biz Təbrizə gəldik. Mən Təbrizi nə qədər dəyişmiş gördüm..." \1\

Ədəbiyyat və vətənpərvərlik mövzusu Azərbaycan mədəniyyətində çox dərin köklərə malikdir. Ədəbiyyat sadəcə bədii söz sənəti deyil, həm də xalqın milli ruhunu, azadlıq arzusunu və vətən sevgisini nəsildən-nəsillə ötürən güclü vasitədir.

Mirzə İbrahimovun vətənpərvərlik mövzusunda yazılan digər əsəri "Gələcək gün " əsərini də nümunə kimi verə bilərik .Bu əsərdə Cənubda yaşayan soydaşlarımızın həyatına. Milli azadlıq hərəkatına həsr olunmuş ən yaxşı əsərlərdəndir.Əsərin mərkəz xəttini soydaşlarımıza qarşı həqarətli mübasibətə ana dilinin milli mədəniyyətin yasaq edilməsinə yurdun talan olunmasına qarşı xalqın mübarizəsi təşkil edir. Müəllif ictimai hadisələri azadlıq mübarizəsini canlandırmaqla kifayətlənməmiş bunları ayrı-ayrı insanların taleyi psixoloji vəziyyətləri ilə əlaqələndirmişdir

İkinci Dünya müharibəsi zamanı Sovet ordusunun ölkəyə daxil olması və İranda ictimai qüvvələrin fəallaşmasına və ciddi ziddiyyətlərin yaranmasına səbəb olmuşdu. Ən əhəmiyyətli budur ki, İranda azərbaycanlıların müstəqil yaşamaq, milli istiqlaliyyət əldə etmək imkanı yaranmışdı. Təbrizdə vətənpərvər qüvvələr ana dilində “Vətən yolunda” adlı qəzetin nəsrinə imkan tapmışdı. Qəzetin redaktoru və onun ideya istiqamətini müəyyənləşdirmiş M.İbrahimov öz ətrafına milli ruhlu ziyalıları toplayaraq istiqlal mübarizələrinin önündə dayanmışdı. Yenə onun yaxından köməyi nəticəsində Cənubi Azərbaycanda “Şairlər məclisi” təşkil olunmuşdu. Məclis 1945-ci ilin dekabrına qədər, yəni Milli hökumət yaranana qədər öz fəaliyyətini davam etdirdi. Milli hökumətin hakimiyyəti dövründə isə Cənubi Azərbaycanda “Yazıçılar və şairlər cəmiyyəti” fəaliyyətə başladı.

12\ .
Bu gün ədəbiyyat dərsləri bizə yalnız əsərləri öyrətmir, həm də Vətən sevgisini, milli dəyərləri və mənəvi zənginliyi aşılayır. Ədəbiyyat xalqın keçmişini, tarixini və qəhrəmanlığını gələcək nəsillərə çatdıran ən güclü vasitələrdən biridir. Oxuduğumuz hər bir əsərdə vətənpərvərlik ruhu, torpağa bağlılıq və xalqına sevgi hiss olunur.

Bu gün məktəblərdə tədris olunan əsərlər şagirdlərin milli düşüncəsinin formalaşmasında mühüm rol oynayır. Xüsusilə şəhidlik, qəhrəmanlıq və azadlıq mövzusunda yazılmış əsərlər gənclərdə Vətənə bağlılıq hissini daha da artırır. Bu əsərləri oxuduqca anlayırıq ki, Vətən uğrunda mübarizə aparan insanlar xalqın yaddaşında daim yaşayır. Ədəbiyyat dərsləri insanın dünyagörüşünü genişləndirir, onu düşünməyə və hiss etməyə öyrədir. Şair və yazıçıların əsərləri vasitəsilə biz həm keçmişimizi tanıyır, həm də gələcəyə daha inamla baxırıq. Buna görə də ədəbiyyat dərsləri hər bir gəncin mənəvi inkişafında böyük əhəmiyyət daşıyır.

Bu gün Azərbaycan ədəbiyyatında vətənpərvərlik mövzusunda yazılmış yüzlərlə əsər mövcuddur. Azərbaycanımızın gözəllikləri haqqında şairlərimiz, yazıçılarımız çoxlu əsərlər yazmış, bəstəkarlarımız mahnılar bəstələmişlər. Vətən sevgisi əzəli və əbədi bir qəlb odudur, heç vaxt öz tərəvətini və gücünü itirmir və elə buna görədir ki, insan bu sevgiyə köklənəndə dünyanın bütün gücü onun qoluna toplanır, göyün bütün işığı və nuru onun qəlbinə, fikrinə dolur. Biz bütün qəlbimizlə Azərbaycan torpağına bağlıyıq. Onun fərəhi bizim fərəhimiz, onun kədəri bizim kədərimizdir.

İnsan qəlbinin ən böyük nəğməsi Vətən nəğməsidir. Sonsuz əngəlliklərə, doğma torpağa dikilmiş bütün məhəbbətli gözlər, hələ beşikdə çırpınan balaca körpələrimizin ürək qəlbləri ancaq bu nəğməni zümzümə edir. Bu nəğməni hərə bir cür oxuyur. Onu döyüş harayı, Koroğlu nəğəsi, qılınç zərbəsi ilə də oxuyanlar olub. [3]

Nəticə

Aparılan tədqiqat göstərir ki, ədəbiyyat milli müstəqillik ideyalarının formalaşdırılmasında və gənc nəsllə çatdırılmasında mühüm vasitələrdən biridir. Bədii əsərlər vasitəsilə xalqın keçdiyi tarixi yol, azadlıq uğrunda apardığı mübarizə, milli-mənəvi dəyərləri və vətənə bağlılıq hissləri oxuculara çatdırılır. Xüsusilə məktəb yaşlı şagirdlərin dünyagörüşünün formalaşdığı dövrdə bu əsərlərin tədrisi onların milli şüurunun inkişafına, vətəndaşlıq mövqeyinin möhkəmlənməsinə və vətənpərvərlik hisslərinin güclənməsinə müsbət təsir göstərir.

Müstəqillik mövzusunda yazılmış əsərlər şagirdlərə yalnız tarixi faktları öyrətmir, eyni zamanda onların mənəvi tərbiyəsində də mühüm rol oynayır. Bu əsərlərdə təsvir olunan qəhrəmanlıq nümunələri, xalqın azadlıq uğrunda çəkdiyi çətinliklər və milli birlik ideyaları gənclərdə vətənə sevgi və milli dəyərlərə hörmət hissi yaradır. Ədəbiyyat dərslərində belə əsərlərin tədrisi şagirdlərin hadisələrə daha şüurlu yanaşmasına, tarixə marağının artmasına və milli kimlik hissini möhkəmlənməsinə şərait yaradır.

Tədqiqat zamanı müəyyən olundu ki, orta məktəb ədəbiyyat kursunda tədris edilən müstəqillik mövzulu əsərlər şagirdlərin milli ideologiya ruhunda tərbiyəsində mühüm əhəmiyyət daşıyır. Müəllimlərin bu əsərləri düzgün metodlarla tədris etməsi, mövzunu şagirdlərə ətraflı izah etməsi və əsərlərin ideya məzmununu onlara aşılması təlim prosesinin daha səmərəli olmasına

kömək edir. Bu baxımdan, müəllimin rolu yalnız bilik verməklə məhdudlaşmır, həm də şagirdlərdə milli-mənəvi dəyərlərin formalaşdırılmasına xidmət edir.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Məmmədli, İ. (2017, 26 aprel). Milli azadlıq ideyaları və Mirzə İbrahimovun hekayə yaradıcılığı. *525-ci qəzet*.
2. Əliyeva, Q. Ə. (2017). *Mirzə İbrahimov bədii nəsrində Cənub mövzusu*. Bakı.
3. “Vətənpərvərlik – ən ülvə bir hissidir”. Bakı: F.Köçərli adına Respublika Uşaq Kitabxanası, 2020.

RƏQƏMSAL TEXNOLOGİYALARIN TARİX FƏNNİNİN TƏDRİSİNDƏ TƏTBİQİ VƏ VİRTUAL EKSKURSİYALARIN ƏHƏMİYYƏTİ

Günəl Faiq qızı Mehdiyeva

Magistrant

gunelmehdiyeva03@icloud.com

Mingəçevir Dövlət Universiteti

Xülasə

Məqalədə müasir təhsil sistemində rəqəmsal texnologiyaların, xüsusilə virtual ekskursiyaların tarix fənninin tədrisindəki rolu tədqiq olunur. Tədqiqat zamanı virtual reallıq (VR) və 3D modelləşdirmə vasitəsilə şagirdlərin tarixi hadisələri vizual və emosional qavrama imkanları təhlil edilir. Məqalədə müasir rəqəmsal platformaların tədris prosesinə inteqrasiyasının effektivliyi əsaslandırılır. Nəticədə müəyyən olunur ki, rəqəmsal resurslar təkcə informasiya ötürücüsü deyil, həm də şagirdlərdə tənqidi təfəkkürü inkişaf etdirən interaktiv təlim vasitəsidir.

Açar sözlər: rəqəmsal təhsil, tarix tədrisi, virtual ekskursiya, 3D təqdimat, interaktiv metodlar.

Giriş. Müasir dövrdə informasiya cəmiyyətinin formalaşması təhsilin bütün pillələrində rəqəmsallaşma prosesini sürətləndirmişdir. Tarix fənninin tədrisində rəqəmsal texnologiyaların tətbiqi, fənnin ənənəvi "faktoloji yaddaş" modelindən çıxaraq, vizual və tədqiqatpərəst bir formata keçməsinə təmin edir. Rəqəmsal vasitələr şagirdlərdə keçmişə dair mücərrəd təsəvvürləri konkret vizual obrazlarla əvəz etməyə imkan verir. Bu sahədə aparılan tədqiqatlar göstərir ki, texnoloji inteqrasiya şagirdlərin dərslərə olan motivasiyasını və uzunmüddətli yaddaş göstəricilərini əhəmiyyətli dərəcədə artırır [1, s. 54].

Tədqiqatın məqsədi. Tarix fənninin tədrisində rəqəmsal texnologiyaların və virtual ekskursiyaların tətbiq imkanlarını araşdırmaq, onların şagirdlərin idrak fəaliyyətinə və tarixi hadisələri qavrama səviyyəsinə təsirini müəyyən etməkdir.

Tədqiqatın vəzifələri:

- tarix dərslərində rəqəmsal texnologiyaların rolunu müəyyənləşdirmək;
- virtual ekskursiyaların tədris prosesində tətbiq imkanlarını araşdırmaq;
- rəqəmsal platformaların tarix dərslərində istifadəsinin şagirdlərin marağına və öyrənmə motivasiyasına təsirini təhlil etmək.

Tədqiqat metodları. Tədqiqat zamanı pedaqoji və elmi ədəbiyyatın təhlili, müqayisəli analiz və müşahidə metodlarından istifadə olunmuşdur.

Tədqiqatın elmi yeniliyi. Araşdırmada tarix dərslərində virtual ekskursiyaların tətbiqinin şagirdlərin vizual təfəkkürünün inkişafına və tarixi hadisələrin daha real şəkildə qavranılmasına təsiri əsaslandırılmışdır.

Tədqiqatın əsas hissəsi. Rəqəmsal texnologiyalar içərisində tarix fənninin tədrisində virtual ekskursiyalar xüsusi yer tutur. Virtual ekskursiyalar şagirdlərə tarixi məkanları və dünya mədəniyyət abidələrini fiziki olaraq ziyarət etmədən, rəqəmsal vasitələr üzərindən canlı izləmək imkanı yaradır.

Bu yanaşma şagirdlərin öyrəndikləri mövzuları vizual şəkildə qavramasına və tarixi hadisələri daha real təsəvvür etməsinə kömək edir. Xüsusilə muzeylərin onlayn kolleksiyaları və 3D təqdimatlar vasitəsilə müxtəlif tarixi dövrlərlə tanışlıq dərslərin elmi-metodik səviyyəsini yüksəldir. Rəqəmsal mühitdə təşkil olunan bu səyahətlər zaman və məkan məhdudiyyətini aradan qaldıraraq, təhsilin əlçatanlığını maksimum dərəcədə təmin edir. Şagirdlər bir dərs saatı ərzində müxtəlif qitələrdə yerləşən sivilizasiya mərkəzlərini ziyarət edərək müqayisəli təhlillər aparmaq imkanı qazanırlar. Bu texnologiya abstrakt tarixi xronologiyaları konkret vizual təcrübəyə çevirərək şagirdin təxəyyülündə keçmişin mənzərəsini canlandırır.

Məsələn, British Museum onlayn kolleksiyaları istifadəçilərə qədim sivilizasiyalara aid zəngin eksponatları rəqəmsal mikroskopiya və 360 dərəcəlik görüntülərlə araşdırmaq imkanı verir. Louvre Museum isə 3D ekskursiyalar vasitəsilə dünyanın ən məşhur incəsənət və tarixi irsini rəqəmsal mühitdə təqdim edərək, məsafə baryerini aradan qaldırır [4, s. 112]. Bundan əlavə, Google Arts & Culture platforması dünyanın müxtəlif coğrafiyalarındakı tarixi məkanlara virtual səyahət imkanı yaradaraq təhsil prosesini tamamilə interaktiv müstəviyə keçirir. Platformanın təqdim etdiyi yüksək keyfiyyətli panoramik görüntülər şagirdlərdə həmin məkanda real iştirak effekti yaradır. Müəllimlər bu resurslardan istifadə edərək mühazirə mərkəzli dərsləri kəşfiyyat xarakterli təlim fəaliyyətinə çevirə bilirlər. Arxeoloji tapıntıların rəqəmsal surətləri üzərində işləmək şagirdlərdə tədqiqatçılıq vərdişlərini erkən yaşlardan formalaşdırır. Tarixi artefaktların rəqəmsal toxunulmazlığı həm də onların gələcək nəsillər üçün qorunması zərurətini bir daha vurğulayır. Azərbaycan tarixinin və türk-islam mədəniyyətinin tədrisində də bu metodun tətbiqi geniş perspektivlər açır. Məsələn, Çanaqqala döyüşləri (Gelibolu tarixi ərazisi) kimi strateji döyüş sahələrinin virtual təqdimatı şagirdlərin tarixi hadisələri daha real və emosional şəkildə qavramasına şərait yaradır. Bu cür yanaşma şagirdlərdə təkcə bilik deyil, həm də milli-mənəvi dəyərlərə bağlılıq və vətənpərvərlik hisslərini gücləndirir [3, s. 42]. Qarabağın tarixi abidələrinin, Şuşa qalasının və ya Xudafərin körpüsünün virtual tur formatında təqdim olunması işğaldan azad edilmiş ərazilərin irsini mənimsəməkdə əvəzsizdir. Rəqəmsal xəritələr və zaman oxu (timeline) texnologiyaları isə hadisələr arasındakı səbəb-nəticə əlaqələrini vizuallaşdıraraq tarixi proseslərin sistemli şəkildə öyrənilməsinə asanlaşdırır [5, s. 75]. Belə interaktiv vasitələr şagirdlərə coğrafi mövqe ilə tarixi prosesin qarşılıqlı əlaqəsini daha dərinlən anlamağa imkan verir. Multimedia elementləri ilə zənginləşdirilmiş virtual dərslər fərqli öyrənmə tiplərinə malik şagirdlərin ehtiyaclarını eyni dərəcədə qarşılıyır. Ekranı canlanan üçölçülü modellər müharibə strategiyalarını və memarlıq üslublarını mətnədən daha yaxşı izah edir. Texnologiyaların bu dərəcədə dərin tətbiqi müəllimin rolunu sadəcə məlumat ötürücüsündən mentor və bələdçi səviyyəsinə qaldırır. Nəticədə, tarix dərsi statik bir fənn olmaqdan çıxıb dinamik bir intellektual macərəyə çevrilir. Gələcəyin təhsil mühitində bu cür rəqəmsal alətlər tədris proqramının ayrılmaz tərkib hissəsi kimi çıxış edəcəkdir. Bu proses Azərbaycanın müasir təhsil standartlarına və global rəqəmsal trendlərə inteqrasiyasını sürətləndirən mühüm amildir.

Nəticə

Aparılan tədqiqat göstərir ki, rəqəmsal texnologiyalar və virtual ekskursiyalar tarix fənninin tədrisində mühüm rol oynayır. Bu yanaşma şagirdlərin dərslə marağını artırmaqla yanaşı, onların tarixi hadisələri daha dərinlən, vizual və analitik şəkildə qavramasına imkan yaradır. Virtual ekskursiyalar vasitəsilə şagirdlər passiv dinləyici deyil, aktiv öyrənən subyektə çevrilir. Eyni zamanda, tədqiqat nəticələrinə əsasən, tarix dərslərində virtual ekskursiyaların daha səmərəli tətbiqi üçün bir sıra praktik yanaşmalar tövsiyə olunur. Belə ki, hər mövzu üzrə uyğun virtual ekskursiyaların dərs prosesinə inteqrasiyası, *Google Arts & Culture* kimi rəqəmsal platformalardan sistemli istifadə, 3D təqdimatlar və interaktiv xəritələrdən geniş şəkildə yararlanma məqsəduyğun hesab edilir. Bununla yanaşı, virtual ekskursiyalardan sonra şagirdlərə müzakirə, analiz və müqayisə xarakterli tapşırıqların verilməsi onların tənqidi düşünmə bacarıqlarının inkişafına müsbət təsir göstərir. Nəticə etibarilə, virtual ekskursiyalar tarix tədrisində daha interaktiv, müasir və effektiv hala gətirərək şagirdlərin öyrənmə prosesində fəal iştirakını təmin edir və müasir təhsil mühitinin tələblərinə cavab verən innovativ yanaşma kimi çıxış edir.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Əliyev R. Təhsildə İKT: tətbiqi və perspektivləri. Bakı: Adiloğlu, 2018, 240 s.
2. Mehdiyeva G. F. Rəqəmsal platformaların tarix dərslərində rolu. Elmi araşdırmalar jurnalı, Bakı, 2024, №2, s. 85-92.
3. Quliyev A. Tarix tədrisində innovativ metodlar. Bakı: Müəllim nəşriyyatı, 2021, 195 s.
4. Anderson K. Digital History: A Guide to Gathering, Preserving, and Presenting the Past on the Web. Pennsylvania: University Press, 2020, 310 p.
5. Əliyev Ə. Təhsildə müasir texnologiyalar. Bakı: Elm, 2019.
6. Selwyn N. Education and Technology: Key Issues and Debates. London: Bloomsbury, 2016.
7. Mayer R. Multimedia Learning. Cambridge University Press, 2009.
8. Harris J. Virtual Field Trips in the Social Studies Classroom. New York: Scholastic Publishing, 2019, 150 p.

QARABAĞIN DİNİ ABİDƏLƏRİNİN TƏDRİSİNİN ŞAĞİRDƏLƏRİN MİLLİ MƏNLİK ŞÜURUNUN FORMALAŞMASINA TƏSİRİ: HEYDƏR ƏLİYEV İRSİ KONTEKSTİNDƏ

Arzuman Elçin oğlu Həsənov

Magistrant

arzumanh67@gmail.com

Mingəçevir Dövlət Universiteti

Xülasə

Tezis Qarabağ bölgəsinin dini abidələrinin tarix təlimində öyrədilməsinin şagirdlərin milli mənlük şüurunun formalaşmasına təsiri elmi-pedaqoji müstəvidə təhlil olunur. Tədqiqat məntiqi Heydər Əliyevin milli-mənəvi dəyərlərin qorunması, tarixi-mədəni irsin bərpası və gənc nəslin dövlətçilik ruhunda yetişdirilməsi ilə bağlı konseptual yanaşmaları ilə əlaqələndirilir. Məqələdə dini abidələrin tədrisdə istifadəsinin milli kimlik, tarixi yaddaş, mədəni irsə məsuliyyət, tolerantlıq və vətəndaş mövqeyi kimi indikatorlara təsir mexanizmləri şərh edilir; tarixi faktların ideoloji emosional təbliğat deyil, elmi mənbə və mədəni irs obyektləri əsasında öyrədilməsi prinsipi əsas götürülür. Nəticə etibarilə Qarabağın dini abidələrinin sistemli şəkildə tədrisə inteqrasiyası şagirdlərdə milli mənlük şüurunun “passiv mənimsəmə”dən “şüurlu dərk və məsuliyyət” mərhələsinə keçidini təmin edən effektiv didaktik mexanizm kimi qiymətləndirilir.

Açar sözlər: Qarabağ, dini abidələr, tarix təlimi, milli mənlük şüuru, tarixi yaddaş, mədəni irs, Heydər Əliyev irsi, vətəndaş tərbiyəsi.

Milli mənlük şüuru müasir cəmiyyətin sosial dayanıqlığını təmin edən əsas dəyər-kateqoriyalardan biridir. Bu anlayış yalnız emosional mənsubiyyət hissi kimi yox, həm də fərdin tarixi düşüncə tərzini, mədəni irsə münasibətini, vətəndaş məsuliyyətini və milli kimlik kodlarını özündə birləşdirən çoxkomponentli fenomen kimi qəbul edilir. Təhsil sistemi, xüsusilə tarix fənni milli mənlük şüurunun formalaşmasında aparıcı mövqeyə malikdir; çünki tarix dərsi gənc nəsle keçmiş haqqında faktlar təqdim etməklə yanaşı, həmin faktların milli kimlik şüurunda necə mənalandırılacağını müəyyənləşdirir. Bu məzmunun formalaşmasında mədəni irs nümunələrinin, o cümlədən dini abidələrin tədrisə daxil edilməsi xüsusi əhəmiyyət daşıyır [2, s 4].

Qarabağ bölgəsi Azərbaycan tarixi və mədəniyyətinin simvolik-coğrafi mərkəzlərindən biri kimi çıxış edir. Qarabağın dini abidələri – məscidlər, türbələr, pirlər, ziyarətgahlar və tarixi qəbiristanlıq kompleksləri – yalnız dini ayinlərin icra olunduğu məkanlar deyil, həm də cəmiyyətin sosial-mənəvi həyatını, memarlıq-estetik düşüncəsini, maarifçilik ənənələrini və ictimai münasibətlər sistemini əks etdirən maddi mədəniyyət obyektləridir. Bu abidələrin tarix dərslərində elmi əsaslarla öyrədilməsi şagirdlərdə milli mənlük şüurunun formalaşmasına təsir göstərən güclü didaktik resurs rolunu oynayır [1, s 7].

Tezisin konseptual çərçivəsi Heydər Əliyev irsi ilə əlaqələndirilir. Ulu öndər Heydər Əliyevin dövlətçilik strategiyasında milli-mənəvi dəyərlərin qorunması, tarixi-mədəni irsin bərpası və gənc nəslin milli ruhda yetişdirilməsi məsələləri mühüm ideya xətti kimi çıxış edir. Bu ideya xətti təhsil siyasəti ilə də kəşifir; tarix təliminin məqsədlərindən biri tarixi yaddaşın qorunması, milli kimliyin möhkəmləndirilməsi və vətəndaş məsuliyyətinin artırılmasıdır [8]. Bu baxımdan Qarabağın dini abidələrinin tədrisi Heydər Əliyev irsinin təhsil müstəvisində reallaşmasının məzmun istiqamətlərindən biri kimi qiymətləndirilə bilər.

Qarabağın dini abidələrinin tədrisi mövzusu iki müstəvini birləşdirir: bir tərəfdən abidələr tarixi-mənbəşünaslıq dəyərinə malikdir və onların öyrənilməsi elmi metodologiya tələb edir; digər tərəfdən, bu materialların məktəb auditoriyasında təqdimatı pedaqoji məqsədlərə uyğunlaşdırılmalı, şagirdin yaş xüsusiyyətləri, idrak səviyyəsi və kompetensiya tələbləri nəzərə alınmalıdır. Dini abidənin tarixi konteksti, memarlıq üslubu, kitabə məlumatları, funksional təyinatı, sosial rolu və mədəni semantika şagird üçün “tarix faktı” ilə “dəyər faktı”nı birləşdirən tədris materialına çevrilir [2, s 7].

Müasir tarix təliminin kompetensiya yanaşması çərçivəsində şagird yalnız hazır məlumatı qəbul etməməli, mənbə ilə işləmə, müqayisə etmə, nəticə çıxarma və təqdim etmə bacarıqlarını nümayiş etdirməlidir. Dini abidələr bu prosesin təbii didaktik bazası kimi çıxış edir: şagird abidəni öyrənərkən məkan-zaman təsəvvürü qurur, tarixi hadisələri mətn səviyyəsindən “mədəniyyət faktı” səviyyəsinə daşıyır və nəticədə milli kimlik şüuru daha sabit formalaşır [4, s 6].

Dini abidələrin milli kimliklə əlaqəsi onların dini funksiyası ilə məhdudlaşmır. Tarixi təcrübədə məscidlər və ziyarətgahlar icma həyatının təşkilində, maarifçilik mühitinin formalaşmasında, sosial əlaqələrin qurulmasında, xeyriyyəçilik əməllərinin yaşadılmasında mühüm rol oynamışdır. Buna görə dini abidə bir tərəfdən mədəni dünyagörüşün göstəricisi, digər tərəfdən isə tarixi sosial institutun maddi təəcəssümüdür. Tarix dərində bu abidənin öyrənilməsi şagirdə göstərir ki, milli mədəniyyət yalnız ideyalar toplusu deyil, real məkanlarda, real tikililərdə, real mədəni praktikada yaşamış və inkişaf etmiş sistemdir [1, s 4].

Tarixi yaddaşın formalaşması baxımından dini abidələr “maddi sübut” funksiyasını yerinə yetirir. Şagird abidə haqqında məlumat əldə etdikcə milli mənsubiyyət hissi abstrakt emosiyadan çıxaraq faktlara əsaslanan dərkə çevrilir. Bu, milli mənlik şüurunun daha dayanıqlı modelini yaradır: şagird milli kimliyi yalnız eşidilən tarix kimi yox, qorunmalı maddi irs kimi qəbul edir. Bu yanaşma milli yaddaşın təkə informativ deyil, dəyər-formalaşdırıcı istiqamətini gücləndirir [2, s 7].

Heydər Əliyev irsində milli-mənəvi dəyərlərin qorunması və təbliği Azərbaycan dövlətçiliyinin ideoloji dayaq xətti kimi təqdim olunur. Ulu öndərin yanaşmasında mədəni irs dövlətin gücünü tamamlayan mədəni resursdur; milli kimliyin möhkəmlənməsi isə yalnız siyasi deyil, təhsil və mədəniyyət müstəvisində aparılan ardıcıl işlərlə təmin edilir [8]. Bu məntiq təhsildə, xüsusilə tarix fənnində milli mədəni irs nümunələrinin məqsədyönlü tədrisini zəruri edir.

Bu kontekstdə Qarabağın dini abidələri üzrə tədris yalnız məlumatvermə funksiyası daşıyır, həm də şagirdlərdə dövlətçilik düşüncəsinin ideya bazasını formalaşdırır. Abidənin tarixi kontekstdə təqdim edilməsi, onun mədəni dəyər kimi qiymətləndirilməsi və qorunma məsuliyyətinin izahı Heydər Əliyev irsində vurğulanan milli birlik, milli yaddaş və dövlətçilik ideyaları ilə məzmun baxımından uzlaşır [8]. Burada əsas metodoloji şərt ondan ibarətdir ki, tədris emosional təbliğat üslubuna yox, elmi əsaslara söykənməlidir. Məhz elmi əsas milli mənlik şüurunu “şüar”dan “şüurlu mövqe”yə çevirir.

Qarabağ dini abidələrinin öyrənilməsi şagirdlərdə milli mənlik şüurunu bir neçə paralel istiqamətdə formalaşdırır. Ən əvvəl, məkan identifikasiyası dərinləşir: şagird milli tarixlə milli məkanı birləşdirir və “mənsub olduğum məkan” anlayışını tarixi faktlarla əsaslandırır. Ardınca tarixi davamlılıq düşüncəsi formalaşır: abidənin inşa tarixi, funksional rolu, ictimai əhəmiyyəti şagirdə milli mədəniyyətin fasiləsizliyini göstərir [4, s 6]. Bu proses eyni zamanda mədəni irsə məsuliyyət hissi yaradır: abidə artıq “baxılan şəkil” deyil, “qorunmalı dəyər” kimi şüurda möhkəmlənir [2, s 7].

Tezisin mühüm nəticələrindən biri odur ki, dini abidələrin tədrisi şagirdin tədqiqat bacarıqlarını da gücləndirir. Şagird abidə haqqında məlumat toplayarkən mənbə seçməyi, faktı şərhədən ayırmağı, müxtəlif informasiyaları müqayisə etməyi və nəticə çıxarmağı öyrənir. Bu, milli kimliyi emosional refleks kimi yox, elmi dərk kimi möhkəmləndirir. Təqdimat və müzakirə mərhələsində isə şagirdin akademik nitqi, arqumentləşdirmə bacarığı, ictimai mövqə ifadə etmə mədəniyyəti formalaşır və milli mənlilik şüuru vətəndaş mövqeyi ilə tamamlanır [4, s 6].

Təhlil göstərir ki, Qarabağın dini abidələrinin tarix dərslərində elmi əsaslarla öyrədilməsi şagirdlərin milli mənlilik şüurunun formalaşmasına sistemli təsir göstərən güclü pedaqoji mexanizmdir. Bu təsir şagirdin milli kimliyini abstrakt emosiyadan çıxararaq faktlara söykənən tarixi dərk mərhələsinə yüksəldir, tarixi yaddaşı möhkəmləndirir və mədəni irsə məsuliyyətli münasibət formalaşdırır.

Heydər Əliyev irsi kontekstində bu nəticə xüsusi məna kəsb edir: milli-mənəvi dəyərlərin qorunması və gənc nəslin dövlətçilik ruhunda yetişdirilməsi xətti dini abidələrin tədrisdə mədəni irs obyektləri kimi təqdim olunması ilə məzmun baxımından tamamlanır. Beləliklə, Qarabağın dini abidələrinin tədrisi həm təlim, həm tərbiyə, həm də vətəndaş yetişdirmə baxımından strateji didaktik resurs kimi qiymətləndirilməlidir [2,s 8].

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Abbasova, E.M. *İnsan ekologiyası: bioloji və sosial aspektlər*. Bakı, 2005.
2. Əliyev, R.Ə.; Mustafayev, Q.T.; Hacıyeva, S.V. *Ekologiyanın əsasları*. Bakı: BDU nəşriyyatı.
3. Korobkin, V.İ.; Peredelskii, L.V. *Ekologiya*. Bakı: “İqtisad Universiteti” nəşriyyatı, 2013.
4. Məmmədov, Q.; Məmmədova, S.; Hüseynov, E.; Həşimov, A. *İnsan ekologiyası (antropoekologiya)*. Bakı.
5. Qurbanzadə, A.A.; Həməzəyev, Ə.Ə. *Bioekologiya: arealogiyası, dayanıqlı modeli*. Bakı, 2008.
6. Yusibova, T.F.; Cavadova, A.M.; Vəliyeva, N.İ. *Biosfer və onun mühafizəsi*. Bakı, 2024.
7. UNESCO. *World Heritage and Education: Guidance and resources* (metodik materiallar).
8. Əliyev, Heydər. *Seçilmiş əsərləri / çıxışlar toplusu* (mədəniyyət, milli-mənəvi dəyərlər və təhsil siyasəti ilə bağlı hissələr).

TARİXİN TƏDRİSİNDƏ İKT VASİTƏLƏRİNİN TƏTBİQİ VƏ ONUN PEDAQOJİ ƏHƏMİYYƏTİ

İlahə Ramiz Vəliyeva

ilahe.valiyev@gmail.com

Sumqayıt Dövlət Universiteti

Xülasə

Müasir dövüdə informasiya və kommunikasiya texnologiyalarının inkişafı dövlətlərin elmi-texniki səviyyəsini və intellektual potensialını müəyyən edən əsas göstəricilərdən biri kimi çıxış edir. İKT-nin sürətli yayılması informasiya mübadiləsinə asanlaşdırır, biliklərə çıxışı genişləndirir və təhsil də daxil olmaqla bir çox sahədə yeniliklərin tətbiqinə imkan yaradır. Azərbaycan Respublikasında da informasiya texnologiyalarının inkişafı prioritet istiqamətlərdən biri kimi müəyyənləşdirilmiş və bu sahədə sistemli tədbirlər həyata keçirilmişdir. Heydər Əliyev tərəfindən 2003-cü ildə təsdiq olunmuş Milli Strategiya ölkədə informasiya-kommunikasiya texnologiyalarının inkişafına və onların müxtəlif sahələrdə istifadəsinin genişlənməsinə mühüm təkan

vermişdir. Tezisdə tarix dərslərində informasiya-kommunikasiya texnologiyalarının şagirdlərin düşünmə və öyrənmə fəallığına necə təsir göstərdiyi təhlil edilir.

Açar sözlər: Müasir təlim, tədris, İKT vasitələri, tarix dərsləri

Azərbaycan Respublikasının Prezidenti İlham Əliyev bildirir ki, insan kapitalının inkişafı, elmi düşüncənin formalaşması və dünyagörüşünün genişlənməsində informasiya-kommunikasiya texnologiyaları (İKT) və müasir tədris metodları əsas rol oynayır. Bu istiqamətlər xüsusilə təhsil sistemi və gənclərin təlim prosesinə aktiv şəkildə cəlb olunması ilə sıx bağlıdır. Onun Müəllimlərin XIII qurultayının iştirakçılarına ünvanladığı məktubda qeyd edilir ki, müasir dövrdə yaranan informasiya cəmiyyəti və bilik əsaslı iqtisadi model təhsil sahəsi qarşısında yeni tələblər qoyur. Qloballaşmanın sürətləndiyi şəraitdə dünya təhsil sistemi daha fərqli və məsuliyyətli vəzifələrlə üzləşir. XXI əsr “təhsil dövrü” kimi xarakterizə olunur və bu, Azərbaycan təhsilinin yenilənməsi və müasir standartlara uyğunlaşdırılmasını zəruri edir. Bunun nəticəsində təhsil sahəsində tam rəqəmsallaşma, İKT-dən geniş və səmərəli istifadə, eləcə də onlayn və məsafədən təhsil imkanlarının inkişaf etdirilməsi vacib sayılır. Prezidentin fikrincə, rəqəmsal dərslərin tətbiqi genişlənməli, yeni texnologiyalar bütün təhsil müəssisələrini əhatə etməlidir. Bu proqram çətin və böyük maliyyə tələb edən bir proses olsa da, ölkənin gələcək inkişafı üçün qaçılmaz və vacib addım kimi qiymətləndirilir.[2]

Tarix fənninin tədrisi prosesində kompüter texnologiyalarından istifadə dərslərin keyfiyyətinin yüksəldilməsinə və təlimin daha səmərəli təşkilinə mühüm təsir göstərir. Bu vasitələr şagirdlərin fərdi inkişafının təmin olunmasına, onların şəxsiyyət kimi formalaşmasının ahəngdar şəkildə getməsinə və istedadlarının vaxtında üzə çıxarılmasına geniş imkanlar yaradır. Eyni zamanda, İKT-nin tətbiqi təlimin məzmununun daha anlaşıqlı və maraqlı olmasına, dərslərin təşkil formalarının zənginləşməsinə və istifadə olunan metodların müasir tələblərə uyğunlaşdırılmasına şərait yaradır. Düzgün seçilmiş və məqsədyönlü istifadə olunan kompüter əsaslı resurslar şagirdlərdə yaradıcılıq qabiliyyətini inkişaf etdirir, onların düşünmə bacarıqlarını daha da gücləndirir. Belə vasitələr şagirdlərin idrak fəaliyyətini aktivləşdirir, onların emosional dünyasına müsbət təsir göstərir və intellektual proseslərini stimullaşdırır. Nəticədə, tədris prosesi daha canlı və interaktiv xarakter alır. Bununla yanaşı, kompüter texnologiyalarının tətbiqi şagirdlərin əmək qabiliyyətinin yüksəlməsinə, onların dərslə və müxtəlif fəaliyyət növlərinə marağının artmasına səbəb olur. Eyni zamanda, onların məkan təsəvvürü, yaddaşının güclənməsi, məntiqi təfəkkürünün inkişafı və ümumi dünyagörüşünün genişlənməsi baxımından da mühüm rol oynayır. Müasir texnologiyalar dərslərin daha effektiv və nəticəyönlü olmasına imkan verir. Ümumilikdə, kompüter texnologiyalarının tədris prosesinə inteqrasiyası tarix dərslərinin keyfiyyətini artırmaqla yanaşı, şagirdlərin bilik və bacarıqlarının daha dərindən formalaşmasına, həmçinin təhsil prosesinin müasir standartlara uyğunlaşdırılmasına geniş şərait yaradır.[5]

Tarix dərslərində tədris prosesi zamanı informasiya-kommunikasiya texnologiyalarından (İKT) istifadəsi şagirdlərin tarixi materialları daha aydın və əyani şəkildə qavramasına geniş imkanlar yaradır. Müxtəlif vizual vasitələr-tarixi şəkillər, xəritələr, sxemlər, sənədli videolar və interaktiv təqdimatlar vasitəsilə şagirdlər keçmiş hadisələri yalnız mətn üzərindən deyil, həm də obrazlı şəkildə dərk edirlər. Bu isə onların mövzuya marağını artırmaqla yanaşı, tarixi hadisələr haqqında daha dolğun və sistemli təsəvvür formalaşdırılmasına şərait yaradır. Eyni zamanda, vizual materialların istifadəsi şagirdlərdə səbəb-nəticə əlaqələrini daha düzgün anlamağa, hadisələri müqayisə etməyə və onlara tənqidi yanaşma sərgiləməyə kömək edir. Nəticədə şagirdlər yalnız informasiyanı yadda saxlayan deyil, onu təhlil edən və şərh edən subyektə çevrilirlər. Bu baxımdan, İKT vasitələrinin tətbiqi tarixin tədrisində həm idrak fəallığını artırır, həm də şagirdlərin analitik və yaradıcı düşünmə bacarıqlarının inkişafına mühüm töhfə verir.

1990-cı illərin sonları və XXI əsrin başlanğıc dövründə informasiya-kommunikasiya texnologiyalarının (İKT) inkişafda roluna diqqətin artmasına iki əsas amil təsir göstərdi. Bir tərəfdən, internetin global miqyasda yayılması və onun insanların həyatına sürətlə daxil olması bu sahəyə marağı gücləndirdi. Digər tərəfdən isə texnoloji inteqrasiyanın genişlənməsi və Minilliyin

İnkişaf Məqsədlərində dünya üzrə dayanıqlı inkişafın təmin olunması üçün İKT-dən istifadə edilməsinin vacibliyi xüsusi vurğulandı. Bu iki mühüm faktor nəticəsində İKT-nin inkişaf proseslərində tətbiqi daha aktual məsələ kimi ön plana çıxdı və onun sosial-iqtisadi tərəqqidə rolu daha geniş şəkildə dərk olunmağa başlandı.[6]

Bu proseslər təhsil sahəsinə, xüsusilə də tarixin tədrisinə də ciddi təsir göstərdi. Belə ki, İKT-nin inkişafı tarix dərslərinin daha müasir və effektiv formada təşkilinə şərait yaratdı. İnternet resurslarının genişlənməsi tarixi mənbələrə çıxışı asanlaşdırdı, müxtəlif multimedia vasitələri isə hadisələrin daha aydın və əyani şəkildə öyrədilməsinə imkan verdi. Nəticədə şagirdlər tarixi yalnız kitab üzərindən deyil, həm də vizual və interaktiv materiallar vasitəsilə mənimsəməyə başladılar. Eyni zamanda, İKT-nin tətbiqi tarix fənninin tədrisində şagirdlərin marağını artırdı, onların tədqiqat bacarıqlarını inkişaf etdirdi və dərs prosesini daha canlı və cəlbedici etdi. Beləliklə, qlobal miqyasda İKT-nin inkişafı tarixin tədrisi metodikasının da yenilənməsinə və müasirləşməsinə mühüm töhfə vermiş oldu.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Babaeva, S. (2018). Yeni informasiya texnologiyaları, təlim prosesi, təhsil. Azərbaycan Respublikasının Təhsil İnstitutunun Elmi əsərləri, 85(3), 212-214.
2. Hüseynzadə, R. L., Əzizova, Z. M., Əliyev, S. H., & Verdiyeva, Ü. M. (2021). Pedagogika: Dərslilik. Mütərcim.
3. Məmmədli, A. İ. (2021). Ümumi tarix dərslərində İKT-dən istifadənin ümumtəhsil məktəblərindəki vəziyyətinə dair. Azərbaycan Respublikasının Təhsil İnstitutunun Elmi əsərləri, 88(3), 133-138.
4. Məmmədova, M. S. (2015). Tarixin tədrisinin aktual problemləri: Dərs vəsaiti. Bakı Dövlət Universiteti.
5. Mustafayev, A., Bağirov, R., Rzayeva, R., Süleymanova, M. (2024). Tarix dərslərində kompüter texnologiyalarından istifadə. Qədim Diyar Beynəlxalq Onlayn Elmi Jurnal, 6(5), 61-67. <https://doi.org/10.36719/2706-6185/35/61-67>
6. Reddi, U. R. V., Rüstəmov, A., Seyidzadə, E., & Sadıqlı, A. (2015). İnkişaf üçün İKT-nin tətbiqi: Dərs vəsaiti. Qafqaz Universiteti.

TARIXİN TƏDRİSİNDƏ TƏNQİDİ TƏFƏKKÜRÜN ƏHƏMİYYƏTİ

Sevinc İbrahimli

isevinc250@gmail.com

Mingəçevir Dövlət Universiteti

Xülasə

Tənqidi düşünmə bacarığı tədris prosesində tələbələrin məntiqi və analitik düşüncə qabiliyyətlərinin formalaşması baxımından mühüm əhəmiyyət daşıyır. Bu bacarıq onlara əldə etdikləri məlumatlara tənqidi yanaşma sərgiləməyi, həmin məlumatları təhlil etməyi, müxtəlif baxış bucaqlarını nəzərə alaraq obyektiv nəticələr çıxarmağı və müstəqil qərarlar qəbul etməyi öyrədir. Tənqidi düşünmə təhsil prosesində daha dərinlən öyrənməyə, problemlərin səmərəli həllinə və yaradıcı yanaşmaların inkişafına şərait yaradır. Bu bacarıq tələbələrin akademik nailiyyətlərini artırmaqla yanaşı, onların daha aktiv və təşəbbüskar öyrənənlərə çevrilməsinə kömək edir, eyni zamanda gələcək peşə fəaliyyətlərində vacib olan analitik və məntiqi düşüncə qabiliyyətlərini gücləndirir. Tədris zamanı tənqidi düşünmənin inkişaf etdirilməsi tələbələrin sərbəst düşünmə və yaradıcılıq potensialını artırır, gələcəkdə lider kimi formalaşmalarına zəmin yaradır. Bu baxımdan, tənqidi düşünmə yalnız məlumatların yadda saxlanması deyil, həm də onların dərinlən analiz edilməsi, dəyərləndirilməsi və real həyatda tətbiq olunması üçün vacib bir vasitədir.

Açar sözlər: Tarixin tədrisi, tənqidi təfəkkür, təlim prosesi, tədris prosesi

Giriş

Azərbaycan müstəqillik əldə etdikdən sonra digər sahələrdə olduğu kimi, təhsil sistemində də ardıcıl və səmərəli islahatlar həyata keçirilmişdir. Bu dəyişikliklər məktəblərdə şagirdlərə hazır biliklərin ötürülməsindən daha çox, onların tənqidi düşünmə bacarıqlarının formalaşdırılmasına, təlim materialını müstəqil şəkildə qavramalarına, onu təhlil etmələrinə və nəticədə öz qənaətlərini çıxarmalarına yönəlmişdir. Tənqidi düşünmə dedikdə, müzakirə edilən mövzu ilə bağlı şəxsi mövqeyini ifadə etmək və əsaslandırmaq, qarşı tərəfi diqqətlə dinləmək, faktları hərtərəfli qiymətləndirmək və onların daxili məntiqini araşdırmaq bacarığı nəzərdə tutulur. Bu yanaşma zamanı şagird yalnız müəllimin təqdim etdiyi məlumatı passiv şəkildə qəbul etmir, eyni zamanda oxu, yazı və müzakirə vasitəsilə müstəqil öyrənməyə imkan verən müxtəlif tədqiqat üsullarından istifadə edir. Şagirdlər zəruri məlumatları tapmaq və onları mənimsəmək üçün öz bilik və bacarıqlarını tətbiq etməyi öyrənirlər. Qrup şəklində fəaliyyət zamanı onlar bir-birlərini hörmətlə dinləyir, fikirlərini inamla, lakin etik qaydalar çərçivəsində ifadə edirlər. Qazandıqları bacarıqlar sayəsində uyğun mənbələri müəyyənləşdirir, qrupun fəal üzvü kimi çıxış edir və problemlərin birgə həllində iştirak edirlər. Müasir dövrdə tarix müəllimlərinin qarşısında duran əsas vəzifələrdən biri dərs zamanı müəyyən edilmiş məqsədlərə nail olmaq və tapşırıqların icrası üçün şagirdləri fəal şəkildə cəlb etməkdir. Bu məqsədlə hər bir dərs əvvəlcədən planlaşdırılmalı, qarşıya qoyulan hədəflərə çatmağın ən səmərəli yolları müəyyənləşdirilməlidir. Xüsusilə, seçilən təlim üsulları, metodlar və vasitələr birbaşa bu məqsədlərə uyğun olmalıdır. Tədris prosesində müəllim ilk növbədə idrak fəaliyyətini istiqamətləndirən şəxs kimi çıxış edir və eyni zamanda şagirdlər üçün dəstəkçi və məsləhətçi rolunu yerinə yetirir. Onun əsas vəzifələrindən biri dərs zamanı ortaya çıxan problemləri şagirdlərlə birlikdə müəyyənləşdirmək və həmin problemlərin həlli yollarını tapmaqda onlara istiqamət verməkdir.

Metodologiya: Bu tezisdə analitik metod və komparativ metoddan istifadə olunmuşdur. Tezisin müddəası budur ki tarixin tədrisində tənqidi təfəkkürün əhəmiyyəti böyükdür.

Müasir dövrdə tənqidi düşünmək təhsil sistemində və cəmiyyətdə mühüm yer tutur. Bu gün insanlar qarşılaşdıqları müxtəlif məlumat axınında düzgün olanı seçmək, daha məntiqli

qərarlar vermək və sosial problemləri həll etmək üçün tənqidi düşünmə bacarıqlarına ehtiyac duyurlar. Bu bacarıq yalnız akademik sahələrdə deyil, gündəlik həyatımızda, iş fəaliyyətində və şəxsi münasi bətlərdə də əvəzolunmazdır. Tənqidi düşünmək həmçinin yaradıcı yanaşma ilə də sıx əlaqəlidir. Təlim zamanı tələbələr yeni ideyalar və perspektivlər inkişaf etdirmək üçün mövcud bilikləri tənqidi baxışla təhlil etməlidirlər. Bu proses daha geniş düşünmə qabiliyyəti, yenilikçilik və cəmiyyətdə sosial dəyişikliklər yaratmaq üçün əsas vasitələrdən biridir. Tənqidi düşünmə yalnız faktları əzbərləmək deyil, eyni zamanda bu faktların analitik təhlilini, dərin düşünməyi və praktik həyatda tətbiq olunmasını əhatə edir (Ağayev, 2012, s. 58). Bu yanaşma tələbələrin öyrənməyə marağını artırır və onların mürəkkəb vəziyyətlərdə daha müstəqil davranmalarına şərait yaradır. Tənqidi düşünmə bacarığına malik olan şəxslər məlumatları daha dərinlən qavrayır, onları obyektiv şəkildə qiymətləndirir və həyatlarında daha düşünülmüş qərarlar qəbul edirlər. Müasir cəmiyyətin artan tələblərini nəzərə alaraq, təhsil prosesində bu bacarıqların inkişaf etdirilməsi xüsusi əhəmiyyət daşıyır.

Müəllimlər pedaqoji fəaliyyətlərinin mühüm istiqamətlərindən biri kimi tələbələrin müstəqil düşünmə qabiliyyətlərini formalaşdırmalı və onların gələcəkdə daha uğurlu olmalarına töhfə verən addımlar atmalıdırlar. Tədris prosesində tənqidi düşünmə yalnız nəzəri biliklərin bir hissəsi deyil, həm də şagird və tələbələrin öyrənmə potensialını artıran təsirli vasitədir. Bu bacarıq onların yalnız mövcud bilikləri yadda saxlaması ilə kifayətlənməyib, eyni zamanda həmin bilikləri şüurlu şəkildə təhlil etməyi, müxtəlif baxış bucaqlarından qiymətləndirməyi və fərqli situasiyalarda tətbiq etməyi öyrənmələrinə imkan verir.

Tədris prosesində tələbələrin müzakirələrdə və debatlarda iştirak etməsi onların tənqidi düşünmə bacarıqlarını gücləndirir. Debatlar tələbələri yalnız öz fikirlərini müdafiə etməyə deyil, eyni zamanda qarşı tərəfin dəlillərini analiz etməyə və onlara cavab verməyə məcbur edir.

Tələbələrin öz öyrənmə proseslərini refleksiya etməsi tənqidi düşünməni inkişaf etdirməyin başqa bir effektiv yoludur. Müəllimlər bu məqsədlə tələbələrə dərslərdə öyrəndikləri bilikləri təhlil etməyə, çatışmazlıqları müəyyən etməyə və öz bilik səviyyələrini dəyərləndirməyə həvəsləndirə bilərlər. Tənqidi düşünmə bacarığı tədris prosesində çoxsaylı müsbət nəticələrə səbəb olur. İlk növbədə tələbələr öyrəndikləri məlumatları daha yaxşı mənimsəyir və müxtəlif vəziyyətlərdə həmin məlumatları tətbiq edə bilirlər.

Bundan əlavə tənqidi düşüncə tələbələrə müstəqil düşünmək və öz fikirlərini əsaslandırmaq qabiliyyəti qazandırır, bu isə onların gələcəkdə akademik və peşəkar sahələrdə uğur qazanmasına imkan verir. Tənqidi düşünmənin tədrisdə geniş tətbiqi həm də tələbələrin daha yaradıcı və innovativ olmasına şərait yaradır. Tədris edilən fənlərin predmetlərinə uyğun olaraq bu tün elm sahələrində bu qabiliyyəti problemlə situasiyalar yaradaraq inkişaf etdirmək mümkündür [Yıldırım, 2011].

Tənqidi düşüncə insanlara yalnız mövcud vəziyyəti deyil, həm də qəbul edilən qərarların uzunmüddətli nəticələrini nəzərə almağa kömək edir. Bu bacarıq bizim strateji planlaşdırma qabiliyyətimizi gücləndirir və qərarlarımızın gələcəkdə necə nəticələncəyini daha aydın proqnozlaşdırmağımıza imkan verir. Məsələn, bir şirkət rəhbəri yeni texnologiyaların tətbiqi ilə bağlı qərar verərkən tənqidi düşüncədən istifadə edərək bu yeniliyin uzunmüddətli təsirlərini proqnozlaşdırır. O, yeni texnologiyanın qısamüddətli xərclərini, işçilərin uyğunlaşmasını və gələcəkdə rəqabət üstünlüyünü nəzərə alaraq qərar verir. Bu proqnozlar şirkətin strateji inkişafına təsir edir və qərarın müsbət nəticələrə gətirib çıxarmasını təmin edir.

Deməli, tənqidi düşüncə ilə gücləndirilmiş qərarlar daha yüksək keyfiyyətli və uzunmüddətli təsirə malik olur. Onu da qeyd etmək ki, yaradıcı və tənqidi düşüncə bir-birindən fərqli, lakin tamamlayıcı yanaşmalardır [Məmmədova, 2020]. Müasir dövrdə tarixin tədrisi, digər fənlərdə olduğu kimi, üç əsas istiqamət üzrə xarakterizə olunur: öyrədici, inkişafetdirici və tərbiyəedici. İnkişafetdirici yanaşma isə xüsusilə şagirdlərin məntiqi və tənqidi düşünmə qabiliyyətlərinin formalaşmasına, həmçinin onların yaradıcılıq potensialının üzə çıxarılmasına xidmət edir. Ənənəvi təlim yanaşması şagirdlərin intellektual potensialının hərtərəfli inkişafına tam şərait yaratmır. Bu modeldə əsas diqqət düşünmə fəaliyyətindən çox, mexaniki yaddaşa yönəlir və nəticədə fərdi yanaşma kifayət qədər nəzərə alınmır. Belə yanaşma isə şagirdlərin yaradıcı və müstəqil düşünmə bacarıqlarının inkişafını məhdudlaşdırır. Müasir məktəbin qarşısında duran əsas vəzifələrdən biri şagird şəxsiyyətinin kompleks şəkildə formalaşdırılması, onların yaradıcı fəallığının artırılması, eləcə də məntiqi və tənqidi düşünmə qabiliyyətlərinin inkişaf etdirilməsidir. Bu baxımdan əsas məqsəd yalnız bilik ötürmək deyil, eyni zamanda şagirdləri öyrənməyə təşviq edən, idraki fəallığı yüksək olan, intellektual cəhətdən inkişaf etmiş şəxsiyyətlər kimi yetişdirməkdir. Beləliklə, tarix dərslərinə qoyulan müasir tələblər şagirdlərin fəal və interaktiv təlim prosesinə cəlb olunmasını, onların davamlı inkişafının təmin edilməsini nəzərdə tutur. Bununla belə, müəllimin söyləri nə qədər güclü olsa da, əgər şagirdlərdə öyrənməyə maraq yoxdursa, bu söylər istənilən nəticəni vermir. Məhz buna görə də şagirdlərdə motivasiya yaratmaq və fənnə maraq oyatmaq təlim prosesinin ən vacib amillərindən biri hesab olunur. Tarix fənni vasitəsilə şagird şəxsiyyətinin formalaşdırılması, onun yaradıcı düşünmə qabiliyyətinin inkişaf etdirilməsi, keçmiş və bu günü təhlil edərək müstəqil nəticələr çıxarması, həmçinin öz baxış bucağını formalaşdırması məsələləri daim diqqət mərkəzində olmuşdur.

Nəticə etibarilə, həm müəllimlər, həm də tələbələr üçün tənqidi düşünmə müasir təhsil sisteminin əsas komponentlərindən biri kimi çıxış etməlidir. Müəllimlər tərəfindən bu bacarığın inkişafına yönəlmiş strategiyaların tətbiqi eyni zamanda tələbələrin də tənqidi düşünmə vərdişlərini qazanmasına şərait yaradır. Tənqidi düşünmə tələbələrin daha analitik, müstəqil və yaradıcı şəkildə formalaşmasına kömək edir ki, bu da onların gələcək uğurları üçün mühüm əhəmiyyət daşıyır. Tədris prosesində bu bacarıq şagird və tələbələrin dərindən öyrənmə qabiliyyətlərini inkişaf etdirərək uzunmüddətli təsir göstərir. Belə yanaşma yalnız akademik nailiyyətləri artırmır, həm də gündəlik həyatda daha məsuliyyətli, müstəqil və məntiqi qərarlar

qəbul etməyə imkan yaradır. Tənqidi düşünməni inkişaf etdirən təlim metodları şagirdlərin yaradıcı potensialını üzə çıxarır və onları cəmiyyətin fəal, yenilikçi fərdlərinə çevirir. Bu yanaşmalar tədris prosesində öyrənmə münasibətini dəyişdirərək şagirdləri passiv qəbul edənlərdən aktiv tədqiqatçılara çevirir və onların intellektual inkişafını dəstəkləyir. Uzunmüddətli perspektivdə tənqidi düşünmə bacarıqlarına yiyələnmiş şagirdlər həm təhsil, həm də peşə fəaliyyətlərində daha çevik, məqsədyönlü və qərarlı olurlar.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Ağayev, V. (2012). Təlim texnologiyaları və tənqidi düşünmə. Azərbaycan Dövlət Nəşriyyatı.
2. Məmmədova, G. (2020). Təhsil və tənqidi düşünmə. Təhsil Nazirliyi Nəşriyyatı.
3. Yıldırım, A. (2011). Tənqidi düşüncənin təhsildə yeri və əhəmiyyəti. Təhsil Elmləri Jurnalı.

VALIDEYN HİMAYƏSİNDƏN MƏHRUM OLMUŞ UŞAQLAR ÜÇÜN ALTERNATİV QAYĞI VƏ DEİNSTITUSIONALLAŞMA STRATEGİYALARI

Akifə Xəliq qızı İsmayilova

Magistrant

ismayilovaakif02@gmail.com

Gəncə Dövlət Universiteti

Xülasə

Bu məqalədə valideyn himayəsindən məhrum olmuş uşaqların sosial müdafiəsi, onların inkişafına təsir edən amillər və müasir yanaşmalar təhlil olunur. Araşdırmada göstərilir ki, ənənəvi institusional qayğı modelləri, xüsusilə internat və uşaq evləri uşaqların psixoloji, emosional və sosial inkişafına mənfi təsir göstərir. Belə mühitdə böyüyən uşaqlarda davranış problemləri, sosial adaptasiya çətinlikləri və gələcək həyatlarında integrasiya problemləri daha çox müşahidə olunur. Məqalədə alternativ qayğı və deinstitutionallaşma strategiyalarının əhəmiyyəti əsaslandırılır. Bu yanaşmalar uşaqların ailə mühitində böyüməsini təmin etməklə onların emosional rifahını və sosial bacarıqlarını inkişaf etdirir. Xüsusilə bioloji ailəyə reintegrasiya, himayədar (foster) ailə və qohum himayəsi modellərinin effektivliyi vurğulanır.

Eyni zamanda, sosial işçilərin rolu, erkən müdaxilə proqramlarının tətbiqi və ailələrə göstərilən dəstəyin əhəmiyyəti qeyd olunur. Azərbaycanda bu sahədə həyata keçirilən islahatlar müsbət qiymətləndirilsə də, alternativ qayğı sisteminin genişləndirilməsi və foster ailə modelinin inkişafı hələ də aktual problem olaraq qalır. Uşaqların hüquqlarının qorunması və rifahının təmin olunması üçün ailə əsaslı qayğı modellərinin tətbiqi və sosial xidmətlərin gücləndirilməsi vacib hesab olunur.

Açar sözlər: Alternativ qayğı, deinstitutionallaşma, foster ailə, erkən müdaxilə, uşaq rifahı

Giriş

Müasir dövrdə uşaq hüquqlarının qorunması və sosial rifahının təmin olunması dövlət siyasətinin prioritet istiqamətlərindən biridir. Valideyn himayəsindən məhrum olmuş uşaqlar isə xüsusi qayğı və müdafiəyə ehtiyacı olan sosial qruplar sırasına daxildir. Beynəlxalq statistikaya əsasən dünyada təxminən 2,7 milyon uşaq institusional müəssisələrdə yaşayır və onların əksəriyyətinin ən azı bir valideyni sağdır [9]. Bu fakt göstərir ki, uşaqların müəssisələrə düşməsi daha çox sosial-iqtisadi problemlərlə bağlıdır.

Uşağın sağlam inkişafı üçün yalnız maddi təminat deyil, eyni zamanda emosional bağlılıq, sevgi və təhlükəsizlik hissi vacibdir. Bu baxımdan müasir sosial müdafiə sistemində alternativ qayğı və deinstitutionallaşma strategiyaları xüsusi əhəmiyyət kəsb edir.

Valideyn himayəsindən məhrum olmuş uşaqların ənənəvi olaraq yerləşdirildiyi internat və uşaq evləri uzun illər əsas qayğı modeli olmuşdur. Lakin tədqiqatlar göstərir ki, institusional mühit uşaqların psixoloji və sosial inkişafına mənfi təsir göstərir. Belə ki, internatlarda böyüyən uşaqlarda

emosional və davranış problemləri 3-4 dəfə daha çox müşahidə olunur [4]. Bundan əlavə, bu uşaqların böyük hissəsi yetkinlik yaşına çatdıqdan sonra sosial adaptasiya çətinlikləri ilə üzləşir və onların təxminən 60%-i işsizlik və sosial təcrid riski ilə qarşılaşır [3].

Bu problemlərin həlli məqsədilə deinstitutionallaşma strategiyası tətbiq olunur. Bu yanaşma uşaqların müəssisələrdən çıxarılaraq ailə əsaslı mühitə yerləşdirilməsini nəzərdə tutur [6]. Deinstitutionallaşma yalnız müəssisələrin bağlanması deyil, eyni zamanda sosial xidmətlərin inkişafı və ailələrin dəstəklənməsi prosesidir.

Alternativ qayğı sistemi bu strategiyanın əsas komponentidir. Bu sistemə bir neçə model daxildir. Ən prioritet istiqamət uşağın öz bioloji ailəsinə qaytarılmasıdır. Statistik göstəricilərə görə, sosial dəstək proqramları nəticəsində uşaqların 40-60%-i ailələrinə reinteqrasiya olunur [3].

Digər mühüm model himayədar (foster) ailə sistemidir. Avropa ölkələrində valideyn himayəsindən məhrum uşaqların 70-80%-i ailə əsaslı qayğı formalarında yerləşdirilir [6]. Bu model uşağın sosiallaşmasına və emosional inkişafına müsbət təsir göstərir [7].

Qohum himayəsi isə uşağın öz sosial mühitindən qopmamasını təmin edir və onun psixoloji travmasını minimuma endirir [9]. Araşdırmalar göstərir ki, qohum yanında böyüyən uşaqlar daha stabil davranış və emosional vəziyyət nümayiş etdirirlər.

Bu proseslərin həyata keçirilməsində sosial işçilərin rolu xüsusi əhəmiyyət daşıyır. Sosial işçilər riskli ailələri müəyyən etməli, preventiv tədbirlər həyata keçirməli və uşağın maraqlarını qoruyan qərarlar qəbul etməlidirlər. Erkən müdaxilə proqramları tətbiq olunduqda uşaqların institusional mühitə düşmə riski 30-50% azalır [3].

Azərbaycanda da bu istiqamətdə mühüm islahatlar həyata keçirilir. Dövlət proqramları çərçivəsində uşaq müəssisələrinin transformasiyası və alternativ qayğı xidmətlərinin inkişafı təmin olunur [2]. Bununla belə, foster ailə modelinin inkişafı və sosial xidmətlərin genişləndirilməsi hələ də aktual məsələlərdəndir.

Aparılan təhlillər göstərir ki, institusional qayğı uşaqların hərtərəfli inkişafı üçün effektiv model hesab olunmur. Alternativ qayğı və deinstitutionallaşma strategiyaları isə uşağın ailə mühitində böyüməsini təmin edərək onun sosial və psixoloji rifahına müsbət təsir göstərir. Statistik göstəricilər də sübut edir ki, ailə əsaslı qayğı modelləri daha uğurlu nəticələr verir.

Material və metodlar: Tədqiqat zamanı valideyn himayəsindən məhrum olmuş uşaqlarla bağlı mövcud elmi ədəbiyyat və beynəlxalq hesabatlar sistemli şəkildə təhlil edilmişdir. Araşdırmada müqayisəli analiz üsulundan istifadə olunaraq institusional və alternativ qayğı modellərinin effektivliyi qarşılaşdırılmışdır. Eyni zamanda, Azərbaycanda həyata keçirilən sosial siyasət və proqramlar sənəd təhlili metodu ilə qiymətləndirilmişdir.

Nəticələr: Tədqiqatdan əldə olunan nəticələr göstərir ki, institusional qayğı mühitində böyüyən uşaqların psixoloji və sosial inkişafı ailə əsaslı mühitdə böyüyən uşaqlarla müqayisədə daha zəifdir. Alternativ qayğı modelləri, xüsusilə foster və qohum himayəsi uşaqların emosional rifahına və sosial adaptasiyasına müsbət təsir göstərir. Araşdırma həmçinin sübut edir ki, erkən müdaxilə proqramları və ailələrə göstərilən dəstək uşaqların institusional mühitə düşmə riskini əhəmiyyətli dərəcədə azaldır. Azərbaycanda bu sahədə aparılan islahatlar müsbət nəticələr versə də, alternativ qayğı xidmətlərinin genişləndirilməsinə ehtiyac qalır. Ümumilikdə, uşaqların rifahının təmin olunmasında ən effektiv yanaşma onların ailə mühitində böyüməsini təmin edən sistemlərin inkişafıdır.

Müzakirə: Tədqiqat nəticələri göstərir ki, valideyn himayəsindən məhrum olmuş uşaqların sosial müdafiəsi sahəsində ənənəvi institusional yanaşmalar yetərli deyil. Internat və uşaq evlərində böyüyən uşaqların böyük hissəsi yetkin yaşa çatdıqda sosial adaptasiya və psixoloji çətinliklərlə üzləşir [4], [3]. Bu, təkcə fiziki şəraitin yoxluğu ilə deyil, həm də fərdi diqqət və emosional dəstəyin məhdudluğu ilə bağlıdır.

Alternativ qayğı modelləri, xüsusilə bioloji ailəyə reinteqrasiya, himayədar (foster) ailə və qohum himayəsi, bu problemlərin aradan qaldırılmasında əhəmiyyətli rol oynayır [9], [7], [6]. Statistik göstəricilər göstərir ki, alternativ qayğı mühitində böyüyən uşaqların sosial inteqrasiya və

təhsil göstəriciləri daha yüksəkdir, psixoloji rifahları stabildir. Beynəlxalq təcrübələr də bu nəticələri təsdiqləyir; Avropa ölkələrində uşaqların 70-80%-i ailə əsaslı qayğı mühitinə yerləşdirilir və onların sosial bacarıqları nəzərəcarpacaq dərəcədə inkişaf edir [6].

Lakin Azərbaycanda alternativ qayğı sisteminin inkişafı hələ müəyyən çətinliklərlə üzləşir. Foster ailələrin sayı məhdud, sosial işçilərin peşəkarlıq səviyyəsi bəzən yetərli deyil və cəmiyyətdə bu sistemə münasibət hələ tam formalaşmayıb [2]. Bu isə deinstitutionallaşma prosesinin sürətinə və effektivliyinə təsir göstərir.

Bu müzakirədən aydın olur ki, valideyn himayəsindən məhrum olmuş uşaqların rifahının artırılması yalnız institusional dəyişikliklərlə kifayətlənmədən, sosial işçilərin peşəkarlığının artırılması, erkən müdaxilə proqramları və dövlət dəstəyinin gücləndirilməsi ilə mümkündür.

Təkliflər: Valideyn himayəsindən məhrum olmuş uşaqların sosial müdafiəsinin daha effektiv təşkili üçün kompleks və davamlı tədbirlərin həyata keçirilməsi zəruridir. İlk növbədə, alternativ qayğı xidmətlərinin, xüsusilə himayədar (foster) ailə modelinin inkişafı prioritet istiqamət kimi müəyyən edilməlidir. Bu məqsədlə foster ailələrin seçilməsi, hazırlanması və dəstəklənməsi mexanizmləri gücləndirilməlidir.

Eyni zamanda, sosial işçilərin peşə hazırlığının artırılması xüsusi əhəmiyyət kəsb edir. Sosial iş sahəsində çalışan mütəxəssislərin bilik və bacarıqlarının inkişaf etdirilməsi, onların praktiki təcrübəsinin artırılması və müasir yanaşmalarla işləmək qabiliyyətinin gücləndirilməsi bu sahədə xidmətlərin keyfiyyətini yüksəldə bilər.

Bununla yanaşı, risk qrupuna daxil olan ailələr üçün erkən müdaxilə proqramlarının genişləndirilməsi vacibdir. Ailələrə göstərilən sosial, psixoloji və maddi dəstək uşaqların ailədən ayrılmasının qarşısını almaqda mühüm rol oynayır və onların institusional mühitə düşmə riskini əhəmiyyətli dərəcədə azaldır.

Digər tərəfdən, cəmiyyətdə alternativ qayğı formalarına münasibətin müsbət istiqamətdə dəyişdirilməsi üçün maarifləndirmə tədbirləri genişləndirilməlidir. Bu sahədə ictimai məlumatlandırma kampaniyalarının təşkili və sosial reklamların hazırlanması insanların bu sistemə olan etimadını artırmağa kömək edə bilər.

Nəhayət, dövlət tərəfindən ailə əsaslı xidmətlərə ayrılan maliyyə və institusional dəstəyin artırılması təmin edilməlidir. Bu, alternativ qayğı sisteminin davamlı inkişafına və daha çox uşağın ailə mühitində böyüməsinə şərait yaradacaqdır.

Yekun nəticə: Tədqiqat sübut edir ki, valideyn himayəsindən məhrum olmuş uşaqların sosial rifahının təmin olunmasında ən effektiv yanaşma onların ailə mühitində böyüməsini təmin edən alternativ qayğı və deinstitutionallaşma strategiyalarıdır. Bu strategiyalar yalnız uşaqların hüquqlarını qorumaqla kifayətlənmir, həm də onların sosial və emosional inkişafını, gələcək həyat üçün adaptasiya qabiliyyətini artırır.

Müasir sosial siyasətin əsas məqsədi uşaqların sevgi, aidiyyət və təhlükəsizlik hissi ilə əhatə olunmuş mühitdə böyüməsini təmin etməkdir. Statistik göstəricilər göstərir ki, alternativ qayğı və deinstitutionallaşma tətbiq olunduqda uşaqların institusional mühitdə qalma riski azalır, onların sosial bacarıqları və psixoloji rifahı əhəmiyyətli dərəcədə yüksəlir [3], [2]. Nəticədə, bu yanaşma yalnız uşaqların hüquqlarını qorumaqla kifayətlənmir, həm də onların gələcək həyatına dayanıqlılıq və uğurlu sosial inteqrasiya təmin edir.

İstifadə edilmiş ədəbiyyat siyahısı

1. Azərbaycan Respublikası (1998). Uşaq hüquqları haqqında Qanun.
2. Azərbaycan Respublikası Əmək və Əhalinin Sosial Müdafiəsi Nazirliyi (2015). Deinstitutionallaşma üzrə Dövlət Proqramı.
3. Better Care Network (2017). Child Protection and Deinstitutionalisation.
4. Browne, K. (2009). The Risk of Harm to Young Children in Institutional Care.
5. Delap, E. (2011). Protect for the Future.
6. European Commission (2013). Transition from Institutional to Community-based Care.

7. Save the Children (2014). Alternative Care in Practice.
8. SOS Children’s Villages (2016). Family-Based Care Approaches.
9. UNICEF (2010). Alternative Care for Children.
10. United Nations (2009). Guidelines for the Alternative Care of Children.

**“HEYDƏR ƏLİYEV FENOMENİ: AZƏRBAYCAN DÖVLƏTÇİLİYİNİN SİYASİ,
İQTİSADI VƏ HUMANİTAR MODELİNİN MÜƏLLİFİ”**

RESPUBLİKA ELMİ KONFRANSININ MATERIALLARI

1-2 may 2026-cı il

MİNGƏÇEVİR

*Konfrans materiallarında
verilən məlumat və faktlara görə
müəlliflər məsuliyyət daşıyırlar*

Yığılmağa verilib: 05.06.2026

Çapa imzalanıb: 27.06.2026

Format: 60 x 84 1/16

F.Ç.V. 38